

طریقت مولویه مشایخ محمد بن یحیی سولی اهل کمال و مقصدای
ارباب دانش و افضل مولانا سید محمد و هی بن سید
حسین اشقری القنوی حضر تریک حافظ
دیوانه یازدینی شرح لطیف و تألیف
نثر بیدر

هامشہ دخی سودی مر حومک کذلک دیوان مذکور اوور
یازمش اولدینی شرح متیف کاملاً درج قلمشده و
جلد ثانی

مطبعہ عامرہ ده طبع اولمشده
سنه ۱۲۸۸

Süleymaniye U. Kütüphanesi	
Is	Hasan Hüsn P.
Y	
Eski no	731

(الا ای طوطی کوی اسرار * مبدا خالیت شکر زنتار) الاحرف افتتاح ویا حرف تنبیه طوطیک کویا به اضافتی یسایدوز وکویانک اسرار اسم فاعلک مقصود له اضافت زری را کویا صفت مشبهه در مبدا فصل نهی غائب خالیت تا خطاب معنا جهتدن متعارف مقید در زمتسارت تقدیرنده متعارف قوش پور تنه دیر اسم آلت وزنی اوزر به نفر دندر که معانی بر نشتی بجاقله ویا غیری نه ایله او مقدر * محصول بیت * خواجه نفس شریفته ویا قلته خطاب وند الیوب پیور ای اسرار عشق جانی سویلیچی طوطی متعارف کدن شکر خالی اولسون یعنی دهانک شکر دن خالی اولسون طوطیدن نفسی مراد اولجه متعارف دن دهان مراد اولور اما قلم مراد اولجه تشبیه طریقله فلک اوجی مراد اولور وشر کردن ایکی صورتده به بولر دن صادر اولان الفاظ درر بار و معانی کوهر داروز سابقا بیان اولندی ایدی که یوکافده تشبیه ضرورت وزن ایچوندر اما سینه مهله ایله اوقسه تشبیه مقضای لغت اولور ضرورت وزن ایچون اولر (سرت سیر و دل خوش باد جاوید * که خوش نقشی نمودی از خط بار) سرت سیر بولورده بود عادر که طراوت و صفادن کا بتدر خصوص طوطی به نسبت زیاده مناسبدر اگر چه طوطی آل واق دخی اولور اما اکثری بشدر بوند خطاب نفسیه اولجه معنا واحیدر اما قلم مراد اولجه سری سیر اولقدن مقصود فامیوب فاسد اولامدن کا بتدر یعنی فامیوب وفتکدن دیکدر و نفسیه نسبت دلدن مراد معام ایاقله نسبت ایچی صاغ اولوب چورک اولماقندن عیار ندر که حرف تطیل دعا در غنیده یا حرف وحدت ویا حرف تنبیه در نمودی یا حرف خطاب خط یاردن نقش کوسترک اتی تصور الیکن تعیردن کلامه وکاتبه * محصول بیت * ای طوطی سیر اولسون یعنی طراوت و صفا اوزن اولسون دایم یعنی کولک دایما صافی وخالص اولسون زیرا خط یاردن نقش کوسترک یعنی خط یاری خوب تصور ایلدک

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

* حرف الزام *

* (الا ای طوطی کوی اسرار * مبدا خالیت شکر زنتار) *

آگاه اول ای اسرار سویلیچی طوطی سنک متعارف کدن شکر خالی اولسون (مفردات) (الا) آگاه اول (ای) حرف ندا (طوطی) م (کویا اسرار) اسرار سویلیچی (مبدا) اولسون (خالی) م (تا) ضمیر خطاب (شکر) م (متعارف) قوش پور (معنای اشارتی) ای مظهر علوم لدنیه ربانی منبع حکمت معنائی اولوب اسان غیب ایله وناپیدات علام القیوب ایله طوطی شیرین زبان کی اسرار توحیدی و حکمت لدنیه رب مجیدی سویلیچی حافظ آگاه اول سنک لسانکدن شکر کی لذت کلمات لذت قدسیه روحانیه اکسک اولسون وای شیخ حیات بخشیم سنک دخی فیض جان فزاک اکسک اولسون دیکدر

* (سرت سیر و دل خوش باد جاوید * که خوش نقشی نمودی از خط بار) *

ایدی سنک باشک سیر اولسون وکولک خوش اولسون زیرا بارک خطندن بر لطیف نقش کوسترک (مفردات) (سیر) باش (تا) ضمیر (سیر) پیل (دات) کولک (خوش) م (باد) اولسون (جاوید) ایدی ودام (که) زری (خوش) م (نقش) م (نمودی) کوسترک (از) م (خط) یازی وناز گلش صفا (بار) م (معنای اشارتی) ایدی سنک باشک دولت و سعادتله و سیر عزت و سیادتله وکولک فیوضات و تجلیات انوار الهیه ایله ثابت اولسون زیرا محبوب حقیقک اسرار لدنیه سندن و لوح منویه سنده مظهر اولان تجلیات صفات خفیه سندن بزه بر خوش نقش کوسترک وری نیجه اسرار خدا دن آگاه ایلدک دیکدر

* سخن *

عبارتندر که حرف تطیل دعا در غنیده یا حرف وحدت ویا حرف تنبیه در نمودی یا حرف خطاب خط یاردن نقش کوسترک اتی تصور الیکن تعیردن کلامه وکاتبه * محصول بیت * ای طوطی سیر اولسون یعنی طراوت و صفا اوزن اولسون دایم یعنی کولک دایما صافی وخالص اولسون زیرا خط یاردن نقش کوسترک یعنی خط یاری خوب تصور ایلدک

(سخن سربسته کفتی یا حریفان * خدار ازین معیار پرده بردار) سخن مقدم مقول قول کفتی در سربسته مخندن حالدر یا حریفان کفتی به متعلق خدارا را حرف تخصیص معنائیم مکندر عی یعنی دن یعنی تعویل یا بدین مصدری تعبیه کلور کیر انک معنائیم پس معما کیر ایچک مکان دیکدر اما یوک کی پرده رزم وایماله سویلکدر * محصول بیت * ای طوطی سوزی یازانه سربسته یعنی معقد وفاق سویلکد الله ایچون بو معما دن پرده بی قادر

* سخن سربسته کفتی یا حریفان * خدار ازین معیار پرده بردار *

مصا جله سوزی مستور سویلکد الله ایچون بو معما دن پرده بی رفع الیه (مفردات) (سخن) سوز (سربسته) مستور (کفتی) سویلکد (یا حریفان) مصاحبلره (خدارا) الله ایچون (زین معما) بو معما دن معما مستور کلام (پرده) م (ر) یوقارو (دار) طوط (معنای اشارتی) کرچه اطوار طریقک و اسرار حقیقک علوم مکنونه لری کلامی مجاز لیاخته و منشا بهات صورتده طالب حق اولان مصاحبلره سویلکد لکن مستور سویلکد (کلوا الناس علی قدر عقولهم) سربسته الله ایچون بو معما دن پرده بی رفع الیه و آشکاره سویله که عوام و خواص آگاه و مستفید اولور دیکدر

* پروی مازن از ساغر کلابی * که خواب آلوده ایم ای بخت بیدار *

بزم یوز عیزه ساغر دن بر کلاب اور زری خوابه بولاشمشز ای بختی اوبانی (مفردات) (یا) للابسه (روی) یوز (ما) یز (زن) اور (از) م (ساغر) قدح (کلاب) کل صوبی (یا) وحدتیه (که) زری (آلوده) بولاشش (ایم) ضمیر بر دیک (ای) م (بخت) دولت (بیدار) اوبانی (معنای اشارتی) ای بختی بیدار اولان شیخ آگاهم بزم او بومش بخشیم و محبوب قلین او یانوب و آگاه اولسی ایچون شراب عشق الهی ساغری اولان قلبک کلاب کی اولان شراب وحدت روحانیسی و فیض اقدسی آب رحمتدن بزم قلین یوز شه پرده افاضه ایله زری از خواب آلوده بزم سبب انتباهه محتاج دیکدر

* چهره بود این که ز ددر پرده مطرب * که می رقصند با هم مست و هشیار *

نه عجب مقام ایدی بو که مطرب پرده چالیدی که مست و هشیار بری برله رقص ایلر (مفردات) (چهره) نه (ره) بول (بود) ایدی (این) بو (زد) اوردی (در) فی (پرده) م (مطرب) م (می رقصند) رقص ایلر (با هم) بری برله (مست) م (هشیار) عاقل (معنای اشارتی) مست ازل و خلاق لمزل نه عجب مقام ایدی بو که بر پرده ده چالیدی و رانمه اراده سنی اظهار ایلدیکد بو ذرات عالم وجوده کلوب مست و هشیار بلکه احجار و اشجار ذات بیچون خدادن حیات حقیقی و حیات حقایقه ایله آگاه و خبردار اولوب بری برله رقص و ذکر و تسبیح الیه حرکت اختیار ایلدیلر و غیر استعداده کوره بهره دار اولدیلر دیکدر

* ازین آفیون که ساقی در می افتاد * حریفان را نه سرماند نه دستار *

بو آفیوندن که ساقی شرابه راقدی حرفلرک نه باشی و نه دستاری قالور (مفردات) (ازین آفیون) و آفیوندن (ساقی) م (در می) شرابه (افتاد) راقدی (حریفان) مصاحبلرک (نه سرماند) نه باشی قالور (نه دستار) نه صاریبی قالور (معنای اشارتی) لکن موجوداتین اگر م مخلوقات اولان انسان ایچنده کرم و عیبایله کشدنک عشق و محبتله و اسرار معرفته مظهر قلعه یعنی عشاقه و عارفان مشتاقه اول ساقی حقیقی اولان حضرت الله احسان ایلدیک شرباب عشق ذایه سنده بحالات و رکیفات

یعنی تعقید و اغلاق ترک ایلد که هر کس آلامک اکلون (زوی مازن از ساغر کلابی * که خواب آلوده ایم ای بخت بیدار) پروی مازن از ساغر صله و اضافت لامه در زن فصل امر مفرد مخاطب اور دیکدر زیندن کلابی یا حرف وحدت و یا تنبیه کلابدن مراد باده در که حرف تعویل خواب آلوده او بقو بولاشتی دیکدر یعنی خوابانک او بقول معنائیم بخت بیدار اضافتی برانیه در بخت بیدار اواقی مدو حدر که صاحبی حضور و رفاهیت اوزره اولور * محصول بیت * خواجه خطیب سابقدن عدول ایدوب طالعیه خطاب ایدوب پیور ای بخت بیدار یعنی ای طالع ایچون بوز مره ساغر دن کلاب باده سب زری خواب آلوده اریزاشد که بیدارانی میسر اولوب دیده ظاهره جان دیداری مشاهده ایدوز بو معلومدر که برکنک او بقو سنی او چورعق ایستدل یوز شه صو سیرل کوزی آجلی ایچون طالعندن باده استدعا ایلر (چهره بود این که ز ددر پرده مطرب * که می رقصند با هم مست و هشیار) چهره بود بوند رعدن مراد مقادیر در پرده اصلده در پرده ساز ایدی ضرورت وزن ایچون حذف اولندی که حرف یمسان می حرف استمرار رقصند فعل مضارع جمع غائب رقص ایلر دیکدر ربوک کیلره معمول دیور یعنی عربی القاضی اسلوب عجز اوزره نصرف ایلدک مثلا طلب لفظی طلبیدن ایدوب اندن فعل ماضی که طلبیدر و مضارع که طلبدر و غیر یلرینی استعمال انک معمول طریقیه در پس رقصند دخی بویه در رقصیدن و قس انبانی علیه * محصول بیت * خواجه اهل نغمه

و اصول اولد ییچون اکثری بو مقامدن پرده ساز اولور پیور که نه مقام ایدی بو که پرده سازده چالیدی مطرب یعنی نه نغمه ایدی که مطرب پرده ساز ایلدک شوقندن و لذتندن مست و هشیار رقص ایلر حاصلی نه عجب نغمه در که ایتی و سر خوش انک تاثیرندن رفاهتی ایلر (ازین آفیون که ساقی در می افتاد * حریفان را نه سرماند نه دستار) که حرف رابط صفت حریفان را ادا نخصیص * محصول بیت * بو آفیوندن که ساقی شرابه راقدی یعنی یوقوت که ساقی و زردیکی شرابه واردر بونی نوش ایدن بارانک نه باشی قالور و نه دلبدی یعنی بو باده ک سورت کیفتندن باشی و دلبدی نه رده باتور ریلر

(سکندر را نمی بخشند آبی) زور و زور میسر نیست این کار) سکندر را اذات مفعول آید یا حرف وحدت آید مراد آب حیاءت محصول بیت * سکندر آب حیاءت ایشانی حضرت خضر نبی و اسکندر ظلمه آب حیاءت طلبه کرد و با و اسکندر پادشاه روی زمین ایدی و خضر افکار بدن را با ایدی پس خضره میسر اولدی و اسکندر اولدی خواجه بوسیدن پیور که زور و زله میسر دکلدر بوابش یعنی آب حیاءت قوت سلطنته میسر اولدی بلکه عطیه خدا در وصول جا ندمه بویه در که آدم واردر که اموال و اقبال بذل ایدر بشه میسر اولدی و آدم واردر که هیچ نشسته به مالک

دکل ایکن میسر اولور (خرد هر چند نقد کا شاست) چه سنجیدیش عشق کیمیا کار) بونده نقد کا شاندن مراد خلاصه و کزیده کا شاندن یعنی هر کس که قری و مستی ایکن چه سنجیده است و همدار سنجید فعل مضارع مفرد غائب طائرار دیکدر یعنی نه وزن کتور حاصلی نه مقداری وار دیکدر کیمیا کار کار کاف عجمه اذات فاعلدر جی مناسبه کاه اولور که بونک کیلردن الی حذف ایدوب کردلر بونده منابه کیمیا کر دیرلر سحر و جفا کر کیمیا (محصول بیت) عقل اگر چه خلاصه و کزیده طالعدر یعنی

جمع اقوامه مفعول و سطر اما عشق کیمیا گرفته نه مقداری وار یعنی عشق مذکور بیدر زیر عقل و همدار و عشق جری حاصلی عشقه اولان ایشار عقاله اولور و هر طریق الیه عشق غالبدر نه که خسرو پیور بات * عشق تو شعله ایست که سلطان عقل را * موی چین گرفته بچا وشی آورد * حتی وصول الی الله شعله اولور عقاله اولور نه که کتب تصوفه مذکور و موطور در بونده نقد ناقد مناسبه در عدل عادل مناسبه اولدی یعنی کیمیا دین نقد عقاله مالک دکل ایش (یا و حال اهل درد بشو * بانظ اتک و معنی بسیار) اهل در داهل عشق دیکدر (محصول بیت) خطاب عام طریقه پیور کل و اهل دردک حالی ایش از احق لفظه و جوق معنایه یعنی اهل دردک احوالنی بیان ایاین عبارک لفظی مختصر اما معانیسی مطولدر (بیت چینی عدوی دین ماضد * خداوند دل و دینم نکه دار) بت چینی عدوی دین ماضد * خداوند دل و دینم نکه دار

عقل معاش اگر چه کا شاتک ناقدیدر کیمیا بی عشق قنده نه وزن ایلر (مفردات) (خرد) عقل (هر چند) هر قدر (نقد) ناقد مناسبه صراف دیکدر (کا شات) موجو دات (است) در (چه) نه (سنجد) طائرار (پیش) اوک (عشق) م (کیمیا کار) کیمیا بی (معنای اشارتی) عقل معاش کر چه کا شاتک صراف و نظلم عالم ایچون امور دنیایک مدبردر لکن اول موهبه الهی و کیمیا ربانی وجود اقلینک سلطانی اولان عشقک ظهوری قنده نه طائرار و نه فاعل اولور که عشق غالب مطلقدر دیکدر

(یا و حال اهل درد بشو * بلفظ اندک و معنی بسیار) کل و اهل دردک حالی استماع الیه آلفظله و جوق معنی الیه (مفردات) (یا) کل (حال) م (اهل درد) م (بشو) ایش (یا) للملا یسه (لفظ) م (اندک) آز (معنی) م (بسیار) جوق (معنای اشارتی) ای طالب حق کل اهل دردک حالات عشقی و شایع حکمت اولان قلبدن ظهور ایین علوم لدیه ربانیه یعنی استماع الیه که قلیل المبانی و کثیر العاید و جامع الکملدر بلکه متشابهاته ملکی بر افقیدر و علماء طاهرک فهمندن بعید در دیکدر

(بیت چینی عدوی دین و دلهاست * خداوند دل و دینم نکه دار) چینی اولان محبوب دین و دلر عدوی دین خداوند دل و دینم حفظ الیه (مفردات) (بت) صنم و محبوب (چینی) چین ملکته منسوب (عدوی) دشمن (دین) م (دلها) کوکلر (است) در (خداوند) ای مالک الملک (دل) کوکل (دین) م (میم) نمیر (نکه) حفظ (دار) طوط (معنای اشارتی) کر چه عشق خداک حالات سیده و مراتب علیه نه نهایت بوقدر لکن (اعدی عدویک نفسک الی بین جنینک) حدیث شریفی سر نیجه (وانفس هی الصم الاکبر) خبری خواججه بونکدوسیه مبتلا اولدی بغمز نفس ظالم دینک و شایع علم و عشق اولان کوکلرک

(دشمنیدر) رسم یاردر که * بجز از خدمت و ندان نکم کار در (کر بود عمر نقدیری عمر مدروا و حرف عطف بمخانه یا حرف صلح بجز یا حرف زائد * محصول بیت * اگر عمر اولور سه و بر کر دخی بمخانه ایریتم زدل خدمتدن غیری برایش دخی ایلم یعنی همان ایشم زدل خدمتی اوبسون مصراع اولک معنایی اگر بکا عمر اولور سه که کبرو بمخانه یا بر بشم دین حق ادایه ایر شمش

(بستوران مگو اسرار مستی * حسد بت جان میرس از نقش دیوار) بستوران یا حرف صلح مستوران پر هیز * کازان معنایه در مگوک مقدم مفعول غیر صریحیدر و اسرار مستی مفعول قولیدر و اضافت لامیه و یا حرف مصدر حدیث جان اضافتی لامیه در میرس فعل فیهی

مفرد مخا طب صور مه دیکدر نقش دیوار اضافتی لامیه در * محصول بیت * پر هیز کار عابد و زاهدله عشق مستکی اسرارنی سو ثله یعنی انزله اسرار عشق سو بلیشه جان سوزنی دیوار نقشندن صور مه یعنی انزله عشق اسرارنی سو بلیشه دیوارده باز یلان اشکال حیوا نادن چاندن سؤال ایلمکدر یعنی بیچاندن جان خبرین صور مقدر (بیت) رایت منصور شاهی * علم شد حافظ اندر نظم اشعار) بین یا حرف سبب بین یانک غمی و میمک سکو ثله مبارک کل معنایه در وضا قتل لامیه و یسانیه و لامیه در شاهی یا حرف نسبت علم شد یعنی مشهور اولدی نظم اشعار اضافتی مصدرک مفعولک اضنا فیدر * محصول بیت * شاه ابو اسحاقه منسوب رایت منصورک رکبکله حافظ نظم اشعار ده علم اولدی یعنی ابواسحاقه انتساب ایلمکله قوت شاعره سی انک یشله زیاده اوایوب مشهور عالم اولدی مصراع اولک معنایی منصور شاه منسوب اولان سنجاکک یشله دین و مصراع ثانییک معنایی سنجاق اولدی حافظ نظم اشعار ده دین مفعولک یشله واصل اولما اشار (خداوندی بجای بند کان کرد * خدا ونداز آقا آتش نکه دار) خداوندی یا حرف مصدر افتد یاک دیکدر بجای یا حرف صلح و جای مقعدن تحسین لفظ ایچون * محصول بیت * ابو امحیاق بندلر یشله اقدیلمک ایلمدی به معنی افتد بی قولر یشله لایق اولان ایشی ایشلدی یا الله آقا نادن وعا هاندن حفظ الیه یعنی بلالردن

دشمنیدر ای قلب القلوب والابصار اولان ریم و خداوندیم بونکله تجلیک اولان قلبی و دینی اول عدونک شردن سن حفظ الیه دیکدر

(بستوران مگو اسرار مستی * حدیث جان میرس از نقش دیوار) مستورله مستک سرری سوبله دیوار نقشندن جان سوزنی ضمیمه (مفردات) (یا) لامیه (بستوران) مجبورلر (مگو) سوبله (اسرار) م (مستی) مستک (حدیث) سوز و خبر (جان) م (میرس) صور مه (از) من (نقش دیوار) م (معنای اشارتی) ای شراب عشق الهی الیه مست اولان عاشق صافق اسیر نفس اولوب برده غفلت الیه مجبور اولان عوام ناسه و اهل دنیا به اسرار عشقی و احوال مستی سوبله زیرا جاتده عشق اولیا ن بر نقش دیوار در دیوار نقشندن جان خبرین صور مه و سوبله دیکدر

(بین رایت منصور شاهی * علم شد حافظ اندر نظم اشعار) منصور شاهه * دلوب اولان سنجاکک بر کاتبه اشعار نظمده حافظ مشهور اولدی (مفردات) (یا) لامیه (بین) رکت (رایت) سنجق (منصور شاه) و قشک یادشاهی (یا) نسبه (علم) بونده مشهور معنایه در (شده) اولدی (حافظ) م (اندر) فی (نظم) م (اشعار) م (معنای اشارتی) منصور و معصوم و صاحب لوا الحمد اولان سلطان انبیا به ظاهر اومعنی اقتفا و تبعیک بر کاتبه لسان غیب الیه نظم اشعار صورته اسرار طریقی و رموزات حقیقی بیانده حافظ مشهور اولدی دیکدر

(خداوندی بجای بند کان کرد * خدا ونداز آقا آتش نکه دار) بندلر حقیقه اقدیلمک ایلمدی ای خداوند سن انی آقاندن حفظ الیه (مفردات) (خداوندی) اقدیلمک (یا) لامیه (جای) مقیم (بند کان) قولر (کرد) ایلمدی (خداوند) ای مالک الملک اولان ریم (ز) من (آفات) م (ش) ضمیر (نکه) حفظ (دار) طوط (معنای اشارتی) اول معصوم اولان سلطان انبیا صلی الله علیه و سلم خدایه واصل اولدی ریم به آیتان و بیان و بیان پیور مفسله اقدیلمک ایلمدی ای خداوندیم سن انک شرعنی الی یوم القیامه آقاندن حفظ الیه و روز محشرده بر شفع الیه دیکدر

(کر بود عمر نقدیری عمر مدروا و حرف عطف بمخانه یا حرف صلح بجز یا حرف زائد * محصول بیت * اگر عمر اولور سه و بر کر دخی بمخانه ایریتم زدل خدمتدن غیری برایش دخی ایلم یعنی همان ایشم زدل خدمتی اوبسون مصراع اولک معنایی اگر بکا عمر اولور سه که کبرو بمخانه یا بر بشم دین حق ادایه ایر شمش

(خرم آن روز که بادیده کریان روم نازم آب درمیکند بیکار دکر) خرم شاد معاشه در که حرف رابطه صفت کریان صفت مشبه در
اغلقان معاشه تا حرف تعلیل زخم فعل مضارع متکلم و خنده ارادام دیکند در آب مفعول زخم دره اضافتی و در که مکیده به لامیه ل در
محصول بیت * شاد و خرم اول کوندر که اغلقان کوزله وارم تا که میخانه قبوسه صوبهم بر که دخی یعنی سابقه سید یکم کبی

﴿ ٦ ﴾

بندیم یعنی میخانه قبوسه و اغراقایام
دیکند در (معرفت نیست درین قوم
خدایا سببی * تا برم جوهر خود را بخیریدار
دکر) خدایا منادی سببی تقدیری سببی
ساز یعنی بر سبب ایلد دیکند یا حرف وحدت
تا حرف تعلیل جوهر خود را اضافتی لامیه در
ورا ادات مفعول یعنی جر هر خود را بر مک
مفعول صریحیدر و بخیریدار غیر صریحی
خریدار وصف ترکیبیدر آریدن در
کنورمک معاشه خرید کنور یعنی دیکند
معنای لازمی صنون آلبی دیکند در
محصول بیت * بوقومده معرفت و انگیش
بوقدر بارب بر سبب ایلد که تا کندی
جوهری بر غیر خریداره یعنی مشتری
به ایاتم یعنی کندی شهر مند معرفت
قد رین بیلور بوقدر یا الله بر سبب ایلد که
کوهری یعنی معرفت و کمالی بر غیر
مشتری به یعنی بر قدر شناسه ایاتم یعنی
خواجه کندی مملکتک خلق قدرین
بیلد کلرندن شکایت ایلد (بار اگر رفت
و حق صحبت درین نشناخت * حاشا لله که
روم من زنی یارد دکر) حق صحبت درین
اضافه فلری لامیه و بیایه در درین
یا حرف نسبت و نون حرف ناکید
محصول بیت * بار اگر کید وب اسکی
صحبت حرفی بلد بیسه حاشا لله که
بن بر غیر بارین ارد نیجه کیدم یعنی
بار صحبت قدیم حرفی آکلیوب بلد بیسه
بنانی ترک اید وب غیر بار آورد نیجه کیم
(کر مساعد شودم دانه چرخ کبود *
هم بدست آورمش باز بیکار دکر)
مساعد یارد یعنی معاشه در دانه چرخ
کبود اضافتی بیایه ل در کبود کولرک
بیکار دکر کاردن مراد دوران و زمان ایسه
با ظرفیت افاده اید و او کرم مراد
مکرو حیل ایسه الیز اما با صاحب
افاده ایدر * محصول بیت * اگر بکا کولرک دانه می مساعد و معاون اولور سه به جانانی روزمانده اله کنورم یعنی شمدیکی
دورده اله کنور من سم رذوره دخی اله کنورم و یا بر مکرو حیل ایسه الیز اله کنورم دیکند

﴿ دور ﴾

﴿ خرم آن روز که بادیده کریان روم نازم آب درمیکند بیکار دکر ﴾

شاد اول کونکه دید که کرانه کیدم تا که بر که دخی میخانه قبوسه آب اورم (مفردات)
(خرم) شاد (آن) اول (روز) کون (با) للایسه (دید) کوز (کریان) غلیبی
(روم) کیدم (تا) حتی (زخم) اورم (آب) صوبهم (دکر) میخانه (بیکار)
بر که (دکر) دخی (معنای اشارتی) شاد و مسرور و خادتاو اول کونکه رفت قلب
ایله و دیده کرانه اول شراب عشق الهی بخشاید یعنی عارف بالله و عاشق الله اولان
محبوب خدایک باب احسانلرند کیدم تا که بر که دخی سعادت ابدی بوقی ایچون
قبولی ایکنکه یوز و سوروب کوزم باشن روان ایکنکه کرملر بنه مظهر اولم دیکند

﴿ معرفت نیست درین قوم خدایا سببی * تا برم جوهر خود را بخیریدار دکر ﴾

بوقومده معرفت بوقدر ای خدا بر سبب ایلد تا کندو کوهری غیر مشتری به ایاتم
(مفردات) (معرفت) م (نیست) بوقی (در) فی (این) بو (قوم) م (خدایا)
ای خدا (سببی) سببی کن تقدیرنده بر سبب ایلد دیکند در (تا) حتی (برم) ایاتم
(کوهر خود را) کندی کوهری (با) للایسه (خریدار) مشتری (دکر) غیر
(معنای اشارتی) بوقومده برست اولان مشایخ و عوام عبود و زهادده معرفه الله بوقدر
ای هادی اولان خدای بیچوم قیاب عزتکده مستور اولان عارف و عاشق صادق
قولر یک وصله بر سبب و زده راستمداد خلق ایلد تا که جوهر روحی اول اهل
صورتک غیر ای اولان خریدار جوهر نوری و صرف حقیقاره ایاتم و تسلیم ایلم دیکند

﴿ بار اگر رفت و حق صحبت درین نشناخت * حاشا لله که روم من زنی یارد دکر ﴾

بار اگر کندیسه و صحبت قدیم حرفی انگلیسه حاشا لله که بن غیر یاردندن کیدم
گنیزم (مفردات) (بار) م (اگر رفت) کندیسه (حق صحبت) م (درین)
قدیم (نشناخت) انگلیسه (حاشا لله) م (روم) کیدم (من) بن (ز) من
(بنی) ارد (بار) م (دکر) غیر (معنای اشارتی) اول محبوب حقیقی اگر بزی عالم
ارواحیده لذت خطایب مستطایله و عرض اتوار جلالیه مشرف و حق صحبت
اوزرین ثابت قیلد قدس صکره بوعالم بشر بنده حجاب بشریت سبیل اول لذت
روحانیه یزدن حالا کندیسه حاشا لله که سمت رحمتدن قطع امید ایلد حضرت
الهدن والاهی اولان شاهان حقیقلر دن غیر یاره تابع اولم و غیری بار طلب
ایدم ایتم دیکند

﴿ کر مساعد شودم دانه چرخ کبود * هر بدست آورمش باز بیکار دکر ﴾

اگر چرخ کبود دانه سی بکا مساعد اوله بنه اتی ردور ایلد کیر و اله کنورم
(مفردات) (کر) اگر (مساعد) مهلت و موافقت (شود) اوله (ام) بکا
(دانه چرخ) م (کبود) کولر (بدست) اله (آورم) کنورم (بن) بیکار (باز)
کیر و (با) للایسه (برکار) دور (دکر) بنه (معنای اشارتی) دوار دانه چرخ
کبود اولان حضرت الله اگر عون و هدایله بکا مساعد و ورده بنه راه حقه

(عاقبت میطلبند خاطر م از بکند ارند * غمز شوخش و آن طره طرار دکر) عاقبت زهد و تقوی از بکندارند مصراع
ثانی به مر هوند غمز شوخش اضافتی بیایه و لامیه ل در طره طرار بیایه طرار لغتده بان کیچی معاشه در
محصول بیت * خاطر م بر هر کازاق استراکریا تا که اول غمز شوخشی و طره طزاری فورسه یعنی اثر مانع
اولان سه زاهد و عابد اولورم زیرا اثر عشق جان بنه چکوب پرهمیر کار لغه مانع اولور بند ایسه صبره بحال بوق
البته میل ایدرم (راز سر بنه ما
بیت که بدستان گفتند * هر زمان
باد فونی بر سر یازارد دکر) راز سر بنه
اضافتی بیایه در سر بنه آخلاق
راز یعنی بحق ما به اضافت لامیه در که
حرف بیان به ستان یا حرف صاحب
دستان قصه و حکایت در بوند مراد
آشکاره در کندیسه فاعلی محذ و قدر
یعنی سازند لو گویند در دیکند * محصول
بیت * بزم کبر لی رازمزی سیر ایلد که
قصه و حکایت طریقه دیدار هر زمان
دف و نیله بر غیر یازارد یعنی سازند در
و گویند ل هر زمان بر بازار اوچنده
بزم صافلی سر مزی اشکاره ایلوب
فلس ایلد یار حاسلی راز عشق کیر و
قالتزسه که یوز مشر * ع کیر و قالتز
عشق ایشتی البته جام سو باندور (هر دم
از درد بنالم که فلک هر ساعت * کندم
قصه دل ریش با زارد دکر) که حرف
تعلیل مابعدی مصراع ثانی به مر هوند
کندم کندیسه فصل مضارع میم مفعول
صبر منصوب متصل معاشه در معاشه
جهتدن م بر ریشه مقید در دل ریشم
تقدیرنده با حرف مصاحبت و با سبب
آزار اسد رانجه معاشه * محصول
بیت * هر نفس و هر ساعت در د
ویلا دن ایکر م زرافلاک هر ساعت
بنم دل ریشم قصه ایلد رذر او آزار ایلد
یعنی دل مجروحی هر دم و وجهه
ایچیدر (باز کوم نه درین واقعه
حافظ نه است * غرقه کشند درین
بادیه بسیار دکر) درین واقعه یعنی
درواقعه عشق نه معاشه جهتدن تمایه
مقید در نه تمساست تقدیرنده درین بادیه
یعنی در بادیه عشق بادیه صبره معاشه در
محصول بیت * خواجه بویتک مضنوننی

دور و سببی و مجاهده ایلد کیر و اول صحبت قدیمی و لذت روحانیه لری اله کنورم دیکند

﴿ عاقبت میطلبند خاطر م از بکند ارند * غمز شوخش و آن طره طرار دکر ﴾

خاطر م عاقبت طلب ایلد اگر فورسه اول محبوبك شوخ غمز سنی اول طرار
طره سی (مفردات) (عاقبت) سلامت (میطلبند) طلب ایلد (خاطر م) م (ار)
اگر (بکندارند) فورسه (غمز) نظر (شوخ) ظالم و لا ایلد (آن) اول (طره)
اول صیاح (طرار) بان کیچی (دکر) دخی (معنای اشارتی) خاطر بریشام
وقاب روشم فراغت ماحوی الله ایلد دائم نیجلی ربانیده سلامت حال و اعتراقی بال
طلب ایلد اسکر فورسه یعنی اول محبوبك صفات متضاده لیدن مانعیت
وقابضیت صفات لری بنی کندی حاله ترک ایلد در سه لکن حقیقده مطی و مانع
و فحاح و قابض کندی سید دیکند

﴿ رازمزی سیر ایلد که بدستان گفتند * هر زمان باد فونی بر سر یازارد دکر ﴾

بزم مستور رازمزی کور که قصه ایلد دیدار هر زمان دف و نیله غیر یازارد باشند
(مفردات) (راز) سر (سر بنه) باشی ایلد یعنی مستور (ما) بز (بین) کور
(با) للایسه (دستان) قصه و حکایت یعنی آشکاره (هر زمان) م (با) مع (دف)
م (نی) م (بر سر یازارد) بازار باشند (دکر) غیر (معنای اشارتی) مک کبی
ذاتی غنا و اولان سلطان عشق کور که انک حالات و جذبات حایه لری بزم مستور
رازمزی هر زمان دف و نیله آشکاره اولان امر کبی اهتک غیری عوام ناس
اراسته و یازارد باشند آشکاره اظهار ایلد در بوقی آثار نیجلیات صفات خدادند دیکند

﴿ هر دم از درد بنالم که فلک هر ساعت * کندم قصه دل ریش با زارد دکر ﴾

هر نفس در ددن ناله ایلرم زرافلاک هر ساعت غیری جفا ایلد بنم مجروح کولکه قصه ایلد
(مفردات) (هر دم) هر نفس (از) من (درد) م (بنالم) ناله و فریاد ایلرم (که)
زوا (فلک) م (هر ساعت) م (کند) ایلد (قصه) م (دل ریش) یارد کولک
(با) للایسه (آزار) جفا (دکر) غیر (معنای اشارتی) بحمد الله هر دم درد
عشق بلا اختیار ناله و فریاد ایلرم زیرا دوار فلک اولان حق سبحانه و تعالی
هر ساعت نظر عنایله بنم دل مجروح جفا صوننده عین و فاولان درد و الم
عشک استیلا سیله قلوبا یا ماسوی الاهدن انقطاع کلیه ایلد (موتوا قبل ان تموتوا)
سریته مظهر غمز قصه ایلد دیکند

﴿ باز کوم نه درین واقعه حافظ نه است * غرقه کشند درین بادیه بسیار دکر ﴾

کیر و درم بو واقعه ده بالکر حافظ دکلدر حافظدن غیری یوایدده جوق کیمه
غرق اولدیلد (مفردات) (باز) کیر و (کوم) درم (نه) دکل (درین) بونده
(واقعه) م (حافظ) م (تنها) بالکر (است) در (غرقه) م (کشند) اولدیلد
(درین) بونده (یادیه) صحرای (بیکار) جوق (دکر) غیر (معنای اشارتی)
بومایه شادی و سبب سعادت سرمدی اولان درد و بلا ی عشقه صبر

بیت سابقک مضنوننی اضرب ایدوب پیور که بنه کندیسه تعلی و زوب در مک بو واقعه عشقه حافظ بالکر دکلدر یعنی عشق
درد و بلا بنه بالکر حافظ کفر و دکلدر بلکه بو بادیه عشقه جوق غیری کدل غرق اولدیلد در یعنی دریای عشقه و باد به شوقه
حافظ کبی جوق کدل غرق اولدیلد در پس امیدی حافظ بونکه تسلیدر

(سینه کوشه آتشکده پارس یکش * دیده کو آب رخ دجله * بقدا دیر) کو خطاب عام شعله آتشکده پارس لایه ردز یکش کاف بر پیک ضحیه فعل امر مفرد مخاطب سویندر دیکدر لفظ مشترکدر آتشکده سویندر مک معاشنه مستعده در آب رخ دجله بقدا دیر نیاید و لایه در * محصول بیت * خواجه خطاب عام طریقه بیورر سینه مه دی پارس آتشکده سنک شعله و آتشی سویندر یعنی آگاهان اول که بونگ قنده الی وجودی بخوابسون دیده دی بقدا دجله سنک بوزی صون ایلت یعنی دریا اول که دجله بقدا دسکانت قطر دگاو

به اولسون حاصلی ابکی مصراعک معنوی غلبه دن کتایشدر مصراع اولک معنایی سینه به دی پارس اقلیمی آتش خانه سی شعله سین چک بوت دیار و ابکی مصراعه بیه معنوی مخاطبه توجیه ایدوب سینه که دی و چشمه که دی دین عندی سویشار (سی نازده درین راه بجایی نرسی * مزد اگر میطلبی طاعت استاد بر) درین راه یعنی راه عشقه بجایی با حرف وحدت مزد میک صبی و زانک سکون به اجر در کرا اگر معاشنه طاعت استاد اضافتی مصدرک مفعول اضافتی درو بیک مفعولی

* محصول بیت * طریق عشقه سبی ایلتمه کن بر بره یعنی بر مرتبه بارش سینه یعنی شاق طریق عشقه با نوب با قلم بجه وصال جانانه ابرشمن حاصلی مزد کرا استرک استاد طاعت ایلت یعنی استاد خدمتده قائم اولوب امر سینه مطیع اول دیکدر (روزمر کم نفسی وعده دیدار به * وانکه تاملد فارغ و آزاد بر) روزمرک اضافتی فی معاشنه در و میه اضافت لایه در نفسی باسی حرف وحدت وعده دیدار اضافتی مصدرک مفعول اضافتی بدیه با حرف نا کیده دالک کسری و سکون هایل فعل امر مخاطب و بر دیکدر و او حرف عطف انکه انکه انکه انکه انکه مر کبدر آن لفظیه کاهیدن که وقت معاشنه در اندنصرک معاشنه مستعده در هم معاشنه در بره مقید در بره تقدیرند ضمیر منصوب متصل معاشنه در تا انتهای غایت ایچوندر الی کی مرید بلک با حرف صله لحد مقبره فارغ و آزاد بونده عطف تفسیری طریقه واقع اولش حال دریم متکلمدن بونده دنیا قیودندن فارغ آزاد دیکدر * محصول بیت * اولوم کونی برسانعت بکا وعده دیدار و بره یعنی فوتم کونی بکا روزمرک وعده سنی و بر حاصلی اولدوم کون سکار کورنیم دی اندنصرک یعنی مقبره به دیک جمیع قیودندن یعنی جمیع عشقک الم و بلا سندن فارغ و خالی ایلت حاصلی کونکده هیچ قصه و غم قلمزینی سنک بوله وعده دیدارک نیم سرور و مسیدر

سعی ایلتمش ایکن عشق بونده بره ابرشمن اگر اجرت طلب ایدرک استادک امر نه اطاعت اله (مفردات) (سعی) (م) (نارده) ایلتمش (درین راه) بونده (بجایی) بر بره (نرسی) ابرشمن (مزد) اجرت (اگر میطلبی) طلب ایدرک (طاعت) (م) (استاد) (بیر) ایلت (معنای اشارتی) ای عاشق اگر جانندن و وجود دن کیم بوب بونوال اوزره سعی ایلر ایلک عشق بونده بره مقام ابرشمن و قطع مراتب ایدر من استمیدباله (وانلیس للانسان الاما سنی) اگر اجرت و مقصوده وصلت ایلرک وارث پیغمبری اولان مرشد کامله اطاعت و بیت ایلد دیکدر

* روزمر کم نفسی وعده دیدار به * وانکه تاملد فارغ و دلشاد بر * مرک و وفات کونی بکا نفس دیدار وعده سنی و بر واند نصکره یعنی قهر دیک فارغ و دلشاد ایلت (مفردات) (روزمرک) اولوم کونی (ام) (بکا) (وعده) (م) (دیدار) جال کو سترک (بده) و بر (وانکه) اندنصرک (ام) (بکی) (تاملد) قهر دیک (فارغ) آزاده (دلشاد) مسرور (بیر) ایلت (معنای اشارتی) یارب سندن دنیا و آخرت مقصودم جال با کالک مشاهده انکدر ای اطف و رحیم اولان الهام سن محضا کر مکن و قائم و موم کونی بکا حسن خانه و نفس دیدارک وعده سنی و بر کرم ایلد واندنصرک یعنی قهر غصه دن فارغ و مشا هده اتوار جبالکاه مسرور و دلشاد اواریم خالد ایلت و مشتاق اولدیم لقا که واصل ایلد (بجای سیدنا محمد صلی الله علیه و سلم)

کونی بکا روزمرک وعده سنی و بر حاصلی اولدوم کون سکار کورنیم دی اندنصرک یعنی مقبره به دیک جمیع قیودندن یعنی جمیع عشقک الم و بلا سندن فارغ و خالی ایلت حاصلی کونکده هیچ قصه و غم قلمزینی سنک بوله وعده دیدارک نیم سرور و مسیدر

* بعد ازین چهره زرد من و خالک در ده ست * باد پیش آوردن جا زغم از دیر * بوند نصکره بنم صاری بوزم دوست قیوستن خاکیه پیسه در اوکه شراب کتور و بوجا غمی غندن آزاد ایلت (مفردات) (بعد ازین) بوند نصکره (چهره) (بوز) (زرد) صاری (بن) (زاد) (ع) (خالک) طبراق (در) قیو (سوست) (م) (باده) شراب (آرد) کتور (این) (بو) (جان) (م) (از) (من) (غم) (م) (آزاد) (م) (بیر) ایلت (معنای اشارتی) بوند هده واقعه الهامه وصلت نصکره بنم خوف و خجاسته صرار مش یوزیمی دوستن قیوسی طبراقه سوروم و ذوق و سرور ایلد جام ورم که بر در اوفورده جق برم قالمسیدر ای ساقی کوثر وحدت سندی شراب عشق اوکه کتور و بوجا جان عزیز می غندن آزاد اوله رقی حضور باری به و تمام عالی به کونور و یوزر دیکدر

* حافظ نیشه کن از نازکی خاطر بار * پرو زرد کهش این ناله و فریاد بر * ای حافظ اربک خاطر بک ناز کدکندن فکر ایلد بوری الی در کاهندن بوناله و فادی ایلت (مفردات) (حافظ) (م) (اندیشه) (فکر) (کن) (اله) (از) (من) (نازکی) نازک (خالک) (م) (بار) (م) (رو) (سکیت) (از) (من) (درگاه) (مضور) (اش) ضمیر (این) (بو) (ناله و فریاد) (م) (بیر) ایلت (معنای اشارتی) ای حافظ کرچه رحمت و امانه سندن امیدک خوش در لکن حضرت الهام که قهر و جلالت سندن دخی فکر ایلد که شدید الاخذ در بوری الی در کاهندن بوناله و فریادی ایلت و ترک ایلد کرچه حانقه صبر اولر امانتایم و تقاض اوزره کل اسان ایلوب صبر بیک ولی دیکدر

* ای صبا کههی از خالک در بار بار * براند و دل و مزده داد از بر * ای صبا باریک خاطر بک ناز کدکندن فکر ایلد بوری الی در کاهندن بوناله و فادی ایلت (مفردات) (حافظ) (م) (اندیشه) (فکر) (کن) (اله) (از) (من) (نازکی) نازک (خالک) (م) (بار) (م) (رو) (سکیت) (از) (من) (درگاه) (مضور) (اش) ضمیر (این) (بو) (ناله و فریاد) (م) (بیر) ایلت (معنای اشارتی) ای حافظ کرچه رحمت و امانه سندن امیدک خوش در لکن حضرت الهام که قهر و جلالت سندن دخی فکر ایلد که شدید الاخذ در بوری الی در کاهندن بوناله و فریادی ایلت و ترک ایلد کرچه حانقه صبر اولر امانتایم و تقاض اوزره کل اسان ایلوب صبر بیک ولی دیکدر

* نیکه روح فرا از دهن یاربکوی * نامه خوش خبر از عالم اسرار یار * باریک خاطر بک ناز کدکندن فکر ایلد بوری الی در کاهندن بوناله و فادی ایلت (مفردات) (حافظ) (م) (اندیشه) (فکر) (کن) (اله) (از) (من) (نازکی) نازک (خالک) (م) (بار) (م) (رو) (سکیت) (از) (من) (درگاه) (مضور) (اش) ضمیر (این) (بو) (ناله و فریاد) (م) (بیر) ایلت (معنای اشارتی) ای حافظ کرچه رحمت و امانه سندن امیدک خوش در لکن حضرت الهام که قهر و جلالت سندن دخی فکر ایلد که شدید الاخذ در بوری الی در کاهندن بوناله و فریادی ایلت و ترک ایلد کرچه حانقه صبر اولر امانتایم و تقاض اوزره کل اسان ایلوب صبر بیک ولی دیکدر

* نیکه روح فرا از دهن یاربکوی * نامه خوش خبر از عالم اسرار یار * باریک خاطر بک ناز کدکندن فکر ایلد بوری الی در کاهندن بوناله و فادی ایلت (مفردات) (حافظ) (م) (اندیشه) (فکر) (کن) (اله) (از) (من) (نازکی) نازک (خالک) (م) (بار) (م) (رو) (سکیت) (از) (من) (درگاه) (مضور) (اش) ضمیر (این) (بو) (ناله و فریاد) (م) (بیر) ایلت (معنای اشارتی) ای حافظ کرچه رحمت و امانه سندن امیدک خوش در لکن حضرت الهام که قهر و جلالت سندن دخی فکر ایلد که شدید الاخذ در بوری الی در کاهندن بوناله و فریادی ایلت و ترک ایلد کرچه حانقه صبر اولر امانتایم و تقاض اوزره کل اسان ایلوب صبر بیک ولی دیکدر

کونی بکا روزمرک وعده سنی و بر حاصلی اولدوم کون سکار کورنیم دی اندنصرک یعنی مقبره به دیک جمیع قیودندن یعنی جمیع عشقک الم و بلا سندن فارغ و خالی ایلت حاصلی کونکده هیچ قصه و غم قلمزینی سنک بوله وعده دیدارک نیم سرور و مسیدر

(حافظ اندیشه کن از نازکی خاطر بار * پرو زرد کهش این ناله و فریاد بر) حافظ شندی نازکی خاطر بار اضافتی لایه در * محصول بیت * ای حافظ اربک خاطر بک ناز کدکندن فکر ایلد بوری الی در کاهندن بوناله و فادی ایلت (مفردات) (حافظ) (م) (اندیشه) (فکر) (کن) (اله) (از) (من) (نازکی) نازک (خالک) (م) (بار) (م) (رو) (سکیت) (از) (من) (درگاه) (مضور) (اش) ضمیر (این) (بو) (ناله و فریاد) (م) (بیر) ایلت (معنای اشارتی) ای حافظ کرچه رحمت و امانه سندن امیدک خوش در لکن حضرت الهام که قهر و جلالت سندن دخی فکر ایلد که شدید الاخذ در بوری الی در کاهندن بوناله و فریادی ایلت و ترک ایلد کرچه حانقه صبر اولر امانتایم و تقاض اوزره کل اسان ایلوب صبر بیک ولی دیکدر

(اندیشه از محیط فانیست هر کرا بر نقطه دهان تو باشد مدار عمر) محیط فانیات در نقطه دهان تو بیایند و لامید در مدار
عز لایه مجازا محصول بیت فنا محیط فنان اندیشه و غم حصه سی بود هر کس که مدار عمری
سنگ دهان نقطه سی اوزده اوله یعنی عمری سنگ دهانک محیطه دور ایله بر کارک رباضی ثابت اولان بره نقطه و دانه سنه محیط
در رجا ناک دهانک نقطه به تشبیه ایش (از دیده کر سرشک چو باران چکدر واست) کاندر غمت چو برق بشد روز کار عمر سرشک
لغته بقدر جستی سنه یعنی خرده بقان
بغور درل صکره کوز باشد استعمال
ایله بلر مجازا چکدر جیم عجمی و کاف
عریشک قحطه لایله فعل مضارع مفرد
غایدر طامردیمکدر روا جائز معانسه در
کاندر که حرف تعلیل برق شمشک روز کار
زمان معانسه در اگر چه سرشک و برق
فرینه سیله یاد ایهامیدن خالی دکلدر عمره
اضافات بیایند در محصول بیت کوزمندن
اگر کوز باشی بغور کی طامردیسه جائز در یعنی
اغافه بغور کی باش دو کسم جائز در زبرا
سنگ غمکه عمر زمانی شمشک کی سرعته
کندی حاصلی عمر سنگ غمکه بل کی
تبریکدیگی همچون کوزمندن اغافه باش
دو کسم وجهی وار (بی عمر زنده ام من
و این بس عجب مدار روز فرا که آهید
در شمار عمر) روز فراق لامیه در ورا
ادات مقول که احمد در کیم معانسه
شمار عمر مصدرک دفعه لایه اضافت در
محصول بیت بن عمر سر در بیم
و بومعانی زیاده عجب طومعه یعنی عمر سر
زنده اولدیمندن قتی متعجب اوله زبرا
فراق کونی عمر حسابنه کیم فور یعنی
روز فراقی عمر دن کیم صبار وانی عمره
کیم فراقه سهام انگاری طریقه (ازهر
طرف زخیل حوادث کینه کیهست
زان رویشان کشیده دواند سوار عمر) خیل
حواظت بیایند در کین و صو که گاهدن
مخففه طرف مکان بو صوری دیکدر
و با حرف وحدت زان اادات تعلیل
رو بونک کی برده وجه و سبب معانسه در
عنان اویان در کین عنان کشیده در کین
چکرک دیکدر یاب باب معانسه دواند
فعل مضارع بلدر معانسه سوار
عمر بیایند محصول بیت هر طرفدن
حوادث روز کار عسکرندن بر بو صوری
وار یعنی هر جا نبیده بلیات زمان عسکری
حاضر ثوب طور اول جهند در که در کین چکرک بلدر عمر آنلوسی یعنی قورق سکر در حاصلی هلاک اولدن وارلندن
قورقواله کیم بعضی نموده کشیده برینه کسته دوشمش کاف عجمیک خنی وسین اولک قحطیه قریش و اوزلش معانسه
عنان کسته در کینی قریش بلدر عمر آنلوسی دیکدر یعنی نیز سکر در حاصلی عمرک سرعت مرورو کسدر اتندن کنایت در
و بونجه اگر چه قلیل الوقوع عسکر اولکندن انبیدر تأمل تدبر

(معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنگ نجلی انوار جالک شعله سندن لاله زار عمر اولان
روضه قلب بهجت و نصارت ایه شاد و خرمدر کبر و کل و کر مکه رفع حجاب ایدوب
انوار جالک کشف واطهار ایله که سنگ کل جالک رؤیتشز بهار عمر و رونق
چالمد و کلوب حال خراب اولشدر دیکدر

اندیشه از محیط فانیست هر کرا بر نقطه دهان تو باشد مدار عمر
فنا محیطندن خوف بود هر کیک که عمرک مداری سنگ نقطه به مثابه دهانک اوزره
اوله (مفردات) (اندیشه) فکر و خوف (از) من (محیط) بحر محیط (فنا) م (نیست) یوق
(عمر کرا) هر کیک (بر) علی (نقطه) م (دهان) اغر (تو) من (باشد) اوله (مدار عمر)
عمر دوری (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی فنا بحر محیط کی کندونی احاطه
بمندن و وجود موهوم نک موت الله فانی اولسندن هیچ خوف بود شول کیم به
که سنگ در دوشمه که گرفتار شله اسرار توحید که و خطابات و فو صلتا لذت
کلمات قدسیه که واصل او اوب عمری بوزاه سعاده صرف ایلیه دیکدر

خو از دیده کر سرشک چو باران چکدر واست کاندر غمت چو برق بشد روز کار عمر
اگر کوزمندن باش باران کی طاملیه رواد که سنگ غمکه عمر روز کاری برق
کی کندی (مفردات) (از) من (دیده) کوز (کر) اگر (سرشک) باش (چو باران)
بغور کی (چکدر) طاملیه (روایت) لایندر (که) زبرا (اندر) فی (غم) م (تا) صبر
(چو) مثل (برق) م (شد) کندی (روز کار) زمان (عمر) م (معنای اشارتی) ای محبوب
اگر سنگ درد عشقه و آرزوی وصلت انوار ذات بیخونک شوقیه بغور کی کوزم
باشی روان اولسه رواد زبرا سنگ غمکه عمر زمانی برق کی یکدی و کندی
هنوز نامل مر ام اولدم دیکدر

خو فی عمر زنده ام من و این بس عجب مدار روز فراقی را که نهید در شمار عمر
بن عمر سزدری بم و بونی زیاده عجب طومعه فراق کونی کیم عمر عددنه قور (مفردات)
(فی) عمر سز (زنده ام) دیریم (من) بن (این) بو (عجب) م (مدار) طومعه (روز فراقی را)
ایریق کونی (که) کیم (نهید) قور (در) فی (شمار) عدد (عمر) م (معنای اشارتی) باعث
خلقت اولان معرفه لایله واصل اولدم و سرمایه عمری هوایله و حجاب ایله کچوردم
کانه بن عمر سز دیریم و حقه بارار عمر سورمدم و بونی عجب طومعه کوز را آریق کونی
کیم عمر حسابنه صابروایم فراقی یعنی خفست و حجاب و اذواق روحانیه سز کین
عمری قتی عاشق عرصا بر صابم از دیکدر

خو از هر طرف زخیل حوادث کین کیهست زان رویشان کسته دواند سوار عمر
هر طرفدن حوادث عسکرندن بر کیکله واردر اول سیددن عسائی قریش بلد پر
عمر سواریمی (مفردات) (از) من (هر طرف) م (ز) من (خیل) عسکر (حوادث) م
(کینکله) بو صوری (با) وحدتیه (است) در (زان رو) اولد یوزدن (عنان) یولار
(کسته) قریش (دواند) بلد پر (سوار) آنلی (عمر) م (معنای اشارتی) نیمه دوزخ

روحانیت

روحانیت
عالم کاشانده عمر کدن اثر و نتیجه بو فالور حاصلی عمرک یاد کاری قلکدن تولد ایلان ولددر که سنی قیامتدک آکدر و باقی احوال
عمرک هب مشور در

(این یکدوم که دولت دیدار ممکنست در باب کار ما که نه پیداست کار عمر) در باب ندانک و غفله ایله دیکدر کار ما لامیه
و در باب مقول که حرف تعلیل نه پیداست طاهر دکل دیکدر یعنی معلوم دکل کار عز لامیه در محصول بیت بو ربانکی
نفس که دولت دیدار ممکنست وصاله قابلیت وار بزم ایشتری ندانک و غفله ایله که عمرک ایشی معلوم دکل یعنی عمر کسه ک
فرماننده دکل یارین نیجه اولور اللهیدن

روحانیت و وصلت جناب حضرت بولسونکه تعاق ماسوی سیله حوادث ایام
عسکرندن سنگ هلاک که قصد ایدر بو صورته و کبر اوده چوق عد و لورادر
انلرک خیالاتی و افکاری و وسای سیددن یولاری قریش حیوان کی عمر سواریمی
بلد پر یعنی هوای نفس و حوادث دهر عمری بوش بره سر عتله کچور دیکدر

این یکدوم که دولت دیدار ممکنست در باب کار ما که نه پیداست کار عمر
بو ربانکی کون که دیدار دولتی ممکنست بزم ایشتری اکله زبرا عمرک ایشی ظاهر دکلدر
(مفردات) (این) بو (یکدوم) ربانکی (دم) نفس (دولت) م (دیدار) رؤیت جمال
(ممکنست) م (در باب) اکله (کار ما) بزم ایشتری (نه پیداست) ظاهر دکلدر (کار) ایش
(عمر) م (معنای اشارتی) (الدنیا ساعه فاجعه لها طاعة) سر نیجه بو جوهر لایقه اولان
بر ابکی نفس مقداری سریمه الزوال عمر ایچنده بصیرت قاب ایله جمال الهی
مشاهده و رؤیت الله ممکنست عاشق صانع بزم ماخلق ایهز اولان ایشتری اکله
و معرفه الله ندانک ایله زبرا عمرک ایشی آخریند منیر اوله جتی ظاهر و معلوم
دکلدر عمر اعتماد بود دیکدر

خو تا که می صبح و شکر خواب بامداد بیدار کرده ان که گذشت اختیار عمر
خانه دک صباح شرابی و صباحک لذیذ خوانی اویان آگاه اولسه عمرک اختیاری
و کجلیکی یکدی (مفردات) (نای) خانه دک (می صبح) صباح شرابی (شکر خواب)
طانلوایق (بامداد) صباح (بیدار) اویانکی (کرد) اول (هان) آگاه اول (که گذشت)
کچدی (اختیار) کردی (عمر) م (معنای اشارتی) ای کو کل خانه دک صبا حدن
اختشامه دک دنیا بختک و غفلت شرابک سر خوشانی و اخشامدن صبا حد دک طانلو
اویقوالیه سرمایه سعادت اولان عمری ضایع ایت بو خواب غفلتدن اویان آگاه
اول که عبادات و طاعات و عتق و محبت تحصیل اوله جتی عمرک کردی می
و کجلیک زمانی یکدی رجوعی ممکن دکلدر دیکدر

خو دی در گذار بود و نظر سوی مانکرد بهیچاره دل که هیچ ندید از گذار عمر
دون عمر کچمکه ایدی و بزم طرفنه نظر ایدی بهیچاره کوکل که عمرک کچمه سندن هیچ
اثر کور مدی (مفردات) (دی) دون (در گذار) کچمکه (بود) ایدی (نظر) م
(سوی) بزم طرفنه (نکرد) ایدی (بهیچاره) م (کوکل) (هیچ) (نقطه) (ندید)
کور مدی (از گذار) کچمه سندن (عمر) م (معنای اشارتی) دون و نیجه تحصیل
معرفه الله اوله جتی عمر دن ایام ماضیه ل کچمه کده ایدی و کچین عمرک بردخی رجوعی
ممکن دکل ایدی معلوم ایدی مقتضای خواب غفلتی کور که نفسک هوامشک
غلبه سی ایله بهیچاره کوکل عمرک کچمندن غافل او اوب انوار تجلیات الهیدن
و فیوضات نامت ایهیدن هیچ بر اثر کور مدی دیکدر

خو حافظ سخن بکوی که بر صفحه جهان این نقش ماند از قلم باد کار عمر
ای حافظ سوز سوله ز راجهان صفحه سی اوزره بوغش قلمه منک فلکدن عمرک

غیری کسه بیلر بس بو کوکل ایشی
کور منک کرک (تای می صبح و شکر
خواب بامداد بیدار کرده ان که گذشت
اختیار عمر) بیدار کرد اویان دیکدر
زبرا صکر دکاف عجمیک قحطی
ورانک مکو نیله اول دیکدر کر دیدندن
هان اسماء اقباله لدر تاسیه معانی
افاده ایدر آگاه اول دیکدر که حرف تعلیل
اختیار بونده مختار معانسه در یعنی مقبول
و کز بدسی اضافت لامید در محصول
بیت نیجه به دک باده صبح و ابر نهک
طنلو اویقوسی یعنی نیجه بر باده ایچوب
صباح اویقو سنده مست لایه ل یاتسن
امدی آگاه اول اویان که عمرک کز بدسی
و مختاری کچدی یعنی یکتک زمانی یکدی
سندخی خواب غفلتده سن دیکدر
(دی در گذار بود و نظر سوی مانکرد)
بهیچاره دل که هیچ ندید از گذار عمر
گذار احمد کچمه و کچمه معانسه
واو حرف حال نظر نکرد دک مقبول اول
وسوی مامعول ثانیسی که حرف بیان
بارابط صفت محصول بیت دون عمر
عزیز کچمه ده ایدی یعنی جانان که
عمرانن کجاست در حال بو که بزم جائزه
نظر ایدی بهیچاره کوکل که هیچ ندید
کور مدی عمرک کچمه سندن یعنی عمرک
حاندر شویله سر عتله کچمکه کوکل
انک کچمه سندن هیچ رفاده کور مدی
یعنی عمر ضایع ره کچدی که آدن بر اثر
ظاهر اولدی حاصل بیت عمرک سر عتله
مرور بن بیان ایدر (حافظ سخن بکوی
که در صفحه جهان این نقش ماند از
قلم یاد کار عمر) که حرف تعلیل صفحه
جهان بیایند محصول بیت ای حافظ
سوز سوله ز راجهان صفحه سنده بوغش
قالور عمر یاد کاری یعنی شعر نظم ایله که
عالم کاشانده عمر کدن اثر و نتیجه بو فالور حاصلی عمرک یاد کاری قلکدن تولد ایلان ولددر که سنی قیامتدک آکدر و باقی احوال
عمرک هب مشور در

بدل و یادکاری (مفردات) (حافظ) م (سجده) - سوز (بکوی) - و یله (که) ز را (ر) علی
(صفحه) جانب و اطراف (جهان) م (ان) بو (نقش) م (ماند) قاله (از) م (ف) م (ت)
ضیر (یا) کار (تیر) و آ کدر بجی (ع) م (معنای اشارتی) ای حافظ هر نه قدر معرفه الاهدن
و فیوضات و تجلیات بدن تحصیلت بوق ایسه باری سوزی محبت ایله معرفه الاهدن
سویله زرا بو عرو و بحیات کتد کده صفحه جهان اوزره و اطراف عالمه بو نقش
و بوم سارف سنک فلکدن سنی خبر ایله آ کدر مغه عمر کبدل بر اثر و بر باد کار قاله دیبکدر

وله ایضا

عیدست و آخر کل و باران در انتظار ساقی روی شاه بین ماه و می یار

برام و کل آخری و باران انتظار درای ساقی ما نوبی شاهک بوزنده کور و شرابی کتور
(مفردات) (عیدست) برامدر (آخر کل) م (باران) م (در انتظار) کوزنده (ساقی) م (یا)
للا یسه (روی) (بوز) (شاه) م (بین) (کور) (ماه) م (راد بجی) آ (ی) (شراب) (یار)
کتور (معنای اشارتی) سوم سوابی طونان کنشی به عبد وصال و آخر الامر محبوبک
احسانی محققدر اول سیدین باران طریقت و طالبان حقیقت بی اشتباه جمال باری
مشاهده به انتظار در لرعید فطرده ماه نو کوراد کده افطار و عیش و نوش
اولد یغی کی ای ساقی شراب عشق الهی اولان مرشد انوار جمال شاه حقیقی
مشاهده و وقتند جانب حقندن همدله بزدخی شراب عشق کتور و احسان
ایله ککای اوصاف و شریعتدن خلاص و ذوق روحانیت بوله لم دیبکدر

دل بر گرفته بودم از ایام کل و یل کاری بکر دهمت زندان روزه دار

کل زمانندن فراغت انجشم لکن صائم رندلک همتی برایش ایلدی (مفردات)
(دل) (کوکل) (ر) یوقاری (گرفته) طوغش (بودم) ایدم (از) م (ایام)
کونلر (کل) م (ولی) لکن (کاری) برایش (بکرد) ایلدی (همت) م (زند) (رند)
ملا میر (روزه دار) اورج طونجی (معنای اشارتی) هوای نفسک و اوصاف بشریتک
غلبه سی سبیل فیوضات الهیه دن واذواق روحانیه دن مأیوس و فارغ اواشدم
لکن بمحمد الله رجاء نیازم قبول اوایب صوم سوابی طونجی و قلبی انبساط حق ایله
اطمینان بولیجی مر دان خدایک همتی بکار و همین اولغه بنی دولت عشقه و حالات
و جذبات رجاییه واصل ایلدی دیبکدر

دل در جهان میندو هستی سؤال آن از فیض جام و قفسه جشید کا کار

جهانه کوکل باغله و مستلکه سؤال ایله جامک فیضندن و مراد سور بجی جشیدک
قصه سنندن (مفردات) (دل) (کوکل) (در) فی (جهان) م (سند) باغله (یا)
للا یسه (مستی) مستلک (سؤال) م (کن) ایله (از) م (فیض) م (جام)
قدح (قصه) م (جشید) پادشاه (کامکار) مراد سور بجی (معنای اشارتی)
استنبذ بالله (ادعوی استعجاب لکم) آیت کریمه سی سرینجه طریق اجابت دعا
بودر که صدق و اخلاص ایله جانب حقنه متوجه اولوب جهانه کوکل باغله و قلبدن

تعلقات

روی شاه بین ماه و می یار (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
بینک مقبول غیر صبر بیدر و ماه و می یار (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
و اول حروف ماطفه در * محصول بیت * (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
برامدر و کلک آخری و باران منتظر یاده (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
امدی ای ساقی ماه عیدی شاهک بوزیله (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
کور یعنی هلال عید نظر ایلدی که کده نصوره (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
شاهک بوزیله نظر ایله که عادت که (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
هر آیک هلالی کور دکار کده برانسه به (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
نظر ایدرل بس خواجه ساقی به نسیه (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
ایدر که هلاله نظر دصوره شاهک مبارک (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
جهانه نظر ایله که ماه عید فرخنده و فرخ (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
اوله مصرع ثانیست معناسنی ای ساقی (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
آبی شاهک بوزنده کور دینلر مذکور (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
تقریردن غفلت ایلد (دل بر گرفته بودم) (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
از ایام کل و یل کاری بکر دهمت زندان (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
روزه دار (کاری یا حرف و حدیث همت (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
زند) روزه دار لایمه و بیایه * محصول (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
بیت * کوکلی ایام کلندن قالددر مشید (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
اما یعنی رمضان آید کل زمان کی میبشیدی (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
بس کل ایله باده ایله که زمان قالیوب (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
کلدن امیدی قطع ایلدم ایلدی امارتین (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
روزه دارک همتی برایش ایشلدیکه کلک (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
صوی بیرا مه قالدی که برایی مجلس (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
کل ایله ایلمک ممکندر (دل در جهان (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
میندوز مستی سؤال کن * از فیض جام (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
وقصه جشید کا کار * (کاری) زمینی یا حرف (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
و حدیث * محصول بیت * کوکلی جهانه (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
بقله و بر مستندن سؤال ایله یعنی کوکلی (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
مال و منال و اسباب دنیا به بند ایله (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
و بر مفرود دنیا دن سؤال ایله جام جم (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
فیضندن و جشید کا کاردن بهستی اهل (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
دنپادن پرش ایله که جشید اولددر خیل (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
و حشمه نیجه اولدی و حالندر حاصلی (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
دنیا فایده مال و منصبه اعتماد جائز کل (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
دیبکدر مصرع اولک معناسنی جهانه کوکل (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
بقله و مستلکه سؤال ایله دیان نسخره (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار
مخالف یازدینندن خبری معناسیده بوقدر (روی شاه بین ماه و می یار) روی شاه بین ماه و می یار

(جز نقد جان بدست ندارم شراب کو * کان نیز بر کر شمع ساقی کتم نثار) نقد جان بیایه کان که حرق تعلیل کر شده
ساقی لایمه * محصول بیت * الله جان نقدندن خبری فتنه بوقدر قتی شراب که آید ساقی کان و شیوه سته نثار ایله بی
خوش دولتست خرم و خوش خسروی

تعلقات ماسوابی اخراج ایدوب عشق و محبت و تضرع و ایتها سال ایله سؤال ایله
و انجیق ساقی قلبه فیض الهیک سنوچندن و فعال لایرید اولان پادشاه حقیقتک
فضل و احسانندن طلب ایله دیبکدر

جز نقد جان بدست ندارم شراب کو * کان نیز بر کر شمع ساقی کتم نثار

جان نقدندن خبری الله نسته بوقدر شراب قتی که آتی دخی ساقی کتم نثار
نثار ایام (مفردات) (جز) غیر (نقد جان) م (بدست) الله (ندارم) طوغش
(شراب) م (کو) قتی (آ) اول (نیز) دخی (کر شده) جلوه (ساقی) م (کتم)
ایلم (نثار) م (معنای اشارتی) اول فیض و فضل الهیک و شراب عشق و معرفه
اللهک حصول ایچون فدا ایله چک الله بر جان نقدندن خبری برانسه بوقدر آتی دخی
شراب عشق الهیک ساقی اولان مرشد کا نثار ایدرم اما شراب قتی دیبکدر

خوش دولتست خرم و خوش خسروی کریم * بارب ز چشم زخم زمانه نگاه دار

اطیف خرم بردولتدر و خوش کریم بر پادشاهدر باری سن آتی زمانه نک ضررل
کو زندن حفظ ایله (مفردات) (خوش) اطیف (دوات) م (یا) وحدتید
(است) در (خرم) شاد (خوش) م (خسرو) پادشاه (یا) وحدتیه (است) در
(کریم) م (بارب) م (ز) م (چشم) (کوز) (زخم) ضرر (زمانه) م (نگاه)
حفظ (دار) طوط (معنای اشارتی) اول ساقی بخش و کریم ایلدی بی شراب عشق
سرور ایلدی بخش ایلدی بر اطیف دولدر و اول ساقی اولان مرشد کاملک کندوسی
دخی بر کریم پادشاه حقیقتدر باری سن آتی زمانه نک ضررل چشمندن حفظ ایله دیبکدر

می خور بشمر بنده که زبی دکر دهد * جام مرصع نویدین در شاهوار

بنده نک شعرله شراب ایچ زرا بر غیری زینت و پرست مرصع جامک بودر شاهوارله
(مفردات) (می) شراب (خور) ایچ (یا) لایله یسه (شعر) م (بنده) قول
(که) زرا (زیب) زینت (یا) وحدتیه (دکر) م غیری (دهد) و پر (جا)
قدح (مرصع) مزین (تو) سن (یدین) بو (در) انجو (شاهوار) نازه
و نازک (معنای اشارتی) ای مرشد حیات بخش سنک علوم لدنیه کدن روپوش لغله
بو بنده کلک لسانندن شعر صورتنده اولان معارف الهیه شرابی نوش و استماع
ایله زیر اسرار و معارف ایله مزین اولان قلبک قدحنه بودر شاهوار کی اولان
شعار اطیفدر دخی بر غیری درلو زینت و پر دیبکدر

ز انجا که پرد پوشی خلق کریم تست * بر قلب ما بخش که نقد بیت کم عیار

اول بردنکه سنک کریم خالقک پرد پوش لیکدر بزم قلینر زحم ایله که کم عیار بر نقددر
(مفردات) (ز انجا که) اول بردنکه (پرد پوش) پرد اورنجی (یا) مصدریه
(خلق کریم) کوزل خوی (تست) سنکدر (پر) علی (قلب) م (ما) بز
(بخش) احسان ایله (نقد بیت) بر نقددر (کم عیار) عیاری آلجی (معنای
اشارتی) ای شاه حقیقت سنک عال مقامک و خلق کریم مقتضای پرد پوشاق

۶۶

محصول بیت * اولفاندنکه سنک خلق کریم پرد پوش لیکدر یعنی سنک خلق کریم
اکسک بر نقددر خواجه پادشاهدن مرحت استماع ایدر که تیجی سی صله و جائزدر

(گرفت شد معجزه نقصان صبح هست * از می شود و زه کشا طالبان بار) معجزه شول بکدر که رمضان کجبه زنده نور اول یکی بیکه تسبیح درل شود لفظ مشترک در فصل مضارعه امر غائب پیشده بوده امر غائب اولی مناسب در روز کجا وصف ترکیب در کشایدنن اورج آجی مناسبه یعنی افطار ایچی بکدر طالبان بار اسم فاعل معنوله اضافتیدر * محصول بیت *

کر معجزه فوت اولوب زمانی کیوب

۲۲

و متار بیت صوب معبود کرمکه بزم نقد کم هیار اولان قلیزک صینی سترایدوب حال پریشانه زحما و قلیز عشق و محبت و جذبات رجایی بخش و احسان ابله بکدر

کر فوت شد معجزه نقصان صبح هست * از می شود و زه کشا طالبان بار *

اگر معجزه فوت اولد بیه نه نقصان صبح واردر شرابدن اورج آجی اولور بارک طابیری (مفردات) (کر) (کر) (فوت) م (شد) اولد بیه (معجزه) (معجزه) وقت سرده صوم ایچون اکل طعام سنتی ایشلک (جه) نه (نقصان) م (صوب) صباح ایچیلن شراب (هست) (وارد) (از می) (شرابدن) (شوند) (اولور) (روزه) (کشا) (اورج) (آجی) (طالبان) م (بار) م (معنای اشارتی) (اگر چه راه عشق و جذباته نو افلدن اولان اعمال ظاهر فوت اولور سه ماشقه نه نقصاندر که (جذبه من جذبات الرحمن قوازی عمل الفلین) کی نشئت شراب عشق الهی وار در بوسیدن صوم سوا بی طونان ماشقارک افطاری دخی شراب کوزر عشق الهی در بکدر

رسم که روز حشر هتان در هتان رود * تسبیح شیخ و خرقه زنده شراب خوار *

فور قمر که قیامت کوئی دیز کینی برابر کیده شخک تسبیح و شراب ایچی رندک خرقه سی (مفردات) (رسم که) (فور قمر که) (روز حشر) قیامت کوئی (هتان) (اوایان) (هتان در هتان) آت باشی برابر بکدر (رود) کیدر (تسبیح شیخ) م (خرقه) م (رند) فاسق و ملاهی (شراب خوار) شراب ایچی (معنای اشارتی) فور قمر که قیامت کوئنده مدعی اولان شیخ صورت پرستک تسبیح و اعمال صوری سی شراب عشق الهی بی نوش ایدن عاشق خرابانک خرقه کهنه پریشانه برابر اوله یعنی بی اعتبار اوله زیرا اعمال صوری سی عشق حقیقی الهی برابر اولسی محالدر بکدر

حافظ چورفت روز وکل نیر می رود * ناچار باده نوش که از دست رفت کار *

ای حافظ چونکه صوم کندی وکل دخی کیدر بالضرور شراب ایچ زرا ایش الدن کندی (مفردات) (حافظ) م (چو) چونکه (رفت) کندی (روزه) (اورج) (کل) م (نیر) دخی (رود) کیدر (ناچار) چاره سز (باده) شراب (نوش) ایچ (ان) من (دست) ال (رفت) کندی (کار) ایش (معنای اشارتی) ای حافظ چونکه صوم و صلا و تسبیح و نهیل و نوافل و طاعات وقتی کندی و وکل کی اطیف الله اولان تحصیل مرادات وقتی دخی سرما کیدر همان نقد و فکی محافظه ایلیوب عشق و مفرقا الله تحصیل اوزره سی ابله زرا سرمایه عمر بوش ره الدن کندی نام اولور سن بکدر

وله ایضا *

صبا منزل جانان گذر در بیغ مدار * وزو به عاشق مسکین خیر در بیغ مدار *

ای صبا جانان منزلدن یکمی در بیغ طومنه و اول جانان عاشق مسکینه خبری در بیغ طومنه (مفردات) (صبا) ای باده صبا (ز) من (منزل جانان) م (گذر)

بکمر *

اندن خبر کنور می اسر که حاصلی سر کوی جانان عاشق مسکینه رخسار کنور

(بشکر آنکه شکفتی بکام دل ای کل * نسیم وصل زمرغ - خمر در بیغ مدار) بشکر با حرف سبب آید اضافت لامیه در شکفتی فعل ماضی مفرد خطاب آجلدک دیکدر بونده لازمدر متعدده کاور بکام دل یا جروف صله دن بر نوعدر که ترکیب آندن چه دیکره تعبیر اولور مثلا بکام دل کوکل مراد نیجه دیکدر اضافت لامیه در نسیم وصل بیایه مرغ مهر اکثری بلبله اطلاق ایدرل بونده مراد بلبلدر اضافت لامیه در * محصول بیت *

اول حال شکر و شکرانه سیچونکه کوکل مراد نیجه آجلدک ای کل وصل نسیمی بلبلدن در بیغ طومنه خواجه جانانه کثابت طریقه یورر آنک شکرانه سیچونکه که الله سنی کل کی بالواطیف یارندی عاشق مسکیندن وصلی در بیغ طومنه خواجه جانانندن استطاف یورر (کنون که چشمه قدست لعل نوشیندن * سخن بکوی وز طوطی شکر در بیغ مدار) که حرف بیان چشمه قدست لعل نوشیندن بویه در سخن بکوی مقدم مفعول صریحی وز طوطی مدارک غبر صریحی و شکر صریحی و در بیغ مفعول ثانیه * محصول بیت * شدیکه سنک طناو دودا غک قند و شکر چشمه سیدر یعنی شکر کی لذت در امدی سوز سوله و طوطی ن شکر در بیغ طومنه خواجه طوطیله کشیدن کثابت ابدی و شکرله جانانندن حاصلی شدیدی که نهایت حسنک و کمال اطاقتک زمانیدر بدن وصلی در بیغ طومنه زرا بزهر و جهله مستحق زکات و صدقه بز (حریف عشق تو بودم چوماه بودی * کنون که ماه غمائی نظر در بیغ مدار) حریف لغتده هم پیشه یعنی صفتندش و اصطلاحا حده باده مصاحبی اما باده ملازم و مصاحب مراد در حاصلی لایق و شایسته دیکدر عشقه اضافت اسم فاعلک مفعولته اضافتیدر و تویه لامیه چوادات تعلیلدر چونکه مناسبه ماه نویسیه بودی یا ضمیر خطاب و بود حکایت حال ماضی مناسبه که حرف بیان ماه تمام بیایه در ضمیر خطاب نظر مدارک مفعول اولی و در بیغ ثانیه * محصول بیت * سنک عشقه ملازم و مداوم ایدم ماه نو ایکن یعنی کوچکاکده بن سکا بکلا و بیایه ایدم حاصلی تازه و اوغلا نیچ

۲۳

کچمک (در بیغ) منع (مدار) طومنه (وزو) دخی ایدن (با) لایله (عاشق) م (مسکین) م (خبر) م (در بیغ) منع (مدار) طومنه (معنای اشارتی) ای ریح رجائی دماغ عشاقه ایصال ایچی وسیله حق اولان مرشد کر بخشیم محبوب حقیقی جانانندن عرش الله اولان قلوب عاشقانه فیض الهی ایشدر می در بیغ طومنه و اول محبوبک اسرار و معارف لذتیه سندن عاشق مسکینه خبری در بیغ طومنه دیکدر

بشکر آن که شکفتی بکام دل ای کل * نسیم وصل زمرغ - خمر در بیغ مدار *

اول شکرانه که کوکل مراد ابله آجلدک ای کل وصلت رایجه سنی مرغ سحر اولان بلبلدن در بیغ طومنه (مفردات) (با) لایله (شکر) م (آن که) اول که (شکفتی) آجلدک (بکام دل) کوکل مراد ابله (ای کل) م (نسیم) رایجه طویه (وصل) م (ز) من (مرغ سحر) بلبل (در بیغ مدار) منع طومنه (معنای اشارتی) ای کل کی محبوب خدا اولان پیرم نور مرفقا الله ابله مرادک اوزره خانه تجلی اولان قاب شر یفک افناج و انفا سی نعمت عظمای شکر حقیقون بلبل کی شب تابهر درگاه حقه صدهزار نضرع و مناجات ابله و فریاد و فغان ابله امیدوار اولان عاشقندن وصلت رایجه سنی در بیغ طومنه دیکدر

کنون که چشمه قدست لعل نوشیندن * سخن بکوی وز طوطی شکر در بیغ مدار *

شمدی که سنک لذتیک قند چشمه سیدر سوز سوله و طوطی ن شکر در بیغ طومنه (مفردات) (کنون) شمدی (چشمه) م (قند) سوز لعل شکر (است) در (لعل) دوداق (نوشین) باده منسوب (تا) خطایه (سخن) سوز (بکوی) سوله (ز) من (طوطی) م (شکر) م (در بیغ مدار) م (معنای اشارتی) ای خلیفه الله اولان پیرم تأییدات حقه سنک بتابع حکمت اولان قلیکدن کند و نک اوزرینه حکمت و اسرار معرفت جریان ایدن لسانک و لذتیک لذت روحانیه قند مکر چشمه سیدر اکسیر حقیقت اولان نفس عبسی و ارک ابله زعاشقه سارک دخی فیوضات الهیه واصل اولانر ایچون کلمات قدسیه کدن و معارف لذتیه کدن فیض افاضه ابله و و طوطی ن شکر در بیغ ایتمکه دیکدر

حریف عشق تو بودم چوماه بودی * کنون که ماه غمائی نظر در بیغ مدار *

سنک عشقک مصاحبی ایدم چونکه ماه نوایک شمدی که ماه تمام سین نظری در بیغ طومنه (مفردات) (حریف) مصاحب (عشق) م (نو) سن (بودم) ایدم (چو) چونکه (ماه نو) بی آی (بودی) ایدک (کنون) شمدی (ماه غمائی) ماه تمام سین (نظر) م (در بیغ مدار) حیف و منع طومنه (معنای اشارتی) بحمد الله اولیه الله محبت حضرت الله محبت اولدیندن سنک عشقک مصاحبی و اسیری ایدم حالو که سن استعذ بالله (الیوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی) آیت کریمه سی سر نیجه مقتدا به انس و جن اولان حضرت فخر کائنات صلی الله تعالی علیه و سلم سیرت سعادت اوزره اول ظهور کده ماه نو کی ایدک شمدی

ایکن سنی سوزدم پس شمدیکه ماه تمام سن یعنی جوان کامل سن بدن نظر بکی در بیغ طومنه حاصلی نظرک شدن کسمه یعنی بیکت اولدم شمد نصکره سکا سو یلم دیمه

(جهان و هر چه در و هست سهل و مختصر است * زاهد معرفت این مختصر در بیع مدار * سهل و مختصر قلند کنایه
محصول بیت * جهان و هر چه در و هست سهل و مختصر است * زاهد معرفت این مختصر در بیع مدار * سهل و مختصر قلند کنایه
طومه یعنی پوشی قلیل اهل معرفت بدل ابله (مکارم ثواب آفاق میبرد شاعر * از وظیفه زاد سفر در بیع مدار) مکارم مکرم
جعیدر ابی حیک قبی وراثت ضمیمه مصدر در کرم معاشیه اطلاق نموده اطلاق معاشیه در وظیفه زاد سفر
لامیل در * محصول بیت * شاعر سنگ

بدون نام او ابواب رحمة الله علیه سن کر مکمله بزدن نظر غایتی در بیع طومه دیگر
* جهان و هر چه در و هست سهل و مختصر است * زاهد معرفت این مختصر در بیع مدار *
جهان و هر چه در و هست سهل و مختصر در اهل معرفت این مختصر در بیع
طومه (مفردات) (جهان) م (و هر چه) مره (درو) انه (هست) و ارد
(سهل) آسان (مختصر) قلیل (است) در (ز) من (اهل معرفت) م (این)
بو (مختصر) م (در بیع مدار) منع طومه (معنای اشارتی) جهان و جهان ایچنده
تحصیل اوله حق معرفت الله و ارد نظر اهل الله نسبت آسان و بر امر قلیل و مختصر در
طالب معرفت این مختصر در بیع طومه دیگر

* مکارم ثواب آفاق میبرد شاعر * از وظیفه زاد سفر در بیع مدار *
شاعر سنگ اخلاقی جیددی اطراف عالمه ایلور اذن سفر آرائی وظیفه سنی در بیع
طومه (مفردات) (مکارم) اخلاق حیده (نو) سن (با) للملاسه (آفاق) عالم
(میبرد) ایلور (شاعر) م (ازو) آندن (وظیفه) م (زاد) ازین (سفر) م
(در بیع مدار) م (معنای اشارتی) ای متصف بصفات الله اولان پیرروشن ضمیرم سنگ
موروث محمدی اولان خلق عظیمه آکاری رؤف و رحیم لک مکرمی بوطالب
احسانک نظم و شعرا به اطراف عالمه شایع اینقدر اذن سفر معنویک ازین اولان
غذای روحانی وظیفه سنی در بیع طومه دیگر

* چون ذکر خیر طلب میکنی سخن اینست * که در بهای سخن سیم و زرد در بیع مدار *
چونکه ذکر خیر طلب ایلورسن سوز بود که سوز بهاسنده سیم و زردی در بیع طومه
(مفردات) (چون ذکر خیر) م (طلب) م (میکنی) ایلورسن (سخن) سوز (اینست)
بود (در) (بی) (بهای سخن) سوز بهاسی (سیم) کوش (ز) آتون (در بیع مدار)
م (معنای اشارتی) چونکه ابی جهاسنده خبر به ذکر اولغنی و منصب انبیا اولان
احسان ابله اشتهاهی طلب ایلورسن سوز بود که معارف الهیه کلامک بهاسنده
خالص آتون و کوش کی همت علیکی در بیع طومه دیگر

* غبار غم برود حال به شود حافظ * تو آب دیده ازین رهگذر در بیع مدار *
غم غباری کیدر و حالک ابو او او ای حافظ سن کوز باشی بوطریق غشفتن در بیع
طومه (مفردات) (غبار) (تو) (غم) م (برود) کیدر (حال) م (به) ابو (شود)
او او (حافظ) م (تو) سن (آبدیده) کوز باشی (ازین رهگذر) بو کیدر بولندن
(در بیع مدار) م (معنای اشارتی) خانه بجلی اولان قلیدن غم غبار ما سوا کیدر
و پاک و محلا ادوب انوار تجلیات الهیه مستعد قیلا و حالک زیاده خوش او او
ای حافظ سن کوز باشی بوطریق غشفتن در بیع طومه که کثرت
بکا جالب رحمت خدا در دیگر

* واه ایضا *
* روی غای و مرا کو که زجان دل برگیر * پیش شمع آتش پروانه بجان کودر کبر *

یعنی آتش پروانه به دیکه پروانه نک
جانه تأثیر ابله حاصلی جانی بکدری مصراع نای مصراع اولی تنور شکیدر حاصلی روی جانی آتش شمع و کندی جانی بجان
پروانه به نظیر ایلور مصراع اولک معنایی بوزیک کوسر و بکا دیکه جاند کولکی فالندر دینار حق معنایی و بر مشرو مصراع ثانیک
معنایی شمع فتنه پروانه نک آتشی جانکه طوط دی یعنی پروانه نیچه شمع بنار به بدنی انجیلین باغفه راضیم سن همان جالکی
کوسر دین مضمون بیته ذره قدر واصل اولما مش

(دراب تشنه مایین و مدار آب در بیع * بر سر کشته خویش آبی و ز خاکش برگیر) در بیع * حرف صله دراب تشنه ما اضافی
بیانیه و لایحه در بیع فعل امر مفرد مخاطب پیشدین کور دیکدر آبی مدارک مفعول اولی و در بیع مفعول ثانیه بر حرف استعلا
سر کشته خویش اضافی لامیل در

یوزی کوسر و بکا دیکه جاندن ابیدی کس شمع فتنه پروانه نک آتشی جانکه
طوط دی (مفردات) (روی) یوز (بجای) کوسر (مرا) بکا (کو) دی (ز)
من (جان) م (دل) کولک (بر) یوزاری (کیر) طوط (پیش شمع) شمع فتنه
(آتش) م (پروانه) م (بجان) جانکه (کو) دی (در کبر) طوط (معنای اشارتی)
ای محبوب حقیقی محض کر مکمله بکا جالک شمع کوسر و بکا جاندن ابیدی کس دی
بدنی جانه منت یلوب پروانه کی جالک عشقک آتشی جانی یاقوب راه عشقه
محو و فنا اولی دوتنه نازل اوله بی دیکدر

* بر لب تشنه مایین و مدار آب در بیع * بر سر کشته خویش آبی و ز خاکش برگیر *
بزم تشنه لیم نظر ابله و آبی در بیع طومه کند و مفعول اولک باشی اوزره کل و آبی
خاکدن دفع ابله (مفردات) (بر) زاند (لب) دوداق (آتش) صوسر (ما) بر
(بین) کور (مدار) طومه (آب) صر (در بیع) منع (بر) علی (سر) باش
(کشته) مفعول (خویش) کندی (آبی) کل (ز خاک) طرافدن (ش) ضمیر
(بر) یوزاری (کیر) طوط (معنای اشارتی) بزم کر بلای آتش عشق صراسنده
صوسر مفعول اولش جائزه عنایت نظریه نظر ابله و آب کور معرفت لیدی بزدن
در بیع ایچه لطف و عنایه کله کند و مفعول اولک باشی اوزره کل و آبی قیود نفسانیه
وجود خاکیه دن خلاص ایلوب مقام عالی به رفع ابله دیکدر

* ترک درویش مکن کریم و سیم و زردش * در غمت سیم شمار اشک و رخ رازر کبر *
درویشی ترک ابله اگر آنک سیم و زردی اوله سنگ غمکه کوزم باشی سیم صای و رخی
اثون طوط (مفردات) (ترک درویش) م (مکن) ابله (کر) اگر (نبود) اوله
(سیم) کوش (ز) آتون (ش) ضمیر (در) (فی) غم (ما) ضمیر (سیم) م
(شمار) صای (اشک) کوز باشی (رخ) بکافی (ام) ضمیر (را) ادات مفعول
(ز) آتون (کیر) طوط (معنای اشارتی) ای لطیف بعباده اولان رحیم و عاجز
و محتاج قولکک آتون و کوش کی خالص علی یوق دیو وادی خیرانده قومه
و ترک ابله به سنگ نوبه کله و غم عشقه جریان ابدن کوزم باشی سیم صای
و تقصیرم خیمه ابله اولان حرث و جهمی آتون طوط دیکدر

* جنگ بنواز و بساز از انبیا و عود و سوز * آتش عشق و دلم و دود و تم بجر کبر *
جنگه دوزن و روجال اگر عود اوله باقه عشقی آتش و کولکی عود تنی بجر
طوط (مفردات) (جنگ) آلت ساز (بنواز) اوخته (بساز) دوز (ار) اگر
(نبود) اوله (عود) خوشی و رشیر (سوز) باقه (آتش عشق) م (دلم)
کوکلم (عود) م (تم) م (بجر) بخوردن (کیر) طوط (معنای اشارتی)
ای مقلب القلوب و الابصار اولان اللهم بحمد الله سنگ درد عشقه جنگ کی بجلی
بوکش بیچاره که لطف ابله معامله پیرروب حالی احسن حاله تبدیل اینکله جالک
نورنی مشاهده مستعد و ازنی قبل اگر عود کی داننده راحه طبعه سی اوله

بجر در که عود ایچنده بقارل یعنی عود ساز یوغیه عود سوزار در لوازمه که آتش و بجر در

بجر در که عود ایچنده بقارل یعنی عود ساز یوغیه عود سوزار در لوازمه که آتش و بجر در

(ای کل بشکر آنکه تویی پادشاه حسن * بابلان عاشق شیدا مکن غرور) کادن مراد جاناندر و بلبلان عشاق بیلان عاشق شیدا
اضافه یی پائیه زدر * محصول بیت * ای کل اول شکرانه ایچونکه سن پادشاه حسن سن یعنی الله تعالی سنی کوزل خلق
ایلدیکی شکرانه سچون عاشق شیدا اولان بلبلره غرور ایله یعنی عشاقه غرور اولوب

﴿ ۲۸ ﴾

(دور) بعید (معنای اشارتی) بحمد الله بتدلیل صبور کی راه مستقیمه ثابت قدم
اولان مرشد کامل کنیدی مرتبه عالیسی مقتضای اولان شفقت خلق الاهدن
ایچون طالبینی ارشاد و اهدا یابنده اسرار طریقی صوت اعلى ایله بیان و عیان
ایلدیکه اول کل کی محبوب خدا اولان ذات بد نظر دن امین اولسون وثابت قدم
اولسون دیکدر

﴿ ای کل بشکر آنکه تویی پادشاه حسن * بابلان عاشق شیدا مکن غرور ﴾

ای کل اول شکرانه به که حسن پادشاهی سنین دیوانه عاشق بالاره غرور ایله
(مفردات) (ای کل) م (بشکر آنکه) ال (شکرانه) که (تویی) سنین (پادشاه)
م (حسن) م (با) للابسه (بابلان) م (عاشق) م (شیدا) دیوانه (مکن)
ایله (غرور) استغناء (معنای اشارتی) ای مصروف قلوب خلقی جهان اولان
محبوب خدا حق تعالی سنی پادشاه حسن و حقیقت قیاد یعنی نعمت عظمایک
شکرانه سنه بوبدل کی عاشق دیوانه و سحر خیز مرید صادق استغناء ابدوب نظر
عنایتکدن دور و فیض و احسانکدن محجور ایله دیکدر

﴿ از دست غیبت توشکایت نمکنم * ثابت غیبتی ندهد لذتی حضور ﴾

سنگ غیبت و فرقتک التندن شکایت الیزم مادام که بر غیبت اولیه حضور و وصال
بر لذت و بر من (مفردات) (از) من (دست) ال (غیبت) غائب اولوق (تو) سن (شکایت)
م (نمکنم) الیزم (تا) مادام (نیست) یوق (غیبت) م (با) وحدتیه (نهد)
و بر من (لذتی) بر لذت (حضور) وصال (معنای اشارتی) ای غیب و حضر
مرتبه سنه اولان مرشد اکام به مصوری قرب درونه مانع اولدیفندن سنگ غیب
و فرقت صورتیکه التندن شکایت الیزم مادام بر غیبت و فرقت اولیه وصالک لذتی
ظاهر اولز که (الاشیاء تنکشف باضدادها) و (الحصول بعد الطلب الذی) در
خصوصا که بسر بعد الامر و تجلی بعد الاستعداد

﴿ زاهد اگر حور و قصوره امیدوار * مارا شربخانه قصورست و بار حور ﴾

زاهد اگر حور و قصوره امیدوار ایله به شربخانه قصور در و بار حور بدر (مفردات)
(زاهد) م (اگر) م (با) للابسه (حور) حوری جنت (قصور) قصورک
جسی کوشکدر (امید) م (وار) ادات نسبه (مارا) زه (شربخانه) میخانه
(قصورست) کوشکدر (بار حور) م (معنای اشارتی) درد و بلای عشقندن
حذر ایلوب دنیا و آخرتده حظوظ نفسانی طلب ایلین زاهد ظاهر برست قاصر هست
اولدیفندن (وقیها ماتشبهیه الانفس و تاذ الایمن) اولان جنتک حوری و قصوره
امیدوار اولوب لذت مشاهده جلال الاهدن بی بهره اولدیه بحمد الله بزدر
وبلای عشق خدایه صبر و تحمل ایله زه شراب عشق الهی لذتی و مشاهده انوار جلال
الله لذتی صدهزار حور و قصور چناندن زیاده اشتهای و احلا در دیکدر

﴿ می خور یانک چنک و غرور غصه ور کسی * کوبد ترا که باده مخور کوهو الغفور ﴾

﴿ چنک ﴾

غفور و غفار در پس غفور و غفار اولد ییچون ایچرم زرا غفران مقابل عصیان و انجبه غفران اولزنته که
توانی قننت نبدید پیور بیت * سنگ شفاعتک امیدواری چون ابرمکن * کناهکار بر اولدر که بو قدر آند کناه * محصول بیت *
حضرت حبیب اگر که پیور سنگ شفاعتک امید ایلک چونکه کندر یعنی چونکه جبر آید کاند در آمدی مجرم و کناهکار اول کسه در که
آند کناه اولدیر بر کناه سزیه شفاعت احتیاج دکل

﴿ ۲۹ ﴾

چنک آواز یله شراب ایچ و غصه به واکر بر کیسه سکا دیه که شراب ایچمه دیکه
الله تعالی غفور در (مفردات) (می) شراب (خور) ایچ (با) للابسه (یانک)
آواز (چنک) م (مخور) به (غصه) غم (ور) واکر (کسی) بر کیسه (کوبد)
دیه (زا) سکا (باده مخور) شراب ایچمه (کو) دی (هو الغفور) الله غفور در
(معنای اشارتی) سنگ کی ضروری ازی ظاهر اولان شراب عشق الهی بی
نوش ایله و اسرار عشقک بلا اختراظ ظهوره غمیه و لا شک اومندن خوف ایدوب
و منکرک سوزنی پردی ایدوب بولکدن قلعه واکر بر کیسه سکا دیه که شراب عشق
ایچمه و مجذوب الهی اولوب لذت روحانیستی ترک یله (اذا خاطبهم الجاهلون
قالوا سلاما) آیت کریمه سی سریمه سن اکادیکه الله تعالی غفور در

﴿ کرد بکران بعیش و طرب خرمند و شاد * مارا غم نگار بود مایه سرور ﴾

اگر غیر یار بعیش و طرب یله خرم شاد ایسه زه مخورک غمی سرور سرمایه سیدر
(مفردات) (کر) اگر (دیکران) غیر یار (بعیش) معشیت ایله (طرب) سرور یله
(خرم و شاد) سرور (مارا) زه (غم) م (نگار) محبوب (بود) در (مایه) سرمایه
(سرور) م (معنای اشارتی) و شد دیکه درد و بلای عشق خدا بی اختیار
ایلدین و راه عشقه جان فدا ایلین عشاقک شیر یار اگر لذت معشیت
دنیا ایله و نیل مرادات و حظایم دنیاک سرور یله خرم و شاد ایسه زه مایه
شادی ابدی اولان محبوبک در دوغی سرور سرمایه سیدر و زه درد و غم
عزق خدادولتی کافیدر

﴿ حافظ شکایت از غم هجران چه میکنی * در هجر و وصل باشد و در ظلمت نور ﴾

ای حافظ فراق غمندن نه شکایت ایلرسن وصال فراقده اولور و نور ظلمتده در
(مفردات) (حافظ) م (شکایت) م (از) من (غم) م (هجران) فراق (چه میکنی)
نه ایلرسن (در) فی (هجر) فراق (وصل) وصال (باشد) اولور (در) فی (ظلمت) م
(است) در (نور) م (معنای اشارتی) ای حافظ درد و غم فراقدن و انقباض و استنار
ایله اولان اشتیاقدن نه شکایت ایلر سنکه لذت وصال فراقده در و بر توانوار
جلال الله بوظایف بشمریده حاصلدر آب حیات طایفه اولدینی کی

﴿ و له ایض ﴾

﴿ شب قدر ست و طی شد نامه هجر * سلام فیه حتی مطالع الفجر ﴾

قدر کیجه سیدر و فراقک نامه سی طی اولدی صباح طلوع الیجه انده سلام واردر
(مفردات) (شب قدر) قدر کیجه سی (ست) در (طی شد) درولی اولدی (نامه)
م (هجر) فراق (سلام) سلام و سعادت (فیه) انده (حتی مطالع الفجر) طر طلوع
ایله یجه دیک (معنای اشارتی) بحمد الله چون کیجه لری عشق و محبت ایله و درگاه
حقده تضرع و نیاز و لذت عنایات اله اعیان لایالیتک بر کانه مشاهده انوار
جلال الله و شؤانات وصال الله ظهور و اینکاه شب قدر در و فراقک نامه سی طی اولمندر

﴿ ۸ ﴾

﴿ ۲۹ ﴾

(کرد بکران بعیش و طرب خرمند و شاد)

* مارا غم نگار بود مایه سرور (بعیش و طرب با حرف سبب * محصول بیت *
اگر اغیار بعیش و طرب یله شادان و فرحان
ایسه اما زه ننگارک غمی سرمایه سرور
و حور در (حافظ شکایت از غم هجران
چه میکنی * در هجر و وصل باشد
و در ظلمت نور) هجر ها ک فحله و چنک
سکونیده مصدر در هجر به جردن یعنی
نصر یاندن هجرده وصل اولور پیور دینی
اولدر که هجرانک آخری وصالدر نه که
و صالک آخری هجراندر ایام و زمان بونک
اوزر نه مجبور در ظلمتده نور پیور دینی
اولدر که نور آیت ضیاء بدر و آیت ضیائی
کیجه فرا ک و واقعه ظاهر در
* محصول بیت * ای حافظ غم هجراندر
نه شکایت ایلرسن بیلر بسن که هجر اولیجه
وصل اولز آمدی هجر جانان امین وصال
جاناندر حاصلی هجرانده وصال ابدی
وارنه که فرا ک و واقعه آیدنی اولور (وله ایضا)
(شب قدر ست و طی شد نامه هجر *
سلام فیه حتی مطالع الفجر) طی شد
دورلدی و دیو شدی نامه هجر پیانیه
سلام میخانه خبری سلام هلیکم
قیلند در حتی بونده الی معشانه در
فارسیده تالیه تعمیر ایلر نه که مکرر ذکر
اولمندر مطالع بونده مصدر میچدر
طلوع معشانه بخر صباح معشانه در
* محصول بیت * بو کیجه قدر کیجه سیدر
و هجران مکتوفی دور لدی و یو کلدی
یعنی هجران کندی پس بو شب قدرده
صبح طلوع و ظهور ایلنجه سلامت
و سعادت واردر یعنی وصال جانان واردر
خواجه قدر کیجه سی جانانسه واصل
اولش بعیش که بو غزل نظم کنور ش

(دل زمیده) مارا که پیش میبرد * خبر دهد و بختون جسته از زنجیر (دل زمیده) ما اضافی بیاید و لامیه در زمینه اورکش را ادات تخصیص که اعتبار کیم معنای پیش اولک معنای در جسته جیم هر یک که به صیغ امتش معنای اما بوده فاجش و صیغ امتش معنای در * محصول بیت * بزم

﴿ ۳۱ ﴾

طولو قدح (یا قوت) فرمزی جوهر (قبض) خیر شایع و صو جوق اولی (در) اینجو (خوشاب) روناژه (حسود) م (کو) سوله (کرم) م (آصف) وزیر سلمان علیه السلام (بین) کور (بیر) اول (معنی اشارتی) ای خلیفه خداو پیر دلکش حضرت الله و رسول الله عیفته اطافده ناز اینجو به بکر ورنک ورتقه یا قوت اجره بکر قلمری شراب عشق الهیه الیه و معرفه الله الیه محلی و مزین و مشعش و محلی ایتمک اینچون بر سافر سرشار کتور و بر فیض مالامال بخش الیه که اهل الله و طالین حق اولان عشاقه حسود اولان مکرین و منافقین طالین صادقین مر دان خداک بخش و احسانی کور سون و حسد ندن اولسون و مر د اولسون

﴿ دل زمیده مارا که پیش میبرد * خبر دهد و بختون جسته از زنجیر ﴾

بزم اورکش کورک او کفی کیم طونار خسته بختون خبر و بکر (مفردات) (دل) کورک (زمیده) اورکش (مارا) بزم (که) کیم (یاش) اولک (میکرد) طونار (خبر) م (دهید) و بر بکر (یا) المالبه (بختون) م (خسته) م (زنجیر) م (معنی اشارتی) ای معاشر عشاق بزم تعلقات کوبه الیه محبوب او اب حقدن فراریدن کورکری اول خلیفه الله فی الارض اولان انبیا و اولادین غیر راه حقه کیم ارشاد و اهدا ایتمک قادر اوله بیلور و کیم او کنه کچه یاور دردد عشق الهیه الیه خسته و بختون اولش عشاقه بشارت و خبر و بر بکر که کردن جان عشاقه زنجیر عشق طاقوب بلا اخبار جذبات رجانه الیه محبوب حقیقی و اصل قلبی الحق انار در و انار جانب حقدن بزم احسان و رها اندر

﴿ چه جای گفته خواجو و شعر سلانست * که شعر حافظ مابه نظم خوب ظاهر ﴾

نه خوا جو نك سوزی و سلانك شعری بریدر بزم حافظمك شعری ظاهر ك خوب نظمندن بکدر (مفردات) (چه) نه (جای) بر (گفته) سو یغمش (خواجو) بر شاعر اسیدر (شعر) م (سلان) شاعر اسیدر (است) در (شعر) م (حافظ) م (ما) بزم (به) بکدر (ز) من (نظم) م (خوب) م (ظاهر) شاعر اسیدر (معنی اشارتی) حافظه عنایت ربانیه الیه شعر صورتده لبان غیب الیه امیر اطرین اهل الهی بیان ابدی بو مقام خواجو نك سوزی و سلانك شعری بریدر بزم حافظمك شعری فوضات ربانیه الیه معارف و اسرار الله بیان ابدی بکیچون ظاهر ك فصاحت بیان ابدی بکی خوب نظمندن و سایر شاعرانك جانشین کلامندن بکدر

﴿ حدیث توبه در بزم که مکو حافظ * که سابقان کان اربوبت زندتیر ﴾

بو مجلس رنده توبه سوزی سو الیه ای حافظ کان اربو سابقان سنی تیرا الیه اوردر (مفردات) (حدیث) سوز (توبه) م (درین) بونده (بزمکه) مجلس ری (مکو) سوله (حافظ) م (سابقان) م (کان اربو) بای فاعل و (تا) ضمیر (زند) اوردر (بیر) اولی (معنی اشارتی) ای حافظ حق سبحان و تعالی کرمیکه سنی جین اسرار غیب هویت ابد کد نصرکه اگر قدری بیلور حضور اهل الهیه بر بود دولت عشق احتم توبه اولسون دیو فراضه واکراه سوزی سو الیه و شکرند ثابت قدم اول بوخسه

﴿ شراب ﴾

(وله ایضا) (دل زمیده) مارا که پیش میبرد * خبر دهد و بختون جسته از زنجیر (دل زمیده) ما اضافی بیاید و لامیه در زمینه اورکش را ادات تخصیص که اعتبار کیم معنای پیش اولک معنای در جسته جیم هر یک که به صیغ امتش معنای اما بوده فاجش و صیغ امتش معنای در * محصول بیت * بزم

﴿ ۳۰ ﴾

شراب عشقك ساقی اولان اول الله سنی طرد و در تیر الیه ابدی بچروح ایدر

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ دل زمیده مارا که پیش میبرد * خبر دهد و بختون جسته از زنجیر ﴾

ای کورک نیجه بر بنم قائمی دو کرسین آخر کوزدن اوتان سندخی ای کوز پرده قدار او بو آخر کورک مرادنی حاصل الیه (مفردات) (دلا) ای کورک (چند) نیجه (ام) بنم (برزی) دو کرسین (خون) فان (ز) من (دیده) کوز (شرم) حیا (دار) مروت (آخر) م (توبه) سندخی (ای دیده) ای کوز (خوابی) بر او بقو (کن) الله (مراد) م (دل) کورک (بر) بوقاری (آن) کتور (آخر) م (معنی اشارتی) ای آتش عشقه جکر سوزان اولوب اضطرار الیه جکر فانی کوزدن دو کچی کورک نیجه به دك بلبل کبی مقام تلوشنده محبو بیت الیه اظهار اسرار ایدوب پروانه کبی مقام تمکین و عرفانه و پروانک یا قوب بنه سراسر ایتز سین دیده حق اولان اهل بصیرت نردن اوتان آخر سندخی ای چشم (تحسبهم اغاظا و هم رفود) آیه کریمه سی سر نیجه خواب معنوی اولان جسیع ماسوی الاهدن کوز بوموب او بو که آخر کورک مرادنی حاصل الیه و کشدوی مقام عرفانه واصل الیه

﴿ منم یارب که جانان راز ساعدی بوسه می جیم * دعای مجدهم دیدی که چون آمد بکار آخر ﴾

بنیم یارب که محبوبك ساعدندن بوسه دیوشیر یرم صباح وقتك دعاسنی کوردکی که آخر نیجه ایشه برادی (مفردات) (منم یارب) بنیم عجب (جانان را) محبوبك (ز) من (ساعت) بیلاک (بوسه) م (می جیم) دیوشیر یرم (دعا) م (مجدهم) صباح و فنی (دیدی) کوردکی (چون) نیجه (آمد) کادی (بکار) ایشه (آخر) م (معنی اشارتی) عجب کوردکی ای کورک اول محبوب حقیقینک قدرت باهره سندن و کرم و احسانندن اولان جذبه رحان و تجلیات اسرار لدنیه و عرفان و لذت مشاهده انوار جمال جانی دیوشیروب خانه قلبیه جمع ابدین بنیم محض اعطاء الاهدن نیاز شب و دعای مجدهم کوردکی که آخر نیجه ایشه برادی و نه گونه سبب احسان اولدی

﴿ مراد دینی و عقی بن بخشید روزی بخش * بگو شم قول چنك اول بدستم زلف بار آخر ﴾

رذائق عالم بکا دنیا و آخرت مرادی احسان ابدی اول قولاغه چنك سوزنی آخر الیجه بارك زلفنی و پردی (مفردات) (مراد) م (دینی و عقی) م (من) بکا (بخشید) احسان ابدی (روزی بخش) رزق و بر بچی (بگو شم) قولاغه (قول) م (چنك) ناقور (اول) م (بدستم) الیه (زلف) م (بار) م (آخر) م (معنی اشارتی) محصده نیاز شب و دعای مجدهم بر کانه استهذ باقه (وفی السماء رزقکم) آیه کریمه سی سر نیجه رزاق عالم بکا دنیا و عقی مرادم اولان انوار ذنبه مشاهده جمال و نشان رزق معنوی روحانیه سنی احسان ابدی بکا باعث احسان اولان اول انسان کامل و عارف بالله اولان مرشد عزیر الوجوده بار ایدوب آنک نفس عیسا وار الیه کلمات قدسیه رینی قولاغه و آخر محبوب حقیقینک انوار تجلیات صفایه و ذاتیه سنی

نیز دینی دیکدر خوانی یا حرف شکو مراد دل لامیه * محصول بیت * ای کورک نیجه بر قائمی دو کرسین کوزدن البتہ اوتان سنده ای دیده خواب الیه کورک مرادنی حاصل الیه کورک نیجه و کوز عتاب ایدر کوزی فان اغلند بغیون و کوز عتاب ایدر او بو ما یوب کورک نیجه طوطی بغیون حاصلی کورک الیه کوزک حالری بری برنه موقوف سدر هر یاری که دل راحته در کوز فراغنده در کوز فراغنده اولجه کورک راحته اولور (منم یارب که جانان راز ساعدی بوسه می جیم * دعای مجدهم دیدی که چون آمد بکار آخر) یارب بوده ایکی معنایه محصدهم یعنی بالله و عیبا معنایه که حرف بیان جانان را ادات تخصیص بوسه می جیم کف مفعول صریحی و از ساعدی بوسه می جیم فعل مضارع متکلم و حده دیدی فعل ماضی مفرد مخاطب استفهامی متضمن کوردکی دیکدر که حرف بیان چون بونده کیف معنایه در آمد بکار ایشه کادی یعنی بارادی * محصول بیت * بنیم یارب که جانانک بلکندن بوسه دیوشیر مراد استغراب ایدر جانانک ساعدنی بوس ابدی بکی یعنی بو بر عظیم ایشدر که اولن صباح وقتك دعاسنی کوردکی که ایشه کلوب بارادی یعنی فائده و پردی زیرا محصدهم دعا انباش امتش که جانانک ساعدنی بوس ایلوه (مراد دینی و عقی بن بخشید روزی بخش * بگو شم قول چنك اول بدستم زلف بار آخر) روزی بخش و صف تر کیسدر رزق بغشلیجی یعنی رزاق معنایه بو پندته آخر مقابل اولور * محصول بیت * دنیا و آخرت مرادنی بکا الله تعالی بقتلیدی اول قولاغه چنك آوازینی بقتلیدی و آخر الله زلف یاری و پردی حاصلی بکا مرادنی و پردگی

طونار یعنی کیم ضبط ایده بیلور امدی خبر و برک زنجیر دن بوشا نوب اورکش بختون دن که بزم دیده کورک زنجیر دن بوشا نش بر بختون در پس خبر و برک که طوناب زنجیر اورسونلر بختونی بختون و جسته خسته یا ز انارخانه و معنای خسته بختون نه خبر و بر بکر زنجیر دن دینار لفظه و معنایه خطا ایدوب عجب دیوانه لک ایلار (چه جای گفته خواجو و شعر سلانست * که شعر حافظ مابه نظم خوب ظاهر) جای بونک کبی برده معصودر گفته خواجو و شعر سلان ایضا فزاری لامیه ل در شعر حافظه بویله در نظم خوب ظاهر بیاید و لامیه در * محصول بیت * خواجو کلا منک و سلان شعر بک نه معصودر یعنی انارک نظم نه اعتبار که بزم حافظمك شعری انارک شعر ندن دکل ظاهر ك خوب شعر ندنه بکدر رخوا جه ظاهر ك شعری سلانك و خواجو نك شعری نه ترجیح ایدر با خصوص که سلان شاعر سحر و خواجو به تعلیل شعری عجم دیشلر فی الواقع ظاهر ك کلامنده اولان حلاوت و صیفا بر شاعر ك کلامند بوقدر مکر حضرت مولانا جامینک که انواع شعرده قصبه سنی الجش قدس الله سره العزیز حاصلی حافظك شعری ظاهر ك شعر ندن بکدر ز بر صرف عرفاندر و ظاهر ك صرف مجاز در (حدیث توبه درین بزمکه مکو حافظ * که سابقان کان اربوبت زندتیر) * محصول بیت * ای حافظ بو مجلسه توبه سوزینی سوله یعنی توبه آدین آنکه زرا کان اربو سابقان سنی غم و مرکان او قبله اوردر حاصلی سابقانك توبه بکی ایتز زرا محسک رونق و نور ضیا بخشی سن (وله ایضا)

(چوباد از خرمن دوان در بودن خوشه ناپند * ز همت توشه بردار و خود تخمی بکار آخر) خوشه بونده باشق مناسنه در و با حرف وحدت و با تکیه توشه آزی و با حرف وحدت بردار قالدیر یعنی تحصیل ایل و با حرف عطف خود بونده کنندی مناسنه در تخمی

دیده جائه ویدی

چوباد از خرمن دوان در بودن خوشه ناپند * ز همت توشه بردار و خود تخمی بکار آخر
 باد کی نیجه به دك ديلك خرمندن بر خوشه قايق همدن بر توشه حاصل ايله
 و آخر كنندك بر تخم الك (مفردات) (جو) مثل (باد) بل (از) من (خرمن) م
 (دوان) (آلچقار) (خوشه) (بشاق) (ناچند) (نیجه به دك) (ز) من (همت) م
 (توشه) (آزی) (بر) (بوقاری) (دار) (طوت) (خود) (كنشدك) (تخمی) (بر تخم
 (بكار) الك (آخر) م (معنای اشارتی) ای سالك دون همت (الدنيا جیفه
 و طالبها كلاب) حدیث شریفی سر نیجه نیجه به دك كلاب موتی اولان ادانی اهل
 دنیا دن بادك خرمندن خوشه قایقی کی جلب زخارف دنیا طعمده اولوب
 اوقات عزیزی بوش بره صرف ابدین (علو الهمدن الامان) دیوب جدوسی
 ايله اول رزق معنوی اولان انوار الهیه دن آخر بر ازیق حاصل ایلکه کندو که
 جالی همت ايله

نکارستان چین دایم نخواهد شد سرایت ایل * بونك كلك مشك آمیر نقشی می نكار آخر
 یاورم نكارستان چین سنك سرباك اولیسردر اكن مسك آمیر قلم اوجيله آخر
 بر نقش ايله (مفردات) (نكارستان) نقش مكاني (چین) معروفی شهر در (دایم)
 یلورم (نخواهد) استر (شد) اولوق یعنی اولسه كرك (سرای) پادشاهلرك
 و در تلورك اوی (تا) ضمیر (لك) لكن (با) بالابسه (نونك) اوج (كلك) قلم
 (مشك آمیر) مسك قارشدر بریچی (نقش) م (با) وحدتیه (می نكار) نقش ايله
 (آخر) م (معنای اشارتی) ای نقوش جنت خلدی بردانه به فروخت ایدن
 خلیفه الله زاده فرزندشم یلورمكه بونقوش زینت فانیه سیله انسان حقدن غافل
 و مشاهد انوار جمال اللهدن محبوب و عاقل قایچی قطاس طریق دنیا در شاه
 حقیقك سربانی دكادر لکن قدر عالی و عدلانه اكر ممت و باعث خلقكی تفكر
 ایدوب راه مشقه كوچك بتدیکی مقداری سعی و مجاهده اولوب كوز باشیله
 و چكر آنشله اوج سینه كده محبوبك عشق و محبتی نقشی نقش ایلوب (الابد كرا الله
 نامحن القلوب) سربته مظهر اوله سن

دلدر ملك شخیری کرا زانده نكری دم صیحت بشارتها بیارد زان دیار آخر
 ای کوکل شخیرك ملكنده اكر غصه دن فاجیه سن صباح نفسی سكا آخر اول
 دیاردن بشارتلك كنور (مفردات) (دلا) ای کوکل (در) فی (ملك) م (شخیر)
 کیجه قالیچی (یا) مصدر به (كر) اكر (زانده) غدن و غصه دن (نكری)
 فاجیه سن (دم) نفس (صبح) م (بشارتها) مژدل (زان دیار) اول محبوبك
 دیاردن (آخر) م (معنای اشارتی) ای کوکل سلطان عشقك بولنده ریاضات
 و مجاهدات ايله کیجه می قائم کوندوزی صاعك ملكنده اكر غم و غصه دن و درد
 و بلاى عشقندن فاجیوب صبر و تحمل ایلر ایلک (الصبر مفتاح الفرج) سر نیجه

فیض

اولتی اختیار ایدر سك صباح نفسی سكا دیار جانندن مشغله كنورز البته حاصلی کیجه ر قاقوب جانانه خلوص طویله
 توجه ایدر سك صباح و فتنه سكا کوی جانندن خیرل خبرل کاور البته

فیض مصرعی و قیحات ربانی اول جانب عزت الهیه دیاردن سكا بشارتلك واسرار
 لنبه الهیه دن اشارتلك و كشف و كرامتلك كنور که حسابیه كلز دیمكدر

بی چون ماه زانوردمی چون لعل لیلش آوردن تو کوئی تا نیم حافظ ز صافی شرم دار آخر
 ماه کی بر محبوب دیز اوردی لعل کی شرابی اوسكه كنور دی سن تا نیم در سن
 ای حافظ آخر ستا قیدن اوتان (مفردات) (بی) بر محبوب (چون ماه) ای کی
 (زانق) دیز (زد) اوردی (می) شراب (چتون) مثل (لعل) م (یش) اولك
 (آورد) كنور دی (تو) سن (کوی) در سن (تا نیم) م (حافظ) م (ز) من
 (صافی) م (شرم) حیا (دار) طوت (آخر) م (معنای اشارتی) چونکه اول
 متور عالم اولان محبوب حقیقی (نحن اقرب الیه من حل الورد) آیت کریمه سی سر نیجه
 بر دزدن قیقدر حق بولك جان فدا ایدن ماضقار ایچون منقده الله تعالی اولان شراب
 عشقی کرندن اوکره كنور و بره عرض ایلدی سن نیجه به دك نفس نافر جامه
 اویوب اول شرابه تائب کی امراض ایدوب عربکی غفلت ايله کپوز سن آخر اول
 سیاقیدن اوتان و حضرت الهین حیا ايله

وله ایضا

ساقیامایه شایب یار * یکد و ساغر شراب ناب یار
 ای صافی کینکلك سرما یسنی كنور برایی قدح صافی شراب كنور (مفردات)
 (ساقیا) ای صافی (مایه) سرما یه (شایب) کینکلك (یار) كنور (یکدو) برایی
 (ساغر) قدح (شراب) م (ناب) صافی (یار) كنور (معنای اشارتی) ای یار
 روشن ضمیر و ای صافی شراب عشق علیم و قدر اول قلبه و زوجه حیات ایدی
 بخش ایدی مایه سعادت اولان شراب عشق كنور منظر رحمان اولان آینه
 قلبی مجلا ایلک ایچون استمداد مزجه برایی قدح صافی شراب كنور

داروی درد عشق یعنی می * کوست در مان شیخ و شایب یار
 عشق دردینك درمانی یعنی شراب که اودر پیر و جوانك درمانی كنور (مفردات)
 (دارو) علاج (درد عشق) م (می) شراب (اوست) اودر (درمان) م
 (شیخ) م (شایب) کینکلك (یار) كنور (معنای اشارتی) درد عشق الهینك
 و وصلت انوار جمال شهنشاهینك درمانی و سببی كرك یز و كرك جوان ایچون انجق
 شراب عشقندر كنور

آفتاب و ماهدر باده و جام * در میان مه آفتاب یار
 آفتاب و ماهدر باده و جام ماه ایچنده آفتابی كنور (مفردات) (آفتاب) کونش
 (است) در (ماه) آبی (باده) شراب (جام) قدح (در) فی (میان) اوره
 (مه) آبی (آفتاب) م (یار) كنور (معنای اشارتی) شراب آفتاب کیدر
 قدح آبی کی لذت شراب عشق خدایی و انوار قدسیه شعله جمال الهیه بی
 آینه سی صافی اولان قلب قدحده بولق ممکندر سعی و غیرت ايله اول دوانی
 خانه قلبه كنور

فی

۱۰

(بی چون ماه زانوردمی چون لعل لیلش آوردن تو کوئی تا نیم حافظ ز صافی شرم دار آخر)
 آورد * تو کوئی تا نیم حافظ ز صافی شرم
 در آخر (بی با حرف وحدت زانورد
 دیز چو کدی بی با حرف وحدت تائب
 اسم فاعلدر تو به کار مناسنه * محصول
 بیت * ماه کی بر محبوب دیز چو کدی
 و لعل کی بر باده او کنسه كنور دی
 ای حافظ سن تا نیم در سن یعنی شرابدن
 تو به کار م شمس نکر و ایچیم در سن
 ساقیدن بخت ايله بوسوزی سوبله
 حاصلی ماه کی بر باده ایچون نیجه
 صبر ایدر سن (وله ایضا) ساقیامایه شایب
 یار * یکد و ساغر شراب ناب یار) ماه
 اصله دیرل شایبه اضافت لامیه در بکتلاک
 دیمکدر * محصول بیت * ای صافی
 بکتلاک سرما یه سن كنور به بی برایی
 ساغر شراب صافی كنور بر سرما یه
 جوانیدر یعنی یز نوش ایدر سن جوان
 اولور (داروی درد عشق یعنی می *
 کوست در مان شیخ و شایب یار)
 شایب با بک تشدیدیه بکتدر ضرورت وزن
 ایچون تخفیف قلندی * محصول بیت *
 عشق دردینك درمانی یعنی شراب که
 اول شراب بیک و بیکدک در مانیدر كنور
 حاصلی شراب كنور (آفتاب یار)
 و ماه باده و جام * در میان مه آفتاب یار
 باده بی آفتاب و جامی ماهه تشبیه ایلر
 * محصول بیت * آفتاب و ماهدر باده و جام
 ماه کی جام ایچنده آفتاب کی باده كنور

﴿ میکند عقل سر کشی تمام ﴾ کرد نش رازی طناب بیار ﴿

عقل تمام سر کشی ایلاک بویننه مدین طناب کتور (مفردات) (میکند) ایلا (عقل) م (سر کش) باش جکی واطاقتنر (یا) مصدریه (علم) م (کردن) بیون (ش) صبر (را) ادات مفعول (ز) من (ی) شراب (طناب) جادریبی (یار) کتور (معنی اشارتی) لکن عقل معاش عافیتی مهوریت اولان وجود ظاهر بنک خراب اولسنی وسمادت ابدیه بولسنی استخوب فاصر همت لکدن معیشت فایده راضی وقایع اولغه شراب عشق نوش اینک سر کشک ایلا لکن سن کندو که همت عالی ایدوب آنک کی عقلی ربط وفید اینک ایچون دوجهانده سنی حافظ اولان حل متین قرآنی بی وسلسله عشق الهیه بی اله کتور و ب انا ب مسک کلی اینک سمدت ابدی بولنه غیرت ابد سن

﴿ بز این آتش مرا آبی ﴾ یعنی آن آتش چو آب بیار ﴿

بویم آتشیه برآب اور یعنی اول آب کی آتشی کتور (مفردات) (زن) اور (این) (بو) آتش (م) (مرا) (نم) (آبی) بر سر (آن) اول (آتش) م (چو آب) صو کی (یار) کتور (معنی اشارتی) ای سانی کوز الهی اولان بزم بونم عقل معاشم و نفس بد کارم آتشی اوزره شراب عشق الهی صوبندن برآب اور وعلوم ابدیه کدن وارتیض خدا کدن برینده بخش اله یعنی صو کی قلبی با کلاچی و آتش کی محبوس غیرتی احرار ایدیمی نظر و همک شرابی کتور و بزم اوزر بزم حاضر اله

﴿ کل اگر رفت کوبشادی رو ﴾ باده ناب چون کلاب بیار ﴿

کل اگر کتدیه دی شاد لقله کنسون کلاب کی اولان صافی شراب کتور (مفردات) (کل) م (اگر رفت) کتدیه (کو) سوله (بشادی رو) سرور اله کتسون (باده ناب) صافی شرابی (چسون کلاب) کل صو کی (یار) کتور (معنی اشارتی) اگر اهل همت اولان محبوبان خدا بوالدن کتدیه باریسه شاد لقله کتسون و نر ککه انلر وارث و خلیفه ری الی بوم القبا به باقیاردر ای خلیفه وقت اولان شخم من بزه ختام مسک اوایوب دماغ جانی مطرقلمی شراب عشق خدای کتور احسان اله

﴿ غلغل بلبل ارماند چه غم ﴾ قلقل شیشه شراب بیار ﴿

بلبلک غلغل قالدیه نه غم شراب شیشه سنک قلقلنی کتور (مفردات) (غلغل) ناله و فریاد (بلبل) م (ار) اگر (ارماند) قالدیه (چه) نه (غم) م (قلقل) بونازی طارظم فک صو کی (شیشه) م (شراب) م (یار) کتور (معنی اشارتی) ای کوکل علساء رسوم و صوریلرک وراثتی تقلید اوایوب کلا ملرتنه تأثیر وار شاد واهداری قالدیه نه غم واران حقیقت محمدیه اولان علامه آگاه وعارفان باقه الی بوم الصامه باقیاردر انلرک بناسیم حکمت و شراب عشق و محبت اولان صافی قلبلرین ظهور ایلین علوم لذت لری اله کتور و انلردن استعانت اوزره اول

(میکند عقل سر کشی تمام • کرد نشرا زعی طناب بیار) • محصول بیت • عقل تمام سر کشک ایدر بوینن بقلغه باده دن طناب کتور (بز این آتش مرا آبی • یعنی آن آتش چو آب بیار) • محصول بیت • سانی به خطاب ایدوب پور بزم بوا آتشیه صو سب یعنی اوله صو کی او بکن آتشی کتور (کل اگر رفت کوبشادی رو • باده ناب چون کلاب بیار • محصول بیت • کل اگر کتدیه ای سانی سن دی وار شاد لقله کیت یعنی شاد و خندان واردی و بزه کلاب کی باده ناب کتور یعنی صافی شراب کتور (غلغل بلبل ارماند چه غم • قلقل شیشه شراب بیار) • محصول بیت • اگر بلبلک غلغلی قالدیه نه غم شراب شیشه سنک قلقلنی کتور یعنی صو کی بلبل بوقدیه قلقل صرافی بی بزه کتور

﴿ غم دوران غمور که رفت بیاد ﴾ لغز بریط ورباب بیار ﴿

دوران غمی بده که باده کندی دیو بریط ورباب نغمه سنی کتور (مفردات) (غم) م (دوران) زمان (غمور) بده (رفت) کندی (بیاد) بده (نغمه) م (بریط ورباب) ساز آلتلری (یار) کتور (معنی اشارتی) عمر و زمان هبایه کندی دیو غم بده آنک فکر به نقد و قنکی ضایع ایغه که عاشق صادق ماضی و مستقبل فکری حجاب و نقصاندر همان برمدن اسرار اله مرشد آگاه فیض بخش اله کتور و آنک ارشاد و کلمات قدسیه جاتقرا و دلکشاندن سندی آگاه اوله سن و دام حق مراقب اوله سن

﴿ وصل اوچر بخواب نتوان دید ﴾ دارویی کوست اصل خواب بیار ﴿

آنک وصلنی خوابک غبریده کورمک ممکن دکادر اول دارویی که اصلی خوابدر کتور (مفردات) (وصل) م (او) صبر (جز) صبر (با) ظرفیه (خواب) دوش (نتوان) ممکن دکل (دید) کورمک (دارو) علاج (اوست) اودر (اصل) م (خواب) دوش (یار) کتور (معنی اشارتی) حق تعالیک وصلنی اصحاب کشف کی جیع ماسوی الاهدن کوز بوموب قلبک جیع حالده آگاه اولوب جانب حق مراقب اولقلنی خواب معنویک غبریده کورمک ممکن دکادر که سنگدخی دام ذات العین و ذات الشمال مقلک حضرت الله اوله استعذ بالله (و نطلبهم ذات العین و ذات الشمال) آیت کریمه سی مرتبه خواب معنویه اولان اولیا اللهک عشق و محبت و اوازم بشریت طرقلنه مقاب القلوب انجیق حق تعالیدر ای سالک سندی اصل خوابک علاجی اولان جیع ماسوی الاهدن کوز بوموب بر مرشد اله کتور که بودولنه نائل اوله سن

﴿ کرچه مستم ده چار جام دگر ﴾ تابکلی شوم خراب بیار ﴿

اگرچه مستم اوج درت قدح دخی تابالکلیه خراب اولم کتور (مفردات) (کرچه) م (مستم) م (سه) اوج (چار) درت (جام) قدح (دگر) دخی (تا) تاملیل (با) لالابه (کلی) م (شوم) اولم (خراب) م (یار) کتور (معنی اشارتی) متصرف القلوب اولان پیروشن صبره نیاز اله استمداد ایدوب و حضرت الاهدن تضرع و نیاز اله مناجاته کده دبه سنکه ای بنم لطیف و رحیم اولان ربم اگرچه سنک توفیق و هدایتکله محبت و طاعتک مستم لکن کر مکدن فیض و عطای زیاد ایدوب اولیا قوتلر که احسان ایلدی کات افرط محبت اولان عشق و معرفتی دخی احسان اله کتور که تابالکلیه خراب اولم و قانی فی الله باقی بالله مرید سن بولام

﴿ یک دور طل کران بحافظ ده ﴾ کرکنا هست و کر ثواب بیار ﴿

حافظ برابکی رطل کران و بر اگر کناه و اگر ثوابدر کتور (مفردات) (یک) بر (دو) ابکی (رطل) بطلان (کران) مراد بیولقدح (بحافظ) حافظه (ده) و بر (کناه) م (است) در (ثواب) م (یار) کتور (معنی اشارتی) یارب سنک عتکده و تحلیات انوار ذاتکده مستغرق و محو و فانی کلی اولق ایچون رفیض عظیم و بر لطف عیم و بر که روز حشر قدر آیلوب سنک غبرلری بلیم و سندن بر آن جدا اولیم اگر کناه و اگر ثواب

غم دوران غمور که رفت بیاد • نغمه • بریط ورباب بیار • بریط ابکی بانک فقه لریله قیو زور باب افاقدر • محصول بیت • دوران غم بده که باده واردی دیو یعنی فنا اولدی قیو زله رباب نغمه سنی کتور غبریبی افسانه در (وصل اوچر بخواب نتوان دید • دارویی کوست اصل خواب بیار) • محصول بیت • وصل جاتقنی دو شدن غبریده کورمک اولان امدی برادر که او یقولک اصلیدر کتور یعنی شراب او یور فسمیدر زرا شرابک بر صفتی مرقد در رقود دن او یو دیچی مناسبه پس بکاشرب کتور که ایچوب دست اولوب او یقو به وارایم باشد که جانانی دوشنده کورم (کرچه مستم ده چار جام دگر • تابکلی شوم خراب بیار • محصول بیت • کرچه مستم اوج درت قدح دخی و بر تابکلیا خراب اولیم (یک دور طل کران بحافظ ده • کرکنا هست و کر ثواب بیار • محصول بیت • برابکی افرط طل حافظه و بر یعنی یارب بطلان شراب آور قدسی حافظه و بر اگر کناه و اگر ثواب همان کتور بری حاصلی جیع ایلاک آخرنده نیازله مخاطب اولان ضررک اولنده مذکور سباقیدر

کنشور احسان ایلله خلق عالم نه دیرسه دیسونلار

وله ایضا

سر و بالا بلند خوش رفتار دایر نازنین کل رخسار

ای رفتاری خوش و قاطی بلند سروای کل بکافلی نازنین دلیر (مفردات) (سرو) م (بالا) بوی (بلند) بوکک (خوش) م (رفق) و روچی (دلیر) م (نازنین) نازل (کل) م (رخسار) بکافلی (معنای اشارتی) ای کال تبعیته ظاهرا و باطنا اثر رسول علیه السلام اقتضا ایدیمی و دایم سروکی استقامت و بر حال اوزره ثابت قدم اولمسه قدی بلند اولیچی وای روز و شب عبادات و طاعات سیله وجهه عندالله اولان نازنین محبوب خدا شیخم مدد

دل مایه بیاری از برای خدا نکهش دار

بزم کوکری عیارلی ایلله ایتمش الله ایچون آتی حفظ طوت (مفردات) (دل ما) بزم کوکری (برده) ایتمش (بیاری) باللابسه (عیار) نشاطله میجر این آت وارسلان (با) مصدریه (از) من (برای) تهلیل (خدا) م (نگاه) حفظ (ش) ضمیر (دار) طوت (معنای اشارتی) چونکه بزم وحشی ورمیده کوکری ارسلانلی ایلله و نشاط و محبت ایلله ایتمش سن ای مرشد شیخم حضرت الله شفقه سن آتی نفس و شیطا سن حفظ ایلوسوب نظر و همت علیه سکه راه مستقیمه از شاد و اهدا ایلله سن

تا بدیدم دو چشم جادویت درد دل من نمائده صبر و قرار

ناکه سنک ایکی جادو چشمکی کور دم بنم کو کلتده صبر و قرار قالدی (مفردات) (نا) حسی (دیدم) کور دم (دو) ایکی (چشم) کوز (جادو) صغار (نا) ضمیر (در) فی (دل) کوکل (من) بن (نمائده) قالدی (صبر و قرار) م (معنای اشارتی) بحمدالله حتی سنک باذن الله مؤثر روحه غذا و جله حیات بخش ایدیمی نظر اکبرانه ک و همته اولان نفس عیار و ارک تأثیراتی کوردم سنده محض اعطاء الله اولان نور حق و قوت قدسیه بی کوریمک بنم کو کلتده صبر و قرار قالدی

سنبل زلف اگر رافشانی نبود مشک رادکر مقدار

سنبل کی زلفکی اگر سلک و طافیده سن مشک بدخی مقدار و اعتباری اولار (مفردات) (سنبل) م (زلف) م (بر) زائد (افشانی) سلک و طافیده سن (نمود) اولار (مشک را) مشک (دکر) دخی (مقدار) قدر و اعتبار (معنای اشارتی) حق تعالی سز اول قدر قوت قدسیه احسان ایلله که تجلی خدا ایلله خانه قلب منصفه که طاهر و ایلین فیوضات الهی و نعمات ربانی و استمرار لذتیه دن اگر کیف و اظهار ایلله دماغ جانی اوبه معطر و مثله ذایدر که دیانک مسک و عنبری و سایر مشتهای نفسانیه سی دکل بلکه جنتک (مائشیه الانفس و لذات العین) اولان نعمت لکن اعتباری استعاط ایدری

بی وفای مکن دکر پشه بویا کوش ای بت عیار

غیری

(وله ایضا) سر و بالا بلند خوش رفتار دایر نازنین کل رخسار تقدیری ای سرو وای دلیر در حرف ندا حذف اولمده محصول بیت ای رفتاری کوزل قاطی بلند سرو وای کل رخسارلی نازل دلیر دل مایه بیاری از برای خدا نکهش دار محصول بیت بزم کوکری عیارله المش و ایتمش سن الله ایچون آتی حفظ و صبات ایلله تا بدیدم دو چشم جادویت درد دل من نمائده صبر و قرار تا ایتمش غایت ایچوندر محصول بیت اولو قشدن بری که ایکی جادو و کوزک کوزدم بنم کو کلتده صبر و قرار قالدی سنبل زلف اگر رافشانی نیو د مشکرا دکر مقدار محصول بیت سنبل زلفی اگر سلک سنک دخی مشکه مقدار قالدی بنی مشک مقدار ای اولار (بی) وفای مکن دکر پشه بویا کوش ای بت عیار محصول بیت وفای مکن دخی صنعت ایلله وفایه سی ایلله ای بت عیار

غیری وفای مکن صنعت ایلله وفایه جاش ای عیار محبوب (مفردات) (بی) نفی (وفا) م (با) مصدریه (مکن) ایلله (دکر) دخی (پشه) صنعت (با) باللابسه (وفا) م (کوش) جاش (بت) محبوب (عیار) شوخ (معنای اشارتی) ای صاحب کرامت و معدن صلح و معرفت اولان شیخم و مرشدیم بوند نصکره کرم و عنایت ایلوب بزم حال پریشانزه اغراض عین ایلله بی وفای ایلله (احسن کما احسن الله الیک) سر نجه ای محبوب خدا اولان شیر معنوی سن دخی بز احسان و وفا بیوره سن

گاه کاه هم بیوسه بنواز تا که کردی زهر بر خوردار

گاه کاه بنی ربوسه ایلله اوخسه تا که عمر دن بر خوردار اوله سن (مفردات) (گاه کاه) وقت وقت (ام) بنی (با) باللابسه (بوسه) او پک (عمر) و حد تبه (بنواز) اوخسه (تا) حقی (کردی) اوله سن (ز) من (عمر) م (بر خور) بیو بیچی (دار) طوت یعنی قائمه باب اول (معنای اشارتی) ای بنم پیر شیخم کرمکله و طفل شیر خوار اولان طالب بی توشه کی پستان معنوی اولان قاب بر شیر فیوضات الهی و معارف ربانیه کدن گاه کاه تحمل و هضمه من مقداری غذا لندر و حسن تربیه کده غذای روحانیت ایلله ننو و نال بخش و احسان ایلله که (هل جزاء الا احسان الا احسان) آیت کریمه سی سر نجه تا که شدخی عمر کرامتیه کدن بر خور دار اوله سن و تمنع بسیار بوله سن

حافظ مستند که حیرانست بنده تستی ز رود بشار

درمند حافظ که حیراندر ز رود بشار سز سنک قولکدر (مفردات) (حافظ) م (مستند) اکل و در دلو (حیران) م (است) در (بنده) قول (و) سن (است) در (بی زرد) التوفیر (بی دینار) اقیس سز (معنای اشارتی) ای سلطان حقیقت اولان مرشد کرم بخشیم بودرا احسانکه کلان دردمند و مستند پر علت حافظ که بورا طایفه سرما به سز لکندن و نهی دست لکندن حیراندر لکن سز موصوف بصفات الله اولوب کرم و احسانی بی علت اولان رؤف و رحیم پیر روشن ضمیرک سمعت اخلاقه نظرا بو حافظ زود بشار سز سنک قولکدر

حرف الزای

منم که دینده بدیدار دوست کردم باز چه شکر کو بت ای کار ساز شده نواز

بنم که دوستک جلالی مشاهده ایلدم سگانه کوه شکر سو یلم ای بنده سته احسان ایدیمی کار ساز (مفردات) (منم که) بنم که (دیده) کور (با) باللابسه (دیدار) جمال (دوست) م (کردم) ایلدم (باز) آچی (چه) نه (شکر) م (کوبم) دیم (کار ساز) ایش دوزیمچی (بنده نواز) قول اوخشا بیچی (معنای اشارتی) (المجاهده تورث المشاهده) سر نجه بحمدالله توفیق ربانیه ایلله اولان سعی و مجاهده ل سیله و تضرع و نیاز صبری ایلله انبساط و تحیات ظهور ایلوب دیده بصیرتی اتوار جمال الاهک مشاهده سنه آچدم ای (لا یضیع اجر المحسنین) اولان ریم سنک بولک کی نعمت جلالک شکر کی ادا دن عاجز و قاصریم که (ما شکرناک حق شکرک یا شکر) بیور لمشدر

نی

۱۱

(گاه کاه هم بیوسه بنواز تا که کردی زهر بر خوردار) محصول بیت بیتی ربوسه ایلله رعایت ایلله تا که عمر دن بر خور دار اوله سن (حافظ مستند که حیرانست بنده تستی ز رود بشار) مستند ایکی معنایه در یعنی مرشدین و یا قهر دن ایکلمش محصول بیت مستند حافظ که حیراندر سنک قولکدر ایچو سن و التوفیر سز بیستی طوطا و رغبه سکا قول اولمده در بوی ایکی غزل با نموده اولان دوا و بنده بولمده ایما اشار حریری بر بنده تقلیده باز مشر بنده انثره تقلیده یازدق (وله ایضا) فی حرف الزای (منم که دیده بدیدار دوست کردم باز چه شکر کو بت ای کار ساز شده نواز) دیدار بونده بوزد در کرم باز آچدم دیمکدر کار ساز و بنده نواز و صف تر ایدیدر سازیدن و نوازیدن ایش دوزیمچی و بنده اوخشا بیچی دیمکدر محصول بیت بنم که کوزیمچی دوستک روینه آچدم یعنی دوستک روینی کوردم سگانه شکر سو یله ییای قولی اوخشا بیچی ایشین دوزیمچی الله یعنی قولی ندارد ایدوب مصلحتی دوزیمچی

(نیازمند بلا کورخ ازغبار مشوی * که کیمای مرا دست خاک کوی نیاز) نیاز احتیاج و متد ادات نسبت احتیاجی دیکدر
بلا به اضافه لامیه در و کونک مفعول و رخ مشوبک مفعول صریحی و ازغبار غیر صریحی و مجموعی مفعول قول تقدیری

۴۲

ازغبار کوی نیاز در که حرف تعلیل

کیمای مرا دینا نیبه خاک کوی
نیاز لامیه و بیانیته در مجازا * محصول

بلا نیاز متدنه دی یوزنی غبار دن بوماسون ز نیاز مجله سنگ خای مراد کیماییدر
(مفردات) (نیازمند) اداتفسیه (بلا) م (کو) سوبه (رخ) بکافی (از) من (غبار)
توز (مشوی) بوماسون (که) ز را (کیمای) م (مراد) م (است) در (خاک) طیارق
(کوی) مجله (نیاز) م (معنای اشارتی) باعث وصلت اولان درد و بلا عشقه متضرع
و نیازمند بلا عاشق مبتلا به سوبه جیب شگری جامع اولوب معراج مؤمنین اولان غازه
ملازمت ایلسون و باشتی سجده دن فالدر مسون ز را (ان الصلوة تنهی عن الفحشاء
والمنکر) آیت کریمه سی سر نیجه غشاه و منکر دن نهی ایدیجی نماز عقیقه تضرع
و نیاز الاله اولان دعا مسجوب اولوب حصول مراده و وصول الاله سبب اولدینی
نص قرآنی الیه ثابتدر که سجده عین قربیت مفعولی اولان آیت کریمه معلومدر

دو قطره که ایشار کردی ای دیده * بسا که برخ دوات کنی کرشمه و ناز

ای دیده برایکی قطره که ایشار ایلدک ای چوق که دولت یوزینه کرشمه و ناز ایدرسن
(مفردات) (با) لامیه (یک) بر (دو) ابکی (قطره) م (ایشار) نثار یعنی صاچق
(کردی) ایلدک (ای دیده) ای کوز (بسا که) چوق که (بر) علی (رخ) بکافی (دولت) م
(کنی) ایدرسن (کرشمه) شیوه و جلوه (ناز) م (معنای اشارتی) ای دیده نماز ایچنده
حضور باریده سبب فلاح اولان خشوع و خضوع و تضرع و نیاز الاله برایکی قطره
دو کدبک کوز باشتی کانه حضور محبوبه دوسه فارشو چوق اظهار عشق ایلک
و مقام وصلتند دوست یوزینه شیوه و ناز الاله دوست الیه انبیت و صحبت ایتکدر

طهارت ارنه بخون حکر کند عاشق * بقول معنی عشقش درست نیست نماز

عاشق اگر کندیشی جگر قابله پاک اینیه عشق مقبستک قولیه آن نمازی درست دکلدر
(مفردات) (طهارت) م (ار) اگر (نه) ننی (با) لامیه (خون) نان (جگر) م (کند)
ایده (عاشق) م (با) لامیه (قول) م (معنی عشق) م (ش) ضمیر (درست) بتون
(نست) دکلدر (نماز) م (معنای اشارتی) راه عشقه بلار جکوب جگر فانی
دعا دیده خون نبارندن روان ایتکله استعذ بالله (لا تقربوا الصلوة و انتم سکاری)
آیت کریمه سی سر نیجه مال و اولاد و عیال و علم و معرفت و عبادات و طاعات و کشف
و کرامات سر خو شلقتدن و بونار الاله مقروبت و بونار محبت بلارندن و ملاقات
ما سوی آورده اکثر دن عاشق اگر کندیشی و منظر رجان اولان قلبی طهارت
مقبوبه الیه پاک اینیه عشق مقبستک قولیه آن نمازی درست و مقبول دکلدر

ز مشکلات طریقت عنان مناب ای دل * که می درامیند بشد از نشیب و فراز

ای کوکل طریقت مشکلاتن عنان چورمه زربول اری اینشدن و یوقشدن فکر ایلر
(مفردات) (ز) من (مشکلات) م (طریقت) م (عنان) اولان (مناب) بویه
(ای دل) ای کوکل (که) ز را (مراد) بول آدمی (بشد بشد) فکر ایلر (از نشیب)
اینشدن (و فراز) یوقشدن (معنای اشارتی) طریق عشق مشکلاتن و فراز

عقله

یوقش اولر نه فتح و کسر جارد * محصول بیت * عشق طریقتی مشکلاتن عنان دونه رسته ای کوکل
یعنی اعراض الیه ز را عشق بولیک اری اینشدن و یوقشدن فایز یعنی عاشق طریق عشقه زجت و شفتدن ادبته ایلر

(من از نسیم سخن چن چهره طرف برندم * چوسر و راست درین باغ نیست محرم راز) نسیم
غناز معنای طرف فائده سرور راست

۴۳

عقله اولان حالات عجیبه زدن و درد و بلاردن ای کوکل یوز چورمه و اعراض
ایله تحمل الیه زربول اری اینشدن و یوقشدن و نفع و ضرر دن فکر ایلر هر دم ذوق
روحانیت طلبنده در

من از نسیم سخن چن چهره طرف برندم * چوسر و راست درین باغ نیست محرم راز

ین غناز نسیم نه امید و نه نفع باغلم طوغری سرو کی بویا غده محرم راز یوقه ر
(مفردات) (من) بن (از) من (نسیم) محرم بلی (سخن چن) غناز (چه) نه (طرف)
امید و نفع (برندم) باغله م (چو) مثل (سرور است) طوغری سرو (درین باغ)
بویا غده (نست) یوق (محرم راز) سر محرمی (معنای اشارتی) بن نفع و ضرر ملاحظه
نسیم کی غناز و اظهار کمال ایدیجی ار باب غرضدن بوی علت و بی غرض اولان
راه عشقه نه امید و نه منفعت حاصل ایدیم که انار عوام کالهوا مدمر و باغ شریسته
و روحیه طریقت و حقیقت سر و کی متقیم اولان ذوات عالیه زدن غیری نافع
و محرم امرار الهی یوقدر

درین مقام مجازی بجز بیاله مکر * درین سراجچه باز نیجه غیر عشق نیاز

و یونجق اولان او جکرده عشقن غیره سی ایله بومقام مجازی بیاله دن غیری
طوبه (مفردات) (درین مقام مجازی) و یحان منسوب مقامده (با) لامیه
(جز) غیر (بیاله) قدح (مکر) طوبه (درین سراجچه) بواجکرده (باز نیجه)
اویونجق (غیر) م (عشق) م (نیاز) ای نامه (معنای اشارتی) بوجواله کی عدم
الوجود مجازی و فانی مقامده و سر به ازوال اولان دنیا به باعث استقامت کلی
اولان شراب عشق نوش ایتک طریق غیری طریق طوبه و بواب و لهو خانه سنده
و چو جق اویونجق دنی دنیا او جکرده سلطان عشقن غیری بی تحصیله سعی
ایله که اقرب طریق عشقدر

اگر چه حسن نواز عشق غیر مستقیم * من آنیم که ازین عشقبازی آیراز

اگر چه سنک حسک غیر عشقن مستقیمین اول دگام که عشق باز آمدن کبر و کام
(مفردات) (اگر چه) م (حسن) م (نواز) م (از) من (عشق) م (غیر) م (مستقیم)
مستقیم (من) بن (آن) اول (نیم) دگام (از) من (این) بوج (عشقبازی) عاشقانی
(آیم) کام (باز) کبرو (معنای اشارتی) اگر چه بلا ثابت و محققدر ای محبوب حقیقی
سنک حسک و شاهده انوار جلال سنک غیر سنک عشق و محققدر مستقیمدر
و مانعدر بن اول فاصره حمت دگام که بون کی مایه مهادت نار بن اولان عاشقندن
کبر و کام و فراغت ایدم وجه استدن دویم و فراغت ایلیم

چه کویمت که ز سوز درون چه می ذم * زاشک برس حکایت که من نیم غناز

سکانه دیم که سوز درونم نه کوردم حکایتی کوزم باشند صور زرا بن غناز دگام
(مفردات) (چه) نه (کویم) ایدم (نا) خطبایه (ز) من (سوز درون) کوکل حرارتی
و باطنی (چه) نه (نیم) کوردم (ز) من (اشک) کوز باشتی (برس) صورت (حکایت) م

سخن چن بیانیته سخن چن وصف ترکیبدر
غناز معنای طرف فائده سرور راست
بیانیته درین باغ تقدیری باغ عشق و محبتدر
محصول بیت * بن نسیم غناز دن نه فائده
بفسلم چونکه سرو مستقیم باغ عشق
و محبتدر محرم راز دکلدر یعنی سرو یونجه
استقامتله عاشقه باغ عشقه محرم راز دکل
بن نسیم غناز دن عاشق نه فائده حاصل ایدر
نشیه غناز دید کبری انگیزه ندر که بوی
زاف جانانی طالع منتشر ایدر مصراع
نایدک معنای طوغری سرو کی بویا غده
محرم راز دکلدر دینار معنای طوغری
سویله شکر (درین مقام مجازی بجز بیاله
مکر * درین سراجچه باز نیجه غیر عشق
میان مقام مجازی بیانیته مراد دنیا در که
فانی محضدر سراجچه باز نیجه ده بیانیته در
باز نیجه اویونجق یعنی اویونجق سرایی که
دنیا مراد در محصول بیت * بومقام
مجازی بیاله دن غیری طوبه یعنی الکه
بیاله و جامدن غیری نشه آله بواجق
سراینده عشقن غیری او نشه یعنی
عشقن غیری نشه به مشغول اوله
عاشق اول (اگر چه حسن نواز عشق
غیر مستقیم * من آنیم که ازین
عشقبازی آیراز) * محصول بیت *
اگر چه سنک حسک افسارک عشقندن
مستقیمدر یعنی کسه سنک عشقه محتاج دکلدر
امان اول کسه دگام که بوج عشقبازی
کبر و کام یعنی رجوع ایدوب فراغت
ایدم یعنی محبوب دوستی ترک ایلیم
(چه کویمت که ز سوز درون چه می ذم *
زاشک برس حکایت که من نیم غناز)
محصول بیت * سکانه دیم که سوز
درونم نه کوردم یعنی بن بیان ایدم مزم
آتش دادن کور دیگری اشکدن صور
حکایتی که غناز دگام یعنی اشک
غنازدر که محبت و عشق اظهار ایدر

(غرض کرشمہ حبیبیت ورنہ حاجت)

نیست * جمال دولت محمود از افاض ایاز)
 * محصول یت * سلطان محمودك ایازی
 سومه دن مرادی ایازك كوزلكی و حسنك
 ناز و شور و سیدر یعنی عشق و محبتك حرکات
 و سبكا بندر یو خسه احتیاجی یو قدر
 سلطان محمودك دولتی جهانك ایازك زلفنه
 یعنی انك دولتی سلطنت دولتی در که
 حسن و بهاده زلفت و پیرایه احتیاجی
 یو قدر پس ایازی سومه دن غرض بجای
 جمال و اگر شمع حسندر یعنی ارا رنده ناز
 و شپوه در (غزل سرایی) ناهید صرفه
 نیرد * دیان مقام که حافظ بر آورد آواز)
 صرفه زیاده یونده ترقی مراد در ناهید
 زهره بلدن بدیر که سازند در اکا منو بدیر
 غزل سرا وصف ترکیدر سرا یسندن
 غزل ایرلا بجی دیکدر سین ده فقه و کسره
 جائزدر یای اول اصلی ویای ثانی اضافت
 ایچون کشدر و اضافت لامیه در بر آورد
 فالدره دیکدر آواز مقعولی * محصول
 یت * زهره انك غزل ایرلا بیچیلکی
 صرفه ایلمز یعنی ترقی ایلمز شول مقاده
 که حافظ آواز فالدره یعنی غزل سرایاق
 ایلمه حاصلی حافظ عشق دستاننی
 او خود بقی برده زهره انك آوازی پست
 او اور (وله ایضا) (هزارشکر که دیدم بکام
 خویش باز * زروی صدق و صفاتنه
 دیدم دماز) خویش تابی معناجهتندن
 بازه مقید در دمسباز وصف ترکیدر
 سازندن دم نفس دمسازك معناسی
 همفسدر یعنی مصاحب * محصول یت *
 يك شکر که شنیدی کردی مراد بجه کوردم
 مصراع نای دیدی بیان ایدر یعنی صدق
 و صفاتندن کوكله مصاحب اولش
 یعنی سنی کوكله خلوص طور شله
 مصاحب اولش کوردم خواجه
 وصال جانانه هزار شکر ایدر

453

(که) زیرا (من) بن (نیم) دکلم (غزل) (معنای اشارتی) حقیقت محمدیه و انوار ذات
یاحدیه واصل فیحی عشق و محبت بن بوجد فراغت الیهیم که آنش عشق الهیه نک
حرارتی سیله درون بافتنقیه ادواق روحانیه دن و اسرارالدیه دن بغیر کوروم که
سکانه دیم اسان الیه تعبیری ممکن دکلدور (من لم یلق لم یعرف) حکایت و حالات عشق
کوزم یاشندن و ملک و جودم خراب الیهی درونم آتشدن صور معلوم ایدن که
بن غزل دکلم و بواورد و قی لری لذت عشق دن خبر اولان عوامه تفهیم و تعبیر قادر دکلم

فرض کرشمہ حسنیت ورنہ حاجت نیست * جلال دوات محمود را براف ایاز *

غرض حسنك كرسنه سنی بیاندرو بخسه حاجت یوقدر سلطان محمودك دولتی جمال
ایازك زلفه (معدرات) (غرض) مقصود (كرشمه) نازوشوهر وغره ایفك (حسن)
م (است) در (وزنه) بوخند (حاجت) م (بسی) بوق (جمال) م (دولت) م (محمود را)
سلطان محمودك (با) للایسه (زلف) م (ایاز) سلطان محمودك هم غلام محبوبی
وهم وزیر بدر (معنای اشارتی) بو عاشق و عشق و آزار عشق مدح و بیانند غرض اول
جیل و لطیف بمباد اولان محبوب حقیقك حسن وجهك ناز و استغنائی و عاشقانه
اسرار لدیه دن اولان اطف و احساننی بیاندرو بخسه سلطان محمودك دولتك جمال
وزیری اولان ایازك زلف و ذاتك حسن وجهك حاجتی اولدینی کی محبوب ازینك
حسنی وجهی عاشقك حسن وجهك حاجتی یوقدر غنی عن العالمین دن

غزل سیرابی ناهید صرفه نبرد دران مقام که حافظ بر آورد آواز

ناھیدہ غزل سرالغی رزیدہ لک ایلندی اول مقامہ کہ حافظ آواز کتورہ (مفردات) (غزل سرا) غزل ایلہ نغمہ ایلدیجی (با) مصدر یہ (ناھید) زھرہ یلدی (صرفہ) زیادہ (ہمزہ) وحدتہ (نبرد) یلندی (درآن مقام) اول مقامہ (حافظ) م (ر) یوقاری (آورد) کتورہ (آواز) صدا (معنی اشارتی) سازندہ فلک اولان زھرہ لک غزل ایلہ نغمہ سی ومعنادن خبردار اولیان اہل صورتک نغمہ غزل ودفتر اشاردہ اولان فصاحت و بلاغہ سوباسد کلری جائسز وواردات الہیہ سر کلامری رزیدہ لک ایلندی و مقبول اولندی اول مقامہ کہ اتوار محمدیہ مظہر تملہ حافظان اسان غیب الہ غزل صورتشدہ بیان ایلدیکی معارف الہیہ قتدہ کہ (کلام اہل اللہ چند من جنود اللہ) یور لشد

﴿وله أيضا﴾

هزارشکر که دیدم بکام خویش باز • ز روی صدق و صفا کشته بادم دماز

هزار بشکر که کبر و سنی کنندی مراده کوردم صدق و صفا پوزندن کوکله مضاحب
اولشدر (مفردات) (هزار) يك (شكر) م (ديلم) کوردم (يكلم خویش)
کنندی مراده (ت) سنی (باز) کبرو (ز) من (روی) پوز (صدق) م (صفا)
م (گشته) اولش (یادلم) کوکله (دماز) مضاحب (معنای اشارتی) يك
شکر او او نهك سنك اتوار جمالکی بصیرت قلب ایله کنندی مرادم اوزره کوردم

(عناهد)

(روندگان طریقت ره بلا سیرند * حریف راه نیند یسد از شیب و قرا ز) روندگان الف و توله جمع اولدی ذوی العقوله صفت اولد یغیچون رونده سیاح معنائسه در طریقه اضافت لامیه درجاً زاسیرند سنک ضمی و کسر یله لفظ مشترک و اصتراف و چکنک یئنده بونده چکنکدن یورمک مراد در حریف بونده مطلق شخص معنائسه در راهه اضافت لامیه در محمولیت * طریقت

وَمَا هُمْ إِلَّا نَسَمٌ صَدَقَ وَاحْتِلَاصُ وَصْفِيَّتِ قَلْبِ سَيِّدِهِ أَوَّلَ تَحُجُّوبِ دَائِمِ كَوْنِهِ
مُصَاحِبِ وَأَنْسِ وَجَلِيسِ أَوْلَمُشْدَرِ

﴿روندگان طریقت زه بلا سیرند * حریفاراه نیند بشد از نشیب و فراز﴾

طریقت سالکاری بلاطریقت کیدر بوله کیدن کیمه اینشدن و یوقشدن فکر اینلز
(مفردات) (روندکان) کید بیچار (طریقت) م (ره) پول (بلا) م (سپرد)
بصرل (حریف) ار (راه) پول (نیند بشد) فکر اینلز (از) من (نشیب)
اینش (فراز) یوقش (معنای اشارتی) عالی مرتبه مشاهده جمال الله طالبی سالکان
راه حقیقترا اول قدمده صد هزار بلال اختیار ایدرلر بود هشت آباد اولان راه عشق
ارای نفع و ضرر دین و هلاک جسم و جان دین فکر اینلز

غم حبيب نهان به زجست و جوی رقیب ❁ که نیست سینه ارباب کینه محرم راز ❁

حییك غمی رفیق جست و چون ندانم یكدر زرا كینه صاحبزبك سینہ سی محرم
راز دكلسدر (مفردات) (غم حبیب) م (نهان) كیز او (به) یكدر (ز) من
(جست وجوی) طلب (رفیق) م (كه) زرا (نیست) دكل (سینه) كو كس
(ازباب) صاحبز (كینه) م (محرم) م (راز) سر (مضای اشارتی) عاشق
صادق رفتند. محبوبك كیز لوجه در دوغنی و بلا والمی چكك بارد ظیعت اولان
رفیق و كلاب اهل دنیاك كندولرینی محبت ابله طلبلریدن یكدر زرا ازباب غرض
اولوب غل و غش و كین و كدورت صاحبزبك قلوب قاسیه لری سینہ فاسده لری
محرم اسرار الله دكلسدر

چو بدین مناس که مجلس نورست بدوست * کرت جو شمع جفائی رسد بسوز و بساز

یوشکرانہ یہ کہ مجلس دوستلہ منور در اگر سکا برجسا اربشہ شمع کبی بان و دوزل
وصبر الہ (مفادات) (بدین) (بو) (سپاس) شکرانہ (مجلس) م (منور) م
(است) در (بدوست) دوستلہ (کر) اگر (ت) سکا (چو شمع) شمع کبی
(جفا) م (یا) وحدنیہ (رسد) اربشہ (بسوز) بان (وبساز) دوزل (منلی
اشارتی) ای ماشق بو نعمت اجل و بی قیاسک شکرانہ سنہ کہ مجلس عشرت اولان سنہ
فی کینک نور ایمانلہ و اتوان جمال اللہ الہ منور در (اشد البلا علی الانبیاء) الخ حدیث
شیرینی شیرنجہ اگر سکا برجسا و بلا اربشہ اول بلای عشق آتشلہ شمع کبی بان و صبر
و تحمل اللہ دوزل و مظهر احسان خدا اولانہ سعی و شکرندہ داع اول

﴿ بنم بوسه دعای مخرزا هل دل ۰ که بید دشمن از جان و جسم دارد باز ﴾

یارم یوسه ایله بر اهل دلدن بردعا آل کد دشتک مکرنی سنک جان و جسمکدن کبرو طو ته
و منع ایلیه (مفردات) (با) اللایه (نیم) یارم (یوسه) م (دعا) م (یا) وحدتیه (بخر)
صانون آل (ز) من (اهل دل) کوکل اهل (یا) وحدتیه (که) زی (کید)
مکر (دشمن) م (نا) ضمیر (از) من (جان) م (جسم) م (دا رد) طو ته
(باز) کبرو (معنای اشاری) ای عاشق رنبدنه طاعتکده احسان و صندق و اخلاصه

﴿ ۱۲ ﴾

(15)

سالکری و سیا حلی بلا بولیه کیدر
یعنی بلاد ن قاجزل زبر ایل اری
بولک انیشدن و یوقشدن قاجرمز
یعنی انیش و یوقش خاطر بنه کار (عم
حبیب نهان به زجست و جوی رقب *
که نیست سینه از باب کینه محرم راز)
سینه از باب کینه لامه در محرم راز مصدرک
مفوضه اضافی قیلنددر * محصول
پیت * حبیب غنی چیت و جوی رقبیدن
نهان اولوق بکدر یعنی رقب از ابوب
بولشدن و بطنیدن حاصلی اطلاعندن
زبر ارباب کینه نک سینه سی محرم راز
دکدر یعنی سر جانا نه لایق دکل (بدن
سیاس که مجلس منور است بدوست *
کرت چو شمع جفا بی رسد بسوز و بساز *
بدن با حرف سبب که حرف بیان
بد و ست با حرف مصاحبت جفا بی
یا حرف وحدت و باتشکر بساز قانع اول
دیکددر * محصول پیت * و شکی
سینه که مجلس دوسله منور و روشنند
اگر سکا شمع کبی بر جفا ایشور سه یان
و قانع اول حاصلی دوست ایچون
یا نقدن قاجمقی کرک بلکه الیک ایچون
یا نفعه راضی اولوق کرک (نهیم و سه دعائی
بخر ز اهل دل * که کید دشتن از جان
و جسم دارد باز) دعائی با حرف وجودت
بخر با حرف ناکید و خرفصل امر مفرد
مخاطبدر صائون آل معاضقه اهل دل
اضافت لامیه در و با حرف وحدت که
حرف تعلیل کید دشتن مصدرک مفوضه
اضافه فیدر و لامیه دار دیاز کبر و طونار
یعنی منع ایدر * محصول پیت * یارم
بوسه ایله اهل دلدن بردعا آل بهی
رعاشق صادق رعایت ایدوب بر خبر
دعا سن آل ناکه اول دعاء شکر کیدینی
جان و جمع کردن منع ایله حاصلی
سعی عذاب و بلادن حفظ و صیانت ایله

(ملاتی که بروی من آمداز غم تو
توان که شرح دهم آصفای سال دراز)
محصول بیت * زملاّت که بنم وزمه
کاسدی سنگ غمکدن یعنی سنگ غم
وغصه کدن بکا کلان بلار و ملالرای
آصف یعنی ای روز بر اعظم اوزون یلده
آنی شرح ایلک اولور انجیق برایی کونده
شرح و بیان ایلک اولور (فکند زمزمه
عشق در عراق و حجاز نوای بانگ غرامهای
حافظ شیراز) زمزمه آواز بهی
چا و عشقه اضافت بیانه در عراق
و حجاز ایهام طریقه مذکور در بعضی
عراقی در هر ادعای محمدر که
اصفهان و توحید و حجاز در مکّه
و نوا حبیب و مقامات عراق اصول
اربعه یک ایکچیدر و حجاز مایه
و بوسلک آواز در نواده ایهام طریقه
واقع اولشدن صیت و صدا مناسبه
و نغمه اصفهانک فرعی اولان لوا که
حسینیه فرعیته مشترک در نوای
بانگ غزلها اضافت لری لامیل در حجاز
محصول بیت * عشق آوازی در عراق
و حجاز صالیدی حافظ شیرازک غزلرینک
بانگی نوای یعنی آوازی سنگ صیت
و صداسی حاصلی طالع غزلری شهرت
بولدی (وله ایضا) (خوش آنشی که
درانی اصد کرشمه و ناز * کنی توان
بشوی و من کشم بنیاز) شی یا حرف
و حدت که حرف را بطرف در ادات نا کد
محصول بیت * خوش اول کجه که بوز
ناز و شیوای کله سن شوخلقه و حشرلقه
ناز و شیوای ایلده سن وین ناز و شیوای
چکم پس اول کجه زیاده خوش کجه در

و مردان خدایه تسلیم اولغه اهل دلار دن بردار و همت الفه سی ایل که ظهرا و باطنا
دشمنک مکرری جان و جسمکدن منع ایدل و سنی شغفله حفظ و تریه ایدل
ملاتی که بروی من آمداز غم تو * زاشک برس حکایت که من نیم غزل
شول بر ملاّت که سنگ غمکدن بنم بوزمه کاسدی حکایتی کوزم باشندن صور زربان
غماز دکلم (مفردات) (ملات) حزن (روی من) بنم بوزمه (آمد) کاسدی
(از غم تو) سنگ غمکدن (ز) من (اشک) کوز باشی (پرس) صور (حکایت)
م (من) بن (نیم غماز) غماز دکلم (معنای اشارتی) شول بر حزن و منکسر لک که
سنگ غم غمکدن بنم بوزمه ظاهر اولدی انک حکایه و اسرار و کوزم باشندن
صور که درونده نهان اولان درد و غم عشقه کوزم باشی و آبر درد و رنگ زود دلالت
ایلر بن غمز و بیسته قادر دکلم
چه فته بود که مشاطه قضا انکجفت * که کردن کس مست سیه بسمه ناز
نه فته اوله که قضا مشاطه سی قویاردی که ناز سورمه سیه سنگ مست کوز یکی سیاه
ایلدی (مفردات) (چسه) نه (فته) م (بود) اوله (مشاطه) بوز یاز بجی
(قضا) م (انکجفت) قویاردی (کرد) ایلدی (نرس) کوز نشیهدر (مست)
م (نا) صبر (سیه) م (با) للایسه (سرمه) م (ناز) م (معنای اشارتی)
نه عظیم فته و نه شکل امر در که فعال لایر و اولان خندانک دست قضا سنگ ایجادیکه
سنگ انوار الهیه ایلده مست و مستغرق چشم بصیرتکی مستور ایلوب سرمه ناز ایل
مستغنی عن العالمین ایلشدن
فکند زمزمه عشق در حجاز و عراق * نوای بانگ غرامهای حافظ شیراز
حجاز و عراق عشق صداسی بر اقدی حافظ شیرازینک غزلرینک بانگی صداسی
(مفردات) (فکند) بر اقدی (زمزمه) آواز (عشق) م (در) (حجاز) م (عراق)
م (نوا) نغمه (بانگ) آواز (غزلها) غزلر (حافظ شیراز) م (معنای اشارتی)
حافظ شیرازینک مفتاح لسان غیب اله و وار دات الهیه ایلده خزینه و جاندن غزل
موردنند بیان ایلدی اسرار لدیه ربانی بانگ و صداسی حجاز و عراق و اطراف
عالم عشق و معرفه الهیک صداسی و تحصیلک طریق و وجدانی بر اقدی و اظهار
و حیان و بیان ایلدی متعالیه بر کات روحانیت اولیانه قدس الله ارواحهم آمین
وله ایضا
خوشست شی که در آبی بصد کرشمه و ناز * کنی توان بشوی و من شوم بنیاز
خوشدر اول بر کجه که بوز کرشمه و ناز ایلده کله سن شوخ لقله ناز ایلده سن
وین نیازده اولهم (مفردات) (خوش) م (است) در (شی) بر کجه (در آبی) کله سن
(با) للایسه (صد) بوز (کرشمه) جلاو (ناز) م (کنی) ایلدی (تو) سن (ناز) م (با)
للایسه (شوخ) مطبوع و اسجیق قائلو (با) مصدر به (من) بن (شوم) اولام (با) ظرفیه
(نیاز) م (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی زده باده خوش و لطیف در اول بر شب تریس

(چو غنچه سر درونش بکانهان ماند * دل مرا که نسیم صباست محرم راز) سرد روشن لایه در (شبنم صغیرده راجعده اصغر قبل
الذکر طریقه * محصول بیت * غنچه کبی سر درونی فته کبرلی قائلو بنم کوکک که نسیم صباحم راز بدر بونده ایکی اعتبار وار
برسی اولدر که غنچه نک سر درونی معنی قالدینی کبی بنم دلمک سری معنی قائلو زرا غنچه نک درونی قات قات بر اقرار ایلده در بریده
اولدر که غنچه نک سر درونی معنی قالدینی کبی بنم دلمک قائلو زرا ایکیسته به نسیم صباحم راز در پس ایکیسته رازنی کشف ایدر
زرا صبا نک شاندن غنچه بی فتح ایلک
۱۷

و اول بر شب معراج که بوز جلوه و ناز کله سن یعنی یلا حجاب انوار تجلیات ذاتکی اظهار
یور و بجان و دلی مستغرق قلبه سن و سن محضا کر مکدن لطف و احسانه نظر عنایت
و فیض اسرار معرفت ایدل سن وین (اللهم زدنی بالدوام) ایلده نیازده اولام
چو غنچه سر درونش بکانهان ماند * دل مرا که نسیم صباست محرم راز
غنچه کبی کبرلو و مستور سر فته نهان قائلو بنم کوکک که محرم رازی نسیم
صبا در (مفردات) (چو) مثل (غنچه) م (سر) م (فته) کبرلو
(کجا) فته (نهان) م (ماند) قاله (دل مرا) بنم کوکک (نسیم
صبا) صبا (است) در (محرم) م (راز) م (معنای اشارتی) غنچه کبی مستور
اولان حالات عشق و اسرار معرفت قلب و وقت تجلیده فته نهان قائلو که (فلا
تجلی ره للیل جعه دکا و خر موسی صغیا) معلومدر و خصوصا که بنم کوکک
محرم رازی فیوضات ربانی و نفعات سبحاندر
امید قدتوی داشتم زبخت بلند * نسیم زاف تو میخواستم زعر دراز
باند بختمدن سنگ قدی امید طوتم اوزون عمرمدن سنگ زلفک راجعه سنی استدم
(مفردات) (امید) م (قد) بوی (تو) سن (می داشتم) طوتم (ز) من
(بخت) طالع (بلند) بویکک (نسیم) راجعه (زاف) م (تو) سن (میخواستم)
استدم (ز) من (عر) م (دراز) اوزون (معنای اشارتی) بحدافه یارب سنگ
توقیق و صیانکله بخت بلند مک یار لقیله سنگ راه عشقه کله جان فدا ایلکله سنگ
تجلی ذاتک و اسرار فیوضاتک امیددنی طوتم و انجیق بونلری طلب ایلدم و مدت
عمرده سنگ نفعات انک و رواج مسکبه قرب معنویک و فیض اقدسک استدم
چه فته بود که مشاطه قضا انکجفت * که کردن کس شوخت سیه بسمه ناز
نه فته اوله که قضا مشاطه سی قویاردی که سنگ شوخ جشک ناز سورمه سیه سیاه
ایلدی بوییت آفا مفردات و اشارت ایلشدن
چه جلقها که زدم بر دلد از سر سوز * پیوی روز وصال تو در شان دراز
نه حلقه لک کوکک قیومی اوزون اوردم بانفاق اوچندن اوزون کجه رده سنگ
وصالک روزی امیدیه (مفردات) (چه) نه (حلقهها) حلقه (زدم) اوردم
(بر) علی (در) قیو (دل) کوکک (از) من (سر) اوج (سوز) بانطق (با)
للایسه (بوی) امید (روز) کون (وصال) م (تو) سن (شان) کجه ر
(دراز) اوزون (معنای اشارتی) ای محبوب سنگ و صلتک کو نه اوستک
امیدیه اوزون کجه رده صدق و حرارت عشقه ایمان و صرفان نورینک محلی اولان
قلبک افتتاح و اتساعی ایچون کوکک قیوستک حلقه بیی اول قدر اوردم و تجلی
خانه خدای اغیاردن حفظ ایچون اول قدر مراقب و محافظ اولدم که سنگ راه
عشقده چکان و کلن درد و بلای بی پایان دروغی خدان ایدوب جائه عزت و منت اولشدن
مراچه فکر ز جور و جفا رقیب * اسیر عشق ندارد غم از بلای دراز
رقیب * اسیر عشق ندارد غم از بلای دراز * محصول بیت * بکانه اندیشه و قیو سنگ
اسیری اولان اوزون بلاردن غم بیز یعنی عاشق جانان جایتدن تقدیر که بلاکله غم چکمر

پس سر درونی مکشوف اولور (امید
قدتو میداشتم زبخت بلند * نسیم زاف تو
میخواستم زعر دراز) * محصول بیت *
سنگ قدک امیددنی طوتم ردم بخت بلنددن
یعنی طالع بلند دن سنگ قاتمه وصول
او ماردم سنگ زلفک نسیمی دیاردم
عمر درازدن یعنی جوق پشاه قدن مرادم
سنگ زلفک نسیمه مالک اواق ایدی عمره
در ازا قیو سلایم اولد یعنی کبی زلفده ده
مناسبدر (چه فته بود که مشاطه قضا
انکجفت * که کردن کس شوخت سیه
بسمه ناز) مشاطه قضا بیانه ترکس
شوخته بوله در سرمه نازده بوله در
محصول بیت * نه فته ایدیکه قضا
بر کجیسی پیدا ایلدی یعنی وجوده
کتور دیکه اول جانانک چشم شوخی یعنی
مطبوع کوزینی ناز سورمه سیه سیاه ایلدی
یعنی قره کوزی بر ادی (چه حلقهها که زدم
بر دلد از سر سوز * پیوی روز وصال
تو در شان دراز) چه بونده بهالغه مناسبی
انفاده ایدر نه که سابقا بیان اولدی که
حرف بیان و بار ایل صفت در دلد لایه در
بجازه سرجهت معنانه در سوز احمددر
یا فتن و حرارت معنانه اضافت بیانه در
پیوی روز وصال تو یا حرف مصاحبت
اضافه لایه در در شان الف و نوله جی
خلاف قیو در دراز اضافت بیانه در
محصول بیت * نه حلقه لک کوکک
قیوسته اوردم صدق و سوز جهشدن یعنی
جان و کوککدن نیجه ارباب قلبه ملازمت
و مداومت ایلدم اوزون کجه رده سنگ
وصالک کوئی امیدیه حاصلی اوزون
کجه رده نیجه همت صاحبی اهل دله
توجه ایلدم سکاو صلت بولق امیدیه یعنی
صدق توجهله او یومادم سنگ و صالک
امیدیه (مراچه فکر ز جور و جفا
چور کدن و رقیبک جفاشدن زرا عشق

سنگ جور کردن و رفیق جفا شدن بکانه فکر و نه غم اسیر عشق اولان کیمسه بلای
 درازدن غم طومر (مفردات) (مرا) بکا (چسه) نه (فکر) م (ز) من (جور)
 م (نو) سن (جسا) تم (رقیب) م (اسیر عشق) م (ناراد) طومر (غم) م
 (از) من (بلا) م (دراز) اوزون (معنای اشارتی) ای محبوب سنگ راه عشق کده
 سرمایه سعادت اولان بلا جور کردن و نفس و شیطان و اهل هوا و صوام اولان
 رفیق باعث اطف و عطا اولان اذا و جفا شدن بکانه فکر و نه غم اسیر عشق اولان
 کیمسه (اشد البلاء علی الایام) الخ حدیث شریفه منسلی اولوب بلای
 درازدن غم طومر

صبا مقدم کل روح روح می بخشد * هزار رحمت حق باد بر چنین غماز *

باد صبا کل قدومه روحه راحت بشارت و بچلین غماز اوزره حق تعالی حضرت نازیک
 یک رحمتی اولور (مفردات) (صبا) باد صبا (مقدم کل) کل قدومه (روح)
 م (روح) راحت (می بخشد) بشارت (هزار) یک (رحمت حق) م (باد)
 اولسون (بر) علی (چنین) و بچلین (غماز) م (معنای اشارتی) راه عشق کده
 جان فدا ایدیمی وارثان انبیا و وسایل حق اولان پیران رهبا بلا کش اولان قلوب
 عاشقینه الوار بچلین خدای قدومه روحه راحت بشارت و بچلین غماز و مرشد
 دمساز اوزره خدای یک رحمتی اولسون

خبر خاطر ما چشم خصم کور کند * نورخ بخاکه ای حافظ و بوزو بساز *

بزم خاطر عزم غباری دشمن کوزنی کور ایلرسن بوزک خاکه قوی ای حافظ و بان
 و دوزل یعنی صبر ایله (مفردات) (غبار) توز (خاطر) م (ما) بز (چشم) کوز
 (خصم) م (کور) م (کند) ایلر (نو) سن (رخ) بکافی (بخاک) طیراغه (نه)
 قوی (حافظ) م (بوزو) بان (بساز) دوزل (معنای اشارتی) بزم و بزم امثال
 منصرف القلوب اولان مردان خدای آینه قلبه غبار و خانه تجلی اولان دل
 پر شوقه کدر کنور و بچلین دشمن قلی کوزنی کور و رحمت حق قدوم معجور
 ایلر ای حافظ سن حیات جاودان بخش ایدیمی مردان خدای بولدغه صد هزار
 ذل و حقارتله خاک ایلر بزم بوز و آتش شعله بان و جفا صبر ایله

وله ایضا *

براه میکند عشاق راست درنگ و تاز * بدان طریق که حجاج رابراه حجاز *

عشاق میخانه بولنده طومر بجه تک و تاز و سعید در اول طریق اوزره که حجاج
 بولنده حاجیلر کدر (مفردات) (با) ظرفیه (راه) بول (میکند) میخانه (عشاق)
 م (راست) طومر بجه (در) فی (تک) حله (تاز) بک (با) لایله (طریق)
 م (حجاج) م (را) ادات مفعول (با) ظرفیه (راه) بول (حجاج) م (معنای
 اشارتی) صادق عاشقانه میخانه شراب عشق الهی اولان انبیا و اولیای بولنده
 استقامت وجهی اوزره سعی و غیرت و قطع مراتب اوزرینه در اول اسلوب اوزره

در *

(صبا مقدم کل روح روح می بخشد * هزار رحمت حق باد بر چنین غماز *)
 هزار رحمت حق باد بر چنین غماز مقدم کل
 با حرف سبب و اضافت مصدر ک فاعله
 در و روح روح مصدر ک فاعله روح را ک
 فاعله راحت معنای در * محصول
 بیت * صبا کل کلمه معنی سبیل روحه
 راحت یا شکر الاله یک بوز یک رحمتی
 اولسون و بچلین غماز یعنی صبا که جانان
 جان بندن رابحه کل کنور (غبار خاطر
 ما چشم خصم کور کند * نورخ بخاک
 نه ای حافظ و بوزو بساز) غبار خاطر
 ما اضافت قلی لایله ردر بوزک کبی پرده
 غبار دن مراد بزم و روحه و کدر در رخ
 نهک مفعول صریح و بخاک غیر صریح
 * محصول بیت * بزم خاطر بزم غباری
 خصم کوزنی کور ایلر ای حافظ و بان
 بوزک بزم و بان و صبر ایله و صبره فاعل اول
 (وله ایضا) (راه میکند) عشاق راست
 درنگ و تاز * همان نیاز که حجاج رابراه
 حجاز * محصول بیت * میخانه بولنده
 عشاق در بولنده و بلوب پورمده اول
 نیاز که حجاج کدر حجاز بولنده یعنی حجاج
 حج بولنده نیجه که تضرع و تازیانه
 کیدر زسه میخانه بولنده عشاق انجلی
 نیاز و تضرع بزم و بوز و مصراع اولده
 راست لفظی مثل کلمه ظن ادوب
 معنای عشاق میخانه بولنده طومر و سی
 کن و تاز در یعنی سعی و اهتمام ایدرین
 بیت معنای معنای اهتمام ایدرین

(تم زحیر تو چشم از جهان فرومید وخت * امید دولت وصل تودا جام باز) چشم فرومید و خت و غم
 غیر صریح فروادات تا کیدر میدوخت فعل ماضی مفر د غایب دی کدی یعنی بومیدی * محصول بیت * سنگ فرا کندن تم جهان دن
 کوزی بومیدی ایدی سنگ وصل امید به یکجان وردی یعنی امید وصال تازه حیات و پردی یعنی نی احیایلدی (بهج در زوم
 بغلای ز حضرت دوست * چو کعبه باقم آم زیت برسی باز) * محصول بیت * هیچ بر قویه کتم بوند نصکره دوست حضور دن
 بی چونکه بن کعبه بی بولدم بت بر سنگدن رجوع ایدرم کبرو کلورم دیکدر مرادی رجوع ایدرم دیکدر (شی چنین بهر که
 ز بخت میخوام * کبا تو شرح سرانجام
 خود کم آغاز) شی با حرف وحدت که
 حرف بیان شرح سرانجام خود
 اضافت مفعول و لایله در
 آغاز ابتدا و اول * محصول بیت * صبر
 و قنده طبا آمدن و بونچلین بر کعبه
 استرم که سکا کندی باقم ن یک ک
 شرحی ایدم یعنی بر کعبه ایسترم مکه
 سرانجام شرحه با شام انده حاصلی
 احوالی مفصل بیان ایدم (ز شوق
 مجلس آن ماه خر کاهی حافظ * کرم
 چو شمع بسوزد پای دار و بساز) خر که
 خاک کمری و فقیسه فرا او که عرب
 صحرائین و بهض ترکن ایچنده او طور
 با حرف نسبت حافظ منادی پای دار
 ثابت قدم اول دیکدر بساز قانع
 و صابر اول دیکدر * محصول بیت *
 ای حافظ اول ماه خر که شک مجلسی
 شو قدن اگر سنی شمع کبی باقر سه ثابت
 قدم اولوب قانع و صابر اول یعنی هیچ
 شکایت ایله (وله ایضا) (عروس کل دگر
 آمد بزم گلشن باز * بجاست بلبل خوش
 کور آورد آواز) بازه کرمی تا کید ایدر
 بر آورد فعل امر غائب قادر سن دیکدر
 یعنی آواز قادر سن * محصول بیت *
 کل عروسی به بزم کاشته کادی قنده در
 بابل خوش کوی بهی کوزل ایر لایچی بلبل
 قنده در آواز قادر سن یعنی شوق ایله
 غمات ایلسون (دلاز هجر مکن ناله
 زانکه در عالم * غمت و شادی و خار و گل
 و نشیب و فراز * محصول بیت * ای کوکل
 هجران ناله و فریاد ایله ز را عالمه
 غم شادله و گل دیکله و آتش بوقوشله در
 یعنی اشیا اضداد یله متبیدر بس هجران
 و وصال متلازمان در اضداد متلازمان
 اوادینی کبی (دو تاشدم چو کان از غم
 و نیکوم * هنوز ترک کان ایروان نیرانداز)

در که حجاج مسلک راه مجازده کعبه * مقصود دل به وصول ایچون کعبه و کوند
 سنی واستقامت قطع منازل ایدر کلری کبی

تم زحیر تو چشم از جهان فرومید وخت * امید دولت وصل تودا جام باز *

بم تم سنگ فرا کندن جهان کوز بومیدی سنگ وصال دولت امید کبرو بکا
 جان وردی (مفردات) (تم) بزم تم (ز) من (هجر) م (نو) من (چشم)
 کوز (از) من (جهان) م (فرو) اشاغی (مید وخت) دیکدی (امید) م
 (دوات) م (وصل) م (نو) سن (داد) و پردی (جان) م (ام) بکا (باز)
 کبرو (معنای اشارتی) ای محبوب محمد الله بزم تم و جانم بتل الاله قصیده و سنگ
 هجر ک خوفله جهان کوز بومیدی بلکه کلی ما وانی قبلدن اخراج ایلدی و سنگ
 وصال دولت امید کبرو بکار روح انسانی بخش ایلدی

بهمچ در زوم بهدازین ز حضرت دوست * چو کعبه باقم آم زیت برسی باز *

بوند نصکره دوست حضور دن بر قویه کترم چونکه کعبه بی بولدم بت پرست ایدن
 فراغت ایدم (مفردات) (بهج) قطعا (در) قیو (زوم) کترم (بعد ازین)
 بوند نصکره (ز) من (حضرت دوست) م (چو) چونکه (کعبه) م (باقم)
 بولدم (آیم) کلورم (ز) من (بت پرستی) به طایفه بولدن (باز) کبرو (معنای
 اشارتی) بوند نصکره حضرت دو سنگ حضور دن هیچ بر قویه دخی کترم
 چونکه کعبه مقصود بی بولدم بت پرست ایدن و محبوب حقیق کعبه بی بولم و میل
 و محبت ایلکلدن فراغت ایدم (نمود باقه من الحور بعد الذکور) ای من الکفصان
 بعد از یاد

چو شی چنین بهر که ز بخت میخوام * کبا تو شرح سرانجام خود کم آغاز *

صبر و قنده بختیدن و بونچلین بر کعبه استرم که سکا کندی سرانجام شک شرحی
 سولیم (مفردات) (شی) بر کعبه (چنین) و بونچلین (بهر که) صبر و قنده
 (ز بخت) بختیدن (میخوام) استرم (باتو) سکا (شرح) م (سرانجام)
 آخر کار (خود) کندی (کنم) ایدم (آغاز) شروع (معنای اشارتی) ای محبوب
 بختیدن شد و دولتی و بونچلین بر کعبه بی شب تاب صبر استرم که اول معراج معنوی
 کعبه منده سکا کندی عشق و در دیک سرانجامی سولیم و جنب هر نیکدن تجلی
 دائمی طلب ایدم و انیت معنوی که نیاز ایدم

ز شوق مجلس آن ماه خر کاهی حافظ * کرم چو شمع بسوزد پای دار و بساز *

شول بر خر کاهی ماه مجلس شوقدن ای حافظ اگر سکا بر بلا ایدنه شمع کبی بان
 و صبر ایله (مفردات) (ز) من (شوق) م (مجلس) م (آن) اول (ماه) آی
 (خر که) مزین جادر و اوتانی (حافظ) م (کر) اگر (ترا) سکا (چو شمع) شروع
 کبی (بلا) بر بلا (رسد) ایدنه (بوز) بان (بساز) دوزل و صبر ایله (معنای
 شوق) (انا جلیس من ذاکری و انیس من آنسی) کله قسه سی اولان محبوب ماه

۱۳ *

فی *

* محصول بیت * یای کبی ایکی قات اولدم غم ن حال و که هنوز تیراند از کان اوور ک ترکنی سولیم یعنی بولری ترک ایدم دیم حاصلی
 نه دکلور زجت چکم جوانر محبت و عشقی ترک ایدم (زطره نورب فی دلم شد فاش * غریب نیست ز شک آری او بود غماز *
 پریشانی با حرف مصدره اضافت لایله فاش آشکاره * محصول بیت * سنگ طرک پریشاندن کورک پریشاندنی آشکاره اولدی بلی
 شکدن غریب دکلور اگر غز اولور سه یعنی شک البته کندی باور در پس سنگ طرک پریشاندن بزم کوکلم پریشاندنی
 فاش ایلر (نه این زمان من شوریده دل نهادم نوی * راست تو کاندازد بیوزو نیاز * محصول بیت * بن شوریده دل همان بوزمانده ؟

بوزی است که فو مدغم بلکه از لده سوز و ناله سنگ آستانه بوز فویه کشم یعنی سکاچت و عشق از لدر (یکیت صعب و سهل در طریق حافظ را که مرغ راجه تفاوت بود نسبت و فراز و محصور لیت حافظه طریق عشق و محبت کوج و قولای بر در بی نه زحمت معلوم و نه زحمت مسرور و اولور ز بر امر غه انیش و یوقوشده تفاوت اولور (وله ایضا) در آ که در دل خسته توان در آید باز و یا که در تن مرده روان در آید باز) در آ در حرف تا کید الف عدوده ابله فعل امر مفرد مخاطب کل دیگر آید بدن اصلی آید در ضرورت وزن همچون حذف اولمندر که حرف بیان و یا تعلیل در حرف صله دل خسته اضافتی پیایه در توان قوت در آید در حرف تا کید باز کبر و یا با حرف تا کید که حرف بیان و یا تعلیل

حقیقتك مشاهد جمل وانسبت ذات با کالی شوقندن اگر سکا درد و بلای عشق است بلا ایدر سه ای حافظ بواجسن تقویم اوزره قور یلان خر که وجودی شمع کبی آتش عشقه باقی و اول ایدر سه صبر الیه دوزل و نال مراد اول

وله ایضا

در آ که در دل خسته توان در آید باز و یا که در تن مرده روان در آید باز
ایچ وکل که خسته ده کبر و قوت کله کل که اولمش جسمه کبر و چال کله (مفردات) (در آ) ایچ وکل (در) فی (دل) کوکل (خسته) م (توان) قدرت (در آید) کله (باز) کبر و (بیا) کل (در تن) جسمه (مرده) اولمش (روان) جان (در آید) کله (باز) کبر و (معنای اشارتی) ای عالم اوجده لذت خطا پیله و انوار تجلیه جان و دلی مسرور و منور ایدوب شمدی یو عالم اسوده جسمه بشارت بی خسته و مجروح ایدن بار حقیقی به کر مکه بوخانه نبولک اولان کوکل ایچ وکل که خسته کوکل کبر و قوت واسطه اده کله و به عرض جلال ابله که اولمش جسمه کبر و جان کله

در آ که فرقت توجشم من چنان در است که قتم باب وصال مکر کشاید باز
کل که سنگ فرقت بنم چشمی انجلین باغدی که مکر سنگ وصال قتم بابی ای کبر آچه (مفردات) (بیا) کل (فرقت) م (نو) من (چشم) کوز (من) بن (چدر) انجلین (در است) باغدی (قتم باب وصال تو) سنگ وصال قتم بابی (مکر) م (کشاید) آچه (باز) کبر و (معنای اشارتی) کان لطف و احسانه کل که یو حجاب بشر بنده سنگ فرقت انوار تجلیه چشم جامی انجلین باغدی و قبض و جبریده خود بیکه مرتبه هلاک که قریب ایددی مکر سنگ کرم و احسانه و صلت قتم بابی آتی کبر و آچه و در حنگه مظهر ایله (ریشا لا زغ فلو ریشا به راد ه ریشا و هب لسا من لدک رجه انت انت الوهاب)

غی که چون صیه زنت دل بخون بکرت ز خیل شدی روم و رخت ز دید باز
شول برغم که حرب عسکری کبی کوکلی خانه غرق ایددی سنگ بیاض بر زکک سروری عسکرین کبر و ایدور (مفردات) (غی) که (رغم) که (چون) کل (صیه) عسکر (زک) عرب (دل) کوکل (با) لملایه (خون) فان (بکرت) طوندی (ز) من (خیل) تباع و عسکر (شادی) سرور (روم) بیاض (رخ) بکاف (ن) ضمیر (زیداد) ایدور (باز) کبر و (معنای اشارتی) ای محبوب رحیم و کریم ظلت بشر بدن و تعلقات ماسوی الاهدن خانه قلبه حاصل اولان شول برغم قبض و جبریده و لکه عرب عسکری کبی کوکلی خانه غرق ایددی لکن کر مکن سنگ انوار تجلیه ذابنه که طه و رخت سروری عسکری اول قبض و قبضاتی از لاله ایدوب خانه قلبی منعم و متب طایر

به پیش آینه دل هر آنچه می دارم بجز خیال جلال نمی نماید باز
کوکل آینه سی او کنده هر نه که طوغم سنگ جلال خیالک غیر کبر و کوز غن

مفردات

بمقتور و محصوریت برغم که زک عسکری کبی بوزی خونه غرق ایددی سنگ روم رخت شادانی عسکرین کبر و صبه انوار یعنی دلم فراق زنگندن قرار دیبه و باطلند به بنه روم رخت و صلیه ایدور روم بوند زک مناسبت ذکرا و لدر و مراد رخ جلالک یا ضلوع و روم ملکیت آیدر اکانت روی کلور حاصلی روی یا ضلوع مقابله ذکرا و لدر بلکه خسرو دیرای ابرارده ایراد انیش بیت هر شانی از هنر ملکیت در ذات هروس روی روم و زلف شام و هر دوستان پرست به پیش آینه دل هر آنچه می دارم بجز خیال جلال نمی نماید باز پیش آینه دل لایه و پیایه در خیال جلال لامبر در محصوریت کوکل آینه سی قرش و شنه

هر نه که طوغم سنگ جلال خیالک خیالک خیالک غیریستی کوز ستر من حاصلی هر نه که قرش و کاور سه اده سنگ جلالک خیالی کوررم (بدان مثل که شب آست در آید تو ستاره می شرم تا که شب چه زاید باز) شب آست هر نه که طوغم سنگ جلالک خیالی کوررم (بدان مثل که شب آست در آید تو ستاره می شرم تا که شب چه زاید باز) شب آست

(مفردات) (با) لملایه (پیش) اولک (آینه) دل کوکل (مرانچو) هر اول فتنه که (می دارم) طوغم (با) لملایه (جز) غیر (خیل) م (جبال) م (ت) ضمیر (نمی نماید) کوز غن (باز) کبر و (معنای اشارتی) اول الوار تجلیه ذات الهیه به قلب مستغرق اولدقه (ای تو) قتم وجه الله سر بنجه اول آینه بجلا اولان کوکل او کنده هر اول فتنه که طوغم و کوررم اول حاله سران تو جیدک ظهوری سبیله ذات جیب اشباهه فقیان اولان جلالک خیالک غیری بکار نشنه کوررم

بدان مثل که شب آست در آید تو ستاره می شرم تا که شب چه زاید باز

اول مثل ابله که الیه حبلی در سندن اراق بلند عیار مکه ناش کبر و نه طوغم و (مفردات) (بدان) اول (مثل) م (نب) کچه (آست) (است) در (دور) اراق (از تو) سندن (ستاره) بلند (می شرم) عیارم (تا که) م (شب) کچه (چه زاید) نه طوغم و (باز) کبر و (معنای اشارتی) بویار کاه خدا فی نهایت ردر کاه عالی و نور تجلی و سرار لدنی الهیه دخی مالینا هی اولد یفتدن (و ایدر بک حق یا نیک الیقین) آیت جلله سی سر بنجه همه شب تا بصر سرمایه سمادت بدیه اولان احیای الیه بدیه خونباری جانب حقه مراقب و متوجه قیاب مرتبه حق الیقینده بلا حجاب انوار ذات خدایه استغراق ابله (ان بلج ملکوت السموات من لم یولد مر قین) حدیثی سر بنجه طاعت و عبادتده سی بلیغ ایدر مکه فیو مشات الهیه دن عباد دخی نه کر مکر حاصل اولور دبو

یکیت صعب و سهل در طریق حافظ را که مرغ راجه تفاوت کند نسبت و فراز
طریق عشقه مشکل و آسان حافظه بر در که هر نه تفاوت ایدر انیش و یوقش (مفردات) (یکیت) بر در (صعب) کوج (سهل) قولای (در) فی (طریق) م (حافظ) م (را) ادات مفعول (که) زرا (مرغرا) قوش (چه) نه (تفاوت) فرق (کنده) ایدر (نشیب) انیش (فراز) یوقش (معنای اشارتی) طریق عشقه و راه معرفه الاهد سعی و مجاهدات و انواع اعمال شغل حافظه و حافظ کبی عالی همت اولان مخلصه مرغ رانه اندیشه و یوقشده اوجوب پرواز انیش آسان اولدینی کبی صعب و سهل آسانر بلکه عاشق صادق محو ک بولده اولان حور و جفا لطف و کرمدن الذدر

وله ایضا

ای سرو ناز حسن که خوش میروی بناز عشاق را بناز تو هر لحظه صد بناز
ای حسن سرو نازی ناله لطیف کیدر سین سنگ ناز که عشاق هر دمده بوز بازی وارد (مفردات) (ای) حرف ندا (سرو ناز) م (حسن) م (خوش) لطیف (میروی) کیدر سین (بناز) ناز ابله (عشاق را) عاشقانه (بناز تو) سنگ ناز که (هر لحظه) هر لحظه (صد) بوز (بناز) م (معنای اشارتی) ای طالی عدمدن وجود کثوروب غنی عن العالمین اولان صانع بیخون سنگ فیوضات لدیه که و تجلیات غیبیه که جله سی لطیف که فی عات و بر حکمت در انکچون سن بی نیازک ناز و امتنا ابله کر می بی

حبلی دور نشنه که ترکیده بودیت مشهور در بیت دنیا که حادثه هر کچه بر کلیدر کون طوغمندن نر طوغمه کیم پیله ناکهسان دور از تو مصراع ثانی به سر و ندر سنگ فرافکده دیمکر ساز می شرم صبارتی ای بی منی منتخدر ربیسی او یو صوب او کنده با سزای صابقی بر پیسده کوز باشی ده که کدر ز را کوز باشی بسده ز تشبیه ایش لری علی کل حال زلت تو مدن کتابدر محصوریت
اول مثل سبیله که کچه یو کلیدر در سندن اراق یعنی سنگ فرافکده یاز صیارم تا کچه بنده طوغم و ریدوب یعنی صبا حدک ترک نوم ایدوب سکا و جبه ایدرم تا کچه او یوما حق ایرنه فاده و تشبیه و بر دبو (بیا که بلبل مطبوع خاطر حافظ یوی کاشن وصل نو میسر اید باز) بلبل مطبوع خاطر حافظ اضای لری بیایه و لایه در مطبوع طبعیت قول ایدر بی نشنه یوی و کاشن وصل و لایه و پیایه در مد سراید سراید بدن سینک قحی و کسر یله فعل مضارع مفرد غائب ایدر دیمکر ربا یون کبی بر رده تا کید فاده ایدر انجیق محصوریت کل که حافظک مطبوع و مقبول طبعی بلبل سنک وصالک کاشنی ایدر ایدر یعنی نغمه ایدر یعنی سکا و اصل اولی امید یله حافظک بلبل طبعی نغمه سر ایدر یعنی وصالک منسو قدر مذکور مقطع دیواندر و سروری شر حنده کتب اولان کیدر پس بونده عروس کل غزایه که مقطعه بی یازان نسخدر و مختلف یازد یفتدن غری فایده خط ایش ز را و غزل مقفا و مر دفر ویت همان مقفا انجیق عفا الله عنه عجب کر طبعش که یوقدر نقصاتی تشبیهن اینل ایش (وله ایضا)

ای سرو ناز حسن که خوش میروی بناز عشاق را بناز تو هر لحظه صد بناز
میروی و مشاعر عشاق را اذات تخصیص محصوریت ای کوزلک سرو نازی که نازله کوزلک بوردن عشق فن سنگ ناز که هر لحظه بوز احتیاجی وار یعنی عاشقانه سنگ ناز که احتیاج اوزره در

علت اولد مندن سنگ عاشقارک درگاه مکنده هر دم نضرع و ابتهاج اله نیازده درل

فرخنده باد خلعت حسنت که در ازل میرید اند برقدسروت قبای ناز

حسن خلعتی سکا مبارک اولسون زیرا ازاده ناز قفاتی سنگ سروقد که بمشعلردر
(مفردات) (فرخنده) مبارک (باد) اولسون (خلعت) م (حسن) م (نا) خطایه
(که) (زیر) (در) (فی) (ازل) م (بیرید) اند (کشمالردر) (بر) علی (قد) بوی (سرو) م
(نا) خطایه (قا) (فتان) (ناز) م (معنای اشارتی) (لا محجوب الا الله) سرجه
پرتو انوار آفتاب جمال لا یزالسی حسنتدن چیسع کاشناک حسنی برزده اولان
صانع قدیم فی نیاز واحد و محمد فی نیازیم (العظمه ازاری والکبریا ردانی
فن ناز عنی فیها قد فذفته فی النار) حدیث قدسیک سرجه خلعت عظمت و کبریا
ازل و قبای ناز واستغنی لم یزل انجیق سنگ ذات بیچونکه مخصوصدر که جمیع خلق عالم
سنگ درگاه عزتکده اطفاح و احسانکه محتاج فقرالردر

چون اداک تشیه عوددن مرادیاقد قلری

چون اداک تشیه عوددن مرادیاقد قلری
عود در که اعلا سی قمار بدر کو خطاب
مادر بر حرف صله آتش سوزان بیانیه
محصول بیت اول کسه به و با اول کسه نک
که سنگ صبر کبی زافک آرزو سی وار
یعنی سنگ زافک آرزو ایدر سن اکادی
عود کبی آتش سوزانه بان و صابر
و فاع اول یعنی جاتانه وصول آرزو ایلین
جفا به محصل اولق کرک (از طمنه رقیب
نکر در عیار من چون ندا کر رند مرادر
دهان گاز صبار بونده مراد
حالد کاز صندی یعنی مقص محصول
بیت رفیق طمنه سندن بنم عیارم
دو نمز یعنی صبر اولر اگر التون کبی
بنی صندی آفر بنه ایلر لسه ده یعنی
بکاهر قدر که جفا و بلا برشور سداکدن
متغیر او اب بحضور اولم حاصلی
بنی پاره پاره ورز ریزه ایدر لسه ده بارک
محبتندن دو نمز (پروانه راز شمع بود
سوزدل ولی بی شمع عارض تودلر ایدر
کد از محصول بیت پروانه نک
سوزدل شمعندن اولور اما سنگ
عازنک شمعندن اولور بورک سنگ کدازی
یعنی پروانه شمعک و صلاکدن یتار سه بنم
نورک سنگ شمع جالک فرافندن یتار وار یز

از طمنه رقیب نکر ده عیار من چون زرا کر رند مرادر دهان گاز

رفیق طمنه سندن بنم عیارم دو نمز و مغیر اولر التون کبی اگر بنی مراضک
اغز بنه ایلنسل (مفردات) (از) من (طمنه) م (رقیب) م (نکر) م (دو نمز
(عیار) م (من) بن (چون) مثل (ذر) تون (اکر) م (رند) (بلند) (مرا)
بنی (در) فی (دهان) اغز (کاز) مراض (معنای اشارتی) بوس وجودی
کیمیای حقیقت اولان انوار تجلیات الهیه به استغراق اله صفات بشریه صفات
الهیة محو و فنا اولق ایله خالص الون کبی صافی اولد قد نصکره رقیب اولان اهل
هوانک و نفس و شیطانک طمن سندن بنم عیارم و محبت دروغم مغیر اولر زرخالصی
مراض اغز رند پاره پاره کیمکاه عیار نه نقصان قدیمی کبی

پروانه از شمع بود سوزدل ولی بی عارض چو شمع تو حار با بود کداز

پروانه نک کو کلنک یانسی شمع ندر اکر سنگ شمع کبی عارضک سز جات ارمز واردر
(مفردات) (پروانه) م (را) اداک منول (ز) من (شمع) م (بود) م (سوزدل)

کوکل

کوکل باقلغی (ولی) لکن (بی) فی (عارض) بکا قی (چو) مثل (شمع) م (تو)
سن (جارا) جانه (بود) واردر (کداز) اریک (معنای اشارتی) آنا ر عشق
و محبتی کور که آتش افتراق آتش احتراق دن اشد اولد یقندن ظاهر ابروانه نک
کوکل شمعندن یتار اما بنم کوکل بر نفس سنگ جالک نور یتک افتراق و احتراق یقندن
یتار و حریقه هلا کده واقع اولور

دل کرطواف کعبه کوبت و قوف یافت از شوق آن حرم ندارد سر حجاز

کوکل که سنگ کویک کعبه سنگ طوافدن و قوف بوادی اول حریک شو قندن
حجاز هو سنی طومر (مفردات) (دل) کوکل (از) من (طواف) م (کعبه) م
(کوی) محله (نا) خطایه (وقوف) وقفه به طور معنی (یافت) بولدی (از) من
(شرق) م (آن) اول (حرم) اولکایج حولیسی (ندارد) طومر (سر) موس (حجاز) م
(معنای اشارتی) بحمد الله محضاً توفیق و عتایکله کوکل سنگ کعبه جالک کویک
طوافدن و ورز و شب درگاه عزتک ملازمتدن انوار جالک مشاهده سیله و قوف
بولدی و کلی ماسودن منقطع اولوب کوکل سنگ نجلی انوار ذاتیه که مستغرق
وانکله اطمنان و سکونت بولدی انکیچون اول حرم قدسک اندیشی شوقندن
ولدت مشاهده جلال الهی حجاز ماسوا هو سنی طومر ولدت جلال الهی
بولان ماسوی الله نظر ایلر

هر دم بخون دیده جم حاصل وضو چو نیست بی طاق ابروی تو زمر اجواز

هر نفس خون دیده ایله ابد ست المی نه فایده چونکه سنگ ابروک محراب بنم
نماز جوایز یوقدر (مفردات) (هر دم) هر نفس (با) للملابسه (خون) فان
(دیده) کوز (جه حاصل) نه فایده (وضو) م (چو) چونکه (نیت) بوق
(بی) فی (طاق) محراب (ابروی) قاش (تو) سن (نماز) م (مرا) بنم (جواز) م
(معنای اشارتی) هر نفس کوز کدن فانی باش دو کوب طهارت ظاهری طلب ایلده
و اعمال ظاهره ایلنله نه فایده حاصله راستیجذبالله (قد افلح المؤمنون الذین هم
فی صلاتهم خاشعون) آیت جلایه سی سرجه چونکه خضوع و خشوع سزوسنگ
انوار جالک مشاهده سیله اولان حضور قلب بنم نماز دانی مد جواز و نیت
یوقدر که (لا صلا تم الا بالحضور)

صوفی کبی تو زی تو به کرده بود دوش بشکست عهد چون در میخانه دید باز

صوفی که دون کیمه شمس سندن توبه آتش ایدی عهدی قیردی چونکه میخانه
قبوسنی آجق کوردی (مفردات) (صوفی) م (بی) فی (تو) سن (زی) شرابدن
(توبه) م (کرده) آتش (بود) ایدی (دوش) دون کیمه (بشکست) قیردی (عهد)
(چون) چونکه (در) قیو (میخانه) م (دید) کوردی (راز) آجق (معنای اشارتی)
ظلت بشریه ایله محجوب اولان صوفی بی توفیق اعمال ظاهره به مغرور اولوب خانه
قلبندن افکار ماسوائی ازاله ایدیجی شراب عشق الهیه دن توبه آتش ایدی

کوکل

کوکل

(دل کرطواف کعبه کوبت و قوف یافت)
از شوق آن حرم ندارد سر حجاز
محصول بیت کوکل که کعبه کویک
طوافدن و قوف بولدی یعنی کعبه کویک
طواف ایلدی اول حریک شو قندن
حجاز آرزو سنی طومر یعنی سنگ کعبه
کویک طواف ایلان حجاز آرزو سنی ایلر
وقوف بونده ایام طریقله مذکوردر
(هر دم بخون دیده جم حاصل وضو چو
نیست بی طاق ابروی تو زمر اجواز)
طاق ابروی تو بیانیه و لامیه در محصول
بیت هر دم و هر ساعت کوز فانیه وضو
نه حاصل یعنی نه فایده چونکه سنگ ابروک
کر بنم نماز جوایز یوقدر یعنی
بنم نمازک مقبول اولمی سنگ محراب
ابروک اولغله در اکا اولیان عبادات
مقبول دکل (صوفی کبی تو زی تو به کرده
بود دوش بشکست عهد چون در میخانه
دید باز) دوش مصراع ثانی به مرهوندر
محصول بیت صوفی که سمسز یعنی سنگ
فراقکده میدن توبه ایلش ایدی دون کیمه
عهد توبه بی صدی چونکه میخانه قبوسنی
آجق کوردی یعنی در میخانه بی کشاد
کور یجک اختیاری قلبوب باده نوس اودی

(چون باده مست بر سر خمر رفت کف زنان * حافظ که دوش از آب سافرشید راز) مست باده به قید اولجه قتال معاشقه در بر سر خمر باده به قید اولجه قایدوب طاشمه شدن عبارت در حافظه قید اولجه باده به ملازمتدن کایت او اور کف زنانه .

۵۴

وفا که توفیق ربانی اله فیض الهی ابر بشوب خانه عشق و نیلی اولان قلبی متعجب و منفع
اولیچق عهدی نقض ایدوب توبه سندن رجوع ایتکده انوار عشق الهیه به
مستغرق اولوب صلات دائمی بولشد

چون باده مست بر سر خمر رفت کف زنان * حافظ که دوش از آب سافرشید راز

مست شراب کی ال اوره رق کوب باشنه کیدی حافظ که دون کجه ساقینک لبت ن
راز ایشندی (مفردات) (چون) مثل (باده) شراب (مست) م (بر) علی
(سر) باش (خم) کوب (رفت) کیدی (کف زنان) ال اور بچی (حافظ) (دوش)
دون کجه (از) من (لب) دوداق (ساقی) م (شنید) ایشندی (راز) سر
(معنای اشارتی) بحمد الله حافظ اول وقتکه چانلری مخبر و سرگردان قلیچی
شراب معنوی اولان لذت (الس بریکم) خطابی ایشندی و حالا فیض بلا واسطه
الهی ایل جمع جانی نیجه اسرار لدنیه ر استماع ایشدی قیدوب کوندن طشره
دوکلان شراب کی در یای عشق درونی جوش ایدوب مست و مستغرق و کال
سرور ایل ال اوره رق عالم کونه ظهور ایدوب اسرار عشق پسان و عیان ایلدی
وله ایضا

چون بر نیامد از تنای لبت کام هنوز * بر اید جام املت دردی آشام هنوز

سنگ لک تمنا سندن هنوز بنم مر ادم حاصل اولدی سنگ امل کی لک جای امیدی
اوزره هنوز مورتی نوش اید بچی (مفردات) (بر نیامد) حاصل اولدی (از)
من (معنا) م (لب) دوداق (نا) خطایه (کام) مراد (میم) ضمیر (هنوز)
شمدی (بر) علی (امید) م (جام) قدح (امل) م (دردی) شرابک طور تیزی
(آشام) (بچرم) (هنوز) شمدی (معنای اشارتی) یارب روز و شب سندن منی ورجا
ایلدیکم لذت خطایکدن و فیض بلا واسطه کدن هنوز بنم مر ادم حاصل اولدی
اول غیب هو بده اولان فیض اقد سک وجام وحدت امید ی اوزره هنوز
صد هزار درد و بلا ی عشق نوش اید بچی م واتواع جفاری چکیچی م

چون روز اول رفتد بنم در سر زانین تو * تاجه خواهد شد درین سودا سر انجام هنوز

اول کون بنم دینم سنگ ایکی زلفک اوچنه کیدی عجب بوسوداده هنوز بنم سر انجام
نه اولسه کرک (مفردات) (روز) کون (اول) م (رفت) کیدی (دینم) م (در)
فی (سر) سودا و محبت (زانین) ایکی زلف (تو) سن (نا) حتی (جه) نه
(خواهد) استر (شد) اولقی (در) فی (این) بو (سودا) م (سر انجام) عاقبت
امر (میم) ضمیر (هنوز) شمدی (معنای اشارتی) روزالسته بحمد الله بنم دینم
و اعتقاد منک صفات متضادک حکمی و تجلیبی سودا سنده کیدی عجب بوسوداده
هنوز بنم سر انجام نه اولسه کرک که مرتبه ولایتده مایه و نیت بو قدر و عجب
و غرور بری دکلر

ساقیاک جرعه در آن آب آتش کون که من * در میان پختنک عشق او خام هنوز

ای

بر جرعه و بر زرا اول جانانک عشق پختنک از اسنده دخی خام یعنی باده آتش کون ویر که خامقمی کیدروب بری پخته ایلده

۵۵

ای ساقی اول آتش رنگلو آیدن بر جرعه و بر زرا بن الی عشق پختنک اور ناسنده
هنوز خام (مفردات) (ساقیا) ای ساقی (یک) بر (جرعه) م (در) ویر (زان آب)
اول صودن (آتش کون) آتش رنگلو (که) زرا (من) بن (در) فی (میان)
اورنه (پختنک) بشکینلر (عشق) م (او) ضمیر (خام) م (هنوز) شمدی
(معنای اشارتی) ای ساقی شراب لدنی احسان اید بچی ریم ماسوایی قلبدن
آتش کی احرار اید بچی شراب عشقکدن بر جرعه شراب و بر زرا بن سنگ عشقک
پخته ری ایچند . هنوز خام که مرتبه صحنه نازل اولدم عصمت الله من زوال
الایمان بجه حبیه محمد صلی الله علیه وسلم

چون از خطا کتم شی رلف تراشک ختن * مبرند هر لحظه تیغی مو بر اندام هنوز

خطادن بر کجه سنگ زلفکه مشک ختن دیدم نده اولان موی هنوز هر لحظه بنم
اندام تیغ اور (مفردات) (از) من (خطا) م (کتم) دیدم (شی) بر کجه
(زلف) م (ترا) سنگ (مشک ختن) م (مبرند) اور (هر لحظه) م (تیغی) بر قلیج
(مو) قیل (بر) علی (اندام) وجود (میم) ضمیر (هنوز) شمدی (معنای اشارتی)
ای ذات و صفاتی شبیه و نظیر دن مزه اولان ریم بر کجه سنگ عشقک مرور سنگ
غلبه صله سنگ عباره ایله امیری ممکن اولیان نیلی صفاتی تفهیم لای نام آثاری
کندینک غمازی اولفقدده مشک ختنه تشبیه ایلدم اول خطادن ایچون سنگ خوف
عظمتکدن هنوز هر لحظه وجودده اولان قویلم اور پروب تیغ کی اندامه اوروب
قطع ایچده در

چون نام من رقت روزی برب جانان بهو * اهل دل را بوی جان می آید از نام هنوز

بر کون بنم نام سهو ایله جانانک لی اوزره کیتشد اهل دله بنم نامدن هنوز جان
راجه سی کاور (مفردات) (نام من) بنم اسم (رقت) کیتشد (روزی) بر کون
(بر) علی (لب) دوداق (جانان) محبوب (بهو) آکسین (اهل دل) اهل
قلوبه (بوی جان) جان قوقوسی (می آید) کاور (از نام) بنم نامدن (هنوز) شمدی
(معنای اشارتی) اول لطیف بماده اولان حضرت اللهک بو عبد ضعیفه بر کون
بر نفس نظر عنایتک و رضای محبتک آثاری کور که (نزل الرحه صند ذکر الصالحین)
سر نیجه اهل قلوبه بنم نامی محبت ایله ذکر ایتک ایله هنوز دماغ جانلرینه لذت روحانیت
و رابحه عشق و محبت حاصل او اور

چون رنو روی ترادر خلوت دید آفتاب * می رود هر دم چو سایه بر درو بام هنوز

آفتاب سنگ بورک بر توینی خلوتده کوردی سایه کی هر نفس بنم در و بام اوزره
کیدر (مفردات) (بر تو) عکس (روی) بور (ترا) سنگ (در) فی (خلوت)
م (میم) ضمیر (دید) کوردی (آفتاب) کونش (می رود) کیدر (هر دم) هر نفس (چو)
مثل (سایه) کولکه (بر) علی (در) قیو (بام) طام (میم) ضمیر (هنوز) شمدی
(معنای اشارتی) بحمد الله یارب سنگ نیلی انوار ذات بیچونک عکسی لوح دل و جامده

(از خطا کتم شی موی تراشک ختن *
مبرند هر لحظه تیغی مو بر اندام هنوز)
تیغی با حرف تکبیر میزند فاعلی مو و مفعول
تیغدر * محصول بیت * بر کجه خطادن
سنگ مویکه شک ختن دیدم شمدی دخی
الاندامه اولان قیل بکافلیج اور یعنی جانانک
مویسه سن تقیر ایلدک دیوا عضامده
اولان مو بکا تعذیب طریقه تیغ اور
(نام من رقت روزی برب جانان بهو *
اهل دل را بوی جان می آید از نام هنوز)
محصول بیت * بنم آدم بر کون جانان
ایلدن سهو و خطا ایله صادر اولشد
شمدی دخی اهل دله بنم نامدن جان قوقوسی
کاور یعنی اولوقد بنم نامدن جان قوقوسی
کاور حاصلی لب جانانک صادر اولد ایچون
بوی جان کاور نامدن (بر تو روی ترادر خلوت
دید آفتاب * می رود چون سایه هر دم
بر درو بام هنوز) * محصول بیت * آفتاب
سنگ رویک بر توینی بنم خلوتده کوردی
سایه کی هر دم قاعده و طامده بورر هنوز
یعنی قاعدن و طامدن کیتز حاصلی رویک
بر تو بنم ملازمت ایلد

(در ازل دادست مارا ساقی لعل لب * جرعه جامی که من مدهوش آن جام هنوز) ساقی لعل لب اضافی بیسته در جرعه جامی لایه و یا حرف و حدیث که حرف رابط صفت مدهوش لایه قبل آن جامه اضافی لایه در * محصول بیت * از لایه ساقی لعل لب که بزجرعه جام و بره شد که اول جامه دخی مد و شیم حاصلی که بیستی از لایه ابدی که سرور (ای که کفنی جان بد تا باشد آرام دل * جان بیهوش سپردم نیست آرام هنوز) محصول بیت * ای اول

ظهورنی آفتاب کی عالم علم و معرفت افاضه ای بجای مرد کامل و عارف بالله دخی مشاهده ایلوب هر نفس سبیه کی بنم در و بام اوزره * کبدر و دایم بکا مقارنت ایدر

چو در ازل دادست مارا ساقی لعل لب * جرعه جامی که من مدهوش آن جام هنوز * بز از لایه و بر شدت سنک اب لعل ساقی بر جام جرعه سنی که بن هنوز اول جامک مدهوشیم (مفردات) (در) (فی) (ازل) (م) (دادست) و بر شدت (مارا) (بز) (ساقی) (م) (لعل) (م) (لب) (دوداق) (ت) (شمبر) (جرعه) (م) (جام) (قدح) (با) وحدتیه (من) (بن) (مدهوش) (لایه قبل) (آن جام) (اول قدح) (م) (شمبر) (هنوز) شدی (معنای اشارتی) باب سنک صفات قدیمه کدن ساقی شراب لدنی اولان فیاضیت صفات بز از لایه سنک جام عشته کدن بر جرعه و بر شدت و بر شدت و بر شدت بن هنوز اول جامک مدهوشیم که (لایه قبل) (سریته) مظهر اولوب سنک غیر بلری ادراک ایل

چو ای که کفنی جان بد تا باشد آرام دل * جان بیهوش سپردم نیست آرام هنوز * ای کیسه که دیدک که جان و بر تا سکا آرام دل اوله جامی انک غمزه تسلیم ایلد م هنوز آرام یوقدر (مفردات) (ای که) (ای کیسه که) (کفنی) دیدک (جان) (م) (بد) و بر (تا) (حقی) (باشد) اوله (ترا) سکا (آرام دل) کوکل راحتی (جان) (م) (با) (لایه بعد) (شمبر) (ش) (شمبر) (سپردم) (تسلیم ایلد م) (نیت) (یوق) (ارام) (راحتم) (هنوز) شدی (معنای اشارتی) ای ناصح خبر خواستن پیورده که اول درد و غمی مایه شادی اولان محبوب حقیقی عشق بولنده جان و بر تا که سکا باعث وصلت اولوب الم ایچنده لذت و فخر ایچنده لطفه نائل اولقه راحت قاب بولنده سنک بولنده جامی انک غمزه اول قدر تسلیم وفدا ایلد مکه هنوز درد عشق ایچره بر نفس راحت یوقدر

چو در قلم آورد حافظ نکته لعل لب * آب حیوان مبرود هر دم ز افلام هنوز * حافظ سنک لعل لب بیستی قله کیتوردی هنوز قلزمین هر نفس آب حیات روان اولور (مفردات) (در) (فی) (قلم) (م) (آورد) (کیتوردی) (حافظ) (م) (نکته) (سر) (لعل لب) (فرمزی) (دوداق) (ت) (شمبر) (آب حیوان) (م) (مبرود) (کیدر) (هر دم) هر نفس (ز) (من) (افلام) (قلزمین) (هنوز) شدی (معنای اشارتی) جان فدا ایچکک آثارنی کور که بجهده الله حافظ مظهر فیض الهی اولوب تشکرا دیر که ای محبوب حقیقی سنک فیض بلا واسطه استراحتی حافظ قلم ایلد یازدی و بیان ایلدی کلام جبه فیض خدا ایلد اولدیتندن هنوز دایم قلزمین قلوب عاشقینه حیات ولذت روحانیت بخش ایدر آب حیات روان اولور

وله ایضا

چو حال خونین دلان که کوید باز * وز فلک خون خیم که جوید باز

خونین

اضافه بیایه در خیم نشین وصف ترکیب در نشیندن کوید و بطور یچی دیمکدر بر افلاطون ریاضت چکمک ایچون کند و به کوید شکنده بر جهره پیدایش ایش که دایم ایلد و بطور و بطور ایش خواجه شرابی خیم نشیند که افلاطون تشبیه ایش * محصول بیت * افلاطون کی خیم نشین شرابین غیری سر حرکتی بز که سوزیلر یعنی شراب بر حکیم و ککه بز سر حرکت سوزیلر

خونین دلان حالی کیم در و فلکدن چک قانی کیم استر (مفردات) (حال) (م) (خونین) (دلان) (قانی) (کوکلو) (که) (کیم) (کوید) (باز) (کیم) (وز) (فلک) (م) (خون) (قان) (جم) (پادشاه) (که) (کیم) (جوید) (استر) (باز) (کیم) (معنای اشارتی) درد عشقه انواع درد و بلایه کر خنار اولان عاشق سز کردنک اضطرار و اضطراب قلبی احوالی کیم یلور و کیم سوزیلر (من لم یذق لم یعرف) اوج فلک جا هله قدم بصلان غافل و محجوب اولان عالم غافل و جاهل متسلک ظاهر برستردن جم پادشاه کی عالیه اولان ارواح قدسیه صاحب رینک شراب عشق الهیهنک لذتندن (اشد البلاء علی الانبیاء) الخ اسرارینه کر خنار و متلذذ اولد قنری احوالی کیم کیم طلب ایلر و کیم سؤال ایلر که هر بر میو و شمرندن طلب اولور

چو هر که چون لاله کاسه کردان شد * زین جفاری بخون بشوید باز * هر کیسه که لاله کی کاسه دوندی ایلدی بوجفادن کیم یورنی قاله بود (مفردات) (هر که) (م) (چون) (لاله) (م) (کاسه) (کردان) (کاسه) (دوندی) (بجی) (شد) (ایلدی) (زین) (جفا) (بوجفادن) (بخون) (قاله) (بشوید) (باز) (کیم) (معنای اشارتی) هر کیسه که لاله کی آتش عشته داغ درونی المیدن دایم بلا ایله ممزوج شراب عشق خدا بی نوش ایلدی بوجفا صورتنده اولان لذات روحانیه سندن غلبه و جسد ایلد صفحه و جبهی اوزره لایه قطع قانی باشلر روان ایلدی

چو بسکه در برده چنک کفت سخن * بیرش موی تا موید باز

چنک برده ده جوق سوزیلدی انک صاحبی کس تا کیمونو حه ایلد (مفردات) (بس) (جوق) (در) (فی) (برده) (م) (چنک) (مرووف) (برسازدر) (کفت) (سوزیلدی) (سخن) (سوز) (کس) (موی) (فیل) (نا) (حقی) (نه) (نی) (موید) (مویندن) (اضغی) (باز) (کیم) (معنای اشارتی) (العاشق) (لوسکت) (هلاک) (والعارف) (لوظنق) (هلاک) کلامی سر بجه عاشق برده عشته جذبات خدا و حالات بی بقالیه جوق سوزیلدی و کشف اسرار ایلدی (من عرف الله کل لسانه) سرندن بی بهره اولسون و صاحب مقام اولقه ثابتقدم اولسون دیر ایسک مجاهده ایلدک آنا وجود بشریه سن قطع و محو ایلد تا که پروانه کی سوخته جان اولوب کندیدن آواز کلیه ونوحه ایلد کشف استنار ایلوب محل سیاست اولد

چو بکشد دلم جو غنچه اگر * ساغری جوکل یوید باز

کوکلم غنچه کی اچیلور اسکر شراب قد حنی کل کی کیمونو قویه (مفردات) (بکشد) (اچیلور) (دلم) (کوکلم) (جو غنچه) (غنچه) (کی) (اگر) (م) (ساغر) (قدح) (می) (شراب) (چو) (کل) (م) (یوید) (قویه) (باز) (کیم) (معنای اشارتی) بن عاشق کوکلی معرفه الله ایلد و مشاهده انوار جلاله ایلد غنچه کی شول وقت اچیلور که اگر فیاض مطلق اولان حضرت الله جانندن بر غنچه سبانی و بر تخیل فیض روحانی راجعه سی کرم حقه دماغ جان ایشه یوخه خود بخود ایلد مکن دکلدر

نی

۱۵

(هر که چون لاله کاسه کردان بود * زین جفاری بخون بشوید باز) بویست مظهر عقیقه باز لعل کرک ابدی لکن شارح ریشه تابع اولوب بونده یازدق کاسه کردان وصف ترکیب در کرد ایلندن قدح دوندی بجی دیمکدر یعنی باده نوش زین جفاری و ریحی مصیبت خون خیم جفا سیدر بشوید بونده فصل امر مفرد غنچه در بوسن دیمکدر * محصول بیت * هر کیسه که لاله کی کاسه کردان ایلدی یعنی باده نوش ایلدی خون خیم مصیبتی جفا سندن بوزینی قاله بوسن یعنی آجیوب ماتم چکسون (بس که در برده چنک کفت سخن * بیرش موی تا موید باز) بس جوق دیکدر که حرف بیان برده ایسک طریقه مده کورد برده ساز و برده راز معنانه بیرش شین شمبر چنکه راجعه موی بونده نار معنانه در عادتدر که بعضی کسه در مصیبتده صاحبین کسر رتا حرف تعیل نموید فعل نی مستقبل مویندن اضغی معنانه باز بونده دخی معنانه در * محصول بیت * چنک برده ده جوق سوزیلدی بکندن یعنی جوق سوز سوزیلدی صاحبی یعنی قبلی کس نادخی اغلیوب ایلکله ز بر چنک قبلی او ایچی ایلکله (بکشد دلم جو غنچه اگر * ساغر لاله کون یوید باز) محصول بیت * بنم کوکلم غنچه کی اچیلور اگر ساغر لاله کون قویه ریه یعنی باده ایچره دیمکدر

کردیت الحرام خم حافظ * کزو اندیسریو بد باز کردیت الحرام خم اصنافی لایه و بیانی در حافظ مصرع ثانی به
 می هون میشد اوجله مشربله خبری خه نسبت بیت الحرام خوب واقعدر * محصول بیت * کوب بیت الحرامی
 (اطر افند، حافظ اگر قادر اولور سه

کردیت الحرام خم حافظ * کر تو اندیسریو بد باز
 کوب بیت الحرامی اطرافه حافظ اگر قادر اوله کیرو باشیله بار (مفردات)
 (کرد) اطراف (بیت الحرام) م (خم) کوب (حافظ) م (کر) اگر (تواند) قادر
 اوله (بسر) باشیله (بویید) بار (باز) کیرو (معنای اشاری) اتوار تجلی ذات الهیه به
 مشرق قلبی و قلب بیت الحرامی شراب عشق الهیه و دریای علوم لدیه سنک
 و رفتن خم می کبی جوش و خروش ابدی می مرشد کمال صحنی بر کایله مشرف
 اولقله حافظ اگر قادر اوله کیرو باشی اوزره و بوزی اوزره سورینور

وله ایضا *
 خبر و در کاسه ز آب طرب که انداز * بیشتر زانکه شود کاسه سرخا که انداز
 قالیق والتون کاسه بی شراب ایل طولدر اندن اولر که باش کاسه سی خاک ایتی اوله
 (مفردات) (خبر) قالیق (در) فی (کاسه ز) التون کاسه (آب طرب) (سرورلی)
 صوبیتی شراب (انداز) آت (بیشتر) اولر که (رانکه) آندن که (شود) اوله
 (کاسه) سر) باش کاسه سی (خاک انداز) طبرای ایتی یعنی چورو به (معنای
 اشاری) ای طالب اسرار حق (الدنبا ساعه قاجله طاعه) سرینجه و قنکی ضایع
 ایچوب بر قدم اقدم عمرنا مساعده اقرب طرق اولان عشق و محبت بولنده شراب
 عشق الهیه بی نوش ایچکه سی ایل اندن رانده اول که موت کلوب کاسه
 سرچورو یوب ایچنده اولان طبرایقاره دوکله

عاقبت منزل ماوادی خاموشانست * حالیا غله در کنبه افلاک انداز
 عاقبت بزم منزل خاموشلر اوادیسدر حالیا افلاک قبه سنه غافله آت (مفردات)
 (عاقبت) م (منزل) م (ما) بز (وادی) دره (خاموشان) ساکنلر (انست)
 در (حالیا) م (غفله) غوغا و غلبه (در) فی (کنبه) قبه (افلاک) م (انداز)
 آت (معنای اشاری) (عاقبت) کل نفس ذائعه الموت حکمجه منزل وادی
 خاموشانکه حفره قبردر (الوقت سیف قاطع) حکمجه حال حیاتی غنیمت یلوب
 هر رفته کنده حضرت الهیک ذکر و توحیدی ایله قلیا و قلاب جوش و خروشی و درد
 عشقه آه و زاری و تضرع و بکااله افغانی قبه افلاک و کوش املاک ایشدر که
 محل مرحت اوله من

چشم آلوده نظر از رخ جانان دوراست * بروخ اونظر از آینه پاک انداز
 آلوده نظر اولان چشم جانانک رخسدر ابرقدر آنک جسالته پاک آینه دن نظر ایل
 (مفردات) (چشم) کوز (آلوده) بولا شق (نظر) م (از) من (رخ) بکاف
 (جانان) محبوب (دوراست) ابرقدر (بر) علی (رخ) م (او) خنیر (نظر)
 م (از) من (آینه) م (پاک) م (انداز) آت (معنای اشاری) تعلقات کوته
 و محبت ماسوی الله ایله ناپاک و ملوث اولش قلب و بصیرت قلب تجلی خدادن
 و مشاهده انوار جمال اللهدن بیدر (والطیبات لاطنین) سرینجه جمال الهی مشاهده

مراد قلب اوله یعنی جانان جو زینه قلب صافدن نظر ایله حاصلی آرزوی نفسه باقه دیک اوله

(بسر سیر توای سرو که چون خاک شوم * ناز از سر بشه و سایه برین خاک انداز) بسر سیر تو باحرف تخصیص
 و اضافی سیانیده و لایه در سر سیر تازه لکدن و ناز لکدن کنایه بشدر * محصول بیت * ای سر و شک
 ایلغ و عزیز باشک ایچون که چون خاک اولم یعنی اولوب طبرای اولم ناز و غرور و ذکری باشدن قه و بر خاکه سایه
 صال یعنی قبره اوغر بو بیت دهره
 ۵۹

مراد ایلر سنک آینه قلبی زنگار ماسودن پاک ایچکله نظر ایل که جسال الله نظر
 پاک ایله مشاهددر

بسر سیر توای سرو که چون خاک شوم * ناز از سر بشه و سایه برین خاک انداز
 سنک بشل باشک خنیرون ای سرو که چون خاک اولم نازی زکاته و سایه اطفکی
 بو خاک اوزره آت (مفردات) (با) صغیه (سیر) بشل (نو) سن (ای سرو که)
 م (چون) چونکه (خاک شوم) طبرای اولم (ناز) م (از سر) باشدن (بش)
 قو (سایه) کولکه (برین خاک) بو طبرای اوزره (انداز) آت (معنای اشاری)
 ای انوار مجدی ایله علم اولش وارث محمدی اولان شیخ راه حقه استقامت سبیل
 سنده اولان نور محمدی حقیق حلالا یانا آتش و فتنه خاک اولم کرم و عتاب کله
 استغنا ایل نظر عنایتک منع بیور میوب سایه مرحتک بو خاک اوزره برافسن
 تا که جسال الله واصل اولم

دل مارا که زمار سر زلف تو خست * از لب خود بشفا خانه تریا که انداز
 بزم کولری که سنک سر زلفک مارندن ایچنمشدر کندی لیکدن تریا که شفا خانه سنه
 آت (مفردات) (دل مارا که) بزم کولری که (ز) من (مار) بیلان (زلف)
 م (نو) سن (بخت) صوفدی (از) من (لب) دوداق (خود) کندی (با)
 للابسه (شفا خانه) م (تریا که) م (انداز) آت (معنای اشاری) بزم کولر سنک
 صفات قهر به مارنک المندن و رجته المان اولان ذات کرم بخشیدن بدیندن
 ایچنمش و مضطرب اولشدر و شفقت خلقی الهی مقضی رؤف رحیم اولان
 خلق عظیم کز آناری کندی لسان در بار کز تریا که شفا خانه سنندن چنود الله اولان
 کلمات قدسیه و علوم لدیه که ایل زی ارشاد و بصیرت قلب ایله رؤیه الله دولته نائل
 قیلوب کولری شاد و آباد ایلیدن

ملک این مزرحه دانی که نیکی نکند * آکشی از جگر جام براملاک انداز
 یلور سن که بو مزرحه ملکی بر ثبات ایلر جام جگر ندن املاک
 اوزره بر آتش آت (مفردات) (ملک) م (ان) بو (مزرحه) اکیلاک (دانی)
 یلور سن (نیکی) بر قرار (نکند) ایلر (آتش) م (با) وحده تیه (از) من
 (جگر جام) قدح درونی (بر) علی (املاک) م (انداز) آت (معنای اشاری) اول
 شیخ شفیق پیوردیک (الدنبا مزرحه الاخره) حدیثی سرینجه یلور سن که ایچق
 معرفه الله تحصیل ایچون خلق اولسان و بو مزرحه آخرت اولان دنیا ملکک
 اصلا ثباتی و بقای اولر (المشق ناری القلوب تحرق ماسوی محبوب) سرینجه
 سوبدای قلبی صادق کدن ماسوی الله اوزره بر آتش عشق ایلر که خانه قلب
 ماسوی اللهدن خالی اولوب تجلی انوار جمال الله مستعد اوله

غسل در اشک زدم کاهل طریقت کوبند * پاک شو اول و پس بر آن پاک انداز
 کوز باشی ایچنده غسل ایلدم زرا اهل طریقت دیدلر که اول پاک اول اندنصره

خنده بران پاک انداز * زدم اوردم یعنی ایلیم کاهل که حرف تعلیل * محصول بیت * کندی کوزم باشنده غسل ایلدم
 یعنی اولقدر اغله مکه کوزم باشنده غوطه ایلد و غسل ایلدم زرا اهل طریقت یعنی عاشق لرد بر لایه یعنی نصیحت طریقیله
 سو یلر اول پاک اول اندنصره کوزی اول پاکه صال یعنی طبع و وسوسه سنندن کولکی پاک ایلد اندنصره روی پاک جانانه نظر صال

(یارب آن زاهد خود بین که بجز عیب ندید * دود آهیش در آینه ادراک انداز) زاهد خود بین بیایه در خود بین وصف ترکیب
پدید آمدن کندی کوری بی معنایه در که حرف رابط صفت بجز با حرف و حدت و با تکیه شین ضمیر زاهد را جند
مناجعتن شین ادرا که مقید در آینه ادرا کس تقدیر زده اضافت بیایه در * محصول بیت * بالله اول خود بین زاهد که عیدن

﴿ ٦٠ ﴾

غیری کورمدی یعنی همان عیب نظر ایدر

و هر چه نظر ایدر یعنی عیب بپند
هر بین دگلسد ز اندی بو زاهدک آینه
ادرا کنه بر دود آه اراق یعنی عشاق
محبت و عشق آتشیدن چنان دود آهیه
ایسته ادرا کنی پاشد که هر بین
اولد یعنی کبی عیب بینده اولیه (چون
کل از نکست او جامد قبا کن حافظ *
وان قباد ره آن قامت چالاک انداز)
چالاک و چالاک چوای معنایه در * محصول
بیت * اول چالاک طلاقو قو قو شدن
کل کی جامه ی چالاک ای حافظ اول
قبولان جامه اید اول قامت چالاک
بوله آت یعنی جامه جان و جسمی چالاک
ایدوب خا کره جانانه آت اوله که او شدن
چکوب بکد که اندن شرف کسب
ایله سن ایکی قبا چیس تام واقع اولش

چالاک برینه موزون یازوب معنایه
اول قبا ی اول قامتی موزونک بولک آت
دین علم قافی بی خوب اکرامش (وله بض)
(دام روده لولی و شبست شورانکیر *
دروغ وعده و قتال وضع ورنک آمیز) دلم
ایده مایه دی خبری روده بولده اسلوب
عجم اوزره اسم مفعولدر فایله دیکندر
لوی وشه اضافتی مفعولک فایله
اضافه در و شینک باسی وحدت ایچوند
شورانکیر وصف ترکیبدر انکیریدن
قورمق معنایه شور بولده غوغا معنایه در

دروغ وعده وصف ترکیب اقسامنددر
بلان وعده معنایه قتال وضعده بولده در
قتال قتلشلی یعنی قتال صفت رنک آمیز
وصف ترکیبدر آمیز بدندن قرشدر می
معنایه رنک بولده حبله معنایه در
رنک آمیز حبله قرشدر یعنی حبله
پیدا ایدیمی حاصلی غوغا قشای قبیسی
* محصول بیت * بنم کوکلم رغوغا
قوبار یعنی لولی کینک فایله بیدر یعنی لولی
طایفه سنک بدلریشه آشفته و فرشته در که بلان وعده قتل قتلشلی حبله و مکر پیدا ایدیمی یعنی حبله یاز و مکار لولی وشه کوکلم کر خارد

اول با که نظر ایدر (مفردات) (غسل) م (در) ق (اشک) کوز یا سی (زدم)
اوردم (که) زبرا (اهل طریقت) م (کوند) در (پاک) م (شو) اول (بس) صکره
(دیده) کوز (بر) علی (آن) اول (پاک) م (انداز) آت (معنای اشارتی) بمعنایه
کوز یا سیله و جکر آتشله بجلی خانه سی اولان قبی غبار ماسوی الاهدن بو نم
و پاک ایدم زیر اهل طریقت اتفاقله در که اول پاک اول اندن صکره اول پاک محبوبک
جانه نظر ایدر که کوزده بر قیل دخی بنده رویته مانسدر

﴿ یارب آن زاهد خود بین که بجز عیب ندید * دود آهیش در آینه ادراک انداز ﴾

یارب اول خود بین زاهد که عیب غیری بی کورمدی انک ادراکی آینه سنه برآه
توتنی آت (مفردات) (آن) اول (زاهد) م (خود بین) اوزن کوریمی (بجز عیب)
عیب غیری بی (ندید) کورمدی (دود) توتنی (آه) م (با) وحدتیه (ش) ضمیر
(در) ق (آینه) م (ادراک) م (انداز) آت (معنای اشارتی) اول بی ذوق و بی
مغر اولان عبادات ظاهر به سیه محب و غرور ایدن زاهد خود بین که کندی زعمیه
جکری یا نطق عاشق کوزی یا شنی و حالات پندیده رینی عیب غیری کورمدی
و بلدی یارب سن انک ادراکی آینه سنه و قلب قاسیه سنه حاشه رنک آه جکر کاهی
نو تندن و درون عاشقی احراق ایدن عشق و حالاتندن بر حالت و بر که انصافه کلاه
و انکاری راضه

﴿ چون کل از نکست او جامه قبا کن حافظ * وان قباد ره آن قامت چالاک انداز ﴾

انک راجحه شدن فتنانکی کل کی رت ای حافظ و اول قبا ی اول قامت موزونک بولک
آت (مفردات) (چون کل) کل کی (از) سن (نکست) خوش قو (او) ضمیر (جامه)
طون (قبا) اوکی آچی فتنان (آن) اول (قبا) م (در) ق (ره) بول (آن) اول (قامت)
م (چالاک) چاک (انداز) آت (معنای اشارتی) ای حافظ اول محبوب حقیقتک
روایح مسکبه فیوضات و نعمات و عشق و حالات و دماغ جانکی مظهر قلی ایچون
جامه وجود کی کل کی رت قبا ایدر که برده وجود بشریه کی ترک بول کشف
جواب ایدر وجود راه حقه به آندن قو بدرو اول قبا کی برقی و خراب وجودی
اول سریع الحساب اولان ذات واجب الوجودک عشق بولده فایله

﴿ وله البضا ﴾

﴿ دلم روده لولی و شبست شورانکیر * دروغ وعده و قتال وضع ورنک آمیز ﴾

کوکلم غوغا قوبار یعنی بر او بر شک روده سیدر دروغ وعده او و قتال و ضلعو
وحله ایدیمی (مفردات) (دلم) کوکلم (روده) فایله (لولی) قراخیلر کوزلدر
بشما یی اولور (وش) ادات تشیه (با) وحدتیه (است) در (شورانکیر) غوغا قوبار یعنی
(دروغ) بلان (وعده) قول و قرار (قتال وضع) م (رنک آمیز) رنک قارشد بریمی
(معنای اشارتی) اول محبوب حقیقه کمال استقامتندن احوال و اسرار عشق
و رای مقلده اولوب عاشق وجودی اقلینی بمالیوب موت اختیار ایله نحو و فنا

﴿ اینکله ﴾

﴿ ٦١ ﴾

اینکله کمال احسانی اولان باقی باقیه مرتبه سنه واصل قلی عقلی مخیر و سرگردان
فیلدیمی ایچون حافظ حیرله و غلبه عشقه دیر که کوکلم غوغا قوبار یعنی و بجا یی
ود روغ و عیده لو و قتال و ضلعو و حله ایدیمی بر محبوب بدیع الجمالک افتاده
و آشفته و روده سیدر

﴿ فدای پیرهن چاک ماهرو بار باد * هزار جامه تقوی و خرقه برهبر ﴾

ما رو بارک چاک پیراهنه فدا اولسون هزار تقوی جامه سی و برهبر خرقه سی
(مفردات) (فدا) م (پیرهن) کولک (چاک) رنق (ماهرو بار) آییوز اولور
(هزار) یک (جامه) لباس (تقوی) م (خرقه) م (برهبر) م (معنای اشارتی)
لکن اتوار تجلیات احدیته بعد الاستغراق و التجر اثر رسول الله تبعیته دهوت ایچون
آشکاره مأمور اولش کمالان و مکملان و وارثان حقیقت محمدیان و محسوبان
ماهرو بار که خلاقی محبوبانک حجابلری پیراهنی چاک ایدوب اتوار تجلیاته و اسرار
حقیقه واصل فیاضی ذات طایفه فدا اولسون مرادیک صد هزار صورت تقوی
جامه سی و رهبانیت الیه برعلت اولان برهبر خرقه سی

﴿ فرشته عشق نداند که چیست قصه بخوان * بخوان جام و کلابی بخاک آدم ریز ﴾

فرشته بلک که عشق نه در قصه او قومه جام ایسته و حضرت آدمک خاکه بر کلاب دوک
(مفردات) (فرشته) ملک (عشق) م (نداند) بیل (چیست) نهدر (قصه بخوان)
قصه او قومه و لاف ایسته (بخوان) ایسته (جام) قدح (کلاب) کل صوبی (با)
وحدتیه (با) للالبسة (خاک) طبراق (آدم) م (ریز) دوک (معنای اشارتی) دارت
محمدی اولان هر دان خدایک بعد تکمیل الامور الدنیة تکالیف شرعیه لک نتیجه سی
و ملائکه اوزره انفسک باعث فضیلتی اولان محن و بلا یونکا لیف شاقه ایدر مقام
قاب قوسیند رقی اعطای ایدیمی عشق و محبت الهی و اسرار معرفت نامتا هی دولته
ارشاده واصل قلی قلی حالات عشق و دردمند انسانک درد و بلا ایله جلد یعنی
شراب بلا دن قدح و لاده چشیده ایدیمی ذوق روحانی ملک بیلر که بو عشق
و بولدت عشق نه در کرچه فی الجملة انلرک دخی محبتی واردر اما سایه پرورک
محبتی بی درد اولد بندن قدری بو قدر و رقیسی دخی بو قدر انرا انسان عاشقک
درده اولان عشقی ذوقه یلور دیولاف ایسته سن ای عاشق درد و بلا ایله اولان
عشق جاننی ایسته و او جو زیل کر به ایله بره راه عشق و خلیفه الله ی بولی آلام
بیورن پدر بزرگوار من خلیفه الله اولان آدم صنی الله افندیروک (خرت طینه آدم
پیدی) الخ حدیث قدسی سرینجه بلای عشقه بو غور بیلن و محزن اسرار الله اولان
وجود مبعود اوزره دوک و آندن استمداد ایله و انک وانه کیتکه سخی ایله

﴿ فقیر و خسته بدر کاهت آدمم رچی * که جزولای توام نیست هیچ دست آویز ﴾

سنگ در کاهکه فقیر و خسته کادم ررحم ایله که سنگ محبتدن غیری سکا ایدم
بو قدر (مفردات) (فقیر و خسته) م (با) ظرفیه (درگاه) اشک (ت) ضمیر

﴿ قی ﴾

﴿ ١٦ ﴾

بو قدر یعنی محبتدن غیری سکا لایق ارمغانم بو قدر ریس بنم فقره رخم ایله

(فدای پیرهن چاک ماهرو بار باد)

* هزار جامه تقوی و خرقه برهبر *
خدایک پیرهنه اضافتی مصدرک
مفعولنه اضافتدر و پیرهنک
چاکه بیایه و چاک ماهرو به لامیدر
ماهرو و صفت ترکیبی اقامتنددر آییوزلر

دیرکدر جامه تقوی و خرقه برهبر

اضافتری بیایه لدر * محصول بیت *

آییوزلر دلبرلرک چاک پیرهنرینه فدا
اولسون بیک تقوی جامه سی و بیک
برهبر خرقه سی یعنی چو انلرک مستانه
ایک چاک ایدلر کلری کوکلمرک بیک
زاهد و عابد کید کلری جبه و دستار
و خرقه فدا اولسون حاصلی ماه روله
بیک زاهد و عابد فدا اولسون (بشکر آن که

بمحسن از ملک بپردی کوی * بخوانه جام

و کلابی بخاک آدم ریز * بشکر که با حرف

سبب که حرف بیان محسن با حرف مضاجبت

کوی بپردنک مفعول صریحی و داری غیر

صریحی کوی ایستکدن مراد غلبه دن

بخوانه جام قدح ایسته یعنی پاده ایسته کلابی

با حرف وحدت کلابدن مراد پاده در

استاره طریقه ایکی سید صفا فندن

حاصل اولد یعنی بخاک آدم با حرف

صلاه و اضافت لامیدر ریز فعل امر مفرد

مخاطب * محصول بیت * اول شکرانه سبیله که

کوزلاکله ملکه غلبه ایدلر جام پاده ایسته

و آدمک طبراضه دوک کدر بندن سنگ کی

کوزل اوغلی حاصل اولد یعنی بون (فقیر

و خسته بدر کاهت آدمم رچی * که جزولای

توام نیست هیچ دست آویز) رچی ده

با حرف وحدت و با تکیه تقدیری رچی

کن در که عرف لیل و لاولک فحله محبت

دیر دست آویز می دست و ارمق ایچون

ایلدیلن ارمغانه دیر * محصول بیت *

در کاهکه فقیر و خسته کادم بکارجم

ایله ز براسنک محبتدن غیری ارمغانم

سرد زنده سخن بر آتش تیر * محصول بیت * اول کلماتی که آتش
بالکلند به که صوغوق صواووه سوزد *
کسکین آتش یعنی مصاحبه شوق و ذوق
از تورن کلماتی که اول کلمات قول
دکم که شوق و ذوق و برین سوز صوغوق
صواووه یعنی مصاحبه برودت و یز (بیا که
هاتف میخانه دوش بامن گفت * که در مقام
رضایاش و ز قضا مکر یز) * محصول بیت *
کل که هاتف میخانه دون کیچه بکا دیکه
مقام رضاد * اول وقضادن قاجمه یعنی
سکاهنه که کاوره حقدن بیابوب رضا
کتورمک کرک شکایت جائز دکلدر ز برا
مقدراولان کلور ناچار (باش غره بازوی
خود که در خبرست * هزار تعبیه در حکم
پادشاه انگیز) * میاش فعل نمی مفرد
مخاطب غره غنیک که سر به فرو و مناسنه در
ببازوی خود تقدری بقوت بازوی
خود در که حرف تعلیل تعبیه تعلیل باشند
جسد در مفعول مناسنه لغت * قرشدر مفعول
و کبر لکه دیرل اما بوند * مخفی مناسنه در
یعنی کبر اوسر مناسنه در حکم پادشاه
انگیز تقدیری در حکم خدای پادشاه
انگیز در پادشاه انگیز توصیف ترکیبی
پادشاه قواری یعنی پادشاهان سلطنت
آلیمی مناسنه * محصول بیت *
بازو که قوتنه مغرور اوله زبرا خبرانبیا
واولیا * مریویدر بیک کبر لو مصححت
پادشاهلردن سلطنت قواری یعنی خدایان
امر نه و حکمنده یعنی قوت بازو که طبایع که
خدای آمالیک هزار کبر لوانی و ارد که
توانلری توان و توانلری توانا لدر حاصلی
قوت و قدرت صاحبی ذلیل و حقیر و ذلیلی
قوی ایدر * پیاله بر کفتم بند تا سحر که
خشر * می زدل بزم هول روز رستاخیز
* محصول بیت * کفتم پیاله باغله تا که
خشر سحر کهند * شراب سببیه کوکدن قیامت
زبرا مست اولند * خوف اولن

(آدم) کلام (رحی) روح اله (جن) غیر (ولا) محبت (نو) سن (ام) ضمیر
متکلم (هیچ) قطعا (دست آویز) ارمغان (مضای اشارتی) یارب کرم واحسانکه
جد او سونکه سونک درد عشق سببیه فقیر و محتاج و خسته و بیچاره اولد بزم
حاله به سونک درگاه که کلام بود و شکون قول که بر نظر رجعت الیه نظر الیه که سونک
محبت کدن و درد و غم کدن غیری بر ارمغانم بوقدر

غلام آن کلام که آتش انگیزد * نه آب سرد زنده در سخن بر آتش تیر *
اول کلماتی که آتش قو باره اول کلمات غلامی دکم که سوزد * آتش تیر اوزره
آب سرد اوزره (مفردات) (غلام) م (آن) اول (کلمات) م (ام) ضمیر (آتش) م
(انگیزد) قو باره (نه) نئی (آب سرد) صوغوق صواووه (درد) در (فی) (خشن)
سوز (بر) علی (آتش) م (تیر) کسکین (مضای اشارتی) اول کلمات قدسیه نک
و نبوضات و تجلیات حضرت غلامیم و مشتاقیم که خانه قلبدن محبوب غیری بی
احراق ایدیمی آتش عشق ظهوره کنوره اول رب المنون اولان حوادث ایامک
و باعث غفلت اولان قبل و فالت غلامی و مشتاقی دکم که قلبدن اولان حرارت عشق
ازاله ایدوب قلبی صوغوقده و حقدن خافل قبله

بیا که هاتف میخانه دوش بامن گفت * که در مقام رضایاش و از قضا مکر یز *
کل که میخانه نک هانی دون کیچه بکا دیکه که رضا مقامده اول وقضادن قاجمه
(مفردات) (بیا که) کل که (هاتف) صوت و صیاح ایدیمی (میخانه) م (دوش) دون کیچه
(گفت) دینی (در) فی (مقام رضا) م (باش) اول (از) من (قضا) م (مکر یز) قاجمه
(مضای اشارتی) کل ای عاشق جگر سوز سندی مشرب صافی بولکه بر شراب عشق
الهی به نک و فیض و تجلیات مظهری و بردای الی الله اولان وارث محمدی دون
کیچه بکا دیکه اگر حضرت الله قریب و وصات و نیل کرم حضرت استغیا سیک
حکم خدایه هر وجهه رضا مقامده اول وقضادن قاجمه

مباش غره بازوی خود که مندر جست * هزار تعبیه در حکم پادشاه انگیز *
کنند ی بازو که مغرور اوله ز برامشدر جدر بیک مکر پادشاه قواری یعنی خدایان
حکمنده (مفردات) (مباش) اوله (غره) مغرور (یا) للملاسه (بازو) قول
(خود) کندو (مندر ج) منظوی و دورلش (است) در (هزار) بیک (تعبیه)
مکر و حله (در) فی (حکم) م (پادشاه انگیز) پادشاه قواری یعنی (مضای اشارتی)
کنند کده اسباب کبر اولان علم و عبادت و کرامت و قوت که مغرور اوله (والله)
خبر الماکرن) آیت کریمه سببیه پادشاهلری تختدن عز ایدیمی العباد الله
صاحب کرامت اولان آنچه اولیا الهی مرتبه سندن بلکه ایمانندن سلخ ایدیمی
عظمت کبریا کنند و به خاص اولان حضرت الله حکم و قضایانده و تقالری عاجز
قلبی حکمت بی منتهاستند صد هزار مکر و منتهای مندرج و منطوبدر استعدیاله
(ولایان مکر الله الاله و المکافرون) اما ذل الله من مکره بحرفه حبیه صلی الله علیه و سلم

پیاله بر کفتم بند تا سحر که خشر * می زدل بزم هول روز رستاخیز *

خشر سحر کهند * شراب سببیه کوکدن قیامت کونک قور قوسنی کید * زم یعنی آند * مسته بولیم تا که کوکله قور قو کلبه
زبرا مست اولند * خوف اولن

پیاله که نم اوزره باغله ناقیامت صحری وقتد * شراب قیامت کونیک خوفنی
و هیبتی کوکدن کسم و کیدرم (مفردات) (پیاله) قدح (بر) علی (کفتم) م (بند)
باغله (تا) جتی (صحر که) صحر و قنی (جشر) قیامت (بمی) شرابله (زدل)
کوکدن (بزم) کسم (هول) خوف و دهشت (روز رستاخیز) قیامت کونی
(مضای اشارتی) استعید الله (ثبت الله الذین آمنوا بالقول الثابت فی الحیاه الدنیا
وقی الاخره) سر نیجه ای کرم و رحیم و معطی بلاعت اولان ربم کرم واحسان
بیوردیک لباس تقوی من اوزره قلبدن پیاله سببیه شراب عشق و محبتی و اعتقاد
جائز الیه حاصل اتوار بقین و ایمان عطیه دنیاده و آخرتده سن ثابت الیه و دنیاده
انواع محن الیه دغیری فتنه دن و موقوفده معتد اعز دن سؤال وقتدده جوابی ناخبردن
سن بزی امین الیه و سونک شراب عشق صمیمیه روز قیامتک دهشت و خوف
و احوالسدن سن بزی محفوظ و معصوم الیه یاربم (ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدیانا
وهب لنا من لدنک رجلاک انت الوهاب)

میان عاشق و معشوق هیچ حائل نیست * تو خود حجاب خودی حافظ از میان رخبر *
عاشق و معشوق اور تاسنده هیچ حائل بوقدر سن کندی کندیکه حجاب سن ای حافظ
اور تادن قالی (مفردات) (میان) اوزره (عاشق) م (معشوق) م (حائل) پرده
(بست) بوق (نو) سن (خود) کندیک (حجاب) م (خودی) کندو که (حافظ) م
(از میان) اور تادن (رخبر) قالی (مضای اشارتی) (بجهم و محبوبه) آیت کریمه سی
سر نیجه حقدن حیان و کرم واحسانده مظهر اولقندن آسان برشی بوقدر لکن
ای حافظ سن کندی کندیکه حجابین ریاضات و مجاهدات الیه وجود بشریه کی
اور تادن قالد ریح و قنایه که باقی بالله اولوب جمیع احوالدن و خوفلردن امین اوله سن

وله ایضا *

بیا و کشتی مادر شط شراب انداز * غریب و اوله در جان شیخ و شاب انداز *
کل و بزم کشتی مزی شراب شطنه آت و پیر و جوانک چائنه غریب و اوله آت
(مفردات) (بیا) کل (کشتی) کمی (ما) بز (در) فی (شط) بر نهرک اسمیدر (شراب)
م (انداز) آت (غریب) فریاد و فغان (اوله) کذلک (در) فی (جان) م (شیخ) پیر
(شاب) کنج (انداز) آت (مضای اشارتی) ای وارث محمدی اولان مرشد رؤف
و رحیم کریم کدن کل بزم همت و حسن نظر بیوروب سفینه شریضده استقامتله
بزی شط و دریای عشق خدایه غریق و درد عشق الیه حریق الیه تا که روح و عقل
و نفس طهارت کلی حاصل اولوب ماسوی الیه دن قطع علاقه الیه معرفه الله
و اصل اولوب تضرع و انتحال و فریاد و فغان الیه روز و شب حضرت الهی
طلبده ثابت اوله ام

مرا بکشتی باده در افکن ای ساقی * که گفته اند نکوی کن و در آب انداز *

بنی شراب کیسته براق ای ساقی زبرا دیمشدر در ایامک الیه و صوبه آت (مفردات)

(میان عاشق و معشوق هیچ حائل نیست *
* تو خود حجاب خودی حافظ از میان
رخبر) * محصول بیت * عاشق و معشوق
آراستده هیچ حائل بوقدر سن ای حافظ
کندو که حجابین ارادن قالی یعنی ای
حافظ سونک و اراک یکا حجاب و پرده
اولشدر پس و اراک دفع الیه که جانانی بی
حجاب سیر الیه سن (وله ایضا) (بیا و کشتی)
مادر شط شراب انداز * غریب و اوله
در جان شیخ و شاب انداز * کشتیدن
مرا قدحدر شط شراب اضافتی بیانیته در
غریب و اوله فریاد و فغان و مناسنه در اوله
فته و آشوب شیخ قوچه و شاب بیکت
* محصول بیت * کل و بزم کشتی کی
قدحی شراب ابرماشته آت فریاد
و فغان و فتنه و آشوب بیک و جوانک
چائنه صال یعنی پیر و جوان کوروب
چائنه آتش حشرت د و شوب
فریاد و فغان ایلسون (مرا بکشتی)
باده در افکن ای ساقی * که گفته اند نکوی
کن و در آب انداز * محصول بیت *
بنی شراب کیسته براق ای ساقی زبرا
دیمشدر در ایامک الیه و صوبه آت
اندرده بومشدر در کیده و مستهملدر ایامک
صوبه آت بالقی بطرسه خالق پیلور درل

(مرا) بنی (با) للملابسة (کشتی) کمی (یاده) شراب (درا فکن) براق (ای ساقی)
م (که) زیرا (گفته اند) دیشلزدو (نکویی) ایلک (کن) ایله (درآب) صوبه
(انداز) آن (ممنای اشازنی) ای بیر شفیقم وای ساقی شراب عرفدالله اولان
مرشددم (احسن کما احسن الله الیک) سر بجه بنی عشق وشوقله انوار ذات
خدايه مستغرق ایله که (هل جزاء الاحسان الا الاحسان) (والله لا یضیع
اجر المحسنین) بیورلششد

﴿ زکوی میکند. برکشته ام ز راه خطا * مراد کر ز کرم باره صواب انداز ﴾

مخزنه محله سندن خطابوئندن دوغشم بئی کر مکدن تکرار صواب یولنده آت
(مفردات) (ز) من (کوی) محله (میکده) م (برگشته ام) دوغشم (زراه خطا)
خطایواندن (مرا) بئی (دکر) تکرار وینه (ز کرم) کر مکدن (بارہ صواب)
طوغری یوله (انداز) آت (معنای اشارتی) ای یوم بحسب البشریه خطایادوب
عشق و محبت یولی اولان راه مستقیمدهوای نفسانیه یولنده کیندم کر مکدن بئی تکرار راه
صوابه اهدا وارشاد ادوب عشقه واصل الی الله الہ

«بیار از آن می کلرنگ مشکبوچامی ■ شرار رشک و حسد در دل کلاب انداز»

اول مسك رايحه لو و كل رنگو شرابدن برجام كنور كلايك كوكلنه رشك وحسد شرارنى آت (مفرجات) (پيار) كنور (ازآن مى) اول شرابدن (كلريك) م (مشكو) مسك فوقولى (جاي) برقدح (شرار) آتش پاره سى (رشك) كوئو (حسد) م (در) فى (دل) كوكل (كلايك) كل صوبى (انداز) آت (معناى اشارى) اول (اى لاجد ربيع الرحمن من قبل الين) رايحه او (صبغة الله ومن احسن من الله صبغة) كل رنگو شراب عشق الهيدن برجام شراب كنور مذذب اولان صرغيان و زاهدانك كوكلنه رشك وحسد شرارنى آت

✽ اگر چه مست خرابم تو نیز اطفی کن ✽ نظر برین دل سرکشند خراب انداز ✽

اگرچه هست خراب سندخی راطف ایله بو خراب اولش سرکشته کوکله نظر ایله
(مفردات) (اگرچه هست خراب) م (نویز) سندخی (لطیف) راطف (کی)
ایلله (نظر) م (برین دل) بو کوکل اوزره (سرکشته) مخیر (خراب) م (انداز)
آت (معنای اشارتی) اگرچه عون خدا ایلله شراب عشق الهی بک هست
و خرابیم و بزم ازل محبوبک لطفک مظهری بی ای خلیفه الله اولان شیخم سندخی
براطف ایلله که بو خراب اولش سرکشته کوکله فیض الهی و انوار تجلی مذات رحمانی
نفسی نفس زباده اوله

نام شب اگر ت آفتاب می ماند * ز روی دختر کلیمه روز نقاب انداز *

نیم شیده اگر سکا آفتاب کر کسه رزک کل یوز او دختر تک یوزدن نقابنی رفع الیه
(مفردات) (با) للابلایسه (نیم شب) نصف اللیل (اکرت) اگر سکا (آفتاب)
کونش می باید کر کسه (ز) من (دوی) یوز (دختر) فر (کلچهره) کل یوز او

(روز) اوزم چو غمی (تقاب) برده (انداز) آت (مضای اشاق) استعدید با فیه (قم الیل)
الاقبلا نصفه وانقص منه قليلا اوز دعلیه (آیه) کریمه سی سر نجه نصف لیسده
دخیز یاده ده شوق لقاد الله الیه احیای الی ایلین بومرید صادقکی اگر آفتاب معنوی
اولان حضرت الهک اوارنجلی ذنبه سنه وانوار آفتاب جمال با کاله مستغرق
قبلی مراد ایدرسک بر قدم اقدم نفس حبسی وارک الیه همت بیوروب عشق و محبت
بولنده اولان برده لری بصیرت قلم او کندن رفع البیوب قلم کوزنی کشاد الله

مهل که روز وفات بخاک بپارند • مرا بیکده بدر خم شراب اندازد

قومه که و خات کوئی بنی خا که دفن ابدلر بنی میخانه به ابات شراب کو پنه آت
(مفردات) (مهل) قومه (روزوفات) موت کوئی (ام) بنی (بخاک) طابراغه (بیسارند)
اصغر ل (مرا) بنی (یکده) میخانه به (بر) ابلت (در) فی (ختم) کوپ (شراب) ام
(انداز) آت (معنی اشارتی) ای متصرف عالم اولان شیخم و قائم وقتده بکا حسن
نظر و مدد و عنایت ابله بوینده یکینه بخماره بنی ترک ابله که عقل معاش و نفس
و شیطانی بنی وجود بشریه خاکنه و هوا و مستهبات نفسانیه جائنه میل قلبی صرف
آئینه زوینی جمال حق مشاهده سندن دورانیجه ز همان عقل معا شم سلاوب
اولوب حضرت اللهک انوار عشقنه مستغرق و شراب عشق خدا ابله مست
ولای عقل اولاد بغم حالده بنی لقده الله و اصل ابله سن (یسرنا الله استغراق انوار
جلاله عندلغاه بالوت واعانتا علی منکرات الموت و سکراته و حفظنا من غراته مشاهده
انوار جلاله آمین بجاه حبیبه صلی الله علیه و سلم)

﴿زبور جزخ خوځاڼا بجان رسيد دلت * بسوی دو مخ ناولك شهاب انداز﴾

فلاک جو روئند ای حافظ چونکه سنک کوکات جائه ابرشدی مختلر شیطانی جائننه شهاب
 باوکنی آن (مفرات) (ز) من (جوړ) م (چرخ) فلاک (چو) چونکه (حافظ) م (پیمان)
 جائه (رسید) ابرشدی (دات) کوکاک (یسوی دیو) شیطان جائننه (مجن) مختلر (ناولک)
 اوق (شهاب) یلدریم آتشی شوله می (انداز) آن (معنای اشارتی) لارا حافی الدنیا) سر نیجه
 علاقه دینانک ولوازم وجود بشریه نک جوړ و جفا سندن ای حافظ چونکه نور ایمانه
 و فیوضات رحانه انواع بحاب حاصل اولد بفتند قلب زیاده مضطرب اولوب جان
 چتقی مرتبه ننه ابرشدی عشق و طاعتله دار خلوده اتاب و ماسو ادن
 قطع علاقه الیه دارو روئند تمجانی ایدوب نور ایمانک قلبه ظهور ایتمسجه گذورات
 ماسو ادن و دنیا مختلرندن خلاص اولوب نور ایمانه انکه الله واصل اوله سن

(حرف السين)

ای صبا که بگذری بر ساحل رود دارس * بوسه زن برخاک آن وادی و مشکین کن نفس *

ای صبا اگر اس فہرنگ کنارینہ گذر ایہ سن اول وادینک خاکنی اوپ و نفسکی
مشکین ایہ (مفردات) (ای صبا) م (کر) اگر (بگذری) اوغراسک (بر) علی (ساحل)
کنار (رود) جای (اوس) از ضرورہ قریب بر نہر در (یوسہ) م (زن) اور (بر) علی
(خاک) طبراق (آن) اول (وادی) درہ (مشکین) مسکہ منسوب (کن) ایہ (نفس) م

(مہل کہ روز وفاتم بخاک بسیارند •

مهر ایچکده بردختم شراب انداز) مهل
 فعل نهی مفرد مخاطب هلیه دندان قومه
 یعنی مانع اول دیگدکر که حرف بیسان
 روز و غاتم لامیه لدر بخساک با حرف صله
 بسیار فعل مضارع جمع غائب امر تملیل
 یعنی تسلیم اید، لر بفعل امر مفرد مخاطب
 انات دیگدکر داح ف صله خبر شراب

لاہیدہ • محصول پتہ • ای سٹافی قومہ کہ

بنی وفایم کونده خاکه یعنی مقبره به دفن
ایده لرملکه بنی پخانه به ایلست و شراب کو بند
براق حاصلی بنم قبرم شراب کو بند
بنی انکه دفن ایله (زجور چرخ چو حافظ
بجان رسیدات * بسوی دیو سخن ناوله
شهاب انداز) چو حافظ ایکی وجهه
مختلدر بریسی حافظه تشبیه مراد اوله
پرده چو ادات تعطیل اولوب حافظ
منادی اوله بجان دبا حرف صله رسیدات
کوکک جانه ابرشدی یعنی کوکک مضطرب
اولدی روزمره لندندر دیو سخن پسانیه

دیو شیطان من میسک کسریله و حاکم
قصر ارمیته ایستاد و ایستاد و ایستاد

* محسوسیت * ای حافظ جور جر خدن
چونکه دلك جانہ ابرشدى يعنى جاندن
اوصافى حاصلی كال اضطرابه دوشدى
محت دیو لری جانندن ناولك شهاب آت
يعنى آه آتشبار چك وناله حزین ایله زرا
آه وناله ایله دلده اولان آلام ومحن زائل اولور
(وله ایضا) فی حرف السین (ای صبا)
کریمکذری بر ساحل رودارس * یوسوزن
رخاك آن وادی و مشکین کن نفس)

ساحل صوکناری رود در ارس اصفهان

ایرماقی وادی دره * محصول پیت *

اوغز اوسك يەنى ارس ايرماڭى ياندىن
بىر مەك اول درەك طيراشى اوپ ونفەكى
مەشكىن الە دىگەن مەنە سەنە ارس اوز
دە قەب رەشەك اسىدەر دىن ارسى

(منزل سلی که بادش هردم از ماضد سلام * بر صدای ساربانان بینی و بانگ جرس) منزل سلی مبداء و مصراع ثانی خبری
مبتدایه راجع بر ضمیر تقدیریه که حرف رابط دما ساربان دومه فی القوله جمع اولدی ذوی القولون اولدی یعنی تقدیری ساربانان
بنی سلی لیلی کی بر معشوقه نک اسمیدر * محصول بیت * منزل سلی که بزدن اکا بوز سلام اولسون ساربانانر صنداستدن و جرس
آوازندن طوطو کور رسن حاصلی صبابه مقام سلمای تعیین ایدر یعنی منزلی بونشانرا ایله بولورسن (محل جانان بیوس آنکه بزاری

۶۶

هر صبه دار * کز فراقت سو ختم
ای مهربان فریادرس (بویته ده خطاب
صبابه در محل دوه اوزنه کرسی شکسته
بر نشینی باغزار و سفره کندکدره عربک
هور لاری و قزلری ایچنیده اوطورور
حاصلی هیچ ایابن کسه مکه خلقی عرفانه
چند قلنده بونی سیر ایدر رؤیه مخصوص
بر قصه در اگر چه اصلنده محل بو که دربر
اما بونده مراد هودجدر که ذکر اولندی
هر صبه دار عرض ایله دیمکدر که حرف
بیان هر صبه دار در مهربان محبتلی
فریادرس فعل امر مخاطب مدده ایرش
دیمکدر تقدیری بفریادرسد با ضرورت
وزن ایچون حذف اولندی * محصول
بیت * ای صبا ذکر اولسان نشانرا ایله
منزل جانانی بولجه محل جانانی بوس ایله
اند نصکره تضرع و زار لافله حضور نه
عرض ایله حافظ جانندن که فراقکدن
یادم ای شفقتی جانان مدده ایرش یعنی
بنش در ده درمان ایله (من که قول
ناصحانرا خوانده می قول رباب * کوشمالی
دیدم از هجران که اینم پندیس) خواندی
او قوردم دیمکدر حکایت حال ماضیدر
کوشمال افتده قولا و اوما قدر اما استماده
بورق معنا سنده مستعملدر مثلا قوروزک
و ربابک بورقسن بورمقدر ایا بونک کبی
مخله پسند و نصیحت مراد در با حرف
وحدت که حرف بیان اینم بو بکادیمکدر
* محصول بیت * بن کسه واعظلرک
و ناصحلرک قولنی قول رباب او قوردم یعنی
اعتبار ایلدیم هجراندر بر کوشمال کوردم
که بکا بو پند پتر یعنی اوصلمدم شمدنگرو
اولول نصیحتی قبول ایدرم (عشرت
شکیر کن بی ترس کاندلر شهر عشق *
شیر و آرا آشنا بیهاست با سیر عس
شکیر کیجه ایشلن ایشده مستملدر
عشرت شکیر کیجه عشق کاندلر که

(معنای اشارتی) ای راه حقه و سیله ویشوا اولان کرم الشیم پیرم اگر دریای حقیقتدن
قلبه و قلبکدن اسلک اوزره ینایح حکمت و فیوضات جریانی ظهور ایدر مدینه وقت
تجلیده وادی این اولان درگاه حقه بزم ایچون توجه یوروب و تنفسکی مشکین ایله که
کر مکدن نجاتر بایه بی و فیوضات الهیه بی بزم قلیم و دماغ جانیمه دخی ایرشدر

منزل سلی که بادش هردم از ماضد سلام * بر صدای ساربانان بینی و بانگ جرس
سلی نک منزلی که هردم بزدن اکا بوز سلام اولسون ساربانانر صداسیله و جرس
آوازله بر کور رسن (مفردات) (منزل) م (سلی) عربده بر محبوبه نک اسمیدر (باد)
اولسون (ش) ضمیر (هر دم) م (ازما) بزدن (صد) بوز (سلام) م (ر) طلو (صد)
م (ساربانان) دوه جیلر (بنی) کور رسن (بانگ) آواز (جرس) جاک (معنای اشارتی)
صلی طریق التئیل اول محسوب حقیقتک جانب قدسه سنی کور هردم
بزدن اکا بوز سلام اولسون ارواح قدسیله صداسیله جرس آوازی شکنده الهام ربانی
و فیوضات بلا واسطه رحمانی ایله طلو بطلو اولمش کور رسن اول وقت
بویچاره لری باد ایلده سن

محل جانان بیوس آنکه بزاری هر صبه دار * کز فراقت سو ختم ای مهربان فریادرس
جانانک محلی اوب اند نصکره زار بلغه عرض ایله که سنک فراقکدن یادم ای مهربان
فریاده ایرش (مفردات) (محل) محقه (جانان) م (بیوس) اوب (آنکه) اند نصکره
(بزاری) زار بلغه (عرضه) م (ده) و (ر) (من فراق) م (ت) ضمیر (سو ختم) یادم
(ای مهربان) ای محبتلو (فریاد) م (رس) ایرش (معنای اشارتی) اول محبوبک
حضور معنوی سنده صد هزار تضرع و ابتهاج ایله بوزک برزه سوروب و مردان
خدا لردن استمداد ایدوب اند نصکره بزم احد و المزی زاری ایله عرض ایله که
سنک آتش فراقکدن و حساب بشریه ل نازندن یادم ای رحیم و کرم اولان رب
وصالکه ایر کورمکله بزم فریادمنه بنش

من که قول ناصحانرا خوانده می قول رباب * کوشمالی دیدم از هجران که اینم پندیس
بن که ناصحلر قولنی ربابک قولی او قوردم بر قولا و بوردی کوردم هجراندر که بو بکا
پندیر (مفردات) (من که) م (قول) م (ناصحان) م (را) ادات مفعول (خوانده می)
او قومش ایدم (قول) م (رباب) کانهجه (کوشمالی) قولا و بوردی (دیدم) کوردم
(از هجران) م (اینم) بو بکا (بشد) نصیحت (بس) بزم (معنای اشارتی) لحن قولرندن
را بجه حب دنیا استنعام اولتان علاه ظاهر زدن بن جوق نصیحتلر ایشتم ایدم اوباب
عرض اولد قلری ایچون اندن متاثر اوابوب تقسم اصلاح اولدی اما که راضیات
و مجاهدات ایله رباب کی عل و عبادت یولنده بی بوکشل عارف بالله لک قولی و نصیحتی
بکاتایر ایدوب الم هجرانده بکا قولا و بوردی و خواب فقلدن انتباهه مسبب اولد بختدن
بو پند بکا کفایت ایدر دیو عاشقار و عارفلر یولنی اختیار ایلدم

عشرت شکیر کن بی ترس کاندلر راه عشق * شیر و آرا آشنا بیهاست با سیر عس

صباحه

حرف تملیل شهر عشق بیایه شبرو کیجه کزن کسه الف و نوله جمع اولدی ذوی القول صفت اولدی یعنی چون آشنایی ده با حرف قصه
و هادات جمدر میر عس اصاف لامیه در عس باشی دیمکدر * محصول بیت * کیجه عشقن ایله داروغه و شخته قورقو سنسز
زیرا عشق شهرنده کیجه بویچاره نک آشنا قلری وار عس باشیله عساردن مراد سکان کوی جاناندر و میر عسدن جانانک آستانه سنی
بالین و خاگره بی بزم بدین مخصوص سکدن حاصلی ما آنک کیجه لاله آستانه سنی زیارت ایلین صیافک ملک مخصوصه آشنا قلری

اولمین کیجه کلوب کتمکه مانع اولمز عشرت شکیردن مراد کیجه لاله آستانه سنی زیارت ایدوب بیوس ایلکدر مصراع اولک معنایی
کیجه اویاتقلنی عشقن قیل دین و صباحه دک خو قسز عشرت ایله دین شکیردن مرادی بتلر ایش

۶۷

(عشق بازی کار بازی نیست ای دل
سرباز * ورنه کوی عشق نتوان
زد بچو کان هوس) بعضی نسخه ده
عشق بازی پرینه پادشاهی واقع او اش
مرادینه بر در کار بازی لامیه در بازی
اویون منا سنده در کوی عشق پیایه
چو کان هوسده بویله در * محصول
بیت * عاشق اویون ایشی دکلدر
یعنی جزوی مصلحت دکلدر
ای کوکل باش اویونات یعنی میدان
عشقه باشند کچ بوخسه عشق طوبی
هوس چو کانیله جک اولمز یعنی عاشق
آرزوی طبعه و هوای نفسله اولمز بلکه
عاشقک طبی صافی و ککو کلی پاک
کرک (دل رغبت بسیار جان بچشم
مست یار * کر چه هشیاران نداند
اختیار خود بکس) * محصول بیت *
کوکل رغبتله و اختیارله جانی چشم
مست یار تسلیم ایدر یعنی کسو کل
چشم دست یار اختیار ایله عاشق اولور
اگر چه هشیارل یعنی عاقلر کند
اختیار لربنی کسبه و رمد باراما کوکل
عاشق اولمز سبیل طوعا و نهي
وردی (طوطیان در شکر ستان کامرانی
میکشد * وز نهمرد ست بر سر غیرت
مسکین مکس) سبک برره قوند قد
ایکی ایلله باشی او خشا بدقتدن دست
بر سر میرند بر دور دینی انکیچوندر
مسکین مکسده ایهام وارز برامکس مکس
رنکند در * محصول بیت * طوطیله
شکر ستانده کامرانی ایلرلر و مسکین
مکس تحسردن ایکی الی باشنده اورز
یعنی مالک حال بویله در کیم اغیار اولر ذوق
وصفاده و فقر الم و بلاد اولور

صباحه دکن خوفز عشرت ایله زار عشق یولنده شبرولک میر عس ایله آشنا قلری
وارد (مفردات) (عشرت) م (شکیر) کیجه طوبیچی (کن) ایله (بی ترس)
قورقوسز (که) ز (را) (دل) (عشق) م (شیر و آرا) کیجه کید بچیلر
ایچون (آشنا بیها) آشنا قلر (است) وارد (با) لایله (م) (عس) کیجه کزن
صوباشی و شخته (معنای اشارتی) ای طالب صادق سندی ریا سنده دن و از دحام
مواعدن قورقوسز عبادات و مجاهدات و عشق و محبت ایله لذت مناجات تحصیل
ایچون صباحه دکن احیایالی ایله زار عشق یولنده اهل لیل اولر لک لذت مناجات ایله
حضرت الهه آشنا قلری و انست منویه لری وارد

عشق بازی کار بازی نیست ای دل سرباز * ورنه کوی عشق نتوان زد بچو کان هوس
عشق بازی اویون ایشی دکل ای دل سرفدا ایله بوخسه هوس چو کانیله عشق طوبی
اورق ممکن دکلدر (مفردات) (عشق بازی) م (کار بازی) اویون ایشی (نیست)
دکل (ای دل) ای کوکل (سر) باش (یاز) اویون (ورنه) بوخسه (کوی) طوب
(عشق) م (نتوان) ممکن دکل (زد) اورق (با) لایله (چو کان) م (هوس) م
(معنای اشارتی) اگر سندی حضرت الهه آشنا اولیم و لذت مناجات بویله
در ایشک بو عشق الهی یولی اویون و حیل ایله اولور ایش دکلدر اول قدمه جانی و باشی
فدا ایلک شرطدر بوخسه هوا و هوس ایله نفس آرزوسته تابع اولفله میدان مردان
خدا دن عشق الهی طوبی قایم ممکن دکلدر

دل رغبت می بسیار دجان بچشم مست یار * کر چه هشیاران نداند اختیار خود بکس
کوکل بارک مست جشتمه جانی رغبت ایله تسلیم ایلر اگر چه عاقلر کندلر نک اختیار لربنی
کیمسده و رمدیلر (مفردات) (دل) کوکل (با) لایله (رغبت) م (می سپارد)
تسلیم ایلر (جان) م (با) م (چشم) کوز (مست) م (یار) م (کر چه) م (هشیاران)
عاقلر (نداند) و رمدیلر (اختیار) م (خود) کندی (بکس) کیمسده (معنای
اشارتی) انس و جمال الهه مشتاق اولان عاشق کوکل رغبت و رضا ایله جانی
حضرت الهه مستفی عن العالمین اولان ذات بیچونته فدا ایلر کر چه عاقلر اذواق
روحانیه دن بی بهره اولد قلرندن کند و زمام اختیار لربنی بر بر طریقه تسلیم ایچوب
قتل نفس ایله و موت اختیاری ایله (اقتلونی باثناه) ان فی قتل حیاة فی حیاة
سرنجه حیات ابدی ذوقه ایرشدر

طوطیان در شکر ستان کامرانی میکشد * وز تحسردست بر سر میرتد مسکین مکس
طوطیلر شکر ستانده مراد سور بچیک ایلرلر و حسرتدن الی باشی اوزره اورز مسکین
مکس (مفردات) (طوطیان) م (در شکر ستان) شکر لکده (کامرانی) مراد سور بچیک
(میکشد) ایلرلر (وز تحسرد) حسرتدر (دست) ال (بر سر) باشی اوزره (میرتد) اورز
(مسکین مکس) قاره سکک (معنای اشارتی) عارف بالله اولوب جنت عرفانه داخل
اولفله لذت مشاهد جلال الهه مستغرق اولان واصلر لذت روحانیت

شکر ستا شده طوطی کبی انست حق اله دائم مراد سوز بچیلک ایلار
اما جان فدا ایچوب بومر تبه بختان زاهدان صورت پرستار تحسرو ندا ملرندن
سکین سکک کی باشلرین دوکده لر کر کدر

نام حافظ کر بر آید بر زبان کلک دوست از جناب حضرت شاهم بدست این ملتس

حافظ نامی اگر دوست قلک دل اوزده کله حضرت شاهک جانیدن بکا بومر مقصود
بتر (مفردات) (نام) آد (حافظ کر) م (بر آید) کله (ر) علی (زبان) دل (کلک) قل
(دوست) م (از) من (جناب) طرف (حضرت شاه) م (ام) بکا (بدست) بتر (این) بو
(ملتس) مقصود (معنای اشارتی) حافظ نامی اگر حضرت الهک قل قدریله عارف
بالله اولان سمدارک دفترده یازیلورسه و دوستاری عدادده عدایدرسه شاه حقیقت
اولان حضرت الهک جناب عزتندن بکا بومر مقصود

وله ایضا

جانا ترا که گفت که احوال ما میرس بیکانه کرد و قصه هیچ آشنامیرس

ای جان سکا کیم دیدی که بزم احوالری صورمه بیکانه اول و هیچ آشتاک قصه سندن
صورمه (مفردات) (جانا) ای جان (زا) سکا (که) کیم (گفت) سوزیلدی
(احوال ما) بزم احوالری (میرس) صورمه (بیکانه) یاد (کرد) اول (قصه)
م (هیچ) قطعا (آشنا) م (میرس) صورمه (معنای اشارتی) ای ذات بچوبی بلنکدن
منزه اولان ارحم الراحمین ریم سکا کیم دیه یاور که بزم احوالریدن سؤال ایلدی بیکانه اول
و آشتاک قصه سندن دخی هیچ سؤال ایلدی من بر فاعل مختار سن که سنک حکمتکدن
سؤال ایلکله کیمه قادر دکلدر که (لا بیل عمایه) در

زانیجا که اطف شامل و خلق کریم نمت جری نکرده صفو کن و ماجری میرس

اولردن که سنک شامل اطفک و خلق کریمکدر بر جرم ایلامش کی عفو الیه و ماجرای
سؤال ایلدی (مفردات) (زانیجا) اولردن که (اطف) م (شامل) عام (خلق کریم)
م (ت) ضمیر (است) در (جری) بر جرم (نکرده) ایلامش (عفو) م (کن) ایلدی (ماجرای)
کچن احوال (میرس) صورمه (معنای اشارتی) یارب سن اول غنی عن العالمین
و لطیف بعباده سن سکه سنک اطفک و کرم و احسانک ذرات عالمه شاملدر
سنک در پای رحمتکه نسبت جیم عباد کلک جری ایلامش کی عدم منزله سنده
در ای بنم اتادن و اتادن ارحم اولان ریم محضاً کر مکله سن بزم جرمیزی عفو الیه
و ماجرا مز دن سؤال و حساب ایلدی

خواهی که روشنت شود احوال سوز عشق از شع برس قصه زیاد صبا میرس

استرک سوز عشق احوال سکاروشن اوله قصه بی شمدن صور باد صبا
صورمه (مفردات) (خواهی) استرک (روشن) م (ت) ضمیر (شود) اوله
(احوال) م (سوز) باطنی (عشق) م (از) من (شع) م (برس) صور (قصه)
م (ز) من (باد صبا) م (میرس) صورمه (معنای اشارتی) ای سالک فرداش

استرک

بیت دیار میرس که سکا واضح اوله عشق بانفی
اخوالی یعنی عشقک درد والی شمدن صور قصه سوزی باد صبا دن سوزی بار احوال سوزی
اول پلور باد صبا که اطراف عالمه اسوب صا و در اول نه یاور زردی چکین پلور چکین نه یاور

استرک قلبدن ماسوی الهی احرار و جالب رجت خلاق ایدیچی آتش عشقک
سوزنی احوال سکاروشن اوله بوقصه بی شع کی بانوب محو وجود ایلین عاشق
صادقین سؤال ایلدی باد صبا کی هر جانی اهل هواد صورمه

هیچ آکهی زعالم درویش نبود آنکس که با تو گفت که درویش را میرس

درویش لک عالمین انک هیچ آکاهلی اولدی اول کیمسه که سکا دیدیکه درویشی
صورمه (مفردات) (هیچ) قطعا (آکهی) بلیچیلک (ز) من (عالم) م (درویش) م
(با) مصدر (ش) ضمیر (بود) اولدی (آنکس) اول کیمسه (باتو) سکا (گفت)
دیدیکه (درویش را) م (میرس) صورمه (معنای اشارتی) اول آتش عشقه محو
وجود ایلوب بر کره یارب دیکله جانب حقندن کندو به نیجه کره لیک جوانی کان
درویشلک و عاشقانی عالمین خبردار اولدی اول پراهل هوا که کندیده آثار عشق
اولان شفقت خلق اله اولدیندن سنی دخی اضلال ایچون سکا درویشی صورمه دیه

از دانی پوش صومعه نقد و قاجوی یعنی زلفاسان سخن کیمیا میرس

صومعه نك دلق پوشندن و قانعنی استمه یعنی مفاصلردن کیمیا سوزنی صورمه
(مفردات) (از) من (دلق پوش) بدلی ثوب کیمی (صومعه) م (نقد) م
(وفا) م (بجوی) استمه (ز) من (مفلسان) م (سخن) سوز (کیمیا) م (میرس)
صورمه (معنای اشارتی) نیکه و خائفه کی مشهور اولان عبادتخانه زده تغیر
الک کل لاجل الاکل عمل عیار کیمی مرانی صوفیلردن حضرت الهه ایلدی اولان
مهمنده وفای طلب ایتمه یعنی دین مفلسی اولان صورت پرست و ارباب غرض
صوفیلردن کیمیا بی حقیقت اولان عشق و معرفه الهه سوزنی صورمه

ماقصه سکندر و دارا نخوانده ایم ازما بجز حکایت مهر و وفا میرس

زاسکندر و دارا قصه سنی اوقومش زدن مهر و وفا حکایتدن غیری صورمه
(مفردات) (ما) بزم (قصه) م (سکندر و دارا) ایکی پادشاهلردن (نخوانده ایم)
اوقومش (ازما) بزم (با) لاله لایسه (جز) غیر (حکایت) م (مهر و وفا)
عاشق و معشوقه (میرس) صورمه (معنای اشارتی) صحبت مؤثره و طبیعت
سارقه در دیو محضه الله بسلطنت دنیا صاحب ریخت قصه بی و توار بخارینی
اوقومدی و محبت دنیا اولوب مال جهنده اولان اهل فناءک احوالی لسانمه و قلیله
کتورمدن لکن عاشقانی کرک مجاز طرفدن و کرک حقیقت طرفدن عاقبت بزی
حق طرفه رهبر اولدینی ایچون زدن عاشق و معشوق حکایتدن غیری صورمه

درد دفتر طبیب خرداب عشق نیست ای دل بدر دوک و نام دوا میرس

حقل معاش طیبیک گاینده عشق بابی بوقدر ای کوکل درده خوی ایلدی و دوانامی
صورمه (مفردات) (درد) فی (دفتر) صکتاب (غیب) م (خرد) عقل
(باب عشق) م (بدست) یوق (ای دل) ای کوکل (با) لاله لایسه (درد) م
(خو کن) تخاق ایلدی و خو یاز (نام) آد (دوا) م (میرس) صورمه (معنای

فی

۱۸

هیچ آکهی زعالم درویش نبود

آن کس که با تو گفت که درویش را میرس
آکهی ده یا حرفی مصدر خبر دارانی
دیکندر درویشش باسیده بویه در
شین ضمیر آنکسه راجعه در اعتبار قبل الذکر
طریقله محصول بیت درویشلک
تالشدن هیچ خبر دارانی بوق ایمن
اول کسه که سکا درویشک احوالی
صورمه دیدی حاصلی سکا فترا احواله
مفید اوله و اثرک سرنیدن آگاه اوله دین
درویشلک نه معنادر دیو بیلر ایش (از دانی
پوش صومعه نقد طلب بجوی یعنی
زلفاسان سخن کیمیا میرس) محصول
بیت صومعه دلق پوشندن نقد طلب
ایتمه یعنی عشق جانان طاسلی دکلدر
یعنی مفلسدن کیمیا سوزنی دینه حاصلی
صومعه دلق پوشندن عشق جانان استمه
مفلسدن کیمیا سوزنی استمه کیمیا یعنی
انلراهل ربا در انلردن عشق و محبت
جانان کلز (ما قصه سکندر و دارا
نخوانده ایم) ازما بجز حکایت مهر و وفا
میرس) محصول بیت زاسکندر و دارا
قصه سنی اوقومش زدن مهر و وفا
حکایت سندن غیری صورمه مهر و وفا نام
طریقله مذکور در بر بسی محبت و وفادار
برسیده مهر و وفا داستاندر که مشهور
داستاندر حاصلی بزدن عشق و محبت
داستاندن غیری سن صورمه که زانکله
مفید دکلز (درد دفتر طبیب خرداب عشق
نیست) ای دل بدر دشو کن و نام دوا
میرس) محصول بیت عقل طیبی
دفترده عشق بابی بوقدر یعنی عذله
درد عشقه درمان اولمز پس ای کوکل
دردله خوی ایلدی یعنی درد ایلدی امتزاج ایلدی
و دوا آدینی صورمه حاصلی در دجائله
ماوس اول و کسه دن درمان ایتمه زیرا
عشق در مان اولر انک چاره سی صبر و یاسفر در

اشارتی (وجود و دنیا تدبیرده اولان عقل معاش طیبیک کتابند عشق الهی
بشدن بر باب یوسفدر ای کو کل سن اهل عشق کتانی و در الهی اهلک
احوالی اوقو و اهل تصوف کتانی الدن برافه و مایه شادی اولان درد خدا
ایله تخلق الدوب دوانانی صورده

حافظ رسید موسم کل معرفت مکوی در باب تقدیر و چون و چرا میرس
ای حافظ کل زمانی ارشدی معرفت سوبله حاضر عزیزی اکل و چون و چرا در
صورده (مفردات) (حافظ) (م) (رسید) (ارشدی) (موسم) (زمان) (کل) (م)
(معرفت) (م) (مکوی) (سوبله) (در باب) (اکله) (تقدیر) (حاضر) (م) (ز)
(من) (چون) (نینه) (چرا) (نیچون) (میرس) (صورده) (معنای اشارتی) (ای عاشق)
حافظ اقله معشوقه وصلت زمانی قریب اواندی فصاحت و بلاغته معارف سوبلیکی
ترک ایله حاضر عمرک قدری اکل و چنانکی احوال انجلیات ذات حق مستغرق ایله
و معرفه الله ایله کل لسان اولوب احوال ماسودن صورده

وله ایضا

دارم از زلف سیاهش کله چندان که میرس که چنان زوشده ام بی سرو سامان که میرس
آنک سیاه زلفدن اول قدر شکایت طویم که صورده که اندن انجیلین باشیز و عقلسز
اولشم که صورده (مفردات) (دارم) (طویم) (از) (من) (زلف سیاه) (م) (ش)
ضمیر (کله) (شکایت) (چندان) (اول قدر) (میرس) (صورده) (چنان) (انجیلین)
(زو) (آندن) (شده ام) (اولشم) (بی سرو) (باشیز) (وسامان) (عقلسز) (میرس)
صورده (معنای اشارتی) (استعذ بالله) (زین للناس حب الشهوات) (الح) (آیت)
جلیله سی سر بنجه حق سبحانه و تهلی حضرت تبارک مبتلا قادی بی شهورات نفسانیه
و من بنات کونیة ظلالیه اندن اول قدر شکایت طویم که صورده زیر اول صو کسز
و فاده سز شهورات و اتباع هوان عمر کران مایه بی هیاه و پردیکی ایچون انجیلین
عقلسز و رونق سز اولشم که صورده وصنی ممکن دکلدر

کس باید وفاترک دل و دین مکناد که چنان من ازین کرده بشیان که میرس
و فایده ایله کیمسه دل و دین ترک ایلسون زیر اوفلدن بن انجیلین بشیان که صورده
(مفردات) (کس) (کیمسه) (باید وفا) (و فایده ایله) (ترک) (م) (دل) (کوکل) (دین)
(م) (مکناد) (ایلسون) (که) (زیرا) (چنان) (انجیلین) (من) (بن) (ازین کرده) (بوفلدن)
(بشیان) (م) (میرس) (صورده) (معنای اشارتی) (یو و فامز دنیا دن و زینت)
مهلک اندن و فایده ایله مائل اولان کیمسه بوش یو دینی و خانه نیجی اولان
کوکلنی ترک ایلسون زیر اوفلدن بن انجیلین بشیان که صورده

یکی جرعه که آزار کشش در پی نیست زحمتی می کشم از مردم نادان که میرس
بر جرعه سبیلله که آنک صو کسند کیمسه به آزار یو قدر نادان مردم در زحمت
چکریم که صورده (مفردات) (با) (سبیلله) (یکی) (بر) (جرعه) (م) (آزار) (انجیلین)

کس

حافظ رسید موسم کل معرفت مکوی در باب تقدیر و چون و چرا میرس
حصول بیت ای حافظ کل زمانی
ارشدی معرفت سوبله یعنی معرفتدن
دم آورده تقدیر وقتی یعنی حاضر وقتی
یابوب تدارک ایله چون و چرا در صورده
یعنی کل موسمه عیش و عشرت به مباشر
اول و نیمه و نیمه و نیمه و نیمه (وله ایضا)
(دارم از زلف سیاهش کله چندان که
میرس که چنان زوشده ام بی سرو
وسامان که میرس) کله کاف عجمیک کسر یله
شکایت در سامان حضور و صلاح و آرام
دیگر * حصول بیت * چنانک زلف
سیاهندن اول قدر شکایت وارد که
هیچ صورده زیر اندن انجیلین بی سرو
وسامان اولشم که صورده یعنی اندن شکایت
کمال مرتبه بی سرو سامان اولدیمدر
(کس) باید وفاترک دل و دین مکناد
که چنان من ازین کرده بشیان که میرس
مکناد فعل نهی مفرد مخاطب که حرف
تعلیل * حصول بیت * هیچ کسه وفا
باید ایله دل و چنانی ترک ایلسون زیر
بن بواشدن انجیلین بشیان که صورده
یعنی وفا و مهر امید ایله دل و چنان ترک
ایلد یکمه زیاده بشیان (یکی) جرعه که
آزار کشش در پی نیست زحمتی می کشم
از مردم نادان که میرس) یکی ده با حرف
سبب کش ضمیری جرعه به راجعدر
و معناه چندان به مقیددر پیش تقدیرده
زحمتی به با حرف تنکدر * حصول بیت *
بر جرعه سبیلله که آرد نیمه کسه بی
انجیلین اولیه یعنی ای ایچمکله هیچ
کسه انجیلیه بواجلندن زحمت چکریم
هی دم نادان که صورده

(زاهد از مابلات بگذر کین می لعل دل و دین میرد از دست بدان سان که میرس * بدان سان انجیلین دیکدر * حصول بیت *
ای زاهد بزدن سلاشه کج زیرا بوی لعل یعنی قرمز شراب دل و دینی الدن انجیلین ایلنور که صورده یعنی شراب آدمده
دل و دین فوماز زیرا هست لایه عقل اولان نه دل یلور نه دین) کواشه کبری و سلامت هو سم بودول * شیوه می کشدن آن
ترکس فغان که میرس) کواشه کبری ده

یا حرف مصدر کواشه کبریاک یعنی
بر یو جقد او طور و ب مزوی او مقدر
حصول بیت * کواشه کبریاک سلامت
هوسم ایله یعنی بر یو جقد او طور و ب
السلامه فی او حده قولیه عامل اولوب
او طور و آرز و ایدر دم اما چنانک اول
ترکس فغان بر شیوه ایدر که هیچ صورده
یعنی آدمی کند حاله فوماز زالبه
کند و به میل ابتدا بر (کفت و کواشات)
درین راه که جان بکد ازد * هر کسی
عریده این که بین آن که میرس) درین راه
یعنی راه عشقه عریده اندن سر خوش
صو اشده دیر اما بونده مطلق غوغا
مراد در این که بین آن که میرس روز
مره ننددر کورمه و صورده دیکر برده
استعمال ایدر لاین و آن بونده الفاظ
کنایه دندر * حصول بیت * بو طریق
عشقه فی و قاللر وارد که جان ایدر
و هر کس بو غوغا در یو کورمه و آتی
صورده یعنی نه زیدک ایلد یکی عریده بی
کور و نه عروک ایلد یکی عریده بی صور
حاصلی تر کیده کور و نه ایت دیکر
برده استعمال ایدر ل مصرع نانیک
«متاسی هر کسه بر چنگله بونی کورمه
ای صورده دین و هر یکسه بو کواشه
آتی صورده دین بو اصطلاحلر دن
نوجهله آگاه دکلنرا بکش (آتم از کوی فک
صورت حالی رسم * کفت آن می کشم
ایدر خم چوکان که میرس * حصول
بیت * دیدمکه فک طویندن صورت حال
صو رایم یعنی قصد ایلد مکه کوی
فلکدن حالی صورام دیدمکه آتی چکریم
خم چوکاندن که هیچ صورده بهیسی
چوکان قدر تد رحالم وارد که صورده
حاصلی قضا و قدر امرنده زبون و مغلوب

(کس) (م) (ش) (ضمیر) (در) (فی) (پی) (صو ک) (نیست) (یوق) (زحمت) (م) (یا)
و حیدیه (می کشم) چکریم (از مردم نادان) جاهل آدمدن (میرس) صورده
(معنای اشارتی) بحمد الله توفیق ربانیله شراب عشق الهی بدن بر جرعه نوش
ایتنک سبیلله کندی حاله مشغول اولوب کیمسه به ضرر و زیانم یوق ایکن دنیا نیک
و فاسد لقی کور که اهل دنیا کلا بزدن و عوام کالهوام اولان ناداناندرن اول قدر
زحمت و مشقت چکریم که صورده

زاهد از مابلات بگذر کین می لعل دل و دین میرد از دست بدان سان که میرس
ای زاهد بزدن سلاشه کج زیرا بوی لعل یعنی قرمز شراب دل و دینی الدن انجیلین ایلنور که
صورده (مفردات) (زاهد) (م) (ازما) (بزدن) (سلامت) (سلامت) (بگذر) (کج)
(که) (زیرا) (این) (بوی) (شراب) (لعل) (قرمز) (طای) (دل و دین) (م) (می بزد)
ایلنور (از دست) (الدن) (بدان سان) (انجیلین) (میرس) (صورده) (معنای اشارتی)
ای ظاهر می تعبیر ایدیمی زاهد بر عاشق علامه لک بائندن عرضک و وفارک بوقدن
کج زیرا بوی لعل یعنی قرمز شراب (حسنت الابرار سیئات المشریین) حکمجه
سنگ مشوش کوکلکی و ضعیف دینی الدن انجیلین کیده ر که صورده

کواشه کبری و سلامت هوسم بودولی * شیوه می کشدن آن ترکس فغان که میرس
عزات و سلامت بنم هوسم ایله لکن اول ترکس فغان بر شیوه ایدر که صورده
(مفردات) (کواشه کبر) (کواشه طوینچی) (یا) (مصدریه) (سلامت) (م) (هوسم)
بنم مجسم (بود) (وار ایدی) (ولی) (لکن) (شیوه) (ناز) (هره) (و حیدیه) (می کشد)
ایدر (آن) (اول) (ترکس فغان) (فته اولاکوز) (میرس) (صورده) (معنای اشارتی)
ای زاهد سنگ کبی ربان ایدیشه فایده ایله خاقندن عزات و ملائمت سلا مت اولغه
هوسم وار ایدی لکن نظری کیمیا اولان پیر عشق بر نظر ایله اول حبله و مدکر
نقشاندن بنی اوله بر پاک و صافی ایدر که صورده

کفت و کواشات درین راه که جان بکد ازد * هر کسی عریده این که بین آنکه میرس
کفت و کرل وارد یو ولده که جانی ایدر هر یکسه بو کواشه ای صورده
غوغا سنده در (مفردات) (کفت و کواشات) (سوبله جک سوزل) (درین راه)
بو ولده (جان) (م) (کد ازد) (ایدر) (هر کسی) (هر یکسه) (عریده) (غوغا)
(این که بین) (بو کواشه) (آنکه میرس) (آتی صورده) (معنای اشارتی) (پوراه)
عشقه عقل معاشک ادراک ایلد یکی و چنانی ایدیمی جوق کلت قدسیه حکمت
آیزر وارد لکن عوام علانک منکر حالات اهل الله اولد قلدن و ینایع حکمندن
جریان ایدن علم لدیندن بی خیبر اولد قلدن خلق بو کواشه و آتی صورده دبو
غوغایه دوشمه لری ایچون کتم اولمشدر

کاتم از کوی فک صورت حال رسم * کفت آن می کشم از مردم نادان که میرس
دیدم طوب کبی مد و وفلکدن بر صورت حال صورم دیدی چوکانک خنده

انی چکریم که صورمه (مفردات) (کتم) دیدم (از) من (کوی) طرف (فلاک) م
 (صوره) م (حال) م (یا) وحدتیه (برسم) صورم (گفت) دیدی (آن) انی
 (میکشم) چکریم (اندر) فی (ختم) بوکلم (چوکان) م (میرس) م (معنای اشارتی)
 دیدم دایماد رکاه حقه طوب کی یوز سورب مناجات ایسین عارف عالمیاهدین
 بو احوال عشق واسر اولد نسه فی سوال ایدهم اولدنی بلا سو ال یسور دیکه
 فیاض مطلقک هر بر شخصه بر کونه نیجلیسی واقع اولدیفنسن خدایک قدرت چو کاندنه
 و صولجان حکمه اوله سر کر دایم که صورمه

چو گفتش زلف بخون که شکستی کف: حافظ این قصه درازست بقرآن که میرس که
 اول ذاته دیدم زلفی کیک هلا کیون پریشان ایاندک بدی حافظ بوقسمه درازدر قرآن
 عظیم خفیون که صورمه (مفردات) (کتم) دیدم (ش) ضمیر (زلف) م
 (بخون که) کیک فائنه (شکستی) فردک (گفتا) دیدی (حافظ) م (این) بو
 (قصه) م (درازست) اوزندر (یا) قسمیه (قرآن) م (میرس) صورمه
 معنای اشارتی (اول عارف بالله دیدم بو صفات قهر و جلاک کیک هلا کیون
 ظهوره کنوردک حالو که رحت خدا به نهایت بوقدر دیدکه حافظ بولوم
 لدنیه قصه سی خضر ایله موسی علیه السلام قصه سی کی درازدر و کتی
 لازمدر قرآن عظیم خفیو که صورمه

چو دله ایضا:

چو در عشق کشیده ام که میرس: زهر هجری چشیده ام که میرس که
 بر عشق دردی چکشم که صورمه بر فراقی دردی طاعتشم که صورمه (مفردات)
 (در عشق) م (یا) وحدتیه (کشیده ام) چکشم (میرس) صورمه (زهر) م
 (هجر) فراق (یا) وحدتیه (چشیده ام) طاعتشم (میرس) صورمه (معنای اشارتی)
 بوز کونه صحنن خیر برعت و بر در عشق اختیار بخندم و چکشم که صورمه
 ماه شادی اولور و هجر و فراقی زهری طاعتشم که صورمه

چو کشته ام در جهان و آخر کار: دایری رکن دایم که میرس که
 جهاند طو لنتشم و عاقبه الامر بر دایر اختیار اینشم که صورمه (مفردات)
 (کشیده ام) طو لنتشم (در) فی (جهان) م (آخر کار) عاقبه الامر (دایر) م
 (یا) وحدتیه (برگزیده ام) اختیار اینشم (میرس) صورمه (معنای اشارتی)
 محبوب حقیقی به وصلت و فرقت قلب تحصیل ایچون سیاح عالم اولوب جهاند
 نیجه می شد کامل قیوسون طولا شدم عاقبه الامر جوینده یافته کلامی سر نیجه
 شریک و نظیری یوقی رده اختیار ایله مکه صورمه وصفی ممکن دکادر

چو انجمنان در هوای خالک رش: سخنانی شنیده ام که میرس که
 آنک خالک در نیک محبتیده آنجمنون راز سوز اینشم که صورمه (مفردات)
 (آنجمنان) آنجمنان (در) فی (هوا) محبت (خالک) طیرانی (در) قیوسون (ش) ضمیر (سخنان)

(گفتش زلف بخون که شکستی کف) حافظ این قصه درازست بقرآن که میرس که
 اول ذاته دیدم زلفی کیک هلا کیون پریشان ایاندک بدی حافظ بوقسمه درازدر قرآن
 عظیم خفیون که صورمه (مفردات) (کتم) دیدم (ش) ضمیر (زلف) م
 (بخون که) کیک فائنه (شکستی) فردک (گفتا) دیدی (حافظ) م (این) بو
 (قصه) م (درازست) اوزندر (یا) قسمیه (قرآن) م (میرس) صورمه
 معنای اشارتی (اول عارف بالله دیدم بو صفات قهر و جلاک کیک هلا کیون
 ظهوره کنوردک حالو که رحت خدا به نهایت بوقدر دیدکه حافظ بولوم
 لدنیه قصه سی خضر ایله موسی علیه السلام قصه سی کی درازدر و کتی
 لازمدر قرآن عظیم خفیو که صورمه

چو در عشق کشیده ام که میرس: زهر هجری چشیده ام که میرس که
 بر عشق دردی چکشم که صورمه بر فراقی دردی طاعتشم که صورمه (مفردات)
 (در عشق) م (یا) وحدتیه (کشیده ام) چکشم (میرس) صورمه (زهر) م
 (هجر) فراق (یا) وحدتیه (چشیده ام) طاعتشم (میرس) صورمه (معنای اشارتی)
 بوز کونه صحنن خیر برعت و بر در عشق اختیار بخندم و چکشم که صورمه
 ماه شادی اولور و هجر و فراقی زهری طاعتشم که صورمه

چو کشته ام در جهان و آخر کار: دایری رکن دایم که میرس که
 جهاند طو لنتشم و عاقبه الامر بر دایر اختیار اینشم که صورمه (مفردات)
 (کشیده ام) طو لنتشم (در) فی (جهان) م (آخر کار) عاقبه الامر (دایر) م
 (یا) وحدتیه (برگزیده ام) اختیار اینشم (میرس) صورمه (معنای اشارتی)
 محبوب حقیقی به وصلت و فرقت قلب تحصیل ایچون سیاح عالم اولوب جهاند
 نیجه می شد کامل قیوسون طولا شدم عاقبه الامر جوینده یافته کلامی سر نیجه
 شریک و نظیری یوقی رده اختیار ایله مکه صورمه وصفی ممکن دکادر

چو انجمنان در هوای خالک رش: سخنانی شنیده ام که میرس که
 آنک خالک در نیک محبتیده آنجمنون راز سوز اینشم که صورمه (مفردات)
 (آنجمنان) آنجمنان (در) فی (هوا) محبت (خالک) طیرانی (در) قیوسون (ش) ضمیر (سخنان)

سوزل (یا) وحدتیه (شنیده ام) اینشم (میرس) صورمه (معنای اشارتی) اول
 محبوبک خالک در نیک محبتیده در دشت خالک ایله یکسان اولمش و جان فدا قلمش مردان
 خسد از دن (کلام اهل الله جدم من جرد الله) کلامی سر نیجه در درو مکه میرس
 اولور بر از سوزل اینشم که صورمه

چو سوی من لب چه میگری که میگری: لب املی کرده ام که میرس که
 نیم جا چه لبی نه ابصر رسن که دعه دیو بر فرمزی لب ابصر مشم که صورمه
 (مفردات) (سوی) جانب (من) ن (لب) دودانی (چه) نه (میگری) ابصر رسن
 (میگری) دعه (لب املی) م (یا) وحدتیه (کرده ام) ابصر مشم (میرس) صورمه
 (معنای اشارتی) اسرار عشق خاش ایله دیو کالایی نه ابصر رسن رابعه سی کندی ک
 غزی اولان رفیع ربانی: ربیجلی سخنانی مشک بانی درویمده ظهور ایله مکه صورمه

چو فی نودر کلمه کدای: خدیش: رنجها فی کشیده ام که میرس که
 سمنز کدایو لدانقم خیره سنده راز زحتر چکشم که صورمه (مفردات)
 (فی تو) سمنز (در) فی (کلمه) خیره (کدای) فقیرک (خویش) کندی (رنجها)
 زحتر (یا) وحدتیه (کشیده ام) چکشم (میرس) صورمه (معنای اشارتی) ای محبوب
 سمنز خرابلق عشق و محنت لازمدر دیو کندی فقیرلم خیره سنده (الفقر قیص
 من انار) حدیث شریفی سر نیجه و افز زحتر و باضات و محاهد انار چکشم که صورمه

چو همجو حافظ غرب درو: عشق: بقضای رسیده ام که میرس که
 غرب حافظ کی عشق بولنده بر مقامه ایشتم که صورمه (مفردات) (همجو)
 مثل (حافظ) م (غرب) م (در) فی (ره) بول (عشق) م (بقضای) بر مقامه (رسیده ام)
 ایشتم (میرس) صورمه (معنای اشارتی) (طوبی الفرباد) حدیث شریفی سر نیجه
 جهان فائیده وطن طوتمش غرب حافظ کی بر مقامه ایشتم که صورمه

چو دلا رفیق سفر بخت نیکخواهد بس: نسیم روضه: شراز یک راحت بس که
 ای کوکل سکا سفر رفیق نیکخواه بخت بترشراز نسیم سکا یک راه بتر
 (مفردات) (دلا) ای کوکل (رفیق سفر) م (بخت) طالع و دولت (نیکخواه) ایلاک
 طاب ایدیچی (نا) ضمیر (بس) بتر نسیم (سحر بلی) روضه (یا) نسیم (شراز) حافظک
 شهری (یک) رسول (راه) بول (۲) ضمیر (بس) بتر (معنای اشارتی) ای کوکل
 محمد الله سکاره حقه رفیق سفر بخت نیکخواه و تدبیر امر و آخرت و تحصیل عشق
 و محبت ایدیچی عقل معاد بتر وطن اصلی اولان روضه عالم غیبین دماغ جاه روانج
 مسکه: فضل الهی بشدر میجی توفیق و عنایت ربانی نسیمی یک راه بتر

چو درگز منزل جانان سفر مکن درویش: که سیر معنوی و کجی خاتمه است که
 ای درویش جانان منزل لندن آرق سفر ایله زیرا سکا سیر معنوی و کجی خاتمه است که
 ای درویش جانان سفر مکن درویش: که سیر معنوی و کجی خاتمه است که

(من بکوش خود از دهانش دوش: سخنانی شنیده ام که میرس) محصول بیت: بن سکندی قول غله افزندن

دو کجی سوزل اینشم که صورمه
 یعنی بجایب مصاحبه ایشتم که صورمه
 (سوی من لب چه میگری که میگری)
 لب املی کرده ام که میرس (لبی) با حرف
 وحدت: محصول بیت: بنم جا نیجه
 دو دافکی نه ابصر رسن که سوزله
 یعنی طغه و فاش ایله بن نسه دیم اما رب
 لب ایصر مشم که صورمه یعنی بوندن
 غیری نسه دیم (فی نودر کلمه کدای)
 خویش: رنجها فی کشیده ام که میرس
 کدای با حرف مصدریه رنجها فی
 باسی وحدت نوعیه در: محصول بیت:
 سمنز کندی کدای لغم خیره سنده
 بر دور لوزحتر چکشم که صورمه
 یعنی محکم زحتر چکشم (همجو)
 حافظ غرب درو: عشق: بقضای
 رسیده ام که میرس: محصول بیت:
 عشق بولنده حافظ غرب کی بر مقامه
 ایشتم که صورمه یعنی سار عا قدن
 ایلری کتشم (وله ایضا) (دلا رفیق
 سفر بخت نیک خواهی بس: نسیم
 روضه: شراز یک راحت بس) رفیق
 سفر اسم فاعل مفعولنه اضافتیدر
 بخت نیک خواه بیابنه در نسیم روضه
 شیراز لایسه در یک راه ده بوله
 محصول بیت: ای کوکل سکا سفر
 بولداشی طالع نیکخواه یعنی درست طالعک
 بتر یک راه ده نسیم روضه: شراز بتر
 حاصلی سفره کتبه اوده اوطور دیکدر
 (درگز منزل جانان سفر مکن درویش)
 که سیر معنوی و کجی خاتمه است (بس)
 سیر معنوی و کجی خاتمه است
 محصول بیت: دخی جانان منزلندن
 سفر ایله ای درویش زیرا سکا
 سیر معنوی و خاتمه است بوجنی بتر یعنی
 خاتمه بوجنی اختیار ایدوب
 جانان سیری سکا بتر سفره کتک لازم دکل

(بر) علی (خسود) کنند که (آسان) م (کن) ایله (شیشه) م (هیزه)
وحدتیه (میامل) قرمزی شراب (بی) محبوب (چومه) آی کی (تا) خیر
(بس) (معنای اشارتی) اول مرشد عالی همت سیه عنایتنده (کاملت بین بدی
الفسال) اولوب برزاده حال طلب ایله خانه تجلی اولان قلی کلی ماسودن نجرید ایله
قریب و وصلت ایشی کتدو که آسان ایله که قلی عیسی و جگری خون ایدیمی ر شراب
عشق الهی و برسماءات وارضی مسور اولان محبوب حقیقی سکا یز که
الله بس غری هو سدر

﴿ ذاك مرد نادان دهد ز حام مراد ۱۰۰ تو اهل غضلی و دانش ۵۰ بین کثافت بس ﴾

فلک مراد یولاری نادان مردمه ویرسن اهل فضل و اعل علم سین سکا یو کناه یتر
(فردات) (فلک) م (مردم نادان) جاهل آدمه (دهد) ویر (زعام) بولار (مراد) م
(نو) سن (اهل فضل) م (دانش) علم (یا) خطایه (همین) بو (کناه) م
(نا) غمیر (بس) یتر (معنای اشارتی) (النبی سجن المؤمن و جنت الکافر) خبری
سرنجه دیناک مرادی حقن غافل و جاهل اولان کلاب اهل دنیا به ویر مشهور سن
اسباب کبر و غرور اولان اهل فضلاق و اهل علمک جاهل الدنوب عشق و درد الهی
تخصیل ایندن سکا و سر مانه سعادت الهی بولدن سکا کناه یتر

﴿! چہ ورد کر نیت حاجت حافظ ■ دعای نیشہ ورد صبح کا ۵۰ بار﴾

غیری ورده سنك هيج حاجك پوقدرای حافظ نیوئب دعای و صبح وفقی وردی
سکائتر (مفردات) (با) السلايسه (هيج) قطعاً (ورد دکر) غیری ورد (نیست)
پوق (حاجت) م (نا) ضمیر (حافظ) م (دعا) م (نیوئب) کجه بارزی (ورد)
م (صبحگاه) صبح وفقی (نا) ضمیر (بس) بتر (مستای اشارتی) (صاحب
الورد ملعون وتلک الورد ملعون) خبری سر نیجه بو خطرناک و اغراض نفسانیه
مدان اولان اوراد و احزابلردن غیری پرورده سنك هيج حاجك پوقدرای حافظ
احتیاجاته (قم الليل الا قليلا تصفعا وانقص حقه قليلا اورد عليه ورتل القرآن ترتیلا)
آیت جلیله سی سر نیجه صلات لیل ابله وتلاوت حضرت قرآنله اولان لذت
منلیات و شهر و قشده درکله حقه کریه وانهیل و نضمرع و نیازانه عرض حاجات
وردی سکائتر

✽ **عنت در گران خور ممکن که در دو جهان** ✽ **رضای ایزد و انعام پادشاهت بس** ✽

غیر بارک متہ خوی ایدمہ زیرا ایکی جهانہ اللہ تعالیک رضاسی و پادشاہک انعامی
سکایتر (مزدات) (با) اللہ (بہ) مت (احسان) (دکران) (غیر بار) (خو)
مادت (مکن) (اللہ) (کہ) زیرا (در) قی (دو) ایکی (جهان) م (رضا) م
(ازد) اللہ (انعام) م (پاد شد) م (تا) ضمیر (بسی) پتر (معنای اشارتی)
کنشک کی حاجر اولان غنیو بارک احسانہ میل و مادت اللہ و در گاہ حقین کشد یکی
مصور اللہ زیرا ایکی جهانہ اللہ تعالیک رضاسی و پادشاہ حق اولان حضرت

(فلک بردم نادان دهد زمام مراد •
نواهل فضلی و دانش همین کثافت
بس) • محصول بیت • فلک مراد
دیزگینی نادان مرده و بر ربی قنده
برج اهل وار ابد فلک اکامه اعد
و معاوند امان اهل فضل و عین
سکایو کثافت زیرا اجسام مرزوق
در بیت • نیکه بگردیم بنور سوم
فلک • نعمتی کلبه و پردوانی دامن اشک
(هیچ ورد ذکر نیست حاجت حافظ •
دعای نیم شب و درس صبحکاهت بس)
• محصول بیت • ای حافظ هیچ ورده
سک احتیاجک بقدر بلکه دون پاری
و صباح وقتک درسی سکایه یعنی غیری
خواصده مشغول اولی لازم دکل بویکی
نشد به مشغول اولی سکایه (بنت
دکران خواهی کن که در دو جهان •
رضای ایزد و انعام پادشاهت بس)
بنت دکران مصدرک مفعول اضافه اضافت در
مکذک مفعول غیر مصدر مجرد و خصوصیتی که
حرف تبدیل در دو جهان مصرع ثانی به
میه و در رضای ایزد مصدرک مفعول
و باقاعده اضافت در و انعام پادشاه مصدرک
فاعله • محصول بیت • غیر یلمنبله
انوس اوله زیرا ایکی جهانده الهک
رضایی و پادشاهک الهک الهک یعنی
الهک امر نه اطاعت ابد و رضا اتورک
و پادشاهک انعام و حاکم فاعله اولی
سکایه حطام دنیا ایچون غیور
حقت ایلده دعاکدر

رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم حضرت قرآنی انسان و بیان ایله سنی غیایات
یعنی و هژادن و ضلالت و غرادر خلاص و راه مستقیم اهدا الی انما سکا بتر

وله ایضا

جهان کلداری ز کلدان جهان مارا بس زین چن سایه آن سرور و ان مارا بس

جهان کلدانند بزه کلدان بتر بوجندن اول سرور و انک سایه سی بزه بتر (مفردات)
(کلدان) کل یکاقلی (یا) وحدتیه (ز) من (کلستان) م (جهان) م (مارا)
بزه (بس) بتر (ز) من (این) بو (چن) باغ و یاغچه (سایه) کولکه (آن)
اول (سرور) م (روان) بور و یچی (مارا) بزه (بس) بتر (معنای اشارتی)
بزی کندونک معرفتی ایچون خلق ایچی واحد لایمیکله اولان محبوب حقیقت
عشق و محبتی بوجدهان کلدانند بزه بتر و یو باغ عالمه ظل الله فی العالم اولان مرشد
کاملک سایه محبت و معنایی بزه بتر

من و هر صحتی اهل ربا دور باد از کرانان جهان رطل کران مارا بس

بن و اهل ربا ناک مصاحبکی بندن دور اوسون جهنک تقبل کردن بزه رطل کران بتر
(مفردات) (من) بن (هم صحتی) مصاحبک (اهل ربا) م (دور) اراق (میم)
ضمیمه (باد) اوسون (از) من (کرانان) تقبل (جهان) م (رطل کران)
بطمان بودند یوک قدح دیکدر (مارا) بزه (بس) بتر (معنای اشارتی) ارباب غرض
اولان دوام ناسک و اهل غفلتک مصاحبکی بندن دور اوسون جهنک طبعه ثقلات
و قلبه ثقلات کنور یچی خلقتدن ریاضات و مجاهدات و اعمال شاقه ایله حاصل اولان
شراب عشق الهی فی نوش اینک بزه بتر

فردوس قصر فردوس پاداش عملی بخشند ما که زدیم و کدادر رفغان مارا بس

فردوس قصری عمل جزایله بفشارلر بکه اوند و کدادر رفغان بزه بتر (مفردات)
(قصر) کوشک (فردوس) جنت (یا) للملا یسه (پاداش) اجر و جزا (عمل)
م (می بخشند) بفشارلر (ما که) بزه (زدیم) عاشق (کدا) دبلیجی (دیر رفغان)
کارلر کلداسی (مارا) بزه (بس) بتر (معنای اشارتی) (ادخلوا الجنة بکری
واقتموها بقدر اعمالکم) حدیث قدسی سرچمه جنتک قصر و درجانی جزا
اعمال ایچون دون همت اولان ایلره و برلر محمدالله بزه که مشتهیات نفسی ترک ایلنر
انجیق متعده جلال الهی طبله اولان قلندران حقیقت و فقر فی الهمز الوار جلال الله
مستغرق اولان اهل لاهک خانه اسراری و حرم قدسیه و انسیدری بزه بتر

بنشین رباب جوی و کدر عربین این اشارت ز جهان کذران مارا بس

ارماقی کنارنده اوطور و عمرک مروری کور کجی و فانی جهاندن بواشارت بزه بتر
(مفردات) (بنشین) اوطور (راب جوی) ارمای کنارنده (کدر عمر) عمرک کجی
(سین) کور (ان) و (اشارت) م (ز) من (جهان کذران) کجی جهان

مارا

(وله ایضا)

(کلداری ز کلدان جهان مارا بس)
زین چن سایه آن سرور و ان مارا بس
زین چن یعنی چن دنیادن * محصول
نیت * جهان کلدانند بزه کلدان بتر
بوجندن دنیادن اول سرور و انک سایه سی
بزه بتر یعنی جانتک سایه لطفی بزه بتر
کلدان و سرور و انک جانان مراد در
(من و هر صحتی) اهل ربا دور باد
از کرانان جهان رطل کران مارا بس
محصول نیت * بن اهل ربا ایله هم صحت
اواقی بندن اراق اولسون جهنک
تقبل کردن رطل کران بزه بتر یعنی هیچ
بر کردن حظ ایلنر الار رطل کران
(قصر فردوس پاداش عملی بخشند)
ما که زدیم و کدادر رفغان مارا بس
محصول نیت * جنت قصر یعنی عمل
جزایله و برلر یعنی عاله مقابل و برلر
بزه زد و کدادر بزه رفغان بزه بتر یعنی بزم
جنت استحقاق فریوقدر زیرا اکیلاق
عملن بوقدر پس بزم حاله لایق و عملن
موافق در مشاندن (بنشین رباب جوی
و کدر عربین * کین اشارت ز جهان
کذران مارا بس) * محصول نیت *
ارماقی کنارنده اوطور و عمرک کجی سنی کور
یعنی صوبک الله سندن عمرک کجی سنی
قیاس ایله زبرا بواشارت کجی جهاندن
بزه بتر یعنی صوبک کجی کجی سندن
جهنک کجی کجی سنی اشارتی بزه بتر

(نقد بازار جهان بکر و آزار جهان * کر شمارانه بس این سود و زیان مارا بس) * محصول نیت * جهان بازارنک نقدی یعنی حالی
و حاضرنی کور و جهنک آزدنی یعنی بلا سنی و مشقتی سیر ایله کر سزه بوسود و زیان بفرسه بزه بتر یعنی جهان بازارنک نقدی فاندسی
و آزار و مشقتی زبانی اگر سزه بفرسه

(مارا) بزه (بس) بتر (معنای اشارتی) بواب کی سریع الزوال اولان عمرده عالی
همت اولوب بوعلم و حکمت متبعی و ارمی دریاه جریان ایله متصل اولمش برمر شد
حضورنده اوطور و عمر نازنین نه کونه ذوق روحانیه کجی و کورونه کونه قرینت حق
حاصل اولور کور کجی و فانی جهاندن بواشارت بزه بتر

نقد بازار جهان بکر و آزار جهان * کر شمارانه بس این سود و زیان مارا بس

جهان بازارنک نقدی و جهنک آزارنی کور اگر بوسود و زیان سزه نصیحت بفرسه
بزه بتر (مفردات) (نقد) حاصل (بازار جهان) م (بکر) کور (آزار) زجت (جهان)
م (کر) اگر (شمارا) سزه (بس) بفرسه (این) بو (سود) فائده (زیان)
م (مارا) بزه (بس) بتر (معنای اشارتی) و محصول معارف الهی و قرب رحانی
ایچون خلق اولشان دنیاده عمری ما خلقی لهنه صرف ایتموب نعمت دنیا به
نائل اولقی ایچون بوش بزه کیلان زختری کور و انصاف ایله اگر بوسود دنیا ایچون
زیانه اوغرا مقی شده نصیحت بفرسه بزه بتر

بار باماست چه حاجت که زیادت طلبیم دولت صحبت آن مونس جان مارا بس

بار بزه مله درنه حاجتکه زیاده طلب ایدلم اول جان مونسک صحتی دولتی بزه بتر
(مفردات) (بار) م (باماست) زمله در (چه) نه (حاجت) م (زیادت) م
(طلبیم) طلب ایدلم (دولت) م (صحبت) م (آن) اول (مونس جان) م
(مارا) بزه (بس) بتر (معنای اشارتی) (از عند ظن عیدی بی و انامه ادا ذکرنی)
بیوران محبوب حقیقی محمدالله بزه درنه حاجتکه بوندن زیاده دولت و سعادت اولیانی
طلب ایدلم اول جان مونسک ذکرنی و صحتی دولتی بزه بتر

از در خوش خدایا بیستم مفرست که سرکوی توان کون و مکان مارا بس

ای خدا کند و قو کردن بنی جنته کوندرمه که کون و مکاندن سنک سرکوی بزه بتر
(مفردات) (از) من (در) قیو (خویش) کندنی (خدایا) ای خدا
(بیستم) بنی جنته (مفرست) کوندرمه (که) زرا (سرکوی نو) سنک محله کلباشی
(ان) من (کون و مکان) م (مارا) بزه (بس) بتر (معنای اشارتی) ای ارحم الراحمین و اکرم
الا کرمین اولان اللهم ورم سنک مقصد اعلامن اولان درد عشق کندن و محبت
و استغراق انوار ذاتکدن بزی جدا ایدوب (اکثر اهل الجنة به) حدیث قدسی سرچمه
بزی سنک مشاهده جلالک آرزو سنی قیوب مشتهای نفس اولان جنتی طلب ایلن
ایله زدن ایله سکد کون و مکاندن سنک سرکوی یعنی آرزوی
نعمت جلالک بزه بتر

حافظ از مشرب قسمت کلاه بی انصافیت طبع چون آب و غزالهای روان مارا بس

ای حافظ قسمت مشربتن شکایت انصاف از قدر آب کی لطیف طبع و سلیس و روان
غزالر بزه بتر (مفردات) (حافظ) م (از) من (مشرب قسمت) م (کلاه) شکایت
(بی انصافیت) انصاف از قدر (طبع) م (چون آب) صوکی (غزالها) غزالر

نی

۲۰

بزه بتر یعنی بوا یکی قضیه ایله سر مشص
اولر سکر بزا و لوروز (بار باماست چه
حاجت که زیادت طلبیم * دولت صحبت
آن مونس جان مارا بس) * محصول نیت *
بار بزه مله درنه حاجت که زیاده صفا به طالب
اولاد ز را اول مونس چانک صحتی
دوای بزه بتر (از در خویش خدایا بیستم
مفرست * که سرکوی توان کون و مکان
مارا بس) خدا رارا ادا ت تخصیص که
حرف تهلیل * محصول نیت * جانا نه
خطاب ایدوب بیور که الله ایچون کندنی
فایکدن بنی جنته کوندرمه زبرا سنک
سرکوی کون و مکاندن بزه بتر یعنی
کون و مکاندن سنک سرکوی کله
اکتفا ایدرز حاصلی سرکوی بزه جنتدر
مصراع اولده خداراده رابرینه یانازوب
خدا یاد یلرا کتر نفعده ده مخالف
یازد قلد غیری و پرد کلری معساده
مدخولدر نامل تدبر (حافظ از مشرب
قسمت کلاه بی انصافیت * طبع چون
آب و غزالهای روان مارا بس) حافظ
منادی مشرب بونده شرب معنانه در
شیک کسر یله حظ و نصیب معنانه
اگر چه اصلنده صوده استعمال ایلنلر
مثلا شرب من الساء دیرلر اما خواجه نیک
مرادی مطلقا حظ و نصیبدر مشرب
قسمت یعنی حفظ قسمت ازی دیگدر
محصول نیت * ای حافظ حظ و نصیب
قسمت ازلیدن شکایت انصاف از قدر
یعنی قضا و قدر و قدرنده مثبت اولان
نصیبدن شکایت انصاف دکل زبرا
صوکی بایک و لطیف طبع و موزون و سلیس
غزالر بزه بتر یعنی دنیا حطامنه مالک دکل
ایسک نوله لیکن لطیف و بالک طبعه
و شیرین و مقبول غزالره مالک حاصلی
بوا یکی نعمت که بزه و برسدی شکرینی
فیجوب شکایت ایلک معقول دکلدر

(روان) آقچی (مارا) بزه (بس) بزه (معنی اشارتی) (رضیة القیام الجبار فینا) لنا
 علم ولا عدا مال (کلامی سر نجه ای حافظ شراب عشق و محبت و اسرار علوم و معرفت
 طلب ایدیمی و ابکی جهان بهایی و قیمتی اولیان مشرب صافیدن قسم اول سنگیون
 قسمت احسان ایندیکنندن شکایت انصاف سر افتر علم و حکمت پیکارندن علوم لدیمی
 آب صافی کی آقیدیمی لطیف طبع و سلیس غزل سر صور شده مصارف الهی بیری
 بیان ایدیمی اسان غیب بزه بیره

حرف النین

اگر رفیق شفیق درست بمان باش * حرف حیره و کر مابه و گلستان باش *

اگر رفیق شفیق ایست درست عهد لو اول حیره و جام و گلستان مصاحبی اول
 (مفردات) (کر) م (رفیق) م (شفیق) م (درست) م (بیان) عهد (باش)
 اول (حریف) مصاحب (حیره) م (کر مابه) جام (گلستان) م (باش) اول
 (معنی اشارتی) ای سالک اگر حضرت الهه عجب کنده و طلب و صلح کنده صادق ایست
 (اوفوا بالعهود) آیت جلیله سی سر نجه (السنن برکم) کوننده ایست بکام عهد
 و بیانی درست ایلوب (قلان کنتم نجون الله فاجعونی بحبکم الله) الخ آیت
 کریمه سی سر نجه کرک حیره شریسته و کرک عشق و محبت و کرک اسرار معرفت
 حاصلی جمیع حالاته حضرت الهه و حضرت رسول الهه اطاعت و کمال تبعیت
 اوزره اولکه (کل الطرق مسدوده الا من اتقنی از رسول الله) بیورلشدر

شکج زلف پریشان بدست بادنده * مگو که خاطر عشاق کو پریشان باش *

پریشان زلف بوکلنی بادله و یرمه دیمه که عشاق خاطر دی پریشان اولسون
 (مفردات) (شکج) بوکلن (زلف پریشان) م (با) املاسه (دست) ال
 (باد) بل (مد) و یرمه (مگو که) دیمه که (خاطر عشاق) م (کو) دی
 (پریشان) م (باش) اولسون (معنی اشارتی) حق نه ایست صفات متقابله ربک
 تجلیات و ظهوره جمیع حال کنده مطیع و متفاد اول هیچ بر حال کنده نفس و هوا که
 تابع اوله و طریق حقدن چیمه استقامت سرک ایدوب دیمه که عشاق خاطر
 پریشان اولسون و سندن اینجسون

کرت هواست که باخضر همنشین باشی * نهان ز چشم سکندر چو آب حیوان باش *

اگر سنک محبت واریسه که خضر ایله مصاحب اوله من آب حیات کی اسکندرک
 کوزندن نهان اول (مفردات) (کرت) اگر سنک (هواست) محبت واریسه
 (باخضر) خضر ایله (همنشین) مصاحب (باشی) اوله سن (نهان) کیراو
 (ز) من (چشم) کوز (سکندر) م (چو) مثل (آب حیوان) م (باش)
 اول (معنی اشارتی) ای سالک صراط مستقیم اگر سنک حضرت خضر و سایر
 علوم لدیه اهل الیمینه مصاحب اوله الله محبت واریسه آب حیات اسکندرک
 کوزندن نهان اولدینی کی خلوت در انجمن اوزره ملازم اولوب خلقک نظرندن

(وله ایضا) فی حرف النین
 اگر رفیق شفیق درست بمان باش *
 حریف حیره و کر مابه و گلستان باش
 رفیق شفیق بیایه و باخبر خطاب درست
 بمان وصف ترکیبی اقسامنددر حریف
 حیره اسم فاعلک مقوله اضافتدر
 کر مابه جامه و ایلجه به دیر * محصول
 بیت * اگر شفتلی و محبتی بار ایست
 درست بمان اول یعنی عهدی درست
 اولسار دن اول حاصلی قول و قرارک
 درست اولسون حیره و جام و گلستان
 مصاحبی اول یعنی هر رده بزه بار اولدیمکدر
 (شکج زلف پریشان بدست بادنده *
 مگو که خاطر عشاق کو پریشان باش)
 شکج و شکن بوکلدر * محصول بیت
 زلف پریشان بوکلنی بادنده و یرمه یعنی
 زلفکی به و یرمه دیمه که عشاق خاطر
 دی پریشان اولسون یعنی شکج زلفی
 بادنده و بر مک عشاق خاطر ریشه
 پریشان اولدیمکدر (کرت هواست که
 باخضر همنشین باشی * نهان ز چشم
 سکندر چو آب حیوان باش) * محصول
 بیت * اگر محبت واریسه که حضرت
 خضر بیله مصاحب و همنشین اوله سن
 آب حیوان کی سکندرک کندنندن نهان
 اول یعنی اهل دینان محبت ایله و همان
 طایفه ایله اختلاط ایله حاصلی ملاطین
 و امز او سایر اغنیادن استغنا اوزره اولی
 کرک که ملا زمتک جانان
 خیمه متسه مقصور و مخصوص اوله

نهان اولکه کائن و بانی اوله سن

زبور عشق نوازی نه کار هر مر غیبت * یا توکل این بلبل غزل خوان باش *

عشق نوازی زبوری هر مر غک ایشی دکلدر کل و بوغرل خوان بلبلک نازه کلی
 اول (مفردات) (زبور) کتاب (عشق نوازی) عشق اوخشا بلیق (نه کار
 هر مر غیبت) هر خوشک ایشی دکلدر (یا) کل (توکل) نازه کل (این) بو
 (بلبل) م (غزل خوان) غزل اوقویمچی (باش) اول (معنی اشارتی) عشق
 و محبت الهی کتانی اوقوب صدق و خاص عشق تحصیل ایست هر عاشق کاری
 دکلدر کل ای عاشق امور کی حضرت الهه تغویض ایدوب کلدن غیری مقصودی
 اولیان بلبل غزل خوان کی طاعتی و ذکر و فکری خالصا لوجه الله ایدوب
 دنیوی و اخروی اراض نفسانه لردن قلبی صافی اولان عاشق صادق لردن اول

طریق خدمت و آیین بندگی کردن * خدایا که رها کن یا و سلطان باش *

خدمت طریقی و قولی ایست عادتی الله ایچون که بزه تغویض ایله و سن سلطان
 اول (مفردات) (طریق خدمت) م (آیین) عادت (بندگی) قولی (کردن)
 ایست (خدایا) الله ایچون (رها کن) ترک ایله (یا) بزه (سلطان) م (باش)
 اول (معنی اشارتی) حضرت الهه خدمت و عبادت و ارکان عبودیت و طاعت
 ایست که ایچون بزه ترک ایله و بزه عاشق صادق قلمی کشدی حائله قوی ای ارباب
 غرضدن اولان کیمسه سن عالم سلطان اول و بزه مانع اوله که (الطریق الی الله
 بعدد انفس الخلائق) بیورلشدر

دکر بصید حرم تیغ بر مکش زنهار * وزانچه بادل ما کرده پشیمان باش *

زنهار حرم صیده تیغ چکمه و اول نسنه دن که بزم کوکلز ایلش سن پشیمان اول
 (مفردات) (دکر) کبر و (با) املاسه (صید) آو (حرم) م (تیغ) قلیج
 (بر مکش) چکمه (زنهار) قطعا (وزانچه) دخی اول نسنه دن (بادل ما)
 بزم کوکلز (کرده) ایلش سن (پشیمان) نادم (باش) اول (معنی اشارتی)
 ای ارباب غرض اولان زاهد خشک صافن زنهار حرم قدس الهیه نک محرمی
 خاصان حقه و عاشقان محقه تیغ زبانک چکوب طعن و انکار ایله زمرگاه خدا اولان
 قلبی بر تیغ مجروح ایله که دین و ایمانه حمرت اولوب عاقبت رسوای اولور سین و اول
 نسنه دنکه بزم کوکلز ایلش سن ایدن دخی پشیمان اولوب رجوع ایله

توشع انجمنی یک زبان و یک دل باش * خیال و کوشش پروانه بین و خندان باش *

سن مجلسک شمعی بر دلو و بر کوکلز اول پروانه نک خیال و سسینی کور و خندان
 اول (مفردات) (آو) سن (شمع) چیر (انجمن) دیرنک (یا) خطایه
 (یک زبان) بر دلو (یک دل) بر کوکلز (باش) اول (خیال) فکر (کوشش)
 سنی (پروانه) م (بین) کور (خندان) کواچی (باش) اول (معنی اشارتی)
 ای (ولقد کرمتا) آیتله مکرم اولان انسان یلکه سن نور ایماله مجلس عاشق

(زبور عشق نوازی نه کار هر مر غیبت * یا توکل این بلبل غزل خوان باش)
 اوخشا قدر بو عبارتی ساز چالده استعمال ایدرلر ربط نواز و چنگ نواز کی بونکه اوقو منی معانسه نصین اولمشدر
 یا حرف مصدر در نوکل این لامیددر
 بلبل غزل خوان بیایه در * محصول بیت *
 عشق نوازی زبوری هر مر غک ایشی
 دکلدر یعنی هر مر غک ایشی عاشق
 دکلدر یعنی هر انسان عاشق اولونوشده
 لایق دکل پس امدی کل و بو غزل خوان
 بلبلک نازه کلی اول یعنی عشق زبورین
 اوقویمچی بلبلک شایسته حاصلی عاشق
 بکالا بقدر کل بکاجانان اولدیمکدر
 (طریق خدمت و آیین بندگی کردن *
 خدایا که رها کن یا و سلطان باش)
 محصول بیت * خدمت طریقی و قولی
 ایست طریقی الله ایچون سن بکا صالوب
 یعنی بکا حواله ایله و سن پادشاه اول یعنی
 بن خدمت ایلدیم سن پادشاه ایله حاصلی
 ذوق و صفایه مشغول اول (دکر بصید
 حرم تیغ بر مکش زنهار * وزانچه بادل
 ما کرده پشیمان باش) حضرت مکته
 اطرافنده معین بر و وار که آند و آو
 اولاق و افاج کیمسک و اوت اولتیق
 حرامدراول بر حرم دیرل * محصول بیت *
 شمدن کور حرم صید ایچون قلیج چکمه زنهار
 و بزم کوکلز ایلش سن پشیمان
 اول یعنی بزم دلمز مرغ حرم مد رانی
 صید ایدوب چوق چغایاش سن امدی
 بر دخی ایله و ایلدیمکدر پشیمان اول
 (توشع انجمنی یک زبان و یکدل شو *
 خیال و کوشش پروانه بین و خندان باش)
 انجمن در نکدر و یا خیر خطاب
 * محصول بیت * سن مجلس شمعی
 بکران و یکدل اول پروانه نک سسی
 و کوششی خیالی کور و خندان اول
 یعنی پروانه کشدی بی شمع ایدوب یا شمع
 کوشش ایلدیمکی کور و بزی اگاقاس
 ایدوب خندان و شادان اول شمع
 نسبت زباندن مراد قیسه ده بانان
 آتش رود لدن مراد قیله در اما جانانه
 نسبت معلوم

شعبه حسن طعن وانکاری براغوب يك زبان ويك دل اولفته صدق و اخلاص
تحصيل ايله و عشاقك پروانه كي وجودني آتش عشقه يا قوب رضاه الله بولده
سعي و همتي كورسندني انك كي اولوب خندان اول

کمال دلبری و حسن در نظر باز بست * بشیوه نظر از نادران دوران باش *

دلبرك و حسن کمال نظر باز بقده در نظر شیوه سیه زمانك خادرنندن اول (مفردات)
(کال) م (دلبر) م (یا) مصدریه (حسن) م (در) فی (نظر باز بست)
نظر اچقلقده در (یا) ملایسه (شیوه) ناز (نظر) م (نادران) م (دوران)
زمان (باش) اول (معنای اشارتی) ای صورت پرست اولوب کندوی قویوب
غیره ناظر اولان زاهد صند الله محبوبتك و حسن حالک کالی سعي ايله بصیرت
قلب تحصيل ایتکلکه در کسندو که همت عالی ایدوب اولوا الابصاردن اولفته
زمانك خادرنندن اول و قبل الوجود اولان ماری بالله ردن اول

خوش حافظ و از جور یار ناله مکن * ترا که گفت که در روی خوب حیران باش *

ساکت اول ای حافظ و جور یار دن ناله ایله سکا کیم دیدیکه خوب بوزه حیران
اول (مفردات) (خوش) ساکت (حافظ) م (از) من (جور) م (یار) م
(ناله) فریاد (مکن) ایله (ترا) سکا (که) کیم (گفت) دیدی (در روی خوب)
کوزل بوزه (حیران) م (باش) اول (معنای اشارتی) ای حافظ چونکه عشق
و محبت و تحصيل معرفت بولته دوشدك بارك جورندن و راه عشق درد و بلالندن
ناله ایله سکا کیم دیدیکه جمال الله مشتاق و حیران اول زرا بلایه نهی و تحمیل
خاصه محبت الله بندر

وله ایضا *

ای همه شکل تو مطبوع و همه جای تو خوش * دلم از عشوه باقوت شکر خای تو خوش *

ای محبوب سنك جله شكك مقبول و سنك جله بك لطيفدر سنك شکر جنبی
لیكك عشوه سندن کولم خوشدر (مفردات) (ای) محبوب (همه) جله
(شکل) م (نو) من (مطبوع) مقبول (همه) دوکلی (جای) محل (نو) من
(خوش) لطیف (دلم) کولم (از) من (عشوه) ناز (باقوت) قرمزی
جوهر (شکر خای) شکر جنبی (نو) من (خوش) م (معنای اشارتی)
ای محبوب حقیقی اولان ریم سنك مقتضای حکمتك اوزره ظهور ایلین تجلیات
صفاتك اطقا و فہرا بسطا و قبضا جله سی خوشدر و دوکلی سنك تجلیك محلی
دخی خوشدر خصوصک سنك (الست بر بکم) خطا بک لذت روحانی
شیوه سندن کولم خوشدر

همچو کلبرک طری هست وجود تو لطیف * همچو سرچن خلد سربای تو خوش *

نازککل پیراغي کي سنك وجودك لطيفدر جنت باغتك مروي کي سنك جمع
اندانك خوشدر (مفردات) (همچو) مثل (کلبرک) کل پیراغي (طری) ناز

هست *

(کال دلبری و حسن در نظر باز بست * بشیوه نظر از نادران دوران باش)
دلبری با حرف صدر نظر باز بقده بولده در
محصول بیت * حسن و دلبرك

کالی نظر باز بقده در یعنی محبوب
دوستلقه در حاضری دلبرك عشاقی جوق
اولفته در پس آمدی صنعت نظرده
دوران نادرنندن اول یعنی منظور عشاق
اولفته بی نظیر عالم اول (خوش حافظ
و از جور یار ناله مکن * ترا که گفت که در
روی خوب حیران باش) محصول بیت *

ای حافظ ایسم اول و جور یار دن ناله ایله
سکا کیم دیدیکه روی خوبه حیران
اول یعنی سکا کیم دیدیکه کوزل سو
پس کنه سکندر کسه نك دکدر (وله ایضا)
(ای همه شکل تو مطبوع و همه جای
تو خوش * دلم از عشوه باقوت شکر خای
تو خوش) ای حرف ندامتادی محذوف
ای جانان دیکدر عشوه کولم الدامق
باقوت شکر خای تو پیایه و لایه در

باقوت شکر خادن مراد دلبر در و یاد هانی
شکر خا وصف تر کیددر خایسندن
شکر چکنی اکر چه چکنك دهانك
شانند ندر اما قرب جوار اعتبار بلبه
استاد ایدرل مجازا * محصول بیت *
ای جانان سنك جمع شكك مطبوع و هر يك
کوزلدر کولم سنك شکر چکنی عشوه
کر لیکن خوشدر (همچو کلبرک طری
هست وجود تو لطیف * محصول بیت *
خلد سربای تو خوش) محصول بیت *
نازککل پیراغي کي سنك وجودك لطيفدر
جنت چنی سروی کي باشدن باغته دلهر يك
خوشدر حاصلی هر يك خوب و لطيفدر

(شیوه و ناز تو شیرین خط و خال تو ملخ * چشم و ابروی تو زیباقد و بالای تو خوش) * محصول بیت * سنك شیوه و نازك شیرین و خط
و خالك مقبول چشم و ابروكت زیباقد و قامتك خوش (هم کلستان خیال ز نور نقش و نگار * هم مشام دلم از زلف سنكسای تو خوش) کلستان
خیال اضاعتلری پیایه و لایه در خیاله

کلستان و دله مشام استعاره ابدی زلف
سنكسای تو پیایه و لایه در سنكسای وصف
ترکیدر سایه نندن از مک و سور مک
و سور مک روی جانانی سنك یعنی آتی
کله آشبه ایدرل و زلفك اکا سور تمسني
سنكسایه تعمیر ایدرل * محصول بیت *

هم خیال کلستانی سندن بر نقش و نگار در
یعنی خیال سنك اسباب سنكندن مزین
اولوب نگارخانه چین کي بر نقش و نگار
اولشدر هم کولم دماضی زلف سنكسایه
مطر و مسك اولشدر یعنی خوب
و خوش اولشدر مصراع ثانیك معنایی
هم بنم کولم مشامی سنك سنم حوایدیچی
زلفکندن خوش دین و هم مشام دلم سنك
سنم رابحه اوزلفکندن خوش دین
سنكسایک معنایی بیلزلر ایش (پیش
چشم تو بزم که بدان بیماری * میکند درد
مرا از رخ زیبای تو خوش) * محصول
بیت * سنك کوزک او کنده اوله بکه
اول بیمار لفته بنم دزدی سنك رخ
زیبا کندن خوش ایدر یعنی دردمه درمان
ایدر یعنی چشمکه قربان اوله بکه رخکی
سیر ایلکه مانع اولوب دردمه درمان
ایدر (دوره عشق که از سبیل بلا نیست
کذار * میکم خاطر خود را بقاشای
تو خوش) * محصول بیت * عشق بوانده که
بلا سیلندن یکجید بوقدر یعنی بلا دن
یکلر حاصلی بلا و مشتندن خالی دکل
کندی خاطری سنك تمشاکله خوش
ایدرم یعنی گرچه عشقکه بلا چکر
اماسنی سیر ایلکه خاطر منلی او اور

هم کلستان خیال ز نور نقش و نگار * هم مشام دلم از زلف سنكسای تو خوش *

هم خیال کلستانی سندن بر نقش و نگار در هم کولم دماضی سنك سنم رابحه اوزلفکندن
خوشدر (مفردات) (هم) دخی (کلستان) م (حیات) م (میم) صبر (زور) سندن (بر)
طلو (نقش) م (نگار) محبوب (هم) م (مشام) دماضی (دلم) کولم (از) من (زلف)
م (سنم سایی) بیاض کل از بیچی (نو) من (خوش) م (معنای اشارتی) باعث حیات ابدی
و کلستان مفرقه الله اولان صبرم و فسادم سنك فیض و تجلیکندن بر نقش و نگار
و بر معارف و اسرار در هم کولم دماضی سنك ریح رحان تعمیر اولان رابحه
انوار تجلی * صفا نکندن خوش و مطر در

پیش چشم تو بزم که بدان بیماری * میکند درد مرا از رخ زیبای تو خوش *

سنك چشمك او کنده اوله بیزیر اول بیمار لفته سنك زیبار خکدن بنم دزدی خوش ایدر
(مفردات) (پیش) اولک (چشم) کوز (نو) من (بیم) اوله بیم (که) زرا
(بدان بیماری) اول خسته لك ایله (میکند) ایدر (درد مرا) بنم در دیمه (از) من
(رخ) یکلی (زیبا) لطیف (نو) من (خوش) م (معنای اشارتی) بار بار ایدر اوایلر بکه
احسان ایلدیك نظر عنایتکله بن قولکه دخی بر نظر ایله که سنك نظر عنایتك او کنده
بویشر بدن منسلح اولوب (موتوا قبل ان تموتوا) سریت مظهر اولیم و دایم سنك
جبالك عشقك بیماری اوله بیزیر اول بیمار لفته سنك لطیف جبالك مشاهده سندن
بنم دزدی خوش ایدر و اطمنان قلبم دخی انکله حاصل او اور

دردم عشق که از سبیل بلا نیست کذار * میکم خاطر خود را بقاشای تو خوش *

عشق بولنده که بلا سیلندن کذر بوقدر کندی خاطری سنك تمنا و آرزوک
ایله خوش ایلرم (مفردات) (در) فی (ره) یسول (عشق) م (از) من (سبیل) م (بلا) م

نی *

۲۱

(نیت) یوق (گذار) بکشد و خلاص (میکنم) ایدرم (خاطر خود را) کند ی
خاطری (بیتای تو) سنك آرزوك ايله (خودش) م (معنای اشارتی) یارب سنك
عشق بوانده بلا سندن بکشد و سلامت یوقدر که (اشد البلاء صلی الانباء) الخ
بمده الله اثر نبیه اده اولوب درد عشق اختیار ایتکله سنك جالك آرزوسی نعمت
عظما منه مظهر اولم ایل کندی خاطری تسلی و خوش ایلر که درد و اشتیاق
الهی باصط و صلت شهنشا هیدر

در بیان طلب کرچه زهر سو خطر است * می رود حافظ بی دل بتولای تو خوش
طلب صحر استند اگر چه هر جا بیدن بر خطر وارد عاشق حافظ سنك محبت کله خوش کیدر
(مفردات) (در) (بیان) صحر (طلب) م (کرچه) م (زهر سو) هر جا بیدن
(خطر است) بر خطر وارد (می رود) کیدر (حافظ) م (بی دل) عاشق (بتولای تو)
سنك محبت کله (خوش) م (معنای اشارتی) مار و از دره پراولان سینه صحرای
عشقده اگر چه عاشق بیچاره هر جا بیدن یک درو بلا و خطر وارد لکن سنك
عشق و محبت لذتندن عاشق حافظ کله بلای بی پایان درونی خندان و خوش اولم

وله ایضا

فکر بلبل همه آست که کل شد بارش * کل در آید بشه که چون بشوه کند در کارش
بلبل فکری دوکلی اولدر که کل اکا بار اولدی کل فکرده کاتک ایشنه نیجه بشوه اید
(مفردات) (فکر بلبل) م (همه) جله (آست) اولدر (کل) م (شد) اولدی (بار) م
(ش) ضمیر (کل) م (در آید بشه) فکرده (چون) نیجه (بشوه) ناز (کند) اید
(در کارش) انک ایشنه (معنای اشارتی) عاشق صادق فکری و مرادی دایم
ممشوقه فریت و وصلندر اما فسخ عزائم ایدیمی محبوب حقیق مرادی اول عاشق
بیچاره نك کارنده نیجه ناز و استغنا ایتکله عاشق تضرع و نیاز و درد سوزنی اندازده
دو شور مکنر عاشقه کر کدر که مرادی ترک ایدوب محبوبک مراده تابع اولم

در بای همه آن نیت که عاشق بکشد * خواجه آست که باشد غم خدمتکارش
در باقی دوکلی اول دکدر که عاشق اولدوره افندی اولد که اکا خدمتکار نك
غنی اوله (مفردات) (در بای) کو کل فایجی بلق یعنی محسوس بلق (همه) جله
(آن نیت) اول دکدر (عاشق) م (بکشد) اولدوره (خواجه) افندی (آست)
اولدر (باشد) اوله (غم خدمتکار) م (ش) ضمیر (معنای اشارتی) محبوب حقیق
اول دکدر که دایم عاشقی اولد و ره واقعه اول بر محبوب در که (رووف رحیم) در
(لا یضع اجر المحسنین) در انکیمون (قلوب الاحرار بین التجلی والاستنار) در افندی
اولدر که کسند و خدمتکار نك غنی اوله بنم افندیم الله برا فندی که
(وما من دابة فی الاض الاعلی الله رزقها) آیت کریمه سی سر بجه عیالی مشابه سنده
اولان خلقک بر و کوک طویسی کنهای دخی اوله توای رحیم اولان الله جله سنی
صفو و مغفرت و ستاربت ایل سز ایلوب صوری و مشوی بر تنص رزقنی قطع ایلز و انومز

(در بیان طلب کرچه زهر سو خطر است * می رود حافظ بی دل بتولای تو خوش
طلب صحر استند اگر چه هر جا بیدن بر خطر وارد عاشق حافظ سنك محبت کله خوش کیدر
(مفردات) (در) (بیان) صحر (طلب) م (کرچه) م (زهر سو) هر جا بیدن
(خطر است) بر خطر وارد (می رود) کیدر (حافظ) م (بی دل) عاشق (بتولای تو)
سنك محبت کله (خوش) م (معنای اشارتی) مار و از دره پراولان سینه صحرای
عشقده اگر چه عاشق بیچاره هر جا بیدن یک درو بلا و خطر وارد لکن سنك
عشق و محبت لذتندن عاشق حافظ کله بلای بی پایان درونی خندان و خوش اولم

(لا محیوب الا الله) درو (ارحم الراحمین) در

جای آست که خون موج زند در دل لعل * زین تغاین که خرف میشکند بازارش
انک بریدر که لعل کولکنده فان موج اوره بوزیاند نکه خرف انک بازار فی صبر
(مفردات) (جای آست) انک بریدر که (خون) فان (موج) م (زند) اوره (در)
(دل) کوکل (لعل) م (زین تغاین) بوزیاندن (بازار) م (ش) ضمیر (معنای اشارتی)
لابق اولان بودر که لعل کی عند الله فضلی و قدری و اگر میی اولان عارفان
و عاشقان کولکنده دایم خوف و خشیت عظمت و جلال الهی بدن جگر فانی موج اوره
و مضطرب البال اوله بو نقص و زیانده که خرف کی بی اعتبار اولان دنیا و نه اوقات
ما سوا کندیونک حتی ایل اولان بازار فی قبر و بوزه و خندن غافل ایلله

بلبل از قبض کل آموخت سخن ور نه نبود * این همه قول و غزل تعبیه دره منقارش
بلبل سوزی کل فیضندن او کردی بو خسه بوجه قول و غزل انک منقارنده
تعبیه و مهیا دکل ایدی (مفردات) (بلبل) م (از) م (من) فیض کل) م (آموخت)
او کردی (سخن) سوز (ورنه) بوخسه (نبود) دکل ایدی (این همه) بوجه
(قول) م (غزل) م (تعبیه) فر شش و مهیا اولمش (در) فی (منقار) قوش پوری
(ش) ضمیر (معنای اشارتی) عاشق انابتی و رجوعی دایم حضرت الله اولوب
کند و لسانند ن ظهور ایدن علم و حکمت و اسرار معرفت جله سنی فیض و فضل
خدادن یله و کندو دن نیجه بوخسه بودو کلی قول و غزل صورتند جریان ایدن
حکمت کندو ذاتند مهیا و حاضر دکل ایدی

آن سفر کرده که صد فافله دل همه اوست * هر جا هست خدا با سلامت دارش
اول سفر ایتکله بوز کوکل فافله سی اکا بولداشدر هر قنده اولورسه ای خدا آتی
سلامتده طوت (مفردات) (آن) اول (سفر) م (کرده) ایلش (صد) بوز (فافله)
م (دل) کوکل (همه اوست) اکا بولداشدر (هر جا) هر قنده (هست) اولورسه
(خدا با) ای خدا (با) للملا بیه (سلامت) م (دار) طوت (ش) ضمیر (معنای اشارتی)
(فقر و الی الله و انیوا الی ربکم) آیت کریمه لری سر بجه اول عاشق بیچاره انک مضیر کوکلی
که سنك دوستار کدن بر نیجه ارباب قابولک همتی کند و یه بولداش و اولیاء الله بدن استمداد
ایدن سنك جانب هر نکه سفر و قرب و وصلت که قصد ایشندر (المعصوم من عصمه الله)
سر بجه یارب هر قسخی حالمه و مر تبده اولورسه ای خدا سن آتی سلامتده طوت

ای کیسه که بزم معشوقه مرا ز فاخته اوزار سن حذر اوزن اول که انک دیواری
باش قیر (مفردات) (ای) حرف ندا (بر) علی (کوچه) محله جکر (معشوقه) م
(ما) بزم (میگذری) اوزار سنك (بر حذر باش) حذر اوزره اول (سر) باش
(می شکند) قیر و صبر (دیوار) م (ش) ضمیر (معنای اشارتی) ای راه عشقه
سالک اولان کیسه اگر حضرت الله قریت و وصلت طلب ایلر ایتک شریعت
و طریقت و حقیقت بولارنده استقامت اوزره اولوب آداب شر حدن بر ادبی رانک ایلله

(جای آست که خون موج زند در دل لعل * زین تغاین که خرف میشکند بازارش)
جسته دیر * محصول بیت * مجلیدر که لعل بوزیاندن فان موج اوره یعنی پوری خون اوله غیر بدن بوتغابندن که صفتی بازارینه
کساد و پر یعنی بازارینه شکست و پر بدن مراد مجلیدر یعنی مجلیدر که اهل فضلك جگری فان دریاسی اولوب موج اوره بوتغابندن که
جهلا رغبت و اعتبار اولوب اهل جاه
و حشمت و عظمت اوله و کندیله رغبت
و اعتبار اولوب ذاتند فافله (بلبل)
از قبض کل آموخت سخن ور نه نبود *
این همه قول و غزل تعبیه دره منقارش
سابقا ذکر اولمشید بکه تعبیه مصدر در
مفعول مضانه یعنی معنی تعبیه شده
نقد برنده یعنی بخنی و مخلوط و مشابه
محصول بیت * بلبل از قبض کل
او کردی سوزی و نغمه بی بوخسه بودر
قول و غزل انک منقارنده معنی و بخنی
و مخلوط دکل ایدی یعنی کاک مشاهده سی
سبب اولدی انک بود کلو لغات و مقامات
والا کل نایسدا او لیتق سائر نغمه سز
طیور کی کتک و لال قاور حاصلی عشق
کندر سبب یوقدر ترانه (آن سفر کرده
که صد فافله دل همه اوست * هر جا
هست خدا با سلامت دارش) فافله دل
ضرورت وزن ایچون اضافندن مفعول و
والا قباس فافله دل ایدی اضافله
محصول بیت * اول سفر ایلش جانان که
بوز کوکل فافله سی انک بولداشدر یعنی
بوز عاشقک همتی جان و کو کلدن انک
یار و یاور یدر هر نه برده که اولورسه یارب
سلامتده طوت آتی یعنی صاغ و سالم
اواسون دیو (ای که در کوچه مشوقه
ما میگذری * بر حذر باش که سر میشکند
دیوارش) کوچه محله جک کو بیجه دن
مخفندر محله جک دیو کدر * محصول بیت *
ای شول که که بزم معشوقه مرا ز فاخته
او غرر سن و اندن بکر سن حذر اوزن
اول که دیواری باش صبر یعنی اندن اوصلی
جه کچ که دیوارینه طو قیاسن که باشک
سلامت قالسون حاصلی دیوانه و مست کی
آدن کیجه که دیواری باشک یارب ماسن

زیرا ادبیز اولان حضرت الهک لطیفین محروم و در همان ادبیز لکدن حذر اوزره اولکه راه عشقک ضاره و مضره و فته مضه کی عقیالتی سنی هلاک ایلسون

صفت عاقبت کر چه خوش افتادای دل * جانب عشق عزیزت فرومگذارش *

عاقبت صحتی اگر چه سکا خوش دوشدی ای ک و کل عشق جاننی
عزیزداری ترک ایلله (مفردات) صحت (م) عاقبت (م) (کر چه) (م) (خوش)
(م) (افتاد) (دوشدی) (ای دل) (ای ک و کل) (جانب) (م) (عشق) (م)
(عزیز) (م) (است) (در) (فرو) (اشافی) (مگذار) (ترک ایلله) (ش) (ضمیر) (معنی)
اشا رقی) درد و بلا سز مجر دزد و صلاح صوری ایلله عاقبت و سلامت صحتی
اگر چه بوطریق اخبار سکا خوش دوشدی ای ک و کل لکن طریق شطار اولوب اقرب
طریق اولان جانب عشق عزیز الو جسد در (جذبیه من جذبات الرحمن
نوازی عمل الثقلین) حدیث شریفی سر نبی بلکه عبادت ملائکه دن افضلدر
سن اتی ترک ایلله

اگر از وسوسه نفس و هوا دور شوی * بی شکی راه بری در حرم دیدارش *

اگر نفس و هوا ک وسوسه سندن دور اوله سن هیچ شکست ازک دیداری حرمه
بول ایلنور سن (مفردات) (اگر) (م) (از) (من) (وسوسه) (م) (نفس هوا) (م)
(دور) (بعید) (شوی) (اوله سن) (بی شکی) (شکست) (راه) (بول) (ری) (ایلنور سن)
(در) (فی) (حرم) (م) (دیدار) (جمال) (ش) (ضمیر) (معنی) (اشا رقی) (اگر درد
و بلا ایلله) (پرخون) (اولان) (راه) (عشق) (اختیار) (دوب) (نفس و هوا) (ک) (وسوسه سندن) (و حفظ و ظنندن)
دور اوله سن هیچ شکست حرم قدس الهیه به بول بولوب مشاهده جمال الله ایلله
مشر ف اولور سنون

صوفی سرخوش ازین دست که کج کرد کلاه * بدو جام دگر آشفته شود دستارش *

سرخوش صوفی که کلاهنی بونک کیدن اگری ایلدی ایکی جام ایلله دخی انک دلبندی
پیشان او اور (مفردات) (صوفی) (م) (سرخوش) (م) (ازین دست) (بونک کیدن)
(کج) (اگری) (کرد) (ایلدی) (کلاه) (م) (بدو جام) (ایکی) (قدح ایلله) (دگر) (دخی) (آشفته)
پیشان (شود) (او اور) (دستار) (صارق) (ش) (ضمیر) (معنی) (اشا رقی) (نفس هوا) (سیه)
و شراب غفلت ایلله سرخوش صوفی بونک کی مایه سعادت سیرمدی اولان در دو بالایی
عشقدن بوز چو ربوب اظهار غرور و استکبار ایلدی اگر بوجالت انکار و غفلتده ایکن
توفیق ربانی بنشوب شراب عشق الهیه دن بر ایکی قدح نوش ایدوب ذوق
روحانیت بولفسله دلبندی پیشان و صورتی خراب اولوب دولت عشقه
نازل اولور

دل حافظ که دیدار تو خور کرده بود * ناز پرورد وصالست بجو آزارش *

حافظک قلبی که سنک دیدار که معناد اولمشدی وصال نازیله یلشدر اگا جفاسته
(مفردات) (دل) (کوکلی) (حافظ) (م) (دیدار تو) (سنک دیدار که) (خور) (خوی ایلدی)

(شده بود) اولش ایدی (ناز پرورد) نازیله یلش (وصال) (م) (است) (در) (بجو) (ایسته
(آزار) (جفا) (ش) (ضمیر) (معنی) (اشا رقی) (بار) (حافظک) (کوکلی) (سنک) (چالک) (نورینک)
مشاهده سیه معناد اولمشدر (و نالایزغ) (قلوبنا بعد اذهب یقینا) (الح) (آیت کریمه سی
سر نبی سن رجت و کر مکه وصال نازیله یلشد که نصکره اگا فرقت جفاستی کو سزده
عصمتا الله تعالی من الحور بعد الکور

وله ایضا *

باز آئی و دل تنک مرا مونس جان باش * وین سوخته را محرم اسرار نهان باش *

کبر و کل و بنم تنک قلبه جان مونی اول و بولباشک نهان اسرار نه محرم اول (مفردات)
(باز) (کبر) (آی) (کل) (دل) (کوکلی) (تنک) (طار) (مرا) (بنم) (مونس) (م)
(جان) (م) (باش) (اول) (وین) (دخی) (سو خسته را) (باشه) (محرم اسرار) (م)
(نهان) (کبرلو) (باش) (اول) (معنی) (اشا رقی) (ای پیر دلنیر عالم) (استغراقدن) (کبرو)
صحوه کل و بنم حسودت ایام ایلله تنک اولش قلبه انوار فیض خدا ایلله وسعت
کنوروب بکجان مونی اول و بولباشک عشقه یلشک کبرلو اسرار نه محرم اول
و عون و صیانت ایلله

زبان باده که در میکه عشق فروشد * مارادوسه ساغر بده و کو رمضان باش *

اول شرابنده عشق میخانه سنده صتارل بزه ایکی اوج قدح ویر و دی رمضان اولسون
(مفردات) (زبان باده) (اول شرابیدن) (در) (فی) (میکه) (میخانه) (عشق) (م) (فروشد)
صتارل (مارا) (بزه) (دوسه) (ایکی اوج) (سافر) (قدح) (بده) (ویر) (کو) (سویه)
(رمضان) (م) (باش) (اولسون) (معنی) (اشا رقی) (اول اولیاء الله) (ایچون) (مهیسا)
اولان حضرت الهک اسرار توجیدی شرابندن که عشق میخانه لدی سنده صتارل
بزه ایکی اوج قدح احسان ایدوب صوم سوانی طومغه عید و صاله ایرشمن ایچون توجه
قلب ایلله همت پیوره سز

در خرقه چو آتش زدی ای عارف سالک * جهدی کن و سر حلقه زندان جهان باش *

ای سالک عارف چونکه خرقه ی باقدک برجه دایله جهان رندل رشک سر حلقه سی
اول (مفردات) (در) (فی) (خرقه) (م) (جو) (چونکه) (آتش) (م) (زدی)
اور دک (ای عارف سالک) (م) (جهدی کن) (رسی ایلله) (سر) (باش) (خلقه) (م)
(زندان) (قلندران) (جهان) (م) (باش) (اول) (معنی) (اشا رقی) (ای راه عشقدن
خبردار اولان سالک عارف چونکه خرقه وجودی آتش عشقه باقدک و عو و فنا ایلدک
برجهد ایلله که وجود بشریه دن کلی خلاص اولش جهان رندل رشک
و آزاده رشک سر حلقه سی اوله سن

آن بار که گفتا بنوام دل نکرانست * کو میروم اینک سلامت نکران باش *

اول بار که دیدی سکا کوکلم منتظر دردی شدی کیدرم سلامتله ناظر و منتظر اولسون
(مفردات) (آن) (بار) (م) (گفتا) (دید) (بنو) (سکا) (ام) (بنم) (دل)

(وله ایضا)

(باز آئی و دل تنک مرا مونس جان باش * وین سوخته را محرم اسرار نهان باش)
محصول بیت * ای جانان کبر و کل و بنم
دل تنکمه مونس جان اول و بوسو خسته تنک
کبرنی اسرار نه محرم اول (زان باده که
در میکه عشق فروشد * مارادوسه
سافر بده و کو رمضان باش) * محصول
بیت * اول باده دنگه آتی عشق میخانه سنده
صتارل بزه ایکی اوج قدح ویر و دی
رمضان اولسون دی یعنی رمضان سنده
اولور سده ویر ضرر ایلز (در خرقه چو آتش
زدی ای عارف سالک * جهدی کن
و سر حلقه زندان جهان باش * در حرف
صه * محصول بیت * ای عارف سالک
چونکه خرقه به آتش اور دک یعنی خرقه کی
باقدک جهسد ایلله جهان رندل رشک
سر حلقه سی اوله سن یعنی باشی و رشقی
اوله سن حاصلی متعین رندل دن اوله سن
(آن بار که گفتا بنوام دل نکرانست *
کو میروم اینک سلامت نکران باش)
محصول بیت * اول بار که دیدی
کوکلم سکا ناظر و منتظر دردی شدی
ایشته شمدی ایرشمر سلامتله ناظر
و منتظر اول یعنی کوزت شمدی کا ورم

گوکم (نکرانست) یا قیصر (کو) سوبله (میدوم) کیدرم (اشک) اشتد جک
 (با) للایسه (سلامت) م (نکران) ناظر و منظر (باش) اولسون (معنای اشارتی)
 (فاذ کرونی اذکرکم) آیت کریمه می سر نبجه اول محبوب حقیقی پیور دیکه ای بنده
 صادق سن بنی طائب وذاکر اولد قیبه بندنی جیع زمانه سکا ناظر و منی ذاکرم
 ای خلیفه الله اولان پیرم اشته شدی بعون الله حضرت الهی ذکر و فکر ابه عشق
 و محبه الله بولنه کیدرم سلامته اقصاء الله واصل و نظر عنایت الله نائل اولم
 ایچون بزه همت پیوره سر

خون شد دلم از حسرت آن لعل روان بخش
 ای درج محبت بهمان مهر و نشان باش
 کولم خون اولدی اول روان بخش لبك حسرتندن ای محبت درجی همان اول مهر
 و نشان ابه اول (مفردات) (خون) فان (شد) اولدی (دلم) کولم (از) من
 (حسرت) م (آن) اول (لعل) لب (روان بخش) جان و بر جی (ای) م (درج)
 کولم صدق که قبلی نشد قورل جواهر کبی (محبت) م (بهمان) همان اول
 (مهر) م (نشان) م (باش) اول (معنای اشارتی) فیض و نعمانیه قلوب
 طاشقانه تازه جان و حیات ابدی بخش ابیدی محبوب حقیقک حسرتندن کولم
 خون اولدی ای درج جوهر محبت و معنن علم و معرفت اولان پیرم اول اسرار دینی
 عوامدن سزدنسانک اوزره مهر اور و همان اول مهر و نشان اول لکن کر مکه طالبین
 صا دقتندن کنم و درج پیوریه سر

تا بدلت از غصه غباری نشیند
 ای سبل سر شک از عقب نامه روان باش
 تالک قلبی اوزره غصه دن بر غبار او توریه ای کوزم باشی سلی نامه نك اوردندن
 روان اول (مفردات) (تا) حتی (ردلت) انک قلبی اوزره (از) من (غصه) م
 (غباری) بر توز (نشیند) او توریه (ای سبل) م (سر شک) کوز باشی (از)
 من (عقب نامه) نامه اوردندن (روان) آقیمی (باش) اول (معنای اشارتی)
 تا که اول محبوب حقیقک اهر اشدن بر حجاب غباری حاصل اولیسه ای سبله
 بکرن کوزم باشی نامه وجودی طاعنه صرف ایند کدنصره حق تعالیك رحمت
 و احسانی جلب اینک ایچون دانا حق بولنه آقیمی اولکه کوز باشی و قلب آتشیله
 جیع مرادات حصولیذیر اولندر

حافظ که هوس میکندش جام جهان بین
 کودر نظر آصف جشید مکان باش
 حافظ که کند و منه جام جهان بین هوس ایلر اکادی جشید مکان آصفک نظرنده
 اولسون (مفردات) (حافظ) م (هوس) محبت (میکند) ایلر (ش) ضمیر (جام)
 قدح (جهان بین) جهان کوستریمی (کو) سوبله (در) فی (نظر) م (آصف)
 سلیمان علیه السلام وزری (جشید) پادشاه (مکان) م (باش) اول (معنای
 اشارتی) ای حافظ هر کیکه اسرار جهانی و اسرار ملکوتی کوستریمی آیت قلبک
 بجلا و بصفا اولنده محبت ایلر سده اکا سوبله پادشاه حقیقت مقامده خلیفه الله فی الارض

(خون شد دلم از حسرت آن لعل روان بخش
 ای درج محبت بهمان مهر و نشان باش)
 اولد جان بختی اهلک حسرتندن یعنی
 اول لعل لبك بخش جانان حسرتندن
 یعنی ای محبت درجی همان اول مهر
 و نشان اول یعنی جفا ایچون مهر جانی
 ترک ایلد خواجه غیندن خطابه التفات
 پیور دی (نار دلت از غصه غباری
 نشیند) ای سبل سر شک از عقب نامه
 روان باش (دلت خبری هود جانانه
 راجد) محصول بیت * تاچا ناک
 کولم غم و غصه دن بر توز او طور مه
 یعنی خاطرینه غبار قومیه ای کوز باشی
 سلی نامه نك آردنجه روان اول یعنی
 جانانه تسلی ورا اشد خواجه ده شدی
 کاور دیو (حافظ که هوس میکندش جام
 جهان بین) کودر نظر آصف جشید
 مکان باش) محصول بیت * حافظ که
 جام جهان بین هوس ایلر یعنی مرادی جام
 جهان نماد رسندی حافظه جام جهان بین
 ایستر شک جشید مکان بادشا هک
 وزیر اعظمی نظرنده اول یعنی جام جهان بین
 انک الله در اکا لازم اول که سکا سیر اوله
 میکندش شین ضمیر تکمیل وزن و نجسین
 لفظ و نا کید معنا ایچون کلشدر

اولان شیخ کاملک و قطب زمانک نظر عنایتده اولسون

وله ایضا

بدور لاله قدح کبروی ربای باش
 بیوی کل نفسی همد صبا می باش
 لاله دورنده قدح طوط و ریاسر اول کل امیدیه بر نفس صبا به همد اول (مفردات)
 (با) ظرفینه (دور) زمان (لاله) م (قدح) م (کبر) طوط (بی ری) ریاسر
 (می باش) اول (با) للایسه (بوی) قوقو (کل) م (نفسی) بر نفس (همدم)
 مصاحب (صبا) م (می باش) اول (معنای اشارتی) ای طالب حق اولان قدح
 عز مساعیده و رمش ایکن جدوسی ایدوب صدق و اخلاصه و بکر باقله
 اقرب طریقی انی الله اولان عشق طلب ابه و خلقی نظر ککدن اسقاط ایدوب
 ریاسر اول محبوب حقیقی به وصلت امیدیه بر نفس مقداری عرده فیض
 و تجلیات الهی به و مرشد عالی جاهه مصاحب اول

کرت هواست که چون چم بسر غیب رسی
 یا و همد جام جهان نمای باش
 اگر سنک آرزوک وار اید که چم کبی غیب سر نه اید شد سن کل و جام جهان نمایه
 همد اول (مفردات) (کرت) (اگر) (ت) ضمیر (هوا) آرزو (است) در
 (چون چم) چم پادشاه کبی (با) للایسه (سر غیب) م (رسی) اید شد سن (یا)
 کل (همدم) م (جام) قدح (جهان نما) جهان کوستریمی (می باش) اول
 (معنای اشارتی) ای سالک اگر سنک شاهان حقیقت اولان عارف باقله کبی
 سر غیبه و اسرار ادبیه به اید سنک آرزوک و محبتک وار اید کل و جام جهان نما
 و معنن علوم ربانی و مخزن اسرار خدا اولان ارباب قلوبه مصاحب اول و انار کبی
 ریاضات و مجاهدات له تحصیل عشق و معرفه الله ابه

نکومت که همه ساله می رستی کن
 سه ماهی خورونه ماه پارسای باش
 سکا دیرمکه یلک جله سندی پرستک ابه اوج آی شراب ایچ و طغوز آی پارسا
 اول (مفردات) (نکومت) دیرم (ترا) سکا (همد) جله (سه ماه) ییل (می رستی)
 شراب به طاب بخلق (کن) ابه (سه ماه) اوج آی (می خور) شراب ایچ (نه ماه)
 طغوز آی (پارسا) زاهد (می باش) اول (معنای اشارتی) (لایه بانی فی الدین)
 خبری سر نبجه نصار انک رهبری ایند کلری کبی خاصه ریاضت اولان کشف
 قارب تحصیل ایچون فرائض الهی ادایه طاعت قالیه حق حبثه و جسودی
 ضعیف و لاغر قیلان ریاضت مذمومه ابه ریاضات ایت دیرم سکا ای سالک و بتون
 سندر رهبانر کبی اعضاکی قور و نبجه عشق تحصیل اید جکم دیو ریاضتندن بر آن
 تنک اوله دیرم اوج آی عشق و معرفت تحصیل ایچون ریاضت ابه و طغوز آی
 زاهد کبی عبادت ابه یعنی ریاضتی ثانی و ترقی اوزره ابه لکن (واعبد ربك حتی
 یأتیک البقین) آیت کریمه سر نبجه فرائض الهی و سنت رسول الهی بر آن ترک ابه
 چویر سالک عشق بی حواله کند بنوش و منظر رحمت خدای باش

وله ایضا

بدور لاله قدح کبروی ربای باش
 بیوی کل نفسی همد صبا می باش
 بیت * لاله دورنده قدح طوط یعنی
 باده نوش اول و ریایی ترک ایدوب بی
 ریاء اول کل امیدیه بر ساست صبا به
 همد اول و ریایک صفا و طراوت و یون
 صبا دمدی اکا بار و همدن اول که کله
 واصل اوله سن بونده بواجام طریقه
 ذکر اولش امید و قوقو بنده (کرت
 هواست که چون چم بسر غیب رسی)
 یا و همد جام جهان نمای باش
 محصول بیت * اگر سنک آرزوک وار اید
 که چم کبی سر غیبه اید شد سن کل
 و جام جهان نمایه مصاحب اول جام
 جهان نمایه قلب شافند یعنی قلب شافند
 مقارن و مصاحب اول حاصلی قلب
 شافنده مالک اول یعنی عاشق اول (نکومت
 که همه سال می رستی کن) سه ماهی
 خورونه ماه پارسای باش) محصول
 بیت * بن سکا دیرم که تمام ییل باده
 نوش و می پرستک ابه بن در مکه
 اوج آی باده ایچ و طغوز آی طاب و زاهد
 اول که اوج آی پیور دینی بهار ایلر بدر
 (چویر سالک عشق بی حواله کند)
 بنوش و منظر رحمت خدا می باش
 پیوسته سالک عشق اضای فتری پسانه
 و لایه زردر بی یا حرف صله منظر رحمت
 خدا اضای فتری اسم فاعلاک مصدر بنده
 و مصدر ک فاعله اضای فتر می باش
 فعل امر مفرد مخاطبدر) محصول بیت *
 چونکه پرستک عشق سنی باده به حواله
 ایلد یعنی سکا ایچ دیه ایچ و الله تعالیك
 رجسته منظر اول یعنی مرشد عشق
 هر نه امر ایلر سه سوزینی طوقی کرک

چونکه مر شد سنی شرا به حواله اید و نوش اید و خدا نك رجته منتظر اول
(مفردات) (چو) چونکه (پر) شیخ (سالك عشق) م (ترا) سنی (بی)
شرا به (حواله) آمین (کند) اید (نوش) ایچ (منتظر) م (رجت خدا)
م (میباش) اول (معنای اشارتی) شول و فکته پیر آگاه اولان سالك راه عشق
سنی همت اید عشق و معرفه الله واصل قیلد فقه راه عشقه استقامت وجهی
اوزده ثابت قدم اولفته سعی ایلوب آداب شرعیه دن و احکام دینی دن برین
ترك ایتمه ترك عشق و طاعت سنی اید لکن بن عشق و معرفت و کرامت واصل
اولدم دیو مفرور اولم

چو غنچه کرچه فرو بستکیت کار جهان * تو همجو باد بهاری کره کشای باش
اگرچه جهانک اینی غنچه کی اشغی باغلقده در سن باد بهاری کی کره کشا
اول (مفردات) (چو غنچه) غنچه کی (کرچه) م (فرو) اشغی (بستکیت)
باغلقده (کار جهان) م (نو) سن (همجو) مثل (باد) یل (بهاری) بهاره
منسوب (کره کشا) دوک اچچی (می باش) اول (معنای اشارتی) جهانک
واهل جهانک اینی عجب و ضرور سبیل کرچه غنچه کی اشغی باغلقده یعنی عشق
و طاعت بولنده مفرور اولفته نزل و استدر اجدد اولوب رجعت قیوسنی کندو
اوزده باغلقده ای عاشق صادق من باد بهاری کی اقراض نفسانیده دن پاک
اولوب شفت خلق الله ایدوب کوکالری غدن اچچی و مر ادل حاصل ایدیمی اول

وفا بجوی زکس ورسخن می شوی * بهرزه طالب سیرغ وکیای باش
کیسه دن وفا ایسته و اگر سوز قبول ایترسک عبت پر سیرغ وکیای طالب اول
(مفردات) (وفا) م (بجوی) ایسته (زکس) کیسه دن (ور) و اگر (رسخن)
سوز (می شوی) دکلر سک (بهرزه) عبت پر (طالب) م (سیرغ) م (کیای)
م (می باش) اول (معنای اشارتی) ای عاشق هر نه ایترسک حضرت الله دن
و متصف بصفات الله اولان اهل الهدن ایسته بوخسه موقی اولان اهل دنیا
کلا برندن وفا ایسته و امید ایتمه اگر سوز قبول ایترسک و اربوش پر و عبت پر معدوم
الوجود اولان سیرغی و بی اصل اولان کیای طالب اول

مرید طاعت یکان نکان مشو حافظ * ولی معاشر رندان آشنای باش
یکانه زک طاعتی مرید اوله ای حافظ لکن رندل جاعته آشنا اول (مفردات)
(مرید) طلب ایدیمی (طاعت) م (یکانکان) یادل (مشو) اوله (حافظ)
م (ولی) لکن (معاشر) جاعت (رندان) عیارل (آشنا) م (می باش) اول
(معنای اشارتی) ای حافظ حقدن قلبی غافل اولان عابد و زاهد ترك ذوق
و حضور سز و خضوع و خشوع سز بی مفر اولان طاعتی طالب اوله لکن
ظاهری خراب باطنی معبود جگری باطنی عاشقانه و علاقه دنیای ترك ایدوب قلبی
ماسوی الهدن خال و خالص اولان اویاتقاره آشنا اولمک صحبت مؤثر در

باغبان کر پنج روزی صحبت کل بایدش * برجفای خار هجران صبر بلبل بایدش

باغبانه بریش کون اگر کل صحبتی کر کسه هجران خارنک جفای اوزده اکا بلبل
صبری کر کدر (مفردات) (باغبان) م (کر) اگر (پنج) برش (روز) کون
(یا) وحدتیه (صحبت) م (کل) م (باید) کرک (ش) صبر (پر) عیالی (جفا)
م (خار) دیکن (هجران) م (صبر) م (بلبل) م (باید) کرک (ش) صبر
(معنای اشارتی) بولیمی نعم و شرابی سراب و سریع الزوال اولان باغ دنیایه
عاریت باغبان کی تحصیل عرفان ایچون کلن انسانه اگر کلدن لطیف اولان محبوب
حقیقیه قربت و وصلت کرک ایسه هجران خارنک جفای و مبتلا اولدیمی دنیانک
بلای اوزده اکا عاشق بلبل کی صبر کر کدر

ای دل اندر بند زلفش از پریشانی منال * مرغ ز پرک چون بدام افتد تحمل بایدش

ای کوکل انک زانی بندیده پریشانی ناله ایلله ز پرک قوش چون دامه دوشه اکا
تحمل کر کدر (مفردات) (ای دل) ای کوکل (اندر) فی (بند) باغ (زلف)
م (ش) صبر (از) من (پریشان) م (یا) مصدریه (منال) ناله ایلله (مرغ)
قوش (ز پرک) عاقل (چون) چونکه (بدام) طوارفیه (افتد) دوشه (تحمل)
م (باید) کرک (ش) صبر (معنای اشارتی) ای کوکل حق سبحانه و تعالی نیک
مقتضیات تجلیات صفات متقابله لی اولان فضا و بلا و صائب ظهور ایدمکده
انک پریشانی ناله ایلله ز پرک مرغ اوج اعتلای علین اولان مؤمن عاقل چونکه
دام قضایه دوشه اکا تحمل کر کدر که (من) مرض بقضائی ولم یصبر علی بلاقی
فی طلب ربا سوائی (و عیدنده داخل اولیه

باچنین زلف و رخس باد نظربازی حرام * هر که روی باسین و جمد سنبل بایدش

محبوب بونجین زلف و رخ ایلله ایکن عاشق حرام اولسون هر کیم اکا باسینک بوزی
و سنبلاک قورجینی کرک اوله (مفردات) (باچنین) بونجین (زلف) م (رخ)
بکاف (ش) صبر (بادا) اولسون (نظربازی) عاشق (حرام) م (هر که) م
(روی) یوز (باسین) بیاض چچیک (جمد) قورجی (سنبل) زلف (باید)
کرک (ش) اکا (معنای اشارتی) اول باقی لایزال اولان محبوب حقیقی بوقدر انوار
تجلیات صفات و انوار تجلیات ذات ایلله کنندوده کمال حسن و ملاحات و جمال
بی مثل و بی نهایت وار یکن اول کیم به حضرت الله عاشق حرام اولسونکه
سریع الزوال و ظل و خیال اولان و کندو بی عناده خور و دنی قیلان مصنوعاتک
حسن بی قاشنه نظر و محبت اینکله حقدن غافل و عیالی قاب سبیله جمال الهدن
محروم و عا طیل اوله (نور ذیافته من) شرور افشا و من سببات ایمانک و عصما الله
من محبة ماسواه بحرمة حبیب محمد صلی الله علیه و سلم

رند عالم سوزرا باصلحت بینی چه کار * کار ملکست آنکه تدبیر و تأمل بایدش

باغبان کر پنج روزی صحبت کل بایدش * برجفای خار هجران صبر بلبل بایدش

برجفای خار هجران صبر بلبل بایدش
صحبت کل مصدرک مفعولنه اضافه
بر حرف صله جفای خار هجران لایه
و بیانیه در صبر بلبل مصدرک فاعله در
محصول بیت * باغبانه اگر برش کون
مقداری کل صحبتی کرک ایسه یعنی کله
مصاب اولوق مرادی ایسه خار هجران
جفاسته اکا بلبل صبری کرک یعنی بلبل کی
پرینه قریب کلک ابرلقنه صبر و تحمل
کرک مراد تمسکله یعنی هر عاشق که
وصال جانان ایلله مشرف اولوق ایتر
نیجه زمان فراق جفاسته صابر اولوق کرک
(ای دل اندر بند زلفش از پریشانی منال *
مرغ ز پرک چون بدام افتد تحمل بایدش)

محصول بیت * ای کوکل جانانک زانی
بندیده پریشانی ناله ایلله ز پرک مرغ
ز پرک چونکه دوشه دوشه اکا تحمل کرک
ایندی سنده مرغ ز پرک ایست تحمل ایلله
چالبوب فریاد و ناله ایلله (باچنین زلف
و رخس بادا نظربازی حرام * هر که روی
باسین و جمد سنبل بایدش) * محصول

بیت * بونجین زلف و رخله اکا نظربازی
حرام اولسون هر کیم اکا باسینک بوزی
و جمد سنبل کرک ایسه یعنی جانانک روی
وارایکن باسینه زانی و ارا یکن جمد سنبله
طالب اوله نظربازی و محبوب دوستاق
حرام اولسون دیکدر (رند عالم سوزرا
باصلحت بینی چه کار * کار ملکست
آن که تدبیر و تأمل بایدش) رند عالم سوز
پسایه در عالم سوز وصف کرکیدر
ترك ماسوا دن کما بشدر * محصول
بیت * تارک عالم اولان رندک باصلحت چنکله
نه ایشتی و اربعی رند عالم سوزک مصالح دنیا
ایلله نه ایشتی و اربعلت ایشدر اول که
تدبیر و تأمل ایست یعنی تدبیر و تأمل محتاج
اولان پادشاهلق ایشدر کدالقی اینی دکلدر

حالی ترک ابدی عاشق مصلحت بیستک ایل نه ایشی وار سلطنت ایشیدر اولکه
اکادیر و نامل کرک (مفردات) (رند) عاشق (عالم سوز) عالی یاقینی (یا) مع
(مصلحت بین) مصلحت کور ییچی (یا) مصدریه (چه کار) نه ایشی وار (کار)
ایش (یا) سلطنت (است) در (آنکه) اولکه (تدبیر) م (نامل) فکر
(یاد) کرک (ش) اکا (معنای اشارتی) (الشق ناز فی القلوب تحرق ماسوی
المحبوب) سر نجه آتش عشق خدا ایل ماسوی الهی یاقینی و رک ابدیچی اهل الهک
دنیاک مصلحت بین لکله و حب شهواتدن اولان محو بلرله و محبت ناملرله
ودولت و سلطنتلرله نه ایشی وارددر بلکه (و هما حرامان صلی اهل الله) در زرا
سلطنت دنیا و محبت ماسوی ایشی قلبی حقدن غافل اولرک تدبیر و ناملی ایل
حصول پذیرد پوخسه ضررینک بسط اولان قلند جعی ممکن دکلدر

تکیه بر تقوی و دانش در طریقت کافریت راه رو کر صد هیز دارد توکل یابدش
طریقتیه تقویه و حله اعتماد کافر لکدر رسالت آخرت اکر روز هیز مالک
اوله اکا توکل ککر کدر (مفردات) (تکیه) اعتماد (بر) علی (تقوی) م
(دانش) علم (در) فی (طریقت) م (کافریت) کافر لکدر (راه رو)
بول کیدیچی (کر) اکر (صد) پوز (هیز) معرفت (داد) طوته (توکل)
م (یاد) ککرک (ش) اکا (معنای اشارتی) طریقی اهل الهیه تقوی
و طاعت و علم و معرفت و اعتماد و انلره مغرور اولوب وجوددن و ماسو ادن
فانی اولماق کافرک و منکر نعمتک و قاصر همتک رسالت صادق لایق اولان
صد هزار انواع علم و معرفت و کشف و کرامت و اسرار ملکوتیه مالک اولنه دخی انلره
اعتماد اقبوب انجیق حضرت الهک رحمت و اسوه سنه و کرم و احسانیه
اعتماد ایدوب توکل و تسلیم اوزره اولقدرد

نازه از آن ترکس مستانه اش باید کشید این دل شوریده تان جمع کاکل یابدش
انک اول مستانه چشیدن نازل چکمک کرک پوشوریده ده مادامکه انک کاکلک
جهدی کرک (مفردات) (نازه) نازل (زان) اندر (ترکس) چشم (مستانه) م (ش)
ضمیر (یاد) کرک (کشید) چکمک (این دل) بو کوکل (شوریده) دل (نا) مادامکه
(آن) اول (جهد) قوریچی (کاکل) م (یاد) کرک (ش) اکا (معنای اشارتی)
اول کرم و عنایت و نظرحرمت صاحبی محبوب حقیقینک ناز و استغاثه یی و واسطه
جو و جفا و درد و بلازینی جان و دل ایل چکمک کر کدر مادامکه بوستانه
بجلی اولان دل شوریده به انک تجلیات اسرار غیبیه ری و اتواز معرفت
و علوم لدنیه لری کرک اولد قجده

ساقیاد کردش ساغر آمل تابکی دور چون با عاشقان افتد تسلسل یابدش
ای ساقی ساغر کزدشده نامل قجده دور چون عاشقانه دوشه اکا تسلسل کر کدر
(مفردات) (ساقیا) م (در) فی (کردش) دورک (ساق) قدح (آمل) بهانه (تابکی)

چنددک (دور) م (چون) چونکه (با عاشقان) عاشقانه (افتد) دوشه (تسلسل)
لا ینقطع (یاد) کرک (ش) اکا (معنای اشارتی) ای ساقی شراب عشق الهی اولان
شیخ شفیق مجلس عرفانه کردش و نوبت ایل احسان اولتان شراب عشق دلکشایی
و فیض و نجایات خدایی بخش و طاعتکده چندهدک بهانه و تعلل و تأخیر و نامل
پیوررس چونکه دور و اداره ایل نوبت قشته و جکر سوز عاشقانه دوشه اول شراب
و حدک و فیض اقدسک تسلسل و دوا می کر کدر که نلره لطفکر دانددر

کیست حافظ ناشر غیبی آواز چنک عاشق مسکین چرا چندین نجهل یابدش
حافظ کیدر که تا چنک آواز سنز شراب ایچمه اول مسکین عاشقه نیچون بو قدر
نجهل کر کدر (مفردات) (کیست) کیدر (حافظ) م (نا) حتی (توش) ایچمه
(یاد) م (بی آواز) نهمه سنز (چنک) م (عاشق مسکین) م (چرا) نیچون (چندین)
بو قدر (نجهل) زینت (یاد) کرک (ش) اکا (معنای اشارتی) حافظ کیدر که
ناشته سار و آواز چالقمز شراب عشق نوش ایچمه ایدر و عشقک یولنده هر درای
خرابانی قبول ایدر اول مسکین عاشقه نیچون بو قدر نجهل و زینت و آشته سار کر کدر
کر ککرکه عشق خر ایاقلر سوز معمور لری و بران ایدر

خوشا شیراز و وضع بی مثالش خداوند آنکه دار از زوالمش
نه لطیفدر شیراز و آنک بی مثال وضعی ای مالک المات اولان الله سن ای زو الدن
حفظ ایل (مفردات) (خوشا) نه کوز لدر (شیراز) حافظک شهری (وضع)
ینا (بی مثال) م (ش) ضمیر (خداوند) ای مالک اسی (نکه دار) حفظ ایل (از)
من (زوال) م (ش) ضمیر (معنای اشارتی) (لایسحق ارضی و لایسحق و لکن و سمنی
قلب عبیدی المؤمن التقی) حدیثله موصوف عالم کبری و شهر عجب اولان قلب
طارف بالله نه لطیفدر و آنک بی مثال وضعی نه کوز لدر که انوار الهی و اسرار
مجدی و انیسیت حقانی و مشاهده جلاله بانی و فیوضات و تجلیات انوار ذات
بیچون سبحانی جماله معارف بی نهایته اندر سن اتی ما وضع لدا اولان معرفتاردن
زوالدن و میل و محبت ماسوا ایل خراب اولقدن حفظ ایل

ز رکنا باد ما صد لوحش الله که عمر خضر می بخشد زلالش
بزم رکنا باد من دن پوز و حشت اراق اولسون و کانحسین اولسون که انک لذت
صوفی خضر عمری بفشار (مفردات) (ز) من (رکنا باد) شیرازده برابر ماق آیدر
(ما) بزم (صد) پوز (لوحش الله) لاوحش الهمدن محققدر الله اکا و حشند و برسون
و خراب اولسون دیکدر صکره تحسین مستانده استعمال اولندی (عمر) م (خضر)
م (بخشد) و بزم (زال) طانلوصو (ش) ضمیر (معنای اشارتی) (من اخلص الله
اربعین صباحا ظهرت بتابع الحکمة من قلبه علی لسانه) حدیث شریفی سر نجه
بزم متبع علوم لدنی و مطلع انوار معرفت یقینی اولان بتایینع قلبز حجاب ماسوا ایل

(کیست حافظ ناشر غیبی آواز چنک عاشق مسکین چرا چندین نجهل یابدش)
عاشق مسکین چرا چندین نجهل یابدش
رود بوده قبلدر اما بوند مراد قبلی
سازدر نجهل نامل بایسدن مصدر در
آدمی کوزللدن نسته * محصول بیت *
کیدر حافظ که باده فی قیل آواز سنز
ایچمه یعنی ساز سنز باده ایچمه عاشق
مسکینه نیچون بو قدر نجهل کرک یعنی
باده ایچدیچی بزمی که سازه ایدر یعنی
حافظ کی مفاص عاشقه بو دکا و تکافات
لازم دکل باده ایچمه کده (وله ایضا)
خوشا شیراز و وضع بی مثالش * خداوند آنکه
دار از زوالمش * محصول بیت *
نه خوشا شیراز شهری و آنک بی مثال
وضع یارب آتی زوالدن حفظ ایل
(ز رکنا باد ماصندلو حش الله) که عمر
خضر می بخشد زلالش (رکنا باد)
معنای کتب اولنده تحقیق ایلش تکراره
احشاج بو قدر لوحش الله اصلنده
لاوحش الله ایدی مقام دعاده استعمال
ایدر الله و حشت و برسون دیکدر
عربلر بر روشن اولسون دیجک رده بوله
دعا ایدر یعنی خراب اولوب سکای ایچیدن
اکسون که و حشت و بره صکره ایکی
همزه بی تخفیف ایدوب لوحش الله دیکدر
یعنی الله تعالی خراب ایدوب و حشت
و برسون بونده صد لوحش الله دن مراد
یوز قات شن او اسون دیکدر علی کل
حال شلکاه دعادر که حرف تامل زلال
طانلی صو * محصول بیت * بزم رکنا باد من
یوز قات شن و معمور او و ن زرا
خضر عمری و بر آب زلال یعنی انک
طانلی صوفی ایچن حیث ایدی بولور

(میان جعفر آباد و مصلی غیر آمیز می آید ششاش) چه آباد سابقا وک متاسیده ذکر اولشدر تکراره احتیاج بقدر شیرازده
شیرانکاهدر شهر خلقی آمده تفرجه واردر مصلی برغان کاهدر که خواجه حضرت تریک تریه شیریناری اندر در غیر آمیز وصف رکیدن
آمیزیدن شیر قرضدن بچی دیکدر معلومدر که رنشدنی قرضدر سدر قوقوسی زیاد، چقار شمال شینک قصبه قطب شمالی ناحیه سندن

﴿ ۹۲ ﴾

خراب اولمندن اوراق اولسون واکا تحسین اولسونکه انک لذت روحانیت الیه جاری
اولان علوم آب حیات غیض عرقی بلکه حیات ابدی بخش اید بیدر

﴿ میان جعفر آباد و مصلی غیر آمیز می آید ششاش ﴾

جعفر آبادله نازکاه اور تاسنده انک شلی شیر راجحه لوکاور (مفردات) (مبار) (اوره
(جعفر آباد) رکنا باد کبی رنهدر (مصلی) م (عیر آمیز) (عیر راجحه) سله فاریشق
(می آید) کاور (شمال) (ش) (عیر) (معنای اشارتی) (زوجه) (کبی) (خالص)
و عشق مرفه الله الله معور و آباد اولش قاب الیه محل مرآج و من اولان روح پاک
اور تاسنده دانشمک و هنرین لطیف عالم غیب هویتدن نفعات الهی روزگاری
اسب و دماغ جانی معطر اید بیدر

﴿ شیراز آید و فیض روح قدسی بخواه از سر دم صاحب کاش ﴾

شیراز کل و روح قدسه منسوب اولان فیضی انک صاحب کال آدمزادن ایسته
(مفردات) (با) (ظرفیه) (شیراز) (شهر) (آی) (کل) (فیض) م (روح قدس
چهر ایل علیه السلام باخو و حقیقت محمدیه در که (خلق الله علی صورته) اولان
اول موجود در انک کنه و حقیقتی انجمنی الله تعالی یلور (با) (نیبه) (بخواه) ایسته (از)
من (مردم) آدم (صاحب کال) م (ش) (عیر) (معنای اشارتی) ای سالک وطن اصلی
اولان روحانیت جانیه کل و روح قدسه منسوب اولان فیضی و غذای جبریل اولان
نور حق و غذای روحی صاحب کال اولان ارواح قدسیه صاحبزادن طلب الیه
و هر موهبی کند و شجرتدن ایسته

﴿ صباژان اولی شنگول سرمست چه داری آکهی چونت حاش ﴾

ای صبا اول عالی جناب شیرین محبوبدن نه آکا هانی طوتار سن انک حالی نیجه در
(مفردات) (صبا) م (زآن) ایدن (اول) (محبوب) (شنگول) (شیرین) (سرمست)
عالی و مستغنی (چه) نه (داری) (طوتار سن) (آکهی) (خبردارلق) (چونت) (نیجه در
(حالی) انک حالی (معنای اشارتی) ای دماغ جانیه غذای روحانیت بشارت بچی
پیر و خرد روشن شیر اول مستغنی و جناب عالی شیرین و بی نظیر محبوبک معرفت
انوار قدسیه سندن نه کونا آکا هانک وارد و بزم حقمنده اواده و بخششی نیجه در که
(کل بوم هو فی شان)

﴿ می آمد شکر مصری شیراز که شیرینان ندادند انفعالش ﴾

مصر شکر شیرازه فتن کلدی که شیرینا کافعال و برمدیلر (مفردات) (می)
فتن (آمد) کلدی (شکر مصری) م (با) (ظرفیه) (شیراز) م (شیرینان) (طوتار) (ندادند)
و برمدیلر (انفعال) (خیالت) (ش) (عیر) (معنای اشارتی) اول لذت روحانیت نسبت
لذت نفسانی چنان ظهوره گاه که لذت روحانیت صاحبزادی آکا خیالات و ربه البته
و برادر که لذت نفسانی قانی و لذت روحانی باقیدر

﴿ مکن بیدار ازین خواب خدارا که دارم خلوت خوش باخیالش ﴾

الله ایچون بنی بوخو ایدن بیدار الیه که انک خیالیله برخوش خلوت طوتارم

﴿ مفردات ﴾

اسن یله دیور * محصول بیت * جعفر آبادله
مصلی بنده شمال یلی عیر آمیز اسر
یعنی کوزل فوقول کتور (شیراز آید)
و فیض روح قدسی * بخواه از سر دم
صاحب کاش (شیراز با حرف صله آی
الف مدوده الیه فعل امر * فرد مخاطب
کل دیکدر و او حرف عطف فیض روح
قدسی لایه و سیاه در مصرع ثانی به
مر و ندر * محصول بیت * شیراز کل
و حضرت جبریل امینک فیضی دله
صاحب کال مرد مندن ایستی خالقنک
هر بریسی بر ملکدر هن و وجهه
استفاده و استفاده به قایلدر خواجه
حضرت ناری شیرینی و خلقی مدحسده
اطر ایوردر (که نام قدیم مصری برداشته)
که شیرینان ندادند انفعالش (که اسدر
کیم * متاسیده قدیم مصری بیانی که حرف
بیان شیرینان یعنی شیرین پسران انفعال
بونده حیاش منده انک متاسیده در شین
ضیر بیت اولده که به راجعدر * محصول
بیت * مصر شکرینک نامنی بونده کیم
آکدی که شیرین پسران آکا انفعال و برمدیلر
یعنی هر کیم که شهر شیرازده شکر
مصری بی آکدی شیرین پسرزانی شرمند
ایلد بلز (صباژان اولی شنگول سرمست
* چه داری آکهی چونت حاش)
شنگول و شنگل و شنگ غایبده کوزل
و مطبوع و شرینکار محبوبه دیور * محصول
بیت * ای صبا اول اولی شنگول
سر سندن نه خبرک وار حالی نیجه در
یعنی ایدن خبردار انک واری حالی نیجه در
زوه بیان الیه (مکن بیدار ازین خواب خدارا
* که دارم خلوتی خوش باخیالش)
مکن بیدار خطاب عامر خلوتی یا وحدت
و یاتیکر خیالش ضیری چالاه راجعدر
* محصول بیت * بوخو ایدن بنی بیدار الیه
الله ایچون زرا برخوش خلوت وار
خیالیله یعنی خیال جاناله خوایده تنهام بنی بوخو ایدن اوایرمه

﴿ ۹۳ ﴾

(مفردات) (مکن) (ایله) (بیدار) (اینانق) (ازین خواب) (بو او یقودن) (ام) (بنی
(خدارا) (الله ایچون) (که) (زرا) (دارم) (طوتارم) (خلوت) م (خوش) م (با) (للملاسه
(خیالش) م (معنای اشارتی) ای پیرم اول لذت روحانیت و توار ذات خدا به
استراحت مقامه اصحاب کهفک (و محسبهم ایفاظا و هم رفود) سری تجلیاتر بنه
مظهر بیت بولوب ماسوی الیهدن کوز و مدقدنصره الله ایچون بنی بوخو ایدن بیدار
ایلیوب صحوه کتور مه زرا اول مقامده اول محبوب حقیقتنک خیال و وصال الیه خوش
خلوت طوتارم

﴿ کر آن شیرین پسر خونت برزد دلاچون شیر ما در کن حلالش ﴾

اول شیرین پسر اگر فاک دو که ای کوکل اکا انک سودی کبی حلال الیه (مفردات)
(کر) (اگر) (آن) (اول) (شیرین) (طاتلو) (پسر) (ولد) (خون) (قان) (ت) (ضیر) (برزد)
دو که (دلا) (ای کوکل) (چون) (مثل) (شیر) (سود) (مادر) (آنه) (کن) (ایله) (حلال)
م (ش) (ضیر) (معنای اشارتی) (الایمان بین النشیه و التزیه) سر نیجه پیا بی تجلیات
و نفعات تجدد یات بخش اید بچی محبوب حقیقی عشق و محبت و لذت روحانیت بولنده
اگر فاکنی دو کر سه ای کوکل اکا انک سودی کبی حلال الیه یعنی هر در لو درد
و بلاسنه تحمل و تلذذ الیه سن

﴿ چرا حافظ چوی ترسیدی از هجر نکردی شکر ایام وصالش ﴾

ای حافظ چونکه فراموشی خوف ایدر سن نیچون انک ایام وصالنک شکر فی الخزن
(مفردات) (چرا) (نیچون) (حافظ) م (چو) (چونکه) (می ترسیدی) (قور فرسن
(از) (من) (هجر) م (نکردی) (ایلدک) (شکر) م (ایام) (کونار) (وصال) م (ش) (ضیر
(معنای اشارتی) ای حافظ چونکه فراق و حجاب بدن خوف ایدر سن نیچون ایام
وصالنک شکر فی ادا ایلدک کر چه نافرقت نار حرقندن اشد در اما نعمته شکر
نمقی زیاده ایدر و کفران نعمت نعمتی الدن جبقاردر

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ بیدار ازین قرار و طاقت و هوش بنی سکن دل و بین بنا کوش ﴾

بدن قرار و طاقت و عقلی ایلتدی حین بنا کوشلو و طاش کوکلو و محبوب (مفردات)
(بیدار) (ایلتدی) (ازین) (بدن) (قرار) م (طاقت) م (هوش) (عقل) (بنی) (محبوب
(سکن دل) (طاش کوکلو) (سین) (کوشه) (منسوب) (بنا کوش) (قولا قیزی
(معنای اشارتی) مستغنی و منور عالم بر محبوب بی نظیر بدن صبر و قرار و طاقتی و عقلی
جنانک صفتی سبیل بدن کیدردی و بنی مست و مستغرق ایلدی

﴿ نکار چاپکی شکی پری و ش ظریفی مهوش و تری قباوش ﴾

اول محبوب کوزل و چاپک و شیرین و پری کیدر ماهوش و ظریف قباوش بر محبوبدر
(مفردات) (نکار) (محبوب) (چاپک) م (با) (و حدیثیه) (شک) (شیرین) (مطبوع) (با)
و حدیثیه (پری و ش) (پری کبی) (ظریف) م (با) (و حدیثیه) (مهوش) (آی کبی) (ترك)

﴿ فی ﴾

﴿ ۹۴ ﴾

(کران شیرین پسر خونت برزد دلاچون
شیر مادر کن حلالش) * محصول بیت *
اگر اول شیرین پسر فاقمی دو کر سه ای
کوکل انک شودی کبی اکا فاکنی
حلال الیه (چرا حافظ چوی ترسیدی
از هجر نکردی شکر ایام وصالش)
* محصول بیت * ای حافظ چونکه
هجر ایدن قور فردک نیچون ایام وصال
شکر بنی ایلدک و یا ایلدک یعنی وصال
جانانه نیچون شکر ایلدک (وله ایضا)
(بیدار ازین قرار و طاقت و هوش * بت
سکن دل سین بنا کوش) (سکن و سین
یازی نسبت و لون نا کیدر ایچوندر
بنا کوش قولا قیزی * محصول بیت *
بدن قرار و طاقت و هوشی ایلتدی طاش
بور کلی کوش بنا کوشی بت یعنی
بوصفتی بر دلبر بدن قرار و صبری آلدی
(نکاری چاپکی شکی پری و ش * ظریفی
مهوشی تری قباوش) * محصول بیت *
پری کبی بر شیرین و مطبوع و بر چاپک نکار
برمه کبی بر ظریف بر ترک قباوش آلدی
بدن طاقت و هوشی حاصلی بو او و صافه
منصف بر جانان بنی سندن آلدی

محبوب (یا) وحدیه (یا) فغان کیمی (معنای اشارتی) اول محبوب بر سر
الحساب و بر طایف و رغائب عن النظر که (لا تدر که الابصار) در ویر عالم و فائض
النور و غش بیک حجاب و راسته بر محبوب که مثل و نظیری بود قدر

﴿ زب آب آتش سودای عشقش * بسان دیک دامن می زنم جوش ﴾

انک عشق سودای آتش حرارتش چو لک کبی دامن جوش آورد و قیام
(مفردات) (ز) من (تاب) حرارت (آتش) م (سودا) م (عشق) م (ش) ضمیر
(بسان) مثل (دیک) چو لک (دامن) م (میرتم) آوردم (جوش) م (معنای اشارتی)
محمد الله اول محبوبك آتش عشقتك قبله اولان حرارتش کمال اتباع و اقتضا
التر رسول الله صلى الله تعالى علیه وسلم اثری چو لک کبی دامن جوش آورد
و قیام مکه (و کان الی صلی الله علیه و سلم بصلی و فی قلبه از رکاز المرحل) یعنی
قلب شریفی چو لک کبی غلبان ایدری

﴿ چو پیراهن شوم آسوده خاطر * کرش همچون فبا کرم در آغوش ﴾

پیراهن کبی آسوده خاطر او آورم اگر آبی فغان کبی در آغوش ایدم (مفردات)
(چو) مثل (پیراهن) کونک (شوم) اولم (آسوده) فارغ (خاطر) قلب (کر)
اگر (اش) آبی (همچون فبا) فغان کبی (کرم) طوئرم (در) فی (آغوش)
فوجاق (معنای اشارتی) استیذابه (الابد کر الله نطمئن المقاب) آیت کریمه
سر نیجه بدن محبوبی پیراهن بلا هائل مس استیذابی کبی اول محبوب حقیقتك قلب
فیض بلا واسطه سه و افس و نیجی بلا حجاب نه مظهر اولد قدده آسوده خاطر و مطمئن
القلب اولورم (قدشفها جابا) آیت جلاله سی سر نیجه اگر حضرت الهلک عشق و فیضی
فغان تی احاطه ایدر کبی قلبی احاطه ایدر سه

﴿ نمی رنجیم ز جور او که بی خار * نباید کل کسی بی نیش هم نوش ﴾

انک جوریدن انجیزم زیر خار سز کل و نیش سز عسل بر کیمه بولم (مفردات) (نمی رنجیم)
انجیزم (ز) من (جور) م (او) ضمیر (که) زرا (بی خار) دیکشتر (ناید) بوله من
(کل) م (کسی) بر کیمه (بی نیش) زبور دیکشتر (هم) دخی (نوش) بال (معنای
اشارتی) (عظیم الولاء مع عظیم البلا) قو نیجه دولت عشق و باعث سعادت
سرمدی اولان فیض و افس خدای استیذابی کیمه راه عشقه ظهور ایدن اشد بلایه
احمل کرک او لدیفشیدن یسور که اول محبوب جور و جفا شدن انجیزم شیوه
وصلت اولدینی اجل شدن بلکه تلذذ ایدرم که جهات کل بهضار وصل
بی نیش بولمق ممکن دکلدر

﴿ اگر بوسیده گردد استخوانم * نگرده مهرش از جام فراموش ﴾

اگر استخوانم چو ورمش اوله انک محبتی جاعیدن فراموش اولم (مفردات) (اگر)
م (بوسیده) چو ورمش (نگرده) اوله (استخوانم) کیمک (نگردد) اولم (مهرش)
انک محبتی (از جام) جاعیدن (فراموش) م (معنای اشارتی) اول محبوبك عشق

(ز تاب آتش سودای عشقش * بسان دیک دامن می زنم جوش * مصراع اولک
اضافه ای لامیه زور مجازا بسان دیک ده
بویه در بسان ادات تشبیه در دیک کاف
عجمله چو ملکدر * محصول بیت *
جانانک عشق سودای آتشی حرارتش
چو لک کبی جوش آوردم دامن یعنی دامن آتش
سودای عشقشده یا نوب یا قبله یم
(چو پیراهن شوم آسوده خاطر * کرش
همچون فبا کرم در آغوش * محصول
بیت * پیراهن کبی آسوده خاطر اولورم
اگر جانانی فغان کبی قو نیجه آورسم
یعنی قو نیجه سم (نمی رنجیم ز جور او که بی
خار * نباید کل کسی بی نیش هم نوش)
* محصول بیت * جانانک جوریدن
انجیزم زب را هیچ بر کیمه کل دیکشتر
و نوشی یعنی عسل نیش زبور سز بولم
حاصلی اشیا اضداد بیه میندر مصراع
* کیم و مارو کل خار و نغم و شادی بهمند
(اگر بوسیده گردد استخوانم * نگرده
مهرش از جام فراموش) بوسیده
چو ورمش * محصول * اگر استخوانم
چو ورمش ده جانانک مهری جاعیدن
فراموش اولم یعنی جاعیدن چغیر

و محبتی دل و جانده اول قدر قرار ایلدیکه وجودم و ککرم چو ورمش اولسه دخی
انک محبتی جاعیدن کیم و فراموش اولم

﴿ دل و دینم ببردست و ببردست * برودوشش برودوشش برودوشش ﴾

دل و دینی ایلشدر انک سینه سی و او موزی انک سینه سی و او موزی
(مفردات) (دل) گو کل (دین) م (م سیم) ضمیر (بردست) بیلشدر
(ببردست) صنعت تکرار (بر) سینه (دوش) او موز (ش) ضمیر (برودوشش
برودوشش) تکرار (معنای اشارتی) اول محبوبك عشق و محبتی ولدت انس
و مساجاتی دل و جانده کیمه کیمه انوار ذات بیجو نشه مستغرق و متغیر
و سر کر دان ایتمکه دل و دین سودا سنی شدن ایلشدر انک انوار ذاتیه سی
و علوشانی و عظمت جلاله سی

﴿ دوی تودوای نست حافظ * لب نوشش لب نوشش لب نوشش ﴾

سنگ در مانک سنگ در مانکدر ای حافظ انک بال دوداقی انک لذیذ لیلی انک لذیذایی
(مفردات) (دوا) درمان (تو) من (دوا) م (تو) سن (است) در (حافظ) م
(اب) دوداقی (نوش) بال (ش) ضمیر (معنای اشارتی) ای حافظ
اول محبوبك کلمات قدسی فیض اقدس سی و نیجات انسیه سی سنگ
در مانکدر سنگ در مانکدر

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ دلم زمیده شد و غافل من درویش * که آن شکاری سر کشته راجه آمد پیش ﴾

کو کل اور کش اولدی بن درویش غافل که اول سر کشته شکاری او کنه نه کادی
(مفردات) (دلم) کو کل (زمیده) اور کش (شد) اولدی (غافل) م (من) بن
(درویش) م (آن شکاری) اول شکاره منسوب صید (سر کشته را) محیره (جه)
نه (آمد) کادی (پیش) او کنه (معنای اشارتی) ساعد شاه قرار گاهی اولان
مرغ دل حضرت الهلک ذکر و افس جافترا شدن وحشی اولوب ماسوی الله وادی
هلاکته و وجود بشریه قیسنه میل ایلوب بزی حقدن محبوب ایلدی بن درویش
غافل که اول جال حق مشاهده ده متغیر شکار شکاری انوار نیجات اولان کو کاحه
عجابه حال عارض اولدی و سبب حجاب نه اولدی

﴿ چو بد بر سر ایمان خویش می لرزم * که دل بدست کان ابرو بیست کافر کیش ﴾

کند و ایمان بانی اوزره سکوت کبی دردم زب کو کلام کافر مذهبو برکان ابرونک
انده در (مفردات) (چو بد) سکوت کبی (برسر) باشی اوزره (ایمان) م
(خویش) کندی (می لرزم) دردم (که) زب (دل) کو کل (با) لایله
(دست) ال (کان) بای (ابرو) فاش (یا) وحدیه (است) در (کافر) م (کیش)
مذهب (معنای اشارتی) (الایمان کله ذوق و شوق) خبری سر نیجه قبله اولان
ذوق ایمان و نور ایضانک زوال خو فشدن سکوت کبی دردم و عیدم عصمتدن

(دل و دینم دل دینم ببردست * برودوشش
برودوشش برودوشش * محصول بیت * بنم
دل و دینی دل و دینی ایلشدر جانانک
سینه سینه او موزی سینه سینه او موزی خواجه
بو یکنه صنعت تکرار رعایت ایلشدر
(دوی تودوای نست حافظ * لب نوشش
لب نوشش لب نوشش) * محصول بیت *
ای حافظ سنگ در مانک سنگ در مانکدر
جانانک لب نوشی لب نوشی لب نوشی
بو یکنه ده تکرار رعایت ایلشدر (وله ایضا)
(دلم زمیده شد و غافل من درویش *
که آن شکاری سر کشته راجه آمد پیش *
من درویش اضافتی بیانیه بای اطمینان
و او حرف حال شکاری آلمان حیوانات
یونده کندی دلی مراد در حرف نسبت
شکاره منسوب دیکدر رسید اولسان
طیور ده شکاری دیرل سر کشته به
اضافت بیانیه * محصول بیت *
کو کلام اور کادی حال بو که بن درویش
غافل که اول سر کشته شکاری او کنه
نه کادی یعنی اسکانه واقع اولدی
و باشند نه حال کادی مصراع ناینک
معنا سنی که اول آوجی حیرانه نه کادی
دین شکار بیک معناسنی نیاز ایش
(چو بد بر سر ایمان خویش می لرزم *
که دل بدست کان ابرو بیست کافر کیش
* محصول بیت * سکوت کبی کندی
ایمان اوزره دردم زب کو کلام
برکان ابرو کافر کیشک انده در
یعنی بر ظالم بد کیشک انده در

(خیال حوصله بحر میزیم هیئات * جهاست در سرائین قطره محال اندیش * خیال حوصله بحر لایه زرد خوصه قوش قور سنی در میزیم فعل مضارع متکلم وحده یزید نندن بشوررم دیمکدر ابلکدن قصیر در قطره محال اندیش یابنه در * محصول بیت * دریا حوصله سی خالی بشوررم یعنی هیچ نینددن بولایوب متغیر اولیم دیزیم هیئات اسماء افعال دات استبعاد در

﴿ ۹۶ ﴾

یعنی بنم کبی تنک حوصله بحر خیالی بشوررم یکسیدرتلو اردر بو محال فکری قطره نك باشند یعنی عجب سود الزوار باشند که کشیدنی دریا به او یکسیدر حوصله ده (بنایم آن مژه شوخ عافیت کش را * که موج میرندش آب نوش بر سریش) بنایم قریان اولیم دیمکدر مژه شوخ عافیت کش اصفا فنی یابنه در شوخ بونک کبی بر رده حشری مناسبه در عافیت کش وصف ترکیبدر کشید نندن کافی هرینک ضعیله دینک متناسبه عافیت اولدر یچی یعنی عافیتی ازاله ایدیمی حاصلی زهد و تقوا و پر هیز کارلنی فتح ایدیمی که حرفی رابط صفت موج میرندک مقدم مقول در شین صبر معنی جهندن نیشه مقید در تقدیری بر سریشش در * محصول بیت * اول عافیت کش مژه شوخه قریانه اولیم الیک نیشی او جند آب حیات موج اورر یعنی نیشندن آب حیات افار کچه که دوقته و یاد که حیات ابدی بولور دیمکدر (ز آستین طیبیان هزار خون بچکد * کرم بنجر به دستی نمند بر دل ریش) کرم هم صبر معنی جهندن ریشه مقید در تقدیری بر دل ریشم دیمکدر رسیده با حرف تنکدر در * محصول بیت * طیبیلر بکنکدن یک فان طلمر یعنی یک قطره فان طلمر اگر بنجر به طریقله دل ریشمه ال قویه لر یعنی بنم دل ریشم نبضه ال اورسه لر دلک کال چرا حندن تعبیر در یعنی در عشق دن خواجه خونین دل اولد یغن بیان ایدر (بکوی میکده کربان و سرفکند روم * چرا که شرم همی آیدم ز حاصل خویش) سرفکند کنایه شرم حیا و شرمیدن زیرا او تنان کسه باش او کته دوشور یعنی اباضی آرقسینه بقار مصرع ثانی بو معنای بیان ایدر * محصول بیت * کوی میخانه به کربان و سرفکند کیدرم زیرا که بکا حجاب کلور کند ی حاصلدن یعنی پیر معنان حضور بنه اونائی کیدرم زیرا اکا لایق بر خد متم بو قدر

﴿ شرم ﴾

﴿ شرم ﴾

﴿ ۹۷ ﴾

(شرم حیا همی) دائم (آید) کلور (ام) بکا (ز) من (حاصل) م (خویش) کشدی (معنای اشارتی) (و انخوا الیه الوسیله) آیت کریمه سی سر نیجه اول طیبیان الهیارک و میخانه شراب عشق و معرفت لدنیه لر که حضور شریفار بنه استمداد ایده رک کربان و نالان صد هزار خجالتله سرفکند حیران کیدرم یعنی بکا بونفس شوم النندن اولان کشدو کسب یدمدن و حاصلدن دائم شرم و حقدن حیا کلور

﴿ نه عمر خضر بمانده ملک اسکندر * نزاع بر سر دنیای دون مکن درویش ﴾

نه خضر که عمری نه اسکندر که ملکی قالور ای درویش دنی دنیا هوسی اوزره نزاع ایله (مفردات) (نه) فنی (عمر) م (خضر) م (بماند) قالور (نه) فنی (ملک اسکندر) م (نزاع) م (بر) علی (سر) سودا و هوس (دنیای دون) م (مکن) ایله (درویش) م (معنای اشارتی) (حب الدنیا راس کل خطیبه) حدیث شریفی سر نیجه سنی حقدن قافل و محبوب ایلین شرابی سراب و نیمی نقم سریمه الزوال اولان فانی دنیا به الدائم ز پانه خضر که عمری قالور و نه اسکندر که ملکی قالور ای درویش بودنی دنیانک محبتی اوزره خلفه نزاع ایله و کیمسه نك فنی انجمنه

﴿ توبنده کله از بادشه مکن ای دل * که شرط عشق باشد شکایت از کم و بیش ﴾

من بنده سن ای کوکل بادشاهدن شکایت ایله زیرا قلیل و کثیردن شکایت عشق شرطی دکلدر (مفردات) (تو) سن (بنده) قول سن (کله) شکایت (از) من (بادشه) م (مکن) ایله (ای دل) ای کوکل (که) زیرا (شرط عشق) م (نباشد) اولز (شکایت) م (از) من (کم) اکسک (بیش) زیاده (معنای اشارتی) (القناعه کنز لایفی) خبری سر نیجه اگر حضرت الهیه قریب بولیم و مقبول درگاه اولیم دیرسک فوت لایعونه قناعت ایله و بر نفس ذکر حقدن قافل اوله سن قولایم چون خلق اولمش بر بنده سن ای کوکل بادشاهدن هر نه کلورسه راضی اول شکایت ایله زیرا آزه و چوغه و واره و یوغه شکایت عشق شرطی دکلدر و صدق علامتی دکلدر

﴿ بان کر زسد دست هر کدا حافظ * خزینه بکف آور ز کج قارون بیش ﴾

هر کدناک ال اول کره بشیر ای حافظ کج قارون و نندن زیاده بر خزینه اله کتور (مفردات) (بان کر) اول قوشغه (زسد) ایشیز (دست) ال (هر کدا) هر قسیر (حافظ) م (خزینه) بر خزینه (بکف) اله (آور) کتور (ز) من (کج) خزینه (قارون) م (بیش) زیاده (معنای اشارتی) اول کال تقدسه اولان علی الاعلامک قریب و وصلته هر بر کدناک ال ایشیز و هر کسه میسر اولز ای حافظ همان سن سعی ایلوب کج قارون و نندن زیاده و عند الله مقبول بر خزینه اسرار الله اولان قلبی و دل آگاهی اله کتور که منظر حق قلبدر

﴿ فی ﴾

﴿ ۲۵ ﴾

(نه عمر خضر بمانده ملک اسکندر * نزاع بر سر دنیای دون مکن درویش)

درویش منادی * محصول بیت * نه عمر خضر قالور نه لاک و سلطنت اسکندر پس دنیای دون اوزره نزاع ایله ای درویش درویش ذکر کجی قافیه ضرور بچوندر والا مراد مطلقا طالب دنیا در یعنی عمر و مال و ملک باقی قالند قد نصکره دنیای دون اوزره بنه بوقدر حرص و تهاک زیاد و غفلت ن ناشیدر (توبنده کله از دوستان مکن یارا * که شرط عشق نباشد شکایت از کم و بیش) * محصول بیت * سن قول سن دو ستاردن شکایت ایله ای یار زیرا شرط عشق دکلدر اسکندر و آرتقدن شکایت ایلک یعنی قافل اولان کیمسه امور دنیا بچون بمحضور ایلوب صبر ایلک کرک زیرا شکایت احق است ایشیدر که ضروری وار قائده سی بوقدر (بان کر زسد دست هر کدا حافظ * خزینه بکف آور ز کج قارون بیش) کر قوشغه و بله دیرلر * محصول بیت * ای حافظ جانانک بلنه هر کدناک ال ایشیز پس ایدمی بر خزینه الک کتور قارون مانند زیاده یعنی جانان بلنی قوشغه مال قارون کرک زیرا جانان عالجه بدر دکه نسه به تنزل ایلز

وله ایضا

دوش بامن گفت پنهان کار دانی تیر هوش

کسین مقلو بر کار دانی دون کجه بکا پنهان دیدی که می فروشد سرتی سزدن مستور طومنی اولن (مفردات) (دوش) دون کجه (بامن) بکا (گفت) دیدی (پنهان) م (کار دانی) م (با) وحدتیه (تیر) کسین (هوش) عقل (کرشما) که سزدن (پوشیده) مستور (توان) ممکن دکل (داشت) طومنی (راز) سرتی (فروغ) شراب صانیجی (مضای اشارتی) عقل معاد صانیجی اولوا ایصار اولان مردان خدادن بر طایفه بکا دون کجه کبر اوجه دیدیکه سر که معاشرا قنبر شراب عشق الهیک وایستک سرتی سزدن مستور طومنی روا دکلدر

گفت آسان کبر بر خود کارها کز روی طبع

ایندی کندک اوزره اشاری آسان طونکه طبع یوزندن محکم سعی ایدیجی کیمیندن اوزره جهان محکم طوز (مفردات) (گفت) دیدی (آسان) م (کبر) بطون (بر خود) کندو اوزرکه (کارها) اشار (از روی طبع) طبع یوزندن (سخت) قتی وشدتلو (میگرد) طوز (جهان) م (بر مردمان) آدمرا اوزره (سخت) کوش (قتی و محکم سعی ایدیجی) (مضای اشارتی) اول پیری فروش دیدیکه دینر سهله سمعادر دینر زده رهبارک ایدیجی کبی یاس نتیجه وریجی ریاضات شاقه یوقدر عبادت اقتصاد فی العمل اوزره اولکه (من شدد شد علیه) حدیث شریفی منریجه مالک ملک جهان اولان حکیم مطلق سعیده شدت ایدن کیسه اوزره شدت طوز عطای خدایه بها یوقدر

وانکهم دردا دجای کز فروغش بر ملک

اند نصکره بکا برجام و بر دیکه انک ضایستدن فلک اوزره زهره رقصه کلدی وقوز جالرق دیدیکه نوش ایل (مفردات) (وانکهم) اند نصکره بکا (درداد) و بر دی (جای) بر قدح (از) من (فروغ) ضیا (ش) ضمیر (بر) صلی (فلک) م (زهره) م (در) فی (رقص) م (آند) کلدی (ریط) قیوز (زبان) اورجی (میگفت) دیدی (نوش) ایچ (مضای اشارتی) اول فیض بخش اولان پیر می فروشد کلات قدسیه جافرا لینی سمع قبول ایل استعاده نصکره جام عشق الهین بر قدح بخش ایلدیکه قلم و روح نور حقه مسترق اولدی وانک ضایستدن علویان اولان ارواح قدسیه رقص و سرور کلوب کال سرور زدن بو شراب رفور وحدتی نوش ایل ایدیبار

کوش کن پندای پسر و زهره دیاغم بخور

ای پسر بنده استماع ایل و دینادن اوزری غم بیه سکا اینجو کبی رسوز دیدم اگر قادر ایستک کوش طوت (مفردات) (کوش کن) دگله (پند) اوکت (ای پسر) م

(وز بهر دنیا) دینادن اینجون (غم) م (بخور) بیه (گفتم) دیدم (ترا) سکا (چون در) اینجو کبی (حدیث) سوز (با) وحدتیه (کر) اگر (خوانی) قادر ایستک (دار) طوت (کوش) فولاق (مضای اشارتی) ای پسر سعادتمند یو پیردانا نیک بندی استماع ایل همان دایم قلبی حضرت الهیک ذکر و انسته مشغول ایل و بر آن حقندن غافل اوله و توکل نام اوزره اولوب هیچ پروجهله دنیا اینجون غم بیه ایسته سکا اینجو کبی صافی و مقبول رسوز سو بلدم و بر نصحت ایلدم اگر قادر ایستک و مظهر توفیق ایستک فولاق طوت و قبول ایل

بادل خونین لب خندان یاور همچو جام

جام کبی خون دل ایل بر خندان لب کتور اوله دکل که اگر سکا بر زخم ایریشه جنک کبی خروشه کله سن (مفردات) (با) للملابسه (دل) کوکل (خونین) قانی (ای) بر دوداق (خندان) کولجی (یاور) کتور (همچو جام) قدح کبی (نی) دکل (کر) اگر (ترا) سکا (زخمی) بر زخم (رسد) ایریشه (آبی) کاهین (چو) مثل (جنک) غیر (ادب) فی (خروش) فریاد (مضای اشارتی) خلق عظیم صاحبی حضرت فخر کائنات علیه افضل الصلوات حضرت تبارک اوصاف شریفی وسیرت لطیفه سی اوزره اولوب صدر منبر حدیثی و قلب رفور منقشه سی آرزوی لقای جلال الله و اشقیای وصلت ذات الله ایل خونین و غنا ک و اب خدای یسارم و وجه اتوری بشاش اودینی کبی و صافی قاب اولان رجال الله کبی شدخی متصف بصفات الرسول اول اوله بد اخلاق اوله که سکا بر زخم و خلقدن بر جفا کلد که غضب اوزره فریاد و خروش ایل

ناتکری آشنا زین برده رمزی نشوی

مادام که آشنا اولیده سن یو برده دن بر من ایسترس نامحرک قولای ملیک خبری بری اولن (مفردات) (نا) مادام (تکری دی) اولیده من (آشنا) م (زین برده) یو برده دن (رمزی) بر اشارت (نشوی) ایسترس (کوش) قولای (نامحرک) م (نباشد) اولن (جای) مجمل (پیغام) خیر (سروش) ملک (مضای اشارتی) ای سالک سن که اخلاق حسنه و اعمال صالحه ایل انبیا و اولیایه تبعیت کامله ایل انوره آشنا و صدق و اخلاصه مقبول قلوب روشناری اولد قجه یو پردی غفلتندن و حجاب بیشتر یتدن خلاص اولوب اسرار اولیاء اللهیدن واسرار دیندن بر من ایستده من سن و بر ایستد ایستام ایلد من سن زرا نامحرک کوشی ملک ملهحه تک ورموزات اولیاء الهیک خبری بری دکلدر

در حرم عشق توان زدم از گفت و شنید

عشق حرمیند و قال و قیلدن دم اورمی اولن اول میدن که انده جله اعضا چشم و کوش اولای کر کیدر (مفردات) (در) فی (حرم عشق) م (توان) ممکن دکل (زد) اورمی (دم) نفس (گفت و شنید) قیل و قال (زانکه) اندنکه (آنجا)

(بادل خونین لب خندان بر آور همچو جام) فی کت زخمی رسد آبی چو جنک اندر خروش) محصول بیت قانی یور کله یعنی دل پر خوله کولاب کتور جام کبی یعنی قدح ایچ بر خوندن امالی خنداندر یعنی خنده دن لباری یو ملای حاصلی تقدیر که در و ناک زجت و مشقت چکر سه پیرونک خندان و شادان کرک که هیچ بر کیسه حالکی انگیزد برا طریق عاشق صادق بودر نا که رقبامسرور اوله ز اوله کسر کر که سکا بر زخم ایریشه جنک کبی خروشه کله سن یعنی صابرا و اب اوور اولن نشد دن ناله و افغان ایلمک کرک جنک کبی حاصلی جور و جفا به تحمل ایدوب شکی اولماق مر غویدر (نانکری کوش آشنا زین برده رمزی نشوی) کوش نامحرک نباشد جای پیغام سروش محصول بیت مادام که آشنا اولیده سن یو برده دن یعنی برده عشقندن بر من ایستده من سن یعنی عشاق شکامر عشقی کشتن ایلر زرا نامحرک قولای فرشته خبر شه محل اولن یعنی حاشه لرداز عشقی محرم عشقه سوبلر نامحرکه سوبلر (در حرم عشق توان زدم از گفت و شنید) زانکه آنجا جله اعضا چشم باید بود و کوش) محصول بیت عشق حرمیند قیل و قالدن دم اورمی اولن یعنی دیم دن و ایستده دن سوز شو یلک اولن یعنی اندن کوردم و ایستدم دینلر زرا حرم عشقه جمع اعضا کوزله قولای اولای کرک یعنی همان ناظر و سامع کرک نمبر و سمیع کرک حاصلی دعوی گفت و شنیدی ترک ایلمک کرک

بر بساط نکتہ دانان خود فروشی شرط نیست * با سخن دانسته کوای مردمان باخوش (بساط افتد دوشکته دیو را اما بونده مجلس هر ادر ذکر محل وارده حال طریقه نکتہ دان و صف ترکیب و نکتہ بیانی معانی شرط بونک کبی مقامانده جواز معانی در سخن دانسته کونک مقدم مفعولیدر دانسته نک هاسی حرف تربدر * محصول بیت *

﴿ ۱۰۰ ﴾

اول محله (جمله اعضا) م (چشم) کوز (باید بود) اولی کرک (کوش) قولاق (معنای اشارتی) عشق حریتمه و دانه سنده ذوق و وجدانی اولان مشکلات عشق و رموزات و محالات اهل الاهدن و علوم ظاهره ده اولان قبل و قالدن دم اورمق و سونک ممکن دکلدر اول سیدن که اول مقامده جمله اعضا چشم و کوش اولی کرکدر که مقام حیرتدر

در بساط نکتہ دانان خود فروشی شرط نیست * با سخن دانسته کوای مردمان باخوش * نکتہ دانلر مجلسند خود فروشی مفعول دکلدر ریاسری مفعول سوبله ای عاقل کیمه یا سکوت ایل (مفردات) (در) فی (بساط) مجلس (نکتہ دانان) اسرار بیخبر (خود فروشی) کندی صاتیجی (یا) مصدریه (شرط) لازم (نیست) دکلدر (سخن) سوز (دانسته) بتلش (کو) سوبله (ای مرد عاقل) م (خوش) سکوت ایل (معنای اشارتی) اسرار الله و معرفت و علوم لدنیسه به آشنا اولان اهل الله مجلسند و اولوا الابصار حضورند اعنی الفسوف اولان علماء ظاهر ذوقونک خود فروشی ایل قبل و قالمی و دعوی علومای محض جنوندرما قل کاری دکلدر خرنک ایل اسب نازی میدانه چیقمی کیدر مردمان قله لایق اولان اهل الله مجلسند یا مفعول سوز یا سکوتدر یا خود بیلد بکنی اونوقتدر

ساقیای ده که رندیهای حافظ فهم کرد * آصف صاحب قران جرم بخش و عیب پوش * ای ساقی شراب ویر که حافظک رندلکاری فهم ایلدی عیب ستر ایدجی جرم عفو ایدجی صاحب قرانک وزیر آصف (مفردات) (ساقی) م (می ده) شراب ویر (که) زرا (رندیها) عیار اقلر (حافظ) م (فهم) م (کرد) ایلدی (آصف) سلیمان علیه السلام وزیرنک اسمیدر (صاحب قران) پادشاه (جرم بخش) جرمی عفو ایدجی (عیب پوش) عیب ستر ایدجی (معنای اشارتی) ای ساقی شراب عشق الهی اولان پیر شراب ویر زرا حافظک عیار اقلرینی فهم ایلدی ستار العیوب غفار الذنوب اولان حضرت اللهک خلیفه سی قلب زمان و آصف دورا نک شمع نصکره مک کبی اولان عشق سوزی ممکن دکلدر

﴿ وایا بضا ﴾

در عهد پادشاه خطا بخش جرم پوش * حافظ قرا به کش شد و مفتی بیاله نوش * جرم ستر ایدجی خطا عفو ایدجی پادشاه زمانده حافظ قرا به کش و مفتی بیاله نوش اولدی (مفردات) (در) فی (عهد) زمان (پادشاه) م (خطا بخش) خطا باغشایی (جرم پوش) کینه ستر ایدجی (حافظ) م (قرا به) بیوک دخی (قرا به کش) شراب شیشه سنی چکیچی (شد) اولدی (مفتی) م (بیاله نوش) قدح ایدجی (معنای اشارتی) چونکه هر بروقتده اسمعنا الله ن اول بر اسمک تجلیسی و آتاری ظهوری غلبه ایلدر یعنی ستار العیوب غفار الذنوب پادشاه حقیقی حضرت اللهک باسط و محسن اسم شریفلریشک تجلیسی زمانده

﴿ حافظ ﴾

نکتہ دانلر و ذکر مجلسند کندی او کوپ صانعی جائز دکلدر پس ای مردمان قبل باسوزی یلسوب سوبله یا بیسم اول طمعه یعنی برسوزی حقیقیه یا ورسک سوبله والا سناکت اول (ساقیای ده) که رندیهای حافظ فهم کرد * آصف صاحب قران جرم بخش و عیب پوش (آصف صاحب قران اضافتی لایسه در باقیسی بیانیه محصول بیت * ای ساقی پاده ویر که حافظک رندلکاری و پاده نوشانی فهم ایلدی یعنی اکلدی عیب اورنجی جرم باغشایی صاحب قران اولان پادشاهک و زیری یعنی پاده نوشانی فهم ایلدی اولد قد نصکره پاده بی آشکاره و بی پروا کورصا حیرانند بونده مرادشاه شجاعا عدل و آصفدن قوام الدین در که خواجه نک مر بیدر (وله ایضا) (در عهد پادشاه خطا بخش جرم پوش * حافظ قرا به کش شد و مفتی بیاله نوش * خطا بخش و جرم پوش و صف ترکیبدر بخشیدن قرا به کش و صف ترکیبدر کشیدن قرا به صراحی و یا قی بر دانی و شراب قباغی حاصلی ظروف خیره قرا به دیر حافظ مبتدا قرا به کش خبری و مفتی مبتدا و بیاله نوش خبری پادشاه هندن مرادشاه شجاعا که بر عیاش و پاده نوش پادشاه ایلدی ننه که سابقا تفصیلی بکشد در محصول بیت * کینه اور توجی خطا باغشایی پادشاهک زمانده حافظ قرا به کش و سوبله و کش اولدی و مفتی بیاله نوش مراد پادشاهک شرب خیره اجازت و عروب زمانده پاده نوشلره کیمه دخل و تعرض ایلسوب هر کیشی کندی ذوقند اولد یغن بیاندن حاصلی خواجه نک کلامی ادعا بیدر حقیقی دکل

(صوفی ز کج صومعه بیای خیم نیست * نادید محاسب که سوبیکشد بدوش) بیای خیم اکثر نکتده با واقع اولن و بعضنده در بیای خیم دوشش علی کل حال مرادف ظرفیتدر تا ابتدای غایت ایچوندر زمانده مثلاً کبی عربیده محاسب دیکد مفعولیدر برافقار تقدیریه که حرف بیان سوبی کشد مقدم مفعولیدر بدوش با حرف مصاحبت و باظر فیت * محصول بیت * صوفی صومعه بو جفتدن کوپ دیننده او طور دی یعنی صومعه بو جفتدن فالقوب میخانه نشین اولدی زرا عفتلر و حافظلر و مدر سرلریاده نوش او ایچق صوفی بطریق اول اولور زرا صوفیلر اولدن نهانجه ایدر دی شمدی که پادشاه واعیان ناس آشکاره ایدر اولدیلر اتلره نه قوسقون و کوملدرک کرک زرا خضانه به وارینه حسرت چکرل دی شمدی که وقدر فرست بو ایدیلر ذوقلرندن رقص ایدرک کیدرلر پس صوفی میخانه وار دینی محاسب اموزنده شراب دستی من کوردکنی کورایدنیردر زرا اولدن محاسب در سندن و قبی سندن خسوف ایدوب نهانی ایدر دی پس محاسبی بوبله کورل بی پروا آشکاره ایدر اولدی (احوال شیخ وقاضی و شرب الیهود شان * کردم سوال صمد از پیر میفروش) شرب الیهود جهودل ایچیشی دیکدر اتلرک ایچیشی اولدر که چوق ایچوب مست اولرلر و مهسا ممکن ایچکیرینی ستر ایدرلر مست اولرلر ایچکیرینی انکچوندر که یزم دیندره خرنک آزی و چوغی حرام اولدینی کبی اتلرک و سارادیانک عتد سگری حرامدز کندی دکل اما بزده بالکر خرنک دکل بلکه هر نسه نک سگری حرامدز اتلرک که اولدر * محصول بیت * ایدی شخنک وقاضینک احوالی و اتلرک شرب الیهود بی صباح وقتند می فروشدن سوال ایدم پده آتی به مرهوندر (کفتانه کفتیست سخن کرچه محرمی * درکش زبان و پرده نکه داروی نوش * نکه داروی نوش) کفتنی سوبلیجک و سوبلیجک دیکدر سخن مفعولی پرده نکه دارک مقدم مفعولیدر * محصول بیت * پیر میفروش دیدی کرچه محرمی اما شخنک وقاضینک شرب الیهود بی سکا و بلیجک سوز دکلدر پس دیکل چک

﴿ ۱۰۱ ﴾

حافظ و معاشر عشاق و فقی و هوای نفسندن هنوز خلاص اولیان علماء ظاهر اولان اطفال و اوشاق هر برزری عشق و معرفت و عبادات و طاعاتلرین اظهار و آشکاره ایلرله بری برلرینه تعاون علی التقوی او زره اولرله عالم رونق و عشق و طاعت شیوع بولشد

﴿ صوفی ز کج صومعه بیای خیم نیست * نادید محاسب که سوبیکشد بدوش ﴾

صوفی صومعه بو جفتدن فراغت ایدوب کوپ دیننده او طور دی تا کوردی محاسبی که اموزله دستی چکر (مفردات) (صوفی) م (ز) من (کج) بوجاقی (صومعه) عبادتخانه (بیای خیم) کوپ ایغنه (نشست) او طور دی (نا) حتی (دید) کوردی (محاسب) والی مملکت (سب) دستی (میکنده) چکر (بدوش) اموزله (معنای اشارتی) عشق و طاعت اهل آشکاره اولوب بری برلرینه تعاون و اظهار اوزره اولدیلرندن راه حق ظاهر اولوب ذوق ایمان و ذوق طاعت طاعتیان صوفی خشک و زاهد ظاهر برست عجب وریا صومعه من ترک ایدوب لذت روحانیت بولقی ایچون منبع عشق و معرفت اولان خراباتی عشاقه صاحب اولدیلر محاسبی دخی کوردیکه اهل عشق اموزله المش و عوام دخی اهل الله خدمت و اهل الاهدن استمداد ایلد کلرینی کور بچک صوفی انصافه کلشد

﴿ احوال شیخ وقاضی و شرب الیهود شان * کردم سوال صمد از پیر میفروش ﴾

شیخ وقاضینک احوالی و اتلرک خدسانه شربینی صباح و فقی می فروش اولان پیردن سوال ایدم (مفردات) (احوال شیخ وقاضی) م (شرب الیهود) نهانی آزار شراب ایچمک (شان) اتلر (کردم) بیدم (سوال) م (صمد) صباح و فقی (از من) پیر (شیخ) می فروش (شراب صاتیجی) (معنای اشارتی) تفریق کل لاجل الاکل ایلان شیخ شیطانک وقاضیان فی النار اولان قاضی رشوت خوارک و بونلرک مردان خدا اولان عاشقاری کورد کده بزخی درویشرو عاشق دبود عوی و آرزو چوق بزخی شراب عشق الهیه نک ذوقندن آکرلر دیو وجد و حال مردان خدا صورتند مقتضای اظهار هوای نفسانیه لحنه علق کلجی و ذل الیهودی کوسون مدعیار حالندن صباح و فقی فیض الهی و شراب حقیقی نوش ایدجی پیر آگاه روشن صیدر سوال ایدم

﴿ کفتانه کفتیست سخن کرچه محرمی * درکش زبان و پرده نکه داروی نوش ﴾

هر شد دیدی که بو سوال ایدم بکک سوبله چک سوز دکلدر کرچه محرمین خاموش اول و سیری صافله و شراب ایچ (مفردات) (کفتا) دیدی (نه) نفی (کفتیست) سوبله چک (سخن) سوز (کرچه) م (محرمی) محرمین (درکش) چک (زبان) دل (پرده) م (نکه دار) حفظا به (می نوش) شراب ایچ (معنای اشارتی) اول پیر شفیق جوابنده دیدی که اول مر ایلر و حرام خوردن دینرینی دینیه کشد کلری ایچون روز بخشیده خنر و صورتند حشر اولد لکر کدر دینرینی جیفه دینیه

﴿ ۲۶ ﴾

﴿ ی ﴾

طنیه و مرقا و پاده ایچ اتلرک کبی که یکرک اوله سن اتلره شرب الیهودی خینه شرب الیه تقسیر ایدلر بو خصوصه خساست ایلشار

(ساقی بهار می رسد و وجهی نماید * فکری بکن که خون دل آمد زغم بجوش) وجه میدن مراد بهای میدر * محصول بیت * ای ساقی بهار بر بشور و حال یو که بادیم ای قالدی یعنی شراب الاجن نشه بوق فکرایه و بار فکرایه که خون دل غندن جوشه کلدی یعنی افلاسدن هلاک اولدی بر تدارک الله

باده پیدالله فصل بهار ضائع بره گیتسون (عشقست و مفلسی و جوانی و نوبهار * عذرم پذیر و جرم بذیل کرم بیوش) بذیل کرم بیایند * محصول بیت * خواجه ساقی به اعتذار ادوب پیورر عشقدر یعنی عاشقم و مفلس کلدی یعنی مفلس و فقیرم و جوانقدر یعنی یکدم و یکی بهار در پس بوحالاری کور و ب عذرم قبول الله و جرم و گنا همی کرم اتکیلله سترایله یعنی بو قدر احوال ایچنده شدن الناس باده واقع اولور سه بیت ساقی باده واقع اولدینی کی دلیجیلمکی و جبرار لغمی معذور طووب عفو الله دیمکدر (تاچند همچو شمع زبان آوری کنی * پروانه مراد رسیدای محب خوش) زبان آور وصف تر کیددر لغته دبل کتور بجی دیمکدر اما اصطلاحده فصحا و یلفا و شراده مستعاده با حرف مصدر شمع نسبت زبان آور لک زیاده برنده در زیر تشبیه طریقه بقیله شمعده باتان آتشه زبان دیرلر پس شمع زبان آور اولور پروانه مراد بیایند در سابقا تحقیق اولدیکه پروانه بونک کی پرلده خط همانون معنایه در * محصول بیت * خواجه نیرید طریقه کندی به خطاب ادوب پیورر نیجه به دلک شمع کی دبلایک ایدرسن یعنی افلاس و فقردن شکایت ایدرسن مراد پروانه سی ایشدی ای محب ایسم اولدخی افلاسدن شکایت الله مراد پیتدن حسن طبلدر (ای پادشاه صورت و معنی که مثل تو * نادیده هیچ دیده و نشنیده هیچ کوش) هیچ دیده و نشنیده هیچ کوش) پادشاهدن مراد مطاعده مد کور اولان شاه شجاعدر که ظاهری و باطنی علم و معرفتله آراسته و پیراسته بر پادشاه امیش که حرفی رابط صفت مثل تولا میه و مصراع نائی به مر هوندر * محصول بیت *

ای ساقی بهار بر بشور و شرابه خرقلق قالدی بر فکرایه که غسن خون دل جوشه کلدی (مفردات) (ساقی) م (بهار) م (می رسد) ا (بر بشور) (وجهی) شراب خرقلقی (نماد) قالدی (فکری) بر فکر (بکن) الله (خون دل) کوکل قانی (آمد) کلدی (زغم) غندن (بجوش) جوشه (معنی اشارتی) ای ساقی بهار عمر آخره کلدی و عشق و طاعانی محصله وقت و سرمایه قالدی و مخصوص ایچون بر فکر الله که کوکل قانی غندن جوشه کلدی و قلم مضطرب الحال اولدی

(عشق و مفلسی و جوانی و نوبهار * عذرم پذیر و جرم بذیل کرم بیوش) عشق و مفلسی و جوانی و نوبهار در عذری قبول الله و جرمی دامن کرمله اورث (مفردات) (عشق) م (است) و (ارد) (مفلس) م (جوانی) م (نوبهار) م (عذر) م (ام) م (بم) (پذیر) قبول الله (جرم) م (بالله الله) (ذیل) (کرم) م (بیوش) اورث (معنی اشارتی) عشق انقطاع ماسوا و افلاس نام الله حاصل اولور قنوت و جوانی تو بهار الله و انکشاف اسرار الله حاصل اولور جرم و قصور و اظهار وجود سینه هنوز زده نیسانی بو قدر یارب درگاه کی نیاز کده عذری قبول الله و جرمی دامن کر مکه سترایله که ستار سین

(تاچند همچو شمع زبان آوری کنی * پروانه مراد رسیدای محب خوش) ایچو به دکن شمع کی زبان آور لک ایلر سن مراد پروانه سی ایشدی ای محب خاموش اول (مفردات) (تاچند) نیجه به دلک (همچو) مثل (شمع) م (زبان آوری) دل کتور بچیک (کنی) ایلر سن (پروانه) م (مراد) م (رسید) ایشدی (ای محب) م (خوش) سکوت الله (معنی اشارتی) کر چه (الهاماتی لوسکت هلاک) در اما نیجه به دلک شمع کی زبان اظهار ایدرسن و نیجه به دلک کلام الله اظهار وجود ایدرسن چونکه مراد پروانه سی ایشدی و معرفه الله الیه عن البقین و حق البقین مر تبه سی ایشدی ای محب خاموش اول که (من عرف الله کل اسانه) دینلدر

(ای پادشاه صورت و معنی که مثل تو * نادیده هیچ دیده و نشنیده هیچ کوش) ای صورت و معنی پادشاهی که سنک منلکی هیچ کوز کورمش و هیچ قولاق ایشتمشدر (مفردات) (ای پادشاه) م (سوره و معنی) م (مثل) م (تو) سن (نادیده) کورمش (هیچ) قطعاً (دیده) کوز (نشنیده) ایشتمش (هیچ) م (کوش) قولاق (معنی اشارتی) ای پادشاه صوری و معنی اولان الله سنک منلکی هیچ کوز کورمش

ای صورت و معنی پادشاهی که سنک کی بر وجود شریفی هیچ بریده کورمش و هیچ بر قولاق ایشتمش حاصلی سنک منلک یشنه کورمش و نه ایشتمش خواجه مدح شاه شجاعده اطرا پیورر

(چندان بمان که خرقه ازرق کند قبول * بخت جوانت از فلک پیژنده بوش) خرقه ازرق بماند و کند و فلک مقدم و بخت جوان قاصد فلک پیژنده بوش بیایند در زنده بوش و صف تر کیددر پوشیدنن اسکی کیچی معنایه زای عجبیک قهی و کسرله بمانی اسکی اباسده استعمال ایدر * محصول بیت * اولقدر دنیا دباقی قال که سنک طالع جوانک پیژنده بوش فلکدن کوک خرقه سنی قبول ابلیه یعنی فلک قانی اوله وانک کوک رنک خرقه سی

و هیچ کوش ایشتمشدر جیسع مراتب سلو کنده عون و مناسبت و تو فیسی و هندایت سنکدر

چندان بمان که خرقه ازرق کند قبول * بخت جوانت از فلک پیژنده بوش

دنیا اول قدر قال که کوک خرقه بی قبول اید سنک جوان بختک اسکی کیچی پیژندکن (مفردات) (چندان) اول قدر (مان) قال (خرقه) م (ازرق) کوک (کند) اید (قبول) م (بخت) م (جوان) م (نا) ضمیر (از) من (فلک) م (پیژند) م (زنده بوش) اسکی کیچی (معنی اشارتی) ای کوکل فرض ایدلم دنیا اول قدر قاله سن که زنده بوش قوجه فلکدن سنک جوان بختک شرک خنی اولان ریا خرقه سنی قبول اید یعنی دنیا اولوزن عمر ایله و ریا و سمعه ایله عند الناس مقبول و مشهور بابیان اوله سن توفیق ربانی اولد قجه جله سی هبایدر عند الله هیچ بر مراده نازل اوله من سن

(سحر زهاتف غیم رسیده بکوش * که دور شاه شجاعست می دلبر بوش) سحر و قهی هاتف غیمدن بنم قولایه مرده ایشدی که شاه شجاع دور پدر شرابی خو فسن بوش ایله (مفردات) (سحر) م (ز) من (هاتف غیب) م (ام) بنم (رسید) ایشدی (بکوش) قولایه (دور شاه شجاعست) شاه شجاع دور پدر (می) شراب (دلبر) شجاعست (بوش) ایچ (معنی اشارتی) سحر و قهی جانب حقندن کوش جائه بر مرده ایشدی که بود دور شاه شجاع الدین اولان مرشد روشن ضمیرک نصرتی دور پدر شراب عشق خدای نفس و شیطانی و سوسه سندن و مانند شیطان اولان عوامک از دجانشن خو فسن بوش ایله که آنک قوت قدسیه سی برگاه نشه عقبات راه عشقندن امین اولور سن

(شد آنکه اهل نظر در کناره می رفتند * هزار گونه سخن در دهان و آب خاموش) کندی اول وقتکه اهل نظر کناره کیدر دی آغزده یک درلو سوز و آب خاموش (مفردات) (شد) کیدی (آنکه) اول وقتکه (اهل نظر) م (در) فی (کناره) م (می رفتند) کیدر دی (هزار گونه) یک درلو (سخن) سوز (درد هان) آغزده (لب) دوداق (خاموش) سکوتده (معنی اشارتی) معین رطبه برار کان دین و پرورنده عشاق اهل یقین شاه شجاع الدینک ظهور دورنده اول اسلامده اصحاب رسول الله صلی الله علیه و عظیم اجماعین افتدیلر بر دین برین و جانلرینی کناره کاسارک فتنه و اذالندن حفظ ایچون زیر زمینده نماز و قرأت قرآن پیور دقلری کی محمد الله کیدی اول وقتکه اهل ذکر و اهل نظر اولان صلحایک درلو علم و دلیل و برهان جواب و بر مکه قادر ایکن برسته عوالم ناسک و معناه زمانک شریزند و فتنلرندن خاموش اوله رق کناره و خاوتله کیدر دی

(بیا که چنک بگویم آن حکایتها * که از نهفتن آن دیک سینه میزد جوش) اول حکایتلری چنک آوازله سویلر زیرا آئی ستر ایلمکدن سینه چولکی قینادی

حرفی اذات تهلیل طووان معلول طبعش

(شراب خانگی ترس محسوب خورده بروی)

یاز نوشیم و بانگ نوشانوش (شراب خانگی) یا نه یا حرف نسبت خانه به منسوب شراب یعنی خانه ده صقیلوب حاصل اولش شراب بای نانی حرف تنکیر ترس محسوب لا میه و خوردن آن مفعولی و مجوعی شراب خانگی صفتی و شراب خانگی بنوشی مفعول صریحی و بروی بار غیر صریحی و بانگ نوشانوش مفعول قدر و به محمول بیت * محسوب قور قوسن یش شراب خانگی بروی بار ایله ایچه لم و بانگ نوشانوش یعنی بارک روینی سیر ایدوب ایچه لم ایچه لم دیگله بی پروا شراب خانگی بی نوش ایدم مصرع اولی شراب خانگی از ترس محسوب خورده یازوب مناسنی اوه منسوب شرابی محسوب قور قوسنیدن ایچمشیدک دین و یوزمانه دکن محسوب خوفندن خانه ده حاصل اولش شراب ایچمشیدن دین هم ترکیبده خطا ایشله وهم معناده نامل تدیر مصرع ثانیک مناسنی یار یوزنیه ایچه لم متصل ایچمک آوازیله دین اصابت اللحمش (زکوی میکده دوشش بدوش میبردند) امام خواجه که سجاده میکشید بدوش (دوش دون کیسه و شین ضمیر امام خواجه به راجعه اضممار قبل الذکر طریق قبله بدوش با حرف مصاحبت و یا حرف ظرف که رابط صفت میکشد حکایت حال ما منی چکر دی دیگدر بدوش اوانی بدوش کیدر بلا تفاوت محمول بیت * میخانه محله سندن دون کیسه اوموزده ابلتسورل دی و یا اوموزله ابلتورل دی امام خواجه حضرتلرینی که سجاده بی اوموزده طاشردی و یا سجاده بی اوموزله چکر دی یعنی زهاد و عباد میباشند سجاده بی اوموزنه اوب کزن امام افتدی پادشاه نوش اولش و یازدر که اولکی دوش اوموزنه مناسنه اوله پس منی اوموزدن اوموزنه ابلتورل دی دیک اولور

﴿ ۱۰۴ ﴾

(مفردات) (با) (بلا) (بک) (آواز) (چک) (آلت لهو) (بکومیم) (مویار ز) (آن) (اول) (حکایتها) (حکایتلری) (که) (زیرا) (ز) (من) (نهفتن) (کیرتک) (دیک) (چولک) (میند) (کو کس) (میرد) (آوردی) (جوش) (م) (معنای اشارتی) (اول) پادشاهک زمانده اسرار دین و حالات عشق رب العالمین حکایتلرینی عوام کالو و آمدن احتراز سز آشکاره سوزلر و حلقه عشاقده اذکار و اوراد من و حالات عشق الهیه من ایضا غافلین و دفع وساوس شیاطین ایچون چهرایله اظهار ایلر زرا زمان اول کی هر موضعه چهرایله ذکر الله اولوب ستر و اخفا ایلدکندن خلق بهام کی مالا یعنی به و غفلت قلبه گرفتار اولدقلری ایچون غیره سینه چولکی قینادی

﴿ شراب خانگی ترس محسوب خورده بروی یاز نوشیم و بانگ نوشانوش ﴾

محسوب خوفنی یش و چکش خانه اولان شراب شمدی بارک یوزی شو قند و نوشانوش آوازیله نوش ایدم (مفردات) (شراب) (م) (خانگی) (خانه به منسوب (ترس) (خوف) (محسوب) (م) (خورده) (یش) (بروی بار) (بارک یوزی شو قند (نوشیم) (ایچه لم) (بانگ) (آواز) (نوشانوش) (مدام ایچمک) (معنای اشارتی) بو دوردن اول اهل غفلت اولان عوام علانک و اهل شرع دبو دعوای مجرد ایله شاهراه شریعت محمدیه اولان عشق و محبت الهیدنک سبب قویسی ذکر الله من (ولذکر الله اکبر) آیت کریمه سله موصوف اولان اقرب الطریق الی الله من حضرت الله مک محبوبی ذاکر قوللرینی ذکر اللهیدن منع ایدیمی قطاع طریق اولان نادنلرک خوفندن مترحال ایدوب لذت شراب عشق الهیه خانه قلبده کیر زدک شمدی بحمد الله ظمیر دین اولان شاه شجاع الدینک دورنده استعذ بالله (فاذکر والله قیاما و قعودا) الخ آیت کریمه سی مرتبه مفسرین عظامک بیانی و جوی اوزره بار حق حضرت اللهک جهانک عشقه نوشانوش آوازیله (دوموا علی ذکر الله فی کل حال قیاما و قعودا حرکه و سکونا سرا و علانیة لیلانهارا پراویمرا) نمره - ن اوردی شراب عشق الهیه بی آشکاره نوش ایدم

﴿ زکوی میکده دوشش بدوش می بردند امام خواجه که سجاده می کشید بدوش ﴾

میخانه محله سندن دون کیسه اتی اوموزنه اوروب ابلتسورلر امام خواجه که صلاح اوموزده سجاده کتورردی (مفردات) (ز) (من) (میکده) (میخانه) (دوش) دون کیسه (ش) (ضمیر) (بدوش) (اوموز ایله) (می بردند) (ابلتسورلر) (امام خواجه) (م) (سجاده) (م) (می کشید) (چکدی) (بدوش) (اوموزده) (معنای اشارتی) (منکر) عشق اولان امام خواجه که صلاح صورت سندن اوموزده سجاده کتوررکن شراب عشق الهیه آشکاره اولقی سبیل اول شاه شجاع الدینک جذبه رجانیه سندن متاثر و بهوش و لذت عشقندن خبردار اولوب شیشه عاری کسرا تمکله دون کیسه میخانه محله سندن شراب قد حنی اوموزنیه اوروب ابلتسورلر و حالات عشق اظهار ایلدیلر

﴿ دلا ﴾

(دلا دلالت خیرت کتم راه نجات * مکن یغنی مباحات و زهد هم مفروش) (دلا دلالت خیرت مباحات معاشه در * محمول بیت * ای کوکل نجات بولنه سکا خیر دلالت ایدم) (دلا دلالت خیرت معاشه در * مصراع ثانیک مضبوط و یعنی فقه فخر ایله زهد صافه یعنی نه فقهی اظهار ایله و نه زهدی (محل نور تجلیست رأی انور شاه * چوقرب

﴿ ۱۰۵ ﴾

﴿ دلا دلالت خیرت کتم راه نجات * مکن یغنی مباحات و زهد هم مفروش ﴾

ای کوکل نجات بولنه سکا خیر دلالت ایدم فقه تفاهرا بینه و زهد دخی صاعه (مفردات) (دلا) (ای کوکل) (دلالت خیر) (م) (نا) (ضمیر) (کتم) (ایدیم) (با) (لاملا) (بسه) (راه) (بول) (نجات) (م) (مکن) (بلد) (بغنی) (فقه) (مباحات) (تفاخر (زهد) (م) (هم) (دخی) (مفروش) (صاعه) (معنای اشارتی) (ای کوکل اگر عالی همت اولوب عشق و معرفت اهل اولی اولیم دیرایک و پرده و حجابدن خلاص اولیم دیرایک نجات بولی اولان خیره سکا دلالت ایدم صافن فقه تفاهرا بینه و زهد دخی صاعه و زهد ایله مفروش اوله

﴿ محل نور تجلیست رأی انور شاه * چوقرب و طلبی در صفای نیت کوش ﴾

شاهک انور رأی تجلی نور ینک محلید ر چونکه آنک قربنی طلب ایلرسین صفای نیتد جانش (مفردات) (محل نور) (م) (تجلی) (م) (است) (در) (رأی انور شاه) (م) (چو) (چونکه) (قرب) (م) (او) (ضمیر) (طلبی) (طاب ایلرسین) (صفای) (م) (نیت) (م) (کوش) (جانش) (معنای اشارتی) (اول) (وسیله) (قرب) (حق اولان شاه حقیقنک رأی مصیب انوری تجلی الهی نور ینک محلید ر چونکه آنک قربنی طلب ایلرسین و آنک یوزندن قیاب استرسین اسکا هر وجهه تابع او اوب تخلص نیتد سعی ایله سین

﴿ بجز نای جلالت مساز ورد ضمیر * که هست کوش داش محرم پیام سروش ﴾

آنک جلالت ناستدن خبری ورد ضمیر ایله زرا آنک کوش دل سروشک پیامنه محرمدر (مفردات) (با) (بلا) (بسه) (جز) (خبر) (نا) (م) (جلالت) (م) (ش) (ضمیر (مساز) (دوزمه) (ورد) (م) (ضمیر) (قلب) (هست) (در) (کوش دل) (کوکل) (فولانی) (ش) (ضمیر) (محرم) (م) (پیام) (خبر) (سروش) (ملک) (معنای اشارتی) (اول) (شاهه) (توجه) (نام) (ایله) (جمع) (خاطر ایدوب) (آنک) (جلال) (و جلالی) (ور دینک) (و فکر ینک) (خبری) (قیلکدن) (اخراج) (ایله) (سن) (زرا) (آنک) (کوش) (دل) (ملک) (ملهمک) (الهامنه) (و جانب) (قدن) (تأید) (ایله) (اولان) (خبر) (محرمدر

﴿ رموز مصلحت ملک خسروان دانند * کدای کوشه نشینی نوحا حفظ بخروش ﴾

ملک مصلحتک رمز زنی پادشاهلر یلورلر سن کوشه نشین کداسین ای حافظ بخروش ایله (مفردات) (رموز) (اسرار) (مصلحت) (م) (ملک) (م) (خسروان) (پادشاهلر) (دانند) (یلورلر) (کدا) (فقر) (کوشه نشین) (کوشده) (اوطور بیجی) (با) (خطایه) (نو) (من) (حافظ) (م) (الف) (ندایشه) (بخروش) (اضطراب) (وقتان) (ایله) (معنای اشارتی) (ای حافظ) (کر چه) (بعون) (الله) (بو قدر) (اسرار) (طریقت) (بیان) (ایله) (لکن) (حقیقت) (ملکتک) (اسراری) (مصلحتی) (پادشاه) (حقیق) (اولان) (غارغان) (الله) (ریلورلر) (من) (بر خراباتی) (کوشه نشین) (کدا

﴿ فی ﴾

﴿ ۲۷ ﴾

اوزنیه که خلقک و ملکک اوزنیه انرمولی در اما ای حافظ سن کدای کوشه نشین سن چوقرا به یعنی ملکچون بحضور او اوب سوز صا و ایله زیراسک کیتک وظیفه سی دکل

بوتك ايله كور ايلرم (مفردات) (شراب) م (اصل) قيرمزي (مى نوشم) ايجرم
(من) بن (از) من (جام) قدح (زمره) يشل جوهر (كون) رنگ (زاهد) م
(افعى) بيلان (وقت) م (است) در (مى سازم) دوزم (بدن) بوتك (كور)
اعنى (ش) ضمير (معناى اشارى) بن اوصاف محمد به اخلاق پيغمبر به الله
موصوف جام زمر دكون اولان قاب صفا فسدن حالاتى وملا متى ظاهر اولان
شراب عشق نوش ايلرم وخر ايلنر وملا مترا اظهار ايلر مكه افعى كى بدناخلاقه
خاقى لدغ ايديجى وحالات عشقى انكار و سخر به ايديجى زاهد صورت پرستك
بوتك قلى كوزنى كور ايلرم فانخذنمهم سخر يا حتى انسو كم ذكرى آيت كرمه سى
نخستد . ادخال ايلرم

﴿ كان ابروى جانان مى پيچد سراز حافظ ﴾
ولكن خنده مى آيد بدن بازوى نى زورش
جانانك كان ابروى حافظدن باش چورمى و لكن جانان خنده كاور حافظك
بوفور سرازوسته (مفردات) (كان) باي (ابرو) قاش (جانان) م (مى پيچد)
چورمى (س) باش (از) من (حافظ) م (ولكن) م (خنده) كولك (مى آيد) كاور
(بدن) بوتك (بازو) قول (بى زور) قوتسز (ش) ضمير (معناى اشارى) اول
فيماضى بلا علت اولان محبوب حقيقى اعفا واحدا آكا . ومستد اولان عبادى
اوزده فيض و نفعا تن لا يقطع اعفاضه وازال بيور پيچد فياضنده بختل بوقدر لكن
حافظده استعداد وقوت روحانيت اولوب ينه طلبدن فارغ اولد بى اجلدن
اكادى فيض خدا اكك دكلدر

﴿ وله ايضا ﴾

﴿ صوفى كلى بچين و مرقع بخار بخش ﴾
وين زهد تلخ رايمى خوشكوار بخش

اى صوفى بر كل در و مرقعى خار بخش و بواجى زهدى هضم اوليجى شرابه بخش
(مفردات) (صوفى) م (كل) م (با) وحديه (بچين) در (مرقع) ياملى خرقه (با)
للملابسه (خار) ديكن (بخش) بخشله (وين) بو (زهد) م (تلخ) آجى (را) م
(مى خوشكوار) خوش سكر بچى شرابه (بخش) بخشله (معناى اشارى) اى دماغ
جاقى ديج رجساندن و ذوق روحا نيندن بى بهره اولان صوفى سعى و غيرتله بر كل
و بر محبوب حقيقى اله كتور بومرقع رباخر قه سنى نفسك كره كور ديكى ملامت
وخر ايتلى خارنه تيد يل الله و بو خام و آجى زهد خشك ناپسندى مقبول در كا
حضرت الله اولان شراب عشق خدايه و محبت صادقى بهايه تبديل الله

﴿ طامات و شطخ درره آهنگ چنگ نه ﴾
تسبيح و طيلسان بى و بكسار بخش

طاماتى و شطخى چنگ آهنگى بولنه قوتسبجى و طيلسانى شراب و شراب خواره بخشله
(مفردات) (طامات) رسوم و قواعد (شطخ) كلات واصطلاحات صوفيه (در)
فى (ره) بول (آهنگ) قصد (چنگ) آلت لهو (نه) قوتسبجى م (طيلسان) م (بچى)
شرابه (ميكسار) شراب ايجيجى به (بخش) بخشله (معناى اشارى) صوفياك

﴿ رسمنى ﴾

رسمنى و صوفيك عبارت واصطلاحات رينى و تسبيح و طيلسان رينى حاصلى جيع
تزيينات منظر خلقى ترك ايدوب راه عشقه عرض و رغبت و وفارى قوتوب متغور
خاق اولقه سعى ايله سن و بوجه صوفى معنايه و عشق شرابنه و شراب
خور نشه تبديل ايله سن

﴿ زهد کران که شاهد وساقى نمیزند ﴾
در حلقه چن نسيم بهار بخش

آغرو بى اعتبار زهدى كه محبوب و ساقى صانون المزل حصن حلقه سنده باد بهاره
بخشله (مفردات) (زهد) م (كران) آغز (شاهد) محبوب (ساقى) م
(نمیزند) صانون المزل (در) فى (حلقه) م (چن) باغ (با) للملابسه (نسيم)
سهر بلى (بهار) م (بخش) بخشله (معناى اشارى) آتش عشقه صفات نفسايله
بانوب محو قوا اولقه حبل خفته نفس الله مفشوش اولان زهد صوفى پرعلك
عندالله وعند اهل الله اعتبارى و قدرى بوقدر و قبول دخی انزل كند و كه عال
همت ايسك رياض جنت و باغ وحدت اولان حلقه اهل الله سنده بوزهد ثقبلى
حيات جاودان و روحانيت بخش ايديجى نسيم بهار اولان فطعات الهى و فيوضات
ربانيه به تبديل الله

﴿ راهم شراب اهل زداى مير عاشقن ﴾
خون مرا بچاه زخندان بار بخش

اى عاشق قارك اميرى قمرى شراب بنم بولى اوردى بنم قائمى بارك زخندانى چاهنه
بخشله (مفردات) (راهم) بولى (شراب اصل) م (زد) اوردى (مير) بك
(عاشقان) م (خون مرا) بنم قائمى (با) للملابسه (چاه) قو يو (زخندان)
چكه (بار) م (بخش) بخشله (معناى اشارى) اى عاشق قارك سلطانى اولان
پير محمد الله صفة الله الله محلى اولش شراب عشق الهى زهد و ربانوس رهوا
بوللردن بنم بولى اوردى سن كرم و همنكه بنم خونه شبيه اولان اوصاف
بشربه مى علوم لدنيه مكنونه به و عشق و معرفت مخزنه به تبديل الله

﴿ بارب بوقت كل كنده بنده عفو كن ﴾
وين ماجرا بمرولب جو بار بخش

باربى كل وقتنده بنده نك كنهانى عفو الله و بوماجرانى ابرماق كنارنك سرونه
بخشله (مفردات) (بارب) م (با) ظرفيه (وقت) م (كل) م (كند) م
(بنده) قول (عفو) م (كن) الله (وين) بو (ماجر) احوال (با) للملابسه
(سرو) م (لب) كنار (جويسار) ابرماق (بخش) بخشله (معناى اشارى)
بارب بولكده صادق اولان عاف بالله قوللر كه فيض و نجلى و انكشاف اتوار جاك
وقتنده بو بنده بر قصور كى دخی عفو الله و بوعلى سلطان عشق مبيله هك استار
اسرار عشق ايمان بى دل و بى صبر عاشقك ماجراسنى درباى حقيقك ابرماقى كنارنك
سرو آزاده مى عاف بالله قوللر يكده بخشله

﴿ اى آنكه ره بشرب مقصود برده ﴾
زین بحر قطره بمن خا كسار بخش

اى شول كچه كه مقصود مشربته واصل اولشن بو بچردن بن حقه بر قطره بخشله

﴿ قى ﴾

﴿ ٢١ ﴾

(زهد کران که شاهد وساقى نمیزند)
در حلقه چن نسيم بهار بخش (زهد کران)
آغز زهد ككه اكادكه زاهد قادر
اوليه * محصول بيت * آغز زهد كه
شاهد وساقى آن المزل بى قبول ايلزل
حاصلى بالورده معتبر كل چن حلقه سنده
يعنى بجلستنده بهار نسيمه بخشله حاصلى
شاهد وساقى قبول ايلد بى نشه بى
باد بهار و بربى اندن كچ و آق ترك الله
(راهم شراب لعل زداى مير عاشقان *
خون مرا بچاه زخندان بار بخش)
* محصول بيت * بنم بولى قمرى شراب
اوردى اى عاشق قار بى بنم قائمى بارك
چاه زخندان بخشله يعنى انك حرميچون
شراب اهلدن قائمى طلب ايله (بارب
بوقت كل كنده بنده عفو كن * وين ماجرى
بمرولب جو بار بخش) * محصول بيت *
يا الله كل زمانده بنده نك كنهانى عفو الله
يعنى كل وقتنده ايجد بكم باده نك كنهانى
عفو الله و بوماجرانى ابرماقى كنارنده سرو
بخشله يعنى انك حرميچون * واخذ الله
(اى آن كره بشرب مقصود برده *
زین بحر قطره بمن خا كسار بخش)
* محصول بيت * اى شول كچه كه مشرب
مقصود بول ايلش سن بو بچردن بى مقصود
واصل اولش سن بو بچردن بى مقصود
بچردن بن خا كساره بر قطره بخشله
حاصلى مقصوده و صوله سبب اول

(مفردات) (ای آنکه) ای اول کیسه که (ره) پول (با) لابلایسه (مشرّب)
م (مقصود) م (روده) ابلخسن (زین بحر) یو بحر دن (قسطره) م (همه)
وحدتیه (یعنی خاکسار) بن خاکه منسوب حقیر (بخش) بقشه (معنای اشارتی)
ای دریای حقیقته قریب کامله ایله مشرب مقصوده واصل و مشاهدت انوار تجلی
ذات الهیه به نائل اولان محبوب خدا بونعم عظمایک شکر نه یو بحر دن بن حقیر
خاکساره بر قطره بشله

شکرانه را که چشم توری بستان ندید * مارا بهفو واطف خداوند کار بخش
شول شکرانه به که سنک چشمک خوبارک یوزنی کورمدی بزی مالک الملائک اولان الله
تعالیک عفو واطفته بشله (مفردات) (شکرانه را) شکرانه ایچون (چشم) کوز
(نو) سن (روی) یوز (بستان) محبوبار (ندید) کورمدی (مارا) بزی (با)
لابلایسه (عفو) م (لطف) م (خداوندگار) ایشک خالکی (بخش) بشله
(معنای اشارتی) دخی شول نعمتک شکرانه سته که حفظ وعصمت خدا ایله سنک
چشمک ماسوی الهدن اولان محبوب صوربار یوزنی کورمدی (وهمسایه حرامان
علی اهل الله) دیوب ماسوی الله نظر ایلدی بزی الله نه لیک عفو واطفته بشله
ویندن نظر احسان در یغ یورمه

ساقی چو خواجه نوش کنده صبحی * کوچام زر بحافظ شبزنده دار بخش
ای ساقی چونکه خواجه باده صبحی نوش ایده سوله جام زری احیای لیل ایدن
حافظه بفلسون (مفردات) (ساقی) م (جو) چونکه (خواجه) پادشاه
وعزیز وقت (نوش کنده) ایجه (باده) شراب (صبحی) صباح وقت ایچون شراب
(کو) سوله (جام زر) اتون قدح (بحافظ) م (شب) م (نده دار) دیری طوبیجی
(بخش) بفلسون (معنای اشارتی) ای ساقی چونکه شاه حقیقت اولان خواجه
جهان و قطب زمان شراب وحدت لایزالیدن نوش ایدوب فیض و تجلی خدا
ایله مست و مستغرق اوله بزم ایچون نیاز ایله که کندی قلب صافسته بخش اولان
فیض خدادان بواجای لیل ایدن حافظه بر فیض بفلسون
وله ایضا

نگار آب و پای پید و طبع شعر و باری خوش *
معاشر دلیری شیرین و ساقی کلمذاری خوش *

آب کناری و سکوت افلاچی دبی و شعر طبعی و بر خوش یار مصاحب شیرین بر دلی
و کلمذار لطیف بر ساقی (مفردات) (نگار) م (آب) م (پای پید) سکوت
ایضا (طبع شعر) م (یاری) بر یار (خوش) م (معاشر) مصاحب (دلیری) م
(با) وحدتیه (ساقی) م (کلمذار) م (یکافلی) (با) وحدتیه (خوش) م
(معنای اشارتی) صحبت علما و سایه عرفا و کلمات منافی جاغرا و یار صادق و وفا
و مصاحب کرم الطبع بر دلی شیرین ادا و رفیع بخش لطیف و شوق ساقی دلگشا

الا ای طالع دولت که قدر وقت میدانی *
کوار ابادت این عشرت که داری روزگاری خوش *

آگاه اول ای دولت طالعی که وقت قدرتی یله سن یو عشرت سکا هم اولیجی
اولسون که بر لطیف روزگار طو تالاسن (مفردات) (الا) آگاه اول (طالع) م
(دولت) م (میدانی) یله سن (کوارا) هم اولیجی (باد) اولسون (ت) سکا
(این) یو (عشرت) م (داری) طو ترسن (روزگاری) بر زمان (خوش) م
(معنای اشارتی) آگاه اول ای دولت طالعی کندو به یار اولان کیسه که (الوقت
سبقت طالع) در بونک کی مبارک وقت قدرتی یل فرصتی فوت ایله بواسباب
عشرت آتی و وصلت انوار جمال سبحانی و بوباعت قوه قدسیه روحانی سکا مبارک
اولسون که محض توفیق خدا ایله بر خوش وقت طو ترسن

چو هر آنکس را که بر خاطر ز عشق دلیری بار بست *
ببندی کو بر آتش نه که داری کار و باری خوش *

هر اول کیسه که که خاطری اوزره رد لیرک عشقندن بر یوک وارد اکادی یوزر لک
باق که لطیف کار و بار طو ترسن (مفردات) (هر آنکس را که) م (بر) علی (خاطر)
م (ز) من (عشق) م (دلیری) م (با) وحدتیه (باری) بر یوک (است)
وارد (ببندی) بر یوزر لک (صکو) سوله (بر آتش) آتش اوزره (نه) قو
(داری) طو ترسن (کار و باری) برایش کوج (خوش) م (معنای اشارتی)
هر کیسه که که خاطری اوزره محبوب حقیقی اولان الله درد و غمندن بر یوک و آتش
عشقندن برداغ وارد که دی چشم بد ایشک ایچون یوزر لک باقون یعنی
کندیکن و غیرتک سو نظرندن ایچون نه یونایسون ذریا بو عشق و محبت علی اقرب
الطریق الی الله اولفنده جیب عمارک و کارلک لطیف و زیاده احسیندر

چو عروس طبع را ز بور ز فکر بگری بستم *
بود کز نقش ایام بدست افتد نکاری خوش *

طبع عروسه بگر فکر دن ترین ایلم اوله که ایام نقشندن بنم ایله بر خوش نکار
دوشه (مفردات) (عروس) کلین (طبع) م (را) ایچون (زبور) زینت (ز)
من (فکر) م (بگر) م (ببستم) باغایم (بود که) اوله که (از) من (نقش)
م (ایلم) کونلر (مم) ضمیر (بدست) اله (افتد) دوشه (نکاری) بر محبوب
(خوش) م (معنای اشارتی) بیون الله ریاضات و مجاهدات طبع عروسه و منظر
رجان و مخزن اسرار یزدان اولان قلبی تحلیله بعد التخلیه (اول الفکره آخر
العمل) حدیث شریفی سر منجه توجه الی الله و انیس مع الله فکر بگر یله مزین ایلم
(المجاهد توبت المشاهده) سر منجه اوله که اطمینان و شرفندن اولیق نظیر اولان
محبوب حقیقیک و صلیتی و رؤیت جمال ایله دوشه

(الا ای دولت طالع که قدر وقت میدانی * کوار ابادت این عشرت که داری روزگاری خوش) الا حرف تنبیه دولت طالع بیانیه که حرف رابط صفت قدر وقت مصدک منقوله اضافتی قبیلندندر * محصول بیت * آگاه اول ای دولت طالع که وقت قدرتی یار ورسن یعنی بوالقی نعمتک بروقت ایچند * اجتماع قدرتی یلور سکا سکیجی اولسون یعنی هم اولسون یو عشرت که خوش و کوزل روزگارک بدی بوالقی شیک جمنبله خوش و کوزل صفاله وارد (هر آن کس را که بر خاطر عشق دلیری بار بست * ببندی کو بر آتش نه که داری کار و باری خوش) دلیری یا حرف وحدت باری یا حرف شکریه یوزر لک یا حرف وحدت و یا شکریه یوزر لک بدیگری اوده الله تعالی بر خاصه قومشدر که هر کیسه به که انک توتوبله توتوبله برسدلر اکا برامن کوزد کز کو خستاب عام که حرف تعلیل کار و باری ایش کوج دیکدر بار اتباع قبیلندندر و یا حرف وحدت و یا شکریه * محصول بیت * هر اول کیسه که که کو کلنده بر دلیر عشقندن یوک واریبی هر کیسه که رجانه مبلادر اکادی که سنک حالک حسد و رشک ایدمک حالدر ایدم برامن کوزد کز که ایچون کندوکی سندن ایله توتوزدر که ابو کار و بارک واریبی آتش اوزرینه قومشدر مراد کندوکی انکله توتوزدرمکدر (عروس طبع را ز بور ز فکر بگری بستم) بود کز نقش ایام بدست افتد نکاری خوش (عروس طبع بیانیه فکر بگرده بویه در نقش ایامه بویه * محصول بیت * طبع عروسه فکر بگردن زینت بقرم یعنی طبعمدن بگره متال پیدا ایدرم اوله که صورت ایام وزماندن الله بر خوش نکار دوشه حاصلی خاطرمدن بگر معانی اظهار ایدرم اوله که بر نکار کوروب یکا مبل ایله

(شب صحبت غنیمت دان و داد خوشدل بستان * که مهنای دل فروزست و طرف جویاری خوش) شب صحبت لامیه داد خوشدل
بیانیه خوشدل و صف ترکیبی و با حرف مصدر بستان ذیل امر مفرد مخاطب ستانیدن آل دیکدر که حرف تعلیل مهنای آ
آیدنلقی و با حرف وحدت و تکیه دافروز و صف ترکیب دافروز بدین کوکل بالکندر بجی مناسبه یعنی کوکله شوق و بر بجی دیکدر

﴿ ۱۱۲ ﴾

﴿ شب صحبت غنیمت دان و داد خوشدل بستان ﴾
که مهنای دل افروزست و طرف لاله زاری خوش

مصاحبت کجبه سنی غنیمت پیل و خوش دلک ذوقنی آل که کوکل شعله ندر بجی
براهنایدر و راطیف لاله زاردر (مفردات) (شعب) کجبه (صحبت) م (غنیمت)
م (دان) پیل (داد) ذوق (خوشدل) لطف و کلالیک (بستان) آل
(مهنای) م (یا) وحدتیه (دل افروز) کوکل شعله ندر بجی (است) در
(طرف) (کنار) (لاله زار) لاله مکانی (یا) وحدتیه (خوش) م (مهنای
اشارتی) وصات و فیض و تجلی اتوار حضرت ظهوری کجبه سنی غنیمت پیل
و حضرت الهدهد ابی جهانه خوشدلک و حیات قلب ذوق و وجدانی طلب الیه
یوسفه سبی الیه که استبد باله (الله نور السموات والارض) آیت کریمه سبیه
حضرت الله ظهیری و باطنی منور قلبی بر آفتاب حقیقتش و بوش دیناده معرفه الله
دخی رود و نه جند ر

﴿ بنامبر دکارم راهی در کاسه چشمست * که مستی میدهد با عقل و می آرد بخاری خوش ﴾

نکار مک چشمی کاسه سنده بر شراب وارد در تعین که عقله مستک و بر راطیف
خار کتور (مفردات) (بنامبر) تحسین و آفرین (نکارم) محبوس (می)
بر شراب (در) (کاسه) م (چشم) کوز (است) وار (مستی) مستک (میدهد)
و بر (با عقل) عقله (می آرد) کتور (بخاری) بر اندک محبوس (خوش) م
(معنای اشارتی) اول آفتاب حقیقت اولان محبوب حقیقت غیب و پند عاشق
و عارف قولر بنده اولان نظر عسایند بر شراب وحدت و بر حالت و برجسته
و بر معرفت وارد که ملل بالاغراض اولوب محض کراما و رجعت من عند الله
اولد یعنی اجلدن عقلی مست و مستغرق اولوب قلبه اطمینان و جمع وجوده
و ذوق و وجدان و بر که تیری ممکن دیکدر

﴿ برفت عمر شد حافظ بابا میخانه * که شکولان خوش باشد بیا موزند کاری خوش ﴾

عمر غنیمت کندی ای حافظ بزمه میخانه به کل که خوش اولیجی شکر لیسکا بر لطف
ایش او کرده (مفردات) (بابا) (بزمه) (بابا) مصاحبه (میخانه) م (شکولان) شاهد مطوعه
(حافظ) م (بابا) کل (بابا) بزمه (بابا) مصاحبه (میخانه) م (شکولان) شاهد مطوعه
(خوشباش) خوش اولیجی (ت) سکا (بیا موزند) او کرده (کاری) برایش (خوش) م
(معنای اشارتی) ای حافظ عمر غنیمت کندی میخانه شراب اولدن اولان واران
بیمبری مشایخ عظام حضور نه کل زیرا انار محله کی مر داری پاک اید بجی
و فیجاری حسن اید بجی بر الای محبوب خدای در که سکا معرفه الله بولن او کرده دوب سنی
واصل الی الله ایدر

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ جمع خونی و لطافت عذار چو مهش * لیکنش مهر و وفاست خدایا بدش ﴾

﴿ رومی ﴾

شکر لیسکا و کر نه برایش دین عجب کولای ایش (وله ایضا) (جمع خونی و لطافت عذار چو مهش * لیکنش مهر و وفاست خدایا بدش)
* محصول بیت * جا انک مه کی عذاری لطف و کوزک مجیدر اما مهر و وفا می بوقدر بالله اکامه و وفا و بیعتی انی و فادار الیه

﴿ ۱۱۳ ﴾

انک ماه کی عذاری خوبلک و لطافت مجیدر لکن انک مهر و وفا می بوقدر
ای خدا اکامه و وفا می (مفردات) (جمع) م (خونی) کوزک (لطف) م (است)
در (عذار) بکلی (چو) مثل (مه) آی (ش) ضمیر (لیکن) م (ش) ضمیر (مهر) محبت
(وفا) م (نیست) بوقدر (خدایا) ای خدا (یده) و بر (ش) ضمیر (معنای اشارتی)
اول محبوب حقیقت ذات بیغنی اتوار قدسیه سی جمع خوبلک و حسن و جلال
و لطف و احسانک مجیدر لیکن غنی عن العالمین بر صمد و بی نیازدر که بخلافان
برینک ذاته و علمه احتیاجی بوقدر احسانی بی عوضدر یارب (الحی) ظهیری (الک)
حدیث شریفی سر نبی سندن سنی و سنک احسانکی طلب ایدر

﴿ دلبرم شاهد طفالت و یازی روزی * بکشد زارم و در شرع نباشد کهنش ﴾

دلبرم طفل محبوبدر بر لب الیه بر کون بی آه و زاریه قتل ایدر و شرعه اکاگاه
اولز (مفردات) (دلبرم) م (شاهد) محبوب (طفل) م (است) در (یازی) بر لب الیه
(روزی) بر کون (بکشد) قتل ایدر (زار) اکلیجی و فریاد و فغان اید بجی (ام) بی
(در شرع) م (نباشد) اولز (کنه) م (ش) ضمیر (معنای اشارتی) بنم دلبرم
تشبه الیه نیز به پندته بی نقش و با جندن صورت مشبهین و موحد یعنی مقبر قلیجی
(کل بوم هوفی شان) آیت کریمه سنجید بر صنع عجب الیه بو عاشق و محتاج احسانی
بر کون فریاد و فغان و نالان و کر بان (موتو اقبل ان موتو) سر بنده مظهر ایدر و کندی
الیه قتل ایتمکله بی لطف الیه فرحانک ایدر امیدنده بر زیر اشعه خدای تعالی و جوب
و ایجا بدن مزهدر

﴿ من همان به که ازونیک نکه دارم دل * که بدونیک ندیدست و ندارد نکهش ﴾

همان اولیک که بن کوکلی اندن بو حفظ ایدم زرا کتو و ابو کورم شدروانی حفظ طومر
(مفردات) (من) بن (همان) اول (به) یک (ازو) اندن (نکه) حفظ (دارم) طومر
(دل) کوکل (که) زرا (بد) کونو (نیک) ابو (ندیدست) کورم شدروانی (ندارد)
طومر (نکه) حفظ (ش) ضمیر (معنای اشارتی) همان بو عید عاجزه حسن و لایق
اولان بودر که اول محبوب حقیقت قهرندن خوف و رجعت واسعه سندن امید الیه
منظر رجحان اولان قلبی سوا اعتقاددن و عجب و غرور و الحاددن عون باریله ابو چه
حفظ ایدمکه (ان الله لا یبطل فی صور کم بل یبطل فی قلوبکم) حدیث شریفی
سر نبی حسن و قبح صورته نظر ایتز و انکله مؤاخذة ایتز همان خانه تجلی
اولان طهارتی لازمدر

﴿ چارده ساله بی چابک و شیرین دارم * که بجان حلقه بکوشست و چاردهش ﴾

اون درت سنه لک بر سر یغ و شیرین محسوم وار در که ماه چارده جان الیه انک حلقه
بکوشیدر (مفردات) (چارده سال) اون دوت پیل (ها) مقدار افاده ایدر (بی)
بر محبوب (چابک) سر یغ (شیرین) م (دارم) طومر (با) لمصاحبه (جان) م
(حلقه بکوشست) قولای حلقه عید در (مه چارده) اون دوت کجبه انک آی

﴿ رومی ﴾

﴿ ۱۱۴ ﴾

دلبرم شاهد طفالت و یازی روزی * بکشد زارم و در شرع نباشد کهنش
* محصول بیت * دلبرم طفل محبوبدر
حال بو که او بونه بر کون بی زار و ذلیل
اولدر و شرعه کنه ای اولز زرا
طفندر مرئی تکلیفه دکل (من همان
به که ازونیک نکه دارم دل * که بدونیک
ندیدست و ندارد نکهش) * محصول
بیت * بناول بکدر که کوکلی اندن محکم
صافلی طونام یعنی کوکلی اکانسیم ایلم
زرا ابو ویرامن کورم شدروانی و کوکلی رعایت
ایدوب صقل حاصلی طافدر هر چه نکه
قدربنی بلز مصراع اولده نیک محکم
معناستدر (چارده ساله بی چابک شیرین
دارم * که بجان حلقه بکوشست و چارده
دهش) بی با حرف وحدت چابک شیرین
اضافتی بیسانیه در حلقه بکوش قولای
حلقه اولدن کابندر زرا انک بندنری
هب حلقه بکوش اولور و چارده بیانیه
شین ضمیر به راجعدر * محصول بیت *
اون درت یاشنده چابک شیرین بریم یعنی
بر محبوب واردر که جان الیه مه بدر حلقه
بکوشیدر یعنی عید زر خریده سیدر

(ش) ضمیر (معنای اشارتی) بحمد الله توفیق خدا ایله اون درت سته مقداری بر سر بلع الحناب و لطیف بامداد بر محبوب رحیم عشق و محبتی بولنده معبدیم اول اون درت سته دور قمر ده جان انك حلقه بگوشید که عشق الهی بر یک عمر دگر دگر همار

بوی شیراز بامعجون شکرش می آید * کرچه خون میچکد از شیره چشم میبش *

انك شكر كسي لبند سود رایحه سی کاور اگر چه انك سیاه چشك شیوه سندن فان طامر (مفردات) (بوی شیر) سود رایحه سی (از) (من) (لب) (دوداق) (مچون) مثل (شکر) (م) (می آید) (کاور) (کرچه) (م) (خون) (قار) (میچکد) (طامر) (از) (من) (شیره) ناز (چشم) (کوز) (سیاه) (م) (ش) (ضمیر) (معنای اشارتی) بحمد الله حضرت فخر کاشات علیه افضل التحیات آفتد برك الله * مرآجه طرف حقدن احسانه نوش ایله یکی شیر معنویك و فیض بلا واسطه زب قوینک رایحه مسکینه شکر کی لذت روحا نیتله دماغ جائه کلور واول لذته مستر قدر اگر چه اول محبوبك ناز و استغنا ایله نظر غنایت غیبیه سی سینه اول لذته زبان و سیراب اولد یغمدن شوقله کوز مدن فان طامر

در پی آن کل نور سته دل مایار * خود بکاشد که ندیدیم درین چند کوش *

اول تازه بش کل اوردند بزم کوزن عجب خود فنده * کندی که بوقدر زمانه آنی کور مدك (مفردات) (در) (فی) (بی) (ارد) (آن) (اول) (کل) (م) (نور سته) (تازه) (بش) (دل) (ما) (بزم) (کوزن) (یارب) (عجب) (خود) (کندی) (بکاشد) (شد) (کندی) (ندیدیم) کور مدك (درین چند که) بوقدر زمانه (ش) (ضمیر) (معنای اشارتی) اول پیدری تجدیدی ظهور ایلان نجات الهی و زواج فیو ضات ناشاهی کل نور سته آردندن بزم معبر و سر گردان کوزن عجب فنده * کندی که بوقدر زمانه رانی کور مدك بی دل اولد بغز حالد انك انوار تجلیاته معبر فالدق

باردلار من از قلب بد بنسان شکند * ببرد زود بجا نداری خود بادشاهی *

بم دلداریم اگر عشاق قلنی بویه قهر بادشاه نیر آنی کند و جاندار افته ایلور (مفردات) (یار) (م) (دلداری) (کوکل) (طوبی) (من) (بی) (ار) (اگر) (قلب) (م) (بنسان) بونجیلین (شکند) قهر (برد) ایلور (زود) نیز (با) (لایله) (جاندار) (جان) طوبی (خود) کندی (بادشاه) (م) (ش) (ضمیر) (معنای اشارتی) اول بم حافظ و عاصم و مقاب القلوب الهائیه اولان یارم اگر درد عشقه و الم شوقله قلب مجروحی بویه محزون و منکسر قیلور سه (انا عدا لنکسر قلو بهم) حدیث شریفی سر نیجه محضیا کرم رباید زرا اول بر رحیم و لطیف بادشاه حقیق قدر که سمت رجندنانی کتو جاندار افته ایلور و کس ایله یکی قلبه کندی جیره ایلور و نه کندی خرابی کندی تعمیر ایلور

جان بشکرانه کم صرف گر آن در نیم * صدق دیده حافظ شود آرا کوش *

جانی شکرانه بد صرف ایلرم اگر اول در نیم حافظ کوزی صدق انك آرا کاشی اوله

(بوی شیر از لب همچون شکرش می آید * کرچه خون میچکد از شیره چشم میبش) * محصول بیت * مذکور شاهد طفاک شکر کی لبند سود قو قوسی کاور کرچه شیره چشم سیاهندن فان طامر یعنی کرچه کو چکد اما اولایچکدر بویت شاهد طفاک نصکره یازلق کرک ایدی اما شراحه تابع اولوب بونده یازدق (در پی آن کل نور سته دل مایار * خود بکاشد که ندیدیم درین چند کوش) * محصول بیت * اول یکی بش کل آردنجه بزم کوزن عجب فنده کندی که بوقدر زمانه آنی کور مدك حاصلی کوزن ناید در بلمز فنده و اردی (باردلار من از قلب بد بنسان شکند * ببرد زود بجا نداری خود بادشاهی) * خود بادشاهی (قلبدن بونده مراد قلب عسکر در که آورته سیدر حاصلی مقصود الاید جاندار و سلاحدار یعنی بکلر که بادشاهلرک سلطه داری * محصول بیت * بم یار دلدارم یعنی کو کل آلیچی یارم اگر قلب عسکری یونک کی صیرر سه یعنی بوحسنت و شدت اوز رینه قالور سه تبرجسه جک باد شاه آنی جلاد لغته و سلطه دار لغته ایلور (جان بشکرانه کم صرف گر آن در نیم) * صدف دیده * حافظ بود آرا کاشی * محصول بیت * جانی شکرانه ایله صرف ایلرم اگر اول ایچو دانه سی حافظک صدف دیده سی آرا مکهی اوله یعنی حافظک دیده سنده آرام و قرار ایلور سه جانی شکرانه ایله بدل ایلورم دیده ده قرار و آرام ایلکدن مراد کوزندن کتکدر

(مفردات) (جان) (م) (بشکرانه) (م) (ایلم) (صرف) (م) (کر) (اگر) (آن) (ول) (در نیم) (عظیم) (انجو) (صدف) (م) (دیده) (کوز) (حافظ) (م) (شود) (اوله) (آرا مکاه) قرار ری (ش) (ضمیر) (معنای اشارتی) جانی شکرانه فدا ایلرم اگر اول عظیم الشان اولان محبوب حقیقیک مشاهده جلال باکالی بی نظیری حافظک بصر بصیرتنده دایم وثبات اوله

ما آن موده ایم درین شهر بخت خویش * بیرون کشید باید ازین ورطه رخت خویش *

بزو شهرده کند و طالع می صنایعش بوزرطه دن کندی اسبابی طشره چکک کرک (مفردات) (ما) (بزو) (آزموده ایم) (صنایعش) (درین شهر) (بوشهرده) (بخت) (طالع) (خویش) کندی (بیرون) (طشره) (کشید) (چکک) (باید) (کرک) (ازین) (ورطه) (بوهلا) (کدن) (رخت) (مناع) (خویش) (کندی) (معنای اشارتی) بزویدر لکل طافه دیچی کندی بی نامراد ایدی بی دنیا شهرده کندی طالع می چوقی تجربه ایتدک و محبتک آخری خسران ایدی کن یلبدک بوجمل هلا کدن اسبابی طشره چکک و بو (دار من لاداره) (اولان) (بخت) (سرا) (بی) (ترک) (ایتمک) (کرک)

ازبس که دست میگزیم و آه میکشیم * آتش زدم چو کل بق لخت خویش *

زیاده دن که الی ابصررم و آه چکرم کند و بار بار تله کل کی آتش اوردم (مفردات) (ازبس) (که) (زیاده) (دنکه) (دست) (ال) (میگزیم) (آه) (میکشیم) (چکرم) (آتش) (م) (زدم) (اوردم) (چو کل) (کل) (کی) (بق) (لخت) (تله) (لخت) (بار) (بار) (خویش) (کندی) (معنای اشارتی) (حب الدنار) (آس کل خطیته) (حدیث) (شریفی) سر نیجه اگر و آخرندن غافل قلیچی دنی دنیا به بویه محبت اوزره کیدر ایسک عاقبت حسرت وندادن الی ابصررم و آه چکرم و بخت دنیا ایله باره اولش تخی کندی الله کل کی آتسه اورمش اولورم

دوشم زبلیلی چه خوش آمد که می سرود * کل کوش پهن کرد زشاخ درخت خویش *

دون کیچه بلبلدن بکا نه خوش کلدیکه نغمه ایلردی کل کندی درختی بودا غندن قولا غنی بهن ایلش ایدی (مفردات) (دوش) (دوش) (دوش) (دوش) (ام) (بکا) (ز) (من) (بلبل) (م) (با) (وحدتیه) (چه خوش) (نه خوش) (آمد) (کلدی) (می سرود) نغمه ایلردی (کل) (م) (کوش) (قولا) (بهن) (بسی) (کرده) (ایلمش) (ز) (من) (شاخ) (بوداق) (درخت) (آغاج) (خویش) (کندی) (معنای اشارتی) (دون) (کیچه) اول پیر داتانک وعظ و نصیحتی بکا نه خوش کلدیکه جانب حقدن خبر بیان ایلردی و هر بر محبوب القلوب اولان سعادتلو جوانلر دخی هر برری استعدادنه کوره کندی مقامندن استماع ایله متصح و معظ اولور دی نصیحت بودر

ای کو کل صبور اول که آن بار بندخو * بسیار بندخوی نشیند بخت خویش *

ای کو کل صبور اول که اول غضبناک چوقی غضبناک او طور کندی بختندن (مفردات) (ای) (دل) (ای) (کو کل) (صبور) (مبالغه ایله) (ضربا) (دیچی) (باش) (اول) (آن) (اول) (بار) (م) (باز) (نفتدن) (هر آسته) (دن) (ما) (ثواب) (سه) (کرک)

(وله ایضا) (ما آن موده ایم درین شهر بخت خویش * بیرون کشید باید ازین ورطه رخت خویش) کشید باید کشید بونده کشیدن معنایه در ز برامضارعه مقاربتنه که مکرر بیان اولمشدر ورطه لغته هلاک معنایه در اما اکثر مهالکده استعمال ایلر زتنه که بونده بویه در رخت اسباب معنایه در کندی شهر بی بی شیرازی ورطه به تشبیه ایلدی اما نیسی و مراد اتی اینه حاصل اولدیچی جهندن کویا که مهالک مراد ایلر * محصول بیت * بزو شهرده کندی طالع می صنایعش و مراد ایلر بونده حاصل اولمیش بیلشز بس بوزرطه دن اسبابی طشره چکک کرک ایدی حاصلی

بوشهری ترک ایدوب کتک کرک ایز (ازبس که دست میگزیم و آه میکشیم) * آتش زدم چو کل بق لخت خویش (لخت باره تکراری تا کید اغظی قیلندندر تن لخت اضافتی بیانه در * محصول بیت * الم چوقی ابصر مقندن و آه چکرم کل کی کندی باره باره تله آتش اوردم حاصلی زیاده اضطراب و المدن کنایندر (دوشم زبلیلی چه خوش آمد که میسرود * کل پهن کرد زشاخ درخت خویش) (دوشم بم معنی جهندن آمده مقید در ضمیر منصوب متصل معنایه بکا خوش کلدی دیکدر زبلیلی با حرف وحدت که حرف بیان میسرود حکایت حال ماضی ایلردی دیکدر ایلردی بیت ثانیدر کل پهن کرده جمله حالیه در مقدر کندن تقدیری کل را میسرود و در کل پهن کرده محکم دیکندن کنایندر کلی قوائمه تشبیه ایلشدر و پهن کرده عبارتی کله زیاده مناسبت * محصول بیت * دون کیچه بر بلبلدن بکا خوش کلدیکه ایلردی کل کندی در ختندن قولافی هی لدوب محکم دیکلدیکی حالیه (کای دل نوشاد باش که آن بار بندخو * بسیار بندخوی نشیند بخت خویش) * کای که حرف بیان دل نادای باش فعل امر مفرد مخاطب اولدیکدر که حرف تعلیل یارشدخو بیانه در بندخو وصفه ترکیبی یارشدخو بی دیه کدر آن یارشدخو مصراع ثانی به مره و ندر * محصول بیت * بابل دیر که ای کو کل سن شاد اولدیکه بندخو یارخوق بندخو یعنی به حضور و مضطرب او طور کندی بختندن یعنی بندخوی کیمنه جمیع زمانه المدن خالی دکل زرا یارزفتندن هر آسته دن ما ثواب سه کرک

(خواهی که سخت و سخت جهان بر تو بگذرد * بگذرد عهد سست و سختهای سخت خویش) خواهی فصل مختار ع مخاطب استقامتی متصن دیرمیسین دیکدر که حرف بیان سخت فنی سست کوشک جهانه اضافت لامیه برنو بگذرد سنگ اوزر کدن کیمه می او سنگدن مروراید و پاشا و سکا ضرر ایله بگذر فعل امر مفرد مخاطب کچ دیکدر عهد سست بیانه سختهای سخت ده بوله در عهد سست او لدر که عهدی بوزه

(تشد خو) غضبو (بسیار) جوق (تشد خوی) م (تشد) اوطور (ز) من (بخت) دولت (خویش) کندی (معنای اشارتی) ای کوکل بوسریه الزوال اولان دیناده تکالیف شرعیله و راه عشقه اولان عین ویلای الهیله ضرور اول زیرا اول عظمت و جلال صاحبی یار کندی دولت و عظمتده (غالب علی امره) و سریع الانتقام او ایقتدن زیاده جلال غالبدر

خواهی که سخت و سخت جهان بر تو بگذرد * بگذرد عهد سست و سختهای سخت خویش

استراحت که جهات سخت و المی سنگ اوزر یک کیمه کند و سست عهد کدن وقتی سوزل کدن فراغت ایله (مفردات) (خواهی که) استراحت که (سخت) فنی (سست) کوشک (جهان) م (برنو) سنگ اوزر یک (نگذرد) کیمه (بگذر) کچ (ز) من (عهد) م (سست) م (سختها) سوزل (سخت) م (خویش) م (معنای اشارتی) ایکی جهات سخت و المی و درد غندن خلاص اولی استراحت حضرت الله ایله بزم السند اولان عهد و پیمان کنده کوشک لکدن و فتن عهد ایلمکدن کچ نوبه و تدارک اوزره اول عباد الله شفقتی زکایدوب شدید و غفلتو کلام ایله هیچ پر کیمه نیک خاطرنی پریشان و قبلی شکسرایله همان حقوق الله و حقوقی عباد مرعات اوزره اول

کره و ج خبر حادثه سر و فلک زند * عارف باب تر کند رخت و بخت خویش

اگر حادثه نیک بلند و جی فلک اوزره باش اوره عارف کندی اسباب و تساعی باش ایلم (مفردات) (کر) اگر (موج خبر) طالع قائدر بجی (حادثه) م (سر) باش (رفلک) فلک اوزره (زند) اوره (عارف) م (باب) صوابه (تر) باش (نکند) ایلم (رخت) متاع (بخت) اسباب (خویش) م (معنای اشارتی) اگر حوادث ایام و فتنه و کدورات دوران و جی عالمی احاطه ایله عارف اولان کیمه بر نفس عبادات و طاعات فارغ ایلز و آلام و کدورات دنیا و شواغل مانوا آیه ظاهر و باطنی باش و ملوث ایلم

ای حافظ از مراد میسر شدی مدام * جشید نیرد و رغبتی زخت خویش

ای حافظ اگر مدام مراد میسر او اییدی جشید دخی کندی تختدن دور قالدی (مفردات) (ای حافظ) م (ار) اگر (مراد) م (میسر) م (شدی) اولیدی (مدام) م (جشید) یاد شاه (نیر) دخی (دور) میسر (نماندی) قالدی (ز) من (بخت) م (خویش) کندی (معنای اشارتی) ای حافظ اگر یوفانی دنیا باقی و جیع خلقه دنیا مراد میسر اولیدی جشید و سار دنیا یاد شاهی کندی و سخت و ساطت لرندن دور قالدی

وله ایضا

هاتی از گوشه میخانه دوش * گفت بختند کنه می بنوش

دون

دو کیمه ددی کنایه بختلر باده ایج یعنی الله تعالی عفو و غفور در حق عبد اولنجیمه مر جودر که مؤمنک و کبی کنا هارینی نوبه سینه عفو ایلمرند که یت آئی بو معنای بیان ایدر

(عفو الهی بگذرد کار خویش * مرده رخت برساند سر و ش) الهی با حرف نسبت سر و ش دن بونده مراد حضرت جبریل امین در بحصول یت * اللهک عفو کندی ایشی ایشی الله تعالی عفو و غفور در حال نو که بوصیفه مبالغه افاده ایدر پس عفو و غفران امر ضرور ایدر پس ایشی ایشی بگذرد

مراد بومو صوفدن بوصفیلر ظهور ایلر دیکدر مصراع ثانی تکرر خبر قبیلدند یعنی فرشته رخت عفو و غفران ایشی و جازدر که شرط محذوفه جواب اوله پس تقدیر یله پس مرده رخت برساند سر و ش دیک اوله (لطف خدا بیشتر از جرم ماست * نکند سر بسته چه کو بی خوش) بواج یت مقول هاتندر که اللهک لطف و عفو ی بزم کنا همزدن زیاده در خواجه هاتف ایچون بر مخاطب تجرید ایدوب پیور نکند سر بسته چه کو بی خوش کانه که هاتفه معترضه اعتراض ایدر که من مناسای به اغرا والفا ایدرسن و عفو و غفرانه انکایدرسن پس بو قصد ایله معصیت ارتکاید عفو و غفران ایدیله ایددی بونده جرم و کناه مضاعف او اور هاتف دیر که مضاعف مضاعف او اور سده لطف خدا زیاده در پس * بحصول یت * خدا نیک لطفی بزم کنا همزدن زیاده در محنتی نکند بی نه سو یلرسن ایسم اول طمعه بی ایلدیک اعتراض بر محنتی امر در زیرا مشیه اللهه منوطدر و بالجمله بزم کنا همزدن انک لطف و عفو و صفی بیشتر بر بیشتر در (این خرد خام میخانه بر * نای اهل آوردش خون مجوش

دو کیمه بر هاتف میخانه گوشه سندن ددی کنایه باغشالر شراب ایج (مفردات) (هاتی) برضادی (از) من (گوشه میخانه) م (دوش) دون کیمه (گفت) دیدی (بختند) بخش ایدر (کنه) م (می) شراب (خوش) ایج (معنای اشارتی) عالم غیب چاینددن دون کیمه بر هاتف و بر رسول کلوب دیدیکه حق سبحانه و تعالی کندی عشق و محبتی بونده صادق اولنلرک کنایه عفو ایدر بیدر شراب عشق توش ایله و حضرت الله حسن ظن ایله

عفو الهی بگذرد کار خویش * مرده رخت برساند سر و ش

عفو الهی کندی ایشی ایلر لاک رخت مرده سنی ایشی در (مفردات) (عفو الهی) م (بگذر) ایلر (کار خویش) کندی ایشی (مرده) م (رخت) م (برساند) ایشی در (سر و ش) ملک (معنای اشارتی) استبداد الله (لانتظا و امن رجة الله) سر بجه شراب عشق نوش ایله و حسن ظن اوزره ثابت اول که عفو الهی کندی ایشی ایشی و سنی رخت خدایه مسترق فیرو ملک ملهم دخی قلبه بر نور و بر سرور القا ایتمکله رخت مرده سنی ایشی در

لطف خدا بیشتر از جرم ماست * نکند سر بسته چه کو بی خوش

خند نیک لطفی بزم جرمزدن زیاده رکتدر مستور نکند نه سو یلرسن خوش اول (مفردات) (لطف خدا) م (بیشتر) زیاده رکت (از) من (جرم) م (اما) بزا (است) در (نکند) اسرار (سر بسته) باشی بفلو (چه کو بی) نه سو یلرسن (خوش) اسکت (معنای اشارتی) حضرت الله در پای رخت و با محار الطافه نسبت بزم بجموعرک جرمی نیک کره ذره نیک ذره سی مقداری دگنددن استبداد الله (ن الله بقر الذنوب جیما الهه و الهه و الرحیم) سر بجه بونکند مستوری نه سو یلرسن سونله خبوش اول که (سبقت رختی غرضی) پیور مشدر و (الله عذ ظن عیدی) پیور مشدر

این خرد خام میخانه بر * نای اهل آوردش خون مجوش

بو خام عقلی میخانه به ایلت تافر مزی شراب الک فانی جوشه کتوره (مفردات) (این) بو (خرد) عقل (خام) م (با) لایله (میخانه) م (ار) ایلت (نا) حتی (ی لعل) قمری شراب (آورد) کتوره (ش) آئی (خون) فانی (مجوش) فانیقه (معنای اشارتی) بو اعمال ظاهره الهه مغرور و لذات شراب عشق خدا دن و اسرار دین و انوار هدادن دور و مجبور اولمش عقل عاشخای ریاضات و مجاهدات میخانه می جانیسه سوق ایله که جکر لخدن اید بجمو و بجا یار ایله جانلر اید بجمو آتش عشق الهی ذوق ایمن و حالات عشق بونده الک فانی فانی جوشه کتوره و شوق و محبت الله الک حسن ظنی تمامه بوره

کر چه وصالش به باوشش دهند * نای اهل آوردش خون مجوش

اگر چه خدای تعالی وصالی سی ایله در منزل ای کوکل بو مشدر و ار که قادر سن

عفو و غفران ایدیله ایددی بونده جرم و کناه مضاعف او اور هاتف دیر که مضاعف مضاعف او اور سده لطف خدا زیاده در پس * بحصول یت * خدا نیک لطفی بزم کنا همزدن زیاده در محنتی نکند بی نه سو یلرسن ایسم اول طمعه بی ایلدیک اعتراض بر محنتی امر در زیرا مشیه اللهه منوطدر و بالجمله بزم کنا همزدن انک لطف و عفو و صفی بیشتر بر بیشتر در (این خرد خام میخانه بر * نای اهل آوردش خون مجوش

کر چه وصالش به باوشش دهند * نای اهل آوردش خون مجوش

اگر چه خدای تعالی وصالی سی ایله در منزل ای کوکل بو مشدر و ار که قادر سن

اولمدر اسکله قادر سن سی ایله حاصلی ممکن اولدینگی دکل وصاله طالب اول

(کوش من و حلقه کسوی یار * روی من و خاک در می فروم) * محصول بیت * بنم قولایم و بارک حلقه کسوی یعنی حلقه کسوی قولایم اول و نگه بنده حلقه یکوشی اول و بنم و می فروم و می فروم شک خالک دری یعنی بنم و می فروم و می فروم شک خالک دری اولسون و یا خاک درنده اولسون دیکدر (رندی) حلقه

چایش (مفردات) (کرچه) م (وصال) م (ش) ضمیر (نه) ننی (یا) لایله
(کوشش) سی (دهند) و برز (این قدر) بوقدر (ای دل) ای کول (توانی)
فادر سن (یکوش) چالشی (معنای اشارتی) کرچه ریاضات و مجاهدات سی دخی
موجب وصلت و مجبر قریبت دکلر اما استعدی باله (والذین جاهدوا فینا لهدنهم
سلبا) آیت کریمه سی سر نجه ای ککو کل بوقدر و اردر که (واقه لا یتخلف
الیماد) اقتضا سنجده حضرت الهک راه مستقیمه کوجک بتدیکی مقداری سی ایله
و آگاه قاب اول که (تجلی حق ناگاه آید) اما بر دل آگاه آید

کوش من و حلقه کسوی یار * روی من و خاک دری فروم

بنم قولایم بارک زانی حلقه سیه در بنم بوزم می فروم شک قدوسی طبرای حلقه در
(مفردات) (کوشش من) بنم قولایم (و) بمعنی مع (حلقه) م
(کسوی) زلف (یار) م (روی من) بنم بوزم (و) مع (خاک) طبرای (در)
قبو (می فروم) شراب صافی (معنای اشارتی) استعدی باله (واحد ربك حتی
بأنتك الیومین) سر نجه توفیق خدا الیه عزم اولدق حلقه احکام شرعی و اوامر
عالیه الهیه سی مع قبول الیه استماع ادب و مظهر تجلیات صفات الهیه اوفاده سی
ایدرم و تها و اولیایک اثر سعادت برده اقتفا الیه اول شراب عشق الهی بخش آید بخی
رحمت مهسا اترک قدوسی طبرای حلقه نام بوزم نورب اناردن اعتماد ایلرم

دور دین شاه شجاع آنکه کرد * روح قدس حلقه امرش یکوش

دین حاکی شاه شجاع اول که ایلدی حضرت جبرائیل الیک امری حلقه سی
قولایم (مفردات) (داور) حاکم (دین) م (شاه) م (شجاع) م (آنکه) اول که
(کرد) ایلدی (روح قدس) جبرائیل (حلقه) م (امر) م (ش) ضمیر (یکوش)
قولایم (معنای اشارتی) مقتدایه اولان اولیاء الهیه و استمداد اوله جفیدن ری
دین حاکی شیخ شجاع الدین در اول بر منصرف القوا بدر که جبرائیل حضرتی دخی
اکا اطاعت ایلر شکر المنم علی المنم علیه واجد

ای ملک العرش مرادش بد * و ز خطر چشم بدش دار کوش

ای عرش ملک العرش مرادش بد و و آتی بر امن کوزل ضرر زدن حفظ الیه (مفردات)
(ای ملک العرش) م (مراد) م (ش) ضمیر (بد) و ز (و ز خطر چشم بد)
بر امن کوز ضرر زدن (ش) ای (دار) طوط (کوش) حفظ (معنای اشارتی)
ای عرشک صاحبی زیم سن الیک ایکی جهانه مرادش احسان الیه و بر وانی
کم نظر ضرر زدن حفظ الیه

رندی حافظه کنا هست صعب * با کرم پادشه صیب پوش

حافظک رندلکی بر عظیم کناه دکلر صیب پوش پادشه کرمه نسبت (مفردات)
(رندی) عیازلق (حافظ) م (نه) ننی (کناهی) بکناه (است) در (صعب)
کوج و عظیم (یا) مع (کرم) م (پادشه) م (صیب پوش) صیب اوز تخی

کناهیست صیب * با کرم پادشه صیب
پوش (محصول بیت) حافظک رندلکی
مشکل کناه دکلر صیب پوش پادشه
کرمه نسبت یعنی صیب پوش پادشه
اطف و کرمی رند حافظک کناهیست
زیاده در (داور دین شاه شجاع آن که کرد)
روح قدس حلقه امرش یکوش
داور حاکم مقتدایه در روح قدس جبریل
این حلقه امرش اضای فتری بیایم
ولایم در محصول بیت * پادشاهدن
مراد دین حاکی اول شاه شجاعدر
که روح قدس امری حلقه سی
قولایم ایلدی یعنی اول شاه شجاعدر
که حضرت جبریل الیک شریعت
انقیاد دینی پسند اید و ب قولایم
قبول ایلدی حاصل کلام امر شرع
اطاعت ایلدی (ای ملک العرش
مرادش بد * و ز خطر چشم بدش دار
کوش) خطر لغتده اشرف
علی الهی که در یعنی هلا که قریب
اولقدر اما اصحاب اکثر خوف مقامده
استعمال ایدر ز خطر چشم بدش
اضای فتری لایم و بیایم ولایم در
دار کوش حفظ الیه دیکدر ز را کوش
داشتن حفظ و صفات الیه که در
محصول بیت * ای عرشک پادشاهی
مرادش بد و دخی راجز کوز قورقوسندن
ای صعبه یعنی اکا یاوز کوز دیکسون
دیکدر مصراع ثلثک معنای سنی بر ایز
کوز ضرر زدن قولایم طوط اکا دین
دار کوشک معنای مستانه استاد دن قولایم
طوطامش کوش پادشه حفظ معنایه در
دین دخی بوضارتک معنای استاد دن
حفظ ایلش

(معنای اشارتی) یارب ملک دریای رحمتک و بی زبانه اولان کرمه نسبت حافظک
رندلکی و جرم و خطیسی بر عظیم و بر صعب کناه دکلر ای ستار العیوب اولان
پادشاهم محضا کرمه سن آتی عفو و مغفرت الیه

وله ایضا

یارب آن نوکل خندان که سپردی بمنش * می سپارم بتوا چشم خود چشم
یارب اول خندان تازه کلی که آتی بکاتلیم ایلدک چن حسودک چشمندن آتی سکا
تسلیم ایدرم (مفردات) (یارب) م (آن نوکل) اول تازه کل (خندان)
کولیمی (سپردی) ایلدک (من) بکا (ش) آتی (می سپارم) ایلدک (بتو)
سکا (از) من (چشم) کوز (حسود) م (چن) باغ (ش) آتی (معنای
اشارتی) یارب اول عالم و معرفت و اسرار حقیقت و دانکه نسبت و اول کل خندان
کبی قلبه مسرت و بر بخی حالات و انکشافات که بکاتلیم و احسان ایلدک کرم
و عنایتک باغ و جدک حسودی اولان سلطان لبیک و نفس خیتک بد نظر رندن
و موسسه و اقوال الیه افساد رندن حفظ اینکک ایچون جمیع حالده اموری سکا
تسلیم و تقویض ایلدک

کر چه از کوی وفا کشت بصد مر حله دور * دور باد آفت دور فراز جان و منش

کر چه وفا محله مستندن بوز قوناق اراق اولدی دور قر آفتی آنک جان و منش دور
اولسون (مفردات) (کرچه) م (از) من (کوی) محله (وفا) م (کشت)
اولدی (بصد مر حله) بوز قوناق (دور) اراق (دور) بعد (باد) اولسون
(آفت) م (دورقر) زمان و مرور ایلیم (از) من (جان) م (من) م (ش) آنک
(معنای اشارتی) استعدی باله (لا فوینهم انجین الا عباده منهم المخلصین) آیت
کریمه سی سر نجه کر چه اول حسود کافر اهل و ظار محله مستندن و اهل ذکر و اهل
قلوب مستندن بوز مر حله ابرقدر اما به اول محض عاشقک دور قر آفتی جان
و مستندن دور اولسون ز بر اعصومیتاری مقطوع دکلر

کر بر سر منزل سلی رسی ای باد صبا * چشم دارم که سلاهی برسانی ز منش

ای باد صبا اگر سلی تک سر منزله ابرشته سن امید طووزم که بشدن اکا بر سلام
ابرشده بر سن (مفردات) (کر) اگر (یا) للملا یسه (سر منزل) قوناق باشی
(سلی) اسم محبوه (رسی) ابرشته سن (ای باد صبا) م (چشم) امید (دارم)
طووزم (سلام) م (یا) وحدیه (برسانی) ابرشده بر سن (زمن) بشدن (ش)
اکا (معنای اشارتی) ای دست کبر عاجزان وای خلیفه الله فی الارض اولان ضو
اعظم زمان وای عاشقان و طرافای بلا زین و لازل درگاه حقه رسان اولان بر روشن
ضمیر و وسیله راه یزدان اول محبوب حقیقی اولان حضرت الهک درگاه علیسته
مراجکده و کمال قریمت و استیلا مشاهده اتوار جمال الله سرتا جکده سر منزل
مقام قاب قوسینه ابرشته سن مستن امید و نیاز ایدرم که بشدن اکا بر سلام الیه سلامت

(یارب آن نوکل خندان که سپردی
بمنش * می سپارم بتوا چشم خود
چشم) سپردی فعل ماضی مفرد مخاطب
اصولک و تسلیم ایلدک دیکدر بمنش
شون نوکله راجعدر می سپارم فعل
حال نفس متکلم و حقه اصل رزم و تسلیم
ایدرم دیکدر اولدکیسی سپردن
و نانیسی سپاریدن مصد رندن
مشتدر چشم خود چن اضای فتری
بیایم ولایم و یا عکسجه در * محصول
بیت * یارب اول تازه خندان کل که
آتی بکاتلیم ایلدک آتی سکا ایلدک
چنک حسود چشمندن و یا حسود چنک
چشمندن چن حسود دن مراد کل
اولایم روشندردین روشن سولم شد
(کر چه از کوی وفا کشت بصد مر حله
دور * دور باد آفت دور فراز جان و منش)
محصول بیت * کر چه نوکل خندان
کوی وفادن بوز قوناق اولدی
یعنی بزدن کلا مضارک اولدی اراق
اولسون دور قر آفتی آنک جان و منش
(کر بر سر منزل سلی رسی ای باد صبا *
چشم دارم که سلاهی برسانی ز منش)
چشم بوند امید معنایه در که حرف
پسان سلاهی با حرف وحدت برسانی
فعل مضارع مفرد مخاطب رساییدن
ابرشده بر سن دیکدر الف و نون
ادات تمسبه در * محصول بیت * اکز
سلاک قوناقی باشه ابرشته سن ای باد صبا
امیدم وار که بشدن اکا بر سلام ابرشده سن

(باید ناله کنایی کن از آن زلف سیاه
 * جای دلهای عزیزست بهم برهنش)
 * محصول بیت * صباه خطاب ادوب
 پیورز اول جانانک زلف سیاهندن ناله
 کنایی ادله ایله یعنی زلفی آچه بفسک
 چینه نای وادله آج زیراهن زلف
 مقامیدر پس بری برینه اوروب قرش
 دورش ایله مزینش ضعیفی زلفه و دلهایه
 راجع اوراق نمکندر (کو دلم حق وفا
 برخط و خالت ندارد * محترم دار در آن
 طره * غیر شکش) * محصول بیت *
 صباه پیورز ای صبا جانانه دی منک خط
 و خالت اوزرنده کوکلت حق وفاسی واردر
 یعنی کوکام دانه انزلک ادعیه سنه و نیکخواه غلته
 عقید در ایمنی کوکلی محترم طوت
 اول غیر صبا چچی طره ده یعنی غیرک
 رونق و صفاسنی کیسیدن طره ده دلی
 عزیز و حرمتی طوت (در مقامی که یاد
 لب اومی نوشد * سله آن مست که باشد
 خبر از خورینش) * محصول بیت *
 بر مقامه که المکابی بادینه باده ایچر
 اول مست ایقدر که کندین خبر دار
 اوله یعنی بر باده نو شکه انک ای عشقنه
 باده نوش ایله ایچر کیسه در اگر کندودن
 خبر دار اوورده یعنی لایعقل اوراق کرک
 (عرض و مال ازدر میخانه نشاید
 اندوخت * هر که این آب خورد درخت
 بدرباکش) * محصول بیت * عرض
 و مالی میخانه قیوسندن قرآنق اولز یعنی
 میخانه ده عرض و مال کسب اولز زرا
 هر کیسه که بوسی ایچر رختی دریا
 صال یعنی بوسی ایچر عرض و مالیدن
 بکر فکن فعل امر مخاطبدر بوده خطاب
 مقام قییدن واقعدر رختی دریا
 صالیدن دیکرد صال دیش نوار تکاب
 قافیه ضرورتنددر مقتضای کلام بویه
 اولق ایدی هر که این آب خورد
 رخت بدربا کندند زیر فکشد
 مشترک در فعل مضارع امر مخاطب پند

انجامه ایشیمه رهنم و رشقاغت پیورده سن

در بادی ناله کنایی کن از آن زلف سیاه * جای دلهای عزیزست بهم برهنش *
 اول سیاه زادن ادله ناله کنایی ایله که عزیر دلک بر دانی پریشان ایله (مفردات)
 (با) لاملایه (ادب) م (ناله کنایی) ناله و راجحه مسک آچیلقی (کن) ایله
 (از آن) اندن (زلف سیاه) م (جای) بر (دلهای) کوکالر (عزیز) م (مست)
 در (بهم) بری برینه (مزین) اورده (ش) آتی (معنای اشارتی) اول فیوضات
 صفات غیبیه الهییدن (ادبی ریفی فاحش نادیده) حدیث شریفی سر نجه بری
 نادید ایله مستعد قیوب برتفه کشاق و رفعت حضرت خالق بخش و احسان
 ایله زرا درگاه حق عزیز و مؤدب کوکالر بر دانی ادب اطف ربانیدن محرومدر
 * کو دلم حق وفا بر خط و خالت دارد * محترم دار در آن طره * غیر شکش *
 سوله کوکام سنک خط و خالت اوزره وفا - حق طوتر کوکلی اول غیر شکش طره ده
 محترم طوت (مفردات) (کو) سوله (دلم) کوکلم (حق وفا) م (بر) علی
 (خط) م (خال) بک (ت) ضمیر (دارد) طوتر (محترم) م (دار) طوت
 (در) فی (آن) اول (طره) اولک صاج و زلف (غیر شکش) غیر صا چچی
 (ش) ضمیر (معنای اشارتی) یعنی الله و توفیق کوکلم تجلیات ذات و صفات الهیه
 مقتضای سجه آداب شرعیه و تکالیف دینیه اوزره عهده وفا دارق حق طوتر سن
 بزم ایچون نیاز ایله که (اللهم بادهای القلوب بیت قلبی علی دینک) سر نجه یارب سن
 انک کوکلی محضاً کر م و اطف عجم غیر شکش ککله حفظ کده و صحتک محترم و راه
 مستقیم که ثابت قدم ایله دیو پیورده سن

در مقامی که بیاداب اومی نوشد * سله آن مست که باشد خبر از خورینش *
 شول مقامه که آنکلی شوقه شراب ایچر سله در اول مست که کند و سندن انک
 خبری اوله (مفردات) (در) فی (مقام) م (بیاداب او) المکابی ذکر نه
 (می نوشند) شراب ایچر (سقه) المیق (آن مست) م (باشد) ایله (خبر) م
 (از) من (خورینش) کندی (ش) انک (معنای اشارتی) شول بر مقام
 ساو کده که حضرت الهیک عطاسی اولان انک ایمان ولذت اسرار حضرت قرآن
 شوقله شراب وحدت صرف نوش ایدر اول مقامه امقل وارذلدن اول مست
 که دنیا و عقباندر بلکه کندی نغندن انک خبری اوله لایق اولان فانی فی الله اولقدر

عرض و مال ازدر میخانه نشاید اندوخت * هر که این آب خورد رخت بدرباکش *
 میخانه قیوسندن عرض و مال تحصیل ایلت ممکن دکلدر هر کیسه بوآنی ایجه آنک
 رختی دریا برقی (مفردات) (عرض و مال) م (از) من (در) قیو (میخانه)
 م (نشاید) کرکز (اندوخت) قرآنق (هر که) هر کیسه (این آب) بوضووی
 (خورد) ایجه (رخت) مزاج (دریا) ذکره (فکن) برقی (ش) ضمیر (معنای
 اشارتی) بومقام توحیده و فانی فی الله اولان مشایخ عظام قیوسندن مال و جاه

و عرض و جاهت تحصیل ایلت ممکن دکلدر هر کیسه شراب وحدتی نوش ایله
 (وینسون النعم اذاراوه) سر نجه بر لذت روحانیه مستغرق اولور که دنیا و آخرت
 نمیی بلکه کندی وجود اطفی عمو و ملاشی اوادب (لا اله الا الله) سر نه و اصل
 وجیع رختی دریا و وحدته فانی و بی حاصل اولشدن

هر که ترسد زلال انده عشقش نه حلال * سرما و قد مش یاب ماودهنش *
 هر کیسه ملالیدن خوف ایدر عشق غصه سی اککا حلال دکلدر بزم باشن
 انک قدیمه بایزم لیزانک دهاتیه (مفردات) (هر که) م (ترسد) قورقه
 (ز) من (ملال) م (انده) غصه (عشق) م (ش) اککا (نه) انی
 (حلال) م (سرما) بزم باشن (و) مع مناسنه (قدم) م (یا)
 تردید (لبا) بزم دودا غز (و) مع (دهن) اغز (ش) ضمیر (مضای
 اشارتی) هر کیسه بور سوم عاده لری و اوصاف بشریه لری دریا ی توحید ده
 غرق و محو و ناب اولسی ملالیدن خوف ایله اکامیه سعادت ابدی اولان درد و غم
 عشق الهی حلال و لایق دکلدر لکن زاراده عزیزی و محبوب حقیقک اراده منده
 محو ایلدک کرک بزی ذل و حقارتله ایاضی التده خالک ایله بکسان ایلسون کرکسه دوات
 و صالیله عزیز و شرف قنک ایلسون

شر حافظ همه بیت الغزل مر قست * آفرین بنفس داکش و اطف سخنش *
 حافظک شری جله معرفت غزلی بنیدر نخبین انک دلکش نغشته و سوزنک
 اطافته (مفردات) (شر حافظ) م (همه) جله (بیت) غزل ام (معرفت) م (است)
 در (آفرین) تحسین (بر) علی (نفس) م (داکش) کوکل چکیچی (اطف) م (سخن)
 سوز (ش) ضمیر (معنای اشارتی) حافظک شری جله وار دات الهیه ایله معرفه الله
 بیان ایدیمی غزل بنیدر تحسین انک مقبول نغشته و کلانک اطافته که حیات جاودانی
 بخش ایدیمیدر

وله ایضا

چو رشکست صبا زلف غیر افشانش * بهر شکسته که پیوست تازه شجانش *
 چونکه صبا انک غیر افشان زلفی شکست ابدی هر شکسته به که انک بوی ایشدی
 انک جان تازه اولدی (مفردات) (چو) چونکه (رشکست) فبردی و طافندی
 (صبا) م (زلف) م (غیر افشان) غیر صا چچی (ش) انک (بهر شکسته) هر قبله
 (پیوست) اولشدی (تازه) م (شد) اولدی (جان) م (ش) انک (معنای اشارتی)
 وقتا که فضل و کرم ربانی اول محبوب حقیقک صفات جیل و اطف عجمی تجلیاتی رش
 و افاضه ایلد کده (انا عند النکسرة قلوبهم لاجلی) خبری سر نجه هر قنی آکا
 و متکسر لاجل الله اولان قلوب صادق قینه اندن رقیض و بر نقصه الهی اربشه
 حیات ابدیه و اصل اولور

چو بکاست همغنی تا که شرح غصه دهم * هدل چه میکند ز روز کار هجرانش *
 بکاست همغنی تا که شرح غصه دهم * هدل چه میکند ز روز کار هجرانش *
 * محصول بیت * قنده در بر هفت - سن

(هر که ترسد زلال انده عشقش نه حلال * سرما و قد مش یاب ماودهنش *
 اکا حلال اولسون یعنی خرام اولسون دیکدر ایدی بزم باشن و انک قدیمی کرکسه بوی قدیمی آلتسه الوب
 یا مال ایلسون و کرکسه باشنه بر ایدوب ربانیت و تعظیم ایلسون بزم حضور اولوب ملول اولور ز حاصلی عزت و لذت یاخیزد بر ایدر
 (شر حافظ همه بیت الغزل مر قست * آفرین بنفس داکش و اطف سخنش) بیت الغزل و بیت القصیده شول بیدر که فکشدن و قصیده ددن
 مقصود در معرفت و اصفاست بیانه در
 دلکش و وصف ترکیبدر کوکل چکیچی
 دیکدر اطف سخن اضافتی مصدر رک
 فاعله در شین ضمیر حافظه راجع ددن
 * محصول بیت * حافظک شری هب
 بیت الغزل معرفتدر ابدی هر ریتی بیت
 الغزل اولغه لا یقدرن را جیه - ایشمار
 و ابیاتی لطیفدر آفرین کوکل آییچی نغشته
 و اطف کلامنه خواجه تجرید طریقه
 کند بانه تحسین ایدر بیت نغزلک
 معناسنی بیلین هر بزرز باده عشقیات
 سوبلشرا اعتبار اولسون (وله ایضا)
 (چو رشکست صبا زلف غیر افشانش
 * بهر شکسته که پیوست تازه شد
 جانش * شکست فعل ماضی مفرد غائب
 صدی یعنی ایدی و بوسکدی
 شکسته بودند خسته مضارع در *
 محصول بیت * چونکه صبا جانانک
 غیر نثار ایدیمی یعنی صا چچی زلفی
 ایدی و بوسکدی هر خسته به که
 واصل اولدی جانی تازه اولدی
 اول خسته نکه یعنی جانانک زلفه واصل
 اوادب اندن مستغنی ص اولد بقدن
 هر پیاره که اتصال بولدی اندن ازه جان
 کسب ایلدی مصراع اولک معناسنی
 چونکه صبا انک غیر افشان زلفی
 بریشان ابدی دین بریشان سوباش
 بکاست همغنی تا که شرح غصه دهم *
 کدل چه میکند از روز کار هجرانش)
 بکاست مقام استغنا مده واقع اولش
 قنده در دیکدر مقدم خبر همغنی
 مؤخر مبتدا تا حرف تعابیل که حرف
 بیان شرح غصه یعنی بیان احوال غصه
 دهم فعل مضارع نفس متکلم و حده
 و بزم دیکدر که حرف بیان شرح غصه دز
 روز کار بونک کی برلده ایام مناسنه در
 * محصول بیت * قنده در بر هفت - سن

اکا چکد بک غصه بی شرح ایدم که کوکل جانانک فراقی با منده نه چکر یعنی قنی بریار موافق که جانانک فراقی زمانده
 چکد بک آلام و معنی بیان ایدم

(مفردات) (من) بن (خرام) م (ز) من (غم) م (یان) م (خرابی) م (خوبش) کنیدی
 (میرند) اور (غزه) کیریک (ناوک) اوق (غم) م (بر) علی (دل) کوکل (ریش) یاره
 (معنای اشارتی) بن عشقه صورت ملکئی خراب ایدییی عاشقانه محبت ایلان یاره
 در دوغشیدن خرام که انک توفیق و نظر عسائی بحروح کوکل اوزره بومایه سعادت
 اولان دردوغی اوق کی اوروب ثابت وقر اربلک ایله بنی عین کفر اولان بیلکدن
 خلاص ایلوب اسقاط اضافاته مقام توحید واصل وحریمیه خرابا بیلکه نائل ایلشدر

کر چلیپای سرزلف زهم بکشاید پس سلطان که شودفته آن کافر کیش
 اگر خواجه بکر سرزلفی بریشان اید چوق سلطان که اول کافر فطاونک مفتونی اولور
 (مفردات) (کر) اگر (چلیپا) خاج ویت (سر) اوج (زلف) م (زهم) بر برندن
 (بکشاید) آچه (بس) چوق (سلطان) م (شود) اولور (فته) مفتون (آن) اول (کافر) م
 (کیش) فعل و مذهب (معنای اشارتی) استعید بالله (ولوشه) الله لهدی الناس
 جیما آیت کریمه سجه اگر اول مبدو بالحق اولان هادی لم یزلک مقتضای تجلیات
 صفاتی سجه اراده علیه سی کشاد اولوب تعلق ایله چوق سلطان
 اول فعال لما یرید اولان کاتم ادمراد و ستر اتوار بارک دردوغیله و عشق جالیله
 مفتون او اوب دولت فقر نامه و سلطنت خرا بقی مقبول رب علامه نائل
 اولور دی لکن بفضل الله مایشاه

باتویوسته و از غیر تو بریدم دل آشنای تونداد دسر بیکانه و خوبش
 سکا واصل اولدم و کوکلی شدن غیر بدن قطع ایلدم سنک آشنای اجنبی و خصم
 هم منی طوئز (مفردات) (بآو) سکا (پوستم) متصل اولدم (از) من (غیر) م
 (نو) سن (بریدم) کسدم (دل) کوکلی (آشنا) م (نو) سن (تنداد) طوئز
 (سر) سودا (بیکانه) یاد (خوبش) خصم (معنای اشارتی) ای وهاب بلاعت
 اولان یم محمدالله سنک اتوار ذاتکه واصل اولدم و سندن عبرت بردن منقطع اولدم
 ز را سنک ذکرک ایله قلبی مطمئن ولذت مشکله و درد غمگانه ایلان اولان آشنایک
 (کل ما خلا الله باطل) دبوب اجنبی و اقربا دن و محبت جیع ماسوادن منقطع اولشدر

بمنابت نظری کن که من دلشده را نزدی مدد اطف تو کاری در پیش
 عنایتله و نظریله ز را بن عاشقک سنک اطفک مدد نسز برایشی ایلور کتز (مفردات)
 (با) للملا به (عنایت) م (نظر) م (با) وحدتیبه (کن) ایله (که) ز را
 (من) بن (دلشده را) کوکلی کتیشک (نزد) کتز (بی) نئی (مدد) امداد
 (اصف) م (نو) سن (کاری) برایش (در پیش) ایلوریه (معنای اشارتی)
 یارب محضا کر مکن جیع حالده و جیع مقامده بزی نظر رحت و عنایتکله صمیمه
 قبول جیع غوا ثل نفسانیه دن امین ایله ز را بو عنان اختیار دی و زمام قلبی
 الییدن کتش عاجز و بیچاره تک سنک توفیق و عنایتک امداد نسز برایشی ایلور کتز

(کر چلیپای سرزلف زهم بکشاید پس سلطان که شودفته آن کافر کیش)
 پس مسلمان که شودفته آن کافر کیش)
 چلیپا کافر لک که تو ز دیک و طابدنی
 خواجه دیرل سرزلفه اضافت بیاید در
 کافر کیش وصف ترکیب کافر مذهبی
 دیمکدر محصول بیت اگر سرزلفن
 چلیپاسنی بری برندن جانان اپار سده
 چوق سلطان اول کافر کیشک فتنه سی
 یعنی مفتونی اولور یعنی چلیپای سرزلفی
 کورن بی اختیار اکا مائل اولور (باتو)
 پیوستم و از غیر تو بریدم دل آشنای
 تونداد دسر بیکانه و خوبش (باتو) یاحرف
 صله خوبش بونده خصم مناسنه در
 محصول بیت سکا واصل اولدم
 و سنک غیر کدن کوکلی کسدم یعنی سکا
 واصل اوله غیر بدن علاقه بی قطع ایلدم
 ز را سنک آشنایک خصم و بیکانه بیل یعنی
 سنکله آشنا اولان غیر بیکه آشنای هوسنی
 طوئز آشنای همان سکا محض و در انجی
 (بمنابت نظری کن که من دلشده را)
 نزدی مدد اطف تو کاری از پیش
 دلشده عاشقدن کنایتدر محصول بیت
 عنایتله بکا نظر ایله ز را بن عاشقک هیچ
 برایشی سنک اطفک مدد نسز او کندن
 کتز یعنی سنک اطفک مدد ایلنجیه
 برایشی ایلور کتز دیمکدر حاصل
 محصول مراد سنک عنایتله نظر کرده در

(آخر ای پادشه ملک ملاحت چه شود کرب لعل تور زرد لکی بودل ریش) آخر بونده زین لفظ و تکمیل وزن ایچون کشیدو اگرچه
 نوتانییه و نا کید افاده سندنه خالی دکلدر محصول بیت ای ملاحت عملکتک پادشاهی نه اولور یعنی نه لازم کاور اگر سنک
 لب لک یعنی قرمز دی دودا لک بحروح
 ۱۲۵

مرادی حاصل اولر

آخر ای پادشه ملک ملاحت چه شود کرب لعل تور زرد لکی بودل ریش

آخر ای ملاحت ملکک پادشاهی نه اولور اگر سنک قرمز دی لبک یاره لی کوکل اوزره
 برنگ دوک (مفردات) (آخر ای پادشه) م (ملک ملاحت) م (چه شود) نه اولور (کر)
 اگر (لب) دودا لک (لعل) م (نو) سن (رزد) دوک (رذل) کوکل اوزره (ریش)
 یاره لو (معنای اشارتی) آخر ای حسن و ملاحت و لطیف و کرم بی نهایت ملکک
 پادشاهی کریم رحیم یم اگر بوجد بیچاره و مبتلای آب دریای رحت سابقه واسعه کله
 تلویثات پشیره و نفسانیه لردن پاک ایلوب در دوشه کله بحروح اولش یاره لی کوکل فیهض
 بلا واسطه کتمکتی دوکوب دولت و صلوات اوار ذاتکه صالح و لایق و مظهر ایلک
 دریای رحتکدن نه اکسلور

خرمن صبر من سوخته دل داد بیاد چشم مستنو که بکشاید کین از بس ویش
 بن سوخته دلک صبری خرمنی باده وردی سنک مست جشک که آردمدن او کدن
 بوسو اچدی (مفردات) (خرمن صبر) م (من) بن (سوخته) با محش (دل) کوکل
 (داد) وردی (بیاد) یله (چشم) کوز (مست) م (بکشاید) اچدی (کین) بوسو
 (از بس) آردمدن (ویش) او کدن (معنای اشارتی) بمحمدالله سنک آتش عشقک
 قلبه تأثیر ایلوب بن کوکلی با محشک صبری خرمنی باده وردی و تعلقات ماسوادن
 بنی قطع ایلدی سنک مست و مستغرق قلبی نظر عنایتک که آردمدن و او کدن بنی
 احاطه ایلدی و بکا نصرت ایلدی

مر می ردل حافظ نه از آن حقه نوش که جگر خون شد از آن غزه چون نشتر ویش
 اول نوش حقه سندن حافظک کوکلی اوزره بر مرهم قو ز را اول نشتر ویش کی اولان
 غزه دن جگر خون اولدی (مفردات) (مرهم) م (یا) وحدتیبه (بر) علی (دل)
 کوکل (حافظ) م (نه) قو (از آن) اندن (حقه) م (نوش) بان (که) از را (جگر) م (خون)
 قان (شد) اولدی (از آن غزه) اول کر بکدن (چون) مثل (نشتر) م (ویش) دیکن (معنای
 اشارتی) یارب اول ذات شریفکده محزون و محصور صفات جلیک و لطف صمیمک ایله
 اولان تجلیات ذاتکدن حافظک دل مجروحنه اول لذت روحانیه دن بر مرهم قو که
 سنک قهر و جلالت نشتری ویشی خوفدن جگری خون اولشدر که دام سنک
 عون و نصرتکله محتاجدر

وله ایضا
 چو جام لعل تو نوشم بجا بماند هوش چو چشم مست تو نیم مرا که دارد کوش
 چو سنک املک جامتی نوش ایدم قده هوش قاور چونکه سنک مست چشمکی
 کورم بنی کیم حفظ ایلر (مفردات) (چو) چونکه (جام) قدح (لعل) م (نو)
 سن (نوشم) ایچیم (کجا) قده (بماند) قاور (هوش) عقل (چو) م (چشم)
 کوز (مست) م (نو) سن (نیم) کورم (مرا) بکا (که) کیم (دارد) طونار

مر می ردل حافظ نه از آن حقه نوش که جگر خون شد از آن غزه چون نشتر ویش
 بورد کنه مرهم قو اول بال حقه سندن
 یعنی بر شربین کلام ذوبله که دل مجروحنه
 مرهم اولسون ز را اول نشتر ویش کی
 غزه دن قان یورکلی اولشدر حاصل
 یورکی قان اولشدر یعنی دردی سندن
 در مانیده سندن دیمکدر (وله ایضا)
 (چو جام لعل تو نوشم بجا بماند هوش)
 چو چشم مست تو نیم مرا که دارد
 کوش (محصول بیت) چونکه سنک
 لعلک جامتی نوش ایدم عقل و ادراک
 قنده قاور چونکه سنک چشم مستی
 کورم بنی کیم صاقر یعنی بنی کیم ضبط ایلر
 ز را چشم مستانه کی کورنجه بکاسرکک
 سرایت ایلر پس بنی کیم کوروب کوزده در
 کوش لفظی داشت و دار بدنه ترکیب
 اولسه حفظ و صیانت معنائیه دو
 اما کردن و کنیده ترکیب اولسه دیمکدر استخاف مناسنه پس کوش بونده حفظ مناسنه در دین کوشک استعمالی بیلر ایش

(منم غلام توورزانکه ازم آزادی * مرابکوزه فروش شرابخانه فروش) ورزانکه واکرشوبله که دیمکدر آزادی بوند مستغنی
معناست دین یعنی شوبله که بندن مستغنی ویر ازسک کوزه برداق عربچه کوزدیرل هاسز کوزه فروش شرابخانه لایه در کوزه فروش

﴿ ۱۲۶ ﴾

(کوش) قولاق (معنای اشارتی) یارب سنک عشقک شرابی نوش ایلمم عقل
قنده قالور وسنک نیلی ذاتک کوروب وشوق لقالک ایله مست و مستغرق اولم اول وقت
بن مست خرابی ضراء مضرة دن وقتنه مضله دن کیم حفظ ایلمم انجیق
حافظ و ناصر سنن

﴿ منم غلام توورزانکه ازم آزادی * مرابکوزه فروش شرابخانه فروش ﴾

بن سنک غلامکم واکراندن که بندن فارغ ایسک بنی میخانه کوزه فروشته صیات
(مفردات) (منم غلام نو) بن سنک غلامکم (ور) واکر (زانکه) اندنکه (ازمن)
بندن (آزادی) فارغ ایسک (مرا) بنی (بکوزه فروش) باردق صایبچی به
(شرابخانه) م (فروش) صیات (معنای اشارتی) بن سنک صیدبچاره که اگر بحسب
الشریه قصورمدن ایچون بنی فیض بلا واسطه که ونجلی ذاتکه لایق کورمز سنک بنه
کر مکله بنی میخانه عشقکه مالکان صهبای عشقک اولان اولیاه الهمدن برمرشد
کامله مصاحب واکا نسلم پیورقه کر مکدن بویچاره قولکه راستعداد و برعون
و عنایت بخش ایله سن

﴿ بیوی آنکه میخانه کوزه یابم * روم سبوی خرابایان کشم بردوش ﴾

اول امیدایله که میخانه ده برکوزه بولم کیدم میخانه بنی اولنلرک دستنی اوموزله طاشیم
(مفردات) (بیوی آنکه) اول امیدایله که (با) ظرفیه (میخانه) م (کوزه)
برباردق (یابم) بولم (روم) کیدم (سبوی) دستنی (خرابایان) م (کشم)
جکم (بردوش) اوموزم اوزره (معنای اشارتی) اول امیدایله که شراب لدنیشک
میخانه سی اولان مرشدک صحتی برکاندن کوزه قلمده شراب وحدندن رلذت بولم
ودام خراباتی اولان مردان خدانک سبوی مثالی اوموزله چکم و خذحارنی جان
ودل ایله کوروب انلرک نظروهنلرله مراد و مقصوده ایزم

﴿ زشوق لدل توسقای کوی میخواران * بدیده آب زند آستان باده فروش ﴾

سنک لیک شوقندن شراب نوش ایدیمچلرک محله سنک سقاسی باده فروشک آستاننی کوز
باشله صور (مفردات) (ز) من (شوق) م (لعل) م (تو) سن (سقا) م
(کوی) محله (میخواران) شراب میچیلر (بدیده) کوزایله (آب) صو (زند)
اور (آستان) ایسک (باده فروش) شراب صایبچی (معنای اشارتی) یارب
سنک فیض ذاتکه اولان شراب عشقک شوقندن عاشقارک سقاسی لذت
روحانیت عشق الهی بدن رنشته و برچاشنی ذوق و تحصیل ایتمک ایچون مرشد
عالی جاه کرم بخشک آستاننده کوز یاشاری دو کوب خلوص قلب ایله
خند ترینه سخی ایلم

﴿ مرابکوی که خاموش باش ودم درکش * که درچن توان گفت مرغ را که خوش ﴾

بکادیمه که ساکت اول وسوبله زبراجنده مرغ خاموش اول دیمک ممکن دکلدر
(مفردات) (مرا) بکا (مکوی) دیمه (خاموش باش) ساکت اول (دم درکش)

﴿ سوبله ﴾

وصف تر کیدر فروشیدن کوزه
صایبچی دیمکدر فروش فعل امر مفرد
مخاطب در صیات دیمکدر * محصول بیت
بن سنک قواکم واکرشوبله که بندن مستغنی
ویر از ایسک بنی میخانه لره دستی و برداق
صایبچاره صیات که اول واسطه ایله
میخانه به ملازم اولیم ورزانکه نک
معناسنی واکراندن که دین استعمالی
بیلریش (بیوی آن که میخانه کوزه یابم
* روم سبوی خرابایان کشم بردوش)
بیوی بوند امید معناسنه در * محصول
بیت * اول امیدایله که میخانه ده برکوزه
بولام یعنی برکوزه باده بولم امیدایله
واروب خرابایلرک دستنی اوموز مده
طاشیم حاصلی باده نوشل بر برداق باده
امیدایله خد متکار اولورم مصراع اولک
معناسنی اول قوقوایله که میخانه ده
بر برداق بولام دین معناسدن قوقو
بولامش (ز شوق لدل توسقای کوی
میخواران * بدیده آب زند آستان باده
فروش) * محصول بیت * سنک لعلک
شوقندن میخوارلر محله سنک سقاسی
کوزیله صوبیر باده فروشک آستاننه یعنی
سنک لعل لیک شوقندن اولقصد کریمه
ایدر که آستان میخانه بنی صولار
(مرابکوی که خاموش باش ودم درکش
* که درچن توان گفت مرغ را که خوش)
خاموش (خاموش باش فعل امر مفرد
مخاطب دردم درکش ده فعل امر مفرد
مخاطب در که حرف تعلیل مرشدن مراد
بیلدر خاموش فعل امر مخاطب ایسم اول
دیمکدر حاصلی تر کیدله استعمالی زیاد در
مفرد استعمالندن خاموش باش و خاموش
شودیرل * محصول بیت * بکادیمه که
ایسم اول ونفسک چک یعنی سوز سوبله
زبراجنده ببله ایسم اول دیمک اولنر حاصلی
بن سنک میخانه چنده همک طور مغه قادر
د کلم البینه نعمات و نعمات ایدرم

﴿ ۱۲۷ ﴾

سوبله (که) زیرا (در) فی (چن) باغ (توان) ممکن دکل (گفت) دیمک
(مرغ را) قوشه (خوش) ساکت اول (معنای اشارتی) ای زاهد خشک سلطان
عشقک وجده رجالت قلب هاسم اوزره غلبه سی وقتنه کال شوقدن بنی اختیار
اولان فریاد و فغانی کوروب تصنع ظنیه طعن اوزره بکاساکت اول وسوبله دیمه زیرا
باغ وستانده حضرت الهک ذاکر اولان مرغه خاموش اول دیمک اولنر طاشقک دخی
غلبه عشقه اولان فریادی وجوش و خروشی عین ذکر الهمدن ذکر الهمدن منع ایدن
کیمه دن ظالم کیمه اولن

﴿ اگر نشان تو جویم کجاست صبر وقرار * اگر حدیث تو گویم کجاست طاقت و هوش ﴾

اگر سنک نشانکی طلب ایدم صبر وقرار قنده در اگر سنک سوزی سوبایم کیمه طاقت
و هوش واردر (مفردات) (اگر نشان) م (تو) سن (جویم) طلب ایدم
(کجاست) قنده در (صبر وقرار) م (حدیث) کلام (تو) سن (گویم) سوبایم
(کجاست) کیمک ایچون واردر (طاقت) م (هوش) عقل (معنای اشارتی) بیجه جوش
و خروش و فریاد و فغان ایتم اگر سنک بی نشان اولان ذات بیچونک مشاهده سن طاب
ایلمم حیرت زیاده اولوب صبر وقرارم ظالم واکر سنک فیض اقدسک و تفحات ذات
مقدسک و اسرار لدیه حضرتک سوبایم کیمک طاقتی و هوشی قالور

﴿ شراب بخته بجانهای دل فسرده دهند * کبابه آتش تبرست و بختگان در جوش ﴾

بخته شرابی افسه ده دل کیمده ورلر زیر باده آتش تبردر و بخته جوشده در
(مفردات) (شراب) م (بخته) بشمش (با) لعلایسه (جانهسا) جانلر
(دل فسرده) طوکش کوکل (دهند) ورلر (باده) شراب (آتش) م (تبر) کیمک
(است) در (بختگان) بشکینلر (در جوش) قیامده در (معنای اشارتی) هوای
نفسانیه دن وصفات ردیه دن سوزلش و بخته و صاف اولمش شرابی دل فسرده
ودر دوشله متقبض اولمش جانلر و ورلر زیرا شراب عشق الهی بر آتش تبردر که
آتش ریاضات ایله بخته اولان جانلرک قلبی بنی جوش و خروشه کتورر

﴿ مرا چو خلعت سلطان عشق می دادند * ندا زدند که حافظ بپوش و باش خوش ﴾

بکا چونکه عشق سلطاننک خلعتی و پردیلر ندا ایلدیلر که حافظ ی و خاموش اول
(مفردات) (مرا) بکا (چو) چونکه (خلعت) م (سلطان عشق) م (می دادند)
و پردیلر (ندا) م (زدند) اوردیلر (حافظ) م (پوش) م (باش) اول
(خوش) ساکت (معنای اشارتی) محمد الله بکا ازاده عشق سلطاننک خلعتی
اولان معرفه الهی و پردیلر و تنبیه ایلدیلر که ای حافظ بوخلعتی کی و (من عرف الله
کل لسانه) سر بجه خاموش اول

﴿ حرف الصاد ﴾

﴿ نیست کس را ز کند سر زلف تو خلاص * میکشی عاشق مسکین و نترسی ز فداص ﴾

سنک سر زلفک کنند ندن کیمه به خلاص یوقدر مسکین عاشق اولدر رسن

(اگر نشان تو جویم کجاست صبر وقرار * اگر حدیث تو گویم کجاست طاقت و هوش)
* محصول بیت * اگر سنک نشانک
ایسترس صبر وقرار قنده در یعنی نشانک
ازافه صبر وقرار کرک واکر سنک سوزک
سوبایم کیمک طاقت و هوشی وار
یعنی سنک سوزک سوبایم کیمه عقل و طاقت
کرک (شراب بخته بجانهای دل فسرده
دهند * کبابه آتش تبرست و بختگان در جوش)
و بختگان در جوش * محصول بیت *
بخته شرابی کوکلی دوکیش کیمه ده
و رسولر زیرا باده آتش تبردر بخته ل
ایسه جوشده در یعنی بخته ل شرابله ذوق
و شوق ایله محتاج دکالری را انلر شراب
عشقله جوش و خروشه در
اماد فسرده ل بونلرک عکسجه در
(مرا چو خلعت سلطان عشق می دادند *
ندا زدند که حافظ بپوش و باش خوش)
* محصول بیت * بکا که عشق پادشاهنک
خلعتی و پردیلر ندا اوردیلر یعنی ندا
ایلدیلر که حافظ ی وایسم اول کیمه به
سری اچده یعنی سکا و پردیلر عطایابی
کیمه به افشایله (وله ایضا) فی حرف الصاد
(نیست کس را ز کند سر زلف تو خلاص *
میکشی عاشق مسکین و نترسی ز فداص)
* محصول بیت * کیمه به سنک سر
زلفکندن خلاص یوقدر یعنی سنک
سر زلفکندن کیمه فورتنلر عاشق مسکین
هلاک ایدر سن حال بو که قصاصدن
قورق سنک یعنی عشاقی را بکان اولدر رسن

(عاشق سوخته دل تابه بیابان فنا * زود در حرم جان نشو خاص الخاص) مصراع اول ثانی به مر هوندز * محصول بیت * سوخته دل عاشق مادامکه فنا بیابان و ارمیه یعنی عشق جانانه فانی مطلق اولید جان حرمه خاص الخاص اولز جانان مر ادبیا تا در یعنی جانان حرمه مقبول اولز دیکدر (ناولک غزه تودست ببرد از رستم * چاچی ابروی تو برده کرواز وقاص)

وقصاصدن خوفی ایترسن (مفردات) (نیست) بوقی (کس را) کیمیه (ز) من (کنند) م (سر) سودا (زلف) م (خلاص) م (میکشی) قتل ایترسن (عاشق مسکین) م (نرسی) خوف ایترسن (زقصاص) م (معنای اشارتی) ای فاعل مختار اولان ریم کرک صالح و کرک طالع سنک صفات علیه لکدن بر صفاتک سوداسی قیددن ن خلاص ممکن دکلدر که عوامک محبتی راز قیت و منعمیکدن ایچوندنر خواصک محبتی ناصربت و منعمیکدن ایچوندنر اخص الخواصک محبتی عظمت و جلالتکدن ایچوندنر سنک دخی احسانک هر کس استعداده و طایفه کوره اولد یقندن عاشق صادق اولتاری (مونوا قبلان مونوا) سر نه مظهر نه کنیدی بدقدر نکه عاشقی قتل ابدوب بلاقصاص ذات بیچونک دیت بخش اینککه فرح جانی نوش ایتدر بر سن

عاشق سوخته دل تابه بیابان فنا * زود در حرم جان نشو خاص الخاص کوکلی یامش عاشق تا که فنا بیابان کتیه جان حرمه خاص الخاص اولز (مفردات) (عاشق) م (سوخته دل) کوکلی یامش (تا) یعنی مادام (با) ظرفیه (بیابان) صحرا (فنا) م (زود) کتیه (در) فی (حرم جان) م (نشود) اولز (خاص الخاص) م (معنای اشارتی) آتش عشق و اشتیاقه سوخته دل اولان عاشق مادامکه فانی فی الله مرتبه سته واروب کلی وجودی محو ایتدیکه باقی بالله اولوب حرم قدس جاه و عالم لاهوت محرم اولان خاص الخاص اولز

ناولک غزه تودست ببرد از رستم * چاچی ابروی تو برده کرواز وقاص سنک غزه اوقی رستدن ال ایلتدی سنک چاچ شهره منسوب اولان ابروک سعد وقاصدن رهن المشر (مفردات) (ناولک) اوق (غزه) کرک (تو) سن (دست) ال (برد) ایلتدی (از) من (رستم) مشهور بهلوان (چاچی) برشهر در که بانی قایت خوب اولور (ابرو) قاش (تو) سن (برده) ایلتاش (کرو) رهن (از) من (وقاص) سعد ابن ابی وقاص (معنای اشارتی) یارب سنک صفات جلالک تأثیری وقوی هزار رستم کبی بهلوانلری حاجز و زیون ابتدی و سنک غیب هویتک و علم ازلیک سعد وقاصک تبریک تأثیری کبی نیمه نیمه عارف بالله اولان مردان خداک جگر فی خون و بیانی بوکدر

جان نهادم بمان شمع صفت از سر صدق * کردم ایشارتن خویش زروی اخلاص صدق اوچندن شمع کبی جامی اورتابه قودم اخلاص بوزندن کندوتنی ایشار ایلدم (مفردات) (جان) م (نهادم) قودم (بمان) اورتابه (شمع صفت) شمع کبی (از) من (سر) اوج (صدق) م (کردم) ایلدم (ایشار) م (تن) م (خویش) کنیدی (ز) من (زوی) بوز (اخلاص) م (معنای اشارتی) اول ام الکتابه اولان علم الله تسلیت و عظمت و اجلال الهیک سلطونی خوف و خشیتدن صدقه جامی شمع کبی اورتابه قوب ایشار ایلدم و اخلاص قلبه کنیدی تنی دخی راه عشقه ایشار و فدا ایلدم

بها * جامی اورتبه به قودم شمع کبی صدق جهندن یعنی صدقه غمی ایشار ایلدم اخلاص جهندن بویت نسخه زده بو به بو لئی اما مقتضای عقل بوایدیکه جان نهاده های ترتبه اولیدی و تن بریندهت اولوب محصول معنی بو به اولیدیکه شمع کبی جامی اورتبه به قوب صدقه کنیدی تنه ایشار ایلدم اخلاص بوزندن و ایلداده

بها و اداری و اخلاص چو پروانه ز شوق * تانسوزی توبایی زغم عشق خلاص عاشق و اخلاصه پروانه کبی شوقدن مادامکه یامیه سن عشق غندن خلاص بولرسن (مفردات) (با) للملابسه (هواداری) عاشق (اخلاص) م (جو) مثل (پروانه) م (ز) من (شوق) م (تا) مادام (نسوزی) یامیه سن (تو) سن (نیایی) بولرسن (ز) من (غم عشق خلاص) م (معنای اشارتی) ای عاشق بوراه عشقه و مصراط مستقیمه عاشق صادق قلبی اله و اخلاص قلبه پروانه کبی وصلت شوق جمال الهدن جان و تنی مادامکه آتش عشقه باقوب محو و فنا ایتدیکه عشق غندن خلاص بولرسن و وصلت کامله به ابره من سن

آتش در دل دیوانه مافکندی * کرچه بودیم همیشه بهوایت رفاص بزم دیوانه کوکله بر آتش برافندک اگر چه سنک محبتکله دائم رقص ایدیمی ایدک (مفردات) (آتش) بر آتش (در) فی (دل) کوکله (دیوانه) م (ما) بزم (افکندی) برافندک (کرچه) م (بودیم) ایدک (همیشه) دائم (با) للملابسه (هوا) محبت (ن) خطایه (رفا ص) رقص ایدیمی (معنای اشارتی) ای محول الاحوال و قلب القلوب اولان رجائم سنک رخت واسعه کدن ایدیم کیم اگر چه سنک محبتکله دائم دور ورقص و حرکات و مسکنات ایدیمی ایدک اما بزم دیوانه کوکله آتش محبتدن بر آتش برافندک ایچون سنک اطف و احسانک و رحمت واسعه که مظهر اولمره سکا حسن ظن غالب اولشدر و وعد کریم حکمجه کر مکله بزی رجته مظهر ایلوب حبیب محمد المصطفی عشقه بزی ناامید ایلله و مقبول در گاه ایلله یارب

کییای غم عشق تو تن خاکی * زرخا ص کن در ایدیم چو رصاص سنک عشقک غمک کییای بزم خاکی تنری خالص التون ایدر اگر قدر رصاص کبی فی قدر اوله (مفردات) (کییای) غم عشق (م) تن (ن) م (خاکی) طبرافه منسوب (ما) بزم (زور) التون (خالص) م (کنشد) ایدر (ار) اگر (چند) نقدر (بود) اوله (همچو) مثل (رصاص) فلای (معنای اشارتی) سکا حسن ظن و امید من بودر که سنک درد و غم عشقک کییای محضا رجته بزم مزخرفات تعلقات ماسوا ایلله خوش قلبی و خاکی تنری هر نه قدر رصاص کبی فی قدر ایدیم نجلی انوار ذاتک مستغرق قلله خالص التون کبی صافی و نورانی ایدرسن

قیمت در کرامتیه چه دانند عوام * حافظا کوهر یکدانه مده جز بخواص در کرامتیه کیم قیتمی عوام نه یلورلر ای حافظ یکدانه کوهری خواصدن غیری به و برمه (مفردات) (قیمت) م (در) انجو (کرامتیه) آغز بهسالو (چه) نه (دانند) یلورلر (عوام) م (حافظا) الف ندایه (کوهر) م (یکدانه) فی نظیر (مده) و برمه (جز) غیر (با) للملابسه (خواص) م (معنای اشارتی) ایکی جهان بهامی اولیان نجلی انوار ذات الهی در کرامتیه سنک قیتمی

نی * علی کل حال نااهلدن پنهان ایلله اهلدن دکل

(بها و اداری و اخلاص چو پروانه ز شوق * تانسوزی توبایی زغم عشق خلاص) هوا دار وصف تر کییدر و با حرف مصاحبت و با حرف مصدر محبتله دیکدر با حرف توفیت مادام معنانه محصول بیت * محبت و اخلاصه پروانه کبی شوق جهندن مادامکه یامیه سن غم عشقندن خلاص بولرسن (آتش در دل دیوانه مافکندی * کرچه بودیم همیشه بهوایت رفاص) آتش با حرف وحدت دل پروانه ماضا فتری بیایه و لامیه در * محصول بیت * بزم پروانه کبی کوکله بر آتش برافندک اگر چه دائما سنک محبتکله رفاص ایدک یعنی اگر چه خنده نکه پروانه کبی جست و چاک ایدک اما بزی اسر کیوب بورکزه آتش برافندک (کییای غم عشق تو تن خاکی * زرخا ص کن در ایدیم چو رصاص) اضافتری بیایه و لامیه در تن خاکی * ما بیایه و لامیه در و مصراع ثانی به مر هون * کنده مقدم مقبول اولی و زرخا ص مقبول تأیسی رصاص را ک فقیله قللی که زبکه فلای دیرل * محصول بیت * سنک عشقک غمی کییای بزم خاکی منسوب تنری خالص التون ایدر هر قدر رصاص ایدیم یعنی هیچ بر اعتبارده دکل ایکن اکبر کبی معتبر و مقبول ایدر (قیمت در کرامتیه چه دانند عوام * حافظا کوهر یکدانه مده جز بخواص) کرامتیه آغز بهالی دیکدن * محصول بیت * آغز بهالی درک قیتمی نه یلورلر عوام ای حافظ کوهر یکدانه یعنی در تنی و برمه خواصدن غیر یعنی جو هر معرفت و کمال و اریسه آتی نااهله صرف ایلله اهلده صرف ایلله علی کل حال نااهلدن پنهان ایلله اهلدن دکل

(وله ايضا) (ازرقیت دلم نیافت خلاص * مثل القاص لا يحب القاص) ناص صادق تشدید به اسم فاعل در قص بقص دن یعنی نصربا نك
فضاقتندن قصه خوان معنائه القاص مبتدا لا يحب القاص خبری و بوجه اسمیه محال مجرور مضاف الیه یلزم مثلك مثل نيك و ناك
قصد له تقدیری مثلست القاص لا يحب القاص ضرورت وزن ایچون صادق تخفیف فیلشدر * محصول یت * سنك رقیق كدن كوكم
خلاص بولدی ملادر كه قصه خوان قصه

ولذنی عوام کالهوام اولان اهل دنیار نه یاورل ای حافظ اول کوهر لانظیری راه
جده جانی فدالبدن خواصدن و عاشق بلا کشدن غیری به ورده

وله ايضا

ازرقیت دلم نیافت خلاص * مثل القاص لا يحب القاص
سنك رقیق كدن بنم كوكم خلاص بولدی بزم حالز قصه خوان قصه خوانی سومن
ملیدر (مفردات) (از) من (رقیب) م (ت) خطایه (دلم) كوكم (نیفت)
بولدی (خلاص) م (مثل) م (القاص) قصه و حکایه سولیمی (لاحب)
سومن (القاص) م (معنای اشارتی) یارب راه عشق اوزره ابتلا قوید نك نفس
ا ماره و شیطان و عوام انساندن اولان رقیب کدن خانه نجلی اولان كوكم خلاص
بولدی قصه خوان قصه خوانی سومن کی و عدو اولدی کی بونلر دخی اهل
قلوبك مدوسی اولوب دایم خانه قلیك خرابه سعی ایدمچیلدر در عهنا الله من شرورهم
بجاء حیدر محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

محسب خنم شکست و بنده سرش * سن بالن والجروح قصاص
محسب کو بی قبری و بنده الك باشی قیردم زیرا حضرت فرآند سن مقابله
سن وجر و حه قصاص واردر (مفردات) (محسب) صوباشی (خنم)
کوب (شکست) قبری (بنده) قول (سرش) انك باشی (سن) دیش (با)
مقابله (سن) م (الجروح) یاره (قصاص) م (معنای اشارتی) احوال درویدن
فی خبر اولان عوام بی اختیار اولان عشاقك خنم شراب عشق الهی اولان قلبی
سنك طعن اله منکر ایلدی و بن بنده دخی ستان لسانیه اسرار عشق اظهار
ویان اینکله انك سرانکار اولان غافل قلبی مجروح و سیری دوانی سرگردان ایلدم
زیرا (والسن بالن والجروح قصاص) آیت کریمه سنند منکرین احوال اهل الله
اولانری بخت فاطمه له بهوت و قلب پر کینه لینی مجروح الیله اشارت یورلشدر

همچو عیبت جام می که دمام * مرده رازنده میکند بخواص
شراب قدسی عیسی کیدر که دایم اولشی خواصه دیری ایلر (مفردات) (همچو)
مثل (عیسی) علیه السلام (است) در (جام می) شراب قدسی (مدام) دایم
(مرده را) اولشی (زنده) دیری (میکند) ایلر (با) للملابسه (خواص)
خا صینلر (معنای اشارتی) عشق و مرقله قلبی حیات بولان اهل الله قلوب
را توار قدسه زری توجهی نفس عیسی علیه السلام کی مرده دلری دایم خواص
ادعیه ایلر و افسانه اسرار ایدیه ایلر احیا ایلر

مطرب من رهی بزن که بجرخ * مشتی زهره وش شود رقاص
ای بنم مطربم پرورده چانکه چرخه مشتی بلندی زهره بلندی کی رقص ایدمچی اوله
(مفردات) (مطرب) م (من) بن (رهی) پرورده (بزن) اور (بجرخ)
فلکده (مشتی) ریلدر (زهره) ریلدر (وش) مثل (شود) اوله (رقاص)

خواهی سومن یعنی مرده ضرب ملادر
حاصلی رقیب بنم کوز دشم اولدی ایچون
انك بلا سندن خلاص بولدم زیرا قیدندن
عاشق له رقیب ضلندر (محسب خنم
شکست و بنده سرش * سن بالن
والجروح قصاص) بوی آیت کریمه نك
اصلی (والسن بالن) در ضرورت
وزن ایچون الف و لام حذف اولمشدر
سن نونك تشدید به ابتلا قوید نك
معنا سنه جروح جرحك جهیدر جیك
ضیله یاره دیکدر * محصول یت *
محسب شراب کو بی صدی بن ده باشی
صددم زیرا آیت کریمه پیور دیش
دیشه در یعنی سن پر کینه نك دیش
چقار سنك شرع له سنك چقار دیش
دیش کی دیشك چقاردر و بر کیمه بی
یاره لک سنیده انجیل یاره لکدر حاصلی
سن غیره نیچه ایلر سک سکاده انجیلین
ایلکدر شرعی ایدم محسب کو بی صدی
بنده جزا ایچون باشی صددم بوی آیت کریمه
مقتضایه (همچو عیبت جام می که
مدام * مرده را زنده میکند بخواص)
* محصول یت * جام می عیسی کیدر که
دایم خواصه مرده بی زنده ایلر یعنی
بادده برخا صه واردر که عیسی مرده لری
زنده ایلدی کی عیسی اول خاصه ایلر
اولده ایلر (مطرب من رهی بزن که بجرخ
* مشتی زهره وش شود رقاص) (مطرب
منادی منه اضافتی لامیه در رهی یا حرف
وحدت رهندن مراد پرده در که حرف
تعلیل بجرخ مصراع ثانی به مره وندر
* محصول یت * ای بنم مطربم
پرورده چال که فلکده مشتی زهره کی
رقاص اوله یعنی اول پرده نك شو قندن
مشتی زهره کی رقص ایلر

رقص ایدمچی (معنای اشارتی) ای بنم قلبه سرور و حیات ویرمچی مطرب دل
اولان پیرم حیات نفسانیه رفیع اولمقی ایچون پرده ساز قلبی پردخی تحریک
و کشف ایلر که اوج اعلا ده صاحب مقام اولان سالک مشتی کی بر مرتبه به
الدنوب قلبه همان زهره کی دایم عشق و شوقله رقص ایدمچی و درگاه بی نهایت ده
دایم ترقی طلب ایدمچی اوله

حافظ ازلد ز محصف رخ دوست * خواند الحمد و سوره اخلاص
حافظ دوستك بوزی محصفندن قلبدن فاتحه و اخلاص سوره سنی اوقودی
(مفردات) (حافظ) م (ازلد) قلبندن (ز) من (محصف) م (رخ) بکلی (دوست)
م (خواند) اوقودی (الحمد) فاتحه (سوره اخلاص) م (معنای اشارتی)
بحمد الله حافظ و مرتبه ده توقف و قناعت ایتوب سعی بلا غله پایه پایه ستان آسمان
معنوی به ترقی بولوب محصف بجال اللهندن قلبندن مشا هده و یقین ایلر سوره
فاتحه ده اولان (ایا که نمید و ایا که نیستین) سرنی و سوره اخلاصنده اولان اسرار
توحید نکته سنی اوقویوب محو وجود اینکله مقصیر و سرگردان و راه طلبه نالان
و کربان اولمشدر

حسن و جمال توجهان جله گرفت طول و عرض *
شمس فلک خجل شده از رخ خوب ماه ارض

سنك حسنك و جمالك طولا و عرضا جله جهانی طودی ارض ماهنك خوب
رخندن فلکك شمسی خجل اولمشدر (مفردات) (حسن و جمال) م (تو) سن
(جهان جله) م (گرفت) طودی (طول) اوزن (عرض) این (شمس فلک) م
(خجل) م (شده) اولمش (از) من (رخ) یکلی (خوب) م (ماه) آی (ارض)
بیر (معنای اشارتی) ای اتوار حسن و جمال منور السموات والارض اولان محبوب
حقیق سنك نور جمال طالی محیط اولمشدر شول آدم خای که قلبنده سنك ذات
بیچونك نورنی طونه اول کیمه حضرت آدم صلی الله کی عند الله عالی قدر
اولد بقتدن مسجود ملائک اولوب شمس فلک دخی کند بیدن خجل و کند و به محکوم
اولمشدر یا خود حسن و جمال و نورنی مثال محمدی مراددر

دیدن حسن و خویش بر همه خلق واجبست *
رؤیت روت بلکه بر جله ملائکست فرض

سنك حسن و خوبلقی کورمك جیع خلق اوزره و جیدر بلکه سنك یوزك کورمك
جله ملائکه اوزره فرضدر (مفردات) (دیدن) کورمك (حسن) م (خوب) م
(با) مصدر به (ت) خطایه (بر) علی (عمه) جیع (خلق) م (واجب)
م (است) در (رؤیت) کورمك (روت) سنك یوزك (بلکه) م (بر) علی
(جله) م (ملائک) م (است) در (فرض) م (معنای اشارتی) یا رسول الله

(حافظ ازلد ز محصف رخ دوست *
خواند الحمد و سوره اخلاص) * محصول
یت * حافظ کوکدن دوستك بوزی
محصفندن فاتحه ایلر سوره اخلاص
اوقودی حاصلی دوستك رو بی محصف
نشیبه ایلشد ردادن اوقودندن مرادی
صد قله اوقودقدر (وله ايضا) فی حرف
الضاد (حسن و جمال توجهان جله
گرفت طول و عرض * شمس فلک خجل شده
از رخ خوب ماه ارض) (طول) اوزن تلق
عرض اخلی لك یعنی یصلق خجل خلك
فقی و جیك کدریله صفت مشبه در
اوتانچی معناسنه * محصول یت *
سنك حسن و جمالك جهانی جله طودی
اینده و اوز و بنده حاصلی تمام عالمی
نصر فته آلدی شمس فلک خجل اولمش
بر بوزی آینك خوب رختدن یعنی
جانان که بر بوزنك ماهی در خورشید
فلک آنك خوب رختدن اوتانمش
(دیدن حسن و خویش بر همه خلق واجبست
و اجبست * رؤیت روت بلکه بر جله
ملائکست فرض) * محصول یت *
سنك حسن و خوبلقی کورمك جیع
خلق او ز ریشه واجد ر بلکه رویکی
کورمك جله ملائکه اوزره فرضدر
بو کلام اول معنایه دلالت ایلر که به ضیال
دیدلر پر پا دشا یکی قضت سلطنته
جلوس ایلر جیع قلمرونده و ملائکه
اولان خلق اتی کورمك کرک اما
ملائکه رؤیتی با الله طریقه مذکوردر

و یا حبیب الله سنك نور جانك و خلق عظیم اولان کرم خصالك کوروب اکاجان
ودله به تعبیت ایتك جیع خلق اوزره واجیدر بلکه جلاک نوری کوروب اکاجانه
تغذی ایتك جله ملائکه اوزره فرزند

﴿ از رخ است مقبس خور ز چهارم آسمان ﴾

﴿ همچو زمین هفتین مانده بر یار قرض ﴾

آسمان رابع آفتابی سنك رخکدن نور الجبر آفتاب بدیجی برکی قرض بوی
التهه فالتهدر (مفردات) (از) من (رخ) بکاف (نو) سن (است) در
(مقبس) نور الجبر (خور) کونش (ز) من (چهارم) دردیجی (آسمان)
م (همچو) مثل (زمین) بر (هفتین) بدیجی (مانده) فالش (با) للملابسه
(زیر) اشافی (بار) بولک (قرض) اودنج (منای اشارتی) (اولا) اولاک لا
خلقت الا فلاک (حدیث شریفی سر نیجه یا حبیب الله جیع عالم سنك ذات شریفک
نورندن خلق اولمشدر خصوصاً آسمان رابعه نك آفتابی سنك جالکده لعان
ایدن نور نیوتکدن نور الجبر انکیچون سبع سموات وانه اولان شمس وقر
ارضین سبع کپی سنك رجه للعالمین اولان نعمت وجودک منت بوی التده فالتهدر
و محکو مک اولمشدر

﴿ جان که فدای او نشد مرده جاودان بماند ﴾

﴿ تن که اسیر او نشد لایق اوست قطع و برض ﴾

چانکه اکا فدا اولدی ایدی اولش فالدی تن که اکا اسیر اولدی کسک واکسک
انک لایجیدر (مفردات) (جان که) م (فدا) م (او) ضمیر (نشد) اولدی
(مرده) جاودان (ایدی اولش) بماند (فالدی) تن که م (اسیر) م (او)
ضمیر (نشد) اولدی (لایق) م (او) ضمیر (است) در (قطع) کسک (رض)
اکسک (منای اشارتی) یا حبیب الله چانکه سنك حق رسالتک تصدیق
و شریعت مطهره کی قبول و امر شریفکه اقتیاد ایجه ایدی کفر و ضلالتده و عذاب
و محنتده فالتهدر برتن که (جر مستغفرة) کپی سندن فرارایله وسکا اسیر اولیه
قتل وادی انک لایجیدر

﴿ بوسه بخاک پای اودست بکساد هد ترا ﴾

﴿ قصه شوق حافظا بدر ساندش برض ﴾

انک خاک پاینی اویمک سکافنده میسر اولور شوقک قصه سنی ای حافظا باد اکا عرضه
ا برشدر (مفردات) (بوسه) م (بخاک پای او) انک ایضی طراغته (دست)
ال (بخاک) قدده (دهد) و بره (ترا) سکا (قصه) م (شوق) م (حافظ) م (یاد)
بل (رسالت) ا برشدر (ش) ضمیر (با) للملابسه (عرض) م (منای اشارتی)
محضاً نور الهی اولان ذات شریفی وصفده خلق عالم عاجز اولان حضرت
حبیب الله خاک پاینی او بوب و مالیده فلیق سکا قدده میسر اولور مکرعون خدا ایل

﴿ ملائکه ﴾

ملائکه ملهمه روحیه سنك اول حبیب الله شوق و محبتك قصه سنی ای حافظا باد کی
سر به ابرشدره بوخسه آنک علوشانده خود بخودانه و صلت مشکدر

﴿ ولها ایضا ﴾

﴿ بیا که می شنوم بوی جان از آن عارض ﴾

﴿ که باقم دل خود را نشان از آن عارض ﴾

کل که اول عارضندن جان رابعه سنی استشمام ایدرم که کندی کوکلم ایچون اول
عارضندن نشان بولدم (مفردات) (بیا که) کل که (می شنوم) ایشیدیرم (بوی)
رابعه (جان) م (از آن) ایدن (عارض) بکاف (که) ز (باقم) بولدم
(دل خود را) کندی کوکلم ایچون (نشان) م (از آن عارض) اول بکافدن
(منای اشارتی) اول عارض جان پرور حبیب الله انوار نبوت محمدیه نك لعان
ورخشان اولسندن دماغ جانی معطر فلیجی رابعه روحانیت رحایه استشمام ایدرم
زیرا کندی کوکلم حیاتی ایچون اول انوار عارض محمدیه نك نشان احسان بولدم

﴿ معانی که زحوری بشرح میگویند ﴾

﴿ ز حسن و لطف پیرسی بیان از آن عارض ﴾

شول بر معانیلر بکه شرحده حور بدن ایدرل حسن و لطفندن بیانی اول عارضندن
صوره سن (مفردات) (معانی) م (همزه) وحدتیه (ز) من (حوری) م (با)
للملابسه (شرح) م (میگویند) سولرل (ز) من (حسن) م (لطف) م
(پیرسی) صورده سن (بیان) م (از آن) ایدن (عارض) م (منای اشارتی)
(اکثر اهل الجنة به) حدیث شریفی سر نیجه عکس انوار محمدی اولان جنت
و حور بلربینی شرح ووصف ایله مانتیهبه الانفسه قانع اولان اجتناب بیان ایدرل
ای عالی همت اولان کیمه سن اول خلقا و خلقا موصوف اولان حسن و لطف و حقیدین
بیانی اصل جیع انوار اولوب عین نور الهی اولان انوار عارض حبیب الله صلی الله
تعالی علیه وسلم دن صورده سن

﴿ بکل بمانده قدسرو از آن قامت ﴾

﴿ خجل بمانده کل کلستان از آن عارض ﴾

اول فاندن سروک قدی بالیفده فالتهدر کلستانک کلی اول عارضندن خجیل فالتهدر
(مفردات) (با) للملابسه (کل) باجی (بمانده) فالتهدر (قدسرو) م (از آن)
ایدن (قامت) م (خجل) م (بمانده) فالتهدر (کل کلستان) م (از آن) ایدن (عارض) م
(منای اشارتی) (فانستم کما امرت) آیت کریمه سی سر نیجه حضرت فخر کائنات
علیه افضل النبیات ائمه یزید استقامتی و نتیجه استقامت اولان کمال قربیتی عتدنده
جمع اهل استقامت کل وجود لری پرده سنده مقبر و سرکردان فالتهدر و کلستان
فیده حد لریجه مقام محبوسنده اولان مردان خدال دخی مقام قاب قوسینده
اسرار معراجیه زینتی و حیلایه محبوسک خلوت خاصده بلا کیف و لا قیاس اتصال
متو یارینی و بلا واسطه قبض و مکالمه زینتی و انوار عارض جان پرور لری مشاهده
ایلد کلر نده خجیل و حیران فالتهدر در

﴿ بشرم مانده تن با من از آن اندام ﴾

﴿ چون نشسته دل ارغوان از آن عارض ﴾

﴿ نئی ﴾

﴿ ۳۱ ﴾

(وله ایضا)

(بیا که می شنوم بوی جان از آن عارض)

(که باقم دل خود را نشان از آن عارض)

﴿ محصول بیت ﴾

﴿ کل که جان قوفوسنی ایشیدرم اول عارضدن زرا کندی دلک نشانی بولدم اول عارضندن (معانی) ﴾

﴿ که زحوری بشرح میگویند ﴾

﴿ ز حسن و لطف پیرسی بیان از آن عارض ﴾

﴿ معانی جمع معنی و با حرف وحدت و بتکرار ﴾

﴿ که حرف رابط صفت پیرسی فعل مضارع مخاطب صورده سن دیکدر بیان پیرسینک مقبول صریحی و از آن غیر صریحی ﴾

﴿ محصول بیت ﴾

﴿ شول حور بدن ایدرل حسن و لطفندن بیانی اول عارضندن صورده سن حاصلی عارض جانان آنک ماهیتی بیان ایدرل پس ایدن صور (بکل بمانده قدسرو از آن قامت) ﴾

﴿ خجل بمانده کل کلستان از آن عارض ﴾

﴿ محصول بیت ﴾

﴿ سروانازک قدی جانان قامتدن بالیفده فالش بعنی زبونی و مفلوکی اولش کل کلستانده جانانک عارضندن خجیل و شرمنده فالش بعنی اوتند یفتدن قرار ده کلستان لانت سکونی و سنک کسرله اوقفتی کرک که موزون اوله بشرم مانده تن با من از آن اندام ﴾

﴿ محصول بیت ﴾

﴿ تن با من از آن اندام ﴾

﴿ چون نشسته دل ارغوان از آن عارض ﴾

﴿ محصول بیت ﴾

﴿ عارض غیبتندن ﴾

باشند تنی اول اندامدن شرمیده فالشدر ارغوانک کوکلی اول عارضدن فانه غرق
اولشدر (مفردات) (با) للملاسه (شرم) حیا (مانده) فالش (تن) (یا سمن) م
(از آن) اندن (اندام) م (یا) للملاسه (خون) فاز (نشسته) لوطورمش (دل)
کوکل (ارغوان) فرمزی چمک (از آن) اندن (عارض) یکاف (مثنای اشارتی)
ریاضا له نصفه باطن و محلیه روح الیه باسن کی قلبی یا ض اولان سبالک اول
حبیب الله صلی الله علیه وسلم ذات شریفندن و مهر نیوتندن لسان ایدن
انوار خدایه نظر دن حیا فالشدر اول عاشق مجذوبک دخی انوار عارض
رسول علیه الصلاه والسلام کال آرزو و اشتیاقندن ارغوان کی کوکلی فانه غرق اولشدر

چو گرفته فانه چمن بوی مشک از آن کسبو کلاب یافته بوی چنان از آن عارض
چمن فانه سنی مشک رایحه سنی اول کسودن طوغمشدر کلاب چنانرا ایمنه سنی اول
عارضندن بولشدر (مفردات) (گرفته) طوغمش (فانه) م (چمن) مملکت (بوی)
رایحه (مشک) م (از آن) اندن (کسبو) زایف (کلاب) م (یافته) بولش (بوی) رایحه
(چنان) جمع جنت (از آن) اندن (عارض) م (مثنای اشارتی) اول سالک رواج
مسکبه نعلیات الهیه ری اول والیل الیه مقیم به اولان کسوی مشکدار سید الکونین
صلی الله علیه وسلم سایه سندن طوغمشدر کلاب کی لطیف و جاری اولان علوم
لدنیه صاحبی عارف جنت معرفه الله رایحه سنی اول انوار محیط عالم اولان حبیب الله
صلی الله علیه وسلم کال نبعثندن بولشدر

چو زهر روی تو خورشید کشته غرق عرق نزار مانده مه آسمان از آن عارض
سنگ جملک میخندن آفتاب عرقه غرق اولشدر آسمانک ماهی اول عارضندن ضعیف
فالشدر (مفردات) (ز) من (مهر) محبت (روی) بوز (نو) من (خورشید)
کونش (کشته) اولش (غرق) م (غرق) دور (نزار) ضعیف (مانده) فالش (مه)
آی (آسمان) م (از آن) اندن (عارض) م (مثنای اشارتی) ای سیدم ورسولم
ودو جهانه امیدم افندم جمع خلی عالم سنگ مالوکک و محاجکک و طاشفکدر حتی
مقام اهلاده اولان اقطاب و اواناد رسنک جبالک میخندد فام حضور شریفکده
حیادن عرقه غرق اولشدر و فوق آسمانده ملائکه کروچون و ملائکه مویچون
دخی اول انوار عارض محمد به نک مطسوت رخسانندن صبر و محو و ملاحی
وزار و نزار فالشدر

چو ز نظم دلکش حافظ چکیده آب حیات چنان که خوی شده جانها چکان از آن عارض
حافظک دلکش نظمندن آب حیات طامشدر آجیلین که در لایله اول عارضندن
جانار طامشدر (مفردات) (ز) من (نظم) م (دلکش) کوکل چکیدی (حافظ) م
(چکیده) طامش (آب حیات) م (چنان) آجیلین (خوی شده) در لاش (جانها)
م (چکان) طامش (از آن عارض) م (مثنای اشارتی) (لولولولا لولا لولا لولا لولا لولا)
حدیث شریفی سر میجه وجود عالم بلکه جمع انبیا و آدم علیهم السلام ذات نور ندن

و عرق

گرفته فانه چمن بوی مشک از آن کسبو کلاب یافته بوی چنان از آن عارض
چمن فانه سنی مشک رایحه سنی اول کسودن طوغمشدر کلاب چنانرا ایمنه سنی اول
عارضندن بولشدر (مفردات) (گرفته) طوغمش (فانه) م (چمن) مملکت (بوی)
رایحه (مشک) م (از آن) اندن (کسبو) زایف (کلاب) م (یافته) بولش (بوی) رایحه
(چنان) جمع جنت (از آن) اندن (عارض) م (مثنای اشارتی) اول سالک رواج
مسکبه نعلیات الهیه ری اول والیل الیه مقیم به اولان کسوی مشکدار سید الکونین
صلی الله علیه وسلم سایه سندن طوغمشدر کلاب کی لطیف و جاری اولان علوم
لدنیه صاحبی عارف جنت معرفه الله رایحه سنی اول انوار محیط عالم اولان حبیب الله
صلی الله علیه وسلم کال نبعثندن بولشدر
چو زهر روی تو خورشید کشته غرق عرق نزار مانده مه آسمان از آن عارض
سنگ جملک میخندن آفتاب عرقه غرق اولشدر آسمانک ماهی اول عارضندن ضعیف
فالشدر (مفردات) (ز) من (مهر) محبت (روی) بوز (نو) من (خورشید)
کونش (کشته) اولش (غرق) م (غرق) دور (نزار) ضعیف (مانده) فالش (مه)
آی (آسمان) م (از آن) اندن (عارض) م (مثنای اشارتی) ای سیدم ورسولم
ودو جهانه امیدم افندم جمع خلی عالم سنگ مالوکک و محاجکک و طاشفکدر حتی
مقام اهلاده اولان اقطاب و اواناد رسنک جبالک میخندد فام حضور شریفکده
حیادن عرقه غرق اولشدر و فوق آسمانده ملائکه کروچون و ملائکه مویچون
دخی اول انوار عارض محمد به نک مطسوت رخسانندن صبر و محو و ملاحی
وزار و نزار فالشدر
چو ز نظم دلکش حافظ چکیده آب حیات چنان که خوی شده جانها چکان از آن عارض
حافظک دلکش نظمندن آب حیات طامشدر آجیلین که در لایله اول عارضندن
جانار طامشدر (مفردات) (ز) من (نظم) م (دلکش) کوکل چکیدی (حافظ) م
(چکیده) طامش (آب حیات) م (چنان) آجیلین (خوی شده) در لاش (جانها)
م (چکان) طامش (از آن عارض) م (مثنای اشارتی) (لولولولا لولا لولا لولا لولا لولا)
حدیث شریفی سر میجه وجود عالم بلکه جمع انبیا و آدم علیهم السلام ذات نور ندن

(وله ايضا) (حرف الطاء) (کرد عذار یا زنا یا شاد بخت دور خط ماه فاک زروی اوراست فناد در غلط) بونده عذار دل مر اکر خنجر
و کرد اطراف معنایه در کرد عذار یا زنا یا شاد بخت دور خط ماه فاک زروی اوراست فناد در غلط
فل ماضی مفرد غائب مشرک در لازمه معنایه بونده لازم در یازدی دیگر دور خطدن مر ادر خط مدور دیگر راست بونده
کر چک دیگر فناد در غلط ماه فاک غلطه دوشدنی بود که جاناک زرونی هاله ل بر ماه ظن ایلدی و یا کندی ظن ایلدی زرا ماهک
رو شده بلکه وار پس مدور خطی روی جانی کور بیک کشد بی ظن ایلدی اول روینده اولان سیاهلق واسطه سیه
محصول بیت * یازک عذارى اطرافنه
مدور خط بازله لی ماه فاک روی جانان
کر چکدن غلطه دوشدی که بومدور
خطی روی جانان ماه هاله نار مدور
دیو یوخسه اول سیاهلق واسطه سیه
کشید بید رحا صلی بو شکل ایل روی
جانی کور بیک ماه متردد اولدی
مصراع اولک معنای عذار اطرافنه
بنم یازم نازدی خط دو ربی دین و بنم
یازم عذارى اطرافنه که دور خط
یازدی دین محصل معنای یازم مشرک
(از هوس لیش که آن زاب حیات
خر شترست * کشته روان زدیده ام
چشمه آب همچو شط) هوس لب مصدرک
مفولک اضافتنر و نشینه اضافت
لایه در که حرف رابط صفت شط بغداد
ایرماقی و مطلقا ایرماقی و ایرماقی کناری
محصول بیت * اول جانانک ای هوسندن
که آب حیادن خوشتر قدر کوزدن شط
ایرماقی کی صو چشمه سی روان اولدی
بیتی * کوزم باشی چشمه اولوب روان
اولدی حاصلی اب جانان حیرتندن
چوق کر به ابلادم (که بهوش
میدهم کرد مثال جان و دل * کا
یاب میکشم آتش عشق او چو بط)
که کا هدن محققد رهوش با حرف صله
و یا حرف مصاحبت هوا محبت و آرزو
کرد تو میکشم قبل مضارع منکام
وحده سویند رزم دیگر بط طاک
نشیدیمه فاز معنایه در بونده ضرورت
وزن ایچون تحقیق قیامشدر
محصول بیت * کا جانان محبتله جان
ودلی تو کی و برم یعنی هسای مشور
ایدرم کا کوزم باشیله آتک عشق
آتشنی سو بندرم فاز کی یعنی کوزم
باشنه غرق اولوب آتش عشقنی اطفالیدرم
مصراع نائینسک معنایه سی کا صویه
چکرک شتک عشقک اودینی فاز کی دینار
معنای با کچه چکه مشرک (کر بفلا می)

و عرق جیشندن خلق و ایجاد او لنگله اول انوار عارض ذات محیی ظهور عالم
سبب اولدینی کی جافظک نظم دلکشی آب حیات معرفه اللهک و علوم لدنیه نک
ظهور سبب اولشدر

حرف الطاء

چو کرد عذار یازم ناخوش دور خط ماه فاک زروی اوراست فناد در غلط
بنم یازم عذارى اطرافنه که دور خط یازدی ماه فاک اناک بوزدن راست غلطه دوشدی
(مفردات) (کرد) اطراف (عذار) یکان (یار) م (من) ن (نا) حتی (بخوش)
یازدی (دور خط) یکانک اطرافنه بتن ناز صقال (ماه) آی (فاک) م (زروی او)
انک بوزدن (راست) طوغری (فتاد) دوشدی (در) فی (غلط) م (مثنای اشارتی)
کر چه بنم محبوب حقیقک جالی تورندن عیان رنسه بوقدر لکن مظاہر اسماء الله
اولان خط کون اکا حجاب محیط اولشدر انکیچون عالی قدر اولان عارفک ماه قلبی
مشاهده در راست غلطه دوشدی و بین الجلی والامتناره قالدی

چو از هوس لیش که آن زاب حیات خوشترست * کشته روان زدیده ام چشمه آب همچو شط
انک ای هوسندن که اول آب حیادن لطیف کدر دین مدن شط کی آب چشمه سی
روان اولشدر (مفردات) (از) من (هوس) محبت (آب) دوداق (ش) ضمیر (آن)
اول (ز) من (آب حیات) م (خوشترست) زیاده لطیفدر (کشته) اولش (روان)
آقچی (زدیده ام) کوزمندن (چشمه) م (آب) صو (همچو شط) شط ایرماقی کی
(مثنای اشارتی) اول محبوب حقیقک آب حیادن زیاده لطیف اولان فیض
بلا واسطه سی محبتی شوقندن دیده زدن شط ایرماقی کی آب حیرت چشمه سی
روان اولشدر و کثرت بکا الیه جکرک قانی انجو کی دو کلدنر

چو که بهوش میدهم کرد مثال جان و دل * کا یاب میکشم آتش عشق همچو بط
کا انک محبتله غبار کی جان و دل و برم کا فاز کی انک عشق آتشی آبه جکرک
(مفردات) (که) وقت (یا) للملاسه (هوا) محبت (ش) ضمیر (میدهم) و برم (کرد)
غبار (مثال جان) م (دل) کوکل (کا) م (یا) للملاسه (آب) صو (میکشم) جکرک
(آتش) م (عشق) م (همچو بط) فاز کی (مثنای اشارتی) (عطل ذل ایلود)
کلامی سر میجه اول محبوبک راه عشقه سده کا غلبه محبتله جان و دل ای افاضلشده
چیکیش تو کی خور و حقیر ایدرم کا فاز کی آتک عشق آتشی آب دیک درو نمه چکوب
جذبدر جانله جوش و خروش ایدرم

چو کر بفلا می خودم شاه قبول میکند * نایبای دمی دهم بنده به بند کیش خط
اگر شاه منی کندی قولفته قول اید الله حقیق بنده مبارک اکلک آتک بنده لکه خط و برم
(مفردات) (کر) اکر (یا) للملاسه (غلام) م (خود) کنیدی (م) بنی (شاه) م
(قبول) م (میکشد) اید (نا) حتی (یا) قسید (مبارک) م (دهم) و برم (بنده) قول
(به بند کیش) آتک قولفته (خط) م (مثنای اشارتی) اکر اول شاه حقیق بنی کنیدی

خودم شاه قبول میکند * نایبای دمی دهم بنده به بند کیش خط
و بعضند کی دوشش فخر معنایه ایکی عبارت یله بونده کردن اشیه در تاحرف تعیلل بمبارکی با حرف صله و یا حرف مصدر
لامه نسبت مبارک زیاده مناسبدر بندکی با حرف مصدرشین شاهه راجعدر بونده خطدن مر ادر عسکر حجت معنایه * محصول بیت
خطاب مام طریقه بیورر سو یله پادشاه منی کنیدی به قول ایدوب قولفته قبول ایلسون تا کیم مبارک کاکه و یا مبارک کاکه بنده لکه
حجت و برم یعنی اختیارله اقا قول اولدیمه نمک و برم

قولغه قبول ایدوب بندہ خاصا رزیدن ایلر سه الله حقچون بندہ مبارک لکله آنک بندہ لکته خط ویردم ودرگاه عزتشدن بر نفس جدا اولم ینه کندیتک نظر صابینه حضور معنوه سندن بر آن ابر لم

﴿ خال سیاه او بر آن عارض سم رنگ بین راست بشک مالد آن رخ ماه یک نقطه ﴾

آنک سیاه بکنی اول سم رنگی عارض اوزره کور طوغریسی آلب بکافی اوزره بر مسک نقطه سی کیدر (مفردات) (خال) یک (سیاه) م (او) ضمیر (بر آن عارض) اول یکای اوزره (سم رنگ) کومش رنگلو (راست) طوغری (یا) لاملاسه (مشک) م (ماند) بکزر (آن) اول (بر) علی (رخ) یکای (ماه) آلی (یک) بر (نقطه) م (معنای اشارتی) اول شاه حقیقیک عارفک سم رنگی بجلا و مصفا قلبی اوزره بجلی ذابده بحیه سی لطافتده و دماغ جانلری معطر قلعانده ماهتاب اوزره مسک نقطه سی کیدر

زلف کشاده کرده خوی چون بچمن در آمدی شد رخ کل جوارغوان مشک و کلاب شد سقط

و فتا که زلفی اجلس ودرلش باغچه به کلدک حیا سندن کلک رخ ارجوان اولدی مسک و کلاب سقط اولدی (مفردات) (زلف) م (کشاده) اجلس (کرده خوی) درلش (جون) چونکه (بچمن) باغچه به (در آمدی) کلدک (شد) اولدی (رخ) یکای (کل) م (جو) مثل (ارجوان) قرمزی چپک (مشک) م (کلاب) م (شد) اولدی (سقط) م (معنای اشارتی) بارب سن کشف حیات بشر به و انوار تجلی ذابده اقصاء اهر روضه قلب عارفده ظهور ایلدک حیا سندن عارفک رنگی ارجوان اولدی اهل کرامت و ارباب علم و حکمتلر دخی جسه اعتراف عجز ایلر سجده به خرور ایلد یلر

﴿ آب حیات حافظا کشته خجل ز نظم تو کس بهوای عشق او شمر نکفت ازین نمط ﴾

ای حافظ آب حیات سنک نظم کن خجل اولمندر آنک عشقی هوسیه کیمه بوساوبدن شمر دیمشدر (مفردات) (آب حیات) م (حافظا) م (کشته) اولش (خجل) م (ز) من (نظم) م (تو) سن (کس) کیمه (یا) لاملاسه (هوا) محبت (عشق) م (او) ضمیر (شمر) م (نکفت) سو یلدی (ازین نمط) بوساوبدن (معنای اشارتی) ای حافظ سنک حیات چا و دان بخش ایدیمی واردات ایلر بیان ایلد یکک معارف الهیه بی نظم و بیانکندن آب حیات خضر خجل اولمندر که حق سبحانه و تعالیک درد عشقی و ارزوی مشاهده جمال هوسیه کیمه بوساوبدن شمر سو یلمشدر

﴿ حرف الظاء ﴾

﴿ ز چشم بدرخ خوب ترا خدا حافظ که کرد جله نکوی بجای ما حافظ ﴾

برامز کوزدن سنک خوب بوزی خدا حفظ ایدیمی اولسون که بوجه ایلکی زما یلدی ای حافظ (مفردات) (ز) من (چشم) کوز (بد) قبیح (رخ) یکای (خوب) م

(ترا) سنک (خدا) م (حافظ) حفظ ایدیمی (که) زیرا (کرد) ایلدی (جله) م (نکوی) ایلک (یا) لاملاسه (جای) زائد (ما) بر (حافظ) م (معنای اشارتی) غیر یلرک و کندیتک کندیکه اولان سو نظر زدن سنک خوب بوزی و منظر رجان صافی قلبی خدای تعالی آفات دهر دن و هجران المندن حفظ ایدیمی اولسون که بوجه صوری و معنوی بزه احسان و عصمت انجیق حضرت الله کدر ای حافظ

﴿ یا که نوبت صحت و دوستی و وفا که باتو نیست مرا جنک و ما جراح حافظ ﴾

کلکه صلح و دوستی و وفا نو ییدر که بنم سنکه جنک و خصومت بوقدر ای حافظ (مفردات) (یا که) کلکه (نوبت) م (صلح) م (است) در دوستی م (وفا) م (باتو) سنکه (نیست) بوق (مرا) بنم (جنک) م (ما جراح) خصومت (حافظ) م (معنای اشارتی) ای حافظ کلکه بوحیات صوری خدای ایلر صلح و تحصیل قربت و دوستی و عهد الهه و وفا نو ییدر بنم سنکه هوای نفس ایچون جنک و خصومتله جوهر عری هیابه ضایع ایلد جنک زمان دکاتر

﴿ اگر چه خون دلت خورد دل من بستان بجان من زایم بوسه خون بهما حافظ ﴾

اگر چه بنم ای سنک خون دلت ایچدیسه بنم بقام حقچون لجن خون بها بوسه آل ای حافظ (مفردات) (اگر چه) م (خون) فان (دل) کوکل (ت) ضمیر (خورد) ایچدیسه (لعل) لب (من) بن (بستان) آل (بجان من) بنم بقام حقچون (ز) من (ایم) دوداغم (بوسه) م (خون بها) فان بهاسی (حافظ) م (معنای اشارتی) (خلقتم الابد) شنده پیوریلان روح مقدس نفس بدگاهه علی طریق التجرید خطاب ایلر که ای عاقبت اندیش اولوب حیات فانیه به مغرور بنده کندیتک هلاکتی قصد ایدیمی هوا دارنفسم اگر بنم غذای معنوی اولان علوم و حکمتک و انوار حضر تک یسانیه سندن ظهوری سنک خون دلت ایچدیسه خون موت اختیار به که سبب اولد یسه بنم بقام حقچون سندی انصافی ایدوب اسرار تو سیدده اتحاد من ایچون بنم غدا ی روحانیتیم ذوقندن خون بهما بر ذوق آلفه سعی ایلد سن

﴿ تو از کجا و امید وصال او ز کجا بدامش نرسد دست هر کدا حافظ ﴾

سن قندن و آلم وصال ایلدی قندن ای حافظ هر کدا نک الی آنک دامنه ابر شمر (مفردات) (تو) سن (از کجا) قندن (امید) م (وصال) م (او) ضمیر (ز کجا) قندن (بدامش) آنک انکته (نرسد) ابر شمر (دست) ان (هر کدا) هر قنبر (حافظ) م (معنای اشارتی) ای حافظ حق تعالی کمال تقدیمه سن بوره زن نفعله کمال نموده سن وصلت الی الله ایلدی قنده حاصل اولور قربت حقه هر کدا نک الی ابر شمر (تو) نک نفسک تم وصل الی الله (دینلمشدر

﴿ زلف و خال تن دل میند دیکر بار اگر بجستی ازین بند و این بلا حافظ ﴾

خو بلرک زلف و خالنه کیر و کر کل بقله اگر بوشد دن و بو بلادن قورتلد که ای حافظ

(یا که نوبت صحت و دوستی و وفا که باتو نیست مرا جنک و ما جراح حافظ) * محصول بیت * تجرید طریقیه پیورر کل که صلح و دوستی و وفا نو ییدر زرا سنکه بنم جنک و ما جراح بوقدر ای حافظ پس ایلدی کل صلح ایدوب خوشحال اولم (اگر چه خون دلت خورد دل من بستان بجان من زایم بوسه خون بهما حافظ) * بجان اوزایم بوسه خون بهما حافظ * بستان مصراع ثانی به مره و ندر * محصول بیت * اگر چه بنم اهل کی دوداغم سنک یور کل قانی ایچدی ایلدی آنک یرینه یسنی اندن بدل لجن بوسه آل فان بهاسی ای حافظ یعنی لجن دبت بر بوسه آل (تو از کجا و امید وصال او ز کجا بدامش نرسد دست هر کدا حافظ) * محصول بیت * سن قندن سن و جاناتک وصال امید بن ایلک قندن یسنی وصال جانان امید یله سنک نه مشابکت وار ای حافظ هر کدا نک الی آنک دامنه ابر شمر یعنی دلبر و ایچدیسن که آنک دامنه دسترس بولاق زیاده صعددر هر کدا به مبسر اولن (براف خال تن دل میند دیکر بار اگر بجستی ازین بند و این بلا حافظ) * محصول بیت * بدخی بتلر یعنی دلبر زلف و خالنه کوکل باغله یعنی دلبر سومه اگر بو بند و بلادن صحرار سنک یعنی قوریلور سنک ای حافظ یعنی اگر بوبتلادن خلاص بولور سنک بدخی دابره کوکل و یرمه ای حافظ

استاد درین بوشراقی احسان الیه چونکه شیخ مرینک شراقی اندیشه الهی ابرشده
رفیق توبه اولان خامان و محبوبان طریقه و دواع اواسون

خدا را ایم شست وشوی خرقه کنید * که من نمی شوم بوی خیر ازین اوضاع

الله ایچون بنم خرقه می شراب الیه بوبوب آری دیگر زربا اوضاعدن خبر رانجه سی
ایشترن (مفردات) (خدا را) الله ایچون (بی) شراب الیه (م) بنم (شست وشوی)
یقماق (خرقه) م (کنید) ایدیکر (که) زوال (من) بن (نمی شوم) ایشترن (بوی خیر)
خبر رانجه سی (ازین اوضاع) بوعلا دن (معنای اشارتی) ای پیران طریقت
وعارفان حقیقت حضرت الله عشقته بنم روحی انوار تجلی خدایه مستغرق قلبه
بوخر قد وجود می شراب عشق الهیه الیه اوصاف بشر به تالیفاتدن بوبوب
بالک ایلکز که بوریا و ستمه الیه آوده اولش طاعانه اوصاف بشریتده
بوخبر رانجه سی ایشترن

بین کدرقص کتان مرود خاله چنک * کسی کدرخصه نفرمودی استماع سماع

کور که چنک ناله سبله رقص ایدیک کیدر شول برکجه که سماع استماعه اجازت
بورمدی ایدی (مفردات) (بین) کور (رقص کتان) رقص ایدیک (میرود) کیدر
(بناله چنک) چنک ناله سبله (کسی) برکجه (رخصت) م (نفرمودی) بورمدی ایدی
(استماع سماع) م (معنای اشارتی) ثمره سز اولان طاعات بی ذوق ایدیک زاهد
خشک مغلوب نفس وهوا اولان سبله حالات عشق مرادن خدادن واذیاق روحانیندن
بی خبر اولد بقتدن اهل الاهک غلبه حالات عشق بحرک عشق الهی اولان سماعلرینی
استماعه اذن ورخصت و بر من اینک شمدی نفسی میت وروحی سی ایدیک مرشد
کامک ارشادی سبیله ذوق روحانیت بولوب کندیسی چنک ناله سبله رقص و سماع
ایله اولدی

هنرمی خردایام و غیر ازین نیست * بکاروم تجارت پدن کساد سماع

اهل زمانه هنر صائون المرویم بوندن غیر انهم بوقدر بو کاسه متاعه قند تجارت کیم
(مفردات) (هنر) معرفت (می خرد) صائون المرو (انام) اهل زمان (غیر ازین) بنم بوندن غیر
(نیست) بوق (تجارت) قند (روم) کیم (با) لایله (تجارت) م (بدین) بونکله
(کساد) بکمز (متاع) م (معنای اشارتی) فی زمانا جهل و عی و حب دنیا
وصورت برست اهل هوا قیال ووافراوانی سبیله بوزمانه زمان جهالت شیه اولفله
صلی و معرفت و کمال اهله اعتبار و رغب بوقدر بحمد الله بتدخی بوندن غیری نسیم
بوقدر بوجمز متاعه قند تجارت کیم مکر حضرت الله کیم الهه کیم الهه غیری
کیده چک بریم قالمشدر رنه کیم (فروا الی الله) بورلمشدر بنم بونکله
مشرقی ایچق حضرت الله در

بیاری که چو خورشید شعل افروزد * رسد بکله درویش نیز فیض شماع
شراقی کنور که آفتاب کی مشعل شاه لندیره درویشک جره سته دخی شماع فیض ابرشه

مفردات

(خدا را ایم شست وشوی خرقه کنید * که من نمی شوم بوی خیر ازین اوضاع)
خدا را را ادات تخصیص بیم معنی
چهندن خرقه به مفید در که حرف تعلیل
محصول بیت * الله ایچون بنم خرقه می
باده الیه بوبوب آری دیگر زربا بنواوضاع
زهد و پرهیزدن خیر قوه و سنی ایشده م
یعنی زهد و تقوا ده خبر اکلام (بین) که
رقص کتان مرود خاله چنک * کسی که
رخصه نفرمودی استماع سماع (سماع
تحقیق الف فافیه سنده بکمشدر
محصول بیت * خطاب عام طریقه
پوررتنه که دای اکثر بویه در نظر الیه که
چنک ناله سبله رقص ایدیک کیدر
شول کیمه که سماع استماع ایله که
رخصت پور مردی یعنی ساز و نغمه دیگر که
اجازت و برین کیمه کندی چنک چنانچه
آواز الیه رقص ایدیک کیدر
(هنرمی خردایام غیر ازین نیست * بکاروم تجارت پدن کساد سماع)
محصول بیت * ایا هم هنر صائون آلاز
بیم اید بوندن غیری نسیم بوقدر
یعنی اهل هنر هنر سزد کام پس تجارت
قند کیمیم بو کاسه متاعه یعنی هیچ
برورد هنر قیت بوقدر که انده واروب
هنر فروش اولام (بیاری که
چو خورشید شعل افروزد * رسد بکله
درویش نیز فیض شماع) * محصول
بیت * باده کنور که چون خورشید
مشعلی بالکلندره یعنی عاله طلوع ادوب
ضیا و ریه درویشک جره سته در نور
فیضی ابریشور یعنی خدا که شمس
حقیقت در تمام عاله نور صف و غفرانی
ضالجه درویش باده نوشک کلبه سنده
صالی یعنی الیه باده نوشک کلبه سنده

(صراحتی و حریفی خوشم زدنیایس * که غیر ازین همه اسباب تفرقت و صداع) صراحتی و حریفی یاری حرف و حدت
خوش حرفه صفتدر پس بوندن بیهوشانه در که حرف تعلیل تفرقه مصدر در تعقل باندن پریشا نلق معنانه * محصول بیت
بر صراحتی باده و خوش مصاحب دنیادن بکلیت زربا بوندن غیریسی هب پریشا نلق و یا ش آغریسی سیماردر حاصلی
بوندن غیر نیک زبانی وار قادمی بوقدر (زهد حافظ و طمات اولمول شدم * بساز رود و غزل خوان که میروم بجماع)
محصول بیت * حافظک زهدندن

(مفردات) (بیاری) کنور (می) شراب (چو خورشید) کونش کی (مشعل) ام
(افروزد) شعله لندیره (رسد) ابریش (با) لملایسه (کلبه) جره (درویش) م
(نیز) دخی (فیض شماع) م (معنای اشارتی) ای فیض الهی بخش ایدیک پیر
روشن ضمیر کر مکدن بزه شراب عشق الهیه دن شراب کنور مشعل قلوب
عاشقانی انوار خدا الیه شعله لندیره و بود درویش دل یشک جیره قلب ناشادینه
دخی شماع انوار فیض داخل اولوب منتفع و منشرح بال نور الاهی اوله

صراحتی و حریفی خوشم زدنیایس * که غیر ازین همه اسباب تفرقت و صداع

بر صراحتی و بر خوش مصاحب دنیادن بکلیت زربا بوندن غیری جبهی پریشا نلق
اسبابی و یا ش آغریسدر (مفردات) (صراحتی) شراب قدسی (حریف) مصاحب
(با) وحدتیه (خوش) م (میم) بکار (من) دنیایس (نیز) بزه (که) زربا (ازین) بوندن
(همه) جله (اسباب) م (تفرقه) م (است) در (صداع) ایش آغریسی (معنای اشارتی)
باعت خلقت انس و جن اولان معرفه الله و نیجایات انوار ذات خدایه باعث شراب عشق
و محبت محل و مستعد و قلب صافی و بر معین و متفق مرشد فیض بخش مصاحب
دنیا و آخرت دولتی جهتندن بکلیت زربا بوندن غیری جبهی اسباب تفرقه و سبب
بهدیت و پیش آغریسدر

زهد زاهد و طامات اولمول شدم * بساز رود و غزل خوان بدن سرود سماع

زاهدک زهدندن و طاماتدن ملول اولدم آلت طری حاضر الیه و غزل و قو و سروده
سماع الیه (مفردات) (ز) من (زهد زاهد) م (طامات) عنایت (او) ضمیر (ملول)
م (شدم) اولدم (باز) دوز (رود) سازک کریشی (غزل) م (خوان) اوقو (بدین)
بو (سرود) ابری و تنفی (سماع) م (معنای اشارتی) ظاهر برست و درد عشقندن بی خبر
زاهد خشک زهد عرض انجسندن و افسال و اقوال عذبه و حالات سخته لند
ملول اولدم و بکر ندیم ای آلت عشق بحرک و قلوب عاشقانی نهیج و شوق و عشقه
تحریرک ایدیک پیر روشن ضمیر بزه جصبت قاوله اسرار ادبیه دن خبر و بر و مجاس
سماعری دخی ایچق بومعارف الهیه و اسرار ادبیه پیایله تمام الیه که بزه ترقی و انشراح
بو یوزدند

جبین و چهره حافظ خدا جدا مکناد * زخاکبار که کبرای شاه شجاع

حافظک آلتی و یوزنی خدا جدا ایلسون شاه شجاعک کبرای بارگاهک خاکندن
(مفردات) (جبین) آکن (چهره) یوز (حافظ) م (خدا جدا) م (مکناد) ایلسون (ز)
من (خالک) طبراق (بار که) اجازت بری (کبریا) عظمت (شاه شجاع) م (معنای اشارتی)
حافظک طاهر فی و باطنی دردنگ درمانی اولان شاه شجاع الدینک و وارث محمدی
اولان خلفیه خدای صلیک زینر عتایه حفظ و جایتندن و علوش فی اولان حضور
فرح بخش و جافرا سندن خدا جدا ایلسون

وله ایضا

اما باده الیه ادب بکا انفع شفتسدر (زسمجدم خرابات میفرسته عشق * حرف باده زسیدای رفیق توبه و دواع) * محصول بیت
عشق بی مسجددن مغانه به کوندور باده مصاحبی ابرشده ای توبه رفیق بی تودیع الیه یعنی عشق توبه قبول ایلمز پس توبه بی
تودیع ایلمک کرک چونکه عشق کلدی بوینک مضمونی و قافیه سی بیت سا بک مضمونی و قافیه سی کیدر (وله ایضا)

(بامدادان که ز خلوت که کاخ ابداع ■ شمع خاور فکند بر همه اطراف شعاع) بامدادان و بامداد ابره دیکدر یعنی معر و فنی که حرف رابط صفت خلوت که کاخ ابداع اضافی یابیه در کاخ کوشک و برای معاشه در ابداع افعال یابیدن مصدر در ایجاد واحداث معاشه بونده فلک مراد در شمع خاور لامیه در خاور مشرق شمع خاور در مراد کونشدر شعاع کونشک بر توی ■ محصول بیت ■ معر و فنی که ایجاد کوشکی خلوت کاهندن یعنی سپهر خاوت کاهندن حاصلی فلکدن مشرق شمع جیع عالم اطرافه شعاع و ضیا صاله یعنی آفتاب عالم بر تو صاله

خالی روشن ایابیه بومطلع بیت آفریه می هوند غفلت اولمیه (بر کشد آینه از جیب افق چرخ دران ■ روی کتی بناید بهزاران انواع) آینه دن مراد کونشدر جیب افق یابیه چرخ بر کشد فاعلی و دران مصراع ثانی به مر هوند روی کتی لایه و بناید مکمل معنوی بهزاران بناید متعلق ■ محصول بیت ■ شمع خاور بویه ابد بنجده فلک افق یقاسندن آینه بی چکر و اول آینه ده روی کیتی بی یک دور و کوسر بویک مضبوطی بیت سابق معنونه موافقت از جیب ثقیله (در زوایای طر بنجانه چشید فلک ■ ارغنون ساز کند زهره با هنک سماع) بویک ما قبله ابکی بنیه مترتدر زوایا زاویه نک جعبه و بوجله دیکدر طر بنجانه چشید فلک اضافی یابیه در طر بنجانه شاک او بدر جیشد و جم خواجه نک روشی اوزره حضرت سلیمان یغمبر در اما بونده فلک اصناف ایلدی یعنی فلک جیشدی ارغنون بر بولک ساز در معین بر خانه ده قور بلوب طور در پس شیر ساز کی مجلس بجایس کردیمرز لر بلکه همان قور ایلدی برده چال نور زرا جواهر نرکا هی کی بر بولک آندر نه زده قور بلور اینه آند چانور حاصلی کور لکه و قور فدر اکبره مخصوص ساز اولد یعنی چون جشید اسناد ایلدی ساز بونده دوزن معاشه در ارغنون کند مکمل اولی و ساز مفعول ثانیسی وزره فاعلی با هنک کنده متعلق مفعول غیر صریحید بونده آهنگ ساز با نه آواز ایلکدر زهره و جله اولور سه اولسون آهنگه سماع اضافی یابیدر ■ محصول بیت ■ فلک جیشدک طر بنجانه بی

خالی روشن ایابیه بومطلع بیت آفریه می هوند غفلت اولمیه (بر کشد آینه از جیب افق چرخ دران ■ روی کتی بناید بهزاران انواع) آینه دن مراد کونشدر جیب افق یابیه چرخ بر کشد فاعلی و دران مصراع ثانی به مر هوند روی کتی لایه و بناید مکمل معنوی بهزاران بناید متعلق ■ محصول بیت ■ شمع خاور بویه ابد بنجده فلک افق یقاسندن آینه بی چکر و اول آینه ده روی کیتی بی یک دور و کوسر بویک مضبوطی بیت سابق معنونه موافقت از جیب ثقیله (در زوایای طر بنجانه چشید فلک ■ ارغنون ساز کند زهره با هنک سماع) بویک ما قبله ابکی بنیه مترتدر زوایا زاویه نک جعبه و بوجله دیکدر طر بنجانه چشید فلک اضافی یابیه در طر بنجانه شاک او بدر جیشد و جم خواجه نک روشی اوزره حضرت سلیمان یغمبر در اما بونده فلک اصناف ایلدی یعنی فلک جیشدی ارغنون بر بولک ساز در معین بر خانه ده قور بلوب طور در پس شیر ساز کی مجلس بجایس کردیمرز لر بلکه همان قور ایلدی برده چال نور زرا جواهر نرکا هی کی بر بولک آندر نه زده قور بلور اینه آند چانور حاصلی کور لکه و قور فدر اکبره مخصوص ساز اولد یعنی چون جشید اسناد ایلدی ساز بونده دوزن معاشه در ارغنون کند مکمل اولی و ساز مفعول ثانیسی وزره فاعلی با هنک کنده متعلق مفعول غیر صریحید بونده آهنگ ساز با نه آواز ایلکدر زهره و جله اولور سه اولسون آهنگه سماع اضافی یابیدر ■ محصول بیت ■ فلک جیشدک طر بنجانه بی

فلک افق یقاسندن آینه بی چکر و اول آینه ده روی کیتی بناید بهزاران انواع) آینه دن مراد کونشدر جیب افق یابیه چرخ بر کشد فاعلی و دران مصراع ثانی به مر هوند روی کتی لایه و بناید مکمل معنوی بهزاران بناید متعلق ■ محصول بیت ■ شمع خاور بویه ابد بنجده فلک افق یقاسندن آینه بی چکر و اول آینه ده روی کیتی بی یک دور و کوسر بویک مضبوطی بیت سابق معنونه موافقت از جیب ثقیله (در زوایای طر بنجانه چشید فلک ■ ارغنون ساز کند زهره با هنک سماع) بویک ما قبله ابکی بنیه مترتدر زوایا زاویه نک جعبه و بوجله دیکدر طر بنجانه چشید فلک اضافی یابیه در طر بنجانه شاک او بدر جیشد و جم خواجه نک روشی اوزره حضرت سلیمان یغمبر در اما بونده فلک اصناف ایلدی یعنی فلک جیشدی ارغنون بر بولک ساز در معین بر خانه ده قور بلوب طور در پس شیر ساز کی مجلس بجایس کردیمرز لر بلکه همان قور ایلدی برده چال نور زرا جواهر نرکا هی کی بر بولک آندر نه زده قور بلور اینه آند چانور حاصلی کور لکه و قور فدر اکبره مخصوص ساز اولد یعنی چون جشید اسناد ایلدی ساز بونده دوزن معاشه در ارغنون کند مکمل اولی و ساز مفعول ثانیسی وزره فاعلی با هنک کنده متعلق مفعول غیر صریحید بونده آهنگ ساز با نه آواز ایلکدر زهره و جله اولور سه اولسون آهنگه سماع اضافی یابیدر ■ محصول بیت ■ فلک جیشدک طر بنجانه بی

فلک جیشدک طر بنجانه چشید فلک ■ ارغنون ساز کند زهره با هنک سماع) بویک ما قبله ابکی بنیه مترتدر زوایا زاویه نک جعبه و بوجله دیکدر طر بنجانه چشید فلک اضافی یابیه در طر بنجانه شاک او بدر جیشد و جم خواجه نک روشی اوزره حضرت سلیمان یغمبر در اما بونده فلک اصناف ایلدی یعنی فلک جیشدی ارغنون بر بولک ساز در معین بر خانه ده قور بلوب طور در پس شیر ساز کی مجلس بجایس کردیمرز لر بلکه همان قور ایلدی برده چال نور زرا جواهر نرکا هی کی بر بولک آندر نه زده قور بلور اینه آند چانور حاصلی کور لکه و قور فدر اکبره مخصوص ساز اولد یعنی چون جشید اسناد ایلدی ساز بونده دوزن معاشه در ارغنون کند مکمل اولی و ساز مفعول ثانیسی وزره فاعلی با هنک کنده متعلق مفعول غیر صریحید بونده آهنگ ساز با نه آواز ایلکدر زهره و جله اولور سه اولسون آهنگه سماع اضافی یابیدر ■ محصول بیت ■ فلک جیشدک طر بنجانه بی

چنک غلغله یا کله که منکر عشق قنده کندهی جام قهقهه به کله که متاع عشق قنده کندهی (مفردات) (چنک) (چنک) (معارف) سازدر (در) (فی) غلغله (غوغا و غلبه) (آید) کله (بک) قنده (شد) کندهی (منکر) (جام) (قدح) (در) (فی) (قهقهه) (پکجه کونک) (آید) کله (بک) قنده (شد) کندهی (متاع) منع ایدیچی (معنای اشارتی) (تجیه) عشق الهی اولان اسرار انبیه و خوارق عاده جیع و براهین قطعی ظهور ایدیک درد عشقه بیلی بولکش عاشق صادق

چنک غلغله یا کله که منکر عشق قنده کندهی جام قهقهه به کله که متاع عشق قنده کندهی (مفردات) (چنک) (چنک) (معارف) سازدر (در) (فی) غلغله (غوغا و غلبه) (آید) کله (بک) قنده (شد) کندهی (منکر) (جام) (قدح) (در) (فی) (قهقهه) (پکجه کونک) (آید) کله (بک) قنده (شد) کندهی (متاع) منع ایدیچی (معنای اشارتی) (تجیه) عشق الهی اولان اسرار انبیه و خوارق عاده جیع و براهین قطعی ظهور ایدیک درد عشقه بیلی بولکش عاشق صادق

(وضع دوران بنکر ساغر عشرت بر کبر ■ که بهر حالتی اینست بهین اوضاع) وضع دوران مصدر مکمل معنونه اض قشدر ساغر عشرت یابیه بر کبر لایحه قادر دیکدر اما بونک کتی بر زده المی و طویق معاشه در که حرف تعابیل حالتی با حرف تنکیر بهین اوضاع اضافی یابیه در بای بطلیه ■ محصول بیت ■ خطاب عام طریقه پیور دوران مکمل معنونه کورب ساغر مشرقی الیه آلز بر اهر حالیه بنکر اوضاع بود یعنی رنگ و باده و شاق اوضاعی جیع اوضاع ابوری و بکر کیدر (طره) شاهد دنی همه بندست و فرب ■ عارفان بر سر این رشته بنجید نزاع (طره) شاهد دنی لایه و یابیه در طره بی دنیا بندلندن بر بند اعتبار ایلد یکجیون بونده طره دن رشته تغییر ایلدی بنجیون بونده نکند معنونه در ■ محصول بیت ■ دنیا بنجیونک طره سی و کاکلی هب قید و مکر وحیله در پس عارف بر ورشته و قید اوزرینه و بویند و حیسله اوزره نزاع وجدال ایلز یعنی دنیا ک مکر وحیله سن وفای و سریع الزوال اولد یعنی یلن عارف در دنیا به طاب اولوب اوستده نزاع وجدال ایلز (عمر خسرو طلب ارفع جهان میطلی) که وجودیست عطای بخش و کریمی نفاع) خسرو دن مراد بادشاه در نفع جهان مصدر مکمل معنونه اضافی در که حرف تعابیل وجودی و کریمی بالی وحدت ایلد و محصول بیت ■ اگر دنیا نفع وفاد سن استرسک بادشاه عمری اوزر و نفعی ایسته زیرا بادشاه به عطای بخش وجودی و وفاد به ارشدر یعنی کریمدر حاصلی بر عالم بادشاه در پس هر کسک اوزرینه خبر دعاسی لاز مدر (مظهر اطف ازل روشنی چشم امل) جامع علم و عمل جان جهان شاه شجاع (مظهر اطف ازل تقدیری مظهر اطف ازل خدا در اضافی لامیه و یابیدر روشنی چشم امل لامیه و یابیدر امل امید معاشه در شاه شجاع ما قبله و اولان الفبا ک مصطف یابیدر ■ محصول بیت ■ خسرو بیورد یعنی اطف ازل خدا مظهر یدر و امید اوزر نک آید نفع دینی اکا هر نه امید که با غلغله حصول بولور و امید صاحب ک کوزی روشن اولور علم و عمل جمع ایدیکدر و جهاتک جابیدر یعنی عالم خلقتک و وحیدر که وجودی انکاد قائمدر بوالفقه ملقب و بواوصافه موصوفی شاه شجاع در که خواجه نک مریدان در (حافظا بشد) صفت بر در او باش مقیم ■ که جهاتک در مطیعت و شهنشاه مطاع) که حرف تعابیل جهاتک در وصف کریمدر جهان طوایی معنونه مطیعه اضافی یابیدر یعنی خدا نک امرینه مطیعه در ■ محصول بیت ■ ای حافظ بنده کی شاه شجاع قیومشد و مقیم اول یعنی در دولته ملازم اولز بر ابدانک امر و نهینه مطیع جهاتک در و بوسیله خلق عالمک مطاعی بر باد شاهر حاصلی اول الهک امرینه مطیع و خلق انک امرینه مطیعه

کمال سرورندن (و جلاله بالی هی احسن) آیت کریمه سی سر تیجه غوغا و غلبه به کله که منکر عشق قنده کندهی معرفه الله الیه قلبی صافی اولان عارف دخی قهقهه به کله که متاع عشق قنده کندهی کلسون بر عمر بنجدهی کور مکمل انصاف ایلسون

وضع دوران بنکر ساغر عشرت بر کبر ■ که بهر حالتی اینست بهین اوضاع) دوران مکمل معنونه کور و عشرت ساغر طوط زیرا هر بر حالیه اوضاع ابوری بودر (مفردات) (وضع) اسلوب (دوران) زمان (بنکر) (باق) (سماغر) قدح (عشرت) (م) (زکیر) طوط (که) (زیرا) (بهر حالتی) هر بر حالیه (اینست) بودر (بهین) ابومی (اوضاع) (عالم) (معنای اشارتی) ای افعال ظاهره بی مغزیته مقرر اولان منکر انصافی ایدوب بوی و بیا اولان دورانک اطوار سریمه الزواله بر نظر الیه همان الله فرصت و ارا بکن اوصاف قلب اولان عشق و محبة الهی محصله سی الیه زیر دنیا و آخرت هر بر حالیه باعث فریت اولان افعال مقبولی و غرض نشایدن عاریسی انجی بودر

طره شاهد دنی همه بندست و فرب ■ عارفان بر سر این رشته بنجید نزاع) دنیا بنجیونک طره سی جله بند و فربدر عارف بر و خصوصه نزاع ایستزل (مفردات) (طره) (اولک صاج) (شاهد) (محبوب) (دنیا) (م) (همه) (جمله) (بندست) (باغدر) (فرب) (الدامی) (عارفان) (م) (بر سر این رشته) (بوا بیلکک باشی اوزره) (بنجیون) ایستزل (نزاع) (م) (معنای اشارتی) (زین للناس حب الشهوات) (الخ) آیت کریمه سی سر تیجه محبوب کی کور بین دنیا بنجیون سنک زینتی جله سی راه عشقه سد و بنددر و غرور و بوش بر الدامی قدر آنکچون طرف باقه اولانر انبیا و اولیلر مسکنه سالوک ایدوب بو دنی دنیایی طلب ایلدیلر و دنیا بنجیون انبای دنیا الیه نزاع دخی ایلدیلر

عمر خسرو طلب ارفع جهان میطلی ■ که وجودیست عطای بخش و کریمی نفاع) بادشاه عمری طلب الیه اگر جهاتک نفعی طلب ایدرسک زیرا عطای بخش بر وجود و زیاده نفع او بر کمدر (مفردات) (عمر) (م) (خسرو) (بادشاه) (طلب) (م) (ار) (نفع) (م) (جهان) (م) (میطلی) (ایسترسک) (که) (زیرا) (وجودیست) بر وجوددر (عطای بخش) (عطا و بریمی) (کریمی) (بر کمدر) (نفاع) (م) (معنای اشارتی) (بادشاه) حقیقت اولان وارث محمدی و عارف اسرار احمدی شیخ کمال فیض بخشک عمرک زیاده اولسنی طلب الیه اگر کندیه که و جهان خلقته نفع طلب ایدر ایلک زیرا (بهم) برزقون و بهم بطرون) حدیث شریفی سر تیجه اول شیخ عارف عطای بخش بر وجود و زیاده نفع او بر کمدر و بر رحمت مبدادر

مظهر اطف ازل روشنی چشم امل ■ جامع علم و عمل جان جهان شاه شجاع) اطف ازلک مظهری چشم امل روشنی علم و عملک جامع جهاتک جانی شاه شجاع (مفردات) (مظهر اطف ازل) (م) (روشنی) (شما) (چشم) (کوز

مطیعت و شهنشاه مطاع) که حرف تعابیل جهاتک در وصف کریمدر جهان طوایی معنونه مطیعه اضافی یابیدر یعنی خدا نک امرینه مطیعه در ■ محصول بیت ■ ای حافظ بنده کی شاه شجاع قیومشد و مقیم اول یعنی در دولته ملازم اولز بر ابدانک امر و نهینه مطیع جهاتک در و بوسیله خلق عالمک مطاعی بر باد شاهر حاصلی اول الهک امرینه مطیع و خلق انک امرینه مطیعه

(وله ايضا) (دروغای عشق تو مشهور خوابام چو شمع شب نشین کوی سر بازان ورنه نام چو شمع) * محصول بیت * سنگ عشق و فاسد شمع کی بجو بارک مشهوری یعنی سنگ حقه و فایده که مشهور خوابام شمع کی سر بازان ورنه نام چو شمع یعنی شمع ابکی صفت و در شب نشین و سر بازان اولی زرباشی بدن ایکن مراضه کسکه در پس بند هم شب نشین و هم سر بازم که راه عشق جا نماند باش و بر برم (روز و شب خوابام غمی آید بچشم غم پرست * بس که در بیماری هجر تو کرنام چو شمع) چشم غم پرست بیایه غم پرست

﴿ ۱۴۴ ﴾

(امل) (امید) (جامع علم و عمل) (جان جهان) (م) (شاه شجاع) (م) (معنی اشارتی) (قبل من قبل فی الازل و در من در فی الازل) (خبری سر نجه کرچه جیح اهل الله محبوب از یار در با خصوص شاه شجاع مظهر لطف ازادر و طایفه چشم امیدت روشنی و علم و عکاسی و مرده دلاری احیا الیکده جهان اهلت جانیدر معنا الله برکات روحانیه بجایه حبیه صلی الله علیه و سلم

﴿ وله ايضا ﴾

﴿ دروغای عشق تو مشهور خوابام چو شمع شب نشین کوی سر بازان ورنه نام چو شمع ﴾ سنگ شمع و فاسد خوابم مشهوری شمع کی سر بازان ورنه نام چو شمع شب نشینی ام شمع کی (مفردات) (در) (فی) (وقایع عشق) (م) (نو) (سن) (مشهور خوابام) (م) (چو شمع) (شمع کی) (شب نشین) (کجه) (اوطان بچار) (کوی) (محله) (سر بازان) (باش) (اویا بچار) (رندان) (لا بالی قلندر) (م) (صغیر) (چو شمع) (م) (معنی اشارتی) (محمد الله یارب محض کرمله مظهر انوار ذاک اولوب سنگ عشق و فاسد خوابم محبوب خدای عتدند شمع کی مشهور اولدم راه حقه باش و جان فدا ابدوب لا بالی اولان عاشقان و عارفان را ببارک صاحبزه شمع کافور شاهان کی احای لیل ایدر اولدم

﴿ هیچ شب خوابام غمی آید بچشم غم پرست * بس که در بیماری هجر تو کرنام چو شمع ﴾ بنم غم پرست چشمه هیچ شب خوابم کلز بزم سنگ فراق خسته لکنده شمع کی کرنام (مفردات) (هیچ شب) (بر کجه) (خوابم) (بکا و فو) (غمی آید) (کلز) (بچشم غم پرست) (بنم غم طایفه کوز به) (بس) (در) (فی) (بیماری) (خسته لک) (هجر) (م) (نو) (سن) (کرنام) (اغلیبی) (چو شمع) (م) (معنی اشارتی) (توفیق خدای محمد الله سر مایه سعادت ابدی اولان غم درونی اظهار ابدی کوز به هیچ بر کجه اویو کلز و فاسد نبات و راحت و بر بچی نوم کوز به کور بزم همان سنگ آرزو و فراق خسته لکنده شب تابش شمع کی کرنام اولی دولت و نه بی بکا کافور

﴿ رسته عزم بمقراض غمت پریده اند * همچنان در آتش عشق تو خندانم چو شمع ﴾ عزم رسته سی سنگ غمت مراضه کسکه هنوز سنگ عشق آتشده شمع کی خندانم (مفردات) (رسته) (ایلاک) (عزم) (م) (میم) (ضمر) (با) (للملاسه) (مقراض) (م) (غم) (نا) (ضمر) (پریده) (کسک) (اند) (در) (همچنان) (شویه) (هنوز) (در) (فی) (آتش عشق) (م) (نو) (سن) (خندان) (کک و ایچی) (میم) (ضمر) (چو شمع) (م) (معنی اشارتی) (منتهی و معین اولان عزم رسته سی سنگ مایه شادی و خوشی اولان غمت مراضه کسکه هنوز سنگ عشق آتشده شمع کی درونی شفقکه کچم شدر هنوز سنگ بلای بی پایان اولان عشق آتشده شمع کی درونی خندانم و سرورم

﴿ در شب هجران مرا پروانه وصلی فرست ورنه بی روی جهان را بسوزانم چو شمع ﴾

﴿ فراق ﴾

﴿ ۱۴۵ ﴾

فراق کجه سنده بکار وصل پروانه منی کوندرو خسه سنگ یوز کسز شمع کی جهان خلقی یاد بررم (مفردات) (در) (فی) (شب) (کجه) (هجران) (م) (مرا) (بکا) (پروانه) (م) (وصل) (م) (با) (وحدیه) (فرست) (کک و ندر) (ورنه) (یو خسه) (فی رویت) (سنگ یوز کسز) (جهانی را) (جهان خلقی) (بسوزانم) (یاند بررم) (چو شمع) (م) (معنی اشارتی) (یارب سنگ خانه تجلیک اولان قلب سوزانم بحسب البشریه قبض و حجاب مارض اولفله شب هجران اولدقه بکاباعت وصلت اولان انوار تجلی ذاک پروانه منی کوندرو خسه سنگ تجلی جال کسز الم حشر نه آدر و نم شمع کی جهان خلقی یاد بررم

﴿ کرکت اشک کلکونم نبود کرم روی شدی روشن بکیتی راز پنهانم چو شمع ﴾ اگر اشک کلکونم طوری آتی سر عتله و بر بچی اولیدی بنم کیرلو سرم شمع کی طالع فین روشن اولور دی (مفردات) (کر) (م) (کیت) (بلایمی) (وقو بروغی) (سباه) (اولان طوری آت) (اشک) (کوز باشی) (کلکون) (کل کی) (اجر) (میم) (ضمر) (نبودی) (اولیدی) (کرم) (دو) (حراره کید بچی) (ی) (فین) (شیدی) (اولور دی) (روشن) (م) (بکیتی) (طالع) (راز) (سر) (پنهان) (کیرلو) (میم) (ضمر) (چو شمع) (م) (معنی اشارتی) (بنم درد دیو شک غازی اولان کوز شک فانی باشی طوری آت کی سر عتله بری بری آرد نجه لا یقطع روان اولیدی بنم کیرلو سرم عالم خلقه فین ظاهر اولور دی اولور دی

﴿ در میان آب و آتش همچنان سر کرم تست * این دل زار و زار و اشک بارانم چو شمع ﴾ آب و آتش ایچنده آنجیلن سنگ حرارتی عاشق کور یو بنم اشک با قدر بچی نالان و ضعیف کوز کلز شمع کی (مفردات) (در) (فی) (میان) (آب) (آتش) (م) (همچنان) (آنجیلن) (سر کرم) (حرارتی) (عاشق) (تو) (سن) (است) (در) (این) (بو) (دل) (کوکل) (زار) (نالان) (زار) (ضعیف) (اشک) (کوز باشی) (باران) (با قدر بچی) (ام) (ضمر) (چو شمع) (م) (معنی اشارتی) (کوز باشی) (ودرون) (آکشی) (شاهد) (عادلر) (شمع کی) (یو بنم) (جرم) (فانندن) (حاصل) (هر بر قطره می) (عتدالله) (بر جوهر بی مثل کی) (ذی قدر) (کوز باشی) (با قدر بچی) (نالان) (ضعیف) (و تا توان) (کوکل) (سنگ) (آنجیلن) (حرارتی) (باقی) (و نشسته) (عاشق کدر) (که تصویر میکن) (دکدر

﴿ کوه صبرم نرم شد چون موم در دست غمت * نادر آب و آتش عشق کدازانم چو شمع ﴾ صبرم طایفی سنگ غمت آتشده موم کی نرم اولدی تا که سنگ عشق آب و آتشده شمع کی اریجیم (مفردات) (کوه) (طایف) (صبر) (م) (م) (نرم) (بومش) (شد) (اولدی) (چون) (مثل) (موم) (م) (در) (فی) (دست) (ال) (غم) (م) (ت) (ضمر) (تا) (حق) (در) (فی) (آب) (صو) (آتش) (م) (عشق) (م) (ت) (سنگ) (کدازانم) (اریجیم) (چو شمع) (م) (معنی اشارتی) (صبرم) (طایفی) (سنگ) (مایه) (سعادت) (اولان) (درد) (غمک) (آتشده) (موم) (کک) (اریجیم) (نرم) (اولدی) (حتی) (سنگ) (عشق) (آب) (و آتشده

﴿ فی ﴾

﴿ ۲۷ ﴾

(کرکت اشک کلکونم نبود کرم روی شدی روشن بکیتی راز پنهانم چو شمع) کیت اسم تصغیر صور تنده قزل طوری آتیه درلر بلایمی وقو بروغی سباه اوله بادیه کیت دبرلر ایا بونده آت مراد در کیت اشک کلکون اضافلری بیایه لدر کرم رو نیز یوز بچی و صف تر کیدر رو بندن * محصول بیت * اشک کلکونم کیتی نیز رو یعنی محکم یوز بچی اولسه حاصلی کوز مدن فانی باش محکم اقیبیدی جهانده کک برل رازم فین روشن و واضح اولور دی شمع کی یعنی عشق شمع کی آشکاره اولور دی دیکدر (در میان آب و آتش همچنان سر کرم تست * این دل زار و زار و اشک بارانم چو شمع) سر کرم کله سی قرغن عاشق مناسنه در زار ذلیل زار آرق اشک باران الف و نوله قافیه ضرور تیچون کلشدر والا اشک بار متعدی در اشک یا قدر بچی مناسنه و صف تر کیدر * محصول بیت * بوشع کی اشک یا قدر بچی زار و زار کوکلم سنگ قرغن عاشق کدر آب آتش ایچنده ایکن یعنی اگر چه کوکلم کوز باشیله عشق آتشی ایچنده در اما بنه سنگ کله سی قرغن عاشق کدر حاصلی آب و آتش محبت و حرار تنه مانع اولدی (کوه صبرم نرم شد چون موم در دست غمت * نادر آب و آتش عشق کدازانم چو شمع) کدازان الف و نون بونده و صفت مناسنی افاده ایدر یعنی کدازان صفت مشبه در * محصول بیت * بنم صبرم طایفی بال موی کی نرم اولدی یعنی بومشادی سنگ غمت آتشده اولور کدن بری که آب و آتش آتشده شمع کی اریجیم

وصل نمک و پروانه منی ارسال الله یو خسه سنگ درد کدن جهانی شمع کی یاد بررم

(بی جمال عالم آرای نوروز من شبست باکال عشق تو در عین نقصانم چو شمع) جمال عالم آرای شبست باکال عشق تو در عین نقصانم چو شمع
آریسندن عالم بر بیچی دیکدر محمولیت سنگ عالم بر بیچی جمالک سزیم کونم کجکه در عین سنگ فراقده کونم کجکه در سنگ عشق
کالیله شمع کی عین نقصانم یعنی بنده

شمع کی هنوز از بیچی

بی جمال عالم آرای نوروز من شبست باکال عشق تو در عین نقصانم چو شمع
سنگ عالمی زینتند بر بیچی جمالک سزیم نوروز من شبست باکال عشق تو در عین نقصانم چو شمع
نقصانم (مفردات) (بی) (فی) (جمال) (م) (عالم آرای) عالمی زینتند بر بیچی
(نو) (سن) (روز من) بنم کوندوزم (شبست) کجکه در (با) (للا) بسد (کال عشق)
(م) (نو) (سن) (در) (فی) (عین نقصان) (م) (بی) (بی) (چو شمع) (م) (معنای اشارتی)
(الله نور السموات والارض) آیت کریمه می سر بجه سنگ عالمی زینتند بر بیچی
و منور قلبی جمالک نور سزیم نوروز کی منور اولان قلبم شب کی طلعه در هر نه قدر
عشق خدا کالک شده اوله دخی راه عشقه عقیات و تلویات و عدم مأمونیت خوئی
اوله شمع کی عین نقصانم و روزگار محتاطک هبوی الیه شمع ده خال طاری اولی
خوفیه دایم باغی و اضطرار الیه درگاه حقه نیاز مند

سرفرازم کن شی از وصل خود کردن کشا نامور کرد داز دیدارت ابوام چو شمع
ای کردن کش بر کجکه بی کندی وصلکدن عالی قدر الیه ناسک دیدار کن بنم ابوام
شمع کی منور اوله (مفردات) (سرفرازم کن) بی عالی قدر الیه (شی) بر کجکه
(از وصل خود) کندی وصلکدن (کردن کشا) ای بیون چکچی (نامور کرد)
حق نور بخش اوله (از دیدارت) سنگ دیدار کن (ابوام) بنم چارداغ (چو شمع)
(م) (معنای اشارتی) ای مستقی من السالمین اولان محبوب بی نظیرم بوشب هیران
نسیر اولسان بر سا عتک دیناده بر کجکه بنم کندی انوار جمالک وصله قدری عالی
الیه ناکه سنگ دیدار کن بنم محبوب اولان ابوان قلبم مشکات عصمت خداده محفوظ
مصباح هدایتی کی منور اوله

همچو شمع یک نفس باقیست بی دیدار تو چهره غادلیر اتاجان بر افشام چو شمع
سنگ دیدار کسز شمع کی رنفس باقیدر ای دلبر یوزی کوسر شمع کی جامی تار
ایدم (مفردات) (همچو) مثل (شمع) (م) (بی) (نم) (یک) (بر) (نفس) (م)
(باقیست) (م) (بی) (فی) (دیدار) (م) (نو) (سن) (چهره) (یوز) (جا) (کوسر) (دلبر) (ای) (دلبر)
(تا) (حتی) (جان) (م) (بر افشام) صاچم (چو شمع) (م) (معنای اشارتی) ای محبوب
سنگ دیدار کسز شمع کی جانم بر روی باقی فالشدر ای رؤف و رحیم اولان دلبرم کر مکه
جمالک زنی کوسر شمع کی جامی راه عشقه نثار ایدم

آتش عشق تو حافظ را عجب در سر گرفت آتش دل کی با ب دیده بنشام چو شمع
سنگ عشق آتشی حافظک عجب دپه سنه چقیدی کو کل آتشی کوز یا شیله فین
سو بندرم (مفردات) (آتش عشق) (م) (نو) (سن) (حافظ را) (م) (عجب) (م)
(در سر) (باشنده) (گرفت) (طوبی) (آتش) (م) (دل) (کو کل) (کی) (فین)
(با ب دیده) (کوز یا شیله) (بنشام) سو بندرم (چو شمع) (م) (معنای اشارتی)
ای محبوب بحمد الله سنگ عشق آتشی قلبا و قلوبا سر تابندم و وجودا فظی

عجب احاطه ایشدر بو کو کل آتشی کوز یا شیله شمع فسا هری کی
سو بند رمک فین مکندر

وله ایضا

سحر و قی کلستان سیری امیدیه باغه کیندم که تا عاشق بلبل کی دماغه علاج ایدم
(مفردات) (سحر) (م) (با) (للا) بسد (بوی) امید (کلستان) (م) (همی) (دایم)
(شیدم) (کیندم) (در) (فی) (باغ) (م) (تا) (حتی) (چو) (مثل) (بلبل) (م) (بی) (دل)
عاشق (کنم) (ایدم) (علاج) (م) (دماغ) (م) (معنای اشارتی) زول رحمت زدان
و محبوب دواغ فیو صلت سبحان اولان اوقات سحر در ده کلستان غیب لاهوتیه دن
بر ریح رحان بولق امیدیه جد وسیله اسرار وحدت باغی جانیه کیندم ناکه عاشق
بلبل کبی دماغ جانیه ورد معنوی عطریله علاج ایدم و رایحه
محبوب الیه معطر قلب

بچه کل سوری نگاه میکردم که بود در شب ناری روشنی چو چراغ
کل سوری بوز نه نظر ایلم که لیل مظلومه روشناک الیه چراغ کی ایدی (مفردات)
(با) (للا) بسد (چهره) صورت و یوز (کل سوری) بر کونه قرمز کی کلد
(نگاه) نظر (میکردم) ایلم (بود) ایدی (در) (فی) (شب ناری) قره کو کجکه
(با) (للا) بسد (روشنی) آید نلق (چو) مثل (چراغ) (م) (معنای اشارتی)
بصیرت قلب الیه اول محبوب حقیقک هفتاد هزار و رای حبیبه اولان انوار جمال
بیچوننه نظر ایلم که بو ظلت بشریت عالیه دل و جانمک روشناک اول
انوار هویت چراغ معنوی ایدی

چنان بحسن و جوانی خویشتم مغرور که داشت از دل بلبل هزار کونه فراغ
کل سوری کنندیک حسن و جوانی نلقه آجیلین مغرور ایدی که بلبک کو کلستان
یک در او فراغ طو تردی (مفردات) (چنان) (آجیلین) (با) (للا) بسد (حسن)
(م) (جوان) (م) (با) (مصدربه) (خویشتم) کنندی (مغرور) (مستقی) (داشت)
طو تردی (از) (من) (دل) (کو کل) (بلبل) (م) (هزار کونه) یک در او (فراغ) (م)
(معنای اشارتی) اول عظمت و کبریا صا حبی اولان محبوب کننده تقاضا
منزه و مستکمل بالغبه و ایلقدن میرا حسن و جمال بی ندایله عالین آجیلین مستفیدر که
عشاقک صورت و اعماله نظرا ییوب بلکه آجیق کنندیک خانه تجلی اولان قنار یک
یک در او فراغی و ماسوی الاهدن کلی تجردی طلب ایشدر

کشاده ز کس رعنا دودیده از حیرت نهاده لاله ز سودا بجان و دل صد داغ
رعنا ز کس حیرتد ایکی کوزی آجش لاله سو دادن جان و دلته یوز داغ قو مش
(مفردات) (کشاده) (آجش) (ز کس) (م) (رعنا) (کوزل) (دودیده) (ایکی) (کوز)
(از) (من) (خیرت) (م) (نهاده) (قو مش) (لاله) (م) (ز) (من) (سودا) (م)

(وله ایضا) فی حر القین (سحر و قی کلستان سیری امیدیه باغه کیندم که تا عاشق بلبل کی دماغه علاج ایدم
کلستان همی شدم در باغ که تا چو بلبل بی دل کم علاج دماغ بوی بونده
امید معاشه در و قوی ایهام ایدر شدم بونده رفتم معاشه در در باغ در حرف
صله که حرف بیان تا حرف تعلیل بلبل بی دل پیانیه در محمولیت
سحر و قی کلستان امیدیه باغه و از مکه بلبل بی دل کبی دماغه علاج ایلم
(بچه کل سوری نگاه میکردم که بود در شب ناری روشنی چو چراغ)
بچه با حرف صله چهره بوز کل سوری پیانیه در ادره کوله دیول که اندن کلاب
چهار کل سوری درل هر بچه چوری درل شب ناری پیانیه در با حرف تنکیر
روشنی با حرف ظرف و با حرف مصدر چراغ موک فیه سده شان آتشد درل
هر بجه سراج درل محمولیت باغه اوار بیق کل سوری چهره سنه نظر
ایلم که قرا کلق کجکه ایچنده آید نلقه چراغ کی ایدی یعنی چراغ کی ضیا
و وردی (چنان بحسن و جوانی خویشتم مغرور که داشت از دل بلبل هزار کونه
فراغ) محمولیت کل سوری کنندی حسن و جوانی نلقه شویله مغرور
ایدیکه بلبل بید لدن یک دور لو فراغی و ارایدی یعنی بلبل بیداینه هیچ اعتباری
یو غیدی حاصلی دل بایی تفقد و تعهد ایلردی (کشاده ز کس رعنا ز حسرت
آب از چشم نهاده لاله ز سودا بجان و دل صد داغ) محمولیت ز کس
رعنا آب حسرتدن چمندن چشمه آجش یعنی کران اولوب یا شیله آتش لاله
سودا سندن جان و دلته یوز داغ قو مش

(با) ظرفیه (جان) م (دل) کو کل (صد) بوز (داغ) م (معنای اشارتی)
 بوجوبك مطلق اولان فراغت و مجرد و بوجو وجود امری زیاده صعب و آسانه زیاده
 مشکل امر اولدی بچون عارف بالله اولان ظاهر و باطن دیده لی کشاده ایکن خیرت در
 و عاشقان صادقان دخی بواصری تحصیل ایچون روز و شب آتش عشقه و صدهزار
 مجاهدات ایله جان و دلیله بوز داغ قوملاردر

زبان کشیده چوینی بسرزاش سوسن * دهان کشاده شقایق چو مردم ابلاغ *

سوسن طغنه ایله برتج کی زبان چکش چوق سوبار کیمسه کی شقایق آغزنی آچمش
 (مفردات) (زبان) دل (کشیده) چکش (جو) مثل (تج) قلیج (با) وحدتیه
 (یا) للملاسه (سوزش) طعن (سوسن) م (دهان) آغز (کشاده) آچمش
 (شقایق) بر چکش (جو) مثل (مردم) آدم (ابلاغ) چوق سوبار کیمسه
 (معنای اشارتی) ذوق روحانی اولوب جانسز کلامه منتهی و منشدی فصاحت
 و بلاغت اظهار ایلیان اهل اسان بفرغت و مجرد کلی نمکیندر دیو مردان خدایه
 طعن ایله زبان دراز ایلملردر و زاهد ظاهر پرست و تغییر شکل لاجل الاکل ایلیان سونی
 اعی القاب اولان ترس بر آدم کی دوه فیتی کی جوق سوزیه اول بیچاره دخی
 آغز اجوب طعن ایلملردر

کهی جو باده برستان صراحی اندر دست * کهی جوساقی مستان بکف گرفته ابلاغ *

کاهی باده برستان کی صراحی اندر کاهی مستان ساقی کی ال ایله ابلاغ طومش
 (مفردات) (کهی) م (جو) مثل (باده برستان) شرابه طایبی (صراحی) قدح
 (اندر دست) (کهی) م (جو) مثل (ساقی) م (مستان) م (بکف) (الده) (گرفته)
 طومش (ابلاغ) م (معنای اشارتی) ای طالب صادق وای مرید موافق سن همان
 کاهی انواع سخن و بلازی اختیار ایش عاشق کبی آنت عشقی و اسباب شوق
 و محبتی الدن قومه و ککاهی مستان الهینک ساقی اولان واران
 یغمیر یلرک اثره افتنا و طریقرینه اقتدا ایله مقدم سعادتی بولی طومش اولکه
 اول صراط مستقیمه شرفیاب اوله سن

نشاط و عیش و جوانی چو کل غنیمت دان * که حافظ نبود بر رسول غیر بلاغ *

نشاط و عیش و جوانی کل کی غنیمت بیل ای حافظ رسول اوزره بلاغدن
 غیری اولمز (مفردات) (نشاط) م (عیش) م (جوانی) م (جو)
 مثل (کل) م (غنیمت) م (دان) بیل (حافظ) ای حافظ (نبود) اولمز (بر) علی
 (رسول) م (غیر) م (بلاغ) اولمز (معنای اشارتی) ای حافظ سن دام
 عشق و تجلیات الهیه ایله نشاطی و معرفه الله ایله انسی و قنوت و شفقت خلق الهی
 غنیمت بیل و احوال خلقه نظر ایله مضطرب الحال اوله که رسول اوزره تبلیغ احکامدن
 غیری اولمز توفیق و هدایت انجیق خدا نکدر

وله ابضا *

طالع *

طالع اگر مدد دهد دانش آردم بکف * کر بکشم زهی طرب و بکشد زهی شرف *

طالع اگر معاونت ابدانک داخنی اله کنورم اگر بکشم زهی طرب و بکشد زهی شرف
 قتل ابدی بکشد زهی شرف (مفردات) (طالع) بخت (مدد) یاردم (دهد) ویر (دامن)
 الک (ش) صبر (آردم) کنورم (بکف) اله (کر) اگر (بکشم) چکم (زهی)
 عجب (طرب) سرور (ور) واکر (بکشد) قتل ابدی (زهی) عجب (شرف)
 عزت (معنای اشارتی) اگر بخت و دولت و توفیق و هدایت بکام معاونت ایدرسه اول
 محبوب حقیقک وصلت و فریبتی اله کنورم اگر بکشم زهی طرب و بکشد زهی شرف
 و معرفت اوزره اولمز سرور و سعادت دارن بنم ایچو ندر واکر کندی بدیده بنی قتل
 و بوجو و فنا ایدرسه (ان فی قلی حیات فی حیات) دولته نازل اولمغه بده فرح و عز
 و شرف ابدی بنم ایچو ندر کدره عشقه ناملیدک یوقدر

طرف کرم زکس نیست این دل پر امیدم * کرچه سخن همی رد قصه من بهر طرف *

بو بنم امید کو کل کیمسه دن کرم امیدنی باغلدی کرچه سوزم بنم قصه می هر طرف
 ایلنور (مفردات) (طرف) چشم و امید (کرم) م (زکس) کیمسه دن (نیست)
 باغلدی (این) بو (دل) کو کل (پر) طوار (امید) م (من) بن (کرچه) م
 (سخن) سوز (همی) دام (پرد) ایلنور (قصه) حال (من) بن (بهر طرف)
 م (معنای اشارتی) بحمد الله عون بار بده و قوت روحانیت اهل الله برکاتیه بنم
 حضرت الاله حسن ظن اوزره اولان امید کو کل حضرت الاله دن غیری برکیمه دن
 برکرم امیدنی باغلدی کرچه بتابع حکمت اولان قلبدن لسانم اوزره باعث رغبت
 اولور بوقدر معارف الهی کلامی ظهور ایتکله بنم احوال بسندیده می
 هر طرفه فاش ایلدی

چند نیاز پرورم مهر بتان سنک دل * یاد پدر می کنند این پسران ناخلف *

سنکدل محبوبلرک محبتی نیجه پنازه بیلیم بو ناخلف پسرل پدیری بادیلر (مفردات)
 (چند) نیجه (نیاز) نازه (پرورم) بسله بم (مهر) محبت (بتان) محبو بلر
 (سنکدل) طاش کوکالو (یاد) ذکر (پدر) م (نمی کنند) ایلنور (این) بو
 (پسران) اوغلار (ناخلف) خیرسز (معنای اشارتی) خصوصاً بوقلبیری
 (کالچاره) اواشد قسوة اولان انشای زماندن و کنیدیلرینه خبری اولیسان اهل
 دنیادن نیجه کرم امیدنی ایدلم و نیجه انلری دوست ظنیه انلره محبت ایدلم انشای
 زمان و اهل دنیا برالای خیرسز اولاددر که حضرت آدم علیه السلام اتانمک
 حضرت الله عشق و محبتله کمال معرفت و کمال لذت و وصلت و انسیت تحصیل ایچون
 لذت دنیای فانیه ندر جنت خلده لذت نصیبی دخی برداته به فروخت ایدوب
 باعث کمال قرینت و سبب ترقی لذت روحانیت اولان انواع سخن و بلاایی اختیار
 ایدوب اوجیوزسته پدرلرک کره ایلد کیری احوال و اسراری یاد و فکر ایلنور و پدرلری
 بولته کتبیب کنیدیلر همت عالی ایلنور

۲۸ *

طی *

فی حرف الفاء (طالع) طالع اگر مدد دهد دانش آردم بکف * کر بکشم زهی طرب و بکشد زهی شرف *
 دهان کشاده شقایق چو مردم ابلاغ *
 جعیدر غمازلر دیکدر و کسر همزه ایله
 افعال یا بدن مصدر در چوق سوبارک
 بونده قح همزه ایله در زیر کسر ایله
 اولجه مرده حلی مشکدر * محصول
 بیت * سوسن سرزنش ایچون قلیج کی
 دل چکمش یعنی دلین اوزاتمش شقایقده
 اتی کوروب آغزین آچمش غمازلر آدم کی
 (کهی) جو باده برستان صراحی اندر
 دست * کهی جوساقی مستان بکف
 گرفته ابلاغ * محصول بیت * بویته
 شقایقک حال بیان ایدر کاه باده نوشار کی
 صراحی اندر و کاه مستار ساقی کی
 ایله قدح آتش حاصلی لاله ک غنیمه سنی
 صراحی به و آچلشنی قدحه تشبیه ایش
 (نشاط و عیش و جوانی) چو کل غنیمت
 دان * که حافظ نبود بر رسول غیر بلاغ
 نشاط شاد بلیق یعنی شاک نونک قصیده
 اماتونک کسر یله جمع ناشطدر که حرف
 تعلیل رسول پیغمبره و ایلنی به و قاضی
 محصرینه درلر بونده مراد خبر و بر جیدر
 هر کیم اولور سه اولسون بلاغ بک
 قحیه اسمن تبلیغ معاشنه سلام تسلیم
 و کلام تکلم معشانه اولدینی کی
 * محصول بیت * شکی و بکلی
 و عیش و عشرتی کل کی غنیمت بیل زرا
 ای حافظ رسول اوزرینه خبر و بر مکدن
 غیری نسته لازم دکل یعنی زبردتی خبری
 طوندرق اوزرینه لازم دکل نسته که
 حدیث شریفه بیورر (باغ ماعلیک
 فان لم یقبلوا علیک) معنای سنک اوزرینه
 لازم اولانی ایشدر اگر قبول ایلر سه
 سنک اوزرینه نسته لازم کلامی
 بنمکا بند ایدلم طومش سنم بیلور سن
 (وله ابضا)

(ازخام ابروی توام هیچ کشایشی نشد * و که درین خیال کج عمر من ز شد تلف) ازخام ابروی توام اصفا فکری لامیه ز کردیم
معنی چشیدن کشایشه مفید در کشایشیم تقدیرده یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر در و و اوک فحیه اسماء افه الدن اذات آتایند که
حرف بیان * محصول بیت * سنک ابروک بوگندن بکا هیچ بر فتح باب اولدی یعنی بنم جانم میل ایلدی حبیف که بو اگری خیالده
عمر من ز تلف اولدی یعنی حبیف که بکا میل ایلک ایدند * عمر من ز تلف اولدی حال بو که بکا هیچ بر فاده سی اولدی
(ابروی دوست کی شود دستکش

۱۵۰

من ضیف * کس نزدست ازین کان
تیر مراد بر همدف * دستکش وصف
ترکیدر کشیدن ال چکیکی مضایفه
یعنی بد کیکی نیکم اعمالک الدن بدیر
چنبیه کش دیور اکا برک بدکنی بد
کیمه یه ز دستک اصلی زده است درهای
رمیمه ضرورت ورنه ایچون خد ف
اولشدر کاندن مراد ابروی جاناندر
تیر مراد بیایه در هدف اوق نشانی
* محصول بیت * دو سنک ابرو سی
بن ضیفک چمن دستکش اولور یعنی
بکا چمن میل ایدر استفهام اندکاری
طریقله حاصلی بکا مان اولور زرا کیمه
بوکاندن تیر مرادی هدفه اور * شد
یعنی کیمه ابروی جانان کاندن مراد آلوب
بهره مند اولماشدر (من بخمال زاهدی
کوشه نشین و طرفه آنک * مخیمه زهر
طرف مبرندم بچک ودف) طرفه آنک
بصرع ثانی به می هوند طرفه عجب
دیکدر * محصول بیت * بن زاهدک
خیالده کوشه نشینم و عجب اول که
هر طرفدن بر مخیمه بنی چک ودفه اور
یعنی بن زاهدک قصدیه کوشه نشین
اولوب عزات ایلدکه مخیمه بنی کندی
حاله فو حیرت زرا باده نوش اولدی یعنی
بیلور پس اگر چکدن زاهد اولیه جف
بیلور انجمن بنی قیصر ایدوب چک
ودفله اوردر (بختبرند زاهدان نقش
بخوان ولا نقل * دست ریامت محاسب
باده بده ولا تخف) بونده نقشدن مراد
مقتلر یشنه مشهور اولان نقشندر که
سابقا بیان اولمشدر لا نقل فعل نهی
مفرد مخاطب معنای اغویسی هو باده
دیکدر اما بونده می اید قولدر که مقتلر
یشنه معمول بدر یعنی نقش او قول
اوقومه دیکدر زرا نقش شریعت نسبت

من ضیف * کس نزدست ازین کان
تیر مراد بر همدف * دستکش وصف
ترکیدر کشیدن ال چکیکی مضایفه
یعنی بد کیکی نیکم اعمالک الدن بدیر
چنبیه کش دیور اکا برک بدکنی بد
کیمه یه ز دستک اصلی زده است درهای
رمیمه ضرورت ورنه ایچون خد ف
اولشدر کاندن مراد ابروی جاناندر
تیر مراد بیایه در هدف اوق نشانی
* محصول بیت * دو سنک ابرو سی
بن ضیفک چمن دستکش اولور یعنی
بکا چمن میل ایدر استفهام اندکاری
طریقله حاصلی بکا مان اولور زرا کیمه
بوکاندن تیر مرادی هدفه اور * شد
یعنی کیمه ابروی جانان کاندن مراد آلوب
بهره مند اولماشدر (من بخمال زاهدی
کوشه نشین و طرفه آنک * مخیمه زهر
طرف مبرندم بچک ودف) طرفه آنک
بصرع ثانی به می هوند طرفه عجب
دیکدر * محصول بیت * بن زاهدک
خیالده کوشه نشینم و عجب اول که
هر طرفدن بر مخیمه بنی چک ودفه اور
یعنی بن زاهدک قصدیه کوشه نشین
اولوب عزات ایلدکه مخیمه بنی کندی
حاله فو حیرت زرا باده نوش اولدی یعنی
بیلور پس اگر چکدن زاهد اولیه جف
بیلور انجمن بنی قیصر ایدوب چک
ودفله اوردر (بختبرند زاهدان نقش
بخوان ولا نقل * دست ریامت محاسب
باده بده ولا تخف) بونده نقشدن مراد
مقتلر یشنه مشهور اولان نقشندر که
سابقا بیان اولمشدر لا نقل فعل نهی
مفرد مخاطب معنای اغویسی هو باده
دیکدر اما بونده می اید قولدر که مقتلر
یشنه معمول بدر یعنی نقش او قول
اوقومه دیکدر زرا نقش شریعت نسبت

دوستک ابروسی چمن بن ضیفک دست کشی او اور کیمه بوکاندن مراد تیر مرادی
اور * شد (مفردات) (ابرو) غاش (دوست) م (کی شود) چمن لولور (دست
کش) ال چکیکی (من ضیف) م (کس) کیمه (نزدست) اور * شد
(ازین کان) بوکاندن (تیر) اوق (مراد) م (بر) علی (هدف) نشان (منلی
اشارتی) بوکاندن اولان بنده ضیف و ناتوان اول کال قدسده اولان ذات
بپورنه چمن ال ابرو شکمکندر محو و تلاشی کلی اولد که خام طعمدر که کیمه
بوشنه ده اوصاف بشریته اولد که بوشنه بوکاندن و بوشن فکر دن مرادی
تیری نشان اوزره اور * شد و قادر اولماشدر که کندی حقیقت ذات هویت
کیمه واصل اولماشدر

من بخمال زاهدی کوشه نشین و طرفه آنک * مخیمه زهر طرف مبرندم بچک ودف
بن زاهدک فکر به کوشه نشینم و عجب اول که هر طرفدن چک ودفه بنم
بولی اور (مفردات) (من) بن (یا) لاملا به (خیال) م (زاهد) م (یا)
مصدر به (کوشه نشین) خلوصه او طور بچی (طرفه) عجب (آنک) اولدکه (مخیمه)
کافر باور بی (ز) من (هر طرف) م (میرند) اور (م) بنی (چک) سباز
ایله (دف) م (معنای اشارتی) بن زهد و مخوی ایل مراده ابرک فکر به نچیه
مدت * کوشه وحدت و عزات اختیار ایدم لکن امر عجب بود که اول تجلیات
بی نهابه صاحب اولان محبوب فتح عزام ایل هر طرفدن آشکاره بولی اوروب بنی
وادی * خبرند سرگردان ایشدر

بی خبرند زاهدان نقش بخان ولا نقل * دست ریامت محاسب باده بده ولا تخف
زاهد بی خبردر نقش او قول و بده محاسب و بیهوشیدر شراب و بر و خوق ایل
(مفردات) (بی خبرند) خبر سبزدر (زاهدان) م (نقش) م (بخوان) او قول
(ولا نقل) دعه (مست) م (ریا) م (است) در (محاسب) حوال (باده) شرب
(بده) و بر (لا تخف) قورقه (معنای اشارتی) علای ظاهر و زاهدان مشاهیر
اسرار عشقندن بی خبردر انفر محرم اولان ظلمات قدسیه اهل الهی رموزات اوزره

۱۵۱

اوقو و ظاهر اوزره فوهر ایدیکنی اظهار ایلد محاسب و سایر حوام طریقت
ریا و اخلاق ذمه نك مستی و مغایر اندر کالانعام بل هر اصل در من شراب عشق
خدای اهل اولان طایفه و بر اول بهایلدن خوف ایلد
(صوفی شهرین که چون لقمه شهبه میخورد * باردش دراز باد آن حیوان خوش علف)
شهرک صوفیسی کور که نچیه شهبه لقمه سنی بر اول علی خوش حیوانک فوسفونی
اوزون اولسون (مفردات) (صوفی) م (شهر) م (بین) کور (چون) نچیه (لقمه) م
(شهبه) م (میخورد) بر (باردم) قوسفون (دراز) اوزون (یاد) اولسون (آن)
اول (حیوان) م (خوش) م (علف) اوت (معنای اشارتی) بین الناس
صوفیک و متفیک دعواس این احقاری کور که شهبه ایلدکه لایا شدن بر هیز
واجبانی اولیه اول دینی علفدن خوشنوب اکل و شرب بده دایم نفسی بیایمی
بر خرافهم بلکه بر خربنده در که اول حیوانک مفیدی پیوسون و قوسفونی اوزون
اولسون حرامدن و شهبه ایلدکه ایل اوراد و اذکارند و انواع عبادتدن
اکافنده اولوب اسرار عشقندن خبردار اولسی ممکن دکلدر
حافظ اگر قسم زنی درره خاندان عشق * بدرقه رخت خود همت شهنه نجف
ای حافظ اگر عشق خاندانی بونه قسم اورده سن نجف حاکمک همتی سنک یولکه
قولاغز اولور (مفردات) (حافظ) م (اگر) م (قسم) ایاق (زنی) اورده سن
(درره) بولده (خاندان) اوصاحی (عشق) م (بدرقه) قولاغز (ره) بول
(تا) شمر (شود) اولور (همت) م (شهنه) حاکم (نجف) رشر در مراد
حضرت علی * کرم الله وجهه در که مرقدی آید در در (معنای اشارتی)
ای حافظ اگر خاندان اسرار عشق الهی و سر رشته سلسله راه عشق و معرفت
نامشاهی اولان ذات محرمک بولده صدق و اخلاصه قدم با صوب آنک آید کدر
ایک مرقدی نجف * و روحانی لطراف طالعده می بی و مددن اسرار هراج محمدی
اولان حضرت علی رضی الله عنک روح مفیدی سکامین و رهبر اولسی محقق یله سن
خوله ایضا
مقام امن وی غش و رفیق شفیق * کرت مدام میسر شود زهی توفیق
مقام امن و صافی شراب و شفق رفیق اگر سکادام میسر اولد عجب توفیقدر (مفردات)
(مقام امن) م (می شراب) غش (رفیق شفیق) م (کرت) اگر (ترا)
سکا (مدام) م (میسر) م (شود) و له (زهی) عجب (توفیق) م (معنای اشارتی)
ای * کمال ملوک ضروردن امن اولد حق برده م و شراب عشق الهی و معاون علی البر
و القوی اولور رفیق شفیق اگر دایم سکا میسر اولور سه بر عجب توفیق الهیدر
واماره * سعادت در هر قوله میسر دکلدر
جهان و کار جهان جله هیچ در هیبت * هزار بار من این نکته کرده ام تحقیق
جهان وجهاتک ابشی جله هیچ ایچنده هیچدر یک کره من بونکته بی تحقیق ایچتم

(صوفی شهرین که چون لقمه شهبه میخورد * باردش دراز باد آن حیوان خوش علف)
شهرک صوفیسی کور که نچیه شهبه لقمه سنی بر اول علی خوش حیوانک فوسفونی
اوزون اولسون (مفردات) (صوفی) م (شهر) م (بین) کور (چون) نچیه (لقمه) م
(شهبه) م (میخورد) بر (باردم) قوسفون (دراز) اوزون (یاد) اولسون (آن)
اول (حیوان) م (خوش) م (علف) اوت (معنای اشارتی) بین الناس
صوفیک و متفیک دعواس این احقاری کور که شهبه ایلدکه لایا شدن بر هیز
واجبانی اولیه اول دینی علفدن خوشنوب اکل و شرب بده دایم نفسی بیایمی
بر خرافهم بلکه بر خربنده در که اول حیوانک مفیدی پیوسون و قوسفونی اوزون
اولسون حرامدن و شهبه ایلدکه ایل اوراد و اذکارند و انواع عبادتدن
اکافنده اولوب اسرار عشقندن خبردار اولسی ممکن دکلدر
حافظ اگر قسم زنی درره خاندان عشق * بدرقه رخت خود همت شهنه نجف
ای حافظ اگر عشق خاندانی بونه قسم اورده سن نجف حاکمک همتی سنک یولکه
قولاغز اولور (مفردات) (حافظ) م (اگر) م (قسم) ایاق (زنی) اورده سن
(درره) بولده (خاندان) اوصاحی (عشق) م (بدرقه) قولاغز (ره) بول
(تا) شمر (شود) اولور (همت) م (شهنه) حاکم (نجف) رشر در مراد
حضرت علی * کرم الله وجهه در که مرقدی آید در در (معنای اشارتی)
ای حافظ اگر خاندان اسرار عشق الهی و سر رشته سلسله راه عشق و معرفت
نامشاهی اولان ذات محرمک بولده صدق و اخلاصه قدم با صوب آنک آید کدر
ایک مرقدی نجف * و روحانی لطراف طالعده می بی و مددن اسرار هراج محمدی
اولان حضرت علی رضی الله عنک روح مفیدی سکامین و رهبر اولسی محقق یله سن
خوله ایضا
مقام امن وی غش و رفیق شفیق * کرت مدام میسر شود زهی توفیق
مقام امن و صافی شراب و شفق رفیق اگر سکادام میسر اولد عجب توفیقدر (مفردات)
(مقام امن) م (می شراب) غش (رفیق شفیق) م (کرت) اگر (ترا)
سکا (مدام) م (میسر) م (شود) و له (زهی) عجب (توفیق) م (معنای اشارتی)
ای * کمال ملوک ضروردن امن اولد حق برده م و شراب عشق الهی و معاون علی البر
و القوی اولور رفیق شفیق اگر دایم سکا میسر اولور سه بر عجب توفیق الهیدر
واماره * سعادت در هر قوله میسر دکلدر
جهان و کار جهان جله هیچ در هیبت * هزار بار من این نکته کرده ام تحقیق
جهان وجهاتک ابشی جله هیچ ایچنده هیچدر یک کره من بونکته بی تحقیق ایچتم

اوقو و ظاهر اوزره فوهر ایدیکنی اظهار ایلد محاسب و سایر حوام طریقت
ریا و اخلاق ذمه نك مستی و مغایر اندر کالانعام بل هر اصل در من شراب عشق
خدای اهل اولان طایفه و بر اول بهایلدن خوف ایلد
(صوفی شهرین که چون لقمه شهبه میخورد * باردش دراز باد آن حیوان خوش علف)
شهرک صوفیسی کور که نچیه شهبه لقمه سنی بر اول علی خوش حیوانک فوسفونی
اوزون اولسون (مفردات) (صوفی) م (شهر) م (بین) کور (چون) نچیه (لقمه) م
(شهبه) م (میخورد) بر (باردم) قوسفون (دراز) اوزون (یاد) اولسون (آن)
اول (حیوان) م (خوش) م (علف) اوت (معنای اشارتی) بین الناس
صوفیک و متفیک دعواس این احقاری کور که شهبه ایلدکه لایا شدن بر هیز
واجبانی اولیه اول دینی علفدن خوشنوب اکل و شرب بده دایم نفسی بیایمی
بر خرافهم بلکه بر خربنده در که اول حیوانک مفیدی پیوسون و قوسفونی اوزون
اولسون حرامدن و شهبه ایلدکه ایل اوراد و اذکارند و انواع عبادتدن
اکافنده اولوب اسرار عشقندن خبردار اولسی ممکن دکلدر
حافظ اگر قسم زنی درره خاندان عشق * بدرقه رخت خود همت شهنه نجف
ای حافظ اگر عشق خاندانی بونه قسم اورده سن نجف حاکمک همتی سنک یولکه
قولاغز اولور (مفردات) (حافظ) م (اگر) م (قسم) ایاق (زنی) اورده سن
(درره) بولده (خاندان) اوصاحی (عشق) م (بدرقه) قولاغز (ره) بول
(تا) شمر (شود) اولور (همت) م (شهنه) حاکم (نجف) رشر در مراد
حضرت علی * کرم الله وجهه در که مرقدی آید در در (معنای اشارتی)
ای حافظ اگر خاندان اسرار عشق الهی و سر رشته سلسله راه عشق و معرفت
نامشاهی اولان ذات محرمک بولده صدق و اخلاصه قدم با صوب آنک آید کدر
ایک مرقدی نجف * و روحانی لطراف طالعده می بی و مددن اسرار هراج محمدی
اولان حضرت علی رضی الله عنک روح مفیدی سکامین و رهبر اولسی محقق یله سن
خوله ایضا
مقام امن وی غش و رفیق شفیق * کرت مدام میسر شود زهی توفیق
مقام امن و صافی شراب و شفق رفیق اگر سکادام میسر اولد عجب توفیقدر (مفردات)
(مقام امن) م (می شراب) غش (رفیق شفیق) م (کرت) اگر (ترا)
سکا (مدام) م (میسر) م (شود) و له (زهی) عجب (توفیق) م (معنای اشارتی)
ای * کمال ملوک ضروردن امن اولد حق برده م و شراب عشق الهی و معاون علی البر
و القوی اولور رفیق شفیق اگر دایم سکا میسر اولور سه بر عجب توفیق الهیدر
واماره * سعادت در هر قوله میسر دکلدر
جهان و کار جهان جله هیچ در هیبت * هزار بار من این نکته کرده ام تحقیق
جهان وجهاتک ابشی جله هیچ ایچنده هیچدر یک کره من بونکته بی تحقیق ایچتم

توفیق خدا و کار جهان جله هیچ در هیبت * هزار بار من این نکته کرده ام تحقیق
بر عبادتله معابددر * محصول بیت * جهان وجهاتک ابشی یعنی دنیا به متعلق مصلحت هیچله هیچدر و یا هیچدر حاصلی
اعتباری یوق دیکدر یک کره من بونکته بی تحقیق ایچتم یعنی جهان و کار جهان امر بی اعتبار اولد یعنی یک کره نچیه
و امکن ایچتم هیچدر

(بمانی زو و فرصت شیر غنیمت وقت * که در کینه عمرند قاطعان طریق) مامن اسم مکندر امین اوله جق بر با حرف صله و یا حرف و حذرت رو رانک قحله فعل امر مخاطب رو پنددن وار دیگر که حرف تعلیل کینه اسم مکندر پو صوری معانسه قاطعان

﴿ ۱۵۲ ﴾

طریق بول کیچیلر در * محصول بیت *

بر امین اوله جق بر وار و و تنسک غنیمتی فرصت یسل ز راپول کیچیلری عمر پوصو کا هنده در یعنی عمر معرض فناده در و محل زوالده در در کا جانان ایسه مامن خاصدر پس اکا البجا ابله که حیات جاودان بوله سن یعنی ابدی حیات بوله سن (دز یغ و دردد که تا این زمان ندانسم * که کیبای سعادت رفیق بود رفیق) * محصول بیت * در یغ و دردد و جیف که بوزمانه دل بیلد مکه سعادت کیبای بوا داش ایملش بوا داش بولقنه نهمر چکر (پا که توبه زامل نکار و خنده جام * تصور یست که عقلش نمیکند تصدیق) اکثر نسخه ده تصور برینه حکایت د و ششدر اما تصدیقه نیست تصور مناسبدر خنده جامدن مراد باده ابله پراولسیدر * محصول بیت * کل که لعل نکار و خنده جامدن توبه ابلیک بر تصور در که عقل آتی تصدیق ایلمز یعنی بوا یکی نسنه دن توبه ابلیک عقل قبول ایلمز ز پرا زاده صعب و مشکادر (ملا حتی که ترا در چه زنجندانست * بکنه آن نرسد صد هزار فکر عمیق) ملاحتی با حرف و حذرت که حرف رابط صفت چه زنجندان پیانیه کنه بر نسنه نک غمایتی عمیق دریک اکثری صوده مستعلا در * محصول بیت * بر ملاحت و لطافت که سنک اککل چتور نه در آک غایتسه و نمایتنه یو زینک در یک فکر ایر شیز یعنی ملاحتی حذدن پیروند دیگر

(مفردات) (جهان و کار جهان) م (جهله) م (هیچ) بوق (در) فی (هیچ) م (است) در (هزار بار) یک کر (من) بن (این) بو (نکته) اسرار (کرده) م (التمس) تحقیق م (معنای اشارتی) (کل مافی الکون و هم او خیال) حکمتجه بوفانی جهان و کار جهان جمله می صدم منزله سنده در (الدرین النصیحه) حدیث شریفی سر نبجا بانی دنیا به یک کر بن بو نکته فی تحقیق و بیان ابلسم اما حدایت اولد بجه نصک فائده سی یو قدر

﴿ بمانی زو و فرصت شیر غنیمت وقت * که در کینه عمرند قاطعان طریق ﴾ بر امین محله کت و وقت غنیمتی فرصت صای زرا عمر کینه کا هنده بول کیچیلر واردر (مفردات) (با) للابسه (مامن) مکان امنیت (یا) وحدیه (رو) کت (فرصت) م (شیر) صای (غنیمت وقت) م (که) زرا (در) فی (کینه) بوصو محلی (عمر) م (اند) ادات جمع (قاطعان طریق) بول کیچیلر (معنای اشارتی) ابلیک جهانده ظاهر او باطن شراعتادن امین اوله جق شربعت محمد به صلی الله علیه و سلم و صراط مستقیم مانده کت و وقت غنیمتی فرصت صای که (الوقت سیف قاطع) دینشدر و بوبلا و بیچاره انسانک مدت حیاتنه نفس و شیطان کی بولی کیچی کیر لود و خنکار واردر است بباله من شیطانه قد هلکا آه من طغانه

﴿ در یغ و دردد که تا این زمان ندانسم * که کیبای سعادت رفیق بود رفیق ﴾ حیف و دردد که بوزمانه دکن بیلد که سعادت کیبای رفیق ابدی رفیق ابدی (فردات) (در یغ) جیف (دردد) م (تا) حتی (این) بو (زمان) م (ندانسم) بیلد م (کیبای) م (سعادت) م (رفیق) م (بود) ابدی (رفیق) م (معنای اشارتی) حیف و دردد که بوزمانه خنکاره خود بخود انه کتکده رتبه حاصل اولد یعنی بوا که قدر بیلد (کل الطریق مسدوده الا من اقتنی اثر ال رسول صلی الله تعالی علیه و سلم) نتیجه کیبای سعادت پروارث پیغمبری به اقتدا و رفیق بولاق ابدی

﴿ بیا که توبه زامل نکار و خنده جام * تصور یست که عقلش نمی کند تصدیق ﴾ کل که نکارک لیدن و جام خنده سندن توبه به تصور در که عقل آتی تصدیق ایلمز (مفردات) (بیا که) کل که (توبه) م (زامل نکار) محبوبک دودا فندن (خنده جام) قدح کولسی (تصور یست) بر فکر در (عقل) م (اش) آتی (نمیکند) ایلمز (تصدیق) م (معنای اشارتی) کل ای قال و حاله اثر پیغمبرده استقامت اوزده ثابت اولان سالک صادق یلکه کلات قدسیه الهیه دن و فیوضات ربانیه دن و عشق و محبت الیه خانه قلب صافیده ظهور ابلیان انوار محمد به دن توبه به تصور باطلدر که عقل معاد آتی تصدیق و قبول ایلمز زرا انسانک کالی ایلمز یونکده در

﴿ ملاحتی که ترا در چه زنجندانست * بکنه آن نرسد صد هزار فکر عمیق ﴾ شول بر ملاحت که سنک زنجندان قبوسنده در یو زینک دقیق و عمیق فکر آنک کنه و حقیقته ایر شیز (مفردات) (ملاحتی) بر کوزلک (ترا) سنگینون (در) فی (جه)

﴿ قیو ﴾

﴿ ۱۵۳ ﴾

(چه) قیو (زنجندان) چه (است) در (با) للابسه (کنه) حقیقت (آن) اول (نرسد) ایر شیز (فکر) م (عمیق) دریک (معنای اشارتی) یارب سنک فی نظیری شیه اولان جمال با کمالک ودای عظمت و کبریا که مستور اولان غیب الغیبده در اول ذات بیجو نک کنه و حقیقته (لا یعلم الله الا الله لا فی الدنیا ولا فی الآخرة) سر نبجه تعق و فکر دقیق صحیح و مبسر دکادر

﴿ بکجاست اهل دلی تا کند دلالت خبر * که ما بدوست نبردیم بهیچ طریق ﴾ بر اهل دل قنده در که خبر دلالت ابدیه زرا بهیچ بر طریقله دوسته بول ایلمدک (مفردات) (بکجاست) قنده در (اهل دلی) بر اهل قلب (تا) حتی (کند) ابدیه (دلالت خبر) م (که) زرا (با) للابسه (دوست) م (نبردیم) بلفندک (ره) بول (بهیچ) م (طریق) م (معنای اشارتی) بر روی در حیم وارث محمدی و بر پیر شفیق روشن صمیمه معنوی قنده در که بری عقائد و اعماله خطرو نقصان کلک مزین خبر محض اولان اتوار ذات خدایه مظهرینه دلالت ابدیه زرا بر خود بخودانه بر طریقله دوسته بول ایلمدک و معرفه الیه دایر شدک

﴿ اگر چه موی کبی اینجه یلکه بنم کی کیمه ایر شیز بود دقیق خیالک فکرندن خاطر م خوشتر (مفردات) (اگر چه) م (موی) قبل (بیان) یل (تا) ضمیر (با) للابسه (چون) مثل (من) بن (نرسد) ایر شیز (خوش) م (است) در (خاطر م) م (از) من (فکر) م (این) بو (خیال) م (دقیق) م (معنای اشارتی) اگر چه یارب سنک قیلدن اینجه و قیلدن کین راه معرفتک و انکشاف حقیقتک نهایتنه بنم کی اوصاف بشر سنک مقلوبی و کلی محو و فدا اولبان نفس هوانک مفتونی کیمه ایر شیز لکن بود قیق خیالک فکرندن و بوا مرصیرک ملاحظه و توجه سندن لذت روحانیت بولفله خاطر م خوشتر زاده نوجه فلسو پنا الی الله بجماء حبیه صلی الله تعالی علیه و سلم

﴿ اگر برنک عقیقت اشک من چه عجب * که مهر خاتم چشم منست همچو عقیق ﴾ اگر بنم کوزم باشی عقیق رنگنده ایسه نه عجب زرا بنم چشم خاتمک مهری عقیق کیدر (مفردات) (اگر) م (برنک عقیقت) فرمزی عقیقک رنگنده در (اشک من) بنم کوزم باشی (چه) نه (عجب) م (که) زرا (مهر) م (خاتم) م (چشم) کوز (من) بن (است) در (همچو) مثل (عقیق) م (معنای اشارتی) اگر بولدت روحانیت ابراث ابدن فکر دقیقک خو شلفندن و حجاب بشر سنک مانعیدن بنم کوزمک قائلو باشی عقیق رنگنده ایسه عجب دکادر زرا بنم مشاهده آر زوسنده اولان چشم خاتمک مهری غیر شدن و رسول علیه الصلاة والسلامه اقتدا عقیق کی جریده اولشدر

﴿ بخنده کت که حافظ غلام طبع توام * بین که تا بجه حدم همی کند نهمیق ﴾

﴿ فی ﴾

﴿ ۲۹ ﴾

(بکجاست اهل دلی تا کند دلالت خبر * که ما بدوست نبردیم بهیچ طریق) * محصول بیت * قنده در بر اهل دل تا که بزی خبره قول غوزلیسه زرا بر هیچ بر طریقله دوسته بول ایلمدک یعنی بزه هیچ رو چهله وصال مبسر اولدی الحاصل دوسته وصول بولغه اهل دلدن همت استرم دیمکدر (اگر چه موی میانت بچون می نرسد * خوشتر خاطر م از فکر این خیال دقیق) * محصول بیت * اگر چه سنک قبل کی اینجه یلک بنم کی به ایر شیز یعنی لایق دکادر بولک برله خاطر م خوشتر بوا اینجه خیال فکرله یعنی اگر چه الیم میا نکه ایر شیز اما آک اینجه فکرله خاطر م خوشتر (اگر برنک عقیقت اشک من چه عجب * که مهر خاتم چشم منست همچو عقیق) * محصول بیت * اگر عقیق رنگنده ایسه بنم کوزم باشی عجب دکل یعنی کوزم باشی قول قان ایسه عجب دکادر زرا بنم کوزم خاتمک مهری عقیق کیدر یعنی کوزم قبقرل فائدر آدن قائلو باش کلسه عجب دکل (بخنده کت که حافظ غلام طبع توام * بین که تا بجه حدم همی کند نهمیق) نهمیق بر کیمه فی حاققه نیست ایلمکده دیور * محصول بیت * جانان کواوب دیدی که ای حافظ سنک طبعک قولیم خواجه پیور که کور که بنی نه حنده نهمیق ایلمز یعنی بولله دیمه سی استهزاه طریقیله در صکر چکدن دکل

(یا) وحدتیه (خدا) دوشدی (زورق) بیوک قایق (صبر) م (میر) بنم (ز)
من (بادبان) یلکن (فراق) م (معنای اشارتی) بیجه مراد محبوب اختیار اولسونکه
(لاراد انقضائه ولا مانع حکمه) در شمدی نه چاره که حکم خدا اوازم بشریه
اولان فراق بلکه شدن صبرم و تحمل زورقنی غم والم دریا بنده کرداب قضایه دوشوردی
(من لم یرض بقضائی ولم یصبر علی بلائی فلیطلب ریاسوائی) حدیث قدسی می سرحد
صبر و رضا فضا امر لازمدر

چونک کشتی عرقه شود * زوج شوق تودر بحر بیکران فراق *

چوق قالدی که عمر کبسی غرق اوله سنک شوق موجندن فراق کنار سز دریا بنده
(مفردات) (بی) چوق (نماید) قالدی (کشتی) کی (عمر) م (عرقه) م (شود)
اوله (ز) من (موج) طالع (شوق) م (نو) سن (در) فی (بحر) م (بیکران)
کنار سز (فراق) م (معنای اشارتی) لکن واهب العطايا ولطیف بعباده اولان
ورجان ورحیم اولان اللهمدن نیازم بودر که بزی بوفراقه قومیبوب گندی لقاسی
محبته نباله بر قدم اقدم بزی الوار ذات بیخوته مستغرق ومشاهده جالیه
مسرور وشر فیاب ایله زرا چوق قالدی که سنک شوق موجندن فراق کنار سز
دریا بنده عمر کبسی غرق اوله وعمر آخره ابره

چونک چودید سمر را اسیر چنبر عشق * بدست کردن صبرم بر یسمان فراق *

فلک چونکه بنم باشمی عشق چنبره اسیر کوزدی فراق ایله صبرم بوینی باغلدی
(مفردات) (فلک) م (چو) چونکه (دید) کوردی (سرم را) بنم باشمی
(اسیر) م (چنبر) م (عشق) م (بست) باغلدی (کردن) بیون (صبر) م
(م) بنم (یا) للملا یسه (رسمان) اب (فراق) م (معنای اشارتی) فلک واهل
فلک ونا که بنم باشمی چنبره عشق اسیر وبتلای درد وحن وبلای محبت وشوق جمال
علیم وقدر کوردی (بکث علینا السماء) سرحد حال پریشانم زجا فراقدن خلاص
ایدهی جبل مشین شرع مین الیه ثبات واستقامتمز ایچون وبلا زین قربت ووصالت
الی اللهمر ایچون صبرم بوینی باغلدی ورم ایچون استغفار ودعا ایله هر روزی درگاه
حقد نه نیازمند اولوب اغلدی

فراق و هجر که آورد در جهان یارب * که روی هجر سه باد و خاتمان فراق *

فراق و هجر عجب جهان کیم کتوردی که هجر ک بوزی وفراق خاتمانی سپاه اولسون
(مفردات) (فراق) م (هجر) آریلق (که) کیم (آورد) کتوردی (در)
فی (جهان) م (یارب) عجب (روی هجر) آریلق بوزی (سپه) م (باد) اولسون
(خاتمان) اوبارقی (فراق) م (معنای اشارتی) فراق دردنی و آریلق بلاستی عجب
جهانه کیم کتوردی حال بو که اگر مخلوق اولان انسان من نور الله الی اللهدر مکر که
عدو مین شیطان امین کتوردی وسبب هجر وافتراق اولدی رحیم اولان رحمدن
دیلمر که بزی کنندن جدا اولقدن حفظ ایلسون وباعت هجر اولان صدوک مرادی

حاصل

حاصل اولامنه سعی باطل و بوزی قاره اولسون وعبد بیچاره سنی مولا شدن
آرمق مرادی اولد بیچون اوی دینی بیقلسون استعبد بالله من شیطان
قد هلکنا آه من طغیانه

پای شوق کراین ردی سر شدی حافظ * بدست هجر ندادی کسی عتاف فراق *

اگر ببول شوق آغایه نهایت بولیدی ای حافظ بر کیمه فراق عتافی هجرک الینه
ورمز دی (مفردات) (با) للملا یسه (پای) اباق (شوق) م (کر) اگر (این ره)
بولبول (بسر) باشه (شدی) اولیدی (حافظ) م (بدست هجر) هجر الینه
(ندادی) ورمز دی (کسی) بر کیمه (عتاف) اولان (فراق) م (معنای اشارتی)
ای حافظ ذکر وفکر وریاضات ومجاهدات سببیه کندیکه ظهور ایلیان شوق وحبیه
وکرمت ومعرفه مفرور اولد که (المصوم من عصه الله) در اگر بولقا الله وصات
بولی شوق آغایه نهایت بولیدی وبی عنایات خدا بجر دشوق وکرمت ومعرفه
باشه چندی بر کیمه فراق اولانی هجرک الینه ورمز دی ورمز دی ورمز دی ورمز دی
بلم ورمز دی ملاحظه ادوب حق تعالی توفیق وادب طلیه وخوف وخشبه
دائما بخوبیت اوزره نیازده اوله سن

وله ایضا *

کسی مباد چو من خسته مبتلای فراق * که عمر من همه بگذشت در بلای فراق *

من خسته کی بر کیمه فراقه مبتلا اولسون زیرانم عمرم جله فراق بلا بنده بکیدی
(مفردات) (کسی) بر کیمه (مبتلا) اولسون (چو من) بنم کی (خسته) م
(مبتلای فراق) م (که) ذرا (عمر) م (من) بن (همه) جله (بگذشت)
بکیدی (در) فی (بلای فراق) م (معنای اشارتی) هضم نغله محو شده اعتراف
حاله نیازمند اولوب دیر کین خسته و بیچاره کی بر کیمه فراقه مبتلا اولسون زیرانم
عمرم جله حفظ نغله فراق بلا بنده بکیدی

اگر بدست من افتد فراق را بکشم * زهر دودیده دهم باز خونهای فراق *

اگر بنم ایجه دوشه فراقی دپالم وقل ایدم کیرو هرایی کوزمدن فراق خونهای سنی
ورم (مفردات) (اگر) م (بدست من) بنم ایجه (افتد) دوشه (فراق را) م (بکشم) قتل
ایدم (زهر دودیده) هرایی کوزمدن (دهم) ورم (باز) کیرو (خونهای) فان بهاسی
(فراق) م (معنای اشارتی) اگر توفیق ربانی معین اولوب بنم ایچون کلورسه بوقض
وفراقی کند مدن محو وازاله ایدوب دانا توجیه ومشاهده او اورم واول
فراق عوضه کال فرح و سرور ایله ایکی کوزمدن کیرو ویاشار دو کرم ودرگاه حقد
صد هزار تضرع وابتهاال ایله ثنا و نیازده اولورم

غریب و عاشق و بی دل قهر و سرگردان * کشیده محنت ایام و داغهای فراق *

غریب و عاشق و بی دل قهر و سرگردان قهر و حیرانم محنتی وفراق داغهای چکشم (مفردات)
(غریب و عاشق) م (بی دل) قلی الله وکل (قهر) م (سرگردان) حیران

حاصل

حاصل

(پای شوق کراین ره سر شدی حافظ

* بدست هجر ندادی کسی عتاف فراق

پای شوق بیایه سر شدی سرشدن نهایت

وارمقدر یعنی دو کتک معنای نه که

کشتایه بیور * پیت * درن امید

سر شد درین عمرم * که آنچه در دست

از درم فراز آید * شدی حکایت حال

ماضی اولیدی دیکدر سر اولیدی یعنی

نهایت بولیدی دست هجر وعتاف فراق

بیایه زدر * محصول پیت * ای حافظ

اگر ببول شوق آغایه نهایت بولسه

وبولک نهایت شوق آغایه وارسه

هیچ کیمه هجران الینه فراق عتافی

ورمز دی یعنی راه عشق اگر شوق

وصدق محبت و خلوص طریقه قطع

اولیدی هیچ رعاشق فراقه مهور

اولردی زرا بواشیاک مقتضای

وصولدر فراق دکلدر حاصلی وصاله

محقق اولمشه شوقی دل وصدق باطن

وخلوص درون کرک (وله ایضا)

(کسی مباد چو من خسته مبتلای فراق

* که عمر من همه بگذشت در بلای فراق

* محصول پیت * بن خسته کی بر کیمه

مبتلای فراق اولسون زیرانم عمرم

جعبه ابلا فراقه بکیدی (اگر بدست

من افتد فراق را بکشم * بآب دودیده دهم

باز خونهای فراق * محصول پیت *

اگر بنم ایجه دوشه فراقی دوشه اولدرم

وکوزم باشه بنه فان بهاسی ورم

(غریب و عاشق و بی دل قهر و سرگردان

* کشیده محنت ایام و داغهای فراق

* محصول پیت * غریب و عاشق و بی دل قهر

وسر گردانم محنتی چکشم وفراق

داغهای حاصلی بو صفتار بنم حاملدر

(کنیده) چکمش (مخت) م (انام) کونار (داغها) داغها (فراق) م
(معنای اشارتی) نیازمده دریم که بوجد پیمانه بوعالم کونده غریب وسکا عاشق
و بی دل وستک محتاجک و حکمکه خبر انکیر و انام مختنی و فراق داغها بی چکمش
اسیر و دردمند کدر

چکاروم چه کنم حال دل کرا کوم که دادمن بستاند دهد سزای فراق

فنده کیدم نیجه ایدم کوکک جانی کچمدیم که بدم دادی که فراقه لایقنی ویره
(مفردات) (کنکا) فنده (روم) کیدم (چه کنم) نیجه ایدم (حال دل) کوکک
جانی (کرا) کیه (کوم) دیم (داد من) بدم جقمی (بستاند) آله (دهد)
ویره (سزا) لایق (فراق) م (معنای اشارتی) ای محبوب سنک قوری قوریوب
فنده کیده و سنک توفیق وضا بکس نیجه ایدم (لا یصل الغیب الا الله) سرجه
تصیری ممکن اولیان کوکک جانی کیه دیم که بکالطف و احسان ایلوب بدم دادی آله
و فراق لایقنی ویره و بدین فراقی ازله ایلوه و بی وصال و مشاهد چانه ابر کوره

فراق را فراقی تو مبتلا سازم چنانکه خون بچکام ز دیده های فراق

فراقی سنک فراقه مبتلا ایدم آنجلین که فراقک کوزلندن فان طالمدم (مفردات)
(فراق) م (را) اداة مفعول (با) للملابسه (فراق) م (مبتلا) م (سازم) دوزم
(چنانکه) آنجلین که (خون) فان (بچکام) طالمدم (ز) من (دیده) کوز
(ها) اداة جمع (فراق) م (معنای اشارتی) یارب سنک توفیق و عیانکله فراقی
فراقه مبتلا ایدم و کندمسن کلی ازله ایدم آنجلین که اهل فراقک کوزلندن فان
طالمدم که بدم جال و وصاله حسرت چکه ز و ضبطه ایدل

من از کنجا و فراقی از کنجا و هم از کنجا مکر زاده امادر از برای فراقی

بن قندن و فراق قندن و هم قندن وارا بیه مادرم بی فراقدن ایچون طوغوردی
(مفردات) (من) بن (از کنجا) قندن (فراقی) م (از کنجا) م (غم) م (از کنجا)
م (مکر) وارا بیه (زاده) طوغوردی (مرا) بی (مادر) انا (از) من (برای)
لام علت معنای (فراق) م (معنای اشارتی) معطی و مانع و ضار و نافع ایچق
خدای تعالی او لایق حقیقت حاله نظر اولیه (فل کل من عند الله) سرجه
بن قندن فراق قندن غم قندن وارا بیه تقدیر ازلی بی فراقدن ایچون طوغوردی که ورمش
اوله و مراد الله بویه اوله

بداغ عشق چو حافظ ازین جهت و روز چو بلبلان سحری زخم نوای فراقی

عشق داغله حافظ کی بوسیدین کیه و کوندن سحر بالایی کی فراقی نواسی
اورورم (مفردات) (با) للملابسه (داغ) م (عشق) م (چو) مل (حافظ)
م (ازین جهت) بو طرفدن (شب) کیه (روز) کوندن (چو) مل (بلبلان)
م (سحر) م (زخم) اورورم (نوا) نغمه و فریاد و فغان (فراقی) م (معنای اشارتی)
ای حافظ آتش عشق الهی تک داغله کلی ظهورات مقتضای تقدیر ازلی واداد

خیای

(وله ایضا) فی حرف الکافی (ای دل ریش مرا برباب تو حق تک) حق تکه دار که من میروم الله معک (ای حرف ندا بنادی محذوف ای جانان دیکندر
دل ریش مرا ایضا فزاری بیایه و لایه در حق تک لایه تکه دار حفظ الله حق مقدم و مقولیدر تکه دار که دارک الله معک دما در الله سنکه اولسون
دیکندر * محصول بیت * ای جانان بنم جروح یور کت سنک لیک و زرنده طوز حق و ارب بی لیک دل جرحه نیجه کره طوز سیمش پیش حق تک
حفظ ایله که بن کیدرم بی الله اصیر لدم

(نوی آن کوهر پاکیزه که در عالم قدس *
ذکر خبر تو بود حاصل تسبیح ملک) ذکرک
خبر اصافتی مصیدرک مفعول و ایدم فند
و نویه اصافت لایه در حاصل
تسبیح ملک لایه در * محصول بیت *
سین اول پاک چو هر که قدس مالنده
سنک ذکر خبر کدره لک تسبیح حاصل
یعنی تسبیحی دائما خیر دما در حاصل
خبر دما که مشغول در (در خاصیت
ار هست شکی تجربه کن * کس عیار
ز رخا ص نشانده چو محک) خلوص من
اصافتی مصیدرک فاعله اصافتدر
ونا به اصافت لایه در شکی یا حرف
و حدت و یا حرف تنکیر شک بشک دن
یعنی نصر بایسک مضاعفندن خلاف
بقندر عیار عینک کسریله بوئده صحت
معنا سنه قضین اولشدر عیار ز رخا ص
لایه و یا نیه در محک عینک کسریله و حالک
فقی و کافک تشدید لایه اسم آندر محک
محک دن شک بشک کی نصر بایسک دن
مضا عندر التوله کوشی تجربه ایدم محک
بر قاره طاشدر * محصول بیت *
اگر بدم خلوصه یعنی سکا خالص دوست
اولد بدمه شک وارا بیه تجربه ایله
زرا خالص التونک مختنی محک کی کیه
بطرا ایدم بی محک تجربه به اور کور که محک
خالص مییم دگی بی حاصلی صحت
محبت و عشق تجربه به به موقوفه (ر گفته
بودی که شوم مست و د و دوست بدم
و عیده از حد بشد و مانده دودیدم و نه یک)
* محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب
یورر بن بیدشک که بن مست اوله
وسکا ایسی اویش ویرم خواجه یورر
و عیده جد دن آشدی زنه ایکی کوردک
نه بر حاصلی خلف و عید ایلد که ایدم
دیدیکی ادا ایلد زرا دیشدر * اگر بدم ایضا
و عید و یا واذ خالف جفا *

حرف الکافه

ای دل ریش مرا برباب تو حق تک حق تکه دار که من میروم الله معک

ای پیرم بنم جروح کوکک سنک لیک اله محک حق و ایدم اول حق حفظ ایله که بن کیدرم
الله سنکه بیه اولسون (مفردات) (ای) حرف ندا بنادی محذوف (دل ریش)
یاردل کوکک (مرا) بنم (بالنوی) سنک دودا غکله (حق) م (تک) طوز (حق)
م (تکدار) حفظ ایله (من) بن (میروم) کیدرم (الله معک) الله سنکه بیه اولسون
(معنای اشارتی) ای مرشد شفیق سنک بزه اسرار دینی و معانی شر یعنی بیان ایله
راه حق اهدا و ارشاد که نم عظمای سبیله بنم جروح کوکک اوزره لایحه بی
منوی ولذات روحانی حق و ایدم اول حق شکری ادا لایحه ایچون بزه همت ایله و اول
حق حفظ ایله که بزم کافکا ایلد راه حق کیدرم الله تعالی سنکه بیه اولسون

نوی آن کوهر پاکیزه که در عالم قدس ذکر خبر تو بود حاصل تسبیح ملک

سن اول پاکیزه ذات من که عالم قدسه ملک تسبیح سنک ذکر خبرک حاصلدر
(مفردات) (نوی) سنن (آن) اول (کوهر پاکیزه) م (در) فی (عالم قدس)
م (ذکر خبر) م (نوی) سنک (بود) در (حاصل تسبیح ملک) م (معنای اشارتی)
استجید بالله (الذین) بمالون العرش و من حوله ایچون بجمد بجم و یومنون به
و یستغفرون للذین آثروا) آیت کریمه سی سرجه سن اول مظهر فیض الهی
و کامل الایمان بر کوهر پاکیزه در ذات مجترب من که عالم قدسه اولان ملک تسبیح
سنک ذکر خبرک و شهاد و دعا چیدکدر

در خلوص من است شکی تجربه کن کس عیار ز رخا ص نشانده چو محک

بنم خلوصه اگر سنک بر شک وارا بیه تجربه ایله صافی التونک عیاری کیه محک
کی آکلز (مفردات) (در) فی (خلوص) م (من) بن (ترا) سکا (ار هست)
اگر وارا بیه (شکی) بر شک (تجربه) م (کن) ایله (کس) کیه (عیار)
م (زر) اتون (خالص) م (نشانده) آکلز (چو) مل (محک) م (معنای
اشارتی) ای جوابیس القلوب اولان معیار حقیقت سنک حقیقه اولان خلوصه
اگر سنک بر شک وارا بیه تجربه ایله زرا صافی التونک عیاری کیه محک کی آکلز
هر دان خیدان غیر بلری تمیز ایلز

گفته بودی که شوم مست و دوست بدم و عیده از حد بشد و مانده دودیدم و نه یک

دیش ایلد که مست اوله سکا ایکی بوسه ویرم و عیده جندن تجاوز ایلدی ویر
نه ایکی و نه بر کوردک (مفردات) (گفته) دیش (بودی) ایلد (شوم) اوله
(مست) م (دو) ایکی (بوسه) م (بدم) ویرم (و عیده) م (از حد) جندن

(بکشایسته خندان وشکر ریزی کن * خلق را از دهن خویش میداز بشك) پسته خندان بیایه شکر و صوف ترکیدر شکر دو کیچی دیکدر و با حرف مصدر * محصول بیت * پسته خندان کی آج وشکر دوک یعنی پسته خندان کی دهانکدن شکر کی طاتی سوبله خلق کندی دهانکدن شکر دو شمره یعنی خلق کی دهانکی وار و کیچی یوق دیدی ابدی تکلم ایله وارلخی وجود

۱۶۰

بولسون معا اوله که دهانک خرد سی

زیاده مر قوب و مقبول اولد بیچون شر آخر ده لیکنی عدمه ابلتند یاربس خواجه شک بیوردی بیواختار ایلده در (چرخ رهم زخم از غیر مرادم کرد * من نه آتم که زبونی کشم از چرخ فلک) چرخ نیجه یعنی پسته شتر کدر اما بونده کول مراد در فلک معنای رهم زخم قرش مورش ایلرم دیکدر ریختی یقارم معنای شده کردد بونده ایهام طریقیه واقع اولش یعنی اولی صبرورت معنای ودونک معنای معنای * محصول بیت * چرخ قرش مورش ایلرم اگر مرادم عکسجه او اورسه بن اول دکلم که زبونی چکم چرخ فلکدن چرخ و فلک حشو قیج طریقیه وار داوولش خواجه پسته خلی صنعت نباله دن قسم غلو به رعایت ایلدی (چون بر حافظ خویش نکذاری باری * ای رقیب از بر او یک دو قدم دور ترک) بر حافظ خویش اضافی لامیه ر در شین ضمیر جانانه راجعه در معنی چمتدن حافظه مقید در نکذاری فعل فی مستقبل قوم سن یعنی بانه وارنده مانع اولورسن دور ارقی معنای در و ترادات تفصیل و کاف ادات تصغیر ابر قراچک دیکدر * محصول بیت * چونکه جا نانی کندی حافظی بانه وارنده قوم سن یعنی وصاله مانع اولورسن باری ای رقیب آنک بایندن برایکی قدم ارا قراچک اول به معنی قینه وارده چونکه بکا یوق سکاوه اولسون (وله ایضا) اگر شراب خوری جرعه فشان برخاک * دران کناه که نفی رسد بغیر چه بک (بعض نسخه ده دران برینه ازان واقع اولش جرعه * یا حرف وحدت نفی ده کی یاده بوله در * محصول بیت * اگر شراب ایچرسک طیاره بر جرعه

(بشد) کندی (ما) بز (نه) فنی (دو دیدیم) ایکی کوردک (نه یک) نه بر (معنای اشاری) ای شیم فیوضات الهیه ایله انوار بجلی ظهوری وقتده سکا فیض الهی و براز لذت روحانی بخش ایدم دیو وعد کریم انش ایلا (الکریم اذا وعد وفا) سر نیجه وعده حددن تجاوز ایلدی و ازدن و چوقدن بر ظهورات کورمک تاخیر و عجز بودر که (الوقت سیف قاطع) دیتلشد

بکشایسته خندان وشکر ریزی کن * خلق را از دهن خویش میداز بشك

خنده ایدیمی دهانک آج وشکر ریزک ایله خانی کندی دهانکدن شکر آتمه (مفردات) (بکشایسته) آج (پسته) فنتی (خندان) کولیمی (شکر ریز) شکر دو کیچی (با) مصدریه (کن) ایله (خلق را) خلقی (از) من (دهن) آغز (خویش) کندی (میداز) آتمه (با) لایله (شک) م (معنای اشاری) ای وارث محمدی اولان پیرم بسام اولان پسته کی لطیف ولید دهانکی آج علوم ربانیه دن واسرا ر لدیه دن شکر کشتار ایله بزه عقل بدی و همنه منک فحلی مقداری بیان ایله کندی هاضمه کندی عقل و ادراک مقداری سوبلوب خلقی شکر و حیره دوشورده

چرخ رهم زخم از غیر مرادم کردد * من نه آتم که زبونی کشم از چرخ فلک

چرخ یقارم اگر مرادم عکسجه دونه بن اول دکلم که چرخ فلکدن زبونی چکم (مفردات) (چرخ) فلک (رهم زخم) بری برینه اوردم (ار) اگر (غیر مرادم) م (کردد) دونه (من) بن (نه آتم) اول دکلم (زبون) مغلوب (با) مصدریه (کشم) چکم (از) من (چرخ فلک) م (معنای اشاری) ای پیرم توفیق ربانیه ایله وسرک همنک بر کابله جو فلکده انفسی و آفاق تعلق ماسوی اگر بنی حصدن خاندل ایدوب مرادم اولان توجه الی اللهیه مانع اولورسه جله سنی خراب و محو و نایاب ایلرم محمد الله بن اول دکلم که فلک ایچنده بیات وفاتی اولان تعلقات ماسوادن و متاع دنیان زبونی چکم والدائم

چون بر حافظ خویش نکذاری باری * ای رقیب از بر او یک دو قدم دور ترک

چونکه آتی کندی حافظی فتنه او غرائز سن باری ای رقیب آنک قشندن برایکی قدم اراق جعفر اول (مفردات) (چون) م (بر) عند (حافظ) م (خویش) کندی (ش) ضمیر (نکذاری) او غرائز سن (باری) م (ای رقیب) م (از) من (بر) عند (او) ضمیر (یک دو) برایکی (قدم) م (دور) اراق (ز) زیاده (کاف) اداه تصغیر (معنای اشاری) ای رقیب اولان ایلیم سن دخی اول محو بی کندی حافظدن جدا آنک مراد ایدر سن سیک باطلدر باری برایکی قدم اراق اولوب حضور یزه مانع اولیه سن زرا عید هر نه قدر بر قصور اولورسه دخی عید مولاستدن و مولاینددن کیچم که (سبقت زحمتی غرضی) پیورلشد

وله ایضا

اگر شراب خوری جرعه فشان برخاک * ازان کناه که نفی رسد بغیر چه بک

اگر

صاج زیرا اول کناهده که غیره برافنده اریشه قورق یوقدر یعنی بر کناهده که مستقره ابلک اریشه امیدوار که الله آتی عفو ایلده

۱۶۱

اگر شراب ایچرسک خاک اوزره بر جرعه صاج اول کناهده که غیره بر نفم اریشه نه قورقو (مفردات) (شراب) م (خوری) ایچرسک (جرعه) م (همزه) وحدتیه (فشان) صاج (برخاک) طیارق اوزره (ازان کناه) اول کناهده (نفم) م (با) وحدتیه (رسد) اریشه (با) لایله (غیر) م (چه بک) نه خوف (معنای اشاری) اگر خانه فحلی اولان قلبکده نشسته شراب صنیق الهی و جسد به روحانی ظهور ایدر سه ظاهر وجود کده دخی حالات عشقدن و اسرار معرقتدن بعضی اظهاسار ایله کرچه بین العرفا کشف اسرار کناهده لکن غیرک اقتداسی و نفی نیشله کناه و ضرر یوقدر که (ان الحسنات یذمن البیئات) پیورلشد

برو بهر چه توداری بخورد درخ مخور * که بی درخ زند روز کار تیغ هلاک

بوری هر نه به که مالکسن بی و جیف بیسه زرا زمانه هلاک تیغی در یغسز اورد (مفردات) (برو) کیت (بهر چه) هر نه (تو) سن (داری) ماوتار سن (بخور) بی (درخ) حرف و تاسف (مخور) بیسه (که) زرا (بی درخ) رجسز (زند) اورد (روز کار) زمان (تیغ) فلج (هلاک) م (معنای اشاری) بوری ای سالک غذای روحانیه دن (وقی السعیر زقم) آیت کریمه سیله مشارالیه اولان اصل غذای انسانی انوار الهیه دن هر نه مالک اولورسک تمیزی و تناول ایله (و یا کلون کا ناکل الانعام) آیت جلیله سیله مذموم اولان غذای تندن برهیز واجتناب ایلوب انوار ذاب الهیه به بر قدم اقدم مسترق اولقه سعی ایله یو خسه رجسز زماندن فجا نه تیغ هلاکی بر سن ونادم اولور سن

بخاک پای تو ای سرو ناز پرور من * که روز واقعه باو امکیم از سر خاک

سندک خا کبابک خفیعون ای بنم ناله بسلفش سرورم که موت کوی بنم قبرمدن ایاضکی کبرو طومعه (مفردات) (با) قسمیه (خاک) طیارق (پای) ایاق (تو) سن (سرو ناز) پرور من (ای بنم ناله بسلفش سرورم) روز واقعه (معنی موت کوی) (با) ایاق (وا) کبرو (مکبر) طومعه (م) بنم (از سر خاک) طیارق اریشه دن و قبرمدن (معنای اشاری) چونکه باعث انکشاف اولان برهیز ارشاد پیر سن ممکن اولد یقندن استعداد ادر که ای پیر سنک راه مستقیمه ناله مری اولان خاک قدم راسخک خفیعون بنم موت اختیارم کوی (قلوب الاحرار قبور الاسرار) سر نیجه بر تار و مشتاق دیدار قلمدن قدم راسخ اولان همنی درخ طومعه

چه دوزخی چه بهشتی چه آدمی چه ملک * بذهب همه کفر طریقت امسالک

جهنم لاینه جنتک نه آدمی نه ملک نه جهنمک مذهبده محل و خست طریقتده کفر در (مفردات) (چه) نه (دوزخی) جهنم منسوب (چه) نه (بهشتی) جنته منسوب (آدمی) آدمه منسوب (چه) نه (ملک) م (بذهب) همه کفر طریقت امسالک (معنای اشاری) اهل کفر و اهل ایمانک بنی آدمک و ملکک جله شکر عسندن (الجنل لایدخل الجنة) خبری سر نیجه محل و خست طریق

نی

اگر

(برو بهر چه توداری بخورد درخ مخور * که بی درخ زند روز کار تیغ هلاک) بهر چه با حرف صله * محصول بیت * وار هر نشسته بی که طونار سن درخ بیسه یعنی هر نه مالک ایلیمک بی و جیف و بیسوانلق بیسه زرا روز کاری درخ و بی پروا سا هلاک فلیچی اورد یعنی مالمککی صاف کده بی دوشمنه قلوبون (بخاک پای تو ای سرو ناز پرور من * که روز واقعه باو امکیم از سر خاک) بخاک با حرف قسم ناز پرور ناله بسلفش روز واقعه موت کوی و بونده باز معنای در یعنی کبرو مکبر فعل نهی مفرد بخاطب و امکبر کبرو طومعه دیکدر مرم معنی جمتدن خا که مقید در از سر خاکم تقدیرنده * محصول بیت * ای جانان ایاضک طیارق خفیعون که واقعه کوی مقبرمدن ایاضکی کبرو طومعه یعنی ای بنم ناز و نم ایله بسلفش جانان اولد و ک کوی قبرم اوجنه کل بولک کی پرلده خا کندن مراد زبه در مصراع ناینگ معنای که اجل کونده ایاق چکرم طیارق باشندن دین معنی یعنی خلافت حکمش (چه دوزخی چه بهشتی چه آدمی چه ملک * بذهب همه کفر طریقت امسالک) مصراع اولده بال نسبت ایچوند بذهبده کی با حرف ظرف امسالک افعال بایندن مصدر در خست معنای * محصول بیت * جهنم اهل نه و جنت اهل نه و آدم او غلا فی نه و فرشته نه قوسنک مذهبده اهل طریقته نسبت امسالک کفر در یعنی خست و امسالک جیع طوائف قشیده مذموم و می دود در

(مهندس فلکی راه درخش جہتی * چنان نیست کہ نہ نیست ز بر دام مغاک) مهندس است فاعل در ہندس ہندس دین یعنی دحرج باندن علم ہندسہ اہلی دیکدر علم ہندسہ بر علم کہ مقادیر اشیائی تعین ایدر فلکی دہ با حرف نسبت مهندس فلکین مراد صانع از لیدر دین ہندہ دنیا مراد درخش جہتی با حرف نسبت الی جہتہ منسوب دیر دیکدر دام دوزا قدر مٹاک میک فکی وضیلہ لغتد چوقور دیکدر دام مٹا کدن مراد فلکدر * محصول بیت * فلکہ منسوب مهندس یعنی صانع ازلی الی جہتہ منسوب دیرک بولی آنچلین بقلدیکہ

﴿ ۱۶۲ ﴾

حندہ کفر کی زیادہ فیجدر

﴿ مهندس فلکی راہ درخش جہتی * چنان نیست کہ نہ نیست ز بر دام مغاک ﴾

فلکہ منسوب اولان مهندس جہات ستہ بہ منسوب اولان دیرک بولی آنچلین باغلدی کہ فیر دوزا غی التتہ بول بوقدر (مفردات) (مهندس) م (فلک) م (با) نسیہ (راہ) بول (دیر) کلبہ (شش جہت) (الی طرف) (با) نسیہ (چنان) آنچلین (بیت) باغلدی (رہ) بول (نیت) بوق (زیر) الت (دام) دوزا غی (مٹاک) چوقور (معنای اشارتی) اول خالق الافلاک و عالم السر والنجیات اولان حق تعالی اول بخل و غافک جہات ستہ بہ منسوب اولان دیر وجودی بولی ظاہر او باطن آنچلین باغلدیکہ برالندہ گرفتار اولہ جہتی حفرہ قبری تفکر و ماسک ایلدیکہ اموال و اشیائ کندن زائل اولہ جہتی تذکرہ کندی بہ بول بوقدر و راہ ہدایت مسدود اولشد

﴿ فریب دختر زطر فہ میر ندر عقل * مباد تا قیامت خراب طارم ناک ﴾

باغ تنکی قرینک الدامسی عقل بولی عجب اورر آسمہ چارداغی قیامتد کین خراب اولسون (مفردات) (فریب) (الدامق) (دختر) (فرز) (باغ تنکی) (طرفہ) (صحب) (زند) اورر (رہ) بول (عقل) م (مباد) اولسون (تایقبات) قیامتہ دک (خراب) م (طارم) چار طساق (ناک) اسمہ جبوغی (معنای اشارتی) کشی بی مال دنیا الہ مغرور ایدوب آخر کدن فافل قیلان بوقدال مر قیمر اوکان عقل مہشدر بوقدال معاش بلاستدن خلاص اولدلفسہ چارہ انجیق شراب عشق نوش ایلکدر بو شراب عشق الہی فریب الہ عقل معاش بولی عجب اورر کہ عشق کلد کدہ عقل چامورہ دوشن خرابفہم کچی اولدوباری تعالیدن دبارم کہ اول شراب عشق بخش ایدیکہ مشایخ عظام قیامتہ دک اکسک اولسون

﴿ براہ میکدہ حافظ خوش از جہان رفتی * دعای اہل دلت باد مونس دل پاک ﴾

میخانہ بولندہ ای حافظ جہاندن لطیف کیتدک اہل دلت دعاسی سنک پاک فلککہ مونس اولسون (مفردات) (با) خرفیہ (راہ) بول (میکدہ) میخانہ (حافظ) م (خوش) م (ان) من (جہان) م (رفتی) کیتدک (دعا) م (اہل) م (دل) قاب (باد) اولسون (مونس) م (دل) کوکل (پاک) م (معنای اشارتی) ای حافظ عشق و معرفت الہی و میخانہ عالم لدی بولندہ آداب شریف اوزرہ اثر رسول الہیہ نبیت الہ جہاندن لطیف روش الہ کیتدک همان اہل قلوبک دعاسی سنک پاک فلککہ مونس و معین اولسون کہ لقاء الہیہ واصل اولجہ بہ قدر استقامت اوزرہ ثابت قدم اولسن

﴿ ولہ ایضا ﴾

﴿ ہزار دشمن از میکند قصد ہلاک * کرم تو دوستی از دشمنان ندارم پاک ﴾

بک دشمن اگر ہم ہلاکہ قصد ایدرل ایسہ اگر سن بکا دوست ایسک دشمنان خوف ایلزم (مفردات) (ہزار) بک (دشمن) م (مہم) ہم (ار) اگر (میکند) ایلر (قصد) م (ہلاک) م (کر) اگر (مہم) بکا (تو) سن (دوستی) دوست ایسک (از) من (دشمنان) م

﴿ ندارم ﴾

جہتدن ہلاکہ مقیددر ہلاکہ تقدیرندہ دوستی یا ضعیف خطاب * محصول بیت * بک دشمن اگر ہم ہلاکہ قصد ایدرل یعنی ہلاک ایلکہ نیت ایدرلہ اگر سن دوست ایسک دشمنان بک طوتم یعنی قایم و ایتم * اگر یارم تہ یار اولورسہ * تہم عالم قواخیار اولورسہ *

(مر امید وصال تو زنتہ میدارد * و کر نہ صدر ہم از ہجرتست بیم ہلاک) امید وصال تو لامید لرد * محصول بیت * بی سنک وصال امیددی دیری طوتار والا یوز کرہ سنک ہجرت کدن ہلاک قور قوسی واردد یعنی ہلاک اولق قور قوسی وار (نفس نفس اگر از یاد نشوم بویت * زمان زمان کم از غم چو کل کریان جاک) نفس نفس و زمان زمان بکا ہم بدیدہ صفت تکرار دیرلہ ہوندہ نفسن مراد ساعدت * محصول بیت * ساعت بساعت یاددن اگر سنک بویک ایستخم زمان زمان یعنی ہر زمان کل کی بقای چاک ایدر دم (رود بخواب دو چشم از خیال تو ہیات * بود صبور دل اندر خرق تو حاشاک) رود بخواب بود صبور استفہام انکار یلر در حاشاک و حاشاک ایکسی بر معنایہ در ادات استناد لرد تزئیہ معنایہ * محصول بیت * سنک خیال لکدن ابکی کوزم او بے وہ واری ہیات یعنی وارمن سنک فراقکدہ کوکل صبور اولوری حاشاک یعنی اولر (اگر تو زخم زنی بہ کہ دیکری مرہم * و کر تو زہر دہی بہ کہ دیکری تریاک) * محصول بیت * ای جانان اگر سن بکا زخم اورر سن یکدر کہ غیر بی مرہم ویرہ واکر زہر ویرسک یکدر کہ غیر بی تریاک حاصلی سنک جفاک غیرتک وقاعدن بکدر (بضرب سیفک قنلی حیاتا بیدا * لان روحی قد طاب ان یکون فداک) بضرب با حرف استعسانت قنلہ معلق ضربک سیفہ اضافی مصدر رک فا صلہ اضافتد رو کافہ اضافت لامیددر قنلی تقدیر امر فوع مبتدا حیانا لفظا مرفوع خبری لکن مبتدا الہ خبر پیتدہ مطابقت شرط ایکن ہوندہ فوت اولش ز بر قیاس حیات و با حیاتی ایدی پس بویقی خواجہ بہ استناد دہ و ہن وار ایدار زمان استقبال ایچون ظر قدر اما استعمال نفیہ مخصوص صدر پس ایائندہ استعمال خلاف وضعدر حاصلی بویقی دواوین خواجہ دہ بولدی اما شارح ذکر ایلد کیری ایچون زاراد ایلدک بچیز مزہ حل اولسون لیکن تری اولی ایدی خواجہ بہ سوطن کلسون ایچون لان لام حرف تعلیل حیات ایدہ علندر ان حرف قدر حروف مشبہہ بالفلان روحی تقدیر منصوب استیدر مضاف اولشددر بای متکلمہ قد ہوندہ حرف تحقیق طاب فعل ماضی ان حرف مصدر یکون تاویل مصدر رده ان صیلہ درہ ا طاب تک فاعلی و اسمی نحتندہ مستزوحہ راجع ضمیر در فداک تقدیرا منصوب خبریدر کافہ اضافتی مصدر ک مفعولہ اضافتد * محصول بیت * فلجک ضربیلہ یعنی اولدرمک ایدی دیر یکم با خود ضرب شمشیر کایہ بی فلک ایدی حیاتم در ز بر روح سکا فدا اولق کو یکدر یا خود کو یکک اولدی بویت مفعول خواجہ ایسہ عفا اللہ عنہ اما ظنم بودر کہ اقرا در

﴿ ۱۶۳ ﴾

(ندارم) طوترم (پاک) خوف (معنای اشارتی) یار شامتک راہ و صلتکدہ نفس و شیطان و صد ہزار دشمنان اگر ہم ہلاکہ قصد ایدرل ایسہ اگر سن بکا دوست اولوب بی صون و نصر تہ عمتدہ قیلر سک دشمنان دن بر دراو خوف ایلزم

﴿ مر امید وصال تو زنتہ میدارد * و کر نہ دم از ہجرتست بیم ہلاک ﴾

سنک وصال امیددی دیری طوتار بوخسہ سنک ہجرت کدن ہر دم بکا ہلاک خوفی واردد (مفردات) (مر) بی (امید وصال) م (نو) سن (زندہ) دیری (میدارد) طوتار (و کر نہ) بوخسہ (ہر دم) ہر نفس (م) بکا (از) من (ہجرت) م (است) در (بیم) خوف (ہلاک) م (معنای اشارتی) یار شامتک و صلتک امیددی ہم فلجہ حیات ویر بوخسہ سنک ہجرتک و احتیاجا بکدن ہر دم بکا ہلاک خوفی واردد زبرا موصو میندن ماعد از دن خوف عاقبت زائل دکدر

﴿ نفس نفس اگر از یاد نشوم بویت * زمان زمان کم از غم چو کل کریان چاک ﴾

نفس نفس اگر یاددن سنک رایجہی ایستخم زمان زمان غدن کل کی باقی چاک ایدر دم (مفردات) (نفس نفس) م (اگر) م (از یاد) یلدن (نشوم) یعنی استعنام ایتم (بویت) سنک رایجہی (زمان زمان) م (کم) ایدر دم (ان) من (غم) م (چو) مثل (کل) م (کریان) باقی (چاک) برقی (معنای اشارتی) یار شامتک نفس نفس اگر فضل و توفیقک یاددن دماغ جانم فیض و نجلیک راویع سیکہ سیلہ معطر اولدہ زمان زمان غمدن کل کی کریان چاک ایدر دم

﴿ رود بخواب دو چشم از خیال تو ہیات * بود صبور دل اندر خرق تو حاشاک ﴾

سنک خیال لکدن ابکی کوزم او بوری ہیات کوکل سنک فراقکدن صبور اولوری حاشاک اولر (مفردات) (رود) کیدری (بخواب) او بویقہ (دو چشم) ابکی کوزم (از) من (خیال) م (تو) سن (ہیات) یعنی او بویقہ (بود) اولوری (صبور) م (دل) کوکل (اندر خرق) آبر بلقدہ (تو) سن (حاشاک) یعنی اولر (معنای اشارتی) یار شامتک دیدارک آرزو شدن و درد عشقکدن ابکی کوزم او بوری او بویقہ و سنک فراقک آشتہ بیچارہ کوکل صبور اولوری اولر

﴿ اگر تو زخم زنی بہ کہ دیکری مرہم * و کر تو زہر دہی بہ کہ دیکری تریاک ﴾

اگر سن زخم اورر سن بک کہ بغیر بی مرہم اورر واکر سن زہر ویرہ من بک کہ بغیر بی تریاک ویرہ (مفردات) (اگر) م (تو) سن (زخم) م (زنی) اورر سن (بہ) بک (دیکری) بغیر بی (مرہم) م (تو) سن (زہر) م (دہی) ویرہ من (بہ) بک (دیکری) بغیر بی (تریاک) م (معنای اشارتی) یار شامتک مایہ شادی اولان درد و غمک چکرک سنک غریبارک دوا و احساندن یکدر و سنک قہر و جلالتک تحمل ایتمک غیرک لطف و کر میندن یکدر

﴿ بضرپ سیفک قنلی حیاتا بیدا * لان روحی قد طاب ان یکون فداک ﴾

سنک سیفک ضربیلہ ہم قنلہ حیات ایدر زبرا ہم روح تحقیق لطیف اولدی کہ

طاب تک فاعلی و اسمی نحتندہ مستزوحہ راجع ضمیر در فداک تقدیرا منصوب خبریدر کافہ اضافتی مصدر ک مفعولہ اضافتد * محصول بیت * فلجک ضربیلہ یعنی اولدرمک ایدی دیر یکم با خود ضرب شمشیر کایہ بی فلک ایدی حیاتم در ز بر روح سکا فدا اولق کو یکدر یا خود کو یکک اولدی بویت مفعول خواجہ ایسہ عفا اللہ عنہ اما ظنم بودر کہ اقرا در

سکافدا اوله (مفردات) (یا) تملایسه (ضرب) م (سيف) قلیج (ك) خطایه
(قتل) م (یا) یاه متکلم (حیات) م (تا) ضمیر (ابدا) م (لان) زیرا
(روحي) بنم روح (قد) تحقیق (طاب) طیب اولدی (ان یكون) اولقلقه
(فداك) سکا فدا (معنای اشارتی) یاربنا سنك راه عشقه سیف ریاضات
و بجا هدایه بنم (موتوا قبل ان تموتوا) سر پسته مظهر اولقلقم بنم ایچون باعث
حیات ابدیدر زیرا بنم وطن اصلین طلب ایدیمی غرب روح تحقیق سنك بولکده
فدا اولقلقه لطیف و مقبول و فر حناك اولدی

عنان هیچ که کریم بنی بشیم سیرکنم سرو دست ندارم از فزاک

عنان چو برمه زیرا اگر بنی قلیج ابله آورده سن باشی سیر ایدرم و سنك فزاک کندن
ال چکریم (مفردات) (عنان) تم دیزکنی (میج) چو برمه (که) زیرا (کر)
اگر (میرنی) آورده سن (بشیم) قلیج ابله (م) بنی (سیر) قلفان (کنم) ایدرم
(سر) باش (دست) ال (ندارم) طومم (از) من (فزاک) زری باشی (معنای
اشارتی) یاربنا محض کرم و سه رجک ابله نظر سنك بویچاره لک اوزردن اکسک
ابله و توفیق و هدایتک بزدن مجبور ابله زیرا هروجه قضا که راضی و بلا که صابر
اگر بنی شمشیر قضا ابله آورده سن فرح و رضام ابله باشی سیر ایدرم و سنك درگاه عزتکدن
و ایدرم و صلتکدن بر آن و بر نفس جدا و منقطع اولزم

ترا جان که تویی هر نظر کجایند بقدر پیش خود هر کسی کند ادراک

سنی آجیلین که سنسن هر نظر قنده کورر هر یکسه کندنک کوروشی قدر ادراک ایلر
(مفردات) (ترا) سنی (جان) آجیلین (تویی) سنسن (هر نظر) م (کجا) قند (بند)
کورر (یا) تملایسه (قدر) مقدار (پیش) کوروش (خود) کندنی (هر کسی)
هر یکسه (کشد) ایلر (ادراک) بلك (معنای اشارتی) یاربنا سنك ذات وصفات
شریفه لک کشته و حقیقتی هر نظر قنده کورر نه کشته ذانکه ادراک و معرفت ابریشور
ونه تعقل و فکر غور صفا که ابریشور لکن هر یکسه نک کرک انبیا و کرک اولیا
روشنی و معرفتی کندنک ادراک مقدار بجه در

بچشم خلق عزیز آن زمان شود حافظ که در توفیق روی مسکنت بر خاک

خلق کورنده حافظ اول زمان عزیز اولور که سنك قبول اوزره مسکنت بوزنی خاک
اوزره قویه (مفردات) (یا) ظرفیه (چشم) کوز (خلق) م (عزیز) م (آن) اول
(زمان) م (شود) اولور (حافظ) م (بر) علی (در) قابو (نو) سن (روی)
بوز (مسکنت) تواضع (بر) علی (خاک) طبراق (معنای اشارتی) (ولله العز)
ولر سوله و لئو منین (کلام شریفی سر بجه دنیا و آخرت خلقتک کورنده حافظ اول
زمان عزیز اولور که سنك قابو کده و درگاه عزتکده دایما تضرع و استعانه مسکنت
سوتواضع و محویت بوزنی خاک اوزره قویه و بوزنی برزه دوره

حرف اللام

اگر بکوی تو باشد مر اجمال وصول رسد بدوات وصل تو کار من باصول
اگر سنك محله که بکاو وصول بحال اوله سنك و صلاک دولته بنم ایشم اصوله ابریشور
(مفردات) (اگر) م (بکوی تو) سنك محله که (باشد) اوله (حرا) بکا (بحال
وصول) م (رسد) ابریشور (یا) تملایسه (دوات) م (وصل) م (نو) سن
(کارمن) بنم ایشم (باصول) تماشه (معنای اشارتی) یاربنا سنك توفیق
و صلاک که اگر بنم ایچون تعلقات بشریه دن تجرید و تفرید و عالم روحانیه
و غیب هویت و صوله بحال و قدرت اوله سنك و صلاک دولته بنم کارم
اصول و حقیقه ابریشور

قرار برده زمن آن دوسنبل رعنا فراغ برده زمن آن دوزکس مکیول

اول ایکی رعنا زلف بندن قراری ایتشدر اول ایکی سره لکش چشم بندن فراغی
ایتشدر (مفردات) (قرار) م (برده) ایتش (زمن) بندن (آن) اول (دو)
ایکی (سنبل) یعنی زلف (رعنا) کوزل (فراغ) م (برده) ایتش (زمن)
بندن (آن) اول (دو) ایکی (زکس) یعنی چشم (مکیول) سره لکش
(معنای اشارتی) یاربنا سنك ذات بچونکده قائم مشاطف و قهر کی صفت رعنا
متغایه لک و انوار ذاتیه و امرار لذتیه مکیول لک بنی صبر و صبر و صبر کردن
ایدوب خانه قلبی بنمایه و برمشدر

چو دل ز جوهر مهر توصیفی دارد بود زک حوادث هر آینه مصقول

چون کوکل سنك محبتک جوهر ندن بر صیقل طونه حوادث باسندن البته مصقول
اولور (مفردات) (چو) (چونکه) (دل) کوکل (ز) من (جوهر) م (مهر)
محبت (نو) سن (صیقل) م (یا) وحدتیه (دارد) طونه (بود) اولور (ز)
من (زک) ایس پاس (حوادث) م (هر آینه) البته (مصقول) صیقل لکش
(معنای اشارتی) و قضا صکه سنك عشق و محبتک جوهر ندن آینه قلب
مصیقل و بجلی اوله حوادث ماسوی باسندن البته مصقول اولوب انوار جمال الهی
مشاهده محل و مستند او اور

من شکسته بد حال زندگی بام در آن نفس که بقیع غمت شوم مقبول

بن بد حال شکسته حیات بواورم اول نفسده که سنك غمک تیغله مقبول اولم (مفردات)
(من) بن (شکسته) قیصر لکش (بد) کوتو (حال) م (زندگی) دیر لک (بام)
بواورم (در) فی (آن) اول (نفس) م (یا) تملایسه (تیغ) قلیج (غم) م (ت)
ضمیر (شوم) اولام (مقبول) م (معنای اشارتی) بن شکسته دل و بریشان حال
شول و قنده حیات ابدی بواورم که سنك مایه شادی اولان غم عشقک تیغله مقبول
اولم یعنی روح بنی و تقسم میت اولقله محو و فنا اولم

چه جرم کرده ام ای جان و دل بحضرت تو که طاعت من بی دل نمی شود مقبول

ای جان و دل سنك حضور کده نه کناه ایشم که بن عاشقک طاعتی مقبول اولم

(اگر بکوی تو باشد مر اجمال وصول رسد بدوات وصل تو کار من باصول)
محصول بیت ها اگر سنك محله که بکا
وصوله بحال اولور سه سنك و صلاک
دولته بنم ایشم اصوله و قانونه ابریشور
یعنی ایشم مقن اولور (قرار برده زمن
آن دوسنبل رعنا فراغ برده زمن آن
دوزکس مکیول) محصول بیت ها
اول ایکی سنبل رعنا قراری ایتش
فر اغیده بندن ایتش اول ایکی مکیول
زکس یعنی شکستش ایکی کوز (چو دل
ز جوهر مهر توصیفی دارد) بود زک
حوادث هر آینه مصقول (مهر محبت
صیقل یا حرف تنکیر زک پاس حوادث
حادیه ک جعبه در و مصیبتن کنا بندر
مصقول اسم و فعل و صیقل لکش دیمکدر
محصول بیت ها چونکه کوکلم سنك
محبتک جوهر ندن صیقل طونان البته
حوادث باسندن مصقول اولور یعنی
سنك محبتک ن صفا کسب ایلان کوکل
زک و کدر حوادث روز کار دن
پاک و صافی اولور حاصلی جفای روز کار دن
فوریلوب پاک اولور کبر و منفعل خاطر اولور
(من شکسته بد حال زندگی بام) در آن
نفس که بقیع غمت شوم مقبول (من
شکسته بد حال بیا نه زد رزند کیده
یا حرف مصدر در دیر لک دیمکدر
محصول بیت ها بن بد حال شکسته حیات
بواورم یعنی تازه دیر لک کسب ایدرم
اول نفسده یعنی اول مایه و اول ساعتده
که سنك غمک قلیجیه مقبول اولم
حاصلی سنك غمکن اولمک حیات ابدی
کسب ایلکدر (چه جرم کرده ام ای جان
و دل بحضرت تو) که طاعت من بی دل
نمی شود مقبول) محصول بیت ها نه کناه
ایشم ای جان و دل سنك حضور کده
و یا خود سنك حضور که بن بی دلک
طاعتی سنك قنده مقبول اولم

(مفردات) (چه) نه (جرم) م (کرده ام) ایلشم (ای جان) م (دل) کوکل
 (محضرت تو) سنک حضور کده (طاعت) م (من) بن (بی دل) عاشق
 (غنی شود) اولان (مقبول) م (معنای اشارتی) ای جان و ده حیات ابدی بخش
 اید بچی سنک حضور کده نه کناه ایلشم که بن عاشقک طاعتی مقبول اولوب تپیده
 طاعت اولان لذت روحانیت و محویت بشریت بنده حاصل اولان وسکالایق عبادت
 یولیز (ما عبدناک حق عبادتک یا معبود)

﴿ چور در تو من بی نوای بی زور و زور ﴾ بهیچ باب ندارم به خروج و دخول

چونکه سنک قبول اوزره بن زور و زور سزای نواهیچ بوجهه خروج و دخول
 یولی طوعنرم (مفردات) (چسو) م (بر) علی (در) قبول (نو) سن (من)
 بن (بی نوای) رزقنرم (بی زور) آلتوننرم (بی زور) قوننرم (بهیچ باب) م (ندارم)
 طوعنرم (به) بول (خروج و دخول) م (معنای اشارتی) چونکه سنک باب رحمتک
 ملازمی بن فقیر و محتاج و فوت روحانیت بنده بهیچاره سنک عون و نصرت کننرم حرم
 قدسکه هیچ بوجهه خروج و دخول یولی طوعنرم

﴿ بکاروم چکنم چون زیم چه چاره کنم ﴾ که کشته ام زغم و جور روزگار ملول

قتده کیدم نیلیم نیچه دیر یانه چاره ایدم که روزگارک غم و جوریدن ملول اولشم
 (مفردات) (تجنا) قتده (روم) کیدم (چکنم) نیلیم (چون) نیچه (زیم)
 دیر یانه (چه) نه (چاره) م (کنم) ایدم (کشته ام) اولشم (ز) من (غم و جور) م
 (روزگار) زمان (ملول) م (معنای اشارتی) ای مثل و نظیری اولسان دیم سنک
 درگاه عزتک قبول قتده کیدم نیلیم نیچه دیر یانه بهیچاره ایدم که روزگارک غم و جوریدن
 ملول اولشم فراغت قلبیله معرفه الهیه واصل اولوب انصبت کامله بولشم که
 تعلقی مایه وی البتہ موجب غم والمدر

﴿ خرابتر زدل من غم تو جای نیافت ﴾ که ساخت در دل شکم قرار گاه نزل

سنک غمک بنم قلیدن خراب رک بر بولدی که بنم تنک قلیدن نزول قرارگاهنی دوزدی
 (مفردات) (خراب) م (نی) ادات تفضیل (ز) من (دل) کوکل (من) بن (غم) م
 (نو) سن (جای) محل (نیافت) بولدی (ساخت) دوزدی (در) بی (دل) کوکل
 (تنک) طار (م) ضمیر (قرارگاه) قرار مکانی (نزول) م (معنای اشارتی) سنک
 معبودی ویران اید بچی عشقک غمی بنم قلیدن زیاده خراب بر بولدی آنکیچون
 بنم قلیله نازل اولوب ائده قرار ایلدی

﴿ بدر عشق بساز و خوش شو حافظ ﴾ رموز عشق مکن فاش پیش اهل عقول

عشق در دله بکین و خاموش اول ای حافظ اهل عقول قتده عشق رمز ز بی فاش ایلله
 (مفردات) (با) غلاطیه (در عشق) م (بساز) دوزل (خوش) ماکت (شو)
 اول (حافظ) م (رموز) اسرار (عشق) م (مکن) ایلله (فاش) اظهار (پیش) اولک
 (اهل) م (عقول) م (معنای اشارتی) ای حافظ حضرت الهیک عشق در دله

﴿ مشغول ﴾

(چور در تو من بی نوای بی زور و زور) بهیچ باب ندارم به خروج و دخول
 نوا تو تنک قهی و خجیله بالیق واذق و نعمت
 مناسنه کلو ر خروج چیتقم و دخول
 کیرمک مناسنه صنعت نقاشا قیلند ندر
 باب ایهام طریقله مذکور در بری وجهه
 و بر بسی قیو مناسنه حر و محصول بیت
 چونکه سنک قبول کده بن زور و زور سز
 بنوایم یعنی فقیر و حقیرم هیچ بوجهه
 دخول و خروج بول طوعنرم یعنی بولم
 بو قدر بو بیت بیت آتی به هر هوند
 (بکاروم چه کنم چون شوم چه چاره کنم)
 که کشته ام زغم و جور روزگار ملول
 محصول بیت قتده کیده م نیچه
 ایدم نه ایله ییم نه چاره قلیله م
 روزگارک جزوی غندن ملول اولشم
 (خرابتر زدل من غم تو جای نیافت) که
 ساخت در دل شکم قرارگاه نزول
 قرارگاه نزول لامیه غم غمی قرارگاهی
 دینکدر محصول بیت سنک غمک
 بنم کو قلیدن خراب بری بر بولدی که
 دل تنکده قوتی قرارگاهی پیدا ایلدی
 یعنی قبول قرار ایدم جل بر ایلدی
 جانات بنم کوکلی (بدر عشق بساز
 و خوش شو حافظ) رموز عشق مکن فاش
 پیش اهل عقول بساز فاش اول
 دینکدر محصول بیت عشق در دله
 قانع اول وایسم اول ای حافظ عشقک
 رموز بی و سربینی فاش ایلله اهل عقول
 قتده یعنی اهل ظاهر قتده اسرار
 عشق کشف ایلله که رسوای اولیه سن

(وله ایضا) (بهیچ کل شدم از غمیه شراب خجل) که کس مباد ز کردار ناصواب خجل (کردار کاف غریبتک قعیله وصف)

مشغول اول و اسرار عشق بیاندین خاموش اول عقل معاش اهل اولان عوام ناس
 عتیده اسرار عشق اظهار ایلله (لا طرح الدر علی افواه الکلاب)

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ بهیچ کل شدم از تو به شراب خجل ﴾ که کس مباد ز کردار ناصواب خجل

کل زماننده شراب توبه سندن خجل اولدم کیسه طوفری اولیان عادن خجل
 اولسون (مفردات) (با) غلاطیه (هسد) زمان (کل) م (شدم) اولدم
 (از) من (توبه) م (شراب) م (خجل) م (کس) کیسه (مباد) اولسون (ز) من
 (کردار) عمل (ناصواب) طوفری د کل (خجل) م (معنای اشارتی) کشف
 و کرامت و ظهور اسرار معرفت زماننده عشق و طاعتدن فراغت سبب خجلا ندر
 کیسه کشف و کرامت ایدم دیو و فرور اولوب طاعات و عباداتی زکات ایچکله
 سلاله دوشوب خجل اولسون

﴿ صلاح من همه دام رهن و من زین بخت ﴾ نیم ز شاهد و ساقی بهیچ باب خجل

بنم صلاح چله سی دام راهدرو بن بو بختن شاهد و ساقیدن هیچ بوجهه
 خجل دیکلم (مفردات) (صلاح) م (من) بن (همه) چله (دام) دوزاقی (ره) بول
 (است) در (من) بن (زین بخت) بو بختن (نیم) دیکلم (ز) من (شاهد) محبوب
 (ساقی) م (بهیچ باب) هیچ بوجهه (خجل) م (معنای اشارتی) ادوای روحانیت سز
 و مناسن اولان صورت صلاح چله سی راه حقه دام زوریدر بو حالته عجب
 و یاخوفدن ایچون راه ملامت اختیار ایدوب صورت خفله و مقام حقه اولدیفندن
 بحمد الله محبوب حقیقتک و ساقی کوز عشق اولان پیر کامل عتیده بوجهه خجل
 دیکلم که راه ملامت راه سلا ندر

﴿ ز خون که رفت شب دوش از سراج چشم ﴾ شدیم در نظر شبروان خواب خجل

دون کیکه چشم سراج سندن خوندنکه کیدی خواب شبر و اشک نظرندن
 خجل اولدی (مفردات) (ز) من (خون) فان (رفت) کیدی (شب)
 کیکه (دوش) دون (از) من (سراج) صرجه (چشم) کوز (شدیم)
 اولدی (در) فی (نظر) م (شبروان) کیکه کیدی بچی (خواب) او یغو
 (خجل) م (معنای اشارتی) عشق و شوق غلبه سندن دون کیکه نوم زائل اولوب
 کوزم سراج سندن قانی باش دو کیکله اظهار حال ایلدیمکن ایچون قیاب عزتده
 مشور الحال اولان مردان خدای نظرند خجل اولدی

﴿ تو خور روی ز آفتاب و شکر خدا ﴾ که نیستم ز تو در روی آفتاب خجل

سن آفتابدن زیاده خور روی سن و خدایه شکر اولسون که سندن آفتابک بوزده
 خجل دیکلم (مفردات) (تو) سن (خور روی) زیاده کوزل بوزاوسن (ز) من
 (آفتاب) کونش (شکر خدا) م (نیستم) دیکلم (ز) من (در) فی (روی)
 بوز (آفتاب) م (خجل) م (معنای اشارتی) ای بیروشن ضمیر صوری و معنوی سن

تر کیدر آریدن کرد اینقدر فعل مناسنه
 کردندن ما خود مناسی فعلی وجوده
 کتور بیدر صکره عمل مناسنه استعمال
 ایلدیر نامل محصول بیت کل دورنده
 شرابه توبه دن خجل اولدمکسه کیسه
 ناصواب عادن خجل اولسون خجل
 صفت مشبهه در اوتانسان مناسنه
 اما اکثر اسم فاعل مناسنه استعمال ایدر
 (صلاح من همه دام رهن و من زین بخت)
 بخت نیم ز شاهد و ساقی بهیچ باب خجل
 بخت نای مثله ایلله در تالیه طالع مناسنه
 بخت دکادر غفلت اولیده بختدن بونده
 مراد و عوادر محصول بیت بنم صلاح
 و تقوام طریق عشقه بول دوزاغیدر
 حال بو که بن بو بختن یعنی بخت راه
 عشقندن شاهد و ساقیدن هیچ بوجهه
 خجل و شرمند دکام (ز خون که رفت
 شب دوش از سراج چشم) شدیم در
 نظر شبروان خواب خجل) سراج چه
 سرانک نصیریدر که سربان محققدر
 نظر شبروان خواب لامیه و پیانیه در
 شبر و وصف تر کیدر کیکه کیدی بچی
 الف و نون ادات چشمه محصول بیت
 دون کیکه کوزم سراج بختدن آفتابندن
 او یغو شبرول سنک نظرند شرمند
 و خجل اولدی یعنی چوق فان اغافندن
 کوزمه او یغو کیدی چهندن او یغودن
 اوتانورم او یغو بهیچوندر (تو خور روی
 ز آفتاب و شکر خدا) که نیستم
 ز تو در روی آفتاب خجل) خور روی
 و صف تر کیدر کوزل بوزل مناسنه
 و تر ادات تفضیل و یا ضمیر خطاب
 محصول بیت سن آفتابدن کوزل
 بوزل رکن خدایه شکر که سندن آفتاب
 بوزده خجل و شرمند دکام یعنی اگر کونشله
 سن برابر اولسک ایدن کوزل کوز سن
 پس سنک چمتکدن آفتاب بوزده اوتانورم

(بود که یارنرسد کنه زخلق کریم * که از سوال ملولیم و از جواب خجل) خلق خانک ضحیه خوی مناسسته در که حرف تعلیل

﴿ ۱۶۸ ﴾

آقاییدن زیاده خو روی سن واکرم عند الله سن (لقد خلقنا الانسان في احسن تقويم) آیت کریمه سی بوکا شاهد در محمد الله سنک انکه اقتدا وابعاده اولد قبحه سندن آتیاك بوزنده خجل دکلم

﴿ بود که یارنرسد کنه زخلق کریم * که از سوال ملولیم و از جواب خجل ﴾

اوله که یارخلق کریم سندن کنه صومیه زیرا سوال ملول و جوابدن خجل (مفردات) (بود که) (اوله که) (یار) م (نیرسد) صومیه (کنه) م (ز) م (خلق کریم) م (که) (زیرا) (از) م (سوال) م (ملولیم) م (از) م (جواب) م (خجل) م (معنای اشارتی) اوله که حق سبحانه و تعالی رحیم و کریم و لطیف بعباده اولان صفات جلیله لری حرته (بوم تیلی الدرار) ده حضور معنوی سنده لطیفه معامله پیوروب سروعلایه مرده اولان کنه صومیه و فوایلیوب سوال و حساب ایلیمه بو خسته محمد بیت باله ده قصور بیشمار مری دن ایچون سوالدن ملول و جوابدن خجل

﴿ رخ از جناب توجایی دکر نشافتهام * نیم یاری توفیق ازین جناب خجل ﴾

سنک جنابکدن برغیری بره توجه انجشم توفیق الهی معا و نبله بو جنادن خجل دکلم (مفردات) (رخ) (یکای) (از) م (جناب) او چوره سی (نو) م (جایی دکر) بر غیری بره (نشافتهام) بو کمشم (نیم) دکلم (با) للملابسه (باری) یاردم (توفیق) م (ازین جناب) بو اوچوره سندن (خجل) م (معنای اشارتی) یاریم سنک جناب مرتکدن اعراض ایدوب برغیری بره به سنک توفیق و هدایتکله توجه ایتناشم محمد الله توفیق الهی معا و نبله بو جناب مرتکدن خجل دکلم

﴿ چرا زرب جام زهر خنده زند * اگر نه از لب لعل نوشد شراب خجل ﴾

نیچون جامک ای التده زهر خنده اورر اگر شراب سنک فرمزی لبکدن خجل اولدیه (مفردات) (چرا) (نیچون) (زرب) (دوداقی التده) (جام) م (زهر) م (خنده) م (کولک) (زند) اورر (اگر) م (نه) فنی (ازلب) دوداقدن (لعل) فرمزی جوهر (تو) سن (شد) اولدی (شراب) م (خجل) م (معنای اشارتی) چمن فیض الهی طاشق بیچاره نک ضعف قلبیه فیضان ایتد کهه نیچلی رب العالمینه عدم تحملندن کالمرجل غلیبان ایدوب حیرت واضطرار بدن ضروری بر خنده عارض او اورر که اول عاشق دیوانه لری کنده بی ضبطه قادر اولد یقندن و شراب سنک نشسته و حالات ضروری سندن جناب حقندن خطاب مرتک ظهوری خوی و حیا سیه بو جهندن خجالت حاصل اولور

﴿ رواست ترکس مست ارفکنده سردر پیش * که شد ز شیوه آن چشم بر عتاب خجل ﴾

روا در مست ترکس مست ارفکنده سردر پیش او کنه بر اقدینه زیرا اول زیاده صابلو چشمک شیوه سندن خجل اولدی (مفردات) (رواست) (لا بقدر) (ترکس) م (مست) م (ار) (اگر) (فکنده) (پراغه) (سردر) (پیش) (او کنه) (که) (زیرا) (ز) م

﴿ شیوه ﴾

﴿ محصول بیت * اوله که یارخلق کریم سندن

کنشاهمزی تفتیش ایدوب صور میده زیر اسوالندن ملول و جوابندن خجل از حاصلی سوالیده جائزه عذاب جوابیده (رخ از جناب توجایی دکر نشافتهام * نیم یاری توفیق ازین جناب خجل) ﴿ محصول بیت * بوزی سنک آستانکدن برغر در یعنی بر زماندر که غیری جائزه دوندن چشم الله تعالی تک توفیق بولد اشغله بو جنابدن خجل دکلم یعنی شرمنده دکلم زیرا وفاسراق ایلدم (چرا زرب جام زهر خنده زند * اگر نه از لب لعل نوشد شراب خجل) زهر خنده بیا سیه در غضب محله کولکه درل یعنی بعضی کیمه غضب وقتنده کول اول کولکه زهر خند وزهر خنده درلر و غضب به باغله زهر چشم درلر ﴿ محصول بیت * مصراع اول مصراع ثانی به مره وندر پیورر که نیچون قدح دوداقی التده زهر خنده اورر سن یعنی ایچون غضب کولیشنی کولر سن اگر سنک لب لبکدن شراب خجل و شرمنده اولدیه باده ابله طلو قدحک کنارنده قدح ناز طولد قدح بر مقدار کو پروب خرده خرده حسابلر پیدا ایدر او حالده زهر خنده درلر (رواست ترکس مست ارفکنده سردر پیش * که شد ز شیوه آن چشم بر عتاب خجل) روا جواز مناسسته در و مقدم خبر ترکس مست مؤخر مبتدا و اضافتی بیانیه در که حرف تعلیل بر عتاب صناعی و عقابی چوق دیکندر چشم و غضبه باغله عتاب دیش * محصول بیت * روا در اگر ترکس مست باش او کنه دوشمسته تنه که مستلک دایدر زیرا اول جانانک بر عتاب چشمک شیوه سندن خجل و شرمنده در خجالتندن باش او کنه بر اغور خجل اولان کیمه

(نقاب ظلمت از آن بیت آب خضر که کشت * ز طبع حافظ و این شعر همچو آب خجل * نقاب ظلمت بیا سیه در از آن ادات تعلیل که حرف بیان کشت مصراع ثانی به مره وندر نقاب بستک مفعول بهی و آب خضر فاعلی * محصول بیت * آب حیات فرا کافی نقابنی انکیچون باغلی یعنی انکیچون

﴿ ۱۶۹ ﴾

ظلمات ایچنه کبردی که خجل اولدی حافظک طبعندن و صوکی پاک شعرندن حاصلی آب حیات بو ده نازدن ظلمه پنهان اولدی که خجالتنی کیمه کورم سوزن بو (از آن نه قترخ خویش در نقاب صدف * که شد ز آوی نظم در خوشاب خجل * از آن ادات تعلیل نهفت نونک و هانک

صدف لایله فعل ماضی مفرد غائب کبرلدی دیکندر رخ خویش مفعول صریحی و اضافتی لامیه در نقاب صدف ظرف صدف و اضافتی بیانیه در که حرف بیان ناولی نظم بیانیه و لایه در خوشا بده بیانیه و نهفتک فاعلیدر * محصول بیت * انکیچون صکندی روینی صدف نقابنده و یا خنده کبرلدی که بنم نظم ایچو سندن در خوشاب خجل اولدی حاصل کلام و مفهوم مراد ایچو بنم ناولی کی نظمندن خجل اولد یقندن صدف نقابنده کبرلدی (وله ایضا) (ای رخست چون خلد ولعت سلسیل * سلسیلت کرده جان ودل سبیل

چنت پیکارلندن بر بسنک آدیدر * محصول بیت * ای جانان رخک جنت و اعل لبک سلسیلر سلسیل سکادلی و جانی سبیل وفدا ایلندر (سیر پوشان خطت بر کرد لب * همچو مورانه کرد سلسیل * سیر پوش وصف ترکیدر پوشیدن بشل کیچی الف ونون ادات جهدر خطه اضافتی بیانیه و خطک تابه لامیه در * محصول بیت * ای جانان لبک اطرافنده خطک سیر پوشلری سلسیل اطرافنده قرنیجه کیدر سیر پوشلری جمع ایلدی موران اعتبارله در و الاخط و لب بر ماهی در جمیت اقتضای لیس ایلدی خطک هر قبلی بر موره نشیه ایدوب جمع ایلش قائل

(شیوه) ناز (آن) اول (چشم) کوز (بر) زیاده (عتاب) م (خجل) م (معنای اشارتی) (الانسان عین العلم) کلامی سر نیجه عین کبی عزیز و شریف اولان عارف بالله و عاشق الی الله ولان سرمست اگر خوف و خیاستندن نظر بر قدم و هوش دردم دائم توجه و مراقبه اوزره باشی او کنه بر اقدسه روا در زیرا اول قهر و جلال صانعی خدا تک حضور معنوی سنده نظر استغنا سندن خجل اولدی و مقصیر و سرگردان اولدی

﴿ نقاب ظلمت از آن بیت آب خضر که کشت * ز طبع حافظ و این شعر همچو آب خجل ﴾

آب حیات اول سیدن ظلمته پنهان اولدی زیرا حافظک طبعندن و بو آب کبی لطیف شعرندن خجل اولدی (مفردات) (نقاب) پرده (ظلمت) م (از آن) اول سیدن (بیت) باغلی (آب خضر) آب حیات (که) (زیرا) (کشت) (اودای) (ز) م (طبع) م (این) بو (شعر) م (همچو آب) صوکی (خجل) م (معنای اشارتی) حیات سید فایه بخش ایدیمی آب خضر اول سیدن ظلمته پنهان اولدیکه حافظک عمل فیض الهی اولان طبعندن و بو شعر صورتده حیات ایدی بخش ایدیمی علوم لدیه لطیفه سندن خجل اولدی

﴿ از آن نهفته رخ خویش در حجاب صدف * که شد ز آوی نظم در خوشاب خجل ﴾

اول سیدن کندو بوزی صرف پرده سنده ستر ایتد رزیرا اول نازک ایچو بنم اولو به بکرز نظمندن خجل اولدی (مفردات) (از آن) اول سیدن (نهفته) کبر نقش (رخ) (بکاف) (خویش) (کندو) (در) (فی) (حجاب) پرده (صدف) م (که) (زیرا) (شد) اولدی (ز) م (نواو) ایچو (نظم) م (م) بنم (در) ایچو (خوشاب) (لطیف) (خجل) م (معنای اشارتی) (معنای بیت سابق) کیدر

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ ای رخست چون خلد ولعت سلسیل * سلسیلت کرده جان ودل سبیل ﴾

ای محبوب سنک رخک جنت و لبک سلسیل کیدر سلسیل سکاچان ودلنی سبیل ایلندر (مفردات) (ای رخست) ای محبوب سنک بکاغک (چون) مثل (خلد) جنت (امل) دوداق (سلسیل) جنت پیکاری (سلسیل) م (ت) ضمیر (کرده) ایلش (جان) م (دل) سکوکل (سبیل) فدا (معنای اشارتی) ای محبوب حقیق سنک جاک جنت عرفان عاجله در و کلامک قلب عارفده جریان بدن بنا بر سلسیل حکمتدر انکیچون جنت پیکاری سنک عارف قولر بکه جان ودلنی فدا ایتندر

﴿ سیر پوشان خطت در کرد لب * همچو مورانه کرد سلسیل ﴾

سنک خطک سیر پوشلری لبک جوهر سنده سلسیلک اطرافنده اولان مورل کیدر (مفردات) (سیر پوشان) بشل کیچار (خط) نازه چقان صقال (ت) ضمیر (در) (فی) (کرد) طرف (لب) دوداق (همچو) مثل (موران) سیاه قرنیجه (اند) ادات خبر (کرد) طرف (سلسیل) طائی صو (معنای اشارتی) یاریم سنک

﴿ شیوه ﴾

﴿ ۱۷۰ ﴾

خلعت امانه و خلعت مرغانه لباس اندر دینک کیمه لسنک کلام قدیک حکمی اوزره
مورلک سلسیل اطرافنه جمع اولد قاری کی عنه جمع اولد لردر و امر که امثالده سی
اوزره درل وستن توفیق طلی اوزره درل

یارب این آتش که در جان منست * سرد کن زان سان که کردی برخیل *

یارب یو آتش که بنم چاکمه در سرد ایله انک کیکه ابراهیم علیه السلام اوزره
ایلدنک (مفردات) (یارب) م (این) بو (آتش) م (در) فی (جان) م (من) بن
(است) در (سرد) صفوق (کن) ایله (زان سان) آت کی (کردی) ایلدنک
(ر) م (خلیل) م (منای اشارتی) یارب یو آتش هوا و شهوت که عد و عبادله سنک جناب
مرتکه وصلت طینه اولان چانک بولنی اور یجیدر (یانار کونی بردا و سلاما علی
ابراهیم) آیت جلجک سر بنجه خلجک اوزره آتشی بر دوسلام استبدیک کی بزاجز
و بیچاره قولرک اوزره دخی هوا و شهوت آتشی بر دوسلام ایدوب بزای شهوت آتشی
یا یقین امین ایلله سن بحرمه جیح الانبیاء والمرسلین صلوات الله علی نبینا وعلیهم اجمعین

من نمی یارم بحال ای دوستان * زانکه دارد اوجالی بس جیل *

بن بحاله قادر دگم ای دوستلر زرا اوزیاده جیل برجال طوز (مفردات) (من) بن
(نمی یارم) قادر دگم (بحال) قدرت (ای دوستان) م (زان که) اول سیدن که
(دارد) طوز (او) خبر (جالی) برجال (بس) زیاده (جیل) م (منای اشارتی)
استمید باقه (فلان بجلی) به لبجل جعه دکا و خر موسی صفا آیت کریمه سی
سر بنجه کرچه جناب حقه وصلت و مشاهده طینه بولکن ای دوستلر بن عاجز مسکینه
عون و همت ایلدنک که بن بجلی رب العالینده فحمله قادر دگم زرا حق تعالی فی نظیر
برجال صاحبی جیلدر که عالیدن مستغیدر

پای مالکتک و منزل بس بعید * دست ما کوتاه و خرما برنجیل *

بزم ایامر لکند ز منزل زیاده اوزا قدر بزم الیز قصه درو خرما افاجی اوزره در
(مفردات) (پای) ایاق (ما) بز (لک) طوپال (است) در (منزل) م (بس)
زیاده (بعید) م (دست ما) بزم الیز (کوتاه) قصه (خرما) م (بر) علی (نخیل)
خرما افاجی (منای اشارتی) بزکال تمدنسه عاجز و بیچاره لرد که نفس و شیطان
وهوا و شهوت و تطلقات ماسوی ایله مبتلا اولغه راه حقه بزم ایامر لک و زناد من
تتکدر اول کال تقد سده اولان محبوب حقیقی لم یزل یتمش بیک حبیبک و راسته
علی الاعلی بر پادشاه حقیقیدر که جناب قدسیه سنه و حضور معنیه یسته یول و وصول
زیاده بعید در انک لذت روحانیه سن و فیض بلا واسطه سن و مشاهده جلال
باکالی تحصیل و وصول دخی زیاده صمدیدر و بزم اکا استعداد من یوقدر و الیز
قصه در مکر قادر یچون اولان حضرت الهک عون و عنایتی و لطیف و هادی
بزه یار و معین اولوب الیز طوبه بزای مقصودیمزه و صل ایلله متنا الله بمشاهده
جالتی الدنیا والاخره بجا حنیه محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

نارک چشم تودر هر گوشه * همچو من افتاده دارد صد قیل *

سنک چشمک اوق هر بر گوشه ده بن افتاده کی یوز مقول طوتر (مفردات)
(نارک) اوق (چشم) کوز (نق) سن (در) فی (هر گوشه) م (همین) وحدتیه
(همچو من) بن کی (افتاده) دوشمش (دارد) طوتر (صد) یوز (قیل) مقول
(منای اشارتی) یارب سنک نظر عنایتک کند یلرنک اوزرینه واقع اولمش و سنک
وصلتک و مشاهده چانک آرزوستد جانی فدایدوب (قتلونی اقلونی یا فاعه) ان فی قتل
حیات فی حیات) دمن اوردر هر بر گوشه ده بن کی بنجه یوز دوشکون مقولرک وارد در جله
مرز حیات ابدی بخش ایدوب مشاهده چانکه مستعد و مظهر ایلله سن

حافظ از سر بنجه عشق نکار * همچو مور افتاده شد در پای بیل *

حافظ محبوبک عشق سر بنجه سندن فیک ایانی الله دوشمش مور کی اولدی
(مفردات) (حافظ) م (از) من (سر بنجه) م (عشق) م (نکار) محبوب
(همچو) مثل (مور) فر بنجه (افتاده) دوشمش (شد) اولدی (در) فی (پای) ایاق
(بیل) قیل (منای اشارتی) حافظ اول محبوب حقیقیک عشق ارسلانک سر بنجه سندن
ودرد و بلا سی المندن کلی محو وجود ایدوب فیک ایانی الله دوشمش فر بنجه کی
فانی و مقول اولمشدر

شاه عالم را بقا و عز و ناز * باد هر چیزی که خواهد زین قیل *

شاه عالم بقا و عز و ناز اولسون و هر رفته که یوقیادن ایستر (مفردات) (شاه عالم را) م
(بقا و عز) م (ناز) م (باد) اولسون (هر چیزی که) هر رفته که (خواهد) ایستر
(زین) یوندن (قیل) بولک (منای اشارتی) باقی و عز و زو فی اولان شاه عالم
و سلطان منصرف و مسلم (کل شیء هالک الا وجهه) در کل من علیها فان و یبقی
وجه ربک) آیت کریمه لری سر بنجه هر رفته نک محو و فنا اولسی مراد علیه سی
اولشدر انکی چون عاشق کند و مرادی محو ایدوب معشوقک مرادته تابع اولقی
مر لازم و غرض لاید در

وله ایضا *

رهروان را عشق یس باشد دلیل * آب چشم اندر رهش کردم سیل *

سالمکره عشق الهی دلیل یتر کوزم باشنی انک بولنده سبیل ایلدنک (مفردات)
(رهروان را) یول کید یجبار (عشق) م (بس) یتر (باشد) اوله (دلیل) م
(آب چشم) کوز باشنی (اندر رهش) انک بولنده (کردم) ایلدنک (سیل) م
(منای اشارتی) حضرت الهک عشق بولنده سالمک اولنره بنه عشق الهی دلیل
بتر اول عشق حقیقی بی تحصیل ایچون کوزم باشنی انک بولنده سبیل و فراغ ایلدنک

موج اشک مائی آرد در حساب * آنکه کشتی راند بر خون قیل *

بزم کوزمن باشنک موجی قبح حساب کتورر اولکه مقولک فانی اوزره کی سوردی
(مفردات) (موج) م (اشک) کوز باشنی (ما) بز (کی) قبح (آرد) کتورر

* همچو من افتاده دارد صد قیل *

* محصول بیت * سنک چشمک ناوی

هر گوشه ده بنم کی یوز مقول طوتر یعنی
یوز بنم کی مقول و اردر دیمکد را افتاده
من افطنه مقید اولقی جائز و دارد مقید اولقی
دخی جائزدر یعنی بن افتاده کی و یارب کی
افتاده طوتر یعنی افتاده سی وار (حافظ از سر
بنجه عشق نکار * همچو مور افتاده
شدر پای بیل) * محصول بیت * حافظ
نکارک یعنی چانک عشق سر بنجه سندن
قیل یا فاعه دوشمش فر بنجه کی اولدی یعنی
زیاده زبون و مغلوب اولدی (شاه عالم را
بقا و عز و ناز * باد هر چیزی که خواهد
زین قیل) * محصول بیت * شاه عالمک
بقا و عز و ناز اولون و هر نشینی که
یوجه دن دیلر یعنی خالد هر نشینی که
ایستر الله تعالی اکا دیر ایلسون دیمکد ر
(وله ایضا) (رهروان را عشق یس باشد دلیل
* آب چشم اندر رهش کردم سبیل *
رهر و وصف ترکیبدر رو یندن بوله
کیدیجی الف و تون ادا ت جه در راد ادا ت
مقول عشق مابعدیه مقدم خبر و دلیل
مؤخر مبتدا آب چشم مبتدا کردم سبیل
خبر * محصول بیت * سالمک عاشق قلمره
عشق دلیل یتر یعنی سر منزل و صاله و رفقه
عشق قول و بزم کوزم باشنی انک بولنده
سبیل ایلدنک (موج اشک مائی آرد در حساب
* آنکه کشتی راند بر خون قیل * قیل
مقول معنای در یعنی قیل فاعل معنای
اولدی یعنی کی * محصول بیت * بزم
کوز باشنی موجی قبح حساب کتورر یعنی
بزم اشک چشمه قنده التفات ایدر اول
کیمسه که مقولک فانی اوزره کی سوردی
یعنی اولقدر فاعل آفتدیکه اوستند کی
یور و مکمل اولدی بولنده قافیه ضرور یچون
قیل ایراد انیش والا قیل محلی ایدی که
جمع قیلدر مکر جنس قیل مراد اوله

(اختیاری نیست بدنامی من * ضلّی فی العشق من یهدی السبیل) اختیاری با حرف نبت ضلّی اصلی ضلّی من الرشاد در زیر اصل من حرفه تعدیه ایند افعال من ضرب بایدن مضاعف در فی العشق یعنی فی طریق العشق مضاعف مخذوف در ضلّی به متعلق در من محلا مرفوع ضلّی فاعلی و یا ضمیر منصوب متصل مفعولی و نون حرف و قایه یهدی فعل مضارع فاعل ضمیری تحتیده مستتره راجعه در السبیل لفظا منصوب مفعول یهدی ضرورت وزن و قافیه ایچون ساکن اوقوتور * محصول بیت * بنم بدنامم اختیاری دکلر بلکه طریق عشقه بنی طوغری یولد ن آزدیرن بکا طوغری یول کوستزد یعنی بنی فرقه دوشردی وصلته ایصاله قاد راولان (آتش روی بیان

﴿ ۱۷۴ ﴾

(در) فی (حساب) م (آنکه) اولکه (کشی) کی (راند) سوردی (برخور) قان اوزره (قتل) مقتول (معنای اشارتی) در شهواردن وجواهری شماردن عزیز و مقبول اولان بزم رقت قلب ایله ظهور اباین کوز بزم باشک موجب قین حساب کتور و قدرتی ییلور شول اجماعی قلب اولان عوام الناس که (موتوا قبل ان تموتوا) سرینک مظهری اولان مردان خدائک و سبب ریاضته مقبول اولان شهدائک قانی اوزره کی سوردی و بغیر حق قلته قصد ایلدی

﴿ اختیاری نیست بدنامی من * ضلّی فی العشق من یهدی السبیل ﴾

بنم بدنامم اختیاری دکلر عشقه بنی اضلال ایلدی سببه اهدا ایلین (مفردات) (اختیار) م (یا) وحدیه (نیت) یوق (بدنام) م (من) بن (من) ازدردی (نی) بنی (فی العشق) عشقه (من) شول کیمه (یهدی) هدایت ایلدی (السبیل) یوله (معنای اشارتی) ای لذت عشق و نعمت عظمای اولان کریمه عشاقدن بنی خبر اولان ناخسته کیمه سنک زعمکجه بنم احوال عشق اظهارله بدنامم اختیاری دکلر بلکه بنی هوای نفس بولرندن چقاروب کندونک عشقی سودا سی بولسه هدایت اباین حضرت الهک حکم و قضاسیدر (کرمی پسندی تغییر کن قصارا)

﴿ آتش عشق بیان برخود مزین * یابر آتش خوش گذر کن چون خلیل ﴾

محبوبلرک عشق آتشی کندو که اورمه یا خلیل الرحمن کی آتش اوزره خوش گذر ایله (مفردات) (آتش عشق) م (باز) محبو بلر (بر) علی (خود) کندی (من) اورمه (یا) تردید ایچوند (بر) علی (آتش) م (خوش) م (گذر) بکبد (کن) ایله (چون) نل (خلیل) ابراهیم علیه السلام (معنای اشارتی) ای کیمه مجازا و حقیقه اسناد و تحمیل یوق ایسه کندوی محبوبلرک آتش عشقه دوشورمه یا خود آتش عشقی اختیار ایدرسک حضرت ابراهیم علیه السلام کی آتش شهوتن گذر ایله

﴿ یا بنه برخود که مقصد کم کنی * یا بنه با آذر بن ره بی دایل ﴾

یا مقرر بلکه مقصدی بتوررسن یا دلیلسز بو یوله اباقی با صمه (مفردات) (یا) تردیده (بنه) قو (برخود) کندک اوزره (مقصد) م (کم) ضایع (کنی) ایدرسین (یا) م (بنه) قومه (یا) اباقی (اندرین ره) بو یوله (بی) نفی (دایل) م (معنای اشارتی) یا مقرر بیلکد بو عقبات و راهزن بی شمار اولان راه عشقه خود بخوداده و یا لکر کیدر ایدرسک مقصودی بتوررسن وضلالت و الحاده دوشورسین یا خود بلا زین و لا خطر مقصوده ایره یم دیرسک مرشد کما مسر بوزاه عشقه سلوک ایله

﴿ یار سوم پیلانان یاد کبر * یامی وهند وستان با یاد پیل ﴾

یا فیلرک عادتر بنی حفظ ایله یا فیل طلیله هندوستانه کتبه (مفردات) (یا) تردیده

﴿ رسوم ﴾

معناست پیلانی با حرف مصدر یاد کبراز بر ایله یعنی خاطر یکه آل هندوستان اصلی بهندوستان ایدی ضرورت وزن ایچون بای صله حذف اولندی * محصول بیت * یا فیلرک عادتر بنی و قاتونلر بنی حفظ ایله و یا فیل ذکر به هندوستانه کتبه یعنی هر شبتک شرائط و اوازمی مقدم تدارک ایله اندنصرکه اول شیشه مباشر اول دیکدر بیت اول کاستندن تضمین اولنشد

(بی می و مطرب فردوسم بخوان * راحتی فی الزاح لانی السبیل) راح سبجی فی الزاح اصلنده فی شرب الزاح ایدی ضرورت وزن ایچون مضاعف ترک اولندی سبیلده مضاعف مخذوف در * محصول بیت * می و مطرب بسز بنی فردوس اعلا به دعوت ایله ذرا بنم راحت و حضورم شرب

﴿ ۱۷۳ ﴾

بادده در شرب سبیلده دکلر یعنی نقد باد به دیارم سببه سبیل ایستم دیکدر (یا مکنش بر چهره نیل طاشق * یافرو رجانه تقوی بنیل) نیل چوبیت مناسبه در ابکی مصراعه یله * محصول بیت * یا عاشق نیل یعنی علامتی چهره که چکمه حاصلی یا عاشق اوله یا خود تقوی لباسی

نیله یا تور یعنی عاشق اوله و یا اولور سک ملامتی و رسوا یعنی قبول ایله حاصلی یا عاشق اوله و یا شمار و دثار تقوای رسوایان رنکله بو یا یعنی مقتضا می اوزره اول (حافظا کرمی داری پیار * ورنه دعوی نیست غیر از قبل و قال * معنی با حرف وحدت * محصول بیت * ای حافظا اگر بر معنای وارایسه کتور و الادعواک قال و قیلدن غیری دکلر یعنی معنای دعوی همان

قال و قیلدر یعنی قوری آورد و ساررد در (وله ایضا) (خوش خبر بادی ای نسیم شمال) که بما میرسد زمان و صال) خوش خبر و صف تر کیبدر ابو خیرل معنای بادی بو نده ایهام طریقه واقعدر یعنی فعل امر مخطبر اوله سن معنای ویل معنای بای خطابه نسیم شمال بیانیست در شینک فحیه مشهور در لدوس دید کلری بیلک ایچیدر صحاح قتلحه ضبط ایش اما لغت سبیلده قح و کسر ایله مضبوطدر پس کسر شینله غلطدر دین غلط سولاش که با ذ فعل اولدینی تقدیر جه حرف تعلیل اولور اما اسم اولدینی تقدیر برجه حرف بیان اولور تأمل تدبر زمان وصال لامیه در * محصول بیت * خوش خبری اوله سن و یا خوش خبری یل سن ای شمال نسیمی ذرا بزم زمان وصال ابریشور و یا که بزم زمان وصال ابریشور یعنی یادک خبری بو مصراعک مضمونیدر

(رسوم) عادتر (پیلانان) فیلرک (یاد) حفظ (کبر) طوت (یا) م (مرو) کتبه (هندوستان) م (با یاد پیل) فیل طلیله (معنای اشارتی) یا نیل و اولیایه ظاهره و باطنیست تام ایله و انلرک آداب شرعیه ل بنی حفظ ایله یا خود اولیایه الله و مشایخ طلیله شد رحل ایدوب اوزاق بولره کتبه که انرا مل بدعت و اهل ضلالت یا لرنده دخی اولسلر رغبت ایلرلر و انلرندن فیضاب اوله مرلر

﴿ بی می و مطرب فردوسم بخوان * راحتی فی الزاح لانی السبیل ﴾

شرابسز و مطربسز بنی فردوسه دعوت ایلله بنم راحتم شرابده در سبیلده دکلر (مفردات) (بی می) شرابسز (مطرب) م (یا) للملابسه (فردوس) جنت (میم) بنی (بخوان) اوقومسه (راحتی) بنم راحتم (فی الزاح) شرابده در (لانی السبیل) سبیلده دکلر (معنای اشارتی) (اکثر اهل الجنة ایلله) خبری سرنجیه مانشهبه الانفس اولان اتم جنت ایلله قناعت ایلدن الله لذن دکلر شراب عشق الهیسن و جمال شهنشاهیسز و حیات ایدی بخش ایدیجی صحبت انیایه و اولیا سز بنی جنت فردوسه دعوت ایلله بنم راحتم آتیجی شراب الهیه ده در مشتهای نفس اولان سبیلده دکلر

﴿ یا مکنش بر چهره نیل عاشق * یافرو رجانه تقوی بنیل ﴾

یا بوزک اوزره عاشق نیل چکمه یا تقوی جامه سببی نیل ایرماغنه یا تور (مفردات) (یا) تردیده (مکنش) چکمه (بر) علی (چهره) یوز (نیل) چوبیت (عاشق) م (یا) مصدریه (یا) م (فرو) اشاغی (بر) بات (جامه) طون (تقوی) م (یا) للملابسه (نیل) مصراعه یا معنی (معنای اشارتی) یا بوزی چوبیت لیوب عاشق ملامتی و رسوا یعنی پوش پره چکمه یا تقوی لباسی و صورت اعصابه اولان راوسمه لری نیل ایرماغنه یا تور و علامت اختیار ایلکله منفور خاق اول

﴿ حافظا کرمی داری پیار * ورنه دعوی نیست غیر از قبل و قال ﴾

ای حافظا اگر بر معنی طور سک کتور بوخسه دعوی قال و قیلدن غیری دکلر (مفردات) (حافظا) ای حافظ (کر) اگر (معنی) م (یا) وحدیه (داری) طورسک (پیل) کتور (ورنه) بوخسه (دعوی) م (نیت) دکل (غیر) م (از) من (خیل و قال) م (معنای اشارتی) ای حافظ المعنی هو الله در اکر حضرت الهدن برعل لدنی و برقر بیت انسی و پر معنی حقیق طورسک کتور بینه اذن خدا ایله اظهار ایله بوخسه دعوی مجرد ما لایعنی اولان قیل و قالدن خبری دکلدر و بی غایه در

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ خوش خبر بادی ای نسیم شمال * که بما میرسد زمان وصال ﴾

خوش خبر او باد سن ای نسیم شمال که بزم وصال زمانی ابریشور (مفردات) (خوش خبر) م (بادی) یلسن (ای نسیم) ای لطیف ییل (شمال) م (که) ذرا

﴿ فی ﴾

﴿ ۱۱ ﴾

کالده مراد آنکه واصل اولدك الله تعالى سندن كالك كوزنی دفع ایلسون یعنی مکاروز کوز دكسون کوز دكکده عین کال استعمال ینک اصلی بودر که هذیل فیله سنده کمال آدلو بر عرب وار ایش هر نسته به که امر عکله ویا آرزوی نفسانه نظر ایلنه البته اول نظر ابتدکی شیه کوزی دكوب هلاک اولور ایش صکره تشبه واستعاره طریقه هراوز کوز عین کال دیدلر بحسب لغت کالک کوزی دیکدر فاحفظ پس مصراع ثانی

﴿ ۱۷۶ ﴾

دعا ایلده در مصراع اولده نلت فعلی متکلمه استناد ایدوب معناسی کال بجالنده ابر شدم آرزو له دین کال جلاله واصل اولدش ایکی مصراع سنده بیله واقع اولان کالک تجنیس نام طریقه در (حافظا عشق و صابری تاجند * ناله عاشقان خوشست بنال * ناله عاشقان خوشست بنال) صابری نالی حرف مصدر در نابوده الی مناسنه در * محصول بیت * ای حافظ عشق و صابری نالی نیکه به دك عاشقك ایکلدی خوشدر ایدی ایكله یعنی عاشقانه فریاد و زاری باق مقبول و ابر پس ایدی فریاد ایل ای حافظ (وله ایضا) (ای برده دل را تو بدین شکل و شمایل * پروای کست نیست جهانی تو مائل) ای حرف ندا منادی محذوف قدر تقدیری ای کوکلی ایلش جانان یعنی ای بنم کوکلی آوب گیش جانان دیکدر تو بونده مقصود اولدسه ده معنایه خال و یرمز حاصلی بوغرل و بوند نصکره کلن قزل خواجه ک اولد بئنده نظر وار بدین باحرف مصاحبت و دال همزه دن مبدلدر اصلنده این ایدی شکل صورت مناسنه در شمل شالک جعفر یعنی اخلاق دیکدر جهانی مبتدا و باحرف تنکیر بنو باحرف صله ماله متعلق و مائل خبر مبتدا در جهانی تو مائل جمله سی جمله * حایه و او بونده ضرورت وزن اینچون حذف اولنددر * محصول بیت * ای پوشکل و شمائله کوکلی ایلش جانان سنک کیمسه دن پرواک یوقدر یعنی کیمسه اینچون پرواک کیمسن حال بو که جهان سکاماندر (که آه کشم ازلد و که تیرنوی جان * پیش توجه کویم که چهامیکشم ازلد) * محصول بیت * دلدن که آه چکریم و که سنک تیری ای جان سنک فکده نه دیم که دلدن نلر چکریم دلدن نلر چکریم دیدکده

دفع ایلسون (عک) سندن (عین کال) کال عینی (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنک حسن و جلال کالنده و تقابصدن مزه ددر (فعل الله ما يشاء و بحکم ما يريد) سر نیجه جنج مرادك ارادك وجهی اوزره در الله تعالى سنک عاشقك کدن کاله طوقسان بد نظری دفع ایلسون

﴿ حافظا عشق و صابری تاجند * ناله عاشقان خوشست بنال ﴾

ای حافظ عشق و صابری نالی نیکه به دك عاشقك نالسی خوشدر ناله (مفردات) (حافظا) م (عشق) م (صابر) م (با) مصدر به (تاجند) نیکه به دك (ناله) م (عاشقان) م (خوش) م (است) در (بنال) ناله ایل (معنای اشارتی) ای حافظ عشقه صابراک متافیدر همان درگاه سنده نضرع و نیاز و ناله و فریاد ایل که عاشقك نالسی * عشق سنده زیاده خوشدر

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ ای برده دل را تو بدین شکل و شمایل * پروای کست نیست جهانی تو مائل ﴾ ای کوکلی پوشکل و شمائل ایلش کیمسه جهان خاقی سکامائل سکا کیمه ک فکری یوقدر (مفردات) (ای برده) ای ایلش (دل را) کوکلی (تو) سن (بدین) بو (شکل) صورت (شمائل) صفات (پروا) ذکر (کس) کیمسه (ت) سکا (نیت) (یوق) (جهانی) جهان منسوب (تو) سکا (مائل) م (معنای اشارتی) ای ذات و صفات بیجونی ادراک عقول و راستنده اولوب نرم عقل و کوکلی عاجز و مخیر قلبی محبوب جمیع جهان خاقی سکاماندر سن کال استغاده عالمن مستغیبن ﴿ که آه کشم ازلد و که تیرنوی جان * پیش توجه کویم که چهامیکشم ازلد ﴾

ای جان کاه دادن آه و کاه سنک تیری چکریم سنک حضور کده نه دیم که دلدن نلر چکریم (مفردات) (که) کاه (آه) م (کشم) چکریم (ازلد) کوکدن (که) کاه (تیر) اوق (تو) سن (ای جان) م (پیش تو) سنک او ککده (چه کویم) نه دیم (جهان) نلر (میکشم) چکریم (ازلد) کوکدن (معنای اشارتی) یارب سن کال استغاده و کال تقدسه رذات بیچون ایکن به سنک توفیقکده بچاره کوکل سنک صفت که گرفتار اولوب بو ظلمت بشر به سنک الوار ذاتکه وصلت زیاده امر مشکل اولد یعنی اینچون سنک عشق و شوقکده کاه کوکل الدن آه چکریم کاه تیر محبتکد جانه الم واضطرار بدین آه چکریم سن عالم السر و الحفیات سن سنک حضور کده نه دیم که کوکل الدن نلر چکریم

﴿ وصف لب لعل توجه کویم برقیان * نیکو نبود معنی رنگین برجاهل ﴾

سنک لب لعلک وصفی رقیاره نه دیم جاهل فتنه رنگین معنی ابولولز (مفردات) (وصف) م (لب) دوداقی (لعل) م (تو) سن (چشم کویم) نه دیم (با) لاله لایسه (رقیان) م (نیکو) ابو (نیود) اوارا معنی م (رنگین) لطیف و دقیق (برجاهل) جاهل فتنه (معنای اشارتی) یارب سنک قلبه فیض و احسان

﴿ ایلدکک ﴾

ایکی احتیاز وار بریسی دیکل اوچندن نلر چکریم بریسه دیکل اینچدن نلر چکریم تأمل تدبر یوبیت طرز آصفیجه واقع اولش (وصف لب لعل توجه کویم برقیان * نیکو نبود معنی رنگین برجاهل) وصف لب لعل تو وصفک ابد اضاقی مصدرک مفعولنه اضاقیدر و لک لاله یسایه و تویه لایه در معنی رنگین یسایه برجاهل لایه * محصول بیت * سنک لب لک وصفی رقیاره نه دیم یعنی رقیاره سونک باز دکل زرا جاهل فتنه معنی رنگین سونک ابودکل حاصلی سنک لب لک ذکر ایلک رقیاره فتنه معقول دکل

﴿ ۱۷۷ ﴾

ایلدیکک خوقی اولان عشقکدن واسرار لدیه کدن اعی القلوب اولان صوام ناسه نه دیم (لا تطرح الدینی قوله الکلاب) سر نیجه جاهل فتنه اسرار معنوی بی بیان ابودکدر و لسانه معنوی دخی ممکن دکلدر

﴿ هر روز چو حسنت زدیگر روز فروست * مه را نتوان کرد بروی تو مقابل ﴾

چونکه هر کون سنک حسنتک غیری کوندن زیاده در ماهی سنک بوز که مقابل ایلک ممکن دکلدر (مفردات) (هر روز) هر کون (چو) چونکه (حسن) م (تو) سن (ز) م (دیگر) غیری (روز) کوندن (خزون) زیاده (است) در (مه را) قری (توان) ممکن دکل (کرد) ایلک (با) لاله لایسه (دوی) بوز (تو) سن (مقابل) م (معنای اشارتی) یارب (الله نور السموات والارض) آیت کریم سر نیجه سموات وارضده بلکه دو جهانه صنایع بدیهه جدیدل ایجا و اظهار ایتکله عالم حسن و نور بخش ایدیم سن و حسنتک کال قدر نکدن کون بکون تزیید اوزره در لیکن سنک انوار قدیم بی نظیری حادث اولان شمس و قمرک زورنه مقابل و مشایه خلقی ممکن دکلدر

﴿ دل پردی و جان میدمت غم چه فرستی * چون نیک غنیم چه حاجت بمحصل ﴾

کوکل الدک و سکا جان و یرمز غمی نه کوندر دك چونکه زیاده غم کیمسه نه حاجت (مفردات) (دل) کوکل (پردی) ایلدک (جان) م (میدم) و یرمز (ت) سکا (غم) م (چه) نه (فرستی) کوندر دك (چون) چونکه (نیک) زیاده (غنیم) غلوز (چه) نه (حاجت) م (بمحصل) م (معنای اشارتی) محمد الله کوکلی جانب هر نیکه جذب ایلدک و جایی سنک بولکه صرف ایدرم دل و جانم بولکه صرف ایتکله مسرور ایکن و مایه شادی اولان غمکده دخی غمکده ایکن تکرار غم بمحصلی ارساله نه حاجتکده قبض بعد الانبساط غم و غمدر

﴿ حافظ چو تو یادر حرم عشق نهاندی * درد امن اودست زن و از همه بکسل ﴾

ای حافظ چونکه سن عشق حرمه قدم قودک انک دامنه ال اول جیه سندن کسل (مفردات) (حافظ) م (چو) چونکه (تو) سن (یا) آمانی (در) فی (حرم) م (عشق) م (نهاندی) قودک (در) فی (دامن) انک (او) ضمیر (دست زن) ال اور (و از همه) دخی جمله دن (بکسل) کسل (معنای اشارتی) استغیث الله (قل الله ثم درهم) آیت کریمه سی سر نیجه ای حافظ چونکه حرم عشق خدایه محرم اولدک واسرار عشقن خبردار اولدک همان دولت عشق الدن قومه که عشق آهیی باعث سعادت دایر بندر و جیح ماسو الله دن متقطع اولکده ماسوایه محبت سبب خسران و ضلالتدر

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ بیهر چشم تو ای لب خیمه خصال * بر من خط تو ای آیت هایون فال ﴾

سنک چشمکک صبری حقیقون ای خلقاری مبارک کوزل محبوب سنک خطکک رمزی ای مبارک فالی آیت

﴿ فی ﴾

﴿ ده ﴾

(هر روز چو حسنت زدیگر روز فروست * مه را نتوان کرد بروی تو مقابل) * محصول بیت * چونکه سنک حسنتک کوندن کونه زیاده در ماهی سنک رو بیکه مقابل ایلک اولز (دل پردی و جان میدمت غم چه فرستی * چون نیک غنیم چه حاجت بمحصل) * محصول بیت * کوکلی ایلدکک و سکا جان و یرمز غمی نه کوندر دك چونکه زیاده غم کیمسه نه حاجت محصله غمه مجازا بمحصل اطلاق ایلدی بمحصل اسم فاعلدر تفصیل با بندن برانسته بی تفصیل ایدیم معنایه محصل دیوب مفاعله باییدن طوئلا راهل بمحصل دکلدر ایش (حافظ چو تو یادر حرم عشق نهاندی * درد امن اودست زن و از همه بکسل) در حرم عشق در حرف صله و اضافه یسایه در او ضمیری جاتانه راجعه دیکسل فعل امر مفرد مخاطب اوزل دیکدر ایا بوند مراد کسل دیکدر * محصول بیت * ای حافظ چونکه سن ایلغی عشق حرمه قودک ایدی جانانک انکته ال اور واندن غیری جیه سندن کسل حاصلی عشقکد جاتانه تخصیص ایل (وله ایضا) (بیهر لب چشم تو ای خیمه خصال * بر من خط تو ای آیت هایون فال) بوغرلک ایا و بمصر ایلدی اولر نه واقع اولان بار قسم اینچوندر و یتلر هب بری برینه می هوند و لبیت فتنه قوقله در اما بونده محبوب هر ادرر خیمه مبارک معناسنه در خصال خصلکک جمیدر ابو خویار دیکدر هما بونده مبارک دیکدر * محصول بیت * سنک چشمکک صبری حقیقون ای خلقاری مبارک کوزل محبوب سنک خطکک رمزی حقیقون ای مبارک فالی آیت

حقیقون ای مبارک فالو آیت (مفردات) (با) قسیمه (سحر) م (چشم) کوز (نو) سن (لبت) کوکل معنون ابدیجی محبوب (خجسته) مبارک (خصل) م (با) قسیمه (رمز) اسرار (خط) یازی (نو) سن (آیت) م (همایون) مبارک (فال) م (معنای اشارتی) سنک معجز اولان نظر عنایت حقیقون ای (انک) املی خلق عظیم) ایله موصوف مبارک خصلتی محبوب خدا سنک قولاً و فعلاً ظهور ایلان اسرار لدنیه رک حقیقون ای مبارک فالو آیت خدا صلی الله علیه وسلم

بخوش لعل نوای آب زندگانی من * برنگ و بوی نوای نو بهار حسن و جمال

سنک لذیذ لبک حقیقون ای بنم آب حیات سنک رنگ و بویک حقیقون ای حسن و جمال نو بهاری (مفردات) (با) قسیمه (نوش) اذت وصل (لعل) برقرمزی قیتلو طاشدر (آب زندگانی) دیرک صوی (من) بن (با) قسیمه (رنگ) م (بوی) کوزل قوقو (نو) سن (نو) یکی (بهار) م (حسن و جمال) م (معنای اشارتی) غذای روحانی بخش ابدیجی سنک کلمات قدسیه لذیذ رک حقیقون ای بنم حیات ابدیه مک باعنی سنک شمائل شریفک و ریاضه طیبه مسکینه حقیقون ای املیت ایله حسن و جمال نو بهاری صلی الله تعالی علیه وسلم

بگرد راه تو یعنی که سایبان امید * بخاک پای تو یعنی که رشک آب زلال

سنک بولکک غباری حقیقون یعنی که اول امید سایبانیدر سنک خاک بابک حقیقون یعنی که اول آب زلال رشکدر (مفردات) (با) قسیمه (کرد) غبار (راه) بول (نو) سن (یعنی که) م (سایبان) کولکه لک (امید) م (با) قسیمه (خاک) طبراق (پای) اباقی (نو) سن (یعنی که) م (رشک) کوی (آب زلال) ساقی صو (معنای اشارتی) سنک اثر سعادتکه اقتفا و اتباع ایدن علا و رتبه انیسارک حقیقون یعنی که انلرشفاهه سایبان امیددر سنک خاکبابک حقیقون که سنک علم شریفک و اسرار طریقتک و انوار حقیقتک طلبنده جان بدل ایدوب خاکبای اولش مؤمنین مخلصین امتسارک حقیقون یعنی که انلرک علم و اخلاص صریحه آب زلال رشک ابلشدر

بجلاوه ای تو چون شیوه های رفتن کبک * بغمرهای تو چون عشوهای چشم غزال

کبک رفتارنده اولان شیوه کی جلوه رک حقیقون غزالک خجسته اولان عشوهر کی غمر رک حقیقون (مفردات) (با) قسیمه (جلوها) جلوه ر (نو) سن (چون) مثل (شیوها) نازل (رفت) کتک (کک) ککک (با) قسیمه (غمرها) کوز قیسار (نو) سن (چون) مثل (عشوها) نازل (چشم) کوز (غزال) جیران (معنای اشارتی) مقام قاب قوسینده مشاهده جلال الله ایله اولان انواع تجلیات الهی برک حقیقون کبک خرام معنوی اولان طرف باهله رک رشکاری بولک کبیدر سنک (مازاغ البصر و ماظنی) ایله موصوف غمر رک حقیقون که نازنین خدا اولان غزال مغبولرک چشمی دخی بولک کبیدر صلی الله تعالی علیه وسلم

بطلب

بطلب خلق تو و نفعه شمامه صبح * بوی زلف تو و نکبت نسیم شمال

سنک لطیف خلقک و صبح شمامه سنک لطیف رایحه سی حقیقون سنک زلفکک رایحه سی و نسیم شمائلک رایحه سی حقیقون (مفردات) (با) قسیمه (طیب) م (خلق) م (نو) سن (نفعه) رایحه (شمامه) ققوله جق شی (صبح) م (با) قسیمه (بوی) رایحه (زلف) م (نو) سن (نکبت) رایحه (نسیم) مشهوریل (شمال) قطب جاتشدن اسنیل (معنای اشارتی) سنده اولان اخلاق الهیه تک الطیبی و شمامه صبح ازادن روح مطهره که ظهور ایلان نفعه رجائیه حقیقون و سنده اولان اوصاف جبهه الهیه تک آثار و رایحه سی و وقت لی مع الله بل واسطه ظهور ایلان نسیم فیض و تجلیات الهیه رایحه سی حقیقون صلی الله تعالی علیه وسلم

بآن عقیق که مار است مهر خاتم چشم * بآن کهر که شمار است در درج مقال

اول عقیق حقیقونکه بزم کوزمن حاتمک مهر در اول کهر حقیقونکه مرکز مقال کردن جنک دریدر (مفردات) (با) قسیمه (آن) اول (عقیق) م (مارا) بزم ایچون (است) در (مهر) م (خاتم) م (چشم) کوز (با) قسیمه (آن) اول (کهر) م (شمارا) سزک ایچون (است) در (در) انجو (درج) حقه (مقال) م (معنای اشارتی) اول عقیق و در یضالیه نمیر اولان نور محمدی و حقیقت احدی حقیقونکه بزم موعبه الهی اولان بصیرت قلین خاتمک مهری و نقشیدر و اول مغزل کندوبه نسبت پوست اولوب این و آن کندودن وجود پذیر و اسانه نمیر اولان و عبارنه صغیر همان آن ایله نمیر اولتور برابطه ربانی و حقیقت انسانیدر اول کوهرفرد حقیقونکه سزک (و علمانه لدنا علما) مقالک در جنک دریدر صلی الله تعالی علیه وسلم

بآن صحیفه عارض که کشت کلشن عقل * بآن حدیقه ینش که شد مقام خیال

اول عارضک صحیفه سی حقیقونکه عقل کلشن اولدی اول چشم حدیقه سی حقیقونکه خیال معنی اولدی (مفردات) (با) قسیمه (آن) اول (صحیفه) م (عارض) یکانی (کشت) اولدی (کلشن) م (عقل) م (با) قسیمه (آن) اول (حدیقه) باغچه (ینش) کورمکک (شد) اولدی (مقام) م (خیال) م (معنای اشارتی) اول نورالکهی کندوده ظاهر اولان جمال محمدی حقیقونکه عقل معاداهلک قلبه نور و کولکله سرور و ربیجی برکاشن غیبر و اول جج مؤمنین و مؤمناتک دنیا و آخرت روینی مطلوبی و شفا عتی مقصودی اولوب کوز یکی کی عزیز و مقبول ذات محمدی حقیقونکه خیالی جبهه کوز لده ثابت اولشدر صلی الله تعالی علیه وسلم

که در رضای تو حافظ کرائفات کتی * بعمر بازمانده چه جای مال و مثال

که سنک رضا که اولان حافظه اثبات ابد سن عمره کیو فالز نه مال و مثال بریدر (مفردات) (در) قی (رضا) م (نو) سن (حافظ) م (کر) م (النفات) م

(بطلب خلق تو و نفعه شمامه صبح * بوی زلف تو و نکبت نسیم شمال)

بیت * سنک خلقک مقبول قوقوسی و صباح شمامه سی نفعه سی حقیقون و سنک زلفک قوقوسی و نسیم شمال نکبتی حقیقون (بان عقیق که مار است مهر خاتم چشم * بان کهر که شمار است در درج مقال) عقیق در مراد قانلی باشد و یا بان جاناندر کهر در مراد دند انلر بدر یعنی دیشلری * محصول

بیت * اول عقیق حقیقون که بزم چشم خاتمک مهر در اول کهر حقیقون که سزک در درج مقال کردن (بآن صحیفه عارض که کشت کلشن عقل * بآن حدیقه ینش که شد مقام خیال) صحیفه عارض بیانه در حدیقه ینش ده بویه در * محصول بیت * اول صحیفه عارض حقیقون که عقل کلشن اولدی اول ینش باغچه سی حقیقون که خیال مقامی اولدی یعنی چشم (که در رضای تو حافظ کرائفات کتی * بعمر بازمانده چه جای مال و مثال) که قهله

مقسم بی بر بطایح و در رضای نولامیه در بمر بازمانده اصطلاح کرده جابه باشد فالز دجک برده دبر * محصول بیت * که سنک رضا که حافظه اگر النفات ایدر سنک عمره فالز دکل که مال و مثاله یعنی جان و باشد فالز قنده فالز بکه مال و مثاله معلوم اوله که با نمرده اون بر عدد دیوان واز ایدی و بوا یکی غزل هیچ بریسته بولمندی

(بخوش لعل نوای آب زندگانی من * برنگ و بوی نوای نو بهار حسن و جمال)

محصول بیت * سنک طاتی لبک حقیقون ای بنم آب حیات سنک رنگ و بویک حقیقون ای حسن و جمال نو بهاری (بگرد راه تو یعنی که سایبان امید * بخاک پای تو یعنی که رشک آب زلال) محصول بیت * سنک بولکک غباری حقیقون که اول امید سایبانیدر سنک خاک بابک حقیقون یعنی که اول آب زلال رشکدر (مفردات) (با) قسیمه (کرد) غبار (راه) بول (نو) سن (یعنی که) م (سایبان) کولکه لک (امید) م (با) قسیمه (خاک) طبراق (پای) اباقی (نو) سن (یعنی که) م (رشک) کوی (آب زلال) ساقی صو (معنای اشارتی) سنک اثر سعادتکه اقتفا و اتباع ایدن علا و رتبه انیسارک حقیقون یعنی که انلرشفاهه سایبان امیددر سنک خاکبابک حقیقون که سنک علم شریفک و اسرار طریقتک و انوار حقیقتک طلبنده جان بدل ایدوب خاکبای اولش مؤمنین مخلصین امتسارک حقیقون یعنی که انلرک علم و اخلاص صریحه آب زلال رشک ابلشدر

بجلاوه ای تو چون شیوه های رفتن کبک * بغمرهای تو چون عشوهای چشم غزال

کبک رفتارنده اولان شیوه کی جلوه رک حقیقون غزالک خجسته اولان عشوهر کی غمر رک حقیقون (مفردات) (با) قسیمه (جلوها) جلوه ر (نو) سن (چون) مثل (شیوها) نازل (رفت) کتک (کک) ککک (با) قسیمه (غمرها) کوز قیسار (نو) سن (چون) مثل (عشوها) نازل (چشم) کوز (غزال) جیران (معنای اشارتی) مقام قاب قوسینده مشاهده جلال الله ایله اولان انواع تجلیات الهی برک حقیقون کبک خرام معنوی اولان طرف باهله رک رشکاری بولک کبیدر سنک (مازاغ البصر و ماظنی) ایله موصوف غمر رک حقیقون که نازنین خدا اولان غزال مغبولرک چشمی دخی بولک کبیدر صلی الله تعالی علیه وسلم

(حافظ جو در شاه جهان مقسم رزق است * از بهر مستی مکن اندیشه باطل) بعضی نسخه ها جو در رزق قلم واقدر اما بنده به
 باطل کادی و لکل وجهه * محصول بیت * ای حافظ چونکه پادشاه عالم فیوضی مقسم رزق را بدی میشت ایچون اندیشه
 باطل ایله یعنی بن نه یرم و نه ایچم و نه ایله کچورم دیواندیشه باطل ایله زیرا پادشاه منی دانا کوروب قلم واقدر در خواجه حسن
 طلب صنعتی رعایت ایلدی (وله ایضا) (شمت روح و داد و شمت برق وصال * بیا که بوی زایم ای نسیم شمال) شمت
 فعل ماضی متکلم و جده در صل یابندن و نصیر یابندن لغت در قوقلدم دیگر روح و داد یابنده در و شمت نک مفعول صریحی
 روح را نک قحیله راحت و حضور

۱۸۲

فلکه منسوب اولان دور بالکله عدل طریق اوزره در خوش اولکه ظالم منزله
 بول ایلتز (مفردات) (دور فلک) م (یا) نسیم (یکسره) را و غور دن (ر)
 علی (منجی) طریق (عدل) م (است) در (خوش) م (باش) بول (ظالم)
 م (نبرد) ایلتز (راه) بول (یا) لاملا یسه (منزل) م (معنای اشارتی) بوزمانده
 اولان ظهورات جمله عدل طریق اوزره در سن همان خوش اولکه ظالم منزل باشد
 جبقار من اساءتک ضرری کندو به کفایت ایدر

حافظ در شاه جهان مقسم رزق است * از بهر مستی مکن اندیشه باطل

ای حافظ شاه جهان قلم مقسم رزق در معین ایچون باطل فکر ایله (مفردات)
 (حافظ) م (فلک) م (شاه جهان) م (مقسم) فعل قیامت (رزق) م (است) در (از)
 من (بهر) تعلیل به (معیت) م (مکن) ایله (اندیشه) فکر (باطل) م (معنای اشارتی)
 ای حافظ خلیفه الله اولان پادشاه حقیقت وجود قلم مقسم رزق م ویدر انلردن
 بکا غذای روحانی ابرشمدی دیو باطل فکر ایله وسوسه ظن ایله استعجاب الله (انک
 لانه دی من احیت ولیکن الله یهدی من یشاء) آیت کریمه من تعمر ایله که انلر و پوش
 بد قدرت الهیه در دو سوال قرینت حضرت نلردن همان متصرف حقیقی هو الله در

وله ایضا

شمت روح و داد و شمت برق وصال * بیا که بوی زایم ای نسیم شمال
 بن محبت روحی قوقلدم و وصال برقی کور دم کل که سنک رایحه که جان ویریم
 ای شمال ییل (مفردات) (شمت) قوقلدم (روح) رایحه (وداد) محبت (شمت)
 نظر ایلدم (رق) م (وصال) م (بیا که) کل که (بوی) رایحه (ترا) سنک
 ایچون (میرم) اولیم (نسیم شمال) قطب طرفدن اسن ییل (معنای اشارتی)
 محمد الله محض اعضای خدا ایله دماغ جامعده محبت الله رایحه سی حاصل اولدی
 و وصال الی الله برقی بصیرت قلب ایله مشاهده ایلدم کل ای توفیق الهی و فقه
 روحی که سنک رایحه که جان ویریم

احادی جمال الخیب نف وازل * که نیست صبر جلم ز شنیق جال

ای حیثیک دوه زینی ایلری سورن کیمسه توفیق ایله وقون که جالک اشتیافتدن بکا
 صبر جیل یوقدر (مفردات) (۱) موزه حرف نداد (حادی) دوه بی ایلری سورن
 دوه بی (یا) لاملا یسه (جال) جمع جل دوه (حیث) م (قفا) طور (انزل)
 قون (که) زرا (نیست) بوق (صبر) م (جیل) کوزل (میرم) صبر (ز) من
 (اشتیاق) م (جال) م (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی اولان حضرت الهیک
 درگاه عالیله سند سموات وارضیک تحمل ایکنکه خوف ایله کلری تکالیف شاقه
 شرعیله و راه عشق و معرفت الهیه سنک سنکین بارلر به تحمل ایدیمی جال معنوی
 اولان اهل الهی علی طریق الترق سائق اولیمی توفیق الهی ربانی و فیض و تجلی
 رحمتی توفیق ایله ویرم اوزر زرازل اولکه جل لاله اشتیافتدن بکا صبر جیل یوقدر

شکایت

و جیل خبری و لکل وجهه اشتیاق جال اضافتی بوند مصدرک مفعول اضافتی در محصول بیت * ای جانانک دوه بی تفتی ویرم
 ایله سورن دوه بی توفیق ایله وقون یعنی ایلری کند زربا صبرا بود کادر جال جانان اشتیافتدن یعنی یورمه طاقت قالدی ایلمی قون که
 بر باره استراحت ایلدم نه سنده مصراع اولد جال و مصراع اولد جال تجنیس خطدر دین علم بدیعی بجه بدیع یلورمش تجنیس خط
 خود نقطه ده اختلافه درلر جر کشته اختلافه تجنیس ناص درلر بوشرحه صناع بدیعی یلورنده تمام اجرا ایکن ایدی
 لیکن شرح زیاد مطول اولوب ناظره سامت و ملالت ویریس زری اول و آخری اولوب مختصر قلدی و الاقواعد و ضعیفی
 و قوافی بیله محلی بخنده ذکر ایکن اندازنه موصول ایدی حتی و خوفدن ایکن استعجابی ذکر ایکن

(شکایت شب هجران قرو کذارای دل * بشکر آنکه برافکنده برده روز وصال) فرو کذار بونده ترك ایله دیکدر بشکر با حرف سبب
 محصول بیت * هجران کیمه سنک شکایتی ترك ایله ای کوکل یعنی هجرانن شکایت ایله اول شکر سببه که روز وصال برده سنی
 برافندی یعنی برده فراق آردندن ظهور ایلدی دیکدر (چو یار بر سر صلیحت و عذر میخواید * توان گذشت ز جور رقیب در همه حال)
 محصول بیت * چونکه بار صلح هواسنده
 و هو داسنده در و عذر دیار هر حاله رقیب
 چورندن کیمه ممکندر یعنی یار بزمه مائل
 اولدقد انصره رقیب چورینه نه اعتبار
 (بیا که برده کار یزهفتکانه چشم کشیده
 ایم بخر بر کار کا خیل) بعضی نسخه ده
 هفتکانه دوشمش و بهضنده هفتکاری
 دوشمش ایکن مائل برده کار یزهفتکانه
 اضافتلی بیایه در کار بزو صف ترکیدن
 ریزیدن کل دو کیمی دیکدر هفتکانه
 یدی قات دیکدر بکا نه مصر درلر فرد
 مناسبه کلر بزدور لومتش فاشدر
 اما بونده فان اغاقدن کتابدر چشمه
 اضافت لایه و یا بیایه در مصراع اول
 مصراع ثانی به مره ویدر بخر بر حرف
 صله کشیده متعلق شعر برافنده اصلاح
 و تقویم معناسنه در بخر بر الکتاب
 اصلاح و تقویم معناسنه در اما بونده
 تزیین مراد در کار کاوه کارخانه بومه یه در
 سابقا بیان اولمدر کار کاوه خیال بیایه در
 محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب
 بیورد کل که کوزمه سنک یدی قات کلر بزم
 برده سنی خیال کارخانه سنک تزیینسه
 جگشز یعنی کار کاوه خیال مزین فائق
 ایچون جگشز کار کاوه خیال چشم
 وادار بونده چشم مراد در حاصلی کل که
 چشم کارخانه سنی یدی قات برده کلر بزم
 مزین ایکنکه که سلاطین واعیان
 ناس جلوس ایله جک خانه لری انواع
 اغشسه ایله بخر پرو تزیین ایدر برده
 هفتکانه چشم بیوردیکی اشارتد کوزده
 مخلوق اولان یدی برده به نه که ناقافه
 سنده مقدماتی بکشددر بویتک
 شرخنده بیت * (جل دختر زون چشم
 ماست مکر * که در نقاب زجایی و برده
 صنیست * بیوج بیتک معناسنی کل که
 کوزک هفتکاری کلر بزم برده سنده
 جگشز در بخر کار کاوه دین و مصراع اولک معناسنی کل که چشم هفتکانه سنک کلر بزم برده سنی دین غریب بخر برلر
 بیورمشر (بجز خیال دهان تونیست دردل تنک * که کس مباد چومن در بی خیال محال) دهان خیال تولایه لردر * محصول بیت *
 سنک دهانک خیالندن غیری بنم دل تنکده هیچ نسته یوقدر که کیمه بنم کبی خیال محال آردنجه اولسون

۱۸۳

شکایت شب هجران قرو کذارای دل * بشکر آنکه برافکنده برده روز وصال

فراق کیمه سنک شکایتی ترك ایله ای کوکل اول شکرانه که وصال کوئی ظاهر
 اولدی (مفردات) (شکایت) م (شب) کیمه (هجران) م (فرو) اشارتی
 (کذار) قو (دل) کوکل (یا) لاملا یسه (شکر) م (آن) اول (برافکنده)
 برافندی (برده) م (روز) کوندز (وصال) م (معنای اشارتی) بودیا کیمه سنک
 ظلت و حجاب بشریه سندن اولان اله هجرانن شکایتی ترك ایله همان سعی و مجاهده
 ایله قرینت و انسبت الهیه تحصیل ایله ای کوکل و بعد کرم الهیه ایله اول شکرانه که
 که وصال کوئی ظاهر بالانص القرآنی اولمدر

چو یار بر سر صلیحت و عذری خواهد * توان گذشت ز جور رقیب در همه حال

چونکه بار صلح هوسی اوزره در و عذر دیار جمیع حاله رقیب چورندن کیمه
 ممکندر (مفردات) (چو) م (یار) م (بر) علی (سر) محبت (صلح) م (است)
 در (عذر) م (میخواهد) دیار (توان) مکن (گذشت) کیمه (ز) من (چور)
 م (رقیب) م (در همه) جمله (حال) م (معنای اشارتی) استعجاب الله (رضی الله
 عنهم و رضوا عنه) آیت کریمه سی سر بجه خیر الناصحین اولان حضرت الله دایم
 قولرینک کندی رضاسنده اولمده کندی دخی انلردن راضی اولمقی دیار و انلره
 نجه ابر جزیل و بر جکی بیان ایدر جمیع حاله نفس و شیطان رضاسندن کیمه
 ممکن لیکن رضاه الله بولندن چیفقی ممکن دگادر

بیا که برده کار یزهفت کانه چشم کشیده ایم بخر بر کار کاوه خیال

کل که چشم هفت کانه سنک کلر بزم برده سنی خیال کار کاوه نخر برینه جگشز
 (مفردات) (بیا) کل (برده) م (کلر بزم) کل دو کیمی یعنی فان اغایی (هفت)
 یدی (کانه) یعنی نوع (چشم) کوز (کشیده ایم) جگشز (یا) لاملا یسه
 (نخر بر) باز می آزاد اینک (کار کاوه) دکان (خیال) م (معنای اشارتی) ای
 محبوب کل بزم جالک فوری کوسر که چشم یدی نوع طبقه سنک فان اغایی ایله
 برده سنی سنک جالک مشاهده سی خیالی دکانک آزاد وسلامت اولسی ایچون چکوب
 قدومه و عرض جالک منظر و مقرب اولمدر

بجز خیال دهان تونیست دردل تنک * که کس مباد چومن در بی خیال محال

تنک کوکله سنک دهانک خیالک غیری یوقدر که کیمه بنم کبی محال خیل طلبنده
 اولسون (مفردات) (یا) لاملا یسه (جز) غیر (خیال) م (دهان) آغز (قو)
 سن (نیست) بوق (در دل) کوکله (تنک) طیار (کس) کیمه (مباد)
 اولسون (چو) مثل (من) بن (در بی خیال) خیال ارقه سنده (محال) م
 (معنای اشارتی) بجه الله بنم مشتاق و مضطرب کوکله سنک کلامک و فیض
 و تجلیک خیالک غیری یوقدر لیکن قبل الاستعداد فیض و تجلی امر محالدر کیمه

جگشز در بخر کار کاوه دین و مصراع اولک معناسنی کل که چشم هفتکانه سنک کلر بزم برده سنی دین غریب بخر برلر
 بیورمشر (بجز خیال دهان تونیست دردل تنک * که کس مباد چومن در بی خیال محال) دهان خیال تولایه لردر * محصول بیت *
 سنک دهانک خیالندن غیری بنم دل تنکده هیچ نسته یوقدر که کیمه بنم کبی خیال محال آردنجه اولسون

(ملال مصطلحی میخام ازجا نماند که کس بچند نماید زجان خویش ملال) ملال مصطلحی لایه درو یا حرف وحدت که حرف تعادل * محصول بیت * بر مصطلح ایچون جانان ملال کوسترم زیر یکم کندی جانان قصدیه ملال کوسترم بر تقدیر چه مضراع ثانی جواب سوال مقدر در یعنی مصطلح ایچون ملال کوسترم جانان زیر یکم جانان قصدیه ملال کوسترم جانان مراد به جانان ملال کوسترم مراد توریه در که رقا علقه مطلع اولسون دیو مضراع اولک مناسبت جانان مصطلحه منسوب ملال کوسترم دین بای نسی ایراد لیکه خلی ملال و برش (قبل عشق توشد ساقط عرب بول * بخلاف کذری کن که خون مات - ملال) قبل عشق اضافتی

﴿ ۱۸۴ ﴾

بنی مستعد کی خیال محاکک طالبند اولسون

﴿ ملال مصطلحی میخام ازجا نماند * که کس بچند نماید زجان خویش ملال ﴾

جانان مصطلحه منسوب ملال کوسترم زیر یکم کندی جانان قصدیه ملال کوسترم (مفردات) (ملال - صلت) م (یا) نشیبه (می نمایم) کوسترم (از) من (جانان) م (که) زیر (کس) یکم (بچند) قصدیه (نقاید) کوسترم (ز) من (جان خویش) کندی جانان (ملال) م (معنای اشارتی) کرچه شوق و محبه قلب سرور در اداس و تعطف مصطلحتن ایچون ظاهر جانان ملال و برش درو یک کوسترم زیر یکم کندی جانان عزیمت بخون ملال کوسترم

﴿ قبل عشق توشد حافظ غریب ولی * بخاک ما کوری کن که خون مات حلال ﴾

غریب حافظ سنک عشقک مقنول اولدی لکن رزم قبرم بر مرور ایل که سکا رزم قانع حلال اولسون (مفردات) (قبل) یعنی مقنول (عشق) م (تو) سن (شد) اولدی (حافظ غریب) م (ولی) لکن (یا) لایله (خاک) طریق (ما) بر (کذری) رکبک (کن) به (خون ما) رزم قانع (ت) سکا (حلال) م (معنای اشارتی) غریب حافظ سنک عشقک بوند موت احتیاری ایل مقنول سیف ریاضات و مجاهدات اولدی لکن سن کر مکدن رزم بجای اولان جل وجودمزه بر جلی ایلوب علاقه وجود بشر بدن زنی خلاص ایچکاه ذاک نورده زنی محو و منفرد ایل که رزم قانع سکا حلال اولسون

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ هر نکته کز در صف آر شمان * هر کو شنید گفتا لله در قائل ﴾

اول شمان صاحبی محو یک وصفه هر نکته که سولدم هر شول یکم که ایشندی قائل خبر علی الله ایچو ندر دسی (مفردات) (هر) جمله (نکته) اسرار (هر) و حدیثیه (نظم) دیده (در) فی (وصف) م (آن) اول (شمان) کوزل اخلاقی (هر که) هر یکم که (و) صبر (شید) ایشندی (کفتا) دیدی (الله) الله ایچون (در) سود (در قائل) خبر علی (معنای اشارتی) اقوال شریعتن و احوال طریقتن و اسرار حقیقتن اول رحان و رحیم و لطیف و باده اولان محبوب حقیقتیک وصفه هه کونه اسرار که سولدم واردات الهیه ایل مولد بکی ایچون هر یکم که ایشندی الله در القائل دیدی

﴿ کتم کی بهشی رجا ناتون * کفت آرزمار که نیودخا دره انشمان ﴾

دیدم که بنم شریف چانه فیر زحم ایدرسن محب دیدی اول زمان که جا اورتاده جان اولمده (مفردات) (کتم) دیدم (کی) فیر (بخشی) احسان ایدرسن (ر) علی (جان) م (تو) اسرار (مدرست) بنم (کفت) دیدی (آن) اول (زمار) م (بود) ولیله (جان) (در بیان) آورتاده (حائل) مانع

﴿ معنای ﴾

شعبان ایدرسن یعنی خالفت اخلاقی او صفه هر نکته که سولدم بهشید مدح و تحسین ایلدی یعنی و شانه لایق و مناسب او صفیر ذل و تحسین ایدرسن دیدی که وندن ایدرسن اولمده انعم الله کتم کی بهشی رجا ناتونم کفت آن زمان که بود جان در میانه حائل * محصول بیت * چانه دیدم که بنم ایدرسن ناتون چانه جان دخی دیدی که اول زمان ایدرسن که ایدرسن در جان حائل و مانع ولیله یعنی آخرت که جان بددن مفارقت ایلد حاصل کلام جاندر مراد حیا تدوین که بو بیند و بیه در * بیت * (ای دل حجاب جانان جانست در میانه * خود از میان چور فتنی دیگر نماید خالفت)

(تحصیل عشق و رندی آسان نمود اول * جانم بسوخت آخر در کسب این فضائل) رندی ده با حرف مصدر عشق و رندلکه فضائل دیدی ما شکار فتنه بو ایکی صفت به معتبر اولدنیچون * محصول بیت * عشق و رندلک تحصیل اول آسان کوردی اما آخر بوفضالت کینده جانم باندی یعنی تحصیل کوی ایش آسان کوردی بکنه اعتبار و غیش (حلاج بر سر دار این نکته خوش سراید * از شافی میرسد امثال این مسائل) این مسائل پیورده یعنی جائز که مسبق ایساک مضبوطه اشارت اوله و جائز در که کندی دانسته مر کوز اولان رموز

﴿ ۱۸۵ ﴾

(معنای اشارتی) مجوبه دیدم که هوقت روح ضعیفه فیض و تجلی ایدرسن مجوب دیدی اول زمانکه راه شغفه وجود کی و جانکی محو و افتادیدن زربا جانان کیمین جانانه واصل اولمزه

﴿ تحصیل عشق و رندی آسان نمود اول * جانم بسوخت آخر در کسب این فضائل ﴾

عشق و رندلک تحصیل اول آسان کوردی بوفضالت کینده آخر جانم باندی (مفردات) (تحصیل) م (عشق) م (رند) حیار (یا) مصدریه (آسان) م (نمود) کوردی (اول) م (جان) م (بنم) بنم (بسوخت) باندی (آخر) م (در) فی (کسب) م (این) بو (فضائل) م (معنای اشارتی) عشق الهی و نفسی مالوفانیدن کیمرب رند و خرابیاتیک تحصیل قبل السلوک آسان کوردی لکن بعد السلوک بومایه سعادت کسب بولنده نیجه مدت ریاضات و مجاهدات ایش ایکن اژدهای هفت سر اولان نفس بد خوا هک الذن آخر جانم باندی و راه عشق بر عقبات اولدنیچون زیاده صعب و مشکل اولدنی ظاهر اولدی

﴿ حلاج بر سر دار این نکته خوش سراید * از شافی میرسد امثال این مسائل ﴾

حلاج داراغاجی اوزره بونکته بی خوش سولدی بو مسائلک اشارتی شافعیین صور مکر (مفردات) (حلاج منصور) م (بر) علی (سر) باش (دار) داراغاجی (این) بو (نکته) اسرار (خوش) م (سراید) ایلر (از) من (شافعی) م (میرسد) صور مکر (امثال) م (این) بو (مسائل) م (معنای اشارتی) غایت و صاله و نهایت عشق و حالاته وجود بی و جاننی فدا ایتیکه واصل اولان حلاج داراغاجی اوزره اسرار عشقن بوسری سولدی که کندی مذهب صاحبی امام شافعی و سارانه مجتهد بن کرچه ظاهر شریعت اجتهاد و مشکلات کشف ایلد بلرکن احوال طریقتن و اسرار حقیقتن بیاله مامور اولد قلردن در دعوتن و اسرار معرفت طرفندن بیان ایلد بلر بوا سرار طریقت مسائلنی ایلردن سوال ایلکر و اهلندن سوال ایلکر

﴿ دل داده ام بیاری شوخی کشتی نکاری * مرضیه السجایا محمود الحسانا ﴾

بر باره کوکل و پرشم که بر شوخ نازک برنگار در عادتاری مرضیه خصیلاری محمود در (مفردات) (دل) کوکل (داده ام) و پرشم (یا) لایله (بار) م (یا) و حدیثیه (شوخی) مقبول (کشت) کوزل (نکار) محبوب (یا) روحیه (مرضیه) مقبول (سجایا) جمع سجید در طاعت مناسه (محموده) مدوح (خصائل) خویر (معنای اشارتی) بحمد الله قلبک ما خلق الهی اولان زیار حقیقی به کوکل و پرشم که لطیف کوزل و محبوب بی نظیر در جاری اولان عادات و افکار لری مقبول و معال بال حکمه و الصلحه در و اخلاق و اوصاف لری بین العباد محمود در

﴿ در عین کوشه کبری بودم تو چشم مست * اکنون شدم چو مستان را بروی نومائل ﴾

﴿ کوشه کبرلک عینده سنک میت چشمک کی ایدم شمدی مستلر کی منارو کومائل ﴾

﴿ ۱۸۶ ﴾

﴿ فی ﴾

چشم مستک کی عین کوشه کبرلک ایدم شمدی سنک برولک کی مستلر مائل اولدم یعنی سنک ابرولک مستانه چشمه نیجه مائل ایه بنده مست ماضی انجیلین مائل اولدم حاصلی متزوی و کوشه نشین ایکن شمدی حالد مستلر مائل اولدم سنک ابرولک کی

اشارت اوله و جائز در که مضراع ثانی به اشارت اوله * محصول بیت * منصور حلاج دارک اوزرند بو نکته عشق کوزل ابرار یعنی خوب ادا ایدر زرا عشق کندی حایلدر پس بولک کی مسائلی شافعیین سرور مکر که الیک حالی دکادر یعنی عشقک احوال و اوصافی عاشق لری لور زاهد بلر (دل داده ام) بسیاری شوخی کشتی نکاری * مرضیه السجایا محمود الحسانا (بیاری و شوخی و کشتی و نکاری بیاری وحدت ایچوندر شوخ بوند ایچون قائل و مطبوع مناسه در و کشت نازک مناسه در کافی کیمی عجمی او قودی و کیمی عربی نکار نکته نقشدر صکره بیالفه طریقیله کوزلره اطلاق ایلد بلر مرضیه اسم مقبول مفرد مؤنث اصلی مرضیه در اعیال سبیله مرضیه اولدی مبدای محذوفه خبر در تقدیری هی مرضیه در السجایا به اضافت اسم مقبول قائم مقام خالعه اضافتدر سجایا سبیلک جمیدر طبیعت و خلقه دیلر خصائل خصلتک جمیدر اخلاق مناسه و اعراقی ماقبل کیدر * محصول بیت * کوکلی بر باره بر شوخه بر ناز که برنگار و پرشم که اخلاقی و اطواری مقبول و خویر لری و خصیلاری محمود و مدوح حدر حاصلی ظهیری و باطنی مقبول و مطبوع برنگار و پرشم کوکلی یعنی بو اوصافه متصف برنگار عاشق اولدم (در عین کوشه کبری بودم چو چشم مست * و اکنون شدم چو مستان را بروی نومائل) در عین کوشه کبری یعنی کوشه کبرلک عین الفطنه ایدم یعنی خالص کوشه کبرلک ایدم بستان ده با حرف صله چون کبرلک ایدم بستان ده با حرف صله چون ادات نشیبه * محصول بیت * سنک چشم مستک کی عین کوشه کبرلک ایدم شمدی سنک برولک کی مستلر مائل اولدم یعنی سنک ابرولک مستانه چشمه نیجه مائل ایه بنده مست ماضی انجیلین مائل اولدم حاصلی متزوی و کوشه نشین ایکن شمدی حالد مستلر مائل اولدم سنک ابرولک کی

اولدم (مفردات) (در) (فی) (عین) (کوز) (کوشه کبر) اهل عزت (بودم) (ایدم) (جو) مثل (چشم) (کوز) (مست) (م) (ن) (صبر) (اکون) (شیدی) (شدم) (اولدم) (جو) مثل (مستان) (م) (بر) (علی) (ابو) (فاش) (ن) (سن) (مائل) (م) (معنای اشارتی) ای هادی اولان بخیرم برودت ریاضات و مجاهدات اهل عزت اولان مردان خدا را که نظرند به سنگ غنی عن العالمین صفات کاه موصوفیه مست و مستغنی عن الخلق ایدم شدمستان صغراق الهی زکی سنگ شراب عشقک نوش ایدوب دائما جمال بی غلبه ک نورنگ مشا هده سنه مائل و مشتاق اولدم

از آب دیده صدره طوفان نوح دیدم * از اوج سینه نقش هرگز نکشت زائل

کوز باشندن بوز کره نوح طوفانی کوردم سینه لو خندن هرگز سنگ نقش زائل اولدی (مفردات) (از) (من) (آب دیده) (کوز) (سینه) (صدره) (بوز کره) (طوفان نوح) (م) (دیدم) (کوردم) (از) (من) (لوح) (نخه) (سینه) (کوکس) (نقش) (م) (ت) (صبر) (هرگز) (قطعا) (نکشت) (اولدی) (زائل) (م) (معنای اشارتی) استبدیالاه (حق) (اذا جاء امرنا وارفانور) آیت کریمه سی سرجه ای محبوب سنگ عشقک آتشک تصور قلیده اشتعالیه قام و حکم قاتی غلبان ایدوب سنگ محبت و شوقدن خونابه تبدیل اولوب سیل اشکم دیده ل مدن روان ایلشد راول قدر کزله بکابلده مکه کوزم باشندن کان بوز کره نوح علیه السلام طوفانی کوردم لکن سینه لو خندن و قلب آتشندن هرگز و بر آن سنگ نقش و خیالک وارزوی جمالک زائل اولدی

دردا که در بخود بارم داد دایر * چندانکه از جواب انکیستم و سائل

حیفاکه دایر کنیدی قته بکا اجازت و برمدی اول قدر که جوابدن وسیله ل پیدا ایلم (مفردات) (دردا که) (حیفاکه) (در) (فی) (ر) (عند) (خود) (کنیدی) (بار) (اجازت) (میم) (بکا) (داد) (و برمدی) (دایر) (م) (چندانکه) (اول قدر که) (از) (من) (جواب) (م) (انکیستم) (قوردم) (وسائل) (واسطه) (معنای اشارتی) (وقدر حکم قاتی دیده مدن آب روان اولمش ایکن حیف که اول بار حقیقی رؤیت جلاله و وصلت ذات بیخونته بکا اجازت و برمدی (و ابقوا الیه الوسیله) آیت کریمه سرجه اول قدر جوابدن و مشایخ کرامدن وسیله ل پیدا ایلم سینه مرادم حاصل اولیحق کنند و اراده می بخو ایدوب بارک اراده سنه تابع اولدم

ای دوست دست حافظ نموی چشم زخمت * یارب که ینم ارادر کردنت جانل

ای دوست حافظک ال ضرری چشمک جانلدر عجب که آتی سنگ یونیکه جانل کوردم (مفردات) (ای دوست) (م) (دست) (ال) (حافظ) (م) (نموی) (جانل) (چشم) (کوز) (زخم) (ضرر) (است) (در) (یارب) (عجب) (ینم) (کوردم) (آرا) (آتی) (در) (فی) (کردن) (چون) (ت) (سنگ) (جانل) (م) (معنای اشارتی) (ید الله فوق اید بهم) آیت کریمه سی سرجه ما دام دست حافظ دست معنوی حضرت رسول الله صلی الله علیه و سلم مایه ده ثابت اولد قیحه حافظ متصف بصفات الهمدر

و آند

و آند اولان قدرت قدرت الهی در والی کو تو نظر لک ضرر لک دفعه نموی در بوله ایکن ما ویت اولدیغیون عیجا سنگ وصلت ذالک سیر اولوب جمال باکالکی کوردمیم دیو دائما خوف و رجا دنا یم

حرف المیم

اگر رخبر داز دستم که بالدار بشینم * زجام وصل می نوشم زیاع عیش کل چینم اگر المدن کلوز سه دلد از الیه او طورم وصل جاشدن شراب ایچم عیش باغندن کل دیرم (مفردات) (اگر رخبر د) (قالقرسه) (از دستم) (المدن) (بالدار) (عجب و بوله) (بشینم) (اونورم) (ز) (من) (جام) (قدح) (وصل) (م) (می) (شراب) (نوشم) (ایچم) (ز) (من) (باغ) (م) (عیش) (کسر عین الیه) (بشت فتح عین الیه) (سرور) (کل) (م) (چینم) (دیرم) (معنای اشارتی) اگر توفیق ربانی الیه بو عبد ضعیفه سیر اولورسه اول محبوب حقیقک قرب و انسینه حضور معنوی یسند ثابت قدم اولم و وصلت جاشدن شراب عشق لایزال نوش ایدم و سرور باغندن فیض و تجلی الهی کلنی دیرم و فیض بلا واسطه دولته ایرم

شراب تلخ صوفی سوز خیادم بخواد بر دایم رلب نه ای ساقی و بستان جان شیرینم

صوفی با قیچی آبی شراب بنم بنیادی خراب ایسه کرک لیک ایم او زره قوای ساقی و جان شیرینی آل (مفردات) (شراب) (م) (تلخ) (آبی) (صوفی سوز) (صوفی با قیچی) (بنیادم) (علی) (بخواد) (استر) (رد) (ایلاقک) (ایم) (طوداغی) (رلب) (طوداقی) (اوزره) (نه) (قوای ساقی) (م) (بستان) (آل) (جان) (م) (شیرینم) (طالتو) (میم) (بنم) (معنای اشارتی) صوفی ظاهر پرستک ماسوا سنی احراق اید بیچی آتش عشق الهی سنسز بنم جان ودلی خراب ایلمدی ای ساقی شراب معنوی اولان الله دل و جاکلی فیض و تجلی بلا واسطه که مظهر ایلسک الیه معنوی الیه اند فیکره جان شیرینی آل

مکر دیوانه خواهم شد که از عشق توشب تاروز * سخن بامام میگویم بری در خواب میبینم

مکر دیوانه اولیسم که سنگ عشقکدن کبکد کو ندره دکن ماهه سوز سوبلرم دوشده بری کوردم (مفردات) (مکر دیوانه) (م) (خواهم) (استرم) (شد) (اولم) (ز) (من) (عشق) (م) (تو) (سن) (شب) (کبکد) (آ) (دک) (روز) (کولدر) (سخن) (سوز) (بامام) (آیه) (میگویم) (سوبلرم) (بری) (محبوب) (در خواب) (او بقود) (می بینم) (کوردم) (معنای اشارتی) جنون عشقه مکر دیوانه و رسوای اولسم کر کدر که سنگ عشقک غلبه سندن کبکد صباچه دک حیم دکل ایکن آفتاب معنویک انوار قدسیه سنگ مظهری اولان ماهتاب او ایاء الله سوز سوبلرم و انلر کله سوبلشمک استرم و میجوی دوشده کوردم دعواسن ایلم

ایست شکر عیان داد و چشمت می بخوران * منم کز غایت حرمان نه با آتم نه با بتم

سنگ لیک مستلره شکر و سنگ چشمک معنوی شراب و پردی ینم کز یاده بحر و غلقدن نه آنکه ینم نه بونکله (مفردات) (آب) (دوداق) (ت) (صبر) (شکر) (م) (بالا) (بالا) (بالا)

یاده نوشلره یاده ینم که غایت بحر و ملقندن نه مستلره یم و نه میخورلره یم یاخو د نه شکرلیم و نه میله یعنی بکا سندن اصلا و قطعا بر طایه حاصل اولم

(اگر رخبر داز دستم که بالدار بشینم * زجام بخت می نوشم زیاع وصل کل چینم) جام بخت پیایه در باغ وصلده بوله در * محصول بیت * اگر المدن کلوز سه دلد از الیه او طورم جام طالعندن می ایچم باغ وصلدن کل دیو شریم یعنی بکادوات ال و روب حرا ده ایرم (شراب تلخ صوفی سوز بنیادم بخواد بر دایم رلب نه ای ساقی و بستان جان شیرینم) شراب تلخ صوفی سوز اضای قنری پیانیه لدر صوفی سوز وصف ترکیبدر سوز بدندن صوفی باندربچی آبی شراب ایم رلب میم صبر معناجه شدن لب ثانی به مقیددر نه نونک کسری وهای اصلیه الیه فعل امر مفرد مخاطب قودمکدر جان شیرینم پیایه و لامیه در * محصول بیت * صوفی باندربچی شراب تلخ یعنی آبی شراب بنیادم ابلد سیر در یعنی وچو دم خراب اید سیر اعدی ای ساقی ایکی ایم او زره قوای ساقی و جان شیرینی آل یعنی قبض الیه یعنی شرابک خرابی اولقدن سنگ خرا بک اولمق اول در مصراع ثانیستک معناسنی دوداغم دوداغه قودن همان دوداقدن سونلش (مکر دیوانه خواهم شد که از عشق توشب تاروز * سخن بامام میگویم بری در خواب میبینم) * محصول بیت * مکر دیوانه اولیسم مکه سنگ عشقکدن کبکد صباچه دک ماهله سوبلشم و پردی دوشده کوردم زرا بوا یکی حال دیوانه لک شایندر یعنی سندن ضیری معهود ابشار صا در اولور که بخنن اوله جفمه دلالت ایلو (ایست شکر عیان داد و چشمت می بخوران * منم کز غایت حرمان نه با آتم نه با بتم) حرمان حاک کسری و راک سکونله مصدر در بحر و ملق معناسنه * محصول بیت * لیک مستلره شکر و پردی و چشمک

(مستان) م (داد) وردی (چشم) کوز (ت) سنک (می) شراب (با) للالبه
 (مضوران) شراب ایچیلر (منه) که (با) اول کیسه به که (غایت) م (حرمان)
 محرومانی (نه) با آنم (نه) انکه به (نه) بالیم (نه) بونکه به (معنای اشارتی) ای محبوب
 آثار جنونم کور که سنک اتوار ذات بیجو نکل مستقر قلبه فیض و کلامک
 و تجلی جلالک لذت روحانیت بخش ایلدی و نظر عنایتک عاشقین مساد قینه
 شراب عشقک لذتی بخش ایلدی بن اول بیچاره به کز یاده سبب حرمان اولان
 نقصانمن نه منتهی حایله به نه مبتدی حایله به بوابیکدن ری حال دکل اینکن
 یتد دعواده به (هذا جنون العاشقین)

شب رحلت هم از پستروم ناقصر حورالعین اگر در وقت جان دادن تو باشی شمع بالیم
 رحلت کیسه سی هم دوشکدن جنت کوشکند کیدرم اگر جان و یرمک وقتده شمع
 بالیم سن اوله سن (مفردات) (شب) کیسه (رحلت) کوج (هم) دخی (ز) بن (پسترو)
 دوشن (روم) کیدرم (تا) دک (قصر) کوشک (حورالعین) م (اگر) م (در) فی
 (وقت) م (جان دادن) جان و یرمک (نو) سنن (باشی) اوله سنن (شمع) م
 (بالیم) باصدق (م) بنم (معنای اشارتی) بقایه رحلت کیسه سی سکران مومنده
 و حالت نزعده بو سف علیه السلام جالن مشاهده ابدن نسوان لذت جلاله
 استغراقنندن قطع دلاریک اجیلقرینی بلدکری کی بن دخی سکران موت اجیلقرینی
 بلوب بلا حساب و لا سوال دوشکدن حورالعینک ساکن اوله قلمی جنت کوشکند دک
 کیدرم ای بلا علت عطل احسان ایدیمی ربم اگر سنن جلالک عرض ایدوب نجلی
 جلالک مشاهده سی نورینه بنی مستغرق قیلا ایدک و عون و عنایت ایدر ایسک
 و لطف و احسان ایدر ایسک

چوهر خای که باد آورد فیضی بر دار انعام ز حال بنده باد آور که خدمتکار دریم
 چون هر رنک که یاد کنوردی سنک انعامکدن بر فیض ایلدی بنده نک حالتدن یاد ایله که
 قدیم خدمتکارم (مفردات) (چو) چسونه (هر خای) هر بطریق (باد) ذکر
 (آورد) کنوردی (فیضی) بر احسان (رد) ایلدی (ز) من (انعام) احسان
 (ت) ضمیر (ز) من (حال) م (بنده) قول (باد) ذکر (آورد) کنوردی (خدمتکار) م
 (دیرین) قدیم (مب) بن (معنای اشارتی) ای بنم رحیم و کریم ربم (فن) عمل مثقال ذره
 خیرا یه (آیت کریمه سی سر نیجه چون بر بنده خای که سنی ذکر ایلدی سنک نه
 لایحوا کدن بر نیجه نائل اولدی (فاذ کرونی اذ کریم) آیت کریمه سنده اولان
 وعد کریمک سر نیجه بر قولک سنی منعم و محسن و رحیم و کریمک ایله ذکر ایلدی سن
 دخی بلیم محضا کر مکدن بنده نک حالتدن ذکر ایلوب کندونک سنن دیندی
 وجه او زره مرادنی احسان ایله که نیجه زماندر سنی تو حید ایدوب درگاه عزتکده
 تضرع و نیاز ایله بو بن اکوب سنک احسانکه امید او زره مرتب اولمشدر

(شب رحلت هم از پستروم ناقصر حورالعین اگر در وقت جان دادن تو باشی شمع بالیم)
 جنتدن * محصول بیت * دنیادن رحلت
 ایلدیکم کیسه دوشکدن جنته دک کیدرم
 اکبر جان و یرمک وقتده شمع بالیم
 من اولور سک یسنی بصدیق او جنده
 بولور سک (چوهر خای که باد آورد
 فیضی بود از انعام * ز حال بنده باد
 آور که خدمتکار دریم * محصول بیت
 چونکه هر بطریق که بل کنوردی سنک
 لطف و انعام مکدن بر فیض ایلدی بنده
 حالده باد که کنوردی اسکی خدمتکار کم
 یسنی بن خا کده بر فیض انعام ایله که
 اسکیدن خاک در کا هم

نه هر کونش نظمی زد کلامش دلپذیر آمد
 نذر و طرفه من کبرم که چالا کست شاهینم

هر کیکه او بر نظم نشینی آوردی انک کلامی مقبول کلدی عجب اطفاف سو کلون بن
 طوتم که بنم شاهینم چابکدر (مفردات) (نه) انی (هر که) هر کیکه (او) ضمیر
 (نقش) م (نظم) م (با) وجدیه (زد) اور دی (کلام) م (ش) انک
 (دلپذیر) کوکل قبول ایدیمی (آمد) کلدی (نذر و) سو کلون قوشی و دراج
 (طرفه) عجب (من) بن (کبرم) طوتم (چالا کست) چابکدر (شاهینم) م
 (معنای اشارتی) هر کیکه کندی سنده اهل الله انتساب و صفوت قلبه روحانیت
 اولیه رقی بحر دظاھر الفاظ فصاحت و بلاغت او زره نظم شعر ایلده انک بیاض کلامی
 اهل قلوب سننده مقبول کلدی ما بنم روح شاهینی اوج احلا دن و جانب قدس الهیدن
 معانی لطیفه و عجیه و علوم لدیه غریبه اخذیله و اسان قیله بیان ایدیم ایچون بین
 الرضا مقبول اولمشدر

اگر باور نمی داری روز صورتگر چین برس
 که مانی نسخه میخواهد ز نوک کلک مشکینم

اگر بوضوح اعتقاد ایتر ایسک بوری چین نقاشندن سوال ایله که مانی بنم مشکین قلمک
 اوچندن نسخه استر (مفردات) (باور) اعتقاد (می داری) طوتم ایسک (رو) بوری
 (ز) من (صورتگر) صورت با یچی (چین) مملکت (درس) سوال ایله (مانی) بر استاد نقاش
 (نسخه) م (میخواهد) استر (ز) من (نوک) اوج (کلک) قلم (مشکینم) بنم مشکین قلم
 (معنای اشارتی) اگر بوضوح تصدیق ایتر سنک کیت وار کشف و کرامته و ذوق
 روحانیتله معارف الهیه دن و علوم ربانیه دن اولان صور معنویلی باذن خدا ارشاد
 خلق ایچون اظهار ایدیمی عارف بالله لادن سوال ایله که بنم مشکین قلمک اوچندن
 کتب ایله بیان اولان معارف الهیلمی استاد کامل اولان مشایخ عظام دخی استساخ
 ایدب ذوق روحانیت و عشق و معرفت کسب اولمشدر

صبح الخیر زد بلبل بجایی ساقیا برخیز
 که غوغا میکند در سر خروش چنک دوشینم

بلبل صبح الخیر آوردی ای ساقی قنصده سن قالی که دون کیسه که چنک خروشی بنم
 باشمده غوغا ایلر (مفردات) (صبح الخیر) م (زد) اور دی (بلبل) م (بجایی) قنده سن
 (ساقیا) الف ندایه (برخیز) قالی (غوغا) م (میکند) ایدر (در سر) باشده (خروش)
 فریاد (چنک) سز (دوشین) دون کیسه (م) بنم (معنای اشارتی) بحمد الله مستجاب
 الدعوه بر عاشق صادق بنم صباحت و بجا هم و ابدی سعادت ایچون خیر دعا ایلدی
 ای شراب عشق الهی بخش ایدیمی بیروشن ضمیر قنده سن غنای قالی بزه همت
 و عون و نصرت ایله که عالم ارواحده (الست برکم) خطابنک لذتی و صدای سعادت
 بنم باشمده اولان قوه خیالیدن فعله کلک ایچون اضطراب و غوغا ایلر لکن خود

(نه هر کونش نظمی زد کلامش دلپذیر آمد)
 دلپذیر آمد * نذر و طرفه من کبرم که چالا
 کست شاهینم (نقش نظم بیانیه و یا حرف
 و حدت و یا تشکیک در دلپذیر و وصف
 ترکیب در پذیریدن کوکل قبول ایدیه چک
 سننه نذر و طرفه بیانیه چالا کست
 و چابک یعنی چوکل دیمکدر * محصول بیت *
 اویله دکلددر هر اول کیسه که نظم
 نشینی آوردی کلامی دلپذیر کلدی
 یعنی هر ناظمک کلامی دلپذیر دکل غریب
 سو کلنی بن طوتم مکده شاهینم چالا ک
 و چابکدر حاصلی هر شا عرک شری
 مقبول اولور مقبول شعر بنمدر که طبیعت
 شاهین کی بو کر کدر (اگر باور نمی داری
 روز صورتگر چین برس * که مانی نسخه می
 خواهد ز نوک کلک مشکینم) باور داشتن
 اینانقدر که حرف بیان مانی بر مشهور
 نقاشنک اسجدر نوک نک قصی و مجمله
 هر سننه نک عبوری اوجی کلک مشکین
 بیانیه در * محصول بیت * اگر اینانمز ایسک
 وارچینک نقاشندن سوال ایله که مانی
 نقاش نسخه استر بنم مشک رنک قلمکدن
 یعنی قلم اوچندن صادر اولان نقاش
 کلامدن یعنی بنم اشعارم نسخه سنی استر که
 ارژنک ادلی کتا بنده سائر استخرا ج
 ایلدیکی نقوشله کتب ایلله (صبح الخیر
 زد بلبل بجایی ساقیا برخیز * که غوغا
 میکند در سر خروش چنک دوشینم)
 * محصول بیت * بلبل صبح الخیر آوردی
 یعنی سحر نفحه سنی ایلدی قنده سن
 ای ساقی قالی زرادون کیسه کی چنک
 خروش و ناله سنی باشمده غوغا ایلر یسنی
 هنوز آوازی بنمده اوتر

(رموز عشق و سرمستی زمین بشنوه
از حافظ که با جام و قدح هر شب ندیم ماه
و پروین) که حرف تعلیل ندیم مصاحب
پروین اول کربلای زی • محصول بیت •
تجربید طریق به بیور عشق و سرمستک
رموز بنی بدن ایش حافظدن ایشته زرا
جام و قدح حله هر کجکه ماه و پروین
مصاحب یعنی صبا حله دك اویقوی
ترك ایدو باده روز عشق و سرمستکی
از برلین بنم حافظ دكل پس بنم معلومدر
انك دكل (وفا داری وحق کوی نه کار
هر کسی باشد غلام آصف دوران جلال
الحق والدینم) وفادار وصف ترکیدر
دارید ندن وفا طویعی یعنی اهل وفا
و با حرف مصدر حق کویده و وصف
ترکیدر حق سوبلیجی • محصول بیت •
وفادار حق سوز سوبلیجی هر کسك ایشی
دکدر رو خصوصه جلال الدین نام
آصف دورانك قولیم یعنی وفادار اوده
و حق کوی بقده و زرا عظمک بنده سی بی
زرا وفادار و حق کویدر (وله ایضا)
(بگذار تا بشارح میخانه بگذریم •
کز بهر جرعه همه محتاج این دریم)
بگذار با حرف تا کید گذار فعل امر مفرد
مخاطب قودیمکدر یعنی ترك ایل
هر چه دج درل تاحرف تعلیل بشارح
باحرف صله شارح طریق عظیم میخانه به
اضافت لامیه در کز کاف حرف تعلیل
جرعه با حرف وحدت و همزه حرف توسل
• محصول بیت • خطاب عام طریق به
بیور قوتا میخانه طریق اوضایه بشارح
یاسی حرف صله اولجه معنی یویله اولور
اما از معنا شسته اولجه معنی قو که میخانه
یولندن کچه لم زرا بر جرعه ایچون
همین یوقیونک محتاجی بظاهر اقو ذکر
کچسیدی که یوقیونک دیبه اما میخانه
ذکر یقرینه سیله یوقیونک پیش زرا
میخانه به قبول لازمدر

بخودانه ظهوری امر صبردر و امانه پیر محتاجدر

• روز عشق و سرمستی زمین بشنوه از حافظ •
که با جام و قدح هر شب ندیم ماه و پروین •

عشق و سرمستک رموزی بدن ایش حافظدن ایشته زرا جام و قدح حله هر کجکه ماه
و پروینک مصاحب ام (مفردات) (رموز) اسرار (عشق) م (سرمست) م (یا) مصدریه
(زمن) بدن (بشنو) ایشته (نه) ن (من) حافظ م (که) زرا (یا) مع (جام)
بوش قدح (قدح) شراب ایچیلن کوچک اسکره چك (هر شب) هر کجکه (ندیم)
مصاحب (ماه) آی (پروین) اولکر (م) بن (معنای اشارتی) عشق و الوار ذات حقه
استغراقك و شراب عشقه سرمستك رموز و اسرار حق حافظك مظهر فیض الهی
و خانه تجلی ربانی اولان روح بر قوسی و قلب نوشانوش صبو حبسی طرفندن ایش
و صورت قالی وقال جهندن ایشته زرا ماسوی الله دن خالی و عشق و معرفتله
مالی روح و قلبه هر کجکه حضرت فخر کائنات علیه افضل التحیات و کالجیوم اولان
اصحاب رسول الله و وارثان حبیب الله لك مصاحبی ام

• وفا داری وحق کوی نه کار هر کسی باشد •
غلام آصف دوران جلال الحق والدینم •

وفادار حق کویلق هر کجکه نك ایشی دکدر جلال الحق والدین اولان زمانه من
وزیرك غلامیم (مفردات) (وفاداری) وفاطو تهجلی (حق کوی) حق
سوبلیجیك (نه) ن (کار) ایش (هر کس) م (یا) وحدیه (باشد) اوله (غلام) م
(آصف) وزیر سلیمان علیه السلام (دوران) زمان (جلال) او او (حق و دین) م
(میم) بن (معنای اشارتی) صهود حقه و عهد اولیاء الله و وفادار حق و وفاء علیه
حق سوبلیجیك هر کجکه نك کاری دکدر لکن یعون الله به و فقر که حال زمانه من ده
خليفة الله فی الارض و قوت اعظم سلطان العارفين و برهان العاشقين بر سلطان
علماء محمد بهاء الدین حضرت مولانا محمد جلال الحق والدینك فلا میم و فیض
واحسانك مظهریم

• وله ایضا •

• بگذار تا بشارح میخانه بگذریم • کز بهر جرعه همه محتاج این دریم •

قوتا میخانه نك طریق واسعه کیدلم زرا بر جرعه دن ایچون جله یوقیوه محتاج
(مفردات) (بگذار) قوتا (تا) جتی (یا) للملابسه (شارح) شاره (میخانه) م (بگذریم)
کیدلم (که) زرا (از) من (بهر) تعلیل (جرعه) م (همزه) وحدیه (همه) جله
(محتاج) م (این) بو (در) قوی (ایم) از (معنای اشارتی) ای صوفی خشک قویری حاله که
تا اولیاء الله و مشایخ عظامک اختیار ایلد کاری عشق و محبت شاره اینه کیدلم زرا
(الا ایمان لمن لا یحبه) حدیث شریفی سر نیجه بر زنه محبه الله تحصیل ایچون
جمله من یو مشایخ عظامک قبول نشه محتاج که وسیله سز و مرشد من حصول

• زیاده •

زیاده مشکدر

• روز تخت چون دم رندی زدم و عشق • شرط آن بود که جزه این شیوه نسجیم •

اول کونده چونکد رنگ و عشق دمنی اوردق لایق اول اولور که شیوه یولندن قبری به
کتبه لم (مفردات) (روز تخت) اول کون (چون) م (دم) نفس (رند) عیار
ولا ابالی (یا) مصدریه (زدم) اوردق (عشق) م (شرط) م (آن) اول
(بود که) اولور که (جز) غیر (ره) یول (این) بو (شیوه) ناز (نسجیم) اصبر لیلیم
(معنای اشارتی) (است بر یکم) کونده ظلوم و جهو لاقله لا ابالیك ایدوب عشق
و محبت اوزره عهده و فادمنی اوردق و حضرت الله ایلله عهد و پیمان ایلدك
شرط انصاف و لایق اولدركه یوناز و نیازله عشق و محبت یولندن غیر ی به کتبه لم
و عهد و وفا ایشکه سعی ایده لم

• جایی که تخت و مستدم میرود پیاد • کر غم خوریم خوش نبوده که می خوریم •

بر بر که جك تختی و مستدی باده و قنابه کیدر اگر غم بر ایشک خوش اولمريك که شراب
ایچدم (مفردات) (جایی که) بر بر که (تخت) م (مستدم) م (چم) بر باد شاه (میرود)
کیدر (پیاد) ییله (کر) م (غم) م (خوریم) ییله ووز (خوش) م (نبود) اولمريك (به) يك
(ی) شراب (خوریم) ایچدم (معنای اشارتی) سنك مفرد اولوب انك سبیل حقدن غافل
اولدیفك قانی دنیا پروفا سزیرد که جم کپی نیجه باد شاهلرک تختی و طبایوب کون و ندیکی
مالی و املاکی و اتباع و انصاری جمله سی باده کیدر و فنا بولور اگر یونمی نغم و شرابی
سراب اولان قانی دنیا ایچون غم بر ایشک خوش دكل و غافل کای دکدر همان شراب
محبت نوش ایشکه سعی ایلدم

• تاو کد ست در کر او توان زدن • در خون دل نشسته چو باقوت احرم •

تاو له که انک کر شیه ال اوردق ممکن اوله باقوت احرم کپی خون دله غرق اولمش
(مفردات) (تا) حقی (بو که) اوله که بود که دن مخففدر (دمست) ل (در) فی
(کر) قوشاق (او) ضمیر (توان) ممکن (زدن) اوردق (در) فی (خون دل)
کوکل قانی (نشسته) اوزر مش (چو) مثل (باقوت احرم) م (ایم) از
(معنای اشارتی) بمحذاه بر اول معاشر که عشق و محبتله وصلت الی الله میسر
اولق ایچون کوکلز قانی باقوت احرم کپی خوناب ایدوب چشمزدن روان و محن و بلا یایه
رضا و تحمل بار کران ایشزد

• واعظ مکن نصیحت شورید کان کما • با خاک کوی دوست بفر دوس نکریم •

ای واعظ عشقه دیوانه اولشاره نصیحت ایلد زرا یزدوستک جمله سی خاکله فردوسه
التفات ایچیز (مفردات) (واعظ) م (مکن) ایلد (نصیحت) م (شورید کان)
عشقه دیوانه اولشار (که) زرا (ما) بز (یا) مع (خاک) طعنی (کوی) محله
(دوست) م (یا) للملابسه (فردوس) جنت (نکریم) باقرز (معنای اشارتی)
ای واعظ بی خبری مقر اولان اعمال ظاهره مشتهای نفس اولان جنته دخوله

(روز تخت چون دم رندی زدم و عشق • شرط آن بود که جزه این شیوه نسجیم •
بیت • روز ازلده چونکد رنگ و ما غسلی نفسی اوردق یعنی رندکی و ما غسلی قبول ایلدك پس یوقیونک شرطی اولدركه بوفك
یولندن قبری یویله کتبه لم یعنی طریق
عشق و رندی به سلوک ایده و ز (جایی که
تخت و مستدم میرود پیاد • کر غم خوریم
خوش نبوده که می خوریم • جایی جایدن
مراد عالم فایدر یا حرف وحدت که
حرف بیان تخت و مستدم عطف تفسیردر
جم سلیمان پیاد با حرف صله اولجه
باده وار مقدن مراد فساد اما حرف
مصاحبت اولجه مراد جلد ر یعنی
کشور مك اما بونده مراد اولکیدر
• محصول بیت • بر پرده که سلیمان
علیه السلام پیغمبرک تختی ییله واره یعنی
فنا یه واره اول پرده اگر غم بر سك خوش
دكل اول یکدر که باده ایچمه و ز حاصلی
غم یکدن باده ایچمه یکدر (تاو که دست
در کر او توان زدن • در خون دل نشسته
چو باقوت احرم) تاجر ف تعلیل یو بوددن
مخففدر که حرف بیان کر قوشاق
باقوتی اجر لکله توصیف ایلدی زرا
فانده و جکرده زبده اولان قرمز باقوتدر
غیرنك غیر طریق ایلد زبده اولور
• محصول بیت • تاو له که جانانک قوشا فیه
ال اوردق اوله یعنی ممکن اوله فان ایچنده
اوتور مشر باقوت احرم کپی یعنی وصلت
ایده ییله محنت و مشقت اختیار ایلش
(واعظ مکن نصیحت شورید کان کما •
با خاک کوی دوست بفر دوس نکریم •)
واعظ منا دی نصیحت اسد نصیحت
دن یعنی قبح یا بشدن او کت معنا شته
فار نیجه بند بر اما بونده مصدر معاشه در
مکن واسطه سیله پس شورید کانه اضافتی
مصدرک مفعولته اضافتی قیلند ندر که
حسرتی تعلیل ما مصراع ثانی به
مر هوند با بونده مع معاشه در تقدیری
با وجود خاک کوی اوست بفر دوس ده
باحرف صل نکر مع متعلق و باده اکا متعلقدر
ایکی مفعول غیر صریح آور نکریم فعل ثانی
استقبال مشکلم مع غیره • محصول بیت • ای واعظ شورید زره نصیحت ایلد زرا یزدوستک یعنی یونک کپی بال فعل
وجود یله اکا نصیه طریق باقرز

استقبال مشکلم مع غیره • محصول بیت • ای واعظ شورید زره نصیحت ایلد زرا یزدوستک یعنی یونک کپی بال فعل
وجود یله اکا نصیه طریق باقرز

(چون صوفیان بحالت رقصند مقصد ما نیز بهم بشعبد، دستی بر آوری) حالت رقص بیایند و نون و دال است که سنک اداست جعید هم
 بوده نیز لفظی نا کید اندر یعنی بر سیله اکتفا نازد پس ضرورت وزن را بچون کشد و بشعبد با حرف صه و یا حرف تعلیل شعبد، مصدر در
 ذخرج یا شدن حقه بازلفه و حبله بازلفه دیراز دستینه یا حرف تشبیه در همان دست و نمکدر بر اذات استعلا آوریم فعل مضارع
 متکلم مع غیره، در یا خود فعل امر متکلم مع غیره، فالدر روز و فالدرالم در نمکدر و محصول بیت چونکه صوفیای حالت رقصند مقصدال در یعنی
 رقاصه کردن ابله در و رقاصه انلوه

﴿ ۱۹۲ ﴾

پيرو لك ايلرل زده شیده یه و یا شجده ابله
ال قالدر روزیال قالسدرالم یعنی زده
نك طور میوب الیزری بر حله ابله مشغول
ایده لم ال قاندر نقدن مراد بر کاره
مباشرد حاصلی انلری عباد و زهادده
ایکن خناهی به مباشر و لیحق بز که کورت
رند انده اوله و ز بطریق اولی مباشر و اورز
بعض نمنده بحالت ور قصنده واقع
اولش و اوها طفه ابله بس یونسنه بی
قبول ابلک غریب حاتسدر مصراع
تا نینک معناسنی بزده حق حقه یاز لغد قصه
مباشرت ابلش (از جرعه تو خاک زمین قدر
لعل یافت * بچاره ما که پیش تو از خاک
کتریم * محصول بیت * سنک جرعه کدن
برك طراخی اهل قدر یعنی بولدی یعنی سن
خاک جرعه جا مکی * بچکه جوهر می به
منی بولدی اما بچاره بز که سنک فکیده
خاکدن کتوز یعنی بز جرعه جا مکی میسر
اولز که زده جوهر می به سنه لاحق اوله و ز
حاصلی فکده طراخیه قسدمز یوقدر
(زان پیشتر که عمر کرامایه بگذرد * بگذار
تامه بل روی تو بگذرم) کرامایه آخر
بهالی * محصول بیت * اندن اول که اضر
بهالی عمر بکرمی آخر بهالی عمر بکرمی اول
مانع اوله قوتاسنک رو بک فر شوسته
کچلوم یعنی بوزی میوایده رو بک فر شو کدن
کچله (حافظ جوهر بکنکره * کاخ وصل
نیست * باخانک آستانه این در بصر بریم)
کنکره قور فوق ثلاثا حصارک و کو بر نك
و مزار نك قور قولنی کچی که هر چه
اکاشرفه در لرش نك منی و رانک سکونله
کاخ کوشک و سر ابد ز کنکره * کاخ
وصل اضافتری بیایه در خاک آستانه
این در لایه زرد بصر بریم کچله دی بکدر
روزمره رنده * محصول بیت * ای حافظ

چون صوفیان بحالت ورقصند مقتدا * مانیر هم بشده دستی برآوردیم

چونکه صوفیا حالت ورقصند مقتدا در بر دخی هم حقه بازلقه رقصه مباشرت
 ابدالم (خفردات) (چون) م (صوفیان) م (یا) طرفه (حالت) م (رقص) م
 م (اند) ادا جمع (مقتدا) م (ما) ر (نیز) دخی (یا) لعلابه (شده)
 حقه با لاتی (دستی) رال (بر) یوازو (آوردیم) کتورم (منای اشارتی) چونکه
 اسیر نفس اولوب تغیر شکل لاجل الاکل ابلیان صوفیان مدعیان ریا و سمعه ایله
 صوفیان محفل حالات سیه زینی ورقص ذوقه زینی اظهار ابتکله بی تمیز
 اولان حوام کاله واملره مقتدا اولشردر ای، عاشق عشاق بر دخی نسقرا حقه با لاقه
 رقصه مباشرت ابدالم که اگر ایضا کری باوج مناسبدر

سنگ جرعه کدن برک خانی اهل قدرنی بولدی بیچاره بزرگه سنگ فکمه خاکدن کتور
(مفردات) (از) من (جرعه) م هنره اضافت ایچو ندر (تو) سن (سنگ)
طریق (زمین) بر (قدر) م (اصل) م (یافت) بولدی (بیچاره) م (ماکه)
بزرگه (پیش تو) سنگ او ککنده (از) من (خاک) م (کتریم) زباده اک-کز
(معنای اشارتی) ای محبوب سنگ شراب عشق لایزالیکت جرعه سندن خانی اولان
وجود انسان اهل وجود هر کبی بر قدر طال بولدی که شاهان جهان خاک کپا چربه
پوزورمه که نمیده درل انکیچون بر بیچاره دلخی نفسی و وجودی ترک ایدوب سنگ
حضور معنویکده ذل و تعاریفه خاکدن کتور اولسن

اندىن اوكدىن رك كه اغرى به او عمر كچه قوناشنىك بوزك مقابلته كچهلم (مفردات)
(زان) اندىن (پيشتر) اوكدىن رك (عمر) م (كرنامه) آغرى بهالو (بگذرد)
كچه (بگذار) فو (نا) حتى (مقابل) م (روى) بوز (نو) سن (بگذرد)
كچهلم (معناى اشارى) اى رحيم و لطيف و كريم اولان محبوب بزه تقدير واحسان
ايلدينىك عالم كندوبه فيت اوليان آغرى بهالو عمر جوهرى كچهوب تو كغزىدن اول
ينه محضا لطف و كر مكدن بزي عصمتده قلوب داغما جالالت نورى مشاهده اينيكله
حضور منو بكنده اخلاص وجهى اوزره تاقىقدم ايلوب ينه بو حال اوزره بزي
لقا كو اصل ايله سن

ای حافظ چونکہ وصل قصر تک کنکرہ سنہ بول بوقدر بوقیوت آستانہ سنک خاکہ

چونکہ وصل قصر ینک کنکرہ سنہ یول یوقدر یعنی چونکہ وصل جاتانہ بحال یوقدر یوقونک ایشیکی طپراغہ کیجندلم یعنی وصل جاتان ممکن دکل ایسہ ملازمت خاںک درجایان ممکندر مصرع نایانک مضاعفی یواسنانہ ینک خاکی الہ عمری پاشاہ ایلتلم دین مضافی پاشاہ ایلتسہ عیش واول فہوا سنانہ سی طپراغہ پاش ایلتلوم دین وزیق منا ویرمکده لاحقہ سابق ومقتدا اولاش

✽ 1214 ✽

﴿الم يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَتَزَكَّوْا ۖ وَلِنُاقِضَ إِلَيْهِمْ أَهْلَهُمْ أَنْ يَنبَغُوا﴾

وقت اولدیمی دوستره که رحم ایلدر و نافض عهد اولاره وقت اولدیمی که یشیان اولهل (مقردرات) (الم بأن) وقت اولدیمی اتی یانیدن قرب وقت معنانه همزه استه هام ایچولدر (للأحاب) دوستلر ایچون (ان یزحوا) رحم ایچکلری (لثاناضین) بوز ییملر ایچون (عهد) قول و قرار (ان یئدوا) یشیان اولهلقلری (معنای ایتاری) راه عشقه روز شب آج و صومرز و کیکدر اوبقوسمز و صد هزار عن و یلایه فحشل الیه محمل مرحمت اولدم عجب قرینت حقه اولان دوستلره نرم حال پر یشانمه رحلری وقتی اولدیمی و یوم السده حضرت افه الیه اولان عهدنی نقض ایدیلر. وقت اولدیمی که یشیان اولهل و توبه واستغفار ایلدر

اندر شول کیمه نك خبری کلدیمی که انلرد نصکره کیمه لدی حال بو که انک سینه سنده
 بآسف آتشی بالکاور (مرفعات) (الم یا نهم) انلره کلدیمی (انباء من) شول
 کیمه نك خبری (بنت) کیمه لدی (بهدهم) انلرد نصکره (واو) حاله (فی)
 ظرفه (صدر) کوکس (ه) ضمیر (ار) آتش (اسی) غصه و تاسه (تضمیم)
 آتشک یا کلکمری و علو لغاری (منا ی اشارتی) عجب احباب عالیجنابر
 کندیلرد نصکره سینه سنده عشق و محبتک و افتراق احبابک غصه و تاسه فی آتشی
 شله لن و کیمه صبحه دکن آرز و عاشقانه آو فریاد یمن کیمه نك حال خبری
 انلره کلدیمی که رهت و بر شفت اندل

تولیدی بنم قوم کچن احوال یله دی اتلردن رجا ایدیمی اوزده که مبالغه ایله
اکرام ایدوب ترخ ایدلردی (مقن دان) (فیالیت) ای نولیدی (قومی) بنم قوم
(بیلگون) یله لردی (عما) شول شنی که (جری) یکیدی (علی مریج) رجا
ایدیمی اوزده (شهم) اتلردن (فیخفا) مبالغه ایله اکرام ایدلر (ورجوا) رحم
ایدلر (مئای اشباری) اول صاحب همت و اهل شفقت و مروت اولان قوم

(وله ايضا) (البيان للاحباب ان يترجوا) والله قضين العهد ان يتدبروا هـ مـ هـ حرف استفهام انكاري لم ان دل عهد مطلق بلام حازمه اليه ساقط
اولشدر اصلي اني باني ابدى مهموز القامتل اللام مصدرى اناك اور كسر همزه اليه حشوت معنائه يعني وقت اولادى بي الاحباب
لام حرف صلة ماقتلدى قوله متعلقه ز احباب خيك جتى يعني دوستلر ان حرف مصدر ر يترجوا منصوب ويزان حرفيه علامه
نصب سقوط نون جعدهر تاويل مفروده ان اليه محلا مرفوع فاعل فعل عهد مطلق واور حرف عطفا انقضين معطوفه ز الاحباب
العهد لفظا منصوب مقول صريحه ز ناقضينك عهدي بوز يحيلده كدران بتدبروا اعرابى ان يترجوا اكيد ز تدبر بيشياناق
معنائه در (مخصوصونيت) دوستلر بزه ترجم اليك وقتى اولدى بى يعني وقت اولدى دى عهدي تنقض ايدهاره بيشيان اولدى وقتى
اولدى بى يعني اولدى بويتك اعرابده ١٩٣ هـ بان فعل مضارع در ديكه نصكره ان يترجوا وجهه بى محلا مرفوع فاعليه ز

بر درایتک بناده با حرف صله ما ستم موصول
ی جمله فاعله ما تک صله سی و مصرع ثانی به
سبیله مرغی اولشدر وزنی متفع در تقدیر
هم جایز و در به مرغی کلمه متعاقب به مقوما
قد حقاوت مهر باقی دیش و نصاب صبیانه
ب انشاده ما و ی لا حقاوت و اقمدر مهر باقی

مستاسنه و راجوا بحقوقه مصلو دران رجوا تقدیرند. بوابی فعله. واقع و اوسیر قومه راجه در. محصول بیت. ای بار تولیدی
طافه به لیدی انلردن راجی اولانک اوزر نه جاری اولانی یعنی سرگذشتی تا که راجی بحسب ایدوب اسر که لیدی یعنی قوم کندیلردن
راجی و کندیلر محتاج اولانک اوزر نه نه بکندگی که راجی به لیدی بحسب ایدوب اسر کر لیدی مر بجدن مراد خواهه کنند و راجی راجک
مستی که موصول وگاه استهفام وگاه حرف مصدر طوبی بحقوقی فعل مضارع مفرد در حقان اشقی و باجملک مستانه دین عیب
ایضه مظافه به مالک امش (ای موسم التیروز و اخضررت الی) (خلفوا فی القید لاتنرم) ای فعل ماضی مفرد مذکر غائب اذین
یعنی ضرب بایستن ناقص بای معجون الفاء کلدی دیکدر موسم انفا مرفوع فاعله راجی ک نیر و اقط مجرور مضاف الیه یهدر موصک
مرب نوروز در و او حرف عطف اخضررت فعل ماضی مفرد مؤنث غایب افعلال (۱۹۴) بایستن اجرت کی بشردی دیکدر ز را

تولیدی حق نه اینک یلدر مسله بزم اوزر بزم نفس و هری یوزدن جاری اولان
احولی و بلا و مصائبی به لیدی و کمال شفتلردن کندیلردن رجا یدیمی کیمه
اوزر مباله الیه اکرام و ترجمه لیدی

﴿ ای موسم التیروز و اخضررت الی ﴾ ﴿ خلفوا فی القید لاتنرم ﴾

نوروز زمانی کلدی و تیر سیر اولدی نه اولدی یعنی ایدیمی نان و لطیف زنانله که
ترنم انتر (مفردات) (ای) کلدی (موسم التیروز) نوروز زمانی (واخضررت)
بشلتدی (ای) جمع ربه که بوکسک بر دیکدر (خا) نه اولدی (خلفوا) جمع
غایبه که تنفی ایدیمی زنانله (التیروز) نازه و تر (لاتنرم) آواز و تنفی التیروز (معنای
اشارتی) بحمد الله نفس و هوای ترک الله و کثرت ذکر الله الیه قلم باغی نازلندی
ویشلتدی فیوضات خدایه استعداد زمانی کلدی اول مسارف و اسرار الهی بیان
ایدیمی عارف و لطیف نفس اوزر غایب بحمد الله اولدی که اسرار و عارف بیان التیروز

﴿ حکي الدمع عني ما الجوانح اخمرت ﴾ ﴿ فيا عجباً من صامت يتكلم ﴾

کوزم باشی حکایت و فاش ایلدی شول نشی که جو نیم سز ایلدی ای نه بکدر که
بر صامت سوز سوزیلر (مفردات) (حکي) حکایت ایلدی (الدمع) کوز باشی
(عني) بندن (ما) شول نشی که (جوانح) جمع جانحه که کوکس طرفه متصل
ایکولدر (اخمرت) سز ایلدی (فيا عجباً) ای نه بکدر (من صامت) بر صامت بندن
(يتكلم) سوز سوزیلر (معنای اشارتی) (حدثني قلبي) کلام کبار سر بجه حق سبحانه
و تعالی حضرت تریک مینه بی کینه ده و دیه قلوب جوانحه کندیمی سز ایلدی
مسارف و اسرار لدیه ری مرآت بحال اولان قلم بکا خبر و پرد کد نصرکه کوزم
باشی دخی حکایت و اظهار ایلدی بوز امر عجبدر که قلب عارف صمت الله
بلا حرف و لاموت سوز سوزیلر و اسرار الهی بیان ایلر

﴿ شهور بها الاوطار تفضي من الصبا ﴾ ﴿ وفي شاتنا عيش الی بیع محرم ﴾

بویلر بر آیدر که بویلدره عشق و نازه لکدن حاجت قضا اولور و حالو که بزم
حمرده بهارک عیشی حرام قیلنشد (مفردات) (شهور) ایلر (بها) اول
آیلدر (الاطوار) جمع و طر که حاجت مستانه در (تفضي) قضا اولور (من الصبا)
عشق و نازه لکدن (وفي شاتنا) بزم حمرده (عیش) درک و حیات (البیع)
بهار (محرم) حرام قیلنشد (معنای اشارتی) ککر چه آثار و اخبارک
مقتضا بجه شهور مبارکه که زده عشق و محبت و اخلاص قلب الله طلب اولان
دنیا و آخرت حاجت لری و مراد لری قضا اولور و حاصل اولور لکن (وهما حرامان
علی اهل الله) حدیث شریفی سر بجه بزم حمرده دنیایک و آخرتک بهاری عیشی
و دیر لکی حرام قیلنشد

﴿ بنی عما جودوا علينا بجرعة ﴾ ﴿ ولا فضل اسباب بها يتوسم ﴾

ای بزم عزم اوغاری بزم بجرعه احسان ایلر که حالو که فضل ایچون اسباب

ضرب بایستن دم کوز باشی لفظی مرفوع فاعله راجی حکاک صنی جار مع المجرور حکاکه متعلقه موصول عملاء صوب ﴿ وارد که ﴾
مفعول بهیدر حکاک یعنی صله سله الجوانح جمع جانحه در که سته جانندن ابکی یککدرنم که مخلوع جمع ضامدر که او کورده کیکی جانندن
ایکی ککدر جوامع لفظی مرفوع مبتدا اخمرت فعل ماضی مفرد مؤنث غایب افعال بایستن فاعلی خبر محتمله عسرتی جوامع راجعدر جله
قلبه امر ایدن محلامر مرفوع خبر مبتدا اخبار بر نشی کی لکه دیر اصلیه اخرت ایدی اسم موصوله راجع اولان خبر موصوب حذف
لوتش مبتدا الله خبر جله اسماء امر ایدن محلی بوق صله سید باسم موصول صله سله بیان اولندی فیافا فصحه و با حرف
لذا عجبانکره غیر مقصوده یار جلا خذ یدری کی سبالله طریقه عجب مبتدا ایدر یعنی ای عجب کل کور بوضرب قصه بی من حرف تبیین

اخضررت بزمه در لیدی رانک منی و پاک
قصیده بویه نیک جمعدر و ر بوده حرکات
ثلاث جازدر دپه مضانه که خار سیده
توده درل تقدیرا مرفوع اخضررتک
فاعله در فاعله جواب شرط محذوفدر
و ما لم استهفام تقدیری اذانی موسم
التیروز و اخضررت الی خلفوا فی القید
حرف موصول به متعلق تقدیری فاحصل
للفروانی غوانی غایبه نیک جمعدر غایبه شول
خاتونه دیر که زوجیه مستغنیه اوله
اخباردن بنی اردن غیری به باقیه و شول
خاتونه ده دیر که کمال حسن و جلاله ن
اسباب حنه احتیاجی اولیه القید غیک
کسر یله خیدانک جمعی یعنی بیضاتک
جمعی اولدی یعنی کی یوشق کوده لی
خاتونلر دیکدر لاتنرم فعل نفی استقبال
مفرد مؤنث فائده ضمیر فاعلی غوانی به
راجعدر جواب استهفام واقع اولش
شید نکیر و کلن ابیت آخرتد حرف روی
واقع اولان میک مافیلد کی من تمام شایع
اولی کرک که بر و او متولد اوله که اکاهم
فایده حرف اطلاق دیر لکه که قصیده
برده ده میک مافیلد کی کسر نه ن
اشباهندن بر یا تولد اولور محصول بیت

موسم نیروز یعنی بهار کلدی و طافه و دیر
چار و چمن اولوب بشردی پس بویه اولدی
تارک اندام کوزل قرل و کلنله اولدی که
ترنم و تنفی التیروز یعنی اول بهار خوش و خروش
و تنفی و ترنم موسیدر پس نان قرل و کلنلر
ایچون تنفی و ترنم التیروز دیکدر لفظی عید اصلنده
فختله در بوند سکون یا الله اوقور
ضرورت وزن ایچون دین و غوانی جمع
غایبه در که ایلیمی صورت مستانه در و منه
سنده اخضررت افعال بایستن مفرد مؤنث
غایبه در دین کلام عربی عجب متبع ایشلر
(حکي الدمع عني ما الجوانح اخمرت) ﴿ فيا عجباً
من صامت يتكلم ﴾ حکي فعل ماضی مفرد مذکر
غائب اقط مشترک در حکایتله مشابهت بندن

صامت التیروز به کوشه دیر ناطق دو باله قیوه دیکدری کی بوند تشبیه طریقه کوز بایستن کتایتدرا اگر چه صامتک بر معنای ساکنه
بتکلم فعل بایستن فعل مضارع مفرد مذکر غائب جله فعلیه مبتدای محذوفه خبر در تقدیری هو بتکلم در و بوجه اسمیه امر ایدن محلا مجرور
صفتدر صامتک محصول بیت کوزم باشی حکایت ایلدی یعنی اظهار و ابراز ایلدی اول نسیه بی که بهاولم اعتبار و اخفایلدی یعنی
دروغ اخفایلدی کنی اشکر اظهار ایلدی یعنی عشق و محبتی کوزم باشی اظهار ایلدی حاصلی کر به محبت درونی ابراز ایلدی پس ای عجب
کل صامت متکلمی سیر الیه یعنی صامت تکلمه کلدی کی کور که اول صامت کوز بایستن تکلم ذکر قافیه ضرورت بچوند و الا صامت مقابل
ناظفدر جوامع جمع جانح دینار صامت ایشلر صراع تائیک معنای ای نه بکدر که جانسز و لرزدین روح کلامه و اصل اولامش
(شهور بها الاوطار تفضي من الصبا) ﴿ وفي شاتنا عيش الی بیع محرم ﴾ بویست بیت مستانه مافیلد اولی مناسب ایلدی لکن
به من ابشار حارک نفعه سده تابع اولوب

وارد که اول اسبابه علامتسور (مفردات) (بنی عذ) ای بزم عمر اوغاری
(جودوا) احسان ایلر (علیسا) بزم اوزر بزم (بجرعه) بجرعه الیه
(والفضل) حالو که فضل و کرم ایچون (اسباب) سیر و وارد (بها) اول اسبابه
(یتوسم) علامتسور (معنای اشارتی) ای بزم بزمک ایمان و اسلام قرداشی بزم
عمرک فضل و کرم صاحبی اولان پیران طریقت اوغاری بزم شراب عشق الهی
لایزالیدن بجرعه احسان ایلر زرا فضلك و عندالله قدر عالی اولفلك صلاحی
جود و کرمدر تا که بزدخی اول بجرعه سبله راه اهل اللهده بختدم اوله لم

﴿ ابان علال کل السلاطین سطوة ﴾ ﴿ ترجم جزاک الله فالخیر منم ﴾

ای سلاطینک بیجسی اوزر قهر و قوت بوندن حال اولان کیمه ترجم الله تعالی
سکا خبر جزا و یرسون ایلدی خبر غنیمتدر (مفردات) (ابان علال) ای عالی اولان کیمه
(کل السلاطین) جمیع سلاطانله (سطوة) قهر و قوت بوندن (ترجم) ترجم الله
(جزاک الله) الله تعالی سکا خبر جزا و یرسون (فالخیر) زرا خیر (منم) غنیمتدر
(معنای اشارتی) ای حضرت الله فریت و معرفت الیه جمیع سلاطین دنیا اوزر
قهر و قوت قدسیه بوندن حال اولان سلطان حقیقت و پر طریقت بزی سره پاره
ترجم الله تعالی سکا خبر جزا و یرسون معلومکدر که خبر قرآنی عین غنیمتدر

﴿ لكل من الخلال ذخر و منیة ﴾ ﴿ والمافظ المسکین فقر و مفرم ﴾

دوستلردن هر بیسی ایچون آرزق و حصول مراد وارد و حالو که حافظ مسکین
ایچون فقر و زین وارد (مفردات) (لکل) هر بیسی ایچون (من الخلال)
دوستلردن (ذخر) آرزق (و منیة) مقصود و وارد (و المافظ المسکین) مسکین
حافظ ایچون (فقر) م (و مفرم) بضم المیم بر نشی به مبتلا اولی و یقع الیه اداسی
لازم اولان دین (معنای اشارتی) حافظ هر وجهه الیه محل مرحمت و محل احساندر که
دوستلرک هر بیسی ایچون ذخر آخرت و حصول مراد وارد اما حافظ مسکین
ایچون فقر و احتیاج و اداسی لازم اولان دین و محن و درد و بلا یای عسفه ابتلا
وارد که وجوده محل مرحمت اولنشد

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ بزم توبه سحر کتم استخاره کتم ﴾ ﴿ بهار توبه شکن میرسد چه چاره کتم ﴾

سحر وقتی توبه قصده استخاره ایلیم دیدم توبه شکن بهار ایشورنه چاره ایدم
(مفردات) (یا) لاجلابه (عزم) قصد (توبه) م (سحر) م (کتم) دیدم
(استخار) م (کتم) ایدم (بهار توبه شکن) توبه قرینی بهار (میرسد) ایشور
(چه) نه (چاره) م (کتم) ایدم (معنای اشارتی) ش علی رضی الله عنه (م عرف الله
قال یصح الترام) کلامی سر بجه اسرار و احوال عشق اظهار و بیان ایلیم دیو
سحر وقتی توبه قصده استخاره ایلیم دیدم توبه شکن اولان بهار جذبات رجائیه
ایشور غالب اولوب اراده می محر ایلر چاره ایدم

بهائوشم) بی عنای ماضی حرف ندا مقدر در اصلنده بنی ایدی اینک جعی اضافه تون ماقط اولش عه اضافی و عک ناخبریه لایه درای
عزم اوغاری عربید بایسته اکثری بویست جار ایدم جودوا فعل امر جمع مذکر مخاطب جاد بچوددن یعنی نصر بایک اجوف و او بندن
مفعول بهیدر ایلک دیکدر ز را جود جیک غنیمه جومر دلکه دیر لکه دیر ج کاور قل کی علیا جار مجرور به جود و به متعلقدر بجرعه توبه
جود و به متعلقدر و او رابطه حال لافضل جار مجرور به حاصل به متعلق مقدم خبر فضل نقص نقص در تفاق دیکدر اسباب مؤخر مبتدایک
جکیدر مپ شول نشی در که انکله بر نشی اولش جار مجرور به توبه به متعلق توبسم فعل بایستن فعل مضارع مفرد مذکر غائب یعنی للمفعول
وسم دن مشق نشاتلور دیکدر جله فعلیه امر ایدن محلامر مرفوع صفتدر اسبابک محصول بیت ای عزم اوغاری بجرعه الیه بزم جومر دلک

(زیاده خوردن پنهان ماول شد حافظ * بیا که ربط ونی رازش آشکاره کنم) ربط ایکی باک قند سبه فیروزه دبر * محصول بیت *

۱۹۸

(معنای اشارتی) اگر اول محبوب حقیقت جانب قدسیه شدن بکا برفض ونبلی و بر ذوق روحانی ابریده تکرار یکی باشد ن جوان اولوم (ربنا احینا اثنتین) دینی اوروب ایکی کره حیات بواش اولوم

زیاده خوردن پنهان ماول شد حافظ * بیا که ربط ونی رازش آشکاره کنم * حافظ عتی شراب ایچمکن ماول اولدی ربط ونی آواز به الی رازی آشکاره ایدم (مفردات) (ز) من (باده) شراب (خوردن) ایچمکن (پنهان) کیزلو (ملول) م (شد) اولادی (حافظ) م (با) للملابسه (باک) آواز (ربط) آلت ساز (نی) م (راز) سر (ش) آلت (آشکاره) م (کنم) ایدم (معنای اشارتی) سیک کی سستی ممکن اولسان عشقی ریا خوفدن ایچون زاهد خشکرکی اختفا ایچکله اوج علاوه ترقیدن کبر و قالدینی ایچون حافظ ماول اولدی شدی روحی سی و نفسی میت اولغله کندنی به دواهر پیه سنده باعث ترقی وانکشافی اولان ربط ونی آواز به اسرار عشقی آشکاره ایدم و فریاد و فغانه رسوای عالم اولم که راه عشقه صادقی و محل مرحمت اولد بفر ظاهر اوله

وله ایضا *

بیا که برافشانیم وی در ساغر اندازیم * فلک راسقف بشکافیم و طری نودر اندازیم * کل ناکل صاجدم و ساغری شرابه بر ایدوب نوش ایدم فلک سفنی یقلم و بر یکی عمل براقلم (مفردات) (یا) کل (نا) حتی (کل) م (برافشانیم) صاجدم (می) شراب (در) فی (ساغر) قدح (اندازیم) آتملم (فلک را) سناک (سقف) طنم (بشکافیم) یارلم (طرح) عمل (یا) وحدتیه (نوی) یکی (در اندازیم) آتملم (معنای اشارتی) کل ای عاشق صادقی اسرار و معارف کالربنی صا چه لم و قلب قد حنه شراب عشق خدایی طواید ربوب ذوق روحانیت اظهار ایدم فلک سفنی یقلم که تعلقات ماسوا دن قلبی باک ایدوب بر یکی عمل براغه لم و قلبی عشق آکویه ایدم معور و انوار تجلیاته مسرور ایدم لم

اگر غم لشکر انکیزد که خون عاشقان برزد * من و ساقی بهیم تازیم و بنیادش بر اندازیم * اگر غم لشکر اندازد ایدم که عاشقانه فانی دو که بن ساقی ایدم یله سنی ایدم و آنک بنیادی خراب ایدم (مفردات) (اگر غم لشکر) م (انکیزد) قویاره (خون) فان (عاشقان) م (برزد) دو که (من) بن (ساقی) م (بهیم) یله (تازیم) یله لم (بنیاد) عمل (ش) آنک (بر اندازیم) آتملم (معنای اشارتی) اگر تعلقات ماسوا دن حاصل اولان غم و الم تکرار ایدوب عاشقانه هلاک منوی به دشواری خونی اولد قند بر مجله ایدم و شیخ همینه تعاون ایدوب سنی ایدم لم ماسوایی احراق ایدیمی آتش عشقه اول غمک و کدورت ماسوا دن بنیادی خراب ایدم که (تجوع ترقی تجرد) (تصل ال) مائی حاصل اوله

شراب ارغوانی را کلاب اندر قدح ریزیم * نسیم طر گردان را شکر در جگر اندازیم *

فرمزی *

کیزل باده ایچمکن حافظ ماول اولدی قیون و نای آواز به رازی آشکاره ایدم یعنی آتی ساز مجلسته کنور و ب رازی پنی افشا ایدم رم و یا مجلسته ساز کنور و ب شراب باده سنی آشکاره ایدم رم (وله ایضا) (بیا که برافشانیم وی در ساغر اندازیم) * فلک راسقف بشکافیم و طری نودر اندازیم * (سقف) طوان ترکیجه از استی دبر طرح بونده عمل مناسنه در محصول بیت * کل ناکل صاجدم و قدح حنه شراب براغه لم یعنی قدح باده قویه لم فلکک طوانی یارالم یعنی فلکی شق ایدم و یکیدن فلکک عمل براغه لم ناهر کس فلککدن مرادین الله قابل اوله بوکلمات نهایت مستانه لکدن خبر و بر (اگر غم لشکر انکیزد که خون عاشقان برزد) * من و ساقی بهیم تازیم و بنیادش بر اندازیم * انکیزد فعل مضارع مفرد فاعل فو بر دیکدر تازیم فعل مضارع متکلم مع غیره چهارز یعنی سکر دیر تازید من عشق که سکر عمکدر * محصول بیت * اگر غم لشکر و پر سره که عاشقانه فانی دو که یعنی عاشقانه فانی دو که ایچون اگر غم آفتی صلا رسنه ساقی ایدم سکر در بر و بنیادن بقار یز یعنی ساقی که باده بیجا در برایی قدح باده سیله غم لشکر یعنی نمکدن خراب ایدرز (شراب ارغوانی را کلاب اندر قدح ریزیم) * نسیم طر گردان را شکر در جگر اندازیم * شراب ارغوانی پانیه یا حرق نسبت راحر ف مخصوص طر گردان وصف ترکیبدر کر دایدندن کوزل فوقو کر در یعنی مناسنه طر تخصیصی ضرورت وزن ایچون در و الا بجر مقای ایدی * محصول بیت * شراب ارغوانی نیک قدح کلاب دو کر زینی شرابی معطر و خوشبو ایدرز نسیم طر گردانک مجرینه شکر دو کر زینی هودینی شکر آلوده ایدرز خوشبوی تراولسون حاصلی هودینی ملس ایدرز هی بواشلی ساقیه ایلرز

چو در دست زودی خوش بگو طرب سرودی خوش * که دست افشان قزل خوانیم و یا کو بان سراندازیم * رودی و نود ساز قیلدر رودی ذکر ایدوب سازم ادا ایدر که جزو وارده کل معنای سرودا بر دو حرف وحدت که حرف تعلیل دست افشان وصف ترکیبدر و ال قرصی معنای غزل خوا بک مقدم معقولدر

۱۹۹

فرغی شرابک قدح حنه کلاب دو که لم طر دوندی نسیمی مجرینه شکر آتملم (مفردات) (شراب) م (ارغوان) بر فرمزی چیکدر (یا) نسیم (را) ادات معقول (کلاب) م (اندر) فی (قدح) م (ریزم) دو که لم (نسیم) صایلی (طر) کوزل رانجه (کردن) دوندی نسیمی (را) م (شکر) م (در) فی (مجر) بخوردان (اندازیم) آتملم (معنای اشارتی) عشق و درد ایدم بر خون اولش قدح قلبه ریح زحمان و فیض یزدان دو که لم آتش عشقه یا توب قوت روحانیت شکر آتملم فیض بخش ایدیمی مجر قلبه لذت روحانیت شکر آتملم

چو در دست زودی خوش بگو طرب سرودی خوش * که دست افشان قزل خوانیم و یا کو بان سراندازیم *

چونکه الکده راضیف ساز وار در ای طرب کا مناسب بر خوش ترنم ایدم کال سلک رک غزل اوقویه لم و باقی اوزار قالدیم (مفردات) (چو) م (در دست) سیک الکده (رودی) بر ساز (خوش) م (بگو) سوله (طرب) م (سرودی) بر نغمه (خوش) م (دست افشان) ال سلکیمی (غزل خوان) غزل اوقویه نسیمی (یا کو بان) ایاق اوریمی (سر) باش (اندازیم) آتملم (معنای اشارتی) ای متصف بصفه ات الله و قلب القلوب و محرک العشق اولان پیر روشن ضمیر چونکه سیک الکده آلات عشق و قوت قدسیه لطیفه وار در حاله مناسب محرک عشقدن بر خوش اسرار آهی بیان ایدم که آنک شوقیه ال سلک رک و غزل اوقویه برق و باقی اوزار قرقص و سماع ایدم و جذبه رجاله دست شراب عشق الهی بواشه کیدم

صبا خاک وجود مایدان عالی جناب اندازیم * بودکان شاه خوبار نظر در منظر اندازیم *

ای صبا بزم وجود مزک خاکنی اول عالی درگاه آت اوله که اول خوبار شاهنک یوزینه بر نظر ایدم (مفردات) (صبا) م (خاک) طبراق (وجود) م (ما) بزدان اول (عالی جناب) عالی درگاه (انداز) آت (بود که) اوله که (آن) اول (شاه) م (خوبار) محو بلر (را) اداه معقول (نظر) م (در) فی (منظر) محل نظر (اندازیم) آتملم (معنای اشارتی) ای فیض و فضل آهی بزم قلبا و قالبا توجه و اقبال مرئی اول درگاه عالی جانبته ایل اوله که اول شاه حقیقت اولان حضرت اللهک جلال پاکانک انوار لا هویت سنی مشاهده ایدم

یکی از عقل می لافد یکی طامات می بافد * بیا کین داور بهار آیش داور اندازیم *

بری عقلمدن لاف اورری اصطلاحات مشایخ سویلر کل بود عواری حاکم که عرض ایدم (مفردات) (یکی) بری (از) من (عقل) م (می لافد) لاف اورر (یکی) بری (طامات) رسوم و اصطلاحات مشایخ (می بافد) اورر و نسیم ایدم (یا) کل (این) بو (داور بهار) خصوص ملری و دهواری (با) لایلا بیه (پیش) اوک (داور) جاکم عرض ایدم که کوره لم نه در

(بهشت عدن اگر خواهی بیایم) که از پای تخت روزی بحوض کور اندازم. عدن حین قحی و کالک سکونیه اقامت مناسبت در جنت عدن اقامت دیکدر حوض کور بیاید کور و جوق ایرماخی. محصول بیت. اگر بهشت عدن افتد یک روزه میخانه به کل تا که کوب دیدن سنی و کون کور حوضه.

(اندازم) آنم (منای اشاری) ای سالک صدق و صلت و مشاهد بولند. بومدی اولان اهل صورت نژدن بزه برافند بوقدر که علماء ظاهر عقل و کیاستند لاف او بر منصفه اطلال اصطلاحات مشائخدن سو بلر بونرجه قطاع طر بقدر کل بود صوای بجز در ک حقیقتک انکشافی حاکم مطلق اولان حضرت الهی طلب ایدم بوحس خدا نکه و فیک و صنا یسرا نر کی راه ضلالتده فالورسن.

بهشت عدن اگر خواهی بیایم میخانه
که از پای تخت روزی بحوض کور اندازم

اگر عدن جنتی استر اسبک زله میخانه به کل که رکون سنی کوب دیدن کور حوضه آنم (مفردات) (بهشت) جنت (عدن) م (اگر خواهی) استر اسبک (یا) کل (باما) زله (میخانه) م (ان) من (بای خم) کوب دبی (ت) سنی (روزی) رکون (بحوض کور) م (اندازم) آنم (منای اشاری) اگر جنت مرقه الهی دخول استر اسبک (فادخلی فی عبادی و ادخلی جنتی) آیت کریمه سنی سر بجه زله عشق و محبت الهی بخش ایدیمی و صورتی خراب ایدیمی درگاه اولیاء الهی و حضور مشائخ کل که اول خم شراب عشق اکلهی اولان شیخ و اهلک صحتی بر کاندن رکون سنی کور عشق حوضه واصل قهلم و آنم

سخن دانی و خوش خوانی نمی ورزند در شیراز
یا حافظ که تا خود را بملکی دیگر اندازم

سخن داننده و خوش خواننده شیرازده چالش کل ای حافظ که کندیمی رضری ملکه آنم (مفردات) (سخن دان) سوز یلیمی (خوش خوان) کوزل او قو بجی (نمی ورزند) چالش کل (در) فی (شیراز) حافظک بملکتی (یا) کل (حافظ) م (تا) حنی (خود را) کندیمی (بملکی دیگر) رضری ملکه (اندازم) آنم (منای اشاری) کلام اهل الهی و سخن عشق و معرفه الهی یلوب عل اید بجهاکه و خوش بیان خلی ارشاد و اهد اید بجهاکه شیرازده سنی ایلر بجه ظاهر برست اولوب سنی و حقیقت طلب ایلر کل ای حافظ (اطلب العلم) او بالصبر (خبری سر بجه دینزده) تمساون علی البر و التقوی ایچون کندیمی رضری ملکه آنم و بر مرشد کامل بولم

و نه ایضا

بارها گفته ام و بار دیگر میگویم که من دلشده ام به بخود می بوم

نصه کره دیشم و کبر و دیرم که بن عاشق بولم کندی اختیار م یلزم (مفردات) (بارها) نصه کره (گفته ام) دیشم (بار دیگر) رضری کره (میگویم) دیرم (من) بن (دلشده) کو کلی کیش (این) بول (نه) فی (بخود) کند (می بوم) یلزم (منای اشاری) استیذان الله (انک لا تهدي من احیت و لکن الله بهدی من یشاء) آیت کریمه سنی سر بجه پوره حق استفسات اوزده کتیک محض حضرت الهی حون و توفیق در نالکر کسب عذاب دکلدر کور من یسین بجه کره دیشم و نه

کبر

اتالم یعنی جنته ایصال ایده لم حاصل میخانه بهشت دینادر الدیاجنه الکافر حبسجه (منخدانی و خوشخوانی) مجور زنده در شیراز. یا حافظ که ناخودرا ملک دیکر اندازم. حضرتان و خوشخوان و صدف تر کیلر در و یا حرف مصداق سوز یلیمک و خوشخوانی دیکدر زرا خواجه غایتله خوشخوان آیش مجور زنده قدر فی مستقبل جمع غایتدر قزاقلر یعنی و ابکی نسته به سنی ایلر زرا شیراز باغی و باغچه سی جوق شهر در پس آد میسی ذوق نقاشیه به دوشوب روحانی جایشه لافان ایلر که حرف بیان و تاحرف تعلیل خود را اندازم ملک مقدم مفعولیدر. محصول بیت. معتمد الله و خوشخوان الله شیرازده سنی و کوشش ایلر کل امدی ای حافظ که کندیمی رضری ملکه آنم یعنی کندی و لایزده قها شیر کاسد اولدی ترک دیار ایدم اوله که بر مشری به دوشه و ز (وله ایضا) (بارها) گفته ام و بار دیگر میگویم که من دلشده ام به بخود می بوم. بار بونده کره معنای درها اادات جسد ربار دکر بر کره دخی دیکدر که رابط مقول قول و دلشده و صدف بر کبی افساندر عاشقن کنا تیدر نه مناجهتین میبویه مقدر در میبوم نقد یرنده پس فعل فی مستقبل اولو روییدن ملک و یو بر ملک مناسبتی اذ یور بکلدر. محصول بیت. کز آله سولشم بر کره دخی سو بلر مکدری عاشق دلداد بوطریق عشق و محبتی کندی اراده بولم یعنی بو عاشق طریقی کندی اختیار م قبول ایلزم بلکه حکم ازیدر که اوزده به جاریدر

(من اگر خاتم و کر کل چن آرای هست) که از آن دست که می پروردم (چن آرای صفت) که کیدر اراییدن چن بر بچی مناسبت و یا حرف وحدت که حرف بیان و یا از ابط صفت و یا حرف تعلیل از آن دست یعنی اول جهندن که اولو جهندنکه و انک کی که دیکدر میبوم فعل مضارع مفعول مفعول بی یسر و زیه ایدر دیکدر میبوم فعل مضارع شکام و جده بترم دیکدر. محصول بیت. بن اگر دیکم و اگر کلم یعنی اگر می دود و اگر قبول چن بر بچی و ازدر چندن خرا دخیاست یعنی دخیایی خلق ایدوب تر به ایدیمی و ازدر که اول جهندنکه بی یسر و زیه ایدر بترم یعنی هر بجه که بی بترم بترم یعنی صبح قدرت و قوت بوقدر هب باراد آنکدر (دوستان عیب من یدل حیران مکند. کوهری دارم و صاحب نظری میبوم) (دوستان ملیدی عینک نه اضافتی صدازک مفعولیه اضافتدر و یدله اضافت بیاید در حیرانه اضافتد بیاید در کوهری یا حرف وحدت و از حرف ططف نظری یا حرف وحدت. محصول بیت. ای دوستان بن یدل حیرانه عیب المنک بر کورم و ازدر که ا کا عشق و محبت در لور صاحب نظر مشری جانان ایدر که دل بجهاری اول جوهره اکانتسالم ایدم حاصلی در و بالابلوب بولر بیکم بوم عشق جوهری قدر بن یلور بر صاحب نظر جوان استر مکدر دل دیوانه بی اکا طنا بترم (کرچه بادای طبع می کلکون عیدت. مکم عیب کز ورنک را میبوشوم) دانی طبع بیاید به ازدن دیکلمش فقر آخر قسی هندو لخر قد سنی کی مثلا اما انواع الوندن اولی شرطیه. محصول بیت. اگر چه طمع خرقه اید باده کلکون عیب بولر بیکم بکعب اید بوم معانیچون که اندر بار سنی بوبوب آید بترم یعنی زی فقراده اولوب مرانی اولی بنا فقلندر پس نفا قدرن قور تللی ایچون باده نو شاق ایدر مک ظاهر و باطن برابر اوسون (خنده و کر به عشاق زجای دکرست. میسرام بشب وقت مهر می بوم) بوسیدن اغلدر بوم فعل مضارع شکام و جده بترم. محصول بیت. عشاق خنده و کر به اوز که زدنر یعنی عشق و محبتن کر به

کبر و دیرم که بن عاشق بولم کندی اختیار م یلزم کند و اختیار م یلزم ملک عون و توفیق خدا الهی سنی ایلزم و جیع کلام دخی واردات الهیه ایدر کندمدر دکلدر

من اگر خاتم و کر کل چن آرای هست که از آن دست که می پروردم می بوم
بن اگر خاتم و کر کل چن آرای هست که از آن دست که می پروردم می بوم
اولورم (مفردات) (من) بن (اگر خاتم) دیکم (کر کل) م (چن آرای) باغی و یسائی
بیتی (هست) و ازدر (از آن دست) اول الدن (می پروردم) بی یسر (می بوم)
بترم (منای اشاری) (قبل من قبل فی الازل و رد من رد فی الازل) خبری سر بجه بن اگر مفعولم و اگر د کلم بوعالم موجوداتی علی ماهی علیه عیدمدر و جوده کتوز بچی بر صانع و خالق بیجو و بزم و ازدر که مکونانی بد قدر تله ایجاد و مظهر اسماء الله ایلشدر و هر روز بزمی مقتضای حکمی اوزده تر به ایدم حاصل المنکدر (لایسلا عاقبتل) در انکچون (اعوذ بک منک) خبری بیورلشدر

دوستان عیب من یدل حیران مکند. کوهری دارم و صاحب نظری میبوم

ای دوستان بن حیران عاشقی تمییب انک بر کورم و ازدر و بر صاحب نظر استرم (مفردات) (دوستان) م (عیب) م (من) بن (یدل) طاشق (حیران) م (مکند) انک (کوهر) م (دارم) طوورم (صاحب نظر) م (یا) وحشیه (میبوم) استرم (منای اشاری) ای سالکین ضا دقین اولان دوستر جذبات عشق خدا اید مفعولب العقل اولوب دیوانه شکل اولدیم ایچون بن عاشق خیراتی تمییب انک بر صاحب نظری حقه قلمده بر کور انوار الهیه م و ازدر آنک شای و زباید ایچون بر صاحب نظری همکده محتاجم که دایما آنک طلبیدم

کرچه بادای طبع می کلکون عیدت. مکم عیب کز ورنک را میبوشوم

اگر چه دانی طمع قرمز شراب عیدر بی تمییب الله زرا اول دقین ربار بکنی بوم (مفردات) (کرچه) م (با) لللا یسد (دانی) حرقه دیویش (طبع) ایجه (می) شراب (کلکون) قرمز (عیب) م (است) در (مکن) اید (م) بی (عیب) م (کرز) اندن (رنک) م (ریا) م (میشوم) بوم (منای اشاری) اگر بوالاچه و انواع معضله مروت و جود خرقه سینه درگاه حقه کوزمدن قالی یلشدر و مک و انظار عشق الهی المنک عیب کور ورنک بن تمییب الله زرا اول قالی کوزبانی اول دقندن ربار بکنی یوز و ازله ایلر

کر به و خنده عشاق زجای دکرست. میسرام بشب وقت مهر می بوم

عشاق کر به و خنده رضری رذندر کیده اله ایلزم و سحر و قنی از و ازدر و حزن حزن اعظم (مفردات) (کر به) افلقی (خنده) کولک (عشاق) م (ز) من (جای) محل (دکر) غیر (است) در (می سرایم) نغمه و آری ایلزم (شب) کیده اله (وقت مهر) م (می بوم) صاغو صاغرم و اعظم (منای اشاری) عشاقک صفوت قلبیه و نجلی خدایک قلبیه بلا اختیار اغلی و کولسی عواک و اهل هواک اغلایوب

خنده در دیا میبوشون دکلدر پس کجه ایلزم ایرنه وصال امیدله و کوندر اغلایم خرا و حیران در دندن یعنی عشاق اغلی

فوت مراد دیا و کلمی حصول خطام و مطالب علی ایچون دکلدر ملک عشق و شوق جانا ایچوند

(حافظم گفت که خالد در میخانه میوی که ممکن عیب کم من مشک ختن میوی) که حرف را بپای مقول قولدر رشاد در میخانه لا میود در میوی

﴿ ۲۰۲ ﴾

و کولسی کی مکدر آنکچون کیسه الله نغمه و سرور له خنده ده م و مهر وقتی ماتم الله حزن حزن کریمه چون عشقه کا کولم و کا اشلرم که مائل کاری دکادر

﴿ حافظم گفت که خالد در میخانه میوی که ممکن عیب کم من مشک ختن میوی ﴾

حافظ بکادیدی که میخانه قیو مشک خا کنی قنوله حافظه دی بنی تعیب اتمون زبوان مشک ختن قنولم (مفردات) (حافظ) م (م) بکا (گفت) دیدی (خاک) طبراق (در) قیو (میخانه) م (بیوی) قنوله (کو) سوله (مکن) الله (عیب) م (که از را) (من) بن (مشک) م (ختن) معروف مملکت (می یوم) قنولم (معنای اشارتی) اغیار بوزدن حافظ بکادیدی که منابع حکمتک و شراب وحدتک میخانه می اولان پیر دلبرک قیوسی خا کنی قنوله یعنی شراب لد نینک معطیسی اولان منای قیوسی ترک الله دینه بار بوزدن من اکادیکه بنی تعیب اتمون که بن دماغ جامی مطر قلمی ریح رحمان اولان مشک ختن قنولم بلکه مشک ختنن اطیبر

﴿ و له اباض ﴾

﴿ بزکان سیه کردی هزاران رخنه در دینم که بیا کر چشم بختوت هزاران درد بر چینم ﴾

سیه بزکانک الله بنم دغه هزاران رخنه ایلدک کل که مشک بیا کر چشمک هزاران درد در دینم (مفردات) (با) للابسه (مژگان) کزیک (سیه) م (کردی) ایلدک (هزاران) بیکر (رخنه) کدک (در) فی (دینم) م (بیا کل) از چشم (کوزدن) بیا کر خسته (ت) مشک (هزاران) بیکر (درد) م (بر) زانده (چینم) دریم (معنای اشارتی) ای محبوب مشک قابض اسم شریفک تقبلیسی الله دینده هزاران نقصان و عذاب حاصل ایلدک ای لطیف بعباده اولان محبوب کل که مشک نظر رحت و صفا بشکدن عین دوا و مایه سعادت صفا می اولان درد و بلا یای عشقکدن هزاران درد و حزن حاصل ایدم

﴿ الای همنشین دل که باوانت رفت از یاد م روزی مباد آن دم که بی یاد تو نشینم ﴾

اکاه اول ای کوکک مصاحبی که مشک بارانک خاطر کدن کتیدی بکاصب اولسون اولسم که مشک نادکسز او تورم (مفردات) (الا) اکاه اول (ای) م (همنشین) مصاحبت (دل) کوکل (یاران) م (ت) ضمیر (رفت) کتیدی (ز) من (یاد) خاطر (مرا) بکا (روزی) نصب (یاد) اولسون (آن دم) ول نفس (بی یاد تو) سنک ذکر کسز (نشینم) او تورم (معنای اشارتی) ای کوکک مصاحبی و ذکر ای فلی می مطمئن قلمی محبوب بیاور سمن که کندی ذات شریفک معرفت ایچون خاقل ایلدیک شیه بیچاره که اول قبض و حجاب بعدت ارات اید بیکر بکا نصیب اولسون اول نفسک سنک ذکر و معرفت کسز او تورم

﴿ جهان پیرستوی بنیاد ازین فرهاد کش فریاد که از افسون و نیزنکش ملول از جان شیرینم ﴾

جهان پیر و غمسر در بو فرهاد قتل اید بیکدن فریاد که آنک افسون و حیلن سندن

﴿ جان ﴾

فعل نهی مفرد مخاطبدر بویدندن یای
عربانه قنوله دیکدر • محصول
بیت • حافظ بکا دیدی میخانه
قیوسنک طبراق قنوله سن اکادی
عیب الله که بن ختن مشک قنولم
یعنی رخنه میخانه قیو سنک طبراق
قنولوسی همان مشک ختن قنولدر
(وله اباض) • بزکان سیه کردی هزاران
رخنه در دینم • بیا کر چشم بختوت هزاران
درد بر چینم • رخنه رانک قنوله کدک
در دینم • محصول بیت • مژگان
سياه دینده بیک کدک پیدا ایلدک
یعنی کر بک اوقار الله دینی دلدک
ایلدک آمدی کل که بیا کر چشمکدن بیک درد
دیو شریع یعنی هر رخنه که دینده ایلدک
اصکا مقابل چشمکدن بر من
دفع ایدم با خود جانم آن دن بیک درد آلام
(الای همنشین دل که باوانت رفت از یاد م
هر روزی مباد آن دن که بی یاد تو نشینم)
الا حرف استفتاح همنشین دل اسم
فاجلهک معنوله اضافتیدر که حرف
وابط صفت یارانت تلمی مناجاتدن
یاد • مفید در روزی نصب معانسه
یاد اکقدر ذکر معانسه پس تویه اضافتی
مصدرک فاعله و یافه و لسته اضافتیدر
یعنی من بی اکقدر و یافه رسی اکقدر
• محصول بیت • ای کوکل همنشینی • مصاحبی
• واکلجه می که یارانت یاد کدن
کتیدی یعنی یارانت اوتدک بکا اول کون
نصب اولسون که سنک یاد کسز او تورام
یعنی اول کون اولسون که سن بی اکیه
سن و یان سنی اکسم (جهان پیرستوی
بنیاد ازین فرهاد کش فریاد • که
کرد افسون و نیزنکش اول از جان شیرینم)
• محصول بیت • جهان پیرستوی بنیاددر
بو فرهاد اولد و زدن فریاد که آنک
افسون و حیلن می جان شیریندن ملول
ایلدی یعنی حیلن و مکر الله بنی جاندن
اوصاندردی

﴿ ۲۰۳ ﴾

جان شیریندن ملول (مفردات) (جهان) م (پیر) م (است) دز (بنیاد) غمسر
(از) من (این) بو (فرهاد کش) فرهاد قتل اید بیکدی (فریاد) م (که ز) برا (از) من
(افسون) حیلن (نیزنکش) ملول (از) من (جان) م (شیرین) ملول و محبوب
(معنای اشارتی) نه ایچون اول محبوب حقیقی یا اختیار ایتیم که (لاباقی) و لا محبوب
الاهو) درجهان بر عجزه سهاره در که بر غمسر ظل خیالدر که یوغی واروفانی بی
باقی کوسزوب خلق جهانی مغرور اید بیکدی رفیدار و فنادر آه بو عاشقاری • مشوقدن
جدا ایتیکله هلاک اید بیکدی سهارالندن آه و فریاد که اول مهرندن و مکر و حیلن
سندن فرهادی شیریندن جدا ایتیکله هلاک اید بیکدی بندخی جان شیریندن ملول

﴿ جهان فانی و باقی فدای شاهد و ساقی که سلطانی عالم را طفیل عشق می بینم ﴾

فانی و باقی جهان شاهد و ساقی به فدا اولسون زیرا عالمک سلطانی عشقک
طفلی کوردم (مفردات) (جهان) م (فانی) م (باقی) م (فدا) م (شاهد) محبوب
(ساقی) م (که) ز برا (سلطان) م (عالم) م (را) ادات معنول (طفیل) تابع (عشق) م
(می بینم) کوردم (معنای اشارتی) (الدنیا حرام علی اهل الآخرة والاخرة حرام
علی اهل الدنیا و هم احرمان علی اهل الله) حدیث شریفی سر تیجه ایکی جهان
کرک فانی کرک باقی اول محبوبه اول شراب عشق خدایی بخش اید بیکدی مرشد کاه
فدا اولسون زیرا طالع سلطانی عشق باقیستک تابعی و نتیجه سی کوردم که
عشق الهی جیع مرادانک • صولته سید در

﴿ اگر چه جای من غیری گزند دوست حاکم اوست • حرام با ما که من جان بجای دوست بگزینم ﴾

اگر دوست بنم بریمه غیر بستی اختیار ایدم حاکم اودر دوست بکا حرام
اولسون اگر بنجامی دوست یرنه اختیار ایدم (مفردات) (اگر) م (جای)
بر (من) بن (غیری) م (بگزینم) اختیار ایدم (دوست) م (حاکم) م
(اوست) اودر (حرام) م (م) بکا (یاد) اولسون (اگر من) م (جان) م
(با) للابسه (جای) بر (دوست) م (بگزینم) اختیار ایدم (معنای
اشارتی) اگر بنم ارا ده مک غیری بی دوست مراد ایدم اول حاکم مطلقدر
(لاراد لغضاه و لامانع لکم) درامان جامدن عزیز اولان دوسته جامی فدا
ایتیم و جامی دوست یرنه اختیار ایدم دوست بکا حرام اولسون

﴿ ز تاب آتش دوری شدم غرق غرق چون کل • یارای یادشگیری نسیمی زان عرق چینم ﴾

فراق آتشک حرارتندن کل کی عرق غرق اولدم ای صحرایی اول عرق ازاله اید بیکدن
بکا بر ایجه کتور (مفردات) (ز) من (تاب) حرارت (آتش) م (دوری) ارافاق
(شدم) اولدم (غرق) م (عرق) ز (چون) مثل (کل) م (یارای) کتور (ای یادشگیری)
ای صحرایی (نسیمی) بر ایجه طیه (زان) اذن (عرق چین) عرق دیو شریعی
(م) بکا (معنای اشارتی) قبض و احتیاله فراق آتشک حرارتندن حضور بار حقیقید

(جهان فانی و باقی فدای شاهد و ساقی که سلطانی عالم را طفیل عشق می بینم)
جهان فانی اضافتی بنیاده فدای شاهد
مصدرک معنوله اضافتیدر که حرف
تعیل سلطانی عالم لادیه طفیل عشق
مهور طفیل تابع معانسه در • محصول
بیت • فانی و باقی دنیا شاهدی و ساقی به
فدا اولسون زیرا عالم بادشاهانی عشق
بولنه طفیل کوردم بستی دنیاسلطنتی
عشق فدا در بوند فاندن مراد سریع
الزوال اولان اشباد و باقیدن بر مقدار
باید ارا اولد (اگر رجای من غیری
گزند دوست حاکم اوست • حرام با ما که
من جان بجای دوست بگزینم) • کر بندن
و گزیندن اوردن لکنر یعنی اختیارانک
بس کر بند فعل مضارع غاشدر و گزینم
متکلم و حده در • محصول بیت • اگر بنم
بریمه بر غیر بستی دوست اختیار ایدم
حاکم اودر یعنی حکم آنکدر اما بکا حرام
اولسون اگر بن دوست بوند جامی اختیار
ایدم سم یعنی بکا جانان جاندن مقدمدر
(ز تاب آتش دوری شدم غرق غرق چون کل •
یارای یادشگیری نسیمی زان عرق چینم)
عرق چینم • تاب آتش دوری لا بینه
و یانیدر دوری یاحرف • مصدر غرق
غرق • مصدرک معنوله اضافتیدر
یادشگیری یانید و یاحرف نسبت کجه این
بیل نسیمی یاحرف وحدت هر فتن وصف
ز کبیدر چنیدن غرق دیو شریعی
دیکدر ذکر • مل و اراد خالد
مراد زلف و کاکل و کتوردر • محصول
بیت • هجران و فراق آتش حرارتندن
هر قدر غرق اولدم کل کبی ای کجه اسن
بیل اول عرقین جاندن بکا بر خوش
قو قو کتور یعنی کاکل و کتور زلف
جاندن بکا بر بوی خوش کتور که آنکه
منشی اولوب اکلنه

خیاستند عرقه غرق اولان محسوب خدای کی عرقه غرق اولدم ای وقت مجرد
 عاشقین مشتاقین و زره فانی اولان فضل الهی (الحیه بنسح الرزق) حدیث شریف
 سرچشمه اولدجیال باکال متاعین متمتع قلوب حیا و حیا ازاله ایچی انیس جان
 اولان محبوب حقیقی چایشیدن دماغ جانیه بر راحه لطیفه ورنه رختیه کتور که
 بوجرارت دفع اوله

حدیث آرزو مندی که در این نامه ثبت آمد * مانی غلط باشد که حافظه ادناقیم
 اشتیاق سوزی که بونامده واقع اولدی اویله فرض ایله که غلط سر و شمه سر بکا حفظ
 تلقین ایلدی (مفردات) (حدیث) سوز (آرزو) اشتیاق (مندی) ادان نسیه (با)
 مصدریه (در) فی (این) بو (نامه) م (ثبت) م (آمد) کلدی (همانا) انجی (بی غلط)
 خطاست (باشد) اوله (حافظ) م (داد) وردی (تلقین) م (م) بکا (مضای اشارتی)
 بونامده واقع اولان معارف الهی و آرزو و اشتیاق جمال شهنشاهی آلاهی غلط سر
 بکا انجی بلا واسطه ملک فیض خدایه و فتوای قلبه روحانیت حافظه تلقین ایلدی و خزان
 رحمتدن بنایع قلبه افاضه ایلد ظهور ایلدی

وله ایضا

بغیر از آنکه بشدین و دانش از دستم * یا بکو که ز عشقت چه طرف برستم
 اندن اغیری که دین و علم الدن کندی کل ذبکه سالت فکدن نه نفع قلیل حاصل ایلدم
 (مفردات) (با) زائد (غیر) م (ازان) اندن (بشد) کندی (دین) م (دانش) م
 (از دستم) الدن (یا) کل (بکو) سولیه (ز) م (عشق) م (تا) خبر (چه) نه
 (طرف) نفع قلیل (برستم) باغلدن (مضای اشارتی) ای محبوب سالت عشق
 ی بر منیه حقیقه و بر قریب و مرفقه واصل قیلدیکه دین و علم قیدی و فکری الدن
 و خاطر دن کند کدن غیری محبت و فنا اندر فاندن زیاده بر نفع قلیل حاصل
 ایلدیکه نتیجه عشق وافی الله اولمقدر

اگر چه خرم من عمرم غم تو داد بیاد * بخاک پای عزیزت که عهد شکستم
 اگر چه شک غمک بنم عمر خرمی یله و پردی سالت عز و خاک بک حقیقونکه عهد
 قیومدم و بوزمدم (مفردات) (اگر چه) م (خرم) م (عمر) م (غم) م (تو) سن (داد)
 وردی (با) للملاسه (یاد) یل (با) قسبه (خاک) طیارق (پای) ایاق (عزیز)
 م (تا) خطایه (عهد) م (شکستم) قیومدم (مضای اشارتی) ای محبوب
 اگر چه شک غم عشق ذات پیویونک آکشی کوز باشله و جگر آتشله بخود اولوب اعمال
 ظاهر و ایشلمک ایله عمر خرمی یله و پردی لکن شک قدم در جان و صفات عزیز
 ایله قلوبلر شیه نیلی بوردنه قلبلری شک ذکر و انیسک ایله طمئن اولان ایضا
 و اولیه خاصکی اولان عزیز قورلر حقیقون روز السده اولان عهد
 قیدی قیومدم

چو دن کرچه حفر بین دولت عشق * که در هوای رخت چون مهر پیوستم

اگر

اگر چه ذره کی حفریم عشق دوا شده کور که شک رخک مجتهد آفتابه نچید وصول
 بولدم (مفردات) (چو) مثل (ذره) م (کرچه) حفریم م (یون) کور (تا)
 للملاسه (دوات) م (عشق) م (در) فی (هوا) محبت (رخ) یکاکی (تا)
 ضمیر (چون) نچید (با) للملاسه (مهر) کونش (پیوستم) اولاشدم (مضای
 اشارتی) ای محبوب کرچه بشریم حبیلله ذره کی حفر و نچیم لکن شک انوار
 عشق ذاتیه که استغراق سبیلله کور که شک عشق و محبت جمالک دوا شده
 آفتاب حقیقه روحانیتله نچید وصول بولدم و نچید دوات ابدیه به ابد مک
 تغییر ممکن دکادر

بیار باد که عریست نامن از سر امن * بکج عافیت از بهر عیش نشستم
 شراب کتور ز را جوق زماندر که امن ایله عیشدن اتری عافیت بوجا فنده اوطوردم
 (مفردات) (بیار) کتور (باده) شراب (که) ز را (عریست) جوق زماندر
 (از سر امن) امن اوجندن (با) ظرفیه (کج) بوجاق (عافیت) م (از بهر عیش)
 معیشدن و حضور دن ایچون (نشستم) اوطوردم (مضای اشارتی) ای محبوب
 اول شراب عشق لازالیه کی کتور و دماغ بزه لایق کور که محض سالت توفیقکله
 بودولت شغه وصول بولنی ایچون استیذ باقه (والذین) چاهدوا فیک نه یهم
 سلتنا) آبت کریم سی سر نجه ریاضات و مجاهدات اوزده اولوب نفس خطی
 و حضور وی ایچون بر عرد و جوق زماندر امن و عیشله بر لظه عافیت و سلامت
 کوشه سنده اوطوردم

اگر ز مردم هنجاری ای نصیحت کوی * مخن بخاک میفکن چرا که من مستم
 اگر عقلی کیمه ر دن ایسک ای نصیحت کوی سوزک ضایع ایله نچون ز بران مست
 (مفردات) (اگر) م (ز) م (مردم) آدم (هنجار) عقلی (با) خطایه
 (ای) م (نصیحت کوی) نصیحت سوبلیهی (مخن) سوز (بخاک) طبرافه
 (میفکن) رانقه (چرا) نچون (که) ز را (من) بن (مستم) م (مضای اشارتی)
 ای راه عشقه جانی فدا ایلان عشق احوال و اسرار عشق دن خبر دار اولان
 واعظ و ناصح اگر ذره قدر عقلک و ارباسه بور ریاضات و مجاهداتی ترک ایله دوسو یلیوب
 سوزک ضایع ایله نچون ز بران لذت شراب عشق الهیه ایله مستم که بولدی
 بوجا هدهده بولمدر

چو چگونه سبز خجالت بر آورم بدوست * که خدمتی بسزا بر نیاده از دستم
 دوست قتده خجالتدن نچید باش فالدرم که دوسته لایق الدن رخدمت کلدی (مفردات)
 (چونه) نه کونه (سبز) باش (ز) م (خجالت) اوتقی (ر) بوقارو (آورم) کتوردم (ر)
 صد (دوست) م (خدمت) م (با) وحدتیه (با) للملاسه (سزا) لایق
 (ر) بوقارو (نیاده) کلدی (زدستم) الدن (مضای اشارتی) ای ناصح خود
 بین شاه اولاک صلی الله تعالی علیه وسلم کیجه رصباحه قدر طاعات و عبادتده قدم

فی

۵۲

سار باده که عریست نامن از سر امن * بکج عافیت از بهر عیش نشستم
 بکج عافیت از بهر عیش نشستم عری
 بونک کی پرده هر زماندن کنایدر
 و با حرف وحدت بر زمان دیمکد و تابندای
 ثابت ایچون زمانده سر امن اضافتی
 لا میده در محصول بیت باده کتور که
 بر زماندر تا که بن امن جهشتدن عافیت
 بوجا فنده عیش ایچون اوطوردم یعنی
 حضور و صفایله بر عافیت بوجا فنده
 قرار ایلک میسر اولدی (اگر ز مردم
 هنجاری ای نصیحت کوی * مخن بخاک
 میفکن چرا که من مستم) * محصول
 بیت * ای نصیحت سوبلیهی اگر اوصلی
 مردمدن ایسک سوزی طبرافه براهه
 ز را که بن مستم یعنی سوز سوزک سوزی
 ضایع ایلکدر پس بن مستمیه سوزکله که
 سوزک ضایع اولسون حاصلی عشاق
 مستم سوز تا نیر ایلز (چگونه سر
 ز خجالت بر آورم بدوست * که خدمتی
 بسزا بر نیاده از دستم) بدوست
 اضافتی لایمده در که حرف تعلیل خدمتی
 با حرف وحدت بسزا با حرف زائد
 بر نیامد حاصل اولدی و چیمدی دیمکدر
 * محصول بیت * دوست قتده خجالتدن
 باشی نچید منه فالدر ایلکد اکا لایق
 رخدمت ایلدن چقمادی یعنی جانا لایق
 خدمت ایلدن کلدی بچیمون باشی فالدر و بوب
 یوزینه طوغری باقه مزه حجابدن

(بسوخت حافظ و آن بار دلنواز نکفت که هر می بفرستم چون خاطرش خستم) فرستم فعل مضارع شکم وحده کوندن هم دیگر خستم

۲۰۶

سعادتی به ورم حاصل اولیده به قدر مجده بیورش اینک (ما عبدناک حق عبادتک بامیرود) درینک محبوب حقیقتک حضورند خجالتند بنیجه باش قادریم که کمال بجزمدن دوسته لایق المدن و خدمت و رفاک کندی سندی عجب و غروری را غروب عذر قصیر خدمتی کنورم که سنی ایله

بسوخت حافظ و آن بار دلنواز نکفت که هر می بفرستم چون خاطرش خستم

حافظ بادی و اول دلنواز یادید که بر هر هم کوندن هم چونکه انک خاطری مجروح اندم (مفردات) (سوخ) بادی (حافظ) م (آن) اول (یار) م (دلنواز) کوکل اوخشایچی (نکفت) سوپادی (مرهم) م (یا) وجد شد (فرستم) کوندن (چو) چونکه (خاطر) م (ش) ضمیر (خستم) مجروح ایلمم (معنای اشارتی) حافظ غیرت و آتش عشقه بادی که اول مستفی و غنی عن العالمین اولان محبوب حقیقتک درگاه عزتند نیجه مدت روز و شب تضرع و ابتهاج ایله یون اکوب نیازمند اولش اینک اول قلوب منکسره لری تعبیر و سرور ایدیمی بار کمال استغنا شدن دیمدیکه بر هر هم کوندن هم و هر عرض جمال ایلیم چونکه انک خاطری مجروح ایلمم ای غافل سن نیجه ضرور ایدر سن

وله ایضا

بازای ساقیا که هواخواه خدمتم مشتاق بندگی و دعا کوی دوام

کبر کل ای ساقی که سنک خدمتک محبی و قولتک مشتاق و دوستک دعا کوی (مفردات) (باز) کبرو (آی) کل (ساقیا) ای ساقی (هواخواه) محبت دلیلی (خدمت) م (میم) بن (مشتاق) م (بندی) قولتی (دعا کوی) دعا مویلی (دولت) م (میم) بن (معنای اشارتی) ای ساقی کوز عشق الهی اولان مرشد شفیق عالمیام کرم و عنایتکله بویسته افکنده که بر هر هم و بر نظر عنایت ایله که سنک خدمتک محبی قولتک مشتاق و دوامتک دوام دعا کوی

بازای ساقی که هواخواه خدمتم مشتاق بندگی و دعا کوی دوام

اول مقامدن که سنک سعادت شده اوچانک فیضیدر حیرت ظلماتدن خلاصه بکادیل اول (مفردات) (ز) من (انجا که) اوچانک (فیض) م (جام) قدح (سعادت) م (فروغ) شعله (نو) سن (است) در (بیرون) طشره (شدن) اولتی (نمای) کوسر (ز) من (ظلمات) م (حیرت) م (میم) بکا (معنای اشارتی) ای پیر دلنیم و مرشد دوشن منبرم مقام ارشادده وید من عند الله اولقلک حبیه سعادت نوری کنتوسنده نعمان ابدن مانده جام صدفی محل فیضات آلهی اولان قلب لطیف کردن برفیض بخش ایلک که ظلمات بشریه حیرتدن خلاصه بزدایل اوله

هر چند فرق بحر کاهم ز صد جهت ناآشنای عشق شدم ز اهل رستم

بوز جهندن در کلو که کناه بحر غرق تا که عشقه آشنا اولدم اهل رستم (مفردات) (هر چند) هر نه قدر (غرق) م (بحر) دریا (کاه) م (میم) بن (ز)

من

فعل مضارع شکم وحده مجروح ایلمم

دیگر رختندان متنی زهرلی حیوان سوقنده مستملدر پیلان و خیال و آری کی مثلا محصول بیت حافظ بادی حال بو که اول بار دلنواز بندگی بر هر هم کوندن هم چونکه خاطر بی مجروح ایلمم یعنی چونکه آتی در ده دوشر دم در مانی ایدیم دیمدی (وله ایضا) (بازای ساقیا که هواخواه خدمتم) مشتاق بندگی و دعا کوی دولتم (باز بوندن تا کیدافاده ایدر انجی که حرف پستان هواخواه وصف ترکیدر عجب و مناسبت در خدمت اضافت اسم فاعلک صفوانه اضافتیدر مشتاق بندگی بویله دریا حرف مصدر دعا کوی و وصف ترکیدر دولته اضافتی سابق اضافت کیدر محصول بیت ای ساقی کل که خدمتک

طایم وینده لیککه مشتاق و دولته دعا کوی (زانجا که فیض جام سعادت فروغ نیت بیرون شدن نمای زطلات حیرتم) مصراع اولده اولان اضافت لایحه و بیانیه در سعادت فروغ وصف ترکیبی سعادت ضیالی دیگر شدن رفتن معنا منه در محای فعل امر مفرد مخاطب کوسر دیگر ظلمت لام ساکن اوقتی کرک ضرورت وزن ایچون حیرت اضافت بیانیه در محصول بیت اول مقامدن که سنک سعادت ضیالی قدحک فیضیدر یعنی سعادت بخش جامک فیضندن طشره کنکی کوسر بکا حیرت ظلماتدن یعنی بکا بر عشق جامی نوش ایدر که بنی بی در دل ظلماتدن خلاص ایلیم (هر چند فرق بحر کاهم ز صد جهت ناآشنای عشق شدم ز اهل رستم) محصول بیت هر قدر که بوز جهندن کناه دیگر غرق ایسم سنک عشقه که آشنا اولدم اهل رستم حاصلی سنک محبت بی ارباب رجندن ایلدی غرق و بحر و آشنا الفاظی مرادات نظیر قبیلند

۲۰۷

من (صد) بوز (جهت) م (تا) حتی (آشنا) م (عشق) م (شدم) اولدم (ز) من (ل) م (رحمت) م (م) بن (معنای اشارتی) بنم مولامه حسن ظنم شویله در که بوز جهندن هر نه قدر کناه دریا غرق ایسم دخی (ان الحسنت بذهن السیئات) آیت کریمی سر نیجه کرم و توفیق خدا ایله تا که عشق الهیه به آشنا اولدم رحمت واسعه آلهیه به مظهرم

عیم مکن رندی و بدنامی ای فقیه کین بود سر نوشت زد یوان قسمتم

ای فقیه رذالت و بدنامی بیتی تعیب ایله زرافت دیواندن بکا سر نوشت بواولدی (مفردات) (عیب) م (م) بنی (مکن) ایله (یا) لاملا به (رند) فاسق (یا) مصدر به (بدنام) کوتواسی (یا) مصدر به (ای فقیه) م (که) زیرا (این) بو (بود) ایدی (سر نوشت) پاشه یازیلان (ز) من (دیوان) دفتر (قسمت) م (م) بکا (معنای اشارتی) ای اسرار عشقندن و مستور قیاب عزت اولان طائفه ملا مبدل احوالندن بی خبر اولان فقیه ظاهر پرست فاسقافله و بدنامی بیتی تعیب ایله زرافت دفتر (نحن قسمتا) ده و قسمت بخشایش از لیه الهیه ده بکا قسمت بو ویرلشدر

چو می ده که عاشقی نه بکسبست و اختیار کین موهبت رسید ز میراث فطرم

شراب و بر که عاشق کسب و اختیارله دکلدر زرا بو بخشش بکا خلقت میراندن ارشدی (مفردات) (می) شراب (ده) و بر (عاشق) م (با) مصدر به (نه) نی (یا) لاملا به (کسب) م (است) در (اختیار) م (که) زیرا (این) بو (موهبت) بخشش (رسید) ارشدی (ز) من (میراث) م (فطرت) خلقت (م) بکا (معنای اشارتی) ای ساقی ماسوایی محو ایدیمی و خامری اصلاح ایدیمی شراب عشق آلهیه دن بزو بر که بو عاشق صادق کسب و اختیار ایله دکلدر زرا بو عشق الهی بر موهبت خدا در که بکا خلقت اولده و روز اولده میراث پدر کی جانب حقدن محضاکر ما احسان اولمشدر

من کز وطن سفر نکریدم بمر خویش در عشق دیدن تو هوا خواهر بزم

بن که کندی عمرده و طغندن مغر اختیار ایلمم سنی کورمک عشقندن غربت آرزو سنی ایدیم (مفردات) (من) بن (ز) مع (وطن) م (سفر) م (نکریدم) اختیار ایلمم (بمر خویش) کندی عمرده (در) فی (عشق) م (دیدن) کورمک (تو) سن (هواخواه) آرزو ایدیمی (غربت) م (میم) بن (معنای اشارتی) وطن اصلین اولان عالم قدس دن و طام ارواحدن بو عالم ناسوت پر بلایه کندی عمرده و مدت حاتم بوش بره بود قدر سفر و بودر الم و کدر اختیار ایلمم تقدیر اولده مشاهده جلال الله سخن و بلا بر تحمل و انواع مجاهداته آینه قلبی صیقل و بحلا قطع من بن میسر دکلدر دیو رسیده اولدیفته بنا ای محبوب سنک جالکی بلا حجاب کورمک عشقندن غربت آرزو سنی ایدیم

(عیم مکن رندی و بدنامی ای فقیه کین بود سر نوشت زد یوان قسمتم) کین که حرف تعلیل محصول بیت ای فقیه بکا بدنامی و رند لکه عیب ایله زیرا دیوان قسمندن سر نوشتم بود یعنی بواحوال بنده حکم از لیه نایندر کسی دکلدر (می خور که عاشقی نه بکسبست و اختیار این موهبت رسید ز میراث فطرم) موهبت و موهبت میک قنوی و هانک کسر بیه هبه نیک اسیدر بخشش مناسبت فطرت خلقت مناسبت در میراث فطرت بیانیه در محصول بیت می ایچ که عاشق کسب و اختیارله دکلدر بلکه بو بخشش و احسان بکا میراث فطرتندن یعنی عطیه از لیدر حاصلی بولطف بکا قضا دن ارشدی (من کز وطن سفر نکریدم بمر خویش در عشق دیدن تو هواخواه بزم) محصول بیت بن که کندی عمرده و طغندن سفر اختیار ایلمم یعنی سفر هر کز واردم اما سنی کورمک عشقندن غربت دوستیم یعنی سنی کورمک ایچون غربت آرزو سن ایدرم

دورم بصورت از در دولت سرای تو * لیکن بجان و دل ز معیان حضرتم *
 صورتنا سنك دولت سرایك قیوسدن دورم لکن جان و دل ایله حضرتك مقیولندم
 (مفردات) (دورم) بیدم (یا) للملابسه (صورت) م (از) من (در) قیو
 (دولت) م (سرای) او (نو) سن (لکن) م (یا) للملابسه (جان) م (دل)
 کوکل (ز) من (معیان) م (حضرت) الله (م) بن (معنای اشارتی) ای زه
 زدن یقین اولان کرچه بولنشده و لباس بشریه و تعلقات کونیه حجابنده صورتنا
 بیج و تجارت یزی سنك باب کر مکن و حضور معنویکدن دور اولش کی کوستر
 لکن جان و دل ایله روز شب سنك رحمت قیوسنده سدهزار قضرع و نیاز ایله
 باز کا حضرتك مقیولندم

دریا و کوه دره و من خسته و ضعیف * ای خضر بی خسته مدد ده بهم *
 بوده دریا و کوه و دره و من خسته و ضعیف ای مبارک ایزلو خضر همه بکامد دور
 (مفردات) (دوبا) دکر (کوه) طاغ (در) فی (ره) بول (من) بن (خسته)
 م (ضعیف) م (ای حضرت) م (بی) ایز (خسته) مبارک (مدد) م (ده)
 ویر (یا) للملابسه (همت) م (میم) بن (معنای اشارتی) بو رآقت ویر خوف
 و خطر اولان راه عشقه دریا و کوه عظیم کی صفات مهلکه و دره و من هنوز
 ازدهای نفس الله زبون رخسته و ضعیف ای مبارک ایزلو خضر وارث انوار محمدی
 صلی الله علیه و سلم اولان پیروشن ضعیف سندی حضرت الله عشقه بوعاجز
 درمانده همه مدد و هو و عنایت ایلین

کردم زنی ز طره مشکین آنکار * فکری کن ای صبا ز مکافات غیرم *
 اگر اول نکار مشکین طره سندن مو یله سن بنم غیرم مکافاتدن ای صبا فکر ایله
 (مفردات) (کر) اگر (دم زنی) نفس اویره سن (ز) من (طره) اولک صباچ
 (مشکین) مکه منسوب (آن) اول (نکار) محبوب (فکر) م (یا) وحدتیه
 (کن) ای (صبا) م (ز) من (مکافات) اجر (غیرت) م (میم) بن (معنای
 اشارتی) اگر حضرت اللهک دماغ جانی مطر قلبی اسرار لدیه مشکباردن
 سو یله سن و عون خدا ایله ظهور کله سن ای فیض و تجلیات الهی سندی عشق
 و درده روز و شب جگری سوزان اولان عاشق بیچاره نک شوق و غیرتک اجر و مکافاتدن
 بر فکر ایلین و خدای تعالی (لا یضیع اجر المحسنین) در

در ابروی تو بنظر نابکوش هوش * آورده و کشیده و موقوف فرستم *
 سنك ابرو که نظر تیری عقل کوشه دکن کتور مشم و جکشم و فرصت کوزلم
 (مفردات) (در) فی (ابرو) فاش (تو) سن (تیر) اوق (نظر) م (نا) دک
 (یا) للملابسه (کوش) قولاق (هوش) عقل (آورده) کتور مش (کشیده)
 جکشم (موقوف) کوزش (فرست) م (میم) بن (معنای اشارتی) (الجهاده
 نورث المشاهده) سرنجه محمد الله توفیق خدا ایله سعی و غیرتله ای محبوب سنك

اتوار

لیکن بجان و دل ز معیان حضرتم * بصورت با حرف طرف در دولت پناه *
 پناه و توبه اضافت لایه در حضرت بونده یقینک معنایه در و اضافتی اسم فاعلک طرف مکانه اعتدیل در حصول بیت * صورتنا سنك دولت معنیجی قیو کدن ابراهیم اما جان و کواکله حضورك مقیولندم یعنی صورتنا بیدم اما معنی قریم (دریا و کوه دره و من خسته و ضعیف) ای خضر بی خسته مدد ده بهم *
 بی بستم) بی بونده بول و ایز معنایه در * حصول بیت * دریا و طاغ بولنده در بن ایسم خسته و ضعیف ای مبارک ایزلو خضر مدد و بر همه بی بوشکل عشق بولرینی بکجه بکامد ویر همته (کردم زنی ز طره مشکین آنکار فکری کن ای صبا ز مکافات غیرم) * مصرع اول مصرع ثانی به می هوند رای صبا اگر اول نکار مشکین طره سندن نفس او روب تکلم ایدرسک غیرم جزا سندن فکر ایله یعنی صفین غیرت ایدوب آایلم که سنی هوایه و روب توزک کو که صاورم (در ابروی تو بنظر نابکوش هوش آورده و کشیده و موقوف فرستم) در ادات صله ابروی تو لایه بنظر پناه تا انتهای غایت ایچون بکوش هوش با حرف صله و اضافت بیاید در آورده با حرف ترتب موقوف فرصت لایه در * حصول بیت * مصرع اول مصرع ثانی به می هوند سنك ابرو که نظر اوقنی عقل قولاغته دک کتور و جکشم و فرسته موقوف یعنی ابرو که تمام عقل و فکره نظر سالم

حافظ پیش چشم تو خواهد سپرد جان * در این خیالم از بد حد عمر مهلت *
 * محصول بیت * التفات طریقه یزور حافظ سنك چشمک او کشته جان تسلیم اید بسردن و خیال و فکر دیم اگر عمر مهلت و بر رسته حاصلی صاع اولور سم سکا جان و یرمک فکر دیم بنده التفات ز غایت ایشدر (وله ایضا) (بشری اذا السلامه حلت بذی سلم *
 الله حد معترف غایه لنعم) بشری بک ضعی و شیک سکونی و راک قصی و الف مقصوره الله مصدر در بشری بشردن یعنی نصرا باندن مشتق معنایه قمر بنده و شکیده غیرت قدر ثابت و لزوم الف ثابت ایچون و زنی فعلی در تقدیرا هر قوع مبتدا خبری محذوف تقدیری بشری لکم دیمکدر مشتق سن

اتوار ذات بچونکه نظر و مشاهده تیری عقل معاد کوشه دکن کتور مشم و راه عشقه بیجه عن و بلال چکمک ایله قرینکه استعداد حاصل ایلمش شدی وصلت و لقای ذاتکه فرصت کوزلم
 حافظ پیش روی تو خواهد سپرد جان * در این خیالم از بد حد عمر مهلت *
 حافظ جانی سنك یوزک او کشته تسلیم ایلمک استر بوفکر و خیالده یم اگر عمر بکا مهلت و بر رسته (مفردات) (حافظ) م (یا) للملابسه (پیش) اوک (روی) یوز (تو) سن (خواهد) استر (سپرد) اعمار لوق و تسلیم ایلمک (جان) م (در) فی (این) یو (خیال) م (م) بن (ار) اگر (بدهد) و بر رسته (عمر) م (مهلت) م (م) بکا (معنای اشارتی) ای محبوب حافظ سنك نجلی جهانک تور غداسترا فله حضور معنویکجه جانی تسلیم ایلمک و سندن داننا نور ایمانه ختم اولوق استر و دام بو فکرده یم اگر عمر بکا مهلت ویر

بشارت او اسون زبیرا ذی ساه سلامت حلول ایلدی الله ایچوندر نمنلرک غایت معترف اولانک جدی (مفردات) (بشری) بشارت (اذ) زبیرا (السلامه) م (حلت) حلول ایلدی (بذی سلم) (ذی) صاحب (سلم) اسم شجر (الله) الله ایچوندر (جد) م (معترف) اقرار ایدیمی (غایه) نهایت (النعم) نعمت (معنای اشارتی) ای عاشق بشارت اولسونکه اول دستگیر اولوب بنده درماند لری اهدای عدو اولان نفس و شیطا تک مکریدن امین و سلامت ایلمکله مولانته و اصل قلبی رحه للعالمین اولان حبیب الله صلی الله تعالی علیه و سلم ذی سلم عالم قدسدن نزول ایلدی و قابوب عاشقانی انوار الهیه ایله شور و روشنا ایلدی الله ایچوندر جیع نمنلرک اجل و اعلاسی اولان حق رسانی تصدیق ایله راه محمدیه و اولوق نعمتی معترف اولانک جدی

آن خوش خبر بکاست که این فتح مرده داد * تابان فشانم چوز و رسم در قدم *
 اول خوش خبر او فنده در که بوقع مرده سن وردی تابانی زر و رسم کی آک قد مننه نثار ایدم (مفردات) (آن) اول (خوش خبر) م (بکاست) فنده در (این) یو (فتح) م (مرده) بشارت (داد) ویر ذی (نا) حتی (جان) م (فشانم) صاحب (ش) ضمیر (چو) مثل (زر) التون (سیم) کو مش (در) فی (قدم) م (معنای اشارتی) اول نور محمدی و نور ایمان قلبه داخل اولد فنده قلب منقح و منقح اولوق مرده سنی ویریمی خوش خبر اولان وارث محمدی مرشد کامل فنده در که تابانی زر و رسم کی خلوص قلبه انک قد مننه نثار ایدم و آنک تعلیمی الله اثر رسول الله افتخار و اباح اوزره اولم

بیان شکن هر آینه کرد شکسته حال * ان اليهود عند ملک التهی ذم *

ضرورت وزن ایچون راتوک اولتشد مرده دادک مقدم معنولدر ناحرف تعلیل جان فشانم مقدم معنولدر فشانم فعل مضارع مفرد منکمل صا جاع یعنی نثار ایدیم معنایه و شین ضمیر معنی جهتدن قدمه معنولدر تقدیری در قدمش دیمکدر * محصول بیت * اول ابو خیل فنده در که بوقعک مشتق و وردی نالتون و آنچه کی ایضه جاع نثار ایدیم یعنی بولنه جانی فدا و نثار ایدیم مصرع اولک معنای اول خوش خبر فنده در که بومرده فخن و وردی دین سنك معنای قیامه مش (بیان شکن هر آینه کرد شکسته حال * ان اليهود عند ملک التهی ذم) بیان شکن وصف ترکیدر عهد مجبی معنایه هر آینه البتہ دیمکدر عهد عهدک جیدر بیان؟

۲ مناسبتہ ملک مالک مناسبتہ پادشاہ دہ ملک دیور نہی توک ضعی وهاک قعی والف مقصورہ ایله نهیمک جعیدر نوک ضعیله عقل مناسبتہ ذم ذمک جعیدر ذاک کسری ویمک قعیله ایکسیدہ امان وامانت مناسبتہ در اماندن تقدیرا مرفوع خبران در تقدیرا مرفوع دیک زرا حرف روی ضرور تیغون ساکن اوقنور و محصل یث وکان شاه شجاعه ایلدکاری عهدی نقض ایدوب نهزم وشکته حال اولدقارنه تر یض ایدوب پیورر عهد صبی البه شکسته حال وایل اولور زرا عهد وینار اریاب مقول فتنه نقضدن امین در یعنی اهل عقل نقض عهدایز پس عهود انراک فتنه مصون ویا موند زرا نقض عهدک مکاتاتی بیلورر که البه ناقض عهدید حال

عهدن صبی البه شکسته حال او اور تحقیق عهدر عفلر پادشا هک فتنه امانندر (مفردات) (بیان شکن) عهدن قیریجی (هر آینه) البه (کرد) او اور (شکسته) قیرلش (حال) م (ان الهود) تحقیق عهدر (عتد) فتنه (ملک) پادشا (الهی) جمع نهیه که عفلر (ذم) امانت (معنای اشارتی) استعید باقه (اونوا یا عهد ان الهود مکان مولا) آیت کریمه سی سرجه اثر رسول الهه اتباع انبیوب عهدالسنی نقض ایلدن البه بریلایه کرفار اولور که تحقیق عهدر عفلر پادشاهی اولان ملک مقدرک عذبت معنو به سنده امانندر

از باز کشت شاه چه خوش طرفه نقش بست آهنگ خصم او بر سر برده عدم پادشاهک رجو عتدن نه لطیف عجیب نقش باغلدی آنک دشتنک قصدی عدم سرا برده سنده (مفردات) (از) من (باز) کبرو (کشت) دوغک (شاه) م (چه) نه (خوش) م (طرفه) عجیب (نقش) م (بست) باغلدی (آهنگ) قصد (خصم) م (او) ضمیر (با) ظرفیه (سرا برده) ایچ حولیسی (عدم) م (معنای اشارتی) (کل الینا راجعون) آیت کریمه سی سرجه هر کس اول شاه حقیقینک حضور و معنویه منه کار کده (تجری کل نفس بما کسبت) آیت کریمه سی سرجه اول شاه نه لطیف عجیب نقش باغلدی که (لا ظلم الیوم) سرجه هر کس جرمی کندیکن هم رنگی اولشدر وانک دشتنک قصدی عدم سرا برده سنده در که ایماذ باقه قمر جهنده بحیو بین عن الله هلاک اولشدر

ی جت از صاحب امل رحمتی ول جزدیده اش معاینه بیرون ندادیم

امید معاینه بر رجم استدی لکن آنک چشمندن خبری آشکاره طشره نم ویرمدی (مفردات) (ی جت) طلب ایلدی (از) من (صاحب) بواوت (امل) امید (رحمت) م (با) وحدتیه (ول) لکن (جز) ضمیر (دیده) کوز (ش) ضمیر (معاینه) آشکاره (بیرون) طشره (داد) ویرمدی (نم) یا شتی (معنای اشارتی) اول شاه حقیقینک دشمینک حالتی کور که دوزخده شدت عذابدن بهمن حرارت و عطش کندیلردن زائل اولق ایچون حضرت الله تعالی بدن یک سینه بقمور طلب ایلدکارنده (فظاهر لهم مصابه حراء فظنون انهم عطرون فترسل علیهم المقارب کاشان الغال فتلغ ادهم فلا یذهب عنه الوجع القاسه ثم یسألون الله تعالی الف سنة ان یرزقهم الفیت فظاهر لهم صحابه سوداء فقولون هذه صحابه المطر فیرسل علیهم الحیات کاعشاق الابل کلا الحیت لسه لا یذهب وجعها الف سنة الخ) حدیث شریفی سرجه انراک چشمندن اضلقدن خبری بر فاده حاصل اولدی

در نیل غم قتاد سپهرش بطز کفت الان قدندمت وما یقع الندم

اول حد وغم نیکه دوشدی فک اکاطله دیدی شدی تحقیق بشیمان اولدک اما بشی نلق فاده ویرمن (مفردات) (در) فی (نیل) م (غم) م (قتاد) دوشدی

سپهر

وینکه ایلدی یعنی الیهدن باران رخت اویردی اما اشک چشمندن خبری باران ظهور ایلدی (در نیل غم قتاد و سپهرش بطز کفت الان قدندمت وما یقع الندم) نیل غم بیاتیه شاهک خصمی فرعونیه تشبیه ایلوب نیل ذکر ایلدی طز طعن مناسبتہ در الان زمان حاضرک استعید حرف تعریف معنایی متضمن اولد بقیحون مینی قلندی قد بوده تحقیق معنایی افاده الیهدنمت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب علم یا بندن بشیمان اولدک دیمکدر و اواخر حرف رابطه جمله حالیه در بنفع فعل مضارع مانافیه الیه مصدر او لد بقیحون مانافیه فعل فی حال مفرد مذکر فایده الیهدن تقدیرا مرفوع غافل مصدر در بشیمانلق معنایه نوک وذلک قعیله لیه

و شکسته بال اولور مصراع ثانیکن مناسبتی تحقیق عهدر عفلر پادشاهی یعنی خالق مقول فتنه امانندر دین ملک نهایی بطرایش (از باز کشت شاه چه خوش طرفه نقش بست آهنگ خصم او بر سر برده عدم) باز کشت رجوع معنایه در شاهه اضافتی لایه در نقضدن بوده مراد صورتدر آهنگ ابهام طرفه مله مذکوردر بلکه باز کشت و نقضده آهنگ خصم اضافتی مصدرک فاعله اضافتیدر و او به اضافت لایه سر برده عدم اضافتی بیاتیه در باز کشت و نقش و آهنگ و برده مراعات نظیر طرفه مله مذکوردر که علم انعام ملک اصطلاحا حاصل ندر محصل بیت پادشاهک رجو عتدن یعنی هجومندن نه خوش صورت باغدی خصمک قصدی عدم سرا برده سته یعنی پادشا اوزرینه وارمله هلاک اولوب فانی اولدی سابقا ذکر اولدیکه پادشا شیرازی بعض متغلبه شیرازدن اخراج ایلشدر ایلدی نکرار پادشا صکر جمع ایدوب اوزرینه واروب همزوم و محذول اولدیلر پس باز کشت پیورر یعنی بوکروه اشارتدر نه که عریضه کرهلی عدم و دیورر فینکم برکشته نهزم اولد قد نصکره دونه دشمنی اوزرینه و دشمنی حقه سه (یجست از صاحب امل رحمتی ول جزدیده اش معاینه بیرون ندادیم) صاحب امل بیاتیه امل امید در رحمت میجستک مقول و اواخر حرف وحدت و یانکی ول ادات استدراک معاینه آشکاره نم باش مناسبتہ در محصل بیت خصم امید معاینه بر رحمت استدی امادیه سی معنایه خبری آشکاره طشره برسته نم ویرمدی یعنی حساب املدن اکانسه ترشح ایلدی الا کوزی معاینه آشکاره اشک ترشح ایلدی حاصلی کزیه

۳ محصل بیت شاهک خصمی فرعون کی غم نیکه دوشدی وفک طعن طرفه اکادیدی شدی صبیانکه تادم اولدک فرعون کی که نیل دریاسته فرق اولغی تحقیق ایلدی اما حال بوکه بشیمانلق نافع اولدی یعنی عصبیدن توبه ایلدک فرعون کی اما توبه یاس نافع دکل زرا اول کرک ایلدی شاهک تبخی اوزر که حواله اولردن حاصلی صوک بشیمانلق اصی الی

ساقی یا که دور کاست وزمان حبش

یش آرجام و هیچ خورغم زیش وکم محصل بیت ای ساقی کل که کل دوری و حبش زمانیدر او کومنه جام یاده کتور و روز صکارک آر نقضدن و اکسکندن هیچ غم و غصه بیه بستی یاده به مشغول اول و دنیاسک وار لغندن و یو قلشیدن مفصوم و مهموم اوله (بشوز جام یاده که این زال نوروس

بسیار کشت شوهر چون کینباد وجم زال نوروس بکی کلین اولمش قری یعنی اهل دنیا ک هر زمان برینه کاین اولور اما عاقبت آنی نافع ایلدر کینباد وجم بر پاد شاهک استعید محصل بیت ای ساقی جام یاده دن ایش که یو بکی ان وارن قری چون کینباد وجم کی کویکپلری هلاک ایلدی یعنی دنیا ال ورد یکنه اعتقاد ایش که سنی یو نمکدن مرادی سمرمکدر نه که

شیخ عطار پیورر بیت چرخ مر دم خوار اگر وی دومر دم پرورست نیست از شفت مکر پرواره اولافرست حاصلی دنیا به تعاق زیاد اولنجه حصری زیاده اولور پس سکا هروس اولمندن مقصودی سنی هلاک ایدوب حصرته کوند مکدر شوهر دنیادن ظاهر اسلا طین و اهل حکم مراد در (ای دل تو ملک جم مطلب جام می بخواه کین بود قول بابل بستان سرای جم) کین که حرف تعلیل بستان سرای ترکیب مزجی بستان دہ واقع اولان خانه دده مستملدر اصلی سرای بستان ایلدی محصل بیت ای کو کل سن ملاکچی طلب الیه جامی طلب الیه زرا جم بستان سرایک بلبلینک قول یوایدی یعنی بوصوله نغم ایلردی

(سپهر) فک (ش) ضمیر (با) للملا بسه (طز) طعن (کفت) دیدی (الان) شمدی (قد) تحقیق (ندمت) بشیمان اولدک (وما یقع) نفع ویرمن (الندم) بشیمانلق (معنای اشارتی) اول فرعون صفت اولان دشمنر عاقبت سینه لری سینه غم نیلی کی مهلاک اولان نار جمعه دوشدی فک کی مالجه اولان خزنه نار یونلره طعن و توبیخ الیه (الم یا نکم نذر) ایشته شمدی تادم اولد بکر اما نه فاده دید کده یونلر (فا عتذرنا بدو بنا فهل الی خروج من سبیل) دیوب و یلرینه دعا و نیاز ایدل که (ربنا اخر جنا منھا فان عدنا فانا ظالمون) دید کده (اخأ واقبھا ولا نکلمون) جوانی کلوب کندیلره اول ندامت و اعتزاف و دعایک بر فاده سنی اولسه کر کدر

ساقی یا که دور کاست وزمان حبش یش آرجام و هیچ خورغم زیش وکم

ای ساقی کل که کل دوری و حبش زمانیدر جامی او ککه کتور و پیش وکدن هیچ غم بیه (مفردات) (ساقی) م (یا) کل (دور کاست) م (زمان) م (حبش) حبشت (پیش) اوک (آر) کتور (جام) قدح (هیچ) م (خور) بیه (غم) م (ز) من (پیش) جوق (م) آز (معنای اشارتی) ای ساقی کوثر عیش الهی اولان وارث محمدی و پیر شفیق واقف اسرار احدی بز بچاره ره فر بادرس اولوب کل که مدت حیاتر تحصیل سعادت و حق تعالی به فریت و انیت زمانیدر بزه عون و ضایت و نجات ایلدین ایچون بر همت و بر شفاعت ایلدین وای کوکل سندخی سعی و طلب الیه بر عشق و محبت الکلی تحصیل الیه و هیچ دنیا ک آرزیه و چوغنه غم یوب بر آن حقندن مافل اوله که استعید باقه (یجهم و یجوبه) آیت کریمه سی سرجه نجات انجیق راه عشقه در

بشوز جام یاده که این زال نوروس بسیار کشت شوهر چون کینباد وجم

یاده جاندن ایشت یو بکی کلین اولمش قاری کینباد وجم کی جوقی زوجی اولدردی و دیلدی (مفردات) (بشوز) ایشت (ز) من (جام) قدح (یاده) شراب (این) یو (زال) قاری (نو) بکی (هروس) کلین (بسیار) جوق (کشت) اولدردی (شوهر) ار (چون) مثل (کینباد وجم) ابکی پادشا هلدرد (معنای اشارتی) ای سالک قلب بسطیده ابکی محبت جعی ممکن دکادر قلبی مظهر عشق الهی اولان مردان خندان ایشته (حب الدنیا رأس کل خطیئه) خبری سرجه یو بکی کلین کی نظر ده خوب وز یا کور بین مجرزه متق و مصاره متق دنی کنیدیکن زوجیلردن و مجارلردن کینباد وجم پادشا هلدی کی جوق کیمه لری غفلت و قورره دوشوروب هلاک معنوی الیه هلاک الیهدر

ای دل تو ملک جم مطلب جام می بخواه کین بود قول بابل بستان سرای جم

ای کوکل من جم ملکنی طلب الیه شراب قدحی طلب الیه زرا جم بستان سرایک بلبلنک سوزی یوایدی (مفردات) (ای دل) ای کوکل (مطلب) استه (نو) سن (ملک) م (جم) پادشا (جام) قدح (می) شراب (خواه) استه (که)

(حافظ بکج میکند دارد قرارگاه)
 کالطبر فی الحدیقه والیث فی الاجم
 حدیقه باغچه به درلر اجم همزه نك
 وچیک وچیک فکده ربه اجه نك جمیدر
 همزه وچیم وچیک فکده ربه درت بش
 جچی دخی کاه واما بوده استیاسی
 لازم دکل حاصلی قوری دیکدر میشه
 مناسبه محصول بیت حافظ معناه
 پوشنده قرارگاه طوتار یعنی مکان
 ومرتلی میکند درباغچه ده بلبل کی
 وقوریده ارسلان کی یعنی نه که طيور
 حدایقه ولوت اجم ده ثابت ومستفرد
 حافظ کوشه معناه ده ثابت اولوب
 قرار طوتار (وله ایضا) (بی تو ای
 سرو روان باکل وکلشن چه کم
 زلف سبل چه ککشم عارض سوسن
 چه کنم) زلف سبل وعارض سوسن
 بیایه در محصول بیت ای سرو روان
 سفسر کله وکلشنه نیلیم یعنی کل
 وکلشنی نیلیم زلف سبلی نه چکیم
 وعارض سوسنی نیلیم یعنی من اولمجه
 بونلر کرکز (آه کر طمنه بدخواه ندیم
 رویت نیست چون آینه ام روی ز آهن
 چه کنم) طمنه بدخواه لامیه بدخواه
 وصف ترکیبدر کینک برامزلفنی استیجی
 یعنی دشمن آینه که اشعار محمده ذکر
 اوله مراد دمشق آینه در آهن قیدی
 انکیوندر محصول بیت آه کم دشمنک
 طمندن بوز یکی کوه مدم یعنی جهاددن
 بوز که اخبار حاضر اولدقده بقمزم
 نیلیم بوزم آینه کی دمر دن دکدر
 یعنی یورر کیلدوب دشمن حضورنده
 حجابدن وطن دشمندن بوز که بقمزم

زرا (این) بو (بود) ایدی (قول) م (بلبل) م (بستان) باغچه (سرای) م
 (جم) م (معنای اشارتی) ای کوکل (المال حیفه والجه اضرمها) خبری سرچمه
 سن آگاه اول جم کی دنیا پادشاهلرک مهلاک اولان ملک وطلطتارینی طلب ایله
 نفسک مراد زینی ترک ایدوب باقی وایدی ساطا نلفک سبی اولان شراب عشق
 الهیک جامنی ومظهر اتوار بجلی آلهی اولان فلیک نمبر وایجلانی طلب ایله
 (یوم لایق مال ولا یون الامن ای الله بقلب سلیم) آیت کریمی سرچمه سلطان
 لایزالینک باغ حقیقتک بلبلری اولوب مؤید من عندالله اولان انبیا واولیارک
 جله سنک علی الاتفاق نصایحلری وکلاملری بویادی

حافظ بکج میکند دارد قرارگاه کالطبر فی الحدیقه والیث فی الاجم

حافظ معناه بویا غنچه قرارگاه طوتار باغچه ده مرغ کی وفا شافده ارسلان کی
 (مفردات) (حافظ) م (با) لامیسه (کج) بوجاق (میکده) معناه (دارد)
 طوتار (قرار) م (گاه) محل (کالطبر) قوش کی (فی الحدیقه) باغچه ده (والیث)
 دخی ارسلان کی (فی الاجم) جمع اجه در صکه قاشلق ومیشه ک معناه ده
 (معنای اشارتی) اول مایه سعادت دارین اولان عشق الهیک حصول خلق
 طلندن مرلت ایله وکوشه وحدتی ملازمه اولدنیجور قوشلر باغچه ده وارسلانلر
 میشه لکلر ده قرار ایدوب کی حافظ دخی شراب عشق آلهیسه ک ولنت
 روحانیته ک حصول کندوسنده اولان کوشه وحدته قرار کله طوتار ک کنیده
 اولان حالات عشق زائل اوله

وله ایضا

چو توای سرو روان باکل وکلشن چکنم زلف سبل چه کنم عارض سوسن چکنم
 سفسر ای سرو روان کل وکلشنه نیلیم سنک زلفنی نه چکیم سوسنک عارضنی نیلیم
 (مفردات) (بی تو) سفسر (ای سرو روان) م (باکل) کل ایله (وکلشن) دخی
 کل محلی ایله (چکنم) نیلیم (زلف) م (سبل) م (چه کم) نه چکیم
 (عارض) یکانی (سوسن) م (چکنم) نیلیم (معنای اشارتی) (وهمما حرمان
 علی اهل الله) حبیب شریفی سرچمه ای صراط مستقیم هادی اولان محبوب حقیقی
 سفسر دنیانک لذائذ نفسانی اولان محبوب ومحبوبه سن و باغ وایجه سن نیلیم
 (وفیه ما مشتهه النفس وتلذ الاھین) اولان جنتک حور بلری زلفن وطلطاری
 عارض نیلیم

آه کر طمنه بدخواه ندیم رویت نیست چون آینه ام روی ز آهن چکنم

آه که دشمنک طمنه سندن سنک بوزک کوردم بوزم آینه کی آهندن دکدر نیلیم
 (مفردات) (آه) م (ز) م (طمنه) م (بدخواه) کتوک دایجی (ندیم)
 کوردم (رویت) سنک بوزک (نیست) دکل (چون) نل (آینه) م (م) م
 (روی) بوز (ز) م (آهن) تیسور (چکنم) نیلیم (معنای اشارتی) انفسی

وآفاق

وآفاق شیطاندن حضرت الهه صندم آه اول حدو بین اولان شیطان طغیانندن
 واعدی حدو اولان نفس بدخواهک کال غفلتدن ای رؤف رحیم اولان محبوسم
 سنک رویت جلالتک ومشاهد انوار ذلتک مانع اولوب بی حسرت ایله هلاک ایلدیلر
 برچکر جلت کوردم سنک توفیق وهدا تیکه وعون وعنا تیکه محتاجم اول جودلرک
 اخنی من دیب الفل اولان حبله زینی کوروب ویاوب دفع ایچکله آینه قلبم
 کشاد اولوب رفوت قدسیه تحصیل ایده مدم نیلیم

روای نامح وبردرد کشان خرد مکبر کارفرمای قدر میکند این من چکنم

بوری ای نامح طورتی کشار اوزره هب طومنه بوی قدر ایشنی بیورجی ایلرین نیلیم
 (مفردات) (برو) کیت (ای نامح) م (بر) علی (درد کشان) شرابک طور تیشی
 چکبیلر (خرد) عیب ونقصان (مکبر) طومنه (کار فرمای) ایش بیورجی
 (قدر) نقد بر (میکند) ایلر (این) بوی (من) بن (چکنم) نیلیم (معنای
 اشارتی) ای حکم وارادت خداندن بی خبر اولان نامح ظاهر رست کنیدی ایشک کیت
 راه عشقه ریاضات وجاهدات وانواع عجز وبلال ایله مشوقنی رویت ووصلت ایچون
 جانی قدا ایدیمی عالی صمت اولان بلاکش وملازمه عاشقار اوزره عیب ونقصان نسبت
 ایله بحالات سیه زنی تقدیر ایشنی بیورجی خالق لم یزل ایلرین نیلیم

برق غیرت چو جین میهد از کمین غیب تو فرما که من سوخته خرم چکنم

غیرت برقی غیب کینکاهندن چونکه بویله ظاهر اولورسن بیور که بن خرمی بانمش
 نیلیم (مفردات) (برق) م (غیرت) م (چو) چونکه (چین) بویله (میهد)
 صبردار (از) من (لا کمین) بیورجی (غیب) م (تو) سنن (فرما) بیور
 (من) بن (سوخته) بانمش (خرم) م (چکنم) نیلیم (معنای اشارتی)
 قیبه هویت جابندن برق غیرت وقضا وقت رت بویله ظاهر اوله (لاراد افضانه
 ولا مانع لحکمه) درای زاهد خشک من بیور که فضا به رضادن غیرتی بن قلبی
 خرمی وارادیمی آتش عشقه بانمش بچار نیلیم

شاهزگان چو بسندید و بچاهم انداخت دست کبر انشود لطف ته حق چکنم

شاهزگان چونکه بکندی وبنی چاهه اندی اگر رستک اطنی بکا دستگیر اولیه نیلیم
 (مفردات) (شاهزگان) مراد افرا سیاب (چو) چونکه (بشدید) بکندی
 (بچاه) قیوه (م) بنی (انداخت) اندی (دستگیر) ال طوبیعی (ار) اگر (نشود)
 اولیسه (لطف) م (ته حق) مراد رستدر (چکنم) نیلیم (معنای اشارتی)
 بویست شریف علی طریق التشییه بقصه منبیر که افرا سیاب بهرام نام بر پهلوانی
 بر قیوه حبس ایدوب آفرینه بر سولک طمش قودی عاقبت رستم زال واروب آتی
 اندن خلاص ایلدی حکیم وعلیم اولان محبوبلر شاهی شاه حقیقتک قضا وحکمتی
 کور که میدان عشقک پهلوانی اولان روح انسانی بی جا بدیده ابتلاء حبس بیوروب
 مشتیات نفسانیه طمشلرله محکم قیامتدر اگر رستم کی قوت قدسیه حی اولوب

کندانی قیوه صار قندی بیزن کوردی صارقان کندز ستمکدر پس کندینی انکله صاروب یونارویه چکدردی خاقانی مرآت الصفات

قصیده منده که مطای بدر مطلع مرادلیر نعلیت ومن طفل زبانش دم آید مروشر سر زانود بستانش بویته بوقصه
 تلمیح بیور مشدر بیت چو بیزن داری اندر چه محبت افرا سیاب اما که رستم در کینت ونه بی زبانش نهکندن مراد کنددر
 بویته صواش کیمی پس محصول بیت شاهزگان چونکه لایق کوردی وبنی قیوه آتشی حبس ایلدی اگر رستم زالک اطنی معین وظهور
 اولر سیه نیلیم یعنی رقیب که بنی چقاوازانده حبس ایلکه لایق کوردی اگر جانان بکامین وظهور اولوب بخلص ایلر سیه نیلیم بویته دیکدر

(روای نامح وبردرد کشان خرد مکبر کارفرمای قدر میکند این من چکنم) کارفرمای قدر بیایه کارفرمای وصف ترکیبدر ایش
 بیورجی مناسبه محصول بیت ای وایعظوار کیت ودرد کشار اوزره خرد طومنه بوی قدر ایشنی بیورجی ایلرین نیلیم
 ایشلرین نیلیم یعنی بنم درد کشتکم ازیدر که دفتر قدرده نانددر پس محل طمن دکل (برق غیرت چو جین میهد از کمین غیب
 تو فرما که من سوخته خرم چکنم) برق غیرت بیایه میهد فعل مضارع مفرد ثانی جهمیددن بحسب لغت صبردار دیکدر اما شمشک اتانده
 استعمال ایدر لکن که کاستانک بویته واهدر بیت بگفت احوال ما برق جهانست دمی وداود بکرم نهانست جهان چیک فحله
 صفت مشبهه در چه بددن صبرخان

دیکدر آلفان مناسبه بوند میهد اولور
 مناسبه در مکن اسم کاندر مکن بکن دن
 یعنی اصبر ایددن بوصوق وراجی بریوصوه
 کین درلر غیده اضافت بیایه در
 من سوخته خرم اضافتی بیایه در محصول
 بیت چو نکه غیرت ششکی غیب
 کینکاهندن بونجیلر آنلور یعنی غیرت
 عشق غیبدن چونکه بویله ظاهر
 ایدر سن بیور که بن خرمی بانمش نیلیم یعنی
 آتش عشقه نیلیم تحمل ایدیم گاه اولور که
 شمشک خرمه الیشوب یا قوب
 با درر وده خرمندن مراد وجوددینر
 یعنی بن وجودی بانمش عاشق برقی
 عشقه نیلیم تحمل ایدیم (شاهزگان
 چو بسندید و بچاهم انداخت
 دستگیر انشود لطف ته حق چکنم)

شاهزگان چونکه بکندی وبنی چاهه اندی اگر رستک اطنی بکا دستگیر اولیه نیلیم
 زمانده ماورا االنهر پادشاهی ایدی
 بسندید بوند بویله بق کوردی مناسبه در
 بچاهم باحرف صله بیم متکلم یعنی جهاددن
 انداخته معید در صبره منصوب متصل
 مناسبه دستگیر وصف ترکیبدر محبت
 الفت ال طوبیعی دیکدر اما مراد معین
 وظهور اولقدرد ته حق رستم زالک انیدر
 وبعضیلر دید بلر که استغبارک انیدر
 اما بونده رستم مراد درخواجه ک بویته
 شاهانه قصه زدن بر بنه بوند قصه ک
 اصلی بودر که رستم زالک رفز فرزنداشی
 اوغلی وارایدی بر پهلوان کادی بیزن ایدی
 پای هر بینک کسری وژای عجمیک فحله
 بویتن مذکور افرسیابک فر بنی سودی
 عاقبت افراسیاب بوحالدن آگاه اولوب
 وطوتوب بیزنی بر قیوه حبس ایدوب
 قویونک آفرینه بر افرطاش قودی اما بیزن
 بر رار بولاشی وارایدی بیزن احوالی
 بحسب ایلدی کوردیکه مذکور طریقه
 محبوبدر پس واردی رستمی بوقصه دن آگاه
 ایلدی رستم دخی برایی برار بولاش آلوب
 واردی قویونک آفرندن طاشی فالدربوب

کندانی قیوه صار قندی بیزن کوردی صارقان کندز ستمکدر پس کندینی انکله صاروب یونارویه چکدردی خاقانی مرآت الصفات
 قصیده منده که مطای بدر مطلع مرادلیر نعلیت ومن طفل زبانش دم آید مروشر سر زانود بستانش بویته بوقصه
 تلمیح بیور مشدر بیت چو بیزن داری اندر چه محبت افرا سیاب اما که رستم در کینت ونه بی زبانش نهکندن مراد کنددر
 بویته صواش کیمی پس محصول بیت شاهزگان چونکه لایق کوردی وبنی قیوه آتشی حبس ایلدی اگر رستم زالک اطنی معین وظهور
 اولر سیه نیلیم یعنی رقیب که بنی چقاوازانده حبس ایلکه لایق کوردی اگر جانان بکامین وظهور اولوب بخلص ایلر سیه نیلیم بویته دیکدر

(مددی کر جراحی نکند آتش طور چاره تیر و شب وادی این چه کم) مددی با حرف تکبیر جراحی با حرف و حدت آتش
طور دن مراد حضرت موسای کور بیان آتش طور طاعتدن چاره نک تیر شبه اضافتی مصدرک معنوه اضافتی قیلند

﴿ ۲۱۴ ﴾

خلیفه الله فی الارض اولان مرشد کامل بکالطف و کریمه دستگیر اوله نیلیم و خود
بخوادانه نه چاره ایلیم

﴿ مددی کر جراحی نکند آتش طور چاره تیر و شب وادی این چکنم ﴾

طور آتشی اگر بر جراحی نهد مدد ایله وادی اینک قرا کو کجه سنه نه چاره ایلیم
(مفردات) (مدد) معاونت (یا) وحدتیه (کر) اگر (یا) لاملاسه (جراح)
(یا) وحدتیه (نکند) ایله (آتش) (م) (طور) (م) (چاره) (م) (تیر) قرا کو
(شب) کجه (وادی این) برده (چکنم) نیلیم (معنای اشارتی) اول خانه
نجلی اولان طور مبتدای قلی آتش صورتند انوار ذات الهیه به مستغرق اولان مرشد کامل
بر جراح نور الهیه ایله مدد و معاونت ایله خلقت بشر بهک و شب هجرات زوانده
و مامون و معصوم اولان مردان خداک مرشد سنه وصوله نه چاره ایلیم

﴿ حافه ناخلد برین خانه موروث نشت اندرین منزل ویرانه نشین چکنم ﴾

ای حافظ عالی جنت بنم در مدن قالمش او بدر بو ویرانه منزلده مکان نیلیم (مفردات)
(حافظ) ای حافظ (خلد برین) عالی جنت (خانه) او (موروث) میراث (من)
بن (است) در (اندرین) بونده (منزل) م (ویرانه) م (نشین) او طوره جق
مکان (چکنم) نیلیم (معنای اشارتی) ای حافظ عالی جنت اولان معرفه الله جنتی
بنم دردم آدم علیه السلام من میراث قالمش خانه مدر مرشد کائنات سایه سنه بوطالده
اول معرفه الهی تحصیل ایله ما روز و باعث خلقت دخی بودر بومرزل ویرانه اولان
مرده الزوال دنیا ده معرفه الهی قرار ایدوب اکلغی نیلیم

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ بنیم کر کند دشت نکیرم و کر نیرم زندنت پذیرم ﴾

اگر بنی تیغه اولدره آنک البی طومرزم و اگر بکنایه اوره منت قبول ایدرم (مفردات)
(یا) لاملاسه (تیغ) قلیچ (م) بنی (کند) قتل ایدم (دست) ال (ش) ضمیر
(نکیرم) طومرزم (وکر) م (نیر) اوق (م) بنی (زند) اوره (منت) عزلت (پذیرم)
قول ایدرم (معنای اشارتی) اول محبوب حقیقتک عشق بولنده مقتضای محبت الله
اولان اشد بلالره و شیره انبیا و اولیاء ک رفتار اولسم حتی قلیچ ایله بنی قتل ایدم
جیع خصوصه جان ودل ایله قضا سنه راضی بلکه محبوب ایله مقبول اولدیم
فر حناک اولورم و اگر جائمه تیر محبتی اوردوب روز و شب رنج و مشقته راحتی سلب
ایلیوب درد عشقه آه و فریاده دو شوره جائمه منت یلوب اتی دخی قبول ایدرم

﴿ کان ابروی مارا کوزن تیر که پیش دست و بازویش بیرم ﴾

بزم کان ابرو و مجرم سوله تیر اورو سنه آنک دست و بازویش او کنده اوله (مفردات)
(کان) یای (ابرو) فاش (مارا) بزم (کو) سوله (زن) اورد (نیر) اوق
(پیش) اوک (دست) ال (بازو) م (ش) آنک (بیرم) اوله (معنای اشارتی)

﴿ اول ﴾

ترکیدر بای فاشلی مناسنه مایه اضافت لایه در که حرف تملیل بزم فعل مضارع تکلم وحده اولهیم دیمکدر • محصول بیت • خطاب عام
طر بقیه یوزر بزم بای فاشلی جانانه دی بر اوق اور یعنی زنی تیر که نشان ایله تا که ال و بازویش او کنده اولهیم یعنی او کنده قریان اولهیم

﴿ ۲۱۵ ﴾

اول ذات بیخونی صفات قدیمه لایله موصوف اولان عظمت و جلال صاحبی خدای
لم یزلک اتوار عشق ذاتیه سنه اوله مستغرق که بوالعجب اولان لطفک و قهریک
عاشقیم کاشکی جائمه هر لحظه تیر عشقنی اورو سنه که اول محبوب حقیقتک
دست قدرتی و بازوی قوت روحانیسی او کنده اولهیم و یوزیک جانم دخی اولورسه
آنک عشق بولنده فدا ایدم

﴿ غم کنی کرا ز بام در آرد بجز سافر که باشد دستگیرم ﴾

جهانک غمی اگر بنی ایافدن دوشوره و زبون ایدم سافردن غیری بکا کیم دستگیر اولور
(مفردات) (غم) م (کنی) کتی (جهان) کرا ز بام (اگر ایافدن) در آرد (کتور)
و دوشوره (یا) للملاسه (جن) غیر (سافر) قدح (که) کیم (باشد) اولور
(دستگیر) ال طویعی (م) بنم (معنای اشارتی) اول محبوب رحیم و غفورک
نیچون عشق بولنده فدا اولم و جانم قربان ایتم که راه عشقک و طریق مستقیم
صبر و را هر نلری نفس و شیطان و هوا حیل و مکر له بحسب البشریه بزی بولد ن
چهاروب دوشورمه و هلاکری قصد ایدوب یولزدن شائرسد رحمت سابقه سی
و محبت از لایه سی مقتضایه ایکی جهانده بز بچهاره نه آنک عشق و محبتک
غیری دستگیر کیم اولور خصوصه (بوم تیلی السرا ر) ده بزه اندن غیری
نا صرومه بن کیم اولور

﴿ بر آئی آفتاب صبح امید که در دست شب هجران اسیرم ﴾

طلوع ایله امید صباحک آفتابی زرا فراق شبنک الینده اسیرم (مفردات) (بر)
یوقاردو (آ) کل (آفتاب) کونش (صبح) م (امید) م (که) زرا (در) فی (دست)
ال (شب) کجه (هجران) آبر باقی (اسیر) م (میم) بن (معنای اشارتی) ای
امیدم صباحک آفتابی اولان اتوار الهی و نور محمدی صلی الله علیه و سلم کل طلوع
و ظهور ایلیوب بزمه من و دستگیر اول (الله) اجدل فی قلبی نورانی و سمعی نورانی
و فی بصری نورانی و منی نورانی و شمالی نورانی و امانی نورانی و خلقی نورانی و فنی نورانی
و اجدلنی نورانی (حدث شریفی سر نیجه (نورهم یسی بین ایدیم و یابانهم) دولته
بزی مظهر ایله که حجاب بشریت ایله فراق شبنک الینده اسیرم انجیق سنک توفیق و کرم
واجبانه محساج

﴿ بفریادم رس ای پیر خرابات یک جرعه جوام کن که بیرم ﴾

ای پیر خرابات بنم فریادم ایش و جرعه ایله بنی جوان ایله که بیرم (مفردات) (یا) لاملاسه
(فریاد) م (رس) ایش (ای پیر) م (خرابات) میخانه (یا) لاملاسه (یک) بر
(جرعه) م (جوان) یکیت (م) بنی (کن) ایله (بیرم) م (بن) (معنای اشارتی) ای پیر میخانه
علوم لدنیه اولان سید انبیا و ای تشکان صحرای عشق اولکلری کوز شراب عشق
خدا ایله صوابی حیب کبریا وای امت در مانده و بیچاره لر بدستگیر اولوب
وادی هجراندن خلاص ایدیمی رؤف و رحیم اولان مرشد حقیقی و پیشوا
حضرت الله عشقه بنم فریاد مد پیش بر جاذبه رحمانه بنی جوان بخت ایله که

(غم کنی کرا ز بام در آرد • بجز سافر که باشد دستگیرم) غم کنی لایه بام
باشد دستگیرم) غم کنی لایه بام
میم متکلم معنا جهتدن در آرد مفید در
ضمیر منصوب متصل مناسنه در آرد مرا
تقدیر نه که بونده اسیر کیم مناسنه
• محصول بیت • اگر جهانک غمی بنی
ایافدن کتور سه یعنی بنی یقوب باعمال
ایدرسه سافردن غیری کیم اولور دستگیرم
یعنی ایله یا شوب بنی ایافدن کیم خالدر
یعنی بکامین کیم اولور سافردن غیری
(بر آئی آفتاب صبح امید • که در دست شب
هجران اسیرم) آفتاب صبح امید اضافت لری
بیایه و لایه در • محصول بیت •
ای امید صباحک آفتابی طلوع ایله زرا
هجران کجه سنک الله اسیرم (بفریادم
رس ای پیر خرابات • یک جرعه جوام
کن که بیرم) بفریادم با حرف صله رس
فعل امر مفرد مخاطبدر رسیدن ایش
دیمکدر یک جرعه با حرف • صاحب که
حرف تملیل • محصول بیت • بنم مدیده
ایش ای میخانه پیری بنی جرعه ایله جوان
ایله که بیرم یعنی بنی بر قدح باده ایله احباب ایله

زیاده دوشگون برضیف و ناتوانم

بیکسوی تو خوردم دوش سو کند که از پای تو هرگز سرنگیرم

دو کجه سنک کسوک آند ایچدم که هرک سنک ایاغدن باشی فالدریم (مفردات) (با) للابسه (کبسو) زلف (تو) سن (خوردم) ایچدم (دوش) دون کجه (سو کند) آند (از) من (پای) ایاق (تو) سن (هرگز) قطعا (سر) باش (نکیرم) طوعیم (مقای اشارتی) ای بنم حافظ و مدین اولان ارحم الراحمین ربم سنک اسماء حنا که قسم ایلدم که سنک صراط مستقیم کن و حینک محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم قدم سعادتک اثره افتادن قطعا باشی فالدریم و اطاعتدن برآن جدا اولیم لکن سنک درگاه عزتک خاصرک حنا سنک دخی اولسه آنک روی سیاه اولور (اللهم انزلت نفسی الیک و وجهت وجهی الیک و فوضت امری الیک و اجات ظهری الیک رغبه و رهبة الیک لا ملجأ و منجی منک الا الیک اللهم آمنت بکتابک الذی انزلت و نیک الذی ارسلت) حدیث شریفی سر نبجه اراده منی سنک اراده که بحواله یوب امید من جمیع حالزده بنه سنک رحمت واسعه که در

بوسوز این خرقه تقوی نو حافظ که کر آتش شوم دروی نکیرم

سن بوتقوی خرقه سنی یاق ای حافظ که فرضا آتش اولم اکا نایر ایترم (مفردات) (بوسوز) یاق (این) بو (خرقه) م (تقوی) م (تو) سن (حافظ) م (که) ز (برا) کر (کر) (آتش) م (شوم) اولم (دروی) اکا (نکیرم) تأثیر به مزیم (معنای اشارتی) ای حافظ استعذ بالله (انجمل فیها من یفسد فیها و یفسد الدنأ و نحن نسبح بحمدک و نعبدک) آیت کریمه سر نبجه بو صحت و تقوی خرقه سنی آتش عتله یاق و محو و فنا اولوب عجب و غروری و دعوی صلاحی برای زرا توفیق و هدا بت ربانی اولد قجه فرضا آتش اولسک اکا تأثیر آیده من سن بوتقوله اولد قجه هاروت و ماروت کی عصمت دعواسنی اینسک دخی قضای خدا ایلد باشد قیقه من سن

وله ایضا

تو همجو صبحی و من شمع خلوت صهرم تبسمی کن و جان بین که چون همی سپردم سن صبح کیسن و بن صهر خلوتک شمع کی یی بر تبسم ایلد کور که نبجه جان تسلیم ایلم (مفردات) (تو) سن (همجو) مثل (صبحی) م (من) بن (شمع) م (خلوت) م (صهر) م (مهم) بن (تبسم) کولک (یا) و حدیب (کن) ایلد (جان) م (بن) کور (چون) نبجه (همی) دائم (صهرم) تسلیم ایلم (معنای اشارتی) (الله نور السموات و الارض) آیت کریمه می مز نبجه ای محبوب حقیقی سنک ظلمت ازاله ایدیمی انوار ذاتیه که قدم و بقا صفتله موصوف ازلی و ابدی با قیدر کر مکه بر احسان ایلد یلک نور ایمان صهر خلوتک شمع کی (یلبت الله الذین آمنوا با قول الثابت) آیت کریمه می سر نبجه محض سنک لطف و کر مکن مدد و عون و عنایت ایتکلک ایلد دارنده بری ایمان اوزره ثابت قدم ایلوب خصوصاً جام بدندن مفارقتی و فتنه سیدیم

سلاطین

(چنین که در دل من داغ زلف سرکش تست بنفشه زار شود تربتم چودر کدرم) داغ زلف سرکش تست اضافتاری لایه

و بیاید و لا می در توبه دن مراد قیودن

در حرف ناکید کدرم فعل مضارع شکم وحده یکم دیکدر یعنی فوت اولم محصول بیت بو نجلین که بنم کوکله سنک سرکش زلفک داغی وارد یعنی کوکله داغ سودامی وار اولیک مقبرم طسیراخی بنفشه لک اولور یعنی زلفک سوداسیه فوت اولیق قیومده آنک اثری سنبلر و بنفشه ل ظهور ایلد حاصلی قیوم اوستی سنبل زار و بنفشه زار اولور (بر آستان امیدت کشاده ام در چشمم که یک نظر فکندی از نظرم)

آستان امیدت اضافتاری بیاید و لا می در در چشم بیاید که حرف تعلیل یک نظر فکندی مقیم معنوی فکندی فعل مضارع مفرد مخاطب صلاسن خود بوده تحسین و تزیین لفظ ایچودر فکندی فعل ماضی مفرد مخاطب صالک و رافدک دیکدر از نظرم مبه معنی جهندن فکندی صبر منصوب متصیلدر نظر دن بنی صالک دیکدر محصول بیت سنک امیدک آستانه کوزم قیوسی آچشم یعنی سکا امیدم کوزینی آچشم ناکه بکار نظر صلاسن خود بنی نظر کدن صالک و رافدک یعنی ندن عین عنایت امید ایلم ایدی سن خود بنی التفادن دوشردک (چه شکر کویت ای خیل غم عفاک الله)

که روزی کسی آخرمی روی زرم خیل غم بیاید خیل بلوک والای معانسه در عفاک الله جمله دطایبه حشو ملج واقع اولشد که حرف تعلیل و تزیینی بیاید آخر اناث ناکید و تفریر بر بوده اسد رقت معانسه عتد دیکدر زرم فکندن دیکدر محصول بیت ای غم آلائی سکا شکر دیم الله تعالی ندن بلائی دفع ایلد که یکسک کوننده البته یا ندن کتر سن غم کندی به ملازم اولوب کندیکن بیاند

نی

۵۵

وسلطان خدیجك محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم عشقه بو بنده بیچاره که انوار جمال مرض و کشف ایلوب جمال شریفک نورنی مشاهده ایلرک بنی نور ایمانه و حسن شاهه ایلد لفا که واصل ایلد سن و روحی ارواح قدسه ایچته داخل ایتکله کر مکن بری مسرور ایلد سن

چنین که در دل من داغ زلف سرکش تست بنفشه زار شود تربتم چودر کدرم

بویه که بنم کوکله سنک سرکش زلفک داغی وارد چونکه اولم بنم مز اوم بنفشه لک اولور (مفردات) (چنین) بویه (در) فی (دل) کوکل (من) بن (داغ) م (زلف) م (سرکش) باش چکیمی (تو) سن (است) در (بنفشه) م (زار) اداء مکان (خود) اولور (تربتم) بنم مز اوم (چو) چونکه (در کدرم) دنیادن یکم (معنای اشارتی) بنم لطیف بیاید اولان کوزل مولام سکا حسن ظلم بویه که (بجه و بجه) آیت کریمه سر نبجه سنک یلادن مستثنی اولان داغ محبتک بنم کوکله که وارد اول داغ محبت و اول عشق و شوق و رغبت بعد الموت دخی فلجیدن محو و زائل اولوب بدون الله من او مدن محبت و ایچده می کلسه کر کدر

بر آستان امیدت کشاده ام در چشمم که یک نظر فکندی از نظرم

سنک امیدک آشنای اوزره چشم قیوسی آچشم که بر نظر آیده سن بنی خود نظر کدن بر افدک (مفردات) (بر) علی (آستان) ایشک (امید) م (تا) صبر (کشاده ام) آچشم (در) قیو (چشم) کوز (یک) بر (نظر) م (فکندی) بر افده سن (خود) کندن (فکندی) رافدک (از) من (نظر) م (م) بنی (معنای اشارتی) ای بنم ارحم الراحمین اولان ربم (لا تقنطوا من رحمة الله) آیت کریمه سر نبجه اول بخش و احسان ایلد یلک محبت سبیل سنک امید قیوسی اولان باب رحمتک آشنای اوزره صد هزار ذل و حقارت بو زرم بر لر سوروب فیض و نجلک امید به دائم از نظرم سنک بلیدر حجت که درک برنجلی و انکشافه بر نظر عنایت پور سن اما سن کندن قبض و استار بری عتد ایلد لکن (کل ما جاء من المحبوب محبوب) در درگاه عزتکده تضرع و نیاز من زیاده اولق ایچون بو فتن دخی نمص و آثار رچندر

چه شکر کویت ای خیل غم عفاک الله که روزی کسی آخرمی روی زرم

عفاک الله ای غم صکری سکا شکر آیده م که آخری کسک کونی بنم باشند کتر سن (مفردات) (چه) نه (شکر) م (کویم) بویلیم (ت) سکا (خیل) صکر (غم) م (عفاک الله) الله سنی عفو ایلون (روز) کون (بی کس) کیسه سز (یا) مصلریه (آخر) م (نمی روی) کتر سن (ز) من (سر) باش (م) بنم (معنای اشارتی) ای مایه شادی اولان درد و غم ااهی صکری الله تعالی سنی کندی غمیری به اولد فکندن حفظ ایلون سنک کی نعمت عظمیه نه کوه شکر آیده م که کیسه سزک کونی و ماسوی الهی ندن قطع صلاقه زمانی آخر بنم باشند کتر سن بحمد الله دل ناشاد مدن اکسک اولر سن

(مفردات) (شاه) ای شاه (من) بن (ار) اگر (حرف) م (و ستم) ایرشدرم
(مفردات) (تخت) (فضل) م (ملوک) قول (این) بو (جناب) اوچوره سن (م) بن
(مسکین) م (این) بو (در) فبو (م) بن (معنا) اشارتی (ای) شاه حقیقت
اولان مولام اگر سنک اطاف واحسانکله مریسه یونشدن قدر و فضل تختی عرشه
ایرشد رسم دخی به بوجناب عزتک و بودرگاه عالیک بند حاجز و محتاجیم و بو قیونک
مکین و قیبر و محمل مریحیم (ما عیبد ناک حق عبادک یا معبود)
پیور لشد

﴿ من جرعه نوش بزم تو بودم هزار سال ﴾ ی ترک آخورد کند طبع خوگرم

یک بیل سنک بزمک جرعه نوشی اولدم بزم معناد طبع قدیدن احسان کور دینی
بری فین ترک ایدر (مفردات) (من) بن (جرعه نوش) جرعه ایچیمی (بزم) مجلس
(نو) سن (بودم) ایدم (هزار) بیک (سال) بیل (کی) فچین (ترک) م
(آخورد) نعمت قدیم (کند) ایدر (طبع) م (خوگرم) معناد (م) بن (معنا)
اشارتی (ای) شاه عالم السدن بوانه کایجه طوراً بطوریکه یک بیلدن بری خلق
و ایجا ده نعمت لایحه کاک جرعه نوشی واحسان فی حسابک مظهر و پرورده
سیم بزم معناد و معترف اولان طبع قدیدن احسان کور دینی قیوی فچین ترک ایدر
ایلز بیتا الله بالقول الثابت

﴿ ویراورت میشود از تنده این حدیث ﴾ ز گفته کال اصفهانی دلی بیاروم

اگر بنده دن بوسوز مکاراوار سه کال اصفهانی ک سوزندن بر دلیل کنوره
(مفردات) (ور) اگر (بار) تصدیق (ت) صبر (نمیشود) اولن (از) من (بنده)
قول (این) بو (حدیث) سوز (از) من (گفته) سوبلغش (کال اصفهانی) م
(دلیل) م (یا) وحدتیه (بیاروم) کنورم (معنا) اشارتی (ای) شاهم بو بنده کاک
صدق درونی واحوال صبری سنک معاوم کنورم کلامی قصدی ایچون کال اصفهانی ک
رجم آور اولان کلمات عاشقانه لشدن بر دلیل کنوره ب اول سوز بودر

﴿ کر بر کنم دل از تو بردارم از تو مهر ﴾ آن مهر بر که افکنم و آن دل بکارم

اگر سندن کوکلی قویارم و اگر سندن محبتی رفع ایدم اول محبتی کیک اوزره براغم
واول کوکلی قنده ایلتم (مفردات) (کر) اگر (بر کنم) قویارم (دل) کوکل
(زئو) سندن (ر) یوقارو (دارم) طسوم (از تو) سندن (مهر) محبت (آن)
اول (مهر) محبت (بر که) کیمک اوزره (افکنم) براغم (آن) اول (دل)
کوکل (بجا) قنده (برم) ایلتم (معنا) اشارتی (ای) باقی لازال و بی شبهه
وفی نظیر اولان محبوبم کرجه ممکن دکل افاضتی اگر سندن کوکام بوزنی دوتد روب
وسندن محبتی رفع ایلش اولسم اول محبتی کیک اوزره براغم اول کوکلی قنده ایلتم
(لا محبوب الا الله) سیر نیجه دنیا، و آخرتده سندن فیری محبوب حقیقی یوق ایکن
وسنک حسن و جمالکدن مستعار و انوار آفتاب جلال بی نشانک حکمتدن ضیاء اولش

﴿ مانند ﴾

مانند دیوار محبوبان مجازی و فانیله می حاشا محبت ایدم

﴿ عهدالت من همه بامهر شاه بود ﴾ وز شاهراه عریدن عهد بگذرم

بئرالت عهدم دوکلی شاهک محبتله اوادی و عرشاه راهکدن بوه عهد محبتله کیرم
(مفردات) (عهدالت) م (من) بن (مهر) جله (یا) لاله (مهر) محبت (شاه)
م (بود) ایدی (ز) من (شاهراه) اولو یول (عر) م (بدن) بو (عهد) م (بگذرم)
کیرم (معنا) اشارتی (کنت کذا) محبتاً فاحب ان اعراف فخرت الخلق لا عرف
خدیث قدسی سیر نیجه روز السده باعث خلق اولان معرفت و محبة اللهک ثباتی
اوزره شاه حقیقتاً به عهد و بیعت اولوب (اوفو بالعهود) پیور لشدن حضرت اللهک
توفیق و عنایتله افاضه واصل اولنجیه بتون عمری بوه عهد محبت و فادوزه کچورم
و حضرت اللهک غیری به بر راو محبت و میل و رغبت ایلزم

﴿ منصور بن محمد غازیست حرزم ﴾ و زاین خیمه نام بر اعداء مظفرم

محمد غازی اوغلی منصور درویش جانیل بویارک نامدن اعدا اوزره مظفرم (مفردات)
(منصور بن محمد) اسم شاه (غزیزت) م (حرز) جازن (من) بن (وزاین)
بودن (خیمه) مبارک (نام) اسم (بر) علی (اعداء) م (مظفرم) غایم
(معنا) اشارتی (قداسم) شیطانی (پیوروب) جهاد اکبرده نفسی عدوسی هلاک
و مشتهی نفسی قطع و نایاب ایلچی حضرت محمد غازی معنوی صلی الله علیه و سلمک
ولد معنوی و وارث حقیقتی منوره و مؤید من عند الله اولان پیر معنوی
محمد الله بزم حرز و حافظ جانیل آنک مجر د مبارک اسمی ذ کر الیه اعدا اوزره
مظفرم و غایم

﴿ کر کردن چو کرد نظم ریاضت شاه ﴾ من نظم در چر آنکم از که کترم

فلک چونکه ثریا اطنی شاهک نامنه ایلدی بن نیچون در نظم ابغیم کچون کترم
(مفردات) (کردن) فلک (چو) چونکه (کرد) ایلدی (نظم) م (ثریا) اولکر
بلدی (یا) لاله (نام) اسم (شاه) م (من) بن (نظم) دیزمک (در) انجو
(چرا) نیچون (نکنم) ایتم (از که) کچون (کترم) زیادا اکسم (معنا) اشارتی
استعبد بالله (وان شی) الایسج مجده و لیکن لا تفهون تسبیهم) آیت کریمه سی
سیر نیجه فلک بر جاد ایکن بو قدر نیجه ثریا سیله و شمس و قمر الیه اول شاه حقیقتک
اسم شریفی ذکر و تسبیحله نشاده اوله بن اکرم مخلوق ایکن آنک ذکر و مدح و شتاسنی
انجو کی نیچون نظم و بیان ایتم یان کچون کترم

﴿ شاهین صفت چو اتمد چشیدم ز دست شاه ﴾ کی باشد الفات بصید کبوترم

شاهین کی چونکه شاهک ایلدن لقمه طایم فچان اوله که کبوتر صیدیه التفات ایدم
(مفردات) (شاهین) م (صفت) م (چو) چونکه (لقمه) م (چشیدم)
طایم (ز) من (دست) ال (شاه) م (کی) فچن (باشد) اوله (التفات) میل
(یا) لاله (صید) آو (کبوتر) ک و کر چین (م) بن (معنا) اشارتی

(عهدالت من همه بامهر شاه بود)

وز شاهراه عریدن عهد بگذرم

محصول بیت * بزم عهد الستم جیسا

شاهک محبتله اولشدر یعنی شاهه محبت

از لیدن دخی عرشاه راهکدن بوه عهدله

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کچیرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

(ای شاه شیر کبرجه کم کردار شود * در سایه توملک فراغت میسر) ارشود مصراع نانی به می هوتد * محصول بیت
ای ارسلان طوئچی یعنی ارسلان غلبه ایلمچی پادشاه تمشیک اکسک اولور یعنی قدرنگه نه نقصان ویرد سایه دولت وساد نکده

۲۲۴

بکا ملک فراغت میسر اولسه یعنی بکا

کفایت مقداری رعایت ایلمک که دنیا
قیدین چکدوب همان شاعر لک ایلم
وسکا قصاد و مدایح سوبیلم که قیامت دك

آدک آکاه دیگدر (بال و پری ندارم

و این طرفه ترک نیست * غیر از هوای

مزل سیرغ در سرم) بال قنای یعنی

قوش قنادی پریای عجبده قنای و بک

مناسنه در * محصول بیت * بال و پرم

بو قدر و پویگر کدر که منافزلدن غیری

باشنده بر آرزو و هوس یو قدر یعنی

بم زانده هیچ استغنا قی بوق اما شاک

قرینی استم حاصلی شاهک تقرینی یعنی

ایدمر بنده اکالیقت بوق ایکن

(شعرم بین مدح تو صد ملک دل کشد

* کوئی که تیغ نیست زبان سخنورم)

بین با حرف سبب بین مدح تو اضافتری

لایمدر مدح تو صد ملک مفعولسه

اضافدر ملک دل سایه زبان سخنورم ده

بویله در وفار سیده نسبت معناسی افاده ایدر

سخنور سوزی دیگدر یعنی سوز ملک

و قادر مناسنه * محصول بیت * شعرم

سنی مدح ایلمک بر کتبه یوز کوکل ملکی

فتح ایلمدی یعنی قابو خاقدن ناثر ایلمدی

حاصلی هر ایشان قبول ایلمدی کو با که

زبان سخنورم سنک قلمکده که فتح

ممالکده بی مثال بی نظیر در یعنی سنک

تیغ فتح ممالک ایلمدی کی بنم شعرم

فتح قلوب ایلمدی بنم مدح حاکم حاصلی

سکا مداح اوله لی شعرم مقبول قابو

اولدی (برکاشنی اگر بگذشتم چو باد صبح

* نه عشق سرو بودونه شوق صنوبرم)

* محصول بیت * اگر باد صبح کی برکاشنه

اوغرا بوب کچدم اینده نه سرو عشق

باشنده وار ایلمدی نه شوق صنوبری

یونلرک آرزوسی و هوا سبیله کاشنه وارمدم

(وان تمد و انعمه الله لانه صوها) آیت کریمه سی سر بجه شاهین کی چونکه اول شاه
حقیقت بد قدر تنن بجه نعم لانه صی طاندم و تناول ایدم جن اوله که ظلم و تعدیه
غیرک الله اولان نعمته انتضات ایدم

ای شاه شیر کبرجه کم کردار شود * در سایه توملک فراغت میسر

ای ارسلان ز یون ایلمچی شاه نه نقصان اولور سنک سایه که اگر بکا فراغت ملکی
میسر اوله (مفردات) (ای شاه) (م) (شیر کبر) ارسلان طوئچی (چه کم) (هز یان
(کرد) اولور (ار) اگر (شود) اوله (در) فی (سایه) کو لکه (نو) سن
(ملک) (م) (فراغت) (م) (میسر) (م) (بکا) (معنای اشارتی) ای جویع انبیا
واو لیا وجیع عالم زیر حکمنده اولان شاه حقیقت دریای کر مکنده نه نقصان اولور
سنک سایه عیانکنده اگر بکا فراغت قبله دائم مشاهده انوار جلاک و معرفت اسرار
لدنیه کالک ملکی و دولتی میسر اوله

بال و پری ندارم و این طرفه ترک نیست * غیر از هوای مزل سیرغ در سرم

بال و پرم و پویگر کدر که بوقدر باشنده سیر غک مزل آرزو سندن غیری
(مفردات) (بال و پرم) قناد (ندارم) طوئرم (این) (بو) (طرفه) (عجب) (تر) زیاده
(نیت) (بوق) (غیر) (م) (از) (من) (هوا) (محبت) (مزل) (م) (سیرغ) (م) (در سرم)
باشنده (معنای اشارتی) کر چه عدم مکتت واستعداد مدن و غیر نقصانیدن اسرار
مهر فته و مقام قاب قوسین ده اولان قرین و وصله پرواز ایلمکه بال و پرم یو قدر
اما بوی زیاده عجب امر در که باشنده کنه ذاتی بیلمکنده میرا اولان محبوب حقیقت
عالم لاهوته مشاهده جلال آرزو سندن غیری بر مرادم یو قدر

شعرم بین مدح تو صد ملک دل کشد * کوئی که تیغ نیست زبان سخنورم

بنم شعرم سنک مدحک عینله یوز کوکل ملکی آجیدی کو با که سخنور زبان سنک
(مفردات) (شعرم) (م) (بال) (لایله) (عین) (برکت) (مدح) (م) (نو) (سن) (صد) (یوز
(ملک) (م) (دل) (کوکل) (کشاد) (اجدی) (کوئی) (دیرمن) (تیغ) (قلم) (نو) (سن
(است) (در) (زبان) (دل) (سخن) (سوز) (ور) (ادات) (نسبیه) (م) (بنم) (معنای
اشارتی) (اذا دخل النور فی القلب انتفع و انتفع) حدیث شریفی سر نبیه
بنم شعر صورتده اسرار علوم لدنیه دن بیام سنک مدحک بر کنه نبیه
یوز مستعد کک کله یوز ایمان و سرور و ایمان بخش ایلمکه
ذاتنده عرش و کرسیدن اوسع اولان قلوب عارفین ملکی و طایلمرینی متفع و متفخ
فلشدر کو با که بنم سخنور زبانم ای محبوب سنک عون و نصر نکه سنک تیغدر

برکاشنی اگر بگذشتم چو باد صبح * فی عشق سرو بودونه میل صنوبرم

باد صبح کی اگر برکاشنه اوغرا ادمه بکانه سرو و محبتی و نه صنوبر میلی اولدی
(مفردات) (بر) (علی) (کاشن) (م) (با) (وحدیه) (اگر بگذشتم) (اوغرا ادمه) (چو)
مثل (باد) (یل) (صبح) (م) (فی) (عشق) (م) (بود) (اولدی) (نه) (فی) (میل) (م) (صنوبر)

چام

(بوی تو میشد و بر یاد روی تو * دادند ساقیان طرب یک دو ساغر م) ساقیان طرب پیایه در * محصول بیت * کاشنده سنک فوق

۲۲۵

ایشیدرم و سنک رو یک شوقه طرب و سرور

ساقیاری بکا را یکی قدح و و دیار یستی

کاشنه وارعد سبب سنک رو یک یادیدر که

آده وار غمیله بکاسرور و جور حاصلدر

(مستی با یک دو عجب وضع بنده نیست

* من ساغر ده پیر خرابات پرورم)

ساحورده بشاش مناسنه در پیر خرابات

پرور پیایه در خرابات پرور وصف

ترکیدر میخانه نک بلفشی یعنی میخانه ده

تریه اولشم دکه نشه ایله دست اولم

دیکدر * محصول بیت * برایی دانه

اوزم صوبیله سنک بنم ایشم و وضع

دکدر یعنی بر پاره باده ایله بن دست اولم

زیرا بن بشاش میخانه ده نشو و نما بولم

پرم یعنی میخانه تر تریه سده مازن پرم

پس برایی قطره اوزم صوبیله دست

اوانی بنم وضع و شام دکل (باسیر اخنر

وفلکم داوری نیست * انصاف شاه

باددرین قصه داورم) داوری یا حرف

مصدر حکومت مناسنه * محصول بیت *

فلک و یلدر سربله حکومتم چوقدر یعنی

یونلرله دهوام واردر پادشاهک انصافی

یوسفده حاکم اواسون یعنی یوسفده

عدل و انصافله حکم ایلمدن (شکر خدا

که باز درین اوج بارگاه * طاموس عرش

میشود صبت شهرم) شکر خدا مصدرک

مفعول اضافتدر که حرف بیان باز ادات

تا کید اوج بارگاه اضافتی لایله بارگاه

اوستی دیگدر طاموس عرش لایله مراد

حضرت جبریل امیندر صبت شهر لایله

صبت چار مناسنه در و شهر قنادیلکی

اما بونده قناد مراددر ذکر جبر و اراده

کل طریقه * محصول بیت * خدایه شکر که

یونلرک اوستنده حضرت جبریل بنم قنادک

اوازینی ایشیدر یعنی بوعالی بارگاه انصاف

ایلمدی نام اهل دنیا به منتشر اولدیندن

غیری فلکده ملاکدر دخی نام ایشان

یعنی افلاک و عناصر در ادم شهرت بولدی

چام افغانی (م) بکا (معنای اشارتی) قلبدن لایم اوزره یونایم حکمتک و علوم
لدنیه نک ظهور نه سبب بودر که بحمد الله (ما زغ البصر) سلطان صلی الله تعالی
علیه وسلم اثر سعادتته اقتضا و نیاز ایدوب دنیا و آخرت روضه و گلشنارنده
(مانشیه الانفس و تلذلاهمین) هر نه به که اوغرا ادمه باد صبح کی اندن کسوب
بکانه سرو و محبتی و نه صنوبر میلی اولدی که بحمد الله آرزوی مشاهده جلال الله ایله
(و محارمان علی اهل الله) دیوب کلی ماسودان یوز جو پرور برهشته بایه بل ایلم

بوی قوی شنیدم و بر یاد روی تو * دادند ساقیان طرب یک دو ساغر م

سنک بوی ایشیدم و سنک یوزک شوقه طرب ساقیاری بکا را یکی ساغر و پردلر
(مفردات) (بوی) (رایحه) (نو) (سن) (ی شنیدم) (ایشیدم) (بر) (لی) (باد) (ذکر) (شوق
(روی) (یوز) (نو) (سن) (دادند) (یزددر) (ساقیان) (م) (طرب) (سرو) (یک) (پردر)
ایکی (ساغر) (قدح) (م) (بکا) (معنای اشارتی) ای محبوب سنک دل و جان راحت
و اطمنان و سکنت بخش ایدیمی رایحه مسکینه لطیفه می دماغ جانده استعظام ایدم
و وعد وصال ای ایشیدم ز راستک جلاک شوق و آرزوسته طرب ساقیاری اولان
رو جانلر بکا سنک عشق و محبت ساغرندن برایی قدح و پردلر

مستی با یک دو عجب وضع بنده نیست * من ساحورده پیر خرابات پرورم

برایی اوزم صوبیله سنک بنم وضعی دکدر بن باشلو پیر خرابات پرورده سیم
(مفردات) (مستی) (سنک) (بال) (لایله) (آب) (صوبی) (بک) (رادی) (عجب) (اوزم
(وضع) (عانت) (سنده) (قول) (نیت) (دکدر) (من) (بن) (ساحورده) (باشلی) (پر)
م) (خرابات) (میخانه) (پرورم) (بلفشی) (معنای اشارتی) ای حالات عشق الهیدن
بی خبر اولان منکر بزم دست و منتر فلفمن حاشا که حضرت الهک حرام فلسدینی
مکر اولان اوزم صوبی ایله اوله بزم انکه لغز یوقدر ز یان روح مقدس انوری
جمله دن اول خلق اولوب بوعالم کونه تبلیغ احکام الله ایله عباد اللهک حضرت
اللهه معرفت و عشق و محبتی بولنی اهلیم و اراهه ایچون شریف بیورن فقر کاشات
و مرشد اهل خرابات اولان بنم بخترم صلی الله علیه و سلم حیرتوشت پرورده سیم

باسیر اخنر و فلکم داوری نیست * انصاف شاه با درین قصه داورم

اخنر و فلکم سربله بنم چوق دعوی و خصوصتم واردر یوسفده شاهک عدلی بنم
حاکم اوسون (مفردات) (بال) (لایله) (سیر) (اخنر) (یلدر) (فلک) (م) (بنم) (داوری)
دعوی و خصوصتم (بسیست) چوقدر (انصاف) عدل (شاه) (م) (باد) (اواسون
(در) (فی) (این) (بو) (قصه) (م) (داور) (حاکم) (م) (بنم) (معنای اشارتی) بوعالم کون
و فتادد بنی جقدن الهام ایله محبوب قلد بیجسون اخنر و فلکم سربله و چوقفلکده
اولوب بنی جقدن غافل قیلان زینت و منهیات غسانیلر ایله بنم چوق دعوی و خصوصتم
واردر یوسفده شاه حقیقتک لطیف و احسانی بنم شاعت خواهیم و بنم حاکم اولون

شکر خدا که باز درین اوج بارگاه * طاموس عرش می شود صبت شهرم

فی

۵۷

خدايه شكر كه كبر و بوار گاه او سنده حضرت جبريل بنم شهره يك صداسنى
 ايشدر (مفردات) (شكر خدا) م (باز) كبر (در) في (اين) بو (اوج) فوق (بارگاه)
 اجازت پرى و حضور باري (طوس عرش) يعنى جبريل امين (مى شود) ايشدر
 (صيت) صدا (شهر) قناد چلكى (م) بنم (مناى اشارى) حضرت الهك كرم
 و عتايته شكر اولسون كه عشق الهى و معرفه الله سيله سدره متها دن برتر اولان
 بارگاه عزت و مقام وصله كبر و نازل واصل اولدكه حضرت جبريل بنم شهره يك
 صداسنى ايشدر و لو قدرى بلور

شيل الاسد بصيد دلم حله كرد من كراغرم و كره شكار غضنفرم

ارسلان ياوردى بنم كوكلم صيد حله ايلدى و بن اكر لاغرم و اكر دكلم اسلاك
 شكارى م (مفردات) شيل (ارسلان ياوردى) اسد (ارسلان يا) لالايه (صيد) آو
 (دلم) كوكلم (حله) م (كرد) ايلدى (من) بن (كر) اكر (لاغرم) ضميم (و كره)
 دكلم (شكار) آو (غضنفر) ارسلان (م) بن (مناى اشارى) حوادث دهر و هوا
 و هراچس نفسانى بنم كوكلم صيد نه و قلم نوره حله ايلدى و بن اكر بحسب
 البشر به طاعت و معرفت و عجز و قصور و اولسون و اكر قوت روحا بنه حلو قدرم
 اولون بجه الله بهر حال اسد الله اولان حضرت على رضى الله عنه سر نه
 پرورده حضرت فقر كائنات عليه افضل الصلوات و رسول عليه الصلاة والسلام
 حير عصمتك معصومم

نام زكار خانه عشاق محو باد كز جز محبت تو بود شغل ديكرم

عشاق كارخانه سندن نام محو اولسون اكر سنك محبت غبرى بنم غبرى شغل اوله
 (مفردات) (نام) اسم (ز) من (كارخانه) ايش اوى (عشاق) م (محو) م (باد)
 اولسون (كر) اكر (جز) غير (محبت) م (تو) من (بود) اوله (شغل) م (ديكر) غبرى
 (م) بنم (مناى اشارى) اى سيدالكونين و رسول الثقلين اولان شاهم بودند صكره
 اكر سنك محبتك غبرى بنم غبرى شغل و برغبره ميلم او اور سه دفتر عشا قدن نام
 محو اولسون ثبته الله فى محبت صلى الله تعالى عليه و...

بغا بمن كه منكر حسن رخ تو كبت نادیده اش بگزك خیرت برآورم

كو ستر يكاسنك حسن رشك منكرى كيد و تالك كوزنى خیرت قلتر اشله جيقارم
 (مفردات) (بغا) كو ستر (من) بكا (منكر) م (حسن) م (رخ) بكافى (تو) من
 (كبت) كبت (نا) حق (ديده اش) آك كوزنى (با) لالايه (كزك) قلتر اش
 و صوبه و بچاق (خیرت) م (ز) بوقاز (آورم) كنورم و جيقارم (مناى اشارى)
 اى شاه فى ظلم سنك املع اولان حسن طاهر ك و العطف اولان حسن باطنك و اوصاف
 حضرت قرآن اولان حسن اخلاق منكرى اولان كافرى بكا كو ستر كيد و تالك
 (بنظر و نالك و هم لا يصرون) آيت كريمه سيله مذموم اولان ديدنه نايناسنى
 خیرت بچيقارم

(شيل الاسد بصيد دلم حله كرد من كراغرم و كره شكار غضنفرم) شيل
 شيلك كنيزه ارسلان ياوردى پس
 اسد كرى بچيد طر يقه در بصيد دلم
 باحرف صله و اضافت مصدر ك مفعوله در
 و او حرف حال من مصراع ثانی به
 هر هوند شكار غضنفرم اضافتى
 مصدر ك فاعله در غضنفر ارسلان ديور
 محظوظ ببيت - خواجسته شهراده بن
 شيل اسد و باد شاهى غضنفره تشبيه
 ايدوب و يور شيل الاسد كوكلم صيد ايلك
 همچون بكا حله و هجوم ايلدى اما حال
 بى كه بن اكر لاغرم و اكر لاغرم دكلم ارسلان
 شكاريم بنم شهراده كوكلى الق همچون
 چوق كرم و لطف ايلدى امان باد شاهك
 نعمتى ترك ايدوب اسكا او يوب كنم
 مصراع ثالثك مناسنى او يور لاغرم
 بوقسه غضنفر ك شكاريم دين عجب
 جريداد معشوق و ريش (نام زكار خانه)
 عشاق محو باد كز جز محبت تو بود شغل
 ديكرم - محصول بيت - آدم عاشق
 كارخانه سندن محو اولوب هر كز انگسون
 بنم آدم بوق اولسون اكر سنك محبتك
 غبرى شغل و ارايه يعنى سنك محبتكى
 ترك ايدوب شاهزاده به ميل ايل هر قدر كه
 بكار عايت ايلر سهده (عشاق منكر
 حسن رخ تو كبت - نادیده اش بگزك
 خیرت برآورم) منكر ك حله اضافتى
 اسم فاعلك مفعوله اضافت و حسنك
 رجه مصدر ك فاعله در توبه لاميه
 تا حرف تعليل كزك بچساق و قلتر اش
 بر آورم جيقارم ديكدر - محصول بيت
 بكا كو ستر كه سنك بوزك كوزن كينه منكر
 كيد و تا كوزنى خیرت بچاقيله جيقارم
 بنم سنك بوزك عتسه منكر اولان
 كوزر مندر - كوزر من مشق
 كوزر در پس چمنخانه لایق كوزر در

برمن قناد سايه خورشيد سلطنت اكون فراغت ز خورشيد خاورم

سلطنت آفتابك سايه بنم اوزر به دوشدى شمدى مشرق آفتابدين بكا فراغت
 واردر (مفردات) (برمن) بنم اوزر به (خاد) دوشدى (سايه) كونهك (خورشيد)
 كوش (سلطنت) م (اكون) شمدى (فراغت) است (است) واردر (ز) من
 (خورشيد خاور) مشرق كوشنى (م) بكا (مناى اشارى) بجه الله اول آفتاب
 حقيقتك و انوار احد پت و صديت اولان انوار محمد به يك سلطنت سايه بنم
 بنم اوزر به دوشدى و بكا ظاهر اولدى شمدى مشرق كوشنى كى آدل و قانى
 و ضايع اولان سلطنت دنيا دن بلکه كللى ما سوا دن بكا فراغت و استغنا واردر

مقصود از بن معامله بازار تير نيست نى حاوى فروشم و نى شوى خرم

بو معامله دن مقصود بازاری كسكين ايتك دكدر نه جلوه ستارم و نه شوى ستاون
 آلورم (مفردات) (مقصود) م (از بن) بوندن (معامله) م (بازار) م (تير) كسكين
 (نيست) دكل (نى) نى (جلوه) ناز (مى فروشم) ستارم (نى) نى (شوى) الدامق
 (مى خرم) آلورم (مناى اشارى) بو حقيقت حال و مافى البالى بيان و اظهار دن
 مقصود بازار قهر شد و حق و خود دفر و شاق و تركه نفس ايتك دكدر (الهاشق
 اذا سك هلك) مير نيجه سلطان عشقك غايه سوله اظهار رحمت و ابراز حقيقت
 صبر ديدن و بوجه نقصى مدح ايدرم و نه غر ك بنى مدح ايتنه الدورم كه سبط اولان
 خانه قنده محبو بدن غبرى بوقدر

ای عاشقان روی تو از دره پیشتر منی رسم بوصل تو كز دره كتر

اى باد شاه سنك بوزك عاشقارى ذره دن زاده ركدر بن سنك و ماله كفن
 اريشورم كه ذره دن كترم (مفردات) (اى عاشقان) م (دوى) بوز (تو) من
 (ز) من (ذره) م (پيشتر) زاده و لك (من) بن (كى) كفن (رسم) اريشورم (با)
 لالايه (وصل) م (تو) من (ز) مر (ذره) م (كترم) زاده اسكسم
 (مناى اشارى) اى زجه لعالين اولان سيدم و افدم (لولاك لولاك لما خلفت الافلاك)
 سر مصداكك تاج شرف بخشى اولد يعنى صون ذرات عالم سنك جهانك
 نور بنك عاشقاريد و عاشقارك ذره دن زاده و كدر بن ناچيز و ضالك ذليل در رجك
 سنك و ماله كفن اريشورم كه ذره دن كترم

حافظ زجان محب رسولت وآل او حقار بن كواست خداوند داورم

حافظ جان من رسولك و آلك آنك محب در حقه كه بوزك اوزر به شته در بنم حاكم
 خداوند (مفردات) (حافظ) م (ز) من (جاء) م (محب) م (رسول) م
 (است) در (آل) م (او) ضمير (حقا) ثابت (برن) بوزك اوزر به (آل)
 شاه (است) در (خداوند) لك اسنى (داور) حاكم (م) بنم (مناى اشارى)
 حافظ حضرت رسول اكرم و نبى محترم صلى الله عليه و سلم و آل و اولادك جان
 و دلدن محب و عاشق كه جله ظاهرا و باطنا و خاتى حضرت رسول اكرم تر به سيله

(برمن قناد سايه خورشيد سلطنت اكون فراغت ز خورشيد خاورم) سايه خورشيد
 فراغت ز خورشيد خاورم) سايه خورشيد
 سلطنت اضافت لایم و سايه در محاز
 خورشيد خاور لایم خاور مشرق
 محصول بيت - بنم اوزر به سلطنت
 كوشك كونهك سى دوشدى يعنى شاه كه
 ظل الله در آنك اطف و احسانى سايه بنم
 اوسته دوشدى پس شمدى شمس خاور دن
 فراغت و اريشورم بادشاهك ايلم سعادت
 هج كچه احسانا جم بوقدر يعنى
 شهراد رايتش دن فراغت واردر
 مقصود از بن معامله بازار تير نيست
 نه جلوه ميروشم و نه شوى مجرم
 محصول بيت - بو معامله دن مقصود
 و بوقفت و كودن مراد بازار قهر در حق
 دكدر يعنى بكا شاهزاده التفات ايلسون
 ديور و بولم بوسوزلى چاره صامم
 و شوى صانئون الم يعنى كند بنم
 صا قوب خود قهر و شاق ايلم و كچه يك
 ضرورتى و خود فرو شافى الم حاصل نه
 كسه ناز به و فقر به التفات ايدرم
 و نه كسه ناز و فقر ستارم (اى عاشقان
 روى تو از دره پیشتر منی رسم بوصل
 تو كز دره كتر) اى حرف تذنه اشارى
 بخذ و تفديرى اى شاه در عاشقان
 روى اضافتى اسم فاك مفعوله
 اضافت و آو به اضافت لاميه در
 محصول بيت - اى شاه سنك روك
 عاشقارى ذره دن زاده در بن سنك
 وصله كفن اريشورم كه ذره دن
 اك كرم يعنى سنك محبتك لایق دكلم
 زير اذره مقدار نيجه دكلم حافظ زجان
 محب رسولت و آل او حقار بن كواست
 خداوند داورم) محصول بيت - حافظ
 جان من محب رسولدر و آل رسول حاكم
 بود و اوزر به شاهد در حاكم اقدم يعنى
 بادشاه ييلور كه بن محب رسول و آل رسول

(وله ايضا) (چرايه دري عزيم ديار خود باشم * چرايه خاك سرکوي بار خود باشم) بي بونده آرد مناسبت در عزمه اضافت
لايهه در وعزمه

﴿ ٢٢٨ ﴾

بولشدر حقا که بونک اوزر بنده شاهد بنم احکم الحاکمین اولان خداوند بيجوئدر
متعالله نور جاله صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ وله ايضا ﴾

﴿ چرايه دري عزيم ديار خود باشم * چرايه خاك سرکوي بار خود باشم ﴾

نيجون کندی ديارمه کتک قیدنه اولم نيجون کندی بارمک سرکوي بونک خاکی
اولم (مفردات) (چرا) نيجون (نه) نفي (در) في (بی) نفي (عزم) قصد
(ديار) مملکت (خود) کندی (باشم) اولم (چرا) نيجون (نه) نفي (خاک)
طريق (سرکوي) محله باشي (بار) م (خود) کندی (باشم) اولم (معنای)
اشارتي) (حب الوطن من الايمان) خبري سرچمه نيجون کندی وطن اصلين
اولان عالم ارواحه بلکه عالم لاهوته کتک قیدنه اولم نيجون حقیقته کندی بارم
اولان محبوب حقیقته غريبت معويه سني محصله سني ايله درگاه عزيمته خاک ايله
یکسان اولم

﴿ غم غریبی و محنت جو برنجی نام * شهر خود روم و شهر بار خود باشم ﴾

غریبک و محنت غمه چونکه طاقت کتورمزم کندی شهرمه کیدم و کندی باشم
پادشاه اولم (مفردات) (غم) م (غریب) م (یا) مصدریه (محنت) م (چو)
چونکه (برنجی نام) طاقت کتورمزم (یا) ظرفیه (شهر) م (خود) کندی
(روم) کیدم (شهر بار) پادشاه (خود) کندی (باشم) اولم (معنای اشارتي)
ای مبدائی نور عرش الالهیدن اولوب ربه ارضیه دوشکله وطنندن جدا و محمل
مرحت اولان غریب روم چونکه غریبک و محنت غمه تحمل و طاقت کتورمزم
کندی شهرم اولان عالم ارواحه و عرش رحانه سني و مجاهده ايله واصل اولم
و کیدم و کندی باشم پادشاه اولم

﴿ زحمرمان سر برده وصال شوم * ز بندگان خداوند کار خود باشم ﴾

وصال سر برده منک بحر ملندن اولم کندی خداوندک بند ملندن اولم (مفردات)
(ز) م (بحرمان) بحر ملر (سر برده) ايج حویلی (وصال) م (شوم) اولم
(ز) م (بندگان) قزلقر (خداوند کار) مالک اولان افندی (خود) کندی
(باشم) اولم (معنای اشارتي) واصل الی الله اولوب اول محبوب حقیقته حزم
قدسیک سر برده سني بحر ملندن اولم و اول خداوند کر مکارک و اول اذیف و رحیم
اولان پروردگارک خاص بند ملندن اولم

﴿ چو کار غمره پیداست باری آن اولی * که رو زواقعه پیش نکار خود باشم ﴾

چونکه عرک کاری ظاهر دکلر دباری اول اولیدر که موت کونی کندی محبوب
او کیده اولم (مفردات) (چو) چونکه (کار) حال (عر) م (پیدا) ظاهر (است)
در (باری) برآر (آن) اول اولی م (رو زواقعه) موت کونی (پیش نکار خود)
کندی محبوب او کیده (باشم) اولم (معنای اشارتي) چونکه عرک خالی و شانی

﴿ معلوم ﴾

اولی در که موت وفوت کوئند، کندی نکارم قتله اولم حاصلی بانه بولمقتدن کندی جان نام قتله بولمقی اولی در

دياره مصدرک مفعولنه و خوده لاييه
خاک سرکوي بار خود لاييه زرد
• محصول يیت • نيجون کندی ديارم
عزمي و نفي آرد بنجه اولم يسيني نيجون
کندی مملکت يیت ايدوب کتيم نيجون
کندی بارم محله سني اوجينک خاکی
اولم حاصلی کندی مملکتک دابرل يته
نيجون واروب ملازم اولم (غم غریبی
و محنت جو برنجی نام * شهر خود روم
و شهر بار خود باشم) غم غریبی اضافتی
لايهه دري عزيم ديار خود روم
تلجیل بر حرف نا کیدمی نام فصل نفي
مستقبل منکلم وحده طاقت کتوره م
مناسبت شهر بار بونک سکونيله پادشاهندن
کنا يیت در شهر بولداشی ديمکدر
يعني معنی و ظهيري معنا سته • محصول
يیت • محنت و غریبت غمه چونکه طاقت
کتورم م يعني چونکه غریبت زحمتنه
تحمل ایدم م کندی شهرمه واروب
کندی پادشاه اولم يعني مملکتنه واروب
کا م اذیق ایدم م خواجه نک بوغلی
شهر زرد ده سوبیلدی یکی غز لردندر
(زحمرمان سر برده وصال شوم * ز بند
گان خداوند کار خود باشم) بحرمان
سر برده وصال لاييه و پايته در سابقا
سر برده نک معنای سني تحقیر اولم
تکراره احتیاج بوقدر • محصول يیت •
وصال سر برده منک بحر ملندن اولم
يعني شهرمه واروب و وصال جانان
بحر ملندن اولم و کندی افندی
قولرندن اولم م حاصلی هر نه اولور سم
کندی شهر مده اولم (چو کار غمره
پیداست باری آن اولی * که رو زواقعه
پیش نکار خود باشم) رو زواقعه موت
کوئدر • محصول يیت • چونکه عرایشی
پیدا دکل يعني کتیک عری جو قبی
اولور آز می اولور معلوم دکل پس اول
پاولی در که موت وفوت کوئند، کندی

﴿ ٢٢٩ ﴾

معلوم دکلر دباری اول اولیدر که موت کونی اول محبوب حقیقته جمال نورنی
مشاهده ايله مستغرق اولدیم حالده حضور معوی بنده جناب قدسه متوجه اولورق
روح تسایم ایدوب لقاء الله واصل اولم

﴿ همیشه پیشه من عاشقی ورندی بود * دکر بگوئیم و مستغول کار خود باشم ﴾

دائما بنم صنعت عاشق ورنک ایدی کبری سنی ایدم و کندی ایشمه مشغول اولم
(مفردات) (همیشه) دائم (پیشه) صنعت (من) بن (عاشق) م (رند) لاابالی
(با) مصدریه (بود) ایدی (دکر) غیری (بگوئیم) سنی ایدم (مشغول) م
(کار خود) کندی ایشمه (باشم) اولم (معنای اشارتي) راه حقهه دائما بنم
صنعت نسبت ايله ادنی مرتبه اولان مقام تلویته عاشق ورنک ایدی کبری
ما خلق له من اولان عرفانه مقام تحکیمه و صولعه سنی ایدم و کندی ایشمه مشغول اولم

﴿ ز دست بخت کران خواب و کار بی سامان * کرم بودکله رازدار خود باشم ﴾

زیاده محکم او بویچی بختک و صلا حسرت ایشک الدنن اگر بنم شکایت اوله کندی
رازدار اولم (مفردات) (ز) م (دست) ال (بخت) دوات (کران) آخر
(خواب) او بوق (کار) ایش (بی سامان) بونسز (کرم) اگر بنم (بود) اوله
(کله) شکوا (رازدار) سرطوبچی (خود) کندی (باشم) اولم (معنای
اشارتي) زیاده او بویچی بختک و ما خلق له سنی بوانه قدر تحصیل انجیمی طالعک
و بی اخلاص اولان عرک الدنن اگر بنم شکایت اوله کندی سنی و احوالی بلجی
وندارک ایدیچی اولوردم سنی ايله معرفه الهی بولوردم

﴿ مکر که لطف ازل رهمن شود حافظ * و کر نه تاباید شرمسار خود باشم ﴾

مکر که لطف ازل بول کوسرچی اوله حافظ بوخسه تابیدی کندی شرمسارم
اولوردم (مفردات) (مکر که لطف ازل) م (رهمن) بول کوسرچی (شود)
اوله (حافظ) م (و کر نه) بوخسه (تا) حتی (با بد) ایدی (شرمسار)
اونانجی (باشم) اولوردم (معنای اشارتي) ای حافظ اگر لطف و توفیق الهی سکا
رهبر رهمن و ناصر اولورسه چله مرادک حاصل اولور اگر عون و توفیق الهی اولورسه
ایدی خجاستده اولقی مقرر در

﴿ وله ايضا ﴾

﴿ صلاح ازماجه بخواهی که مستزرا صلا کتیم ﴾

بدور ترکس مست سلامت رادعا کتیم

زیدن نه صلاح ایسترسن که مسترله صلا دیکل سنک مست چشمک دورنده سلامنه دعا
دیکل (مفردات) ((صلا) م (ازما) زدن (جهه) بخواهی (نه ایسترسن) مستزرا
مسترله (صلا) م (کتیم) دیکل (یا) ظرفیه (دور) زمان (ترکس) مراد
چشم (مست) م (ت) ضمیر (سلامت) م (را) ادات مفعول (دعا) م (کتیم)
دیکل (معنای اشارتي) شدن کبر و زدن زهد و صلاح صور بدن نه ایسترسن که

﴿ نئی ﴾

﴿ ٥٨ ﴾

(همیشه پیشه من عاشقی ورندی بود * دکر بگوئیم و مستغول کار خود باشم) دکر
بگوئیم و مشغول کار خود باشم) عاشقی
ورنمی یاری مصدر یاردر • محصول يیت •
دائما بنم پیشه م عاشق ورنک ایدی
پندسی ایدوب کندی ایشمه مشغول
اوله م يعني بنه عشقه ورنک لکه مشغول
اولم (ز دست بخت کران خواب و کار بی
سامان * کرم بودکله رازدار خود باشم)
دست بخت کران خواب امضا قزلی لاييه
و پايته در بخت کران خواب اغرا و بول
بخت سا بقا بخت خواب آلود معنای
بیان انشیدک سامان بونده ارام صوری
و صلاح کار معنای سته در کله شکا بندر
• محصول يیت • آخر او بوق بختک
الدنن و کار بی سامان الدنن اگر شکا بنم
اولورسه کندی عرک رازداري اولم يعني
سری کيسه به فاش ایلور رازی کندی
سو پلویب کيسه بی حالیهه مطلع ایلیم
(مکر که لطف ازل رهمن شود حافظ
• و کر نه تاباید شرمسار خود باشم •
• محصول يیت • مکر که خدایک لطف
از ایسی قول اغر ز اوله ای حافظ و الا ابدک
کندی عرک شرمساری او اورم يعني طریق
عشق جا نانه ده لطف خداهدا ییت
ایدوب بکار رهمن او اورسه سر برده
وصال ده ترس مقرر و الا کندی سحیه
عملدن شرمشده لکن خبری نشنه حاصل
اولم دیکدر (وله ايضا) (صلاح ازماجه
• بگوئیم • بی که مستزرا صلا کتیم •
بدور ترکس مست سلامت رادعا کتیم)
• محصول يیت • خطاب عام طریق به
پور زدن نه صلاح ایسترسن که
مسترله صلا دیکل یعنی بن که باده نوشاره
صلا دیوب می مجلسه دعوت ایدم
بندن صلاح کلوری یعنی کلر سنک ترکس
مستک دورنده و زمانده سلامنه دعا
و شاد دیکل یعنی سلامتی نو دیم ابدک
حاصلی و ارای سلامت الله سنی اصمردنی

دیکل

بهون الله تعالى بزرگ عشق خدا ايله شراب عشق الهی توش ایدوب مستان
الهیاره صلا دیدک وانار. اختلاط ایلدک ای محبوب حقیقی سنک عاشق مست و مستغرق
قلبی نظر عنایتک زمانه درد و بلای عشق اختیار ایلوب سلامت و داع ایلدک

در میخانه ام بکشا که هیچ از خانه نکشود
مکرت باور بود ورنی سخن اینست ما کفیم

بکا میخانه قیوسی آج زیر بکا خانه اهدن هیچ قبح باب اولدی اگر سکا اعتقاد اوله
واکر اولیه سه و زودر که بزدیک (مفردات) (در) قیو (میخانه) م (م) بکا
(بکشا) آج (که) زیر (میج) قضا (از خانه) مجد زهاددن (نکشود) قبح
اولدی (کرت) اگر سکا (باور) تصدیق (بود) اوله (ورنی) اولیه (سخن)
سوز (اینست) بودر (ما) بز (کفیم) دیدک (معنای اشارتی) ای محبوب بکا مایه
شادی اولان سخن و بلای بی زیاده قلیبی عشق و محبت قیوسی آج زیر زاهد ظاهر
برسنگ تغییر شکل لاجل الاکل بکشد بکی نکیدرده و خاتفا هلد. بکا هیچ قبح باب اولدی
ای زاهدی تمیز کرک ایشان و کرک ایشان سوزک صبحی بودر لکن (من لم یذق لم یعرف)
و بلا به صبر ایبتیان اسرار عشقه ولدت روحانی به ابرامشدر

من از چشم قوای ساقی خراب افتاده ام لیکن
بلای کز حیب آید هزارش مر جسا کفیم

ای ساقی بن سنک چشمکدن خراب دوشتم لکن شول بلا که حیددن کلور اکا بک
مر جبادیک (مفردات) (من) بن (از) من (چشم) کوز (نو) سن (ای ساقی)
م (خراب) م (افتاده ام) دوشتم (لیکن) م (بلای) که بر بلا که (زحیب)
محبوبدن (آید) کلد (هزار) یک (ش) صبر (مر جسا) خوش کلدک (کفیم)
دیدک (معنای اشارتی) ای ساقی شراب عشق الهی اولان پیر دلیرم بن سنک
نظر عنایتکدن خراب و فانی اولدم لکن شول بر بلا که محبوبدن کلور اکا بک مر جسا
دیدک و درونی خندان و سرور اولدق که (کل ماجا من المحبوب محبوب)

قدت کفتم که شمشاد است بس خجالت ببار آورد
که این نسبت چرا کردیم و این بهتان چرا کفیم

دیدم که سنک فدک شمشاد در اول سوز چوق خجالت باری کنوردی که بونستی
نیچون ایلدک و بهتانی نیچون دیدک (مفردات) (قدت) سنک بویک (کفتم) دیدم
(شمشاد) سرو اتاجی (است) در (بس) چوق (خجالت) م (یا) زالد (بار) اتاج
جاصلی (آورد) کنوردی (این) بو (نسبت) م (چرا) نیچون (کردیم) ایلدک
(این) بو (بهتان) م (چرا) م (کفیم) دیدک (معنای اشارتی) ای محبوب
حقیقی کمال مستلکدن مظهرده ظهور ایدن اتوار ذاتیکی مشاهده قیو قدس سنک
ذات پیروزک شمشاد تشبیه ایلدک صحوه کلدکده اول تشبیهدن چوق خجالت حاصل
اولوب ذات بیچون مطلقه بونستی نیچون ایلدک و بهتانی نیچون دیدک دیونیزه ایلدک

ای طالب اسرار الهی بیکه اکا بر اوله الله جمال باکال حتی ایکی قسم اعتبار ایلشدر
بری جمال مطلقدر که اول جمال وحدت ذاتیدر من حیث هی * و عارف بالله جمال
مطلق قنای الله بیا بالله حالده مشاهده قیو * وری جمال مفیددر که محبوب حقیقی
مظاهر روحانی و جمالی و مریای جسمانیدن تجلی ایدوب موجد اول جمال آینه اشیا
مشاهده قیلدقد. عین جمال مطلق اتوار و پرتوین مشاهده ایدر * پس موجد جمال
مطلق کاه بلا قید و لا اطلاق مشاهده ایدر * و کاه بحسب المظاهر و الجمال مشاهده
ایدر * پس عارف محقق به صرف معز و نه صافی مشبه اولور بلکه تنزیهی و تشبیهی جمع
ایدوب محکمه تنزیه و محکمه تشبیه ایدر * قال الشيخ الاکبر * فان قلت بالتزیه کنت
مقید * وان قلت بالتشبه کنت محدد * وان قلت بالا مرین کنت محدود * و کنت
اماما فی المعارف محدود * تشبیه (لیس کتله شیء و هو السمع البصیر) آیت کریمه سنده
تشبیه ایلد تنزیه جمع اولشدر متعاقبه باتیاع الحلق و السداد

اگر بر من بخشایی بشیانی خوری آخر
بخاطر دار این معنی که در خدمت کجا کفیم

اگر بکا احسان ابقیه سن حاقبت بشیانی بر سن خاطر کده طوط بومضایی که حضور کده
قدس دیدک (مفردات) (اگر) م (بر) علی (من) بن (بخشایی) احسان ایتمز سن
(بخشیمان) م (یا) مصدربه (خوری) بر سن (آخر) عاقبت (یا) ظرفیه (خاطر) م (دار)
طوط (این) بو (معنی) م (در) فی (خدمت) م (کجا) قدس (کفیم) دیدک (معنای
اشارتی) ای پیوستنی اگر طریق اسرار و وحیدی بزه تعلیم و ارشاد پیور میوب بر نقصان
و خطا و واقعه اولور سق سکا تسلیم اولد بغیر ایچون عاقبت سن ینده بزه شفقت
و زو چکدن بشیانی بر سن بومضایی خاطر * کنور که سنک خدمت کده و حضور کده
قسی امر که لادیک

چکر چون نافه ام خون کشت و کم زینم نمی بایست
جزای آنکه باز افش سخن از چنین خطا کفیم

چکر نافه کی خون اولدی و بکا بودند اکسک کر کردی آنک جزای که انک زلفه چیددن
خطا سوز دیدک (مفردات) (چکر) م (چون) مثل (نافه) م (م) بنم (خون)
قان (کشت) اولدی (کم) اکسک (ز) من (این) بو (م) بکا (نمی بایست)
کر کردی (جزا) م (آنکه) آنک که (یا) لاصاحب (زلف) م (ش) صبر (سخن)
سوز (از) من (چین) بو کلم (خطا) م (کفیم) دیدک (معنای اشارتی)
اسرار و وحیدک و تجلیات الهیه نک عدم ظهورنه و عدم انکشافه غیره درن چکر م نافه کی
خون اولدی بورا عشقه بکا و قبض و استسار یوزدن اکسک کر کردی بومعامله
آنک جزا سیدر که اول محبوبک تجلی صفاتی غلبه سبله اسرار و مکنونه سن راجحه سنک کی

(اگر بر من بخشایی بشیانی خوری آخر)
بخاطر دار این معنی که در خدمت
کجا کفیم (بخشایی فعل فاعل مستقل
مفرد محض طوطر بخشایی یا حرف مصدر
محصول بیت * اگر بکا ترجم ایلر سنک
بشیانی بر سنک البته خاطر کده طوط
بومضایی که خدمت کده نه برده دیدک یعنی
بکا رحم ایلر سنک بشیانی بر سنک دیدیکم
سوزی نشانله که خطک کلدکده معنایی
اکار سنک (چکر چون نافه ام خون کشت
و کم زینم نمی بایست * جزای آن که باز افش
سخن از چنین خطا کفیم) * محصول
بیت * چکر م نافه کی فان اولدی حال بو که
بکا بودند اکسک * کر کردی اول
جزا ایچون که جانا نک زلفه چیددن
خطا سوز سوزیدک یعنی زلفه چین اسناد
و اثبات ایلدیکدن خطا ایلدم پس بو خطا
ایچون چکر م نافه کی فان اولده لا بقدر

(در میخانه ام بکشا که هیچ از خانه نکشود)
مکرت باور بود ورنی سخن اینست ما کفیم
این بود و ما کفیم * محصول بیت
بکا میخانه قیوسی آج که خانه اهدن هیچ
نسته قبح اولدی یعنی خانه اهدن لازمندن
بکا هیچ فائده اولدی اگر سکا ایشانم
اوله و اگر اولیه سوز بویادی و زسویلدک
بسنی سوزک طفر بستی زسویلدک سن
کر که ایشان کر که ایشان (من از چشم
قوای ساقی خراب افتاده ام لیکن)
بلای کز حیب آید هزارش مر جسا
کفیم * محصول بیت * ای ساقی بن سنک
چشمکدن خراب اولوب دوشتم
اما بر بلا که حیددن کله اکا بک کز
مر جبادیک یعنی جانان کلن بلا به
نیچه کره مر جسا دیوب حسن قبوله
قبول ایلدک (قدت کفتم شمشاد دست
و بس خجالت ببار آورد * که این نسبت
چرا کردیم و این بهتان چرا کفیم) بس
بونده بسیار معاشقه در بار بونده عشق
و حاصل معاشقه در * محصول بیت *
سنک فدک شمشاد در دیدک حال بو که
چوق حجاب حاصله کنوردی یعنی
بویه دیدیکم چوق خجالت نتیجه
و پردی که بو تشبیهی نیچون ایلدک
و بو بهتانی نیچون سوز بولدک حاصلی
بو تشبیه ناموجه اولد نیچون زیاد
شمرنده اولدق

(تو آتش کشتی ای حافظ ولی یار در نکر فت * زبده عده ای کل کوی حکایت با صبا کفیم * محصول بیت * ای حافظ

۲۲۲

اظهار اینکله خطا سوزد یک یا خود اسرار الهیه بی چین مسکینه نشیه ایلک خجالتدن
چکریم خون اولدی

تو آتش کشتی ای حافظ ولی یار در نکر فت *
زبده عده ای کل کوی حکایت با صبا کفیم *

سن آتش اولدک ای حافظ اما یاره نایب ایتدی کلک و قاسم ایتدن کویا صبا به حکایت
دبدک (مفردات) (نو) سن (آتش) م (کشتی) اولدک (ای حافظ) م (ولی)
لکن (یار) یاره (در نکر فت) نایب ایتدی (ز) من (بده عده) و قاسم (کل)
م (کوی) صا نکه (حکایت) م (با) لاله سله (صبا) م (کفیم) دبدک
(معنی اشارتی) ای حافظ محبوبک وصلتی بولنده ریاضات و مجاهداته آتش عشقه
اوله یاندک که سن عین آتش اولدک لکن مقبول درگاه اولوب یاردن مرادک حاصل
اولدی مکر که یارک قصه راضی و بلا سته صبر ایجاب و محن و بلا یای عشقندن بی ادبانه
شکوار و اغیاره حکایت نامه وارده دبدک

وله ایضا *

چهل سال رفت و پیش که این لاف مبرتم * کز ساکنان دیرمغان کترین منم *

قرق بیل و دخی زیاده کندی که بولاقی اوردم که در مغانک ساکنانندن ادنی بنم
(مفردات) (چهل) قرق (سال) بیل (رفت) کندی (پیش) زیاده (این)
بو (لاف) م (مبرتم) اوردم (ز) من (ساکنان) م (دیر) کلبا (مغان) کاورل
(کترین) زیاده ادنی (منم) بنم (معنی اشارتی) بحمد الله آثار اطاف ازل اولدی
قرق بیل دخی زیاده کجیدی بو عشق الهی لافنی اوردم استعبد بالله ان اللوگ اذادخلوا
قریه افسدوها و جعلوا احرا تاهله اذله آیت کریمه سی سر نبی سلطان عشق
غلبه سیه بو سجن المؤمن و جنة الکافر اولان دنیا کلباسنک ساکناننک زیاده ادناسی
بنم و نفسی زیاده خور و ذلیل ایلتم

هر کز این عاقله پیری فروش * صغریه می فندزی صاف روشم *

می فروش بیک شفق و زحی رکاب نیکه قطعا روشن صافی شرابدن صغرم نهی
اولدی (مفردات) (هر کز) قطعا (ب) ظرفیه (یز) برکت (عاقله) شفقت
و صحت (پیر) م (می فروش) شراب صابیحی (صاغر) قدح (نهی) بوش
(نشد) اولدی (ز) من (می) شراب (صاف) م (روشن) م (م) بنم (معنی
اشارتی) بحمد الله رؤف و رحیم اله وارث یخبری اولان پیر کمالک و شراب عشق
اکلهی بخش ایدیمی شیخ مکملک شفقتی و مرحمتی برکاتندن قطعا صاغر قلم شراب
صافی عشق الهی بدن بر آن نهی اولدی

از جاه عشق و دولت زندان پاکیز * پیوسته صدر میکدها بودم سکتم *

عشق عزتندن و پاکیز عاشقارک دولتندن دائم میخانه رک صدری بنم سکتم اولدی
(مفردات) (از) من (جاء) منصب (عشق) م (دولت) م (زندان) عاشقار

پاک *

صبا به سن آتش اولدک اما یاره نایب ایتدی
کویا که کلک بد عهد لکندن حکایت
سویلدک یعنی کلک بد عهد لکندن
صبا به حکایت سویلدک
نایب ایتدی بکی بکی بنم عشقندن آتش
اولدیم یاره نایب ایتدی حاصلی عشق جانان
بنی یاندردیندن یار نایب اولدی (وله ایضا)
(چهل سال رفت و پیش که این لاف مبرتم)
میزنم * کز ساکنان دیرمغان کترین منم
چهل جیم عجمیک کسر یله فرق دبکدر
اصلی چه لدر هانغی فاحذف اولمش که
حرف بیاندربکی مصراعده بیه چاکر
قول الف و نوله جمع اولدی ذوی العفوله
صفت اولدیم چون پیرمغانه اضافتی اسم
فاعلاک معنوا نسه اضافتی و کترین
ادات تفضیلد را کسرک دبدکدر
و نایب و نون نایب ایتدی و محصول
بیت * قرق بیل دخی زیاده کندی
بولاقی اوردم و بوجکه بی چالار مک
پیر مغانک ادنی ساکنانندن بنم یعنی
میخانه ملازمینک و یاده نوشارک قدیمارندن
بنم (هر کز این عاقله پیری فروش *
صغریه می فندزی صاف روشم)
بنم برکت مناسبه در عاقله بیل و محبت
معنا سته درمی صافی روشن اضافتی
بیانیه در محصول بیت * پیر می فروش
میل و محبت سبیل هر کز قدح پاده
صافی روشندن خال اولدی یعنی پیرمغان
دولت سده هیچ شراب اکک اولدی
(در جاه عشق و دولت زندان پاکیز *
پیوسته صدر میکدها بودم سکتم)
بعض نسخه ده میکدها برده مصطبه
واقدر محصول بیت * عشق منصب سده
دولت سده و پاکیز زندان را قبول
و سعادتمنده دائم مصطبه لرصدری
اولدی سکتم یعنی بونلک ایام سعادتمنده
اعیان میخانه را و شراب میکدها را و طور دینی
برده او توری کلشم

(در شان من بدد کشتی ظن بد میر * کاکوده کشت خرقه ولی پاک دانم) بدرد کشتی با حرف سبب و با حرف مصدر کالوده که حرف

۲۲۳

(پاک) م (باز) او یون و عجل (پیوسته) دائم (صدر) م (میکدها) معناه
(بود) اولدی (سکتم) م (معنی اشارتی) بحمد الله عشق الهی برکاتندن
و پاک عجلو عاشق صادق هر بی برکاتندن دائم شراب عشق الهیه کشته لک
بجای انس سعادت بخش لک صدوری بنم سکتم اولدی و بین العشاق
قدر و مرتبه عال اولدی

در شان من بدد کشتی ظن بد میر * کاکوده کشت خرقه ولی پاک دانم *

طوری کتک سبیله بنم حقیقه کو تو ظن ایلده زرا خرقم آلوده اولدی و لکن
انکم پاکدر (مفردات) (در شان من) بنم حقیقه (با) المعصیه (درد کش)
شرابک طور تینی چکچی (با) مصدریه (ظن) م (بد) کو تو (میر) ایلده
(کاکوده) ساوت (کشت) اولدی (خرقه) م (ولی) لکن (پاک) م (دائم)
انکم (معنی اشارتی) ای زاهد ظاهر پرست بلا کتک و خرابی کتک سبیله بنم حقیقه
سویطن ایلده زرا خرقه وجودم کز حقیق آلوده کی کور نور امامان قلم نطقات
ماساودن پاک اولوب انوار عشق الهیه به مستغرق اولمشدر

شهباز دست پادشهم یارب از چه شد * کز باد برده اند هوای نشینم *

بن پادشاه انک شهبازی بنم عجب ندن اولدی که مکات محبتی خاطر مدین ایلک شلارد
(مفردات) (شهباز) شاهین (دست) ل (پادشاه) م (بن) یارب (عجب) از چه
نشد (اولدی) باد خاطر (برده اند) ایلک شلارد (هوا) محبت (نشین) مکان (م) بنم
(معنی اشارتی) بن پادشاه حقیقت بد قمر تنک واردات علیه سنک شهبازی بنم که
بو کارگاه عالم کونه معرفه الله شکاری صید ادوب به حضور شاه رجوع ایچون
بو کون وفاء اولان عالم اتلا به ارسال اولمش ایدم عجب نه اوادی که بوانه قدر
عالم ارواحده اولان وطن اصلیم محبتی خاطر مدین ایلک شلارد

حیفست بللی چومن اندر چنین نفس * یابن اسان عذب که خامش چوسوسنم *

حیفند بخلین بر بلبل بونجیلین فتنه بوشمیرین زبانه که سوسن کی خاموش
(مفردات) (حیف) یازق (است) در (بلبل) م (با) و خد نید (چومن)
بنم کی (اندر) قی (چنین) بونجیلین (نفس) م (با) لاله سله (این) بو (اسار)
م (عذب) طاقاو (خاموش) سکوت (چو) مثل (سوسن) م (م) بنم (معنی
اشارتی) یازق بنم کی اسرار لدنی و معارف الهی بیان ایدیمی بر بلبل طبعه که
بونجیلین قاتی و ناچیز اولان نفس وجودده بوشمیرین زبانه حقیقت اشیایه عارف
ایکن قالم و سوسن بی خبر بکزین اهل حجاب کی وطن اصلیمی ذکر دن
خاموش اولم

آب و هوای فارس عجب سفله پرورست * کوهی که خیمه ازین خاک برکنم *

فارسک آب و هوای عجب سفله پروردر قنی بر رفیق که بو ملککندن خیمه بی قوپاره و
(مفردات) (آب) صو (هوا) م (فارس) م (عجب) م (سفله پرور) ایلک سبیل
(است) در (کوه) قنی (هرهی) بر رفیق (خیمه) چادر (ازین) و ندن

نی *

۵۹

تعلیل * محصول بیت * بنم حقیقه
درد کش اولدیم سبیله برامز ظن ایلده
یعنی بنی برامز آتله زرا خرقه م اگر چه
آلوده شراب اولدی اما پاک دانم یعنی
ظاهر مک رسواییه باقه که باطنم پاکدر
(شهباز دست پادشهم یارب از چه روی *
زیا برده اند هوای نشینم) * محصول
بیت * پادشاه ایلک شها عجب
نه یوز دن ونه جهندن خاطر مدین معصیه
و معصیت و رافتی ایلک شلارد ریسمی
بن معزز و مکرم ایکن عجب هوا و زلله
نه باعث اولدی حاصلی مقام اصلی بی مکان
قدیمی بکا اونو تدروب بو مقرر دنی بی قرار
گاه ایلان عجب ندر حیفست بللی چومن
اندر چنین چن * یابن اسان عذب که
خامش چوسوسنم * لسان عذب بیانیه
* محصول بیت * بونجیلین چنده بنم کی
بر بلبل حیفدر یعنی بو فقر و فسا چنده
و باشمیرین از چنده بنم کی بر بلبل یازق
بو طاقی دبل ایل که سوسن کی خاموش
یعنی بنم کی فصیح و بلیغ دلی طاقی شاعر
سوسن * کی خاموش اولق حیفدر
مصراع ثانی حیف لفظه متعلقه
(آب و هوای فارس عجب سفله پرورست
* کوهی که خیمه ازین خاک برکنم)
* محصول بیت * خواجه بیت سبیله
دبازینک کندی به عدم موافقتدن ضمنا
شکایت پروردیدی و بوینده تصریح
ایدوب پرورد فارسک یعنی شیراز ملککتنک
آب و هوای عجب سفله پرورد یعنی
ادانی واسا قل تاسه عائلدر اهل هنر
قدرینی بیلر قنی پروردش که وجودم
خیمه سنی آنک معنا و تبیله بوخا کندن
و بودارندن قوپارام یعنی پروردن قانوب
مقادیر ناس پلتن یزله و از او حاصلی
بر مری پیدا ایدوب سایه دولتمنده
حضور ایدوب اککا مداحک ایدوب
نام شریفه ایسات و اشعار سولیم

(حافظ بزر خرقه قدح نابکی کشی • در بزم خواجه برده زکارت رافکم) خواجه دن مراد وزیر در • محصول بیت • ای حافظ خرقه التمه نیمه دك باده قدح چكر سن یستی نیمه دك باده نوش اولور سن خواجه نك برنده سلك ایشكدن پردی رافیم یعنی کبرلی ایشك فاش ایدوب سنی خواجه باشد رسوالیدوب اوانادرایم (وران شه خجسته که در من زید فضل • شدنت مواهب اوطوق کردم) توران شد مذکور خواجه نك عطف یسانیدر یونوران شاه حسن ایلخانینك وارك اوغلی شیخ اویسك وزیر اعظمی اولمشدر بوده ایلخانلردن در بنه بادشاهك افر باشنددر تنه که بلك شمر حنده مفصل مذکوردر پس بونده تفصیله احتیج بقدر خجسته مبارک معنائه در من زید فضل فضل مرادی دیمکدر منت مواهب اولامه لدر مواهب موهبه نك جمهدر که اسمدر بخشش معنائه طوق بونه بکن حلقه که ترکیه خنده دیرل • محصول بیت • خواجه دیدیمکن مبارک توران شاهدر که فضل مرادند آنگ بخششاری متنی بونك خلتهمی اولدی یعنی احسانات وعطایاتی بنی بونی خلفای برنده ایشدر حاصلی فضل واحسانی کردنی کراتبار ایشدر (حاشا که من موسم کل ترک می کنم • من لاف عقل میزنم این کاری مومننده شرابی ترک ایدم بن عقل لاف می اوردم بواپنی قیمن یدرم یعنی بن طاقل کینور کن کل زماننده باده نوشلنی ترک ایدرمیم (مطرب بکسات تاممه محصول زهد و علم • در کار چنگ و وربط و آوازی کنم) بونک کی برده بر صرف لفظی تقدیر اولور صرف کنم معنائه • محصول بیت • مطرب خنده در تاهب علم زهد محصولی چنگ و قیرونی آوازیه صرف ایدیم یعنی بونلک بولشده بذل ایدیم حاصلی سنازنده ره قد ایدیم

(خاك) مطربانی (برکنم) قویارم (معنای اشارتی) کرجه اماره بالسره اولان نفسه نیت وقافلین اولان انسانه نیت بوسورت عالی وایانی دنیایی واسیر نفس اولان دیاری بسایهی و مکان صیدرفنی و وطن اصلبسی و وصلت الی الهی طالب بر عالی همت عاشق صادق رفیق که بونهمی نعم اولان فانی دنیادن قطع خلافت ایلله جانب حقه متوجه اولور

حافظ بزر خرقه قدح نابکی کشد • در بزم خواجه برده زکارت رافکم

حافظ قیانه دکن خرقه التمه قدح چکه خواجه نك مجلسنده آنگ ایشندن بردهی رفع ایدم (مفردات) (حافظ) م (با) للالبه (زیر) تحت (خرقه) م (قدح) م (نابکی) فانه دك (کش) چکه (در) فی (بزم) مجلس (خواجه) م (برده) م (ز) ن (کار) ایش (ر) یوقارو (افکم) برافیم (معنای اشارتی) حافظ خرقه وجودی التمه و درون قلبنده قیانه دك بوشراب عشق که می اسرارنی فهان ایلسون مکر خواجه عالم صلی الله علیه وعلیه حضور سادندند کشف اسرار ایدوب آنگ لطاف واحسانیه نظر شفقتدن درو درو نه چاره بولم

آن خواجه خجسته که در من زید فضل • شدنت مواهب اوطوق کردم

اول مبارک خواجه که فضل بازاری بیع من بونده آنگ احسانلری متنی کرده طوق اولدی (مفردات) (آن) اول (خواجه) م (خجسته) مبارک (در) فی (من زید) م (فضل) م (شد) اولدی (منت) شکر (مواهب) احسانلر (او) ضمیر (طوق) طوقه (کردن) یون (م) بنم (معنای اشارتی) اول مبارک خواجه عالم وسید ولد آدم صلوات الله علیه که آنگ فضل و کرمی بازاری بیع من بونده و بختارات راه شریعتنده و طرائق اسرار طریقت و حقیقتده روح بشارتدن اولان احسانلری شکری و متنی کردن جامه طوق اولدی

وله ایضا

حاشا که من موسم کل ترک می کنم • من لاف عقل میزنم این کاری کنم

حاشا که کل زماننده بن شرابی ترک ایدم عقل لاف می اوردم بواپنی قیمن ایدرم (مفردات) (حاشا) حرف امتک (من) بن (با) للالبه (موسم) زمان (کل) م (ترک) م (می) م (آتم) ایدم (من) بن (لاف) م (عقل) م (می) زیم (اوردم) (این) بول (کار) م (کی) قیمن (کم) ایدم (معنای اشارتی) حاشا که بونکایف مالده و امانت شریعتی تحمل ایلله محبوب حقیقتک امری زماننده عشق و محبتی و امر اطاعتی نیمه ترک ایدم بن عقل و دین اهلی یم دیولاف اورده بوقیغ ایشی قیمن ایدرم

مطرب بکسات تاممه محصول زهد و علم • در کار بانگ و ربط و آوازی کنم

مطرب خنده در که تاجله زهد و علم محصولی قیروز صداسی ونی آوازی ایشنده فدا ایدم (مفردات) (مطرب) م (بکسات) (تاجا) خنده (است) (در) (تا) حتی (همه) جله (محصول) م (زهد و علم) م (در) فی (کار) م (بانگ) صد (ربط) قیروز دید کاری

برآلت

محصول بیت • مطرب خنده در تاهب علم زهد محصولی چنگ و قیرونی آوازیه صرف ایدیم یعنی بونلک بولشده بذل ایدیم

برآلت لهودر (آواز) م (فی) فامش (کم) ایدم (معنای اشارتی) قلبه فرح و صدوره انشراح و ربیجی وارشد صاحب اسرار شریعت اولان پیر طریقت خنده در که تاجله زهد و محصول اولان عجب و غروری و اجر و ثوابی بربط ونی آوازی کیی حرف ونی حرکت عشق الهی و معرفه الله آناری اولان محبت و فو ضات و تجلیاته قریب جنب حضرت ایشنده فدا ایدم تا که فانی فی الله و باقی بالله مرتبه سن بولم

ازقال و قبل مدرسه حال دلم گرفت • بک چند وقت نیر خدمت مشوق وی کنم

مدرسه نك قال و قبلدن شدی کوکام بکر ندی بر نیجه زمان دخی مشوق وی خدمتی ایدم (مفردات) (از) من (قال و قبل) م (مدرسه) م (حال) تحدی (دلم) کوکام (گرفت) طوندی (بک چند) بر نیجه (وقت) م (نیر) دخی (خدمت) م (مشوق) م (می) اب (کم) ایدم (معنای اشارتی) فرق ضاهر کی بجر دعایوم رسمیه و علوم عقلیه غیر نافضله هر جوهر کر امله (بن هوای نفسه صرف ایدوب ریاضات و مجاهدات ایلله معرفه الله واذواق روحانیه مشاهده جلال الله کسیندن بحروم اولان اهل مدرسه نك و علمه طاهره نك قال و قبلدن شعی کوکام بکر ندی بر نیجه زمان دخی سلاک اهل الله سوا کله قرب الهی و عشق و محبت شهنشاهی تعصیته سعی ایلیم

کی بود در زمانه وفاجام می یار • نامن حکایت جم و کاکوس وی کنم

زمانه ده فخن وفا اولدی شراب جامی کتور تان جم و کاکوس وی حکایتی ایدم (مفردات) (کی) بقر (بود) اولدی (در) فی (زمانه) م (جام) م (شراب) قدسی (پیار) کتور (تا) حتی (من) بن (حکایت) م (جم و کاکوس وی) اوج بادشاه اسیدر (کم) ایدم (معنای اشارتی) (نعمس عبد الدینشار و نعمس عبد الدینهم) حدیث شریفی سر نیجه ایشاه دنیا و اهل هوا اولان کرک علماء رسمی و کرک جهلاء خصمی شوزمانه اهلسده بر در او وفا و معانیت علی البر و اتقوی بوقدر اید طاشق صادق سن شراب عشق الهی اولان قدح قلبی اله کتور تا که بن حکایتی دنیانك بادشاهلر نك عافیتده ندامت و خسارتلری حکایتی خبر و بریم

از نامه سیاه نرسم که روز حشر • با فیض لطف اوصد ازین نامه طی کنم

سیاه نامه دن خوف ایتریم زیرا قیامت کوئی اول اللهک لطفی فیضیه یوز بونک کی نامه طی ایدرم (مفردات) (از) من (نامه) م (سیاه) م (نرسم) قور قام (که) زیرا (روز حشر) قیامت کوئی (با) للالبه (فیض لطف) م (او) ضمیر (صد) یوز (ازین نامه) بونامه کی (طی کنم) دوردم (معنای اشارتی) عون خدا ایلله راه عشق الهیه تابشدم اولد بچه و هر وجهه مرادم حضرت الله اولد بچه بحسب البشریه کناشاهه دفرا علم طوایب کثرت ذنوبله سیاه اولمشدن خوف ایدوب سعی و طلب یولندن کسالم زرا (ان الحسرات یذ هین السیئات) آیت کریمه سر نیجه (الله مائة رجه ابط منها رجه واحدة الی اهل الدنیا فوستهم الی آجالهم

ازقال و قبل مدرسه حال دلم گرفت •

بک چند نیز خدمت مشوق وی کنم) گرفت بکر ندی دیمکدر تنه کم خسروک بویشته اولیه در • بیت • زدنیا میرود خسرو بزرلب همی گوید • دلم بگرفت در غربت تنای وطن دارم) ایگر ندی و دیمکسندی دیمکدر بوافظ بومشایه جوق کلور • محصول بیت • مدرسه قبل وفاندن حال اکوکام بکر ندی بر نیجه زمان دخی مشوق و به خدمت ایدم یعنی مشوق و به تفید ایدم (کی بود در زمانه وفاجام می یار • نامن حکایت جم و کاکوس وی کنم) • محصول بیت • خطاب عام طریقیله بیورر زمانه ده فخن وفا اولمشدر جامی کتور یعنی زمانه قد بعدن بیوفادر جام باده کتور تا که بن سکاجم و کاکوس و یک حکایه سین ایدیم یعنی زمانه ده وفا اولیدی بونلر سلطنته باقی قلایدیکه هر بریسی زمانه ده براولو باد شاه ایدی خصوصاً جام که حضرت سلیمان پیغمبر در که خوش و طیوره حکم ایدردی (از نامه سیاه نرسم که روز حشر • با فیض لطف اوصد ازین نامه طی کنم) نامه سیاهدن مراد دفتر سنازدر یعنی کناهلر باز بلان دفتر در ازین بونده ادا تشریه در • محصول بیت • نامه اعمال سیاه اولمشدن خوف ایللم زیرا جز او حشر کوننده اللهسک لطفی فیضیه یوز بونک کی نامه بی دوروب بکریم یعنی دوروب دیوشردم حاصلی الله تعالی عفو ایدم

(اگر خون دلم بوی مشک می آید * عجب مدار که همدرد نافته ختم) * محصول بیت * اگر بوی مشک فانیست مشک کاورده عجب

﴿ ۲۳۸ ﴾

وطن اصلیم انجیق اعلای علیتدر

﴿ اگر خون دلم بوی مشک می آید * عجب مدار که همدرد آهوی ختم ﴾

اگر خون دلمدن مسک راجحه سی کله عجب طومعه زراختن آهوسیه همدردم
(مفردات) (اگر) م (ز) من (خون) فان (دل) کوکل (بوی) راجحه
(مشک) م (می آید) کله (عجب) م (مدار) طومعه (که) زرا (همدرد)
درد مقارنی (آهوی) جیران (ختی) مملکت (م) بنم (معنای اشارتی) وطن
اصلین حسرتدن چکر بزقانی دیده * خونبارمزدن آقوب اول خوندن اگر دماغ
جانله مسک کی نفس رجائی راجحه سی کله عجب ایله زیرا (اقی لاجد نفس الرجان
من قبل الحین) حدیث شریفی سرینجه اول ختن معنوی آهوسی اولان او یس القرنی
ایله همدرد و مظهر اسرار مجیدی اولمشزد

﴿ طراز پیرهن زرکنم مین چون شمع * که سوزهاست نهانی درون پیرهنم ﴾

بنم شمع کی التون تلاو پیرهنک علامتی کورمه زیرا پیرهنک ایچنده نهانی سوز
وارد (مفردات) (طراز) یزه آورد قلمی علامت (پیرهن) کوملک (زراش)
التون چکچی (م) بنم (مین) کورمه (چون) مثل (شمع) م (که) زیرا
(سوزها) باقافار (است) وارد (نهانی) کبرلو (درون) ایچ (پیرهن) م (م)
بنم (معنای اشارتی) بنم شمع کی التون چکچی یعنی وجودم پیرهنک ظاهرده
خوش حالده و صحت و سرور ایله اولدنیغه باقده زیرا عشق الهی ایله و آرزوی
مشاهده انوار جلال الله ایله وجودم ایچنده اول آتش عشق حرارتی و باقافاری
چکر عمری خون و احوالری در کون ایچمشدر

﴿ بیاوهستی حافظ زیش او بردار * که باوجود تو کس نشود زن که منم ﴾

کل و حافظک وجودنی آنک او کندن قالدیر که سنک وجودگاه کیمه بدن ایشتمه که
بنم (مفردات) (بیا) کل (هستی) وجود (حافظ) م (ز) من (یش) اوک
(بردار) قالدیر (با) مع (وجود) م (نو) سن (کس) کیمه (نشود) ایشتمه
(زمن) بسدن (منم) یعنی بنم بیلکمی (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی کل
صنایت ایله تجلی انوار ذاتیه که مستغرق فیلوب حافظک وجودی برده سن او کندن
قالدیرغله وجودنی وجود کده و اراده سی اراده کده او به محو و فنا ایله که کیمه
بدن و ارقی و بیک اثرنی ایشتمه زیرا (وجودک ذنب لایقاس علیه ذنب) سرینجه
وصلت الی الله وجوددن عظیم برده اولز

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ کردست دهد خاک کف پای نکارم * برلوح بصر نقش نکاری بنکارم ﴾

اگر نکارم کف پاینک خاکی بکا میسر اوله بصرلوح اوزره اول نکارک نقشنی نقش
ایدم (مفردات) (کر) اگر (دست) ال (دهد) ویره (خاک) طبراق (کف)
آیه (بای) آبی (نکار) محبوب (م) بکا (بر) علی (اوح) نخته (بصر) کوز

﴿ نقش ﴾

* محصول بیت * اگر ال ویرسه بکا خاک کف پای نکارلوح بصراوزره برخط غباری نقش ایدم

(پروانه او کر دمدم در طلب جان * چون شمع همانم بدی جان بسیارم) پروانه او اضافتی لامیه درمزدن پروانه دن ذکره و خطه های بون
مقوله سیدورسدم مین معنی جهشتدن جاه مقید درجا نم دیگدر همانم مر کبدرهم دن و آن دن و مدن هم اول ساعت معنایست دریدی
یا حرف طرف دم نفس یا حرف وحدت برنفسده دیگدر بسیارم فعل مضارع متکلم وحده تسلیم ایدم دیگدر جان بسیارم مقدم
مقبولیدر * محصول بیت * اگر اول جانان پروان سی جانم طلبنده اربشر سه یعنی بدن جان طلب ایدرسه شمع کی هم اولدم بر ساعتده
جان تسلیم ایدم حاصلی جان طلبیون جانانم بکا برخط کاورسه شمع کی خط کلدیکی کی رساختده جانم تسلیم ایدم یعنی مردم توقف
ایلیه و ب نقد جانی امری نه فدا ایلم
(کر قلب دلم رانهد دوست عیاری * من نقد روان در رهش از دیده شمارم)
قلب دل اضافتی بیانیته در را ادات مقبول
مراد قلب دلدن صافی و خاص اولمقدر
یعنی مقشوش کوکل قالدیر ده اضافتی
اطلا فتن خالی دکلدر عیار عینک کسریله
معیار معنایست در که بونده مقدار دن
تعبیر در نقد روان بیانیته روان رایج
معنایست در شمارم فعل مضارع متکلم
وحده شماریدن صیارم دیگدر
* محصول بیت * بنم قلب کوکله یعنی
مقشوش و دغل کوکله دوست بر معیار
و برقدار تعیین ایلم سه یعنی بر قیمت
قوما زسه حاصلی اعتبار ایلم سه بن
کوزمدن آنک بوله نقد رایج صیارم
یعنی کوکله قلبدیر دیو بکترسه کوزمدن
اعلا کبراقیه ابائی طیرغنه صیارم حاصلی
کر به و بکا ایله بولنه کوزم باشی صیارم
قلب و نقد روان و شمار عیار تلی
مراعات نظیر صنعتیدر قلب و نقد
و عیارده بوله در (دامن) فشان
از من خاکی که پس از مرگ * زن در
تواند که بردباد غبارم (مفشان فعل نهی
مفرد مخاطب در سلکیم دیگدر دامن
مفشان مقدم مفعول صریح دروازم
غیر صریحی من خاکی بیانیته که حرف
تعلیل پس از مرگ صراع نایه مرهوندر
توان قادر دکل که حرف بیان رد فعل
مضارع مفرد غایب بریدن بدن ایلنور
دیگدر باد فاعلی غیر مفعول صریحی
وزن در مقدم غیر صریحی * محصول
بیت * بن خاکیدن آنک سلکیمه یعنی
بشدن اعراض ایله که موددن صکره
بوقودن بل بی ایلمکه قادر اولز یعنی سن
بدن آنک سلکوب اعراض ایلمکه آستانکی
ترک ایلمک احتمال بوقودن زرا مرکن
صکره بوقودن بل بیله توژی ایلمکه
قادر دکلدر شوبله محکم ثبوت ایلمم بوقویه
(بر بوی کنار تو شدم غرق امید ست *
از موج سرشکم که رساند بکنارم)
سرشک بیانیته و بالامیه در مجازا که حرف بیان رساند فعل مضارع مفرد مخاطب رساندندن الف و نون ادات تعدیه در بونده ایرشدره
دیگدر بکنارم یا حرف صله کنار بونده معنایست در لب دریا کی نیم معنی جهشتدن رسانده مقید در تقدیری رساندم بکناردر * محصول بیت *
سنگ کنارک امیدیه ایکی معنایست بیه اشک چشمه غرق اولدم حال بو که امیدواردر موج سرشکدن که بی کناره ایرشدره یعنی کرجه بالفعل
اشکم دریاسته غرق اما امیدواردر که اشک چشم دریاستک و صیغی بی کناره ایرشدره حاصلی موجود که کثرت بکا بی ساحل و صاله ایصال ایلیه

﴿ ۲۳۹ ﴾

(نقش) م (نکار) محبوب (بنکارم) نقش ایدم (معنای اشارتی) اسکر اول
خليفة الله فی الارض اولان مرشد جوان یخنک خاکپایی ایلمه کبروب بکارصلانی
میسر اولورسه کوزم لوحی اوزره اول عزیزک صوری و معنوی نقشنی نقش ایدم
و کوکلم کوزنی اکاموجه فیلوب آنک سیرت صلاحندن و اثر سعادندن بر نفس جدا
اولیم و بر قدم آریلم

﴿ پروانه او کر دمدم در طلب جان * چون شمع همانم بدی جان بسیارم ﴾

اگر آنک پروانه سی جان طلب ایتمکه بکا بریسه شمع کی فوری برنفسده جانم تسلیم
ایلم (مفردات) (پروانه) خبری (او) غیر (کر) اگر (رسد) ایریسه (م)
بکا (در) فی (طلب) م (جان) م (چون) مثل (شمع) م (همانم) اوساعت
(بدی) برنفسده (جان) م (بسیارم) تسلیم ایدم (معنای اشارتی) اگر اول محبوب
خدا اولان پیروشن صبرک طرف عزتدن جانم طلب ایتمکه بر خبری و بر اشارت
درونی بکا بریسه موم آتیه بلانوقف تسلیم اولدنی کی بدنی برنفسده جانم
پیرمه تسلیم ایدم

﴿ کر قلب دلم رانهد دوست عیاری * من نقد روان در رهش از دیده شمارم ﴾

اگر قلب کوکله دوست بر عیار قومیه بن چشمه دن آنک بولنده نقد روان صیارم
(مفردات) (کر) اسکر (قلب) زیوف (دل) را (کوکله) نهسد (قومیه
(دوست) م (عیار) م (یا) وحدتیه (من) بن (نقد روان) کبراقیه (در)
(ره) بول (ش) صبر (از دیده) کوزمدن (شمارم) سام (معنای اشارتی)
اول جواسیس القلوب اولان پیردلیتر کر بنم من یف و مقشوش کوکله پروون قومیه
و اعتبار ایتمیه بن کر به ایله عتدالله مقبول اولان و نقد رایج کی آنان انجودانه سی کی
کوزمدن باشلردو کیم و راه عشقه وجودی افتایدم

﴿ دامن مفشان از من خاکی که پس از مرگ * زن در نتواند که بردباد غبارم ﴾

بن حقیقین اعراض ایله زیرا موعده نکره باقدار اولز که بوقودن بنم غباری ایلمه
(مفردات) (دامن) آنک (مفشان) صاچه (از من) بدن (خاکی) طبرغه
منسوب (پس) صکره (از مرگ) اولومدن (زن) در بوقودن (نتواند) قادر
دکل (رد) ایلمه (باد) یل (غبارم) توژی (معنای اشارتی) ای خلیفه الله اولان
پیرم بوخاک ذلیدن اعراض ایلمه زراموده صکره وجودم طبرقی اولسه دخی بادهوا
و تعلق سواقدار اولز که بوقودن بنم غباری قالدیر و عشق و محبت آهوی فوقوسنی
بنم ترامدن کیدره بلکه بل اسرجه دماغ عشاقه بنم ترامدن محبت فوقوسی کله

﴿ بر بوی کنار تو شدم غرق و امید ست * از موج سرشکم که رساند بکنارم ﴾

سنگ کنارک امیدیه اوزره کوزم باشنه غرق اولدم و امید کوزم باشک موجندن که
بنی کتدر که ایرشدره (مفردات) (بر) علی (بوی) امید (کنار) فوجاق (نو)
من (شدم) اولدم (غرق) م (امید) م (است) در (از) من (موج) طالع

(بر بوی کنار تو شدم غرق امید ست * از موج سرشکم که رساند بکنارم)
سرشک بیانیته و بالامیه در مجازا که حرف بیان رساند فعل مضارع مفرد مخاطب رساندندن الف و نون ادات تعدیه در بونده ایرشدره
دیگدر بکنارم یا حرف صله کنار بونده معنایست در لب دریا کی نیم معنی جهشتدن رسانده مقید در تقدیری رساندم بکناردر * محصول بیت *
سنگ کنارک امیدیه ایکی معنایست بیه اشک چشمه غرق اولدم حال بو که امیدواردر موج سرشکدن که بی کناره ایرشدره یعنی کرجه بالفعل
اشکم دریاسته غرق اما امیدواردر که اشک چشم دریاستک و صیغی بی کناره ایرشدره حاصلی موجود که کثرت بکا بی ساحل و صاله ایصال ایلیه

(سرشك) كوزباشي (م) بنم (رسايد) ابرشدره (بكنارم) بني كناره
(معناي اشارتي) شك موقوف كرده و زاري اولان و صلب و قرين ذاتيه ك
ورويت و مشا هده انوار قدسيه ك اميدي اوزره كوزم باشنه غرق اولدم
واميددر كه روز شب جريان ايند كوزم باشك كزندن و موجندن كه عاقبت
بني مقصد اقصم اولان قربت و وسيله ابرشدره

زلفين سياه نو بدلداری عشاق دادند قراری و ببردند قرارم

سك ابكي سياه زلفك عشاقك دادند انفسه برقرار و ببردند قراری ابتلا بدلداری (مفردات)
(زلفين) ابكي زلف (سياه) م (نو) سن (با) للابسه (دلداري) كوكل طوبخلاق
(عشاق) م (دادند) و ببردند (قرار) م (با) وحدتيه (ببردند) ابتلا بدلداری (قرارم)
م (معناي اشارتي) (قلوب الاحرار بين الحبلى والاستار) كلالي سرخيه صفت
مقابله كردن كاه قا بصيت كاه با صطيت ابك بجليك عشاقك قلبي كند و به جذب كلى
ابلكك ابجسون قلوب عشاقه ذكر الله الله اطمئنان و انبست الهه الهه سكوت
وايقان و بربله و بي نهايت اولان لذت روحانيت اشتياق و آرزو سيله روز و شب
آه و زار له بني درد و محنته دو شور و بقراری ابتلا بدلداری مخير و سر كردان ابتلا بدلداری

امر و زمكش سرزوفاي من و انديش زان شب كه زغم من بدعادت برآرم

بوكون بكافه بكندن باش چكمه و فكرابه اول كچه بدن كه بن غدن دعا به ال فالديرم
(مفردات) (امر و) بوكون (مكش) چكمه (سر) باش (ز) من (وفا) م (من) بن
(اندیش) فكرابه (زان شب) اول كچه بدن (ز) من (غم) م (من) بن (دعا) دعا به
(دست) ال (بر) بوقار و (آرم) كنورم (معناي اشارتي) (واوفا) به هدى اوف
به هدى م (آيت كريمه) سنده اولان وعد كرمك سر نجه محضا كرمكن بوكون
بكاطف و عنايتك معامله بيوروب انوار ايمانله و عشق و محبت الله بر شوق ابتلا بدلداری
قلبي انوار بجلي ذاتيه ك الله دخی بر نور و انبست دائيه ك الله سرور ايله سن
و نه توفيقك اول كچه رده سك درگاه عزتكده تضرع و نیازله سك غم غم كنندن
والم اشتيا فكن دعا به ال فالديرم مرادم ديدل كده مبي ما بوس ابجوب نظر
و چنگله نظر بيوره سن

ای باد ازان باده نسجي بمن آور کان بوی شفای دهد از رنج خارم

ای باد اول باده دن بكار رايحه كنور زير اول رايحه جار و بچندن بكاشفا و بر (مفردات)
(باد) بيل (ازان باده) اول شرابدن (نسجي) رايحه (بمن) بكا (آر) كنور (كه)
زیرا (بوی) رايحه (شفا) م (می دهد) و بر (از) من (رنج) مشقت (خار) باش
اگر يسي (م) بكا (معناي اشارتي) ای توفيق الهی وای عنایت و نصیحت ربانی
اول شراب عشق الهيدن و قبضان فقل سبحانيدن بنم دعا غجاءه بر رايحه رحمتی
و بر نقعه يزداني كنور زير اول رايحه شراب نفس و شيطان دن حاصل اولان
باش اگر يسي رنجندن و الم روحايل در دند بكا شفا و بر

باو صف سرزلف توي شد مخن من پیوسته ازان همنفس شك تارم

سك سرزلفك و صفيه اولدي بنم سوزم اول سيدن دایم تار مسكله همنفس
(مفردات) (با) للابسه (وصف) م (سر) اوج (زلف) م (نو) سن (می شد)
اولدي (مخن من) بنم سوزم (پیوسته) دایم (ازان) اول سيدن (همنفس) مصاحب
(سك تار) م (م) بن (معناي اشارتي) ای محبوب حقیقی بنه سك توفيقك سك
آثار نچليات صفاتيك و صفيه اولدي بنم سوزم اول سيدن دایم تار مسك كی
كلام اسر اولد بنه دن اولوب دعا غجاءه غذا ولذت روحايت بخش ابدیجي اولددر

حافظ املش چومر اجان عز رست عمری بود آن لحظه كه جان را بلب آرم

ای حافظ انت قهرمزی لي چونكه بنم عزیز جانددر بر عمر اولور اول لحظه كه جانی له
كنورم (مفردات) (حافظ) م (لب) دوداق (العل) م (ش) صخر (چو) چونكه (مرا)
بنم (جان عزیز) م (است) در (عمری) بر عمر (بود) اوله (آن لحظه) م (جان را) جانی
(باب آرم) دوداقه كنورم (معناي اشارتي) ای حافظ اول محبوبك لعلدن لطیف
و بی به اولان كلا م جان فری و حبات ابدی بخش ابدیجي فیوضات دلگشایی چونكه
بنم جان عزیزك غذا سیدر بر لطیف عمر اولور اول لحظه كه اول لذت روحايت
و اول انوار معرفت ايله جانی له كنورم و نبجلی انوار حقه استغراقه تسلیم روح ابدم

وله ابضا

حالیام صلت وقت درانی بنم كه كشم رخت بختانه و خوش بنشینم

شدهی وقتك مهم مصلحتی انده كوردم كه اسبابی بختانه به چكم و سلامت اوطورم
(مفردات) (حالیام) شدهی (مصلحت وقت) م (دران) انده (می بنیم) كوردم (كشم)
چكم (رخت) مناع (با) للابسه (بختانه) م (خوش) سلامت (بنشینم) اوطورم
(معناي اشارتي) شدم يكي وقتك لازم اولان مصلحت او در كه نطفات دنیا ي
ترك ایدوب حضور اهل اللهده ریاضات و مجاهداته سعی ايله عشق و معرفت الله
تحصيل ایدوب ماسودان فراغت قلبه خوش حال اوزره اوطورم و سلامت دار بن بولم

جز صراحی و کتاب نبود باروندم تاخریفان دغا را ز جهان كم بنم

صراحی و كتابدن غیری بكار و ندیم اوله تا كه حرامزاده حر یلری جهاندن كم كورم
(مفردات) (جز) غیرا كتاب (م) م (بكا) نیود اولیه (بار) م (ندیم) مصاحب (تا)
جفی (جریان) مصاحبلر (دغا) حرامزاده (را) ادات مفول (ز) من (جهان)
م (كم) نقصان (بنیم) كورم (معناي اشارتي) اللهم ارنا الحق حقا وارزقنا اتباعه
وارنا الباطل باطلا وارزقنا اجتهاد (حديث شریفی) سر نجه بارم سك توفيقك كتاب
اللهدن و عشق الهيدن غیری بكار و ندیم مصاحب اولیه تا كه ارباب غرض و حيله كار
و قطاع طریق اولان حرامزاده و باطل عوام حر یلری جهانده نقصانده اولدق لر بنی
كوروب (الثا قص ملعون) خبری سر نجه اتلردن اجتناب اوزره اولم

جام می کرم و از اهل ریادور شوم یعنی از خلق جهان بك دل بگزینم

شراب قدحی طوتم و اهل ریادور بعد اولم یعنی جهان خلقدن بر بك دل اختیار ایدم

(حافظ املش چومر اجان عز رست
عمری بود آن لحظه كه جان را بلب آرم)
محصول بیت * ای حافظ جانك لب
لهی چو نكده بنم جان عزیز سدر پس
بر عمر اولور اول لحظه كه جانی طودا غده كنورم
بهی جانك لی كه عمر عزیز در آئی له
كنور سك عمر در یستی عمر ار تقابلد
حاصلی تاز جانك سب ایلكد (وله ابضا)
(حالیام صلت وقت درانی بنم
كه كشم رخت بختانه و خوش بنشینم)
حالیام ابكی بر مخته در مصلحت
وقت لایه كه حرف یسان * محصول
بیت * الآن وقتك مصلحتی اول ممانده
كوردم كه اسبابی بختانه به چكم و كوزل
قرار ایدوب اوطورم یعنی بختانه ده مجاور
اولم (جز صراحی و كتاب نبود باروندم
تاخریفان دغا را ز جهان كم بنیم)
دغا حله و مكر * محصول بیت * بختانه ده
مجاور اولوب صراحی و كتابدن غیری
بار و صاحب اولیه و یا اولسون تا كم حله
و مكر حر یلری جهاندن كورم بهی
مصلحت وقت بودركه بختانه ده مجاور
اولوب باروندم بولر اوله تا كم دنیاك
حله باز و مكار و غدار لر بنی كوزم كورم
حاصلی اهل دنیادن خلاص بولنجون
بختانه كو شه سنی اختیار ایدوب بولر
اكتندیم دیرم (جام می کرم و از اهل
ریادور شوم * یعنی از خلق جهان بك
دل بگزینم) * محصول بیت * بختانه ده
اوطور و جام می طوتم و اهل ریادور
اراق اولم بهی خلق جهاندن بر بك دل
اختیار ایدم كه جام می مراد در مصراع ثانی
مصراع اولی بیان ایدر بك دل یاسنی حرف
مصدر طوتم مضمون بیت واصل اولما شلر

(پس که در خرقه آلوده زدم لاف صلاح * شرمسار رخ ساقی وی رنگینم) شرمسار رخ ساقی اضافی لایه در روی رنگین پیایه * محصول پیت * چوق که باده ابله آلوده خرقه ایچده صلاح لافنی اوردم یعنی خرقه می ایلای صاتم ساقی رخینک وخی رنگینک

شرمساری و محجوبیم یعنی یوناریم

باده نوش او اوب هراقی اولسد یعنی

پیلدکار ندن شرمنده یم (سر با زادی از خاق برآرم چون سرو * که دهم دست که دامن زجهان در چینم) سر برآرمک

مقدم مفعول صریحی با زادی و از خلق غیر صریح در چینم در حرف تا کید

چینم فعل مضارع متکلم و حده دیرم و دیو شیرم دیکدر دامن دیو شرمکدن

مراد خرقه ن انقطاع و از نوادر

محصول پیت * سرو کی خرقه ن با شمی ازاده

لکله فالدریم یعنی فراغت و آسوده لکله ظهور ایدم اگرال و بر سه که اتکی اهل جهاندن دیو شرم یعنی خاقدن کسلوب فراغت و صراط بوجنی اختیار ایدم سرو کی ازاده او اودم سرو و ازاده دیدکاری انکیچو ندر که هرگز اکامیوه ایچون کسد طاش و اغاج آتاز و سار اغاجلر کی پیراض دو کوب هر یان قاز (بردم کرد ستهاست خدایا میسند * که مکدر شود آینه مهر آیینم) کرد ستم پیایه میسند لایق کورسه که حرف بیان آینه مهر آیین و صفاتر کی در آیین اسلوب و قانون معنایه در مهر بوده محبت و آفتاب معنای متکلم در محصول پیت * کوکله ظلال نوزی و ارباب لایق و جائز کورمه که مکدر و بولانی اوله آینه مهر آیین یعنی کنش کی صافی و پاک کوکله و یا محبت عادت کی کوکله حاصلی محبتی کنش کی صافی و پاک کوکله ظلم غبار ابله آلوده (سینه تنک من و بارغم او هیهات * مراد این بار کران نیست دل غمگینم) سینه تنک من پیایه و لایه در بارغم اوده بویه در مراد این بار کران لایه و پیایه در دل غمگین پیایه * محصول پیت * بنم سینه تنک غمگینم

یوکیله معنای بوقدر یعنی جانانک

طافارجه غم بنم تنک سینه مه صغیر ارالنده بعد وار هیهات پیور دینی انکیچو ندر بنم غم کوکله بو آغریو کک اری دکدر یعنی

دل مسکینم جانانک غم بوسکه متکلم دکدر

(مفردات) (جام) قدح (می) شراب (کرم) طوم (از) من (اهل را) م (دور) بید (شوم) اولم (از) من (خلق جهان) م (پاک) م (دل) قلب (یا) وحدتیه (بکریم) اختیار ایدم (معنای اشارتی) شراب عشق الهی قدسی اولان قلبی هوا و هوا جس نفسیه دن حفظ ایدم و صورت پرست اولان اهل ریا دن بید اولم یعنی (تعاونوا علی البر و التقوی) آیت کریمه سی سر بنجه خلق جهان دن بنه همین رفقای پاک ذات محترمی اختیار ایدم و اکا صاحب اولم

شرمسار از رخ ساقی وی رنگینم

آوده خرقه ده زیاده که صلاح لافنی اوردم سافینک یوز ندن و رنگین شرابدن شرمسارم (مفردات) (بس) زیاده (دز) فی (خرقه) م (آلوده) ملوث (زدم) اوردم (لاف) م (صلاح) م (شرمسار) چوق او تا نبی (از) من (رخ) بیکاق و یوز (ساقی) م (می) شراب (رنگین) رنگلی (م) بن (معنای اشارتی) اسباب کبر و یا اولان علوم و اعمال ظاهره لایه بولوشوی اعتبار خرقه وجود مد چوق صلاح و تقوی لافنی اوردم علت فاسده دن و اغراض کاسده دن صافی و سالم اولان پیرکاهک و شراب عشق الهیهک حضور نده شدی شرمسار و محجوب

سر با زادی از خاق ایدم چوسرو * کرده دست که دامن زجهان بر چینم

سرو کی آزده لک ابله خرقه ن باش فالدریم اگر مبسر او اورسه که جهاندن فراغت ایدم (مفردات) (سر) با زادی (سلامت لکله) (از) من (خلق) م (بدارم) طوم (چو) مثل (سرو) م (کر) اگر (دهد) و ره (دست) ال (دامن) انک (ز) من (جهان) م (بر چینم) دیو شرم (معنای اشارتی) اگر حضرت الله توفیق و عنایت ایدم سه خانه نبی الهی اولان قلبی اندیشه تعلقات فانیه دن تخلیه و ماسوی الاهدن نجرید ابله سرو کی آزاده اولوب صرات و قناعتله جهاندن فراغت ایدم و انوار تجلیات الهی ابله محلی و تجلی اولم

بردم کرد ستهاست خدایا میسند * که مکدر شود آینه مهر آیینم

قلب اوزره ظلال غباری و اردرای خدایکده که بنم محبت عادتله آینه قلم مکدر اوله (مفردات) (ر) علی (دل) کوکل (م) بنم (کرد) غبار (ستهاست) ظلال (است) و اردر (خدایا) ای خدا (میسند) بیکده (مکدر) م (شود) اوله (آینه) م (مهر) محبت (آیین) عادت (م) بنم (معنای اشارتی) آینه اسرار تجلی و مطلع آذتاب انوار معرفت لا یزال فیلسد بنگ مرآت قلب اوزره نفس و هوا و ابلس پر دغا زک ظلالی غباری که وارد رای بنم رحیم و لطیف اولان درم سن بوشت محبت و عشق لکله و مشاهده انوار ذبیه که ابله عادتله آینه قلم مکدر اولسنی کر مکله بیه لایق کورمه

سینه تنک من و بارغم او هیهات * مراد این بار کران نیست دل مسکینم

بنم

(من) اگر ند خراباتم و کر حافظ شهر * این متاع که همی بینی و کتکزیم (رند خرابات و حافظ شهر لایه در * محصول لیت * بنا کردند میخانه نام واکر حافظ شهرم یعنی اگر طالع واکر صالح واکر فاسق واکر عایم بوقاشم که کور رسن و بوندن کتزم یعنی کوردیک کیم و کور دککدن انکک مصراع ثابت

معنای متاعم بودر که کور رسن دبین معنای اضافندن آگاه دکل ایش (بنده) آصف هسدم دام آزرده مدار * که اگر دم زیم از چرخ بخوا هسدم کیم (بنده) آصف هسدم اضافتری لایه در در هسدم بونده زمان متاعنه در که حرف تعلیل دم زیم شکایت ایدم دیکدر بخواهد کیم کفنی دبلر یعنی انتقام آور دیکدر * محصول پیت * زمانه و زربشک بنده سی یم کوکلی آزرده طومه یعنی کوکلی ایچده که اگر فلکدن شکایت ایدر سم انتقام آور یعنی فلک که بوقدر عظمت و قدرت صاحبیدر امرینه مطیع و نصر فیه متعاسد در فکیف غیر بی حاصلی وزیرک عظمت و قدر بنی بیساندر (وله ایضا) (خیر) تاخرقه صوفی بخرابات بریم * دلق و طامات بیزار خرافات بریم

خیر فعل امر مخاطبدر خبر ندن قاتی یعنی طور یوفاری دیکدر تا حرف تعلیل خرقه صوفی لایه در خرابات میخانه دلق طامات پیایه دلق خرقه فقر طامات اصطلاحات و رسوم صوفیدر خرافات خرافه نک جهیدر خا میجه نک ضعیله و خرافه قبیله سذره دن رشخصک اسیدر که آتی جن نصر ف ابدی بس هر نسف که اول حائده مشاهده ایدر دی بوجایه خبر ویردی و عرب بونی اکذاب ادب و حمد پیت خرافه دیرلری اما حضرت محمد علیه السلام خرافه حق دیشدر صکره عرب تشبیه طریقه کچه سویان افسانه زه خرافات دبلر اما بونده بازار خرافه ن مراد اسکی بوسکی صا تلان بازار در رومده بت بازاری کی مثلا * محصول پیت * خطاب عام طریقه پیور قاتی و تا کید کیم صوفی خرقه سنی میخانه ایانوب رهن

بنده آصف هسدم دلم آزرده مکیر * که اگر دم زیم از چرخ بخواهد کیم

آصف زمانک بنده سیم کوکلی رنجیده طومه زیرا اگر فلکدن شکایت ایدن ایدن بنم انتقامی الور (مفردات) (بنده) قول (آصف) وزیر سلیمان علیه السلام (عهد) زمان (م) بن (دلم) کوکلی (آزرده) رنجیده (مکیر) طومه (دم زیم) نفس اوردم (از چرخ) فلکدن (بخواهد) ایستر (کیم) انتقام (معنای اشارتی) قطب زمانک بنده سیم بنم کوکلی ایچده بوخه اگر شکایت ایدر سم بنم شاعم فلکدن انتقام آور و بنم افتدم ریغور در که بنده سنی ایچده نک حرفی قطع و کندوی هلاک ایلر

وله ایضا

خیر تاخرقه صوفی بخرابات بریم * دلق و طامات بیزار خرافات بریم

خالق صوفینک خرقه سنی میخانه ابله دلق و طاماتی خرافات بازارنه ابله (مفردات) (خیر) خالق (نا) حتی (خرقه) م (صوفی) م (بالله لایه) (خرافات) میخانه (بریم) ابتداء (دلق) یمنی ثوب (طامات) رسوم (بالله لایه) (بازار) م (خرافات) بت بازاری (بریم) ابله (معنای اشارتی) ای عالی همت اولان سالک قاق ظاهر پرست اولان صوفینک خرقه سنی هیو بدن عاری اولان عشق الهی میخانه سنی ابله دلم ریاخله سنی و راه عشق مانعی اولان رسوم و عادات لباسی بت بازارنه ایانوب فروخت ایدم ترک و تجرید بولنی اختیار ایدم

باده ایدم طامات خرقه سنی بازار خرافه ابله زرا بونک کیدر کیمه اعتبار ایدوب بر بولی و رهن حاصلی ریاخله سیدر آتی بنده مرایر آلودی ریا و انار آلزل دلق و طامات دیو و او عطفه ابله یازان معنایه وصولی یو غیش

(کوش بستیم وزافسانه واعظ رستم * چند چون بخیران تنک خرافات بریم) بوده خرافات کجکه افسانه لری معشایه در
محصول بیت * قولنری باغلق وواعظ افسانه سندن قور تلدی نیجه بدک بخیرل کی واعظلر افسانه تنک عاروناموسی

﴿ ۲۴۱ ﴾

﴿ کوش بستیم وزافسانه واعظ رستم * چند چون بخیران تنک خرافات بریم ﴾
قولاغری باغلق وواعظ افسانه سندن قور تلدی نیجه بدک بخیرل کی عاروناموسی
سوزلر ایلتم (مفردات) (کوش) قولاق (بستیم) باغلق (ز) من (افسانه)
حکایت (واعظ) م (رستم) قور تلدی (چند) نیجه (جون) تنک (بخیران)
خبرسوزلر (تنک) عار (خرافات) ناموسی سوزلر (بریم) ایلتم (معنی اشارتی)
فضول کلامدن قولاغری باغلق لذت روحانیدن وشراب عشق الهیدن ذوق
اولان واعظ غافلک افسانه دروغندن قور تلدی نیجه بدک بخیرل کی عاروناموسی
سوزلر ویلان حکایه لایله مفرور اولم واسطاع ایلتم

﴿ ناعمه خلوتیان جام صبوحی کیرند * چنک صبحی بدر پیر مناجات بریم ﴾

ناجع خلوتیار جام صبوحی نوش ایلدر صبحه منسوب اولان چنکی مناجات پیرک
قبوسنه ایلتم (مفردات) (نا) حتی (همه) جبع (خلوتیان) م (جام) م
(صبوحی) صباح ایچیلن شراب (کیرند) طوقلر (چنک) رمزانلر (صبح)
م (با) ظرفیه (در) قیو (پیر) م (مناجات) م (بریم) ایلتم (معنی اشارتی)
علاء رسومک وعوام طریقتک حیه نقسایلر بی خبری برلم ناکه وسوالمه طوبیطلو
اولان خلوتیان جله سی شب تابصر شراب عشق الهیه بی خوش ایلدر ووشراب
عشق حصول ایچون پیر طریقتک قبوسنه اجابت وقتی اولان وقت سحرده چنک
کی حزن آوازه نیاز و مناجات ایلتم

﴿ سوی رندان قلندر بره آورد سفر * دلق بشینه وسجاده طامات بریم ﴾

قلندر رندل جاننده سفر ارمغانی دیو بشینه دلق وطامات سجاده سنی ایلتم
(مفردات) (سوی) جانب (رندان) عیارلر (قلندر) مجرد کیمه (با) المالبسه
(ره آورد) ارمغان (سفر) م (دلق) خرقه (بشینه) یوکه منسوب (سجاده)
م (طامات) رسوم (بریم) ایلتم (معنی اشارتی) ماسوی الهیدن قلنی تجرید
ایلیوب حالی عیارلله خلق عالمدن سزایله کائن و بان اولان رجال الله جاننده
سفر ارمغانی دیو دلق بشینه وجودی ولوازم وجود اولان سجاده رسوم وعات
صوفیه لری ایلتم وظاهرا وباطنا انارک طریق اسلارنه تسلیم اولم

﴿ ور نه در دره ماکار ملات زاهد * از کلستانش زندان مکافات بریم ﴾

اگر زاهد بزم بولر ملات خانی قویه کلستاندن آتی مکافات زنداننه ایلتم
(مفردات) (ور) اگر (نه در) قویه (در) فی (ره ما) بولر (خار) دیکن
(ملات) م (زاهد) م (از) من (کلستان) م (ش) آتی (با) المالبسه
(زندان) م (مکافات) جزا واجر (بریم) ایلتم (معنی اشارتی) اگر مکر
حالات اهل الله اولان زاهد خشک بزم بولر ملات خانی قویه و بزم طعن ایلله
و مانع اوله توجه قلبه آتی کلستان سعادت اولان راه عشق الهیدن چیتاروب جزا
سیئه سی اولان زندان دنیا به و مهلاک الیدی اولان محبت ماسویه دوشور و ب

﴿ انوسم ﴾

واحدان اوزره اولورز واکر زاهد بزم بولر خار ملات قورسه یعنی رندلره مذکور عطایا ایچون بزی اوم المیره آتی کلستان
ذوق وفسادن زندان مکافات وجزایه ایلتموز حاصلی جزاسنی به خار ملات ایلدرزته که دیشلر کاید بن زندان وکما تکیل نکال

(شرم مان بادر بشینه آلوده خویش * کریان فضل و هیز نام کرامات بریم) شرم مان قازینده ضمار جع اولیجی ذوالعقول کی
الف و نوله جع اولور شرم مان شرمشان دیرلوقش بشینه آلوده خویش بیایه ولایه در مصرع اول جزا و مصرع ثانی
شرط معاشنی متضددر * محصول بیت

﴿ ۲۴۰ ﴾

(انوسم ذکر) آیت کریمه سی سر نیجه شغل دنیا سبیلله حضرت اللهسک
ذکر کی اونو تدبر لم

﴿ شرم مان بادر بشینه آلوده خویش * کریان فضل و هیز نام کرامات بریم ﴾

بزره کندی آلوده خرقه من دن شرم اولسون اگر بوفضل وعل ایلله کرامات نامی
ایلموز (مفردات) (شرم) حیا (مان) بزر (باد) اولسون (ز) من (بشینه)
یو کدن خرقه (آلوده) ملوث (خویش) کندی (کر) اگر (این) بو (فضل)
م (عل) م (نام) اسم (کرامات) م (بریم) ایلتم (معنی اشارتی) ای زاهد
یوقدر ریاضات و مجاهداته مضغه قلین صالح و سالم اولمده فتنه خرقه چوارح
وجود من نالویشات بشریدن پاک و صالح اولدی بزره کندی آلوده خرقه من دن
خیالت کلوب بوفضل وعل ایلله کرامات نامی آکفی اوتانورز و کریمز وارد دریمکه
حیا ایلدرز سن نه عجب مفرور اولوب جگری باقی عشاقه طعن و زبان دوا ایلدرسن

﴿ قدر وقت ار نشاند دل و کاری نکند * بس خیالت که ازین حاصل اوقات بریم ﴾
کوکل اگر وقتک قدری آکلیه و برایش ایلله بو اوقات حاصلندن چوق خیالات
ایلموز (مفردات) (قدر) م (وقت) م (ار) اگر (فشناسد) آکلیه (دل)
کوکل (کاری) برایش (نکند) ایلله (بس) جوق (خیالت) م (ازین)
بوندن (حاصل اوقات) م (بریم) ایلتم (معنی اشارتی) بحمد الله عون یاریله
(الوقت) سبب قاطع (وجود) ساطع در دلبوب کوکل اگر وقتک قدری آکلیه
و عبادت و طاعت و علم و معرفت تحصیلنده نکال و قهوان ایلله بو اوقات حاصلندن
چوق خیالات ایلتموز لکن بوقل هائم بر آن خدادن غافل اولمشدر

﴿ فتنه می بارد ازین سق سقرنس بر خیز * نایمخانه پناه از همه آفات بریم ﴾

بومقرنس سققدن فتنه یاغراقی تاجع آفتلردن میخانه به پناه ایلتم (مفردات)
(فتنه) م (می بارد) یاغراق (ازین سق) بوطامدن (مقرنس) چارطاق (برخیز)
فائق (نا) حتی (با) المالبسه (میخانه) م (پناه) صفتی (از همه) جله دن
(آفات) م (بریم) ایلتم (معنی اشارتی) اللهم انی اعوذک من فتنه آخر الزمان
حدیث شریقی سر نیجه بوسر بعد الزوال اولان دنیا چارطاقک طاماتدن فتنه یاغراق
فائق ای کوکل معدن اسرار شراب عشق الهی اولان برورات پیغمبریک سایه
جایه سنده اولم ناکه جبع آفتلردن امین اولم مامونیندن اولد فتنه سندی حالان اولان
عصمه غرور لایق دکادر

﴿ در بیابان هوا کم شدن آخر تاجند * ره بر سیم مکر که بی بهمان بریم ﴾

آخر نیجه بدک هوا بیایانده ضایع اولوق بول صورم مکر که مهمانه ایلتم
(مفردات) (در) فی (بیابان) صحرا (هوا) م (کم) ضایع (شدن) اولوق (آخر)
م (چند) نیجه بدک (ره) بول (برسیم) صورم (مکر) اوله که (بی) از
(با) المالبسه (مهمات) لوازم (بریم) ایلتم (معنی اشارتی) بو هوای

﴿ کی ﴾

﴿ ۶۲ ﴾

ضایع اولوق نیجه بدک یعنی هوا به تابع اولوب ضلالت و دوشک نیجه بدک بول صورالم بصنی طریق مستغنی صورالم اوله که مهمانه
ایز سوروز یعنی لازم و مهم اولان احواله واصل اولور یعنی اوله که طریق حقه صوره صور واصل اولور

(لذت داغ غمت بدل مایاد حرام * اگر از جور غم عشق نودادی طلبیم) لذت داغ اضافتی مصدر ك فاعله اضافتی و غم اضافتی
بیانیه در مصراع اول ثانی به جزا حکمیده واقعتر جور غم اضافتی مصدر ك فاعله در باقی بی لایه در دادی یا حرف تنکیر اگر چه داغ

﴿ ۲۴۸ ﴾

خود بخود دانه حاصل اولد یقیندن و بخواه عشق عبا شدن یا لکن کتمکله خوف
و خطر دن سلامت ممکن اولد یقیندن جانب حق و صلت الی الله بر مرشد
هنا دی و بر سیم القلب طیب الهی وسیله اولق ایچون وسایه جایه شده سلامت
بولسقی ایچون طلب ایدم

﴿ لذت داغ غمت بدل مایاد حرام * اگر از جور غم عشق نودادی طلبیم ﴾

سنگ غمک داغ غمت لذتی بزم کوکلن اوزره حرام اولسون اگر سنگ غمت غمک چورندن
پرداد طلب ایدم وز (مفردات) (لذت) م (داغ) م (غم) م (ت) م (تسیر) م (بر)
علی (دل) کوکلن (ما) بزم (باد) اولسون (حرام) م (اگر) م (از) م (من) (جور
غم عشق) م (تو) م (من) (داد) (امداد) (یا) وحدتی (طلبیم) م (معنای اشارتی)
ای محبوب آتش عشق و مایه شادی اولان در دوغک داغ غمت لذت روحانی سی
بزم کوکلن اوزره حرام اولسون اگر سنگ غمت غمک چورندن و راه عشقک باعث ترقی
اولان یمن و بلا باشند برداد و رخصلاص طلب ایدم وز

﴿ نقطه خال تور لوح بصیرت نوزد * مکر از مر دمک دیده مدادی طلبیم ﴾

سنگ نقطه به بکر رخسارک بصیرت اوزره نقش ایتمک ممکن دکلدر مکر کوز بکندن
بر حرکب طلب ایدم (مفردات) (نقطه) م (خال) م (تو) م (من) م (بر) علی
(لوح) نخته (بصر) کوز (توان) ممکن دکل (زد) اوزرقی (از) م (من) م (مر دمک
دیده) کوز یمنی (مداد) م (کرب) (یا) وحدتی (طلبیم) م (معنای اشارتی)
(لایم) م (لا بصار و هو بدرک الا بصار) آیت کریمه سی سر نجه ای محبوب حقیقی
سنگ (لا یعلم الله الا الله لا فی الدنیا ولا فی الآخرة) اولان کنه ذات بیچونکی بو کوز ایل
کورسک ممکن دکلدر مکر بصیرت قلب نور تدن بو بصیرت بیکی اوزره
بر نور ترکیب ایدوب نور علی نور اولوب قوت نور بصیرت ایل انوار ذات خدایی
مشاهده ممکن اوله

﴿ بوسه از لب شیرین تو دل خواست بجان * بشکر خنده لب گفتن مدادی طلبیم ﴾

سنگ شیرین بکندن دل چاه عوض بر بوسه ایستدی شکر خنده ایل سنگ لب ابتد
دخی زیاده طلب ایدم (مفردات) (بوسه) م (همزه) وحدتی (از) م (من) (اب)
دوداق (شیرین) طاتی (تو) م (دل) کوکلن (خواست) ایستدی (بجان)
جانله (یا) لاملاسه (شکر خنده) طاتی کولش (لب) دوداق (ت) م (ضمیر
(من) ادی) دخی زیاده (طلبیم) طلب ایدم وز (معنای اشارتی) یارم سنگ
(لن تنالوا البر حتی تنفقوا) م (بجود) کلام شریفک سر نجه بوسه مشتاقک راه عشقک
دل و جانی فدا ایدوب عو ضنده سنگ جانب عز نکدن و فیض اقد سکدن بر جوده
رخانیه و بر لذت روحانی طلب ایدم سنگ اضافت و کرمک حییک محمد المصطفی صلی الله
تعالی علیه وسلم لسان ندن (موتوا قبل ان تموتوا) سر نجه دخی زیاده طلب ایدم وز
بیوردی فنا اندر فنا اولقد

﴿ نابود ﴾

بونده عدل نفاشته در اما ترکی اسانه
نسبت داده لذت جچی انفا فتندن خال
دکل * محصول بیت * سنگ غمت داغ غمت
لذتی بزم دلز حرام اولسون اگر سنگ
عشق غمی جور و خلل دن عدل و امان
طلب ایدم سنگ یعنی جور و جفا کندن
شکایت ایدم سنگ (نقطه خال تور لوح
بصیرت نوزد * مکر از مر دمک دیده
مدادی طلبیم) نقطه خال بیانیه و تویه
اضافه لایه در لوح بصیرت ایدم در
حکامات استنسا در مر دمک دیده
لایه مر دمک تصغیر می دند و دیدن
بونده مراد چشم در مداد دهر کت
و یا حرف تنکیر * محصول بیت * سنگ
خالک نقطه سنی لوح بصیرت اوزرقی اولم
یعنی ممکن و لایق دکل مکر کوز بکندن
مر کب طلب ایدم وز یعنی لوح دیده ده
انی تصویر ایلکه مر دمک دیده مداد
کرک حاصلی لوح بصیرت اکی شکل ایلکه
بویله مداد لا بقدر (عشوه از لب شیرین
تو دل خواست بجان * بشکر خنده لب
گفتن مدادی طلبیم) عشوه لغته کوکل
الدهاء قدر اما بوند شیوه و حرکت مراد در
یا حرف وحدت و همزه حرف نوسل لب
شیرین بیانیه در بجان یا حرف مقابله
و یا حرف مصاحبت شکر خنده طاتی کولش
دیکدر لب مبتدا و گفت خبری و بشکر
خبره متعلق مرادی مایه ایل مقول قول
مراد بونده مصدر در زیاده معنایه در
* محصول بیت * کوکل سنگ لب شیرین کندن
بر عشوه جان و یا جانله دبلدی یعنی
بر شیوه سنه جانی بهسا وردی احالک
شکر خنده ایل دیدی زیاده ایستزد یعنی
لبک بر عشوه سنه جان قبل بهادر
آندن زیاده بر سنه ایستزد دیدی مصراع
اولک معنای سنگ شیرین بکندن دل
چانه عوض بر بوسه ایستدی دین حق
ادانی ایلمش

(نابود نسخه عطری دل سودا زده را * از خط غایبه سالی نوسوادی طلبیم * تا اذات تعلیل نسخه عطری لایه در یا حرف تنکیر و یا وحدت
دل سودا زده بیانیه سودا اورمش کوکل یعنی سودای کوکل خط غایبه سالی بیانیه غایبه سالی وصف ترکیبی در غایه از بیجی دیکدر زیاده
قو قودن کنایت در تویه اضافت لایه در سودا ساهاق و یا حرف تنکیر و یا حرف وحدت * محصول بیت * دل سودا زده به
بر خوش قو نسخه سی اواسون ایچون
سنگ غایبه سالی خط کندن بر سودا ایستزد
یعنی سودا خطکی نسخه عطری ایلک
ایستزد دل سودا زده به طلب عطردن
غرض انی معطر قیلوب خوش قو قو
ایلک دکلدر بلکه سودا سنی دفع ایچون
تو تو تکدر عطری با سنی حرف نسبت اعتبار
ایلک معنایه عدم شه و ردن کلور (چون غمت
را تون ایافت مکر در دل شاد * مایه اید غمت
خاطر شادی طلبیم * محصول بیت *
چونکه سنگ غمتی شاد کوکلن غیری
پرد * بولق اولم بزمک غمت امید به
یعنی غمتی تحصیل ایلک امید به شاد خاطر
ایستزد یعنی غم جانان شاد خارده
بولد یعنی چون شاد خاطر ایستزد حاصلی ایلک
غمه مالک اولان دانه شادان و فرحاندر
ر بر کنج بیانیه مالکدر (بر در مدینه
ناچند نشینی حافظ * خبر ناز در میخانه
کشادی طلبیم * محصول بیت * مدرسه
قبوسنده آنچه به دکل اوتور رسن ای حافظ
یعنی مدرسه به آنچه به دکل ملازمت ایلرسن
قالی نامیخانه قبوسندن فتح باب و کشایش
مال طلب ایدم یعنی مدرسه به تحصیل
درس عشق اولم و ایلر هم ملازمتنده
تحصیل فن عشق ایلدیم بوسه رده طالع
در لر در البحر علی الصدر دین اظهار چهل
ایلمش * وله ایضا (خیال روی تو چون بگذرد
بکشن چشم * دل از بی نظر آید بسوی روزن چشم
روزن چشم * خیال روی تو لایه در
چون اذات تعلیل بگذرد فعل مضارع
مفرد غائب در کجه یعنی مر و ر ایلیم
دیکدر بکشن یا حرف صله کلشن کلک
معنایه در کلشن کبی چشمه اضافت
بیانیه در دل مبتدا آید خبری باقی خبر
متعلق در روزن پایده و بخیر دیکدر
* محصول بیت * سنگ رو بک خیالی
چونکه کلشن چشمه اوغرایه و اندن کجه

﴿ نابود نسخه عطری دل سودا زده را * از خط غایبه سالی نوسوادی طلبیم ﴾

تا سودا او کوکل نسخه عطری اولسون ایچون سنگ غایبه را بجه لو خط کندن بر سودا
طلب ایدم (مفردات) (نا) حتی (بود) اوله (نسخه عطری) کلاب و مسک
وزعفرانله یازیلان نسخه (دل) کوکل (سودا زده) سودا اوزرقی (را) تعلیل
(از) م (من) نازه صقال (غایبه سالی) مسک از بیجی (تو) م (سودا سی)
سیاهلق (طلبیم) م (معنای اشارتی) چنون عشقه سودا او کوکل دوا وجهه
صلدن جدا اولان صلت عشقه شفا اولسون ایچون نسخه مؤثره کبی زیاده تأثیر اید بیجی
ودماغ جانی معطر قلیجی و قلبه اطشان و سکونت و بر بیجی سنگ تفجیات انسکدن
و فیوضات انوار ذات بیچونکدن برنجلی و (الفقر شواد الوجه فی الدارین) خبری
سر نجه سعادت دارین اولان درد عشقک گرفتار بیت سبیل ماسوا دن
بر انقطاع کلی طلب ایدم وز

﴿ چون غمت را نتوان یافت مکر در دل شاد * مایه اید غمت خاطر شادی طلبیم ﴾

چونکه غمتی شاد کوکلن غیری به بولق ممکن دکلدر بزمک غمت امید به بر شاد
خاطر طلب ایدم (مفردات) (چون غمت را) چونکه غمتی (توان) ممکن دکل
(یافت) بولق (مکر در دل شاد) مکر سرور کوکلده (ما) بزم (یا) لاملاسه
(امید) م (غم) م (ت) م (ضمیر خاطر) م (شاد) م (یا) وحدتی (طلبیم) م (معنای اشارتی)
ای محبوب چونکه سنگ مایه شادی ابدی اولان درد و غمتی انوار بیجی ذاتیه که
مستغرق اولق ایل شاد اولان کوکلن غیری به بولق ممکن دکلدر آنکچون بزمک
در دوغک تحصیل ایتمک امید به بر شاد خاطر طلب ایدم وز

﴿ بر در مدرسه تا چند نشینی حافظ * خبر ناز در میخانه کشادی طلبیم ﴾

نیچه به دکل مدرسه قبوسی اوزره اوتور رسن ای حافظ قالی نامیخانه قبوسندن بر کشاد
طلب ایدم (مفردات) (بر) علی (در) قبو (مدرسه) م (تا چند) نیچه به دکل
(نشینی) اوتور رسن (حافظ) م (خبر) قالی (تا) حتی (از) م (من) (در) قبو
(میخانه) م (کشاد) آجقانی (یا) وحدتی (طلبیم) م (معنای اشارتی) ای حافظ
نیچه به دکل منصب و مدرسه قید به معتزلین کبی بارد و مستوم و حالات اهل الهی
انکار لری سبیل علوم اولیاه الهی معروم اولان و کفارک و دهر یارک عقل معاشله
تحصیل ایلد کلری علوم ظاهریه آیه ره علم اطلاقدن حقیقتده علم ایدوکن
بلوب با کیلان علم ظاهرک علم ظاهر ایله امرار معرفه الله و شیخه عشق الهی
اولان استغراق انوار ذات الله حاصل اولم قالی میخانه علوم لدیسه ربانی اولان
مناجیح و اهل الملک قبوسندن بر فتح باب طلب ایدم

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ خیال روی تو چون بگذرد بکشن چشم * دل از بی نظر آید بسوی روزن چشم ﴾

سنگ بوزک خیالی چونکه چشم کلشنه اوغرایه کوکل نظر دن ایچون چشم روزنی

﴿ فی ﴾

﴿ ۲۴۹ ﴾

کوکل نظر ایچون یعنی خیال رویی سیر ایچون چشم روزنی جانیه کلورنه که عادتدر بادشاه بکشد یکی رده باجه دن و بخیر دن سیر ایدر لر

(بیا که لعل و کهر در نثار مقدم تو * ز کج خانه دل می کشم بجزین چشم * نثار دهن مضایق محذوف در تقدیری در قصد نثار دیگر
ضرورت وزن ایچون حذف اولندی مقدم مصدر میسر قدوم معانسه اضافتاری لامید در کج خانه کافک قحیله خزینه معانسه در دله

۲۵۰

اضافت بیانه بجزین باحرف صله بجزین

اسم مکاتدر نصر بایندن خزینه معانسه
چشمه اضافت بیانه در * محصول بیت *
ای جانان کل که سنک قدومک صبحی سی
قصده لعل و کهری یعنی انواع والوان
کوزم باشلرینی کوکل خزینه سندن چشم
بخزینه چکر حاصلی کل که سکا کال اشتیافله
مشافتر مصراع ثانیلک معناسنی کوکل

اوی بوجفتدن دین معنایی بیت بوجفتدن
اخراج ایلشدن (سزای نیکه کت
منظری نمی بینم * منم ز عالم و این گوشه
معین چشم * سزای نیکه کت که اضافت
اسم فاعلک مقول فیهغه اضافتی
قیلند ندرتیکه کردن طیاره قدر که کاهدن
مخفف در بوند طرف مکان واقع اولمش
مستقر و قرارگاه معانسه منظر نظر کاهدر
یعنی سیرانگاه قصر وشاهنشین کی
یا حرف وحدت مصراع ثانیله و اومع

معانسه در گوشه معین چشم بیسانیه
ولامید در * محصول بیت * ای جانان
سکاتیکه کا و قرارگاه اولغه بر سیرانگاهی
لایق کورمزم بل که تمام عالم سکاتیکه کا
و سیرانگاه اولغه لایق و سزوار بنم و چشم
گوشه معین در یعنی لایق مقام سکا
پو ایکسیدر غیر بیسی د کل مصراع
ثانیلک نتیجه سنده یعنی عالم د همان
پو که مالکم دین نسته به مالک دکل ایش
(نخست روز که دیدم رخ تو دل می گفت

* اگر رسد خلی خون من بکردن چشم *
نخست اول مراد روز اولد که حرف
بیسان دل مبتدا می گفت خبری وجهه
مصراع ثانی به مرهوند ر خلی باحرف
وحدت * محصول بیت * روز ازاده که سنک
پوز یکی کوردم کوکل دیدی اگر بکار خال
و حیرار بشورده بنم قائم کوزک بویته
یعنی کوز کورمکه کوکل سودی پس
کوکله نه بلا کاورده کوزدن کاور دیگر

جانبه کاور (مفردات) م (خیال) م (روی) بوز (چون) م (بگذرد) اوغرایه
(یا) للملابسه (کاشن) م (چشم) کوز (دل) کوکل (از) من (نی) تعلیل (نظر) م
(آید) کاور (سوی) جانب (روزن) بنجره (چشم) کوز (معنای اشارتی) ای محبوب
سنک انوار جلالک مشاهده سنک خیالی و فکری چونکه کاشن غیب اسرار الهی
اولان چشم بصیرت اوغرایه و کله کوکل کال شوق و انتظارندن (لا اعدی بل اراه)
دین اوروب مشاهده جلال الاهدن ایچون نور قلب نور چشم جانبته کلوب تظاهر
و انتظار ابد دل

بیا که لعل و کهر در نثار مقدم تو * ز کج خانه دل می کشم بجزین چشم *

کل که سنک مقدمک نثار لعل و کهری کوکل کنجی خانه سندن چشم بخزینه
چکر (مفردات) (بیا که) کل که (لعل و کهر) م (در) فی (نار) دوکک (مقدم تو)
سنک قدومک محله (ز) من (کنج) خزینه (خانه دل) کوکل اوی (می کشم) چکر
(با) ظرفیه (بخزین) م (چشم) کوز (معنای اشارتی) کل کر مکن بزه بر عرض
جبال ابله که سنک مقدمک و انوار جلالک ظهور و مشاهده سنک عنایت معویه کده
لعل و جواهر دن زیاده مقبول کوکل خزینه سی دروننده اولان چکر قائندن
چشم بخزینه لعل و کهر کی فانی کوز باشلری چکر و نثار ایدرم یعنی کال سرور مدن
کوز مدن فانی باشلر دو کرم

سزای نیکه کت منظری نمی بینم * منم ز عالم و این گوشه را معین چشم *

سنک قرارگاه لایق بر منظر کورمزم عالم دن بنم و چشمک پو معین گوشه سی لایقدر
(مفردات) (سزای لایق نیکه کا) محل قرار (ت) ضمیر (منظر) قصر (نمی بینم)
کورمزم (منم) بنم (ز) من (عالم) م (این) پو (گوشه) م (را) ادات مقول
(معین چشم) م (معنای اشارتی) ای محبوب سنک تجلیات انوار ثانیله قدسیه که
قرارگاه و تحمل کش اولغه لایق عرش و کرسیده و سایر مکونات بی ثبته بر منظر
و بر قصر مقرر کورمزم لکن (قلب المؤمن عرش الله) حدیث شریفی سر نبجه
عالم دن بنم و چشم بصیرت معین گوشه سندن غیری و خانه قلب و مجلا مزدن
غیری لایق بر محل بودر

نخست روز که دیدم رخ تو دل می گفت * اگر رسد خلی خون من بکردن چشم *

اول کون که سنک رخکی کوردم کوکل دیدی اگر بر خال ابرشته بنم قائم چشمک
بویته در (مفردات) (نخست) اول (روز) کون (دیدم) کوردم (رخ) بکاف
(تو) من (دل) کوکل (می گفت) دیدی (اگر رسد) ابرشته (خلل) حیرر (با) وحدتیه
(خون من) بنم قائم (با) للملابسه (کردن) بیوز (چشم) کوز (معنای اشارتی) عالم ارواح
و مبتدا اشباحه بوعین حجاب اولان بصرفائیسز انوار حقیقت محمد ی بدن فیضیاب
اولان بصیرت روح مجرد ابله ای محبوب سنک انوار ذاتیه می مشاهده و لذات خطاب
عن تنگی چشیده ایلد م دل پراشتیاق اشدی ای غیری و مساوی کورمچی چشم

صوری

(مهر سرشک زوایم سر خرابی داشت * کرم نه خون چکر می گرفت دامن چشم * سحر دن مراد وقت سحر در رمضان تقدیر بلسر شک
روان بیانه در روان صفت مشهور فارسیه آفنجی معانسه اما جاری افطیله تعیر ایدر یعنی آفنجی سر شکم سر بونده سودا و هوا
معانسه در خرابی با حرف مصدر داشتی تقدیر بلسر حکایت حال ماضی مراد در کرم میم ضمیر معانجه شدن چشمه مقید در دامن چشم
تقدیر بلسر نه ادات نفی در معانجه شدن می گرفت فعله مقید در نمی گرفت تقدیر بلسر حکایت حال ماضی مراد در دامن چشم مقول

۲۵۱

صوری اگر بوطلم فایده و حین معاد مد * انوار جلال الهی بالبصیره مشاهده
بر خال کتور سرشک بنم قائم سنک بویته که در عشا و عتابه و عذاب و حجابه مبتلا
و بیجان اولور سین

سحر سرشک زوایم سر خرابی داشت * اگر نه خون چکر می گرفت دامن چشم *

سحر وقتی جریان ایدمچی کوزم باشی بی خراب ایلک هوسنی طوندی اگر چکر فانی
چشمک دامننی طوندی (مفردات) (سحر) م (سرشک) کوز باشی (روان)
آفنجی (م) بنم (سر خرابی) خرابلق هوسنی (داشت) طوندی (اگر) م (نه) فانی
(خون) فانی (چکر) م (می گرفت) طوندی (دامن) ایلک (چشم) کوز (معنای اشارتی)
ای محبوب سنک جلالک کال اشتیافدن و خوف احتیاجدن صدهزار تضرع و نیاز ابله
وقت اجابت اولان سحر وقتی حضوره منو بکده جریان ایدمچی کوزم باشی بی خراب
المسی محقق ایدی اگر خون چکر چشمک دامننی طوندی و دو کوب طاقتم طاق
و حیرت استغراق ایدمچی

بیوی مرده وصل تو تا سحر شب دوش * بر بادنها دم چراغ روشن چشم *

سنک وصالک بشارتی امیدیه دون کیده سحر دن چشمک روشن چراغی باد یوانه
قدوم (مفردات) (با) للملابسه (بیوی) امید (مرده) بشارت (وصل) م (تو) سن
(تا) دک (سحر) م (شب) کیده (دوش) دون (با) للملابسه (راد) بول (باد) بل
(نه ادم) قدوم (چراغ) م (روشن) م (چشم) کوز (معنای اشارتی) ای محبوب
سنک فیوضات بلا واسطه ک وفحات انسیه قدسیه ک ابله وصالک بشارت امیدیه
دون کیده سحر دن چشمک روشن چراغی باد توفیق و محبوب ریخ رحمتیه احسانک
بولنه قدوم و وصالک انتظار طریقه ثابت اولدم

بر اضطراب کسی رحم کن که نیمه شب * برخ روانه کند خون دل زردن چشم *

شول کیمه ک اضطرابه رحم ابله که نصف ایلد چشم روزندن بوزنه کوکل فانی
روان ابله (مفردات) (بر) علی (اضطراب) م (کسی) بر کیمه (رحم) م (کن)
ابله (نیمه شب) کیده بار بیسی (با) للملابسه (رخ) بکاف (روانه) آفنجی (کند) اید
(خون دل) کوکل فانی (ز) من (روزن) بنجره (چشم) کوز (معنای اشارتی)
ای لطیف بعباده اولان رحیم سنک توفیقک حاصل اولان درد عشقک اضطرابیه
نصف لیلید بکا ابله کوز زدن فانی باشلر دو کوب آرزوی وصالک و اشتیاقی
مشاهده * انوار جلالک ضعیف و ناتوان محل مرحت اولان عاشق بیچاره
ترحم و احسان ابله

بمردمی که دل دردمند حافظ را * مرزن بناوک دلدوز مردم افکن چشم *

کرم واطفک حقیقونکه حافظک دردمند کوکلنه چشمک مردم افکن دلدوز
ناوی ابله اورمه (مفردات) (با) قسیمه (مردمی) آدمک واطف (دل) کوکل
(دردمند) دردی (حافظ) م (مرزن) اورمه (با) للملابسه (ناوک) اوق (دلدوز)

بمحصول بیت * سحر وقتند بنم سرشک
زوایم خرابلق سودا سن طوناردی یعنی
راز عشقی افشا ایدوب بی رسوا ایلک
قصدن ایدردی اگر چکر فانی کوزمده
منجمد او اوب دامن چشمی طوتوب بند
ایلییدی یعنی چکر فانی کوزمده بشوب
بحاری دمی سدایلییدی اشک روان بی
رسوا ایدوب خراب ایلییدی مصراع
ثانیلک معناسنی صباح جاری باشک خرابلق
باشی وار ایدی دین واریسه بومعانی عالم
استرا فده ایکن سولمش سحر وقتی جریان
ایدمچی کوز باشی بی خراب ایلک هوسنی
طوندی دین دخی معنای مصراع ایچو
بحر الیمش (بیوی مرده وصل تو تا سحر شب
دوش * بر بادنها دم چراغ روشن چشم *
بیوی باحرف مصاحبت بیوی بونده امید
معانسه در بیوی وصل تو واضافشلی
لامید در دانه های غایت ایچوند رالی
وحنی معانسه لفظ شب مستدر کدر
ضرورت وزن ایچون دوش دون کیده
دیمکدر بر باد باحرف صله چراغ
روشن چشم بیانه در * محصول بیت *
ای جانان سنک وصالک مرده سی امیدیه
سحر دنک دون کیده چشمک روشن چراغی
بادیوانه قدوم یعنی قبل کوی جانان دن
هوب ایدن ریجک بولنه کوزم آجوب
ناظر و منظر اولدم باد سنک وصالک
مرده سن کتورمک امیدیه نه که عشاق
باد صبا به منظر در خبر جانان امیدیه
مصراع اولد بونی فوقو معانسه آلوب
امید معانسنندن غفلت اباین بحب غافل
ایمش (بر انتظار کسی رحم کن که شب همه
شب * برخ روانه کند خون دل زردن
چشم * کسی باسی حرف وحدت و کسندن
مراد متکلمدر کتابه طریقه که حرف
رابط صفت برخ باحرف صله * محصول بیت

ای جانان بر کیمه ک اضطراب و انتظار و اضطرابه رحم ابله که کیده بنون کیده روزن چشمندن خون دل بوزنه ایدمچی کیده صباحه دک
اغلائی اغلائی فانی باش آیدمچی بویته دیوانه بولنیمب قافیه سی مکرر کیده بکندن معاومدر که خواجه نک دکلدن (بمردمی که دل دردمند
حافظ را * مرزن بناوک دلدوز مردم افکن چشم * بمردمی باحرف قدوم و باحرف مصدر که حرف بیان دل دردمند اضافتی بیانه و حافظه
اضافتی لامیه در وراضافدن استفاده اولان تخصیصی تا کیدایدر اما اولی و آخری بودر که ادات مقول اوله تأمل مرزن جواب قصدر فعل
نهی مخاطب اورمه دیمکدر ناوک قوغش اونی یعنی زبونی اونی دلدوز و اضافت بیانه در دلدوز وصف ترکیب در دلدوز بدندن بحسب لغت

یورک دیکچی دیکدر زبرد وخت و دوز بدن دیکدر ملادر زبک و غیر بارک دیکدی کی اما یونک کی برده میخلقی میارد
نه که کلتانده واقعدر قطعه * شریف اگر متصف شود خیال میر که پاکه بلندش ضعیف خواهد شد * و راستانه سین بج
زردوزد * کان میر که بودی شریف خواهد شد * بج زردوزالتون میخله میخله دیکدر میدم افکنه اضافند * بیاتیدر ووصف
ترکیدر افکنند بدن ار بیخی دیکدر شجاعت و شماندن گایند ر جشمه اضافند * بیانیدر * محصول بیت * مرد ملک
حقیقون که حافظک دردی کوکلی چشمک

﴿ ۲۵۲ ﴾

کوکل دیکچی (مدم افکن) آدم بیخی (چشم) کوز (معنای اشاری) بارم
کرم واطف عیمک حقیقون دردمند حافظک کوکلی آثار ظاهر صفات قهر و جلالک
اولان غفلت و احتجاب اوقیه مجروح و هلاک ابدیه الله هلاک ابدیجی هجر و فراغ
آتشیه مجروح و زبون تعلقات ماسوی الله ایه مطبوع و رحت سابقه بی
در افکنن مجروح ایه

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ خرم آن روز کزین منزل ویران بروم * راحت جان طلبم وز بی جانان بروم ﴾
سعادت اول کون که بو ویران منزلن کیدم جان راحتی طلب ایدم و جانانک آردندن
کیدم (مفردات) (خرم) شاد (آن) اول (روز) کون (زین منزل) بو منزلدن
(ویران) م (بروم) کیدم (راحت جان) م (طلبم) استیم (از) من (بی) ایزوآرد
(جانان) م (بروم) کیدم (معنای اشاری) (الوت راحة المؤمن * الموت تحفة المؤمن)
حدیث شریفی سرنجه سرور و سعادت بکا اول کون که بو ویران و سرایزال
منزل فایندن کیدم و لقاء انوار جمال الله و صلت ایه جان راحتی طلب ایدم
(من الله الی الله) سرنجه یشه حجاب بشریه دن تجرد ایه حضرت الله رجوع
ایدم و وطن اصلیمه کیدم

﴿ کرچه دایم که بجای نبرد راه غریب * من بیوی خوش آن زلف بریشان بروم ﴾
اگرچه بلورم که غریب بریره یول ایلتریم اول بریشان زلفک لطیف رایحه سیله
کیدم (مفردات) (کرچه) م (دایم) بلورم (بجای) بریره (نبرد) ایلتر (راه)
یول (غریب) م (من) بن (با) للملابسه (بیوی خوش) لطیف رایحه (آن) اول
(زلف) م (بریشان) م (بروم) کیدم (معنای اشاری) کرچه بلورم که طاهر و احده
جنود مجسد و اولان ارواح قدسیه ایچندن و وطن اصلیمه ندن علی طریق الاغلا
بو عالم کون و فساد و حکمت خدا ایه دوشن غریب راه حقنن غیر بریره یول
ایلتر امان (فقروا الی الله) آیت جلیله سی سرنجه اول قابضیت و باسطیت صفات
متضاده ری مقتضایه دماغ جامع و نفقه الهیه دن وجذبیه ربانیدن بر لطیف
رایحه بلورم اناک معاونیه وطن اصلیمه کیدم

﴿ چون صبا بادل بیمار و تن بی طاقت * بهواداری آن سرو خرامان بروم ﴾
صبا کی بیمار دل و طاقتسنن ایه اول سرو خرامانک مجنبه کیدم (مفردات)
(چون) مثل (صبا) م (دل بیمار) خسته کوکل (تن بی طاقت) م (با) للملابسه
(هواداری) محبت طوبیجی صافله (آن) اول (سرو) م (خرامان) صابیحی
(بروم) کیدم (معنای اشاری) (وساروا الی مغفرة من ربکم) الایه سرنجه
خدای بی نیاز و لایق بر علم اولوب دایم هر بر علمه صد هزار سهو و خطا اولنه
جرم بی شمارم سبیل دل بپایم منکسر اولدنی حالده و طاعات خدادن وفق
شرح شریف اوزر و اداده عاجز و پر قصورت بی طاقت ایه اول مستغنی عن العالم

﴿ اولان ﴾

صبا کی دل بیمار و تن بی طاقت یعنی خسته کوکل و طاقتسننله اول سرو خرامانک
مجنبه کیدم یعنی کرچه بنده یورو مکه طاقت و قدرت یوق اما محبت جانانه کیدم

(دل از وحشت زندان شکند و بگرفت * رخت بر بندم و ناله سلیمان بروم) وحشت اور ککدر زندان سکندر اصفهاندر بگرفت
یونک کی بر زده ایگرندی و متعصب اولدی و متعصب در ننه که مرکز هر ورا یلکدر رخت اسباب و اوحرف عطف ناتنه سائی غایت
ایچوندر ملک سلیمان مملکت فارسدر که بوته مراد شیراز شهر یدر * محصول بیت * کوکلم زندان اسکندر و وحشتدن ایگرندی اسبابی
باغلیم ملک سلیمانک کیده یعنی اصفهان شهر دن اوصالدم یوک باغلیوب شهر شیرازک کیدم سوال اولورسه که مشهور بودر که
خواجه کندی شهرندن شهر زدن غیر یی ره وراماش و بویت دلالت ایدر که شهر اصفهان و ارامش اوله جواب بودر که
سکندر که اصفهان و ارامش ادعای اوله

﴿ ۲۵۳ ﴾

اولان محبوب حقیقک محبتیه رحت و مغفرتی اوموچی اولدنی حالده راه حقه سعی
و سرنجه سکندر م

﴿ دل از وحشت زندان سکندر بگرفت * رخت بر بندم و ناله سلیمان بروم ﴾
اسکندر زندانی و وحشتدن کوکلم طولندی اسبابی باغلیم و سلیمان ملککد کین
کیده م (مفردات) (دل) کوکلم (از) من (وحشت) غرت (زندان) م (سکندر) م
(بگرفت) طولندی (رخت) متاع (بر بندم) باغلیم (ناله) دل (ناله سلیمان) م (بروم)
کیدم (معنای اشاری) (الدنيا سجن المؤمن) الخ حدیث شریفی سرنجه
اسکندر کی سلطنت دنیا بهرور اولوب لذت عبادتن و ذوق روحانیتدن
داد المیان پادشاهان جهانک زندانی و وحشتدن و آخری و عاقبتی خیرت و خسران
اولان تحت و دولترندن کوکلم غرت ایدوب بگرندی بهنایه الله و توفیقه قلیا و قالبا
متاع دنای ترک ایدوب جمع خاطر ایه جناب قدس الهیه به آشنای تحصیل ایدم
و باقی اولان ملک لایلی جاننده کیدم

﴿ نازبان را جو غم خان کرا تباران نیست * پارسایان مددی ناخوش و آسان بروم ﴾
بلجیار چونکه کرانه برل حاکم غمی یوقدرای زاهدل برمد ایدل کرناخوش و آسان کیدم
(مفردات) (نازبان) ناخشدن جهم (بلجیار دیک) (جو) چونکه (غم) م (حال) م
(کرا تباران) یوقی آغزل (نیست) یوقی (پارسایان) زاهدل (مددی) بریاردم
(ناخوش) م (آسان) م (بروم) کیدم (معنای اشاری) (هلاک المؤمنون و نجاة المؤمنون)
حدیث شریفی سرنجه خلافت ماسوی اللهدن تجرید و تجرید ایدوب محن و بلا یای
راه عشق خدای اختیار اتمکله ترقی بترقی اوج علا به و مقام ملائکه دن رز
اولان مقام اوادای میراث حبیب خدا به وصلته و مشاهدت جمال الله و کمال
معرفته ضاعی و باهمت عالی نازی و متقی فرق ناچیزه مقام حیرتده اولد فلری
ایچون تعلق ماسوا و تغسل بار جیفه دنیا ایه یوقی آغزل اولنلک حاکم غمی یوقدر
ای زاهدان صادقان بن دخی برمد و برهون و نصرت ایلکر ناخوش و آسان اولدق
اوج علا به قرب خدایه طبران ایدم و سلامته جانب حقه کیدم

﴿ درره اوچو قلم کر بسم باید رفت * بادل زخم کش و دیده کر بان بروم ﴾
آنک بولده اگر بکا قلم کی باشله کیمک لازم کله زخم چکیجی کوکل ایه و کر بان
کوزله کیدم (مفردات) (در) فی (در) یول (او) ضمیر (جو) مثل (قلم) م (کر) م
(بسم) باشله (اید) کر کسد (رفت) کیمک (با) للملابسه (دل) کوکل (زخم کش)
زخم چکیجی (دیده کر بان) اغلیجی کوز (بروم) کیدم (معنای اشاری) اگر
اول محبوب حقیقک وصالت و قربیتی بولده پروانه کی بال و پریم یا نوب و قلم کی
یوزین یوزین سورتوب اگر باشم ایه کیمک لازم کاورسه دخی زخم عشق چکیجی
دل مجروحله و جگر قاتن دو کیجی دیده کر بان ایه کیدم و جان عزیزم فدا ایدم
﴿ نذر کردم که کران غم بر آید روزی * نادر میگه شادان و غزل خوان بروم ﴾

﴿ ۲۵۴ ﴾

دل زخم کش بیاید دیده کرمانده بولده در * محصول بیت * اول جانان بولده اگر یکا باشله یوروک لازم اولورسه یعنی تمام زحمت
و مشقت چکمک لازم کاورسه مجروح کوکل و کر بان کوزله کیدم یعنی خسته خاطر اولوب اغلیو اغلیو کیدم (نذر کردم که کران
غم بر آید روزی * نادر میگه شادان و غزل خوان بروم) غزل خوان وصف ترکیبدر غزل اوقی دیکدر * محصول بیت * نذر
ایلمکه اگر بوغدن بر کون طشره چقارسم میکه قیوسنه دک شادان و غزل اوقیاری کیده یعنی گرفتار اولدقده دن خلاص
اولورسم بولده ایدم منوری مصراع نایک معنویندر

﴿ ۲۵۵ ﴾

وصف ترکیبدر زخم چکیجی یعنی مجروح
دل زخم کش بیاید دیده کرمانده بولده در * محصول بیت * اول جانان بولده اگر یکا باشله یوروک لازم اولورسه یعنی تمام زحمت
و مشقت چکمک لازم کاورسه مجروح کوکل و کر بان کوزله کیدم یعنی خسته خاطر اولوب اغلیو اغلیو کیدم (نذر کردم که کران
غم بر آید روزی * نادر میگه شادان و غزل خوان بروم) غزل خوان وصف ترکیبدر غزل اوقی دیکدر * محصول بیت * نذر
ایلمکه اگر بوغدن بر کون طشره چقارسم میکه قیوسنه دک شادان و غزل اوقیاری کیده یعنی گرفتار اولدقده دن خلاص
اولورسم بولده ایدم منوری مصراع نایک معنویندر

نذر ایلدم که اگر بوقم رکون نهایت بوله میخانه قیوسته دکن شادان و غزل خوان
 کیدم (مفردات) (نذر) (م) (کردم) ایلدم (کر) (اگر) (این) (بو) (غم) (بسر) (باش) (اید)
 کله (روزی) (رکون) (تادرمیکده) میخانه قیوسته دکن (شادان) (م) (غزل خوان)
 غزل او فو میجلی ایل (بروم) کیدم (معنای اشارتی) نذر ایلدم که اگر بوعایه شادی
 اولان در دو غم عشق رکون نهایت بولوب وصلت محبوب حقیقی و مشاهده انوار
 جلال الله میسر اولوب انوار ذات الله مستغرق اولورسم شراب ادنی میخانه سده دکن
 واقعه الله بلا حجاب ابر شمع به دکن شوق و سرور اظهار ایدم و بی غم و بی اندیشه
 حضور بار کیدم

بهاواری اوزره صفت رقص کتان * تالب چشمه خورشید در خشان بروم *
 آنک محبتله ذره کی رقص ایدرک خورشید در خشان چشمه سی کناره دکن کیدم
 (مفردات) (با) (لایله) (هوادار) محبت طویلی (او) ضمیر (ذره) (م) (صفت) (م)
 (رقص کتان) (رقص ایدچی) (نا) (دک) (لب) کنار (چشمه) (م) (خورشید) (کونش)
 (درخشان) (شیا و بریچی) (بروم) کیدم (معنای اشارتی) اول محبوبک آفتاب
 جلالک انوار ضیا کتری عاتیده منکران سرود خام و مسموم زهر غرور و هوا
 اولان عوام کالانعام رفته ذره کی دور و رقص ایدرک (الله نور السموات والارض)
 آیت کریمه سی سرچمه خورشید در خشان چشمه سی کناره دکن و نور الهیده
 محو و مستغرق اولجه به دکن و کیدم کنندی می چشمه نوره غرق و محو و مستغرق ایدرم

ورجو حافظ نیم ره زیبان بیرون * هره کوکبه آصف دوران بروم *
 اگر حافظ کی بیابان طشره بول ایلیم زمانه من وزنک دوات و نجاتی بانه کیدرم
 (مفردات) (نور) (اگر) (چو) مثل (حافظ) (نیم) (بیرون) (ره) (بول) (زیبان) (مجزا دن)
 (بیرون) (طشره) (هره) (بولداس) (کوکبه) (دولت) (وطنه) (و نجات) (آصف)
 وزیر (دوران) (زمان) (بروم) کیدم (معنای اشارتی) اگر بلا مرشد چیز نیوتد تر به
 بولوب حافظ کی نایبات خدا اله مار و اژدرله پراولان صحرای عشق شدن طشره
 بول ایلیم بوسی و کوشش و بوجان بخشاک اله خود بخود انه مراد و مقصوده
 ابره من سم خلیفه الله فی الارض اولان قطب زمانک دواتی سایه سنده آنک
 معاونت واحسانله کیدرم و اثر سعادته تبتله (مع الذین انعم الله علیهم)
 جاعته حشر اولورم

وله ایضا

در خرابات مفان نور خدای بنم * این عجب بین که چه نوری زنجاری بنم *
 منار میخانه شده خدا نوری کوردم بوجی کور که نه عجب بر نوری قدن کوردم
 (مفردات) (در) فی (خرابات) میخانه (مفان) (کافر) (نور خدا) (م) (می بنم)
 کوردم (این) (بو) (عجب) (م) (بین) (کور) (چه) (عجب) (نور) (م) (با) (و حدیثه) (زنگ)
 قدن (می بنم) کوردم (معنای اشارتی) (سبحن المؤمن و جنة الکافر) اولان

(بهاواری) اوزره صفت رقص کتان * تالب چشمه خورشید در خشان بروم *
 ذره و ش یعنی ذره کی دیکدر رقص کن
 وصف تر کیدر رقص ایچی معنای
 الف و نون مبالغه افاده ایدر رقص اید
 اید دیکدر لب بوده کنار معنای در
 لب دریا کی چشمه خورشید در خشان
 بیانه لر در * محصول بیت * اول جاناک
 میخانه ذره کی رقص ایدرک چشمه
 خورشید در خشان کناره دکن وادام
 بویت دخی جله مندر و نذر (ورجو)
 حافظ نیم ره زیبان بیرون * هره کوکبه
 آصف دوران بروم (بویت نذر پشتم
 مستنادر * محصول بیت * و اگر حافظ کی
 هم بیابان فرا قدن طشره بول ایلیم
 یعنی هم هجران خلاص بولسم دوران
 وزیر شک مسکری و تو ایلیم کیدرم
 حاصلی هم دنیا دن وزیرک معنای و تبتله
 کیدرم خواجه کنایه حسن طلب بیور
 (وله ایضا) (در خرابات) مفان نور خدا
 می بنم * این عجب بین که چه نورست
 و جگای بنم (خرابات) میخانه مفان مشک
 جعیدر یعنی کشاکش * محصول بیت *
 منار میخانه سنده خدا نوری کوردم یعنی
 میخانه ده باده نوشلرک بری برینه خلوص
 طوبیله محبتی کوردم نور خدادن مراد
 هلنس مجتهد کور که نه نور درونه برده
 کوردم یعنی مذکور محبت مدرسه درده
 و خاهاهلده اولوب انده اولی غریبدر
 مصراع ثانیک معنای سنی بوجی کور که
 نه بر نوری نه برده کوردم دین و بوجی
 کور که نه عجب بر نوری قدن
 کوردم دین نور معنای کور و ش

(کیت دردی کش این میکه یارب که درش قبله حاجت و محراب دعای بنم * این میکه یعنی میکه عشق یارب عجماعنا سده درته که مرارا
 مرور ایلشد که درش مصراع ثانی به مر هویدر شین ضمیر مصراع اولنده که به راجعدر و یابیکده به قبله حاجت و محراب دعا لایله لر در
 محصول بیت * عجمایو میکه * صفتک

دنیا میخانه سنده نور خدا فی قباب عزتمه مستور اولان خرشدان حقیقلرک درگاه
 علیه لرده کوردم بو امر عجبی کور که به و کو که صفیان عجیب و غریب و مثلی
 ناید اولان نور اعظمی قدن کوردم نجف صغری و عالم کبری اولان انسان کاملک
 فحنت قلیده کوردم

کیت دردی کش این میکه یارب که درش قبله حاجت و محراب دعای بنم *
 بو میخانه نک طوری کشی عجب کیدر که آنک قیوستی حاجت قبله سنی و دعا محرابی
 کوردم (مفردات) (کیت) (کیدر) (دردی کش) (شرابک طور نیستی) (چکچی
 (این) (بو) (میکه) (میتا) (یارب) (عجب) (درش) (آنک قیوستی) (قبله حاجت)
 (م) (محراب دعا) (می بنم) کوردم (معنای اشارتی) ربا ضات و مجاهداته
 آج و صومروز و کیهل او قیوسن جور و جفای باری و درد و بلا و عشق چکچی
 و زهر باری شکر کی نوش ایدچی عجب کیدر که آنک قیوستی حاجت قبله سنی
 و دعا محرابی کوردم و اول عالمیا هملرک قیوسته جهان بادشا هلمرینی دخی
 محتاج کوردم

منصب عاشقی ورندی و شاهد بازی * همه از تربیت لطف شمای بنم *
 عاشق و ورنده و محبوب و دوستی صفتی جله سزک لطفیکر تر پشتم کوردم
 (مفردات) (منصب) (م) (عاشق) (م) (رنده) (لا ایل قلندر) (شاهد بازی) (محبوب
 دوست (یار) (مصدربه) (همه) (جمله) (از) (من) (تربیت) (م) (لطف) (م) (شما)
 سز (می بنم) کوردم (معنای اشارتی) (قبل من قبل فی الازل و رد من رد فی الازل)
 خبری سرچمه ای واهب العطا اولان رحیم رم عاشق و ورنده و محبوب دوستی
 جله سنی سزک لطف ازیلک تر پشتم (قل کل یعمل علی شاکله) آیت جلیله سی
 سزندن کوردم بنم اطفیف بماده اولان ریم پشتم سزندن سکا مغفورم

جلوه بمن مکن ای ملک الحاج که تو * خانه می بینی و من خانه خدای بنم *
 ای امیر الحاج بکا جلوه ایلله زیر اسن خانه فی کور رسن وین صاحب خانه فی کوردم
 (مفردات) (جلوه) (ناز و کبر) (ریم) (بنم) (اوزریم) (مکن) (ای ملک الحاج)
 (م) (سز) (خانه) (او) (بینی) (کور رسن) (من) (بن) (خانه خدا) (اوصا حینی
 (می بنم) کوردم (معنای اشارتی) ای زاهد ظاهر برست اولوب مر تبه عوامده
 قالان امیر الحاج بکافس بدکاری عجب و غروره دوشره جک اعمال مغشوشه لکاه
 ناز و کبر ایلدر بر استک چشم باطن یتک میجوب اولد یعنی ایچون سن کمید و وارن کور رسن
 و بن بحمد الله بصیرت قبله صاحب خانه فی کوردم

کس ندیدست ز مشک ختن و نافه چین * آنچه من در سحر از یاد صباهی بنم *
 ختن مکندن و چین نافه سندن کیمه کورمشدر اول فتنه فی کب بن هر معده
 یاد صبادن کوردم (مفردات) (کس) (کیمه) (ندیدست) (کورمشدر) (ز) (من)
 (مشک) (م) (ختن) (ملکت) (نافه) (کوبک مسکی) (چین) (ملکت) (آچه)
 کس ندیدست ز مشک ختن و نافه چین * آنچه من در سحر از یاد صباهی بنم *
 محصول بیت * مشک ختن و نافه *
 چیندن کیمه کورمشدر اول فتنه بیکه
 بن هر سحر یاد صبادن کوردم یعنی هر سحر
 بن یاد صبادن بوی زلف جانان کوردم که
 انلر دن بیک مر تبه خوشبو تر در بونده

می بنم می شوم بلکه می بوم معنای در زیر حواس ظاهری فی بری برنک معنای استعمال ایدر رفته که سابقا تبتله اولشد

(نیست در دایره جز نقطه وحدت کمیش)

که من این مسئله بی چون و چرای بنم
دائر مدد مضاف الیه محذوف و نقد ری
دائر وجود دیگر دایره دایره دیدگری
بجای در ز برادر اولان پر کار و ریعی
دور اولین آلت دور در دایره دکلدر نقطه
وحدت بیانی که حرفی نه لیل چون و او اصلیه
ایله هر پند که کیف معنا سنه در نیجه
دیگر رو چرا جیگ قحی و کسر به
هر پند دلم معنای در یعنی نیچون دیگر
محصول بیت * دایره وجود نقطه
وحدت تن غیری اک و ارتق یوق
یعنی وحدت صر فدر که اول نوار خدادار که
جمع اشیاده سار بدر زیر این بو مسئله بی
چون و چرا سز کوررم یعنی
بکافین الیقین معلوم در کجای جمع اشیاده
ساری اولان بر حقیقت در محاسب (خواهم
از زلف پستان نافه کشایی کردن *
فکر دور است همانا که خطای بنم)
نافه کشا و صفت ترکیب در با حرف مصدر
همانا که معنای در یعنی بکر که
محصول بیت * محو بل زلفند نافه
کشای الی الی استرم اوزاق فکر در بکر که
بکر که (خطا) م (می بنم) کوررم (معنای اشارتی) (فلا تجلی به للجل جمله
دکا و خر موسی صفا) آیت کریمه سی سر نیجه دل ضعیف ناتوانم تجلی خدایه علم
نعمانند اسرار توحیدی و دماغ جانی مطرفی نیجه الهی و نشانه اسرار تجلیات
صفات نامتناهیل در کشف و اظهار اینک استرم اسرار دینی کشف اذن اولدنی
ایچون بر اوزاق فکر در دیو کشف اسرار اینکی خطا کوررم
سوز دل اشک روان آه سحر ناله شب * این همه مرتبه از لطاف خدای بنم
کوکل حرارتی آفیمی کوز باشی سحر آهی کیجه ناله می بوجه هر تبسبی خدایک
لطافت کوررم (مفردات) (سوز دل) کوکل باقلنی (اشک روان) آفیمی
کوز باشی (آه سحر) م (ناله) م (شب) کیجه (این همه) بوجه (مرتبه)
م (از) من (لطاف) م (خدا) م (می بنم) کوررم (معنای اشارتی) محمد الله
باعث تجلی اولان کوکل حرارتی و آفیمی کوز باشی و آه سحر ناله شب بوجه مرتبه
معادتی و دولت و جاهی کنند ی لیا فشدن دکل بلکه جله سنی لطاف
خدا دن کوررم

هر دم

۲۵۶

اول نشه که (من) بن (در) فی (سحر) م (از) من (باصبا) م (می بنم)
کوررم (معنای اشارتی) ختن و چین ملک کلرینک آه و لریک نافشدن حاصل اولان
خاص مسک لطیف رایحه شدن کیجه کوررم مشر اول لطافتی و اول رایحه
لطیفه بی کین وقت سحرده نفس رجائیه دن و نیجه سجایه و فیوضات ربانیه دن
دماغ جانمده کوررم یعنی بر ذره فیض آهی نیجه یوزیک من مسک و عنبردن لطیفه که
(بل ذره عنایت به از صد سال عبادت است)

نیست در دایره جز نقطه وحدت کمیش * که من این مسئله بی چون و چرای بنم
وجود دایره شده نقطه وحدت غیری قلیل و کثیر بوقدر که بن بو مسئله بی چون
و چرا سز کوررم (مفردات) (نیست) یوق (در) فی (دائر) م (جز) غیر
(نقطه) م (وحدت) م (کم) آز (یش) جوق (من) بن (این) بو (مسئله)
م (بی) نفی (چون) نه (چرا) نیچون (می بنم) کوررم (معنای اشارتی) (کل شی
هالک الا وجهه) آیت کریمه سی سر نیجه (لا موجود الا الله) سری بود که روی
حقیقت خدادن غیری بوقدر دل عارفه وجود ماسوی و نفس غیر کلی محو و ملامتی
اولشدر انکیچون دایره وجود نقطه وحدت و ذات واجب الوجود دن ضری
الیا و مستقات قلیل و کثیر در وجود بوقدر که بن بو مسئله بی استغای قلبه
چون و چرا سز کوررم

خواهم از زلف پستان نافه کشایی کردن * فکر دور است همانا که خطای بنم

بزرگ زلفند بر نافه کشای اینک استرم اوزاق فکر در بکر که خطا کوررم (مفردات)
(خواهم) استرم (از) من (زلف) م (پستان) محو بلر (نافه کشایی) کوک
مسکی اچییایی (کردن) اینک (فکر) م (دور) بعد (است) در (همانا که)
بکر که (خطا) م (می بنم) کوررم (معنای اشارتی) (فلا تجلی به للجل جمله
دکا و خر موسی صفا) آیت کریمه سی سر نیجه دل ضعیف ناتوانم تجلی خدایه علم
نعمانند اسرار توحیدی و دماغ جانی مطرفی نیجه الهی و نشانه اسرار تجلیات
صفات نامتناهیل در کشف و اظهار اینک استرم اسرار دینی کشف اذن اولدنی
ایچون بر اوزاق فکر در دیو کشف اسرار اینکی خطا کوررم

سوز دل اشک روان آه سحر ناله شب * این همه مرتبه از لطاف خدای بنم

کوکل حرارتی آفیمی کوز باشی سحر آهی کیجه ناله می بوجه هر تبسبی خدایک
لطافت کوررم (مفردات) (سوز دل) کوکل باقلنی (اشک روان) آفیمی
کوز باشی (آه سحر) م (ناله) م (شب) کیجه (این همه) بوجه (مرتبه)
م (از) من (لطاف) م (خدا) م (می بنم) کوررم (معنای اشارتی) محمد الله
باعث تجلی اولان کوکل حرارتی و آفیمی کوز باشی و آه سحر ناله شب بوجه مرتبه
معادتی و دولت و جاهی کنند ی لیا فشدن دکل بلکه جله سنی لطاف
خدا دن کوررم

(هر دم از روی توفیقی زدم راه خیال * با که کورم که درین پرده جهامی بنم)
خیال متیدر راه خیال تقدیرده راه خیالیدن مراد قوت مخیله در یعنی حاسه خیالدر با حرف صله که استدر کیم معنایه ایکنی
که رابط مقول و اندر درین پرده یعنی

۲۵۷

هر دم از روی توفیقی زدم راه خیال * با که کورم که درین پرده جهامی بنم
سنگ یوز کدن بر نفس هر نفس بنم خیال یوانی اورر کیجه دیم که بو پرده نلر کوررم
(مفردات) (هر دم) هر نفس (از روی تو) سنگ یوز کدن (نفس) م (یا)
وحدتیه (زند) اورر (م) بنم (راه) یول (خیال) م (با که) کیجه (کورم) دیم
(در این) بوته (پرد) م (چها) نلر (می بنم) کوررم (معنای اشارتی) محمد الله
سنگ خانه قلبه انوار ذات بیچونک تجلیات بدن و ظهورات نفوس اسرار اندیه کدن
بر فیض بلا واسطه هر نفس کاوب بنم خیال یوانی اورر و خاطره ماسوایی خانه قلبدن
چهار وب و سوروب ذکر و انبث خدا الیه معائن و اسرار انوار حق البقین
مشهد سله متلی ایدر کیجه دیم که بو پرده انشراح صدر الیه نلر کوررم

دوستان عیب نظر بازی حافظ مکنید * زانکدا وراز بحبان شمای بنم

ای دوستلر حافظک نظر بازی تعیب ایلکز زرا آتی سزک محسول یکر دن کوررم
(مفردات) (دوستان) م (عیب) م (نظر بازی) عاشقانی (حافظ) م (مکنید)
ایلکز (زانکه) اندن که (اورا) آتی (ز) من (بحبان) م (شما) سز (می بنم)
کوررم (معنای اشارتی) ای دوستلر حافظن سلطان عشق قلبه سله زمام اختیاری
سلب ایدوب عاشقانه اسرار عشقی اظهار ایلدین تعیب ایلکز و آنک نمکینه دعا ایلدین
زرا آتی سزک محسول یکر دن کوررم

وله ایضا

دوستان وقت کل آن به که به شرت کوشیم * سخن پر مغنا است بجان پیشویم

ای دوستلر کل وقتی که شرت سبی ایدلم بوسوز پر مغنا سوز یدر جائله اسماع
ایدم (مفردات) (دوستان) م (وقت کل) م (آن به) اول بک (با) لایلا به
(شرت) م (کوشیم) سبی ایدلم (سخن) سوز (پر مغنا) م (است) در
(با) لایلا به (جان) م (پیشویم) اسماع ایدلم (معنای اشارتی) ای دوستلر
بوسرمایه تحصیل قربت الهی اولان ایام عمر سر ریعة الزواله و بواسطه به باد اولان
حضرت الهی که ریاضات و مجاهدات الیه تزکیه نفس و تنقیه روح ایدوب ذات بیچونه
وصته رخصت و فرصت احسان ایلدین اوقانده اول بکر که همان (اذ کروا الله
ذکر اکثر و سجود بکر و امیلا) آیت کریمه سی سر نیجه روز و شب انوار ذکر الله الیه
خانه قلبی نور قیاب عشق و معرفه الله تحصیل سبی ایدلم بوسوز پر مغنا لک نصیحت
جانفزا سیدر ز دخی جائله قیول ایدلم

نیست در کس کرم و وقت طرب میکزرد * چاره آنست که سجاده بی بفر و شیم

کیجه ده کرم بوقدر و طرب وقتی کیم چاره اوادر که سجاده بی شرابه صاهلم
(مفردات) (نیست) یوق (در کس) کیجه ده (کرم) م (وقت) م (طرب)
شوق (میکزرد) کیم (چاره) م (آنست) اوادر (سجاده) م (بی) شرابه
(بفر و شیم) صاهلم (معنای اشارتی) حقیقت حضرت الهی که غیری کیجه ده کرم

۶۵

سجاده بی بفر و شیم * محصول بیت * کیجه ده کرم بوق شلاک زمانی ایسه کیم چاره اوادر که سجاده بی می بیج اید و ز یعنی
سجاده بی بیج ایدوب بهاسنی باده و بره و حاصلی کیجه باده بهاسنی احسان ایلدین سجاده بی باده دکل

محصول بیت * هر دم و هر ساعت
سنگ رو یکدن بر نفس و بر صورت خیال
یوانی اورر یعنی هر بار که بر معنی خیاله
کتوررم سنگ رو یک کور نیجه اول معنی
سنگ خیالده مضاعف او اورر رو یک
کورم که دهشتن یعنی رو یک کور نیجه
بنده قوت وهم و خیال قائلز زیر تجلیات
شانی بویه در پس کیجه دیه یلورم
که بو پرده خیالده نلر کوررم یعنی هر ساعت
روی جانان تجلیسینی کوررم (دوستان
عیب نظر بازی حافظ مکنید * که من
اورا بحبان شمای بنم) عیب نظر بازی
اضافتی مصدر لک مغنوله در حافظه
اضافت لایله مکنید فعل نهی جمع مخاطب
که حرف نهی ایل * محصول بیت
ای دوستلر حافظک محسول یکر دن کوررم
عیب ایلمک زرا این آتی سزک محسول یکر دن
کوررم یعنی ظاهرده آتی سزک محسول یکر دن
اگر چه باطنه اطلاع کن دکل حاصلی
محسول سوز سه سزیده سور بختی همان
محسول سوادسته مقصود دکل (وله ایضا)
(دوستان وقت کل آن به که به شرت
کوشیم * سخن پر مغنا است بجان
پیشویم) دوستان متادی وقت کل لایله
بل که اضافتی بی فی در به شرت با حرف
صله کوشیم فعل مضارع متکلم مع الغیر
کوشیدن دور شمت و سعی ایلمک
معنایه پیشویم بوده فعل مضارع متکلم
مع الغیر در شتو بدندن دکل مک معنایه
محصول بیت * ای دوستلر کل وقتند
اول بکر که عیش و عشره سبی اید و ز
یعنی ذوق و صفا ایلدین وز پر مغنا لک
سوزیدر جائله دکلیم حاصلی یکر
یو بدنی قبول ایلمک کرک (نیست در کس
کرم و وقت طرب میکزرد * چاره آنست که
سجاده بی بفر و شیم) کیم چاره اوادر که
سجاده بی می بیج اید و ز یعنی

خوش هوايست فرح بخش خدايا بفرست * نازيني كه رويش مي كلكون نوشيم (هوايي باحرف وحدت فرح بخش وصف
تركييدر بخشيدن فرح بشليبي بفرست باحرف تا كيد فرست فانك ورائك كسريله فعل امر مخاطبه كوندريني ارسال ايله
معناسته فرستيدن خدايا بفرست مصراع ثاني بهر هوندوز نازيني باحرف وحدت كه حرف بيان رويش تقديري بشوق رويشي كلكون
پايانه * محصول بيت * هوا فرح بشليبي برخوش هوادر يارب بر نازين محبوب ارسال ايله كه انك يوزي شوقه مي كلكون ايجدم
زيرا مجلس يادده محبوب اوليجه شلتك

﴿ ٢٥٨ ﴾

يو قدر (الوقت سيف قاطع) كلامي سر نجه فرصتي فرت ايتوب سعي ايتيدر كه
وقت سرور و وقت عمر تير بگر چاره اولدر كه بر قدم اقدم سجاده وجودي عشق
ومعرفه الله بولكه صرف وفدا ايلدم

﴿ خوش هوايست فرح بخش خدايا بفرست * نازيني كه رويش مي كلكون نوشيم ﴾
فرح و برجي راطيف هوادر اي خدا كوند بر نازين كه آنك يوزي شوقه قرمزي
شراب نوش ايلدم (مفردات) (خوش) م (هوا) م (با) وحدتيه (است) در (فرح بخش)
فرح و برجي (خدايا) اي خدا (بفرست) كوند (نازين) م (با) وحدتيه (رويش)
آنك يوزيه (مي) شراب (كاكون) قرمزي (نوشيم) ايجدم (معنای اشارتي)
اي واهب الصفا باوالمرا دات بلا علت اولان كرم و رحيم ريم ز احسان ايلديك
عشق ومعرفه الله هوايي فرح و برجي و راطيف هوادر اي خداي لم يزل اول مابيه
سعادت اولان هرايك واول عبتك اتمام و اكالي ايجون بزر بر ورف و رحيم مرشد
نازين كوند كه آنك معاونه كوزدن جگر قاني روان ايديجي شراب عشق
الهي بي نوش ايلدم

﴿ ارغنون ساز فلک رهن اهل هنرست * چون ازین غصه نتايم و چراغ خوشيم ﴾

ارغنون ساز فلک اهل هنر بولاي اور بيجدر بونصه دن نجه ناله ايتيلم ونيجون
خوش ايلدم (مفردات) (ارغنون ساز) سازدوز بيجي (فلک) م (رهن)
بول اور بيجي (اهل) م (هنر) معرفت (است) در (چون) م (نازين) بوندن
(غصه) م (نتايم) ناله ايتيلم (چرا) نيجون (نخروشيم) اضطرار ايلدم
(معنای اشارتي) كچه ما خاقه من اولان معرفه الله تحصيلي مابيه سعادت ايلدر
لكن ارغنون چاليجي فلک يعني جوفلكه ميتلا اولديغز حيات دنياك اسب و لهوي
و حب شهوات نفسانيه اهل معرفت بولاي اور بيجدر بولاي غصه سندن نجه ناله
ايتيلم ونيجون حرارت قلبه درگاه حقه نيازله فر ياد وفغان ايليلم

﴿ كل بچوش آمد و از می زدیمش آبی * لاجرم ز آتش حرمان و هوس میخوشيم ﴾

كل جوشه كلدی و شرابدن اكا بر صو اور مدق اول سيدن حرمان و هوس آتشدن
قینارز (مفردات) (كل) م (بچوش) فیناسفه (آمد) كلدی (از می) شرابدن
(زدیم) اور مدق (ش) اكا (آبی) بر صو (لاجرم) اوسيدن (ز) من (آتش)
حرمان) م (هوس) م (میخوشيم) قینارز (معنای اشارتي) كل كبي محبوبيت
مرتبه سنده اولان كوكل علاقه ماسوي القهدن انقطاعه تحصيل معرفه الله و وصلت
الي الله دواشه نازل اولديغی ايجون صدهزار حزن و الم ايله جوشه كلدی شراب
عشق الهيه دن اكا بر صو اور مدق و ذكر خدايله راطمشان قلب بولدي اول سيدن
حرمان خوندن و هوس آتشدن قینارز

﴿ ميگشيم از قدح لاله شراب موهوم * چشم بدور كه في مطرب و می مدهوشيم ﴾

لايه قدحندن شراب موهوم نوش ايدر زيرا من كوز ايراق اولسون كه مطرب و ميسر

﴿ متر ﴾
شراب موهوم * چشم بدور كه في مطرب و می مدهوشيم * قدح لاله شراب موهوم پورديني
انكيوندر كه لاله شرابه ظلو قدحه بگر اما شرابدن خاليدر * محصول بيت * قدح لاله دن شراب موهوم چكرز يعني ايجر زيار من
كوز ايراق اولسون يعني دكسون مطرب و ميسر مدهوشين يعني حيران و مستانه بر حاصلي شراب ايجمكزين مستانه بر

(حافظ اين حال عجب با كه توان گفت كه ما * بيلانيم كه در موسم كل خاموشيم) * محصول بيت * اي حافظ بوجوب حالي كيددك
اولور كه ز بللارز كه موسم كاده خاموشين يعني كل زماني كه جوش و خروش زمانيد رزم كبي لطيف طبع ساكت اولوب ناله واقفان
ايلكم غريب و عجيد ر (وله ايضا)

﴿ ٢٥٩ ﴾

مستز (مفردات) (ميگشيم) چكرز (از) من (قدح لاله) م (شراب) م (موهوم)
خارجده وجودي اوليان (چشم بد) كوتو نظر (دور) بعيد اولسون (في مطرب)
م (مي) شراب (مدهوشيم) مستز (معنای اشارتي) مقام تلو بنده اولديغز
ايجون كاهي لاله كبي آتش عشفه دروني داغلي اولان كوكل قدحندن شراب
موهوم نوش ايدر و خيالات ماسوايي فكر ايدرز ككاهي وسر نظر دن ايراق
اولسون كه مطرب و ميسر و محرك صور بس شراب عشق الهيه ايله مستز و انوار ذات
الهي به مستقرز و بين انجلي والاسندوز

﴿ حافظ اين حال عجب با كه توان گفت كه ما * بيلانيم كه در موسم كل خاموشيم ﴾

اي حافظ بوجوب حال كيه ديك مكندر كه ز بللارز كه كل زمانده خاموشين
(مفردات) (حافظ) م (اين) بو (جار عجب) م (با كه) كيه (نوان) مكن
(گفت) سونلك (ما) بز (بيلانيم) بللارز (در) في (موسم) زمان (كل) م
(خاموشيم) ساكز (معنای اشارتي) (من لم يلق لم يعرف) سر نجه بوجوب اولان
حالات عشق في ذوق اولان كيه ره نجه سونلك مكن اولور بمعذله بز پوروضه
اسرار عشفه بللاري يز كه محبوبك وصلت زمانده انكشافي و مشهده دن حاصل
اولان اسرار عشق اظهار اجازت اولديغندن دائما خاموشلر

﴿ وله ايضا ﴾

﴿ دي شب بسيل اشك ره خواب ميردم * نقشي ياد خط تو رآب ميردم ﴾

دون كيهده كوز باشي سيلي ايله خوابك بواني اوردم سونك خطك يادنه آب اوزره
بر نقش اوردم (مفردات) (دي شب) دون كيهده (يا) للابسه (سيل) م (اشك)
كوز باشي (ره خواب) او بگو بولاي (ميردم) اوردم (نقش) م (يا) وحدتيه
(يا) للابسه (ياد) ذكر (خط) م (تو) سن (رآب) صواوزره (ميردم) اوردم
(معنای اشارتي) بمعذله جالب رحمت خدا اولان كثر بكا ايله خواب غلغلي دفع
ايلدم اي محبوب سونك جناب كبرياك بلكه انوار ذات بيجونك شرق و آرزو سندن صافي
قلب اوزره بر نقش مؤيد اوردم و نامكي لوح دلده ثابت ايلدم

﴿ ابروي بار در نظر و خرقه سوخته * جاي ياد گوشه محراب ميردم ﴾

بارك ابروي نظرمده و خرقه بامش محراب گوشه سي يادنه بر جام اوردم (مفردات)
(ابرو) فاش (بار) م (در) في (نظر) م (خرقه) م (سوخته) بامش (جاي)
بر قدح (يا) للابسه (ياد) ذكر (گوشه محراب) م (ميردم) اوردم (معنای
اشارتي) انكيون آتش عشفه بامش قلب و قالب ايله كيهه مقصود عشاق اولان
حرم قدس بار و اسرار غيب هويت دلدار دائم نظرمده در اول جام محرابك يادنه
بر جام عشق نوش ايلدم كه مست مدام و مشاهده انوار جلاله حيران و سرگردان اولشم

﴿ روي نكار در نظرم جلوه می نمود * وز دور بوسه برخ مهتاب ميردم ﴾

محبوبك يوزي نظرمده جلوه كوستردی و ايراقدن مهتابك يوزنه بوسه اوردم

(دي شب بسيل اشك ره خواب ميردم) * محصول بيت * اي حافظ بوجوب حالي كيددك
نقشي ياد خط تو رآب ميردم * دي شب دوش ديچك پرده دي شب ديمش
معني بر در بسيل باحرف مصاحبت اشكه
اضافت يادنه در خوب لايه و ميردم مقدم
مفهولي نقشي باحرف تنكبر و يا وحدت ياد
باحرف سبب ياد خط تواضع افشاري لايه در
* محصول بيت * دون كيهده اشك
سايه او بقو بولاي اوردم يعني غلغلي
او بقوم كزدي القات طريغيله پورور سونك
خطك شباني ديدنه نكاده مصورا ايلدم
ضمنا چنانك رويي آيه تشبيه پورور مشدر
(ابروي بار در نظر و خرقه سوخته *
جاي ياد گوشه محراب ميردم) و او حرف
حال خرقه سوخته هاي رسمي بونده حرف
ترتيد خرقه في اقوب ديچكدر جاي باحرف
و حدت و يا تنكبر * محصول بيت * بارك
ابروي نظرمده در حال بو كه خرقدي
ياقوب گوشه محراب شوقه و يادنه قدح
اوردم يعني چنانك محراب بگر ابروي
سبر ايدوب ياد نوش ايلدم عادتدر كه
محرابلرده سياه مكه اور نيسي آصارلر
خرقه سوخته عبارتي اول مناسبله ذكر
ايلشدر بارك ابرو سياه اوق
معتبر در بو غزلده رد بف واقف اولان
ميردم عبارتي حكايه حال ماضيسد ز
دي شب بو كافرينه در پس ماضي صرف
معناسني و روبرو اوردن دين معنياه
ايو بنياد اور ديمش (روي نكار در نظرم
جاوهي نمود * وز دور بوسه برخ مهتاب
ميردم) و او حرف حال بوسه معني چمتندن
ميردم لفظه مقيد در بوسه ميردم
تقديرده * محصول بيت * چنانك رويي
نظرمده جلوه كوستردی يعني چنان
عرض جمال ايلدي حال بو كه بن
آنك شوقه ايرا قدن مهتابي بوس ايلدم

يعني رويي بوس ايلكم آرزويه مهتابي بوس ايلدم نور ايتده وضيا و صفا و برده و بوسه بگر بركت معناسني چنانك عرض ايتدي
نك ميده غير بدن فراغت ايتدم ز بوسه ميردم بونده و داددن گنايندر دين كيهه معنای بته كيا و اداع ايلش

(چشم روی ساق و گوش بقول چنگ * فال بچشم و گوش درین باب میردم) فال با حرف شکر درین باب بومعنه و بوخصو و ...
 دیکدر * محصول بیت * چشم روی ساقی به ناظر و قولم قول چکنی سامع بومعنه چشم و گوشه فال آوردیم یعنی روی ساقی باقی
 و قول چکنی دگلت باند چشم و گوشه تین ایدرم حاصلی بونری خبر محض آکر دم فال دیدیکی بومعنه در (نقش خیال روی
 تو ناوقت صبحدم * بر کارگاه دیده بخواب میردم) نقشیدن بومعنه صورت و شکله را حرف انتهی وقت بوده مستدر کدر ضرورت وزن
 ایچون زیر صبحدم صبحا وقتی دیکدر کارگاه دیده بخواب پیا نیه زدر کارگاه بوده کارخانه معنانه دیکدر بل که محل کار می ادر
 یعنی اول ایشان شی که بوده دیده

(مفردات) (روی) (بوز) (نکار) (محبوب) (در) (فی) (نظر) (م) (م) (بم) (جلوه)
 صانی صانی یوروک (غود) (کوستری) (از) (من) (دور) (ایراق) (بوسه) (م)
 (بر) (علی) (دخ) (بکاف) (مهربان) (م) (میردم) (آوردیم) (معنای اشارتی) (محبوب)
 انوار جالی روز و شب نظر مده و پیش بصیرت معانی و آفتاب حقیقتی درخشان و تابان
 جلوه نما اولده در کرچه صورتا محبوب فایده و مشتهیات نقشایدله توجیه و رغبت
 ایدرم که مشرب عالی قلندران حقیقتا ظاهری خلقه باطنی حقه اولی و استدر

چشم روی ساق و گوش بقول چنگ * فال بچشم و گوش درین باب میردم *
 کوزم ساقینک یوزنده و قولانم چنگ سوزنده بوباده چشم و گوشه بر فال آوردیم
 (مفردات) (چشم) (کوزم) (روی ساقی) (ساقی یوزنده) (کوشم) (قولانم)
 (بقول چنگ) (چنگ سوزنده) (فال) (برقاز) (با) (للابسه) (چشم) (کوز) (کوش)
 قولان (درین باب) بوباده (میردم) (آوردیم) (معنای اشارتی) (صورتا کوزم)
 ساقینک یوزنده و قولانم آلت اهورا اولان چنگ و باب نغمه سنده لکن قلم
 حضرت الهک انوار تجلیه استغرا فده در خاق عالمک نظر ندن و ر شیت
 مهلکه زدن ساق و خلاص اولافه بواسطه باشد چشم و گوشه بر فال و بر جای
 سلامت اختیار ایدرم

نقش خیال روی تو ناوقت صبحدم * بر کارگاه دیده بخواب میردم *
 صبا حد کین سناک بوزک خیالک نقشنی خوابسز چشمک کارگاهی اوزره آوردیم
 (مفردات) (نقش) (م) (خیال) (م) (روی تو) (سناک بوزک) (ناوقت صبحدم)
 صبا حد کین (بر) (علی) (کارگاه) (دکان) (دیده) (کوز) (بخواب) (اویغوسر)
 (میردم) (آوردیم) (معنای اشارتی) (بحد الله شب نابحر سنک انوار بچنگ خیالک)
 نقشنی و انوار قدسک عکسنی (کل نوم علی الحب حرام) سرنبه خوابسز چشمک
 دکانی اوزره و دل آکا عمک لوح درخشان اوزره آوردیم و مشاهده جمال الهده
 دانم اولدم

فی بصوت ابن غزل کاسه می گرفت * می گفتم این سرود و می تاب میردم *
 ساقی بوغزلک صوبله بکا کاسه طوندی بوسرودی بولدم و صانی شراب نوش ایدرم
 (مفردات) (ساقی) (م) (با) (للابسه) (صوت) (م) (این) (بو) (غزل) (م) (م)
 بکا (کاسه) (م) (میگرفت) (طوندی) (میگفتم) (ایدم) (این) (بو) (سرود) (نغمه)
 (می تاب) (صانی شراب) (میردم) (آوردیم) (معنای اشارتی) (لوح داده) (سکوک)
 و منقش اولان انوار جمال الهی بوغزاده اظهار و یانه اجناس ساقی کوثر عشق اولان
 مرشد ذوی الابصارک بکافض و تجلیات الهیه دن افاضه ایدوب مست و مستغرق
 قلبیه در صحو کلاسی دکلدر بوسراری کرچه سوبلدم اما شراب عشق الهی نوش
 ایدوب اعراض نفسا ایدن صاق و فی اختیار سوبلدم

هر مرغ فکر کز سر شاخ سخن بخت * بازش زطره نو بضراب میردم *
 هر مرغ فکر کز سر شاخ سخن بخت * بازش زطره نو بضراب میردم *

سر شاخ طریقه بوبله در بازش شین مرغه راجد بضراب با حرف اشمانت * محصول بیت * هر فکر مرغی که شاک شاخی اوچندن
 اوچندی یعنی شاکدن ایرلیدی حاصلی هر فکر که اندن طرب و شاک فالقوب اکاغم طاری اولدی یعنی شادان و فرحان ایکن مقوم
 و مقوم اولدی کبری آتی سنک طره کدن مضربه آوردیم بلبل کی نالسه کلوب فریاد و فغان ایلسون یعنی سنک طره که مضربه آتی شوقه
 و ذوقه کنورردم حاصلی طره که مضربه ایله آتی نالسه کنورردم مضربه ساز چینی آواز کنورردیکی کی

خوش بود وقت حافظ و قال مراد و کام * بر نام عرو دولت احباب میردم * بود بونده ادات خوش ایدنی حکا عدر دیکدر و او حرف حال قال
 مراد و کام مصرع ثانی به مرهوندز

هر فکر مرغی که سوز بودا غنک اوستندن صیجرا دی کبری آتی سنک طر کدن مضربه
 آوردیم (مفردات) (مرغ) (فوش) (فکر) (م) (ز) (من) (سر) (باش) (شاخ) (بودا)
 (سخن) (سوز) (بخت) (صیجرا دی) (باز) (کبری) (ش) (آتی) (ز) (من) (طره) (اولک)
 صاچ (تو) (سن) (با) (للابسه) (مضرب) (آلت) (له) (چالده قری زجه) (میردم)
 آوردیم (معنای اشارتی) (خانه) (تجلی) (اولان) (دل نالاندن) (ساقان عشقک غلبه سبیه
 هر بر سر طریقه که مرغک شاخ صیجرا دی کی اسامز اوزره بلا اختیار جاری
 اولدی صحره کاد کده کبری آتی سنک تجلی صفتک کتنی و حفظنی و معضی
 اولد بندن صوت اعلی الله کتم الله امر ایدلم

خوش بود وقت حافظ و قال مراد و کام * بر نام عرو دولت احباب میردم *
 حافظک وقتی خوش اولور و آنک فانی ابوطا له احباب عرو دولتک نامی اوزره
 آوردیم (مفردات) (خوش) (م) (بود) (اولور) (وقت حافظ) (م) (فانی) (م) (ش)
 صبر (با) (للابسه) (بخت) (طاع) (یک) (ایو) (بر) (علی) (نام) (اسم) (عرو دولت) (م)
 (احباب) (م) (میردم) (آوردیم) (معنای اشارتی) (حافظک شول زمان وقتی خوش
 اولور که اسمی یاد و کند بلندن استمداد ایلدیکم اهل الهک دواتی و معنی بر کاتیله
 و حسن طالع اول محبوبک وصات فانی آوردیم و انارک معا و ثنبه مقام تکبیه ارم
 و کمال معرفه الهه نائل اولم

دوش سودای رخس کتم ز سر بیرون کتم * گفت کوزنجیر ناندیر این بخون کتم *
 دوش کیمه دیدم آنک رخ سودنی ترک ایدم دیدی زنجیر فنی تابو بخونک تدبیری ایدم
 (مفردات) (دوش) (دوش) (کیمه) (سودا) (بخت) (رخ) (کاف) (ش) (آنک) (اقتم) (دیدم)
 (ز سر) (باشدن) (بیرون) (طشره) (کتم) (ایدم) (گفت) (دیدی) (کوفی) (زنجیر) (م) (تا)
 حتی (تدبیر) (م) (این) (بو) (بخون) (م) (کتم) (ایدم) (معنای اشارتی) (ممکن دکل ایکن کال
 تضیقمدن و غلبه عشقدن اول محبوبک بختی با شیدن طشره چیقارم و راه عشق
 ترک ایدم اول عاشقده رؤف و شفقتی اولان محبوبم جلوه ایدوب بیوردیکه زنجیر فنی
 تابو بخونک تدبیر ایدم و بودیو انه فی زنجیر عشقه باغلام تا که قبو من دن کتمه
 خفاش را سر و کتم سر کشید از من شاز و دوستان اوزره میرنجد نکارم چون کتم *

آنک فامته سرودیدم نازله بندن اعراض ایلدی ای دوستلر بنم محبوبم طوغری سوزدن
 اینجور نیجه ایدم (مفردات) (قامت) (م) (ش) (صبر) (را) (آذات) (مفعول) (سرود)
 (کتم) (ایدم) (سر) (باش) (کشید) (چکدی) (از من) (بندر) (بشاز) (نازله) (دوستان)
 (م) (از راست) (طوغریدن) (میرنجد) (اینجور) (نکارم) (محبوبم) (چون کتم) (نیجه ایدم)
 (معنای اشارتی) (محبوبک راه مستحبی جله عدلدر دیدم) (من عرف الله کل لسانه)
 سرنبه (وحشتات الا براسیات القرین) فحوا سنجده حق کلام ایکن محبوب بو کلاسی
 غبن و اشتغال غیر عدا یلوب نازله بندن احتجاب ایلدی ای دوستلر بو مقام جبردر که
 خفاش را سر و کتم سر کشید از من شاز و دوستان اوزره میرنجد نکارم چون کتم *

خفاش را سر و کتم سر کشید از من شاز و دوستان اوزره میرنجد نکارم چون کتم *
 فامته سرودیدم نازله بندن اعراض ایلدی ای دوستلر بنم محبوبم طوغری سوزدن
 اینجور نیجه ایدم (مفردات) (قامت) (م) (ش) (صبر) (را) (آذات) (مفعول) (سرود)
 (کتم) (ایدم) (سر) (باش) (کشید) (چکدی) (از من) (بندر) (بشاز) (نازله) (دوستان)
 (م) (از راست) (طوغریدن) (میرنجد) (اینجور) (نکارم) (محبوبم) (چون کتم) (نیجه ایدم)
 (معنای اشارتی) (محبوبک راه مستحبی جله عدلدر دیدم) (من عرف الله کل لسانه)
 سرنبه (وحشتات الا براسیات القرین) فحوا سنجده حق کلام ایکن محبوب بو کلاسی
 غبن و اشتغال غیر عدا یلوب نازله بندن احتجاب ایلدی ای دوستلر بو مقام جبردر که
 خفاش را سر و کتم سر کشید از من شاز و دوستان اوزره میرنجد نکارم چون کتم *

(نکته) ناسجیده گفتیم دلبر معذور دار * عشوه فرمای تا من طبع را موزون کنم (نکته) کلام دقیقه در این مایه مطلق سوز مراد در زیر ناسجیده بلکه قد ایلدی سنجیده لغتد میرانه و غیره طارنش نشسته در اما یونک کی بر زده موزوناتی مراد در پس ناسجیده ناموزون دیکدر عشوه یا حرف وحدت تاحرف تملیل * محصول بیت * سوزی ناموزون سوزیدم یعنی

۲۶۲

بنم محو م طوغری سوزدن بختور نیکه ایدم
 * نکته ناسجیده گفتیم دلبر معذور دار * عشوه فرمای تا من طبع را موزون کنم *
 وز لفظش نکه سوزیدم ای دلبر معذور طوط بر عشوه بیور تا من طبعی موزون ایدم
 (مفردات) (نکته) م (ناسجیده) طار نامش (گفتم) دیدم (دلبر) ای دلبر (معذور)
 م (دار) طوط (عشوه) ناز (همزه) و حدیثه (فرمای) بیور (تا من) (طبع را)
 طبعی (موزون) م (کنم) ایدم (معنی اشارتی) (ان الملوك اذا دخلوا قرية فمدوها)
 آیت کریمه سی سرینجه سلطان عشقش غلبه سببه بی محبا اسرار عشقش پروا فر
 اظهار ایلدیم ای محبوبی معذور طوط بر عشوه و برنجی عصمت بیور که تا من
 طبعی موزون ایدم و سبک اهدا و عهده نگاه و طوط و عهده باندن خلاص اولام
 * زرد روی بیکشم زان طبع نازکی کنه * ساقی جای بد تاجهر را کلگون کنم *
 اول نازک طبعش کنه سوز خونی و خجالت چکر م ای ساقی بر جام و بر تاجری فرمزی ایدم
 (مفردات) (زرد روی) صاری یوزنولک (بیکشم) چکر م (زان) آندن (طبع) م
 (نازک) م (نی کنه) م (ساقی) م (جای) بر قدح (بد) و (نا) حق (چهره را)
 صورتی (کلگون) کل کی فرمزی (کنم) ایدم (معنی اشارتی) اول بی نظیر
 اولان تو اب رحیم حضور منو بشده کنه سوز دخی اولام خوف عظمت
 واجلال و خجالت نقصان عالم چکر م ای پر دوشن خیر بزم عرفان بر عیانه سرشار
 و بر فیض بی شمار بخش ایلد که تا نور ذات خدایه متفرق اولوب مقبول در گاه اولام
 * ای نسیم منزل سلی خدایانابی * ربع رابرم زخم اطلال را جیون کنم *
 ای سلی منزلت نسیمی الله ایچون بخانه دکن مغزی بری برینه اورم و طبری جیون ایدم
 (مفردات) (ای نسیم) ای ربع طیبه (منزل) م (سلی) م (جای) به اسمی (خدار)
 الله ایچون (نابی) خانه دکن (ربع را) منزل (برهم) بری برینه (زخم) اورم (اطلال)
 جمع طلال خراب اراش یورت بری (جیون) (برمانی) (کنم) ایدم (معنی اشارتی)
 ای جانب قدس الهیه دن بلا واسطه محضا اطف خدا ابله هیوب ایلان زریح رحمان
 و نفیثات و فوضات یزدان حضرت اللهک ذات پاک جیون بزم برعد دایله
 نیجه به دلبودر دعغهله طای غلرده و صحرال ده کزم و خراب اولش یورت
 ر زنده کوز باشلری دوکم

* من کرده بر دم بکنج حسن بی پایان دوست *
 صد کدای همچو خود را به ازین قارون کنم *

بن دوستک پایانش حسنی کجند واصل اولدم شمد نصکر یوز کنیم کی کدای
 قارون ایدم (مفردات) (من) بن (ره) یوز (ردم) ایلدم (با) (لا بده) (کنج)
 خزینه (حسن) م (بی پایان) نهائیسر (دوست) م (صد) یوز (کدای) فقیر (همچو)
 خود را) کنیم کی (به ازین) بود نصکر (قارون) م (کنم) ایدم (معنی اشارتی)
 محمد الله بن که نفس و هوای ترک ایدوب بوسورت ملک خراب بقنده کنج معنی اولان

* انوار *

پایان یانه زرد و سنده اضافت لایه * محصول بیت * بن که جانا ک کج حسن بی پایانشه وصول بولدم بود نصکر
 یوز کنیم کی کدای قارون ایدم یعنی هر ماضی که وصال جانا نندن مجرود مدر آنی وصال جانا فی طریقه سوق ایدرم حاصلی
 اکا وصال جانا دلایل اولدم یونک کی کلمات ادعا بدر وقوعی دکلدر پس زیاده تا و به محتاج دکلدر

(ای شه صاحبقران ازینده حافظ یاد کن * نادعای دولت آن حسن روز افزون کنم) صاحبقران اول کیمه در کسبه سیاره نک
 ایکیسی بر رجه دور درجه ده ایکن مولد اوله پس اول ایکی کوکب حکمی اکو بر باور ملامت یخله زحل قران ایدر سه زیاده به سادر
 اولور عطارد له زهره اولور سه بی نظیر کاتب اولور کو نثله مشرقی اولور سه بی نظیر اهل علم اولور وقس یاد کن آک دیکدر تاحرف
 تملیل دعای دولت آن مصدرک معقولک اضافتدر حسن روز افزون بیانه در روز افزون کو ندن کو نه زیاده او ایچی نسنه به دیرل
 * محصول بیت * ای صاحبقران شه حافظ بنده دن باد ایلد یعنی حافظی اوتنه تا کیم اول حسن روز افزونک دعای دولت بیلد حاصلی
 حافظی وصالک تخصیص ایلد تا کیم
 ۲۶۳

انوار جمال الهی مشاهده ایلدیم بود نصکر * کنیم کی نیجه یوز کد الزی راه
 حقه ارشاد له کج مشایه واصل قلوب سلطان ابدی ایلرم
 * ای شه صاحبقران ازینده حافظ یاد کن * نادعای دولت آن حسن روز افزون کنم *
 ای صاحبقران شاه حافظ قول کن باد ایلد تا اول کو ندن کو نه زیاده او ایچی
 حنک دولت دعای ایدم (مفردات) (ای شه) م (صاحبقران) م (ازینده) قولدن
 (حافظ) م (یاد کن) ذکر ایلد (تا) حق (دعای دولت) م (آن) اول (حسن) م
 (روز افزون) کون زیاده ایدیمی (کنم) ایدم (معنی اشارتی) ای کون کی سعادت
 اور به به مقارن اولان شاه حقیقت و مرشد طریقت حافظ قول کن و کرداب
 عشقه اولان حالات متاوانندن بر یاد و معرفه الله ایلد مقام تکینه ارشاد ایلد تا که
 شمس ضیاع کی مرآن اول کو ندن کو نه زیاده او ایچی انوار شمد به دن نادل
 اولد بخت دولت به دعا ایدم

* وله ایضا *

* دیده در باکم وز خشت بصر افکنم * واندن کار دل خویش بدر افکنم *
 کوزی در بایدرم متاعی صحرایه را غورم و پوشده کنیدی کوکلی در باه را غورم
 (مفردات) (دیده) کوز (در با) دکر (کنم) ایدرم (زخشت) متاع (با) (لا بده) (صحرایه)
 م (فکنم) را غورم (اندن کار) بواشد (دل خویش) کنیدی کوکلی (با) (لا بده)
 (در با) م (فکنم) را غورم (معنی اشارتی) و راه عشقه و صلت الی الله ایچون روز و شب
 کوزم باشی در با کی دو کرم و انفسی و آغای واری و وجودی مارو از درله بر اولان
 صحرای عشقه فایه و بریم و یوفانی فی الله باقی ایلد کنده کوکلی در با حقیقت
 واصل قلوب پرده و جود دن خلاص ایلد انوار ذات اللهه مستغرق او اورم

* زدل تنک کنه کار بر آرم آهی * کانش اندر کنه آدم و حوا فکنم *
 کنه اهل طار کوکلی بر آرم کنوریم که آدم و حوا تنک کنه آتش را غم (مفردات)
 (از) من (دل) کوکلی (تنک) طار (کنه کار) م (بر) وقازی (آرم) کنوریم (آهی)
 بر آرم (آتش) م (اندن) م (کنه) م (آدم و حوا) م (فکنم) را غم (معنی اشارتی)
 (وجودک ذنب لا یغاس علیه ذنب آخر) تلامی سرینجه کثرت ورود اطلاق
 مادی الله ایلد نصیقه اولان کنه کار و بیجه کوکلی ندامت کلید و توبه نصوح ایلد
 (توبه الی الله) آیت کریمه سی سرینجه حضور حقه جان و دادن بر آرم ایدرم که
 چکر حرارتندن حاصل اولان آتش ندامتله پیرمدن حاصل اولان عظمی
 و مادرمدن حاصل اولان لجمدن باخود عقل و فقه پیرمدن ظهور کان دهنص صیاتی
 یاقوب و محو ایلوب (الذنب من الذنب کن لا ذنب له) مظهری او اورم

* خورده ام تیر فلک بادیده تاسر مست * عهده در بند کز نیر کش جوزا فکنم *
 فلک تیری بیستم شراب و تاسر مست جوزا تنک تیر کشی کر شده عهده را غم (مفردات)
 (خورده ام) بیستم (تیر) اوق (فلک) م (باده) شراب (بد) و (یر) (نا) حق (سرمست)

امر مفرد خطا طبر عام طریقه تاحرف تملیل سر مست سرخوش معنانه در عهده عینک ضعی و فافک سکونید دوکم معنانه در
 بند مطلق باغدر کر فوشاق ترکش معروف جوزا بر جک اسیدر که عریجه ذوالجیدین و عجمه دو یکر در * محصول بیت * فلک اوقن
 بیستم یعنی جوق جور و جفا سن چکشم ای ساقی باده و رنماسته جوزا تنک تر کشنک قوشانی باغیه دو کم را غم که دخی کیمه به اوقی آغبه
 قادر اولسون حاصلی بند کز تر کشنه مضایقه و بریم که تیر انداز فلک عیالی فالسون

(جرعه جام برین تخت روان افشانم *

غافل چنگ درین کتبه میافشانم) بوییت
بیت سابق مک مضمونی نمک سندر تخت
روانن مراد فلکدر کتبه میافشانم مراد
اولادین ای اوستی اعتبار به تخت روان الی
اعتبار به کتبه میافشانم * محصول بیت *
ای ساقی باد و بر تا کیم قدحک جرعه سنی
بوتخت روان او زین صاچم چنگ غافل
داخی بکشد میانه براغم یعنی باده بر
ناکیم کامران او اوب بوحالری اظهار
ایده بم تخت روانن مراد دیساردینلر
تخت روانی بیلر ایتمش (مایه خوشدلی
آنجا است که دلد او آنجا است * میکم
جهد که خود را مکرانچا فکتم) مایه اصل
معنا سنده در خوشدلی وصف ترکیبی
و با حرف مصدر * محصول بیت * کوکل
خوش شانی سرمایه سی انده در که دادار
انده در یعنی دادار فنده ایسه کوکل
خوش شانی انده در پس جهه ایدر مک
اوله که کندی بی اورا به براغم یعنی کندی
دلدار او اندی برده دوشرم که خوشدلی
اولام (بکشا بند قبا ای مه خورشید
کلاه * تا جوزافت سر سودا زده در پافکتم)
بند قبا در مراد انزل قولتی التند با غلغل
باغده رز برانلر ده دوکسه و ایلک اولر
مکر عسکری اوله * خورشید کلاه بیانه در
خورشید کلاه وصف ترکیبی در تا حرف
تعلیل زلفت نامنی معنی جهشیدن پایه مفید در
در بابت تقدیر بنده * محصول بیت * ای خور
شید کلاهلی ماه فتنک باغی جوز نازافک
کبی سر سودا زده می باغ که براغایم
یعنی لطیف تنکه حیان او اوب بی اختیار
باشمی ایغکه براغایم خواهک بو بییتی
و غیر شعرا مک یعنی شعرا میمکن ایاتی
دلالت ایدر که زلف زیاده اوزون اولان
صاچده مستعمل اوله حتی کال اوزو ناندن
ایاغه اینوب دوشر نشه که انیس
عشاقده تحقیق بیور مشدر

۲۶۱

لابالای (عقد) در (در) (بند) باغ (کر) فوشانی (نیرکش) اوق قوی به جق ظرفدر
(جوزا) معروف بر بورجک امیدر (فکتم) براغم (معنای اشارتی) جوفلکده
و بو عالم ابتلا ده نفس و شیطسان و هوا اندن انواع تیرجفال بیوب و رطبه هلاکده
وراه منلا نده منجر و سرگردان اولدم ای شقی و رحیم دستگیر افتاده کان وادی
بیم اولان بر و مرشد حضرت الله شفته بکار شراب عشق آلهی بخش ایله ناو ایله
سرمت و مستغرق اولیم که بو ردیوانه و مرفوع القلدر دیو قصد و طلب اعدادن
خلاص اولم بلکه وسط سعاد احباب اولان ملائکه تک طینه تیرز بانلرندن امین اولام
جرعه جام برین تخت روان افشانم * غافل چنگ برین کتبه میافشانم *

بوتخت روان او زره جامک جرعه سنی صاچم چنگ غافل بوییت سارک فیه اوزره
براغم (مفردات) (جرعه جام) م (ر) صلی (این) بو (تخت) م (روان)
افجی (افشانم) صاچم (غافل) غوغا و غلبه (چنگ) ساز (ر) صلی (این)
بو (کتبه میانه) کوکل رنگلی فلک (فکتم) براغم (معنای اشارتی) مرشد
عالیه ایستک جام قلبند بویچساره به بخش و فاض اولان شراب عشق الهیه
جرعه سنی بوتخت روان روح اولان نازک وجودم اوزره به صاچوب قلبا و قبا انوار
شراب شفته و میراث پدرم اولان علوم لدیه ربانی ایله مستغرق و مزیل اولغله کتبه
مینا اوزره ساکن اولان ملائکه به (لا علم لنا الا ما علمنا) غافل و آواز سن براغم

مایه خوشدلی آنجا است که دلد او آنجا است * میکم جهد که خود را مکرانچا فکتم *

خوش دلاک مایه سی انده در که دادار اند در جهد ایدم اوله که کندی بی انده براغم
(مفردات) (مایه خوشدلی) سرور قلب سرمایه سی (آنجا است) آند در (دلدار)
محبوب (آنجا است) انده در (میکنم) ایدم (جهه) م (خود را) کندی بی
(مکر) اوله که (آنجا) انده (فکتم) براغم (معنای اشارتی) مایه سرور ابدی
و سرمایه سعادتم سرمدی شول عرش الله اولان قلبه در که انوار تجلیات ذات
محبوب حقیقی آند رخشان و مجلادر (فادخلی فی عبادی و ادخلی جنتی) آیت
کریمه سی سر بجه بدخی صبی ایدم اوله که رخشان قابو عباد مکرینه دخول ایله
جنت معرفه الله داخل اولم و سعادت ابدی بولام

بکشا بند قبا ای خورشید کلاه * تا جوزافت سر سودا زده در پافکتم *

ای خورشید کلاه ماه قباک بدنی جوزا تا نازک کی سودالی باشمی ایغکه براغم
(مفردات) (بکشا) آج (بند) باغ (قبا) قشان (مه) آج (خورشید) کوش
(کلاه) م (نا) حتی (جو) مثل (زلف) م (ت) سیک (سر سودا زده) سودا
اورجی باشمی (در) ایغده (فکتم) براغم (معنای اشارتی) ای توری شدن
مستغذ و ضیقه قلبی نور محمدیدن و آفتاب حقیقتدن مقیس و تاج کر مثالیه مکر
مرشد عالی قدرم کرم و اطفک ایله حیات بشریت و پرده دیده بصیرتم رفع بیور و
بزی انوار معرفه الله واصل قلبه سن شفت خلق الله ایله خلق عالم افاضه بیور دینک

صفات

۲۶۰

صفات جلایه کبی بدخی سردالی باشمی ایغکه براغم جان و دلی بولکه فدایم
حافظه نکیه بر ایام جو سهوست و خطا * پس چرا عشرت امر و زبرد فکتم *

ای حافظ ایام اوزره اعتد چونکه سهو و خطا در بویه اولیجق بو کوکل عشرتی
نیچین بارنه براغم (مفردات) (حافظ) م (نکیه) اعتد (برایم) کوکل اوزره
(جو) چونکه (سهو و خطا) م (پس) بویه اولیجق (چرا) نیچون (عشرت) م
(امروز) بو کون (بفردا) بارنه (فکتم) براغم (معنای اشارتی) ای حافظ
(الوقت سیف قاطع) سر بجه (نمر مر السحاب) اولان ایام عمر اعتدایک و سرمایه
عمر عشق الهی و معرفه الله بولنه صرف ایتمک چونکه سهو و خطا در بویه اولیجق
بو کونن عشرتی نیچون بارنه براغم و بی حمت و بی حیت اولام

وله ایضا *

دوش بیازی چشم تو برد از دستم * لیکن از انا فلیت صورت جان می بستم *

دون کیمه سنک جشکک بیمارانی بی الدن ایلدی لیکن سنک لیک اطمندن جان
صورتی باغلام (مفردات) (دوش) دون کیمه (بیازی) خستند (چشم) کوز
(نو) سن (ببرد) ایلدی (از دست) الدن (م) بی (لیکن) م (از) م (اطف)
م (لب) دوداق (ت) غیر (صورت چال) م (بستم) باغلام (معنای اشارتی)
ای محبوب حقیقی سنک عالم ارواحده بوجاز و بیچاره بندلر بکه انصف و نازله نظر
و خطاب عزت ایله التفات پور دینک ایچون سنک خوف جلالتدن وجود موهوم
محو و خفا مرتبه سنده ایلش ایلدی لیکن بنه سنک (الله لطیف بعباده لا یغفلوا)
من رجه الله ان الله یغفر الذنوب جیه انه هو الغفور الرحیم (کلام کریمه لا یغفلوا)
بکا حیت جاودن حاصل اولدی و دل و جانم تازه جان بولسی

عشق من یاخت مشکین نوامه زنی نیست * در کاهست کزین جام هلاهل مستم *

سنک سیاه خطکه بنم عشقم همان بو کوکل دکا در جوقی وقتد رکه بوجام
هلاهلن مستم (مفردات) (عشق من) م (با) لاهلا بسه (خط مشکین تو)
سنک مک کبی سیاه زلفک (امروزی) بو کوکل (نیست) دکل (در کاهست)
جوقی وقتد (زنی جا) م بوقد حدن (علاعل) ربوع زهر در (مستم) م (معنای
اشارتی) ای وهاب قدیم و رحیم سنک تجلیات صفایه که و انوار ذنیه که بنم عشق
و محبت بو کون دکلدر عالم السندن مدت مسیده در که بوجن و بلایا ایله مسخر ج
وزهر قاتل ایله محتاط شراب عشق الهیه ذنیه ک ذوق و نشه سبیله مستم که
بردم اتفاق استغفر

نژیات خودم این نکته خوش آمد که بچور * در سر کوی تراز پای طلب نشتیم *

کندی نشتیم بونکته بکا خوش کلدی که جورله سنک سر کو بکده طلب ایافتدن
اوطور بدم (مفردات) (از) من (نیات) م (خود) کندی (م) بن (این) بو
(نکته) م (خوش) م (آمد) کلدی (بچور) جور ایله (در سر کوی تو) سنک

تی

۶۷

(حافظه نکیه بر ایام جو سهوست و خطا * پس چرا عشرت امر و زبرد فکتم) * محصول بیت * ای حافظ ایامه اعتد چونکه
سهو و خطا در پس بو کونکی عشرتی نیچون ایزنه به صلاهی یعنی دنیا و دینی نیچون تاخیر ایدم (وله ایضا) (دوش بیازی چشم
تو برد از دستم * لیکن از انا فلیت صورت جان می بستم) * معنی چشم تو لامه در دستم هم معنی جهشیدن بیرده مقید در ضمیر
منصوب متصل معنایه بی الدن ایلدی یعنی بی طاعت و قدرت ایلدی لیکن ادات استدراک اطف لب مصدرک فاعله
اضافه صورت جان یاتید می بستم حکایت حال ماضی باغلام ببرد اگر چه ظاهرا ماضی خالص معنایه در اما دوش قرینه سبیله

حکایت حال ماضی معنایه باغلام
* محصول بیت * دون کیمه سنک جشکک
خستلکی بی بی قدرت و طاق ایلدی
امالکک اطف واحساندن بنده جان
صورتی باغلام یعنی تازه جان کسب ایلدوب
حیات بولور دم حاصلی لب بکا حیات
وردی (عشق من) باخط مشکین
تو امروزی نیست * در کاهست کزین
جام هلاهل مستم (باخط مشکین تو
با حرف صله و اضافتو بیانه و لامه در
امروزی با حرف مصدر و یانست در کاه
دیراننده کج و چوقدن معنایه
مستلدر بونده کاهله ترکیب او اوب
جوقی زمان معنایه در کزین که حرف
بیان هلاهل با حرف نیست * محصول بیت *
بنم عشق و محبت سنک مشکین خطکه
همان بو کوکل دکا در بلکه نیچمه زماندر که
بو هلاهل منسوب جامدن مستم یعنی
جانک خط مدور بدن ازلی و از لدن
مست و حیرانم جانک خط مدور بی جام
هلاهل به تشبیه ایلدر که رد و اوسوبیچه
قدحدر که روم ایلدری کشکول برینه
استمال ایلدر بعض نسخه ده هلاهل
برینه هلاهل واقع اولش و بعض موج
طبع بونسخه به تابع اولوب خط مشکین
جانانی سم هلاهلانن مجا جه تشبیه
ایدر بخیلی نامه قول تزیینات سو باش
حق بو که طبعه ذره مقداری استقامتی
اولان بویه تشبیهی دوشنده کورده
فاتیجق یک کز استعاده ایلدر بویه نامه قول
تشبیهدن اغرب بودر که زهر هلاهل
ربوع زهرک آد بدر که زیاده قضا لدر
سروری افندی جام هلاهل برینه جام
هلاهل اختیار ایلدر ایکن جیع نسخه ده
جام هلاهل واقع اولش دبو کذب و فریه
ایلددر بر اقل نسخ هلاهل واقع اولش
(از نیات خودم این نکته خوش آمد که
بچور * در سر کوی تراز پای طلب نشتیم)

که حرف تعابیل و با حرف بیان بچور با حرف سبب که بچور مصراع ثانی به مرهوندر پای طلب بیانه در طلبه بانی استعاره ایلدی آصفی
ایلدی کبی بیت * درره باد به شب ناکه لیلی * غده * بوددر خواب مکر پای طلب بچور * محصول بیت * عشق ایچنده کندی نشتیدن
بکا بونکته خوش کلدی یعنی مشغله ناکه م اولدیده حدن بکا بوحالت خوش کلدی که جور سبیله سنک سر کو بکده پای طلبدن
اوطور مدیم یعنی ایلدی بکا جور فراوان سبیله سندن اوصا نوب تعاهد ایلدم

(عاقبت چشم مدار ازمن میخانه نشین * کدام از خدمت رندان زده ام تا عستم) عاقبت مدارك مقول اول و چشم مقول ثانیه چشم بودند امید مناسبه درازمن مداره متعلقه میخانه نشینه اضافت بیایه در که حرف تعلیل خدمت رندان اضافتی مصدر ك مقول در نابود ابتدای غایت ایچوندر

﴿ ۲۶۶ ﴾

مجلسه ك باشد (از پای طلب) طلب ایانندن (نشستم) او طوره دم (معنی اشارتی) بحمد الله بومار و از درله براولان صخرای عشقه عون بارله ثباتمن بونکنه بکا زیاده خوش گادی که سنگ عشقك بولنده کلان جور و جفا دن و بمن و درد و بلادن ذوق روحانتم زیاده اولوب و در لوانم اولوب سنگ عشقك طبعندن بر آن فراغت ایتمم سنگ درگاه عزتکدن غیری بر قویه کتدم

﴿ عاقبت چشم مدار ازمن میخانه نشین * کدام از خدمت رندان زده ام تا عستم ﴾

بن میخانه نشیندن عاقبت امیدن طرتمه زیرا مادام که وارم عشاق خدمتندن دم اور ششم (مفردات) (عاقبت) م (چشم) امید (مدار) طرتمه (زمن) بندن (میخانه نشین) میخانه ده او طوره بجی (که) زیرا (دم) نفس (ز) من (خدمت) م (رندان) عشاق (زده ام) نور ششم (تا عستم) حیثه اولدیقم مدبجه (معنی اشارتی) یوز نجیره عشقی کردن جائه ط قوب و درد و بلا و میخانه عشق خدا اولان درگاه عشاق ملازم دیوانه بیدارن درد عشقش فراغت عاقبت امیدن طرتمه زیرا حیثه اولدیقم مدبجه مردان خداك درگاه امیدوارن و خدمت حیات بخش اوزریمه لازم در عهده ایتممشدن

﴿ در ره عشق ازان سوی فضا صد خطرست * نانکوی که چو عمرم بسر آمد رستم ﴾

عشق بولنده اوقات جانندن یوز خطر و ارد مرصق دیمه سن که چون عمرم باشه گادی قور تادم (مفردات) (در) فی (ره) بول (عشق) م (ازان سوی فضا) اول فضا جانندن (صد) یوز (خطر) م (است) در (تا) حتی (نکوی) دیمه سن (چو) مثل (عمرم) م (بسر) باشه (آمد) گادی (رستم) قور تادم (معنی اشارتی) ای سالک بو عشق بولنده (موتوا قبل ان تموتوا) سر نه مظهر اولوب قسای نفس مرتبه سنده او اسك دخی امین اوراق ممکن دکلدر که مأمون و معصوم اولدقجه فضا جانندن دخی (الخالص علی خطر عظیم) حدیث شریفی سر نبجه صدهزار خطر و ارد مرصق دیمه که عمرم تمام اولدقده قور تلورم زیرا بعد الموت دخی جنت و جلال الله واصل اولدقجه دك خطر بی شمار و ارد مرصق همان بین الخوف والرجاء بر مرتبه درگاه حق تضرع و نیازدن غیری به چاره یوقدر

﴿ به دازیم چه غم ازناوك دادوز حدود * چون محبوب کان ابروی خود پیوستم ﴾

شمد نصکره حسودك دادوز تاوکنندن بکانه غم چونکه کندیم کان ابرو محبوب به واصل اولدم (مفردات) (به دازیم) بوند نصکره (م) بکا (چه غم) نه غم (از) من (ناوك) اوق (دادوز) کوکل دیکچی (حدود) م (چون) زیرا (با) ناله لایه (محبوب) م (کان ابرو) پای قاشلو (خود) کنسی (پیوستم) او ششم (معنی اشارتی) (انا احب الله عبدا لم یضره ذنب) غیری سر نبجه چون علم و قدر تیه اقام و چودی بلکه ذرات عالی محیط اولان حقیقه کنسی محبوب از لیه مک انوار ذاتیه سنه واصل اولوب بهر حال آنک عون و عصمتده اولدقجه شمد نصکره

﴿ حدود ﴾

بوند نصکره بنم نه غم وار حسودك ناوك آزادندن یعنی شمدنکر و حسود جفا سندن زجت چکم زیرا کنسیدك کان قاشلی محبوبه واصل اولدم حاصلی واصل جانان اولدم دخی اختیار حسودندن پروا چکم دیکدر

(بوسه بردن عقیق تو خلاست مرا * که با فوس و جفا مهر و وفا نشکستم) که حرف تعلیل با فوس با حرف سبب افسوس حیف و ظلم مناسبه در * محصول بیت * جانانه خطاب ادب و یوزر سنگ عقیق حقدسی کی دهانکه بوسه بکا حلالدر زیرا جور و ظلم سببیه مهر و وفا کی صیدم یعنی هر قدر که بکاظم و جور ایلمد که عهد وفا کی ترک ایلمد حاصلی و وفادار افده ثابت اولدم (صنی لشکریم غارت دل کرد و برفت * آما کر عاطفت شاه نگیرد دستم) صنی

﴿ ۲۶۷ ﴾

حسود بی رحم شیطانتك اغرا و تخیر بض مصیبت ایتمك ایه خانه تجلی خدا اولان قلبی زندکار و دیون ایه کور و بجز و ح قیلندندن بکانه غم وار در که (نامعصوم من عصمه الله) دینشدر

﴿ بوسه بردن عقیق تو خلاست مرا * که با فوس و جفا مهر و وفا نشکستم ﴾

سنگ درج عقیق کی لطیف دهانکی او پك بکا حلالدر که عدونك طعن و تحقیری ایه و فاعهدنی قیرمزم (مفردات) (بوسه) م (بر) علی (درج) حقه (عقیق) فیر حمزی یوز لك قاشی (تو) من (حلال) م (است) در (مرا) بکا (که) زیرا (با) للمعلا بیه (فوس) حیف و تحقیر (عدو) م (عهد وفا) م (نشکستم) قیرم (معنی اشارتی) ای معطلی بلا علت اولان محبوب استمداد فطریم سببیه سنگ الطف اللطاف كلام قدیم بی مثلك مغز و امرار روحانیه سندن تالذ و ذو قیاب اوراق بکا حلالدر زیرا ظاهرا و باطنا عدونك طعن و تحقیریه بنده سنگ عون و نصرتك برکانه (و او فوا بهدی اوف بهدی کم) آیت کریمه سی سر نبجه سنگه اولان عهده و وفای قیرمدم

﴿ صنی لشکریم غارت دل کرد و برفت * آما کر عاطفت شاه نگیرد دستم ﴾

بر عسکری محبوب بنم کوکلی بغما ایلدی و کیندی آه اگر شاهك ترجی بنم المی طومچه (مفردات) (صنی) بر محبوب (لشکری) م (م) بنم (غارت دل) کوکلی بغما (کرد) ایلادی (رفت) کیندی (آه اگر) م (عاطفت) ترجم (شاه) م (نگیرد) طومچه (دستم) المی (معنی اشارتی) (لایعجل جنود ربك الاهو) سر نبجه کنبدله مبتلا اولد یغز جنوددن به صیسی محبوب صورتنده کورینوب بنم بی تمکن اولان کوکلی بغما ایلدی و کیندی وی ثبات اولان تریبن حب شهوانه بنی وادی ضلالت و جاه هلاک آندی آه اگر ارحم الراحمین اولان شاه حقیقهك ترجی و لطاف و عاطفتی بنم المی طومچه زیرا اذن حداسر و کیمه دن عون و نصرت ممکن دکلدر بهر حال قوت و نصرت حضرت الله کدر

﴿ رتبت دانش حافظ بفلک بر شده بود * کرد غمخواری شمشاد ببلدت پستم ﴾

حافظك علی مرتبه سی فلکدن عال اولمشیدی سنگ باند قامتک محبتی بی پست ایلدی (مفردات) (رتبت) مرتبه (دانش) علم (حافظ) م (با) للمعلا بیه (فلک) م (ر) عانی (شده بود) اولمشیدی (کرد) ایلدی (غمخواری) غم بچلک (شمشاد) سرو (باند) یوکسک (ت) سنگ (پست) الحق (م) بی (معنی اشارتی) ای محبوب سنگ عون و عطاک ایه حافظك ظاهرا و باطنش علی مرتبه سی فلکدن عال اولمشیدی لکن حضرت بازیدك (عطال ذل ذل الیهود) کلای سر نبجه سنگ آتش عشق ذات علی الاعلاک اوصاف بشریه می و انانیته میحو ایدوب

بنی جله در ذلیل و خورو حقیر ایلدی

عجب آلحق مویشش بو پستده صنعت

الفات وار

در دم از بارست و درمان نیز هم دل فدای او شد و جان نیز هم

در دم و درمان دخی هم باردن در دل و جان دخی هم که فدای او شد (مفردات) (در دم) (از بارست) (باردن در) (درمان) (نیز) (دخی) (هم) (دل) (کوکل) (فد) (او) (خبر) (شد) (اولدی) (جان) (نیز) (دخی) (هم) (منا) (اشاری) (قل کل من عند الله) (آیت) (کریمه) (سریحه) (مویه) (الهی) (و مایه) (سعادت) (ابدی) (اولان) (درد عشق) (و درمان) (عشق) (دخی) (جمله) (خداوند) (نیکوین) (جمله) (دل) (و جان) (دخی) (اکافدا) (اولدی)

این که بیکو شد آن بهتر از حسن و بارمان دارد آن نیز هم

یو که سو بلر اضاقت و ملاححت حسدن بیکو کرد ویم یارمن بونی وانی دخی هم طور (مفردات) (این که) (بیکو) (شد) (سو بلر) (آن) (اطافت) (و ملاححت) (بهر) (بیکو) (ز) (من) (حسن) (م) (بار) (ما) (ز) (ن) (بونی) (دارد) (طووتر) (آن) (نی) (نیز) (دخی) (هم) (منا) (اشاری) (الطاف) (یوسف احسن) (خبری) (سریحه) (بوکلای) (که) (ابواب) (مشاهده) (سو بلر) (آیه) (تعبیر) (اولان) (اطافه) (ربانی) (و نور) (محمدی) (صدای) (صد هزار) (حسدن) (بیکو) (کرد) (چال) (کبردر) (و ملاححت) (ادراکی) (غرض) (وعبر) (اولاندر) (زیم) (محبوب) (زیم) (محبوب) (که) (عالیده) (اولان) (جمع) (حسن) (و ملاححت) (آک) (سیبله) (ظه) (وره) (کشد) (وجه) (ملاححت) (آند) (جمع) (اولشدر)

هر دو عالم یک فروغ روی اوست گفت پیدا و پنهان نیز هم

هر ایکی عالم الله ذاتی نوریک بر شعله سیدر سکا آشکاره دیدم و پنهان دخی درم (مفردات) (هر دو) (هر ایکی) (عالم) (م) (یک) (بر) (فروغ) (شعله) (روی) (ذات) (او) (خبر) (است) (در) (کفتم) (دیدم) (پیدا) (آشکار) (پنهان) (م) (نیز) (دخی) (هم) (منا) (اشاری) (هر ایکی) (عالم) (بلکه) (اون) (سکر) (یک) (عالم) (حضرت) (الله) (انوار) (تجلیات) (بی) (شمار) (ذاتی) (زین) (بر) (تجلی) (شعله) (سیدر) (ای) (عاشق) (صا) (دق) (سکا) (بو) (امر) (ار) (لد) (نیه) (دن) (براز) (آشکار) (دیدم) (و بر) (ازین) (پنهان) (سو بلرم) (که) (هر) (کسک) (افتمدی) (دکدر)

داستان در پرده میگویم ولی گفته خواهد شد بدست نیز هم

عشق داستانی مستور سو بلرم لکن قصه و حکایت به آشکاره دخی سو بلرمه کر کرد (مفردات) (داستان) (حکایه) (در) (فی) (برده) (م) (بیکویم) (سو بلرم) (لی) (لکن) (گفته) (سو بلرمش) (خواهد) (است) (شد) (اولی) (با) (لله) (لا بده) (دستان) (قصه) (و حکایه) (نیز) (دخی) (هم) (منا) (اشاری) (کرچه) (محبوب) (یک) (سری) (ناحرم) (دن) (سرا) (چون) (حکایه) (ضمیمه) (مستور) (سو بلرم) (خو) (شدر) (لکن) (سازان) (عشق) (غلبه) (سی) (و فتنه) (سک) (کی) (آثاری) (غماز) (اولان) (عشق) (آثاری) (بعض) (کر) (قصه) (و حکایت) (آشکاره) (دخی) (سو بلرمه) (کر) (کرد)

خون ما آن ترکس مستانه ریخت و آن سر زلف پریشان نیز هم

زیم قانری اول مستانه چشم دو کدی و اول پریشان زلفک اوبی دخی هم

مفردات

(مفردات) (خون ما) (زیم قانری) (آن) (اول) (ترکس) (مستانه) (ترکس) (بکزی) (کوز) (ریخت) (دو کدی) (آن) (دخی) (اول) (سر) (اوج) (زلف) (م) (پریشان) (م) (نیز) (دخی) (هم) (منا) (اشاری) (بیمه) (الله) (اوجا) (شقی) (انوار) (ذاتی) (سیله) (مست) (و مستغرق) (قلیچی) (محبوب) (حقیقت) (نظر) (عنایتی) (زی) (موتوا) (قبل) (ان) (موتوا) (سریه) (مظهر) (وفای) (فی) (الله) (و بانی) (الله) (سریه) (سند) (ایلدی) (واو) (تجلیات) (صه) (نیه) (مستانه) (بی) (حسا) (بلر) (دخی) (بشر) (بنم) (روحانیده) (تبدیل) (ایلدی)

اعتقادی نیست بر کار جهان بلکه بر کردون کردان نیز هم

جهانک کاره بر اعتقاد یوقدر بلکه دور ابدیچی فلاک اوزره دخی هم اعتقاد یوق (مفردات) (اعتقاد) (م) (یا) (وحد) (تیه) (نیست) (یوق) (بر) (علی) (کار جهان) (م) (بلکه) (م) (بر) (علی) (کردون) (کردان) (دو) (یچی) (فلاک) (نیز) (دخی) (هم) (منا) (اشاری) (بوجای) (تجلیل) (آخرت) (و قریت) (حضرت) (اولان) (عالم) (فانیسک) (ایشنه) (و خیالات) (اولان) (وارفته) (اعتقاد) (یوقدر) (که) (سریه) (الزوالدر) (بلکه) (فلاک) (دوار) (اوزره) (دخی) (هم) (اعتقاد) (یوقدر) (که) (بر حال) (اوزره) (دکدر) (متغیر) (و فانیدر)

یاد باد آنکه بقصد خون ما عهده را بشکست و پنهان نیز هم

آکسون اول که اوزیم قانری قصیده عهدی قیودی و پنهانی دخی هم قیودی (مفردات) (یاد باد) (آکسون) (آنکه) (اول) (که) (او) (خبر) (با) (لله) (لا بده) (قصید) (م) (خون) (قان) (ما) (زیم) (عهد را) (شکست) (قیودی) (پنهان) (عهد) (نیز) (دخی) (هم) (منا) (اشاری) (بوعالم) (قائیده) (متلا) (اولدیم) (ظلم) (و جهول) (نفس) (اماره) (حظوظ) (و متغیر) (ینه) (مشغول) (اولفله) (زیم) (محبوب) (از بله) (اولان) (عهد) (و پنهان) (مزی) (اونو) (نردی) (آکسون) (و خاطره) (اخطار) (اینگله) (پیلسون) (اول) (که) (اول) (محبوب) (دخی) (زیم) (عهد) (و فانی) (بکرم) (دن) (هلاک) (قصیده) (عهدی) (و پنهانی) (دخی) (قیودی) (و فانی) (الله) (تعالی) (لا بده) (الیهود)

چون سر آمد دوات شهای وصل بگذرد ایام هجران نیز هم

چون که وصل کیمه لیک دولتی نهایت بولدی فراق کونلری دخی هم کیمه (مفردات) (چون) (م) (سر آمد) (باشد) (کادی) (دوات) (م) (شها) (کیمه) (وصل) (م) (بگذرد) (کیمه) (ایام) (هجران) (آیر) (بلق) (کونلری) (نیز) (دخی) (هم) (منا) (اشاری) (چونکه) (عالم) (السنده) (اذت) (خطاب) (عزت) (و وصل) (جناب) (حضرت) (کیمه) (لک) (دولتی) (نهایت) (بولدی) (بوشه) (یکی) (فراق) (کونلری) (دخی) (کیمه) (رحیم) (وروف) (اولان) (حضرت) (الله) (مدن) (امید) (ایدرم) (صککه) (ینه) (دوات) (وصالیله) (ومشاهده) (انوار) (جالیله) (زی) (مسرور) (ایدر)

نقش خاش خون چشمه یارها آشکار ریخت پنهان نیز هم

آنک خاشک نقش نیجه کره بنم چشمه قانری آشکاره دو کدی پنهان دخی هم (مفردات) (نقش) (م) (خال) (ک) (ش) (آنک) (خون) (چشمه) (کوزم) (قانری) (یارها) (نیجه) (کره)

۲۶۸

۲۶۹

(وله ایضا)

(در دم از بارست و درمان نیز هم) (دل فدای او شد و جان نیز هم) (مصدرک) (مفول) (لله) (اضافه) (نیز) (ادای) (عطافدر) (ولوک) (منا) (سبی) (با) (کید) (ایدر) (هم) (افظی) (تزیین) (افظ) (و تکبیل) (وزن) (ایچون) (کشد) (کله) (مستانه) (خلل) (کلن) (محصول) (یت) (در دم) (بار) (دنیز) (در) (منا) (ماده) (آندندر) (دل) (باره) (فدا) (اواسی) (جان) (دخی) (بوله) (اولدی) (این) (که) (میکو) (نشد) (آن) (بهر) (ز حسن) (یارمان) (دارد) (آن) (نیز) (هم) (مصرع) (ناید) (این) (خنده) (و آن) (آه) (اشاردر) (و آن) (اشاری) (یونک) (کی) (برده) (اطافدن) (خال) (دکدر) (محصول) (یت) (بونی) (که) (خاق) (دیر) (که) (آن) (حسدن) (بیکو) (کرد) (کر) (چک) (بویه) (در) (اما) (زیم) (بار) (یزک) (حسیده) (وار) (آیه) (ده) (یعنی) (ایکبیده) (ده) (بله) (چا) (صدر) (هر دو عالم) (یک) (فروغ) (روی) (اوست) (گفت) (پیدا) (و پنهان) (نیز) (هم) (گفت) (ناخبری) (عوم) (خطاب) (افاده) (ایدر) (محصول) (یت) (ایکی) (عالم) (بله) (جانانک) (روی) (یک) (برضی) (سیدر) (یعنی) (ایکی) (عالم) (بربر) (یونک) (ایدر) (نیز) (سکا) (آشکاره) (ده) (کیر) (لیده) (سو بلرم) (یعنی) (مذکور) (مدعا) (خفی) (دکدر) (دوستان) (در) (برده) (میکویم) (سخن) (گفته) (خواهد) (شد) (بدستان) (نیز) (هم) (محصول) (یت) (ای) (دوستان) (عشق) (سوزینی) (خفی) (و پنهان) (سو بلرم) (لیکن) (آشکاره) (ده) (سو بلرمه) (در) (کرک) (قصه) (ایله) (و کر) (که) (افسانه) (ایله) (دستان) (ظهور) (مراد) (در) (یعنی) (سر) (عشق) (مستور) (قلیوب) (ظواهر) (اولیسر) (در) (خون) (ما) (آن) (ترکس) (مستانه) (ریخت) (و آن) (سر زلف) (پریشان) (نیز) (هم) (محصول) (یت) (زیم) (قانری) (اول) (ترکس) (مستانه) (دو کدی) (و اول) (زلف) (پریشان) (اوبی) (دخی) (یعنی) (شکا) (بتر) (ترکس) (مستانه) (ایله) (اول) (سر زلف) (پریشان) (دندر)

(اعتقادی نیست بر کار جهان بلکه بر کردون کردان نیز هم) (اعتقادی) (با حرف) (تنکیر) (کردان) (صفت) (مشبه) (در) (کردیدند) (دونه) (کنی) (دیگر) (اما) (دو نیچی) (دیگر) (تعبیر) (ایدر) (محصول) (یت) (جهانک) (ایشنه) (اعتقاد) (یوقدر) (بلکه) (دونه) (کنی) (فلکه) (بله) (یعنی) (علویات) (و سفلیات) (ججا) (فنا) (بدر) (بقا) (سته) (اعتقاد) (یوقدر) (باد) (باد) (آنکه) (بقصد) (خون) (ما) (عهده را) (بشکست) (و پنهان) (نیز) (هم) (محصول) (یت) (یاد) (اولوب) (آکسون) (اول) (که) (زیم) (قانری) (ایچون) (یعنی) (زی) (هلاک) (ایلیک) (ایچون) (عهدی) (و پنهانی) (صدی) (یعنی) (ایلدی) (عهد) (و پنهان) (رجوع) (ایلدی) (چون) (سر آمد) (دوات) (شهای) (وصل) (بگذرد) (ایام) (هجران) (نیز) (هم) (محصول) (یت) (چونکه) (وصل) (کیمه) (لک) (دولتی) (نهایت) (وغایت) (بولدی) (یعنی) (بابانه) (ایردی) (ایام) (هجران) (کیمه) (یعنی) (اول) (قالسدی) (بوده) (قالز) (نقش) (خالش) (خون) (چشمه) (یارها) (آشکاره) (ریخت) (پنهان) (نیز) (هم) (محصول) (یت) (چنان) (خالیک) (نقشی) (و شکلی) (کوزم) (قانری) (کرانه) (آشکاره) (دو کدی) (کیر) (لی) (دخی)

(عاشق از قاضی نرسدی بیار * بلکه از مرغوی سلطان نیرهم) مرغوی بساغه دیر * محصول بیت * عاشق فاضیدن قورقز

﴿ ۲۷۰ ﴾

(اشکارا) م (ریخت) دو کدی (نهان) م (نیر) دخی (هم) م (معنای اشارتی)
اول محبوب حقیقتك مشهده انوار ذاتیه سنگارزو و تناسی بیجه کره و بیجه زمانه نیرو
کبر او و اشکارا بگافان اغلندی و آتش عشته مبدی شرحه شرحه داغلندی و بی
رسوای عالم ایلدی

﴿ عاشق از قاضی نرسدی بیار * بلکه از مرغوی سلطان نیرهم ﴾

عاشق قاعیدن خوف ایلان شراب کتور بلکه سلطانک بسا غندن دخی هم خوف
ایلان (مفردات) (عاشق) م (از) م (قاضی) م (نرسد) قورقز (می)
شراب (یار) کتور (بلکه) م (از) م (مرغوی) (سلطان) م (نیر)
دخی (هم) م (معنای اشارتی) چنن عشفه کر قنار اولان عاشق صادق
اسرار عشقندن بی خبر اولان قاضی ظاهرا هر پرستند خوف ایلان بلکه
اذ واق رو حا نیتندن ولدت صبا دندن بی خبر اولان پادشاهان جهانک
منع و بسا غندن خوف ایلان (الوقت سیف قاطع) دیوب بهر نفس حضرت
اللهک در عشقنک و شراب عشفه مست و خراب اولفتنک طلبنده در

﴿ محنت داند که حافظ عاشقست * آصف ملک سلیمان نیرهم ﴾

محنت داند که حافظ عاشق سلطان سلیمان علیه السلام ملکک وزیر دخی هم یلور
(مفردات) (محنت) والی و اهل شرع (داند که) یلور که (حافظ) م (عاشق) م
(است) م (آصف) وزیر (ملک) م (سلیمان) م (نیر) دخی (هم) م (معنای اشارتی)
(و هم) حرامان علی اهل الله مرتبه سنده انوار جمال محبوب حقیقی ایل مستغرق
اولوب ماسوی اللهدن قطع نظر ایلان حافظی و اهل شرع و اهل عرف ججه
یلور عاشق صادق و بلکه وزیرای ملک دخی یلور و آندن استمداد ایلور
و جلالتدن خوف ایلور

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ در نهانخانه عشرت صنی خوش دارم * کز سر زلف و رخس نعل در آتش دارم ﴾
عشرت نهانخانه سنده بر لطیف دلبر طوتارم که آنک زلفی او جندن و رخندن آتشد
نعل طوتارم (مفردات) (در) فی (نهانخانه) کبر او (عشرت) م (صنی)
و محبوب (خوش) م (دارم) طوتارم (ز) م (سر) اوج (زلف) م (رخ) یکانی
(ش) آنک نعل م (در) فی (آتش) م (دارم) طوتارم (معنای اشارتی) خانه نجلی
و خلوتگاه انس و عشرت محبوب حقیقی (قد شفها حبا الله موصوف) مرش الله
اولان صدر مشرح مدد انس و جندن و ملائکه کبر او براضیف محبوب عشق
و محبتی طوتارم آنک ذات و صفات انوار نیک ظهوری سو استندن و حرارت عشقندن
دل لالائی نعل کی آتش ایچنده طوتارم

﴿ عاشق ورندم و میخواره یا از بلند * وین هم منصب ازان حوریری ویش دارم ﴾

عاشق ورندم و آواز بلند ایل شراب ایچیم و بودر منصبی اول پری ویش حوریدن

﴿ طوتارم ﴾

﴿ ۲۷۱ ﴾

طوتارم (مفردات) عاشق) م (رنده) م (قلندر) م (میخواره) شراب ایچیمی
(با و از بلند) اشکاره (وین همه) بوجه (منصب) م (ازان حور) اول حوریدن
(پری ویش) پری کی (دارم) طوتارم (معنای اشارتی) محمد الله حضرت اللهک
عاشق و ابدال الاهدن قلندر حقیتم و آشکاره شراب عشق الهی نوش و حالات
عشفه پر جوش اید ایچیم بودر منصب معنوی و بوجه دوات سر مدی بن قولنه
اول لطیف بعباده اولان حضرت اللهک محضاکرم و احساندندر

﴿ از تو زین دست مرا بی سروسامان داری * من بآه سحر زلف مشوش دارم ﴾

اگر سن بو یوزدن بی عقلسز و اعتبارسز طوتارم یک بن سحر آهیله سنک زلفکی
پریشان طوتارم (مفردات) (کر) اگر (نق) سن (زین دست) بوالدن (مرا)
بی (بی سروسامان) عقلسز و اعتبارسز (داری) طوتارم (من) بن (یا) لایله
(آه سحر) م (ت) سنی (زلف) م (مشوش) پریشان (دارم) طوتارم (معنای اشارتی)
ای محبوب اگر بی بو مبتلا قیادت اوصاف بشریت مشغولتم جهتندن بی عقلسز
و بو نسز و اعتبارسز طوتارم ابسک (اللهم ای اهو ذک منک) حدیث شریفی
سرنجه بن بچاره آه سحر ایله و صد هزار تضرع و اشتغال ایلیند (ایضا ظهیری الیک)
حدیث شریفی سرنجه سنک غفور و کریم و رؤف و رحیم صفا ایلرک مقتضا سندن
رحمت و مغفرتک امیدن طوتارم

﴿ کر بکاشانه زدن قدی خواهی زد * نعل شکرین وی بیخش دارم ﴾

اگر زدن کاشانه کلان ایستریک شکر کی لذیذ شرچر زنی و صافی شراب طوتارم
(مفردات) (کر) اگر (یا) لایله (کاشانه) او و صحبت پری (زدن) عاشق (قدی)
برایق (خواهی) ایستریک (زد) اوردن (نعل) چرز (شکر) م (شکرین) شکره
مذوب (می) شراب (بیخش) طوتارم (دارم) طوتارم (معنای اشارتی) اگر
ای محبوب بن زدن آنک خانه نجلی و محل صحبت و انس دلداری اولان دل ناسادمنه
بر فیض بلا واسطه و بر نفعه روحانی احسان ایدر ایسک قیادت لسانم اوزره شعر
صورنده یتایع حکمت لذیذ و شراب صافی عشق و معرفت لذتیه ربانیه جریانی
طوتارم و عشفه لذت ایلد روحانی بیخش ایدرم

﴿ ورنچنین چهره کشاید خط و نیکاری دوست * من رخ زرد بخونابه منقش دارم ﴾

واگر دوستک نازه خطی بویله صورت کوسره بن صرامش بکاغی قانلو صوابه
منقش طوتارم (مفردات) (ور) و اگر (چنین) بویله (چهره) صورت (کشاید) آچه
(خط) نازه کش بوی و صفات (نیکاری) شده آفتاب (دوست) م (من) ز (رخ) یکانی
(زرد) صوری (یا) لایله (خونابه) قانلی صو (منقش) نقش (دارم) طوتارم
(معنای اشارتی) و اگر اول محبوب بصیرت قلم برده لرین کشاید و بوی نجلی اوار
ذاتیه سی خانه قلبه داخل اولغه صدرم منشرح و قلبم منفتح و متفصح اولورسه
کمال سرورمدن رخ زرد می کوزمک قانلی باشیله منقش طوتارم و کثرت بکاشیله جکریم

﴿ ورنکاره منسوب خطی بونجیلین مقبول و مطبوع کور خوب * کبیر سه بن صماری بکزی خونابه ایله منقش طوتارم یعنی قانلی باشیله تر بین و تنغیش ایدرم حاصلی حسرتندن قانلی باش دو کرم ﴾

(کر تو زین دست مرا بی سروسامان داری * من بآه سحر زلف مشوش دارم)
زین دست بونک کی * بو کونه سر
بونک کی پرده سامانه عطف تفسیری
واقع اولور بی آرام و قرار و بی انتظام
حال دیمکدر سحر ناسی معنی جهشتندن
زلفه عطف سدر زلفت تقد برنده شوش
پریشان دیمکدر * محصول بیت * اگر سن
بی بو کونه بی سروسامان طوتارم سن
یعنی شمدی طوتارم یعنی سن بکارجم
زلفکی مشوش طوتارم یعنی سن بکارجم
ایلر سنک بن آه سحر کاهله زلفکی نارومار
ایدرم یعنی هر نقد در مظلوم ایسم
منحجاب الد عوتم (ور بکاشانه زدن
قدی خواهی زد * نعل شکرین وی
بیخش دارم) بوور شرطیه بیت سنا بده
اولان شرطیه به معطوفه بکاشانه
با حرف صله کاشانه امضا شکر کدر اما بونده
مطلقا خانه مرا در زدنانه اضافت
لایله در قدی با حرف تنکیر زدن بونده زدن
معنای سدر زراخواهی قبل مضارع
مخاطب در نعل بونک صنی و فافک سکونیه
چرزومزه که مجاهده بوزن نعل شمره و شمرک
شکریند اضافتی بیانییه در می پیش
صافی می دیمکدر * محصول بیت *
واگر زدن کاشانه سده قسم اوردن یعنی
قوی ایستریک یعنی بنم خانه تنزل
بوور سنک شکر طاتی شمرچرزم و صافی
بیخش باده واردر یعنی شکر کی شیرین
کلام و خالص شراب وار (ورچنین چهره
کشاید خط و نیکاری دوست * من رخ
خویش بخونابه منقش دارم) چهره
کشایدن مراد خوب کور دیمکدر خط
زینکاری بیانییه در رنکاره مذوب خط
دیمکدر خط جانانی بشاکله و صفا ایلد
کاشان و نیکار بشل اولد ایچیرن کاشانیت
ایلشرد * محصول بیت * و اگر جانانک
زینکاره منسوب خطی بونجیلین مقبول و مطبوع کور خوب * کبیر سه بن صماری بکزی خونابه ایله منقش طوتارم یعنی

قائ کوز لمدن دو کرم

﴿ ناولک غزه یار و زره زلف که من * جنکها بادل مجروح بلا کش دارم ﴾

اوقه بکوز غری و زره بکوز زلفی کتور که بن بلا کش مجروح کوکله جنک طونارم
(مفردات) (اولک) اوق (غزه) کوزلوی (یار) کتور (زره) زرخ (زلف) م
(که) زرا (من) بن (جنکها) جنکار (بادل مجروح) باره کوکل اله (بلا کش)
بلا چکچی (دارم) طونارم (معنی اشارتی) رجعت من الجهاد الا صغری الجهاد الا کبر
حدیث شریفی سر نجه ای حافظ و ناصراولان ریم بو عا جز و درم اند و بیجی ره
قو لکه نظر عون و عنائک نا و کتی و رحمت و عصمت زرهنی سلاح بخش اله که تیغ
شفقه مجروح و بلا کش کوکام اله اعدا ی معنویه روز و شب جنک
و مجاهد عظیم طونارم

﴿ حافظا چون غم و شادی جهان بر گذرست * بهر آنست که من خاطر خود خوش دارم ﴾

ای حافظ چونکه جهان غمی و سروری یکدم اوزره در یکرک اوا در که بن کندی
خا خرمی خوش طونم (مفردات) (حافظا) (جو) چونکه (غم و شادی) م
(جهان) م (بر گذرست) یکدم اوزره (بهتر) زیاده ابو (آنست) اوا در (من) بن
(خاطر) م (خود) کندی (خوش) م (دارم) طونم (معنی اشارتی) ای حافظ
(لاراحه فی الدنیا) سر نجه نعمی نعم و شراب سراب جهان بی ثباتک غمی و سروری
یکدم اوزره در همان زده لایق و احسن الحال اوا در که (قل کل من عند الله)
سر نجه بر آن ذکر و فکر و توجه خدادن فارغ اولوب اذواق روحا نیتله و انبیت
جناب حضرت اله خاطری خوش طونم و کدورات ماسودان بمید اولام

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ دیدار شد میسر و بوس و کنار هم * از بخت شکر دارم و از روزگار هم ﴾

دیدار میسر اولدی و بوس و کنار هم طالع ن شکر طونارم و زمانه دن هم
(مفردات) (دیدار) م (شد) اولدی (میسر) م (بوس) اویک (کنار) قو جق
(هم) م (از) من (بخت طالع) شکر م (دارم) طونارم (از) من (روزگار) زمانه
(هم) م (معنی اشارتی) (انجاده تورت المشاهده) سر نجه بحمد الله مشاهده
جسالت و فریت آلهی و لذت روحانی و اسرار لدنیه ر باقی عون یار به حاصل
اولدی آنکی چون بو طالع میونم قو فیک حقه مقارن اولدیغدن شکر ایدرم
و زمانه دن هم شکر ایدرم

﴿ زاهد برو که طالع اگر طالع منست * جام بدست باشد و زلف نکار هم ﴾

بوری ای زاهد طالع اگر نیم طالع ایدیم نیم المده جام اولور و نکارک زانی هم
(مفردات) (زاهد) م (رو) بوری (طالع) بخت و دوات (اگر طالع) م (من)
بن (است) در (جام) قدح م (نیم بدست) المده (باشد) اوله (زلف) م (نکار)
محبوب (هم) م (معنی اشارتی) ای زاهد خشک بوری کیت که دولت دنیا و سلطنت

عقی عاشق مولی عندند لاشی در (و هماران علی اهل الله) سر نجه اگر دولت ابدی
و سعادت سرمدی وار اید حضرت الهک بو بنده شمه احسان ایلدی
عشق ذات آلهی و هم فیوضات و تجلیات صفات محبوب شهنشاهی او اور که
قائ فی الله و باقی بالله دوائی جله دن عالدیر

﴿ ماعیب کس برندی و مستی نمی کنیم * لعل بستان خوششت و می خوشکو ارم ﴾

رندلک و مستک ایلد بز کیمه بی تعیب ایتمر محبوبلرک لای خوشدر و هضم اولیجی شراب
هم خوشدر (مفردات) (ما) بز (عیب) م (کس) کیمه (برندی) عیار لاله (و مستی)
دخی مستک ایلد (نمی کنیم) ایتمر (لعل) دوداق (بستان) محبوبلر (خوششت) لطیفدر (می)
شراب (خوشکو ارم) اوسکر بیجی (عم) م (معنی اشارتی) ای زاهد بز عوامدن حالی
سزا بچون رندلک و لالایی عباراتی ایدن قلندران حقیقتدن و شراب عشق الهیه ایلد
مستک و درد عشقه دیوانه لک ایللر دن بز کیمه بی تعیب ایتمر همان بز محبوبان
خدا نک لذت روحانیت بخش ایدیمی کلات قدسیه ری و قلوبه اشراق و اغتاج
و ذکر محبوب حقیقی اله اطمینان و سرور ابدی زیاده فلیجی شراب معنوی عشق
الهی خوشدر و لطیفدر

﴿ ای دل بشارتی دهمت محسوب نمند * از می جهان پرست و بت میکسار هم ﴾

ای کوکل سکار بشارت و یرهم محسوب قالدی شرابدن جهان پرست و شراب ایجی
محبوبلر دن هم (مفردات) (ای دل) ای کوکل (بشارتی) ر مزده (دهم) و یرم
(ت) سکا (محسوب) والی ولایت (نماید) قالدی (از می) شرابدن (جهان)
م (پرست) طولودر (بت) محبوب (میکسار) شراب ایجی (هم) م (معنی
اشارتی) ای کوکل سکار مزده و یرهم که محسوب زمانه شغل دنیا ایلد و شغل
سر خوشقلیه مرده مشایه سنده اولد قلندرین عشاقی لایا لیلرک قلوبلر شمه ازدحام
و احراقلرینه مانع اوله جق محسوب قالدی خاوت در انجمن اولفله شراب عشق الهیه
ایله جهان طولودر و عشق و محبتله شراب آلهی نوش ایدیمی اولیاء الله هم طواور

﴿ آن شد که چشم بدنگران بود از کین * خصم از میان رفت و سرشک از کنار هم ﴾

اول کیندی که برامن کوز بو صیدن نظر ایدیمی ایدی خصم اورنادن کیندی
و کوزلانی کنار دن هم (مفردات) (آن) اول (شد) کیندی (چشم بد) باوز کوز
(نگران) نظر ایدیمی (بود) ایدی (از) من (کین) بو صو (خصم) م
(از میان) اورنادن (رفت) کیندی (سرشک) کوزلانی (از کنار) قو جا قدن
(هم) م (معنی اشارتی) علوم ظاهر اها ابسک کترنی سبیله عشاق الهیک
احوال پسندیده لرته ذوق و ادراکری اولدیغدن احوال طریقی و حقیقی شریعت
محمیده بخلاف ظنله منکرین و معاندین اولوب اولیاء الله بد نظر ایلد کبر او
و آشکاره غداوت ایدن کیری کونلر کیندی شمدی چهل شایع اولوب کالانعام بل هم
اضل اولولرله عیش حیوانیه ایلد نقاری قیده دوشوب ارادن خصومت و خصم الزدن

(ماعیب کس برندی و مستی نمی کنیم * لعل بستان خوششت و می خوشکو ارم)

عیب کس مصدرک معنویه اضافیتدر
برندی باحرف سبب و باحرف مصدر
مستیده بویه در خوشکو ارم خوشدر
یعنی بو ایکی لذت نسته ایلد نفیسه ایلد
بز عیب ایلر * محصول بیت * بز کیمه
رندلک و مستک سبیله عیب ایلر یعنی
محبوبلرک لعل کبی قرمز دوداقی زیاده
(ای دل بشارتی دهمت محسوب نمند * از می جهان پرست و بت میکسار هم)

میکسار زیاده نوش * محصول بیت *
ای کوکل سکا مشتاق و یرهم و باور بریمی
محسوب قالدی یعنی فوت اولدی چماتده
باده دن پرست و محسوب باده نو شنده
(آن شد که چشم بدنگران بود از کین * خصم از میان رفت و سرشک از کنار هم)
شد بونده رفت معنای در تقدیری
آن حال رفت در که حرف بستان چشم بد
باید نگران صفت مشبهه در بقا ن
معنای اما اکثری اسم فاعل معنای
و برز یعنی باقی کین بوسو سرشک
کنار دن کینک ترک کریده دن کنار
محصول بیت * اول حالت کیندی که
یراماز کوز بو صودن ناظر ایدی یعنی
ناکاهی محسوب پنجه سته گرفتار اولق
حالی کیندی خصم ارادن کیندی
کوز باشیده کنار بر دن اقدادن کیندی
یعنی محسوب خوفدن اغفلدن فورتلدی

(ناولک غزه یار و زره زلف که من * جنکها بادل مجروح بلا کش دارم)
که حرف تبدیل و من مصراع ثانی به
مره و ندر * محصول بیت * غزه ناو کتی
و زلف زرهنی کتون که بن دل مجروح
بلا کشله جنک طونارم یعنی دل مجروح
بلا کشله صواشم وارد که نیون بی
بو بلاره دوشردی دبو (حافظا چون
غم و شادی جهان بر گذرست * بهر آنست که من خاطر خود خوش دارم)
آنست که من خاطر خود خوش دارم
محصول بیت * ای حافظ چونکه
جهانک غم و شادی باخی یکدمه در یعنی
نه غمه ثبات وار و نه سرور ده ایکسده
متعاقب و گذراند پس اول یکدر که
بن کندی خاطری خوش طونام حاصلی
اول یکدر که نه غم نالم و نه شادیدن
مسرور اولام (وله ایضا) (دیدار شد
میسر و بوس و کنار هم * محصول بیت * دیدار
و از روزگار هم) * محصول بیت * دیدار
میسر اولدی بوس و کنار دخی یعنی
دلبری پهلویه چککده میسر اولدی
کندی طالع ن شکر طونارم و وارد
روزگار دنده یعنی طالع روزگار موافق
و اکا مساعد اولدی (زاهد برو که طالع
اگر طالع منست * جام بدست باشد و زلف
نکار هم) زاهد مشادی جام نیم معنی
چندتن دسته مقید در بدست باشد
تقدیرند باحرف ظرف * محصول بیت *
ای زاهد وار کیت طالع اگر نیم طالع
ایسه یعنی طالع بن بیلدیکم طالع ایسه
قدح المده اولور زلف جانانده یعنی طالع
بکا مساعد در هر وجهه

* مجموعه بخواه و صراحی بیا رهم *

تفرقه تفعل یا بندن مصدر در بای مصدر حذف اول توب بدلیه تاو رلش در بو حذف و بدلیه تاو بر مک تفعل یا بنگ ناقصه قیاس مظهر در اما سالمه سماعید رفاه حفظ * محصول بیت * خاطری بریشانانی الینه و بر مک زبرکست دکلدر یعنی کوکلی مغموم و مغموم طوئقی غائل ابشی دکل بر مجموعه غزل ایسته و بر صراحی دخی کتور یعنی پردیوان غزل و بر صراحی ایله خاطره خوش طوئق (رخا کین عشق فشان جرعه لبش * تاخاک لعل کون شود و شک بارهم) خاکیان خاکینک جهمیدر با حرف نسبتدر خاکی نهاده و درویش مشرب دیمکدر و جاو در که خاک اولان مونی مراد اوله یعنی مرده عاشقار حشفه اضافت لامیه در فشان فعل امر صاج یعنی شارب و بدل ایله دیمکدر جرعه لبش بیانیته در مجازا تا حرف تعال املکون اصل کی مشکبار و صف تر کیبیدر بار بدندن مشک باغدر بریچی مفاسنه * محصول بیت * عشق خاکی نهادلینه جانانک و یا صر ده عاشقانه جرعه لبی صاج تا کیم خاک اصل کی اوله و مشک باغدر بریچی دخی (چون کاشات جله بیوی تو زنده اند * ای آفتاب سایه زما بر مدارهم) * محصول بیت * چونکه کاشات یعنی مخلوقات جله شک امید کله زنده در ای آفتاب سایه لطفکی زدن قالدرمه یعنی مخلوقات جله شک اطفکله حیات بولهلم (چون آب روی لاله و کل فیض حسن تست * ای ابر اطف برمن خاکی بیا رهم) * محصول بیت * چونکه لاله و کلک یوزی صوی سنک حسک فیضنددر ای اطف و احسان بوادی بن خاکینک اوزر بنده باران فیضک باغدر بنده فیضکدن محروم قاله باین

کوز باشلری دو کک دخی کیتدی

* خاطر بدست تفرقه دادن نه زبرکست * مجموعه بخواه و صراحی بیا رهم *

خاطری پراکنده لک الله و بر مک زبرکست دکلدر مجموعه ایسته و هم صراحی کتور (مفردات) (خاطر) قلب (بدست تفرقه) غم و بریشانانی الله (دادن) و بر مک (نه) دکل (زیری) عاقلانی (است) در (مجموعه) م (بخواه) ایسته (صراحی) قدح (یار) کتور (معنای اشارتی) حق آملیک غیری به کوکل و بر مک کاه خاطری کی اکل و رات ماسوا ایله بریشانان ایدوب ماخلق اهلک اولان معرفه تلهسدن بهره دار اولمق مائل کاری دکلدر بحرک عشق آملی اولان بر مجموعه طلت اهل الله طلب ایله زبراکلت اهل الله (چند من جتوداهه) در انتری مطالعه و تلاوت تعاون ایله و شراب عشق آملی دخی کسب و تحصیل ایله

* بر خاکیان عشق فشان جرعه لبش * تاخاک لعل کون شود و شک بارهم *

آلک کی جرعه سنی عشق خاکیری اوزره صاج تاخاک لعلکون و مشک باغدر بریچی اوله (مفردات) (بر) علی (خاکیان) ط پراغده منسوب اولور (عشق) م (فشان) صاج (جرعه) م (لبش) آملک دوداغی (تا) حتی (خاک) طبرقی (لعلکون) امل کی (شود) اوله (مشکبار) مشک باغدر بریچی (معنای اشارتی) بعد هذا شفقت خلق الله ایدوب راه عشقه وجودی خاکه یکسان و خور و ذلیل ایلان عاشقین صادقی راه مستقیم هادی و حیات جاودای بخش ایدوبی کلام الله ایله و کلمات اهل الله ایله ارشاد ایدوب جرعه عشق خداوند توش ایدور مک سنی ایلیم سن تا که مستعد اولان خاکبش اصل کی اطف و سماعی قلبلرکدن قدح حکمتی و لذات روحانی مسک کی باغدر پرل و اظهار ایدل

* چون کاشات جله بیوی تو زنده اند * ای آفتاب سایه زما و مدارهم *

چونکه جله کاشات سنک رایحه کایله دیرلدر ای آفتاب سایه کی هم زدن دریغ طوئمه (مفردات) (چون) م (کاشات) موجودات (جله) م (با) للملابسه (بوی) رایحه (تو) سن (زنده اند) دیرلدر (ای آفتاب) م (سایه) کولکه (زما) زدن (وا) کیرو (مدار) طوئمه (معنای اشارتی) ای اتوار محمد به به وراثت ایله وجود مسعودی رحمة الله لیلان اولان قطب زمان و مظهر تجلیات اتوار ذات وصفات خدا اولمغه نظرگاه حضرت زدن مستعدین چونکه کاشات جله سنی سنک اکرم وجودک و انفس طیبه ک سبیل دیرلدر ای آفتاب حقیقت سایه کی هم زدن دریغ طوئمه

* چون آب روی لاله و کل فیض حسن تست * ای ابر اطف برمن خاکی بیا رهم *

چونکه لاله و کل اطفی سنک حسک فیضدر ای لطف معنای بن خاکی اوزره دخی باغدر (مفردات) (چون) م (آب روی) اضافت و حیات (لاله و کل) م (فیض) اثر (حسن) م (تو) سن (است) در (ابر) بوات (اطف) م (برمن) بنم اوزره

* بیا رهم *

(یار) باغ (هم) دخی (معنای اشارتی) ای بر شفیقم جگری عشق و دردا کم به ایله خون اولش عاشقارک و کل کی محبوب خدا اولان عارفانک روئقی و اطفافی سنک حسن خلافتک و کال فریذک اثر فیضیه در ای لطف معنای بن خاکی ذلیل اوزره دخی حیات ایدی بخش ایدوبی فیضک رحمتی افاضه ایله

* اهل نظر اسیر توشد از خدا بنرس * و از انتصاف آصف جم اقتدارهم *

اهل نظر سنک اسیرک اولدی خدادن خوف ایله وجه قدرتلو و ترک انتقامندن هم خوف ایله (مفردات) (اهل نظر) م (اسیر) م (تو) سن (شد) اولدی (از) من (خدا) م (بنرس) خوف ایله (از) من (انتصاف) انتقام (آصف) وزیر (جم) پادشاه (اقتدار) قدرت (هم) م (معنای اشارتی) ای مر شد دلوازم اهل علم و اهل معرفت سنک علوم لدنیک سبیل جله اسیرک و محتاج اولدی خدا دن خوفکی زیاده ایله و پادشاه حقیقت اولان نغم کاشات علیه افضل الحیات سید الکوین قدح عزمک قانقسای غوث اعظمک و اثر نه تاج اولد یغک قطب الاقطابک انتقامندن هم خوفکی زیاده ایله و کلام غلبه عشقه سکر و حیرت و ناز کلا مبد ر مفعول در

* برهان ملک و دین کزدست وزارتش * ایام کان عین شد و در بیا رهم *

ملک و دینک برهانیدر که آنک وزارتی اشدن ایام معدن قدرتلو اولدی و در باغنا لوهوم (مفردات) (برهان) دایل (ملک و دین) م (ز) من (دست) ال (وزارت) و زبرک (تق) ضمیر (ایام) م (کان) معدن (بمین) قدرت (شد) اولدی (در با) م (بیار) غنی (هم) م (معنای اشارتی) اول غوث اعظم ملک جهانک و دین محمدیه نک برهان قطعه بسی و ظهیر و معیندر که آلک (ید الله فوق اید بهم) آیت کریمه سی سرنجه دست خلافتدن و قوت قدسیه سندن حالایام حیاشده اصحاب بین معدن قدرتلدن قوت روحانیت کسب ایدلی و اصحاب شمال دریا کی غنایله هم کسب معیشت و حیات دنیاده خوش حال اولدی

* بر باد رأی اتور او آسمان اصبح * جان میکند فدا و کواکب شرهم *

آسمان آنک اتور رأی شک بادی اوزره صباحه دك جانی فدا و کواکب هم شار ایلر (مفردات) (بر) علی (باد) ذکر (رأی) اراده (اتور) م (او) ضمیر (آسمان) کواکب (اصبح) م (جان) م (میکند) ایلر (فدا) م (کواکب) بلدلر (شار) صاجر (هم) م (معنای اشارتی) اول وراثت عقل بی مثل محمدیه صلی الله علیه وسلم سبیل حافظ و متصرف عالم اولان ذات عالی قدیرک روشن ضمیرک رأی مصیبتک ذکر اوزره آسمان وزمین دوام و بقا بولوب شکرانه آسمان صباحه دك جانی فدا و کواکب هم شار ایلر را حق سبحانه و تعالی برهان نیویه بی باقی ایلشدر و او ایام الهی آنک اظهم نه سبب ایلشدر تا که آیات حق و حجت صدق محمد صلی الله علیه وسلم ظاهر اوله و انتری و البان و متصرفان عالم ایلشدر احادیث صحیحه در وارده در که

* و از انتصاف آصف جم اقتدارهم *

* محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب بیورر اهل نظر سنک اسیرک اولدی الاهدن قورق دخی جم قدرتی پادشاهک و زری انتصافدن انتصاف ظالمه ایلدی کلک جزاسین و بر مکه دیرل (برهان ملک و دین کزدست وزارتش) ایام کان عین شد و در بیا رهم (برهان آصفک عطف بیا رهم) و دینه اضافت لامیه در که حرف ربط صفت دست وزارت بیانیته شین ضمیر برهان راجعدر وزارت و اولک کسریله اغت مشهور در اما فتح و اواده اقتدار ایام کان بیاید در و بالا به مجاز این قدر بری صاحب بین شد عین بونک کی پرلده قدرت و قوت معنایته در بیا رهم صا حب بیا رهم بیکدر و بیا رهم بونک کی پرلده غنا و مال معنایته در بیا رهم بیکدر قضا ل متقدمینده در جوق کاور تنه که قوام الدین کجینک بد به سنده واقعه در بیت (نایاد تو وجود خورد عین شد عین زمانه بر بیا رهم) * محصول بیت * آصف دید بکمر برهان الدین در که آنک وزارتی اشدن ایام معدن زمانی صاحب قدرت و قوت و دریا زمانی صاحب غنا و مال اولدی یعنی آنک بین وزارت بیه تمام عالم غنا و ثروت صاحبی (بر باد رأی اتور او آسمان اصبح * جان میکند فدا و کواکب شرهم) رأی اتور بیکدر بصح با حرف ظرف صباحه وقتند دیمکدر مصرع ثانی به مرهوندر * محصول بیت * برهان الدینک نورانی فکری باده آسمان صباحه وقتند جانی فدا و کواکب دخی جانی بدل ایلر حاصلی آسمان و کواکب رأی اتور بیه جانی فدا ایلر صباحه ظهور اید بیکدر کواکب اقول ایلک ضروریدر بوحالته شاربش

(کوی زمین بوده چو کان عدل تست * وین برکشیده کنبد نیلی حصار هم) کوی زمین بیاندر بوده رانک قحی و ضعیله لتدر قشش دیکدر چو کان عدل بیانید و بر بوده نك فاعلی یعنی فاعلیه مضاعف در برکشیده قالد رمش یعنی بلند اولش معنایه کنبد نیلی حصار بیانید کنبد قبه

﴿ ۲۷۶ ﴾

آسمانند باران آنرا که اقدای برکاتیه کاور و زمینند نباتات آنرا که صفای احوالند بدن پیر و مسلمانان کفار اوزره نصرانی آنرا که متبله بولور اول اولیاء اللهدین درت بیکی قصاب عزنده اوبله مستور در که بری اول برغیری بی آنگار و کندی حالک جلالی بیلزل و جیسع حالد کنبدین و خافیدن مستور اولور اما اول اهل حل و عقد و سرعسر رجال درگاه حقدرد اوچیزل وارد که انتره اخبار دیرل و فرقلر وارد که انتره ابدال دیرل و بد باروار در که انتره ابرار دیرل و در تلو وار در که انتره اواناد دیرل و اوچلر وارد که انتره نقبا دیرل و وروار که اکافعل و غوث دیرل و بوجه بری برلینی بیاور ل و اموار بری برینه محتاج او اولور بونک اوزرینه دخی اخبار وارد و اهل حقیقت بجهل در اولیاء اللهدین بر قوم دخی وار در که انتره اوبیان دیرل ظاهرده بر پیره احتیاجی اولور زیرا انلری حضرت رسالت صلی الله تعالی علیه و سلم اخذین بلا واسطه غیر تربیه و پرورش ایلر اودیس القرنی رضی الله عنیهی تربیه ایلدیگی کبی بوبر عظیم مقامدر که بودوات عالم به هر یکسده ایشین (ذلک فضل الله یؤتی من یشاء) و هر بر روحا نینله تربیت بونکره دخی اویسی دیرل

﴿ کوی زمین بوده چو کان عدل تست * وین برکشیده کنبد نیلی حصار هم ﴾

بر طایفه سنک عدلک چو کانک فایزیدر و بولند چوبت رنگو حصارک قدسی هم (مفردات) (کوی) طوب (زمین) بر (ر بوده) فایز (چو کان) م (عدل) م (تو) سن (است) در (وین) بو (برکشیده) بوقاری جککش (کنبد) قبه (نیل) چوبت (یا) نسبه (حصار) م (هم) دخی (معنای اشارتی) ای کریده اولیا باذن خدا طوب کبی اولان بر سنک تصرف عدلک چو کانکده وزیر حکمکنده در و بو ارضی محیط اولوب روز و شب دوار اولان چوبت رنگو آسمان مانند حصارک قدسی دخی سنک حکمکنده در

﴿ عزیم سبک عنان تو در گردش آورد * این بایدار مرکز و عالی مدار هم ﴾

سنک سبک عنان عزیم حرکت کنور بونایت مرکزی وهم بوعالی دائر مداری (مفردات) (عزیم) قصد (سبک) یعنی (عنان) اوبان دیرکینی (تو) سن (در) فی (گردش) حرکت (آورد) کنور (این) بو (بایدار) ثابت و برقرار (مرکز) زمین (عالی مدار) آسمان (هم) دخی (معنای اشارتی) ای خلیفه الله فی الارض اولان عزیم سنک سریع الانتقال اولان قلب مظهر فیض بلا واسطه الهیهک توجهی بوارض ثابتی و بوعالی دائر آسمانی حرکت کنور که بوارض و آسمانک قرار ی و ثباتی و حرکات و سکناتی جمله سنک عزیم لیل اولان وجود معبودیکز حیاتی و بقای سبیل در

﴿ تا از نیجه فلک و طور دور اوست * تبدیل سال و ماه و خزان و بهار هم ﴾

حتی فلکک و آنک دوری طورنک نتیجه ستند سال و ماهک تبدیل و خزان و بهار هم (مفردات) (تا) حتی (از) من (نیجه) م (فلک) م (طور) م (دور) م (او)

﴿ ضمیر ﴾

﴿ ۲۷۷ ﴾

ضمیر (است) در (تبدیل) م (سال) ییل (ماه) آی (خزان) م (بهار) م (هم) دخی (معنای اشارتی) حتی فلکک بقای و آنک دوری اطوارنک نتیجه سی اولان تبدیل سال و ماه و نظام فصول اربعه بنه سنک حیات بخش عالم اولان وجود مسعود کل بقای سبیل در

﴿ خالی مباد کاخ جلالت ز سروران * وز ساقیان سرو قد کاهزار هم ﴾

سنک جلالت قصری سرورل دن خالی اولسون وکل بکا قلو سرو بوباو ساقیلردن دخی خالی اولسون (مفردات) (خالی) م (مباد) اولسون (کاخ) کو شک (جلال) عظمت و شوکت (ت) ضمیر (ز) من (سروران) سرورل (وز) من (ساقیان) م (سروقد) سروی بوبلو (کاهزار) کل بکافلو (هم) دخی (معنای اشارتی) ای غوث اعظم و خلیفه خدای اکرم داد حقله سنک عالی منظم قیچی ماطنت و شوکت و جلال و عظمتک قصری وجود مسعود کل بقایه خالق عالمک نظام و نعم حقله متعم اولقله اولان سرورل دن خالی اولسون و وجهه ساعد الله محبوب خدالردن و سائر راه حقله مستقیم اولان اولیاء الله لردن دخی خالی اولسون

﴿ حافظ که در شای تو چندین کهر فشاند * پیش گفت بود خجیل و شر مسار هم ﴾

حافظ که سنک ثناکده بوقدر کوهر نثار ایلدی سنک کفک فشاند خجیل و هم شر مسار اولور (مفردات) (حافظ) م (در) فی (نثار) م (تو) سن (چندین) بوقدر (کهر) م (فشاند) صاجدی (پیش) اولک (کف) ال آیه سی (ت) ضمیر (بود) اولور (خجیل) م (شر مسار) خیالی (هم) دخی (معنای اشارتی) ای مظهر اسماء و صفات الله اولان خلیفه خدا حافظ عاجز که سنک فی نهاده اولان اوصاف جبهه لکدن بقدر خویش بوقدر جواهر دن اعلی اوصاف محمدیه کدن بیان ایلدی لکن سنک صفات جللیه که نهایت اولدی بدن سنک حضور کده خجیل و شر مسار در همان مرادی سنک لطف و احسانکه مظهر بتدر متعالله بیرکات همهم

﴿ وله ابضا ﴾

﴿ روز کاری شد که در میخانه خدمت میکنم * در لباس فقر کاری اهل دولت میکنم ﴾

بر زمان اولدی که میخانه ده خدمت ایلرم فقر لباسند اهل دولت ایشینی ایلرم (مفردات) (روز کاری) بر زمان (شد که) اولدی که (در) فی (میخانه) م (خدمت) م (میکنم) ایلرم (در) فی (لباس) م (فقر) م (کاری اهل دولت) م (میکنم) ایلرم (معنای اشارتی) بجمدا الله توفیق خدا ایلر بر زمان اولدی که شراب عشق آلهی و آب حیات علوم لدنیه ربانیک میخانه سی اولان حضور مشایخ عظامه خدمت ایلرم آنرا که صوبتی و نظر حیات بخش لری برکاتیه فقر لباسند سلطان حقیقت اولوب انفس و افاق تصرفند اهل دولت ایشینی ایلارم

﴿ واعظ ماوی حق نشنید بشنوان سخن * در حضورش تو میکنم نه غیت میکنم ﴾

﴿ ۷۰ ﴾

حق توقوسی ایشندی یعنی دویمادی سن ایشیت زیر ابو سوزی حضور کده ده سوبلرم غیت و مساوی ایللم یعنی اهل حق اولوب مر ای اولدی یعنی یوزنه سوبلرم اغشیاب ایللم

(خالی مباد کاخ جلالت ز سروران * وز ساقیان سرو قد کاهزار هم)

جلالت بیانید در ساقیان سرو قد کاهزار

اضافله بیانید زرد * محصول بیت *

حاصلی قیامت دك خالی اولسون کاخ

جلالت یعنی عظمتک سرانی سرورل دن

و سروفا متلی کل بکا قلی سا قیلر دنده

خالی اولسون حاصلی وز بر نایدله عادر

(حافظ که در شای تو چندین کهر فشاند

* پیش گفت بود خجیل و شر مسار هم)

* محصول بیت * حافظ که سنک ثناکده

بوقدر کهر صاجدی یعنی سنی مدح

وسکا دعا ایلنده بوقدر لطیف ایات

سویلدی سنک سخنی آوجک فتنه خجیل

و شر مسار در یعنی سنک الکدن چیقان

جوا هر اموال فتنه واکا نسبت هیچ

نشد دکلر (وله ابضا) (روز کاری

شد که در میخانه خدمت میکنم * در لباس

فقر کاری اهل دولت میکنم) روز کاری

با حرف وحدت کاری اهل دولت اضافری

لا بیسه زرد * محصول بیت * بر زمان

اولدی که میخانه ده خدمت ایلرم فقر

لباسند اهل دولت ایشینی ایلرم

یعنی زی فقراده اکا بر ایشینی ایلرم یعنی

پیرمفک خدمتی او او دولت در آنکی چون

اکا مشغول (واعظ ماوی حق نشنید

بشنو کین سخن * در حضورش تو

میکنم نه غیت میکنم) کین اصلی که

این ابدی که حرف تعلیل این سخن

مصراع ثانی به مر هوند غیبت غینک

کسر به شول سوز دیرل که بر کیمه

آرد نیجه سوبلیجک ایشنه غنک اوله اگر

اول سوز کرچک اولور سه غیت دیرل

واکر کذب اولور سه بهتان دیرل خواجه

حضوره مقابل استعمال ایلد یکدن

ظواهر استی در اولان بودر که غینک

فخدیله اوله * محصول بیت * بر زمان و اعظم

حق توقوسی ایشندی یعنی دویمادی سن ایشیت زیر ابو سوزی حضور کده ده سوبلرم غیت و مساوی ایللم یعنی اهل

حق اولوب مر ای اولدی یعنی یوزنه سوبلرم اغشیاب ایللم

(تا که اندر دام وصل آرم نذر وی خوش خرام در کنیم انتظار وقت فرصت میکنم) تا حرف تعلیل که حرف بیان اندر ادات صله دام وصل پیاپی آرم فعل مضارع متکلم وحده کنورم دیکدر نذرو تا تک و ذال مجمله تک فاعله و زانک سکونیه سوکلون قوشی خوش خرامه اضافتی بیانیه وصف ترکیبی اقسامند نذر کوزل صالشی نذرو دیکدر یکیم هم صبر مستدر کدر ضرورت وزن ایچون انتظار وقت مصدرک مفعوله اضافتید فرصت اضافت لامید در محصول بیت وصل طوزافینه خوش خرام بر نذروی کنور میچون یعنی نذرو صالشی بر نیکار واصل اولی ایچون بوضوده فرصت و قینه انتظار ایدرم یعنی فرصت و قینه منظم بر نسخه ده در کسین انتظار روقت فرصت میکنم بوقدر برجه مین صبر مستدر ک اولی و لکل وجهه (چون صبا افغان و خبر ان میروم تا کوی دوست و وزیرا حین وکل استمداد همت میکنم) افغان و خبر ان صفت شبهه در دوشه رک و قاله رق دیکدر تا حرف انتہاد الی مناسه ریاحین جعفر بخاندن خوش قوفو او نباتات کلی ریاحینه عطف ایلک عطف الخاص علی العام قیلند نذر استمداد مدد طلب ایلکدر یعنی همت دیکدر محصول بیت صبا کبی دوشه رک و قاله رق کوی دوشه دیکدر رم یعنی آهسته آهسته واریم دخی بول یو ادا شلرند یعنی ریاحین وکلند همت مددین طلب ایدرم یعنی آهسته آهسته بولرند همت دیکدر (زلف دایردام راه و غریزاش تیر بلاست) یادارای دل که چندین نصیحت میکنم محصول بیت زلف دایر بول طوزا فیدر و غریزی بلا او فیدر ای کوکل خاطر کده طوت که سکا بوقدر نصیحت ایلرم یعنی زلف و غریزه دایردن بر هیز ایله صغیر

بزم واعظین حق رایحه سنی طوی عیدی بوسوزی استماع ایلک حضور کنور دخی سوبارم غیت ایلرم (مفردات) (وا عطا) م (ما) بز (بوی) رایحه (حق) م (نشدید) طوی عیدی (بشو) ابشت (این سخن) بوسوزی (در) فی (حضور) م (ش) صبر (میگویم) درم (نه غیت میکنم) غیت ایلرم (معنای اشارتی) (من لاسلوکله لایانله) کلاسی سر نجه اثر اولیاء اللہ نبعیت ایغیوب مجرد علوم ظاهر ایله مرور اولد بقدن بزم واعظ تجلیات حق لذتی کیفیت روحانیت رایحه سنی طوی عیدی بوسوزی لهو وطن ایغیوب سمع جائله استماع ایله (من لم یذق لم یعرف) دیوانک حضور کنور دخی سوبارم غیت ایلرم

خو نای اندر دام وصل آرم نذروی خوش خرام در کنیم انتظار وقت فرصت میکنم بر خوش خرام سوکلنی عجب فین وصل دامنه کنورم کیده یم و فرصت و قینه انتظار ایلرم (مفردات) (نای) فینه دک (اندر) فی (دام) دوزاق (وصل) م (آرم) کنورم (نذرو) سوکلن قوشی (یا) وحسنه (خوش خرام) خوش صالشی (در کنیم) بوضوده یم (انتظار) م (وقت) م (فرصت) م (میکنم) ایلرم (معنای اشارتی) اول کمال تقدسده اولان محبوب لطیف صلی الاعلا به عجب نه زمان وصلت بواوب کندویه ربط قلب کلی ایتمکله تجرید و تفرید مرتبه سن بولغیچون دامنه نفسم اوزده مراقب او اوب انشاء الله وصلت ایچون فرصت و قینه انتظار ایلرم و امید وارم

خو چون صبا افغان و خبر ان میروم تا کوی دوست و وزیرا حین وکل استمداد همت میکنم صبا کبی افغان و خبر ان دوست محله سده دین کیدرم و بول رفیقانرند همت طلب ایلرم (مفردات) (چون) مثل (صبا) م (افغان) دوشچی (خبر ان) قاله بیچی (میروم) کیدرم (تا) دک (کوی) محله (دوست) م (از) من (رفیقان) م (راه) بول (استمداد) طلب (همت) م (میکنم) ایلرم (معنای اشارتی) بحمد الله عون باریله صبا کبی سریمار روزوشب راه حقه صحیح و اصدق والسر وایاقیمز و او بور و او یائق و ادبیل و ادبسن و صلت امید به سعی و طلب ایله (فقروا الی الله) سر نجه جانب حقه کیدرم و مشایخ عظامدن و سالکان راه حقیقتدن استمداد و همت طلب ایلرم

خو زلف دایردام راه و غریزاش تیر بلاست یادارای دل که چندین نصیحت میکنم دلبرک زلفی دام راه و آنک غریزی بلاتر بدر خاطر کده طوت ای کوکل که سکا بوقدر نصیحت ایلرم (مفردات) (زلف دلبر) م (دام) دوزاق (راه) بول (غریزه) کبرک (ش) آنک (تیر) اوق (بلا) م (است) در (یاددار) خاطر کده طوت (ای دل) ای کوکل (چندین) بوقدر (ت) سکا (نصیحت) م (میکنم) ایلرم (معنای اشارتی) زیر انجلیات اتوار صفات الهی جاذب قلوب عاشقاندر و نظار عنایت رحانی ابتلا یمن و بلا یای مشاققند (اشهد بالله علی الانبیاء) الخ حدیث شریفی

سر نجه ای کوکل بوا سیراری اطر کده طوت که امید وصلت تحمل بلا و محنت در سکا بوقدر نصیحت ایلرم که با تحمل با صبر

خو خاک کویت زجت ما بر نایدیش ازین لطفها کردی بنا تحقیق زجت میکنم سنک کویتک خای بزم زحمتز بوندن زیاده تحمل ایدرم لطف ایلک ای محبوب زجتی تحقیق ایدرم (مفردات) (خاک) طیارق (کوی) محله (ت) سنک (زجت) م (ما) بز (بر ناید) طوق کنورم (بیش ازین) بوندن زیاده (لطفها) لطف (کردی) ایلک (بنا) ای محبوب (تحقیق) م (زجت) م (میکنم) ایلرم (معنای اشارتی) بوسنک عشق و محبتک بولند خاکه یکسان اولش عاشق بیچاره (لا یكلف الله نفسا الا وسعها) سر نجه بزم زحمتز بوندن زیاده تحمل ایلرم دیونکیاف مالایطاق ایلک لطف ایلک ای محبوب لطیف بزدخی بزانفع اولان زحمتی تحقیق ایدرم و اکا تحمل ایدرم

خو دیده بدین پوشان ای کریم عیب پوش زین دلبرها که من در کج خلوت میکنم ای ستار العیوب اولان کریم عیب کور بچینک کوزنی اورت بواذ بسزک لردن که بن خلوت بوجا غنسه ایلرم (مفردات) (دیده) کور (بدین) کور (کوریچی) (پوشان) اورت (ای کریم) م (عیب پوش) عیب اور نیچی (زین دلبرها) بواذ بسزک لردن (من) بن (در) فی (کج) بوجا قی (خلوت) م (میکنم) ایلرم (معنای اشارتی) ای ستار العیوب اولان کریم (یوم تبلی السرار) ده بود کلو عیب کور بیچی کافر و مسلم ارا سنده اظهار اینشکاه بونفس و شیطانه او بوب خلقدن کبر لوسن علام الغیوبک حضور معنو بسنده خلوت بوجا فی زعیله بوقدراد بسزک لکار و بوقدر معصیتلر که ایشلدم عید عاصی رسوا و رذیل ایلک که قول سنک قولکدر

خو حاش لله کز حساب روز حشرم بالک نیست فال فردا میرتم امر و زعشرت میکنم حاش لله که قیامت کو تنک حسابندن بکا خوف بوقدر بار تک فانی اوردم بو کون حشرت ایلرم (مفردات) (حاش لله) حضرت الهی عیاقو اوئدن تیز به ایدرم (از) من (حساب) م (روز حشر) قیامت کونی (م) بکا (بالک نیست) خوف بوقدر واردر (فال فردا) بار تک تفانی و حسن ظنی (میرتم) اوردم (امروز) بو کون (حشرت) م (میکنم) ایدرم (معنای اشارتی) بوقدر بی ادبک و بوقدر جسارت حاش لله که قیامت کو تنک حسابی خوفسز لکندن و اعتقاد سز لکندن دکل (جعل الله الرحه مائه جزاء کم عتده تسعة وتسعين و اربع فی الارض جزا وحدا) الخ و فی دوا به (واخر الله تسعة وتسعين رحه یرحم بها عباده المؤمنین یوم القیامه) حدیث شریفی سر نجه سنک سعت و سابقه رحمتک اعتمادا و حسن ظن و تقالا بو کون حشرت و ذوق بشریت ایلرم زیرا (انا عند ظن عبیدی بی) سنک وعد کریمکدر ازین عرش آمین میکنم روح الامین چون دقای پادشاه ملک و ملت میکنم

(خاک کویت بر ناید زجت مایش ازین لطفها کردی بنا تحقیق زجت میکنم) بر ناید طاقت کنورم و تحمل ایلر دیکدر پیش ازین بوندن آرتق محصول بیت سنک محاک طیارقی بزم زحمتز بوندن آرتق طاقت کنورم یعنی جوق کلوب کندیگر تحمل ایلر ای بت اظفار ایلک زجتی تحقیق ایدرم شمدنکرو یعنی کویکه جوق واریمسلم که زجت چکمه سن (دیده) بدین پوشان ای کریم عیب پوش زین دلبرها که من در کج خلوت میکنم (دیده) بدین اضافتی لایه و بیانیه بین محنت درید یسک کوزنی و باید بین کوزی پوشان ادات آملیه ضرورت وزن ایچون کاشدر والا پوش متعبدن کریم عیب پیش بیانیه عیب پوش وصف ترکیب و عیب اور نیچی یعنی ستار العیوب که خدادار دلبری دلبر بهادر و با حرفی مصدر و هاد ادات جمع که حرف رابط صفت محصول بیت بدینک کوزنی اورت یعنی بومدر ای ستار العیوب کریم بو بهادر افلردن که خلوت بوجنده ایلرم یعنی بنم خلوت بوجنده ایلد بکم کسنا خانه اوضاعی چشم بدیشه کوسرزه بویت ضخاصو فیله تهر بصددر (حاش لله کز حساب روز حشرم بالک نیست) فال فردا میرتم امر و زعشرت میکنم محصول بیت بویت جواب سوال مقدر در کاه ساه

در که دیده بدیندن تستر طلب ایدوب غفار الذنوب و ستار العیوب اولان کریمدن استمداد ایدرسن یاروز حشر قور قوسی بوقدر که خلقدن قور قوب اوتانوب آئدن قور غرضن جوابیه بیورر حاشا که روز حساب و عذابدن قور قورم قور قورم اما بو کون حشرت ایدوب بارین الله کریمدن درم یعنی امیدی الهی کریمدن قطع ایلرم دیکدر فال فردا میرتم یعنی تقال ایدرم و نظیر ایلرم فال فردا به اضافت ایلین استقامت معنادن غافل امیش (ازین عرش آمین میکنم روح الامین) چون دقای پادشاه ملک و ملت میکنم عین عرش عرشک صاغ جانی محصول بیت حضرت جبریل امین عرشک

صاغ جاننده آمین ایلر چونکه بن ملک و ملت پادشاه هت دعا ایلیم یعنی بن ککه زمانه پادشاهت دعا ایلیم ملکر آمین دیرل

(خسرو) امید اوج جاده دارم زین قبل * التماس آستان بوسی حضرت میکم (امیدك اضافتی مصدرك مفعولك اضافی در اوج بوده زفت معانسه در وجاهه اضافت مصدرك فاعله اضافتی قبلند در قبل فاك كسری وبلك قبحه جهت معانسه در التماس بوده طلب معانسه در آستان بوسی اضافتی

مصدرك مفعولك اضافتی در آستان بوس وصف ترکیبیدر و با حرف مصدر آستان او بچلك معانسه حضرت اضافت لامیه در محصول بیت * ای پادشاه رفعت منصب امیدین طوتارم یعنی امیدم رفیع منصبه ابرشکدر بوجهنددر که حضرتك آستان بوسلکی التماس ایدرم یعنی سنك آستانك بوس ایلک براو منصبدر پس بوجهندن سنك آستانك او بچلكنی التماس ایدرم (حافظم در محفل دودی کشم در مجلسی * بنکر این شوخی که چون با خلق صنعت میکم) محفل و مجلس مترادفاندر و با حرف وحدت شوخ بونده کستاخ معانسه در و با حرف مصدر و جازدر که شوخ اسیچین قائلی حشری معانسه اوله که حرف بیان چون و او اصلیه ایله نیجه دیگدر کیف معانسه با خلق با حرف صله صنعت بونده ظرافت و تراکت معانسه در و یا معانسه اولمقدمه جازدر * محصول بیت * بر مجلسه حافظم و بر مجلسه دودی کش و باد نوشم بو حشر بلخی کور که خلقه نیجه ظرافت ایدرم یعنی خلقی نیجه الدارم و یا بو کستا خانی کور که خلقه نیجه و یا ایدرم یعنی خلقه نیجه و یا صتارم (وله ایضا) ز دست کونه خود ز بر بارم * که از بالا بلندان شره سارم) دست کونه افلا سدن کتابندر بار بونده بوک معانسه در که حرف تعلیل بالا بونده قامت معانسه در بلندان الف و نوله جمع اولندی ذوالعقوله صفت اولد بغیچون تقدیری دلبران بالا بلندان شره سار ماله افاده ایدرم زیاده شرمنده دیگدر * محصول بیت * کندیدی قصه المذن یعنی آهی دست اولدیقمیدن بونك التدهم یعنی زیاده مضطربم زیر بلند قد و قامت محبوباندرن زیاده شرمندهم یعنی بونله برانسته و روبر وصالرینه مالک اولدیقمیدن زیاده خجیل و شرمندهم

عرشك صاغ باندن حضرت جبرائیل آمین در وقتا که ملك و ملت پادشاهند دعا ایدم (مفردات) (از من) (بین صاغ) (عرش) م (آمین) (اجب دعا) (میکنم) (ایدر) (روح الامین) (جبرائیل) (چون) وقتا که (دعا) م (پادشاه) م (ملك) م (ملت) م (میکنم) (ایدم) (معنای اشارتی) (نفس اماره بالسوء ایله مجبور و مبتلا اولان ضعیف و هذیه الله سزنی بحال اولان انسان ایچون هاروت و ماروت وقعه سندین و شقعه و مرجع روح الامین و سائر ملائکه استغفار ایدر و شول وقتکه مالک الملك والمه اولان پادشاه حقیقه وفا عمل مختار و واحد قهار اولان حضرت الله دعا من و تضرع و نیاز من اولمقدمه یوزمن فارسته باقیوب عندالله بزم دعامن قبول اولسته و کنا همز هغو و فقرت اولسته بزم ایچون حضرت الله نیاز ایدر

خسرو و امید اوج جاده ارم زین قبل * التماس آستان بوسی حضرت میکنم * ای پادشاه منصب اعلی امیدنی طوتارم بوسیدن حضرت آستانی او بک التماس ایدرم (مفردات) (خسرو) ای پادشاه (امید) م (اوج) اعلی (جاء) منصب (دارم) طوتارم (زین قبل) بو یوزدن (التماس) طلب (آستان بوسی) ایشك او بو بچلك (حضرت) م (میکنم) (ایدرم) (معنای اشارتی) ای پادشاه حقیقت اولان معطی فی نظرم سندن (هلوالهمنه من الايمان) سر نیجه طرفین کلیك راصل اولد یعنی منصب اعلی و قرینت کامله اجلی امیدنی طوتارم حسن ظنه و امید و تسلیه سبب بودر که نه سنك عون و نصرت و اهداك ایله عارف بالله قولر بلك آستاننی او بک مختار سن و خاکیا بلرینه یوزوم سور مك طلبن ایدرم

حافظم در محفل دودی کشم در مجلسی * بنکر این شوخی که چون با خلق صنعت میکنم * بر محفله حافظم بر مجلسه شرابك طور نیسی چکچیم بونی ادبلی کور که خلقه نیجه صنعت ایدرم (مفردات) (حافظم) م (در) فی (محفل) محل مرتفع (یا) وحدتیه (دردی کش) شرابك طور نیسی چکچیم (م) بن (در) فی (مجلس) م (یا) وحدتیه (بنکر) کور (این) بو (شوخی) ادب سزلك (یا) مع (خلق) م (صنعت) م (میکنم) (ایدرم) (معنای اشارتی) یارب حقیقت سنك انوار ذاتیه کدن اولوب صفات متقابله (یکه مظهر اولد بمنز ایچون کاهی) واقع کر منابنی آدم) سر نیجه آفتاب کبی مکان هر نعمده کور بنورم کاهی (ان الانسان لی خسرو) سر نیجه بشریت جانیقه نظر ایله صدهزار قل و حقارتنه در دهشقه گرفتار خور و ذلیل کور بنورم بو اطوار قلندران حقیقتی کور که ایشی دنیاك عقائی مخبر قیله جتی نیجه صنعت عجب ایدرم

وله ایضا * ز دست کونه خود ز بر بارم * که از بالا بلندان شره سارم * کندیدی قصه المذن بونك التدهم زیرا عالی مقاماندرن شره سارم (مفردات)

(ز) من (دست) ال (کونه) قصه (خود) کندیدی (ز بر بار) بونك التدهم (م) بن (که) ز بر (از) من (بالا) عالی (بلند) بونك (آن) ادات جمع (شره سار) و تانیچی (م) بن (معنای اشارتی) راه عشقه اولان قصور و نقصانمی اتمام و اكمال ایچون بار آداب شریعتی تحمل ایدوب امر استقامت طریق مستغنی ایشیه سعی اوزدهم ایشیه عالی مقام اولان مردان خدادن شره سارم و اندرن استعداد ایدرم

مکر زنجیر موی کیردم دست * و کر نه سر بشیدایی برآرم * مکر زنجیر موی باو بنم المی طوته بوخسه باشی دیوانه لکه کتوردم (مفردات) (مکر) (بلکه) (زنجیر) م (موی) قیل (یا) وحدتیه (کیرد) طوته (م) بنم (دست) المی (و کر نه) بوخسه (سر) باش (بشیدایی) دیوانه لکه (برآرم) کتوردم (معنای اشارتی) اوساله مشایخ عظامه و زنجیر راه بار یک اولیه کرامده ثابت اولان عزیزان آهیدن بر وارث محمدی خلق عظیمی مفتضا نیجه شفقت خالق الله ایدوب کندیلردن استعداد بزم سبیله بنم المی طوته بوخسه بر شیخ مناسل دست کیرم اولمقدمه راه خبرده قلوب مجذوب فقط و دیوانه محض اولورم اعاذنا الله منه

ز چشم من پیرس اوضاع کردون * که شب تار و ز اختری شمارم * فلک احوالی بنم چشمندن صور ز بر اکیجه صبا حده د کین بلند صابرم (مفردات) (ز) من (چشم) کوز (من) ن (پیرس) صور (اوضاع) احوال (کردون) فلک (که) ز بر (شب) کیجه (تار و ز) صبا حده کین (اختر) بلند (می شمارم) صابرم (معنای اشارتی) بونی پیر آفت و پر خوف و خطر اولان راه برخون عشقک صعبوتندن حضرت همین و مستعانه صفت بون آستان پیر راهدانده آک امر و ارشاد ایله اولمقدمه ریاضات و مجاهدات ایدرم که بهون الله تعالی چشم بصیرتم کتاد اولوب اوضاع فکله و احوال عالمه اطلاع کسب ایدرم زیرا (لنجا هذه ثورث المشاهده) سر نیجه هر بار احبابی لبالی ایلوب کا نجوم فی سماء الحقیقه اولان مردان خدا به توجه ایله استعداد ایدرم

بدین شکرانه می بوم لب جام * که کرد آ که ز راز و ز کارم * بو شکرانه به چاک اینی او یرم که زمانك اسرار و حقیقتندن بی آگاه ایلدی (مفردات) (بدین شکرانه) بو شکرانه به (می بوم) او یرم (لب جام) قدحك دوداغنی (که) ز بر (کرد) ایلدی (آگاه) م (ز) من (راز) سر (روزگار) زمان (م) بنی (معنای اشارتی) بو نعمت عظما به و کرم لایحه صبا به شکرانه ایچون اول محل اهام اکلهی اولان پیر زاهدانك بتایع قلبندن الهام ربانیه اسان در بارنه علوم لدنیه دن هر نه که جاری اولدیه و قدح قلبندن شراب عشق آهیدن لب جان بخشند هر نه ظهور ایلدیه آتی جانان عزیز طوقوب و او بوب باشمه قویدم زیرا آنکله بنی زمانك اسرارندن آگاه ایلدی

من از یازوی خود دارم بسی شکر * که زور مردم آزاری ندارم *

(مکر زنجیر موی کیردم دست * و کر نه سر بشیدایی برآرم) کیردم موی معنی جهشتدن سته مقید در کیرد دستم نقدیرند سر بر آرمه مقدم مفعول صریحیدر و بشیدایی غیر صریحی سر بشیدایی برآرم باشمی دیوانه لکه قائدم خلق اراستند رسوالقدن کتابندر ز بر دیوانه البته رسوا در محصول بیت * مکر زنجیر موی دلبر المی طوتوب بکا معاون اوله والا دیوانه لکه باش قائدم یعنی دیوانه و رسوا اولورم (ز چشم من پیرس اوضاع کردون * که شب تار و ز اختری شمارم) محصول بیت * بنم کوز مدن صور فلکک اوضاع و اطوار بی که کیجه صبا حده د کین بلند صابرم یعنی او بومازم (بدین شکرانه می بوم لب جام * که کرد آ که ز راز و ز کارم) محصول بیت * بو شکرانه ایچون اب جای او بوب امرم یعنی باده نوش ایدرم که بنی راز روز کاردن آگاه ایلدی یعنی بنی مقیاسندن خبر دار ایلد ایچون اب جای بوس ایدر یعنی باده نوش ایدرم (من از یازوی خود دارم بسی شکر * که زور مردم آزاری ندارم) بوینك مصراع نایمی کستاندن نقصین در (بیت) بکجا خود شکر این نعمت کذارم * که زور مردم آزاری ندارم * محصول بیت * بن کندی بازومدن چوق شکر طوتارم یعنی چوق شکر وار که آدم انجشک زورم بو قدر یعنی خلق انجشکه قادر اولدینمه زیاده شا کرم

(اگر کتم دعای می فروشان * چه باشد حق نعمت میکارم) * محصول بیت * اگر میرو شاره دعا و ثنا بیدم آیدم اولور یعنی نه زلام کلور نعمت حقنی ادا ایدم یعنی اوزومده نیجه حقاری وار آئی ادا ایدم (تواخاکم نخواهی بر گرفت * بجای اشک اگر کوهر بیارم) بیازم با حرف تا کید بزم فعل مضارع منکام وحده بونده متعدی واقعدر که کوهر مفعول صریحیدر و بجای اشک غیر صریحی * محصول بیت * سن بنی خاکدن فالدر من سن یعنی بکا اعتبار ایلر سن کر که کوز بانی رینه کوهر یاغیدرم یعنی محض کوهرده او اور سم بکا هین عسایتله باقر سین

﴿ ۲۸۲ ﴾

بن کنندی بازومدن چوق طوتارم که مردم آزار اولوق قوتنی طوتنرم (مفردات) (من) بن (از) من (بازو) م (خود) کنندی (دارم) طوتارم (بسی) چوق (شکر) م (نور) قوت (مردم آزاری) آدم انجید بچیک (ندارم) طوتنرم (معنای اشارتی) بن کنندی کنندی حاله و هست پیران ابله اولان قوت قلبه چوق شکر ایدرم که (قل کل من عند الله) سر نیجه جسه خلق عالمه اولان ظهوراتی شئونات حق کور وب (لا تکر والباطل فی طوره فانه من شئوناته) مقتضا سنجده کنندی حاله معجز اولوب مردم آزارانی قوتنی طوتنرم و بر فرده بد نظر ایلزم

﴿ اگر کتم دعای می فروشان * چه باشد حق نعمت می کارم ﴾

اگر میرو شاره دعا ایدم نه اولور نعمت حقنی ادا ایلرم (مفردات) (اگر) م (کتم) دیدمسه (دعا) م (می فروشان) شراب صابجیلر (چه باشد) نه اولور (حق نعمت) م (می کارم) اودم (معنای اشارتی) اگر اول نظر و هسته شراب عشق آلهی و فیوضات ربانی واذواق روحانی بخش ایدیمی پیران طریقتلره دعا و ثنا ایلدسه نه اولور نعمت حقنی ادا ایلرم که شکر نعمت نعمتی زیاده ایدیمیجدر

﴿ تواخاکم نخواهی بر گرفت * بجای اشک اگر کوهر بیارم ﴾

سن بنی خاکدن فالدر منی ایستز سن اشک برینه اگر کوهر یاغیدرم (مفردات) (تو) سن (از خاک) طیراقدن (م) بنی (نخواهی) ایستز سن (بر گرفت) بوقاری طوتنی (بجای اشک) کوز بانی رینه (اگر کوهر) م (بیارم) یاغیدرم (معنای اشارتی) مرشدان حقیقتلره نیجه دعا و شکر ایلیم ای صوفی ظاهر رسته سن بنی طیراقدن فالدره مر سن و کنده یکی دخی دانست بشریتدن تظلم ایدم مر سن اگر سنک صحبتکده نیجه سته طاعت ایلسم وجواهر کچی کوز باشلرینی یاغید بر سم سن خاکی نظر ابله کچی اید نلر دن دگاسن

﴿ ممکن عیم بخو نخواهی درین دشت * که کار آموز آهوی تنارم ﴾

بو صحراده بنی خو نخواهی نه عیب ایلد زرا تنار آهوسته ایش او کر دیجیم (مفردات) (مکن) ایلد (عیب) م (م) بنی (بخو نخواهی) فان بچیک ابله (درین دشت) بو صحراده (که) زرا (کار آموز) ایش او کر دیجی (آهو) جیران (تنار) معروف بر طافه در (م) بن (معنای اشارتی) بومار واز درله پر اولان صحرای عشقه فان بچیک ابله و خونین دلک ابله بنی تعیب ایلد زرا تنار آهوسته سنک راجحه سندن زیاده دماغ جانلری معطر قلبی راجحه ریح رجائی نیجه فان بو تمله و صد هزار گونه در دوبرالر چکه کله حاصل ایلسم بلکه مقام ارشاده نادل اولمشدر

﴿ سری دارم چو حافظ مست لیکن * باطاف آن سری امیدوارم ﴾

بر باش طو تارم حافظ کچی مست لیکن اول براواونک و عالی قدرک لطفه انیدارم (مفردات) (سری) بر باش (دارم) طوتارم (جو) مثل (حافظ) م (مست) م (لیکن) م (با) لایلاسه (لطف) م (آن) اول (سری) اول (با) و بحدتیه

﴿ امید ﴾

حضرت تریک اسم شریفی بو معنادن ما خود دراما فارسیده سر اولویه و عزیز و شریفه والولمسه دیر علی کل حال یاغس کله دن معدود در جائز در کده بونده دارم فعل مضارع منکام وحده اوله امید طوتارم یعنی امیدم وار معنایه

(وله ایضا) (در خرابات معان کر کذر اقتدبازم * حاصل خرقه و سجاده روان در بزم) در حرف صله معان تحسین لفظ و تکمیل وزن ایچون کتشد و الاخریات البته معانک اولور کذر استدر او غرامه و یکجه معنایه بزم میم معنی جهشتدن کذر معنایه اولسه جار کذرم اقتد تقد برند یا خود اقتد معنایه اوله ضمیر

﴿ ۲۸۳ ﴾

(امیدوارم) امیدوارم (معنای اشارتی) بحمد الله شراب لدیه عشق آلهیه ابله مست انوار ذات خدا ابله مستغرق حافظ کچی پردوالتو باشم واردر که اول باعث عدم حرمان اولوب عالی قدر اولان فن و حالات عشقه انصافدن ایچون اول بر علی الاعلانک لطف واحسانه هروجه ابله امیدوارم

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ در خرابات معان کر کذر اقتدبازم * حاصل خرقه و سجاده روان در بزم ﴾

اگر مغر خرابانه کیری بکا کذر واقم اوله خرقه و سجاده حاصلنی اول ساعت آشکاره او تارم (مفردات) (در) فی (خرابات) میخانه (معان) کاورلر (کر) اگر (کذر) کچد (اقتد) دوشه (باز) کیری (م) بکا (حاصل) م (خرقه) م (سجاده) م (روان) آشکاره (در بزم) او تارم (معنای اشارتی) مستور قیاب عزت اولان رجال الله و انارک حالات سنیه رینه اگر پردخی واصل اولور سم (طلب الدلیل بعد الوصول قبح) سر نیجه خرقه و سجاده تک حاصلی زهد و تقوی بی معنای ترک ایدوب راه عشق آلهیه کائن بانی اولان قلندران حقیقتلره سناریت بولن طوتارم

﴿ حلقه توبه جو زهاد کرام روز زم * خازن میکده فردانکتد در بزم ﴾

زاهد لکی اگر بو کون توبه حلقه سنی اورم میخانه تک خا زنی یارن بکا قیو آچیز (مفردات) (حلقه) م (توبه) م (جو) مثل (زهاد) م (کر) اگر (امروز) بو کون (زم) اورم (خازن) خزینه دار (میکده) میخانه (فردا) یارن (نکند) ایلز (در) قیو (باز) اچق (م) بکا (معنای اشارتی) سالوس و مرانی زاهد لکی شورش و حالات عشق اهل الهی انکار ایدوب تزیوله توبه و انابت صورتن طوتنرم زرا بهشت خزینه اسرار معرقه الله اولان کوکل خانه سنک خازنی و شراب عشق لدیه آلهیه میکده سنک فاتحی مرشد کامل بنی قبول ایلز و انوار خدایک دخول ایچون خانه قلبی فتح ایلزم

﴿ وروچو پروانه دهد دست فراغ بال * جز راز عارض شمع نبود پروازم ﴾

واکر پروانه کچی فراغت الی بکا بر قناد ویره اول شمع کچی روشن عارضک غیری اوزره بکا پرواز اولز (مفردات) (ور) واکر (چ) مثل (پروانه) م (دهد) ویر (دست فراغ) فراغت الی (بال) بر قناد (جز) غسیر (بر) عسلی (آن) اول (عارض) بکاف (شمعی) شمع منسوب (نبود) اولز (پرواز) اوچق (م) بکا (معنای اشارتی) واکر جسم و جائ عشق آتشته یاغس پروانه کچی توفیق آلهی ابله فراغت دل و حضور قلب الی بکا پروبال و قوت رجال بخش ایلدسه بیون الله تعالی (لو دنون اتمله لاحترقت) کلامن دیموب (ما زاغ البصر) حلاطانی حضرت محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه و سلم کی بوا دهشته تارسم بن بنایم دیوب بنم ایچون دخی اول شمع رخ جائتک غیری اوزره پرواز اولز و انوار ذات آلهیه به بانه دن غیری

منسوب متصل معنایه کذر اقتد تقد برند حاصل خرقه اضافتی لامیه درودر باز تک مقدم مفعول روان علی الفور دیمکدر سر عتدن تعبیردر حرف تا کید بزم فعل مضارع منکام وحده باز بندن بونده متعدی راو بنادم یعنی میده صرف ایدم * محصول بیت * اگر کبرو معان خرابانه او غرام و کچم واقع او اور سه خرقه و سجاده تک حاصلنی و بیاسین علی الفور یاده به صرف ایدیم یعنی بو صفرده تراخی ایام مصراع تا نیک معنایه سنی خرقه و سجاده حاصلنی او بنایم دینلر ایدوچه او بنایه مشلر (حلقه توبه جو زهاد کرام روز زم * خازن میکده فردانکتد در بزم) حلقه توبه بیانه زهاد جمع زاهد در زم فعل مضارع منکام وحده زید کن بونده فعل شرط واقعه اور و رسم دیمکدر مصراع ثانی جز ادر خازن خزینه دار یعنی شار بلردن خرافه سین قبض ایدوب ضبط ایدن کیسه در بزم در بونده قیو معنایه در بزم آچق معنایه نکند کن مفعول اولی و باز مفعول ثانیه * محصول بیت * اگر بو کون زهاد و عباد کچی توبه قیو سنک حلقه سنی اور و رسم یعنی توبه به مشغول اولور سم میکده خزینه داری یارن بکا میخانه قیو سنی آچیز یعنی سن زهاد و عباددن اولدک دیو بنی قبول ایلز (ورچو پروانه دهد دست فراغ بالی * جز بران عارض شمع نبود پروازم و راضی واکر در بو شرطیه بیت سا بقده کی شرطیه به موقوفدر فراغ بال اضافتی لامیه و با حرف تنکیر و با حرف نسبت پرواز اوچش دیمکدر اما اصلنده قنات ایچون در راز قنات و واز یاز معنایه در اوچق معنای لازمیدر

مصراع اول شرط و مصراع ثانی جزایی متشدد * محصول بیت * واکر بکا پروانه کچی فراغت خاطر ال ویر اول شمع منسوب عارض او زردن غیری به پرواز ایلزم یعنی پروانه کچی اول شمع کچی عارض او زردنه پرواز ایدرم وانک اطرافنده طو لا نورم

(همچو چنگ از بختادی ندهی کام دلم
چون فی آخر زبانت بدی بنوازم)
بعض نسخه ده بکشادی برینه بکناری
واقعدر کشاد چنگه دوزن ورمکده
مستعملدر اما کنار دن مراد یا ندر زرا
چنگی چنگی باینده آلوب چکر لبانت
الف و نوله جسع اولدی شدو ذابدی
با حرف مصاحبت و یا حرف ظرف
و یا حرف وحدت و دم بوده نفس و وقت
معناسته اولی قابلدر بنوازم با حرف
تا کید و نواز فصل امر مفرد محاسب
اوخته دیکدر اکثری قبلی ساز زده
چالقی معناسته استعمال اولور اما بونده
ناید امتسال ایش تا به پارمه اولره
باشد قلرندن حاصلی مراد چالقدر
محصولیت چنگ کی اگر بر کشاده
و یا کنار که کنور مکاه کوکام مرادی
و رزمسک باری نای کی بلرکدن بر نفسله
و یا بر نفسده و رساعده بنی رعایت ایدوب
اوخته یعنی بر طاتی کلامه بنی منسی ایل
صحبت حور نخواستیم که بود عین قصور
با خیال تو اگر یاد کری پردازم
که حرف تحلیل بود عین قصور مصراع
نایی به مره و لدر پردازم فعل مضارع
منکام وحده متید اولام و مصاحبت ایلیم
دیکدر محصولیت بن حورک
مصاحبتی دلم زرا محض قصور در
سنگ خیالکله اگر غیرله متید اولوب
مصاحب اولام یعنی سنگ مصاحبتی
تک ایدوب غیره میل ایدوب عین
قصور در (ماجرای دل خون کشته
نکویم باکس زانکه جز تیغ غمت نیست
کسی دمسازم محصولیت
قان اولش بورکک ماجراستی کیم به
سویلم زرا که سنگ غمت تیغندن هیچ
بر کیمه دمسازم دیکدر یعنی سویلرم
سنگ تیغ غمتک سویلرم زرا مصاحبت
و اکنجیم اولدر آدن غیر ی کیمه
دیکدر تیغه دمسازنی زیاده متعابدر

برده بکا دولت و سعادت اولم

همچو چنگم بکنار آورده کام دلم با چونی یک نفسی از آب خود بنوازم

چنگ کی بنی کنار یک کنور و کوکام مرادی و ریائی کی بنی بنفسی کندی ایدکن
اوخته (مفردات) (همچو) مثل (چنگ) بر مشهور سازدر (م) بنی (بکنار)
قو چاغه (آر) کنور (بده) ویر (کام دلم) کوکام مرادی (با چونی) یا بنی کی
(یک نفسی) بنفس (از آب خود) کندی دو داغکدن (بنواز) اوخته (م)
بنی (معنای اشارتی) ای مصطفی بلا عت اولان محبوب رحیم دلتوا زم بن عاشق دل
شدهی دخی اثر محمدیه ده ثابت فیلوب معراج و حایه الله قرب مقام قاب قوسین ده
مشاهده جلالی نشانکه وصات و فریت کامله بخش و احسان ایتکله کوکل
مرادی حاصل ایل با خود (قاب المؤمن بین اصبعین من اصابع الرحمن) الخ
حدیث شریفی سر نجه فیض بلا واسطه کله قلب و روحی بدقدر تکدی کی
زیر و تصرف ایلوب نتمه و حرکات و سکنات جله سنگ اراده علیه کله اولفله بتکم
محو ایلوب وصات کامله که مستعد ایلیم سن

صحبت حور نخواستیم که بود عین قصور با خیال تو اگر یاد کری پردازم

حورک مصاحبتی ایسترم زرا عین قصور اولور سنگ خیالکله اگر بر نفسله
و مصاحبت ایدم (مفردات) (صحبت) (م) حوری (م) نخواستیم (ایسترم) (که)
زرا (بود) اولور (عین قصور) (م) با خیال تو (سنگ خیالکله) (اگر) (م) یاد کری
بر غیر ایل (پردا زم) میل و مصاحبت ایلیم (معنای اشارتی) (و هما حرامان علی
اهل الله) حدیث شریفی سر نجه نفس بد کامله مشتها سی اولان جنت حور بلرک
مصاحبتی ایسترم زرا سنگ ایدم جنانی اونو تدبر بجی لذت مشاهده جلال با کاک
فکر و خیالکله سنگ غیری به میل و مصاحبت ایلیم عین قصور و نقصان دیندر بلکه
راه عشقه کفر و ضلالدر

ماجرای دل خون کشته کوی باکس زانکه جز تیغ غمت نیست کسی دمسازم

خون اولش کوکام حالنی کیمه به دیمز زرا سنگ غمت تیغندن غیری بکا مصاحبت
بر کیمه بود قدر (مفردات) (ماجرای) (دل) (کوکام) (خون کشته) (قان
اولش) (نکویم) (دیمز) (باکس) کیمه به (زانکه) (آدنکه) (جز) (غیر) (تیغ)
قیل (غم) (م) (ت) ضمیر (نیت) (بوی) (کسی) بر کیمه (دمساز) مصاحبت
(م) (بکا) (معنای اشارتی) ای محبوب ازلی سنگ درد عشقه خون اولش کوکام
احوالی و الم غین و حباله صد بار اولان سینه پافا تک ماجراستی سندن غیری
بر کیمه به عرض و اعلام ایلیم و اسرار عشقی بر کیمه به فاش المزم زرا (الله
ای اعوذ بک منک) خبری سر نجه سنگ مایه شادی ابدی اولان غمت و درد و لاک
تیغندن غیری بکا بر مصاحبت و روح مشتاق و غریبه برائیس و بر همدم بوددر

سر سودای تودرسینه بماندی پنهان چشم تر دامن اگر فاش نکردی رازم

سنگ سودا کسری سینه ده پنهان فالوردی تر دامن چشم اگر بنم رازی فاش ایتیدی
(مفردات) (سر) (م) (سودا) محبت (تو) سن (در) فی (سینه) کوکس
(بماندی) فالوردی (پنهان) (م) (چشم) کوز (تر دامن) دایم بکایدیچی (اگر)
(فاش) ظاهر (نکردی) ایتیدی (راز) (سر) (م) بنم (معنای اشارتی) ای محبوب
سنگ اسرار محبتک و حالات عشق سینه نالانده پنهان فالوردی بودرد و حسرتله
چکر فاقان روان ایتیدی و دایم بکایدیچی غمز کوزم اگر بنم رازی افهاری ایتیدی

مرغ سان از قفس خاک هوای کنتم بهوایی که مکر صید کنده شهمازم

خاک قفسندن مرغ کی هوای او ادم شول آرزو ایل که مکر شهبازی صید ایل
(مفردات) (مرغ سان) (قوس کی) (از) (من) (قفس) (م) (خاک) طیرانی (هوای)
هوا به منسوب (کنتم) اولدم (بهوایی) (که) بر آرزو ایل که (مکر) بلکه (صید)
آو (کند) ایل (شهباز) اصلی شاهین (م) بنی (معنای اشارتی) استبد بالله
(و سار هوا الی مفره من ربکم و جنة) الخ آیت جلیله سن استمع ایلیدنیر (الموت
تحفظ المومن) در دیول اللهک شوقله بوخانی اولان نن قفسندن چمنه بوجان قوشی
شویله مضطر بدر که مرغ کی هوای و سر کردان اولدم شول آرزو ایل که اول علی
الا علی اولان شهباز حق بنی بد قدر تله بنی صید و ذات بیخونه واصل ایلیم بسرنا
الله تعالی بفضله العظیم آمین یا معین

کر بهر موی سری بن حافظ باشد همچو زلف همدرد قدمت اندازم

اگر حافظک جستم اولان موی قدر باش اوله سنگ زلف کی جبهه بنی سنگ قدمکه
نشر ایلیم (مفردات) (کر) (اگر) (بهر موی) هر قیل قدر (سری) (ریش) (بر)
علی (تن) (جسم) (حافظ) (م) (باشد) اوله (همچو) مثل (زلف) (م) (ت)
ضمیر (همه را) جبهه بنی (در قدمت) (باغکله) (اندازم) (تار ایلیم) (معنای
اشارتی) ای محبوب قدیم و لا یزالیم سنگ افا که و انوار ذات بیخونک و صلت بیخون
اگر حافظک جستم اولان موی قدر باشم و جانم اواسه سنگ صفات متغایله بنی نهیه لک
کی جبهه بنی سنگ عشق و مشاهده انوار جمال با کاک بولنه تشار ایلیم صد هزار
جام دخی اولورسه سنگ بولکه فدادر

وله ایضا

زلف بر یاد مده نادهی بر یادم ناز بنیاد منه تا کنی بنیادم

زلفکی یاد و ریه تانی باده و ریه سن نازه بنیاد قومه تا بنم بنیادی خراب ایتیمه سن
(مفردات) (زلف) (م) (بر) (علی) (باد) (بل) (مده) (ورمه) (تا) (حتی) (ندهی)
و ریه سن (بر یاد) (یل اوزده) (م) بنی (ناز) (م) (بنیاد) (کل) (منه) (قومه) (تا)
حتی (نکنی) (قوبار میده سن) (بنیاد) (عل) (م) بنم (معنای اشارتی) استبد بالله

(سر سودای تودرسینه بماندی پنهان چشم تر دامن اگر فاش نکردی رازم) * محصولیت * سنگ محبتک سری سینه ده کیرلی
فالوردی تر دامن کوز اگر رازی فاش ایلیم تر دامن اکو یا ناپاکه مطاسته مستعملدر اما بونده باش آفتقدن کنا پندر حاصلی کوز باش
آفتقدن رازم کیرلی فالوردی و کیمه

حالمه مطلع اولردی اما کوز غمنازاق
ایلد بکیچون رازم عالمه فاش اولدی
(مرغ سان از قفس خاک هوای کنتم
بهوایی که مکر صید کنده شهمازم)
سان کی دیکدر قفس خاک بیانه هوایی
با حرف نیت * محصولیت * قفس
خاک کوی جانندن مرغ کی هوای
اولدم یعنی هوا ده پرواز ایلدم سر محبت
سیدله که اوله که بر شهبازی صید ایلیم
یعنی خاک نشین ایلیم هوا ده پرواز اولدم
اوله که جانان بنی کور و صیده مائل اوله
شهبازدن مراد جانان اول چهندندر که
و حدیثه قید ایلدی (کر بهر موی سری
برتنی حافط باشد همچو زلف همدرد
در قدمت اندازم) سری یا حرف
وحدت * محصولیت * اگر حافطک
تایده هر بر قفله بر باش اوایدی یعنی
مویاری عدد نجه تانیده باش اوایدی
زلفک کی جبهه بنی ایاضکله اتار دم یعنی
جبهه بنی سنگ بولکه فدا ایدردم غیندن
تکلمه التفات ایلدی (وله ایضا)
(زلف بر یاد مده نادهی بر یادم *
ناز بنیاد منه تا بنم بنیادم) بعض نسخه ده
نبری برینه نکنی واقعدر نولک و کافک
فکسه لبله کندن و کندن قاز مفسدن
بر قازق و قوی قازق کی بونده مراد
نخر پیدر نازنه کار سنگ مفعول اولی
و بنیاد مفعول ثانیهی منه میمک فقی
و نولک کسری ایل فاعل نهی مفرد
محاسب قومه یعنی وضع ایلیم معناسته
بنیاد بونده مباشرت و اعدا معناسته در
نا حرف تملیل نبری بانک ضربه فعل فنی
مستقبل بریدن کیمک معناسته با خود
بانک فکله بردن و بریدن ایلیم یعنی
بریدن برنسته فی قاع وقع ایلیم علی کل
حال ایکی وجه اوزره پیله تخریب
و فساد در عبارتدر * محصولیت * زلفکی یاد و ریه تا کیم بنی باده و ریه سن نازه باشله یعنی شروع ایلیم
تا بنیاد وجودی خراب و سیاب ایلیم حاصلی بکا لطف و احسان اوزرینه اول تا کیم بنی فایده و فساد و ریه سن

(و مانزله الا بقدر معلوم) آیت کریمه سی مرتبه بارم فیض و تجلیاتی که مملودین زیاده افاضه ایلله که تا بقدر عقل و قیود شریعت منحل اولقله بنی مجذوب ابتیادوب یاد فضا به و یرمه سن یا خود استغنا و لا بالیك ایلله بزدن کلی فیض و تجلیاتی منقطع قبول (کالا نعم بل هم اضل) مرتبه سنده غفلت و ضلالت ایلله سرمایه عمری هبایه و پروپ بنیاد مری خراب ایلکله بزی زمره ضایعین و غافلین معبودیدن ایلله سن

رخ برافروز که فارغ کنی از برك کام * قدر برافراز که از سرو کنی آزادم *

یوزی نور اندر که بنی کاک مجذوبین فارغ ایلله سن قدی بوجالت که بنی سرودن آزاد ایلله سن (مفردات) (رخ) یکانی (برافروز) شعله اندر (فارغ) م (کنی) ایلله سن (از) من (برك) مبل و بخت (کل) م (م) بنی (قد) بوی (برافراز) بوجه ایلله (از) من (سرو) م (کنی) ایلله سن (آزاد) م (م) بنی (معنای اشارتی) ای کریم و اطفیف مولام بزه محضا کر مکه جلالک توری کوسر و اظهار ایلله که (و بنسون التعم اذار اوه) کلایم سر بجه دنیا و آخرت نغینه میل و مجتدن خانه تجلیک اولان قلبری خالی و تعلقات ماسودان فارغ ایلله سن و مطالب اعلی و مقصد اقصی اولان انوار ذات بی بونی بوجه و بلند ایلوب قلبری اتوار ذاتیه که مستغرق ایلله که سروقد اولان محبو بان ماسودان آزاد و سیک انوار ذاتک ذوقله مشغول و مشغول ایلله سن

شهره شهر مشو نانهم سردر کوه * ناز شیرین نمنا نکی فرهادم *

شهرک مشهوری اوله طافله باش قومیم شیرین نازی کوسرته تایی فرهاد ایلله سن (مفردات) (شهره) مشهور (شهر) م (مشو) اوله (نا) حتی (نهم) قومیم (سر) باش (در) فی (کوه) طاغ (ناز) م (شیرین) محبوبه (نمنا) کوسرته (نا) حتی (نکی) ایلله سن (فرهاد) عاشق (م) بنی (معنای اشارتی) یارب بنی قباب عزتک مستوری اولان دوستارکدن ایلله (الشهره آفده) سر بجه شهر صفده سیک مشفکده بنی مشهور آفاق ایلله تا که ازدحام خلفدن کوه و بیلا به باش قومیم و خلفدن فرافزنده اولیم کال استغنا کدن جلالک توری بزدن مستور ایلله تایی شیرینک فرهادی کی طاغله در سر گردان ایلله سن

می بخور باد کران ناخوردم خون جگر * یاد هر قوم مکن نازوی از بادم *

غیر بارله شراب ایچمه تاجکر فانییم هر قومی یاد ایلله تا بادم کتبه سن (مفردات) (می) شراب (بخور) ایچمه (باد کران) غیر بارله (ناخوردم) یم (خون) فانی (جگر) م (یاد) ذکر (هر قوم) م (مکر) ایلله (نازوی) کتبه سن (از بادم) خاطر مکن (معنای اشارتی) یارب سیک شراب عشقک و لذت روحیه ک و ارا بکن بزه شراب شیطان اولان اذات شهوات نفسانیه لری ایچمه تا که مجاهده به محتاج اولوب جگر فانییم خانه تجلیک اولان قلم او بنی خراب ایدیمی افکار فاسده ماسوالدن گوکم او بنی حفظ ایلله که تا بر نفس خاطر مکن کتبه سن

زلف

زلف را حلقه مکن نانکی در بندم * چهره را آب مده تادهی بر بادم *

زلفکی حلقه ایلله تایی بندده ایلله سن یوزی تزیین ایلله تایی یله و یرمه سن (مفردات) (زلف را) م (حلقه) م (مکن) ایلله (نانکی) ایلله سن (در بند) بندده (م) بنی (چهره را) یوزیکه (آب مده) صو و یرمه (تادهی) و یرمه سن (بر باد) یله (م) بنی (معنای اشارتی) تجلی صفات ذات احدیتک و انوار غیب هویتک و راه حجابده قبول بزی قیود ماسوا ایلله مقید قیلیدن استغنی بالله (زین للناس حب السموات من النساء) الا بآیت کریمه سی مرتبه صور عالم فانیده حب الشهوای و مانشتجه الاغسی مزین قبول نفس اماره میل ایتله کند و محبتکدن بزی معبود انکله بنی یله و عمر مری هبایه و یرمه سن

یکانه مشو نانبری از خویشم * غم اغیار بخور نانکی ناشادم *

یکانه بار اوله تایی کند کدن قطع ایچمه سن اغیارک غنی بجه تایی غمکین ایلله سن (مفردات) (یکانه) یاد (مشو) اوله (نانبری) کتبه سن (از خویش) کند کدن (م) بنی (غم اغیار) م (بخور) یله (نانکی) ایلله سن (ناشاد) غلو (م) بنی (معنای اشارتی) یارب بزی اکرم مخلوقا ندن کندی معرفتک ایچون خلق ایلوب بزی کندی که علم و معرفت و ایمان و ايقان ایلله بار و آتشنا قشش ایکن (ربنا لا ترخ قلوبنا بعد اذهبننا و هب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب) آیت کریمه سی مرتبه بزی سیک ذکر کدن غافل اولان یکانه لردن قتله تایی کندی ذکر و معرفتکدن قطع ایچمه سن نفس و شیطانه و اهل هوا اولان اعدایه زم و زمره فرصت و یرمه نازی و سار انبیا و اولیا قولر یکی غمکین ایلله سن

شمع هر جمع مشوور نه بسوزی مارا * سر مکش نانکشد سر بظاک فریادم *

هر جمع شمع اوله بوخسه بزی یاقر سن باش چکمه تاینم فریادم فلکه باش چکمه (مفردات) (شمع) م (هر جمع) م (مشو) اوله (ورنه) بوخسه (بسوزی) بقرار سن (مارا) بزی (سر مکش) باش چکمه (نانکشد) چکمه (سر) باش (بظاک) سمایه (فریادم) م (معنای اشارتی) یارب انوار تجلیک مظهر یله هر جمع ناسده بزم اختیار مری ساب ایدوب حال و امرار مری کشف ایلله بوخسه آفت شهرتله بلکه عجب و غرور ظهور ایتکله بزی آتش هجرانه یقار سن و بر نفس نظر رحمت و عتابی بزدن کتبه و بزدن اعراض ایلله تا لم حمرتله فریاد و فغان فلکه باش چکمه

رحم کن بر من مسکین و فریادم رس * تا بخاک در آصف رسد فریادم *

بن مسکینه رحم ایلله و فریادم ایش تاینم فریادم وزیرک قیوسی خاک کنه ایشیه (مفردات) (رحم) م (کن) یله (بر من مسکین) بن فقیر اوزده (فریادم) بنم فریادم (رس) ایش (تا بخاک در آصف) تا وزیرک قیوسی طبر اغنه (رسد) ایشیه (فریادم) م (معنای اشارتی) یارب بومسکین و در رحمتک محتاجی بیچاره قولکله اطف و رحمتکله معامله ایلله و دوجاهنده فریادم ایش و دعال بزی درگاه

(زلف را حلقه مکن نانکی در بندم * چهره را آب مده تادهی بر بادم * محصول بیت * زلفکی دو کوب خذله ایلله تایی باغه و زنجیره کرفزار ایلله سین حاصلی باغه دوشورمه سن چهره کی آبداروتر و تازه کی ستره تایی باد و یرمه سین حاصلی هر کده کوز بوز یکی کوسرته بنی اغلادوب سبل فتابه و یرمه سین (بار) یکانه مشو نانبری از خویشم * محصول بیت * بخور نانکی ناشادم * یکانه به یار اوله تا کم بنی کد کدن یکانه ایلله سین غم اغیار بیوب انلرک حالله مقید اوله تا کم بنی ناشاد و کران ایلله سین حاصلی بنی هر وجهه به حضور ایلله سین (شمع هر جمع مشوور نه بسوزی مارا * سر مکش نانکشد سر بظاک فریادم * محصول بیت * هر جمع و بظاک شمع اوله به بنی هر بظاک واره بوخسه بزی بقرار سین سر کشد ایلله تا کم بنم فریادم فلکه باش چکمه یعنی فریاد و فغانم کو کله ابرمه حاصلی آوناله ایلیم (رحم کن بر من مسکین و فریادم رس * تا بخاک در آصف رسد فریادم * محصول بیت * بن مسکینه رحم ایلله و فریادم ایش تاینم فریادم وزیرک قیوسی طبر اغنه فریاد و فغانم ایشیه یعنی وزیره سندن شکایت ایلله به

(نیست امید خلاصی ز فسادای حافظ * چونکه تقدیر چشمت چه تدبیر کم) بهض نسخه ده صلاحی ز فساد حافظ دوشمن
خلاصی باسی حرف تنگیز فساد خلاصی به متعلق * محصول بیت * ای حافظ فساد دن قور تلقی امید ی بو قدر یعنی نفس البته
فساد ایدر زیر باحوالات اوزره بجهوله در پس دائما فساد اوزره در یعنی خالق بویه براندی ابدی و حال تقدیری اولور پس چونکه
تقدیر بویه درنه تدبیر ایدیم یعنی تقدیر تدبیری بوزار اما نسخه اخری یعنی صلاحی ز فساد حافظ با حرف تنگیز فساد حافظ اضافتی
لامیه در * محصول بیت * حافظک

۲۹۰

(مکو) سو یله (من) بن (نمائم) اول دگلم (کر) دخی (کوش) قولانی (مترور) بلانه
(اکم) ایدم (معنای اشارتی) ای حالات عشقی (چند من جنود الله) اولوب واردات
الهیة الیه ظهور ایدن کانت اهل الهی متکر اولان واعظ ظاهر رست بنم باعدن
ایراق اول و بیلوب ذوق اولدینی بدن بوش بره عبث کلام سوله و بی عشق ایدن
منع ایله بن اول دگلم که سنک عجب و غرور الیه سوبایدیکل تزویراتی استماع ایدم راه
مستقیم اولان عشق الهی بی قویوب غفلت بولنه کیم عصا الله من شرور انفسا

نیست امید صلاحی ز فسادای حافظ * چونکه تقدیر چشمت چه تدبیر کم

حافظک فساددن بر صلاح امید ی بو قدر چونکه تقدیر بویه درنه تدبیر ایدم
(مفردات) (نیست) (بوق) (امید) م (صلاح) م (با) وحدیه (ز) من (فساد) م
(حافظ) م (چونکه تقدیر) م (چشمت) بویه در (چه) نه (تدبیر) م (کم) ایدم
(معنای اشارتی) ای واعظ خوددین سنک زعجکه راه عشقه حافظک ظهور ایدن
فساددن بر صلاح امید ی بو قدر و عشق بولاند رجوعی ممکن دگلدر چونکه
تقدیر بویه درنه تدبیر ایدم همان زی مدور خوته سن

وله ایضا

کردست رسد در سر زافین تو یازم * چون کوی چه سره که بچوکان تو یازم

اگر سنک ایکی زلف اوجنه کبرو بنم الم ایشه طوب کبی سنک چوکانکه نه باشل
اوشام (مفردات) (کر) (کر) (دست) (ال) (رسد) (ایشه) (در) (فی) (سر) (اوج) (زافین)
ایکی زاف (نو) سن (باز) (کبرو) م (کا) (چون) مثل (کوی) طوب (چفسرها)
نه باشل (بچوکان تو) سنک چوکانکه (باز) (اوتون) م (بن) (معنای اشارتی) کلین
عارفیک اوصاف جبهه عجب لنددر که مظهر تجلیات صفات احدیت اولد فده
اول محبوب حقیق ضد بن و متقابلا بن اولان اطف و قهر نه جدایه جان و داندن
عاشق در که اطفنک عاشقی اولدینی کبی قهرنک دخی عاشقیدر حافظ بو مریه بی
طلیبا در که ای محبوب اگر سنک بوسند بن اولان اطف و قهر که علی السویه عاشقانی
دوانی بکا میسر او اوره سه طوب کبی سنک چوکان تقدیر حکمی الله مجبور
و قهرور بله نیجه جانلر و باشلر فدا ایدمکه قیاسه کلبه

زلف تو مرا عمر درازست ولی نیست * در دست سرموی ازین عمر درازم

سنک زلفک بنم دراز عمر مدرکن یو قدر بو عمر درازدن المده برقیل اوجی (مفردات)
(زلف) م (نو) سن (مرا) بنم (عمر) م (دراز) اوزن (است) (در) (ولی) لکن
(نیست) (بوق) (در دست) (لمده) (سرمو) (زلف) اوجی (ازین) (بودن) (عمر) م (دراز)
اوزون (م) بنم (معنای اشارتی) (الؤمنون لا یوتون) الخ خبری سر نیجه سنک
صفات احدیتکه مظهریت بنم حیات ابدیه مه سیدر لکن بوحیات ابدیه به نازل اولغه
المده برقیل اوجی قدر سیم یو قدر

پروانه راحت بدای شمع که امشب * از آتش دل پیش تو چو شمع کدازم

پروانه

از آتش دل پیش تو چون شمع کدازم (سابقا ذکر اولدیکه پروانه بوتک کبی برلده خط همایون معناته در که حرف تهلیل امشب
مصرع ثانییه می هوند کدازم فعل مضارع متکلم وحده کدازیدن اریمک مناسبه * محصول بیت * ای شمع بکا حضور و راحت
پروانه سنی ویر که بو کیچه یورک آتشدن سنک او ککده شمع کبی اریمک بنم راحت و حضور اچون بر خط همایون ویر که کجسه مانع اولبه
ایمکدن ایمدی بو راحت و حضور اچون بر خط همایون ویر که کجسه مانع اولبه

۲۹۱

بر راحت جنتی و برای شمع ز را بو کیچه سنک او ککده کوکل آتشدن شمع کبی اریم
(مفردات) (پروانه) حجت و تمسک (همره) وحدیه (راحت) م (بد) م
ویر (ای شمع) م (که) زیر (امشب) بو کیچه (از) من (آتش) م (دل) کوکل (پیش تو)
سنک او ککده (چون) مثل (شمع) م (کدازم) اریم (معنای اشارتی) ای شمع
حقیقت یزه بر راحت جنتی و ذکر و معرفتکله بر اطمینان و بر کوکل سکونتی بخش الیه
زیرا یو شب اولان دنیاده سنک حضور معنو بکده سنک بجا لکه کوکل حسرت
واشیا فی آتشدن شمع کبی اریم

آن دم که یک خنده هم جان جو صراحی * مستان تو خواهم که گزارد نمازم

اولد مکه بر خنده الیه صراحی کبی جان ویرم ایسترمکه بنم نمازی سنک عاشقنک
ادالیدر (مفردات) (آن دم) اول نفس (یک خنده) بر کوکلکده (دهم) ویرم (جان)
م (جو صراحی) متعدد کوزلی قدح کبی (مستان) عاشقنک (نو) سن (خواهم)
ایسترم (گزارد) نوده بدل (نمازم) بنم نمازی (معنای اشارتی) باریم سنک انا کاک شوقله
جیع مفاصل تمدن روح عزیم نور ایمانله مستغرق اولدینی حالد نزع او اولوب سنک
محضا کر و واحسانکله دولت اید بیده وسادات سرمدیه واصل قلند یفکه کال
سرور مدن صراحی کبی قهقهه الیه خنده ایدر ک جان ویرد بکم دمده
(اللهم احسنی مسکنی و امنی مسکنی) احسنی مع المساکین (حدیث شریفی سر نیجه
سندن دیلمکه بنم نمازی دخی فقر نامه واصل اولوب انوار ذلتکه مظهر بله مست
و مستغرق اولان عاشقنک ادا ایدونلر

چون نیست نماز من آلوده نمازی * در میکه زان کم نشود سوز و کدازم

چونکه بن آلوده نک نمازی بر نماز دگلدر میخانه ده اول سیدن سوز و کدازم اکسک
اولز (مفردات) (چون) م (نیست) دکل (نماز) م (من) بن (آلوده) ملوث
وضعیف (نماز) م (با) وحدیه (در) فی (میکه) میخانه (زان) آندن (کم)
اکسک (نشود) اولز (سوز) باقی (کداز) اریمک (م) بنم (معنای اشارتی)
(ماعدنک حق عبادتک یاه بود) خبری سر نیجه چونکه بن ضعیف و قصورک
حیاطه قیلدیم نماز و ایتدیکم عبادت صدرار عیب و نقصانله اولدیندن حقه لایق
بر نماز و بر عبادتم یوقدر انگیزون دغما سرزو کدازله درگاه اهل الله سه نقصانمک
اتدای و عبادتک قبول اچون استمداد و انجا ایلرم

در مسجد و میخانه خیالت اگر آید * محراب و کانه ز دو بروی تو سازم

مسجد و میخانه ده اگر سنک خیالت کله سنک ایکی ابرو کدن محراب و کانه دوز دم
(مفردات) (در) فی (مسجد) م (میخانه) م (خیال) فکر (جال) (ت) سنک
(آید) کله (محراب) م (کانه) بر معروف سازدر (ز) من (دو) ایکی (ابرو)
قاش (نو) سن (سازم) دوزم (معنای اشارتی) ای محبوب (ان فی انام دهر کم
فتحات دیکم الا فترضوا لها) خبری سر نیجه هر یرده و هر مکانه دایم سنی ارازم

(آن دم که یک خنده هم جان جو صراحی * مستان تو خواهم که گزارد نمازم)
یک خنده با حرف سبب خنده اسمدر کوکل
معناست صراحتده خنده و اقل ایلیدر و جان
ویرمی انجند که شرای بدل الیه سید
مستاندن مراد عاشقانه * محصول بیت *
اولوقت که سنک بر خنده ایلیک سبیل
صراحی کبی جان ویرم یعنی کند مدن
آیچم دیلمکه سنک عشاقی سنک نمازی
ادا ایدر زرا مسکانه بیت واضا فله
نمازلی مقبولدر (چون نیست نماز
من آلوده نمازی * در میکه زان کم نشود
سوز و کدازم) نمازیده با حرف نسبتدر
نمازه منسوب دیکدر اما بکله معنای
مستمداد یعنی ظاهر و طیب معنای
زان ادات تهلیل * محصول بیت *
چونکه بن آلوده نک نمازی پاک وخالص
دگلدر یعنی ریاضت و سوز و کدازم
انگیزون میخانه ده سوز و کدازم اکسک
دکل یعنی نمازم قصور و اوزره اوادیفیچون
میخانه ده سوز و کدازم ندامدن اکسک
دکل مصرع اولک معنای سنی چونکه
بن آلوده نک نمازی بر نماز دگلدر دین نمازی
دکل ایش و چونکه بن ملوث و جودی
نمازه منسوب دگلدر دین ده بویه در
(در مسجد و میخانه خیالت اگر آید *
محراب و کانه ز دو بروی تو سازم)
* محصول بیت * معنای معنای اکسک
خیالت بکا کاور سه سنک ایکی ابرو کدن
محراب و کانه پیدا ایدم یعنی مسجد
محراب و میخانه ده کانه پیدا ایدم
یتدلف و نذر مریت رعایت اولدینی

(کر خلوت ماراشی از رخ فروزی * چون صبح در آفاق جهان سر یفرزم) فروزی فعل مضارع مفرد مخاطب در بیان کائنات و زمین و آسمان و غیره است.
 یفرزم به با حرف نا کید یفرزم فعل مضارع متکلم وحده بوجه دوم معنایه در * محمول بیت * اگر بزم خلوتی بر کعبه رخکدن
 بالکندن سین یعنی و خنکله روشن ایلده سین

کرک مسجدده و کرک میخانه ده اگر سنگ لذت روحانیتک و توجه اتوار ذات احدیتک
 بنم ایچون حاصل اولورسه بنم ایچون نه دوات ونه سعادتک لکن بنه روجهله مغرور
 اولوب سنگ صفت مقابله لک اطف و قهرک ملاحظه سبله بین الخوف والجاه بلیم
 بو کوپ و بو بنم اگر م و سنگ مفت و غضبکدن خوف ایدرم

چو کر خلوت ماراشی از رخ فروزی * چون صبح در آفاق جهان سر یفرزم

اگر بر کعبه بزم خلوتی رخکدن روشن ایدسن صبح کی جهساک اطرافده باش
 بوجلدرم (مفردات) (کر) اگر (خلوت) م (مارا) بزم (شی) بر کعبه (از رخ)
 یکافدن (فروزی) ضیائده سن (چون صبح) صباح کی (در) فی (آفاق)
 اطراف جهسان (سر) باش (یفرزم) یو قارو قالدیرم (معنای اشارتی) ای محبوب
 اگر لطف و کر مکه خلوتگاه انسک و خانه نجلیک اولان قلبی انوار تجلی جالکله
 ضیائده بر اینسک افق سماء ظهر اولان صباح روشنی کی جهساک اطرافده
 عزت و شهرت بولوب بند خی خلق عالمه افاضه نوراً الهی ایتمکله قدرعالی جاویم

چو محمود بود عاقبت کار درین راه * کرسر بود در سر سودای ابازم

بو بولده ایتمک عاقبتی محمود اولور اگر باشم ابازک سودای بولده کیده (مفردات)
 (محمود) م (بود) اولور (عاقبت) نهایت (کار) م (درین راه) بو بولده
 (کر) اگر (سر) باش (بود) کیده (در سر سودای اباز) بازک محبتی اوجنده
 (م) بنم (معنای اشارتی) بوسا هرگز کی موجب حرمان اولیان راه صدقه بنم
 مولا مه حسن ظنم بودر صکه ایتمک عاقبتی محمود اولور و سلطان محمود و صلت
 و فریت اولور اگر باشم و جام خلفاء الله فی الارض اولان مردان خداک محبتی بولده
 کیده سلطان محمود و وزیر اولان اباز و صلت محمود و صلت اولدی کی اولیا الله
 و صلت حضرت الله و صلندر

چو حافظ غم دل با که بگویم کدرین دور * جز بچام نشاید که بود محرم رازم

ای حافظ کوکل غنی کیمه دیم که بودورده جامدن غیری لایق دکلدر که بنم سر مه
 محرم اوله (مفردات) (حافظ) م (اخر) م (دل) کوکل (با که) کیمه (بگویم)
 سوایم (درین دور) بودورده (جز) غیر (جام) قدح (نشاید) لایق دکل (بود)
 اوله (محرم) م (راز) سر (م) بنم (معنای اشارتی) ای حافظ کوکل غنی و اسرار
 دینی کیمه سوایم بودورده قلبی مظهر فیض الهی اولان پیران طر بقصدن و آشنای
 اسرار حق بقصدن غیره بنم سر مه محرم اولی لایق دکلدر

وله ایضا

چو سالها پیروی مذهب زندان کردم * تابفتوی خرد حرص زندان کردم

نیجه بیار عشاق مذهبه تبیت ایدم تا عقل فتواسله حرصی زندانه ایدم
 (مفردات) (سالها) نیجه ستار (پیروی) تبیت (مذهب) طریق (زندان)
 صبار (کردم) ایدم (تا) حتی (بالا) به (فتوی) م (خرد) عقل

حرص

بیار دندل مذهبه پیرو و لا ایدم و تابع اودم تا که عقل فتواسله حرصی زندانه ایدم یعنی نیجه بیار دندل خسته ایدم تا که کوکلدن حرصی چیتاروب ترک ایدم زیرا حرص که بر کوکلده ممکن اوله ای اخراج ایلک خیلی دشوار در

(حرص) م (با) للملابسه (زندان) م (کردم) ایدم (معنای اشارتی)
 استیذ بالله (وابتوا الیه الوسيله) آیت کریمه سی سر نیجه نیجه سندر وارث حضرت
 فخر کائنات علیه افضل التحیات اولان مرشدان و عاشقان الله و عارفان بالله
 اثره تبیت و انوار تسلیم و خدمت ایدم تا که اول رحمة للمالین اولان دانالک
 فتوی و علم و ارشاد لری سبیله بومچن مؤمن اولان دنی دنیالک حرص و هواسی
 و انواع مشتهاسی ترک ایدم

چو من بسمزل عنقه بنم خود ردم راه * فایع این مر حله با مرغ سلیمان کردم

بن عنقک سمر مزله کنیدی سبیله بول ایتقدم بومر حله بی مرغ سلیمان قطع ایدم
 (مفردات) (من) بن (بالا) للملابسه (سمر مزله) قوناق باشی (عنقا) اسمی موجود
 جسمی تا وجود بر قوشک اسبدر (نه) فی (بخود) کندهله (بردم) ایدم (راه)
 بول (قطع) کنهک (این) بو (مر حله) قوناق (با) للملابسه (مرغ) قوش
 (سلیمان) م (کردم) ایدم (معنای اشارتی) بودرگاه بی نهایتده و بواره فریتده
 سمر مزله عنقابه تشبیه اولوب تشبیهدن عاری اولان جناب قدس حضرت الله
 و بومقام وصلت الی الله کنیدی سبیله واصل اولدم بلکه قدسیت و بشریت
 الیه ذوالطرفین اولوب هدهد سلیمان علیه السلام کی وصلته وسیله اولان مرشد
 عالی همتک فیض و مشیله قطع منازل و طی مراحل ایدم که بو بر آفت و پر خوف و خطر
 اولان بولده مرشد سمر صلت ممکن دکلدر

چو نقش مستوری و مستی نه بدست من و نست * آنچه سلطان ازل گفت بکن آن کردم

مستورانی و مستیک نقشی سنگ الیکده و بنم المده دکل اول فستنه کی که سلطان ازل الیه
 دیدی فی ایدم (مفردات) (نقش) م (مستوری) صیالک (مستی) فاستنه
 (نه) فی (بالا) للملابسه (دست) ال (من) بن (و) سن (است) در (آنچه)
 اول فستنه که (سلطان ازل) حضرت الله (گفت) دیدی (بکن) الیه (آن) الی
 (کردم) ایدم (معنای اشارتی) استیذ بالله (بمحو الله ما یشاء و بقیث و عتده
 ام الکتاب) آیت کریمه سی سر نیجه اسعاد و اشفا بقدرت الهیه ده درستک و بنم المده
 دکلدر قوله لازم اولان همان قولقدر آنکچون اول فستنه کی که سلطان ازل اولان
 حضرت الله امر ایلدی اکامثال و ذهی اباید بکندن اجتناب ایدم امیدم ایچق
 رحمت واسعه خدادار

چو دارم از لطف ازل جنت فردوس طبع * کرچه در بانی میخانه فراوان کردم

لطف ازلدن فردوس جنتی امید طو تارم اگر چه میخانهک فبوجیلنی چوق ایدم
 (مفردات) (دارم) طو تارم (از) من (لطف ازل) م (جنت فردوس) م (طبع)
 م (کرچه) م (در بانی) فبوجیلنی (میخانه) م (فراوان) بول (کردم) ایدم
 (معنای اشارتی) (رحمتی) سفت علی غنهی (حدیث قدسی) سر نیجه لطیف بعاده
 اولان حضرت الله لطف و رحمت از لیه و سابقه سندن مشاهد جلال الله

طوفی

۷۴

(من بسمزل عنقه بنم خود ردم راه * فایع این مر حله با مرغ سلیمان کردم)
 قطع این مر حله با مرغ سلیمان کردم
 * محصول بیت * بن عنقا سمر مزله
 کندهله بول ایتقدم یعنی دایل سزاکا
 واصل اولدم حاصلی کوی جانان که
 سمر مزله عنقابه مشابهدر اکابن دلباسر
 واردم بلکه بومر حله بی مرغ سلیمان
 قطع ایدم یعنی جانان که رفیق دیواری
 تسخیر ایدم حکم سلیمانده در آن
 مر قبله یعنی کبوتری دلالتیه سر کوینه
 واصل اولدم کرچه مرغ سلیمان
 هدهد در اما جانانه نیست کبوتر در
 (نقش مستوری و مستی نه بدست من
 و نست * آنچه سلطان ازل گفت بکن
 آن کردم) نقشدن مراد صورت و شکلدر
 مستور پر هیز کارو با حرف مصدر
 * محصول بیت * بر هیز کارانی و مستیک
 صورتی یعنی صلاح و فسق صورتی بنم
 و سنگ الیکده دکلدر بلکه هر فستنه کی
 سلطان ازل نه دیدی به آنی ایدم یعنی
 صلاح و فساد ازلی حکمدر بزم آمده
 اختصار هنر بوقدر بلکه تقدیر به تا بهن
 (دارم از لطف ازل جنت فردوس طبع *
 کرچه در بانی میخانه فراوان کردم)
 * محصول بیت * لطف ازلدن فردوس
 طبع طو تارم یعنی خداک ازل اطفندن
 جنت اعلایی امید ایدم اگر چه که میخانه
 فبوجیلنی چوق ایدم یعنی اگر چه که
 فسق اوزره اولوب فسقه به خدمت ایدم
 بولک بر لیه به خداک لطف از ایدندن
 امیدی قطع ایدم

کندینده اولان جنت فرد و سه دخوله امید طو تارم کرجه خلفاء الله فی الارض
اولان مشایخ و اهل الله قبولنده جوق زمان خدمت ایلدم و راه عشقه صد هرا
محن و بلازه صبر و تحمل ایلدم

چون که پیرانه سرم صحبت یوسف و خاوت و اجر صبریت که در کلبه احزان کردم

بو که پیرلک و فنی یوسف و مصاحبتی بکامبر اولدی شول صبرک اجر بدر که کلبه
احزانده ایلدم (مفردات) (این که) بوکه (پیرانه سر) پیرلک اوچنده (م) بکا
(صحت یوسف) (م) بنواخت) اوخشادی (اجر صبریت) (صبرک اجر بدر) (در) فی
(کلبه) احزان (یعقوب علیه السلام) خبره سی (کردم) ایلدم (معنای اشارتی)
بمحمد الله بو قدر عشق و معرفت و انکشافی انوار جمال حضرت و انصبت محبوب
حققت (الصبر مقاض الفرج) خبری سر نه راه عشق محن و بلا یارینه صبر
و تحمل ایلده و کلبه احزان عاشقان اولان گوشه عزتده (المجاهدة ثورث المشاهدة)
سر نه جکر قان دینه صبر بامحمد ن دو که رک ریاضات و مجاهدات ایلده
میسر و حاصل اولمشدر

چون سابه ردل ریشم فکن ای کج مراد که من این خانه بسودای تو ویران کردم

ای مراد کجی باره کواکم اوزده رسایه راق زیر این بوخانه بی سنک سودا
ایلده ویران ایلدم (مفردات) (سایه) برکولکه (بر) علی (دل ریش)
باره کواکل (م) بنم (فکن) راق (کج مراد) مراد خزینه سی (که) زیر
(من) بن (این) بو (خانه) م (بسودای تو) سنک محبتکده (ویران)
م (کردم) ایلدم (معنای اشارتی) ای دل پر الهامی خزینه اسرار الهی
اولان مرشد کرم بخشم بباره کواکم اوزده رسایه عنایت و رفاقت انوار
معرفت بخش ایلده زیر سنک نظر کله مهور اولدی امیدله بن بوخانه قلبی سنک
محبتکده ویران ایلدم

چون توبه کردم که توبسم لب ساقی و کنون میکزم لب که چرا کوش بنادان کردم

توبه ایلدم که ساقی لب ساقی و کنون میکزم لب که چرا کوش بنادان کردم
استماع ایلدم (مفردات) (توبه) م (کردم) ایلدم (توبسم) (لب ساقی)
ساقی لب ساقی (کنون) کنون (میکزم) (لب ساقی) (دوداق) (چرا)
نچون (کوش) استماع (بنادان) جاهله (کردم) ایلدم (معنای اشارتی) ای عاشق
صادق جاهلک دوستانی و حقیقتده سر بامه لک اولان سم کهن کی نفسه خوش
کورین طاعتی کلامی و منکرین احوال عارفان اولنلک سوزنی استماع ایلده زیر صحبت
موت و طبیعت سارقه در بکادنی بحسب البشریه تأثیر ادب و مشایخ عظامک
جنود الله اولوب حیات جاودان بخش ایدیمی طاعت قدس لب ساقی استماع ایتمک توبه
ایتمش ایلدم شمدی حقه واصل اولوب توبه من زاده بشیما تلفدن دودا غی
اصبریمکه نچون نادان و منکرین سوزنی استماع ایلدم و برکت کلام اهل الهدن

مجموعه اولدم دیو

چون از خلاف آمد عادت بطلب کام که من کسب جمعیت از آن زلف پریشان کردم

عادت خلاف کلندن طلب ایلده مرادی زیر این اول پریشان زدن جمعیت کسب
ایلدم (مفردات) (از) من (خلاف) م (آمد) کسب (عادت) م (بطلب)
طلب ایلده (کام) مراد (که) زیر (من) بن (کسب جمعیت) م (از آن) ایلدم
(زلف) م (پریشان) م (کردم) ایلدم (معنای اشارتی) ای معرفه الهی و انوار
جمال الهی طلب اولان عاشق صادق حصول مرادی عادت و مقتضای طبیعتک
ترکیه طلب ایلده (تک العاده اصل جمع انده) در بندگی قدس اولان جمعیتی
و انوار معرفتی کنندی مرا دایمی ترک ادب حقت مرا دنی و مقتضای تجلیاتی
اختیار ایتمک کسب ایلدم

چون صبح خبری و سلامت طلبی چون حافظ هر چه کردم از دوات قرآن کردم

صبح خبری و سلامت طلب ایلده بیداری حافظ کی هر نه که ایلدم جمعیتی قرآن
عظیم دولته ایلدم (مفردات) (صبح خبری) صبح قاتع بلیق (سلامت طلبی)
سلامت طلب ایلده بیدار (چون) مثل (حافظ) م (هر چه) هر نه (کردم)
ایلدم (همه) جمله (از) من (دولت) م (قرآن) م (کردم) ایلدم (معنای
اشارتی) (وبالاحرار هم یسفرون) آیت کریمه سی سر نه مهر خیر لکی (قد) فلیح
من تری (آیت کریمه سینه سلامت طلب ایلده بیداری حافظ کی هر نه که ایلدم (هدا
صراطی مستقیم) قاتع و لاند و السبل) الح آیت کریمه سی سر نه ظاهرا و باطنا
هر نه عمل که ایشلدم جمعیتی قرآن عظیم الشان حکمی اوزده ایشلدم و هوای
نفسی ترک ایلدوب قایما و قالبا حضرت الله ک مراد شریفی اوزده شرح الله
تابع و تسلیم اولدم

چون کریدوان غزل صدر نشینم چه عجب سالها بندگی صاحب دیوان کردم

اگر غزل دیوانده صدر نشین ایلدم نه عجب نجه سته صاحب دیوانه قوللق ایلدم
(مفردات) (کر) اگر (با) ظرفه (دیوان) م (غزل) م (صدر نشین) صدره
اوپور بچی (م) بن (چند عجب) نه عجب (سالها) نجه سته (بندگی) قوتانی
(صاحب دیوان) وزیر اعظم (کردم) ایلدم (معنای اشارتی) بین العرفا باذن خدا
اسرار الهی بیاید جله بی قاتی اولدم عجب دکلدر زیر نجه سته غوث اعظمک
خدمت و بندگی ایلدم

چون و له ایضا

چون سرم خوشست و بیاک بلند میگویم که من نسیم حیات از بیله میگویم

باشم خوشدر و بلند آوازه سوارم که بن حیات رایحه منی قد حدن ایسترم (مفردات)
(سرم) باشم (خوش) م (است) در (با) للملا به (بیاک) آواز (بلند)
بوکسک (میگویم) سوارم (من) بن (نسیم) رایحه (حیات) در بیاک

(وله ایضا) (سرم خوشست و بیاک بلند میگویم) که من نسیم حیات از بیله میگویم
بیاک بلند بیاکه حرف رابط قول قول نسیم حیات بیاکه محصول بیت سرم خوشست یعنی مستم حال بو که بلند آوازه سوارم که بن حیات
نسیمی یعنی بوی حیاتی پیله دن ایسترم یعنی باده دن اخذ ایدرم ذکر محل و اراده حال قیلنددر

(از خلاف آمد عادت بطلب کام که من کسب جمعیت از آن زلف پریشان کردم) محصول بیت * مرادی
عادت خلاف کلندن طلب ایلده مرادی زیر این اول پریشان زدن جمعیت کسب
ایلدم (مفردات) (از) من (خلاف) م (آمد) کسب (عادت) م (بطلب)
طلب ایلده (کام) مراد (که) زیر (من) بن (کسب جمعیت) م (از آن) ایلدم
(زلف) م (پریشان) م (کردم) ایلدم (معنای اشارتی) ای معرفه الهی و انوار
جمال الهی طلب اولان عاشق صادق حصول مرادی عادت و مقتضای طبیعتک
ترکیه طلب ایلده (تک العاده اصل جمع انده) در بندگی قدس اولان جمعیتی
و انوار معرفتی کنندی مرا دایمی ترک ادب حقت مرا دنی و مقتضای تجلیاتی
اختیار ایتمک کسب ایلدم

محصول بیت * صبح خبری و سلامت طلبی

ارکن قاتع بلیق و سلامت طلب ایلده بیداری حافظ کی هر نه که ایلدم جمعیتی قرآن
عظیم دولته ایلدم (مفردات) (صبح خبری) صبح قاتع بلیق (سلامت طلبی)
سلامت طلب ایلده بیدار (چون) مثل (حافظ) م (هر چه) هر نه (کردم)
ایلدم (همه) جمله (از) من (دولت) م (قرآن) م (کردم) ایلدم (معنای
اشارتی) (وبالاحرار هم یسفرون) آیت کریمه سی سر نه مهر خیر لکی (قد) فلیح
من تری (آیت کریمه سینه سلامت طلب ایلده بیداری حافظ کی هر نه که ایلدم (هدا
صراطی مستقیم) قاتع و لاند و السبل) الح آیت کریمه سی سر نه ظاهرا و باطنا
هر نه عمل که ایشلدم جمعیتی قرآن عظیم الشان حکمی اوزده ایشلدم و هوای
نفسی ترک ایلدوب قایما و قالبا حضرت الله ک مراد شریفی اوزده شرح الله
تابع و تسلیم اولدم

چون صبح خبری و سلامت طلبی چون حافظ هر چه کردم از دوات قرآن کردم

صبح خبری و سلامت طلب ایلده بیداری حافظ کی هر نه که ایلدم جمعیتی قرآن
عظیم دولته ایلدم (مفردات) (صبح خبری) صبح قاتع بلیق (سلامت طلبی)
سلامت طلب ایلده بیدار (چون) مثل (حافظ) م (هر چه) هر نه (کردم)
ایلدم (همه) جمله (از) من (دولت) م (قرآن) م (کردم) ایلدم (معنای
اشارتی) (وبالاحرار هم یسفرون) آیت کریمه سی سر نه مهر خیر لکی (قد) فلیح
من تری (آیت کریمه سینه سلامت طلب ایلده بیداری حافظ کی هر نه که ایلدم (هدا
صراطی مستقیم) قاتع و لاند و السبل) الح آیت کریمه سی سر نه ظاهرا و باطنا
هر نه عمل که ایشلدم جمعیتی قرآن عظیم الشان حکمی اوزده ایشلدم و هوای
نفسی ترک ایلدوب قایما و قالبا حضرت الله ک مراد شریفی اوزده شرح الله
تابع و تسلیم اولدم

چون کریدوان غزل صدر نشینم چه عجب سالها بندگی صاحب دیوان کردم

اگر غزل دیوانده صدر نشین ایلدم نه عجب نجه سته صاحب دیوانه قوللق ایلدم
(مفردات) (کر) اگر (با) ظرفه (دیوان) م (غزل) م (صدر نشین) صدره
اوپور بچی (م) بن (چند عجب) نه عجب (سالها) نجه سته (بندگی) قوتانی
(صاحب دیوان) وزیر اعظم (کردم) ایلدم (معنای اشارتی) بین العرفا باذن خدا
اسرار الهی بیاید جله بی قاتی اولدم عجب دکلدر زیر نجه سته غوث اعظمک
خدمت و بندگی ایلدم

چون و له ایضا

چون سرم خوشست و بیاک بلند میگویم که من نسیم حیات از بیله میگویم

باشم خوشدر و بلند آوازه سوارم که بن حیات رایحه منی قد حدن ایسترم (مفردات)
(سرم) باشم (خوش) م (است) در (با) للملا به (بیاک) آواز (بلند)
بوکسک (میگویم) سوارم (من) بن (نسیم) رایحه (حیات) در بیاک

(وله ایضا) (سرم خوشست و بیاک بلند میگویم) که من نسیم حیات از بیله میگویم
بیاک بلند بیاکه حرف رابط قول قول نسیم حیات بیاکه محصول بیت سرم خوشست یعنی مستم حال بو که بلند آوازه سوارم که بن حیات
نسیمی یعنی بوی حیاتی پیله دن ایسترم یعنی باده دن اخذ ایدرم ذکر محل و اراده حال قیلنددر

(عبوس زهد بوجه جبار نمینند * مرید خرقه دردی کسان خوش خویم) عبوس زهد لامیه بوجه جبار تقدیری بوجه اهل جبار در
بر مضائق حذفه مرید خرقه اسم فاعل مقوله اضافت در خرقه ک دردی کشته اضافتی لامیه در و خوش خویه سیاه
محصول بیت * اهل زهد ک بوزا ک شبکی اهل جبار بوزینه او طور مرید یعنی اهل زهد ک تکبری و تمعنی باده نوش کرده اولمز یعنی زهد از هدیه
مغرور اولد یعنی کبی باده نوش دردی ک شکله اولمز یعنی باده نوش اهل تواضع و اهل مسکت اولور پس خوش خویلی دردی کشلر
خرقه مسک مریدیم زیرا بولورده عجب و ریا اولمز خرقه ذکر نندن صاحب خرقه مراد در ذکر محل و اراده حال طریقیه حاصلی

پاده نوش را بنده سیم اندوده زهد غروری
 اولمز (کرم نه پیرهغان در بروی بکشاید *
 کدام در زخم چاره از کجا جویم) کرم نیم
 ضمیر یعنی جهشتن رویه مقید در برویم
 تقدیرند و نون نافیه کشاید مقید در
 و یا حرف تأکید * محصول بیت * اگر پیر
 منان یوزیمه قوی آنچه زایسه یعنی
 بکالاف و احسان ایل زایسه یعنی قوی
 قفایم و چاره فتنن دیابم یعنی نه ردن
 درمان ارایم (مکن درین چشم سرزنش
 بخود زوی * چنانکه پرورش میدهند
 میرویم) این چندین مراد دنیادر
 سرزنش باشد فاق تو بخ متاسند در
 بخود با حرف مصاحبت خود رو وصف
 ترک پیدر رویدادن بیک معناسه
 و یا حرف مصدر پرورش اسم مصدر در
 هم ضمیر یعنی جهشتن سرزنش مقید
 مصراع اولده میدهند مصراع ثانی
 میرویم فعل مضارع تکام و حصد
 * محصول بیت * دنیا چنده بکا خود را فله
 یعنی کندی بجایگاه سرزنش
 وطن ایله یعنی عشاق تربیه سنه مقارن
 اولوب انردن بهره الماش سن دیمه
 زیرا آنجین که بکا پرورش و تربیه
 و پرورشه برتم یعنی عشاق تربیه سنه
 مقارن اولشم و نیجه که بکا تربیه
 و پرورشه آنجین ظهور ایدرم حاصلی
 ظهورم انلک تربیه سنه نالیدر (تو خائف
 و خرابات در مین * بین * خدا کواست
 که هر جا که هست باویم) کواست اصلی
 کواست در کلمه آخرنده واقع اولان
 های اصابتی حذف ایلک التیس واقع
 اولمان برده شیدر پادشا و کیا و کوا
 در لر هلیک حذفه فاحفظ * محصول
 بیت * سن خانقاه و میخانه بی اراده
 کورمه الله شاهد در که هر مقام و منزل که
 وارد انکله می یعنی مسجد و میخانه ده

(79Y)

(غبار راه طلب کیمیا ی بهر وزیست *
غلام دولت آن خالک هنرین یوم) غبار راه
طلب لامه و بیانه در مجاز اغبار مبتدا
کیا خبری مضاف اولش در بهروزی به بهروز
کوئند گونه باک اونی معنائنه مسمندر
آخرد یا حرف مصدر در وسین و ناداد
خبر غلام دولت آن خالک لامه زرد
و هنرین یو به اضافت بیانه * محصول
یت * خواجه طلبه ترغیب ایدوب
پور طلب یو اینک توزی باک کیمیا سدر
بئی کر چکدن طلبه مالک اولان اکبر
اکبر مالک سدر زری را من طلب و جد
و جد ایدی اکا مالک اولان کیمسه نک
کوئند کوئی بکدر رخا جد ر ضعی
تکرار ایدوب پور راول عتر فوقولی
خالک دولتی قواییم بئی طلب برشریف
نسند در که انک بولیک توزی سمادت
کیمیا سدر پس انک دو تنک قواییم
(زشوق زکس مست بلند بالایی * جولاه
باقد ح افتاده راب جویم) شو فک زکله
اضافتی لامه در ورک مسته و سیک
بلند بالایی بیانه لر در بلند بالا وصف
ترکیبدر و یا حرف و حدت * محصول
یت * برقامتی بلند جانانک چشمه
شو فکدن لاله کبی قد حله ابرقی کنارنه
دو ششم بئی ابرقی کنارنده باد نوش
اولشم قد حله لاله کبی ابرقی کنارنه
دو ششمکن مراد باد نوش انکدر (شدم
دانه بسر کشیکی و ابروی دوست *
کشید در خم چو کان خویش چون کویم)
* محصول یت * مشهور اولدم سر
کننه لکله بئی عالمه دانشان اولدم سر
کر دانافله و سر کننه لکله حال بو کابروی
دوست بئی چو کانی خفته طوب کبی چکدی
حاصلی ابروی دوست بئی کنندی خم
چو کانه چکوب ضبط ایلدی اماینه
سر کر دانافله و سر کننه لکله
مشهور افاق

(بیاری که بختی حافظ ازل پاک * غبار زرق و بغض قدح فروشیم) فرودات ناکید در شوم فعل امر متکلم و واحد و یام دیگر
محصول بیت * یاده کنور که حافظ فتوا سبیل پاک کو کندن زورق تو زنی فیض قدح یاده الیه و یام حاصلی ربانی رفع الین یاده در
۲۹۸

بکاجرت به سنده چو کان ایچنده طوب کی جمعیت قلب الیه تکین و سکونت و توجه نام
جناب حضرت احدیت دولت بخش و افاضه ایلدی

بیاری که بختی حافظ ازل پاک * غبار زرق و بغض قدح فروشیم
شرابی کنور که حافظ فتوا سبیل پاک دامن ریاضت قدح فیض به یوم
(مفردات) (بیاری کنور) (بی) (شراب) (یا) (لایله) (قوی حافظ) (م) (از) (من) (دل)
کوکل (پاک) (م) (غبار) (زرق) (ریا) (یا) (لایله) (فیض) (م) (قدح) (م) (فرو) (اشغی)
(شوم) (یوم) (معنای اشارتی) (ای) (پیر) (دلیر) (شراب) (لایله) (عشق) (الیه) (کنور)
واحدان الیه که (استغ) (قلب) (سریجه) (حافظ) (طافات) (ماسوا) (دن) (پاک) (کوکل)
فتوا سبیل ریاضت نفسانی غباری سنک قدح قلب کندن افا ضمه ایدن
شراب وحدت و علم و حکمت کندی قلمدن یوب پاک ایچکله تجلی خدا به
مستند و خبردار اولم

وله ایضا
صوفی پاک خرقه سالوس کشیم و بن نقش زرق اخذ بطلان بر کشیم

صوفی کل که ریاضت سنی چقاره لم دخی بور یا فتنشک باشی اوزره بطلان خطنی
چکلم (مفردات) (صوفی) (م) (پاک) (کل) (خرقه) (م) (سالوس) (ریا) (بر) (یوفارو)
(کشیم) (چکلم) (وین) (بو) (نقش) (م) (زرق) (پاک) (خط) (م) (بطلان) (م) (بسر)
باشی اوزره (کشیم) (چکلم) (معنای اشارتی) (ای) (صوفی) (خنک) (کاسه) (بوشراب)
عشق الیه بی نوش ایدوب ظاهر که خراب ایچکله خانه تجلی اولان قلبی احاطه ایلان
ریا و صومه بی وسایر ذمای اخلاقی و اغراض نفسانی ری قلمدن اخراج ایدلم
بور یا فتنشک که آخرت عملیه دنیا طلب ایچکله و حب مدح و خوف ذم الیه خود فروشی
ایچکله طریق باطل اولدینی خلفه اعلام ایدلم و باطل طریق ترک ایدلم

نذرو فتوح صومه در وجهی نهیم * دلق ریایب خرابات در کشیم
صومه نک نذرو فتوح شراب خر جلقته قویلم یادلقی خرابات صومنه چکلم
(مفردات) (نذرو فتوح) (خلفه) (برکبی) (صومه) (عبادت) (خانه) (دروجه) (م)
شراب خر جلقته (نهیم) (قویلم) (دلق) (بامدی) (خرقه) (یا) (لایله) (آب) (سو)
(خرافات) (معنای) (در کشیم) (چکلم) (معنای اشارتی) (نکبه) (رده) (خاغا) (هله)
نذر و فتوحاتن مانع آله جف دیو و اوافادن باد هوا لقمه به چکلم دیو نفسک حظی
ایچون لقمه درویشی اولوب و صوفی صورتنی طوبوش پوز نکیه بکلم کی ترک
ایلیوب کل بو تلبسات ربانی و دلق ماساوس لغی قویلم شراب عشق الیه بی
نوش ایچکله سبی ایدوب نام و نشانی ترکه محو و فتا اولوب انبیا و اولیا
بولان اختیار ایدلم

بیرون چهیم سرخوش و از بزم مدعی * غارت کنیم یاده و شاهید بر کشیم
سرخوش طشره چقلم و مدعی بزمندن شرابی یغمال ایدلم شرابی و محبوبی طشره

چکلم
محصول بیت * ای صوفی صومه دن طشره سرخوش چهیم و مدعی و رقیب بزمندن یاده بی غارت ایدوب یغمال و محبوبی بزمندن
طشره چکلم حاصلی ای صوفی رندلک و او باشلق ایدلم عالمه داستان اولسون

(سرقضا که در تنق غیب مزو بیت * مستانه اش نقاب زرخسار بر کشیم) سرقضا اضافتی لایله در که حرف رابط صفت تنق
ایکی تانک ضمیمه پرده مستانه در غیبه اضافتی بیایه در مزوی اسم فاعل در انفعال یابندن گوشه نشین مستانه زرخسار و به بوجه در
و مزوی زرخسار یعنی بوجی اختیار ایدیمی کیسه اما بوند مراد کیرلی و مختلدر مستانه اش شین صغیر سرقضا به راجع در نقاب بر کشیم
مفعول صریح در زرخسار غیر صریحی * محصول بیت * سرقضا و قدر که غیب پرده سنده مختنی و مستور در یعنی آندن کیسه
اکاه دکادر مستانه نقابانی یوزندن چکلم سرقضایی مستانه کشف ایدلم مختنی فاسون زرخسار آیین اولان کیسه و هام اولور پس
سری فاش الیز قورقر شده که السف

چکلم (مفردات) (بیرون) (طشره) (چهیم) (سرخوش) (م) (از) (من)
(بزم) (بجلاس) (مدعی) (م) (غارت) (یغمال) (کنیم) (ایدلم) (یاده) (شراب) (شاهد) (محبوب)
(بدر) (طشره) (کشیم) (چکلم) (معنای اشارتی) (عشق) (الیه) (مست) (مستغرق)
اولد یغمال حاکمه اوصاف بشریه دن طشره چقلم عشق الیه بی بهره اولان
مد تیار بزمندن شراب عشق یغمال ایدلم یعنی ضرور ایتوب و عوام متصوفه له
اختلاط ایتوب بزمندن بولور سق دخی (الصوفی) (کال) (وین) (سریجه) (قلبی)
حقدن قافل قلیوب درون و بیرونده توجه حقدن اولم

سرخدا که در تنق غیب مزو بیت * مستانه اش نقاب زرخسار بر کشیم
خدا نک سری که غیب پرده سنده مستور در مستانه آتک یوزندن نقابی رفع ایدلم
(مفردات) (سرخدا) (م) (در) (فی) (تنق) (پرد) (غیب) (م) (مزوی) (سور) (است)
(در) (مستانه) (م) (ش) (نک) (نقاب) (پرد) (ز) (من) (رخسار) (بکاف) (بر) (یوفارو)
(کشیم) (چکلم) (معنای اشارتی) (غیب) (پرد) (سور) (است) (سرخدا) (بر) (یوفارو)
و مجاهدات الیه سبی ایدوب کشف ایدلم و جوع و مجرد عن ماسوی الله الیه عشق
و معرفه الله کسب ایدوب جمال الاهدن نقابی رفع ایدلم و انوار ذات
الیه مستغرق اولم

کاری کنیم ورنه خجالت بر آورد * روزی که رخت جان بجهانی دکر کشیم
بر عمل ایدلم یوخسه خجالت کنور برکون که جان رختی برغیری جهانیه چکلم
(مفردات) (کاری) (برایش) (کنیم) (ایدلم) (ورنه) (یوخسه) (خجالت) (م) (بر آورد)
کنور (روزی) (برکون) (رخت) (مناع) (جان) (م) (بجهانی) (دکر) (برغیری) (جهانیه)
(کشیم) (چکلم) (معنای اشارتی) (بورخصت) (عمل) (جهانیه) (حق) (آمالی) (راضی) (اوله) (حق)
بر عمل ایشله لم یوخسه نفس و هوا به او یوب ایشلد بکمر اعمال قبیله له برکون
اولوب یو جان آخرت جهانیه حضور رب العالمینه و ارد قدسه استهیل با الله
(ولقد) (جتمو) (نافرادی) (کا) (خلفه) (اکم) (اول مره) (خطا) (بی) (وقت) (خجالت)
و سر مساراتی چکلم

فردا اگر نه روضه رضوان بماند * غلمان زعفره حور زجنت بدر کشیم
بارین اگر جنت باشی سنی بزم و بر میه (غلمان) غرقدن حوری بی جنتدن طشره
چکلم (مفردات) (فردا) (بارین) (اگر) (نه) (نی) (روضه) (یاغیه) (رضوان)
جنت بکجیسی (ما) (بزه) (دهند) (و برلر) (غلمان) (م) (ز) (من) (غرفه) (چارط) (حور)
م (ز) (من) (جنت) (م) (بدر) (طشره) (کشیم) (چکلم) (معنای اشارتی) (بارین) (اگر)
حضرت الهک کرم و اطفایله بزم روضه رضوانی و بر میه ل اول وقت حسرت
وند استله اولان بزم فریاد و فغان بزم شفق جنت حوری و غلمان بی بزی سیران و بزم
دعای غفران ایچون طاشره چکلم

کر عشو ز ابروی اوتا چوماه نو * کوی سپهر در رخ چوکان زر کشیم
زره اضافتی بیایه چوکان زردن مراد ابروی جاناندر و باماه نو در * محصول بیت * قنی بر عشو جانان ابرو شدن ناکه ماه نو کی
فلک طوبی چوکان خنسه چکلم ابروی جانانی ده ماه نو تیشیه ایشدر که چوکان زردن مراد اولدر ابروی جاناندر
بر عشو ایستر که کال کامر انقندن کوی فلکی التون چوکان خنسه چکلم زرا کوی میدادن چوکانلر قبان منغا خر در
و بو قنیتی زیاده میون یلور

(حافظ نه خدمات چين لافهازدن * باي ازكلم خوش چرايشتر كشم) * محصول يته * اي حافظ بويچين لافراورقي
 زم حيدر دكلدر باغري كندى كچورم نچون زيادهرك چكرز يتي كندى حيدر دن زياده سوز سوزك معقول دكلدر مصراع ثاني

﴿ ۳۰۰ ﴾

برضرب مثلي متضد رته كه تركيده
 ابغسكي بور خانكه كوره اوزاده ديرل
 خواجه بوغزل مقام سكرده سويلشدر
 زيرا مقام صموده بويده ايد كن دكلدر
 (وله ايضا) (عربست تامين در طلب
 هر روز گامى ميرنم * دست شفاعت
 هر زمان دريك نامى ميرنم) * فري باحرف
 وحدت بر زماندر مناسنه تا ابتدائى غايت
 ايجودر زمانده عربده مندي كالم كاف
 عجميله آدم ديكدر وياحرف تنگير دست
 شفاعت پايه دريك نامى درحرف صله
 نيكنام وصف تركي افساندر ابو آدى
 مناسنه وياحرف وحدت * محصول
 يته * بر زماندر كه بن طلب وصال جانانده
 هر صكون آدم اورورم يعنى وصالنى
 جسيمايدوب هر كون آشاغى و بوقارى به
 كزرم شفاعت الينى هر زمان بر ابو آدى به
 اورورم يعنى ايلكسه مشهور اولان
 كيمسه يي هر زمان شفع طوئرام باشدر
 وصال ميسر اوله (ي ماه مهر افروز
 خود نانكذرا نم روز خود * دايى راهى
 مى نهم مرغى يداى ميرنم) * نانكذرا نم
 بعض نسخه ده تون نافيه ايله و بعضنده
 باي استقباليه ايله واقع اولمش ولىكل
 وجهه مهرا فر ووصف تركيدر
 محبت بالكلندر بچي يعنى زياده ايديجي
 افروز لفظنى اختيار ايلدي يكي مهر ك
 بر مناسي كوش اولق اعتبار ايله در
 مصراع ثابته واقع اولان بار وحدت
 افاده ايدر * محصول يته * كندى
 محبت آذنى بالكلندر بچي ماهمزا و لقمه
 كونى كچورم نچون بويده بر طوزاق
 فورام يعنى فورام و طوزا غه بر مرغ
 اورورم يعنى فورم زيرا حادثه كه روحش
 مرغى سيد ايلك ايجون طوزا غه
 بر قوشيك فور ايدى جانان بو جان
 سربللك ايجون كندى بو كار مشغول
 ايدر اما نانكذرا نم بيايه اولجه ديك اولور كه
 جانانسر كون كچورم ايجون يعنى كندى اكلندر م
 ايجون بو حاله مشغول اولورم

﴿ حافظ نه خدمات چين لافهازدن * باي ازكلم خوش چرايشتر كشم ﴾

اي حافظ بويده لافراورقي زم حيدر دكلدر نچون باغري كندى كچورم دن
 زيادهرك چكلم (مفردات) (حافظ) م (نه خدمات) زم حيدر دكلدر (چين)
 بويده (لافها) لافرا (زدن) اورمى (باي) اياق (ان) من (كلم) م (خوبش)
 كندى (چرا) نچون (يشتر) زيادهرك (كشم) چكلم (معناى اشارى) اي حافظ
 كچه حسن تدبير وسعي و مجاهده لازم ر اما (الحذر لا يذفع القدر) مؤداسجه
 سالك راه عشق اولانه تسليم و تقويض و ارا ده سنى حق امسا ليك اراده سنده
 محو و ناياب اينكدر كه (العبد يدبر والله يقدر) منك نه حدك واردر كه اراده حق
 حضورند تدبير و اظهار وجود ايد سن و بويده لافرا ايله كندى حيدر مى تجاوز
 ايدر ز به لازم اولان بقدر الطافه سعي دنصكره عجب و غرورى ترك ايدوب وسعي
 حق نه ايلك كرمي واحسانى يلوب كندى اراده مى محو اينكدر

﴿ وله ايضا ﴾

﴿ عربست تامين در طلب هر روز گامى ميرنم * دست شفاعت هر زمان دريك نامى ميرنم ﴾
 بر عمر در كه بن طلبده هر كون بر آدم اورورم هر زمان بر نيكنامه شفاعت الينى اورورم
 (مفردات) (عربست) بر عمر در (تا) حنى (من) بن (در) فنى (طالب) م (هر روز)
 هر كون (گامى) بر آدم (ميرنم) اورورم (دست شفاعت) م (هر زمان) م (در)
 فنى (نيكنامى) بر ابو آدى به (ميرنم) اورورم (معناى اشارى) و بر در عشق و معرفه الهى
 طلب بوئنده هر كون (فروال الله) آيت كرمه سى سر نجه سهر در وطن طريق اوزره
 بمحمد الله جانب حق بر آدم و بر ترقى اورورم و هر زمان رجال اللهدين بر مر شده استمداد
 ايجون شفاعت الينى اورورم و دامنه بايשוב كندى دن عمت و نصرت طلب ايدر
 ﴿ ي ماه مهر افروز خود نانكذرا نم روز خود * دايى راهى مى نهم مرغى يداى ميرنم ﴾
 كندى محبت لوما سسر تا كندى كونى كچورم بويده بر طوزاق فورم بردامه بر مرغ
 اورم (مفردات) (فنى) فنى (ماه) آي (مهر افروز) محبت شعله لندرجي (خود)
 كندى (نانكذرا نم) كچورم (روز خود) كندى كونى (داى) بر طوزاق (راهى)

﴿ بويده ﴾

كندى محبت لوما سسر تا كندى كونى كچورم بويده بر طوزاق فورم بردامه بر مرغ
 اورم (مفردات) (فنى) فنى (ماه) آي (مهر افروز) محبت شعله لندرجي (خود)
 كندى (نانكذرا نم) كچورم (روز خود) كندى كونى (داى) بر طوزاق (راهى)

﴿ بويده ﴾

كندى محبت لوما سسر تا كندى كونى كچورم بويده بر طوزاق فورم بردامه بر مرغ
 اورم (مفردات) (فنى) فنى (ماه) آي (مهر افروز) محبت شعله لندرجي (خود)
 كندى (نانكذرا نم) كچورم (روز خود) كندى كونى (داى) بر طوزاق (راهى)

(تابو كه باي آكهى زان سايه سروسهي * كلباك عشق از هر طرف برخوش خراي ميرنم) * نادادات قعيل بود كه اصلند بود كه ايدى دال
 تخفيا عذف اولدى حاصلى بوفل مضار عدن دال استقيا لى حذف ايلك مطرد در كه لفظه مقارن اولد قده باي فمل مضارع متكلم
 وحده يا يدين بولاق مناسنه آكهى يا حرف مصدر كلباك اولو آواز ديرل خوش خرام و صف تركيدر كوزل صائشلى مناسنه
 و يا حرف وحدت * محصول يته * نا اوله كه
 اول سروسهي سايه سندن آكا هلق
 بولام يعنى آندن آكا اولام عشق كلبانكى
 هر جانبدرن بر كوزل صائشلى محبوبه
 اورورم يعنى هر يره كه بر كوزل كورم
 عاشقانه آو ناله ايد بر مكه بكا باقيدون كه
 آكا اوله كه جانانكيدر (دائم سرآرد
 غصه دارنك بر آرد قصه را * اين آه
 بخون افشان كمن هر صبح وشامى ميرنم)
 سرآرد باشه كنور يعنى دو كدر فاعلى آه
 خون افشاندر و معقول غصه برار دده
 بويده در حاصلى مصراع اول مصراع
 ثابى به مى هوند خون افشان وصف
 تركيدر قان صاچي ديكدر كه حرف
 رابط صفت * محصول يته * پلور مكه
 غصه دو كدر ورنك قصه پيدا ايدز
 بوقان صاچي آه كه نهر صباح و اخشام
 اورورم يعنى بو آه آتبار و خون افشان
 پلور مكه غصه مى كيد و ورنك و شيرين
 قصه اظهار ايد حاصلى جانان تاثير ايدز
 البته بنى غم و غصه دن تخلص ايدز
 مصراع اولك معنا سنى ياورم غصه يي
 باشه كنور رم قصه رنك كنور دن
 خراد چه فاعلن بيلمش (اورنك
 كو كچهره كو نقش وفا و مهر كو *
 حالى من ايدر عاشق داد نامى ميرنم)
 اورنك لفظ مشر ادر اما بونده بر عاشق
 استبد و كچهره مشوقك وفادخى بر عاشقك
 اسمى و مهر مشوقك حالى شديكى حالته
 ديكدر رحالاده ديرل داو قار باز قودبني
 مبله ديرل يعنى اول اوج كه او زرينه
 او يارلر اما بونده دعوى مناسنه دز
 و خصمه اشته ميدان ديك مناسنه در
 تماميد يا حرف تنكير * محصول يته *
 فنى بوعا شقار و مشوقك كه انارك استنه
 عشق ايجنده كتا بلرود استانلر ايلدي
 يعنى بونلر ميدان كاشان كنو چدى
 و كندى ميدان بكا فالدبكه حالا
 بن عاشقانه تمام دعوا ايدرم يعنى عاشق كامل ديو دعوا ايدرم حاصلى انلر كندى ايسه ايشته بن شدى دعواى عشق ايدرم ميدان محبتنه
 تماميك يابنى حرف مصدر طوئوب مصراع ثابيك معنا سنى شدى بن عاشقانه تماملى داوونى ايدرم دين حروف فاقبه يي بطرايش
 مصراع اولده واقع اولان اسما عاشقار و مشوقلر اسملرى اولد بى بليوب زيفت فنى و كل يوز فنى وفا و محبت نقشى فنى دين عشاقى
 داستانلر دن عجب يي بهر ايش

﴿ ۳۰۱ ﴾

بويده (مى نهم) قويم (مرغى) بر قوش (يدى) بر دوزا غه (ميرنم) اورم
 (معناى اشارى) باذن الله عزيم و طالب منم بودر كه ذاتى نوريله قليمه محبتى نورى
 شعله شديجى منور السموات والارض اولان محبوب سسر و ايلك عشق و معر فتنسز
 تاير كونى و رسا عتمى كچورم كآن بويده بر دوزاق فوردم صكه آند مرغ
 مرادم طوبيله

﴿ تابو كه باي آكهى زان سايه سروسهي ﴾

﴿ كلباك عشق از هر طرف برخوش خراي ميرنم ﴾

نا اوله كه اول سروسهيك سايه سندن آكا هلق بولم هر طرفدن برخوش خرام اوزره
 عشق كلبانكى اورورم (مفردات) (ابوكه) اوله كه (باي) بولم (آكهى) خبر دارق
 (زان سايه) اول سايه دن (سروسهي) سروس بويده (كلباك) آواز (عشق) م
 (از) من (هر طرف) م (بر) على (خوش خرام) خوش صائشلى (ميرنم)
 اورورم (معناى اشارى) (المجاهدة تورث المشاهدة) سر نجه بوفدر سعي و مجاهده دن
 و توجه دائيمدن مراد نا اوله كه اول راه مستقيمه هدايت و رنجي و علوم لدنيه سده
 توفيق ايديجي محبوب ازللك مرفتدن بر آكا هلق بولم بونيك صدقه شاه (ايضا
 تولوا فتم وجد الله) آيت كرمه سى سر نجه هر طرفدن انوار حلك ظهورى سيبه
 برخوش خرام اوزره عشق كلبانكى اورورم

﴿ دائم سرآرد غصه دارنك بر آرد قصه را ﴾

﴿ اين آه خون افشان كمن هر صبح وشامى ميرنم ﴾

پلورم غصه يي باشه كنور قصه يي رنك بوقارى كنور بوقا صاچي ايه كه بن
 هر صباح و هر راخشام اورورم (مفردات) (دائم) پلورم (سر) باش (آرد) كنور
 (غصه را) غنى (رنكين) با قشقلو (بر) بوقارى (آرد) كنور (قصه را) م
 (ابن) بو (اه) م (خون افشان) قان صاچي (من) بن (هر صبح) م (شام)
 اخشام (با) وحدت (ميرنم) اورورم (معناى اشارى) (انه لا يضيع اجر المحسنين)
 آيت كرمه سى سر نجه پلورمكه (لا يخاف الميعاد) اولان محبوب كرم و احسانيله
 بو وصلت اميدله اولان نم غصه و سوزش و انديشه لى باشه كنور و اول بيجاره
 عاشقنى مراد بونور و بوعاشق ايله مشوق ارا سنده اولان لطيف قصه وشو لى
 دخی و جسيوده كنور اول سيبدن كه بوقان صاچي آه و افشان كه بن هر صبح
 و هر راخشام اورورم

﴿ اورنك كو كچهره كو نقش وفا و مهر كو ﴾

﴿ حالى من ايدر عاشق داد نامى ميرنم ﴾

اورنك فنى كچهره فنى وفا و مهر نقشى فنى شدى بن عاشقانه تماملى دادنى اورورم
 (مفردات) (اورنك) بر عاشق (كو) فنى (كچهره) بر مشوقه (كو) فنى (نقش)
 م (وفا و مهر) كذللك (كو) فنى (حالى) شدى (من) بن (ايدر عاشق)

﴿ ۷۶ ﴾

﴿ فنى ﴾

بن عاشقانه تمام دعوا ايدرم يعنى عاشق كامل ديو دعوا ايدرم حاصلى انلر كندى ايسه ايشته بن شدى دعواى عشق ايدرم ميدان محبتنه
 تماميك يابنى حرف مصدر طوئوب مصراع ثابيك معنا سنى شدى بن عاشقانه تماملى داوونى ايدرم دين حروف فاقبه يي بطرايش
 مصراع اولده واقع اولان اسما عاشقار و مشوقلر اسملرى اولد بى بليوب زيفت فنى و كل يوز فنى وفا و محبت نقشى فنى دين عشاقى
 داستانلر دن عجب يي بهر ايش

عاشق قلند (دادنامی) تمامی طلبی (میزنم) اوردم (معنای اشارتی) (الحاجزہ: طرہ الحقیقہ) کلاسی سرنجہ اورنگ و کلچر و مہر و وفا و ایلا و مجنون کیلر کہ مجاز یوزدن عشق لرنده صادق و پاکیزہ اولد قلندن مجاز لری حقیقہ تبدیل اولوب واسطہ ایلا عاقبت وصلت الی اللہ بولشدر لکن شدی بن مجاز و ماسوی واسطہ سنم حضرت اللہ من فیض بلا واسطہ ایلا نقصان سر اولان تمامیت عشق و عشق نامک تیجہ سی اولان افادہ اللہ بلا واسطہ وصلت طلبیم بسر اللہ تعالیٰ

هر چند کان آرام دل دانه که بخشد کام دل
نقش خیالی میکشم فال دوا می میزنم

هر نه دکلو که اول آرام دل پلورم که کو کلک مرادی باغشدر بر خیال نقشی چکرم ردوام فالن اوردم (مفردات) (هر چند) (هر نه دکلو) (ان) (اول) (آرام دل) کوکل اکلیجہ سی (دائم) (پلورم) (بخشد) (باغشدر) (کام دل) کوکل مرادی (نقش) (خیال) (م) (با) (وحدنیہ) (چکرم) (فال) (م) (ردوام) (م) (با) (وحدنیہ) (میزنم) اوردم (معنای اشارتی) (وقی الخبر ان داود علیه السلام قال فی مناجاته الہی وجدت اکل داء دواء فہل للعصین دواء فوجی اللہ تعالیٰ الیہ باداود لیس للعصین دواء سوی لقاء المحبوب) خبری سرنجہ مشاہدہ انوار جالبہ وفاقا و غاسیلہ عاشق جکر سوزنک کوکلنہ آرام و راحت و درد غنہ دوا و سکونت کرم ایدجی رؤف رحیم اولان محبوبی پلورم مکہ دریای کرمی نہ پایہ سندن عاشق بیچارہ سنک ہر نہ قدر کوکلی مرادی واریسہ بخش ایدر انکیچون دانہ جنب عزت نہ توجہ الیہ انوار جمال باکال اندیشہ سن چکرم و حسن ظن اوزرہ دوام نقال خبر اوردم

ہر آنکہ از خود غائبم وازی جو حافظ تانیم
در مجلس روحا نیان کہ گاہ جای میزنم

انکله بیلہ کہ کند مدن غائبم و حافظ کی شرابن تانیم روحا نیلر مجلسندہ گاہ گاہ برجام اوردم (مفردات) (ہر آنکہ) (انکله بیلہ کہ) (از خود) (کند مدن) (غائبم) (م) (وازی) (شرابن) (چسو) (مثل) (حافظ) (م) (تانیم) (م) (در) (فی) (مجلس) (م) (روحا نیان) (اہل اللہ) (کہ گاہ) (وقت وقت) (جای) (برقدح) (میزنم) اوردم (معنای اشارتی) بحمد اللہ غیب و حضر اولان مر دان خدای کی اوصاف بشریہ دن غائب و عشق الہیہ سبیلہ حضرت اللہ انابتہ ثابت اولشم انکیچون احبابا روحانیان مجلسندہ عشق الہیہ ایلا استراق مدن اوردم

وله ایضا

روز عیدست و من امر وز دران تدبیرم کہ دهم حاصل سی روزہ و ساغر کیرم
برام کوئیدر وین بوکون اولند بیدیم کہ اوتوز کوناک حاصلی ورم و ساغر طوم
(مفردات) (روز عیدست) (برام کوئیدر) (مین) (بن) (امروز) (بوکون) (در)
(فی) (آن) (اول) (تدبیر) (م) (بن) (دہم) (اورم) (حاصل) (م) (سی روزہ) (اوتوز کوناک)

ها

(هر چند کان آرام دل دانه بخشد کام دل) نقش خیالی میکشم فال دوا می میزنم (نقش خیالی اصلندہ نقش خیال وصال ایدی ضرورت وزن ایچون وقرینہ قائم اولد یغیچون حذف اولندی فال دوا می اصلندہ فال دوام وصال ایدی * محصول بیت * هر قدر کہ اول آرام دل پلورم مکہ کوکل مرادی نقی بختل یعنی کوکل مرادی احسان الہدی محققدر اما بن خیال وصال نقشن اوردم یعنی خیالندہ وصال نقش ایدرم و دانی وصال فالن اوردم حاصلی وصال دائمی میسر اولوردیو فال اوردم یعنی هر قدر کہ آندن امید وصال بوغیبہ بن خیالندہ وصالنی تصور ایدوب دوام وصال ایچون نقال ایدرم یعنی دوام وصال فالن ایدرم (بالا) کہ از خود غائبم وازی جو حافظ تانیم در مجلس روحا نیان کہ گاہ جای میزنم * محصول بیت * با خصوص کہ کند مدن غائبم یعنی کندی وجود مدن خبر دار د کام دخی میدن حافظ کی نوپہ کارم روحا نیلر مجلسندہ گاہ گاہ جام اوردم یعنی اگر چه طریقی محبتدہ لایق و دوام و اشخاصہ یادہ نوش دکام اما محبوب بلر مجلسندہ گاہی برقدح ایچرم بوندہ روحا نیان مراد دلبر اندر حاصلی گاہی محبوب بلرہ صحبت ایدرم (وله ایضا) (روز عیدست و من امر وز دران تدبیرم) کہ دهم حاصل سی روزہ و ساغر کیرم * محصول بیت * بوکون برام کوئیدر حال بوکہ بن اول ند بیدرہ بیکہ اوتوز کوناک رمضان حاصلنی و ثوابی ورم و یادہ آلوب ساغر طوم نام یعنی تقدہ مالک ذکلم کہ یادہ ورم بس رمضان اوتوز کوناک ثوابی حاصلنی یادہ ورم ورم ایچرم

دو سه روزست کہ دورم ز می و ساغر و جام * بس خجالت کہ بدید آمد ازین تقصیرم * محصول بیت * ایکی اوج کوندر کہ بواج شیدن دورم یعنی میدن وایکی ظرفندن بس ابدی جوق خجالت کہ ظاہر اولور بونقصیردن یعنی رندلری تعیب ایدرل بوطالت ایچون بس ابدی شرمندہ ک

(ها) مقدار معنای (سافر) قدح (صکرم) طونارم (معنای اشارتی) عشق و سرفۃ اللہ تیجہ سی اولان عبد وصال کونندہ بن اول تدبیرہ ہم کہ لذت و عشق سر اولان صوم و صلاتک حاصلی اجر و ثوابی ورم و وفا بلند باعث وصلت الی اللہ اولان شراب عشق الہیہ بی اخذایلم زرادوق و عشق سر طاعت کندیدن شجر بیتن چورک دانه کبیر

دو سه روزست کہ دورم ز می و ساغر و جام * بس خجالت کہ بدید آید ازین تقصیرم

ایکی اوج کوندر شراب و ساقی و جامدن دورم جوق خجالت کہ بونقصیردن بکا ظاهر اولور (مفردات) (دو) (ایکی) (سه) (اوج) (روزست) (کوندر) (دورم) (اواغم) (ز) (من) (شراب) (ساقی) (م) (جام) (قدح) (س) (جوق) (خجالت) (م) (بدید) (ظاہر) (آید) (کله) (ازین تقصیر) (بوقصوردن) (م) (بکا) (معنای اشارتی) (راء عشق) قوب برقا چگون شراب عشق الہیہ ورم شد حیات بخشدن و فیض قلوب عارفان دن دور اولش ایدم انکیچون شدی جوق خجالت چکر مکہ بوقصور دن بکا ظاہر اولشدر

من بخلوت نشینم پس ازین ویریشل * زاهد صومعه برای نهد زنجیرم

بن شد نصکرہ خلوتدہ اوطور مزم فرضا اگر صومعه نک زاهدی ایاغہ زنجیر قوبہ (مفردات) (من) (بن) (بخلوت) (خلوتدہ) (نشینم) (اوطور مزم) (پس ازین) بوند نصکرہ (ویریشل) (فرضا اگر) (زاهد صومعه) (صومعه نک زاهدی) (برای) ایاغہ اوزرہ (نهد) قوبہ (زنجیر) (م) (م) (بیم) (معنای اشارتی) بن شد نصکرہ ریا و سمعہ و افکار فاسدہ لہ باعث اولان خلوتدہ اوطور مزم فرضا اگر صومعه نک زاهدی و تغییر شکل لاجل الاکل ایدجی صورت پرست اولان و امک مر شدی تانیساتلہ ایاغہ زنجیر قوبہ و بکار غبت و احسان ایلہ یثہ اول بی خبرک اردنہ دوشوب بوش برہ بورلم

بند پیرانہ دھد واعظ شہرم لیکن * من نہ آیم کہ دکر بند کسی پذیرم

شہرک واعظی بکا پیرانہ نصیحت و برر لیکن بن اول دکلکہ غیری برکیسہ نک بندنی قبول ایدم (مفردات) (بند پیرانہ) (مرشد نصیحتی) (دھد) (بور) (واعظ) (م) (شہرم) (م) (بکا) (لیکن) (م) (من نہ آیم کہ) (بن اول دکلکہ) (دکر) (غیری) (بند) نصیحت (کسی) (برکیسہ) (پذیرم) (قبول ایدم) (معنای اشارتی) (اول عبدالطن) و اسیر الشہوۃ و الشہرہ اولوب ذوق عشق زنی خبر واعظ شہر دخی مشایخ عظامک و اهل اللہ کلمات قدسیہ لرندن براز کلام سرفۃ ایدوب بکامر شد کاملر کی نصیحت و برر لیکن بن اول بی ذوق مقلد دکلکہ ہر بر صورت پرست بندنی قبول ایدم اقم

آنکہ برخاک درمکہ جان داد بکاست * تانیم برقدمش این سرو پیش یرم

اول کیسہ کہ میخانہ قبوستک خاک اوزرہ جان وردی قندہ در نابوسری الک قدمہ قویم

لازم کلور (من بخلوت نشینم) پس ازین ویریشل * زاهد صومعه برای نهد زنجیرم (ویریشل) (فرضا اگر) (زاهد صومعه) (صومعه نک زاهدی) (برای) ایاغہ اوزرہ (نهد) قوبہ (زنجیر) (م) (م) (بیم) (معنای اشارتی) بن شد نصکرہ ریا و سمعہ و افکار فاسدہ لہ باعث اولان خلوتدہ اوطور مزم فرضا اگر صومعه نک زاهدی و تغییر شکل لاجل الاکل ایدجی صورت پرست اولان و امک مر شدی تانیساتلہ ایاغہ زنجیر قوبہ و بکار غبت و احسان ایلہ یثہ اول بی خبرک اردنہ دوشوب بوش برہ بورلم

برقدمش این سرو پیش یرم (این مستدر کدر ضرورت وزن ایچون کلشدر * محصول بیت * اول کیسہ کہ میخانہ قبوستک طبراندہ جان وردی قندہ در نابوسری الک قدمہ قویم تیر کا و تینا بنم ایاغہ قوبوب تسلیم روح ایدم

(میکشم باده و سجادۀ تقوی پر دوش * وای اگر خلق شوند آ که از بن تو زورم) میکشم فعل مضارع تکلم واحد باده مفعول مریخی و او حرف عطف سجادۀ معطوف قدر باده به تقوایه اضافت بیانی بر حرف استعلا دوش آموز مفعول غیر مصرع مجید میکشم میکشم اگر طاشقی معنای سجادۀ باده و سجادۀ پر دوشه متوجه او اور یعنی ایکنید و آموزده کو تر درم دیک اولور اما میکشم اگر چکک یعنی باده ایچکک معنا سنه اولور سده بو تو جده

﴿ ۳۰۴ ﴾

وانك او كنده اولم (مفردات) (آنكه) اولكه (ر) علی (خاك) طبراق (در) قبر (میکده) میخانه (جان) م (داد) و پردی (تکلمت) قنده در (تا) حتی (نهم) قویم (ر) علی (قدش) آك الماغنه (این) بو (سر) باش (پیش) آك او كنده (میرم) اولم (معنای اشارتی) قنی بردیا و ما فیهایی بلکه جان و باشی حضرت الهك عشق و معرفتی بولنده ترك ایدوب مشیخ کبار محقه له خدمت و اهل الهك قبولی طبراقنه بوز سوروب و جان قدا ایچككه تحصیل محبت و معرفت ایش بی غرض بر عاشق صادقانه تالک قدشه بوسری قویم وانك او كنده اولم

﴿ میکشم باده و سجادۀ تقوی پر دوش * وای اگر خلق شوند آ که از بن تو زورم ﴾
شراب نوش ایدم تقوی سجادۀ می آموزده ایکن یله وای اگر خلق بنم تو زورم بدن آگاه اولور (مفردات) (میکشم) چکرم (باده) شرابی (واو) یعنی مع (سجادۀ) م (تقوی) م (ر) علی (دوش) آموز (وای) وبل و هلاک (اگر خلق) م (شوند) اولور (آ که) واقف (از بن تو زورم) بو بنم یلانیدن (معنای اشارتی) اگر کلامده و حالده اخلاص و صدق درون اولوب خست بر صیده نه شبیه عوام کاه و امك صیدی ایچون ریا عشق و محبت و سجادۀ تقوی و عبادت و طاعت اظهار ایدوب مر ایلر یوان طوئرم غیرت الله ظهور ایدوب ترك دنیا دیناده با خصوص (یوم تبلی الدرائر) اولان عقیده خلق عالم بنم بویا و تو زورم بدن آگاه اولور اول وقت هلاک و رسوایی بنم ایچوندر (معنای اشاره من الیه و الشکر الخفی)

﴿ خانی کویند که حافظ سخن پیر نبوش * سالخوردہ می امروز به از صد پیرم ﴾
خلق درل که ای حافظ پیر سوزنی استماع ایلر براسکی شراب بو کون بکا بو ز پیردن یکدر (مفردات) (خلق) م (کویند) درلر (حافظ) م (سخن) سوز (پیر) م (نبوش) ایچ و استماع ایلر (سالخوردہ) اسکی (می) بر شراب (امروز) بو کون (به) یک (از) من (صد) بوز (پیر) م (م) بکا (معنای اشارتی) و جود و حالات عشاقدن بی خبر اولان سخره قیل و قال اهلندن بعض خلق درلر که حافظ مشایخ سوزلن استماع ایلر و آنکله عمل و تکلم ایلر بدخی جوابند درمکه (طلب الدلیل بعد الوصول قبیح) (ومن عرف الله کل لسانه) سر بنجه همان بو کون بکا شراب عشق الهیه و از لیدن بر قطره می بوز پیردن یکدر که ذره درد از همه آفاق به شمه عشق از همه عشاق به دینشدر

﴿ و له ابضا ﴾

﴿ عشق بازی و جوانی شراب اهل فام * مجلس انس و حریف و همدم شرب مدام ﴾
عشق بازی و جوانی و فرمزی رنگ شراب انس مجلسی و موافق مصاحب و ذام شراب نوش ایچكك (مفردات) (عشق بازی) عشق اوینا ایچلیق و جوانانق (شراب) م (لعل فام) فرمزی رنگلو (مجلس انس) م (حریف همدم) موافق

﴿ مصاحب ﴾

مجلسی و حریف همدم و شرب باده مجلسی در ادب و ده در اگر چه دوام ایها اندن خالی دکلدر حاصل اهل مجلس هب مفعول کیمیدر در شرب مدامی شراب دانه تعمیر ایلن مدامی بطرائع حریفی هم صنعت مصاحبه تفسیر ایلنده حریفی بیلز ایش

(ساقی شکر دهان و مطرب شیرین سخن * هنشین نیک کردار و ندیم نیکنام) کردار اصلنده وصف ترکیبدر کردار ایلر آردن مرکب کافک قعی کرد کنویدی یعنی عمل کنویدی حاصلی ایشی وجوده کنویدی صکره مجموع مرکبی عله اسم ایلوب نیک کردار وید کردار دیدیلر ابو ایشلی و براماز ایشلی معنای کرداری کافک کسر یله اوقیانلر کردار ل در * محصول بیت * اهل مجلسی تعریف ایدر یعنی ساقین شکر دهان و مطرب شیرین سخن هنشینلورده ابو ایشلی کیمیدر مصاحبه نیکشامدر حاصلی ارباب مجلس هب بری برشته موافق و مناسب کیمیدر لدر (شاهدی از لطافت و بای رشک آب زندگی * دلبری در حسن و خوبی غیرت ماه تمام) یعنی بونلرده داخل اهل مجلس در * محصول بیت * لطافت و پاکک چهنشدن آب حیات رشک ایلر چک برشاده و در حسن و خوبی چهنشدن ماه تمام غیرت چکک بدلدرد و اربابی (زمکاهی دلستان چون قصر فردوس برین * گلشن پیرانش چون روضه دار السلام) داستان وصف ترکیبدر سنایندن کوکل آلهی دیمکدر زمکاهه صفندر گلشنی و زمکاهی بازی وحدت ایچوندر پیران اطراف معنای سانه در و شین ضمیر زمکاهه راجع در دار السلام جند در * محصول بیت * زمکاهه یعنی مجلس بری کوکل آلهی فردوس برین کوکلکی و زمکاهه اطرافنده برکاشن و ارجش کی (صف نشینان نیکخواه و پیشکاران یادب * دستانان صاحب اسرار و حریفان دوستکام) نشینان الف و نوله جمع اوادی ذوی العقوله صفت اولد یچون باران صف نشینان دیمکدر در صف نشین و صف ترکیبدر صف مجله او طور یچیلر معنای سانه مبتدا واقع اولمش و نیکخواه خبری بوده و صف ترکیبی دوست معنای سانه و او حرف عطف پیشکاران الف و نون ذات جمده رصدر مجله او طورانه پیشکار در مبتدا و یادب خبری مصرع ثانیه ایکی مبتدا و خبردن می کیدر * محصول بیت * مجلسک صف نشینان ایلک دیلیجی دوستلرد و صدر نشینان اهل ادب و ارکاندر دوستلرد و صاحب اسرار اجنبی دکل حریفلر دوست می ایلدر یعنی دوستلرک مرادی اوزره درلر

﴿ ۳۰۵ ﴾

مصاحب (شرب مدام) دایم شراب ایچكك (معنای اشارتی) عشق الهی تحصیل ایچكك و دردی و بلای عشقه تحمل ایلر فائق ایچكك و عشق خالص اوجه الله و مجلس انس حق و راه عشقه معین و موافق بار و عشق دائمی جمال دلدار

﴿ ساقی شکر دهان و مطرب شیرین سخن * هنشین نیک کردار و ندیم نیک نام ﴾

شکر دهان ساقی و شیرین سوزلو مطرب ابو فلاح و کوزل آداو مصاحب (مفردات) (ساقی) م (شکر) م (دهان) آفر (مطرب) م (شیرین) طاتلو (سخن) سوز (هنشین) مجلس (نیک) ابو (کردار) عمل (ندیم) مصاحب (نیک) ابو (نام) آد (معنای اشارتی) ساقی مرشد شکر دهان لذت و روحانیه بیان ایدیمی و کلمات اهل الله بیان ایدیمی سالک و طاعت و عبادت و ریاضات و مجاهدات ایلر معنی ایدیمی و غیرت و بریمی مجلس و کندی به حسن ظن اولوب صلحای اندن اولان مصاحب

﴿ باده در لطافت و بای رشک آب زندگی * دلبری در حسن و خوبی غیرت ماه تمام ﴾

لطافت و پاککده آب حیات رشک باده حسن و خوبلقده ماه تمام غیرتی ردایر (مفردات) (باده) م (هره) وحدتیه (در) فی (لطافت) لطافت (پاک) م (با) مصدریه (رشک) کونو (آب زندگی) آب حیات (دلبر) م (با) وحدتیه (در) فی (حسن) م (خوبی) کوزلک (غیرت) م (ماه تمام) بدرازی (معنای اشارتی) بر شراب وحدت و بر علم و معرفت که حیات ابدی بخش ایدیمیدر انساننده و اوصاف بشره دن پاککده آب حیاتدن یکدر و بر محبوب بی شبیه و بی نظیر که جمع حسن و ملاحات کنندن منقسمدر حسن و خوبلقده بدر نام اولان ماهدن یکدر

﴿ زمکاهی دلستان چون قصر فردوس برین * گلشن پیرانش چون روضه دار السلام ﴾

بوکک فردوس کوکلکی دیکیمی برزم بری برکاشن که آک اطراف جنت باغچه سی کی (مفردات) (زمکاهه) مجلس و صحبت بری (با) وحدتیه (دانشان) کوکل دیکیمی (چون) مثل (قصر) کوکل (فردوس) جنت (برین) بوکک (گلشن) برکل محلی (پیران) آک (ش) ضمیر (چون) مثل (روضه) باغچه (دار السلام) جنت (معنای اشارتی) جنت فردوسک عالی کوکلکی کی کوکل راحتلدر یچی و کوکله سرور و سکونت و بریمی مجلس اهل الله و اهل تصوف و انیت اراث ایچمه اطراف روضه دار السلامه شبیه (هم قدم لایق جلیهم) کندیلری حقیقه یوزیلان حلقه اهل ذکر الله کاشنی

﴿ صف نشینان نیکخواه و پیشکاران یادب * دستانان صاحب اسرار و حریفان دوستکام ﴾

﴿ ۲۷ ﴾

﴿ فی ﴾

و خبردن می کیدر * محصول بیت * مجلسک صف نشینان ایلک دیلیجی دوستلرد و صدر نشینان اهل ادب و ارکاندر دوستلرد و صاحب اسرار اجنبی دکل حریفلر دوست می ایلدر یعنی دوستلرک مرادی اوزره درلر

صفه او طور بچیلر نك خواه ادب ايله ایش اوکنده اولیجیلر دوست طوبیعی صاحب اسرار و دوست مراد او مصاحبلر (مفردات) (صف) م (فشتان) او طور بچیلر (نیک خواه) ایلک دلیجیلر (پشکاران) ایش اوکنده اولیجیلر (بالاد) ادب ايله (دوستداران) دوست طوبیعی (صاحب اسرار) م (حر یسان) مصاحبلر (دوستگام) دوست مراد اولر (معنای اشارتی) صفه رجال الهده اولیجی شفقت خلاق الله ايله خلفه ایلک صابیحی آدایله خاق عالده قصرف ایدیحی صاحب اسرار ایکن یولنه مخاوقات خدای دوست طوبیعی و دوستک مرادی کندی مرادی اوزره اخبار ایدیحی مصاحبلر

﴿ باده کلر نك و تلخ و تبر و خوش خوار و سیک ﴾
نقلش از اهل نكار و نقلش از باقوت جام

بینی منهضم کسکین آبی قمری بر شراب اول باده نك چرمزی نكارك لبیدن و ایلک سوزی جامك باقوتندن (مفردات) (باده) (شراب) (كارك) (قمری) (تلخ) آبی (تبر) کسکین (خوش خوار) منهضم (سبک) (بکلی) (نقل) (جزر) (ش) ایلک (از) (من) (دل نكار) (بویك لی) (نقل) (کلام) (ش) (نك) (از) (من) (باقوت) م (جام) (قدح) (معنای اشارتی) حیا و خجالت و ادب و یریجی عشق الهی و غسی مشنها سندن منع ایدیحی زیاده مؤثر قلوبه فرح و یریجی فیلدن ماسوایی دفع ايله خفت و یریجی اول عشق الهیك غذای و باعث مماسی کلام الله و ایلک کلامی اسرار قلوب اهل الله

﴿ غره ساقی بغمای خرد آهسته تیغ ﴾
زلف جانان از برای صید دل کسزده دام

ساقیک غره سی عقل بغمای قلیج چکمش مجوبك زلفی کوکل صیدندن ایچون طوزاق دوشدهش (مفردات) (غره) (کوز اویسی) (ساقی) م (با) (للملابسه) (یغما) م (خرد) (عقل) (آهسته) (چکمش) (تیغ) (قلیج) (زلف) م (جانان) م (از) (من) (برای) (ایچون) (صید) (آو) (دل) (کوکل) (کسزده) (دوشدهش) (دام) طوزاق (معنای اشارتی) مرشد عالی جاهك کوز اوجیه نظر عنایتی سالکی ورطه هلاکده قلیجی عقل معاشك عرفی قطع ایدیحیلر مجوبك صفات لطیف و رحمتی و توفیق و هدایتی مرغ دل صید و جانب مرسته متوجه و قید اینکلهک دام و عشق ذاتیه آرام قلشد

﴿ نكته دانی بذله کوچون حافظ شیرین سخن ﴾
بخشش آموزی جهان افروز چون حاجی قوام

شیرین سوزلو حافظ کبی سوبلیجی برنکته دان حاجی قوام جهانک مشهوری خلفه بخشش تعلیم ایدیحی (مفردات) (نکته دان) (اسرار بلیجی) (یا) (وحدتیه) (بذله کر) (اطیفه سوبلیجی) (چون) (مثل) (حافظ) م (شیرین) (طناو) (سخن)

﴿ سوز ﴾

سوز (بخشش آموز) احسان او کردیحی (یا) (وحدتیه) (جهان افروز) جهان شمله لندریجی (چون) (مثل) (حاجی قوام) (پیر معنی النفس) (معنای اشارتی) الهام ربانیه و اسان غیبه شیرین سوزلو حافظ کبی اطیفه ربانی و اسرار لدی سوبلیجی برنکته دان و حاجی قوام کبی مرشد شفیق و محسن و فقی کرم طبعه بنده خلق عالی راه حقه ارشاد و اهدا اینکلهک جهاتی نور لندریجی (هل جزاء الاحسان الا الا احسان) آیت کریمه سی سر بجه خلفه ارشاد و احسان طریقی تعلیم ایدیحی

﴿ هر که این صحبت نخواهد خوشدل بروی تباہ ﴾
و آن که این عشرت نچوید زندگی بروی حرام

هر کیکه بوجیتی ایستغز خوش دلک ایلک اوزرینه خراب اولر کیکه بوجیشتر ایستغز حیات ایلک اوزرینه حرام (مفردات) (هر که) (هر کیکه) (این) (بو) (صحبت) م (نخواهد) (ایستغز) (خوشدلی) (کوکل سروری) (بروی) (ایلک اوزرینه) (تباہ) خراب وضایع (آن که) (دخی اول کیکه) (این) (بو) (عشرت) م (نچوید) (ایستغز) (زندگی) (دربلک) (بروی) (ایلک اوزرینه) (حرام) م (معنای اشارتی) احوال و اسراری سالک راه عشق اولر نلردن بوغرل حکمت آمیزه ایچنده واردات الهیه ایلک مذکور اولان صحبتی و اسرار طریقی هر کیکه جان و دل ایلک طلب ایلر اول کیکه نك احوالی خراب و باطل اولوب ایلک ایچون خوش دلک یعنی اسرار عشق ایلک و ایلک و معرفه الله ایلک فلی متفح و منفتح اولنه سرور و ذوق روحانیت بولاق ممکن دکادر و اول کیکه که حضور مجلس اهل الهده شراب عشق ایلک بی نوش اینکلهک بوجیشتر ایستغز حیات ایدی ایلک اوزرینه حرامدر

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ عمر یست تا براه غش رو نهاد ایم ﴾ روی وریای خلق یکسو نهاده ایم
بر عذر که ایلک غمی یولنه یوز قومش خلقک روی وریای ترک اغشز (مفردات) (عمر یست) (بر عذر) (تا) (حتی) (براه غش) (ایلک غمی یولنه) (رو) (یوز) (نهاده ایم) قومش (روی) (یوز) (ریا) م (خلق) م (یکسو) (بر طر ف) (نهاده ایم) (قومشز) (معنای اشارتی) بحمد الله بنون عری حضرت الهک عشق و در دخی یولنه قومشز و عوام ناسک یوزنی و اخلاط و صحبتی ترک ایلشز که سالک راه عشق الهی اولانه خافندن خصوصاً طریقک عوا مشدن قیون قورددن چار کبی قاجق فرض و لازمدن

﴿ ناموس چند ساله اجداد نیک نام ﴾ در راه جام و ساقی مهر و نهاده ایم
نیک نام اجداد نیک نجه یلاق عرض و ناموسنی جامک و ماهر و ساقیک یولنه قومشز (مفردات) (ناموس) (عرض و وفار) (چند) (نجه) (ساله) (سندلک) (اجداد) م (نیک نام) (ابوآد لو) (در) فی (راه) (بول) (جام) (قدح) (ساقی) م (مهر و) (آی) (یوزلو) (نهاده ایم) قومشز (معنای اشارتی) عشق خرباقلی ساوب محمود لری و روان

(هر که این صحبت نخواهد خوشدلی بروی تباہ) و آن که این عشرت نچوید زندگی بروی حرام * محصول بیت * هر کیکه که بوجیتی دیله من کوکل خوشدلی ایلک اوزرینه فاسد اولسون یعنی هر کصفا قلیه مالک اولسون و اول که بوجیشتر ایستغز دیرلک ایلک اوزرینه حرام اولسون یعنی هلاک اولسون خواه چه بوغرل مجلس سز کورده بداهتله سوبلشدر اول جهندندر که سار غزلرنده اولان چاشنی بوغرلده بوقدر (وله ایضا) (ماییش) خاکیای نوصدر و نهاده ایم * روی وریای خاق یکسو نهاده ایم * صیدرو یعنی صیدبار و نهاده ایم * تقد یرنده دریاخود ادعا طریقیه مبالغه صدر و دیش اوله روی وریای اتباع و مز اوجه قیلندندر - من بسن کبی روی وریایک خلفه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتی قیلندن اولنجه معنی خافسه روی وریایک دیک اولور اما مصدرک فاعله اضافتی قیلندن اولنجه معنی خلقت ایلدیک روی وریایک کیکه نك اوله سیله وریایله دکاردیکدر یکسو باحرف صله بکسور جایده بکدر * محصول بیت * بزنسک آیلک ماییشی اوکنده یوز کره یوزمن قومشز باخود یوز یوز قومشز حاصلی سکا چوقی نظم و نیجیل ایلشز خلقک روی وریایک بر جانیسه قومشز یعنی کلیا ترک ایلشز حاصلی خلفه توجه و توددن یکمیشز یعنی سنک محبتک اظهار ایلدک شمد نصکر خلقی زری کرک قبول ایلسون و کرک ایلسون (ناموس چند ساله اجداد نیک نام) * در راه جام و ساقی مهر و نهاده ایم * محصول بیت * ابوآد لو دهدهل ترک نجه یلاق نام و ناموسنی جامک و آی یوزلی ساقیک یولنه قومشز یعنی باده ایچمکله بونلرک عرض و آب روینی بولر ده دوکشز

(طابق و زواق مدرسه و قیل و قال فضل * در راه عیش و شاهد کلر و نهاده ایم) * محصول بیت * مدرسه نك چار طاق و کرک دخی عمل و فضلك قال و قیل عیش و صفا و شاهد کلر و یولنه قومشز یعنی باده ایلک کل یوزلی بلبلر یولنه قومشز حاصلی عاشق اوایوب انلردن کچدک شمدنکروو بونلرله ایز

(نهاد ايم باركران بزدل ضعيف* وين كاروبار بشته يك* ونهاده ايم)* محصول بيت* دل ضعيفك اوزر به آتريوك قوملق
يعنى دنيابه تعلق ايدوب مال ومثال محبته دوشرمدك كه دانا غم وعصه بوكنى چكه بلكه بوكار و بار دنياسى بر قىل ايله غلبوب
قوملق بوزر كالا نيسر دنياسه بخدم

نخواستند ام و زخداشادی این غم بدعا خواسته ام
 بدعا خواسته ام (عاشق روی جوانی
 لامبده در و با حرف و حدیث خوش
 و اور سیمه جوانه مستدر نو خواسته به
 اضافت پیانیه در شادی این غم اضافتی
 مصدر ك دفعه وانه اضافتی قیلند بدعا
 با حرف استعانتند و بحاجا خواسته
 و اور سیمه البستك و دله مك مناسبه در
 اما و او ستر قالمق مناسبه در * محصول
 بیت * تازه بشمش بر کوزل جوانك
 روینه عاشقم و خدادن بوغك شاد باقی
 دعا ایله دله مشم یعنی بر نور سیده جوانه
 عاشق او انی خدادن دعا ایله ایستشم
 (عاشق و رند و نظر باز و میگویم فاش *
 نابدانی که بچندین هزار آراسته ام)
 فاش روز مره زنده آشکاره مناسبه
 مستعمل در بلك حذفه و فاش فاشی ایدی
 بایله فاشا فاشودن یعنی نصر باندن
 صافه بلك حذفه بونك کبی در صفا
 یصفودن نادات املیل * محصول بیت *
 عاشق و رند و نظر باز و حال بود که آشکاره
 سو بولم بویله اولدیغی ناکم سن یله سن که
 بو قدر هزار آراسته و پیراسته یعنی
 سکا معلوم اوله که بود کاو هزاره مالکم
 (شرم از خرقه آلوده خود می آید *
 که بر و پاره بصد شده پیراسته ام)
 که حرف املیل و بارابط صفت شیده
 مصدر در درج باندن حبله بازافه
 و حقه بازافه در پیراسته آراستن کبی
 بزه مك مناسبه در * محصول بیت *
 پکا کندی شرابه بولاشق حرقه دن
 او تانق کاور زرا آنک اوزر بنه باری
 بوز حبله ایله دیکیشم و زه مشم یعنی
 قنرا کبی خرقه دی دورا و بناله بزه مشم
 اما نه فاده اوستند شراب بولاشق ن
 و لکاه زدن شرمندیم (خوش بسوز
 از غش ای شمع که اینک من نیر * بهمین

عاشق روی جدائی خوش و خواسته ام و زخداشادی این غم بدعا خواسته ام
 نور سیده و لطیف بر جوانك بوزینه عاشق استشم و خدادن بوغك سرورنی
 دعا ایله استشم (مفردات) (عاشق) (م روی) (بوز) (جوانی) (بریکت
 (خوش) (م (نو) یکی (خواسته ام) استشم (وزخدا) خدادن (شادی) (سرور
 (این) (بو) (غم) (م (با) (للا) (بدعا) (م (خواسته ام) استشم (معنی اشارتی) تجلیات
 و فیوضات و ظاهر و بر قوی و عن زیمو بک ذات بچونیه عاشق صادق استشم
 و کال عشق و معرفه الله عدم وصولدن ایچون زیاده غناکم و لانا کم لکن مراد من
 حصولی سببیه بوغم دفع اولوب سرور ایدی بواقلمیزی دعا ایله و نضرع و نیاز ایله
 ایچنی حضرت الله مدد استشم

عاشق و رند و نظر باز و میگویم فاش * نابدانی که بچندین هزار آراسته ام

عاشق و رند و نظر باز و آشکاره دریم نایله سنکه بو قدر هئله بزمشم (مفردات)
 (عاشق) (م (رند) (عبار) (نظر باز) (نظر اویشایی یعنی اهل نظرم) (میگویم)
 سو بولم (فاش) (ظاهر) (نابدانی) (نایله سن) (بچندین) (بو قدر) (هئله) (مرفت
 (آراسته) (بزمشم) (م) (ن) (معنی اشارتی) بمقدار الله عاشق الهام و رند که کاش
 بزم و دایم نظر بری جانب حقه صرف ایدیجی بم و شکر انم الله بواسراری آشکاره
 سو بولم نایله سنکه ای اهل صورنگه بو قدر معرفه بزمشم و مظهر کرم حق

عاشق و رند و نظر باز و آشکاره دریم نایله سنکه بو قدر هئله بزمشم (مفردات)

بکا کندی آلوده خرقه من حیا کاور زرا باری آنک اوزر بوز حقه بازانی ایله زینت
 ایستشم (مفردات) (شرم) (حیا) (م) (بکا) (از) (من) (خرقه) (م) (آلوده) (ملوث
 (خود) (کندی) (می آید) (کاور) (که) (زرا) (رو) (آنک اوزر) (پاره) (مولع و حر بصر
 (با) (للا) (بدعا) (صد) (بوز) (شیده) (حقه بازانی) (پیراسته) (زینت) (لشم) (معنی
 اشارتی) (انواع) (مصنعه) (آلوده) (اولم) (خرقه) (وجود) (حضور رب العالمین) (کمال لکدن
 حیا ایلمرم زرا حرص و طبع اول آلوده لک اوزر بوز دروا حقه بازانی و حبله نفس
 ایله زینت ایستشم و حب ماسوا ایله نفس و هوای پونه کیشم

عاشق و رند و نظر باز و آشکاره دریم نایله سنکه بو قدر هئله بزمشم (مفردات)

ایک مخدن خوش بان ای شمع که بو کچه بن دخی هم بواشده کر باغلمش و قالتمش
 (مفردات) (خوش) (م (بسون) (بان) (از) (من) (غم) (م (ش) (ای شمع)
 (امشب) (بو کچه) (من نیز) (بندی) (کر) (قوشاق) (ایسته) (باغلمش) (برخاسته ام)
 قالتمش (معنی اشارتی) ای کوکل شمع اول محبوب حقیقین آنس مشقه
 خوش و ابوجه بان (المشقی تار فی القلوب تحرق ماسوای المحبوب) (سرچمه قلبا
 و قال) (آتش عشق سنی آتله ایله بن دخی بو کچه عالنده بواشده بل باغلمش و غز بنه

عاشق و رند و نظر باز و آشکاره دریم نایله سنکه بو قدر هئله بزمشم (مفردات)

کار کربسته و برخاسته ام) اینک ایسته دیکدر که حرف تلیل اینک من نیز مصراع ثانی به مرهوند کر بونده بل مناسبه در
 نه که ترکیده فلان ایسته بل یقلم درل انلده کر بستم درل * محصول بیت * ای شمع جانان غنندن کوزل بان که ایسته بندخی
 بواشده بل بغلیوب قالتمش یعنی بنده سنک کبی یافته طور شمش

در چنین حیرت از دست بشد صرفه کار در غم افزوده ام آنچه از دل و جان کاسته ام

بوتجلیین حیرتیم بیشک صرفه سی الدن کندی غمه زیاده ایستشم اول نسته بی که
 دل و جانندن اکستشم (مفردات) (در چنین) (بوتجلیین) (حیرتیم) (حیرتیم
 (از دست) (الدن) (بشد) (کندی) (صرفه) (فاده) (کار) (ایش) (در) (فی) (غم)
 م (افزوده ام) زیاده ایستشم (آنچه) (اول نسته بی که) (از دل و جان) (کست و کادن
 و جانندن) (کاسته ام) اکستشم (معنی اشارتی) اعمال صالحه له فاده و ثواب
 آخرت تحصیل اینک ایچون و بریلان سرمایه عمر الدن کندی بوتجلیین حیرتیم که
 آخر و قدسه و آرزو مانده نه تحصیل ایدم حق نه سال حضرتلر بنه فریت و وصالت
 ایچون زه و بریلان دل و جاننک فضیلت و معرفتدن نقصان ایندی بکسه زیاده
 غمه و زیاده ندامت و بیستنه فاده اولشم زرا (من ضیع وقت حرامنه ندیم وقت
 حصانه) (دینلدر

در چنین حیرت از دست بشد صرفه کار در غم افزوده ام آنچه از دل و جان کاسته ام

حافظ کی میخانه به قشتم بر تن کیدرم اوله که اول نوخاسته دایر بی سینه سنه چکه
 (مفردات) (حسیو) (مثل) (حافظ) (م (بخرابات) (میخانه به) (روم) (کیدرم
 (جامه) (قشتم) (قبا) (براق) (بوکه) (اوله که) (در) (فی) (بر) (سینه) (کشد) (چکه
 (آن) (اول) (دایر) (م (نوخاسته) (یکی) (نافتش) (م (ایتم) (معنی اشارتی) بنو فیک الله
 تعالی احوال پریشانزدن تدارک و فریت و وصالت محب ازایده من حصول ایچون
 (من اراد ان یجلس مع الله فلیجلس مع اهل انصوف) (کلامی) (سرچمه) (میخانه) (عاوم
 اندیه و ساقی شراب عشق و معرفت الهیه اولان مشایخ نظام و خلفاء الله العالیم الاملام
 حضرتلک حضور حیات بخش لربه ریاضات و مجاهدت و وجود قشتمانی بر تارقی
 کیدرم و انلردن استمداد ایلم اوله که انلرک همی سببیه امید ایدرم که اول احسانی دایم
 و تعجد اولان محبوب بری کشد و به واصل ایله

عاشق و رند و نظر باز و آشکاره دریم نایله سنکه بو قدر هئله بزمشم (مفردات)

عاشق و رند و نظر باز و آشکاره دریم نایله سنکه بو قدر هئله بزمشم (مفردات)

زمانه نك غمی که هیچ آنک کناری کورمزم آنک درماننی ارغوان کبی میدن غمیری
 کورمزم (مفردات) (غم زمانه) (م (هیچ) (قطعه) (نس) (آنک) (کران) (کنار
 (نمی بینم) (کورمزم) (دوا) (م (ش) (آنک) (جز) (غیر) (می) (شراب) (چون) (مثل
 (ارغوان) (برقرمزمی) (چیکدر) (نمی بینم) (کورمزم) (معنی اشارتی) (الاهم
 اتی اهو ذک من فتنه آخر الزمان) حدیث شریفی سرچمه زمانه نك فتنه بی شمارلرینک
 غمی و کدورتی و دردای عظیم کیدرم که آنک حد و کناری کورمزم خانه نیجلی
 خدا اولان قایدن اول غمی و اندیشه فاسده لری ازله اید و ب حضرت اللهک
 فیض و تجلیسته مستعد فتنه آنک درماننی جگر لری یا قوب خون ایدیجی و ماسوای الهی

عاشق و رند و نظر باز و آشکاره دریم نایله سنکه بو قدر هئله بزمشم (مفردات)

عاشق و رند و نظر باز و آشکاره دریم نایله سنکه بو قدر هئله بزمشم (مفردات)

(باجنین حیرت از دست بشد صرفه کار *
 در غم افزوده ام آنچه از دل و جان کاسته
 ام) چنین حیرت بیورد یعنی حیرت
 عشقه اشارتدر صرفه * فاده و زیاده
 مناسبه در * محصول بیت * بوتجلیین
 حیرت مشغله الدن مصلحت فاده سی
 و نتیجه سی کندی یعنی عشق بی جمع
 کار و بارمدن جد قیلدی پس غم و غصه ده
 زیاده اولشم اوافدر که دل و جانندن
 ناقص اولشم یعنی دل و جاننده نقصان
 واقع اولد بده غم و غصه ده زیاده م
 واردر (همچو حافظ بخرابات روم جامه
 قبا * بو کدر بر کشد آن دایر نوخاسته ام)
 قبا بونده چاک مناسبه در جامه قبا جامه
 چاک دیکدر یعنی اوکی بشون فتنای
 کو ملک کبی چاک ایلاکه قبا دیمش بو که
 بود که دن محققدر نه که مکر ریان
 اولندی بر دن بونده سینه مراد در دایر
 نوخاسته تازه بشمش جوان مناسبه در
 * محصول بیت * حافظ کی میخانه به
 جامه چاک کیدرم یعنی قشتم آنک اوکی چاک
 ایدوب کیدرم اوله که بی سینه سنه چکه
 اول دایر نوخاسته یعنی اوله که سینه سنه
 مساس ایله زرا خرقه و قبا بی چاک
 ایلاکدن مراد تن بری بر بنه طوق و محققدر
 (وله ايضا) (غم زمانه که هیچش کران
 نمی بینم * دواش جز می چون ارغوان نمی
 بینم) که حرف رابط صفت کران کاف
 عربیک فکله کنار مناسبه در * محصول
 بیت * زمانه غم و غصه سی که آنک کناری
 کورمزم یعنی غم و غصه نك پایایی
 بو قدر دپس آنک دواشی می ارغواندن
 غیری کورمزم یعنی قرمزی شرابدن
 نیری دواشی بو قدر حاصلی چاره سی
 ارغوان کبی قرمزی باده در

(بزرگ صحبت پرمغان نخواهم گفت * چرا که مصلحت خود دران نمی بینم) بزرگ با حرف زانندرك صحبت مصدرك مفعوله اضافتی
قیلند ندر وصحت پرمغان اضافتی فاعله و مفعوله تحملی وار * محصول بیت * پرمغانك صحبت تركیبی سولیسرم یعنی پرمغانك
صحبتی ترك ایلمد و یا ترك ایلمد دیرم حاصلی صحبتی ترك ایلمد زیرا كندی مصلحتی اول ترك صحبت كورم یعنی مصاحبتی ترك ایلمد
بكا از بیان و نقدان متر تبدیل پس ترك ایلمد
(درین خار کسم نمی بخشد * بین که اهل دل در جهان نمی بینم) * محصول
بیت * بوخار شده کیمه بکار جرعه
بغشاز یعنی بی کیمه عشق تشنه لکند *
اسیر کیوب آب ذلال وصال جانا ناله
فاندر من کور که جهان را اهل
دل قالمش یعنی بر اهل دل عاشق عالمه
کورمزم یعنی هیچ اهل حال بوقدر
که عاشق حانی اکلیم (ز آفتاب قدح
ارتفاع حبش بکبر * چرا که طالع وقت
آنچنان نمی بینم) آفتاب قدح بیانیسه
ارتفاع حبش مصدرك مفعوله اضافتی
ارتفاع کونك و یا غریب زك افقدن
تقدر در چه فاقه یعنی بطکه در لریونی
بلد برن آله آلت ارتفاعیه در لریون
وربع دایره کبی * محصول بیت * آفتاب
قد حدن حبش و ذرق ارتفاعی طوت
یعنی آفتاب قدسی الدن قومه زیرا که
طالع وقتی اولکی کبی کورم یعنی
وقت قدح طومغه مساعده ایلمد با وقت
صوم کلکاه و یا غریمانه ایچون ایدم قدح
افتا بسدن ارتفاع طالع حبشی طوت
یعنی ارتفاعی آل و کور طالع حبش
سعد میدر کجیدرا ک سعدایسه مداوت
ایده لم و اگر نفس ایسه ز اغت ایده لم
حاصلی مقصود طالع حبش ارتفاعی
آلقدرد و جازرد که آنچنان چندان
مناسته اوله یعنی اولقدر دکلر یعنی
اولقدر ای کورم دیک اوله منته شده
وار تفاع و فک سعد و تحسن طلب ایلمد
منجم اصطلاحی اوزره دین ارتفاع
و انخفاضی بطر ایلمش (نشان اهل دل
ما شقیست با خود دار * که در مشایخ
مهر این نشان نمی بینم) دلی با حرف
* صید در عاشق یابنده بودله در با خود دار
کند کد طوت یعنی عاشققدن

قلبدن اخراج ایدیمی شراب عشق الهیه دن غیری کورمزم

(بزرگ خدمت پرمغان نخواهم گفت * چرا که مصلحت خود دران نمی بینم)
پرمغانك خدمتی ترك ایلمد زیرا كندی مصلحتی انده کورمزم (مفردات)
(با) (احلاسه ترك) م (خدمت) م (پرمغان) کاورك پیری (نخواهم) استم
(اقت) سولك (چرا) نیسون (مصلحت) م (خود) كندی (دران) انده
(نمی بینم) کورم (معنای اشارتی) کرجه بوراه عشقه سلامت خانه قلب ایچون
سعی و ریاضات و مجاهدات شرطدر لکن بوراه بر خوف و خطر و بر همتا بر مرشد
راهدانك ارشاد نسز سلامت و قطع منازل ممکن دکلر اکانه مرشد کاملک
خدمتی و صحبتی ترك ایلمد زیرا پیرك ارشادی اولسه كندی مصلحتك وجود پذیر
اولسی آنسر کورمزم

(درین خار کسم نمی بخشد * بین که اهل دل در جهان نمی بینم)
بوخارده بر کیمه بکار جرعه بغشاز کور که جهاتده بر اهل دل کورمزم
(مفردات) (درین) بونده (خار) محصور لاق (جرعه) م (هزه) و حدیه
(کس) کیمه (م) بکا (نمی بخشد) یاغشاز (بین) کور (اهل) م (دل) کورک
(با) و حدیه (در) فی (جهان) م (نمی بینم) کورمزم (معنای اشارتی) بونفس
و هوایله و تعلق ماسوا اله سرخوش و بهوشلتم زمانده مر شد شفقت غیری
بر کیمه بکار جرعه شراب عشق انهدن احسان ایدوب بکافات و سلامت و یرمزم
کور که جهان خلفنده و ابائی دینده بر اهل دل کورمزم

(ز آفتاب قدح ارتفاع حبش بکبر * چرا که طالع وقت آنچنان نمی بینم)
قدح آفتابدن حبش ارتفاعی طوت ایچون زرا وقتك طالعی آنچنان کورمزم
(مفردات) (ز) م (آفتاب) کونش (قدح) م (ارتفاع) بوقاری قادره
(حبش) معیشت (بکبر) طوت (چرا) ایچون (طالع وقت) م (آنچنان) آنچلین
(نمی بینم) م (معنای اشارتی) و الضعی ایله مقسم به اولان نور ضعیف محمد المصلطی
صلی الله تعالی علیه و سلمدن آفتاب کبی معنی اولان قدح قلبك نوری مقبس اولش
بر روشن ضمیرك نظر و همتدن معیشت ارتفاعی و مقام معرفه الهی حاصل ایله
مر شد کاملک غیری بدن طلب ایلمد دیو وقتکی ضایع ایله که (الوقت سیف قاطع)
و طالع وقتك یعنی بوقدر

(نشان اهل دل عاشقیست با خود دار * که در مشایخ شهر این نشان نمی بینم)
اهل دللك نشانی عاشققدن کندگاه طوت زیر اشهر شغلرند بونشانی کورمزم
(مفردات) (نشان) م (اهل) م (دل) کورک (با) مصدریه (عاشق) م
(با) مصدریه (است) در (با خود) کندگاه (دار) طوت (که) زرا (در)
فی (مشایخ شهر) م (این) بو (نشان) م (نمی بینم) کورمزم (معنای اشارتی)
انوار محمد به صلی الله تعالی علیه و سلم ایله متفق و متفق القلب اولان اهل اللهك نشانی

(ما زاغ *
اهل دل اولك نشانی و علامتی عاشققدن اندن ارله یعنی داننا عشققدن
خال اوایه زیر اشهر مشایخند بونشانی کورم یعنی انلرده عشققدن نشان بوقدر زیر ابور مضرب در هر کسده مسراولان

(نشان موی میانش که دل درو بستم * زمن میرس که خود در میان نمی بینم) که حرف رابط صفت درو بستم در حرف صله او غیری موی
میانه راجع که حرف تعلیل * محصول بیت * چنانک موی کبی اینجه میانشدن که اکا کوکل باغلام بدن نشان صورده زیرا كندی اوزره ده کورم
یعنی كندمدن خبر دار دکلر قدسه
فالدیکه موی کبی اینجه میانشدن ابکی میان
ذ کری تجنیس نام صفتیدر خود در
میان نمی بینم ذکرند اطافت وار نامل
تدیر (بدن دودیده کر یان من هزار
افسوس * که بادو آینه ریشه رویش عیان
نمی بینم) با حرف صله دیده کر یان من
بیانیسه و لامیه در افسوس بونده حیث
معنا شده که حرف اهل عیان عینك
که سرله مفعوله یا بسدن مسدر در
قل کبی * محصول بیت * بنم بویایی
کر یان کوزمه یک حیث که ابکی آینه ایله
روی جانی اشکاره کورم یعنی ابکی کوزله
جانك رو بی مرادجه مشاهده ایله مز
(قدنوتابند از جو بیار دیده من * بجای
سرو و جز آب روان نمی بینم) نا اید ای
غایت ایچوندر زمانده بشد با حرف نا کید
شدرفت مناسنه در جو بیار باره فی کتاری
دیده به اضافتی بیانیسه و منه لایه بجای
سرو با حرف صله و با حرف ظرف و اضافت
لامیه آب روان بیانیسه در * محصول بیت *
سك فانتك جو بیار دیده بدن کیدله نبرو
یعنی کوزم ایره فندن دور اوله سرو برنده
آبر و اندن غیری آسته کورم یعنی سك
قدك که جو بیار دیده ابدی اول
کند که نصر کرده برنده آب رواندن غیری نسته
کورم کوزی بدیم اولد یعنی بیایدر سرودن
مرادجه ناند رجا صلی سن کوزمدن
کیدله اشققدن غیری کارم بوق (من
وسقیه حافظ که جز درین دریا * بضاعت
سخن دانسان نمی بینم) واو حرف
مقارنت یعنی حرف مع سقیه و حافظدن
مراد بویاندر که حرف تعلیل در بادن
مراد بویاندر بضاعت سخن دانسان
اضافتری بیانیسه رد بونده بضاعتدن
مرادقا شدر دانسان وصف تر کیدر
نشانیدن دکلر یعنی اغایی بره دکلر

﴿ ۳۱۳ ﴾

(ما زاغ البصر) ساطا نك سرنده او اوب محبوب حقیقك غیری بدن قطع نظر
ایدیمی عاشققدن بواصراری پل و یانکده ضبط و حفظ ایله که شهرك صورت پرست
شغلرند بونشان بوقدر

(نشان موی میانش که دل درو بستم * زمن میرس که خود در میان نمی بینم)
انك موی کبی میانش نشانی که اکا کوکل باغلام بدن صورده زیرا كندی
اورناده کورمزم (مفردات) (نشان) م (موی) قیل (میان) پل (ش) انك
(دل) کوکل (درو) اکا (بستم) باغلام (زمن) بسدن (میرس) صورده
(خود) كندی (در میان) اورناده (نمی بینم) کورمزم (معنای اشارتی)
جبرائیل علیه السلام (لودنوت ائله لا حرقه) بوقدر دینی ادق من الشرح واحد
من السیف اولان راه عشق و طریق معرفه الله که اکا کوکل باغلام وعزم مشاهده
جمال الله ایلمد اول ملك ونی مرسل صفیان جای دهشت آباد دن وراء سرغیدن
بسدن صورده که بوزونی و وجدانی بر مقام حیرت و جای بخو شد در که كندی
دخی اورناده کورمزم امور ذو قیده قال وقیل ایله نمیر اولنر اکمه وجه دلدان دن
تعریف اولنر

(بدن دودیده کر یان من هزار افسوس * که بادو آینه رویش عیان نمی بینم)
بو بنم ابکی کر یان کوزمه هزار حیث که ابکی آینه ایله انك بوزی عیان کورمزم
(مفردات) (بدن) بو (دودیده کر یان) ابکی اغلیچی کوزله (من) بن (هزار)
يك (افسوس) حیث و درین (بادو آینه) ابکی آینه ایله (روی) بوز (ش) انك
(عیان) م (نمی بینم) کورمزم (معنای اشارتی) (لادر که الابصار و هویدرك
الابصار) آیت کریمه سی سرخچده بوظاهرده اولان بنم ابکی کر یان کوزمه صد هزار
حیث و درین که نور الهی بونور بصر اوزره تر کیمه ایلمد بویایی آینه کبی
روشن کوزر ایله جمال الله و انوار کنه و حقیقت ذات الهی عیان کورم یعنی سك
ممکن دکلر

(قدنوتابند از جو بیار دیده من * بجای سرو جز آب روان نمی بینم)
سك قدكنا که بنم چشم جو بیاریدن کیدی سرو پرسته آب رواندن غیری کورمزم
(معنای اشارتی) (قدن) م (تو) سنن (تا) حتی (بشد) کیدی (از) من
(جو یسار) ایر مانی کنا روی (دیده) کوز (من) بن (بجای سرو) سرو پرسته
(جز) غیر (آبروان) اقیچی صو (نمی بینم) کورمزم (معنای اشارتی) سك
انوار تجلی ذانك کوزم او کندن کیدی واستار ایستی اول تجلی ذانك پرسته
و اول انقباض واستار سیله دیده کندن آب رواندن غیری کورمزم که
کریمه بسیار جالب رجند و

(من وسقیه حافظ که جز درین دریا * بضاعت سخن دانسان نمی بینم)
بن سقیه حافظ ایله که بودر انك غیره کوکل ایچی س زقاشندن کورمزم (مفردات)

﴿ ۳۱۴ ﴾

خاطر نشان معنا سنده مراد کوکله تاثیر ایدوب آندن کتیوب قرار ایلمد * محصول بیت * بن حافظك سقیه دیوانه لم یعنی
انك دیوانه فانهم زیرا بودر یادن غیریده خاطر نشان سوز قاشی کورم یعنی کوکله بیرا ایدوب آند فرایدر سوز حافظد بواشندن
غیری برده بولنر حاصلی خاطر نشان سوزد بوان حافظه مخصوص در اندن غیریده بوقدر

(وله ايضا) (فان ميكوم واز گفته خود دلشادم * بنده عشقم وازهر دو جهان آزادم) * محصول بيت * اشكاره سويلرم وسوز مدن دلشادم يعني سويلديكم سوزدن مسروم * قول قول مصراع تائيك * معنو تيدر عشق قو ايم وايني عالدين آزاده وفارغم يعني عشقك

﴿ ۳۱۴ ﴾

(من) بن (سفيه) ديوان (حافظ) م (واو) مع (جز) غدير (درين دريا) بوجرده (بضاعت) قماش (سخن) سوز (دلستان) كوكل اليجي (نمي بنم) كورمزم (معناي اشارتي) بحمد الله حافظك نفسي وديواني درياي وحدت الهيك ك اسرارني بيان ايديجيد زيرا بودرياي وحدت بي نهايه اولان اسرارنك كلا مندن زباده كوكل اليجي و مرده دلا احبسا ايديجي بر لطيف و سوز نور بر عزيز و شريف كلام بوقدر

﴿ وله ايضا ﴾

﴿ فاش ميكوم واز گفته خود دلشادم * بنده عشقم وازهر دو جهان آزادم ﴾

آشكاره دهرم و كندى سوز مدن مسروم عشق قوايم و هرايكي جهان ندن فارغم (مفردات) (فان) ظاهر (ميكوم) سويلرم (از گفته خود) كندى سوز مدن (دلشادم) مسروم (بنده) قول (عشق) م (م) بن (ازهر دو جهان) م (آزادم) م (معناي اشارتي) بلا عجب و غرور اشكاره سويلرم تحديت بانچه ايجون سويلد يكمدن كندى كلا مندن نلذذ و سرور كسب ايدرم مقول قول بودر حضرت اللهك ديدار نك عاشقم و هرايكي جهان ندن فارغم كه (و مساهرا ماعلى اهل الله) ديتلشد

﴿ طاركلشن قدسم چه دم شرح فراق * كددرين دامكه حادنه چون افتادم ﴾

كلشن قدس طاري م فراق شرحني نه و بر دم كه بوحاده دامكه نه نجه دوشدم (مفردات) (طار) قوش (كلشن قدس) عالم ارواح (م) بن (جددم) نه و بر دم (شرح فراق) م (ددرين دامكه حادنه) بوحاده دوزاخنك بر نه كه بوعالده (چون) نه (افتادم) دوشدم (معناي اشارتي) عالم ارواحه ارواح انبيا و اوليا اله لذت خطاب ربانيه ملذذ و الوار جلال محمد به مستغرق ايدم انك كي كلشن قدس و روضه سعادتدن افتراقك المي و غني نجه شرح و بيان ايدم كه بودوام اله و اكدار و آلام اله بر اولان عالم قاني به نجه دوشدم

﴿ من ملك بودم و فردوس برين جام بود * آدم آورد درين دهر خراب ابادم ﴾

بن ملك ايدم و عالي فردوس برين ابدى بو خراب اباد دهره بني آدم عليه السلام كتوردى (مفردات) (من) بن (ملك) م (بودم) ايدم (فردوس) جنت (برين) عالي (جام) برين (بود) ابدى (آدم) عليه السلام (آورد) كتوردى (ددرين دهر خراب) بو خراب كليسا به (معناي اشارتي) بن عالم ارواحه ملك كي نفس و هوادن و مصيبتدن بال ايدم عالي جنت بن مقام ابدى محن و بلايا به ابتلا اله عشق و معرفه الهك كالني و الحيني و حضرت الهك قبض بلا و اعطيه سبله اولان كال قربتي تحصيل ايجون پد شقيقم آدم عليه السلام برى بو خراب اباد اولان دقي دنيا به كتوردى

﴿ سايه طوبى و دلجوى حور و لب حوض * بهواى سر كوى تورفت از ابادم ﴾

طوبانك سايه سى و حورنك لطافتى و حوض كنارى سنك سر كوك مجنله خاطر مدن

﴿ كيندى ﴾

سويلرم سويلديكم سوزدن مسروم * قول قول مصراع تائيك * معنو تيدر عشق قو ايم وايني عالدين آزاده وفارغم يعني عشقك

اسير كندىم و غيري پيشه دن خاليم حاصلى عاشق اولد بغمه مسروم (طاركلشن) قدسم چه دم شرح فراق * كددرين دامكه حادنه چون افتادم * طار بونده طير معنا سنده در قوش ديمكدر كلشنه اضافت لاميه در و كلشنك قدسه بيان به قدس ارواح شهداك و فرشته لك قاميدر شرح فراق مصدر لك مفعولنه اضافتيدر كه حرف بيان دامكه طوز افاق يعني طوز افاق قوره جق بر حادنه به اضافت بيان به * محصول بيت * كلشن قدسك طاريم نجه و بر دم فراق شرحني كه بو طوز افاق مهلكه نجه دوشدم يعني مقام ملكه سبله اولان ابدى اولق امدن ايراني شرحني سكا نه ديه م و نجه شرح ايدم كه بوحاده دنيا دامكه نه نجه دوشدم بوند نصكره كلن بيت فراق شرح ايدم (من ملك بودم و فردوس برين جام بود) آدم آورد درين دهر خراب ابادم * محصول بيت * بن ملك ايدم و بر دم فردوس برين يعني جنت اعلا ابدى حاصلى مقام جنت ابدى ليكن آدم حضرت نرى بنى بودر خراب اباد كتوردى حاصلى انانك جنتدن چيغماسى اولادك خروجنه سبب اولدى دنيا به دهر خراب اباد ديش بهنى زباده خراب اقاله متصفدر (سايه طوبى و دلجوى حور و لب حوض * بهواى سر كوى تورفت از ابادم) * دلجو و وصف ز كيبه رجويدنن استمك و ديلك معنا سنده و باي ثابيد حرف مصدر كوكل اليجاي معنا سنده حوره اضافتي مصدر لك قاءانه اضافتيدر لب بونده كنار معنا سنده در و اضافت لاميه بهواى سر كوى نو يا حرف سبب و اضافت فاعله زدر و بونده خاطر معنا سنده در * محصول بيت * طوبى كوكله سى و حورنك كوكل اليجيني و حوض جنت كنارى سنك سويلرم سويلديكم سوزدن مسروم * قول قول مصراع تائيك * معنو تيدر عشق قو ايم وايني عالدين آزاده وفارغم يعني عشقك

﴿ ۳۱۵ ﴾

كيندى (مفردات) (سايه) كوكله (طوبى) م (دلجوى) كوكل طلب ايديجي (لب) كنار (حوض) م (با) للملايه (هوى) محبت (سر كوى) محله بائى (نو) سنك (رفت) كيندى (از) من (يادم) خاطر مدن (معناي اشارتي) اى محبوب حقيقى بنه سنك كرم و احسانكه عشق و معرفه نائل اوليجيق بحمد الله سنك عشقك آتشي ماسوانى قلبدن احراق ايدوب سنك ذات بيجونك مجنله طوبى سايه سى و حورى لطافتى و حوض كور كنارى و ماضيه الاغس اولانك كلبى خاطر مدن كيندى

﴿ كوكب بخت مرا هيچ نميگشاست * بارب از مادر كينى بچه طالع زادم ﴾

بنم بختم كوكبى هيچ نميگشاست بارب جهان آنه سندن نجب طالع الله طوغم (مفردات) (كوكب) بلدز (بخت مرا) بنم بختم (هيچ) قطعا (نميگشاست) (فتناخت) اكلدى (بارب) م (از) من (مادر) آنه (كينى) جهان (بچه) نجب (طالع) م (زادم) طوغم (معناي اشارتي) بو عشق الهى سبيله حاصل اولان طالعك حقيقتى و علوقدرى ظاهر بين اولان بنم ادراك ايدى بارب جهان آنه سندن نجب لطيف و مقبول دوات و سعادته طوغم و عالم وجوده كلك مكه چله عزم عشق الهى اله كدر ايلشدر

﴿ ناشدم حلقه بكوش درمخانه عشق * هر دم آيد غمى از تو ببارك ابادم ﴾

تاكه عشق مخانه سى قيو سنك حلقه بكوشى اولدم هر نفس يكدن بر غم بكارك اولسونكه كاور (مفردات) (نا) حنى (شدم) اولدم (حلقه بكوش) قولاغى حلقه قول (در) قيو (مخانه) م (عشق) م (هر دم) هر نفس (آيد) كاور (غمى) بر غم (از تو) يكدن (ببارك) مباركه (باد) اولسون (م) بكار (معناي اشارتي) تاكه شراب عشق الهى بخش ايديجي مشايخ عظامك قبولنده قولاغى حلقه بنده رى اولدم و بو سعادتى آملرك صحبتي و همى بر كاتيله بوايم بحمد الله هر دم مابده شادى ابدى اولان در دوغم عشق انه بندن و باعث ترقى اولان محن و بلاياى محبوب ازليه دن بر غم و بردرد و الم مجددا بكارك اولسون كاور كه عشق الهى كثر غوم والامى موجب ر

﴿ ميخور دخون دلم مردمك چشم و سزاست * كه چرادل بچكر كوشه مردم دادم ﴾

كوزمك يكي كوزلك قاني رولايقدر كه خلك جكر كوشه سته نيجون كوكل و ردم (مفردات) (ميخورد) بر (خون دلم) كوكلك قاني (مردمك چشم) كوزمك يكي (سزاست) لايقدر (چرا) نيجون (دل) كوكل (با) للملايه (جكر كوشه مردم) خلقك فرزندى (دادم) و ردم (معناي اشارتي) عشق حقيقى به واصل اوليجيق عشق مجازنك ضرر محض اولد بغي يلوب هوا اله كين عزمه حسرت و ندامتله جكرم قاني كوزم يكمدن روان ايدرم ولايقدر كه محبوب باقى به محبت و عشق ممكن

(كوكب بخت مرا هيچ نميگشاست * بارب از مادر كينى بچه طالع زادم) * بارب از مادر كينى بچه طالع زادم * كوكب بخت اضافتي بيان به تحمل وار مراهيه اضافت لاميه در بارب عجا مهناسنه در ما در كينى بيان به * محصول بيت * بنم دواتم كوكبى هيچ بر نميگشاست عجا چهسان اتاسندن نه طالع طوغم بختى بختم كوكب طاعمى و كوكب و لادى بيلدى بس نه طالع بن مادر كينندن طوغم بخت (ناشدم حلقه بكوش درمخانه عشق * هر دم آيد غمى از تو ببارك ابادم) * ناهاده غايت ايجوندر زمانه مند كينى سر ييده حلقه بكوش قول معناسنه در زيرا انار قولر بشك قواغى لار به حلقه طاقارل بنده لكى ممتاز اولسون ديو دره اضافتي لايقدر درك مخانه بده بويلدر عشقه اضافت بيان به در غى با حرف وحدت از تو نوك قيو يكدن ديمكدر ببارك با حرف صله ياد بونده اولسون ديمكدر موقع دعاده واقع اولمش مبارك اولسون ديمكدر * محصول بيت * عشق مخانه سى قبولنده قول اولد نبرى يعني باب عشق و محبت اسير اولوب بنده اولال حاصلى عاشق اولال هر ساعت بكار يكدن بر غم كاور مبارك ياده بهنى وادى عشقه دوشلبدن تازه نان غم بكار نهيند به و مبارك ياده كاور زرا عشق موجب غوم و همو مدر حاصلى جنت غم بوق اما دنيا دار غوم و همو مدر زرا عشق و محبت مقابيدر (ميخور دخون دلم مردمك چشم و سزاست * كه چرادل بچكر كوشه مردم دادم) * واواوات حال * محصول بيت * بورك قاني بچكر مردمك چشم حال بو كه لايقدر بهنى هر در ديولا كه چكه اكالايق و سزا واردر كه نيجون كوكلى خلقك جكر كوشه سته و ردم

يعنى خلقك اولاديكه جكر كوشه سيدر اناره كوكل و بروب سويلرم سويلديكم سوزدن مسروم * قول قول مصراع تائيك * معنو تيدر عشق قو ايم وايني عالدين آزاده وفارغم يعني عشقك

(د لیر از ما بصد آمدن شد اول دل ظاهر عهد فراموش نکند خلق کریم) سند فعل ماضی مفرد غائبه مصدری
سند ن و ستانیدن کاور خلق کریم اضافتی لامیه و بیانیه به محمدر یعنی کریم خلق و یا کریم خلق * محصول بیت *
دلیر اول یوز امید له بزدن کوکلی الکی ظاهر بود که کریم الخلق اولان کیسه عهدی فراموش ایلمز یعنی بزه عهد وصال
ایدوب امیدوار ایلمدی بزدن عهد وصال

د لیر از ما بصد آمدن شد اول دل ظاهر عهد فراموش نکند خلق کریم

دلیر کوکلی بزدن اول یوز امید له الکی ظاهر عهد فراموش ایلمز
(مفردات) (دلیر) م (ازما) بزدن (بصد امید) یوز امید له (سند) الکی
(اول) م (دل) کوکلی (ظاهر عهد) م (فراموش) اوتو تمق (نکند) ایلمز
(خلق کریم) م (معنای اشارتی) (اعددت لصادی الصالحین مالا عین رأی ولا اذن
سمعت ولا خطر علی قلب بشر) حدیث قدسی (فلانم نفس ما خفی اعم من قره
اعین) آیت کریمه سیه وعد کریم یوز مفسله اول محبوب حقیقی کوکلی بزدن اول
یوز امید له الکی و مشاهده انوار جلاله بزه وعده کریم یورودی (لا ینفخ البعاد) آیت
کریمه سی سر بنجه ظاهرا خلق کریم عهدی فراموش ایلمز

غنیجه کو تنکدل از کار فرو بسته مباش * کزدم صبح مدد بانی و انفس نسیم *

غنیجه به دی باغشش ایستادن تنک دل اولسون زرا صبحک نغسندن و نیک نفسارندن
مدد بولورسن (مفردات) (غنیجه) م (کو) سویه (تنکدل) کوکلی طیار (از)
من (کار) ایش (فرو) اشغفی (بسته) باغشش (مباش) اولسون (از) من
(دم) نفس (صبح) م (مدد) یاردم (بانی) بولورسن (انفس) نفسار (نسیم)
صایلی (معنای اشارتی) (قلوب الاحرار بین الجلی والاسرار) کلامی سر بنجه اول
بجمع القلب اولان عاشق غنا که سویه که قبض و امتناز حالده تنکدل اولسون زرا
(نجلی حق ناگاه آید اما بر دل آگاه آید) سر بنجه جانب حقه توجه الیه نفسی اوزره
مرا قب و آگاه القلب اولد غنیجه مظهر انوار الهی اولان مردان خدا که نغسندن
وفیوضات و نفحات الهی دل ظهور اتندن مدد بولورسن و عالم بطه واصل اولورسن
دیو نسلی ایلمه سن

فکر به بود خودای دل زدری دیگر کن * درد عاشق نشود به عداوای حکیم *

ای کوکل کنندی صحتک فکری بر غمی قیودن ایله عاشق درد حکیمک علاجیه
ایو اولز (مفردات) (فکر) م (بهود) ایو اولق (خود) کنندی (ای دل)
ای کوکل (زدری دیگر) بر غمی قیودن (کن) ایله (درد عاشق) م (نشود به)
ایو اولز (عداوای حکیم) حکیمک علاجیه (معنای اشارتی) ای کوکل کنندی درد
درونک صحتی و محبوب حقیقی به و صلتک چاره سنی طیب الهی اولان مرشد کامل
حقیقیدن طلب ایله بوخسه عاشقک درد طیب صورتک علاجیه ایو اولز و خزینه
اسرار الهی اولان قلبک اقتتاح و انکشافی انلریلمز

کوهر معرفت اندوز که با خود بیری * که نصیب دکر انت نصاب زروسم *

معرفت کوهری کسب ایله که کندکله ایلمه سن زرا زروسم نصاب غیر یلر
نصیبدر (مفردات) (کوهر معرفت) م (اندوز) قازان (یا خود) کندکله
(بیری) ایلمه سن (که) زرا (نصیب) م (دکران) غیر یلر (است) در (نصاب)
م (زر) اتون (سیم) کو مش (معنای اشارتی) ای عاشق صادق اول مرشد

حقیقی

دیرر مثلا ایکیوز درهم کومته مالک اولان کیسه به زکات لازمه و باقی زکات بوکا کوره در * محصول بیت * معرفت کوهر یعنی
قران که کندکله آخره ایلمه سن زرا ایچ و اتون نصابی غیر یلرک نصیبدر یعنی نصابه مالک اولق اهل دنیا حالیدر معرفته
مالک اولق عارف حالیدر ابدی آخرته معرفه الله فائده و زور و وسیم فائده و برمن زرا حالانده حساب و حرامانده عذاب و از

(دام سختست مکر یار شود لطف خدا * ورنه آدم نبرد صرغه ز شیطان رجیم) دام اصلنده دام مکر و یا دام شیطان ایلمی

حقیقی یوزدن معرفه الله کوهری کسب و حاصل ایله که عالم بقایه کیتد که کندکله
یله تا حضور باری به ایلمه سن زرا (یوم لا ینفع مال ولا بنون الا من اتی الله بغیب
سایم) آیت کریمه سی سر بنجه دنیا ده نیجه کره نصابه بالغ اولورسم و زک کسب و جمع
ایلمک اول سنک غیر میراث دارلک نصیبدر سکا یوم آخرتده اول جمع ایلمک
سیم و زورن بر فائده یوقدر

دام سختست مکر یار شود لطف خدا * ورنه آدم نبرد صرغه ز شیطان رجیم *

دام شیطان قتی مشکدر مکر خدا لطفی یار اوله بوخسه آدم شیطان رجیم زباده لک
ایلمز (مفردات) (دام) (دوزاق) (سخت) قتی (است) در (مکر) م (یار)
معین (شود) اوله (لطف خدا) م (ورنه) بوخسه (آدم) م (صرغه) زباده لک
(ز) من (شیطان رجیم) م (معنای اشارتی) اعوذ بالله (زین الناس حب الشیطان
الح) آیت کریمه سی سر بنجه مشبهات نفس اولان نساوسیم و زور دنیا سالکین
و متقین ایچون شیطانک دام قوی بیدر و هر بر کیه ک خلاصی قتی مشکدر که بر صیصا
و یلم بن باعورا کی مرتبه و لایحه واصل اولمش کیسه لری نه و ذی الله ایمانندن جدا
ایلمدر مکر حق جهانه و قمالی حضرتک لطفی و عصمتی آگاهار و معین اوله بوخسه بنی آدم
شیطان رجیم و نفس کیم اوزره زور ایله و حیل ایله غالب اوله من

حافظ ارسیم و زرت نیست چه شد شا کر باش * چه به از دولت اطف سخن و طبع سلیم *

ای حافظ اکر سیم و زرت بوق ایسه نه اولدی شا کر اول اطافت سخن و طبع سلیم
دولتندن یک نهدر (مفردات) (حافظ) م (ار) اکر (سیم) کو مش (زر)
اتون (ت) سنک (نست) بوق ایسه (چه) نه (شد) اولدی (از) من (دولت)
م (لطف) م (سخن) سوز (طبع سلیم) م (معنای اشارتی) (الفقر فخری)
خبری سر بنجه ای حافظ اکر دولت فخره ابرو سیم و زرت بوق ایسه نه سعادت
اولدیکه (هلاک المتقون و نجاة المذنبون) خبری سر بنجه بو عظیم نعمته شا کر اول
معارف الهی بدن اولان اطافت سخن و قلب سلیم دولتندن زیاده نه دولت واردر

وله ابضا

کرچه مابند کان پادشهم * پادشاهان ملک صبحکیم *

کرچه پادشاه بنده لری یز صباح وقتی ملکک پادشاه لری یز (مفردات) (کرچه)
م (ما) یز (بندکان) قولر (پادشاه) م (ایم) یز (پادشاهان) پادشاه لری (ملک)
م (صبحکله) صباح وقتی (ایم) یز (معنای اشارتی) بخمد الله کرچه شد حقیقک
صورتا حقیر بنده لری یز اما متاده صباح وقتی ملکک پادشاه لری یز که (وبلا سهارهم
یستخفون) آیت کریمه سی حکمیه شرفیاب و موقوف اولمشدر

کنج در آستین و کیه نهی * جام کیتی نما و خاک رهیم *

آستینزده کنج و کیه نهی جهان کوسه ریجی جامن و خاک رهیم (مفردات)
(کنج) خزنه (در) قی (آستین) یک (کیسه) م (نهی) بوش (جام) قدح

ضرورت و وزن و فرینه قائم اولدی ایچون
زک اولندی سخت قتی دیکدر * محصول
بیت * دام مکر شیطان قوی و مکر الهک
لطفی یار اوله والا آدم شیطان رجیم ن
فائده ایلمز یعنی اسکا ظفر بولیماز
یعنی شیطان که انیبا مکر بدن امین
دکار در آنک اغوا استدن ظفر بواوب
خلاص اولق مشکدر مکر خدا لک
لطفی یار اوله که انسانه بر طرفه داخل
ایلمد (حافظ ارسیم و زرت نیست چه
شد شا کر باش * چه به از دولت لطف
و سخن طبع سلیم) * محصول بیت *
ای حافظ اکر سیم و زرت بوق ایسه نه
اولدی شا کر اول دولت اطف سخن
و طبع سلیم یک نه وار یعنی بو دولت
سکا بیکه لطف کلام و طبع سلیم مالکین
سیم و زرا اولزه اولسون زرا بو کذران
و اول پا یار مصرع آن که آن
دادشاهان بیکدایان این داد * (وله ابضا)
(کرچه مابند کان پادشهم * پادشاهان
ملک صبحکیم) * محصول بیت * کرچه
یز پادشاهک بنده لری یز اما صباح ملکک
پادشاه لری یز یعنی صباح وقتنده
ایلد یکمزد عال مستجابدر حاصلی مقبول
حضرت حقن (کنج در آستین و کیه
نهی * جام کیتی نما و خاک رهیم) جام
کیتی نما پانیه کیتی نما و صف تر کیدر
جهان کوسه ریجی جام که عالمه جیدن
یاد کار قائمشدر * محصول بیت * خزینه
آستینزده حال بو که کیسه من نهیدر
یعنی کنج علوم و معارف مهیا و حاضر
اما مان دیامن یوقدر حاصلی نقد علوم
و معارف حاصل اما نقد سیم و زردن
حالی یز رفعت مرتبه ده جام کیتی نما یز
یعنی عز یز و محترم دخی خاک رهیم یعنی
تواضعه خاک رهیم یعنی یوقدر علوم
و معارفله مفر و رو منکر دکار حاصلی
خای نهاد در ویش سیرت

(کیتی نما) جهان کو شتر بچی (خاله) یول طیرانی (یم) ایز (معنای اشارتی) کرچه مفاصل خزان ارض باذن الله یدیده و تصرف فریده در لکن اثر قدم محمدی صلی الله تعالی علیه و سلمه ایچون غنای قلب سبیل خزان ارض اراض ایدوب (الفقر فخری) سر بنه مظهر یتله دنایز و دراهمدن کیسه من تهیدر کرچه صفت آینه قلبه اسرار جهان کاعی علیه مظهر اما ظاهرده اختیار فقر و مسکنت اینکاه (عطل ذلی ذل الیهود) کلامی سر بنه ذلیل و حقیر بر خاک ره یعنی معناده ظاب صورتده مغلوب

هو شیار غرور و مست حضور * بحر توحید و غرقه کنهیم *

غرور که هر شاری و حضور که مستی بی توحید بحری بی کشته غریق (مفردات) (هو شیار) عقلی (غرور) م (مست حضور) م (بحر توحید) م (غرقه کنهیم) م (معنای اشارتی) طور عقده خلفه عدم التفات از غرور شکند و بی و قلیز حضور یاریده دائم مست شراب عشق الهی بر اسرار توحید الهیک بحری بی وجود که ذنب لایقاس علیه ذنب آخر) معارفی سر بنه وجود جیبایی سبیل اولان طاعت ناقص موجب غفران اولدیقتدن کشته غریق

شاهد بخت چون کرشمه کند * ماش آینه رخ جوهریم *

بخت محبوبی چونکه کرشمه اید بزک آیی بوی بوزک آینه سی بی (مفردات) (شاهد) محبوب (بخت) طالع (جون) چونکه (کرشمه) باز (کند) اید (ما) بز (ش) انک (آینه) م (رخ) یکانی (جوهر) آیی کبی (یم) ایز (معنای اشارتی) چونکه طالع مزه دوشن کوکل محبوبی کر مندن عرض جمال ایدوب برناز و شیوه و بر اطفاح و احسانه بزه بر نظر بیوره (رآئی قلبی بی قال من انت قلت انت) کلامی سر بنه بزاوول محبوب حقیقتک (المؤمن مرآة المؤمن) خبری سر بنه انوار جانتک آینه سی اولش اولور و حجاب وجوددن خلاص اولور

شاه بیدار بخت را هر شب * مانکجهان افسر و کاهیم *

بختی اویان اولان شاهک هر کیسه بزناج و کلاهنک حافظی بی (مفردات) (شاه) م (بیدار) اویان (بخت را) دونک (هر شب) هر کیسه (ما) بز (نکجهان) حافظ (افسر) ناج (کلاه) م (ایم) ایز (معنای اشارتی) بحمد الله هژده هزار عالم قبضه قدرتده اولوب (لایزب من علمه مثقال ذره) شان عزتی اولان شاه حقیقتک صفات جللیه سبیل اتصاف سبیل هر شب ناج خلافتک و کلاه ولایتک حافظی واجب اولوب تصرف عالم دستزه و بر اشد

کو غنیمت شمار هست ما * که تو در خواب و ما بیدار کاهیم *

دی بزم همغزنی غنیمت صایسون زیر اسن خوابده سین و بوزک زنده بی (مفردات) (کو) سوله (غنیمت) م (شمار) صایسون (هست) م (ما) بز (که) زیرا (تو) من (در خواب) اویقوده (ما) ایز (بیدار کاهیم) کوز زنده بی

معنای *

(معنای اشارتی) (المره بطیر بهمه کا ان الطیر بطیر بجانیه) کلامی سر بنه اول شاه حقیقت بزم اوج علایه و مقام علایه و صوله همغزنی بزه غنیمت و عزت صایسون که ای غنی عن العالمین سن کال استفاده و بر سناک احسانکه مراقب و امیددار

شاه منصور واقفت کما * روی هست بهر کجا که نهیم *

شاه منصور واقفدر که بر همت بوزنی هر قنده که قورز (مفردات) (شاه منصور) م (واقف) عالم (است) در (ما) بز (روی) بوز (هست) م (بهر کجا) هر قنده (نهیم) قورز (معنای اشارتی) ناصر و همین اولان شاه حقیقت علیم و سلام القیودر که بزدرومزد همغزنی نه جانیه قورز و قلیز توحیدی نه طرفه در بیلور

دشمنان راز خون کفن سازیم * دوستان را قبا ی قح دهم *

دشمنان خوندن کفن دوزه رز دوستاره قح فتنانی و پرز (مفردات) (دشمنان را) م (زخون) فاندن (کفن) م (سازیم) دوزر (دوستان را) م (قبا) فنان (قح) م (دهم) و پرز (معنای اشارتی) (عن عمرو ابن الجوح انه سمع النبي صلی الله تعالی علیه و سلم یقول لا یجد الله صریح لایمان حتی یحب الله و یبذل الله فاذا احب الله و انقض الله فقد اسحق الولاية الله) حدیث شریفی سر بنه کتاب الله و صراط مستقیم اولان شریعت محمدیه و اولیاء الله تعالی تعبدن (کاهیم) حرمستغفره قوت من قسوره) حکمجه فرار ایلان سفاها و اهل هوا که دشمنان خدادار آنلری هلاک ایدوب قانلرینه غرق ایلر و عدم التفاتک جکرل بن مکدر و خون آلوده ایدر اناله و رسوله اطاعت اوزره اولان عاشقین صادقین زیاده خبری لباس تقوی لباس ابله قلیز نه نور الهیک دخول ایچون افتتاح و انفساح و پرز که بحمد الله تصرف قلوب یدر و بر اشد

رنگ زور پیش ما بود * شیر سرخیم و افی سیم *

بزم فخرده زور بر رتکی اولر قمر می ارسلان زور و قره یلاز (مفردات) (رنگ) م (زور) بلان (پیش ما) بزم اوکرده (نبود) اولر (شیر) ارسلان (سرخ) قمر می (ایم) ایز (افی) بلان (سیم) م (ایم) ایز (معنای اشارتی) بزم که ساشر عشاق الهی و عارف بالله جمیع دینده حرام و عادم اساس ایمان نام اولان کذب و مکر و حیل بزم قمر ده اولر قولا و فعلا بزدن هر نه که صادر اولور سه جله واردات الهی و الهام ربانیه صادر اولور که بحمد الله بر اسد الله الغالب علی ابن ابی طالب رضی الله تعالی عنه سر بنک مظهری بزم که معراج رسوله آسمان چارنده اژدها شکند کور نمکله قوت قدسیه سن اظهار بیوردی کبی زدن قوت قدسیه ده بتا بیدار سر علیه اولوب بنده نام حیدر کار غیر فرار اولمشد

وام حافظ بکو که باز دهند * کرده اعتراف و ما کوهیم *

دی که حافظک بورجی گیری و بره اعتراف ایلشن بر شاه دلز (مفردات) (وام)

فی *

۸۱

(شاه منصور واقفت کما * روی هست بهر کجا که نهیم *

بیت شاه منصور واقفدر که بر همت بوزنی هر قنده که قورز (معنای اشارتی) ناصر و همین اولان شاه حقیقت علیم و سلام القیودر که بزدرومزد همغزنی نه جانیه قورز و قلیز توحیدی نه طرفه در بیلور

دشمنان راز خون کفن سازیم * دوستان را قبا ی قح دهم *

دشمنان خوندن کفن دوزه رز دوستاره قح فتنانی و پرز (مفردات) (دشمنان را) م (زخون) فاندن (کفن) م (سازیم) دوزر (دوستان را) م (قبا) فنان (قح) م (دهم) و پرز (معنای اشارتی) (عن عمرو ابن الجوح انه سمع النبي صلی الله تعالی علیه و سلم یقول لا یجد الله صریح لایمان حتی یحب الله و یبذل الله فاذا احب الله و انقض الله فقد اسحق الولاية الله) حدیث شریفی سر بنه کتاب الله و صراط مستقیم اولان شریعت محمدیه و اولیاء الله تعالی تعبدن (کاهیم) حرمستغفره قوت من قسوره) حکمجه فرار ایلان سفاها و اهل هوا که دشمنان خدادار آنلری هلاک ایدوب قانلرینه غرق ایلر و عدم التفاتک جکرل بن مکدر و خون آلوده ایدر اناله و رسوله اطاعت اوزره اولان عاشقین صادقین زیاده خبری لباس تقوی لباس ابله قلیز نه نور الهیک دخول ایچون افتتاح و انفساح و پرز که بحمد الله تصرف قلوب یدر و بر اشد

رنگ زور پیش ما بود * شیر سرخیم و افی سیم *

بزم فخرده زور بر رتکی اولر قمر می ارسلان زور و قره یلاز (مفردات) (رنگ) م (زور) بلان (پیش ما) بزم اوکرده (نبود) اولر (شیر) ارسلان (سرخ) قمر می (ایم) ایز (افی) بلان (سیم) م (ایم) ایز (معنای اشارتی) بزم که ساشر عشاق الهی و عارف بالله جمیع دینده حرام و عادم اساس ایمان نام اولان کذب و مکر و حیل بزم قمر ده اولر قولا و فعلا بزدن هر نه که صادر اولور سه جله واردات الهی و الهام ربانیه صادر اولور که بحمد الله بر اسد الله الغالب علی ابن ابی طالب رضی الله تعالی عنه سر بنک مظهری بزم که معراج رسوله آسمان چارنده اژدها شکند کور نمکله قوت قدسیه سن اظهار بیوردی کبی زدن قوت قدسیه ده بتا بیدار سر علیه اولوب بنده نام حیدر کار غیر فرار اولمشد

وام حافظ بکو که باز دهند * کرده اعتراف و ما کوهیم *

دی که حافظک بورجی گیری و بره اعتراف ایلشن بر شاه دلز (مفردات) (وام)

معنای *

هو شیار غرور و مست حضور * بحر توحید و غرقه کنهیم *

معنای *

هو شیار غرور و مست حضور * بحر توحید و غرقه کنهیم *

هو شیار غرور و مست حضور * بحر توحید و غرقه کنهیم *

هو شیار غرور و مست حضور * بحر توحید و غرقه کنهیم *

هو شیار غرور و مست حضور * بحر توحید و غرقه کنهیم *

هو شیار غرور و مست حضور * بحر توحید و غرقه کنهیم *

هو شیار غرور و مست حضور * بحر توحید و غرقه کنهیم *

هو شیار غرور و مست حضور * بحر توحید و غرقه کنهیم *

بورج (حافظ) م (بکوک) سوبله که (باز) کیو (دهند) وره (کرده)
ایشسن (احتراف) اقرار (ما) بز (کوهیم) شاهد رز (معنای اشارتی) ای ولی
کامل و عارف و اصل عنایت بیوروب بزم ایچون درگاه حقه نیاز ایله که حقوق الهی
اداده و امانت الله اولان عشق و محبة الله هده خدای لطیف و کریم تفصیله ای
وطاعت نافعه لری عزیزی قبول و مشاهده انوار جلاله بزی مسرور ایلله ای نیم رحمان
رحیم و یم وعد کریم بکرده لایخلف الیاد سز و بزر شاهد لرز

وله ایضا

آنکه پامال جفا کرد چو خاک راهم * خاک می بوسم و عذر قدس میخواهم
اول کیمه که بنی خاک راه کبی جفا ایلدی پامال ایلدی او کتده خاک او بریم واک قدمت
عذر دیرم (مفردات) (آنکه) اول کیمه که (پامال) باقی ایل چکنس (جفا) م
(کرد) ایلدی (چو خاک راه) بول توی کبی (م) بنی (خاک) طیارق (می بوسم)
او بریم (عذر قدس) آنک اباشی عذر دیرم (میخواهم) دیرم (معنای اشارتی) اول
درد و عشقه بنی گرفتار ایدوب انواع جلاله بنی اباقی البته چکنه ن توی کبی ذیل
و حقیر ایلین محبوب ک حضور معنیه خای او بوب بوزم برله سورده ایلنه سال
و تضرع ایلله (ما عبدناک حق عبادتک یا معبود) دیوب اعتراف عجز ایلله نعم لایحیی
سنگ شکر ای اداده نقصانک عذر دیرم

من نه آم که بجور از تو بنام حاشا * چاکر معتقد و بنده دولت خواهم

بن اول دگلکه جور سبیله سندن تاله ایدم حاشا معتقد خد متکرم و دولت خواه
بر بنده یم (مفردات) (من) بن (نه آم) اول دگلک (با) سبیله (جور) م (از تو)
سندن (بنام) تاله ایدم (حاشا) م (چاکر) خدمتکار (معتقد) م (بنده) قول (همزه)
و حدیثه (دولت خواست) دولت دایمی (م) بن (معنای اشارتی) ای محبوب
بر بارحق کس سک حقن فاجن زاهد کبی سنگ جور و جفا کسن تاله و فریاد ایدوب
فاجم حاشا فاجم بن سنگ و حدایتکه و اطاف و احسانکه معتقد بر خدمتکار کم و سندن
دولت ابدیه طلب ایدیمی بر بنده مخلصکم

بسته ام درخ کسوی تو امید دراز * آن مبادا که کند دست اجل کوتاهم

سنگ زلفک بو کتده در از امید باغلم اول اولسونکه اجل الی بنم دراز امید قصه
ایده (مفردات) (بسته ام) باغلم (در) فی (خیم) بولکم (کسوا) زلف (تو)
سن (امید) م (دراز) اوزون (آن) اول (مبادا) اولسون (کند) ایده (دست)
ال (اجل) م (کوتاه) قصه (م) بنم (معنای اشارتی) (اناعد ظن عدی ن)
الخ حدیث قدسی سرنجه سنگ لطیف و کریم و رحمان و رحیم صفات عظیمه ک
اسرار نه اعتماد کلی ایلله محض اطاف و کریمکه مشاهده انوار تجلیاتکه و فیض
بلا واسطه که مظهر یت زباده امید باغلم (آه من الم الموت قبل حصول المراد)
سرنجه اول اولسونکه اجل الی بنم دراز امیدم قصه ایلله

ذره

ذره خاک و در کوی توام وقت خوشست * رسم ای دوست که بادی ببردناکاهم

رذره خاک و سنگ کو یکده و قتم خوشدز قور قورم ای دوست که بر باد سنگ کو یکدن
ناکاه بنی ایتده (مفردات) (ذره) م (همزه) و حدیثه (خاک) طیارق (م) بن
(در کوی تو) سنگ محله کده (وقت) م (خوشست) خوشدر (رسم) قور قورم
(ای دوست) م (بادی) بریل (بیرد) ایلده (ناکاه) اکسزین (م) بنی (معنای
اشارتی) بو مقصوده و صلت امیدله سنگ راه عشقه خاک باغلم و بو بولده چکد بکم
ذل و حقارت ایچنده و قتم و حال خوشدر معصومیت و ما مونیم معلوم اولمده سندن
قور قورم ای دوستکه ناکاه بر باد مخالف ظهور ایدوب سنگ درگاه عزتکدن بنی جدا
ایتمکله حال تباها ایلله انکیون بین الخوف والرجاء معیشتیم

صوفی صومعه عالم قدس لیکن * حالیا در مقامست حوالنکاهم

عالم قدس صومعه سنگ صوفی یم شمدی قرار ایدم چک یرم مقدر دیرم (مفردات)
(صوفی) م (صومعه) عبادت اوی (عالم قدس) عالم ارواح (لیکن) م (حالیا)
شمدی (دیر) کلیسا (مغان) کافر (است) در (حوالنکاه) قرار ایدم چک (م)
بنم (معنای اشارتی) کرچه عالم قدس صومعه سندن ارواح انبیا و اولیایله یله
حضرت الهی ذکر و انوار ذاتیه سن مشاهده ایلله بر صوفی صافی ایدم لیکن قضاء
الهی و حکمت ربانیه (النبی سجن المؤمن و جنة الکافر) خبری سرنجه بواستلا
عالی اولان دیر معانی بزه قرارگاه ایلوب (و بلوک بانشر و اخبر فتنة و البی رجمون)
آیت کریمه سرنک ظهور بنی مرادله بیور مشدر لطیف و رحمان و رحیم اولان
حضرت الله سندن امید ایدمکه (بیت الله الذین آمنوا بانقول الثابت فی الحیة الدنیا
وفی الآخرة) آیت کریمه سرنه بزی مظهر ایلله آمین بحمد سید المرسلین

پیرمخانه سحر جام جهان یم داد * و اندران آینه از حسن تو کرد آکاهم

مخخانه ک پیری سحر و قی بکجام جهان بین و یردی و اول آینه سندن حشکدن
بنی آکاه ایتدی (مفردات) (پیرمخانه) بازار (سحر) م (جام) قدح (جهان بین)
جهان کوریمی (م) بکا (داد) و یردی (و اندران آینه) اول آینه ده (از حسن تو)
سنگ حشکدن (کرد) ایلدی (آکاه) م (م) بنی (معنای اشارتی) بتوفیق الله
نعالی بو مخخانه عالده و تحصیل شراب عشق الهی ایچون بنا قبلان جهان فائیده
خلیفة الله اولان مرشد کامل سحر و قی بکا نظر و همتله بر فیض الهی بخش ایتکله
آینه رحمان اولان قلم برده بن کشاد ایدوب اول آینه ده سنگ جلال باکاک
مشاهده سندن بنی آکاه ایلدی

بامن خاک نشین خبر و سوی میکده آی * نایبنی که دران حلقه چه صاحب جامم

قالق بن خاک نشین الله مخخانه جانده کل تا کوره سن که اول حلقه ده نه صاحب جامم
(مفردات) (بامن) بنه (خاک نشین) طیارقده او طوریمی (خبر) قالق (سوی)
جانب (میکده) مخخانه (آی) کل (تا) حتی (یبنی) کوره سن (دران) آینه

(ذره) خاک و در کوی توام وقت خوشست

* رسم ای دوست که بادی ببردناکاهم
ذره یا حرف وحدت و همزه حرف توسل
و او حرف صطف توام یم متکلم معانده
وقته مقدر و قتم خوشست تقدیرنده که
حرف بیان بادی یا حرف وحدت و یا تکبر
ناکاه اکسزین فجاءه معانسه * محصول
یبت * رذره طیارق یعنی طیارق کبی
حقیرم و سنگ محله کده ده و قتم خوشدر
یعنی عالم ایدم اما ای دوست قور قورمکه
بر بادا کهسانی بنی کو یکدن البته معنی
کو یکده قرار ایلله بر بنده مانع اوله
(صوفی) صومعه عالم قدس لیکن *
حالیا در مقامست حوالنکاهم
صومعه ایضا یعنی لایمده در صومعه سنگ
عالم قدس بیتیه در صومعه لایمده یم معانده
صوفیه مقدر حوالنکاه شول بره دیر که
سنی آله اولمده حواله ایدم بونده مراد
منزلگاهدر * محصول یبت * عالم قدس
صومعه سی صوفی حیم اما شمدی
حوالنکاه و منزلت دیر مفاد (پیرمخانه)
سحر جام جهان یم داد * و اندران
آینه از حسن تو کرد آکاهم * محصول
یبت * پیرمخانه سحر و قی بکجام
جهان بین و یردی دخی اول آینه ده سنگ
حشکدن ناکاه ایلدی یعنی آینه کبی
صافی قاب و یردی و بو آینه قلمده سنگ
حشکدن بنی آکاه ایلدی یعنی قلمده سنگ
حشک تجلی سن کو ستردی (بامن)
راه نشین خبر و سوی میکده آی *
نایبنی که دران حلقه چه صاحب جامم
راه نشین دینایی و حقیر کیمه حلقه در
مراد مجلسدر جاه منصب معانسه در
* محصول یبت * بن راه نشینه قالق
مخخانه جانده کل تا کیم کوره سن
اول حلقه ده نه صاحب منصب یعنی آله
حرمت و عزت زباده ظاهر و راه نشین اولمده
باقیه حاصلی دندر از اسنده نام زباده در

(مست بگذشتی و از حافظت اندیشه نبود) * آه اگر دامن حسن تو بکشد آهم *
 * محصولیت * مست بگذشتی و از حافظت اندیشه نبود *
 اندیشه و فکر اولدی یعنی حافظ جانیه
 التفات الیك یعنی حافظی قاروب بر سلام
 و کلام الیك آه اگر سنک حسرت دامن
 آهم طوئرسه حسن پاککه نایب ایدوب
 بکزیکی سولدرسه پس اعتبار و اعتقادن
 قاورسین (خوشم آمد که مهر خسرو
 خاور میگفت * باهمه پادشهی بنده
 تورانشاهم) خاور مشرقه دیور
 خسرو خاور کوشه اطلاق ایدر تورانشاه
 سلطان منصور و وزیر اعظمی اولمشدر
 و بنده افر باندندر شاه منصور و
 * محصول بیت * بکا خوش کلدی
 مهر وقتده که خسرو خاور سولدردی
 جیم پادشاه قله تورانشاهک بنده سیم
 حاصلی وزیر اعظمک قوام مراد
 پادشاهی مدح در دین تورانشاهی
 بطور ایش بیتک مناسبه مراد ظاهره
 نظر توران و لایق پادشاهی مدح در
 و پاوران شاهانم پادشاهی مدح در دین
 غریب تصرف ایشدر (وله ابضا)
 (کرچه از آتش دل چون خمی در جوشم
 * مهر راب زده خون مجنوم خاموشم)
 کرچه صورت قلیدر در جوشم
 قیام قدم زراشیره انکوری و غیره
 فیضیه و باک و به قوسک بر قاج کون
 طور دقدنصره قیامه باشه کرکر
 و کوک آغده بو مرتبه به وارد قد
 خر اولوب شرفی حرام او او مهر
 بر لب زده کشاندن کوک آغزینی کریم الیه
 و با لقی الیه صواقسندن نه که اشعار
 مجیدن فهم اولور خون مجنوم بدیدی
 شرابی خونه تشبیه الیک طریقه در
 * محصول بیت * اگر چه که بورک آتشندن
 شراب کوی کی جو شدیم یعنی
 قیام قدم حاصلی اضطراب و مشغله

(حلقه) م (چه) نه (صاحب جاه) م (م) بن (معنای اشارتی) (لا یتدربا
 لم اراه) که سر علی المرتضی در اکابر لیدنبرو بر مرتبه عالییه و اصلکه قاتی بن خا
 نشین الیه شراب عشق الهیهک میخانه سی اولان مرشد کامل حضوره و اولم
 اگر اذن ورر اینه سکا خبرورم تا کوره سنکه اول حلقه مردان الهیهده نه عظیم
 صاحب جاهم

* مست بگذشتی و از حافظت اندیشه نبود * آه اگر دامن حسن تو بکشد آهم *
 مست بگذشتی و از حافظت اندیشه نبود * آه اگر دامن حسن تو بکشد آهم *
 طونه (مفردات) (مست) م (بگذشتی) کبرک (از) من (حافظ) م (ترا)
 سنک ایچون (اندیشه) فکر (نمود) اولدی (آه اگر) م (دامن) انک (حسن)
 م (نو) سن (بگذشت) طونه (آهم) بنم آهم (معنای اشارتی) ای وسیله وصال
 و مشاهده جمال الله اولان پیرم انوار ذات الهیهده استراق و شراب مرفقه الله الیه
 سنیک وقتی (لی مع الله وقت لایس) فی ماک مقرب ولایی مرسل (حدیث
 شرابی سرچینه معلومکه حافظدن سکا اندیشه اولدی و خاطر که کلدی آه اگر عون
 بازله و سنک سنکه سنک عندالله اولان حسن و جاعتک و عالی مرتبه کاک دامن
 بنم آرزو و اشتیاقه اولان آه و تحسرم طونه سنک مرتبه که بقین اولم

* خوشم آمد که مهر خسرو خاور میگفت * باهمه پادشهی بنده تورانشاهم *
 بکا خوش کلدی که مهر وقتی آفتاب دیدی بوجه پادشاه قله تورانشاهک غلامیم
 (مفردات) (خوش) م (م) بکا (آمد) کلدی (مهر) م (خسرو) پادشاه
 (خاور) مشرق کونشی (میگفت) دیدی (باهمه) بوجه (پادشهی) م (بنده)
 قول (تورانشاه) پادشاه ترکتان (معنای اشارتی) مشرق کونشی کی خانی
 عالمه انوار الهی و قیوضات ربانی افاضه ایدیمی مرشد کامل مهر وقتی بیوردی
 عجز بشریه بی اظهار ایدیمی کلات قدسیه سی بکا زاده خوش کلدی دیدی
 بوجه تصرف عالم دسته و برایش پادشاه حقیقی اولش ایکن فقر کائنات علیه افضل
 التکلیات سلطان ابد اولان حبیب لاهک غلامیکه بوجه دولت و سعادت اکانیت
 الیه حاصل ایدم

* کرچه از آتش دل چون خمی در جوشم * مهر راب زده خون مجنوم خاموشم *
 کرچه کوکل آتشندن شراب کوی کی قایم ایدم اوزره مهر اورمش فان یرم
 و خاموشم (مفردات) (کرچه) م (از) من (آتش) م (دل) کوکل (چون)
 مثل (خمی) شراب کوی (در جوشم) قیام قدم (مهر) م (رب) دوداق
 اوزره (زده) اورمش (خون) فان (مجنوم) یرم (خاموشم) ساکنم (معنای
 اشارتی) کرچه کوکلده اولان آتش عشق الهیدن شراب کوی کی بلکه آتش
 اوزره اولان مرجل کی قیام لکن اسرار دینی اظهار اذن اولدینی اجلدن ایدم اوزره

لیم مهر اوروب فان ایچرم خاموشم یعنی بوقدر اضطراب و اضطراب که حکم هیچ طعم

مهر اوروب درد عشقه تحمل اوزره خاموشم

* قصد جانست طمع در لب جانان کردن * تو مرا این که درین کار بجان میکوشم *
 محبوت لبه طمع ایلك کنی کنیدی جانیه قصد ایلكدر سن بنی کور که بواشده
 جانیه چاشورم (مفردات) (قصد جان) م (است) در (طعم) م (در) فی (اب)
 دوداق (جانان) محبوبات (کردن) ایلك (نو) من (مرا) بنی (بین) کور
 (درین کار) بواشده (بجان) جانیه (میکوشم) چاشورم (معنای اشارتی)
 (تغکروا فی آلاء الله ولا تغفروا فی ذات الله) کلامی سرچینه محبوب حقیقت بلا حجاب
 بنفسه کلامی استقامه طمع جانک هلاکنه قصد ایلكدر سن بنی کور که بواشده
 انوار ذات الهیهده مسترق اولغه جان و دل الیه سخی ایدرم بوندن زیاده طلب الزم
 * من کی آزاد شوم از غم دل چون هر دم * هندوی زلف بیتی حلقه کند در کوشم *

بن کوکل غندن بن آزاد اولورم چون هر نفس بر محبوب سیاه زلفی قولانغده حلقه
 ایلر (مفردات) (من) بن (ی) بن (آزاد) م (شوم) اولم (از) من (غم دل)
 کوکل غنی (چون) چونکه (هر دم) هر نفس (هندوی زلف) سیاه زلف (بنی)
 بر محبوب (حلقه) م (کنند) ایدر (در کوشم) قولانغده (معنای اشارتی)
 بن مطلوبک حصولی بولنده کوکل غندن نیجه آزاد اولورم و بوغن و بلایای عشق
 نیجه زک ایدم بطورم چونکه هر نفس اول محبوب حقیق غیب انقیده اولان تجلیات
 استماع صفاتی لذاتی و حلااتی کوش جانیه حلقه وار چشمه ایدر مشدر و هر دم
 انوار قدسیه سن اظهار ایشدر

* خرقه پوشی من از غایت دین داری نیست * پرده بر سر صدعب نهانی پوشم *
 بنم خرقه پوشم تمام دین دار ایدم دکلدر بوز مستور عبیک باشی اوزره پرده اوردم
 (مفردات) (خرقه پوشی) خرقه کیمیک (من) بن (از) من (غایت) م (دین داری)
 دین طونجیاق (غیت) دکل (پرده) م (هره) وحدیه (بر) علی (سر) باشی
 (صد) بوز (عب) م (نهان) کیز او (می پوشم) اوردم (معنای اشارتی)
 صوفیان حقیقت اباسنی و صلحا کسوه سنی کیمیکلم که مستحق اولدیندن دکل
 (من تشبه بقوم فهو منهم) کلام سر نیجه حجه منشد صوفیه و تشبه منشد صوفیه
 اهل ثبات اولسی حسیله کسوه صلح ده اولقلقه عیوب بی شمارم مستور او اوب
 و اهل نیجاندن اولقلقی ایدم ایدرم

* من که خواهم که نوشم بجز از راقی خم * چکنم کر سخن پر مهان نبوشم *
 بن که ایسترم که شراب صافیدن غیری نوش ایتم نه ایدم اگر بیر مغالک سوزنی
 قبول ایتم می ایدرم (مفردات) (من) بن (خواهم) ایدرم (نوشم) ایچیم
 (با) لایله (جز) غیر (از) من (راقی) شراب (خم) کوپ (چکنم) نه ایدم
 (کر) اگر (سخن) سوز (پرمغان) پایاز (نبوشم) قبول ایتم استغفم تقریر ایدر
 (معنای اشارتی) بن که ما شقی اللهم ایسترم دائم خم و حشدن شراب عشق

ایچیم یعنی در دینی نوش ایلم نیجه ایدم اگر پرمغان سوزنی دیکلم یعنی پرمغان سوزنی ایستم که قادر دکل حاصلی بیتی داغما
 صدقیت ترغیب ایدر یعنی بویله اوله که پرمغان بکالنج الیکه نه کبر رسد اگر صافی اگر دردی زیر اهر رنده بر کیفیت خاص وارد دیک اوله

(قصد جانست طمع در لب جانان کردن * تو مرا این که درین کار بجان میکوشم) *
 بومنتی قصد ایدر بجان با حرف جر صاحب میکوشم فعل مضارع متکلم و حده درسی ایدرم * محصول بیت *
 طمع ایلك جانیه قصد ایلكدر یعنی هلاکنه سخی ایلكدر سن بنی کور که بواشده و با بواشده طوغری چاشورم یعنی جانیه سخی ایدرم
 دیکدر بجانک باشی حرف صله اعتبار
 ایدنجه جانیه سخی ایدلم دیک او او
 یشد لب جانان مراد اولور حاصلی
 یشده ایهام وار (من کی آزاد شوم
 از غم دل چون هر دم * هندوی زلف بیتی
 حلقه کند در کوشم) ازاد دن مراد
 خلا صد رهند وی زلف پانیه در بند
 اضافت لایله و با حرف وحدت
 * محصول بیت * بن کوکل غندن بن
 ازاد او او م یعنی بن خلاص بولورم
 چونکه هر نفس و هر ساعت بر محبوب
 هندوی زلفی قوامده حلقه ایدر یعنی
 قوامده حلقه کچور حاصلی بیتی قول
 ایدر بوندن مراد اسم خدا اولانی
 ممکن در دین خطا ایش زرا اسماء الله
 تو فیقیدر یعنی اجازت شرعه موقوفدر
 شریعتده اینه خدایه بت دیک وارد
 اولما مش (خرقه پوشی) من از غایت
 دینداری نیست * پرده بر سر صدعب
 نهانی پوشم (خرقه پوش و صف
 ترکیب درو یا حرف مصدر و هر حرف
 توسل دیندار و صف ترکیب درو یا حرف
 مصدر پرده یا حرف وحدت و با تکبیر
 و هر حرف توسل * محصول بیت *
 بنم خرقه پوشم تمام دین دار ایدم دکلدر
 و کال سلا نغمه دکلدر بلکه بوز
 کیزلی عیبه پرده اوردم حاصلی خرقه
 پوش اولدیم زهد و تقوا ایدم دکلدر
 بلکه عیوبی سزایک ایچوندر (من که
 خواهم که نوشم بجز از راقی خم *
 چکنم کر سخن پر مهان نبوشم) راقی
 و اول فقیهه صافی معنای سنده در و اوی
 مغنوح اوقوب اعلال الیلمک تصرفات
 ایچا مدد رحام و کافور عارض کی عرب
 راقی در صافی معنای سنده راقی خدن مراد
 صافی شرابدر * محصول بیت * بن که
 دیکلم که شرابک صافیدن غیری

(حاشیہ کہ نیم معتد طاعت خویش * ابن قدر هست کہ کہ قدسی مینوشم) * محصول بیت * حاشیہ کہ بن کندی طاعتہ معتقد اولیم یعنی معتقد بوقدر وار کہ کاکا * برقدح نوش ایدرم حاصلی نصبتک مغلو بیم کاهی بادہ ایچمکہ قادر دکلم یعنی شراب ایچمیکم اعلمہ عدم اعتقاد بدن دکلدراعالمہ ضرور مدن دکلدرد (هست امیدم کہ علی رغم عدو روز جزا * قبض عفو ش تہدبار کنہ بردوشم) رغم دشمنک برونی یرہ سورتمکہ

❖ ۳۲۶ ❖

الهييه نك غیری نوش اینیم وراه عشقندن غیری به کیتیم نه ایدیم هر شد حیات بمشك
سوزنی قبول اینیم می اندزه که بکا تعلیمی بود

حاشیہ کہ دوستک طاعتہ معتقد دیکھ معتقد ہو قدر وار کہ گاہ کا، برقدح نوش ایلرم
(مقدرات) (حاشیہ) (م) (نیم) دیکھ امتفہا م تقر بریدر (طاعت دوست) (م
(این قدر) ہو قدر (ہٹ) واردر (کہ) وقت وقت (قدح) (ما) وحدتہ
(ی نورشم) یچرم (معنا ی اشارق) (وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون)
آیت کریمہ سی صریحہ حاشیہ کہ باعث خلقت آنحی حضرت ناہد صبادت و طاعت
اولاد یغہ بن معتقد دیکھ معتقد ہو قدر قصورم وار کہ حضرت اللہ اولان
صفتی و محبتی و انبیادو طاعتی کا، گاہ اظہر ایلرم گاہ کا، ستر ایلرم

امیدم وارد که دشتک کور لکنه قیامت کوئی آنک عفو فیضی کنه بوکئی
 اوموزم اوزره قومید (مفر دات) (هست) وارد (امیدم) م (علی رغم عدو) دشتنی
 خور و ذلیل اینک ایچون (روجزا) قیامت کوئی (فیض) دوکک (عفو) م (ش)
 ضعیف (نهد) قومن (بار) بولک (کنه) م (ر) علی (و شوم) اوموزم (معنای اشارتی)
 حضرت الله حمدن امیدم بودر که عدومن اولان شیطاننی خور و ذلیل و مأیوس
 ایتدیکیمون حق سبحانه و تعالی اینک رحمت واسعه سی مقتضای سجد عفو و مغفرتنی قولاری
 اوزره افاضه ایتد کده بنم دخی اوموزمه کنه بوکئی قومید

پدرم جنت باغچه سنی ایکی بغدادیہ صنادی ناخلف اولورم اگر بن برآر دپه به صنائیم
(مفردات) (پدرم) م (روضه) باغچه (جنت) م (با) لاء لاء (دو) ایکی
(کنندم) بغدادی (غروخت) صنادی (ناخلف) ولد سووہ (باشم) اولم (من)
بن (بجوسی) برآر به به (نفر وشم) صنائیم (معنای اشارتی) پدرم بزرگوارم
حضرت آدم علیه السلام باعث ترقی و سبب قربت مقام قاب قوسین اولان محن
و درد و یلای عشق اختیارایدوب روضه جنتی ایکی دانه بغدادی و بوم رفوب
اولان دارمحنه کلوب اوچوز سنه کر به و تضرع و نیاز ایلدی اگر بن برآر به به صنائیم
ناخلف اولورمکه (و ما حرمان علی اهل الله) بیورلشدیر

اگر مجلس مطربی عشق پرده سنی بونک کبی چاہہ حافظک شعری سماع وقتی بنی
عقلدن ابانتور (مفردات) (کر) (اگر) (ازین دست) بوالدن (زند) اور، (مطرب مجلس)
م (ره) بول (عشق) م (شعر حافظ) م (بیرد) ابانتور (وقت سماع) م (از امن) (هوش)
عقل (م) بنی (معنای اشارتی) اگر اول معدن اسرار الہی اولان مرشد کامل
اسرار عشق بنی بیت سہ بقدر مذکور اولان کبی آشکارہ بیان ایلہ حافظک لسان

جالتی معنا سنہ اولدینی تقدیرجه معنی بویله اولور اما استماع معنائنه اولدینی تقدیرجه مطرب مجلس دیبکامک وقتند در حاذقک
شرینی هوشمند اینلور از هوشم مفعول غیر ضری مجیدر بیردک و جائزدر که ره عشقندن هر ایدره عشق اوله پس مضاف تقدیرنه احتیاج
اولمضای بیی شعر مندا اولسنه قصرا اندلر تقصیر اینلر

(وله ايضا) (کرم از سرزنش مدعیان اندیشم * شوه رندی و مستی ترودا پیشم) سرزنش باشد تا نقد در سطح تو بیخ دبرل شوه بوند *
پیشه مناسبه در یعنی صنعت رندی و مستی بازی مصدر به لدر * محصول بیت * اگر بن مدعیان طعن و تو بخند اندیشه جگرسم
یعنی بیم ایدرسم زندک و مستک شوه می اوکدن کتیر یعنی شدن اول صنعت صادر اول حاصلی حقندن گاه مزم (زهدزدان
نوآموخته راهی بهیست * من که بدنام

غیله ظهور ایدن شعرى اول امرارى مؤید اولوب سماع وقتى نیم و سائر مستعینک
عقل معشنى ان الله و محو ادر

خو کر من از سرزنش مدعیان اندیشم * شیوه رندی و مستی نرود از پیشم
اگر بن مدعیانك قطع شدن خوف ایدم رندك و ممالك شیوه سی بنم قطع شدن کینز
(مفردات) (کر) (اگر) (من) بن (ز) (من) (سرزنش) طعن (مدعیان) م (اندیشم)
فکر ایدم (شیوه) جلوه (رندی) لا ابلالك (مستی) م (نرود) کینز (از) (من) پیشم
او کدن (معنای اشارتی) سلطان عشق غلبه سی و قنده حالات عشق شدن خبردار
اولیان مدعیانك قطع شدن فکر و خوف ایدم عیاران و مستانك جلوه سی و حالات
عشق لذتی شدن کینز و ماسوی فکری دخی خاطر مد کلز

دکي او کرشم وندلک زهدی کوچه منسوب بریولدر بن که جهانک بدنامیم نه صلاح
فکریم ایدم (مفادت) (زهد) م (رند ان) عیار (نوآموخته) یکی او کرشم
(راهی) بریول (یا) لایله (د) کوی (یا) نسبه (است) در (من) بن (بدنام)
م (جهانم) م (چه) نه (صلاح) م (اندیشم) فکر ایدم (معنای اشاری)
فکران حقیقتلک اسرارندن آگاه اولوب مجر صورت قلندریه ناک او کرشم
عیارلک زهدو صلاح و تقوای عقلک و روحک نورانی ازاله ایدیمی شیخنا قصه
منسوب بریولدر حقیقت قلندریه ناک قیاب عنده مستور اولوب کندونی و رکبسه
یلمکرن بن کبی که جهانک بدنامیم اظهار صلاح نه در اول شری فکر دخی ایلیم

بن عفسره دیوانه ترك شاهى اوقوز را كه نقصان عقاده جمع عالم دن زباده بم
(مفردات) (شاه) م (شوریده سران) باشلى غارش مورش (خون) اوقو (من)
بن (بی سامان را) یونسره وعفسره (زنا كه) آند كه (در كم خردی) عقلی نقصان نمده
(زهره عالم) جمیع عالم دن (پشم) زباده بم (عقابی شاری) بحمد الله عشق الهیه
سبیله عقل ماسش بدن کلی منسلخ اولوب بود و نابود چهائی بکسان بلکه
ففسی و وجودی نسیان اینكه هست و حیران اولمش ای عاشق سن بن عفسره
دیوانه ترك شاهى اوقوز را كه عقل ماسش نقصان نمده جمیع خلق عالم دن
زباده كه عقلی ترك یتیم جنب حقه آشنا اوله من وقر بیت بوله من

لنت اوزر بيم خون دلدن برخال نقش الله تايله لركمن كافر مذهباينك قرباني يم
(مفردات) (بر) عني (جبين) (الن) (نفس) م (كن) الله (از) من (خون) قال (دل)
كوكل (من) بن (خالي) بريك (نا) حتى (بدانند) بيله لركمران) م (نو) من
(كافر) م (كيش) مذهب ودين م (من) معنای اشارتي (سيماهم في وجوههم

قربانيم يعنى سىڭ قىزىڭ اۆلدىم مەلۇم اولسون بولغاندىن كېيىن چۈشكەن ئاچۇن بىر قىزان ئالغۇسىدا قاتتىق بىر كۆزل

(اعتقادی بنام بکدر بهر خدا * تاندانی که درین خرقه چه نادر و بشم) اعتقادی با وحدت و تکبر تا حرف تامل که حرف بیان
محصول بیت * بکار اعتقاد کوسر و کچ الله ایچون یعنی بنم احواله مقید اوله تا کیم بیلیمسن که بو خرقه ده نه نادر و بشم یعنی
فقر خرقه سنده درویش اولدیم یعنی بیلیمسن (شعر خوبار من ای بادریار بخوان * ککه زمرگان سیه برک جان زندیشم)

﴿ ۳۳۸ ﴾

من اثر السجود آیت کریمه سی سر نجه ای محبوب بنم خون دلدن جبین ظاهر مده
و جبین باطنده اوار نیجی * ذاتکدن رخال و بر عز و اقبال نقش و اظهار ایله تایلر
که سن ستار اسرار عشقک قربانیم و راه عشقکده جان فدا ایلدرنم

﴿ اعتقادی بنام بکدر بهر خدا * تاندانی که درین خرقه چه نادر و بشم ﴾

صلاحه بر اعتقاد کوسر الله ایچون احوالی نجس ایله کچ بیلیمسن که بو خرقه ده
عجب درویش دکلم (مفردات) (اعتقاد) م (با) وحدتیه (بنام) کوسر (بکدر) کچ
(بهر خدا) الله ایچون (تاندانی) بیلیمسن (درین خرقه) بو خرقه ده (چه) عجب (نادر و بشم)
درویش دکلم (معنای اشارتی) ای سالک فردش (حل المؤمن علی اصلاح
اقرب انی افلاج) کلامی سر نجه سندخی یز و یز کی لاس فقره اولان درویشانه
بلکه امین خزان اسرار الله درویش حسن ظن ایله کرم ایت الله ایچون احوالی نجسه
مشغول اولم تا که یز بو خرقه ده درویش حقیقی اولدیم یعنی اکیلیم سن و حق تعالی
کنندیم اسرارنی ستر ایلدیمکی درویش حقیقه یلره دخی سوء ظن دوشیم سن

﴿ شعر خوبار من ای بادریار بخوان * ککه زمرگان سیه برک جان زندیشم ﴾

ای باد بنم جان باغدر بیجی شهر می یارک فتنه اوقو که یارسیاه مژگاندن بنم جانم طبری
اوزره نیش اوردی (مفردات) (شعر) م (خوبار) فان باغدر بیجی (من) (ن) (باد) یل
(بربار) یارک فتنه (بخوان) اوقو (ز) (من) (مژگان سیه) سیه کبرک (ر) (علی) (رک)
طبر (جان) م (زد) اوردی (نیش) (نشر) م (بکا) (معنای اشارتی) ای پیروشن ضمیم
یوناز و نیاز ایله و آرزو و اشتیاقه در کا حقه اولان شهر می و نیاز می یارک فتنه اوقو و قبوله
میت ایله که یو کلمات قدسیه جانم طبر نه نیش فیو ضالت و آتش تجلیات غیبیه تک
ظاهر و رندند

﴿ دامن از رشحه خون دل من در هم چین * که اثر در تورم چون بخراشی ریشم ﴾

بنم خون دلم رشحه سندن دامنکی صافی زرا اثری سکا و بشور چونکه بنم یاری
طر ملیه سن (مفردات) (دامن) (تک) (از) (من) (رشحه) (سزندی) (خون) (خان
(دل) (کوکل) (من) (ن) (در هم) (بری برنه) (چین) (دیوشر) (که) (زیرا) (در تو)
سکا (رسد) (بر بشور) (چون) (چونکه) (بخراشی) (طر ملیه سن) (ریشم) (یاری)
(معنای اشارتی) ای سالک بنم درد عشق الهیه ایله پر خون اولان کولکده رشحات
فیوضات خدا فیضان ایتدکده سندخی تعاقبات ماسوا ددن کندی قلبکی صافن که
آثار فیض الهی سکا دخی بر بشور و قسا که بنم یاری می تحرک ایدسن و حضور مده
حاضر قلب اوله سن

﴿ من اگر رندم و کر شیخ به کلام باکس * حافظ راز خود و عارف وقت خویشم ﴾

بن اگر رند اگر شیخ بنم کیمه ایله نه ایشم وار کندی رازمک حافظیم و کندی وقت
عارفیم (مفردات) (من) (ن) (رندم) (شیخ) م (چه کارم) نه ایشم
(باکس) کیمه ایله (حافظ) م (راز) (سر) (خود) (کندی) (عارف) م (وقت) م

﴿ خوش ﴾

عارفیم یعنی سری نااهل دن حفظ ایدرم و کندی وقتی یلورم یعنی اوقاتی ضبط ایدوب تضييع اوقات المزم حاصلی کیمه ایله
علاقه یوق و کیمه تک حالیه مقید دکلم بلکه کندی حاله مقیدم فقط

شعر خوبار بیایه خوبار و صفاتر کبیر
باریدنن فان باغدر بیجی مناسبه بریار
اضافتی لامیه که حرف رابط صفت
مژگان سیه بیایدنرک جان لامیه در مجازا
رک کاف بحمله طمر دیکدر بنیم
معناده جان مقید در برک جانم تقدیرنده
پوندنیش نیش خرد یعنی فان آند قلمی آلت
اگر چه نیش زهرلی حیواناتک صوفد یعنی
آلته ده دیرر مثلاً آرتک و چیساک
و عفرک صوفد یعنی آلتده نیش دیرر
محصول بیت * بنم جان باغدر بیجی
شهر می ای باد یارک فتنه اوقو ایچون
یار که سیه کر بکار ددن جانم طبر نه
نیش اوردی یعنی شول یار که کر بکار ایل
جانمی بخرواح ایلدی و جائزدر که که حرف
تامل ایچون اوله نس معنی زمرگان
میاهدندن بنم جانم طبر نه نیش اوردی
دیک او اور (دامن از رشحه خون دل
من در هم چین * ککه اثر در تورم
کر بخراشی ریشم) رشحه سزندی
یعنی صوفد یاغدری نسه که بر نسه دن
سیر در هم چین دیوشر دیکدر که حرف
تامل در تورم حرف صله بخراشی ریشم
با حرف نا کید خراشی فعل مضارع مفرد
مخاطبدر طر ملیه سن دیکدر ریشم
مفعول بهی * محصول بیت * ایتکی
بنم یورم قاتی رشحه سندن دیوشر زرا
سکا نثر ایدر اگر یاری طر ملیه سن
یعنی یاری خراش ایدر سک رشحه خون
دلم سکا نثر ایدر یعنی سیه لیس ایلدی
دامنکی رشحه خون دلدن اوراق طوت
(من) اگر رندم و کر شیخ چه کلام باکس
حافظ راز خود و عارف وقت خویشم
محصول بیت * بن اگر رند باده نوشم
و اگر شیخ صومعه دارنه ایشم وار کیمه
ایله یعنی کیمه حالیه مقید دکلم بلکه
کندی رازمک حافظی و کندی وقت

﴿ ۳۳۹ ﴾

(خویش) کندی (م) بن (معنای اشارتی) بن اگر ستر حال ایدیمکی قلند ر
مشیم اگر شیخ مریم محمد الله خدادن غیری بر کیمه قلبک تملتی یوقدر
همان کندی حالیه مشغولم که کندی اسرارمک حافظییم و کندی وقتک
عارفییم

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ کر ازین منزل غربت بسوی خانه روم * دکر آنجا که روم عاقل و فرزانه روم ﴾

اگر بو غربت منزلت خانه جا ننه کیدم کبر و اورایه که کیدم عاقل و عارف کیدم
(مفردات) (کر) (اگر) (ازین) (بوندن) (منزل) م (غربت) م (بسوی خانه) او طرفه
(روم) (کیدم) (دکر) (کبر) (آنجا) (اورایه) (روم) (کیدم) (عاقل) م (فرزانه) (عارف
(روم) (کیدم) (معنای اشارتی) اگر بو محل عبور اولان غربت منزلتدن وطن اصلین اولان عالم
ارواح کیدم کبر و او جایه که کیدم (ولقد جئتوا فرادی کا خلقتم اول مره) آیت
کریمه سی خطاب عزتندن سلامت یولتی ایچون عاقل و عارف بالله اولدیم حاله کیدم

﴿ زین سفر کر سلامت بوطن بازرسم * نذر کردم که هم از راه میخانه روم ﴾

بو سفر دن سلامت اگر کبر و وطنه ایشم نذر ایلدیم که هم بولدن میخانه نه کیدم
(مفردات) (زین سفر) بو سفر دن (کر) (اگر) (با) (للملابسه) (سلامت) م (با)
للملابسه (وطن) م (باز) کبر و (رسم) (اویشم) (نذر) م (کردم) (ایشم)
(هم از راه) بولدن (با) (للملابسه) (میخانه) م (روم) (کیدم) (معنای اشارتی)
استبد بالله (رشد لا تغفلون) بعد اذ هدیتنا و هبنا من لدنک رجعت الیک انت الوماب
آیت کریمه سیه وسيله رحمان و رحیم اولان حضرت الهامت کرم واحسانندن داغما
دنیا و آخرتده ایمانن اوزره ثابت قدم اولوب سلامه ایلله الله الله و صلوات ایشم اطایف
بعاده اولان ربه تک اصف و کرمیله بو سفر دن اگر سلامتله ارواح قدسیه ایچنه ایشم
نذر ایلدیم که اول عالمه دخی صراط مستقیم اوزره کیدوب حضرت الهامت جنانک
مست و حیرانری اولان زمره عشاق ایچنه کیدم

﴿ تابکوم که چه کشف شد ازین سیر و سلوک * بدر میکانه باریط و میخانه روم ﴾

زادیم که بو سیر و سلوک کدن بکانه کشف اولدی میخانه قیوسنه قیوز
وقد حله کیدم (مفردات) (تابکوم) حتی دیم (جد) نه (کشف) م (م) (بکا) (شد)
اولدی (ازین) بوندن (سیر و سلوک) م (بر) (علی) (در) (قبو) (میخانه)
(باریط) (قیوزله) (بیانه) (قدح) (روم) (کیم) (معنای اشارتی) تا که حتی سحانه
و تمالی حضرت تاریشک بولطف عظمتیه تشکر اوسر و وادیم که بو سیر و سلوک کده
بکانه عجب کشف و نه عجب احسان اولدیم که کندورده جلال الهامت دایم نیجی اولان
عشاقه و عارف بالله زایل بوراده دخی جمع و مصاحب اولدم دیو نره و فریاد و حالات
شراب عشق خدایی اظهار ایدرم

﴿ آشنایان ره عشق کرم خون بخورند * ناکم کر بشکایت بریکانه روم ﴾

(وله ایضا) (کر ازین منزل غربت بسوی خانه

روم * دکر آنجا که روم عاقل و فرزانه روم)
محصول بیت * خواجسه بوغزلی زند
شهر نه پور مشدر اگر بو غربت منزلتدن
خانه جا ننه کیدم کبر و اورایه که کیدم عاقل و عارف کیدم
خانه یه وار رسم بردخی اول بره که وارم
عاقل و دانا وارم فرزانه عاقل دیکدر
یعنی شمسند کرو غربت اویند کیدم
نذر کله کیدم خواجسه شهر یزده
بادشاهدن جائزه آلتی ایلدیه وارمش
ایش اما جائزه حاصل اولوب سفر
و غربت زحمتلری یانه قاور (زین سفر)
کر سلامت بوطن بازرسم * نذر کردم که
هم از راه میخانه روم * محصول بیت *
اگر سلامتله بو سفر دن وطنه ایشم
یعنی سلامتله اویمه واصل اوورسم
نذر ایلدیم که بولدن میخانه یه وارم یعنی
اول میخانه یی زیارت ایدوب آدن اویمه
وارم (تابکوم) که چه کشف شد ازین
سیر و سلوک * بدر میکانه باریط و بیانه
(روم) (تأخیر) تعابیل مصرع ثانی یه
مصرع اول حکم تعلیلده در باریط ایکی
بناک فتنه قیوزله دیرر * محصول بیت *
بو سیر و سلوک کدن بکانه کشف
اولدی دیو سلوک ایچون میخانه قیوسنه
قیوزله و بیانه ایلدیم کیدم حاصلی
ساز ایله و باد ایلدیم کیدم یعنی بو سفرده
نه استغاده ایلدیم بیان ایلک ایچون
میخانه یه بوضعه کیدم (آشنایان
ره عشق کرم خون بخورند * ناکم
کر بشکایت بریکانه روم) آشنایان
ره عشق ایضا فخری لامیه لرد کرم م
معناده خونه مقید در بریکانه لامیه
محصول بیت * عشق طریقت آشنایان
اگر قائم ایچر سه ناکم اگر شکایتله
بیکانه یانه وار رسم یعنی عاشق بکانه قدر
جفا وادی ایدر سه نامردم اگر
مدعیلره و اغیاره شکایت ایدر رسم

﴿ خوش ﴾

﴿ ۳۴۰ ﴾

راه عشق آشنای اگر بنم فانی ایچدر ناکسم اگر شکایت یکه تنه کیدم
(مفردات) (آشنایان) م (ده) بول (عشق) م (کر) اگر (م) بنم (خون)
فان (بخورند) ایچدر (ناکسم) انسان دکام (کرشکا بت) م (بر) عشق
(یکانه) باد (روم) کیدم (معنای اشارتی) چونکه دنیا و آخرت صحبت عشاق
الهی سبب سعادت ابدی او لایق راه عشق آشنای بنی اواند یروب فانی ایچدر
وهر نه در او جفا ایدر ل ناکسم اگر شکایت یکه تنه کیدم فانی عوام ناکسم
قتله کیدم

بعد ازین دست من وزلف چو زنجیر نگار چو چند ازین کام دل دیوانه روم

بوند نصکره بنم الم حبوب زنجیر کی زانی الله در نیجه بر نیجه بر دیوانه کوکلمک مرادی
آرد نیجه کیدم (مفردات) (بعد ازین) بوند نصکره (دست من) بنم الم (واو) م
(زلف) م (جو) مثل (زنجیر) م (نگار) حبوب (چند چند) نیجه نیجه (از)
من (بی) ارد (کام) مراد (دل) کوکلم (دیوانه) م (روم) کیدم (معنای
اشارتی) بوکوند نصکره بنم کارم اول حبوب حقیقتک صفات قدیم وابد یبری ایل
انصاف و اسرار لدیده غیبه لایله انکشاف طلبنده و حضور معنویه سنده توجه
تام ایله دایم و قائم اولددر نیجه بر نیجه بر دیوانه کوکلمک هواسی آرد نیجه کیدم

کریمیم نیم ابروی چو محرابش باز سجده شکر کنم وزی شکرانه روم

اگر کبری الیک محراب کی اروسنک بوکلنی کورم سجده شکر ایدم و شکرانه آرد نیجه کیدم
(مفردات) (کر) اگر (کریم) کورم (نیم) بوکلم (ابرو) فاش (جو) مثل
(محراب) م (باز) کبرو (سجده شکر) م (کنم) ایدم (ز) من (بی) آرد (شکرانه)
م (روم) کیدم (معنای اشارتی) اگر کبر و اول حبوب حقیقتک توجه و مقصود
بالذات اولان انوار ذاتیه قدسیه و اسرار لدیده غیبیه من بصیرت قلبک انکشافیه مشاهده
ایدم سجده شکر ایدم و شکرانه جان فدا ایکنده تابشدم اولم

خرم آن دم که چو حافظ بولای وزیر سرخوش از میکره بادوست بکاشانه روم

سرور اولدم که حافظ کی وزیر محبتی ایله دوسته میخانه دن خاتمه سرخوش کیدم
(مفردات) (خرم) شاد و سرور (آن دم) اول نفس (جو) مثل (حافظ) م (با)
لحملا به (تولی) محبت (وزیر) م (سرخوش) م (از) من (میکره) میخانه
(بادوست) م (با) م (کاشانه) خاتمه (روم) کیدم (معنای اشارتی) سعادت و دولت
و سرور مؤبد اولدم آخره و وقت زرع روجه که حق تعالی ک انبیا و اولیای بنه محبت
سیله انوار تجلی ذات الهی ظهور ابدوب مست و مستغرق اولدیم خاتمه حضرت
اللهک عون و عنایتیه یوسف علیه السلام جانی مشاهده و قنده زنان مصر قطع
بد مراری تلذذ کی بنی بدنی انوار جمال اللهک لذتیه مستغرق اولوب مرارت سکران
موتی بلیه رک میخانه دیدن وطن اصلیم اولان ارواح قدسیه ایچمه منبت و استراقت ایله
لقاء الهیه واصل اولم

(بعد ازین دست من وزلف چو زنجیر نگار چو چند ازین کام دل دیوانه روم)
محصول بیت بوند نصکره بنم الم
ونکارک زنجیر کی زانی یعنی جاناک
زلفیه یم بوند نصکره حاصلی انکله
اکلتورم نیجه نیجه تکرار تا کید ایچولدر
یعنی نیجه بر دیوانه کوکلم مرادی آرد نیجه
کیدم حاصلی نیجه بر آردوی نفس
و هوای دل آرد نیجه کیدم (کریمیم)
نیم ابروی چو محرابش باز سجده شکر
ایدم وزی شکرانه روم (محرابش شین
ضیردله می کوز اولان جانانه راجه در
باز بوند جازدر که کبرو میخانه اوله
و جازدر که بعضی تا کید ایچون کله
محصول بیت اگر جاناک محراب کی
نیم ابروی کبرو کورم سجده
شکر ایدم و شکرانه به تابع اولوب آرد نیجه
کیدم یعنی بو شکرانه ایچون نیجه
صدقه ل و بریم یعنی نذر اولسون دائم
طریق شکره کتک (خرم آن دم که چو
حافظ بولای وزیر سرخوش از میکره
بادوست بکاشانه روم) محصول بیت
خرم و شاد اول ساعت که حافظ کی
وزیرک میخانه سرخوش اولوب میخانه دن
دوست ایله خاتمه کیدم یعنی وزیرک
اطفا و احسانیه میکره باده نوش
اولوب و سرخوش اولوب جانانه
کاشانه وارم سرور و شاد مانلی
دعه اسناد مجاز بدر

وله ایضا

کرچه افتاد زلفش کرهی درکارم همچنان چشم کشاد از کرمش میدارم

اگرچه الیک زلفدن بنم ایچمه عقد دوشدی آنجلین الیک کرشدن کشاد امید فی
طولترم (مفردات) (کرچه) م (افتاد) دوشدی (ز) من (زلف) م (ش)
ضمیر (کره) عقد (با) وحدتیه (در) فی (کارم) ایچمه (همچنان) آنجلین
(چشم) امید (کشاد) آجغاق (از) من (کرم) م (ش) ضمیر (میدارم) طولترم
(معنای اشارتی) کرچه اول قابض و باسط حضرت اللهک قابضیت صفاتک تجلیسی
ظاهر و باطنک بنم انوار عشق خدا ایله متفتح و منفتح اولان قابض و متحجب اولوب
کاربرک توفیق مایع اولدی لکن یله اول فلاح و کشف اولان حضرت اللهک کرشدن
ایدم طولترم که باطنیه تجلی بیوروب انکشاف و افشاح بخش ایلله

بیطرب حل مکن سرخی رویم که چو جام خون دل عکس برون میدهد از رخسارم

بنم یوزمک جرئی سرورده حل ایلله زرا جام کی خون دلم رخسارم عکسی ظهیر
ورر (مفردات) (یا) للملا به (طرب) شوق و سرور (حل) م (مکن) ایلله
(سرخی) قرمز باقی (روی) یوزم (بنم) که (زرا) چو جام (قدح) کی
(خون دل) کوکلم فانی (عکس) م (برون) طشره (میدهد) و برر (از) من
(رخسارم) بکا فلامدن (معنای اشارتی) ای عاشق بنم رویمده اولان جرئی ووجاهتی
فرح و سرور مدن آکله زرا قدح ایچنده اولان جرئی طاهره کورنیک کی
بنم بدنی درد عشق الهیه ایله پر خون اولان جکر م فاندن عکسی طاهره
اور مشدر

پرده مطربم از دست برون خواهد برد آه اگر زانکه درین پرده نباشد بارم

مطربک پرده سی بنی الدن طشره ایتیمردر آه اگر اندنکه بوپرده بکا اجازت اولیه
(مفردات) (پرده) م (مطرب) م (از دست) الدن (برون) طشره (خواهد)
ایستد (پرد) ایلتک (آه اگر) م (زانکه) اندنکه (درین پرده) بو پرده (نباشد)
اولیه (بار) اجازت و بول (م) بکا (معنای اشارتی) مرشد کامل مقام استراقده
بکا نظری و فیضی بنی طور عقلمدن طشره چیتا روبرو مجذوب فقط مرتبه سینه
دوشر مشدر آه اگر بومقامدن بنی کچور بیوب بکا ترقی ایلله وصلت کامله چانیده
اجازت اولیه

چو پاسبان حرم دل شده ام بس همه شب تادین خانه جز اندیشه او نکذارم

دوکل کیچدر کوکل حرمک پاسبانی او اشم تا بوخانه الیک فکریدن غیر بنی قومیم
(مفردات) (پاسبان) بکیچی (حرم) م (دل) کوکل (شده ام) اولشم (بس)
انجق (همه شب) جله کیچمه (تا) حتی (درین) بو (خانه) م (جز) غیر
(اندیشه) فکر (او) ضمیر (نکذارم) قومیم (معنای اشارتی) بو زرقینک
حصولیچون کیچدر تا بصر کوکل حرمک پاسبانی اولدم تا که بوخانه تجلی اولان

(وله ایضا) (کرچه افتاد زلفش کرهی درکارم همچنان چشم کشاد از کرمش میدارم)
صه همچنان آنجلین کتک معنای در چشم کشا دلاویه چشم بوند امید معنای در کشا داسه در مصدر معنای
ایدم قتح دیکدر محصول بیت اگرچه

جا ناک زلفدن ایچمه پردو کم دوشدی
یعنی زلفه کر فزار اولد یقمدن ایچمه
منعقد اولوب ایلری کلدی آنجلین امید
قتحیده الیک کرشدن طولترم
یعنی جانان کرشدن و یازانی کرشدن
ضمیر غائب ایچینده راجع اولقی ممکندر
یعنی کارم زلفدن منعقد اولد یعنی کبی امید
کشایش کار پده اندن طولترم و یاجا ناکدن
(بطرب حل مکن سرخی رویم که چو جام
خون دل عکس برون میدهد
از رخسارم) محصول بیت بکره کتک قرقاقی
شکاک و شادما نلفه حل ایلله یعنی یوزم
فرزدینی سرورمدن دکله ر بلکه یوزم
فانی یوزمدن طشره عکس و برر که وزمک
فرزدینی آنددر شاکدن دکل (پرده
مطربم از دست برون خواهد برد آه
اگر زان درین پرده نباشد بارم) محصول
بیت مطربک پرده سی بنی الدن طشره
ایلد بصر در یعنی بنی یا اختیار اید بصر در آه
اگر شویله که بوپرده به اجازتم اولان سه
یعنی پرده عشاقده دخول ایلمکه بکا بار
اولن سه یعنی اجازت اولن سه و انحرنا
پرده اولدم مراد سازل پرده سیدر
و تائیدن طریق و قانوند یعنی پرده
عشق و طریق عشق دیکدر (پاسبان
حرم دل شده ام بس همه شب تادین
پرده جز اندیشه او نکذارم) پاسبان حرمه
اضافتی اسم فاعلک معنای صافنی
قیلند ندر و حرمک دله یایانه تا حرف
تعطیل پرده دن مراد ادر محصول
بیت کوکل حرمه پاسبان اولشم کیچمه
بنون کیچمه یعنی بنی خواطر له مقیدم
تا که بوپرده الیک فکریدن غیر بنی
قومما زم یعنی کوکل حرمدن جانان
فکر ندر غیزی خواطری اخراج ایدرم
که الیک اندیشه سته مزاجه و مضایقه و یومیه

(دیده بخت با فسانه اوشد در خواب* کونسی زعنایت که کند بیدارم) دیده بخت لامیه با فسانه با حرف سبب شد رفت مناسند در نسبی یا حرف وحدت زعنایت مضایق الهیه محذوف و قدر نقد ری زعنایت خدادار که حرف تعلیل* محصول بیت* بخت کوزی

﴿ ۳۳۲ ﴾

کوکل اوذن کلی ماسوای اخراج ابدوب اول محبوب حقیقتیک فکرک و توجهنک
غیری بی قومه ناکه نظر تخیلی اولم

﴿ دیده بخت با فسانه اوشد در خواب* کونسی زعنایت که کند بیدارم ﴾

بخت کوزی انک افسانه سبله او بودی قتی عنایتدن بر نسبیکه بیدار اید (مفردات)
(دیده) کوز (بخت) دولت (افسانه او) اول محبوبیک حکایه سبله (شد)
اولدی (در خواب) او یقوده (کو) قتی (نسبی) بر سحر بی (ز) من (عنایت)
م (کند) اید (بیدار) او یاق (م) بی (معنای اشارتی) لکن (البدیدر والله
بقدر) سر بجه اول عز بیدار بوز بچی حق سبانه و تعالیک اراده علیه سبتک
غلبه سبله بخت کوزی او بودی قتی بخت حق نه اینک کرم و عنایتدن بر توفیق روزگاری
که بزم او بومش بختی بیدار اید

﴿ منم آن شاعر سحر که با فسون سخن* ازنی کلک همه قند و شکر می بارم ﴾

اول شاعر شاعر بنم که سوز افسونیه قلیقه جله قند و شکر باغدیرم (مفردات)
(منم) بنم (آن شاعر) م (سحر) م (با) لایله (افسون) حکایه (سخن)
سوز (از) من (نی) قش (کلک) قلم (ه) جله (قند و شکر)
م (می بارم) باغدیرم (معنای اشارتی) بخت الله و توفیق اول شمر صور شده
عقلاری عاجز قلیقی اسرار لایله اهدی لسان غیله و الهام و بابتله بیان اینان
بنم که معارف الهیه بی تفصیل بیان اینکله قلم قلیقه جله لذا تذرو حایت
قند و شکر بی باغدیرم

﴿ بصد امید نهادیم درین باده پای* ای دلیل دل کلکته فرومگذارم ﴾

بوز امید اید بوی سبانه اباق قودق ای ضایع اولمش کوکلک دلیلی بی ترک الهیه
(مفردات) (با) لایله (صد) بوز (امید) م (نهادیم) قودق (درین باده)
و صحرایه (بای) اباق (ای دلیل) م (دل) کوکل (کم) یاری ضایع (کشته)
اولمش (فرو) اشاقی (مگذار) قومه (م) بی (معنای اشارتی) بومار و ازدرله
بر اولان صحرای عشق حق تاملدن بوز درلو بجات امیدله اباق قودق ای بنم ضایع
اولمش و خطر زده قالمش کوکلک دلیلی اولان شخم بی ترک الهیه و عون و عنایت الله

﴿ چون منش در گذر باده نمی بارم دید* با که کویم که بگوید سخنی بایارم ﴾

چونکه بنی باد گذر اندکده کورمه قادر دکلیم کیمه دیم که بدین باره برسوزدیه
(مفردات) (چون) چو نکه (من) بن (ش) آتی (در گذر باده) روزگارک
بکه چسکی رده (می بارم) قادر دکلیم (دید) کورمه (با که) کیمه (کویم) دیم
(بگوید) سوبله (سخنی) برسوز (بایارم) باره (معنای اشارتی) اذاجاه لقضاء
عی البصر) خبری سر بجه چونکه باده قصه الهی وزان اولد قنده بصیرت قلب اوزره
انوار ذات الهیه بی مشاهده حجاب و قین عارض اولیق بن خود بخودانه حجابی
رفع ابدوب اول محبوبک انوار جلالی مشاهده قادر دکلیم اول وقت شخم دن غیری

﴿ کیمه ﴾

قادر دکلیم پس کیمه سوبله بزم که برسوز سوبله یارمه یعنی بن که اتی بر باده کورمه یاغیر کیمه نیمه کتور بیلور که اکا سوز سوبله قادر اوله

(دوش میگفت که حافظ همه رو بست و ریا* بجزاز خاک درت با که بکودر کارم) روی و ریا تابع و من اوجه قیاسند در

﴿ ۳۳۳ ﴾

کیمه اسرار دروغ و بایم که بکطرف جفتن فیض واحسانیه کشف حجابیه بر سبب
و بر عون و عنایت اید

﴿ دوش میگفت که حافظ همه رو بست و ریا* بجزاز خاک درت با که بکودر کارم ﴾

دوش کیمه دیدیکه حافظ جله روی و ریا دی آنک قیوسک خاکشدن غیری کیمه
ایشده (مفردات) (دوش) دوش کیمه (میگفت) دیدی (حافظ) م (ه) جله
جمله (روی) بوز (است) در (ریا) م (با) لایله (جز) غیر (از) من
(خاک) طبعی (در) قیو (ش) ضمیر (با که) کیمه (سبب) (در کارم)
ایشده (معنای اشارتی) اول دلیل راه حق اولان پر شفق دوش کیمه ارشاد
طریق اوزره بکا دیدیکه حافظ اینک جله روی و ریا دی که آنک
قیوسک خاکشدن غیری و انک امر به اطاعتدن غیری کیمه (من بخت) (من بخت)
دیوب آتینی شخمک قیوسک ملایم و نابت قدیمکه (خبر اعمال ادمهادر

﴿ و له ابضا ﴾

﴿ من دوستدار روی خوش و موی دلکشم* مدهوش چشم مست و می صاف یخشم ﴾

بن اطفیف روی و دلکش موی عاشقیم مست چشم و غشش صاف شراب
مدهوش (مفردات) (من) بن (دوستدار) دوست طریقی (روی) بوز
(خوش) اطفیف (موی) قیل (دلکش) کوکل چکیچی (م) بن (مدهوش) عقلی
کیش (چشم) کوز (مست) م (می) شراب (صاف) م (بی) قی (غش)
خیانت (م) بن (معنای اشارتی) بخت الله بن اطفیف بی نظیر اولان جمال الله
(وادی من الشعر واحد من الیف) اینک جذب افلاوب اولان راه عشقک عاشقیم
عاشق مست و مستغرق قلیقی تجلی نظر عنایت خدایک عقله و شرعه نقصان
کتور بچی شراب صاف عشق الهیه نک مدهوش و دیوانه سیم

﴿ کفتی ز سر عهد ازل یک سخن بگوی* آنکه بگوید که دو بخت در کشم ﴾

دیدیکه عهد ازل سرندن برسوزی اول وقت دیم سکا که ایکی پناه چکم
(مفردات) (کفتی) دیدیکه (ز) من (سر عهد ازل) م (یک) بر (سخن) سوز
(بگوی) سوبله (آنکه) اول وقت (بگوید) دیم (ت) سکا (دو بخت) ایکی
اولیک (در کشم) چکم (معنای اشارتی) ای زاهد در سبکه عهد ازلک و عالم
ارواح اسرارندن بکا خیر و ریا اول اسرار غیبه بی هر بر حاشیه و هر زمانه
و هر مکانه سوبلک و کشف اسرار اینک ممکن دکلیم مکر اول وقت سوبلکه شراب
عشق الهیه نک غلبه سبله مست اولوب بلا اختیار اول یا خود حکمت جلیله خدا
اقضا سبله طرف جفتن اذن و توفیق اولقده سوبلیم بوخه (مثنوی)
(هر کرا اسرار دین آموختند* مهر کردند و دهانش دوختند*)

﴿ کتی ﴾

﴿ ۸۴ ﴾

همان ریا در عبارت در کار مقید
مناسبت در محمول بیت* دوش کیمه
جانان سوبله دیکه حافظ هب روی
و ریا در ریا یعنی ابی مر ایلقد رجواب
و بر که سبتک قیو طبعی غیری
کیمه مقید یعنی مر ایلقد ابی بوز اولکدر
بن خود سبتک قیو طبعی غیری به
توجه اید و بالتفات ایلیم حاصلی
کوزم و کوکام سبتک آتینی خدمت
مقید در ریا خود ابی بوز اولکدر
پس بکر و بخت اولان کیمه مرانی
اول و له ابضا (من دوستدار روی خوش
و موی دلکشم* مدهوش چشم
مست و می صاف یخشم) دوستدار
وصف ترکیب در دوست طریقی
معنا سبانه معنای لازمی مجسوز
روی خوش و موی دلکش پناه در
مدهوش سبب با بدن امم مدهوش
اما بناء معنای صلبه زاده استعمال
اکثر در ملاعش الرجال فهو مدهوش
دبر و ضمیر اولادی که در براده است
حیرت مدهوش در چشمه افق لامیه
و با قیسی پاسبان در پیش می صافی
با کید اندر* محصول بیت* بن کوزل
رک و کوکل آلی می و یک بخت چشم
سبتک و می صافی بخت حیرانی
پیش صافی مناسبت یعنی بوز کور
عاشق و طایبی (کفتی ز سر عهد ازل یک
سخن بگوی* آنکه بگوید که دو بخت
در کشم) پند و قول و جواب مستحق
وار و سیاقه الاعداد* محصول بیت*
جانان خطاب ابدوب بیور که سن
دیدیکه عهد ازل سرندن بکا برسوز سوبله
یعنی ابتدا به مجتهد و قادر اولقده عهد
ایلیک لکندن بکا برسوز سوبله جواب
و بر که اول وقت سوبلکه ابی قدح
چکم یعنی ابی قدح باده بخت که نصکره
عهدیم اول سرندن سنی خبردار اید

(در عاشق کز رینا شد ز سوز و ساز * اسناده ام چو شمع مرقمان ز آتشم) کز بر سر دیده بد معناسند در و ناگزیرا بد معناسند در پس بوند کز رینا شد لایحه معناسند در کلاستک * چو چنگ آوری با کسی بر سینه * بشتک شرخنده کز رافتنی تحقیق اینش از مراد ایدین

﴿ ۳۳۴ ﴾

﴿ در عاشق کز رینا شد ز سوز و ساز * اسناده ام چو شمع مرقمان ز آتشم ﴾

عاشقانه سوز و سازدن جا اول شمع کبی با نغمه طور مشم بنی آتشیدن فور قوتنه (مفردات) (در) (ق) (عاشق) (م) (یا) مصدریه (کزو) چاره (نباشد) (اول) (ز) (من) (سوز) با نطق (ساز) (دوزن) (اسناده ام) طور مشم (چو) مثل (شمع) (م) (مرسان) فور قوتنه (ز) (من) (آتش) (م) (م) بنی (معنای اشارتی) ای زاهد اگر واقف اسرار الهی اولیم درک یانه جسم و جانکی کباب الیه ز راه عاشقانه آتش عشقه یامدند و روز و شب طاعات و ریاضات و بجهت دادن قاجق و روان فارغ اوانی اولر لکن بن شمع کبی با نغمه طور مشم بنی آتشیدن فور قوتنه

﴿ من آدم به شیم امدار بن سفر * حالی اسیر عشق جوانان مهوشم ﴾

بن بهشته منسوب آدم امدار سفره شدی آی کبی جوانانک عشقه اسیرم (مفردات) (من) (ن) (آدم) (م) (بهشت) (جنت) (با) (نسیه) (م) (ن) (درین سفر) (سفر) (سفره) (حالی) (شده) (اسیر عشق) (م) (جوانان) (بکثر) (مهوش) (آی کبی) (م) (ن) (معنای اشارتی) (بابن آدم) خلقت الاشیا لاجلک و خلقتک لاجلی (حدیث قدسی) سر نجه بن بهشته منسوب آدم امدار سفره منسوبه و بوراه عشقه اسناده و عون و عنایت اینکری ایچون حالا انوار ذات الهیه نک مقلای هری اولان اولیاء الالهک عشقه اسیرم

﴿ بختم اگر مدد دهد که کشم رخت سوی دوست * کسوی حور کرد فشانده ز مفر شمع بعضی نسخه ده سوی دوست برینه ازین دیار دوشمش * محصول بیت * بختم اگر مدد دو پر رسته که اسبابی یاز جاننه چکم یعنی یار جاننه وارم کسوی حور بنم مفر شدن غباری سلک یعنی دوست یانه وارم حور و غلمان خد متکارم او او ر که اهل جنت خد مده سیدر (شیراز ممدن اب له است و کان حسن * من جوهری مفاس ازان ر و مشوشم) * محصول بیت * شهر شیراز اهل کبی فرمزی دوداق معدنی و حسن کائیدر یعنی قزل دوداقلی کوزل محبوبلر کائیدر اما بن مفاس جوهری ام انکیچون مشوشم یعنی مفاس اولدیمچون نشویش و زحت چکر حاصلی محبوبلر رطایب ایلاکه قادر اولدیمچون مشوش خاطر م (از بس که چشم مست درین شهر دیده ام * حقا که می نمی خورم اکنون و سرخوشم) اکنون و سرخوشم * چشم مست بیایند اما مضایق اولسه ده جا زدر جوانان چشم مست یعنی مست چشم معناسند * محصول بیت * بوشهره چوق مست چشم کوردیکمدن حق بودر که شدی شراب ایچم حال بو که سرخوشم یعنی چوق مسته چشم کوردیکمدن مست اولشم

﴿ چوقدنگه ﴾

اما مضایق اولسه ده جا زدر جوانان چشم مست یعنی مست چشم معناسند * محصول بیت * بوشهره چوق مست چشم کوردیکمدن حق بودر که شدی شراب ایچم حال بو که سرخوشم یعنی چوق مسته چشم کوردیکمدن مست اولشم

(شهریست پر کرشمه و خوابان زشش جهت * چیریم نیست ورنه خریدار هر ششم) شهریست یا حرف وحدت کرشمه خوابان لایحه چیریم یا حرف وحدت خریدار اسناده و صف تر کیدر خرید کتور بیچی معناسند صکره مشتری به خریدار دیدلر * محصول بیت * شیراز الی جهتدن خوبلر ناز و شیوه سندن طولو بر شهر در برنستم یوقدر یوخسه آتی سنی بیله صساتون آکوردیم یعنی نشه به قادر دکلیم یوخسه شهرک جمیع خوبلر بنی آوردیم مصراع اولک معناسنی بر شهر در ناز و نظری ایله حالامال و خوبلر جهات سندن وارذ بین الفظده و معناده خطا ایش (حافظ عروس طبع مرا جلوه آرزوست * آینه ندارم ازان آدمی کشم) عروس طبع بیایه آینه یا حرف وحدت و با تشکر و همزه حرف توسل ازان ادات تعلیل * محصول بیت * ای حافظ بنم طبع عروسنک جلوه آرزوستی وار یعنی عشقه عرض جمال آرزو ایدر اما بنم آینه م یوقدر انکیچون آه چکریم یعنی جلوه مالک ایچون دو قلوب کشند بنی زین مالکة محتسا چدر بو کا ایسه آینه لازمدر بنده ایسه آینه یوق انکیچون آه چکریم آله آینه قصه می مشهور در یعنی آینه آهمن با سلاور بعض نسخهده مختص بیتنی بویه بازدر (حافظ زتاب فکر ت یصا صلان بـ و خـت * سانی بکست نازند آبی بر آتشم) ناب بونده قزغن و حرارت معناسند در فکر ده ناعلامت نقادری یعنی عرییدن نفلک نشایدن آبی یا حرف وحدت و با تشکر در * محصول بیت * حافظ حاصلازل فکری حرارت سندن باندی یعنی ناظاری فکر ایلاکه سندن باندی حاصلی قابل فیض اولد قارندن بخصوردن سانی قند در کیم آتشم صو اووره یعنی حرار نمی باده ایله سونده زرا باده ایچجه قابل و ناقابل فتنده برابر اولور کندی ذوق و شو قند مشغول اولور انجق (وله ایضا) (ما براریم شی دست دعایی بکنیم * غم هجران ترا چاره زجایی بکنیم) براریم بونده لفظ مشرکدر یعنی فعل مضارع منکام مع الغیر فعل امر منکام مع غیره او اکینک معناسی قالدردز و ایکچیک منکامی قالدردم در ششی یا حرف وحدت دعایی یا حرف وحدت و با تشکر بکنیم بوده بوند اشتراک طریق ایله مذکور در یعنی فعل مضارع و فعل امر بکنیم تده که پسان اولندی زجایی یا حرف وحدت بکنیم بته فعل مشترکدر * محصول بیت * بز کیمه ال قالدردز و دعا ایدر ز باخود ال قالدردم و دعا ایله منک هجرانک غنه بر بردن چاره ایدر ز و با چاره ایدم دیکدر یعنی دعا بیله وصالکه بر چاره ایدم

﴿ ۳۳۵ ﴾

چوقدنگه بوشهره مست چشم کور مشم الله حقیچون شدی شراب ایچم و سرخوشم (مفردات) (از) (من) (بس) (خیلی) (چشم) (کوز) (مست) (م) (درین شهر) بوشهره (دیده ام) کور مشم (حقا که) الله حقیچونکه (می) شراب (نمی خورم) ایچم (اکنون) شدی (سرخوشم) (م) (معنای اشارتی) جوق زماندینر و یوشهره شراب عشق الهیه ایله مست عاشق و علوم لدنیه خدایه واصل عارف کور ووب انلره مصاحب اولشم صحبت مؤثره اولد بندن کال همنشین بکاشویه نائیر یلشکه الله حقیچون کرچه شدی شراب ایچم اما شراب عشق خدا ایله مست اولق و اسرار غیبه الهی ظاهر اینک بنده دخی ظاهر و نما یاندر

﴿ شهریست پر کرشمه و خوابان زشش جهت * چیریم نیست ورنه خریدار هر ششم ﴾

الی طرفدن محبوبلرک ناز و شیوه سله بر بر شهر در برنستم یوقدر یوخسه هر ششم مشتری (م) (مفردات) (شهر) (م) (با) وحدتیه (است) (در) (پر) (طلو) (کرشمه) (ناز) (خوبان) (م) (ز) (من) (شش) (الی) (جهت) (م) (چیریم) (برنستم) (نیت) یوقدر (ورنه) یوخسه (خریدار) مشتری (هر شش) (الی) (م) (ن) (معنای اشارتی) بو وصف اولان شهر لامکان و مقام اهل عرفان جهات سندن محبوبان خدارک انوار تجلی سله و اسرار فیوض سله فیاض بلاعت اولان کریم و رحیم تسان حضرت نه ناز و شیوه الیه بر بر شهر در بودولت و بودعادت محض اعطای حقدر قدرت و مکشدن برنستم یوقدر یوخسه هر شش جهته اولان اسرار اهل الله مشتری م و جمیع اسرار الله مظهریته طالب معنای الله بکرامات العارفین بجاه حبیبه محمد صلی الله تعالی علیه و سلم

﴿ حافظ عروس طبع مرا جلوه آرزوست * آینه ندارم ازان آدمی کشم ﴾

ای حافظ بنم طبع عروسنه جلوه آرزو در بر آینه به مالک دکل اول سیدن آه چکریم (مفردات) (حافظ) (م) (عروس) (کلین) (طبع) (م) (مرا) (بنم) (جلوه) (م) (ارزو) (م) (است) (در) (آینه) (م) (ندارم) (طلو) (ازان) (آه) (م) (میکشم) چکریم (معنای اشارتی) ای حافظ بنم طبع کلینک دخی زبور اسرار اهل الله الی جلی او اوب محبوب حقیقینک دائم تجلی و انکشافی انوار جمال الله لذتیه جلوه دار و عرض جمال اینک آرزو سیدر لکن کندی جمالی کور مک غبار ماسوی الاهدن بجلی اولش بر آینه به مالک دکل اول سیدن دائم آه چکریم و عرض اشتیاق ایدرم

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ ما براریم شی دست دعایی بکنیم * غم هجران ترا چاره زجایی بکنیم ﴾

بز کیمه ال قالدردم و دعا ایله منک فراق غنه بر بردن چاره ایدم (مفردات) (ما) (ز) (پر) (وقاری) (آرم) (کنوره) (م) (شی) (بر کیمه) (دست) (ال) (دعا) (ما) (با) وحدتیه (بکنیم) ایدم (غم هجران) (م) (ترا) منک (چاره) (م) (زجایی)

و با تشکر بکنیم بوده بوند اشتراک طریق ایله مذکور در یعنی فعل مضارع و فعل امر بکنیم تده که پسان اولندی زجایی یا حرف وحدت بکنیم بته فعل مشترکدر * محصول بیت * بز کیمه ال قالدردز و دعا ایدر ز باخود ال قالدردم و دعا ایله منک هجرانک غنه بر بردن چاره ایدر ز و با چاره ایدم دیکدر یعنی دعا بیله وصالکه بر چاره ایدم

بر بردن (بکنیم) ایدلم (معنای اشارتی) ای رحمان ورحیم اولان دم سئک توفیق وکر مکه بزر بشون کجه زده ایجاب امیدیه درگاه عزتکه تضرع و نیاز ایله ال قالد یروب دعا ایدل روز تاسئک قبض و حجب ایلان فراقئ غمته بر بردن چاره ایدلم وآنچئی سندن مراده ایدلم

دل بیمار شد از دست رفیقان مددی ناطیش بسر آرم ودوائی بکنیم

خسته دل الدن کیندی ای رفیقار برسد اینکرتانک باشه طیب کنورهلم وپردوا ایدلم (مفردات) (دل) (کوکل) (بیار) خسته (شد) کیندی (از دست) (الدن) (رفیقان) (مددی) برلاردم (نا) حتی (طیب) (م) (ش) (آلک) (بسر) باشه (آرم) (کنورهلم) (دوا) (با) وحدتیه (بکنیم) ایدلم (معنای اشارتی) دردهشقی خست ایلله خسته ارلش کوکل نیجایات الهیدن حجابده اولوق سبیلله الدن کیندی ای صاحب دل اولان رفیقار بکارمدد ایلکرتانکه اول پریشان کوکلت باشه برطیب الهی کنورهلم وپردوا ایدلم

آنکه بی جرم برنجید وبنیزدورفت بازش آید خدا را که صفای بکنیم

اول کیمه که جرمسز انجندی و بی نیغه اوردی وکیندی ایچون آئی کبری کنوریکز که بر صفای ایدلم (مفردات) (آنکه) (اول کیمه) (بی جرم) (کنوریکز) (برنجید) انجندی (بنیم) بی قایجه (زد) اوردی (رفت) کیندی (باز) کبری (ش) آئی (آید) (کنوریکز) (خدا را) (ایچون) (صفا) (با) وحدتیه (بکنیم) ایدلم (معنای اشارتی) بوالجب اولان اضفانک وقهریک عاشقی اولدینم محبوب حقیقی بلا جرم بی انجندیکه بی محن و بلا و درد عشقته گرفتار شله ذوقیاب ادوب یتنه حجاب قبضله بی محبوب ایدلی ای صاحب دل الله ایچون اول درد و بلا ایلله مزج اولان انکشاف ولذت روحانیتی همنه بنم ایچون کبری کنوریکز تا که بنون عمری بر صفای ایلکورهلم

مدد از خاطر رندان طلب ای دل ورنی کار صعبت مبادا که خطایی بکنیم

ای کوکل مددی رندلرک خاطر رندان طلب ایلله یوخسه ایش صعبدر اولیه که بر خطا ایدله وز (مفردات) (مدد) (هت) (از) (من) (خاطر) (م) (رندان) (مردان) خدا (طلب) (م) (ای دل) (ای کوکل) (رنه) (یوخسه) (کار) (ایش) (صعب) (کوج) (است) (در) (مبادا) (اولسون) (خطا) (م) (با) وحدتیه (بکنیم) ایدلر (معنای اشارتی) ای کوکل همت و معاونتی اولیاء اللهک خاطر رندان وتوجه قلبندن طلب ایلله یوخسه بو مار وازدرله بر اولان صحرای عشقک عقله وشرعه نقصان کنوریکز بیجی صبر تارندن نجات زیاده صعب و مشکدر اولسونکه ضروره بر خطا ایدله وز

دوره نفس کز سینه مابند بود تیراهی بکشایم وغزایی بکنیم

نفس بولنده که اول نفسدن بزم سینه من بنجانه اولدی برآه تیری آهلم و غزای ایدلم

(مفردات)

(دل بیمار شد از دست رفیقان مددی ناطیش بسر آرم ودوائی بکنیم) دل بیمار پائیه شد رفت مناسبه در رفیقان مشادی مددی باحرف وحدت ویا نیکر تاحرف تعلیل طیش غمیری دله راجع و معناده بسر مفسددر بسرش تقدیرنده آرم کنوریکز ویا کنورهلم ودوا و علاج ایدلر و بالیدلم * محصول بیت * دل بیمار الدن کیندی ای رفیقار برسد ایلک ویا مبدد ایلک ناکیم باشی اوزرینه طیب کنورهلم وپردوا ایدلم یعنی در دینه دوا به سعی ایدلم طیبندن مراد جانا ندر (آن که بجرم برنجید و بنیم زورفت * بازش آید خدا را که صفای بکنیم) * محصول بیت * اول که کناه سز دصو جسر انجندی بی نیغه اوردی وکیندی آئی بنه کنوریکز الله ایچون که صفای ایدلم یعنی خاطر من خوش او اسق ایچون آئی بنه کنوریکز دیمکدر برنجید لازم او انجه معنی یویه اولور اما شندی او انجه معنای یویه اولور که بی کناه سز انجندی و تبه یویه اوردی وکیندی آئی بنه کنوریکز الله ایچون که مصلحه ادوب صفا و مصافات اوزره اولهلم (مدد از خاطر رندان طلب ای دل ورنی کار صعبت مبادا که خطایی بکنیم) * محصول بیت * مددی و عنایتی رندلر خاطر رندان ایسته ای کوکل والا کار عشق مشکل کار در مبادا که عشاقی همت ایلیمچیک خطا ایدله روز (دره نفس کز سینه مابند بود * تیراهی بکشایم وغزایی بکنیم) * محصول بیت * نفس بولنده که آندن بزم سینه من بشکده در برآه اوقنی آچالم وغزای ایللم یعنی براوقه کک شاد وروب غزای ایدلم حاصلی نفس ظالمه غزای ادوب آئی هلاک ایدلم

(مفردات) (در) (فی) (ده) (بول) (نفس) (م) (سینه) (کو کس) (ما) (بز) (بکده) بنجانه (بود) ایدلی (تیر) اوقی (آهی) (برآه) (بکشایم) (آچه) (لم) (غزایی) (برغزای) (بکنیم) ایدلم (معنای اشارتی) بواز درهای مهلاک اولان نفسک هواسته بیت اینکله خانه نیجایات الهی اولان سینه تالانز وقلب پریشا مزماسوی اصنامیه بر اولش بر بنجانه اولدی درگاه حقه آهوافته تضرع و نیاز ایدلم (رجحانمن الجهاد الا صغر الی الجهاد الا کبر) حدیث شریفی سر نجه نفس بدخواهک قتل و علا کچون سیوف مسلول ریاضات و بجا هدله غزای اکبر ایدلم تا که غرور نفسله اولان عقبان نجات بوللم

خشک شد بر بزم طرب راه خرابات کجاست نادران آب و هوای و ومانی بکنیم

شوق کوی خشک اولدی بنجانه ک بولی قنده در تا اول آب و هواده برنشو نما ایدله وز (مفردات) (خشک) (قوی) (شد) (اولدی) (بنج) (کود) (طرب) (شوق) و سرور (راه) (بول) (خرابات) (بنجانه) (کجاست) (قنده) (در) (تا) (حتی) (در) (فی) (آن) (اول) (آب) (صو) (هوا) (م) (نشو ومانی) (بر زیاده) (لک) (بکنیم) (م) (معنای اشارتی) کند و سنده اذواق روحانیت اولیان زهد و طاعات بی غزلدن شوق و سرور وانکشاف دل بر تورک کوی کسلی غفلت و حجاب ظلمات بشریت زیاد ایدلی شراب عشق الهیه بخش ایدلی و قلبه انوار ذات الهیهک افاضه سبیلله اقتضای انکشاف و شوق و سرور و بر بچی مرشد شفقت خانه سعادت و نظر و همتی قنده در تا اول آب و هواده وسایه خداده نشو ومانی بوللم

سایه طائرکم حوصله کاری نکند سایه میون همنی بکنیم

حوصله سر مرغک سایه سی رایش ایلر مبارک همنک سایه منی طلب ایدلم (مفردات) (سایه) (کواسک) (طائر) (قوش) (کم حوصله) (قور صافسز) (کاری) (رایش) (نکند) (ایلر) (طلب) (م) (سایه) (کولکه) (میون) (مبارک) (همنی) برهماقوشی (بکنیم) ایدلم (معنای اشارتی) طائر قدسلاک و مر یلاک دعواسی ایدن قور صافسز یعنی علوم ادبیه سز و حقیقت و معرفه الله سز قسطاع طریق اولان شیخ نافص مدد همنک سایه سی رایش ایلر و عاشق صادق ذوق روحانیت و نشو ومانی بخش ایدله من سایه سنده پادشاه حقیقی حاصل اولان مبارک همنک و شیخ کامل جانفزانک سایه سی طلب ایدلم

دل از پرده بشد حافظ خوش لهجه کجاست تا بقول وغزایش ساز و توانی بکنیم

کوکلم پردن کیندی اطف سوز او حافظ قنده در تا آلک قول وغزلی ایلر ساز و توانی ایدلم (مفردات) (دل) (کوکلم) (از) (من) (پرد) (شد) (کیندی) (حافظ) (م) (خوش) (لهجه) (لسان) (کجاست) (قنده) (در) (تا) (حتی) (با) (ملا به) (قول) (م) (غزل) (م) (ش) (صبر) (ساز) (دوزن) (نوا) (نغمه) (با) (وحدتیه) (بکنیم) ایدلم (معنای اشارتی) لدرار

(فی)

(خشک شد بزم طرب راه خرابات کجاست نادران آب و هوای و ومانی بکنیم) بخی بانک کسریله کولک یعنی آتاجک و سائر نشه ک کوی تاحرف تعلیل نشو ومانی تورک قنده زده ایجاب امیدیه درگاه عزتکه تضرع و نیاز ایلله ال قالد یروب دعا ایدل روز تاسئک قبض و حجب ایلان فراقئ غمته بر بردن چاره ایدلم و آنچئی سندن مراده ایدلم و هواده نشو ومانی ادوب ذوق و صفای ایدلم

زیر پایه طائر جده غلری کیدرر (سایه) طائرکم حوصله کاری نکند * طلب سایه میون همنی بکنیم (طائر بولنده طیر مناسبه در کم حوصله حوصله سز دیمکدر زیراک بولک کبی بر زده فی صرف ایچوندر نه کم سابقه مکرر تاییه اولمشدر و حوصله فوشک قور سفته در طلب سایه مصدرک معنوله اضنا فتی فیلندن و میونه اضافت پیاسیه و همنه لایه و باحرف وحدت * محصول بیت * حوصله سز مرغک سایه سی رایش ایش ایشلر یعنی الک سایه سی مفید اولان همنک سایه سی کبی پس ره همنک مبارک سایه سی طلب ایدلم یعنی هر کسک مفراتی و ملازمی مفید اولان ایدلی همنه سایه سی کبی بر بلند همت کیمه ک نفرینی طلب ایدلم به فی هر دایردن وفا کلز پس عانی نظر صاحب سعادت که مقادیر عشاقی یله و آکله رفی طاب ایدلم حاصلی هر خیس و دودن هر و ت کلز بلکه معنی النفس و کرم الخاق اولاندن کلور (دل از پرده بشد حافظ خوش لهجه کجاست تا بقول وغزایش ساز و توانی بکنیم) از پرده بشد تقدیری از پرده صبر بشد یعنی رفت لهجه بولنده دلدران مناسبه خوش لهجه وصف تر کیدر طائلی دبلای دیمکدر تاحرف تعلیل بقول وغزل باحرف سبب بولنده مراد اهل نغمه اصطلاحی اوزره قول وغزلدر که سابقه منصل ذکر اولمشدر و ساز و توانی کفرینه در اگر چه کم ایهام طریقه به مذکوردر زیر ساز دوزن و آت اهوه و او غده درلر و توانیمت و بر نغمه ک اسمی توانی بایی وحدت ویا شکبر * محصول بیت * کوکلم صبر پردن سندن چقدی و کیندی خوش لهجه حافظ قنده در تا آلک قول وغزلی سبیلله در تا آلک و تنعم ایدلم یعنی حافظک کوزل او قوما سی سبیلله ذوق و صفای ایدلم

(وله ايضا) (مازبان چشم ياری داشتیم * خود غلط بود آنچه ما پنداشتیم) چشم بوده اميد مستانه در ياری يا حرف مصدر
محصول بيت * بزاران ياری طوقی یعنی ياران ياری بولد اشقاي اميد بولدك اما بزنطن ابلديكم حفاظ ايش یعنی ياران ياری

﴿ ۳۳۸ ﴾

ودوستق کلز ایش (تادرخت دوستی

کی برده * جالبار قديم و تخمی کاشتم)
تا بحیث مستانه در درخت دوستی
بیانیدری بخت بر بوند میوه مستانه در
تخمی یا حرف وحدت و یا تکبر * محصول
بيت * بجا دوستق درختی چنین بش
و نتیجه ویر یعنی دوستق نه وقت ظهور
ایدر هله شعی کیندک و تخم کدک یعنی
زدوستقی موجب اسباب مودت اظهار
ایلدك ناله وقت ظهور کله حاصلی
بزم جانی بزم لازم اولان اظهار مودت
و بخت در نا کوره لم یاران نه ایشلر یعنی
بزو فادارلق ایلدك دوستلر نه ایشلر کوره لم
(نکته) رفت و شکایت کسی نکرد *
جانب حرمت فرونگذاشتیم (نکته) بونده
دقایق کلمات مستانه و دخل و تعرض
ایلدك رفت صادر و واقع اولدی دیکدر
واو حرف حال شکایت میدا کس نکرد
خبری فرو نگذاشتیم فروادات نا کید
نگذاشتیم ترك ایلدك دیکدر * محصول بيت
نیجه نکته واقع اولدی حال یو که کیسه
شکایت ایلدی و حرمت جانی ترك ایلدك
یعنی نیجه و فاسز اقلر و خدار اقلر آرا مرده
واقع اولدی اما کیسه شکایت ایلدی
کیسه دن مراد کنندر کنایت طریقه
یعنی بزو قدر جور و جفاله که اولدی
هیچ شکایت ایلدك حرمت جانی ترك
و جالانه حرمت و عزتی ترك ایلدك حاصلی
اینجوب ترك و فایلدك (کفت و کو آیین
درویشی نبود * ورنه بانو ماجراها
داشتیم) ماجراها هادات جود در ذوی
الافولک غیرت * محصول بيت * کفت
و کو یعنی سوز و صا و درویشک آیینی
و قانونی دکلدر یوخسه سنکه ماجرا لمر
وارایدی یعنی فقر طریق ترك ماجرا دروا کر
بو یله اولسه سنکه چوق دعوالمزوار

ایندی و حاصلی طریقه ترک دعاوی و کتمان معایب

شریعتی بیان سنکه لذت روحانیت و مر تبه استغراق اتوار احدیت الدن کندی
(ارحنی یا بلال) حدیث شریفی سر نبی طائی دلی و لطیف سوز لو حافظ قنده در
تا که آنک لسان غیبه معارف الهیه دن و علوم لدیه دن اولان کلمات قدسیله بر ساز
و نواید لم وینه انوار ذات الهیه استغراق الهی (لی مع الله وقت لایسنی فیه ملک مقرب
ولانی مرسل) حدیث شریفک سر نه مظهر اوله لم

﴿ وله ايضا ﴾

﴿ مازبان چشم ياری داشتیم * خود غلط بود آنچه ما پنداشتیم ﴾

بزاران دن معاونت امیدی طریقی خود غلط اولدی آنی که بر صاندق (مفردات)
(ما) بزر (من) باران م (چشم) امید (یاری) باردم (داشتیم) طوقی (خود)
کندیسی (غلط) بود اولدی (آنچه) اول نسته که (ما) بزر (پنداشتیم)
صاندق (معنای اشارتی) بزر بجا بشیر به غفلت ادب و توفیق خدادن قطع نظر
ادب و باران طریقتن معاونت امیدی طوقی بزم صاندق یعنی بزم کندیسی
خطا اولوب رفاقه و بر مدی

﴿ تادرخت دوستی کی برده * جالبار قديم و تخمی کاشتم ﴾

تا که دوستق درختی بخت میوه ویر دیو شعی کیندک بخت تخمی اکدک
(مفردات) (تا) حقی (درخت) غایب (دوستی) دوستق (کی) بخت (بر) میوه
(دهد) ویر (جالبار) تخمی (رخت) کیندک (تخم) م (با) کو حدیقه (کاشتم) کدک
(معنای اشارتی) (من) ذالذی بشفع عنده الایاذنه) آیت کریمه سی ملا خطه اغیوب
حضرت الاهدن استمداد ایتمکسین غیره به بخت مجرد دوستق درختی میوه ویردی که
دیو شعی کیندک و فایلدك بخت تخمی اکدک حال یو که حضرت الاهدن اذن
اولدق بزم کیندک مدد کارلقی مکن دکلدر بی اهل الاهدن استعانت و ایدر لیکن
اول حضرت الله توجه ابدوب و مؤثر حقینی و معطی حقیق آجیق حضرت الاهدن
و مشایخ و اهل الله و سائدر یو اعتقاد ایلدك لازم دن

﴿ نکته) رفت و شکایت کسی نکرد * جانب حرمت فرونگذاشتیم ﴾

نکته واقع اولدی و کیسه به شکایت ایلدك حرمت جانی اشاقی ترك ایلدك
(مفردات) (نکته) استمرار (رفت) کندی (شکایت) م (کس) کیسه
(نکرد) ایلدی (جانب حرمت) م (فرو) آشاقی (نگذاشتیم) ترك ایلدك
(معنای اشارتی) بوز عشقه مردان خدار دن الم و جفا بوندن نیجه نکته واقع
اولدی انلردن بر کیسه به شکایت ایلدك بخت بجمده الله حرمت جانی ترك ایلدك که
حدیث شریفده (من لم یرحم صغیرنا ولم یوقر کبیرنا فلیس منا) و ایدر اولمندر

﴿ کفت و کو آیین درویشان نبود * ورنه بانو ماجراها داشتیم ﴾

کفت و کو درویشلر عادی دکلدر یوخسه سنکه ماجرا طواریق (مفردات)
(کفت و کو) حوادث ایلدن سولک (آیین) عادت (درویشان) م (نیود) اولدی

﴿ ورنه ﴾

﴿ ۳۳۹ ﴾

(ورنه) یوخسه (بانو) سنکه (ماجرها) کیمش حوادت لری چوق سو یا شور دك
(معنای اشارتی) (کثره الکلام تحت القلب) خبری سر نبی عشق خدا ایلدک قلبی سی
و نور ایمانه ککل متفح و منفح اولان درویش حقیقلرک حوادت ایلدن
و ماسوی الاهدن کفت و کو عادت لری دکلدر و کولک نوری سویشدر یجیدر یوخسه
ای سالت سنکه چوق ما جرال سویشور دك

﴿ شیره چشمت فریب جنگ داشت * ماندانیم و صلح انکاشتم ﴾

سک چشمک قویوسی جنگ فریبی طواریق بریندک و صلح ظنی ایلدك (مفردات) (شیره)
غیر که کیز قیقدر (چشم) کوز (ت) غیر (فریب) الله مق (جنگ) م (داشت)
طواریق (ما) بزر (ماندانیم) بیلدك (صلح) م (انکاشتم) صاندق و ظن ایلدك
(معنای اشارتی) ای محبوب سک نظر عیاشی آثاری (الحرب خدعه) خبری
سر نبی بوجه ادا کیده نفک سا صدهر نرحله و خدعه می اولدی بختی کیندک
نفسله بجا عده و خدعه نفک اوزره غایب اولدی ایچون نفه فریب و خدعه
اینگ طریقی تعلیم ایدیمی و غسی ما اوفانندن کیمک ایچون راه سادی
کوستر یجیدر لیکن بریندک و نفسه صلح بیلدن کو ستر ظن ایلدك

﴿ کابین حنت نه خود شد دافر ب * ماندیم و بر بیکماشتیم ﴾

سک حنت کابینی کندیسی دلفریب اولدی بزرک اوزر بخت دمنی حواله ایلدك
(مفردات) (کابین) کل اغایی (حن) م (ت) غیر (نه) انی (خود) کندی (شد)
اولدی (دافر ب) کولک الدادیچی (ما) بزر (دم) نفس (عمت) م (بر) ایلدك اوزر بخت
(بیکماشتیم) حواله ایلدك (معنای اشارتی) (والذین جاهدوا فینا) نه بختهم سالت
آیت کریمه سی سر نبی سنک حنت کلتن اغایی اولان و فبق و هدایتک و فیض
و نجایک کندیسی بلا سبب دلفریب و جاذب القلوب اولدی بخت بره متضای حکمت
الهی بزر اول مطلوبک حصول ایچون سعی و همت دمنی حواله ایلدك و نیجه مدت
بجا همدل ایلدك

﴿ کفت خود دادی بما دل حافظا * ما محصل بر کسی نکماشتیم ﴾

دیدی ای حافظ بزه کنشی اختیار کله کولک و ردک بزر کیسه ک اوزر بند محصل
حواله ایلدك (مفردات) (کفت) دیدی (خود) کندک (دادی) و بر دك (بما)
بزه (دل) کولک (حافظ) م (ما) بزر (محصل) تحصیل ایدیمی (بر) علی (کسی)
بر کیسه (نکماشتیم) حواله ایلدك (معنای اشارتی) اول محبوب دیدی ای حافظ سک
مقبول درگاه اولمغله سبب امر عالمه امتثال ابدوب بزم عشق و معرفت تحصیل ایچون
بزه کندی اختیار کله کولک و ردک و بزم معرفت بونده اراده جزیه می صرف ابدوب
نیجه مدت سعی و بجا همدل ایلدك حال یو که بخت و سار کیمه بخت اوزر بخت بر محصل
و مامور حواله ایلدك و بر جابر تعیین ایلدك

(شیره چشمت فریب جنگ داشت * ماندانیم و صلح انکاشتم)

ماند انیم و صلح انکاشتم * محصول
بيت * چشمک شیره سک جنگ فریب
و خدعه سی و اراش یعنی شیره چشمک
مکار و خدرا ایش * الحرب خدعه * حدیقه
حاملدر حاصلی مرادی جنگدر اما بزر
بیلدك و صلح ظن ایلدك یعنی بخت فکرند
اولدی بختی بیلدك و مرادی صلح اولدی بختی
اکلردق انکاشتن ظن ایلدك (کابین حنت
نه خود شد دافر ب * ماندیم و بر بیکماشتیم)
برو بیکماشتیم * کابین کل اغایی * محصول
بيت * سک حنت کابینی کندی کندی به
دافر ب اولدی یعنی کولک لایقانی دکلدر
بلکه بخت نصیبی اکا حواله ایلدك یعنی بزم
همه ترایله کولک لایقانی حاصلی حنت معشوقه
باعث عشق و محبت عشا قدر (کفت
خود دادی بما دل حافظا * ما محصل بر کسی
نکماشتیم) محصل خلقک حوقنی محصل
ایلیان کیسه در جالش و حضور و بختی کبی
محصول بيت * جانان دیدیکه ای حافظ
کولک بیکما کندی و ردک بزر کیسه
اوزر بخت محصل حواله ایلدك یعنی سنی
کولک کندی عشا ایلدك بلکه سن
کندک عاشق اولدک یعنی کندی اختار کله

(وله ابضا) (مر حبای مبارک طار فرخ بی فر خنده پیام * خیر مقدم چه خبر یار بکاراه کدام) طار مسادی مراد پیک
جاناندر پی یونده از مناسه در فر خنده

وله ابضا

مر حبای مبارک طار فرخ بی فر خنده پیام * خیر مقدم چه خبر یار بکاراه کدام

مر حبای مبارک از لوف خنده خبر او طار کلکک خبر او اوسون نه خبر یار خنده
بول قنبد (مفردات) (مر حیا) خوش کادک (طار) قوش (فرخ بی) مبارک از او
(فر خنده پیام) مبارک خبر او (خبر مقدم) کلککک خبر او اوسون (چه) نه (خبر)
م (بار) م (بکا) قنده (راه) بول (کدام) قنخی (منای اشارتی) ای اوج حلا دن
و جانب لاهوت قدس خدادن کجی مبارک از او و مبارک خبر او وارث انوار محمدی اولان
مر شدم و طریب جانم مر حبای مد العروج بی ارشاد ایچون طور بشر به به منک
زولک حضرت الهیون بزرگمر کد کلکک خبر او اوسون بزرگمر و به محبوب حقیقی به
و صلات قنده اولور و صراط مستقیم قنبدیدر

مر بارب این قافله راطف ازل بدر قباد * که از و خصم بدم آمد و مشوقه بکام

بارب قافله به اطف ازل قول از او اوسون که اندن خصم دوزاخه کلدی و مشوقه
مراد کلدی (مفردات) (بارب) م (این) بو (قافله را) بوجاهته (اطف ازل)
م (بدرقه) قول از او (باد) اوسون (که از را) اول قافله دن (خصم) (بدم)
دوزاخه (آمد) کلدی (مشوقه) م (بکام) مراد (منای اشارتی) ای بنم اطف ربم
سنگ جانب من نکدن بر عاجزو بر نشان الحلاقی ارشاد و اهدا ایچون کلان بومر شدن
حقیقت جاعلرینه سنگ اصف ازل ک قول از او و حلا قف اولون زرا اول وارث
پیغمبری اولان مر شدر ک ارشادی سبیلله عدو مبین اولان شیطان دوزاخه کلدی
و مشوقه روح اولان نفس دخی مر ادا و زره اولدی که (قداسم شیطانی) حدیث شریفنگ
اسمراری ظاهر و نمایان اولدی

مر ماجرای من و مشوق مر ابایان نیست * هر چه آغازندار دین برد انجام

بنم و مشوقک ماجراسته نهایت یوقدر هر نه که ابتدا طومر انتها قبول ایتر
(مفردات) (ماجرا) قصه و حکایه (من) بن (مشوق) م (مرا) بنم (بابان)
نهایت (نیست) بوق (هر چه) هر نه (آغاز) اند (ندارد) طومر (بپذیرد) قبول ایتر
(انجام) انتها (منای اشارتی) مبد آدن معاده کنجبه بنم و بنم مشوقک
ماجراسه نهایت یوقدر معلوم که صفت الهه نهایت یوقدر مظهر صفات الهه اولان
دخی نهایت یوقدر و هر نه که ابتدا طومر انتها دخی قبول ایتر

مر زاف دلداری چونار همی فرماید * بروی خواجه که شد برتن ماخرقه حرام

دلداری زلفی چونکه دایم زار بیورر بوری ای خواجه که بزم ترازو زره خرقه حرام اولدی
(مفردات) (زاف) م (دادار) کوکل طویچی (چو) چونکه (زار) م (همی)
دایم (فرماید) بیورر (برو) کیت (خواجه) اندی (شد) اولدی (برتن) م (بزم)
ترازو زره (خرقه حرام) م (منای اشارتی) صفات الهیون اولان عشق و محبة الهه
عاشق الهیون دایم بوسورت ملککک خراب و عاشقک رسوایی نام و نشان اولدی
ایتر ای ظاهر رست خواجه کیت شمسک که بزم ترازو زره صوفیکه علامت اولان

فانک و خالک قفحه لایله ما و کدر قونلی
مناسه فر خنده پیام مبارک خبری دیکدر
خبر مقدم قدوهک خبری اوسون دیکدر
اما اسلوب عربیت اوزره رفل و بر صدر
نقد برینده بجا بدر نقد بری قدمت
قد و ما خبر مقدم دیکدر * محصول
بیت * مر حبای مبارک از لوف خنده
خبر بی طار یعنی ای روشن ازل مبارک
خبر بی پیک کلکک قونلی و خبری اولان
خبر یار قنده و جانب و سمته بول قنبدیدر
یعنی باره اصال ایدن راه قنبدیدر
و یافته در (بارب این قافله راطف ازل
بدر قباد * که از و خصم بدم آمد
و مشوقه بکام) بدرقه قسولاغوز
و بکجی که حرف اعلیل و بار ابط صفت
* محصول بیت * با الله یوقافله تک
اطف ازل بدر قنده سی اوسون زیر اندن
خصم و دشمن طومر زنده کلدی یعنی بندلایه
کر خنار اولدی و مشوق مر ادینه و اصل
اولدی یعنی بو قافله دن ایکی ابلک ظهور
ایلدی خصمک کر خنار لایخی و جانانک
کامر انلسی (ماجرای من و مشوق
مر ابایان نیست * هر چه آغازندار
نیست برد انجام) * محصول بیت *
بقفله مشوقک ماجراسته نهایت یوقدر
یعنی حدی یوقدر زراهر نسبتک که اولی
اولیه آخر قبول ایتر یعنی آخری اولان بوری
بنم که جانانک ماجراسته نهایت یوقدر
و ازونه انتهای جانانک کثرت جفا شدن
شکا بیدر (زاف دلداری چونار همی
فرماید * بروی خواجه که شد برتن
ماخرقه حرام) * محصول بیت * زاف
دلداری چونکه زار بیورر بوری ای خواجه
بدرای خواجه وار کیت بزم ترازو زره
خرقه حرام اولدی یعنی یار کفر دعوت
ایند نه خرقه و کسوه فقر اکیمک چا ز
دکدر زرا صورت نفاق و ریاد ر
بو خود کفر در

خرقه ابله مقید اولدی

مر مرغ روح که همی زد و سر سدره صغیر * عاقبت دانه خال تو فکندش در دام

بنم مرغ روحی سدره باشند صفاق آوردی عاقبت سستک بکک دانه سی آتی
دوزاخه بر اقدی (مفردات) (مرغ) قوش (روح) م (م) بنم (همی) دایم
(زد) آوردی (ز) من (سدر) باش (سدره) مقام جبرائیل علیه السلام (صغیر)
صفاق (عاقبت) م (دانه) م (خال) ک (تو) سن (فکند) بر اقدی (ش)
آتی (در دام) دوزاخه (منای اشارتی) از رسول الهه کمال نبینده اولان عاشق
صادق سدره منتهای و عالی مقام اولان صوفیلر مر به سده قنعت ایچون پرویانی
آتش عشقه احراق اعلک مقام قاب قومین اولانیه و اول فی نهایت در کاهه عزم
ایچون بر مقامه قرار ایدن دون همملکی خوش * و مر مدیکی ایچون حافظ
قدس روحه پیورر که بنم سدر نار عشق اولان روح مرغی سدره باشند
و بر مقامه قائلر صفاق آوردی عاقبت مشاهده انوار ذات الهی اول همی وصلت
دوزاخه بر اقدی

مر کل زحدر بدتم ز کرم رخ بنای * سر روی ناز و خوش نیست خدارا بخرام

کل ناز و تنمى حددن ایلدی کر مکدن بوزکی کوستر مروناز ابلر خوش دکل الله
ایچون صالان (مفردات) (کل) م (ز) من (حسد) م (برد) ایلدی (تنمى) ناز
و استنقا (ز) من (کرم) م (رخ) بکافی (نفا) کوستر (سرو) م (می نازد) ناز
و قفاخر ابلر (خوش) لایق (نیست) دکل (خدایا) الله ایچون (بخرام) صالان
(منای اشارتی) اول صاحب مقامدن به ضعیفی کند و سنده محبو بیت دعواسیلله
تنمى و ناز و استغنائی حددن کیچوردی ای درگاه بی نهایت در بای بی حد و بی کثارک
مستغنی اولان عارف بالله واصل الی الله کر مکدن اول الدائم مفروره اسرار
لدیه دن بر سر کوستر ناکه خجیل اولوب بر مقامه الدایمه و سر و کبی راه مستقیمه
یشاک ابله و اعمال صالحه الیه لایق اولیان استغفات دعواسن ایدن صوفیلر مدخی
الله ایچون نفسک اخفی من دیب النمل اولان حبله لایق کوستر ناکه دعوائی
بی منالرینی ترک ایدل

مر چشم خونبار مر خواب نه در خواب باشد * من له یقتل داه دنف کیف بنام

بنم فان اغلیچی چشمه او بقولایق دکلدر نیجه او یور شول کیسه که مرض دایم
آتی هلاک ابلر (مفردات) (چشم) کوز (خونبار) فان یاغدر نیچی (مرا) بنم
(خواب) او یوق (نه) دکل (در خور) لایق (باشد) اوله (من) قنخی (له)
انکیچون (قتل) قتل و هلاک ایدر (داه) مرض (دنف) مرض ملازم (کیف)
نه کیفیت (بنام) او یور (منای اشارتی) (کل نوم علی الحب حرام) کلامی سر نیجه
بنم درد و غم عشقه جگر فانی آقدیچی کوز به او بقولایق دکلدر نیجه او یور شول
کیسه که مشدومند بر مرض دایم کند و بی قتل و هلاک ابله واقعا محبو بسز

(مرغ روح که همی زد و سر سدره
صغیر * عاقبت دانه خال تو فکندش
در دام) * محصول بیت * بنم روح
مرغی که سدره المنتهی اوزرندن صغیر
اورر دی یعنی سدره دن صفاق و پروردی
حاصلی مقام و قرار کاهی سدره المنتهی
اید بکه جبریل ایدک مقامید رعاقبت
سنگ دانه خالک آتی دانه برافندی یعنی
مقامی سدره ایکن دانه خالک آتی خراب
آبا ددنیا به گرفتار ایلدی حضرت آدمی
دانه کندم ایلدیکی کبی (کل زحدر بدتم
ز کرم رخ بنای * سر روی ناز و خوش
نیت خدارا بخرام) * محصول بیت * کل تنمى
و تطفلی خد دن اشر دی یعنی زیاد
رعنائی ستار کر مکدن رخکی کوستر
حد بی یلوب شرمند رو بک اوسون
ودخی باغده تنم اوزره اوسون سروده
ناز انور حال بو که نازی خوش دکل الله
ایچون صالان یعنی موزون قاضی خرامان
ایله که حجاب ایدوب نازی ترک اوسون
(چشم خونبار مر خواب نه در خواب باشد
من له یقتل داه دنف کیف بنام) * در خور
لایق داه درده دیرلر نف دالک و تونک
قنقه لایله مرض ملازم یعنی مندا اولان
مرض بویله اونجه مفر دو تنیده و جمع
وتد کیر و نایت برابر کاور ملارجل دنف
وامرأه دنف دیرلر اما تونک کسر لایله
اولیچی برابر کلر ملا رجل دنف و امرأه
نفسه دیرلر یس بونده ایکی وجه اوزره
او قوقی جائز بنام فعل مضارع مفر مدکر
غالب او یور دیکدر * محصول بیت *
بنم فان یاغدر نیچی * کوز و مد او یوق
نه لایق اوله یعنی کوز و مد او یوق کیر مک
لایق دکل زرا بر کیسه که مرض منم
و هلاک قتل ایلك قصد ایله نیجه او یور
یعنی شول کیسه که مرض مدنف ادناف
وزبون و تحیف ابله اکا نوم حرام اولور

(تورج نکی برمن پیدل کتم * ذاک دعوی وهانت وناک الایام) ذاک اسم اشارتد مبتدا ویا مقدم خبر ودهوای تقدیرا هر فوع خبری ویا مؤخر مبتدا وها حرف تنبیه انت محلا مرفوع مبتدا خبری محذوف تقدیری حاضر وناک الایام انت ضمیر به معطوفدر

﴿ ۳۲۳ ﴾

یاره سی اوکله

﴿ تورج نکی برمن مسکین کتم * ذاک دعوی وهانت وناک الایام ﴾

سن بن مسکینه ترجم الیسن دیدم سکا بنم دعوام بودر واشسته سن واول ایام (مفردات) (تو) سن (ترجم) (نکی) الیسن (بر) علی (من) بن (مسکین) م (کتم) دیدم (ذا) بو (ک) سکا (دعوی) بنم دعوام (وها) اشته (انت) سن (وناک الایام) واول کونلر یعنی بعد زمان بودعواک صحنی ظاهر اولور (معنای اشارتی) اول مستغنی بانذات اولان محبو به مستاک الیه وحبرت الیه سن بو باغری باشلی وکوزی باشلی عشقک آواره سی اولان مسکینه ترجم الیسن دیدم ودردمک چاره سی اولان مشاعده انوار جالک احسان الیسن سکا بنم دعوام وسندن دیکم ویا دم بودر اشته سن عالم السر والخریفات سن شمدی واول یوم تلی السرا رده بنم دعواک صحنی سنک عذبت مضویه کده ظهردر

﴿ حافظ ارمیل یاروی تودارد شید * جای در کوشه محراب کیند اهل کلام ﴾

حافظ اگر سنک ابرو که میل طوته لایققدر کلام الله اهلی محراب کوشه ستده برابری (مفردات) (حافظ) م (ار) اگر (میل) م (یاروی تو) سنک فاشکد (دارد) طوته (شاید) لایققدر (جای) بر (در) فی (کوشه محراب) م (کیند) ابرو (اهل کلام) کلام الله اهلی (معنای اشارتی) بواکرم محققان ز خلیفه زاده قلیدینک حافظ انوار محبیه مظهر اولوب معراج روحانیت الیه مقام قاب قوسینده سنک وصلت جالکاه وبلای واسطه استماع فیض وکلامک کلام الله اهلی تلاوت قرآن کریم ایچون محراب کوشه ستده بر و جای اقامت ابدلکاری کی حافظ دخی اگر علینده واول مقام قاب قوسینده عند ملک مقدر قراره میل طوته لایققدر

﴿ ولاهضا ﴾

﴿ مانی غن مندل از دست داده ایم * هراز عشق و هم نفس جام یاده ایم ﴾

برغشز مستلر کوکلی الدن ویر مشز عشقک هرازای وجام یاده ایم عذقی یز (مفردات) (ما) یز (نی غن) غشز (ست) م (دل) کوکل (داده ایم) ویر مشز (هراز) سر مغسانی (عشق) م (هم نفس) نفس مغسانی (جام یاده) شراب قدسی (ایم) یز (معنای اشارتی) بر دنیا و آخرت غمندن قلبی فارغ اولمش شراب عشق الهیه الیه ست اولمش عاشقانه الیزدن کوکلی ویر مشز یز بر عشق الهی اهلک هرازای و همز بانی یز قلبی شراب عشق الهیه ک جای وعلوم ربانیه وحکم الهیه ک بنایی اولان عارف بالله هارک مصاحبی یز

﴿ بر مابسی کان ملالت کشیده اند * ناکار خودز ابروی جانان کشاده ایم ﴾

یز اوزر عزمه چوق ملالت بانی چکمشلردر تاکه کندی ایشیزی محبوبک ابرو سندن آچمشز (مفردات) (بر) علی (ما) یز (بسی) چوق (کان) بای (ملالت) م (کشیده اند) چکمشلردر (نا) حتی (کار خود) کندی ایشیزی (ابرو) فاش

﴿ جانان ﴾

وایرویی جانان لایله لدر * محصول بیت * عوام یزم اوزر عزمه چوق ملالت بانی چکمشلردر تاکه کندی ایشیزی ابروی جانان آچمشز یعنی ابروی یازدن ایشیز ابروی کلوب قنق باب بولایدنیری عوام و مدعیلری لوم ایشیز حاصلی ابروی جانانند مراد منوال ویرایدنیری خلق یز طعن و تشنیع ایدز

﴿ ۳۲۴ ﴾

(جانان) م (کشاده ایم) آچمشز (معنای اشارتی) بحمدالله عارف بالله لک صحنی برکاتیه صورت ملکی خراب ایدوب خزینه رحماندن لسان غیب الیه نیجه سرار لدنی وعواک ادرا کندن خارج نیجه علوم ربانی بیان ایشیز ایچون عوام ناس یزم اوزر عزمه چوق طعن وعلامت ایشیزلردر بحمدالله (نی) بسیمع وبی بنطق وبی بیصر وبی بینش (حدیث شریفی سر نیجه کندی ایشیزی حق تعالی ک تعلیمی وعلوم وناک: قله ایشیزلردر

﴿ ای کل تودوش جام صبحی کشیده * ما آن شقایقیم که باداغ زاده ایم ﴾

ای کل سن جام صبحی دون کیجه چکمش سن یز اول شقایقیم که داغله طوغشز (مفردات) (ای کل) م (تو) سن (دوش) دون کیجه (جام) قدح (صبحی) صباح شرایینی (کشیده) چکمش سن (ما) یز (شقایقیم) لایله یز (باداغ) آتش داغله (زاده ایم) طوغشز (معنای اشارتی) کل یمل علی شاکله آب کره سی سر نیجه ای محبو ب خدا اولان عارف بالله بحمدالله سن عهد السده شراب عشق الهیه بی نوش ایدوب لذات روحانیت و سرار معرفت حضرت مظهریت الیه کلش سزوزدخی شقایق کی آتش عشق الهیه الیه جکر یز وجامز داشیله طوغشز طعن اعدای اعاندن برضرد یوقدر و عطای حقه مانع دکلدر در

﴿ پیر مغان ز توبه ما کره دل دل شد * کو یاده صاف کن که بهذر ایستاده ایم ﴾

پیر مغان اگر یزم توبه یز من دل اولوبیسه سوبله شرایینی صاف ایلون که عذره طور مشز (مفردات) (پیر مغان) پایاز (ز) من (توبه) م (ما) یز (کر) اگر (ماول) م (شد) اولوبیسه (کو) سوبله (یاده) شراب (صاف) م (کن) الیه (با) لاله لایسه (عذر) م (ایستاده ایم) طور مشز (معنای اشارتی) اگر مرشد حیات بخشش یزم محبو ب شراب ایچو که توبه یز من دل اولوبیسه اول مرشد یزم ایچون نیاز الیه که نظر و محبت الیه یزم عشق و محبتی خاص لوجه الله یاسون که یزم خود کالقدن فراغت ایدوبیسه ناسیم کلی اولوبیسه قصور یزی اعتراف ایدوب اعتذاره طور مشز در

﴿ کار از تو معروف مددی ای دلیل راه * انصافی میدهیم که از ره فاشده ایم ﴾

ایش سندن حاصل اولور ای بولک دلیلی برمدد الیه انصاف ایدز که بولادن دوشمشز (مفردات) (کار) ایش (از تو) سندن (میرود) کیدر (مددی) بر یاردم (ای دلیل راه) ای بولک دلیلی (انصاف) م (میدهیم) ویر (اوزره) بولادن (فشاده ایم) دوشمشز (معنای اشارتی) ای راه عشقک و صراط مستقیم دلیلی ووسیله سی اولان مرشد حقیقی لحکمة الله تعالی طالین وعا شقایقک مرادی سنک نظر و هتکاه حاصل اولور حضرت الله عشقک یز برمدد ویرعون و نصرت الیه یز بر انصاف ایدز که کار یز خود بخود دانه اولوبیگی ایچون حیل نفسدن سلامت بولوب بولادن دوشمشز در

(ای کل تودوش داغ صبحی کشیده * ما آن شقایقیم که باداغ زاده ایم) شقایق لاله یز دیر زاده ایم طوغشز دیکدر * محصول بیت * ای کل سن دون کیجه داغ صبحی چکمش یعنی غنچه دن چیه و ب صبحی داغنی دون کیجه چکمش سن یعنی آجیلوب قرمز داغ بکرمتک دون کیجه او لشدر اما ز اول لاله یز که داغله طوغشز یعنی زداغدار ازل ابرو سنک داغتون کیجه لکدر کلی قرمز داغ تشبیه ایش (پیر مغان ز توبه ما کره دل دل شد * کو یاده صاف کن که بهذر ایستاده ایم) کو یاده صاف کن که بهذر ایستاده ایم * اگر پیر مغان یزم توبه یز من دل اولوبیسه یعنی یاده ایچو کدن فراغت ایدوبیسه اولوبیسه پیر مغانه سوبله که یاده بی صاف الیه که یز توبه یز عذره طور مشز یعنی توبه یز من اختیاری دکلدر اضطرار پدر اختیاری اولیان توبه یز به اعتبار اولز (کار از تو معروف مددی ای دلیل راه * انصافی میدهیم که از ره فاشده ایم) میرود نظری ای دلیل راه * انصافی میدهیم زکار او فاشده ایم) میرود واقع و حاصل اولور نظری ده با حرف وحدت تقدیری نظری کن در که حرف تعالی * محصول بیت * ای بول قول غوزی ایش سندن حاصل اولور یز رالتفات الیه یعنی یز مدد الیه یز بر انصاف ویرز که ایشیدن محکم دوشمشز یعنی زیاده دوشمشز که الیز دن برایش حاصل اولز ایمدی ای دلیل آه ایش بترسه سندن بتر غیر بدن دکل مصراع ثانی ک مخونی یشاب و طاقت اولوبیگی بیان ایدر

(چون لاله می بین و قدح در میان کار * این داغ بین که بر دل پر خون نهاده ام) بین فعل نفی مفرد مخاطب در کوزه و باقه دیکدر *

﴿ ۳۱۱ ﴾

﴿ چون لاله می بین و قدح در میان کار * این داغ بین که بر دل پر خون نهاده ام ﴾

ایشک اور تا سنده لاله کی شراب و قدح باقه بودا غی کور که پر خون کوکل اوزده
قوشش (مفردات) (چون) مثل (لاله) م (می) شراب (مبین) کورمه
(قدح) م (در میان کار) ایش اور تا سنده (این داغ) و داغی (بین) کور (بر دل)
کوکل اوزده (پر خون) قاله طولو (نهاده ام) قوشش (معنای اشارتی) ظاهر
لاله کی اور تاده ذوق و عشرت و اظهار فرح و خوش حالت اوزده اولدینمه
اعتبار ایلد بودا غی کور که آتش عشق الهیه ایلد و سوزش آرزو شوق و حالات عشقه که
درد و غم و غله پر خون اولش کوکل اوزده قوشش

﴿ کفتی که حافظ این همه رنگ و خیال چیست * نقش غلط بخوان که همان لوح ساده ام ﴾

دیدک که ای حافظ بود کاورنگ و خیال نه در غلط نقش او قومه که بز همان ساده لوح
(مفردات) (کفتی) دیدک (حافظ) م (این همه) بوجه (رنگ) م (خیال)
م (چیز) نه در (نقش) م (غلط) م (بخوان) او قومه (که) زیر (همان)
آنچق (لوح) نخند (ساده) نقشش (ایم) از (معنای اشارتی) ای زاهد
ظاهر پرست نفس بد کمالک مقضاضا لیدک که ای حافظ بود قدر فصاحت و بلاغت
ورنگ و خیال خود فرو شلق نه در صافن سوء طن ایلد غلط نقش او قومه اسرار
و معارف الهیه دن محروم اولقلک ایچون بد نظر ایلد که بزنی غرض بر ساده لوح

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ مزن بر دل ز نول غمزه تیرم * که پیش چشم عیارت بچرم ﴾

غمزه اوچندن بنم کوکله تیراورمه که سنک بیسار چشمک او کنده اولم (مفردات) (مزن)
اورمه (بر) علی (دل) کوکل (ز) م (نول) اوج (غمزه) کسیرک (تیر)
اوق (م) بنم (پیش) اولک (چشم) کوز (بیسار) خسته (ت) سنک (بچرم)
اولم (معنای اشارتی) ای محبوب سنک شوق و آرزو کله ضعیف و ناتوان و محل مرحت
و احسان اولش بیچاره کوکله قبض و حجاب زیری اوروب مضطرب الحال ایلد تا که
سنک بسط و انکشاف و انوار ذاتکله اولان نظر عشایتک و اصف و کرم بی نهاسنک
او کنده جانی فدا ایلد

﴿ نصاب حسن در حد کاست * ز کاتم ده که مسکین و فقیرم ﴾

حسنک نصابی حد کالده در بکاز کات و رکه مسکین و فقیرم (مفردات) (نصاب حسن)
م (در) فی (حد کال) م (است) در (ز کات) م (م) بکا (ده) ویر (مسکین)
م (فقیر) م (معنای اشارتی) (والله التی و تتم القراءه) آیت کریمه سی مرتبه
ای محبوب حقیقی سن جیسج کال صفات ایلد و صوف و نقصان صفا نلرندن برین
بوجه عالم سنک احسانکه محتاج برضی معده سن خصوصاً علیت اولان اطف
و احسانک حد کالده در بوم مسکین و فقیر بنده که ز کات حسنک و ذره انوار قدسک کرم

﴿ و احسان ﴾

* محصل بیت * لاله کی اورنه ده باده

و قدح کورمه یعنی باده نوشلنمه
و قدح کردانلنمه بقمه یعنی لاله کی
قدح کبر اولدینمه باقه ظاهر ایلد که
بو داغی کور که دل پر خونمه قوشش
یعنی ظاهر لاله کی جام باده طوطدینمه
باقه که دل خو نیز داغدار در لاله کی
(کفتی) که حافظ این همه رنگ و خیال
چیز * نقش غلط بخوان که همان
لوح ساده ام * محصل بیت * سن دیدک که
ای حافظ بود قدر رنگ ندر یعنی
اشعار کده بود قدر آنچه خیال ندر جواب
ویر که غلط نقش او قومه که بز یلد بکات
لوح ساده از یعنی اشعار می غلط او قومه
خیال بولر سن بلکه کلام ساده بولر سن
خاصه بی کمال خجندی کی اشعار مده
بن خیال قصدا لیرم که معاشقه صوفیه
انتقال اولنه یعنی بنم شرمده اخلاق
بود قدر ساده در که هر کس فهم ایلد که
قا در در (وله ایضا) (مزن بر دل)
ز نول غمزه تیرم * که پیش چشم عیارت
بچرم (تیرم) تیرم معناده دله مقید در نول
نول غمزه و ضعیفه لغتدر هر سنه ک
سیوری اوجی نلا نولک سان دیرلدرن
اوجنه که حرف ز لیل * محصل بیت *
پور که نول غمزه دن تیراورمه یعنی نول
غمزه ایلد بنی هلاک ایلد تا که چشم بیزرک
او کنده اولم یعنی نول غمزه ایلد بنی هلاک
ایلد که چشمک او کنده فدا اولم یعنی
چشمک فدا اولم (نصاب حسن در حد
کاست * ز کاتم ده که مسکین و فقیرم)
* محصل بیت * کوزنک نصابی حد
و کالده در یعنی حنده قصورک بوق اسباب
حسن هب برلورنده ابدی بکاز کات ویر که
مسکین و فقیرم * یعنی نصاب کامل اولنجه
مستحقه ز کات ویرمک فرض اولور حال و که
حسن ز کاتم بدین مستحق اولر پس
ز کاتنی بکاتن ایلد

﴿ ۳۱۰ ﴾

و احسان ایلد که جله دن زیاده محتاج و بیچاره

﴿ من آن مرغ که هر شام و صبحگاه * ز بام عرش می آید صغیرم ﴾

بن اول مرغ که هر شام و صبحوقت عرشک طاندن بکاصیفاتی کاور (مفردات)
(من) بن (آن مرغ) اول قوشم (هر شام) هراخشام (صبحگاه) صبح وقت
(ز) من (بام) طام (عرش) م (می آید) کاور (صغیر) صیفاتی (م) بکا
(معنای اشارتی) بن اول وطن اصلین اولان عالم لاهوتدن و عالم ملکوتدن خصوصاً
جمع ارواح قدسیان اولان آشیان بزم السندین بپرشته و آشوب اولان عالم ناسوت
غربت کا هنسه دست قضای الهیه ایلد زول انجش بر مرغ دست آموز شاه
حقیقتم که هر شام و صبح بام عرشدن و طرف شاه حقیقتدن (ایلیوا
الی الله و تووا الی الله ففروا الی الله) دیوبکا الهامه جانب حقده رجوعه
دعوت نداسی کاور

﴿ قدح بر کن که من در دولت عشق * جوان بخت جهام کرچه بچرم ﴾

قدحی پرایه زرا بن عشق دولنده جهامک جوان بختی م اگر چه بچرم (مفردات)
(قدح) م (بر کن) طولو ایلد (من) ن (در) فی (دولت عشق) م (جوان بخت)
جهامک (جهامک) بختی بکاترندم (کرچه بچرم) م (معنای اشارتی) ای پیر سعادت
بخشم قبض خدا ایلد بنم قدح قلم پرایه که بن عشق الهی دولنده قوت و عمر
سرمد و حیات مؤبد بولفله جوان بخت جهامک کرچه صورنا بچرم زیرا آتش
عشقه بانه یانه جسم و جان کباب ایدن عشاق (لایعوتون) سر نه مظهر اولوب
حیات ابدی بولش لاردر

﴿ چنان بر شد فضای سینه از دوست * که فکر خویش کم شد در صغیرم ﴾

سینه م صغیر سی دوستدن آنجیلین بر اولدیکه صغیر مده کندی فکر کم اولدی
(مفردات) (چنان) آنجیلین (بر) طلو (شد) اولدی (فضا) صغیر (سینه)
کوکس (از) من (دوست) م (فکر) م (خویش) کندی (کم) یای و ضایع (شد)
اولدی (در) فی (صغیر) قلم (معنای اشارتی) بحمد الله مردان خدا نکه سینه
انوار عشق الهیه ایلد انتفاع و انشراح بولان سینه صغیر سی فیوضات و تجلیات
الهیه ایلد اوله طوایدیکه حضرت الهیک غری کلی مایوی محو و ناب اولدی و انوار
ذات الهیه به اول قدر استراق حاصل اولدیکه کندی وجودی فکر دخی محو و ضایع
اولوب حضرت بایزیدک (لیس فی جیبی سوی الله) کلا منک سری
عما یان اولدی

﴿ مباد اجر حساب مطرب وی * اگر حرفی کند کات دیرم ﴾

مطرب وی حسابک غیری اولسون اگر بنم کاتنیک قلی بر حرف چکه (مفردات)
(مبادا) اولسون (جز) غیر (حساب) م (مطرب) سرور و بر بچی (می) شراب
(اگر حرف) م (یا) وحدتیه (کشد) چکه (کات) قلم (دیر) باز بچی (م) بنم

﴿ فی ﴾

﴿ ۸۷ ﴾

من آن مرغ که هر شام و صبحگاه *
ز بام عرش می آید صغیرم (صغیرم) صغیر
صغیر منصوب اولنجه بکا صغیرم کاور
دیمک اولور صغیرم فروع اولنجه بنم
صغیرم کاور دیمک اولور و لکل وجهه
* محصل بیت * بن اول مرغ که
هر صبح و اخشام عرش اوزرندن کاور
صغیرم یعنی مقام پرواز کاهم عرش در که
صیت و صدام آیدن کاور (قدح بر کن که
من در دولت عشق * جوان بخت جهام
کرچه بچرم) * محصل بیت * خطاب عام
طریقه بیور قدحی طویلدر که بن عشق
دولت سده جهامک جوان بختی کرچه
ذات سده بچرم یعنی صورنا بچرم اما بختیم
و طالم جواندر کانه جواب سوال
مقدر در یعنی سوال کادیکه سن بچرم
شدنیکرو قدسی و باده بی نلر سن جواب
ویر که کرچه بن بچرم اما بختیم جواندر
جوانلله ایچرم (چنان بر شد فضای
سینه از دوست * که فکر خویش کم شد
از صغیرم) * محصل بیت * سینه صغیر سی
دوستدن آنجیلین طو بطلو اولدیکه
کندی فکر خاطر مدن کم اولدی یعنی
کندی بیله او ندم دقل که اغیاری
حاصلی درون برون بی دوست محبتی
قابلدی شوبله که کندی وجودم خاطر مده
کل (مبادا) جز حساب مطرب وی *
اگر حرفی کند کات دیرم (مبادا) الهی مفرد
غالب اولسون دیکدر * محصل بیت *
مطرب وی حسابدن غیری اولسون
اگر کاتنیک قلی بر حرف چکر سده یعنی
کراما کاتنیک اگر حساب دفتر سده رسته
بازار سده مطرب و میدان غیری سینه باز مومن

(معنای اشارتی) (ان السمع والبصر والفؤاد كل اولئك كان عنه مشغولا) آیت کریمه سی سر نیجه حضرت الهمدن دیار مکه بودند صکره دفتر اعمالی کتابت ایدن ملک ملک قلند شراب عشق الهمدن و دل ناشادند فرج بخش اولان محبوب حقیقی بی شبه همدن غیری حساب کله جک بر حرف اولسون و حضرت الهمدن عشق و معرفتی اسرارندن غیری دفتر اعمالده بولسون

دران غوغا که کس کس را نبرد من از پیرمغان منت پذیرم

اول غوغا که کیمه کیمه دن صور من بن پیرمغان منت قبول ایدیمی (مفردات) (دران غوغا) اول قیامت کونی کز تند (کس کس را) کیمه کیمه دن (نبرد) صور مه (من) بن (از) من (پیرمغان) مرشد (منت پذیرم) قوت و شکر قبول ایدیمی (معنای اشارتی) (بوم فرار من اخیه و امه وایه و صا حینه ویند) آیت کریمه سی سر نیجه اول قیامت کونیک دهشتنده که هر کس کندنی نفسک خوفه دوشوب کیمه کیمه کساندن سوال ایلده بلکه بری برندن فرار ایلده اول کونده بن موجب حرمان اولیان راه عشق مرشدی وارث محمدی صلی الله تعالی علیه وسلم منت و شفاعت امید بن ایدیمی بم قوت روحا نیتلرله بزه دستگیر اولسارین رجا ایدرم

چو طفلان نای ای زاهد فریبی بسبب بوستان و شهد و شیرم

ای زاهد طفلار کی بی قیانه دکن الدارسن بوستان الماسیله و بال و سود ایلده (مفردات) (چو) مثل (طفلان) چو طفلار (نای) نه زمانه دک (زاهد) م (فریبی) الدارسن (با) الماسیله (سبب) ال (بوستان) باغچه (شهد) بال (شیر) سود (م) بی (معنای اشارتی) (اکثر اهل الجنة الله) حدیث شریفی سر نیجه عشق الهمدنک نتیجه و نمره سی اولان لذت مشاهده جمال الله جله اذند فائق ایکن (و فیها ما تشبه الانفس و تلذ الاعین) دیوب جمال الله لذتی طلب ایتوب جسته دخی نفسک مشتهاسنی طلب ایلین ایلده و احق زاهد روضه جنت سبب و شهد و شیر ایلده بی نیجه بر الدارسین بحمد الله جمال الهمدن غیری بنم مقصودم بوقدر

قراری کرده ام بای فروشان که روز غم بجز سافر نکیرم

بنی فروشلرله برقرار ایلشم که غم کونی سافردن غیری بی طوعیم (مفردات) (قرار) م (با) وحسد تیه (کرده ام) ایلشم (بای فروشان) شراب صانعیلرله (روز غم) غم کونی (بجز سافر) قدحک غیری (نکیرم) طوعیم (معنای اشارتی) بن بوعالده شراب عشق الهمدنک ساقی ساقی عاشقان و عارف بالله زله مصاحب اولوب سایه حنائیلرند قرار ایلدم که غم کونی اولان روز محشرده مشاهده جمال الهمدن باعث اولان عشق الهمدن غیری برشی طوعیم و ماسوی الهمدن فارغ اولم

خوشان آن دم که استغای مستی فراغت بخشد از شاه و وزیرم

خوش

نه خوش اولدم که مستاک استغای شاه و وزیر دن بکا فراغت باغشیلده (مفردات) (خوشان) نه خوش (آن دم) اول نفس (استغنا) م (مست) م (با) مصدریه (فراغت) م (بخشد) ویر (از) من (شاه) م (وزیر) م (م) بکا (معنای اشارتی) بکاشول وقت زیاده خوشدر که شراب عشق الهمدنک مست و انوار ذات الهیه به مسترق اولقله عالم دن مستغنی و محشرده و جسته حضرت الله ایلده و جسته بالذات اولوب نیجی دایمینه مظهریله بکاشاه و وزیر دن فراغت و ماسوی الهمدن قطع نظر باغشیلده

من آنکه بر کریم دل زحافظ که ساقی کشت یار ناگزیرم

بن اول وقت حافظ دن فراغت ایلدم که ساقی بنم یار ناگزیرم اولدی (مفردات) (من) بن (آنکه) اول وقت (بر) بوقارو (کریم) طوند م (دل) کوکلی (ز) من (حافظ) م (ساقی) م (کشت) اولدی (یار ناگزیر) لابد و لازم اولان یار که مفارقت ممکن دکل (م) بنم (معنای اشارتی) بحمد الله بن نغدن و مشتهاسنی نغدن اول وقت فراغت ایلدم که عشق آلهه فانی فی الله و باقی بالله اولش و بار حقنک صحبت ملازم اولدم قطعا دنیا و آخرتده بدن مفارقتی ممکن دکادر

فراوان کجهدار سینه دارم اگر چه مدعی بند حقیقم

سینه مدد وافر خزیند طونادم اگر چه مدعی بنی حقیر کورده ده (مفردات) (فراوان) واسع و وافر (کجها) خزیند (در سینه) صدر مدد (دارم) طونادم (اگر چه مدعی) م (بند) کوردر (حقیر) م (بنی) (معنای اشارتی) بحمد الله می دان خداک صحبت بر کاتیله خانه نیجی اولان قلیده مالا نهاده خزان اسرار الهی طونادم اگر چه اسرار دل عشاقدن خبردار اولوب اعنی القلب اولان مدعی بنی حقیر کورده ده

وله ایضا

من ترک عشق بازی و سافر نکیرم صد بار توبه کردم و دیگر نکیرم بن عاشقانی و سافری ترک ایلزم یوز کره توبه ایلدم و غیری توبه ایلزم (مفردات) (من) بن (ترک) م (عشق بازی) عشق او نیجیلان (سافر) قدح (نکیرم) ایلزم (صد بار) یوز کره (توبه) م (کردم) ایلدم (دیگری) غیری (نکیرم) م (معنای اشارتی) زاهدک نیجه یلار عبادات و طاعتلرله قطع ایلدم مدعی مر تبه بی جذبه رحاله برآندم قطع ایدیمی عاشقانی و آینه قلبی انوار نیجیلان الهیه ایلده شور و منقح قلبی شراب عشق خدای ترک ایلزم کر چه آثار نفس اولفله ملامت عشقه تحمل ایلدم دیوب نیجه کره توبه ایلدم لکن شمدی اقرب طرق الی الله عشق اولدغن یلایم ردخی عشقه توبه ایلزم

باغ بهشت و سایه طوبی و قصر حور باخاک کوی دوست برابر نکیرم

جنت باغنی و طوبی سایه سنی و حورک قصرنی دوستک محله سنک خاکله برابر ایلزم (مفردات) (باغ) م (بهشت) جنت (سایه) کواکه (طوبی) م (قصر) کوشک (حور) م

(من آنکه بر کریم دل زحافظ که ساقی کشت یار ناگزیرم) که حرف یسان ناگزیر ضروری دیکدر عرییده لابد دیرلر شه که بودند اسبق یسان اولمشیدی محصول بیت بن حافظدن کوکلی او اوقت فالدرم یعنی الک سلامت و عافیتدن کوکلم ایلدم امید می کردم که یار ناگزیرم اکا ساقی اولدی با خود ساقی اکا یار ناگزیرم اولدی یعنی ضروری و سواکلی یارم اکا ساقی او ایدنددن یارور مکه رسوای عالم اولیسردر (فراوان کجهدار سینه دارم) اگر چه مدعی بند حقیقم (فراوان چوین دیکدر محصول بیت سینه ده جرق خزیندلم واردر یعنی سینه ده معارف و علوم خزیندلم واردر اگر مدعی بنی حقیر کورده یعنی ظاهرا صورت فقرده اولدیم چون اغیار و مدعی بنی فقیر و حقیر اعتبار ایدر اما یه خزینه سی جواهرله طویلدر (وله ایضا) (من ترک عشق و سافر نکیرم) صد بار توبه کردم و دیگر نکیرم (نکیرم) محصول بیت بن عشق و شاهد و سافر ترکیب ایللم یوز کره توبه ایلدم دخی ایللم یعنی توبه ایللم و یازک مذکورات ایللم (باغ بهشت و سایه طوبی و قصر حور) باخاک کوی دوست برابر نکیرم (محصول بیت جنت باغنی و طوبی کواکه سنی و حورک قصر بنی دوستک محله سی ترانه برابر ایللم یعنی خاک کوی جاتانی ترجیع ایلدم بونار دن

(تلفین درس اهل نظر يك اشارتست *
 كتم كتابتي ومكررمي كتم) تلفين دن
 مراد تعليم درسه اضافتي مصدر ك
 مفعولته اضافتي واهل نظره لاميه
 تلفين مبتدایك اشارت خبري * محصول
 بيت * اهل نظرك يعني عاشقك درس
 تعلیمی بر اشارت در معنی انك تعلیمی رمز
 وایا اهل در بر ك كتابت سوبلدم مكر ايام
 با خود اشارتی بر ايلدم آرقی ايام ديك اوله
 (شيعه بطبره كفت برونك عشق كن *
 محتاج چنك نيست برادر نميكتم) ترك عشق
 مصدر ك مفعولته اضافتي و محتاج چنك
 اسم فاعلك مفعولته در * محصول بيت *
 شيخ بكافضله وار عشق ترك ايله ديدی
 ای برادر چنكه احتياج بوق عشق ترك ايلم
 يعني ضربه سوبلكه احتياج بوق ترك ايلم
 حاصلی عاشق كسددم عاشق كسبدم
 و بوبندی قبول ايلم (این تعويم تمام كه
 باشد همدان شهر * ناز و كشمه بر سر منبر
 نمی كتم) * محصول بيت * بونقوی بكا
 بتر كه شهرك دلبر ايله منبر اوزره ناز و كشمه
 ايلم يعني واعظی كه منبره جعوب كیفی
 مدح ايلوب كیفی ذم ايلم حاصلی منبره جعوب
 مر ايلاق ايلم پس بيم كی زدن بوقدر زهد
 وتقوی بتر (هر كز نمی شود زسر خود
 خبر مرا * نادر میان ميكده سر بر نمی كتم)
 * محصول بيت * هر كز بيم كندی باشند
 خبرم اولز مادامكه ميخانه اوره سنده
 باش قالدرم يعني آمده پيدا اولوب ظاهر
 اولينجده حاصلی اول دولخانه به واروب
 غياش رندله حشر اولينجده هلم باشه
 كلوب كسددم خبردار اوام يعني
 برايكي قدح باده ايله عظم باشه كاور

(با) لایلايه (خاك) طابق (كوی) عله (دوست) م (برابرم) نميكتم (ايلزم
 معنای اشارتی) (و همار امان علی اهل الله) حديث شریفی سر بجه لذت مشا هده
 جمال الله كچه نسبت طوعز اسكر طوقه ایدی (وفيه ما تشبهه الانفس)
 اولان نهم چنك نفس اماره اونك كلبی بعدیت و محبوبيته باعث اولد یقندن
 لاشی مشابه سنده در انجمن حضرت الهك عا شقرینه حرام اولدر

تلفین درس اهل نظر يك اشارتست * كتم كتابتي ومكررمي كتم *

اهل نظرك درس تلفینی بر اشارت در ك كتابت سوبلدم ومكر رايلزم (مفردات
 (تلفین) تعيلم (درس) م (اهل نظر) اهل همت (يك) بر (اشارت) م (است) در
 (كتم) ديدم (كتابتي) بر اشارت (مكر) تكرار (نميكتم) ايلزم (معنای اشارتی)
 (المنقل بكنه الاشارة) كلافه عقل مهادلی اولان عالی هنر اراشد و تمام بوندن
 بوبیت سابقه میان او انان اشارت كفايت ایدر كه الله بس باقي هوسدر بز ذوی العقوله
 بر اشارت ايلدك اگر توفيق خدا به موفق اولور سه نكراره حاجت بوقدر

شيعه بطبره كفت برونك عشق كن * محتاج چنك نيست برادر نميكتم *

شيخ بكافضله بوری عشق ترك ايله ديدی چنكه احتياج بوقدر ای برادر ترك ايلزم
 (مفردات) (شيخ) م (م) بكا (بطبره) غضبه (كفت) ديدی (برو) كيت (ترك عشق)
 م (كن) ايله (محتاج چنك) م (نيست) بوق (برادر) قدراش (نميكتم) ترك ايلزم
 (معنای اشارتی) راه مشقه جان فدا ايلوب رياضات و مجاهدتة نقصان
 و كمال اقل ايله كسد بزه همنسز لكبری كدور و غيرت و شفقت ايلوب شيخ
 بكافضله بوری عشق ترك ايله ديدی بونك كی شيخ چنك و خصوصت لایق دكدر
 برادر قصور له ينه عشق بولنده سور بخورم عشق ترك ايلزم

این تعويم تمام كه باشد همدان شهر * ناز و كشمه بر سر منبر نميكتم *

بونقوی بكا كافیدر كه شهرت محسوب بولرله منبر اوزره ناز و كشمه ايلزم (مفردات
 (این) بوق (تقوی) م (م) بكا (تمام) كافی (با) لایلايه (شاهدان) محب بولر (شهر)
 م (ناز) م (كشمه) جلوه (بر) صلی (سر) باش (منبر) كرمي (نميكتم) ايلزم
 (معنای اشارتی) بكا بونقوی كافیدر كه شهر عشقك محسوب بولر اولان عاشقان
 و عارفان بالله ره كبر او و آشكاره كبر و غرور و ناز و استغنا ايلوب صد هزار ذل
 و حقارت له استند ادو نظر و هنرین طالب ايلون خاكبايلر بنه بوزل سوردم

هر كز بيم كشد و سر خود خبر مرا * نادر میان ميكده سر بر نميكتم *

قطعا بكا كندی باشند خبر اولز مادامكه ميخانه اور تاشنده باش قالدرم (مفردات
 (هر كز) قطعا (نیشود) اولز (ز) من (سر) باش (خود) كندی (خبر) م (مرا)
 بكا (نا) مادام (در) قی (میان) اوره (ميكده) ميخانه (سر) باش (بر) بوقارو
 (نميكتم) ايلزم (معنای اشارتی) نيميه عجب و غرور و استغنا ايلم كه نيميه سندر
 رياضات و مجاهدتة اله بر افراض اولان نفس بدخواه من كيموب هر دان خدا نك
 هستيله تمام عشق و معرفت و قرينت كاهله ذات احدیت تحصیل ايلمينجه بكا كندی

وجود مدن *

(ناصر بطبره كفت حرامست می بخور * كتم بچشم كوش بهر خرمي كتم) * محصول بيت * ناصر بكا طعن طريقه ديدی

وجود مدن دخی خبردارق اوليه و من عرقه فقده قریبه (سری ظاهر اوليه

ناصر بطبره كفت حرامست می بخور * كتم بچشم كوش بهر خرمي كتم *

ناصر طعن ايله بكا ديدی شراب حرامدر ايجده ديدم باشم و كوزم اوزره هر خرك
 سوزنی استماع ايلم (مفردات) (ناصر) م (با) لایلايه (طعن) طعن (كفت) ديدی
 (حرام) م (است) در (می) شراب (بخور) ايجده (كتم) ديدم (بچشم) بر سر
 و چشم تقدیرند باشم و كوزم اوزره ديكدر (كوش) قولاق (بهر خرمي) هر اشكه (نميكتم)
 ايلزم (معنای اشارتی) استميد بالله (فسوف) بقی الله بقوم بجهم و بجهنم
 آيت كريمه سي سرندن غافل ذوق روحايتندن واسرار عشق و محبتدن بی خبر و واعظ
 ايلز و اكده شرب عشق الهيدن منع و طعن طريقه بكا بوعاشق خراباق و ديوانه لكدر
 نفس ذليل ايتك حرامدر ديدی بدخی ديدم باشم اوزره اما هر برخلافه حك سوزی
 قولا نجه كفت زرا عشق الهيدن خبردار اوليان (كاهنم) م (اهل) در

پيرمغان حكایت مفعول ميكند * مذكورم ارحديث و باور نميكتم *

پيرمغان حكایتی مفعول ايلر بني مذكور طوط اكر شك سوز كه اعنفه دايلم (مفردات
 (پيرمغان) می شد (حكایت) م (مفعول) غيول (ميكند) ايلز (مذكورم)
 بن مذكورم (ار) اكر (حديث) سوز (نی) سن (بار) تصديق (نميكتم) ايلزم
 (معنای اشارتی) ای طفل ايجده خوان و مغلوب نفس و سلطان اولان واعظ بكا اول
 (و علاء من لدنا) آيت كريمه سي سرينه مظهر اولان مرشد كال انوار شرايتندن
 واسرار طريقت و حقیقتدن كاهی عليه هند الله مفعول اولان حكایت خبر و پر كن
 مذكورم اولو نكه سنك كی بر غرض اسبر نفسك سوزينه التفات و اعتقاد ايلزم

حافظ حناب بر مغان جای ده انت * من ترك خاكوسي * این در نميكتم *

ای حافظ مرشدك جنابی دولت بر بدر بن بوقونك خاكوسي كانی ترك ايلزم (مفردات
 (حافظ) م (جناب) اوجور سي (پيرمغان) مرشد (حای) محل (دوات) م (است)
 در (م) بن (ترك) م (خاكوسي) عبق و بوی (ین) بوق (در) قیو (نميكتم) ايلزم
 (معنای اشارتی) ای حافظ اولو الابصر راولان مرشد كال لاف قریبی و ركات صحی
 مرده جانلری احبا ايلوب دولت ابدیه و سعادت سرمدیه به باعثدن و مردان
 خدا لك خد عشق و ملازمت صحبتي ترك ايلوب اهل صور و قریبوسه كتم

راه البضا *

مادر در سر ميخانه نهادم * محصول دعا دره جانانه نهادیم *

ز سر در سنی ميخانه هوسند قودق دعا لك محصولی جانانه لك بولنده قودق (مفردات
 (ما) ز (در) سر (م) در (ق) (سر) هوس (ميخانه) م (نهادیم) قودق (محصول دعا)
 م (در) قی (ره) بول (جانانه) محبوب (نهادیم) قودق (معنای اشارتی) ز غفات
 قلبی ازله ايله حبوب توغی مذموم و علوم باطنیه نسبت قشور و محض ولان
 علوم ظاهره در سنی ترك ايلدك زرا حضرت الهك ذات نوره بر نفس مستغرق اولاق

نی *

۸۸ *

شراب حرامدر آتی ايجده ديدم
 علی الرأس والعين قولا غی هر اشكه
 طونام يعني هر خرك سوزیني ديكلم
 خواجه واعظی خرابلیدی اولز مانك
 واعظی لرینی خرابلین بوزمانه نك
 واعظی لرینی كورس عجب نه دیردی اوله
 مصراع نايدده كوش چشمه عطف ايلین
 مقصود بینه واصل اولسادش (پيرمغان
 حكایت مفعول ميكند * مذكورم ارحمال
 تو باور نمی كتم) * محصول بيت * ناصر
 سابقه پوردر كه پيرمغان مفعول حكایت
 ايلدر اس انك مفعول حكایه سنی قوبوب
 اكر سنك بحالانكی ايشانمزم مذكورم
 يعني انك كرجی طور كن سنك افتازريكه
 ايشانمزم قریب دكل (حافظ جناب
 پيرمغان جای دولتست * من ترك
 خاكوسي * این در نمی كتم) و نكه
 جانندن مراد آشنائه در ترك خاكوسي
 اضافتی مصدر ك مفعولته در خاكوسي
 وصف تركييددر طابق او بچي ديكدر
 ويا حرف مصدر زاب و س ايدنجيك
 مسمائه ابن دره اضافتی اسم فاعلك
 مفعولته اضافتي در * محصول بيت *
 ای حافظ پيرمغانك آشنائه سي دوات برادر
 يعني آمده دولتدار كسب اولنور زرا آمده
 وار انك قویني بيكه بزاو و دواتاو اولور
 بس ايمدی بن بوقونك خاكوسي سلفی
 ترك ايلزم يعني دانسا بوسه داد نك
 آشنائه سنی بالین ايدیورم و ملازمتی
 ترك ايلم ديكدر (وله البضا) (مادر س
 سر در سر ميخانه نهادیم * محصول
 دعا دره جانانه نهادیم) سر بونده سودا
 و هوا مسمائه در * محصول بيت * ز سر
 در سنی ميخانه هواش قودق يعني در سنی
 ترك ايلوب ميخانه به دوشه لك حاصلی
 باده به دوشه لك حاصلی باده به جان
 بولنده قودق ايلدر بكم دعا ی جانانك
 بولنده فدای ايلدك يعني جانانه بولنده ق
 حاصلی توغی اسكاهه ايلدك

سوداسی اولین و آخرینك علمیدن اولیدر آنکیچون روز و شب محصول دعا و نیازمزی محبوبك بولنه قودق كه دوچه سادنه بوتندن غیرى مراد من بوقدر

در خرمین صد زاهد عاقل زند آتش این داغ كه ما بر دل دیوانه نهادیم

بوز عاقل زاهدك خرمته آتش اورر بوداغ كه بز دیوانه كوكل اوزره قودق (مفردات) (در) فی (خرمن) م (صد) بوز (زاهد عاقل) م (زند) اورر (آتش) م (این) بو (داغ) م (ما) بز (بر دل) كوكل اوزره (دیوانه) م (نهادیم) قودق (معنای اشارتی) (الفعل عقال المر) فحواسیحه عقل معاشته مغرور و غله سب سعادت دارن اولان عشق الهیدی اختیار ایوب ذوق روحانیسز طاعات فی مغزایه الدان نیچه بوز زاهد خشكرك خرمین طاعتنه بز بوخانه تجلی اولان قلب اوزره قودق داغ عشق آتش اورر وب كوكل وری بی عبادت غروندن خلاص ایلر

سلطان ازل كنج غم عشق بماداد ثلوی درین منزل ویرانه نهادیم

ازل سلطان عشق غمك خرمینه سنی بز ویردی تاكه بو ویرانه منزله بوز قودق (مفردات) (سلطان ازل) حضرت الله (كنج) خرمینه (غم عشق) م (بنا) بز (داد) ویردی (نا) حقی (روی) بوز (درین) بونده (منزل ویرانه) م (نهادیم) قودق (معنای اشارتی) بحمد الله سلطان حقه فی اولان حضرت الله (نحن فسمنا) ده عشق ذابیه سی غمی بز ویردی واحسان ایلدی آنکیچون بز دخی صورت ملکی خراب ایدوب بومزل ویرانه ده توجه قلبی انجی ذات بیچون خدایه متوجه اولوب کلی ماسه وادن فراغت ایلدك

در خرقه ازی بیش متافق نتوان بود بنیدش ازی بشیوه رندانه نهادیم

خرقه ده بوندن زیاده متافق اوانی اولنك بنیادنی بوندانه شیوه دن قودق (مفردات) (در) فی (خرقه) م (ازین) بوندن (بیش) زیاده (متافق) م (نتوان) ممکن دكل (بود) اولقی (بنیادش) الك تجلی (ازین) بوندن (شیوه) ناز (رندانه) لا ایلر منسوب (نهادیم) قودق (معنای اشارتی) راه عشقه ده بوندن زیاده متافق اولنك تغیر الشکل لاجل الاقل یا خودر یا وسمه ایلد خرقه پوش اولوب بی خبر اوله رق عشق و معرفت ادعایه صلاحت و جذبات و افشاح اظهار ایلدك لکن الك تجلی غرض فاسده و فتنه و معصیت اوزره قودق

در دل ندم ره پس ازی مهر بتان را مهر لب او بردر این خانه نهادیم

شده نصركه قلبه محبوب بلرك محبت بول ورمزم آنك ای مهری بوخانه نك قیوسی اوزره قودق (مفردات) (در دل) قلبه (ندم) ورمزم (ره) بول (پس ازی) بوند نصركه (مهر) محبت (بتان) محبوب بلر (را) اذات معقول (مهر) م (لب) دوداق (او) ضمیر (بر) علی (در) قیو (این) بو (خانه) م (نهادیم) قودق (معنای اشارتی) بوند نصركه عزیمت ایدمكه منبع فساد اولوب شهوات نفسانی بوزندن قطاع طریق اولان محبوبان صور بلرك محبت قلبه بول ورمزم و اول

محبوب

محبوب حقیقتك كلام مجیدی حکمجه كه (وتبدل الی تبدلا) در کلی ماسه وادن انقطاع و قلبا و قالبا جانب حق ره رجوع اوزره بوقلب خانه سلك قیوسی اوزره مهر اوردق

آن بوسه كه زاهد پیش دست بماداد از روی صفا بر لب بیانه نهادیم

اول بوسه بی كه زاهد آدن اوتوری بز ال ویردی صفا بوزندن بیانه نك ای اوزره قودق (مفردات) (آن) اول (بوسه) م (زاهد) م (زیدش) آدن ایچون (دست) ال (بنا) بز (داد) ویردی (از) م (روی) بوز (صفا) م (بر) علی (لب) دوداق (بیانه) قدح (نهادیم) قودق (معنای اشارتی) اول صورت پرست اولان زاهد خشك عرض و وفاتندن و ناموس و عارندن كچمدن لذات روحانیت و اطاعت عشق و محبت تحصیل ایچون بز ال ویردی و بز تسلیم و انقیاد صورتی كوستردی لکن نائل اوله مدی ذرا بز اول لذت عشق صدهزار دل و حقارت ایله و صفای قلب اوزره جان فدا ایتكده تحصیل ایلدك

المنه لله چوما بی دل ویردی آرا كه خرد پرور و مرزانه نهادیم

منت خدایه كه بزجلین بی دل ویردی اولدی آتی كه عاقل و عارف قودق (مفردات) (منت) شكر (الله) خدایه (چوما) بز کبی (بی دل) كوكل سز (بی دین) دینسز (بود) اولدی (آرا كه) آتی كه (خرد پرور) عقل سلیمی (فرزانه) عارف (نهادیم) قودق (معنای اشارتی) عقل معاشده و علوم و حکم ظاهره ده بنگا اوایوب راه مشایخ عظمه سلك اولدنیچون اسرار و حالات مشقندن بی خبر و مکر حالات اهل الله کندوبه اهل غره تمیز اوشان عالم ظاهره راه حقد ریاضات و مجاهدات ایله طاعات بسیاری میبیله کندوبه جذب روحان ابریشوب جزئی لذت روحانیت بوانی ایلدك کرالهده كه بز کبی عاشق و دیندارلق دعواسی ترك ایدوب خلاص و صافی اولشدر

چون مبرود این کشتی سر کشته باخر جان دوسر آن کوهر بکدانه نهادیم

چونكه بوسر کشته کی آفر کیدز و غرق اولور جائزی اولدكدانه کوهر كسو داسنه قودق (مفردات) (چون) چونكه (مبرود) کیدز (این) بو (کشتی) کی (سر کشته) باشی دوشش (باخر) م (جان) م (در) فی (سر) سودا (آن) اول (کوهر بکدانه) بردانه جوهر (نهادیم) قودق (معنای اشارتی) بواطاعتسز وجود کبسی عاقبت اصله رجوع ایدوب تراب اولسه كر کدر آنکیچون جائزی باعث حیات ابدی اولان سلطان عشق خدایه تسلیم ایلدك و بلا حجاب لقا الهده وصلت ایچون راه مشقده جان و سر بریزی فدا ایلدك

قانع بخیل زنیویدیم چو حافظ یارب چه کدا همت و بیکانه نهادیم

حافظ کبی سندن برخیا له قانع اولدی نه عجب کدا همت و بیکانه طبع تنور (مفردات) (قانع) م (با) له لایسه (خیال) م (با) وحدیه (زنی) سندن (بودیم) ایلدك

(در خرمین صد عالم عاقل زند آتش این داغ كه ما بر دل دیوانه نهادیم) در حرف صله محصول بیت بوز عالم عاقلك خرمته آتش اورر بوداغ كه بز دیوانه كوكل اورر دق یعنی هر عالم عاقل كه بز دلرك داشنی كورر آجید بقتن یورکی بنار (سلطان ازل كنج غم عشق بماداد ثلوی درین منزل ویرانه نهادیم) محصول بیت بوز ازل یادشاهی عشق غمی خرمینه سنی بز ویردی اولو قندنبی كه بومزل ویرانه به توجه ایلدك یعنی دنیایه بوز قویاندنبی حاصلی دنیایه کلا ندنبی خداهم عشق بز نصیب ایلدی (در خرقه ازی بیش متافق نتوان بود بنیدش ازی بشیوه رندانه نهادیم) ازی از حرف ابتدا و این اسم اشارتد رقریه و جائزدر كه ازی اذات تعالیل اوله بوند ایچون معناسنه محصول بیت خرقه ده بوندن ارتق متافق اولن دینی فقیر لباسی کبیب اكا شایسته عمل ایلدك متافق قدر پس قرا خرقه سلك بنیادنی بوندانه شیوه دن قودق یا خود بنیادنی بونکیچون شیوه رندانه قودق یعنی نفسانی آکلتون دیو خرقه ده رندانه طوره بنیاد اوردق یعنی رندلکه باشلق و قسردن فراغت ایلدك دیکدر (در دل ندم ره پس ازی مهر بتان را مهر لب او بردر این خانه نهادیم) در حرف صله محصول بیت بوند نصركه محبوب بلر محبت كوكله بول ورمزم یعنی شمد نصركه دلبر سوم جاتانك لی مهری بوخانه نك قیوسی قودق یعنی كوكل خانه سلك قیوسی جانان مهری اوردق كه آدن غیری کیمه نك حکمی نافذ اولسون اول خانه ده

(ان بوسه كه زاهد پیش دست بماداد)

از روی صفا بر لب بیانه نهادیم) بی بونده اذات تعالیل در اجل معناسنه آنکیچون دیکدر محصول بیت اول بوسه كه زاهد الی بز اول بوسه ایچون ویردی یعنی الین بز صوند بگه بوس ایلد و زاما بز این بوس ایوب بلکه صفا بوزندن اول بوسه بی لب بیانه به قودق یعنی تبرکالب بیانه بی بوس ایلدك الی بوس ایلدك اگر چه كه الی بز ویرمکن مرادی بوس ایتدرمك ابدی بی لفظنی بونده آرد و صول معناسنه اخذ ایلینی مؤاخذه ایلدك كرك (المنه لله كه چوما بی دل ویردی آرا كه خرد پرور و مرزانه نهادیم) خرد پرور و صفت ترکیبدر عاقل معناسنه محصول بیت منت خدایه كه بز کبی (بی دل) كوكل سز (بی دین) دینسز (بود) اولدی (آرا كه) آتی كه (خرد پرور) عقل سلیمی (فرزانه) عارف (نهادیم) قودق (معنای اشارتی) عقل معاشده و علوم و حکم ظاهره ده بنگا اوایوب راه مشایخ عظمه سلك اولدنیچون اسرار و حالات مشقندن بی خبر و مکر حالات اهل الله کندوبه اهل غره تمیز اوشان عالم ظاهره راه حقد ریاضات و مجاهدات ایله طاعات بسیاری میبیله کندوبه جذب روحان ابریشوب جزئی لذت روحانیت بوانی ایلدك کرالهده كه بز کبی عاشق و دیندارلق دعواسی ترك ایدوب خلاص و صافی اولشدر

چون مبرود این کشتی سر کشته باخر جان دوسر آن کوهر بکدانه نهادیم

چونكه بوسر کشته کی آفر کیدز و غرق اولور جائزی اولدكدانه کوهر كسو داسنه قودق (مفردات) (چون) چونكه (مبرود) کیدز (این) بو (کشتی) کی (سر کشته) باشی دوشش (باخر) م (جان) م (در) فی (سر) سودا (آن) اول (کوهر بکدانه) بردانه جوهر (نهادیم) قودق (معنای اشارتی) بواطاعتسز وجود کبسی عاقبت اصله رجوع ایدوب تراب اولسه كر کدر آنکیچون جائزی باعث حیات ابدی اولان سلطان عشق خدایه تسلیم ایلدك و بلا حجاب لقا الهده وصلت ایچون راه مشقده جان و سر بریزی فدا ایلدك

قانع بخیل زنیویدیم چو حافظ یارب چه کدا همت و بیکانه نهادیم

حافظ کبی سندن برخیا له قانع اولدی نه عجب کدا همت و بیکانه طبع تنور (مفردات) (قانع) م (با) له لایسه (خیال) م (با) وحدیه (زنی) سندن (بودیم) ایلدك

ان بوسه كه زاهد پیش دست بماداد

از روی صفا بر لب بیانه نهادیم) بی بونده اذات تعالیل در اجل معناسنه آنکیچون دیکدر محصول بیت اول بوسه كه زاهد الی بز اول بوسه ایچون ویردی یعنی الین بز صوند بگه بوس ایلد و زاما بز این بوس ایوب بلکه صفا بوزندن اول بوسه بی لب بیانه به قودق یعنی تبرکالب بیانه بی بوس ایلدك الی بوس ایلدك اگر چه كه الی بز ویرمکن مرادی بوس ایتدرمك ابدی بی لفظنی بونده آرد و صول معناسنه اخذ ایلینی مؤاخذه ایلدك كرك (المنه لله كه چوما بی دل ویردی آرا كه خرد پرور و مرزانه نهادیم) خرد پرور و صفت ترکیبدر عاقل معناسنه محصول بیت منت خدایه كه بز کبی (بی دل) كوكل سز (بی دین) دینسز (بود) اولدی (آرا كه) آتی كه (خرد پرور) عقل سلیمی (فرزانه) عارف (نهادیم) قودق (معنای اشارتی) عقل معاشده و علوم و حکم ظاهره ده بنگا اوایوب راه مشایخ عظمه سلك اولدنیچون اسرار و حالات مشقندن بی خبر و مکر حالات اهل الله کندوبه اهل غره تمیز اوشان عالم ظاهره راه حقد ریاضات و مجاهدات ایله طاعات بسیاری میبیله کندوبه جذب روحان ابریشوب جزئی لذت روحانیت بوانی ایلدك کرالهده كه بز کبی عاشق و دیندارلق دعواسی ترك ایدوب خلاص و صافی اولشدر

چون مبرود این کشتی سر کشته باخر جان دوسر آن کوهر بکدانه نهادیم

چونكه بوسر کشته کی آفر کیدز و غرق اولور جائزی اولدكدانه کوهر كسو داسنه قودق (مفردات) (چون) چونكه (مبرود) کیدز (این) بو (کشتی) کی (سر کشته) باشی دوشش (باخر) م (جان) م (در) فی (سر) سودا (آن) اول (کوهر بکدانه) بردانه جوهر (نهادیم) قودق (معنای اشارتی) بواطاعتسز وجود کبسی عاقبت اصله رجوع ایدوب تراب اولسه كر کدر آنکیچون جائزی باعث حیات ابدی اولان سلطان عشق خدایه تسلیم ایلدك و بلا حجاب لقا الهده وصلت ایچون راه مشقده جان و سر بریزی فدا ایلدك

قانع بخیل زنیویدیم چو حافظ یارب چه کدا همت و بیکانه نهادیم

حافظ کبی سندن برخیا له قانع اولدی نه عجب کدا همت و بیکانه طبع تنور (مفردات) (قانع) م (با) له لایسه (خیال) م (با) وحدیه (زنی) سندن (بودیم) ایلدك

ان بوسه كه زاهد پیش دست بماداد

از روی صفا بر لب بیانه نهادیم) بی بونده اذات تعالیل در اجل معناسنه آنکیچون دیکدر محصول بیت اول بوسه كه زاهد الی بز اول بوسه ایچون ویردی یعنی الین بز صوند بگه بوس ایلد و زاما بز این بوس ایوب بلکه صفا بوزندن اول بوسه بی لب بیانه به قودق یعنی تبرکالب بیانه بی بوس ایلدك الی بوس ایلدك اگر چه كه الی بز ویرمکن مرادی بوس ایتدرمك ابدی بی لفظنی بونده آرد و صول معناسنه اخذ ایلینی مؤاخذه ایلدك كرك (المنه لله كه چوما بی دل ویردی آرا كه خرد پرور و مرزانه نهادیم) خرد پرور و صفت ترکیبدر عاقل معناسنه محصول بیت منت خدایه كه بز کبی (بی دل) كوكل سز (بی دین) دینسز (بود) اولدی (آرا كه) آتی كه (خرد پرور) عقل سلیمی (فرزانه) عارف (نهادیم) قودق (معنای اشارتی) عقل معاشده و علوم و حکم ظاهره ده بنگا اوایوب راه مشایخ عظمه سلك اولدنیچون اسرار و حالات مشقندن بی خبر و مکر حالات اهل الله کندوبه اهل غره تمیز اوشان عالم ظاهره راه حقد ریاضات و مجاهدات ایله طاعات بسیاری میبیله کندوبه جذب روحان ابریشوب جزئی لذت روحانیت بوانی ایلدك کرالهده كه بز کبی عاشق و دیندارلق دعواسی ترك ایدوب خلاص و صافی اولشدر

(چو) مثل (حافظ) م (بارب چه) نه عجب (کدامت) ادنی همت (یکانه)
 م (نهاده) طبیعت (ایم) بز (معنای اشارتی) (علاوه از ایمان) کلامی
 سر بجه بوی نهاده اولان درگاه الهیه مقام عرفانه تجلی دائمی و فیض بلا
 واسطه دولتی تحصیل ممکن بکن حافظ کی برخیا و ذوق جزئی اولان مرتبه عشقه
 قانع اود فی نه عجب ادنی همتا و یکانه طبعناور

وله ایضا

خیال روی خود کارگاه دده کشیدم بصورت تو نگاری ندیدم و نشنیدم
 سنک بوزک خیالی چشم کارگاهه چکدم سنک صورتکده رنگار کوردم و نشنیدم
 (مفردات) م (خیال) م (روی تو) سنک بوزک (در) فی (کارگاه) (دکان) (دیده)
 کوز (کشیدم) چکدم (با) ظرفه (صورت) م (تو) سن (نگاری) بر محبوب
 (ندیدم) کوردم (نشیدم) (معنای اشارتی) (لا اله الا الله لا اله الا الله)
 و لاقی الاخرة کلامی سر بجه ای شیه و نظیری اولیان محبوب حقیقی بحمد الله سنک
 دام اولیا اولان انوار ذات بچونک خیالی چشم اصیرتم کارگاهه چکدم و نوجه
 قلبی انجفی جانب مرتبه قصر ایلدم زیرا صورته و معناده ذاتا و صفاتنا سنک کی
 فی همتا و نظیر بر محسوب نه کوردم و نه ایشتم

امید خواجکیم بودندی توجستم هرای سلطنتم بود خدمت تو کز یدم
 بکافند لک امید اولدی سنک قولاه کی ایستدم بکاسطنت آرزوسی اودای سنک
 خدمتی اختیار ایلدم (مفردات) (امید) م (خواجکی) (افنده لک) م (بکا
 بود) ایدی (ندی) تو سنک قولاه کی (جستم) طلب ایلدم (هوا) محبت
 اسطنت) م (م) بکا بود) ایدی (خدمت) م (تو) سن (کز یدم) اختیار
 ایلدم (معنای اشارتی) (تجلیاتی جزو بهم عن المضاجع دعون ربهم خوفا و طمعا
 و بما رزقناهم یفتقون فلا تعلم نفس ما اخفی لهم من قره أعین جزاء بما کانوا یماون)
 آیت کریمه سی سر بجه ای بی شیه اولان حضرت اللهم سنک افند لک ایستدم آتی
 سنک قولاه کده بولدم و سعادت دارن اله ایکی جهان سلطانی اولدی ایستدم آتی
 دخی روز و شب سنک خدمتی و طاعتی اختیار ایلکده بولدم

اگرچه در طلبت همنان بادشاهم بکرد سرو خرامان فاشت زسیدم
 اگرچه سنک طلبکده بادشاهم همنانی م سنک سرو خرامان فاشت توزه ارشدم
 (مفردات) (اگرچه) م (در) فی (طلب) م (همنان) دیزکین برابر (بادشاهم) قطب
 جانشین اسنیل (م) بن (با) للملاسه (کرد) توزه (سرو) م (خرامان)
 صالنجی (فاشت) م (ت) غیر (زسیدم) ارشدم (معنای اشارتی) ای خالق
 بجوم سنک فضل و احسانکله قطب اعظمک سایه عتایتده و اطر سعادتده
 اگرچه سنک ذات بچونک و صلح طلبنده اولقد رجوعی ایلدم ذات علیه کلک و انوار
 قدسیه کاک حقیقتده برشتم

وله ایضا: خیال روی تو بر کارگاه دده کشیدم بصورت تو نگاری ندیدم و نشنیدم
 خیال روی تو لایه ز در کارگاه دده بیانیدنگاری یا حرف وحدت
 محصول بیت سنک روی خیالی دید
 کارگاهه چکدم سنک صورتکده
 رنگاری نه کوردم و نه ایشتم (امید خواجکیم
 بودندی تو جستم هرای سلطنتم
 بود خدمت تو کز یدم) محصول بیت
 بنده خواجک ایلدی و ار ایدی سنک
 قولاه کی ایستدم یعنی سنک بنده انکاک
 خواجک لکدر حاصلی سکا قول اولدی
 افندی اولقد بنده سلطنت آرزوسی
 و ار ایدی سنک خدمت اختیار ایلدم
 یعنی سنک خدمتک اسطنتدر (اگرچه در
 طلبت همنان بادشاهم بکرد سرو خرامان
 فاشت زسیدم) محصول بیت اگرستی
 طلب ایلکده بادشاهم همنانی یعنی
 دیزکیندم که بولایه یوروردم بونت بر با
 سنک سرو خرامان کی فاشت غبارینه
 ارشدم یعنی سنک فاشتگاه واصل اولدم

امید در شب زلفت بروز غریبم طبع دور دهانت زکام دل بیریدم
 سنک زلفک شنده غر کونته امید باغلمد سنک دهانت دورنده کوکل مرادند امید
 کسیدم (مفردات) (امید) م (در) فی (شب) کچجه (زلف) م (ت) ضمیر
 (با) للملاسه (روز) کون (غر) م (نیشتم) باغلمد (طبع) م (با) للملاسه
 (دور) م (دهانت) اغز (ت) ضمیر (ز) من (کام) مراد (دل) کوکل (بیریدم)
 کسدم (معنای اشارتی) یارب سنک اراده ازله ک و کل من علیها فان (کلام
 شریفک سر بجه حیات جمانیه ک بقاسته امید باغلمد و سنک مراد اقی حصولدن
 امیدی قطع ایلدم

کناه چشم سیاه تو بود و کردن دلخواه که من جو آهوی وحشی زادی بریدم
 کناه سنک سیاه چشمک و لطیف کردنگ اولدی که بن وحشی آهو کی آدمیدن
 اور کسدم (مفردات) (کناه) م (چشم) کوز (سیاه) م (تو) سن (بود) ایدی
 (کردن) بیون (دلخواه) کوکل ایستجی (من) بن (جو آهو) چیران کی
 (وحشی) قاججی (زادی) بی آدمیدن (بریدم) اور کسدم (معنای اشارتی)
 بحمد الله بنم خلق مالیدن و جیح ماسوی الاهدن وحشی آهو کی فرار و انقطاعه
 سبب بن سنک نظر حنائک و ظهورات انوار ذات احدیتک آثاریدر

ز شوق چشمه نوش چه فطره ها که فشادم زامل باد فروشت چه عشو ها که خریدم
 سنک لذت چشمک شوقدن نه فطره ها که صاحبم سنک باده فروش ایلکن
 نه عشو ها که صائون الدم (مفردات) (ز) من (شوق) م (چشمه) بیکار (نوش)
 بال (ت) ضمیر (چه) نه (فطره ها) فطرل (فشادم) صاحبم (ز) من (دل)
 م (باده فروش) شراب صلیجی (چه) نه (عشو ها) نازل (خریدم) صائون
 الدم (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنک آثار لطافت نظر حنائک و لذات
 تجلیات روحانیک شوقدن بودید خونباردن نه عجب بسیار فطره صاحبم و سنک
 حیات ایدی بخش ایدجی کلام سعادت انجامکدن نه جلوه و نه گونه فبوضات
 وانکشافات بولدم که قیاسه کلز

ز غره بر دل ریشم چه تیرها که کشادی ز غصه بر سر کوبت چه بارها که کشیدم
 غره دن بنم باره کوکله نه تیر که اوردک غصه دن سنک سر کوبده نه بوکلر که چکدم
 (مفردات) (ز) من (غره) کوزک کبر یکی (بر) علی (دل) کوکل (ریش)
 باره (م) بنم (چه) نه (تیرها) اوقلر (کشادی) اچدک (ز) من (غصه) م
 (بر سر کوبت) سنک محله ک باشد (چه بارها) نه بوکلر (کشیدم) چکدم
 (معنای اشارتی) اله هیراندن شرحه شرحه اولمش مجروح کوکام اوزره نه عجب تیر
 جفال و داغ آتش عشقی خوش ادا بله اوردک و سنک راه عشقکده کرم واحدک
 امید به محن و بلا یی درد عشقکدن نه عظیم بوکلر چکدم که حساب کلز

ز کوی بار یاری نسیم صبح غباری که بوی خون دل ریش ازان تراب شنیدم

(امید در شب زلفت بروز غریبم طبع دور دهانت زکام دل بیریدم)
 یعنی عمره اعتماد بوق و سنک دهانت دورنده کوکل مرادند طبعی کسدم یعنی سنک دهانت دورنده کوکل مرادی حاصلی اولن
 (کناه چشم سیاه تو بود و کردن دلخواه)
 که من جو آهوی وحشی زادی بریدم
 کناه چشم لایه درو سیاهه اضافت
 بیانه و توبه لایه و او حرف عطف کردن
 دلخواه بیانه دلخواه و صف ترکیدر
 خواهیدن کوکل دلیکی یعنی کوکل ایستوب
 عرض ایلدی که سنک که حرف بیان آهوی
 وحشی بیانه آدمی باله انسان دیمکدر
 محصول بیت سنک فاره کوزک و کوکل
 آایی کردک کناهیدر که بن آهوی
 وحشی کی آدمیدن اور کسدم یعنی چشم سیاه
 و کردن دلخواه محبتی بی آهوی
 وحشی کی مرمدن اور کدوب طاغله
 دو شور دی (ز شوق چشمه نوش چه
 فطره ها که فشادم) زامل باده فروشت چه
 عشو ها که خریدم چشمه نوش بال
 چشمه سی دیمکدر که دهان جانان
 کنایتدر فطره دن مراد اشک فطره لیدر
 کثرت کر به دن کناشدر شوق
 چشمه نوش لایه و بیانه در اهل باده
 فروش بیانه محصول بیت سنک
 چشمه نوشک شوقدن نه فطره ها که صاحبم
 یعنی نه کر به ل کابلدم باده فروش
 ایلکنده نه عشو ها که صائون الدم یعنی نه
 الدانلر که الداندم حاصلی باده لک
 صائون المی سودا دند زاده الداندم
 (ز غره بر دل ریشم چه تیرها که کشادی)
 ز غصه بر سر کوبت چه بارها که کشیدم
 محصول بیت مجروح بورکده غره دن
 نه اوقلر که اوردک یعنی مبالغه اوقلر اوردک
 سر کوبده غم و غصه دن نه بوکلر که
 چکدم یعنی نه ز جتلر چکدم دیمکدر
 (ز کوی بار یاری نسیم صبح غباری
 که بوی خون دل ریش ازان تراب
 شنیدم) محصول بیت ای نسیم
 صبح کوی بار دن غبار کسور زرا
 مجروح دلک فانی قوقو منی اول ترابدن
 ایشتم

ای نسیم صبح یارک محله سندن بر غبار کنور که مجروح کوکل فانتک رایحه سنی اول
 تریدن ایشانند م (مفردات) (ز) من (بوی) رایحه (بار) م (یسار) کنور
 (ای نسیم صبح) ای صباح بلی (غباری) بر توز (که) ذرا (بوی) رایحه
 (خون) فان (دل ریش) بارل کوکل (ازان) آندن (تراب) طبراق (شنیدم)
 ایشانند (معنای اشارتی) ای فیض الهی و نجات سخنانی صغری اول محبوب
 حقیقتک هندیت معنویه سندن جلوسه الهی اولان شیخ کامل و مرشد مکمل
 خاکینک وصلته بزدلیل اولکه درد عشق الهیه یارل کوکل رایحه سنی و نفس
 رجانبه نک اطائف و اسرار اندیشه سنی اول ترابی اولان منبع حکمت الهیه دن ایشانند

چو غنچه بر سرم از کوی او گذشت نسیمی که پرده بردل مسکین بیوی او بدریدم
 آنک کویندن بنم باشم اوزره بر نسیم کجیدی که مسکین کوکل اوزره پرده بی غنچه
 کبی آنک بویله یرندم (مفردات) (چو غنچه) غنچه کبی (بر سرم) باشم اوزره
 (از) من (کوی) محله (گذشت) کجیدی (پرده) م (بر) علی (دل) کوکل
 (مسکین) م (با) للابسه (بوی) رایحه (او) ضمیر (بدریدم) برندم (معنای
 اشارتی) بحمد الله نسیم صغری غنچه بی کشاد اندیکی کی اول محبوب حقیق و عالم
 لاهوتی جانشین بنم دولو باشم اوزره بر نسیم نفس رجان و بر نسیم سیهان اریشوب
 طوفند بکه مسکین کوکل اوزره حجاب اولان پرده ی اول رواج مسکینه ضمیمه سبیل
 بر نیلوب اتوار جمال الله متکشف اولشد

چو بخاک پای تو سوگند و نور دیده حافظ که بی رخ تو فروغ از چراغ دیده ندیدم
 آندم سنک خاک پایک و حافظک کوزی نورینه در که سنک رخسرخ چشم جرافندن
 نور و شعله کوردم (مفردات) (بخاک پای تو) سنک اماغک طبراقنه (سوگند) آند
 (نور) م (دیده) کوز (حافظ) م (بی رخ تو) سنک بکاغذکسز (فروغ) شعله
 (از) من (چراغ) م (دیده) کوز (ندیدم) کوردم (معنای اشارتی) ای محبوب
 سنک آثار تجلیاتک و حافظک دیده جانشین اولان نور محبتیه به قسم ایدر مکه سنک نجلی
 انوار ذات بیخونکسز بصیرت قلبیده و دیده جانیده بر نور و بر ضیا کوردم

وله ایضا

ما بدین در نه بی حشمت و جاه آمده ایم از بد حادثه اینجا پناه آمده ایم
 بزبویه شوکت و منصب ایچون کلمشز حادثه ک ضررتدن بونده انجابه کلشز
 (مفردات) (ما) بز (بدین در) بوقویه (نه) نفی (بی حشمت) شوکت ایچون
 (جاه) منصب (آمده ایم) کلشز (از) من (بد) کتو (حادثه) م (انجابه)
 بونده (به پناه) صغنه (آمده ایم) کلشز (معنای اشارتی) ای معشر عشاق
 بزبوردگاه حقه و لب هامیون فیاض مطلقه شوکت و سلطنت و جاه و منصب طلبی
 ایچون کلدک بلکه خانه نجلی الهی اولان قلبره غم و غصه نک و کدورات نطفات
 ماسوائک ضررتدن تحفظ و انجابه ایچون کلشز در حفظنا الله من ضرورت انفسنا
 ومن سیئات اعمالنا

در هر

(چو غنچه بر سرم از کوی او گذشت نسیمی که پرده بردل مسکین بیوی او بدریدم)
 باشم اوزریدن جانان کویندن بر نسیم
 کجید یکسه دل مسکینک اوزریده آنک
 قوقوسی سبیل پرده بی برندم یعنی آنک
 قوقوسیله بی اختیار اولوب پرده دل
 چاک ایلدیم حاصلی نسیم بوی جانانی
 کتورمک سبیل پرده دل چاک ایلدیم
 (بخاک پای تو سوگند و نور دیده حافظ)
 که بی رخ تو فروغ از چراغ دیده
 ندیدم (محصول بیت) سنک خاک پایک
 بین ایدرم و حافظک نور دیده سینه که
 سنک رخک سز چراغ دیده دن فروغ
 و ضیا کوردمم یعنی سنک رخک سز
 کوزی روشن کوردمم حاصلی کوزم
 آید بی سنک رخکدر (وله ایضا)
 ما بدین در نه بی حشمت و جاه آمده ایم
 از بد حادثه اینجا پناه آمده ایم (بی ادات
 تحلیل حشمت حای مهمله نک کسر یه عجم
 حفظت مقنا سینه استعمال ایدر جاه
 منصب (محصول بیت) بزبوجانان قبوسه
 عظمت و منصب ایچون کلشز بلکه
 حادثه ظلمدن بونده صغنه کلشز
 حادثه ک تقدیری حادثه بد در ضرورت
 وزن ایچون تقدیم و نا خبر اولندی

در هر و منزل عشقم و ز سر عدم تا باقیم وجود این همه راه آمده ایم
 عشق منزلت سالی بز عدم سر جلدندن وجود اقلینه دک بوجه بول کلشز
 (مفردات) (در هر) بول کیدیمی (منزل) م (عشق) م (ایم) از (ز) من
 (سر عدم) م (عدم) بوقلق (تا) دک (با) للابسه (اقیم وجود) م (این همه)
 بوجه (راه) بول (آمده ایم) کلشز (معنای اشارتی) طریق راه مجیدی اولان راه
 عشق منزلت سالی بز عدم سر جلدندن بواقلم وجوده (وما خفت الجن
 والانس الایهدون) آیت کریمه سی سرچمه آنجی عشق و معرفه الله تحصیل ایچون
 عالم لاهوتدن و عالم جبروتدن و عالم ملکوتدن و عالم ارواحدن و عالم مثالدن و عالم ناسوت
 طور بطور بوقدر بول کلشز

سبزه خط تو بدیدم و زبستان بهشت بطلب کاری این مهر کیه آمده ایم
 سنک سبزه خطکی کوردک و جنت باغچه سندن بو گیاهت محبتی طلبکار نشسته کلشز
 (مفردات) (سبزه) بشل (خط) م (تو) من (بدیدم) کوردک (ز) من (بستان)
 باغچه (بهشت) جنت (با) للابسه (طلبکاری) طلب ایدر جنتک ایشانند (این)
 بو (مهر) محبت (گیاه) اوت (آمده ایم) کلشز باغچه مهر کیه کون عاشق
 دید کاری چپکک اسیمیر که آفتاب هر نه طرفه دورسه اودخی اول طرفه توجه ایلر
 بوجه اوزره مهر کونش معنای اشارتی (عالم ارواح) سنک انوار
 قدسک و تجلیات صفاتک مشاهده ایلدک آنکیچون روضه جنتدن (قایما تولوا
 فتم وجهه الله) آیت کریمه سی سرچمه مهر کیه شکوفه سی کی هر جانشین انوار
 جلالی مشاهده و دو جهانده نجلی انوار دانکه استغراق امیدله مالا نهابه درد
 و بلا ایلد متجز اولان عشق و محبتی تحصیل ایچون بوعالم بر محبت کلشز

باچنین کج که شد خازن او روح امین بکدایی بدر خانه شاه آمده ایم
 بونجیلن کجکه که حضرت جبریل آنک خزینه داری اولدی شاهک خانه سی قبوسه
 کدالنه کلشز (مفردات) (باچنین) بونجیلن (کج) خزینه (شاه) اولدی
 (خازن) خزینه دار (او) ضمیر (روح امین) جبریل (بکدایی) ساکات ایلد (با)
 للابسه (در) قبو (خانه شاه) م (آمده ایم) کلشز (معنای اشارتی) یارب
 بودولت ابدی و سعادت سرمدی اولان عشق و معرفه الله تحصیل ایچون عرش
 و کرم سندن اوسع اولان قلب متبری انوار روحیه و اسرار علوم لدیه ایلد
 منشرح الصدر قلوب بونجیلن خزینه رجانبه حضرت جبرائیل خزینه دار
 قلدیفک حضرت حبیب الهی و سیه قلوب سن شاه حقیقتک درگاه عزته صدهزار
 احتیاج ایلد کدالنه و ساکاته کلشز

لنکر حل توای کشتی توفیق بکاست که درین بحر کرم غرق کناه آمده ایم
 ای توفیق کشتی سنک حلت لکری قند در زیر بو کرم بچریده کناه غرق کلشز

(در هر و منزل عشقم و ز سر عدم تا باقیم وجود این همه راه آمده ایم) در هر و وصف تر کیدر بوله کیدیمی منزله اضافتی
 اسم فاعلک مقبوله اضافتی و صغنه اضافتی لامیه در و او حرف عطف سر عدم لامیه تا انتهای
 غایت ایچون الی معنای در باقیم وجود با حرف صله و اضافتی یسایه و لامیه در مجازا این همه بوقدر دیکدر ز سر عدم
 مصراع ثانی به مر و ندر * محصول بیت * عشق منزلتک در هر و ز سر عدم اقلیم وجوده دک بوقدر بول کلشز یعنی
 عدم سندن وجوده کلشز (سبزه خط

تو بدیدم و زبستان بهشت * بطلبکاری
 این مهر کیه آمده ایم (سبزه خط
 تو یسایه و لامیه در زبستان بهشت
 مصراع ثانی به مر و ندر مهر کیه
 بر او ندر یعنی نباتات جنتدن بر نبت آنک
 اسیمیر اصلکده گیاه مهر ایدی اضافتله
 صکره اضافتدن قطع ایدوب ترکیب
 مزجی ایلدیلر حاصلی محبت اونی دیکدر
 یعنی آتی پناه کتورن محبوب الاقواب
 اولوردهش روی محبوبه ده مهر کیه درلر
 و بهضار دبدیلر که شمعسی دید کلری
 نباتد که شمس یعنی کونش نه جانیده ایسه
 چپکی اول جانیه دوریس بنشاصلی گیاه
 مهر ایدی کونش اونی مناسبت ادنی
 ملا یسه ایلد یعنی شمس چپکی حرکت
 تابع اواد بونجیون * محصول بیت *
 سبزه خطکی کوردک و بستان جنتدن
 بو مهر گیاهک طلبکار نشسته کلشز یعنی
 سبزه خط جانان طلبکار نشسته خط جانانه
 مهر کیه دیش آنکیچون سبزه ذکر
 ایلدی پس سبزه خط دین های رسمی
 سز مذکور نگه به واصل اولامش و جمع
 نشخوره مخالف یازمش (باچنین کج که
 شد خازن او روح امین * بکدایی بدر
 خانه شاه آمده ایم) کجیدن مراد
 حضرت قرآندر و سایر علوم و معارف که
 قرآنه تابددر * محصول بیت * خواجه
 حفاظه و سایر علایه تعریض طریقله
 پیورر بونجیلن خزینه ایلد که خزینه داری
 حضرت جبریل اولدی کدالنه شاهک
 سرانی قبوسه کلشز (لنکر حل توای
 کشتی توفیق بکاست * که درین بحر کرم
 غرق کناه آمده ایم) لنکر حل تو یسایه
 و لامیه در کشتی توفیق یسایه که حرف
 تحلیل بحر کرم یسایه غرق کناه مصدرک
 مقبوله اضافتدر * محصول بیت *

توفیق خدایه نما ایدوب پیورر که ای کشتی توفیق خداسنک حلت لکری قند در که بود دنیا بچریده کناه غرق کلشز یعنی
 دنیا مقسم کسب ثواب و کناهدر لیکن بز بحر کناه غرق اولمشز ایدی ای کشتی توفیق خدا حل کو سزوب بزی بحر عصیان
 و خطادن تخلص ایلد و باز در که معنی بوله اوله که ای کشتی توفیق خدا لنکر حل قند در که بحر کرم خداده غرق کناه کلشز
 یعنی بحر کرم طالق امیدله پس بزی تخلص ایلد

۳ وازباده منه متعلقدر یعنی مفعول قهر صریحی در آن بهتره صراح ثانی به مروندر که حرف بیان التفاتش شین معنی جهت ندیدن مروقده مقید در صافی مروقش تقدیرند صافی عامدر ومروق خاصدر یعنی بر نهندن کچر مکه خالص اوله بی صافی مروق اضافتاری بیانی در در بی با حرف مصاحبت انتفانه ونکنیم کله بشد متعلق اولوق نمکندر * محصول بیت * اگر زاهد بزی باده دن منع ایدر سه اول بکدر که اکامی صافی مروق ایله التفات ایلیم لم یعنی صافی مروقله اکا حرمت ایلیم حاصلی می نابی اکا تکلیف ایدوب رعایت ایلیم (شاه اگر جرعه زندان نه بحر مت نوشده * هیچ کارش ز سر صدق برواق نکنیم) * محصول بیت * پادشاه اگر زندهل جرعه سنی حرمله نوش ایلیم یعنی بولارک کلامنی تعظیم ونجیل ایله اصفا ایلیم هیچ برایشی صدق جهتندن رونقه ایلیم وبالنیلیم یعنی رنده دوشن ایشلرینی صفای خاطرله اطبق و پاک ایلیم حاصلی هر ایشی اهل الله ایدر زینتی اکا من صمیم القلب همت ایلیم (آسمان کشتی ارباب هزمی شکند * تکیه آن به کبرین بحر معلق نکنیم) * محصول بیت * آسمان ارباب هنرک کشتی سنی صنر یعنی بار در حاصلی ارباب هنرک عدوسیدر که مراد بک حکمتی ایشلر و هنرک هنرک مراد بک در پس اول بکدر که بومعانی دریاه تکیه ایلیم یعنی هیچ بر حاکمه اعتماد ایلیم زیرا متلون وگرداند که اعتماد وانکابه لایق وسزاوار د کادر فایکمی بونده بحر معلقه تشبیه ایش (کر بدی گفت حسودی ورفیق رنجید * کوتو خوش باش که ما کوش باحق نکنیم) مصراع اوله بار وحدت افاده ایدر کو خطاب عام * محصول بیت * اگر بر حو و بر رامن سوز سلا بوب باران بریسی سوزندن رنجیده خاطر او لدیسه سن رفیق خوش اولدی که بر حاقه قولوق طومرز یعنی سوزنه اعتبار ایلیم پس بر بار ایدک سنده سوزنه اعتبار ایلیم الله ککه احکک سوزنه اعتبار اولم

۳۵۸

(کند اید (آن اول (بهتر) بکرك (هیچ) م (کارش) آک ایشی (ز) من (سر) اوج (صدق) م (رونق) حسن (نکنیم) ایتیم لم (معنای اشارتی) ذوق اعیانی وشوق روحانیت جانی اولیان زاهد خشک اگر بزی شراب عشق الهیه دن وازواقی روحانیه دن منع ایدر سه زلازم و بکرك اولان اولدر که اولی خبر کلمن فاسدنه و صدق و اخلاص اظهار ایلدیکی ریاه کاسدنه التفات و اعتبار ایتیم لم (من لم ینق لم یعرف) دینلندر

شاه اگر جرعه زندان نه بحر مت نوشده * التفاتش بی صافی مروق نکنیم

شاه اگر عاشقک جرعه سنی حرمله نوش ایتیم آک مروق صافی شرابه التفات ایتیم لم (مفردات) (شاه) م (جرعه) م (زندان) عاشقک (نه) نانی (با) لاملا یسه (حرمت) م (نوشده) بجه (انتفات) رغبت (ش) ضمیر (با) لاملا یسه (می) شراب (صافی) م (مروق) سوزش (نکنیم) م (معنای اشارتی) اگر پادشاه زمان جاه دنیای دنییه مروق اولوب سوله اذ واقی روحانیت کسب ایلوب مجرد ظاهر بینا کده فالغه بی قید اولوب فقر وفاقه ایله ظاهری خراب اولان عشاق الهیهلک جرعه نوشلغه ووجد و جذب و حالاته حرمت و التفات ایتیم بزدنی انک یوزه کواوب بی معنی وسم کهن کی شیرین سوزنه و اظهار بجهت ایتاوب کشف اسرار ایتیم لم

آسمان کشتی ارباب هزمی شکند * تکیه آن به کبرین بحر معلق نکنیم

آسمان ارباب هرفک کشتی قهر اول بک که بومعانی بحر اعتماد ایتیم لم (مفردات) (آسمان) کواک (کشتی) کی (ارباب هنر) م (می شکند) قهر (تکیه) اعتماد (آن به) اول بک (بدن بحر) بودریاه (معلق) م (نکنیم) ایتیم لم (معنای اشارتی) بومعانی و بی ثبات اولان عالمه دور فاک ارباب هرفک رجه لاه المین اولان کشتی وجودک کونده رلو حسین قو پاروب خراب وافتنا ایتیم در بزه لازم وک اودر که بومعانی و بی ستون دریای فلک فایه اعتماد ایتیم لم

کر بدی گفت حسودی ورفیق رنجید * کوتو خوش باش که ما کوش باحق نکنیم

اگر حسود بزه برد سوز سوبله ورفیق انجیده اول رفیق دی سن خوش اول که بر حاق سوزین دگلرز (مفردات) (کر) اکر (بدی) رفیق (گفت) دیه (حسودی) بر حسود (رفیق) م (با) وحدتیه (رنجید) انجیده (کو) سوبله (تو) سن (خوش) م (باش) اول (ما) بز (کوش) قولوق (با) لاملا یسه (احق) م (نکنیم) ایتیم لم (معنای اشارتی) ای راه عشقه سالک اولان رفیق صادق (افضل حسود) کلامی سر نجه اکر حالات عشقندن بی خبر اولمش بر حسود طعن وانکارله رفیق انجیده اول نادک بد سوزنه انجیمه بوب (و اذا خاطبهم الجاهلون قالو اسلما) آیت کرمه سی سر نجه اول رفیق دی سن خوش حال اول و ذکر توجه ایله عشق باز اول بر حاق سوزین استماع ایلیم دیوب کلامی اصفا ایتیم سن

حافظ

۳۵۹

حافظ اخصم خطا گفت نکیریم براو * وریحق گفت جدل با سخن حق نکنیم

ای حافظ اکر دشمن خطا سوزیلر سه آنک اوزره طومرز و اکر حق سوزیلر سه حق سوزره جدل ایلیم (مفردات) (حافظ) م (ار) اکر (خصم) م (خطا) م (گفت) ددی ایلیم (نکیریم) طومرز (براو) انک اوزرینه (ور) کر (با) لاملا یسه (حق) م (گفت) دیر سه (جدل) نزاع (با سخن حق) حق سوزره (نکنیم) ایتیم لم (معنای اشارتی) ای حافظ اهل صورتک اهل مقابله خصوصت قدیمه سی اولوق سبیلله اکر خصم بر خصم سوز سوبلر سه و زری کندی بویشدر آنک اوزرینه انتقام و مواخذة ایتیم (اللهم اهد قومی فانهم لا یعلمون) حدیث شریفی سر نجه انلرک بداکلر بنهرج ایدلم خود بیناک و غرور ایتیم لم و اکر حق سوز سوبلر سه بزم بیلیم ایشلر بکتر شربت بوزندن خطا مزی و نقصا مزی بیان و خبر و برلر سه حق سوزی قبول ایدلم و نفسه او بوب جدل و خصوصت ایتیم لم هسان اخلاق محمدیه ایلله اتصافه سی ایدلم

وله ایضا

مر اهد بیت باجانان که تا جان در بدن دارم * هواداران کوبش را چو جان خویشتن دارم

بیم جانان ایل بر عهدم وار که مادام که جانم بدیده در آنک محله سنک عاشقکری کندی جانم کی طوتم (مفردات) (مرا) بیم (عهد بیت) بر قولم وارد (باجانان) محبوب ایل (تا) مادام (جان) م (در) فی (بدن) م (دارم) طوتم (هواداران) عاشقکری (کوی) محله (ش) ضمیر (را) م (چو) مثل (جا) م (خویشتن) کندی (دارم) طوتم (معنای اشارتی) استنبیله (من بطع الرسول فقد اطع الله) آیت کرمه سی سر نجه عالم السنه محبوب حقیقی ایلله عهد و پیمان ایدلم که جانم بدیده اولدینی مد نجه سنک درگاه عزتک مقبولاری رسل عظام و اولیاء کرام صاوات الله علی نبینا وعلیهم اجمعین حضرت انلر بک جهله سنه جان و دلدن محبت بلکه جانم بدن عز طوتم و جهله سنه طبع و مقامم دیو

صفای خلوت خاطر ازان شمع چکل بیم * فروغ چشم و نور دل ازان ماه ختن دارم

خاطر خلوتک صفاسنی اول چکل شمعندن کوردم چشمک فروغنی و کواکام نورنی اول ختن ماهندن طوتم (مفردات) (صفای خلوت خاطر) م (ازان) م (آن) اول (شمع) محبوب (چکل) رشم (بیم) کوردم (فروغ) ضیاء (چشم) کور (نور) م (دل) کواک (ازان ماه) اول آیدن (ختن) رشم (دارم) طوتم (معنای اشارتی) اول ریاضات و مجاهداته تخلیه باطن عن ماسوی الله و تزکیة نفس مع اطمنان القلب بذكر الله صفاسنی و چشم دلکاتوارو ضیا سنی اول شمع دین و ما هتاب شهره فین اولان اولیا و عارفین و وارث رجه لاه المین بدن اخذ ایدرم

حافظ اخصم خطا گفت نکیریم

براو * وریحق گفت جدل با سخن حق نکنیم (نکیریم) براو یعنی آنی خطای ایدوب مواخذة ایلیم وریحق گفت با حرفی تا کید با سخن حق با حرف مصاحبت و با حرف صله * محصول بیت * ای حافظ اکر خصم خطا سوزیلر سه بد بزی آتی مواخذة ایلیم یعنی سوبلر سه سوزی اوزرینه طوتم و خطا سوبلر سه دیمرز و اکر حق و صواب سوبلر سه حق سوزره جدل ایلیم یعنی نا حق و فاسد اب سوبلر سه کندی به ضرر در سکا دکل (وله ایضا) (مرا) عهد بیت باجانان که تا جان در بدن دارم * هواداران کوبش را چو جان خویشتن دارم (عهد بیت) با حرف وحدت و یا تکیه که حرف بیان تا حرف توفیق هواداران احبا کو به اضافت لامیه در شین ضمیر جانانه راجد در جان خویشتن لامیه * محصول بیت * بیم جانله عهدم وار در مادام که جانم بدیده در محله سنک احبا سنی کندی جانم کی طوتم یعنی محله سنک عاشقکری جانم کی سولگی طوتم (صفای خلوت خاطر ازان شمع چکل بیم * فروغ چشم و نور دل ازان ماه ختن دارم) صفای خلوت خاطر لامیه و یا ایدر شمع چکل لامیه چکل بیم مجمله و کافیه زکسانده یعنی خطا و ختن جانم بر برک استیدر که اکر کی و دینی سی غایت کوزل او اورا ایش اصافه بر کلبه سنک اسیدر و سکره اول کلبه اولان ملکته اطلاق ایلدیله فروغ چشم لامیه در نور داده بوله در ماه ختن لامیه در مجاز فروغ چشم شمع چکل کی * محصول بیت * خلوت خاطر صفاسنی اول شمع چکلدن کوردم یعنی خاطر منک صفاسنی چکل محبوبی کی محبوب بدندر کوزک اید بید و کواکام نورنی دخی اول ماه ختنه در رانی ختن محبوبی کی مجوب بدندر

(بکام و آرزوی دل چودارم خلوتی حاصل * چه فکر از خبث بدگویان میان انجمن دارم) * بکام با حرف مصاحبت و او حرف عطف آرزوی دل لایه خلوتی با حرف وحدت و یا تشکر خبث خائک ضعی و بک سکونیه می دارد و دیگر طیک ضد بدر انجمن در نک یعنی جمعیت * محصول بیت * کوکل

بکام و آرزوی دل چودارم خلوتی حاصل * چه فکر از خبث بدگویان میان انجمن دارم *

کوکل مرادی و آرزو سببه چونکه بر خلوت حاصل طو تارم دیرنک او توانسته بدگویان خبثتند نه فکر طو تارم (مفردات) (یا) (لایه) (کام) مراد (آرزو) م (دل) (کوکل) (جو) چونکه (دارم) طو تارم (خلوت) م (یا) وحدتیه (حاصل) م (چه فکر) نه فکر (از) م (خبث) م (بدگویان) قبیح سوبیلچیلر (میان) اورته (انجمن) دیرنک و جماعت (دارم) طو تارم (معنای اشارتی) اولیاء الیه نظر می و همی بر کاتبه کوکل آرزو و مرادی اوزره خانه نیجلی اولان قلبی تعلقات ماسودان تجرید الیه آنجق انیس و جلیم حضرت الله و مشاهده انوار جمال الله اولی ایچون بر خلوت و پروصا حاصل ایدم ذوق روحانیتدن محروم اولان اعدانک طعنند ن و مجاسده مسائلک خبثتند ن نه غم چکر م

کرم صدشکر از خوبان بقصد دل کین سازند * محمد الله و الله بی اشکر شکن دارم *

اگر خوبان بوز سر بزم کوکام قصده بوسه دوزله محمد الله و الله و الله لشکر قیرنجی بر محبوب طو تارم (مفردات) (کر) (م) (بزم) (صد) (بوز) (لشکر) م (از خوبان) محبوبان (یا) (لایه) (قصده) م (دل) (کوکل) (کین) بوسه و کبر لو (سازند) دوزله (محمد الله و الله) حضرت الله و احسانیه حد اولسون (بی) بر محبوب (لشکر شکن) عسکر قیرنجی (دارم) طو تارم (معنای اشارتی) (و بنون النعم اذراوه) کلامی سر نجه انوار جمال الهی مشاهده دافکره اگر دنیا و آخرت محبوبان بزرگ جله سی بکا عرض جمال ایدوب صدهزار اشکر محبوبان کنند باره میل و محبتی قصده الیه محمد الله و الله بزم بر محبوب غیورم وار که جله لشکر محبوبان مجازی باری منزه و معتمد ایدوب کندی لذت جانا نک غیری بی قلبه قویمشدر

خدا را ای رقیب امشب زمانی دیده بر هم نه * که من باله ل خاموش نهانی صد سخن دارم *

الله ایچون ای رقیب بویکجه بر زمان او بوزیران آنک خاموش لی ای نهانی بوز سوز طو تارم (مفردات) (خدا را) (الله ایچون) (ای رقیب) م (امشب) (بویکجه) (زمان) م (یا) وحدتیه (دیده) (کوز) (بر هم) (ری بریند) (نه) (قو) (که) (زیرا) (یا) (لایه) (لعل) لب (خاموش) (ساکت) (ش) (خیمه) (نهانی) (کیر او) (صد) (بوز) (سخن) (سوز) (دارم) طو تارم (معنای اشارتی) ای شیطان لعین وای نفس مهین انصاف ایدوب الله ایچون بو دنیا کیجه سنده بر زمان اولسون و سوسه واهانکی بزدن کف ایدوب شرکی بزدن ابراق ایله که بزم اول محبوب حقیقیک فیض بلا واسطه سببه نهانی بوز سوزم و نیجه کیر لو اسرارم واردر

چو

مخاطب خود دیگر که حرف تعلیل لعل خاموش بیایه مراد دو دادر نهانی با حرف نسبت * محصول بیت * الله ایچون ای رقیب بویکجه بر زمان کوزک یوم یعنی او بوزیرال لعل خاموش کیر لیان بوز سوز طو تارم یعنی لیله بوز سوزم و ایدوب او بوی که سر لایه مطلع اولیسن

(چودر کلزار اقبالش خرامانم محمد الله * نه میل لاله و نسیرن نه برک نستون دارم) کلزار اقبال لایه در صحاح عجمه نسیرن و نسیرن و نسیرن دن دال مهمله الیه هب بر مضایه در دیدی بر خوش قو قوی چیدر اما خواهه نک کلامی ترادف معنایی و برمن برک آرزو و قو تعلق اسبابی و بران معنایه در * محصول بیت * چونکه جانا نک اقبال کلزار رنده خرامانم یعنی صالزم محمد الله نه لاله و نسیرن میل و نه نسیرن آرزوم وار یعنی کلزار اقبال جانا بی بونزدن فارغ البال ایدوب یعنی جانا نک دولت و اقبالی اسباب سیر و تفرجیدن بی نیازی ایدوب (الای پیر فرزانه مکن منم زبختانه * که من در ترک بیایه دلی بیجان شکن دارم) آلا حرف استفهام و با حرف تنبیه پیر

۳۶۱

چودر کلزار اقبالش خرامانم محمد الله * نه میل لاله و نسیرن نه برک نستون دارم *

چونکه انک اقبال کلزار رنده صالنجی محمد الله نه لاله و نسیرن بی نه استرینه محبت طو تارم (مفردات) (چو) چونکه (در) (فی) (کلزار) (کل) (محبتی) (اقبال) م (ش) (آنک) (خرامانم) صالنجی (محمد الله) م (نه) (نی) (میل) م (لایه) م (نسیرن) بیاض چیک (نه) (نی) (برک) (یراق) (نستون) (یاض کل) (دارم) طو تارم (معنای اشارتی) محمد الله حق بیجانه و تعالیک فیض و نیجلی اقبال کلزار مر فقه الله عیالسن فراغت و وصالت انوار جمال حضرت و انواع لذات روحانیت الیه خرامانم (و ما حرامان علی اهل الله) حدیث شریفی سر نجه نه نعم دنیا به میل و نه (مانشبه الانفس) اولان نعم جشانه محبت طو تارم

الا ای پیر فرزانه مکن صبرم بیخانه * که من در ترک بیایه دلی بیجان شکن دارم *

آگاه اول ای عارف پیرینی بیخانه اولغله تعیب ایدوب بران بیایه ترکنده عهد قیرنجی کوکل طو تارم (مفردات) (الا) آگاه اول (ای پیر) م (فرزانه) عارف (مکن) ایله (هیم) بی تعیب (بیخانه) بیخانه سبیل (که) (زیرا) (من) (در) (فی) (ترک) (بیخانه) قدح (دل) (کوکل) (بیجان شکن) عهد قیرنجی (دارم) طو تارم (معنای اشارتی) آگاه اول ای پیر عارف صوری بی شراب عشق الهی ایدوب مست و خرابای کور و ب نشسته حالات عشق انکار و تعیب ایله (الا ایمان لمن لا یخجله) حدیث شریفی سر نجه قلبم * بر آن عشق و محبت الهی اولسه عهد و بیجان السی نقض ایتمش اولورم

شراب خوشکوارم هست و باری چون نکارم هست * نه دارد هیچ کس ناری چنین باری که من دارم *

معنی اضیف شرابم وار و نکار کی برارم وار هیچ کیمه برار طو تارم بونجیلین بر بار که بن طو تارم (مفردات) (شراب) م (خوشکوار) (خوش) (کی) م (بزم) (هست) (وار) (بار) م (یا) وحدتیه (چون) (نکار) (محبوب) م (بزم) (هست) (وار) (ندارد) (طو تارم) (هیچ) (قطعا) (کس) (کیسه) (باری) م (چنین) (بونجیلین) (باری) (بر بار) (من) (دارم) طو تارم (معنای اشارتی) محمد الله حیات ابدی و سعادت سرمدی بخش ایدوبی بر شراب عشق الهیم وار و بر مثل و نظیری اولیان بار محبوب از الیم وار بنای دیدان و انای عقایدن هیچ بر کیمه بزم محبوب کی بر محبوب طو تارم کلدر

هر اندر خانه سروی هست کاندز سایه قدس * فراغ از سروستانی و شمشاد چمن دارم *

خانه ده بزم بر سر و وار در که انک قدسی سایه سنده بو ستانک سر و نندن و جنگ شمشاد دندن فراغ طو تارم (مفردات) (مرا) (بزم) (در) (فی) (خانه) م (سرو) م (یا) وحدتیه (هست) (واردر) (الدر سایه قدس) آنک قاضی کواکبه سنده (فراغ) استغنا (از من) (سرو) م (بستان) (بشمه) (شمشاد) (سروا غشی) (چمن) (باغ) (دارم) طو تارم (معنای اشارتی) محمد الله خانه قدس بره و کو که صغرمو جیمه اوصاف نا شایسته دن منزله بر محبوب لایزالیم وار در که انک سایه نظر دایمده و راه مستقیمه

۹۱

فی

نکار نقش معنایه در دین نکاری بترامش (هر اندر خانه سروی هست کاندز سایه قدس * فراغ از سروستانی و شمشاد چمن دارم) سروی با حرف وحدت کاندز که حرف رابط صفت سایه قدس سروستان لایه با حرف نسبت و او حرف عطف شمشاد چمن اضافتی اضافه انحصار ال العالم قبلنددر ادنی ملایه ایله زیرا شمشاد اقسام چندند سروی بستانه و شمشادی چمن نسبتند تفنن قصد اولمش * محصول بیت * بنه خانه مده بر سرو واردر که قدسی سایه سنده بستان سرو نندن فراغ وار یعنی بجانم واردر که باغ و بستان میزدن بکا فراغ و بر یعنی دلبر لکی و کوز لکی سیری غیری سیرانتری اونو ندرن

(سز در کز خاتم املش زخم لاف سلیمانی * چو اسم اعظم باشد چه باک از اهر من دارم) سز در فعل مضارع مفرد غائب که حرف بیان خاتم لاف بیاید در زخم فعل مضارع نفس متکلم وحده در لاف سلیمانی بیاید بحرف نسبت لاف سلیمانی بدین مراد دعوائی سلیمانی را یعنی وحوش و طیور و حکم دعوائی اینک اسم اعظم جواب سؤال مقدر در یعنی خاتم امانت مالک اولفدن سلیمانی دعوائی اینک کرک جواب و پر که جانانک خاتم لاف مهر سلیمانی که نکیند اسم اعظم مغوش آید که آنک خاصه سی حضرت سلیمان الله اولی شریطه وحوش و طیوری است بخیر در اهر من و آخر من الف مقصوره و معدوده ایله شیطان علیه السلام به دور و بیان آدمی که خلق اکا دو دیر * محصول بیت *

۳۶۴

اولدیم مدینه دیوانه و آخرتک باغ و بستاک سر و قد مجبور بگردن و نم لایحصال ندن فراغت واستقامت و تارم

سز در کز خاتم املش زخم لاف سلیمانی * چو اسم اعظم باشد چه باک از اهر من دارم * لا یقدر و صکه ای خاتم ندن سلیمانی لاف فی اورم چو اسم اعظم اوله شیطانی ندن نه خوف طونارم (مفردات) (سز در) (لا یقدر) (اف) (من) (خاتم) (م) (لعل) (ب) (ش) (صیر) (زخم) (اف) (م) (سلیمان) (م) (یا) (مصدر) (یه) (چو اسم اعظم) (م) (م) (بکا) (باشد) (اوله) (چه باک) (نه فور) (از) (من) (اهر من) (شیطان) (دارم) (طونم) (معنای اشارتی) (خانه) (نحلی) (اولان) (قلیده) (اول) (محبوب) (حقیقت) (فیض) (لا واسطه) (و انوار تجلی) (اولدیم) (نفس) (و جن) (خانه) (طونم) (اولان) (سلیمان) (علیه السلام) (تصرف) (لافی) (اورم) (لا یقدر) (چونکه اسم اعظم) (اولان) (الله) (اسم جلاله) (قیم) (مطمئن) (ولدت) (قلب) (اولان) (سلطان) (ذکر) (ایله) (متکین) (اوله) (وسوسه) (شیطان) (نه غم) (طونارم) (بویه) (قلبه) (شیطانک) (کلی) (بمالدر)

برندی شهره شد حافظ پس از چندین ورع لیکن *

چه غم دارم چو در عالم امین الدین حسن دارم *

یوقدر تقوی دمنکره حافظ زندک ایله مشهور اولدی نه غم طونارم چونکه عالمه امین الدین حسن وارد (مفردات) (برندی) (قندر لکله) (شهره) (مشهور) (شد) (اولدی) (حافظ) (م) (پس) (صکره) (از) (من) (چندین) (بوقدر) (ورع) (م) (لیکن) (م) (چه غم) (نه غم) (دارم) (طونارم) (چو) (چونکه) (در) (فی) (عالم) (م) (امین الدین حسن) (کنندوی) (نم) (معنویه) (ایله) (مری) (اولان) (عارف) (بالله) (در) (دارم) (طونارم) (معنای اشارتی) (ربا) (وسوسه) (خوفندن) (صورت) (صلاحی) (واظهار) (ورع) (و تقوی) (تک) (است) (دمنکره) (حافظ) (زندک) (و حبله) (نفسندن) (خلاصه) (حصن) (حصین) (اولان) (خبر) (ایلیک) (وقدر) (لک) (ایله) (مشهور) (اولدی) (نفس) (و شیطانی) (نه غم) (طونارم) (چونکه) (عالمه) (ظلاله) (فی) (عالم) (اولان) (امین الدین حسن) (کی) (ناصر) (و حافظ) (وارد)

وله ایضا *

من که باشم که بر آن خاطر عاطر کدزم * اطفها میکی ای خاکدورت تاج سرم * بن کیم اولم که اوله مظهر خاطر خطور ایدم اطفار ایلرسن ای کیمیه که سنک خاک درک بنم تاج سرمدر (مفردات) (من) (بن) (که) (کیم) (باشم) (اولم) (ر) (علی) (آن) (اول) (خاطر) (م) (عاطر) (لطیف) (رایحه) (کدزم) (کیم) (اطف) (م) (ها) (دات) (جمع) (میکی) (ایلرسن) (ای) (کیمیه) (خاکدورت) (سنک) (قیوک) (طوبی) (تاج سرم) (بنم) (باشم) (تاجیدر) (معنای اشارتی) (بن) (عاصی) (وروسیه) (کیم) (اولم) (که) (اول) (لطیف) (بباده) (اولان) (محبوب) (حقیقت) (اطف) (عصیه) (مظهر) (نه) (متعد) (اولم) (لکن) (ای) (کریم) (و رحیم) (سن) (محض) (کر مکن) (قصور) (عزیز) (باقبوس) (نه) (کرملر) (واظفار) (ایلرسن) (انگیچون) (سنک) (خاک) (در) (معنوی) (بنم) (تاج سرمدر) (که) (دوگاه) (علیه) (کاک) (زاده) (ذلیل) (و محتاج)

دلبراینده نوازی که آموخت بکوی * که من این ظن برقیان توهر کز نبرم *

ای *

(دلبراینده نوازی که آموخت بکوی * که من این ظن برقیان توهر کز نبرم) یعنی قوله رعایت ایدم و باحرف مصدور و تاضیر خطاب که اسعد کیم معنای آموخت فعل ماضی مفرد غائب او کووردی دیکدر بوده متعدده لازم کاور که حرف تعلیل برقیان تو باحرف صله و اضافت لامیه نبرم فعل فی مضارع متکلم وحده ایلم دیکدر یعنی اطم * محصول بیت * سلام ارسال ایلین جانانه یور ای دلبراینده نوازی سکا کیم او کووردی سوله یعنی عاشقانه رعایتی سکا کیم تعلیم ایلدی زیرا بن سنک رفیقار که بوطنی هر کز ایلیم یعنی رفیقار که یور لکی تعلیم ایلدیکنی یلورم پس کچدن او کووردی

(همم بدوقه راه کن ای طائر قدس * که درازست ره مقصود من نوسفرم) همم هم معناد راهه معید در قدس راهم کن تقدیرتد بدر قد راه اسم فاعلک * فو لک اضافتی قییدتد طائر قدس اصلتد حضرت جبریلدر اما بونده سلام ارسال ایلین کیمیه مراد در که حرف تعلیل ره مقصد

۳۶۳

ای دلبردی سکا کیم نوازی کیم او کووردی که بن هرگز سنک رفیقار کدن بوطنی ایلترنم (مفردات) (دلبرای) (ای) (محبوب) (بنده نوازی) (قول) (اوخشایم) (ترا) (سکا) (که) (کیم) (آموخت) (او کووردی) (بکوی) (سوله) (من) (بن) (این) (بو) (ظن) (م) (یا) (لعل) (بسه) (رفیقان) (م) (تو) (سن) (هرگز) (قطعه) (نبرم) (ایلترنم) (معنای اشارتی) (ای) (محبوب) (بزم) (یو کرم) (واحد) (سناه) (لایقتر) (یوق) (ایکن) (بزه) (بواظفاری) (ایلرسن) (حالبو) (که) (بن) (بو) (بلا) (اولدیم) (نفس) (و شیطان) (کیمی) (عدولک) (سوقصدندن) (و کدنده) (بریاقت) (کور مدیکدن) (بوطنی) (ایلترنم) (اماسنک) (فی) (علت) (اولان) (اطف) (و صنا) (که) (هیج) (برشی) (مانع) (دکدر)

همم بدوقه راه کن ای طائر قدس * که درازست ره مقصود من نوسفرم * هتکی بنم بویه قولانوز ایله ای قدس طائری زیرا مقصودم بول اوزافدر و بن نوسفرم (مفردات) (همم) (م) (م) (بنم) (بدوقه) (قولانوز) (راه) (بول) (کن) (ایله) (ای طائر قدس) (ای) (الله) (قوشی) (درازست) (اوزافدر) (ره) (بول) (مقصود) (م) (من) (بن) (نوسفرم) (بکی) (پوخیم) (معنای اشارتی) (ای) (عارف) (بالله) (اولان) (مرشد) (کامل) (بوده) (آباد) (ورع) (عبادت) (اولان) (راه) (عشقه) (هتکی) (بزه) (بولدش) (وقولانوز) (ایله) (که) (مقصودم) (بول) (اوزق) (وصه) (بدر) (و بن) (نوسفر) (اولد) (نفسندن) (راه) (ورسم) (عشق) (الهی) (دن) (بخرم)

ای نسیم سحری بندگی من رسان * که فراموش نکن وقت دعای سهرم *

ای سحری بنم قولغمی ابرشدر بویه دیو که مهر دعای وقتی بنی فراموش ایله (مفردات) (ای نسیم سحری) (ای سحری) (بلی) (بندگی) (من) (بنم) (بوده) (بنی) (رسان) (ابرشدر) (فراموش) (او) (تقی) (مکن) (ایله) (وقت) (دعای سهرم) (م) (م) (بنی) (معنای اشارتی) (ای) (خلیفه) (الله) (فی) (الارض) (اولوب) (نسیم) (سحری) (کی) (دماغ) (چانتره) (لذت) (روحانیت) (فیوضات) (احدیت) (بخش) (ایدی) (پیرم) (بزم) (عبودیت) (ترده) (بذکر) (دوگاه) (حقده) (حصول) (مراد) (ایله) (مقبولتر) (ایچون) (وقت) (سهرده) (دوگاه) (بنی) (بنازه) (توجه) (دعا) (و نیاز) (ایله) (مظهر) (فیوضات) (بلا) (واسطه) (کز) (زمانده) (بزی) (فراموش) (بیور مدسز)

خرم آن روز کزنی مر حله برشم رخت * و ز سر کوی تو پرستد رفیقان خبرم *

شاد بلی اول کونکه بومزادن مناعی باغایم و رفیقلم بنم خبری سنک سر کو بکدن صوردر (مفردات) (خرم) (شاد) (آن روز) (اول کون) (زین) (مر حله) (بوقونا) (فندن) (بربندم) (باغایم) (رخت) (متاع) (ز) (من) (سر کوی تو) (سنک) (محلک) (باشندن) (پرستد) (صوردر) (رفیقان) (م) (خبر) (م) (معنای اشارتی) (شاداق) (و سرور) (ایدی) (شول) (کونده) (که) (بومر) (حله) (من) (بله) (دن) (رحلت) (و شاع) (دبسان) (ال) (چکوب) (اقساء) (الاهه) (عزیمت) (استد) (کده) (اول) (الله) (همتله) (و حضرت) (الله) (عزیمتله) (قیل) (ادخل) (الجنة) (قال) (یابیت) (قوی) (یشلون) (عنا) (غفری) (زین) (وجملتی) (من) (المکرین) (آیت) (کرم) (مدسی) (سرنجه) (رفیقان) (عاشقان) (بنم) (سنک) (رجت) (واسعه) (که) (واطف) (بنی) (نهایه) (که) (مظهر) (بنم) (خبری) (ملازم) (لند) (در پس) (کوردی) (یکنه) (با هت) (تدریدیه) (ل)

(راه خلوت که خاصم تداپس ازین می خورم بانو و دیگر غم دنیا بخورم) «مصول بیت» چنانکه خطاب ایدوب پیور که خلوت خاصکه
بکایول کوسه تا کیم بودند نسا که باده بی سنکه ایچم و دخی دنیا غنی بیه بی یعنی بکا خلوت خاصکه اجازت ویرنا کیم سنکه عشرت
ایدوب دنیا غنی بیه بی مصرع نایک معناسی سنکه شراب ایچم و کبرو دنیا غنی بیه بی دین ایلرین و کبرو دن خبردار دلکش
﴿ ۳۶۴ ﴾

اہل مکاشفہ اردن سوال ایدہ

و کما خاص خلوتخانه لك بواني كوستر تاشمده نصكره سنكله شراب ايجم و كپرو دنيا
 غمدينه (م- فر دات) (ره) يول (خلوتنگه) خلوت برى (خاص) م (م) بكا
 (بنا) كوستر (نا) حتى (بنا از بن) بوند نصكره (مى) شراب (خورم) ايجم
 (بانو) سنكله (ديكر) غبرى (غم دنيا) م (نخورم) بيم (معناى اشادنى)
 بارب مقبول درگاه عزتك اولان عباد مكرمينه احسان بيورديفك محرميت حرم
 قدسك و شيوه خلوتنگه خاص انسكره بواني بكا كوستر تاشمده نصكره هر بار سنكل
 بد قدر نكند شراب عشقكى نوش ابدوب بردخى دنيا غمدينه بيم و آخرت فكر نك ايلم

ظنك پايه سی بلند در وجهانگیر در سوله با بحر پادشاهی دهانی پر که و هر اید
(مفردات) (پایه) مرتبه (ظلم) (بلند) (بوگ) (است) در (جهانگیر)
جهانی طریقتدر (بکوی) سوله (می کند) اید (پادشاه) (بحر) دربا (دهان)
اغز (پر) طلو (کهر) (م) (م) (بنم) (منای اشارتی) (ان الله خزائن تحت الارش
و ما یخبرها السنة الشعراء) خبری سرینجه حضرت الهک عنایله خزائن عرشیدن
اسرار معرفه الهی اخذ و نظام دلکش اله عشق الهی، بیان بحضا عطا الله اولان
و مرتبه تظاحدر وجهانگیر درای پر حقیقی بزم ایچون اول پادشاه در پای حقیقه
نیزان اله که مرده سینه دهان جامع علوم و حکمت لدیه مجوهر لیه برالیه

ای حافظ لایقدر اگر وصات کوهری طلبیده کوزی کوز باشند در با ایدم وائده
طلم (مفردات) (حافظ) ای حافظ (شاید) لایقدر (در) فی (طلب) م (کوهر
وصل) م (دیده) کوز (در با) م (کنم) ایدم (از) من (اشک) کوز یاشی
(دراو) آئده (غوطه) صوبه طلمانی (خورم) یم (معنی اشارتی) ای حافظ
حق بچینه و تعالیک ذات بیچونه وصات وایکی جهان بهاسی اولیان بر نفس ذات
نورنه استغرافی جوهرنی طلب بودند کثرت بکا اله کوزی کوز باشند در با ایدم و آئده
طالم که قنای نفس اله رفعت حالت رحمتدر

در مرامی اینی و در دم زادت میکنی در دم * زایم و میلا زادت میشود در دم *

اور اور (سفر دات) (مرا) بکا (می بی) نظر ایدرسن (دردم) اوساعت
(زیادت) م (میکنی) ایدرسن (دردم) م (ترا) سنی (می بینم) کوردم (میسل)
م (زیادت) م (می شود) اور اور (دردم) هر نفس (معنای اشارتی) ای محبوب
نی نظیر ویرا العجم هرته زمان بکا نظر وحت الیه نظر ایدرسن اول ساعت مایه شادی

یعنی و دردم زیادت میکنی دردم ترا می بینم و میل زیادت میشود دردم) دردم میبضم ضمیر متکلم بنم دردم دیمکدر در حرف ظرف و دم نفس دردم
فی الحال دیمکدر تفریک عکسده جائز در مصراع ثانیة زیادت ایکی معنایه تمحیلدر بری زیاده ارتق مناسنه بریده باده ضمیمه خطابدن
مر کب اوله یعنی سنگ خاطر کردن میشود ایکی معنایه تمحیلدر بری او اوروری گیر مناسنه و او حرف حال مل می ضمیر مفعول و فاعل
میل و یابا مکمل * محصول بیت * بی گورسون یعنی بگافظر صالار سن وفی الحال دردی زیاده اولغه قابلد رینی سکا ایدرسن یا خود دردمی
فی الحال زیاده ایدرسن بندهستی کور ورم و میل زیاده اولور دردم یا خود بگا سنا یک یاد کردن و حاضر کن دردم کبر اولد یعنی حالبه کور ورم سنی

(بسامان نمی برسی نبدانم چه سرداری بد زمان نمی کوشی نبدانی مکر دردم) بسامانم با حرف مصاحبت و سامان صلاح حال و آرام صوری سر سبزیک قصیده اولیجی سودا و هوا مناسنه در و سر که سر سبزله او ایجی راز مناسنه در • محصول بیت • بنی صلاح حاله صور راز من یعنی ندر حالان دیم زن بیلزن نمودا که و هو الی و او یا نه سر که و ادر مانعه که کوشش ایلم زن مکر دردمی بیلزن حاصلی بیلزمکه دردمی یار و بیلزن نور سمن

و باعث سعادت ابدی اولان درد عشقم زیاده ایدرسن و هر نه زمان کرمکله سنک انوار ذاتک مشاهده ایدرم بلم و شوق قلبم هر نفس زیاده اولور (ضاعف الله به کل زمان عطشی)

بنی اطفای ایلہ صورمز سن بیلزم نوسر طوتارسن بنم درما نمه سعی ایلزسن مگر بنم
دود یعی بیلز سن (مفردات) (با) لاجلا بسه (سامان) اطفاف (م) (بنی
(نمی برسی) صورمز سن (نمی داتم) بیلزم (چده سر) نه سر (داری)
طوتارسن (بدرمان) بنم درما نمه (نمی کوئی) سعی ایلزسن (نمی دانی) بیلز سن
(مکر دردم) م (معنای اشارتی) ای بنم لطیف و رحیم اولان دیم بنی لطفکله آکوب
برقدم اقدم مرادمن حصواله احسانکه مظهر ایلزسن بیلزم نه عجب سر و حکمتلرک
وارد عجب مستغنی که نیجه مدددر کوزم باشله و یاغرم باشله درگاه عزتکه دردمک
درمانی اولان وصلت ذالک و مشاهدہ اتوار جلالک بخش واحسان ایلزسن مکر بنم
حالم بیلز کی معالہ الله شوبه ایدر سن

کذا یری آرو بازم برس نا خاک رخت کردم

• چو برخاکم روان کردی بکبر دامت کردم •

(۹۵)

بوخته کز چکدن بجز سن (نه راهست
 این که اندازی می ابرخاک و بگذاری *
 گذاری آرد و باز بر س ناخالص ر هت
 کردم) نه حرف نفی را بپونده انصاف
 معنائی در ترکیبده بول دگلدرد بر لبه
 انصاف و قانون د کادر که حرف بیان
 اندازی فعل مضارع مفرد مخاطب
 می ابرخاک و بگذاری و بر خاک غیر صریحی
 و او حرف عطف و بگذاری اندازی به
 مضاف و به سن یعنی ترک ابله سن
 گذار ایستد ر کچمه و او غرامه معنائی
 و با حرف وحدت و یا بتکیه آر فعل امر
 مفرد مخاطب آریدن او غرامه کثور
 دیگر معنای لازم میسی او غرامه دیگر
 بازادات ناکید در پرس فعل امر مفرد
 مخاطب در صورت دیگر نا حرف تاهیل
 کردم فعل مضارع تکلم و حده اولام
 دیگر ر خا کر هه نسبت کردم مناسب
 دو شمش محصول بیت انصاف دگلدرد
 که بی خاک بر اغه سن و قویوب کیده سن
 یعنی بی اول حالده ترک ابله سن بر گذار
 کثور یعنی او غرامه و حال صورت نا که خاک ر هک
 اوله بی یعنی بولک طبعی اوله بی
 ندارم دست از دامن مگرد خاک و آندم
 هم چو بر خاکم روان کردی دیگر داهنت
 کردم دست تاضیری معنائی دامن کیده سن
 مصر و فدر خاک یعنی در قبر و او حرف
 عطف اندم دم وقت معنائی در آندم
 هم مصراع ثانی به مر هدرند جوادات
 تاهیل روان صفت مشبهه رویدن
 بپروکن معنائی کردی فعل مضارع مفرد
 مخاطب بپونده اولور سن یعنی روان اولور سن
 دیگر صبر و ن معنائی دیگر دطوار کرد
 تو زدر غبار معنائی کردی و کردم تجیس
 طرف اولور اگر ضمیر لری جزء کله اعتبار
 ایست اما اعتبار ایست تجیس نام اولور
 محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب
 زور استکدن الم طو تمام یعنی استک

(فرورفت از غم عشقت دمدم میدهی تاکی * دما از من بر آوردی بکوی بر آوردم) فرورفت طالیدی و باندی مناسنه مستملدن دم تنفس دم میدهی فریب و پریدن یعنی الدارسن تاکی مناسنه ناخبر و تقدیمه محمولد تقدیری تاکی دم میدهی دما را انتقام و هلاکدن بر آوردی یوقاری کنوردن یعنی چقار دنک حاصل ایلدنک حاصلی بدن انتقام ایلدنک بکدر بر آوردن فعل امر مفر د مخاطب چقار و کنورد مناسنه دم مقبول بر آورد در نفس

عالیکه امثال و نهیکدن اجتناب اوزره نابت اولوب سنک عشقت و محبتک یوئندن بر نفس جدا اولم و فبرده دخی سنک عون و نصرتک بزبار اولد قیبه بنم غبارم و ذرات وجودم سنک عشقکدن و رحمتکی طلبدن بر آن منک دکلدر

فرورفت از غم عشقت دمدم میدهی تاکی
دما از من بر آوردی بکوی بر آوردم

سنک عشقت غمندن بنم نفس آشنای کیندی قیانه دک بکادم و پریدن بی هلاک ایلدنک دیمز سنکه نفسی یوقاری کنورد (مفردات) (فرو) (اشاغی) (رفت) (کیندی) (از غم عشقت) سنک عشقت غمندن (دم) (نفس) (دم میدهی) (نفس و پریدن) (تاکی) (قیانه دک) (دما از من) (هلاک) (از من) (شدن) (بر) (یوقاری) (آوردی) (کنوردن) (نمی) (کوی) (دیمز سن) (بر) (یوقاری) (آورد) (کنورد) (دم) (نفس) (معنای اشارتی) (ای محبوب) (آخره) (کادی) سنک عشقت غمندن آ و فریاد ایلد نفس از ایلدی سنک وعده وصالک عجب زمان وجودی بر اولد بی بوغم هجران وارزوی و صلت جانان هلاک مرتبه منه کنوردی سنی وصاله ارزانی قیلدم دیو مبشران غیب ایلد بر زده بخش ایدوب (ایله) (بصعد الکلم الطیب) (والعمل الصالح) (رفعه) (آیت کریمه) (سریحه شوق و سرور) (له ذکر جلیل و تسبیح و تهلیل ایلد کلبا نک محمدی اوروب نفسکی یوقاری اوج اعلا به کنور دیمز سن

شبی دل آسار یکی ز زلفت بازی جستم
رختمی دیدم و جای زلفات بازی خوردم

بر کجیه فرا کوفه کوفلی سنک زلفکدن کبری ایستدم سنک یوزی کوردم و کبری سنک لیکن بر جام نوش ایستدم (مفردات) (شبی) (بر کجیه) (درا) (کوفلی) (بشار یکی) (فرا کوفه) (ز) (من) (زلف) (م) (ت) (سنک) (باز) (کبری) (می جستم) (ایستدم) (رختم) (بکافیت) (می دیدم) (کوردم) (جای) (رفدح) (زلفات) (سنک لیکن) (باز) (کبری) (می خوردم) (نوش ایستدم) (معنای اشارتی) (یوئلتم بشریه) (حب دنیا و علاقه ما و اسبابه غفلت دوشوب سنک قربت معنویه کدن و اسرار علوم لدیه کدن بعید اولم بلکه فراغت ایلدنک ایستدم بمحمد الله (المصوم من عصبه الله) (سریحه سنک نجلی) (انوار جلالک ظهور ایلوب دماغ جائه لذت روحا نیت کلکله کبرو جام فیضکدن شراب وحدتی نوش ایلدم و سنک عشقکله نابت قدم اولدم

کیندم در بر ناکاه و شد در تاب کسویت
نهادم بر لب لب را جان و دل فدا کردم

سنی ناکاه سنه به چکدم و سنک زلفک حرارته او لدی لیبی سنک لک اوزره قودم و دل و جانم فدا ایلدم (مفردات) (کیندم) (چکدم) (دور) (سنه به) (ترا) (سنی) (ناکاه) (آکسزین) (شد) (اولدی) (در تاب) (حرارته) (اضطرار) (کیند) (زلف) (ترا) (سنک) (نهادم) (قودم) (بر لب) (سنک) (دودا غک اوزره) (لب را) (دودا غی

جان
لب را و جان و دل فدا کردم) (شد در تاب) (یعنی بوکلدی و بوکلدی حاصلی ریج اوادی نشد کم کسوتک حال ریج و تاب و افسرد * محصول بیت * سنی ناکاه سنه به چکدم و کسوتک ریج و تاب اولدی ایلده لک اوزرینه قودم و جان و دلی فدا ایلدم یعنی منی سنه به چکد بکم ایچون کسوتک شوش اولدی و لیبی لک اوزرینه قود بغمندن یعنی قود بغمندن سکا جان و دلی فدا ایلدم

معنای نفس چقار یعنی نفس ایدوب حضور ایلد معنای * محصول بیت * سنک عشقت غمندن نفسم باندی یعنی چقار اولدی سنک زکیده سنی چقار اولدی دیرلر یعنی عشقت غمندن بر مرتبه ضعیف و زبون اولدم که نفسم آله من اولدم پس بنی و صالک و عده لایله نیجه بر الدارسن به سنی جان و پر مکه قریب اولدم دخی بکامه رحمت ایلدن سن بدن دما را حاصل ایلدنک یعنی انتقام ایلدنک و دیمز سن نفس ایدوب و حضور ایلد یعنی بر بار صرا و خان تنه کم صواقم الایم دیرلر یعنی راحت اولیم مصراع اولد تاکی برینه چون فی بازوب معنای سنی طالیدی و باندی کیندی سنک عشقت غمندن بنم نفس اوررسن فی کبی دین کیندی یلور ایچوق معنای سنی و معنای سنک عشقت غمندن بنم نفس اشاغه کیندی دین دخی قتی اشاغه کینش و مصراع ثانی سنک معنای سنی بی هلاک ایلدنک دیمز سن که نفس یوقاری کنورد دین ابو نفس کنورد عیش (شبی د را بشار یکی ز زلفت بازی جستم * رختم میده بدم و جای زلفات بازی خوردم) (شبی) (یا حرف و وحدت بشار یکی با حرف ظرف تار یک فرا کالی و یا حرف مصدر زلفه اضافت لایله در باز ادا ناکید میجستم ایستدم و اراددم دیمکه رجای یا حرف وحدت و یا تنکیر زلفات یعنی زلفت بازی به ادا ناکید در * محصول بیت * بر کجیه کوفلی زلفک فرا کلفند * آر ایدم بوجا لده ایکن رخکی کوردم و لیکن جام باده ایچردم حاصلی بر کجیه بوجا لده واقع اولور دی مصراع اولک معنای بر کجیه کوفلی فرا کوفله سنک زلفک ایستدم دین و بر کجیه فرا کوفله کوفلی سنک زلفکدن ایستدم دین یعنی آلفه قصد ایلدم دینار لفظیه معنای بده ابو آلا مشا (کیندم در بر ناکاه و شد در تاب کسویت * نهادم بر لب

(جان) م (دل) کوکل (فدا) م (کردم) ایلدم (معنای اشارتی) (نجلی) حق ناکاه آید * اما بدل آکا آید) کلامی سر سنجده بمحمد الله کر مکه صدر منشرجه سنک انوار ذاتیک و اسرار یقینه ک تجلیسی ظهور ایلدی و نفحات انسک و تجلیات صفاتک دخی حرارته پیدر پی سنوح و فیضان ایلدیکه اوصاف بشریم کلی محو و تاب ایلدیکه قریب کاند اسرار مقام قاب قوسین و افوا فیض بلا واسطه پیدا و بایان اولوب بهشایت خدایتدخی جان و دلی فدا ایلدم

بزم سبزه و صحرا چومی کردی روان بی ما
سرشک سرخ من کرد در روان بر چهره زردم

بزم و صحرا قصیده چونکه بزم سبزه من بزم صاری یوزم اوزره قائلو کوزم باشی روان اولور (مفردات) (با) (الملا به) (عزم) (قصد) (سبزه) (یشل) (صحرا) (م) (چو) چونکه (کردی) (ایلرسن) (روان) (کیدیجی) (بی ما) (بزم) (سرشک) (کوز باشی) (سرخ) (فر حزی) (من) (بن) (کرد) (اولور) (روان) (کیدیجی) (بر) (صلی) (چهره) (یوز) (زرد) (صاری) (م) (نم) (معنای اشارتی) (نمود بالله من الحور) (بعد الکوری من انفسان بعد الزیاده) (کلامی سر سنجده اگر تجلی انوار ذات الهیه ایلد قلب منشرح و شفیق اولد قد ذکره استاذ و اخچساب ظهور ایدوب بزمی قریب کاهله کدن معجور ایدر ایسک عشق و در دکاه صرا هس یوزم اوزره جگرم قانی روان اولوب بنه آه حسرتله جگرم پر خون ایدرسن

تو خوش می باش با حافظ برو کو خصم جان می ده
جو کرمی از تو می یم جنبه از خصم دم سردم

سن حافظله خوش اولدشمنه دی یوری جان و بر چونکه سندن محبت کوردم صغوق سوز او دشمن بکاه غم (مفردات) (تو) (سن) (خوش) (م) (می باش) (اول) (با حافظ) (حافظله) (برو کو) (دی کبت) (خصم) (م) (جان) (م) (می ده) (ویر) (چو) چونکه (کرمی) (بر محبت) (می یم) (کوردم) (جنبه) (نه خوف) (از) (من) (خصم) (م) (دم سرد) (صغوق غسلو) (م) (بکا) (معنای اشارتی) (ای محبوب) (حق فی سن حافظدن راضی اول و عتابت از لیه ک ایله جیع حالنده حافظه معین و ناصران و ذات پاک حرمته مبتلا اولدشمن نفس و شیطک شردن بزمی امین ایلوب ای دوشمن قو لسن اوراق اول و یوری وار هلاک اول دی چو نکه (اذا حسب الله عبدا لم یضره ذنب) (حدیث شریفی سر سنجده سندن بزم بر محبت و عون و نصرت اوله اول صغوق سوز او دشمنک و سوسه و اضلال سندن بزم بر دلو خوف و قدر

وله ایضا

من نه آن ردم که ترک شاهد و ساغر کنم * محبت داند که من این کار را کمتر کنم
بن اول رند دکلکه محبوی قدسی ترک ایلدم محبت یلور که بن وایشی بزم (مفردات) (من) (بن) (نه آن ردم) (م) (اول عیار و فاسق دکلکه) (ترک) (م) (شاهد) (محبوب

ایدر ب طفر

(بزم سبزه و صحرا چومی کردی روان بی ما * سرشک سرخ میگرد در روان بر چهره * زردم) چو حرف تعلیل میگردی او اورسن روان یورو کن یعنی کیدیجی میگردی روان یور بیجی او اورسن ذیمکدر میگرد در روان یور بیجی او اورده کدر * محصول بیت * سبزه و صحرا قصیده چونکه بزم سبزه من اوله سن یعنی سبزه کیده سن فزل کوز باشی بزم صاری چهره اوزره روان او اور یعنی قانی باش صاری بگرم اوزره افاد حاصلی سیره بزم اسرار ایلد و اردیف ایچون غم سندن قانی باش آقید یرم (تو خوش می باش با حافظ برو کو خصم جان میده * چو کرمی از تو می یم جنبه از خصم دم سردم) بعضی نسخه ده میده بریده میکن دوشمن جان چکش معنای جان کشدن دیرلر جان چکش که کرمی ایسیجفاق یعنی ملائمت و ملاطفت دم سرد نفسی صوغوق * محصول بیت * سن حافظله ابو اول خصم دی جان و بر یعنی هلاک اول چونکه سندن ملائمت و اطف کوردم صوغوق سوزلی خصم دن بکا نه غم یعنی سن غم ایسیجق او ایچوق صوغوق سوزلی دشمن سندن غم جگرم (وله ایضا) (من نه آن ردم که ترک شاهد و ساغر کنم * محبت داند که من کار می چنین کمتر کنم) ترک شاهد مصدرک معنای اضنا فدر و او حرف عطف کاری چو بن با حرف وحدت و بانه کبر و چنین کارک صفی کمتر کنم هیچ ایلد دیمکدر نه کم مکرر ذکر اولدی * محصول بیت * بن اول رند دکلکه که شاهد و ساغری ترک ایلیم یعنی محبوب و میبدن کچم محبت یلور که بن بونجیلن ابشی هیچ ایلد یعنی بنم عیاش اولد یعنی محبت یلور اما بکار عایت ایدوب طفر

(من که صیب توبه کاران کرده باشم سالها * توبه از وی وقت کل دیوانه باشم کر کنم) بعضی نسخه‌ها سالها برین بارها واقعند
نیجه کره دیگدر عیب توبه کاران مصدرک مضمونه اضافتیدر کار کاف عجمه بی معناست در توبه کار توبه ایلمی * محصول بیت *

۳۶۸

(ساعی) قدح (کنم) ایدم (عجب) والی ولایت (داد) یلور (من) بن
(این کار را) بوابی (کتر) زیاده اکسک (کنم) ایلیم (معنای اشارتی) ای لذت
عشق من بی خبر بن اول صورت پرست رند و قلاش دنگله اول جله بن اول واصلی
اولان محبوب حقیقی بی واک عشق و محبتی تر لایم بن اول مست بزم الستم که ضروری
اولان شراب الهیست حیرانیم والی ولایت دخی یلور که بوزمام اختیارم جذب و عقل
و ادراکم بخوابد بی محبوی واک عشق و محبتی تر لایم مزم

من که عیب توبه کاران کرده باشم سالها * توبه از وی وقت کل دیوانه باشم کر کنم

بن که نیجه یلار تارک عشق اولانلری تعیب اینش اولم کل وقتی اگر عشق من توبه ایدم
مکر بجنون اولم (مفردات) (من) بن (عیب) م (توبه کاران) توبه ایدم بیلر
(کرده) اینش (باشم) اولم (سالها) سنه ل (توبه) م (از می) شراب بن
(وقت کل) م (دیوانه) م (باشم) اولم (کر) اگر (کنم) ایدم (معنای اشارتی)
بن که نیجه سنه ل اقرب الطریق الی الله اولان عشق و معرفه الله یولی ترک
ایدوب لذت ایمانیدن و لذت روحا نیندن خبردار اولیان زاهد خشکله
و اعمال فلاحه بی ذوقه السدائش احق صوفیله تعیب اینش اولم
محبوب حقیقی اولان حضرت الهه قرینت و وصات بولغه وقت و فرصت وارایکن
عشق و معرفه الله ابله اهل الله اولیم مکر بجنون و بی عقل اولم

عشق در دانه است و من غواص دریا میگردم در اینجا ناچارم برکنم

عشق اینجو دانه سیدر و بن پخته در باسک غواصیم بن بو پخته به باش قوم تافته
باش قالدیرم (مفردات) (عشق) م (دردانه) اینجو دانه سی (است) در (من)
بن (غواص) طالعج (دریا) دکر (میگردد) (سر) باش (فرو) آشفی
(بردم) ایلکدم (در اینجا) بونده (نا) حقی (کچها) فنده (سر) باش (ر)
بوقاری (کنم) ایدم (معنای اشارتی) عشق الهی بر در عیندر میخانه علوم
اندی و در بای حکمت الهی عارف بالله کقلیدر بعون الله بن دخی اول دریاک
غواصیم بن بودرگاه اهل الله باش قوم و جان ودل ابله تسایم اولدم لکن پورآه
سلوکه حصول مراد ابله عجمه زمان باش قالدیرم یلم

من که از یاقوت و دراشک دارم کچها * کی نظر در فیض خورشید بلند اختر کنم

بن که کوز باشتک یاقوت و دردن کچها طونارم بلند یلدر زو خورشیدک فیضه قچین
نظر ایلیم (مفردات) (من) بن (از) من (یاقوت) قرمز ی جوهر (در) اینجو
(اشک) کوز باشتی (دارم) طونارم (کچها) خزینه ل (کی) قچین (نظر) م
(در) فی (فیض) نور (خورشید) کونش (بلند) بوکسک (اختر) یلدر
(کنم) م (معنای اشارتی) بن که اطنی دائم اولان پیر خراباک همنی بر کالیه رآه
مشقه روز و شب جگر م قندیدن و صافی اینجو کی کوز باشتن اشتیاق ابله جوش
و غلیان ایدن قلیده خزینه ل طونارم و هر بار عقولی متعیر قلیجی حالات عشق اظهار

ایدم

(من که دارم در کدایی کچ سلطان بدست * کی طمع در گردش کردون دون پرور کنم) کدایی باحرف مصدر سلطان باحرف
نیتدر باحرف صله گردش اسم مصدر در کردونه اضافت لایم در دون پرور وصف ترکیبدر آلتی بسلیجی دیگدر * محصول
بیت * بنم که فقر طر قنده پادشاه کجی المده در یعنی پادشاهه منسوب خزنم واردون پرور و سفته نواز کردونک کردنه
قچین طمع ایدم حاسلی بن که توکل

۳۶۹

ایدم عبادات ظاهره و توافل اعمال ابله خورشید کی عالی مقام کسب ایدم بی شیخ
وزاهد کی ثبات اولان فیضه نظر واعتمد المزم

من که دارم در کدایی کچ سلطان بدست * کی طمع در گردش کردون دون پرور کنم
بن که کد القده سلطانک خزینه سنی الله طونارم سفته پرور فلک کردنه قچین
طمع ایلیم (مفردات) (من) بن (دارم) طونارم (در کدایی) فقیرانده (کچ)
خزینه (سلطان) م (با) مصدریه (بدست) الله (کی) قچین (طمع) م (در) فی
(گردش) دوغسک (کردون) فلک (دون پرور) آلتی بسلیجی (کنم) ایدم
(معنای اشارتی) (الفقر فخری و اذاتم الفقر فهو الله) حدیث شریفی سر نیجه
بمحمد الله بن که فقر نامه ایشوب فقیرانک سلطانانده خزینه امرار الله واصل
اولدم (الدنيا جيفة وطالبها كلاب) و (الدنيا سبعين المؤمن وجنة الكافر) حدیث
شریفی در دور ناک ابله کافری و کلاب اهل دنیای بسلیجی سرینه الزوال نعمها
نعم و شرابها سراب دین مذموم دیناک مال و جاعند قچین طمع ایلیم

لاه ساغر کبروتر کس مست و برین نام فسی داوری دارم بی یارب کرادور کنم

لاه قدح طونجی و رکس مست و برین اوزر مده فسی نامی چوقی دعوی و خصوصتم
وارد عجب کیمی حاکم ایدم (مفردات) (لاه) م (ساغر کبر) فرح طونجی
(رکس مست) م (برین) بنم اوزر مده (نام فسی) م (داوری) دعوی و خصوصت
(دارم) طونارم (بی) چوقی (یارب) عجب (کرا) کیمی (داور) حاکم (کنم)
ایدم (معنای اشارتی) بمحمد الله لاه کی پرداغ اولان قدح قلب شراب عشق
الهی ابله علودر و ترکس کی انوار خدا ابله منفع اولان بصر بصیرتم مشاهده
جمال الله ابله مستدر حالو که اعنی القلوب اولان عوار ناس امرار غیبه دن بی خبر
اولوب بنم اوزر مده فسی نامی نسبت ایدر انوار ابله جوقی خصوصتم و دعوا و وارد
اما عجب کیمی حاکم نصب ایدم که حق اوزر حکم ابله مکر بر اهل بصیرتی حاکم
نصب ایدم و اهل صورتی ترک ایدم

کر نو یگونی که زاهد شو چشم و سرولی * هموم این مشورت باشاهد و ساغر کنم

اگر در سگ که زاهد اول علی الرأس و الهین لکن ایدم بونی شاهد و ساغر ابله
مشورت ایدم (مفردات) (کر) اگر (نو) سن (میگونی) دیرسک (زاهد) م
(شو) اول (چشم و سر) باشم و کوزم اوزر (ولی) لکن (میروم) کیدرم
(این) بو (مشورت) م (باشاهد) مجوله (و ساغر) قدحله (کنم) ایدم
(معنای اشارتی) اگر در سگ که بویا ث ملات و سبب خرابیت صورت اولان
عشق ترک ابله زاهد مصلح اول علی الرأس و الهین اولیم لکن مقاب القلوب اولان
محبوله و استغث القلوب سر نیجه مفر شراب عشق الهی اولان قبله و ایدم بر مشورت
ایدیم اما انلر راضی اولملر

اگر عاشقان را کرد آتش می بستند دایم دوست * تن چشم کر نظر در چشمه کوثر کنم

نی

۳۷۰

اگر چشمه کوثره نظر ایدم یعنی آتشی اطفا ایلک ایچون آب کوثر ایدم الثبات ایلیم چونکه دوست مرادی بی یاقوت در حاصلی
هر وجهه رضای دوسته رعایت ایدم

بن که یلار توبه کار لره و برهبر کار لره
عیب اینش اولام ایلمدی کل وقتشده
میدن توبه ایدم دیوانه اولمش اولورم
بسی دیوانیم (عشق در دانست و من
غواص و دریا میگردم * سر فرو بردم در
آنجانا ناچارم برکنم) عشق مبتدا
و در دانه خبری اینجو دانه سی دیگدر
من معطوف عشقه مبتدا و غواص خبری
و در یا میگردم مبتدا و خبر معطوف
ماسبته سر فرو بردم ملک معطوف انتسده
فرو بردن بو تقوی و طالع و فرو رفتن
طالع و فرو خوردن بو تقوی یعنی حتم
کوسرتم در اینجا بی میگردم ناچارم
مناستدر برکنم معطوف ایدر سر بر کرد
باشن قالدیر قدح بونده چقار مده
معنا سنی متعیندر باشم نه برده چقارم
دیگدر * محصول بیت * عشق
اینجو دانه سیدر یعنی رذی فیت کوه در
و بن ابله بودر دانه به طالب غواص
و میگردم بودر دانه مجلیدر ایدی در بای
میگردم به باشی طالع در دم عجمه نه برده
بودر دانه باشی چقارم یعنی قالدیرم
حاصلی در بای میگردم به طالع نه برده
اندن باش قالدیرم زیر طالع نه برده طالع
و بر قری برده چقار طالع یعنی برده
چقار (من که از یاقوت و دراشک دارم
کچها * کی طمع در فیض خورشید بلند
اختر کنم) فیض خورشید بلند اختر
لایم و بیاتیه در بلند اختر و صفا ترکیبی
افساندنر بوکسک یلدری دیگدر
* محصول بیت * بنم که کوز باشتی در
و یاقوت خزینه لرم و ایدم قالدیرم
یاقوت و صافی باشدن اینجو خزینه سی
و ایدم اختر خورشیدک فیضه قچین
طمع اوله زرا یاقوت و لعل رنکی کونشدن
آلور یعنی ذاتی رنگی جواهرم
و ایدم خورشید فیضه احتیاجم بوق

(کوهرم) (کم) ایدم (مثنای اشارتی) (ان الملوك اذا دخلوا قرية افسدوها وجعلوا اعوانهم اهلها اذلة) آیت کریمه سی سر نبجہ ای بنم سلطان عشق شهر قلبہ دخول ابتدا کدہ اول شهر ک فتنہ و قادی دفع و دنی الله اوزرہ عقیب ایدجی و تیاع هوا سبیلہ عند کدہ عز و مال و جاہ جغت دنیا عز و یوم قبول ایکن سلطان عشق دخول الیہ ذایل و خور و حقیر و لامتی طا بہ سندہ قلیجی محبوب لطیفم آیتہ قلبیدن حجاب بشر بنم رفع و مشا ہدہ تجلی انوار ذاتیہ ک الیہ مت و مسترق ایلجوب (وخرموسی صفا) سر بنہ مظہر تہ شکر تا کا التون کی صاری بوزی و کوهر کی اشک خونین جگر سوزی سنک راہ عشق کدہ ثبات و دوام اوزرہ نثار ایلیم

و لا شیوہ رندی نہ لایق بود و ضمہ را کنون چون در افتادم چرا الدبشہ دیگر کنم

دندلک شپوه سې بڼم وضعمه لایق دکلام چونکه بوعشق دوشدم نیچون برخبري
فکر ایدم (مفردات) (شپوه) ناز (رندی) لالایلیک (نه) (نی) (لایق) م (بود) ایدی
(وضعم را) بڼم شامد (کنون) شمدي (چون) چونکه (دراقتادم) دوشدم
(چرا) نیچون (اندیشه دیگر) برخبري فکر (کنم) ایدم (معنی اشارتی) کرچه
زاهد صورت پرست زعمده شمدي لالایلیک و حلال صورت بی ثباتی خراب امکان
شپوه عطای ازیله سې بڼم وضع موعودیه موجود نیای خدایه مه لایق دکل ایدی
(العبد یدر والله بقدر) سرنجه چونکه قضای الهیه الیه بوسورتی خراب بدیجی
دوات عشق خدایه دوشدم نیچون ماسوی الهی فکر ایدم و نیچون باقی لا یرتال
اولان محبوب حقیقتیک غریبه کو کل و روبرم

خود دوش می گفتند لغات قدیمی بخشد ولی تا نینیم در دهان خود بجای آوریم
دون کبچه دید بر سنک لب قدیم باغش را لکن مادام که کندی آفریده کور هم اینا نمزم
(مفردات) (دوش) دون کبچه (می گفتند) دید بر (لعل) دوداق (را) سنک
(قدیم) شکر (می بخشد) باغش (ولی) لکن (تا نینیم) کور مد کج (در دهان) آفریده
(خود) کندی (کج) قدیم (باور) آصد یق (کنیم) ایلم (معنای اشارتی)
دون کبچه لذت ایمانی چشیده این قباب عزت مشورری مردان خد را دید بر
که سنک کلام عالی لک تلاقی و فیوضات جلایه لک رو بقی زیاده لذت روحانیت بخش
ایده بیدار لکن (من لم یذوق لم یعرف) سر نیجه دهان جسته و دهان جسته اول لذت
روحانیتی کند ثم طامد به علم الیقین عین الیقین و حق الیقین اول

﴿کوشه محراب ابروی تو میخوایم ز بخت و اندر آید صبح و شبی درس عشق ازیر کنیم﴾
 بختیدن سنگ محرابه بکرار ابروک کوشه سنی ایستم نااوراده صباخ و اخشام عشق
 درستی ازو ایلم (مفردات) (کوشه محراب) م (ابرو) فاش (تو) سن (میخوایم)
 ایستم (ز بخت) بختیدن (تا) حتی (در آنجا) نااوراده (صبح) م (شام) اخشام
 (درس عشق) م (ازیر) حفظ (کنم) بلم (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنگ

(لطف)

(من کہ امر ورم بہشت نقد حاصل میشود * وعدہ فردای واعظ نابجا باور کنم) کہ حرف بیان * محصول بیت * بن کہ بگویند
بکا نقد جنت حاصل او لہ یعنی بگویند کہ بکا حاضر جنت منبرار لہ واعظ کہ ایرتہ وعدہ سند قندہ ابتائورم یعنی فردوس برین اکہ
ووصال جانان بکا کہ جنت دید بکمر وصال جانان کنایتدر (من غلام شاہ منصورم شاید دورا کر * از سر تمکین تفاخر یرشد
خاور کنم) سر تمکین لامد تمکین قدرت

لطف و کر مکن ایست که بخت و دولت بکار او لوب قبله جانم اولان سنک انوار ذات
بیچونکی و مقام جمع الجمعه انواع تجلیات صفاتی عین البین و حق البین مشاهد
ایدم تا که اول مرتبه ده صبح و شام شدن درس عشق اخذ الیوب از بر ایدم

﴿ من که امروز بهشت نقد حاصل میشود و عده فردای واعظ را یکبار کسم ﴾

بکا که یو کون نقدا و بالفعل دخول جنت حاصل اوله و اعظمك فردا وعده سنه
جن قصد بق ایلرم (مفردات) (من که) بکا که (امروز) یو کون (بهشت) جنت
(نقد) بالفعل (حاصل) م (میشود) اوله (وعده) م (فردا) یارین (واعظ را) م (یک)
قنده (باور) نصیبی (کسم) ایدم (معنای اشارتی) (از الله جنت عاجله من دخلها
لا یشاقی الی جنة آجلة) فانوا ماهی بارسو الله قال: «مرقد الله» حدیث شریفی سرنجیه
بحمد الله بکا که یو کون نقدا شهری عین اقرین و حق البغین جنت «مرقد الله» دخول حاصل
اوله (هالك السوفون) خبری سرنجیه اول محبوب اولان واعظ غافل و عده فردا سنه
ین چنان ایاثوب الد ائقی الیه تو و بف ایلرم ز یو فردا اکتین شرط طریق عشق دکلدن

﴿ من غلام شاه منصور نباشند دورا کر و از سر نمکین نفاخر بر خور خاور کسم ﴾

بن شاه منصورك غلاميم بعيد اولايه اكر قدرت اوچندن مشرق كو نئشي اوزره
تفاخر ايدم (مفردات) (من) بن (غلام) م (شاه منصور) م (م) بن (نياسد) اولايه
(دور) بعيد (اكر) م (از) بن (سر) اوج (نكبين) قدرت (تفاخر) اولولغني (بر)
علي (خور) كونس (خاور) مشرق (كنم) ايدم (مناي اشارني) بحمد الله
شاه منصور حلاجك غلاميكه قوت قدسيه روحانيتك نويه سيله بوجنت عرفانه
داخل اولدم (لقد خلقنا الانسان في احسن تقويم) آيت كريمه سي سربجه اول انوار
مرفتك ظهور يله واصل اولديم قوت روحانيت وديوات تمكين اسرار هويت سبيله
آفتاب خاور اوزه تفاخر انقسم بعيد دكلدر

چرخ دوش املت عشوه می داد حافظه ز اولی * من نه آمم کز وی این افسانه یا دور کنیم که
دو ن کیجه منك لبك حافظه بر عشوه وردی لكن بر اول دکام که اندن بو عشوه وری
قول ایدم (مفردات) (دوش) دون کیجه (املت) زوداغت (عشوه) ناز (می داد)
و وردی (حافظه را) (م اول) (لکن) (من نه آمم) (ن اول دکام) (از وی) (اندن) (این) (بو)
(افسانها) (نصدهز) (یاور) (تصدیق) (کنیم) (ایدم) (معنای اشتراقی) (عالم غیب از ابده ذات
بلک علیه ک الیه قائم ولان) (فاهم اجر غیر ممنون) (کلام شریفه که هر چند تجلی * داعی
و مالیتضع الیه حافظه تجلی پیوره املک و عشوه و بر سرور بخش ایلدی لیکن بنده اول
استمداد اوله بغی اجلدن مجر دیوه عذکریم الیه منلی اولوب مجاهد راه عشقه صد
هزار خوف و خشیت و ضرع و ایتهال الیه نوافل اعمالن دخی بر آن منک اولدم

﴿مژده وصل تو کو که زمجران رخبرم﴾ طار قدسم و ازباغ جهان برخیزم ﴿
سنگ و صلاک زده سی قتی که جبار هوسندن قالقم طار قدسم و جباران یافشدن قالقم
(مفردات) (مژده وصل) م (تو) سنگ (کو) قتی (ازمجران) جان سودا شدند

◀ 92 ▶

﴿ ۹۴ ﴾ ﴿ ق ن ﴾ معنائه در طائر قدس لامیه دام جهان
بیانیه * محصول بیت * منك و ملك مزدوسی فنی تا کیم جان سودا سندن قائم یعنی جانی مردکاندیه بذل الیدیم طائر قدسم ودام
جهاندن قائم یعنی جای فدا المملکه جهان اضطرارندن خلاص اولوب قور تولم

(برخیزم) قائم (طافدم) عالم قدسك قوشم (از) (باغ جهان)م (برخیزم)
 قائم (معنی اشارتی) یارب سنك انوار معرفت ذاك ظهوری مبشر اتدن سنك
 و صلك زده سندن پز بر زده قنی كه چان سو دانستن كچو بجا نمی سنك عشق
 و معرفتك بوانسته فدا ایدم رطاف قدسم و بر شاهان ملا مكانم كه دست قضای شاه
 حقیقت الدن صید جعبیت و شكار عشق و معرفت ایچون ابتلا ایدم کون و فساد
 كاسدم ای شایع شده سنك دعوتك باغ جهان سندن پرواز ایدوب نشینی
 (عنده اینك مقدر) ده قرار ایدم

بولای تو كه كز بنده خویشم خوانی * از سر خواجگی کون و مكان برخیزم *
 سنك محبتك حقیقونكه اگر بنی كندی غلامك اوقو به سن كون و مكان افتد بلی هوسندن
 قائم (مفردات) (با) قسید (ولا) محبت (نو) سن (بنده) قول (خویش) كندی
 (م) بنی (خوانی) اوقو به سن (از) من (سر) سودا (خواجگی) افتد بلاك
 (كون و مكان) موجودات عالم (برخیزم) قائم (معنی اشارتی) (بجهنم عباسست
 و بجهنم كدامست) آلام توحیدیه سی حكمتجه انجیق سنك محبت ذاتيك حقیقون
 اگر بنم وجودی كندی وجودكده محو ایدوب قانی فی الله و بانی بالله مرید سنده قافله
 بنی كندی بنده بخلصم دیو اوقو به سن و درگا، عزتك اسیری و مستندی دیه سن كون
 و مكانك و ابی جهانك ساطا نلندن و دوات و ساطا نلندن و نعم نفسا نیده سندن
 فراغت ایدرم

یارب از بهر هدایت برسان بارانی * بیشتر زانكه چو كردی زمین برخیزم *
 بارنی هدایت مه ایدن بر باران ایشدر اتدن او كدن كه برغبسار کی اورتادن قائم
 (مفردات) (یارب) م (از) من (ابر) بوات (هدایت) م (برسان) ایشدر
 (بارانی) بریفمور (بیشتر زانكه) اتدن او كدن ركك (چو) مثل (كردی)
 بر تو (زبان) اوزه دن (برخیزم) قائم (معنی اشارتی) یارب یوارض الله
 واسعه اولان زمین قلب منكسرمده تجربه معرفت و سرسبز ریاض انبیت جناب
 حضرت و خضر و انبیا و غیره ثمره فتاوح و نبوت (انبیاء انبیا حسنا) سر بجه
 (اصلها ثبت و فرعها فی السماء) شیور سله پیدا و ظاهر اولقی ایچون رحمت سافده
 واسعه كاه سحاب هدایت سندن بر رحمت بارانی ایشدر اتدن مقدم ركك با داجل ایلله
 برغبسار کی میان عالم كون و فساددن قائم و حضور معنویه كه كیدم

بر سر تربت من بی و مطرب نشین * تابوت زلدر قص كنان برخیزم *
 بنم من ارمك باشی اوزره می و مطرب بسزا و طورمه تاسنك رابحد كله رقص ایدرك قائم
 (مفردات) (بر) علی (سر) باش (تربت من) بنم من ارم (بی) فنی (می)
 شراب (مطرب) م (نشین) اوطورمه (تا) حتی (بیوت) سنك رابحدك ایلله
 (زلحد) قبرمدن (رقص كنان) حرکه موزون ایدرك (برخیزم) قائم (معنی
 اشارتی) ای بنم لطیف بعباده اولان رحیم رحیم و غریب و محتاج درگاهك مناری

(بولای تو كه كز بنده خویشم خوانی * از سر خواجگی کون و مكان برخیزم *)
 بولای تو با حرف تخصیص و با حرف قسم
 و اضافت مصدر كده مفعوله در كه حرف
 بیان بنده خویش لامیه خویش بونده
 كندی دیمكدر سر سودا و هرا
 مناسبه در خواجه افندی و كاف حرف
 توسل و با حرف مصدر بولای تو و از سر
 خواجگی برخیزم مفعله متعلقه * محصول
 بیت * سكا بنیم ایچون و با بختم حق
 ایچون كه اگر كاكندی قولم دیو اوقوش
 یعنی بكافولم ديسك تمام عالم افندی
 اولقی سودا سندن قائم یعنی عالمه
 پادشاهلی آرزو سندن كچرم حاصلی
 سنك بنده لكی جهانك ساطا نلندن دكشتم
 (یارب از بهر هدایت برسان بارانی *
 بیشتر زانكه چو كردی زمین برخیزم *)
 ابر هدایت بیانیه در رسان با حرف نا كید
 رسان فعل امر مفرد مخاطب ایشدر
 دیمكدر الف و نون ادات تمديه در بارانی
 با حرف وحدت و با تكثیر جوادات تشبیه
 كرد تو و با حرف تكثیر * محصول بیت *
 یا الله هدایت بولودندن بریفمور ایشدر
 اتدن اولرك كه تو كی اوردن قائم زیرا
 باران توی اوطور در یعنی تسكین ایدر
 حاصلی اولان دن اول بگاهدایت ایلله
 دیمكدر (بر سر تربت من بی و مطرب
 نشین * تابوت زلدر قص كنان برخیزم *)
 نادان تعلیل بوی بونده فوق و امید
 مناسبه در ساد قبر مناسبه در رقص كن
 و صف ترکیبی الف و نون ادات مبالغه در
 رقص ایدرك مناسبه * محصول بیت *
 بنم قبرم او جند می و مطرب بسز
 اوطورمه تا كم سنك بویك سبیلله
 قبردن رقص ایدرك قائم

اوزره دخی شراب عشق کی و انبیا و اولیالك كلكات قدسیه لیدن حاصل اولان
 آب لذات حالات عشقی افاضه ایلوب بهر حال بنی فطر رحنكدن دورایتی سن ناكه
 سنك فیض رحنك رابحه سی بر كاتیلله عظم و متلذذ اولوب قبرمدن ذوق و سرور ایلله
 رقص ایدرك قائم

كرچه پیرم توشی تنك در آغوشم كش * تاسم كز كنار تو جوان برخیزم *
 اگر چه پیرم سن بنی بر كیجه محكم كنار كه چك تاسم و قنی سنك كنار اتدن جوان قائم
 (مفردات) (كرچه پیرم) م (نو) سن (شبی) بر كیجه (تنك) محكم (در آغوش)
 قوجا غه (م) بنی (كش) چك (تاسم كز) تاسم و قنی (ز كنار تو) سنك
 قوجا غكدن (جوان) بیکت (برخیزم) قائم (معنی اشارتی) یارب كچه
 پیر ضعیف و ناتوان روسایم سنك فیض و احسانكه و عشق و قربت ذات بیچونكه
 قابل ولایتك لکن (لا تقنطوا من رحمة الله) آیت جلله كه سر بجه سنك رحمت
 سابقه واسعه كدن امید وارمكه رحمة الله علین اولان رسولن و سیدیمز حبیبك محمد
 المصطفی صلی الله علیه و آله و سلم مقام قاب قوسینده ذات بیچونکی رویتی و بلا کیف
 وصلت و قربی بنی عشقنه و حرم قدسكه حینكه اولان اسرار معراجيك و كلكات
 قدسیه لذتيك حرمتنه پوش عالم قائمده بونده شرمده و وسایهی عفو و مغفرت
 پیروپ وصلت و قربیتك مستنده ولایت ایلله سن ناكه سهراب و حشر و قنی سنك
 قربیتك سبیلله جوان بخت اولرق قائم

خیر و بالاغیا ای شربین حرکات * ناچو حافظ ز سر جان و جهان برخیزم *
 قانی وفات کوسترای شیرین حرکات محبوب قائم فظ کی جان و جهان عوسندن
 قائم (مفردات) (خیر) قانی (بالا) بوی (نبسا) کوستر (ایبت) ای محبوب
 (شیرین) طابلو (حرکات) م (تا) حتی (چو) مثل (حافظ) م (ز)
 من (سر) هوس (جان و جهان) م (برخیزم) قائم (معنی اشارتی) ای بنم
 جیسع افه لی حکمت و مصلحت ایلله مهال و مقرر اولان لطیف و رحیم رحیم انوار ذات
 بیچونکی و اسرار لذتیه و تجلیات چنان بی شانکی جیسع انبیا و اولیالك حرمتنه
 زه کوستر حافظ کی جان و جهانی ترك ایدوب دائمنوال انوار تجلیاتكده مضمین و جهانك
 نورنه استغراقه متلذذ اولوب جیسع انم نفسایدلی زیان ایدرم

وله ابضا

نماز شام غریبان چو کره آغازم * نوبهای غریبانه قصه بردازم *
 غریب لرك اخشام نمازنده اغند قلی کی چو نكه کر به به باشلم غریبانه نوحه لره
 قصه دوزم (مفردات) (نماز) م (شام) اخشام (غریبان) م (چو) چو نكه
 (کره) اغند (آغازم) باشلم (با) للملاسه (موهبا) نوحه لره (غریبانه) غریبه
 منسوب (قصه) م (بردارم) دوزم (معنی اشارتی) وطن اصلی اولان عالم
 ارواح حده بوقدر انبیا و اولیاء ارواح مقدسه لری ایچنده اقدار عالیدن فارغ

غریب لرك کیجه اخشامی نماز ایچون چو نكه اغند باشلم دین و غریب لرك اخشام نمازنده چو نكه کر به به باشلم دین * مقصود پیشه
 واصل اولماشله

(كرچه پیرم توشی تنك در آغوشم كش * تاسم كز كنار تو جوان برخیزم *)
 و نك تحذیرله ایكیتكده مناسبه در رحنكدن دورایتی فوجی مناسبه در كنار بان مناسبه در پیرم مراد م اودر
 * محصول بیت * کر چه پیرم اما سن
 بنی محكم قوجا كده طوت یعنی بنی محكم به لویه
 چك تا كم سحر و قنده سنك با نكدن یعنی
 به او كدن جوان قائم یعنی بنی محكم سینه به
 چك تا كم بیکدن جوان اولایم (خیر و بالا
 بنی ای شربین حرکات * ناچو حافظ
 ز سر جان و جهان برخیزم * م) بالا بونده
 بوی مناسبه در كه حرف تمایل * محصول
 بیت * قانی و بوی کوسترای مقبول
 حر کتلی جوان تا كم حافظ کی جان
 و جهان سودا سندن قائم یعنی بنی جان
 و جهانانه قائم قافله حاصلی قدك کوروب
 حیران اولایم و جان و جهان هوا سندن كم
 دیمكدر (وله ابضا) (نماز شام غریبان
 چو کره به آغازم * نوبهای غریبانه قصه
 بردازم * نماز شام غریبان اضافتی و تقدیری وقت
 نماز شام غریبان غریب لرك اخشام نمازی
 وقتنه معلوم اوله كه غریب لرك اخشام
 نماز سنك بشقه و قنی اولان امر با اکثر
 اخشام وقتنه مقرر اولان در اس اول
 چو نكندن نماز شام غریبان دیدی کر به
 اصلنده بکر به ایدی با ضرورت وزن
 ایچون حذف اولندی کر به به باشلم
 دیمكدر بوی بهای با حرف مصاحبت
 مو به ده کر به در امامان زدل کر به سیدر كه
 تر كیجه اكاه غودر لره یعنی بیت اوزره
 اغلق و مبالغه در غریبانه به اضافت
 بیانیه قصه بردازم قصه سید ایدرم
 قصه دن مراد مرید در برداریدن
 لغند محام ایكدر اما اکثر ایچو ادوات
 مناسبه استعجال ایدر لركه كم
 قصه برداردر لر قصه خواه بردازم فعل
 مضارع حكلم و حده دره محصول بیت *
 غریب لرك اخشام نمازی وقتنه چو نكه
 کر به و بکایه باشلم غریبانه مو به لره قصه
 و افسانه پیدا ایدرم یعنی غریب سر تیر
 پیدا ایدرم مصراع اولك مناسبه
 چو نكه کر به به باشلم دین مقصود پیشه

(بسیار بار و دیار آنچنان بکریم زار * که از جهان دورم سفر براندازم) بیاد بار و دیار با حرف مصاحبت و با حرف صله دیار دارک
جهید و اما بونک کبی بر در ملک متالند و متعطل در حرف بیان و دورم عطف نفسی قیلند ندر سفره اضافت لامیه در

﴿ ۳۷۶ ﴾

و انوار محمد بهی مشاعره الیه مشتم و متغذی و خطبات علیه الهیه الیه ملذذ ابکن
بونک کی اجل و اعظم دولت و عزتند جدا دوشوب بو غربت عاقله صد هزار دل
و حقار که کلوب نفس و شیطان و عوا و انواع بلا و اعدا لاله مبتلا اولدیم ایچون
بی کس وی مکان اولان بی نوا غریب لاله ایشام باشه تنک اولوب در دایله اغلددینی
کی بندهخی وطن اصلیه حقیقه من آرزو سیه چو نکه اغلغه باغیم غریبانه
فرقت و سوزله اولان فوج لمدن سرگذشتی ایشیدن مردوزن بنم خالده مرجه
فریاد و فغان ایدل

﴿ بیاد بار و دیار آنچنان بکریم زار * که از جهان دورم سفر براندازم ﴾

بار و دیار باده آنچنین زار و افر اغلیم که جهاندن سفرک راه و رسمنی رفع ایدم
(مفردات) (با) (لله) (بده) (یاد) ذکر خاطر (بار) (م) (دیار) (م) (آنچنان) (آنچنین)
(بکریم) (اغلیم) (زار) (فضاله) (از) (من) (جهان) (م) (ره) (بول) (رسم) (عادت)
(سفر) (م) (بر) (یوقاری) (اندازم) (آتم) (معنی اشارتی) (آنچنین) (وطنده) (اولان) (بار)
و فادار و راحت شهر و دیار بر انوار خاطر کلد کجه بردخی اول عالم علوی به و صتم
میسرا و لهی دیوار قدر کثرت بکا ایل و آه و زار الیه اغلر که کوزمیشی طوفان اولوب
جهاندن سفرک راه و رسمنی رفع ایدم و کثرت بکاسبیله طی مکان ایدوب به کرم حقه
وطن اصلیه مه واصل اولورم

﴿ من از دیار حیم نه از بلاد غریب * همچا رفیقان خود رسان نامزم ﴾

بن محبوبک دیارندم غریب بلاددن دکلم ای همچن کبری بی کنندی رفیقلم به ایرشد
(مفردات) (من) (ن) (از) (من) (دیار حیم) (م) (نه) (دکلم) (از) (من) (بلاد غریب)
(م) (همچنا) (ای) (حافظ) (ناصر) (با) (لله) (بده) (رفیقان) (م) (خود) (کنندی) (رسان)
ایرشد (باز) (کبری) (م) (بی) (معنی اشارتی) (ز بران) نور محمدیه دن خلق اولوب
عالم ارواحده حضور حبیب الهده جیع انیس و اولیا الیه قیلر دم بولاد غریب
و مسافر خانه اولان دنیا اهلندن دکلم ای حافظ و ناصر اولان دم اطف و کر مکه
راه عشقه عفتات بخوفه زندن امین ایدرک کبری بی رفیقلم به وارواح
قد سیه ایچده ایرشد

﴿ خدای رآمدی ای دلیل رنمان * بکوی میکده دیگر ره رافرازم ﴾

الله ایچون برمدد الیه ای بونک قولا غوزی ناین میخانه محله سنده کبری علم قالد رم
و بوجلد (مفردات) (خدایا) (الله ایچون) (مددی) (برامداد) (دلیل) (م) (ره)
بول (نمان) (تا که بن) (بکوی میکده) (میخانه) (محله) (سند) (دیگر) (کبری) (علم)
سبحاق (برافرازم) (یو جلد) (معنی اشارتی) (ای) (وارث) (محمدی) (اولوب) (عاجز)
و در مانده وادی حیرت اولان بیچاره ره دستگیر اولیچی پیر شقیه و رهبرم حضرت
الله شفته سندی زمرمد و برعون و نصرت الیه که تاین بو غربت عالندن تحصیل
دولت عشق و معرفه الله الیه علم قالد برقی وطن اصلیه اولان عالم الست میخانه سده

﴿ ۳۷۷ ﴾

﴿ ۳۷۷ ﴾

بند انیس و اولیا الیه شراب خطبات الهیه و انوار ذات بیچونیه سیه لذت روحانیت
یو لطفمن ایچون تکرار رجوع و سلامت ایمانله لقاء الله وصول مرتبه من بوللم
و دولت اندیده نه ثابت اوللم

﴿ خردز پیری من کی حساب بردارد * که باز باصنی طعل عشق می بازم ﴾

عقل بنم پیر لکدن فچین حساب طوطه که کبرو بر طفل محبوبه عاشق اولشم (مفردات)
(خرد) (عقل) (در پیری) (فوجیه) (انده) (من) (بی) (کی) (قیان) (حساب) (م)
(بردارد) (طوطه) (باز) (کبرو) (باصنی) (بربت) (الیه) (طفل) (م) (عشق) (م) (می بازم)
اولی شام (معنی اشارتی) (اسرار) (و حالات) (عشق) (الهیه) (ادرا) (کده) (عقل) (مغیر)
و سر کرد اندر شمدی بنم پر عشق اولد یقمدن فچین خبردار اولور که حق حجه
و معانی قولنه کمال ذوق روحانیت بخش ایش ایچون معنایی صورته کنوروب عقلی بر طفل
محبوب و نفسی بر طفل محبه صورنده آشکاره اظهار ایلوب اول طفل الیه عشق بازلق
روحانیت و بر که عقل اتی ادرا کده عاجزدر

﴿ بجز صبا و شام نمی شناسد کس * عزیز من که بجز باد نیست دما زام ﴾

صبا و شامدن غیری بی کیمه آکلرای بنم عزیزم که بادن غیری بنم صاحب یوقدر
(مفردات) (با) (لله) (بده) (جز) (غیر) (صبا) (شام) (فقط) (بی) (م)
بی (نمی شناسد) (آکلر) (کس) (م) (عزیز من) (م) (با) (لله) (بده) (جز) (غیر)
(باد) (یل) (نیست) (یوق) (دمناز) (نفس) (دوزخی) (م) (بنم) (معنی اشارتی)
(من) (لیق) (لبرف) (سر نجه) (نسخه) (صغری) (عالم) (کبری) (اولان) (انسان) (کامناک) (اسرار)
عجبه سنی و احوال اطفه سنی ضیا و شال کی رو ضات قلوب عاشقیه فبوضات
و نشو و نمای خضروات بخش ایدیمی ارباب روحانیت و صاحب اسرار و رفندن غیری
بر کیمه آکلرای بنم عزیزم ایچون اصحاب فیضدن و مظهر فعات فیاضدن غیری
بنم صاحب یوقدر

﴿ هوای منزل یار آب زند کانی * صبا یار نسیمی زخاک شیرازم ﴾

بارک معزک هوای یزم آب حیات در ای صبا شیراز علامه شدن بکار راجحه کنور
(مفردات) (هوای) (محبت) (منزل) (م) (بار) (م) (آب زند کانی) (آب حیات) (ما)
بز (است) (در) (صبا) (م) (یار) (کنور) (نسیمی) (بر راجحه) (ز) (من) (زخاک) (طیراق)
(شیراز) (م) (م) (بنم) (معنی اشارتی) (اول) (محبوب) (حقیقناک) (منزل) (محبتی) (و مقام) (معرفتی)
بنم آب حیات و بکا حیات ابدی بخش ایدیمی در ای فیض الهی و فعات ربانی وطن
اصلیه اولان عالم ارواحدن بکار نفس رحان و راجحه فیض بزدان کنور که دماغ
حام انکله مطر اولوب جانب قدس الهی بنم غیری به بر آن نظر ایلیم

﴿ سر شکم آمد و عیبم بگفت روی * شکایت از که کنه خازن غمزم ﴾

کوزم باشی طشره کای و عیبی آشکاره سربلندی کیمین شکایت ایدم که غمزم خانکیر
(مفردات) (سر شک) (کوزم باشی) (م) (بنم) (آمد) (کادی) (عیب) (م) (م) (بنم)

﴿ ۳۷۸ ﴾

﴿ ۳۷۸ ﴾

(خردز پیری من کی حساب برکیرد * که باز باصنی طفل عشق می بازم) با حرف
مصاحبت صنی یا حرف وحدت طفل
صمدن بدل و باصنی عشق می بازم
عاشق ایدم دیمکدر * محصول بیت

عقل بنم پیر لکدن فچین حساب طوطه
یعنی پیر لکدن فچین حساب طوطه
محبوبه عاشق ایلیم یعنی پیرک و فتنه
چو نلق ایشنی ایشلم بس دقل
بنم پیر لکدن فچین حساب طوطه
و شام نمی شناسد کس * عزیز من که
بجز باد نیست دما زام (عزیز من منادی
که حرف ایلد دما ساز مصاحب

محصول بیت * ای بنم عزیز من صبا
و شامدن غیری کیمه آکلر زرا بادن
غیری مصاحب یوقدر یعنی اسرار ربانی
صبا و شامدن غیری به افشا ایلیم زرا
مصاحب و همراهم انلردن غیر کیمه
یوقدر انلر اید جانان سرینده مظهر
و عاشق لک ایدنی (هوای منزل یار آب
زند کانی) ماست * صبا یار نسیمی زخاک
شیرازم (منزل یاردن مراد شیراز در
شده کیم کشد بلزی پیور نسیم بونده
فوقو ایچون نجر بد قلمشدر و با حرف
وحدت * محصول بیت * بارک منزل
هوای یزم آب حیات در ایدنی ای صبا
بکا خالک شیرازدن بر قوفو کنور یعنی
کوی جانندن بی بر قوفو الیه مسرور
و شرف الیه (سر شکم آمد و عیبم بگفت
روی) * شکایت از که کنه خازن غمزم
چشمندن کادی و عیبی روی و سربلندی
بس کیمین شکایت ایدم که غمزم
اودنر یعنی غمزم اودنر ایدم که غمزم
کیمینه شکایت جائز دکادر زرا زام
زیاده فاش اولاق لازم کلمور

(بگفت) سوادى (روباروى) بوزيوز (شكابت) م (ازكه) كيدن (كنم) ايدم
(خانى) اوده نوب (است) در (غنازم) م (مناى اشارى) كچه عشق و محبتى
كنم ريادن و دل نغدن ابد در لکن سلطان عشق زورى و عاليق اراده موهوميدى
سلب ايدوب چكرم قائم دیده خون بارمدن بلا اختيار روان يتسكه كير او عيبى
آشكاره ابلدى امر ضرورى بى نجه كتم ايدم و كيدن شكابت ايدم بكمه غنازم ينه
خانه ام اينجند ندر

زچنگ زهره شنيدم كه صبحدم ميگفت * مرید حافظ خوش لهجه خوش آوازم *
زهره نك چنگندن ايشتمكه صبح وقتى دیدى خوش آواز خوش زبان حافظك
مریدی م (مفردات) (ز) م (چنگ) ساز (زهره) يلدز (شنيدم) ايشتم
(صبحدم) (صبح وقتى) (ميگفت) دیدى (مرید) م (حافظ) م (خوش)
م (لهجه) اسان (خوش) م (آواز) م (م) م (مناى اشارى) عالي مقام
و تواضع و انصاف نام اهلى بچند عارف بالله اسان ايشتمكه آشكاره دیدى حافظك
اطراف اسان غیبى ايله و خوش نظم و آواز له پسان اباد بكي اسرار شريعت
و طريقت و حقیقتك كلبك م (محب) و مشافهه كچه جله سى واردات
الهيده ايله پساندر

وله ايضا

هر چند پير و خسته دل و ناتوان شدم * هر كه كه بادروى تو كردم جوان شدم *
هر نه دكاو پير و خسته دل و ناتوان اولدم هر كه كه سنگ بوزى باد ايلدم جوان اولدم
(مفردات) (هر چند) هر نه دكاو (پير) م (خسته) م (دل) كوكل (ناتوان) قدر ترسز
(شدم) اولدم (هر كه) هر وقت (باد) ذكر (روى تو) سنگ بوزى (كردم)
ايلدم (جوان) بگيت (شدم) اولدم (مناى اشارى) اى رجن و رحيم و اى
غفار و كريم هر نه قدر پير ضعیف و نفس و شيطانك و سوسه و اغراسله پریشان القلب
و توجه و مشاهدت انوار الهيده قدر ترسز اولدم ايسه دخی (لا حول و لا قوة الا بالله)
خبرى سر نجه سنگ عون و نصرتك هر كه كه و هر نه وقتكه سنگ انوار معرفت
ذات بچيونكه استغراقه و وجه بقیه ايله سنى ذكرم ايدم (الابد كراهه تطيب القلب)
آيت كرمه سى سر نجه سنگ ذكر كراهه قلب سكونت و انس حیات بخشكاه لذت و قوت
بولوب جوان بخت اولدم

شكر خدا كه هر چه طلب كردم از خدا * رفته های همت خود كامران شدم *
خدايه شكر كه هر نه نسته كه خدا دن طلب ايلدم كندى همتك منتهای اوزره كامران
اولدم (مفردات) (شكر خدا كه) م (هر چه) هر نه (طلب) م (كردم) ايلدم
(از) م (خدا) م (پر) عالى (منتهای) نهابت (همت) م (خود) كندى (كامران)
مراد سوربجى (شدم) اولدم (مناى اشارى) حضرت الله صدهزار بار جود و شكر
ولسونكه كندى خدامدن هر نه مراد طلب ايلدم ايسه (علا الهمة من الايمان)

سر نجه

سر نجه كندى عالى همت اوزره مطلب اعلى و مقصد اقصى اولان و سات
الى الله و مشاهدت انوار جلاله دولته نازل و محضا كرم خدا ايله تجلى ذات
خدايه واصل اولدم

در شاهراه دولت سرمد بين بخت * با جامى بكام دل درستان شدم *
دولت سرمد شاهراهنده طالع مبارك لكبه شراب جامى ايله دوستك كوكل مراد ايله
اولدم (مفردات) (در) فى (شاهراه) او او بول (دولت) م (سرمد) ايدى
(با) للملايه (بن) بركت (بخت) طالع (با جامى) شراب قدح ايله (بكام دل)
كوكل مراد ايله (دوستان) م (شدم) اولدم (مناى اشارى) بچند الله دولت
ايدى و سمادت سرمدى شاهراهنده بهور الله سعى و كوشش و جان و باشم خدايكة
و طالع دولتم بار اولان بر كاتيله شفقت نطق الله اوزره جمع عباد الله هدايت و حصول
مراد ايله فوز باب اولسرى بطلب ايدى ايسه نظام و انبىاء كرامدن اولان
دوستك كوكل مراد ايله شراب عشق و معرفت الهى نوش ايدوب مستان
الهيده در اولدم

اي كابين جوان بردون بخت ركه من * در سايه تو بلبل باغ جهان شدم *
اي تازه كل فدائى دولت موهمن به كه بن سنگ سايه كه جهان باغك بلبل اولدم
(مفردات) (كابين) كل فدائى (جوان) تازه (بر) عيش (دولت) م (بخور) به
(من) بن (در) فى (سايه) كولكه (تو) سن (بلبل باغ جهان) م (شدم) اولدم
(مناى اشارى) (رايت ربي على صورته شاد امر د) حديث شريفى سر نجه اى عارف بالله
فوللربيه تذاذات متويه بخش ايدى كه نصرتك صورتك دخی لذت روحانى احسان
ايتمكك اينچون اسرار معنائى و انوار تجليات انواع صور مستند ايله اظهار و تجلى
و اعراض و جواهر ايله متعلقي قايى خالق و حكيم بچيونم بويده مشافهه دخی بخت
دولت عرفانك ثابت قدم ايدوب قبول ايله كه سنگ سايه اطف و معشكده بابل
باغ جهان عرفان اولدم

اول زخرف و صوت جهنم خير نبود * در مكتب غم تو چين نكته ار شدم *
اول جهانك حرف و صوت و بنم خير بوق ايدى سنگ غم مكنه بول نكته ار اولدم
(مفردات) (اول) م (ز) م (حرف و صوت) م (جهنم) م (بنم) خبر) م (زود) بوق
ايدى (در) فى (مكتب) م (غم) م (تو) سر (چين) بويله (نكته ار) نكته باججى (شدم)
اولدم (مناى اشارى) (ايسه كردنا و اصيحت عربى) كلامى سر نجه نجه ايدى
و ماده دلار محض كرمكدن و خزينه غيبكدن علوم و عرفان لدنيسه ل بخش ايدى
و حساب و عليم اول خالده كچه عاقل و عرفانك بوجها ندم خبرم بوق ايدى
يشه كندى كرم و احسا نكه سنگ غم عشقك مكننده بويله نكته دان و اهل
عرفان اولدم

زبان زمان كه فتنه چشت عمار سید * اين زمر فتنه آخر زمان شدم *

در شاهراه دولت سرمد بخت بخت * با جامى بكام دل درستان شدم *
اولان اضافت بيايدى در سرمدى اول
و بى آخر * محصول بيت * دولت سرمد
شاهراهنده بخت كندى بهمنى دولت
نكته جامه ايله دوستك كوكل مراد نجه
اولدم يعنى دوستك مراد نجه اولدم
زير طالع بكام ساعده ايدى (اى كابين
جوان بردون بخت ركه من * در سايه
تو بلبل باغ جهان شدم) كابين كل اوجاى
جوان صفت كلبه در دولت بيايد كه
حرف تعليل من هبتد و مصراع نانى به
امر هودر * محصول بيت * اى تازه كل
و جاعى دولت موهمن بى بختى دواندن
بهره مند و برخوردار اول زير ان سنگ
سايه دولت و جايكده جهان باغنه
بلبل اولدم يعنى سن بكانفات ابلل سايه
شاعر لكده داستان عالم اولدم (اول
زخرف و صوت جهنم خير نبود * در مكتب
غم تو چين نكته ار شدم) * محصول
بيت * اول جهانك حرف و صوت و بنم خير
بوق ايدى سنگ غم مكننده بول نكته ار
نكته دان اولدم يعنى جهانك اول خرد
و زركندن خبر دار دكل بدم اما سكا نانى
اولى نكته دان جهان اولدم سادى
بى پر * شفق ذوقون عالم ايلدى (از آن
زمان كه فتنه چشت عمار سید * اين زمر
فتنه آخر زمان شدم) * محصول
بيت * اول مائده نكده چشتك فتنه سى
بكايه شدى يعنى اول مائده نيريكه چشتك
بى مقنون ايلدى آخر زمان فتنه سنگ
شردن اين اولدم يعنى چشتك مقنونی
اولى غير فتنه دن عالم اولدم ديكر

اول زماندن که سنک چشت فتنه سی بزه ابرشده آخر زمان فتنه سنک شردن امین اولدم (مفردات) (ازان زمان) اول وقتدن (فته) م (چشم) کوز (ت) سنک (عسا) بزه (رسید) ابرشده (ایمن) سلامت (ز) من (شر) م (فته) م (آخر زمان) م (شدم) اولدم (معنی اشارتی) اول زمانکه یارب سنک نظر عنايتك و فیض و نجایا تكله (ان الذیك) ذا دخلا و اقریة افسدوها و جعلوا اعزاه اهلها اذله) آیت کریمه سی سر نبی سلطان عشق خانه قلعه کبر بچك کلی تملذت ما هوای محوالمیوب بحمد الله آخر زمان فتنه سنک شردن امین اولوب (لاهم فی اعوذك من فتنه آخر الزمان) حذر بی سر نبی سنک عشق صفتی شده اهل دنیا به الفتن من عفرظ اولدم

آن روز ردم در معنی کناده * کز ساکنان در که بر معنی شدم *

معنی قیوسی اول کون کولام او زره اجاش اولدی که بر معنی در کاهنک ساکنان اولدم (مفردات) (آن) اول (روز) کون (ردم) کولام او زره (در معنی) معنی قیوسی (کناده) آجاش (شر) وادی (از) من (ساکنان) (در که) حضور (بر معنی) (باباز) (شدم) اولدم (معنی اشارتی) قباب عزتده مستور اولوب (بدا الله فسوفی ابدیهم) آیت کریمه سی سر نبی وارث محمدی اولان بیکانه مباحه ابدوب در کاهنده ساکن اولدیغ کوندن معنی قبولی فتح و کناده اولوب آب حیات عشق و معرفت و ینایع عاوم و حکمت قلبدن اسان غیم او زره هر و روان اولدی

قسمت حوائتم بخیر ابات میکنند * هر چند کین چنین زدم و انجین شدم *

قسمت ازلی بی میخانه به حواله ایلر هر نه قدر که بویه او زره اولدم (مفردات) (قسمت) م (حوالت) تسلیم (م) بی (بخیر ابات) میخانه به (میکند) ایلر (هر چند) هر نه قدر (این چنین) یونجاین (زدم) او زرم (انجینان) انجیلین (شدم) اولدم (معنی اشارتی) ای زاهدانه به هم زی معذور طوط هر نه قدر بوزهد و صلاح صوری او زره اولدم معنی ایلدم الهی کتیدی همان معنوری و بران ابدیجی سلطان عشق کلوب بو ظاهر ملککی خراب ایتکله قسمت ازلی مده اولان میخانه عشق الهید به بی حواله و تسلیم ایلر

من پر سال و ماه نیم باری وفات * بر من جوهر میگذرد پیر زمان شدم *

بن سال و ماه پیری دکلیم بار و فاسر در بنم او زره عمر کی کبر اندن پیر اولدم (مفردات) (من) بن (پیر) م (سال) ییل (ماه) آی (نیم) دکلیم (بار) م (فی وفات) وفاسر در (بر من) بنم او زره (جوهر) عمر کی (میگذرد) کبیر (پیر) م (ازان) اندن (شدم) اولدم (معنی اشارتی) بن پر سال خورده دکلیم مادامکه عشق الهیه الیه جوان بنم لیکن اول محبوب حقیقی مستغنی عن العالمین در کان استغنائیدن بنم او زره نظر عنايت و رغبت و اتقائی اولوب عمرم انک عشق و معرفت منیر حجاب و غفلت ایلر کچه اندن ایچون بلم بو کلوب پیر صوری ضعیف و ناتوان اولدم

دو ششم *

دو ششم نوید داد عنايت که حافظا * باز آ که من به معنی کناحت ضامن شدم *

دون کیچمه عنايت حق بکا مشلق و بر دیکه ای حافظ کبر و کله که بن سنک کنهک عفو نه ضامن اولدم (مفردات) (دوش) دون کیچمه (م) بکا (نوید) مشلق (داد) و بر دی (عنايت) م (حافظه) م (باز) کبرو (آ) کل (من) بن (بالا) بیه (عفو) م (کنه) م (ن) سنک (ضامن) کفیل (شدم) اولدم (معنی اشارتی) (واذا جاءك الذين یؤمنون بآياتنا فقل سلام علیکم کتبکم بکم علی نفسه الرحه انه من عمل منکم سوء یجهالونه ثم تاب من بعده و اصلح فانه غفور رحیم) آیت کریمه سی سر نبی سنک عنايت حق بکا زده و بشارت و بر دیکه ای حافظ نو به و انابت و جبع ماسوی الله بدن رجوع ایلر کبرو بنم در کا عزته تضرع و نیز ایلر کله بن رحمت واسعه اله سنک کناحت عفو نه وعد کریم معنی سنجه ضامن اولدم

در دله ایضا *

این چه شور ست که در دور قری بنم * همه آفاق راز فتنه و شرمی بنم *

بونه غوغا در که دور فرده کوردم جله عالی فتنه و شردن طلو کوردم (مفردات) (این) بو (چند) نه (شور) غوغا (است) در (در) فی (دور) وقت سعد (می بنم) کوردم (همه) جله (آفاق) اطراف عالم (پر) طلو (از) من (فته و شرم) م (می بنم) کوردم (معنی اشارتی) (وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون) آیت کریمه سی سر نبی یارب بونه عجب سر در که هر کس باعث خلقتی مقتضا سنجه عبادت و اطاعت او زره اولی لازم ایکن بو قدر غوغا و غفلت و بو قدر جهالت و حب دنیا ایلر غوغا ایت که کوردم و جله اطراف عالم شرو فتنه و فسادله طواش کوردم نه حکمندر

دختر از همه جنکت و جدل بامادر * پسر از همه بد خواه پدری بنم *

دخترک مادرک بجه جنت و جدل و ارد بر سرک جله سی پدرک بد خواه کوردم (مفردات) (دختر) از (قبر) ترک (همه) جله (جنک) م (است) و اردر (جدل) غوغا (باما در) اناسیله (پسر) ترا (او غنارک) (همه) جله سی (بد خواه) کوتولک استیجیدر (پدر) بابا از نه (می بنم) کوردم (معنی اشارتی) دخترک و والده لینه مخالفت او زره حیاتی ترک المیوب جنت و جدل او زره در لو پسرک دخی پدرک بینه مخالفت او زره پدر حقته مر اعات و انک از ندن خوف ایتمیوب پدرک بینه ضرر و زیان و دائم قهر و عذاب خدایی اونو دب جیفه دنیا او جندن خیانت او زره درل

ایله از همه شربت ز کلابست و شکر * فوت دانا همه از خون جگر می بنم *

ایلهارک جله شربت کلاب و شکر در دانا زک غساننی جله جگر قاتندن کوردم (مفردات) (ایلهار) از (جنت) ترک (همه) جله (شربت) م (ز) من (کلاب) کل صوبی (است) در (شکر) م (فوت) غدا (دانا) عالم (همه) جله (از) من (خون) قان (جگر) م (می بنم) کوردم (معنی اشارتی) (بانی اضیق علی اولیائی و توسی

دو ششم *

دو ششم *

(آن روز ردم در معنی کناده * کز ساکنان در که بر معنی شدم *)
محصول بیت * اول کون بنم کولام
معنی قیوسی آجاش بیکه بر معنی در کاهنک
ساکنان اولدم یعنی پیر معانی ملازم
اولی معنی قیوسی کولام مفتوح اولدی
(قسمت حوائتم بخیر ابات میکنند * چندان
که ایچین زدم و انجینان شدم) قسمت
یعنی قسمت ازلی بخیر ابات با حرف صله
محصول بیت * قسمت ازلی بی میخانه به
حواله ایلر ایضا نصیبیم میخانه به صلا
هر قدر که صلاح او زره اولدم فال او زرم
ایسه و بی صلاح اولدم ایسه نه کیم
ترکیده هر قدر اشته او زرم و یوقاری
او زرم دیرل معنی هر نه قدر که قدر ازلی
تعیین ایلشدن اول ایلر او زرم هر قدر که
اشافی او زرم و یوقاری او زرم (من پر سال
و ماه نیم باری وفات * بر من جوهر
میگذرد پیر زمان شدم) * محصول بیت *
بن ییل و آی قوجده سی دکلیم معنی چوق
باش بشامش قو چه دکلیم بلکه باری
وفادار که بنم بامدن عمر کی کبیر انجیلین
و بر اولدم حاصلی بار و فاسر اولوب باندن
انفاس من کبیر یکچون بی پیر ایلدی

(دو ششم نوید داد عنايت که حافظا *
باز آ که من به معنی کناحت ضامن شدم)
محصول بیت * دون کیچمه عنايت
خدایا بکا زده و بر دیکه ای حافظ هوا
و هو سدن رجوع ایلر که بن کنه هارک
عفو نه کفیل اولدم یعنی ماسیدن
توبه و رجوع سندن و عفو نه کفالت
بدن حاصلی سن توبه ایلر الله تعالی توبه کی
قول ایلر (وله ایضا) (این چه شور ست
که در دور قری بنم * همه آفاق
براز فتنه و شرمی بنم) شور نبی معنایه
کلور بونه قر شلق مراد در معنی
غوغا و فتنه که حرف رابط صفت آفاق
اطراف دیکدر * محصول بیت * بونه
غوغا و قر شلقدر که فر دورده کوردم
جبع آفاق فتنه و شردن طلو کوردم
خواجه بو غری خروج نیورده و دور شد
که بر عظیم فتنه در که اندن او زره
اولم (دختر از همه جنکت و جدل
بامادر * پسر از همه بد خواه پدری بنم)
بد خواه وصف کر کبیر و عدو و منافق
بد ره اضافتی اسم فاعلک مفعول
اضافتی قیلندندری بیعت پسران مفعول
اولی و بد خواه مفعول ثانیه * محصول
بیت * قز لکاماری ایلر ایشی هب جنک
و جدل و رواج غلبه جیما بیارینک
دشمنی کوردم حاصلی عاقلک قر شلقدر
کتیچدر (ایلهار از همه شربت ز کلابست
و شکر * فوت دانا همه از خون جگر می
بنم) * محصول بیت * ایلهارک شربت
کلاب آبر شکر دند ر امادانارک قوی
و آ زغنی خون جگر دن کوردم

و رفاهی علی اعدائی) حدیث قدسی میسر نیجه مطلوب نفس اولان جهلا و حضرت
 الهک عشق و معرفتدن غافل اولان اهل هو اکند و زین حقندن دور و مجبور
 ایدیمی مال و جاه دنیا و کلاب و شکر کی لذات شهنات نفسانیله توسع اوزو
 سرور و نعمه در و و حضرت الهه یقین اولوب لذت عشق و معرفه الهی
 و ادواتی مشاهده انوار جمال الهی بولان عارف و داناتر حظوظ نفسانیه بی بر اغوب
 در دو غی و جگر فانی غذا امتشار در

اسب تازی شده مجروح بزربالان طوق زین شده در گردن خرمین
 هر بی آت مفراتند باغر اولش آتون طوقه بی جله خربو بنده کوردم (مفردات)
 (اسب تازی) هر بی آت (شده) اولش (مجروح) یاره لی (بزربالان) سمر آتند
 (طوق زین) آتون طوقه (شده) جله (در) فی (کردن) بیون (خرم) می نیم (کوردم)
 (معنای اشارتی) عاشق اسب تازی کی جهلا اکبر بولنده ریاضات و مجاهدات و انواع
 بلیاته تحمل اوزره و امانت الهی اولان شریعت و طریقت و حقیقت یوکاری آتند بیون
 و مجروح القلب اولش در سالک و عاشقک همان مجردهای و هوایه و تشبه صورته
 زعم ابابوب عوام طریقت اولان لایزال و موم و معرفت سالک اولان خرافات و بیاس
 فاحشه را الهی زنی و در باوجه و دست و پا صلاحت مشایخ کبار الیه کتار و انواع
 هوار الیه خن بر آو جیسی کی دائما صید عوام کا هوا و مشغول در

چند حافظ بشنو خواجه بروی کی کن که من این بند به از کج کهر می نیم
 حافظت بندی قبول الیه بوی ای کنی ابلک الیه کن بویندی کوه خرنه سندن
 یک کوردم (مفردات) (بند) (نصح) (حافظ) م (بشنو) ایش (خواجه) م (رو)
 کیت (نیکی) ابلک (کن) الیه (من) بن (این بند) یونصهی (به) یک (از) من (کج)
 خرنه (کهر) م (می نیم) کوردم (معنای اشارتی) ای سالک راه عشق خدا حافظت
 بو واردات الهیه الیه اولان نصیحتی قبول الیه (احسن کما احسن الله الیک) آیت کریمه سی
 سر نیجه کند و که طاعات و عبادات و تحصیل عشق و معرفت الیه و غیر یاره (ان دین
 النصیحة) الخ حدیث شریفی سر نیجه نصیحت خیر الیه و اراده راه حقه ابلک الیه که
 بویندی بن جواهر خرنه سندن یک واحد حسن کوردم من الله بیکات نصیحة العارفين

حرف النون

افسر سلطان کل پیدا شد از طرف چمن مقدمش یارب مبارکباد بر سر و سمن
 کل سلطانک تاجی چمن طرفندن پیدا اولدی یارب سر و سمن اوزره اتم مقدمی
 مبارک اولسون (مفردات) (افسر) تاج (سلطان) م (کل) کورد (پیدا) ظاهر
 (شد) اولدی (از طرف چمن) یا نیجه طرفندن (مقدمش) اتم کله سی (یارب)
 م (مبارک) م (یاد) اولسون (بر) علی (سر و) م (سمن) بیاض کل (معنای اشارتی)
 بحمد الله سلطانک حقیقت اولان محبوب بی نظیرک آثار مجلیسی و انوار قدسی
 روضه قلوب طرفندن ظاهر اولدی یارب اول انوار الهیه نک روضه قلوبه دخولی

(اسب تازی شده مجروح بزربالان) طوق زین شده در گردن خرمین
 بالان سمره در لوطو فی حلقه یعنی یو یونه طاق قدری نسته * محصول بیت * هر بی
 آت مجروح اولش سمر آتند یعنی باغر اولش اما التیونلی حلقه بی هب
 جاربو بنده کوردم یعنی اعالی فی ادائی مقامند و ادائی فی اعالی مقامند کوردم
 (بند حافظ بشنو خواجه بروی کی کن که من این بند به از کج کهر می نیم)
 * محصول بیت * حافظت بند کج کهر می نیم * محصول بیت * حافظت بند کج کهر می نیم
 ایش ای عزیز و ابلک الیه بزربان بویندی کوه خرنه سندن یک کوردم
 یعنی سوز کهری طاش کهر ندن عزیز و شریف در (وله ایضا) فی حرف النون
 (افسر سلطان کل پیدا شد از طرف چمن و سمن) افسر سلطان کل اضافتسری
 بیاضه ل در طرف چمن لامید مقدم مصدر معنی در قدیم مناسبه بو ذکر اولان
 قصه شاه منصورک بنده نخته جلوس ایلد بیکدن کتار بندوز بر شاه منصور ن
 ترکده شراز ماکتبی بر کره المشرایدی تکر ارمکر عظیم جمع ایدوب حدوسی
 قهر ایدوب نخت سلطنته جلوس ایلدی سر و سمندن مراد اعیان مملکت در
 * محصول بیت * کل سلطانک تاجی چمن طرفندن پیدا اولدی یارب قدوسی
 سر و سمنه مبارک اولسون معلوم اوله که شکوفه نک بادشاهی کلسد راول
 جهند در که خواجه اکا افسر اثبات ایلدی

(خوش بجای خویش بود این نشست خسروی * تانیند هر کسی اکنون بجای خویشن) باحرف ظری
 و اضافت لامه در خویش کنیدی بود ادات خبر کنیدی برنده در دیک اولور نشست لفظ مشترک در اورط و زین و فعل ماضی بنده
 اما بنده نشستگاهدن محققدر نخت معاشه خسروی باحرف نیت باحرف تعلیل * محصول بیت * خوب کنیدی برنده در
 بودادشه منسوب او طورش و یا او طور ارجق تهر کس شندی کنیدی برنده او طوره یعنی ترکزه امور سلطنتی بطوب نخته مستحق
 دکالرایدی اما شندی نخت لایق و مستحق

هقل و روح از اوزره مبارک اولسون و کوکل سعادت دارین ابله شرفیاب اولسون

خوش بجای خویش بود این نشست خسروی
 تانیند هر کسی اکنون بجای خویشن

بو پادشاهانه جلوس اطاعت کنیدی برنده اوادی تهر بر کیسه شندی کنیدی برنده او طوره
 (مفردات) (خوش) (لطیف) (بجای خویشن) کنیدی برنده (بود) ایدی (این) بو
 (نشست) او طوره (خسروی) پادشاهانه (ن) حتی (نشند) او طوره (هر کسی) هر
 بر کیسه (اکنون) شندی (بجای خویشن) کنیدی برنده (معنای اشارتی) پوشان
 حقیقت اولان عارف بالله لک خدا فی غلبای اسرار علوم لایق بنده قلوب
 مسوده زی کنیدی برنده و کنیدی مقامند انس حلقه مطمن و مقام تکبینه
 استقرار انوار ذاتیه الهیه خوش منکر اولدی تا که هر بر مرید صاد فی
 انوره نیت ابله کنیدی مرتبه سن یلوب (رحم الله امره) عرف قدره و لم یتم
 طوره (سمره مظهر اوله

خاتم جهر ایشارتده بحسن خاتم کاسم اعظم کرداز و کونه دست اهرمن
 جم خاتمه حسن خاتمه الیه بشمارت و بر زرا اسم اعظم اندن شطالک الی قصه
 ایلدی (مفردات) (خاتم جهر) سلیمان علیه السلام خاتمه (بشمارت) (شده) (ده)
 و (بحسن خاتمه) عاقبت سلامت کبلیه (اسم اعظم) م (کرد) ایلدی (ازو)
 اندن (کونه) قصه (دست) ال (اهرمن) شصان (معنای اشارتی) حضرت
 سلیمان علیه السلام شمر جی بر کره خاتم مبارکین حبله و مکره اخذ و معرفت ایدوب
 ملک سلیمان متصرف اولد قدره صکره حضرت سلیمان علیه السلام بلا توقف اسم
 اعظم الیه استعانت درگاه عزت ایدوبک بنده خاتم انه کلوب اسم اعظم بر کانه بر مدخی
 زوال خوفندن امین اولش در اتم کی شول عارف الله که (الایذ کر الله قطعتن انلوب)
 آیت کریمه سی سر نیجه ذکر الله بر کانه قلبی حضرت الهک ذکر و عشقه سکونت
 بولد قدره صکره (یا ایها النفس الطمئنة ارجی الی ربک راضیه مرضیه فادخلی
 فی عبادی و ادخلی جنتی) سمرنه مظهر الیه جنت عرفه داخل و وجود ملکینه
 نصره فیه نائل اولوب حسن خاتمه الیه بشمارت حبله و مکر ندن کلی امین
 اولسه کر کدر

تا بد مهور باد این خانه کز خاک دوش هر نفس بایوی رجانی وزد بادین
 تا بد بوخانه مهور اولسون که آت فیوس خاکندن بادین هر نفس رجانی را بحد سبله
 اسر (مفردات) (تا بد مهور) م (یاد) اولسون (این خانه) بواو (از) من
 (خاک) طعیراق (در) قیو (ش) آتک (هر نفس) م (بایوی رجانی) رجانی
 قوقوسبله (می وزد) اسر (بادین) من بلی (معنای اشارتی) اول فیض الهی
 بخش ایدیمی خانه نیکی خدا اولان عارف بالله ملک قلوبی خانه سی تا بد مهور
 و بر فرار اولسون زرا اتم قیوسی خاکندن و انلک قهر باندن هر نفس (ای لاجد

بویندی پس هر کس برنده او طور سون
 یعنی وزرا و قضات و عساکر و دفتر دارل و سایر
 ارباب دیوان هر کس برنده او طور سون
 دیگر در (خاتم جهر) ایشارتده بحسن خاتم
 * کاسم اعظم کرداز و کونه دست
 اهرمن (خاتم جهر) مراد مهر سلیمان که
 دیوارک بریسی بر حبله الیه آتی سلیمان
 آتشدی بعده الله تعالی نه ای حضرت سلیمان
 مبرایادی نه کیم بعض قصص انبیا
 مفصل بیان ایشار حاصلی خواجه شاه
 منصورک نخته جدا دوشوب بنده مالک
 اولد یعنی حضرت سلیمان که مهر دن
 آریابوب بنده مالک اولد یعنی تضرع بیور
 بونده اهر متدن مراد دیور * محصول
 بیت * حضرت سلیمان خاتمه حسن
 خاتم و عاقبت خیر نخته ایشارت و بر زرا
 اسم اعظم اول خاتمه دیوارک الی کونه
 ایلدی یعنی دیور لایق اوادی ایچون
 بنده سلیمان مبرایادی بونده ترکه
 بر دیور مشایه اولد یعنی ایچون ملک
 شیرازی الله تعالی اندن شصان ایدوب
 شاه منصوره عطیه ایلد بیکه لایق
 و مستحق در (تا بد مهور) بادین خانه کز
 خاک دوش * هر نفس بایوی رجانی میوزد
 بادین (تا بد مهور) غایت ایچون در
 ابدی اننها خانه من مراد شاه منصورک
 سر ایدر کز که حرف تعلیل و مایه ایدی
 مصرع ثانی به مرهون منبر خانه به
 راجه در نفس مقام ایها مده و اقدرد
 باحرف مصاحبت بوی رجانی مراد
 ریح رجانی نه کیم حدیث شریفده
 واقعدر * ای لاجد ریح ال جان من قبل
 المین * خواجه شاه منصور ی اویس
 قرنی حضرت تری نخته ایدوب یو حدیث
 شریفی تری نخته ایدوب یو حدیث
 زرا شاه منصور علمان ایشار بوی رجانی
 و بادین اضافتی لامه ل درمی بونده حرف استمرار و زدن فعل مضارع مفرغ غائب بوی رجانی مراد بوی حدیث شریفده
 بویله بیور مش اهل تاویل خواجه نک بوی رجانی بیور یعنی دلالت ایدر که حدیث شریفده ریح بوی معنای در * محصول بیت *
 ابد که مهور اولسون بوی برای زرا بوی مبارک قیوسی طیرا نختن دایم بوی رجانی بایوی عیال و کرامت ظاهر او اوز

(شوکت پور پشک و تیغ عالم کبریا * در همه شهر نامها شد داستان انجمن) شوکت لفظ عربی در شدت خوفه در ایام پوریه بر رده
گاه حدت و گاه عظمت معنایند اسم مال ایدر پوریه اضافتی و پورک پشکه لایه در پوریه را در فرزند در اوغل معنایند
پشک بای عجمیک و شینک قهقهه لایه اعلام رجالدند بر مشهور و عیار او غربت اسمیدر و پور پشک بر زیاد بهادر اوغلی
ظهور ایدر ایام سابقه ده تیور کبی و قزلباش کبی از اجاق زمانه، چوق مملکت مالک ارادی پس یونک بهاضتی زمانه
و اندانکره یونک عظمتی و شوکتی خصوصه کتب تواریخ یازندی و شاهنامه یازندی مذکور تیور و قزلباش خصوصه
یازندی کبی تیغ عالم کبریا در عالم کبر

وصف تر کیمیدر کبریدن عالم طریقی
معناست یعنی عالمی آلوب مالک اوفی دیکدر
* محصولیت * بشک اوغلتک شک
وعظمت واک عالم فتح ابدی قلمی
جمع کتب تواریخده وشهنامه زرد بحال
دامتاید یعنی بحالده اوقور وسو بلور
خواجده طرافله شاه منصور ترکده
ترغیب پور یعنی سنده انارده ده اولان
قدرت و مکنش وار همان شک که تواریخ
وشاهنامه ده داستان انجمن اوله زن
(خک چو کانی چرخ رام شد در بر
زین * شهسوارا چون بهمان آمدی
کوبی زن) خک پوزآت وکوک آت
معناستده مستعدار چو کانی باحرف
سبت چو کانه منسوب آت که آنکه
چوکان او بونی او بنار مصرآتی و شام
و بغداد آلمی که خرید و بونی انارله
او بنار هر آنکه چوکان و خرید او بنار
خک چو کانی چرخ اضافلری بناید در
چرخ تاسی معنی جهشتن راسه
مصرف در زبانده در حرف نا کبر
زیرین اضافتی معناه در در زیرین
تقدیرنده شهسوارامادی چون حرف
تعلیل چرنکه معناه در بهمان باحرف
صله کوبی باحرف و حدت کوبیدن مراد
بر عاقل یعنی رعسل طوبی چای حاصلی
برایش ایشله که علامه داستان اوله سن
* محصولیت * فلک خک چو کانی
یعنی فلک آتی شک ابرک آتده رام اولدی
یعنی فلک سکا طبع اوادی وسندن بکار
ایمادی ای بادشاه چونکه چوکان او بنایق
میدانه کلک ای چو کانه تخت سلنه
قدم بصدک فتح مالکه مشغول اولنا که
ملاده متکده آتک تواریخ وشهنامه زرد
مسطور وسد کور اوله حاصلی شاه
منصوری فتح همانکه ترغیب ایدر (جو بیار
هلاک را آب روان شمشیر است * نودرخت
صدل بنشین بخندخواهان بکن)
جو بیار نغذه ابرماق کناری درخت
عدالت ابله و بدخواهرک یعنی ترکه که کور
سنگ شمشیر کدر یعنی ملکیت تیغدن حی
درختی دیک و بدخواهرک کوکی فاز یعنی
قصر مالک عدالت ترغیب اید

(بعد ازین نشکفت اگر اینکشت خلق خوش است • خیر داز صحرای ابرج نافه مشک حق) نشکفت لون حرف فی شکفت شکفت کسری
وضعیله لفظ مشترکدر چپک اطلاق عجبلی مصدری شکفتن و شکفتیدن کاور با حرف سبب و با حرف استعانت نکفت لون قهوی و کاف
هر بینک مکنونه و هانک قهیله آخرک طائلی قوقوسی که اطفاغه واقع اولور و علم و حسب باندن مستعمل لغتد و خلقه اضافتی لاییدر
محاذ او خلقک خوشه بیاید خیر دفعل مضارع مفرد ثانی فالقار یعنی پیدا اولور و معنایسته صحرای ابرج بیاید ابرج کسر همزه و جیم
معجمه الیه شیراز الیه لا رما بینده بر صحرانک اسمیلسر که طیراخی ششور در که نیاتات یتز حاصلی برا و تسز صو سز بر در
* محصول یت * یوند نصره • عجب

(بعد ازین نشد گفت اگر بانهکست خلق خوشتر از صحرا می ارج نافه مشک ختن
 و ندنصرکه عجب دکلر اگر سنک اطیف خلقک رابعه سیله ارج صحراسترن مشک
 دتن نافه سی حاصل اوله (مفردات) (بعد ازین) بودند نصرکه (نشکست) عجب
 کلر (اگر) م (با) لاله سیله (نکست) آفر رابعه سی (خلق) اخلاق (خوش)
 (است) در (خیزد) طفر (از) من (صحرا) م (ارج) بر صحرا در (نافه)
 کوک (مشک) م (ختن) مملکت (منهای اشارتی) ای پیر عارف و لطیف سنکه
 اذن الله تعالی بطالب صادق نظر و همتک احسان الیوب خانه قلبه نور عرفه الله القا
 بتمکله و اولک شروع فساددن امین اید من بودند نصرکه (اذا دخل النور فی القلب
 فتنقح و انفسح) خبری در نتیجه عجب دکلر اگر سنک اطیف اخلاق حیدر
 رابعه سیله ارج صحراسترنه مشک ختن نافه سی حاصل اوادبخی کی طالب صادق
 قلبه درج رحان حاصل اوله

ایراد بیلتر نمکد له مخاطفت البلتر (استشار مؤمن) مشاور و مؤتمس کیمه ضررو بلاد
بو حدیث شریفک معانسه واصل دکل ایمش (ای صبا بر صافی) بزم انابک عرضہ دار
انابک لقمہ جلہ اللاک معانسه در اما اولو پادشاہ معانسه ده استعمال ایدر ز عرضه
زرافشان پایہ جرعہ یاحرف وحت و ہمزہ حرف توسل * محصول بیت * ای صبا انابک
ناکم اول زرافشان جامدن بکا بر جرعہ بشلیہ بیتدن مراد حسن طلبدر

احسان اید (مفردات) (ای صبا) م (بر) علی (سانی) م (زم) مجلس (تالک)
 پادشاه (عرضه) افاده (دار) طوت (تا ازان جام) اول قد حدن (زرافشان)
 التون صاچچی (جرعه) م (همزه) وحدیه (بخند) احسان اید (عین) بکا
 (معنی اشارتی) ای فیض الهی و تفجعات ربانی اول سلطان حقیقت خلیفه سی
 و امینی ساقی کوثر عشق الهیسته عرض افاده ایله تا که اول زرخا صافی
 اولان جام قلبدن بره بر جرحه شراب لایزالیدن بخش ایله

وله ایضا

ای نور چشم من سخی هست کوش کن چون ساغر پرست خوشان و نوش کن
 ای بنم کوزم نوری بر سوز وارد استماع ایله چونکه سنک قدحک پر در ایچور و ایچ
 (مفردات) (ای نور) م (چشم) اکوز (من) بن (سختی) بر سوز (هست) وارد (کوش کن)
 دکل (چون) چونکه (ساغر) قدحک (پراست) طواوود (نوشان) ایچور
 (نوش کن) ایچ (معنی اشارتی) ای بنم کوزم نوری سالک و صادق و مظهر
 صلی و معرفه الله اولان عاشق بر سوز بر پند جگر سو زوار در بندن استماع ایله
 (خبر الناس انهم لنا) حدیث شریفی سر نیجه چونکه سنک فایک قدحی شراب
 عشق الهیه و تفجعات ربانیه و علوم لدیه ایله طواوود در شفقت خلق الله اوزره خالصا
 اوجه الله و موافقا لکتاب الله خانی راه حق ارشاد و کندو که دخی طاعات الهیه
 معناد ایلایوب لذات عشق خدایی و ذوق ایمانی طادوب و غیره دخی طاساندن می ایله
 دلشاد اوله سن

پیران سخن ایچر به گویند گفت هان ای پسر که پیر شوی پند کوش کن
 سکادیم پیر سوزی تجربه ایله سو بلر آکا اول ای پسر که پیر اوله سن پندی استماع ایله
 (مفردات) (پیران) م (سخن) سوز (با) آکا (پیر) م (گویند) دیر
 (کتم) دینم (ت) سکا (هان) آکا اول (ای پسر) ای او غل (پیر) م (شوی)
 اوله سن (پند) نصیحت (کوش) قزاقی (کن) ایله (معنی اشارتی) ای جوان
 بخت اولان یار سکا دیم پیران طریقت و مشایخ حقیقت کلامی وارد الله سو بلر
 دیر که ای پسر آکا دل اول اهل الله کلمات قدسیه لری استماع و عمل ایلو انلرک
 مقال و حالر بله حال تحصیل ایله که سن دخی بر پیر روشن ضمیر اوله سن

برهوشمند سله نهاد دست عشق خواهی که زلف یار کنی ترک هوش کن
 عشق الی عقل اوزر زنجیر قومی ایسترسک که یارک زلفی جکه سن هوشی ترک ایله
 (مفردات) (بر) علی (هوشمند) عقلی (سله) زنجیر (نهاد) قومی (دست)
 ال (عشق) م (خواهی) ایسترسک (زلف) م (یار) م (کنی) جکه سن (ترک) م
 (هوش) عقل (کن) ایله (معنی اشارتی) عقل معاش اهل تدبیر معاشده و تعمیر صورتده
 اولد قبحه حالات عشقه مقید و اسرار عشق الهیه به مطلع اوله سن ایسترسک که
 صفات الله ایله اتصاف و اسرار عشق الهیه به انکشاف حاصل اوله همین عقل معاشی

ترک

وله ایضا) (ای نور چشم من سخی هست کوش کن * چون ساغر پرست بنوشان و نوش کن * محصول بیت * ای بنم کوزم نوری بر سوز وارد در دکل اول سوز مصراع ثانیک مضمون پیر چون ساغر ک طلو در ایچ و ایچور یعنی چونکه سکادوات ال و برهوشد همی پیر خواجه ک او باب دولته پندیر (پیران سخن) ایچر به گویند گفت * هان ای پسر که پیر شوی پند کوش کن (پیران) سخن گویند که مقول ایچر به با حرف تخصیص گویند متعلق گویند خبر مبتداء در گفت ناخبر خطاب مقول گفت جازر در که جمیع مافیل اوله و جازر در که مصراع ثانی اوله * هر حال طریقیه هان اسم فعل در زو دباش * معنایه یعنی تیر اول که پیر شوی * شومایق قبیلند * محصول بیت * پیر سوزی تجربه ایله سو بلر یعنی براننده تجربه سوز سوز بن سکا سو بلدم یعنی سکا سو بلدیکم سوز بنم ایچر پند ایدی صفین ای اوغل که پیر اوله سن یعنی نه کیم پیر اوله سن نصیحت دکل حاصلی ترک نصیحتن صفتین بوند * پند د ن مراد مملکت مصراع ثانی پندیر (برهوشمند سله) نهاده دست عشق * خواهی که زلف یار کنی ترک هوش کن (دست عشق لایمید در مجازا ترک هوش مصدرك مفعول اضافه) اضافتیدر * محصول بیت * عشق الی عاقل کیمیه اورم دی یعنی عشق و عقل اضداد دندر پس ایدی عاقل عاشق اولر یعنی عشق عاقل کیمیه تعاقب ایلر زیرا عاشق مزیجی عاقل مزاجندن غیر پیر ایدی ایسترسک که یارک زلفی جکه سن یعنی زلف یار سنک الکنده اوله عقلی ترک ایله حاصلی عاشق اول

(تسبیح و خر قد لذت منی بخشود * همت درین عمل طلب از می فروش کن) لذت منی لایمیه و یاحرق مصدر همت طلب کنک مفعول صریحی و از می فروشت غیر صریحی طلب مصدر در معناده کنه مقیددر طلب کن تقدیرند * محصول بیت * تسبیح و خر قد یعنی صوفیای که و سی معنایه ک لذتی بخشان بوعلمده همتی میفروشدن طلب ایله یعنی مستلک لذتی خسارندن حاصل اولور زهاد و عباددن حاصل اولر علمدن مراد مستلک لذتیدر (پادوستان مضایقه در عمر و مال نیست * صدجان فدای یار نصیحت نبوش کن) عمر دن مراد جاندر فدای یار مصدر رک مفعول وانه اضافتیدر و یارک نصیحت نبوشد بیایه نصیحت نبوش و صف تر سکیددر نبوشیدن دیکلمک معنایه فدای یار معناده کنه مقیددر فدای یار کن تقدیرند * محصول بیت * جان و مال خصوصتده دوستلره مضایقه بوقدر یعنی دوستلره مال و جان فدا ایلکده مضایقه جائز دکلدر یوز جان نصیحت دیکلمک یاره فدا ایله یعنی دوستلردن مال و جان دریغ ایله بشدن نصیحت ابشت که یوز جان سکا فدا اولون (درا عشق و سوسه اهرن بیست * هس دار و کوش دل بدام مبروش کن) هس هوشدن محققدر و اولک حد فیله هس دار عقلک او یار و او حرف عطف کوش دل لایمیه در مجزایام سروس با حرف جمله و اضافت لایمیه در سروس فرشته درل کوش دل کنک مفعول صریحی و بدام مبروش غیر صریحی * محصول بیت * عشق بوانده شیطان و سوسه سی چوقدر عقلک او یار و کدکل قواغنی فرشته خبرنده ایله یعنی فرشته ک خبری کلام منز لدر اکا قزاق طوت وائی دیکلوب انکاه عمل ایله و شیاطین و ساوسندن حذر ایله حاصلی جانان خبرین دیکله و رفیق سوزین ایستخ (برک و نوابه شد و سناز طرب نماسد * ای چنک ناله برکش وای دف خروش کن) برک و نوا بونده مترادفاندر آرق و نعمت معنایه تبه شد فاسد اوازی تپاسدن محققدر که فساد معنایه در سناز طرب لایمیه در سناز دوزن و راق طرب شیک * محصول بیت * برک و نوا فاسد اولدی و شتک اسبابی و رانی قالدی پس ای چنک ناله چنک یعنی ناله ایله وای دف خروش ایله حاصلی برک و نوا فاسد

ترک ایلایوب قید ماسوا دن تجرد اوزره اوله سن

تسبیح و خر قد است منی بخشود * همت درین عمل طلب از می فروش کن
 تسبیح و خر قد سکا مستلک لذتی باغشاز بوعلمده همتی میفروشدن طلب ایله (مفردات) (تسبیح و خر قد) م (لذت منی) باصدر به (بخند) باغشاز (ت) سکا (همت) م (در) فی (ان) بو (عقل) م (طلب) م (از) من (می فروش) شراب صانعی (کن) ایله (معنی اشارتی) عقل معاشک مقصباتی اولان نفس و دنیا دن تجرد و یوبیکی رأس خطیبه فی ترک ایلدیکه بحر دقت و صورت محض اولان تسبیح و خر قد سکا حضرت اللهک شراب عشقه مستلک لذتی و عشق و محبتک اسرار و حالننی بخش ایلر بو اذات و اسرارک حصونده مرشد کالمدن همت طلب ایله بوخه خود بخود انه ممکن دکلر

پادوستان مضایقه در عمر و مال نیست * صدجان فدای یار نصیحت نبوش کن
 دو سنلره عمر و مالده مضایقه بوقدر نصیحت قبول ایدی یاره یوز جان فدا ایله (مفردات) (پادوستان) دوستلره (مضایقه) منع و امساک (در) فی (عمر و مال) م (نیست) یوق (صد) یوز (جان) م (فدا) تسلیم (یار) م (نصیحت نبوش) نصیحت ایستد یچی (کن) ایله (معنی اشارتی) (تعاونوا علی البر و اتقوا) آیت کریمه سی سر نیجه بوراه عشقه دینک ظهیری و همتی اولان یار صادق قله عمری و مالی صرف ایلدیکه امتناع مضایقه بوقدر بلکه یوز جان دخی اولور سه نصیحت قبول ایدی یچی دینم معنی یار صادق فی الله فدا ایلرم

درا عشق و سوسه اهرن بیست * هس دار و کوش دل به پیام سروس کن
 عشق الهی بونده شیطانک و سوسه سی چوقدر عقلکی جمع ایله و کوش دل سروس خبرنده ایله (مفردات) (در) فی (راه) یول (عشق) م (و سوسه) م (هرمن) شیطان (یس) جوق (است) در (هس) عقل (دار) طوت (کوش دل) ک و کل قولاغنی (با) الالبده (پیام) خبر (سروس) ملک (کن) ایله (معنی اشارتی) بو عشق الهی بونده جنک شیطانک و سوسه مهلکه سنن غیری قوالیه و فاعلیه جنبه کوسنر انسان شیطانک و سوسه و اضلالی چوقدر عقلکی باشکه جمیع ایلایوب حذرو بصیرت اوزره اول و دائم حضرت اللهک در کا عزتده قضرع و نیاز ایله واستعاذه واستغفار ایله ملک معنایه ک خبری و صالح اولان یار صدق نصیحتی جان و ک و کل ایله استماع و قبول ایله

برک و نوابه شد و سناز طرب نماسد * ای چنک ناله برکش وای دف خروش کن
 رفا همت و نعمت ازیننی ضایع اولدی و سناز دوزنی قالدی ای چنک ناله چنک وای دف خروش ایله (مفردات) (برک) ازین و نعمت (نوا) نعمت و علم موسیقیدن بر پرده در (تبه) غریب (شد) اولدی (سناز) دوزن و تدارک و چالشی آتینی (طرب) سرور (نماد) قالدی (چنک) بر مشهور سازد (ناله) م (برکش) چنک (دف) م

اولدینته و سناز و اسباب طرب قالدینته مصیبت چکوب فریاد و فغان ایلک یعنی ذوق و شوق و طرب اسباب قالدینتی مام چکک نوا و سناز و طرب و چنک و ناله و دف و خروش مراعات نظیر صنعتیدر بویندک محققدر بعضلرک زیاده یار و تاویلاتی وارد که هیچ وجهه التفاهه لایق دکل

طی وقصر ایلوب شان جذبه رحمانه بنی مشاهدہ سندہ بحوالہ دی

﴿ دیدی دلا که آخریری وز زد و عالم * بامن چه کرد دید، عشوقه باز من ﴾

کور دکی ای کو کل که بیرلک وزهد و علم آخرنده بنم معشوقه باز چشمه بکانه ایلدی
(مفردات) (دیدنی) (کوردکی) (دلا) ای کوکل (آخر) (فوجداق) آخرنده (زهد)
م (علم) م (باغن) (بکا) (چه کردنه) ایلدی (دیدنی) کوز (معشوقه باز) معشوقه اچیبی
(من) (بنم) (معنای اشارتی) ای کوکل (لابضیع اجر المحسنین) (اولان حضرت الالهک
اطفی کور دکی که بیرلک وزهد و تقوی و علم و معرفت سعی و طلب آخرنده و چشمه
اتجق محبوب جانه آچوب ماسوی الاهدن قطع نظر ایلدی بکتم نتیجه سندنه کرم ایلدی

از آب دیده بر سر آتش نشسته ام * کوفتش کرد در دهه آفاق دامن *

کوزم باشند آتش اوزره او طور مشم زیر اجله عالمه بنم راز می کوز باشی فاش ابلدی
(مفردات) (از) من (آب دیده) کوز باشی (بر سر آتش) آتش اوزره (نشسته ام)
او طور مشم (که) زیر (او) یعنی کوز باشی (فاش) ظاهر (کرد) ابلدی (در)
فی (هده) جله (افاق) (العراف عالم) (راز) سر (من) یم (دهنای اشارتی) سینده
نالغده اشتعال ابلین آتش عشقه جگرم فانی صرا و لوب دیده بر شرفدن روان اولغده
کوزم باشند آتش اوزره او طور مشم که جله خلق عالمه بنم کوز باشی کوز می
کوز باشی فاش ابلدی

❖ کلمه بدلق زرق پوشم نشان عشق ❖ غم از بوداشت و عیان کرد راز من ❖

دیدم و با خرقه میلہ عشق نشانانی سترایدم کوزم باشی غمنازیدی بنم رازی ظاہر
ایندی (مفردات) (کتم) دیدم (با) انحلاسه (دل) خرقه (زرق) (ربا) (پوشم)
اورم (نشان) علامت (عشق) م (غمناز) م (بود) ایندی (اشک) کوز باشی
(عبان) ظاہر (کرد) ایندی (مضای اشارتی) صوفی زرقا کبی با خرقه میلہ
ورد و عصا و ہد ہدی فقایلہ سرور می تربین ایوب درویمد عطاء اللہ اولان آتش
عشق نشان و داعی سترایم دیش ایدم لکن علامت عشق اولان آہ پردرد
ورنک زرد و کوزم باشی غمناز اولوب بنم اسرار درو می اظہار ایندی

﴿مست پار و باد حریفان نمیکند﴾ ذکرش بیشتر ساقی مسکین نواز من ﴿﴾

بار مستدر ومصاص جابر بنی بادایز آتک ذکر خیر اولسون ای بنم مسکین نواز ساقی
(مفر دات) (مست) (م) (است) در (یار) م (یاد) ذکر (حریقان) مصاص جابر
(نیکبند) ایاز (ذکر) م (ش) آتک (با) الملائکه (خیر) م (ساقی) م (مسکین
نواز) فقیر او خشایچی (من) بنم (مضی اشراقی) (والله اعلم) واتم الفقراء
عزیزه کرم دسی سر بنجه اول محبوب حقیق عالم بدن مستغنی برغنی بادشاه در که
عزیز بنده قضرع و نیاز الیه دائما کند و بی ذکر و نعمت لرینه شکر الیه انیس و جلیس
اولان عبد بیچاره زبانی اطفیه یاد ایتزی می ایدر (والله يحب الصابرين)
آیت کرم می سر بنجه اول عاجز بیچاره و قهر بی نواز اطف و احسان

۴۴۴

98

داعا فیضی واصلدیرا خود یارک ذکر یی بخیر اواسون بنم مسکین نواز عاقیم

سو بھی محسوب دوست مناسبه
محصول بیت * کوردکی ای کو کل
که پیرلک زهد و علم آخرتد بکانه ایش
اینادی و مشوقه باز دبد * یعنی زهد
و تقوی و علم و پیرلک صو کندد دیدم
جانانی سکوردی و سن عاشق اولدک
ای کو کل و بنم باشه بلال کنور د بک
(ا ز آب دبد بر سر آتش نشند ایم *
کو فاش کرد در همه آفاق راز من)
بر سر آتش آتش ایزرنده دیکدر کو که
حرف تعلیل * محصول بیت * کوزم
باشندن آتش اوزره او طور مشم یعنی کوزم
باشندن محنت و غم و دشمن زیرا بنم راز
نهایمی جمیع آفاقه یعنی عالمه افاش ایلدی
حاصلی محنت و غم آتشد دوشدو کم آب
چشم راز نهائی فاش ایلد یکجور
یعنی خلق اغند یعنی کور و پ عشقی
اشکاره ایلد یکجور کونک کافنی بجمی
اعتبار ایلوب کرد انظیله فعل امر طوئان
و مناسبی دی بنم رازم دوکلی عالمه فاش
اولسون دین کیمسه کی طبع اولد بک
رازی بی فاش ایلش (کتم بقای زرق و بوشم
آشان عشق * غازیو داشت و عیسان
کرد راز من) * محصول بیت * دیدمکه
زرق و ریاحر قد سبیله عشق آتاشینی
سرایدیم اشک چشم غمازانی ایلدی
وراز عشقی فاش ایلدی حاصلی اشک
چشمک غماز اغندن شکا بندر (منست
بارو باد حرغان نمی کند * ذکرش خیر
ساقی مسکین نوازم) ذکرش شین خیر
اضمار قبل اندک رطیقده ساقی برادر
یا خود یاره بویله اولنجسه ساقی منادی
اولور مسکین نواز و صف ترکیبدر
نوازدندن مسکین اوخشیایی مناسبه
* محصول بیت * بار مندر و باد
مصا حبلربنی الکز ذکر خیره اولسون
بنم مسکین نوازا! فیک که اول دایما
بارانی باده خوشکوارله آکر یعنی بونلره

(خروش) فریاد (کن) ایله (معنای اشارتی) ظاهراً غذا ی روحانیت و لذت عشق و محبت حضرت احدیث بخش اید بجی یار صادق تادرو قلیل اولدی دل نازنده سرور و چشم بصیرنه نور بخش اید بجی حضرت الهلک عشق آتیشه جگری یانق عاشق قالدی ای همزبانن و دردی درماق اولان یار صادق دردن جدا اولقله بیلی یوکلش غریب عاشق همان درگاه حقه قصره و درددرون ایله ناله و نیز زایه وای حسرت و فرقتله تنگسراولان قلب رقیقه سنده روز و شب شوقله فریاد و فغان ایله

صافی که حامت از می صافی تهی میاد * چشم صافی بمن در دنوش کن *

ای ساقی که سنگ جامک صافی شرابند از بوش اولسون بن طورقی نوشه بره ثابت
نظرن ابله (مفردات) (ساقی) م (جاءت) سنگ قدحك (ازمی) شرابند (صافی)
م (نهی) (بوش) (مباد) اولسون (چشم) کوز و نظار (عنایت) م (یا) وحدتیه
(حسن) بکا (درد نوش) شرابك طورنیستی اینجی (کن) بله (معنای اشارتی)
ای فیاض عالم زای ساقی شراب وحدت و معرفت خمخانه کرم بوراه عشقه کده
مجن و دردد و بلاری و نیجه قهر اعدای نوش ابدیچی افتاده و بیچاره اولان عاشق
غشغواره به ره نظر عنایت ابله تا که بو کشدی انوار نیلجیکه و شراب عشق ذابیه
که محل قیادینك قدح قابین اعدوات نفایه بن صافی اولان شراب میبشدن نهی اولسون
نوشه سر مست در فبای زرافشان چه بو بگذری يك بوسه نذر حافظ پیشه نوش کن

انہوں نے ایلہ طوفخشی فغانہ چونکہ سرمست کچھ سن پشیمتہ پوش حافظہ رہوسہ
نذر ایلہ (معدرات) (سرمست) (مدر) (فی قبا) فغان (زارفشان) انہوں نے چچی
(جو) چونکہ (بکدزی) کچھ سن (ک) (و) (بوسہ) (م) (نذر) (م) (حافظ) (م) (پشیمتہ پوش)
ہو کردن ثواب کبھی (کن) ایلہ (ممنای اشاری) (از فی امام دھر کم نفعات من اہلہ
الافہر ضراہا) حدیث شریفی سرمستہ ای مستفی عن انما لین اولان رہم قلوب
عارفینہ نفعہ و تجلیا کف فاض قلوب روضہ ثواب عاشقین سنک نجلی انوار کلمہ بھیت
و انضارت ہو لہ قدمہ ہو پشیمتہ پوش و ظاہری خراب حافظہ دخی پادشہ روحانیت
بخش اندوب انک دخی فانی نور کلمہ روشن قبلہ سن

﴿وَلَهُ يُضَاهَى﴾

چرا بالا بلند میشود، کرشمش بازمی - کوتاه کرد قصه زهد در از من -

بنم نقش باز عذوه کر بلند فاشه و جم نیم در از زهد مک قصه سینی قصه ابدی (مفردات)
(بالا) قامت (بلند) بو کت (عشوه کر) جلوه ابدیچی (نقش باز) نقش اچیی (من)
بنم (کو تاه) قصه (کرد) ایلدی (قصه) م (زهد) م (در از) اوزن (من) بنم
(معنای اشرقی) بنم عالم عدم دن بو قدر نقوش ماسوایی آشکاره ابدیچی و عذافه
الواع تجلیاته احسان ابدیچی علی الاعلی اولان محبوب حقیقیم محمد الله
بنی انوار ذاتیه سنه مظهر و مستشرق قلیوب (طلب الدلیل بعد الوصول قبیح)
د یوب نیجه مدندن سبب قریبت اولان زهد و صلاح و نوافل عبادات صوریه لم

طی

(ساقی که جامت از می صافی تهن مباد *
چشم صباغی بمن در دوتوش کن) ساقی
مشاری و مبداء و مصراع ثانی خبری که
جامت از می آهسی مباد حشو ملحق
صنعت در چشم عنایت بیایه و با حرف
وحدت و با تکبیر بمن در دوتوش کن با حرف
صله و اضافت پای بطریقه بیاید چشم کنک
مفعول صریحی و بمن ضمیر صریحی
* محصول بیت * ای ساقی که قدح
می صفا خیدن خالی اولسون بر عنایت
نظر بینی بن در دوشه ایله یعنی بن در دوشه
هین عنایتله نظر ایله (سر مست در قبای
زرافشان چو بکزی * یک بوسه نذر
حافظ پشهیه پوش کن) قبای زرافشان
بیایه زرافشان و صفا تر گپیدر
افشا نیردن انون سلس دیگدر
نذر حافظ مصدرک مفعولانه اضافتیدر
پشهیه پوشه اضافه اضافت بیایه در پشهیه
بوکدن یعنی پیاییدن اولان بیایه دیر
* محصول بیت * زرافشان لباس ایچنده
چونکه سر مست کچه سن یعنی اوزیده
مستانه اوغراپه من بر بوسه حافظ پشهیه
پوشه نذر ایله یعنی بر بوسه عطا قبل
(وله ایضا) (بالا بلند عشوه کرنش
بازن * کوتاه کرد قصه زهد درازن)
بالا بونده قد و قامت معاندند در بلند بوجه
عشوه کره و عشوه کرک نقشاز، اضفی
بیایه لرد نقشاز حمله باز دیگدر بالا بلند
میتدا و کوتاه کرد خبری قصه زهد
دراز لایمیدو بیایه در و کردک مفعولی
* محصول بیت * بنم بلند قامت عشوه کر
نقشاز محجوم بنم اوزون و اوزاق زهدم
قصه سنی کوتاه ایادی یعنی بنی زهد
و نتواند اوصاف ندردی و عشق هوا سنه
دو شردی ذکر بیه زباده مفعول ابتدای

(می رسم از خرابی ایمان که می برد * بحراب ابروی تو حضور نماز من) خرابی ایمان لایه که حرف فعل می برد مصراع ثانی به
مرهون * محصول بیت * ایمانک خرابانندن قور قرم زیر اسنک بحراب ابرو نماز مک حضور بی ایلور یعنی سنک بحراب ابرو که
ما نال اولدی بیدن بدن صفای عبادت

۳۹۰

ایلیجی ساقی ومنم حقیقتیک جله نهم عالیدن خیرا اولان ذکر کی قلمزده و نسا نمرده
دام و نایت اولسون

می رسم از خرابی ایمان که می برد * بحراب ابروی تو حضور نماز من

ایمان خرابانندن قور قرم که ایلور سنک ابرو کلک بحرابی بنم نماز مک حضور کی (مفردات)
(می رسم) قور قرم (از) من (خراب) م (یا) مصدر به (ایمان) م (می برد)
ایلور (بحراب) م (ابرو) فاش (نو) سن (حضور) م (نماز) م (من) بن
(معنی اشارتی) یاریم کرچه (وان نمدا و نمدا نه انصوا) آیت کریمه سی سر نبجه
اضف واحسانکه ونم لایحه صا که شعی بو عاده بزی مظهر ایلدک خصوصاً اجل
نعمتک اولان ایمان نعمتی بخش ایلر لکن (ان الصلاه تنهی عن الفحشاء والمکر)
آیت کریمه سی سر نبجه سنک مقتضای تجلیکجه نماز مرده حضور و خضوع و خشوع
اویا وب بری ششاه و منکر کردن نهی ایلیجی ایچون ایمان خرابانندن قور قرم (بیت الله)
الذین آمنوا بالقول الثابت فی الحیاه اندیا و فی الآخرة) آیت کریمه سی سر نبجه
حبیب الله افندیلرک عشقته و ذات پاکک حرمته بزی دنیا و آخرتد ایمانک اوزره
نایت قد م ایله سن

برخود چوشم خنده زنان کره میکنم * ناباتونک دل چه کند سوز و ساز من

کند و هم شع کی خند ایلرک کره ایلریم بحب سن سنکده بنم سوز و ساز من ایلر (مفردات)
(برخود) کند و هم (چوشم) یان موم کی (خنده زنان) ضحک اورجی (کره)
اغاق (میکم) ایلریم (تا) بحب (بانو) سکا (سنکدل) طاش کواکلی (چه کند)
نه ایلر (سوز و ساز) بانوب باغلیق (من) بنم (معنی اشارتی) کند ی نفسک نجی
ایچون شع کی که حضرت الهلک لطفه و رحمت واسعه سه نظر ایله خنده و رجاده
اولورم و که قهر نه و عذابه نظر ایله کره و خوف ایلریم ای بنم لطیف و رحیم بریم بحب
سندن برهرا حسان اولیه و بانوب باغلیقه بنم حال بر دشمنه به منجر اوله بلم (اللهیم یا قلب
القلوب ثبت قلبی علی دینک)

نقش بر آب میرتم از کره حالیا * نای شود قرین حقیقت مجاز من

شعی کره دن آب اوزره بر نقش اوردم بنم مجاز من بحب خدان حقیقه قرین اولور
(مفردات) (نقش) م (با) وحسبیه (بر آب) صواوزره (میرتم) اوردم (از)
من (کره) بکا (حالیا) شعی (تا) بحب (ی) قین (شود) اوله (قرین) م
(حقیقت) م (مجاز) م (من) بنم (معنی اشارتی) (اللهیم یا تحول الاحوال حول
قلبی علی احسن الخال) خبری سر نبجه حالاکرت بکادن و توجه صادق جانب خدادن
آب دریای رحمت الهیه اوزره بر نقش الیجا اوردم (المجاز قطره الحقیقه) سر نبجه
عاشقانی کرک حقیقت طرفندن و کرک مجاز صادق طرفندن کرچه عاقبت بره جانب
خدا یه بر در لکن اول مجاز حقیقه تبدیل اولدیجه بنم وصل الی الله اوله من بنم مجاز من
بحب قین حقیقه قرین و مبدل اولور یارب

یارب

اولان عشق مجازی قین حقیقه مبدل اولور دیو کره و تفکر دهیم دیکدر دین
معنای بدین مجاز و حقیقت مابنی مقداری دور و شمشد

(یارب کی ان صبا یوزد کر نسیم او * کردد شمامه کرش کار ساز من) یارب افطنی ارباب فرس بونک کی بر رده عجباً مناسنه در
درلر ظاهر بودر که تعجب معنای لازمیسی و یاجاز میسی اوله و معنای حقیقیسی یارب دلنا علی الخیر اوله یوزد فعل مضارع مفرد غائب
اسر دیکدر پانه کسره وضحه لغتدر کز که حرف رابط صفت نسیم یوزده صرف قوقو ایچون تجرید قیلشدر او ضمیر صباه راجعدر
کر نسیم او مصراع ثانی به مرهوندر کردد کاف بحبیک قحیله فعل مضارع صیوروت مناسنه اولور دیکدر شمامه لفظ
مشرکدر قوقو مناسیه یلغج بنده یلغج قاون فاروز زمانده او فاجق قاون نمده در المندن اریجه او اور و الماد کالی قاون کی کوزل
قوقوسی وار کار ساز و صف ترکیبدر

۳۹۱

یارب کی آن صبا یوزد کر نسیم او * کردد شمامه کرش کار ساز من

عجب اول صبح قین اسر که تک رایجه سندن انک کر می شمامه سی بنم کار ساز من اوله
(مفردات) (یارب) بحب (ی) قین (آن) اول (صبا) م (یوزد) اسر (از)
من (نسیم) رایجه (او) آنک (کردد) اوله (شمامه) یلغج و حقد (کر م) م
(ش) آنک (کار ساز) ایش دوزجی (من) بنم (معنای اشارتی) عجب اول قلاوبه
انتقاس و ندراس بحب ایلجی فیض الهی و نخبه رحیق قین صبا کی اسر که آنک
رایجه وار لطیفندن حق سبحانه و آلهالی حضرت تک خرنده کر مندن ظهور ایلر
فیض اقدس بنم کار ساز من اوله بنم حالی احسن حاله تحویل ایلر

زاهد چو از نماز تو کاری نمبرود * وزه منی شبانه و سوز و ساز من

ای زاهد چونکه سنک زدن برایش حاصل اولور بنم کیجه لره اولان مستلکدن
و سوز و ساز من دخی برشی حاصل اولور (مفردات) (زاهد) م (چو) چونکه (از)
من (نماز) م (نو) سن (کاری) برایش (نمبرود) کینز (زه منی) مستلکدن
(شانه) کیجه لره (سوز) بانلق (کداز) لر کلک (من) بنم (معنای اشارتی) ی
زاهد چونکه سنک زهد و صلاحک و طاعات و نمازک و نوراد و ذکارک موجب جنت
و موجب غفران دکلدر و بنم کیجه لره درد عشقه و مست و حیر انقله بانوب خوف
الاهدن موم کی اوی کلکم بودخی موجب جنت و موجب غفران دکلدر کل زاهد فر داس
بوطاعت ناصح علل عصیانه مدد اولسد یفند راضی اوله لم و طاعتزه مغرور اولوبوب
جبار و قهار اولان لطیف و رحیم مولانک رحمت واسعه سنه کواکل باغلیه ام حق تعالی
عبادتک طاعتدن مستغیدر

حافظ زغصه سوخت بکوحالش ای صبا * پاشا دوست پرور دشمن کداز من

حافظ زغصه دن باندی انک حالی دی ای صبا بنم دشمن هلاک ایلیجی و دوست رعایت
ایلیجی شامه (مفردات) (حافظ) م (ز) من (زغصه) م (سوخت) باندی
(بکوی) سو یله (حالش) انک حالی (ای صبا) م (با) لاملایسه (شاه) م
(دوست پرور) دوست بسلیجی (دشمن کداز) دشمن اورجی (من) بنم (معنای
اشارتی) (سنه الفراق سنه) سر نبجه آتش افتراق آتش احتراق دن اشد در
بودیدار جمال الله مشتاق اولان حافظ بشریت حجبندن خلاص اولدیچون الم
و غصه آتش افتراقدن باندی ای فیض الهی وای انجات رحیق انک عرض حالی سو یله
بنم حجاب ره اولان نفس و شیطان دشمنی رفع و دفع ایلیجی و محب و مشتاقی اولان
دوسته لطیف و رعایت ایلیجی شامه که لطیف بهاده در

وله ایضا

چندان که کتم غم باطیان * درمان نکردند مسکین غریبان

اوا قدر که غمی طیلره دیم مسکین غریبار درمان ایلدیلر (مفردات) (چندانکه)
اوا قدر که (کتم) دیم (غم) م (باطیان) طیلره (درمان) م (نکردند) ایلدیلر

ایش دوزجی یعنی مصیبت بترجیحی
محصول بیت * عجباً اول صبا قین
اسر که انک نسیمدن کر می شمامه سی
بنم کار ساز من اوله یعنی قبل جاتاندن اسنک
سبیله بکا درمان اوله (زاهد چو از نماز
تو کاری نمبرود * هم منی شبانه و سوز
و ساز من) * محصول بیت * ای زاهد
چونکه سنک زدن برایش حاصل اولور
یعنی ربانیه قیلدیهک نمازک چونکه نایده سی
یوزد بنم کیجه مستلکدن و سوز و ساز من
خوشدر یعنی سنک ربانیه قیلدیهک نماز دن
چونکه نایده یوزددر کیجه بنم مناسنه
سوز و ساز من بکدر هم لفظی بونک کی
بر رده بنه ک معنای افاده ایلر مصراع
ناید هم بریسه و رکنوروب مناسنی و بنم
کیجه لره اولان مستلکدن و سوز
و کداز دن به منی یوزد دن دخی نایده
حاصل اولور ایلر مغرور اولسد دین هم
لغظه و هم مناسنه خطا ایش فاعل
(حافظ زغصه سوخت بکوحالش
ای صبا * پاشا دوست پرور دشمن
کداز من) دوست پرور دشمن کداز
وصف ترکیبدر * محصول بیت *
حافظ غم زغصه دن باندی ای صبا حالی
سو یله بنم دوست رعایت ایلوب دشمن
ایلیجی شامه یعنی ای صبا پادشاهه
حالی اعلام ایلر که حالی ففند و تدارک
ایلمون حاصلی فقر و ربکی کسری
جبار ایلدون بند پست حسن طلبی متعبدن
(وله ایضا) (چندانکه) کتم غم باطیان
* درمان نکردند مسکین غریبان) مسکین
غریبانن مراد چاردر که مغموم اولان
عاشق اوله که خواجه انردند و چاردر که
طیلر اوله و انلر مسکین غریبان یوزد یعنی
تحقیقاً اوله و چاردر که مسکین غریبان
مستقل کلام اوله و مابینه ارتباطی اولیه
و نحس و تحزن طریقیله بویه بیوه
نه کم ترکیبه تحزن معنایده هی مسکین غریبارهی درلر غریبانن مراد مغموم اولر و لجه مسکین غریبانرا نقد بریله نکردندک
مغولی اولور غریبانرا مناسنه * محصول بیت * اولقدر که غم و غصه سی طیلره سو یلدم درمان ایلدیلر بومسکین غریبار یعنی
غناک عاشقاره یا خودهی مسکین طیلر غم علاج ییادیلر انکیچون درمان ایلدیلر و یا خودهی مسکین غریب عاشق که غلا جسر فالدیلر

(درج محبت بر مهر خود نیست * یارب
مبادا کام رقیبان) درج محبت بیایه درج
افتده حقیقه دیرلر مهر چک ضعی و هانک
سکونیه فارسیدر هر بیسی خاتمدر خود
اضافت لایه در یارب یونده نهادی در
بالله مناسند مبادا فعل نهی غایدر
دعاهما منده مستعملدر اولسون و اولیه
معناست کام رقیبان لایه * محصول بیت *
درج محبت جانا کندی مهری اوزده
دکل یعنی مهریله دکل دیکدر حاصلی
جانانک مهر و محبتده نقصان طاری
اولش اولکی کبی دکل مکر رقیلر افوا
ایلش نیش بالله رقیلرک مرادی اولسون
زیرا انلرک مرادی جانانی بزن
صوغرتما قدر پس انلرک مرادی اولسون
حقیقه جانانک صوغرتما سندن کنا یتدر
(آن کل که هر دم در دست خاریست *
کوشم بادت از هندلیبان) کو خطاب
تام باد فعل امر غایدر مقام دعا ده
مستعمل اولسون دیکدر و تاضیع خطاب
* محصول بیت * اول کل که هر دم
و هر ساعت بر دکن اندر در یعنی اول
دیر که هر دم برنا کس دینک مصاحبی
و همنشین اوله من اول کله دیکه اوتان
بللاردن یعنی اول دایره دیکه اوتان عاشقی
صاد قلردن زیرا اناسرا لاله مصاحبین
(یارب امان ده تیار بید * چشم مجبان روی حسین)
روی حسین (باز یونده ادات نا کید در
مصراع لایه * اضافت لایه لایه لدر
* محصول بیت * بالله عمره امان ویر
اولقدر که مجلرک کوزی مجبور بلرک یوزینی
کوره یسی یوزینی کورنجه اجلدن
امان ویر یارب دیکدر

﴿ ۳۹۲ ﴾

(مسکین) م (غریبان) م (معنای اشارتی) طیب الهیله و پیران راه عشق
نامتنا هیلره کو کام غنمه و درد دروغمه بردوا ایچون خاکبارینه یوز سوروب
اول قسدر نضرغ ویزا یاسدم عدم استعداد عزمه نه بومسکین غریبلرک درد
بی در خانه در مان ایلدیلر

﴿ درج محبت بر مهر خود نیست * یارب مبادا کام رقیبان ﴾

محبت درجی کندی مهری اوزده دکلر یارب رقیلرک مرادی حاصل اولسون (مفردات)
(درج) حقه و کوچک جواهر صندیقی (محبت) م (بر) علی (مهر) م (خود)
کندی (نیست) دکل (یارب) ای الله (مبادا) اولسون (کام) مراد (رقیبان)
عدول (معنای اشارتی) (ناصر ضنا الامانة علی السموات) الخ الا بده سر نجه
بزم بالنده تکالیف شریعت و عشق و محبت و فیض بلا واسطه حضرت
احمدیت جواهری صندیقی خزینه قلبی بد قدرت الهیه بقلوب و اوزده مهر
اوروب بوامانی نقصانسنه حضوره کتورک دیوار و فرمان ایلدی و یزی اعدا
ایله و دزدان بی رحمانه پراولان زندان عالم ارسال ایلدی شمدی روز و شب اول
دزدان و اعدا لاله قلبدن اول صندیقی خراب ایدوب امانت شاه حقیقت اولان
جواهری سرفه و زنی خیانته نسبت الیه درگاه حقدن مطرود اوله قافری مراد
ایدرک اول صندوغک مهرنی آشندر دیر و ضعیفاندر دیر شمدی درج محبت کندی
مهری اوزده دکلدر الامان یارب و رحیم و اطفی اللهم بزنجارلری عمده قلوب
دائم زه کرمکله عون و نصرت الیه که عدولک مرادی حاصل اولسون

﴿ آن کل که هر دم در دست خار بیت * کوشم بادت از هند لین ﴾

اول کل که هر دم برخارالنده دردی سسکا بللاردن شرم اولسون (مفردات) (آن)
اول (کل) م (هر دم) م (در) فی (دست) ال (خار) دیکن (با) و حسدیه
(است) در (کو) سوله (شرم) حیا (باد) اولسون (ت) سسکا (از) من
(غنایان) بللار (معنای اشارتی) یارب سسکا نذر کاهک و خانه تجلی ذات
اواوب کل کبی مقبول درگاه اولان کوکل هر دم صراط مستقیم خار مغیلاتی و عدوی
غیلاتی اولان نفس و شیطان اندر زبون و عاجز اولشدر اول بیچاره کوکل سسکا
عدول الدن زیون اولتی عاشقانه عذردهار در دبوب عون و نصرتکله عدول شردن
اتی امین ایله من

﴿ یارب امان ده تیار بید * چشم مجبان روی حسین ﴾

یارب امان ویر تا کیری کوره مجار چشمی مجبور بلرک یوزینی (مفردات) (یارب) م
(امان) نصرت و نجات (ده) ویر (تا) حتی (باز) کیری (بید) کوره (چشم) کوز
(مجبان) م (روی) یوز (حسین) مجبور بلر (معنای اشارتی) یارب بوعاجز
و میلار بیکه کرمکله نصرت و عدول الدن نجات ویر تا که عالم بالنده رؤیت
و مشاهده ایلدکری مجبوران ازل اولان انبیا و اولیارک یوزلری بو کوزلر الیه کبرو

﴿ کورده ﴾

﴿ ۳۹۳ ﴾

کورده و انره یار ایدی اوله

﴿ مادر پنهان یارب کتیم * نتوان نهفتن درد از طیبیان ﴾

بز پنهان در دمری یارب دیکد طیبیلردن دردی ستراناک اولن (مفردات) (ما) ز
(درد) م (پنهان) کبرلو (یارب) باره (کتیم) دیکد (نتوان) ممکن دکل (نهفتن)
کیرلک (درد) م (از) من (طیبیان) م (معنای اشارتی) بز عالم ارواحدن بوعالم
ابتلا به کلچیک بنه عون خدا الیه اول ارواح قدسیلردن افزا درد پنهانی بنه اول
یار حقیقی شفیق و وسیله راه و صلت حق اولان ارواح انبیا و اولیاردن استعداد ایدوب
انره عرضحال ایلدک زرا اول طیب الهیلردن درد درونی کیرلک ممکن دکلدر
و بودرده انلردن غیبتدن چاره یوقدر

﴿ ای منم آخر سخنت و صالت خوانی اوزده نجه به دکل نصیب سزلدن اولهلم (مفردات)

(ای منم آخر) م (بر) علی (خوان) سفره (و صلت) م (ناجند) نجه به دکل
(باشم) اولهلم (از) من (بی نصیبان) نصیب سزل (معنای اشارتی) ای منم
حقیقی بلا علت اولان اللهم سسکا نیت و صلت بی دریغ سفره سی جمیع مؤمن
قولرک ایچون چکلش و دوشمش ایکن سسکا و صالت سفره سی اوزده نجه به دکل
نصیب سزلدن اولهلم و نجه به دکل سندن و دوستلرکدن جدا اولهلم سسکا رحمت
واسعه کدن امیدلرم که دنیا و آخرت بزی دخی دوستلرکدن عدا یایه من

﴿ حافظ نکشتی شبدای کیتی * کری شبدای پند ادیان ﴾

حافظ جهالت دیوانه سی اولزدی اگر ادیلرک پندنی قبول ایلدی (مفردات)
(حافظ) م (نکشتی) اولزدی (شبدای) دیوانه (کیتی) جهان (کر) اگر
(می شنیدی) ای شنیدی (پند) نصیحت (ادیان) ناصحله (معنای اشارتی)
ای قضای الهیه ازیله الیه سالمان عشقک مغلوبی و اسیری اولان حافظ ادیب
صورتلرک و اسرار عشقندن بی خبر اولان ناصحله کیتی قبول ایلدی سسکا نلرک
قشری مغز و قالب بی معنی اولوب انلره جنسیتده مشابه اولهلم اهل جهالت و انانی
دنیاک هندنده دیوانه لکله مشهور اولزدی لکن درد الهی اراد کی سبب ایدوب
بمحمد الله دیوانه مشرب ایلدی

﴿ و لایضا ﴾

﴿ ای روی ماه منظر تو بهار حسن * خال و خط تو مرکز لطف و مدار حسن ﴾

ای محبوب سسکا آی صورت او بوزلک حسنت تو بهار ایدر سسکا خالک اطف مرکز
و خطک حسن مدار ایدر (مفردات) (ای) محبوب (روی) بوز (ماه) آی
(منظر) محل نظر (تو) سن (تو) یکی (بهار) م (حسن) م (خال) یک
(خط) نازدیش (تو) سن (مرکز) دایره ک اورامی (لطف) م (مدار)
قطب دایره (حسن) م (معنای اشارتی) با سید الکونین اولان حبیب الله سسکا نور

﴿ ۳۹۴ ﴾

﴿ ۳۹۵ ﴾

(مادر پنهان یارب کتیم * نتوان نهفتن درد از طیبیان) * محصول بیت * بز کبرلی درد عزی باره سو بلدک زرا طیبیه یارب
عشقدر پس طیبیلردن دردی کیرلک

جائز دکلدر زرا کور منجه خسته به نجه
علاج ایلر طیب (ای منم آخر برخوان
وصلت * ناجند باشم از بی نصیبان)
منم میث ضعی و عینک کسر به نهفتنی
کیمسه به دیرلر آخر ادات نا کید در
برخوان وصلت مصراع ثانی به مره وندر
تابونده الی معنادر ناجند نجه به دکل
دیکدر * محصول بیت * ای منم یعنی
ای چنان سسکا و صلت سفره منده
نجه به دکل نصیب سزلدن اولان و یعنی
نعمت و صلکدن فتنه دکل بی نصیب
اوله و حاصلی نجه به مره وندر اوله و
بزی برکون و صلت نجه به طوبیله دیکدر
(حافظ نکشتی شبدای کیتی * کری
شبدای پند ادیان) نکشتی و شنیدی
یاری جائز در که حکایه ایچون اوله
و جائز در که ضعیف سبب اوله * محصول
بیت * حافظ جهان شبدای اولزدی
اگر ادیلر پندنی دیکلیدی یعنی عاقل
استاد سوزون دیکلک شبدای عالم
اولزدی (و لایضا) (ای روی ماه
منظر تو بهار حسن * خال و خط
تو مرکز لطف و مدار حسن) روی ماه
منظر یساید و توبه اضافت لایه
ماه منظر وصف ترکیبی افسانند
ماه کور نشلی یعنی آی نظر کادلی حاصلی
آی کبی توبه سار حسن لایه در مجازا
مرکز دایره اورنه سسکا بر کارک ایانی
طور دینی نقطه به دیرلر مرکز لطف
لایه در مجازا و او حرف عطف مدار
حسند لایه در مجازا * محصول بیت *
ای چنان سسکا ماه منظر روی حسن
توبه یارب یعنی کوزلک ناز بهار یارب
و خالک اطف محلی خطک حسن معنادر
یعنی هر برک لطف و حسند مصراع
ثانیسه لف و نشمره رعایت ایلش

نبوت نور بدرماندن انور آفتاب جلال عقول متعجب قلبی حسرتك نو بهار بدر
سك سينه منشر حكه خال ايله تعبير اولنان نور ذات الهيد اولان نور ضميرك لطف
واحسان خدائك سر كزيدر و صد هزار عصاات مؤمنك شقيبي و دهشت محشرده
سايباني خطه تعبير اولنان هر رنار مويك حسن و ملاحتك مدار بدر اي منشا عالم اولان
نور الهی جله عالم وجودی و نور و حسن و ملاحتی سكتي مثل اولان حسرتك
نور بدن المشر صلی الله تعالی علیه وسلم

در چشم پر خجارت تو پنهان فسون سحر در زلف بی قرار تو پیدا قرار حسن
سك دست جسته كده سحر فسونی پنهان در سكتي قرار زلفكده حسرتك قراری ظاهر در
(مفردات) (در) (فی) (چشم) (كوز) (پر خجارت) (مست) (نو) (من) (پنهان) (كبر لو
(فسون) (مكرو حيله) (سحر) (م) (در) (فی) (زلف) (م) (بی قرار) (م) (پیدا) (ظاهر
(قرار) (م) (حسن) (م) (معناي اشارتی) (بارسول الله و با حبيب الله سكتك) (ما زاغ البصر)
كنايه مكمل و مشاهد: بحلی جلال الله ايله مجمل و مجمل مبارك چشم مستكده سحر
كبي عقول متعجب قلبی صدر هزار مجنه با هر دل پنهان در كده نيجه يوزيك كافر
(كنايه اواره او اشد فسون) (لری سكتك نظر عتبتك اياه كنوره شد) (از هو الاوصی بوحی)
آيت كريمه ذيله مننون (والك املی خانی عظیم) وصفيله مزین و عاصی و بیچاره
امده مر حومه ريكه رؤف و رحيم و شفيق و كريم خلق عظيمكده حسرتك قراری
ظاهر در صلی الله تعالی علیه وسلم

ماهی نتافت همچو ترازو زج بکوی سروری نتافت چون قدت از جویبار حسن
حسن رجنده سنجین برای طلوع ایلدی حسن ابرماغي كنارندن سكتك قدك كبي
بر سر و بوی (مفردات) (ماهی) (برای) (نتافت) (بدر) (امدی) (همچو تو)
سكتك كبي (از) (من) (رج) (م) (بکوی) (ایلك) (سروری) (م) (با) (وحدیة) (نتافت)
قاله دی (چون) (دل) (قد) (بوی) (ت) (سكتك) (از) (من) (جویبار) (ابرقی كناری
(حسن) (م) (معناي اشارتی) (ای حضرت اللهك) (لولاك اولاك لما خلقت الافلاك)
وصفيله موصوف و ممتاز اولان سيد الكونین و رسول الثقلین حسن ثبوت بر خندن
سكتك كبي عند الله عظیم القدر ذابله جهانی محیط و انوار روحانیله طالی محیط
بر نور ذات الهی و بر نبی معدن اسرار نامشاهی كلی (و ما رسلناك الا رجلا ماین)
در پای رحمت الهيدك حسن ابرماغي كنارندن سكتك ذات شريفك كبي بر رفیع القدر
سر و ظهوره كلی یعنی با حبيب الله حضرت الله سنی بلا واسطه ذات شريفی نور بدن
خلق ابدوب كنند و به حبيب قیلدی ایچون سكتك كبي عظیم الشان و افضل جمع
طالبان بونی كادريك ايله مر اجسده دوری ايله زمان پیدا اولان عرش الهی غبار
نعل مبارككده مشرفی قلوب و كائناتدن كلی فارغ اولدقه كال قرب حقه ارتقا
ایچون سیرغ ذات شريفی طرف لامكانه ال ماشاء الله پرواز ابدوب عقول متعجب
قلبی لاخللا و ملا سیرانده جناب حق تعالی هزار بار (ادن منی یا محمد) دیو خطاب

عزت یورد قدده (ثم دنی) ای قرب الحیب ربه (فتدل) الرب كال مستقبل لحيه یعنی
هو یغرب والله یقره (فكان) قره (قاب قوسین) ای مقدارهما (اودنی) من ذلك
فكان تحفه فی مقام الخدمة و قلبه فی مقام المحبة و روحه فی مقام القرية و سره فی مقام
المشاهدة بس كائناتدن بر اثر واسم و نام فالمشكن لؤلؤ ایضدن قوامی باقوت احر
بر كرسی ظاهرا اولوب حضرت حقندن حیم و كرسی اوزره حضور مده جلوس
ايله ای حیم بومقام عالی انجیق سكا مخصوص صدر سكتك غیری بر اده بونده قیام مبسر
دكدر بومقام سكتكده بنم خلوت خاصدر دیدكده سبحات جلالندن جیع حبیباتی
رفع و كشف ايله (ارفع رأسك فانظر الی وجهی یا حیبی) یورد یقین ففشی التي
عليه الصلاة والسلام من حلاوة هذا الكلام فرأيت ربی بلا كيف ولا مكان
وهو الحی القیوم الذي مفره من الزمان) دیو یوردی بس بی اسان و بی حرف
و صوت كلام نفسیله حیب الله افندیزه ملا یحصی احادیث مر اجسده و اسرار
مارف لدنیه بی بیان ۴۲۳۳۰۰ وقع قطرة من ماء الرحمة الی حلقه صلی الله تعالی
عليه وسلم احلی من العسل والبن من الزند فقال علیه السلام عات كمال ربوبیته
واطفه و رجسه من حلاوة كلامه فاحسن الی بالحبسات) دیو یوردی بس
بونك كبی عزت و بونك كبی برقریت و بر قدس عالی بر نبی به و بر لدی و بونك
كبی بر حیب الله دخی عالمه قلادی متعنا الله بنسفا عنه یقین جاء حبيب صلی الله
تعالی علیه وسلم

خرم شد از ملاحت تو عهدی دلبری فرخ شد از اطافت تو روزگار حسن
سكتك ملاحتكدن دایلك زمانی شاد اولدی مبارك اولدی سكتك اطافتكدن حسرتك
روزگاری (مفردات) (خرم) (شاد) (شاد) (اولدی) (از) (من) (ملاحت) (كوكبت
(نو) (من) (عهد) (زمان) (دلبری) (م) (با) (مصدریه) (فرخ) (شاد) (شد) (اولدی
(از) (من) (اطافت) (م) (نو) (من) (روزگار) (زمان) (حسن) (م) (معناي اشارتی)
زمان فترت اولوب جهان ظلمت كفرو ضلالله پروملا مال اولمش ایكن یا خاتم النبیین
اولان حیب الله سكتك الم اولان جمال شريفك نورینك ظهوریله خلق عالم ظلمت كفر
وظلمت جهالتدن خلاص اولوب نور اجماله شرفیاب اولدقه (الله ولی الذین آمنوا
بفرجه من الظلمات الی النور) آیت كريمه می سر نیجه محبوب خدا اولوب شاد اولدیلر
وسكتك اطافت حسرتك زمانی خلق جله دینه اخوان ابدوب خوفدن و قحطدن
وانوع بلالردن خلاص و امین ایتكده زمان و مكان جملة مبارك اولدی

از دام زلف و دانه خال تو در جهان يك مرغ دل نماد نكشته شكار حسن
سكتك دام زلفكدن و دانه خالكدن جهاند حسرتك شکاری اولمش بر كوكل مرغی
قالدی (مفردات) (از) (من) (دام) (طو زاق) (زلف) (م) (دانه) (م) (خال) (بك
(نو) (من) (در) (فی) (جهان) (م) (يك مرغ) (برقوش) (دل) (كوكل) (نماد)
قالدی (نكشته) (اولمش) (شكار) (صید یعنی آو) (حسن) (م) (معناي اشارتی)

(در چشم پر خجارت تو پنهان فسون سحر
در زلف پیسرار تو پیدا قرار حسن)
محصول بیت * سكتك پر خجارت كوز كده
سحر افسونی كبر لیدر یعنی سحر نسخه سی
مست و ردر و سكتك قرار سز زلفكده
كو زلك ثبوت و قراری ظاهر در یعنی
زلفكده حسن و اطافت هو پیدا در
(ماهی نتافت همچو ترازو زج بکوی
سروری نتافت چون قدت از جویبار
حسن) * محصول بیت * كوز زلك
پر جندن سكتك كبی بر ماه تابان اولدی
یعنی اطافت بر جندن سكتك كبی برای
طلوع ایلدی و حسن جو یبارندن
قدك كبی بر سر و قافله دی یعنی بندی
حاصلی نه سكتك كبی بر ماه ظاهر اولدی
اوج لطافتندن و نه قدك كبی بر سر و
بندی جو یبار حسندن

(خرم شد از ملاحت تو عهدی دلبری
فرخ شد از اطافت تو روزگار حسن)
محصول بیت * دلبر لك زمانی سكتك
ملاحتكدن خرم و شاد اولدی یعنی من
ملج اولدقه كدن دلبر لك زمانی شادان
و فرحان اولدی و حسن ابا می سكتك
اطافتكدن مبارك اولدی یعنی من
اطافت صاحبی اولدقن روزگار حسن
قوتی اولدی (از دام زلف و دانه
خال تو در جهان * يك مرغ دل نماد
نكشته شكار حسن) دام زلف و دانه
خال و مرغ دل یابنده در * محصول
بیت * سكتك دام زلفكدن و دانه خالكدن
جهاند بر كوكل مرغی قالدی سكتك
شکاری اولمش یعنی سكتك دام زلفك
و دانه خالك اسباب حسندن اولدیلر
مرغ دل شاق سكتك شکاری اولدی
یعنی حسنه عاشق اولدی

(واو کشت فضا غلیظ القاب لا تنفصوا من حولک) آیت کریمه سی سر نبی با حیب الله آثار خانی عظیمک اولان تواضعه طاعتی دیک و کور یوزک و ذات شریفکده اولان اینت طبع شریفک و شفقت و مرحمت قلب اظیفک خلق عالمی کشدو که مطیع ایلدی (وما ارسلناک الا کافه للناس بشیرا ونذیرا) آیت کریمه سی سر نبی بار رسول الثقلین سنک خنک شکاری اولدی و دعوه واجابه سکامت اولدی کافه انامده بر کیمسه قانادی صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ کر دلبت بنفشه آزان نازه و تراست * کاب حیات مجبور داز چشمه سار حسن ﴾

سنک ابلک اطرافنده بنفشه اول سیدن نازه و تر در زرا حسن چشمه سارندن آب حیات ایچر (مفردات) (کرد) طرف (لب) (دوداق) (ت) سنک (بنفشه) م (آزان) اول سیدن (نازه) م (تر) بنه نازه (است) در (که) زرا (آب حیات) م (مجنورد) ایچر (از) من (چشمه سار) عظیم و کیر چشمه (حسن) م (معنای اشارتی) ای سر و صبر باغ لامکان و ای مصباح هدای عالیان اولان حیب الله (الشریعه اقوالی و الطریقه افعال و الحقیقه حالی) حدیث شریفک سر نبی آداب شریفنده و افعال طریقه نده و احوال و استمرار حقیقته و طاعت و استقامت اوزره اثر سعادته تابع و افغانا ایلدوب سر مو آداب شریفکی ترک الاین عاشق آگاه و سنک ذات جلیل القدوک انوار ساطعه سندن بهر باب اولغه سنک جابکدن افاضه فیض الهی امیدیه بنفشه کی نذر بر قدم و مخزن اسرار الله اولان خانه قلبی علاقه ماسوا دن حفظ و توجه تام الیه خضوع و خشوع اوزره ثابت م اولان عارف باقه اول سیدن اوصاف مجیده اولان شمس ضعی کی دائم ترقی اوزره نازه و زو سعادت دارین ابله ثابت و مقرر در که حسن چشمه ساری اولان علوم ربانیه ماوچی الی رسول الاهدن آب حیات ایچمسنند نذر و جیس امور نده شریعت باقیه * محمد به تبعیت ندر صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ دائم باطف دایه طبع از میان جان * می پرورد بشتر از در کنار حسن ﴾

دائم لطفه طبع دایه سی جان ادر ناسندن نازه سی حسن قوجاغنده ببار (مفردات) (دائم) م (با) لاجلا به (لطف) م (دایه طبع) م (از) من (میان) اوره (جان) م (می پرورد) ببار (باز) نازه (ترا) سی (در کنار) قوجاغنده (حسن) م (معنای اشارتی) ای حامد و محمود و شافع و شفیع اولان محبوب نازنین خدا و السابق بالاعمال و الصلوات علی الانبیاء (آیت حدیثی بطمینی و یسینی) حدیث شریفک سر نبی منشأ عالم اولان روح اعظم مقدسکی من الازل الابد شبر معرفت و شرب عشق و محبت اوله غدای اصلیه روح مظهر کز اولان تجلی استه حسی الیه اول دایه طبع کریم و پروردگار مخزن اسرار علوم لدنیه اولان قلب رحیم و مری مظهر انوار تجلی الهی اولان روح عظیمک حضرت الله دائم لطف و رحمتیه و عشق

﴿ و محبتیه ﴾

و محبتیه سرا پرده غیب هویتده و حرم قدس انیسند منی نازه حسن قوجاغنده و عالم روحانیت باغنده ببار (ولسوف یعطیک ربک فزی) آیت کریمه سی سر نبی سن طفل مهد محبت از لیس سنک قلب نازنینی حزن و المدن حفظ ایچون دنیا و آخرت هر بر مرادات و آرزو لری یکی بخش و احسان الیه سن محبتیه هر در لولنازی چکر و هر وجهه راضی قیلول و محزون اولدی بفسک ایستز صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ حافظ طمع برید که بند نظیر تو * دیار نیست جز رخت اندر دیار حسن ﴾

حافظ ابدی قطع ایلدی که سنک نظیرک کوره حسن دیارنده سنک رخکن غیری فرد یو قدر (مفردات) (حافظ) م (طمع) م (برید) کدی (بند) کوره (نظیر) مثل (تو) سن (دیار) غیری فرد (نیست) یوق (جز) غیبر (رخ) یکافی (ت) سنک (اندر) فی (دیار) ملک (حسن) م (معنای اشارتی) ای خاتم النبیین و سید المرسلین اولان سر انجوبه غیب هویت و عین نور ذات احدیت (اول ماخاق الله نوری و اول ماخاق الله روحی) پرورد بخت حدیث شریفک سر نبی سنک نور ذاتی ادر اکره موقل فاصرد و عالم کندی دن خلق اوتان روح مظهره بی شک کور مکندن خلق عالم عاجز درو شو ایکی خبر یو کا شاهد در (عن ابی هریره رضی الله عنه) سأل النبی صلی الله تعالی علیه وسلم جبرائیل فقال یا جبرائیل کم عمرک من السنین فقال یا رسول الله لست اعلم غیر ان فی الحجاب اربع نجم یطلع فی کل سبهین الف سنه مره رأیت اثین و سبهین الف مره فقال علیه السلام یا جبرائیل و عن ربی انما ذلک الکوکب) تفسیر روح البیان (روی ان موسی علیه السلام ناجی ربه فقال یارب من اول مخلوق خلقته فقال الله تعالی روح محمد علیه السلام قبضت قبضه من نور وجهی و قلت لها کونی حبیبه محمد فیه اول الخلق نوراً و روحاً و آخر المبعوث بالسنه لیکون خاتم کتاب النبوة و الی السال) انکیچون حسن دیارنده انوار ذات محمدیه سنک نظیری یوقدر و ذات شریفی ادر اکره خلق عالم عاجز در (الهم منن من نور ذلک و لا تخرجنا من عداد امته واجعله کاشفاً و ناصر اجمعه ذلک الکریم و ذلک الکریم و ذلک الله تعالی علیه و علی آله و صحبه و سلم تسلیاً کثیراً و علی سائر الانبیاء و المرسلین

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ بهار و کل طرب انکیر کشت و توبه شکن * بشادی رخ کل بیخ غمزدل بر کر ﴾ بهار و کل سرور انکیر و توبه قیریمی اولدی کاک یوزی شوقه غم کوکنی کوکلدن قوبار (مفردات) (بهار و کل) م (طرب انکیر) سرور قوباریمی (آتش) اولدی (توبه شکن) توبه قیریمی (با) لاجلا به (شادی) سرور (رخ) یکافی (کل) م (بیخ) کوک (غم) م (زدل) کوکلدن (بر کن) قوبار (معنای اشارتی) بهار کی عالم و معرفه کوکل مزین و سرور ایدی بخش ایدی انوار معرفه الله الیه کل کی کشاده و روشن و سلطان عشقک سلب اراده جزیه ایتمسه توبه شکن بروقت انکشاف

﴿ فی ﴾

﴿ ۱۰۰ ﴾

(کر دلبت بنفشه آزان نازه و تراست * کاب حیات مجبور داز چشمه سار حسن) * محصول بیت * لبتک اطرافنده بنفشه خط انکیچون ترو نازه در یعنی انکیچون پرورده اولر که آب حیات ایچر حسن شکاری باشند یعنی حسن و لطافت چشمه سارندن نشو و نما بولد یچیچون نازه و تر قاب و صولز (دائم باطف دایه طبع از میان جان * می پرورد بشتر از در کنار حسن) دایه طبع بیانیه اوغلیققری امن برن خاقونه دایه دیرز میان جان لامیه کنار بوند بان و قوجا قدر * محصول بیت * دائما لطف و احسانه طبع دایه سی جان اوره سندن یعنی جان و کوکلدن سی حسن قوجاغنده نازه ببار یعنی ذوق و صفا الیه حسن کنار توبه تربیه ابلر

(حافظ طمع برید که بند نظیر تو * دیار نیست جز رخت اندر دیار حسن) * دیار احد نه ناسنه در و دیار دالک کسریله دارک جهید را و له معنای * محصول بیت * حافظ ابدی قطع ایلدی که سنک نظیرک کوره یعنی سنک نظیرک کور مکن قطع طمع ایلدی زرا بی نظیر عالم سنک رخکن غیری دیار جند بهر احد یوقدر یعنی عالم حشده بی نظیر سن بس نظیرک کور مکن انکیچون حافظ ابدی کدی (وله ایضا) (بهار و کل طرب انکیر کشت و توبه شکن * بشادی رخ کل بیخ غمزدل بر کن) بهار در که بهار فعل محذوف فاعلی اوله آمد بهار تقدیرده و جازر که بهار بهر اوکل اکا معطوف و ما بهدی خبر میند او له بشادی با حرف سبب و با حرف مصدر در خور شک کلاه فتلری لامیه لدریج از بیخ غم بیایه بر کن قوبار دیکدر * محصول بیت * بهار کلدی و کل طرب قوباریمی اوادی یعنی سرور پیدا ایدی توبه شکن اولدی ایدی کل رخکن شاد بختی سبی الیه غم کوکنی کوکلدن قو پر یعنی کل زمانده مینوش اولوب کوکلدن غمی کیدر

(رسیدن باد صبا غنچه از هواداری * ز خود برون شد و بر خود بد پیراهن) * محصول بیت * باد صبا بر شدی
حال بود که غنچه کمال محبتن کند بدن
طشهر کبتدی یعنی غنچه لکدن چنقدی

﴿ ۳۹۸ ﴾

و بحالات لطیفه صاف ظاهر اولدی ای عاشق اول وقتی غنچه ییلوب محبوب
حقیقتک انوار جهانی مشاهده شو قله حجاب معنوی اولان تطلعات ماسوی غنی
کوکدن قلع و کالی از اله ایتمه کدسی وغیرت ایلله سن

﴿ رسیدن باد صبا غنچه در هواداری * ز خود برون شد و بر خود بد پیراهن ﴾

باد صبا بر شدی غنچه هوا دارنده کندی شدن طشهر کبتدی و کندی اوزره پیراهنی
برندی (مفردات) (رسید) (بر شدی) (باد صبا) م (غنچه) م (در هوا داری)
عشق و محبتده (ز خود) کندی (برون) طشهر (شد) کبتدی (بر خود)
کندی اوزره (درید) برندی (پیراهن) کوملکی (معنای اشارتی) (انرا کم فی ایلیم)
دهر کم نجات الاغیر ضوایها) حذبت شریفی سر نجه عشق و محبت یوکنده بفضل
اله و دل آگاه ایلله سخی سبیل غنچه کی فائزات محبوب اولان قلبه بر نفیحه ربانی
و بر فیض عشق الهی ابر باشد (العشق نارفی القلوب تحرق ماسوی المحبوب) سر نجه
کوکل علاقه ماسوادن طشهر اولوب برده و حجابک رفیعله عالم تجرید واصل و وصات
الی الله باعث اولان مقام نفید، نایل اولور

﴿ طریق صدق بیاموز آب صافی دل * راستی طلب آزادی چو سرود چن ﴾

آب صافی کی اولان دلن صدق طریق سخی اوکرن چمن سروی کی آزاده لکی
راستنده، طالب ایلله (مفردات) (طریق صدق) م (بیاموز) اوکرن (از) م (آب)
صو (صافی) م (دل) کوکل (راستی) طوغر فنده (طلب) م (آزادی) ملاحتی
(چو) مثل (سرو) م (چمن) باغ و باغچه (معنای اشارتی) (یوم یقع الصادقین
صدقهیم) آیت کریمه سخی سر نجه ای عاشق ارباب غرض اولان عوام ناسدن انقطاع
واجتاب ایدوب آب صافی کی کوررات ماسوادن پاک و بیغش و هر بر علی خالص اوجه الله
اولان طارف باله محبتدن صدق طریق اوکرن (فاستغیر کما امرت) آیت
کریمه سخی سر نجه باغچه نک دیم ناز و ایغش اولان سروی کی راه عشقه دانما شریعت
شجد بده استقامتله آداب شرعین بر ادبی ترک ایغوب و بر کراهتی ارتکاب ایغوب
شریعت مطهره به وجوه عرفانه نقصان عارض اولبسه رقی حضرت اله هدن
عشق و مهر فذالاهی و شوق لقاء الهی طالب ایلله سن

﴿ عروس غنچه بدین ز بور و تبسم خوش * بعینه دل و دین و می برد بوجه حسن ﴾

غنچه کلنی بوزینت و بو لطیف تبسم ایلله عروس کی وجه حنله دل و دین ایلنور
(مفردات) (عروس) کلن (غنچه) م (بدین) بو (زبور) زینت (تبسم) کوکل
(خوش) م (بعینه) عروس کی (دل) کوکل (دین) م (می برد) بوزینت (بوجه حسن)
کوزل بوز ایلله (معنای اشارتی) بو غیب هوسنده و حجاب عزنده مستور اولان
محبوب حقیقی یوقدر اسرار اسماء حسنا سله و انوار ذات بیخوبله بیچار عاشقک ضعیف
و ناتوان دل لاتنه لطف و کرمه تجلی یور دقده عروس محازی وجه حسن ایلله عاشقنی
مست و متعجب قلبی کی محبوب حقیقتک تجلیست عاشق صادق حقیقی تحمل ایلله میوب

﴿ فلا ﴾

(صغیر بلبل شوریده و غیر هزار * برای وصل کل آمد برون زینت حزن) حزن حاکم روزانک قنچه لیه غم و غصه در حزن کی
حاکم ضعی وزانک حکونه بیت حزن لایه در مجازا یعنی غم و غصه چکن او طله به درل * محصول بیت * بلبلک ضلغنی
و هزارک ناله و افغانی وصل کل ایچون بیت الحزنیدن طشهر کلدی یعنی یونلرک فریاد و فغانی که بیت حزنیدن چینه بار وصال کل
ایچوندر حاصلی عاشق اولدق ایچون وصال کل ایچون فریاد ایلدر (ز دست برد صبا کرد کل کلاه نکر * شکج کبوی سنبل
بین بروی سمن) دست برد غنچه معاشقه در

﴿ ۳۹۹ ﴾

(فلا تجلی ره بلبل جله دکا و خر موسی صغیر) سر نجه عاشق حقیقی الهی
مست و مستغرق و متعجب و سر ککر دان ایدوب دل و دین بلک ذات و نفس
ادرا کدن عاجز اولور

﴿ صغیر بلبل شوریده و غیر هزار * برای وصل کل آمد برون زینت حزن ﴾

دیوانه بلبلک ضلغنی و عند لیست فغانی کلان وصال ایچون بیت حزنیدن طشهر کلدی
(مفردات) (صغیر) معنای (بلبل) م (شوریده) دیوانه (فغان) م (هزار)
مست لایب (برای وصل) وصال ایچون (کل) م (آمد) کلدی (برون) طشهر ()
من (بیت) او (حزن) غم (معنای اشارتی) دیوانه عاشق صادق درد عشقه
آه و آهینی و مشاق جمال الله اولان طالب دیدارک زار و افغانی روز و شب جوش
و خروش حزن و غم و درد عالم سخی اولان قلب نالان و نکسره شدن طشهر
چشمی حضرت یعقوب علیه السلام یوسف علیه السلام وصال ایچون
بیت الحزنیدن طشهر چنقدی کی آتدخی محبوب حقیقتک وصال ایچون کلدی

﴿ ز دست برد صبا کرد کل کلاه نکر * شکج کبوی سنبل بین بروی سمن ﴾

صبا ک دست بردن کلک اطرافنده اولان بر چمه نظر ایلله سمنک بوزینت سنبل کبوسنک
بو کلنی کور (مفردات) (ز) من (دست برد) بهادر و غنچه (صبا) م (کرد)
اطراف (کلاه) بر چم (نکر) باقی (شکج) بوکلم (کسو) زلف (سنبل) م (بین)
کور (با) لایله (روی) بوز (سمن) برانی چنقدی (معنای اشارتی) صبا لیلی شعله
اسوب محبوب بر چمی آل بکاغشک اطرافنده طوغنی حنله طریفه و سنبل کی زلفنک
سمن کی بیاض بوزنک اوزرینه بو کلنی حننی دخی کور نه ایغشیدر (معنای حقیقی)
فیض الهیه نک کز شدن منظر حق اولان فاب مجلایه فاضله و نمان معارف الهیه
و ماسوم اندیشه نک حسته نظر ایلله و انوار تجلیات صفات جلیله لیک آینه قلب
صافیدن بی دربی رحشان و لغتانی کور که او اولایبصار عتدنده زیاده امر اطرافنده

﴿ حدیث قصه دوران زجام جو حافظ * بقول مطرب و فتوی پیر صاحب فن ﴾

دوران قصه سمنک سوزنی جامدن ایست ای حافظ مملرک قوی صاحب فن
یرک فتوا سبیل (مفردات) (حدیث) سوز (قصه) م (دوران) زمان (ز) من
(جام) قدح (جو) ایست (حافظ) (قول) کلام (مطرب) م (فتوی) م (پیر صاحب فن)
م (معنای اشارتی) ای حافظ زمان و صلته اولان فیوضات بلا و اسطرلاباندری
و مشاهده و جده دار و قنده کی نجات رحانیله جانی قلبی شراب و حدیث الهیه ایلله
ماسوم و مطمئن اولان عارف بالله زدن طلب ایلله هل طریقتک قول و عمل و موم ادنی هلی
پیر صاحب فنک فتوا سخی بود که هر بر علی اهتدن طلب لازمدر

﴿ وله یضا ﴾

﴿ جو کل مردم بیسویت جامه برن * کنم چاک از کریان تابدامن ﴾

کل کی مردم سمنک راجحه کلاه تم اوزره جامه برنی کر بیاندن دانسته کچاک ایدرم

امایونده دست درازانی مراددر یعنی آمدی
حاصلی ال اوزرانی کلاه قیور چق
صباحه درل و عریجه محمد و بهلولیجه
نسله درل شکج بوکلم کسو جانانک
قرانی توزدن انوب کردنه طولان
صباحه درل شکج کبوی سنبل
بسیایه در سندن مراد روی جانانک
* محصول بیت * صبا دست درازانندن
کل اطرافنده کلاه بی کور یعنی روی
جانان اطرافنده بر شکن صد چنی سرباله
کبوی سنبل شکجی دخی سمن بوزنده
کور یعنی باد صبا روی جانان اطرافنده
کاکلی و کبوسخی بریشان ایلله کسنی
سرباله بیت فتوا سخی انکار بونده انواع
تصرفات ایللر که انشائه سز اولور دکل
(حدیث قصه دوران زجام جو حافظ *
بقول مطرب و فتوی پیر صاحب فن)
حدیث قصه دوران اضافتلی لایله در
جو فعل امر مفرد مخاطبدر جویدنندن
ایسته دیکم بقول با حرف مصاحبت
مغربه ضافت مندرک فاعلند در
واو حرف عطف فتوی پیر صاحب
فن لایله و سیایه در * محصول بیت *
ای حافظ دوران قصه سمنک خبرینی
جام یاده دن دیله مطرب قولیله و پیر
صاحب فن یعنی پیرمغان فتوا سبیل یعنی
احوال عالم خبرینی جام یاده دن طالب اول
یونلرک قول و فتوا سبیل حاصلی جام یاده
جام کتی ماسور و نجاتی اشکاره ایدر
یس اسرار عالی اندن ایسته معلوم اوله که
خواجه بوغزال ایلیم بهسارده بیور مشدر
(وله ایضا) (جو کل هر دم بیسویت
جامه درن * کنم چاک از کریان تابدامن)
بیسویت بونده فوق و ایدم ماسنه فاعلدر
درن قیاس برن دیک ایدی لیکن باقرده
واقع اولان نخل جیه سبیل و واقع
اولمقن تقلیدای یوی اختار ایلدک اما یضا به معنای و برز جامه درن مصراع ثانی به مره و در جامه مبتدا کنم چاک خبری و درن
خبریه متعلقدر از کریان و پیدامن ده اکامتقدر * محصول بیت * کل کی دانه سمنک بوکلک جامه برنی شده و بان اوزرنده
بقصدن انیکم دکل چاک ایدرم

(مفردات) (چو) نل (کل) م (هر دم) نفس (بوی) سنک رایحه لایله (جامه)
 قفطان (بر) علی (ن) وجود (کنم) ایدرم (چاک) برق (از) کرین (باقه) دن (تادام)
 انکه دلا (معنای اشارتی) بحمد الله ای محبوب سنک جان ب عزتکدن
 احسان اولان نجات و نجات سببه هر نفس برده بنداری و حجاب ظن و کانی چاک
 ایدوب محض سنک عون و نصرتکاه عیون عینه و عیندن حق القین مرتبه رتبه ترقی
 اوزده اولوب مرتبه مشاهیده به مستعد اولشم

نفت رادید کل کوی که در باغ چومستان جامه رابد برتن

در سن کل سنک تنکی کور دیکه باغده مستر کی او سنده اولان جامه سنی برتی
 (مفردات) (تن) وجود (ت) سنک (را) ادات (کل) م (کوی) م (کوی) م (کوی) م
 (در) فی (باغ) م (چو) م (مستان) م (جامه) را (قناتی) (برتی) (برتی) (اوستنده)
 (معنای اشارتی) (غایت) تو اوقتم و جدا الله آیت کریمه سی سر نجه اسرار توحید
 ظاهر اولوب جمیع مظهره تجلی انوار اسماء الله پیدا و مشاهد اولغه کائن در سن
 که صد هزار پرده ایچنده اولان کوکل باغ و حیدر انوار ذات الهیه بی بالغانه مشاهد
 ایدن مستان الهیه کی بصیرتی کشاد ایدوب بلا حجاب ذات بیچون خدایی
 کور رکی بیغین حاصل ایلشد

من از دست غمت مشکل برم جان ولی دل را تو آسان بری از من

ن سنک غمت الدن جانی مشکل ایلدورم لکن سن بدن کوکلی آسان ایلندک
 (مفردات) (من) (ن) (از) من (دست) ال (غم) م (ت) سنک (مشکل) م (برم)
 ایلنورم (جان) م (ولی) لکن (درا) کوکلی (تو) سن (آسان) م (بردی) ایلندک
 (از من) بدن (معنای اشارتی) بوندنصره سنک راه عتقه ظاهر و ایلدوب مایه سادات
 اولان جمیع محن و بلا ریه که اوله تحمل ایلرکه سنک غمت مشک الدن جامی خلاص
 وفارغ ایات زیاده مشکدر و سنک کرم و احسانه و قدر و باهره که نسبت کوکلای
 دنیا و آخرت در دشت قله و شوق افاکله تا بقدم قبلی سکا زیاده آساندر

بقول دشمنان برکشتی از دست نکرد هیچ کس بادوست دشمن

دشمنان موزله دوستان دوندک هیچ کیمه دوستان دشمن او از (مفردات)
 (با) (لایله) (قول) دشمنان (م) (برکشتی) دو زبان (از دست) م (نکرد) اولن
 (هیچ کس) برکیمه (با) (لایله) (دوست) دشمن (معنای اشارتی) (الله ولی الذین)
 آتوا بخرجه من الظلمات الی النور آیت جلایه سی سر نجه ذات شریفکی توحید
 و حبیب محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه و سلم تصدیق ایلر به اجل نعمت اولان
 ایا فی بخش ایدوب کندو که دوست آیتش ایکن سنک و بزم دشمن اولان شیطان
 امینک و نفس اماره بالسوء که بزه و سوسه و اضلالرله سنک در بایر که نسبت ذره
 مقداری اولیان قصور لریمزدن ایچون بزم و سلیقه دین کچوب دشمنکی
 شاد ایدر مبین ایچمه ای لا یتخلف المیصاد اولان خالق رحیم بزی رحمتکله مفرت

ایلیوب حبیب محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم (ربنا لا ترخ قلوبنا بعد اذ هدینا
 و هب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب)

مکن از سینه ام آه جگر سوز بر آید همیو دود از راه روزن

بزی جدا ایلر که سینه مدن جگر سوز آه یوقارو کاور روزن بولندن توتون یوقارو
 کلدی کی (مفردات) (مکن) (ایله) (از) من (سینه) (کوکس) (م) (بیم) (آه) م
 (جگر سوز) جگر یا قیچی (بر) یوقارو (آید) (کاور) (همیو) (مثل) (دود) (توتون) (از)
 من (راه) بول (روزن) بجزره (معنای اشارتی) ای اطفاف و رحیم ربم بزی کندی
 دوسته کندن و دوستلر کندن جدا ایلر ای ار حم الراحمین اولان بیم یصدمدت اصل
 این ایچنده ذات بیچونکی توحید و حبیبکی قصد یق و یوقارو ایلر اولو ایلر بیکه
 محبت و پرد کد نصره بزی کند کندن و انلردن جدا ایلر ایکن سینه نالاندن حسرتله
 جگر یا قیچی آتشک یوقارو کاور بجزره عظیم آتشک توتون طشره چیتد بیچی کی لکن
 (لا تظنوا من رحمة الله ان الله یغفر الذنوب جمیعا له هو الغفور الرحیم) آیت کریمه سی
 سر نجه رحمت واسعه کدن امید ایدر مکه انار اولادک حسرتله و آتشه یا سینه
 راضی اولد بیچی کی سن دخی بزی رحمتکدن جدا ایلر سن

نفت در جامه چون در جامه یاده دلت در سینه چون در سیم آهن

جامه ایچنده تنک جام ایچنده شراب کیدر سنک قلبک سینه کده سیم ایچنده آهن کیدر
 (مفردات) (تن) وجود (ت) سنک (در جامه) قفطان (چون) مثل (در جام)
 قد حده (یاده) شراب (دلت) سنک کوکل (در سینه) صدر کده (چون) مثل
 (در سیم) کوش ایچنده (آهن) دمود (معنای اشارتی) یارب من کمال تقدسده
 و بزیچاره (کمال) تدسده (ما عبدناک حق عبدناک بامعبود) خبری سر نجه یو عاخر
 و عینج قوتلر بیکه سنک حضور معنوی بیکه و رحمتک امید له یو یون اکوب صد هزار
 عجز و قصور ایلر باواریب نیاز مندا و لغدن غیر بر سر مایه من یوقدر خصوصاً سنک
 مکادن مؤره اولان ذات بیچونک بخش یک حجابک و راستده قلب عارفده شراب
 عشق الهی مستور و پیدا اولد بیچی کی مستور و پیداسین (والله اعلم و اتم الغفراء)
 آیت کریمه سی سر نجه ذات شریفکده قائم صفات جلایه بی مثالک حکمتکده سن جمیع
 عالمدن مستغنیین و عالم سنک محتاج احسانکدر

بیارای شمع اشک از دیده چون من که شد سوز دلت بر خلق روشن

ای شمع بخلین چمتکدن کوز باشن باغدر ز براسنک سوز دلت خلقه روشن اولدی
 (مفردات) (بیارای) (بلر) باغدر (شمع) (بشان) موم (اشک) (کوز) باشی (از دیده)
 کوزدن (چون) (بیم) کی (که) (زیرا) (سوز دلت) سنک کوکل یا قفلی (بر) علی
 (خلق) م (روشن) م (معنای اشارتی) (الله نور السموات و الارض مثل نوره)
 کشتکده فیها مصباح المصباح فی زیججه الزجاجة کانه کوکب دری یوقدر من شجره
 مبارکه زیتونه لشرقیه و لا غربیه بکادریه یا بیضی لولم تمسسه نار نور علی نور

(نفت رادید کل کوی که در باغ چومستان جامه رابد برتن) بویته
 چومستان جامه رابد برتن (بویته)
 برتن واقع در جمیع نسخه رده غالباً تفنن
 قصص ایدر محصول بیت کویسا
 کل باغده سنک تنکی کور دیکه مستر کی
 جامه سنی تنی اوزده برتی قیاس کل برتی
 غنچه بی ذکر ایکن ایدی زرا غنچه
 جامه سنی چاک ایدنجه کل اولور اما کاک
 جامه سنی یوقدر که چاک ایکنه مکر که
 کله غنچه معنای تضییع ایدور و پاکک
 پیرای پیرای اولد بیچی چاک ایله تعبیر ایدور
 تشیل طریقه و لکل وجهه (من از دست
 غمت مشکل برم جان) ولی دل را تو آسان
 بری از من (دست غمت یانه و یالامیه در
 مجازاً مشکل برم یعنی نمی برم مرادنی در
 محصول بیت «ن سنک غمت الدن
 مشکل جان فوراً برم یعنی غمتکدن جان
 فوراً ارم اما کوکلی سن بدن آسان
 ایلندک یعنی قولای آلتک حاصلی سنک
 ایشک قولای اما بنم ایشم کوچ (بقول
 دشمنان برکشتی از دست نکرد هیچ
 کس بادوست دشمن) بر حرفی تا کیدر
 کشتی فعل ماضی مفرد مخاطب دوندک
 معنای سینه یعنی اعراض ایلدک دیکدر
 نکرد اخبار و انبیه محملدر یعنی اولن
 و با اولسون دیکدر محصول بیت «دشمن
 قولیله دوستدن اعراض ایلدک هیچ
 کیمه دوستان دشمن اولسون و یا اولن
 کر که دشمن قولیله و کر که غیر سببه
 نکرد صیغه سنی اخباره تخصیص ایلندر
 تخصیص بلا تخصیص ایلندر

(مکن از سینه ام آه جگر سوز بر آید
 همیو دود از راه روزن) مکن تقدیری
 کاری مکن درو بار کشتن مکن که سابقاً
 یکدی که حرف تعلیل و یا حرف بیان آه
 جگر سوز مصراع ثانی به هر هوند جگر
 سوز وصف ترکیبی جگر یاند ریچی
 معنایست محصول بیت «برایش ایکنه
 و بادوستلردن دوندک ایکنه که سینه مدن
 جگر یاند ریچی آه باجه دن توتون
 جقد بیچی کی چیتار و یا چیتار یعنی بکا آه
 آتشین جکدر که سکا ضرری وارد ز برا
 آه عاشقان مؤثر و اصل اولد بیچی بری
 یا قوب باندور مجموع ینک معنای مخالفت
 ایکنه که سینه مدن جگر سوز آه یوقاری
 کاور روزن بولندن توتون یوقاری کلدی
 کی دین حق ادای ایدم (نفت در جامه
 چون در جامه یاده) دلت در سینه چون
 در سیم آهن) محصول بیت «سنک تنک
 نازک و لطیف جامه ایچنده جامه یاده
 کیدر یعنی سرچله قد حده شراب
 کورندیکی کی کورنور لیا سنک اطافندن
 یوره کل سینه ددمور ایچنده سیم کیدر
 یعنی بیاض سینه کده سنک بوز کل سیم
 ایچنده آهن کیدر (بیارای شمع اشک
 از دیده چون من) که شد سوز دلت
 بر خلق روشن) محصول بیت «ای شمع
 کوز کدن کوز باشی بولوت کی باغدر زرا
 سوز دلت خلقه روشن اولدی یعنی
 سر شمعک خلقه عیان و آشکاره
 اولد بیچیون کرین و سوزان اول

«دلم رامشکن و در پامیندار» که دارد بر سر رلف توامشکن

• اگر دل بہت در زلف تو حافظ • بدینسان کار او در بامیکن

﴿ وَلَهُ اِلْفٌ ﴾

روزی رنگین را بر کس متباد **مچوکل** و ربگویم باز یو شان باز یو شاندمن

﴿ ۛۛۛ ﴾

(منیاد) کوسفر (همچو کل) کل کی (ور بکوم) اگر دیم (باز) کیرو (پوشان) سترابه (باز) کیرو (پوشاند) اورثر (زمن) بدن (ممنای اشارتی) وری عقده، اولان حکمتی مقتضا سنجہ صورتا نامرزا اولان سکسان باشند. کافری اوایا ایدوب اطیف جالن کوسفر اگر دیسک که یارب بوسنزال جلال شریفک کورمکه لایق دکلدر نیجه زماندنبروراه مشهکده. انواع مجاهد دل الیه جان فدا ایتش عاشقربکه عرض جلال ایلک نه اولور دیسک بنم امرمه وحکمته نیچون معارضه ایدرسین دیو بدن جالنی سترابلر بلکه قض و حجام زاده ایلر

خوشه شمع پیش میم بر غم خد و چو صبح * در بنجم خاطر نازک برنجاند ز من بچ
اگر شمع کبی آگ او کند ، اولم بنم غمه صبح کی خند ، ایلر او کر انجمن نازک خاطر بی
ندن انجیدر (مفردات) (چوشمع) بنان موم کی (پیش) اولک (میم) اولم (برغم)
غم اوزر ، (خند) کول (چو) مثل (صبح) م (ور بنجم) (اگر انجمن) (خاطر) م
(نازک) م (برنجاند) انجیدر (زمن) بندن (مضای اشاری) (اگر راه عشقند ،
ریاضات و صدهن درد و غم ایلر بنل شمع کی اریوب و قور و بوب ضعیف و ناتوان
اوله رق او کند ، اولسم کند و نور استغاسی اظهار ادوب لایالیاک ایلر او کر مرادم
حاصل اولدی بو قدر سعی و مجاهد ، ایلد م دبسم بکغانمی کوسفر سیرین و خسه
درد مدن شکوایی مدرسن دو غصه ایلر

✽ دیدہ واکہ ہم کہ آخریک نظر سیرس بین ✽

• گفت مجنواهی مگر تاجوی خون راند ز من

کوزیمه دیدمکه اخرا کا بر نظر طو نیجه کوردیدی مکر ایسترسین بدن فان ارماعن
 انفیده (مفردات) (دیده را) کوزه (کفتم) دیدم (آخر) م (یک) بر (نظر) م
 (سیر) طوق (ش) اکا (بین) باقی (گفت) دیدی (میخواهی مکر) مکر ایسترسین
 (تا) حتی (جوی خون) فان ارماعنی (راند) سوره (زمن) بدن (معنای اشارتی)
 برنجیلی وقتده کوزیمه دیدمکه اتوار جمل اللهه طو نیجه باقی و مشاهدہ دائمده
 اول چشمم بکا دیدیمکه ای بیچاره دخی بووار لقند و اظهار وجود دن یکمدمکی
 مکر سن بدن فان ارماعنک افسی ایسترسین و نیجه تسلیم اولارسین

او بخونم نشسته و من بالمش تا چون شود * کام بستانم از او یاد ادبستانم

او بنم فائمه صوسرزو بن آنگ لبه صوسرم تايجه اوله آدن مراد آلم يابند ن داد آله
(مفردات) (اوبخونم) او بنم فائمه (تشنه) صوسرز (من) بن (يابش) آنگ
دوداغنه (نا) عجب (چون شود) نفيجه اوله (كام) مراد (بستتم) آلم (ازو)
آنگدن (باداد) ياعدل (بستاد) آله (زمن) بندن (مثنای اشارتی) اول محبوب
حقیقی بنم محو و فسا اولوب (موتوا قبل ان تموتوا) سر نه مظهر بنم ایستو و بندخی
فیض بلا واسطه خدای ایترقم ادرگاه حقه مراد نه تأمل اول ماخود (واعبدوا

(گرچو شمش بپیش موم بر غم خندد
چو صبح * در پنجم خاطر نازک بر بخت
زمن) شمعش شبن صغیر معانده پیشه مقید در
پیش تقدیرند در بر غم خندد غممه کول
یعنی بنم مغموم اولد غمه کول چو صبح
یعنی صبح کی کول صبحه کولک اسادی
آچلوب آغاز دینی جهشتند حاصلی
اسناد مجاز بدر * محصول بیت * اگر شمع کی
جانک او کند * اولورسم یعنی مغموم
و محزون اولورسم صبح کی غمه کول یعنی
سرور اولور واکر غمه صبح کی
کولدیگنه انچنسم یعنی آلیوب بخصور
اولسم نازک خاطر بنی بدن انجیدر یعنی
انجند بکمه انجور حاصلی بنم لطیفه طریقله
کولد بکمه انجور * ین دیگدر (دیده را
اقتم که آخر بکنظر سیرش بین * اکت
مخسواهی مکرناجوی خون راندن
* محصول بیت * دیدمه دیدم الیه
و نظار یعنی بر کرده اول جانانی طو بجه سبوابه
حاصلی روی پاکنه و افر باق دید، دید بکمه
مکر ایست * نگه بدن فان ابرماغنی سوره یعنی
آوده حاصلی بنی فان اغلق ایسترسن زبرا
نظره دو عیوب بخصور اولور و بکا جفا
ایدر دیدمکدر (او بخونم آشته و بن برلش
ناچون شود * کام بس نام ازو یاداد
بستادن من) صراع ثانی منای استغنی
منضمدر * محصول بیت * اول جانان بنم
فانکه تشنه درون الیه عجب انجیکه اولور بن
اندن مرادی الام بوخسه اول بدن
انتقامی الد یعنی عجب بنم مرادی حاصل
اولور بوخسه انکمی حاصلی بدن حیاتی
بولام بوخسه حسرتدن ممانی

حقى يا تيك البقین) آیت کریمه سى سرنجیه بن طاعتنده اولم حق تعالى دخی
بکاعدیلله معا له پیوره

خج دوستان جان دادم از بهر دهانش بنکرید
کویچیزی مختصر چون بازی ماندن من

آنک دهانندن اوتوری جان و بر دم ای دوستار کور یکن که اول بر مختصر فتنه ایل بدن
نیجه کبرو فالور (مفردات) (دوستان) ای دوستار (جان) م (دادم) و بر دم
(از) من (بهر) تملیل (دهان) آغز (ش) ضمیر (بنکرید) یاقل (او) اول
(بچیزی) بر نسنه به (مختصر) برانشی (چون) نیجه (باز) کبرو (ماند) فالور
(زمن) بدن (معنای اشارتی) ای دوستار بعون الله تعالى حق سبحانه و تعالیك
فیض واحسانندن ایچون راه شفته جائی فدا ایلدم کال احسانی کور که بدن
بورشی مختصر و قلیلدر دیوگرمشدن فچین کبرو فالور (غن بعمل مثقال ذره
خیرا به) آیت کریمه سى سرنجیه (لا یضع اجر المحسنین) در و بزه یک احسان
ایلیجیدر

خج کرچو فرهاد بختی جان برآید باک نیست بس حکایتی شیرین بازی ماندن من
اگر فرهاد کی بنم جاتم تخلقه چینه خوف بوقدر بدن جوق شیرین حکایت کبرو
فالور (مفردات) (کر) اگر (جو) مثل (فرهاد) برماشقد (م) بنم (بختی)
اجپاق ایل (جان) م (برآید) بوفاری کله (باک) خوف (نیست) بوق (بس) جوق
(حکایتها) حکایتار (شیرین) لطیف (باز) کبرو (می ماند) فالور (زمن) بشدن
(معنای اشارتی) صدهزار نفسک کر به کوردیکی آج و صوسزو کیچه لراو بقوسز درد
و مختار اجله بله جاتم چینه خوف بوقدر (من) اخلصه ار بعین صلیحا ظهیرت
بناجیح الحکمة من قلبه علی لسانه) حدیث شیرینی سرنجیه اول مجاهده سبیل بدن
نیجه اسرار شریعت و علوم معرفت لطیف و شیرین حکایه ل یاد کار فالوب نام
الی یوم القیامه خبره یاد اولغه سبب اولور

خج ختم کن حافظ که کرزین کونه خوانی درس عشق
عشق در هر گوشه افسانه خواند من

سوزی ختم ایل ای حافظ که اگر عشق در سنی یونک کیدن اوقو به من عشق هر برکوشده
بدن برافسانه اوقور (مفردات) (ختم کن) ختم ایل (حافظ) م (که) زبرا (کر) اگر
(زین کونه) بونوعدن (خوانی) اوقو به من (درس عشق) م (عشق) م (در هر گوشه)
هر گوشه (افسانه) بر حکایت (خواند) اوقور (زمن) بندر (معنای اشارتی) ای حافظ
چونکه بنایه الله اسرار دینه واقف اولدک اغز بکی دیکوب اوزر به مهر اورمغه
اسرار الهی کتم و ستر ایل کرچه (اذاسکت العاشق هاک) لکن قلبه عشقه بی صبر
اولوب عشق در سنی یونک کی اوقو بوب اظهار ایدرسک عشق هر برکوشده بنم
اسرار درو بدم قصه و حکایتله حالی افشا ایلش اولور (وله ایضا)

خج خدا را

خج خدا را کم نشین با خرقه پوشان رخ از زندان بی سامان میوشان

الله ایچون خرقه پوشان ایل اوتورمه عقلسز و اعتسار سزردن بدن یوزکی اورمه
(مفردات) (خدا را) الله ایچون (کم نشین) آزاد تور یعنی اوتورمه (با) بمع
(خرقه پوشان) خرقه کچیلر (روح) یوز (از) من (زندان) لایال قلندر (بی سامان)
عقلسز و اعتسار سز (پوشان) اورمه (معنای اشارتی) ای عاشق صادق امان نظر
ایل اهل عیبر اولوب هر یوزی بوغدیق تغییر شکل لاجل الاکل ایلین صلحا صورتند
خرقه پوشان اولان می ایلر ایل اوتورمه انظر قطاع طریق اهل الله صحت مؤثر
و طبیعت سارقد در و عوام کسوتند صورتا عقلسز و اعتسار سز دنیا و آخرت نظرند
اولین قلندران حقیقتلردن اعراض ایلد انجیق اهل الله انلرد

خج درین خرقه بسی آلودگی هست خوشا وقت قبای باد نوشان

بوخرقه ده جوق ملوثک وارد خوشدر باد نوشک قبایق (مفردات) (درین)
(خرقه) بوخرقد (بسی) جوق (آلودگی) ملوثک (هست) وارد (خوشا) خوشدر
(وقت) م (قبایق) قفتان (باد نوشان) شراب ایچیلر (معنای اشارتی) بو صورت
پرست اولان لیم و دنی صوفیلرک و درویشک دهوامی ایلین بد بختلرک صلحا کسوسی
زعیم ایلد کوری خرقه لند جوق عجب و ربا و فسق و فساد ملوثکلری وارد
ظاهرا عوام ابا سنده شراب عشق الهیه ایلد مت و قلو باری عالم دن تجرد ایلین
عاشقلرک و قتی خوشدر که عجب و ربا بشرکدن امینلرد

خج نوازک طبعی و طافت نداری کرایهای مشی ملق پوشان

سن نازک طبع سن و طافت طومر سن بر یونک ملق پوشک نقتلر (مفردات) (تو) سن
(نازک طبع) م (با) خطایه (طافت) م (نداری) طومر سن (کرایه) نقتلر (مشی)
بر یونک (ملق پوشان) یاهمل اتواب کچیلر (معنای اشارتی) (تخرج فی آخر الزمان)
اقوام یجتلون الدنیا بالادین یعنی یاخذونها فیلبون لباس جلود ااضان المستهم احلی
من السكر و قلوب الذناب بقول الله تعالی ای اعزونی ام علی تجزونی فی ایذنی
حلفت لایمن علی اولک فتنة تدع الحکمیم فیهم حیرانا) حدیث شیرینی سرنجیه بارب سن
سر بع العقاب بر غنی مضائق سن یولاجل حطام الدنیا دلق پوشک (علک الملقاون)
حدیثی سرنجیه شرک اصغر اولان ربال یک نقتلر بندراضی اولر سن اعادنا الله من ال با

خج درین صوفی و شن دردی ندیدم که صافی باد عیش درد نوشان

بو صوفی کبیلر در درد عشق کور مدم طوری نوش اولان عاشق عیشی صافی
اولسون (مفردات) (درین) بو (صوفی و شن) صوفی کبیلر (درد) م (با)
و حدیث (ندیدم) کور مدم (صافی) م (باد) اولسون (عیش) حدیث (درد نوشان)
شرابک طور تیزی ایچیلر (معنای اشارتی) تکیه نک چور یا بشدن ایچون تغییر
شکل ایلوب درویش و صوفی کی ارباب غرض و عوام طریقتلر در درد عشق
الهی کور مدم راه عشق الهیه بی غرض اولوب درد و محن عشق ذوقله نوش ایلین

خج فی

خج ۱۰۲

(خدا را کم نشین با خرقه پوشان * رخ از زندان بی سامان میوشان) و خدا را حرف تخصیص کم یونک کی یرلده ترک کلیدن
صبارتدر هیچ اوتورمه دیکندر * محصول بیت * الله ایچون خرقه پوشانله اوتورمه یعنی صورت پرست صوفیلرله اوتورمه اما یوزکی
بی سامان زندلردن اورمه یعنی کیرلله

حاصلی می ایل خرقه پوشانله قر شده
و صافی دل زندلردن صافته یعنی انلرله
اختلاط ایلد (درین خرقه بسی آلودگی
هست * خوشا وقت قبای باد نوشان)
آلودگی یا حرف مصدر خوشا نه
عجب خوشدر وقت قبای باد نوشان
اضافه فاعلی لامیه و بیابنه در وقت
میشد او خوشا مدم خبری خوشی
وقته استاد ایلک مجازیدر بر احققنده

خوش اولان باد نوشانله در که قبایق
مظروفیدر حاصلی مجاز مرسل قیلنددر
* محصول بیت * بو مذکور خرقه ده
جوقی آلوده لک یعنی بو لاشقلی و ثلوث
وارد در نه خوشدر باد نوشک قبایق
وقتی یعنی انلرک قبایق باک و طاهر در
حاصلی اول خرقه بی کبیلر می ایلر در
و بوقبای کبیلر مخصوصدر (تونا زک
طبعی و طافت نداری * کرایهای
مشی ملق پوشان) کرای یا حرف مصدر
مشی یا حرف وحدت * محصول بیت *

ز براسن نازک طبع سن و طافت کسوتور
مزمن یعنی محمل اوله مزمن بر اوج
دلق پوشانله بیت مطلع یشنه مقام
تعلیله در (درین صوفی و شن دردی
ندیدم * که صافی باد عیش درد نوشان)
دردی یا حرف تکسیر که حرف رابط
* محصول بیت * بو صوفی کبیلر در هر کردرد

کور مدم یعنی بولرد اهل درد کور مدم
شاله صافی اولسون در دو شلر عیش
و صفا می یعنی انلر بر یونک بی دردمر ایلر در
صوفی و ش دیکله مقلدمر ایلر در
کتابت اولد یعنی و در دو شلر دعا ایلدکی
صافی دل و بیر با اولد فلر یچو ندر

(دست رنج تو همان به که شود صرف بکام * دانی آخر که بناکام چه خواهد بودن) دست رنج ترکیب مزجی الی امی دیکر در بناکام بالضروری مناسبت در * محصول بیت * خطاب عام طریقله پیور که مشک الی امی اول یکسدر که کوکک مرادینه صرف اوله ز برایاوردن که بالضروری نه اولیسدر در یعنی سن فنا بولوب مالکی اغیار بچکدر حاسلی صاعقه کده سنی که سندنسکره اغیار بچسون (پیر میخانه همی خواند معانی دوش * از خط جام که فرجام چه خواهد بودن) که حرف بیان فرجام انجام کی آخر و عاقبت مناسبت در * محصول بیت * پیر میخانه دون کیکه خط جامدن بردهما او قودی که عاقبت کاره اولیسدر در دیو یعنی اول معاد دیناکی آخری فنا اولد یعنی بیان ایدر (بردم از ره دل حافظ بدف و چنک و غزل * تاجرای من بدنام چه خواهد بودن) * محصول بیت * حافظک کوکلی دف و چنک و غزاله بولدن ابانسم یعنی بولدن چنک و غزل بچجا بن بدنام جزای نه اولیسدر در یعنی بر حافظ قرآن مسلمان اضلال ایلدیکت پاداشی بچجا اولیسدر در (وله ابضا) (دانی که چیت دولت دیدار یار دیدن * در کوی او کدایی برخسروی کزیدن) دانی استغهای منضم و که حرف بیان ویت سوال و جواب صفتی مشر در * محصول بیت * خواجی پیور که پیلور مینکه دولت ندر جواب و برر که دیدار یاری کور مکدر حاصلی دیدار بجائانی کور مک دولت و آنک محله سنده کمالنی پادشاهانی اوزر شد اختیار ایلکدر

نه اولسه کرک (معنای اشارتی) اسرار مجتهدن و ذوق روحانیندن هنوز بی خبر اولان قورق سالت بی مایه به دی شیکت تعلیم ابتدایی ذکر و فکر که و کندی درد و غم که مشغول اول قیل و قال اهل اولان علوم علانک انکار نه و سکاغرض ایل اولان بندو نصحنه نظر و اعتبار ایلد سنی شکار و اکل و باغ ایلک ایچون سکا طوزاق قورن کیمه تک سکا نه مر حقی اوله کرک

دست رنج تو همان به که شود صرف بکام * دانی آخر که بناکام چه خواهد بودن * همان اول یک که سالت کب ابتدایک نه مراد که صرف اوله یل و رسن آخر که بالضروری نه اولسه کرک (مفردات) (دست رنج) ال امی (تو سالت) همان به اول یک (شود) (وله صرف) (م) (بکام) مراد که (دانی) پیلور سن (آخر که) (م) (بناکام) مراد سز (چه خواهد بودن) نه اولسه کرک (معنای اشارتی) (کل من کدیك و عرق جیتك) حدیث شریفی سرجه سکا ک و حسن اولان بودر که اهل صورت اولان منکر لک سوز نه باقیوب حلا نندن کب ایلد یکک ما لکی رضا الله بولنه صرف ایلوب بر آن و بر ساعت علم و معرفت و عبادات و طاعتدن کسایه سن پیلور سنکه آخر بالضروری نه اولسه کرک

پیر میخانه همی خواند معانی دوش * از خط جام که فرجام چه خواهد بودن * مر شد کمال دون کیکه بر معما او قودی جامک خطند نکه عاقبت نه اولسه کرک (مفردات) (پیر میخانه) (م) (همی) (دانش) (خواند) (او قودی) (معما) (م) (یا) (و حدیث) (دوش) (دون کیکه) (از) (من) (خط) (م) (جام) (قدح) (فرجام) (عاقبت) (چه خواهد بودن) نه اولسه کرک (معنای اشارتی) مر شد کمال مرید صادق عوامت فهمیدن خارج شایع قلمیدن جریان ایدن علوم لدیه دن و اسرار الهیه دن بر معما او قودی عوامدن سز اولان اسرار دینی انجیق عارف بالله اولانر پیلور که عاقبت نه اولسه کرک

بردم از ره دل حافظ بدف و چنک و غزل * تاجرای من بدنام چه خواهد بودن * حافظک کوکلی دف و چنک و غزل ایلد بولدن ابانسم عجب بن بدنام جزای نه اولیسدر در یعنی نه اولسه کرک (مفردات) (بردم) (ابانسم) (از ره) (بولدن) (دل) (کوکلی) (حافظ) (م) (یا) (لا بد) (دف و چنک و غزل) (م) (نا) (عجب) (جزا) (م) (من) (بن بدنام) (عاصی) (چه خواهد بودن) نه اولسه کرک (معنای اشارتی) عارف بالله اولانر اسرار شریعت بیان ایلد کلمی کلت قدسیه و معارف الهیه لایله عشق و معرفه الله واصل اولوب حافظک خانه نجلی اولان کوکلی هوا بولرندن ایانسم و اوصاف بشریه دن بعد ایلد زعم عوام اعتبار یله عجب بن بدنام جزای نه اولسه کرک

دانی که چیت دولت دیدار یار دیدن * در کوی او کدایی برخسروی کزیدن * پیلور مینکه دولت نه در بارک دیداری کور مکسر الی محله سنده کدالتی پادشاهان اوزر اختیار ایلکدر (مفردات) (دانی) پیلور مین (چیت) نه در (دولت) (م)

(ازجان طمع بریدن آسان بود ولیکن * از دوستان جانی مشکل بود بریدن) جانی یامی حرف نسبت در * محصول بیت * جاندن رجایی قطع ایلک اساندر اما جاندن سوکلی دوستار دن کسلک اولن یا خود جان کی عزیز دوستار دن منقطع اولنی مشکدر یعنی کسلک اولن (خواهم شدن پیوستن چون غنچه بادل تنک * وانجا بیکنا می پیراهنی دریدن) (بستان وارله و او سز لغتدر بیک یا حرف سبب و یا حرف تفسیص

(دیدار یار) (م) (دیدن) (کورمک) (در) (فی) (کوی) (محله) (او) (نک) (کدایی) (فقیراق) (بر) (علی) (خسروی) (پادشاهانی) (کزیمن) (اختیار ایلک) (معنای اشارتی) پیلور مین دولت حقیقی و ابدی نه در بصیرت قبیلله بو طالده جمال الهی کور مکدر دخی (الفقر فخری) حدیث شریفی غنچه باعث سعادت دارن اولان فقر محمد به بی دنیا پادشاهنتک اوزر شد اختیار ایلکدر

ازجان طمع بریدن آسان بود ولیکن * از دوستان جانی مشکل بود بریدن * جاندن امید کیمک اساندر ولیکن صادق دوستار دن کسلک مشکدر (مفردات) (از) (من) (جان) (م) (طمع) (امید) (بریدن) (کیمک) (آسان) (م) (بود) (در) (ولیکن) (م) (از) (من) (دوستان) (م) (جانی) (جانه منسوب) (مشکل) (م) (بود) (در) (بریدن) کسلک (معنای اشارتی) (من ارادان تجلس مع الله فلیجاس مع اهل التصوف) خبری سر نجه جاندن امید کیمک اساندر لیکن (دماون علی البر والتهوی) ایلوب حضرت الله واصل فلیجی صادق دوستار دن کسلک مشکدر

خواهم شدن بدستان چرن غنچه بادل تنک * وانجا بیکنا می پیراهنی دریدن * بستانه کیمک استرم غنچه کی تنک دل ایلد و آنده نیک نامغله بر پیراهن برحق استرم (مفردات) (خواهم) (استرم) (شدن) (کیمک) (بتن) (بانجه به) (چون) (مثل) (غنچه) (م) (بادل تنک) طار کوکلی ایلد (وانجیسا) (دخی) (اند) (بیکنا می) (ابو ادله) (پیراهنی) (رکومک) (دریدن) (برحق) (معنای اشارتی) حق تعالی دن استرم که علوم لدیه و اسرار غیبیه ایلد قدک جوش و خروش غنچه کی کیم اسرار الله ایلد رک باغ وحدته و یسین حقیقه کیمک استرم و آنده بومع علی السلام کی صفتده اولوب ابو ادله کیمک برحق استرم

چو که چو نسیم باکل راز نهفته گفتن * که سر عشق بازی از بلبلان شنیدن * کاهی بادنسیم کی کله غنی رازدیک استرم کاهی عشق بازی سرنی بلبلار دن اشتفت استرم (مفردات) (که) (کاهی) (چون) (نسیم) (باده) (باکل) (کله) (راز) (سر) (نهفته) (کیرلو) (گفتن) (سوزانک) (سرم) (عشق بازی) (عشق او) (بجلیقی) (از) (من) (بلبلان) (م) (شنیدن) (اشفت) (معنای اشارتی) کاهی روحه حبسات بخش اولان اهل فیوضات الهیه کی محبوب حقیقیدن اسرار معنوی و فیوضات بلا واسطه ایلد غنی کاله اسرار لدیه ایلک استرم کاهی قیاب مرزده منور اولان عارفان و عاشقانه مصاحبت ایلد انلردن اسرار حقیقی اجتماع ایلک استرم

چو بوسیدن اب بارای ز دست مگذار * کاخر ماول کردی از دست و لب کزیدن * اول بارک لبی او پکی الدن قومه زیر عاقبت دست و لب اسر مقلد ماول اولور سن (مفردات) (بوسیدن) (او پک) (لب) (دوداق) (یار) (م) (اول) (م) (ز دست) (الدن) (مگذار) (نومه) (که) (زیرا) (آخر) (عاقبت) (ماول) (م) (کردی) (اولور سن) (از دست) (الدن) (لب) (دوداق) (کزیدن) (اصرمق) (معنای اشارتی) ای کوکلی کلام یاریدن و فیوضات الهیه لذت روحانیت کب ایلوب دائم جمیع طاعات و عباداتک و ذوقیاب اولنی الدن

یامی یا حرف مصدر نیکنام و صفت کیدر ابو ادلی مناسبت بالله ابو ادلی مناسبت در پیراهنی یا حرف تنکیر * محصول بیت * بوسنه کیمک استرم غنچه کیمک تنک دلله و آنده آد ایلکچون پیراهن برحق دبارم یعنی قاتی واضطراب دل ایلد بوسنه و اربوب جانان حشر شدن پیراهنی کل کی چاک ایلک استرم غنچه بی تنک دلکده و صفا بدرلور که مشابه او اربوب دورلش و فیوضات اولد بچسون مصراع ثانیه تنک مناسبتی آنده ابو ادلی ایلد بر کومک برحق و آنده نیکامای ایلد بر پیراهن برحق دینارینک مناسبتی چاک ایلد و بخراب ایلد ندر (که) چو نسیم باکل راز نهفته گفتن * که سر عشق بازی از بلبلان شنیدن) نسیم بونده مطلقا یاد مراد در نهفته کیرلی دیکدر * محصول بیت * بوسنه و اربوب کاهی نسیم کی کله کزل رازی سوزانک و کاه محبوب د و ساق سرنی بلبلار دن اشتفت استرم حاصلی بوسنه وار مقلد مراد کوکله تسلید هر نه وجهله اولور سه (بوسیدن لب بار اول ز دست مگذار * کاخر ماول کردی از دست و لب کزیدن) مگذار قومه یعنی الدن صا اوره کاخر که حرف تعلیل آخر بونده اول مقلد بادر کردی کافی عجبیک فغیله فعل مضارع تخاطب را و نور سن مناسبت حاصلی ضرورت معنای افاده ایلد کزیدن اصرمق * محصول بیت * اول بارک لبی او پکی الدن قومه فرصت ال و برسد یعنی اب باری بوس ایلد فرصت ایلد را بارک لبی او پک مقلد ماول اولور سن لیکده دوداق استرم مقلد یعنی اب باری بوس ایلکی فوت ایلد سنک ندانندن کندی اب و دینکی اصرمق سن نه کیم ر ایلده پیشی ن اولان بویه ایدر

فرست شمار صحبت کران دوراهه منزل چون بگذریم دیگر توان بهم رسیدن شمار فلان امر مفرد خطاب در صحنی بی فرصت یل کز که حرف تعلیل راهه بی روی بونک کی برسد نسبت و اختصاص مناسبی افاد نماید و ایکی بوالی دیگر در محصولیت خطاب عام طریق به یوزد که دوستار له مصاحبتی فرصت صای یعنی غنیت یل زیاد یاتک بوالی منزلت چون که کجوب کیده وز یعنی آخرت او نه و اراوز بردخی بری بر عزم ایشک اولر یعنی دوستار له مصاحبتی غنیت یل کز لایزال و ایچک بردخی ملاقات احتمالی بوق مکر دار آخرتد (کوی رفت حافظ از پادشاه منصور باریب بیادش آورد ویش پرویندن) کوی ایکی معنایه خصمادر بری کانه مناسبه در کوی ایکی و بری فل مضارع مفرد خطاب در سن مناسبه خطاب عام

قومه زیرا ذکر و عبادت که ذوق اول یعنی لی اولیان چکر کردن بر شیر بتدی ذوق و خضوع و خشوع اولیان عبادتده و نماز ده بر فائده و بر فلاح حاصل اولر عاقبت (بوم بعض الظالم علی یدیه) آیت کریمه سی سرینجه دست و لب اصر مقدر ملول اولور سن

فرست شمار صحبت کران دوراهه منزل چون بگذریم دیگر توان بهم رسیدن

مصاحبتی فرصت صای زیرا بوالی بوالو منزلت چون که کجوب کیده وز یعنی آخرت او نه و اراوز بردخی بری بر عزم ایشک اولر یعنی دوستار له مصاحبتی غنیت یل کز لایزال و ایچک بردخی ملاقات احتمالی بوق مکر دار آخرتد (کوی رفت حافظ از پادشاه منصور باریب بیادش آورد ویش پرویندن) کوی ایکی معنایه خصمادر بری کانه مناسبه در کوی ایکی و بری فل مضارع مفرد خطاب در سن مناسبه خطاب عام

کوی رفت حافظ از پادشاه منصور باریب بیادش آورد ویش پرویندن

در سن که حافظ شاه منصور ک یادندن کندی باری درویش بطی انک خاطرنه کنور (مفردات) (کوی) (دیر سن) (رفت) کندی (حافظ) م (از) من (یاد) خاطر (شاه منصور) م (بارب) م (بیادش) انک خاطرنه (اور) کنور (درویش) م (پرویندن) بسلک (معنای اشارتی) بعد الفناء والاستغراق فی نور ذات الله ارشاد خانی بچون کبر وارسال اولغه منصور و فیدن عتد الله شاه حقیقت اولان مرشد حیات بخشک دیر سن که حافظ یادندن کندی امید وار مکه طیبان الهی خسته سی او توغمر لکن حضرت الله نیاز ایدرم مارم بودرویش فی نواره احسان ایتکلکی انک خاطرنه کنور (فادخلی فی عبادی وادخلی جنتی) آیت کریمه سی سرینجه بری دخی انلرک زمره سته ادخال ایدوب جنت عرفانه داخل ایلد سن

زدر درای و شبستان مامور کن هوای مجلس روحانیان معطر کن

قبودن ایچرو کل و بزم شبستان کز مسور ایلد روحانیلر مجلسک هواسنی معطر ایلد (مفردات) (زدر) قبودن (درای) ایچرو کل (شبستان ما) بزم کجه مکامز (منور کن) نورلش ایلد (هوای) محبت (مجلس) م (روحانیان) اهل الله (معطر کن) معطرلش ایلد (معنای اشارتی) بارم خانه نجلیک اولان فلیردن ظلمات تعلقات بشیره لری ازاله ایدوب انوار نجلیک ذاتکی ادخال ایلد منور قیابو متقیم و منفح ایلد و نجات ایشک راجحه مسکيه سله روحانیت طالب لریک مجلسک هواسنی معطر ایلد و دماغ جانلری مزین ایلد

بچشم و ابروی جانان میرده ام دل و جان بیایا و تماشای طاق و منظر کن

دل

راک فقیه روحانی سینه منسوبدر که بریده و بار قبیله ک اسیدر بوده و معنای و بهرای کی خلایق قیاسه نسبت اولش معلوم اوله که هر نیتک که روحی اوله مثلاً انس و جن و ملک کی انک نسبتی روحانی کلور راک ضمیمه محصولیت قبودن ایچری کبر و بزم شبستان کز مسور ایلد (مفردات) (زدر) قبودن (درای) ایچرو کل (شبستان ما) بزم کجه مکامز (منور کن) نورلش ایلد (هوای) محبت (مجلس) م (روحانیان) اهل الله (معطر کن) معطرلش ایلد (معنای اشارتی) بارم خانه نجلیک اولان فلیردن ظلمات تعلقات بشیره لری ازاله ایدوب انوار نجلیک ذاتکی ادخال ایلد منور قیابو متقیم و منفح ایلد و نجات ایشک راجحه مسکيه سله روحانیت طالب لریک مجلسک هواسنی معطر ایلد و دماغ جانلری مزین ایلد

ظریفه برت با حرف تاکید اکثر نسخه ده بولوه اقصدر و به مضنه بارتد که واقعد رابکسیدد جائز در پادشاه منصور اضافتی لامیه در بارب منادی بیادش با حرف صله و ضمیر شاه منصوره راجعه صدر آور الف مد وده ایلد و واولک فقیهله فعل امر مفرد خطاب در آور یلندن کنور دیمکدر پرویندن بسلک محصولیت بیدک و یا دیر سن که حافظ شاه منصور ک خاطر ندن کیتی یعنی پاد شاه او نندی حافظی سلطان مراد سودی دعا کوی بی او ندی کبی بالله پادشاه ک خاطر نه کنور درویش توبه ایکی یعنی درویش احو الی تغفر ایلیکی پادشاهک یادش کنور (وله ایضا) (زدر) او شبستان مامور کن

هوای مجلس روحانیان معطر کن

زدر درای و شبستان مامور کن هوای مجلس روحانیان معطر کن

قبودن ایچرو کل و بزم شبستان کز مسور ایلد روحانیلر مجلسک هواسنی معطر ایلد (مفردات) (زدر) قبودن (درای) ایچرو کل (شبستان ما) بزم کجه مکامز (منور کن) نورلش ایلد (هوای) محبت (مجلس) م (روحانیان) اهل الله (معطر کن) معطرلش ایلد (معنای اشارتی) بارم خانه نجلیک اولان فلیردن ظلمات تعلقات بشیره لری ازاله ایدوب انوار نجلیک ذاتکی ادخال ایلد منور قیابو متقیم و منفح ایلد و نجات ایشک راجحه مسکيه سله روحانیت طالب لریک مجلسک هواسنی معطر ایلد و دماغ جانلری مزین ایلد

نسبتده شد و ذله زیاد اولش اما روحانی راک فقیه روحانی سینه منسوبدر که بریده و بار قبیله ک اسیدر بوده و معنای و بهرای کی خلایق قیاسه نسبت اولش معلوم اوله که هر نیتک که روحی اوله مثلاً انس و جن و ملک کی انک نسبتی روحانی کلور راک ضمیمه محصولیت قبودن ایچری کبر و بزم شبستان کز مسور ایلد (مفردات) (زدر) قبودن (درای) ایچرو کل (شبستان ما) بزم کجه مکامز (منور کن) نورلش ایلد (هوای) محبت (مجلس) م (روحانیان) اهل الله (معطر کن) معطرلش ایلد (معنای اشارتی) بارم خانه نجلیک اولان فلیردن ظلمات تعلقات بشیره لری ازاله ایدوب انوار نجلیک ذاتکی ادخال ایلد منور قیابو متقیم و منفح ایلد و نجات ایشک راجحه مسکيه سله روحانیت طالب لریک مجلسک هواسنی معطر ایلد و دماغ جانلری مزین ایلد

(زخاک مجلس مای نسیم باغ بهشت بیر شمع بقدوس و عود بچرکن) محصولیت بزم مجلس خاکنندن ای جنت باغشک نسیم شمع ایلد فردوسه و بچرینه عود ایلد یعنی مجلس شمع سله فردوسی معطر ایلد بعض نسخه ده بولیت بولده واقعدر که بکوی سازن جنت که این مجلس بختفه بر سوی فردوس و عود بچرکن) بکوی خطاب عامدر بختفه با حرف مقابله و با حرف زائد محصولیت بخت

دل و جان جاتک چشم و ابروسنه تسلیم ایشم کل کل طاق و منظر تماشایله (مفردات) (با) لعلایله (چشم) کوز (ارو) فاش (جانان) م (سیرده ام) تسلیم ایشم (دل) کوز (جان) م (بیایا) کل کل (تماشا) سیران (طاق) م (منظر) بچره (کن) ایلد (معنای اشارتی) همین دل و جانی حسی سجانه و تماشایک ذات هویتی وصفات ارادتی نجلیک تماشایه تسلیم ایلد ای سالک قدراش کل کل بعد التسلیم و انقوا بعض خداتک احسان و قدرت و نظریه رحمتی تماشایله که بعد الفناء و الخویه مشاهدده جمال الله و مکه شفه اسرار لده بید غیبه تماشایدر

زخاک مجلس مای نسیم باغ بهشت بیر شمع بقدوس و عود بچرکن

بزم مجلس خاکنندن ای جنت باغشک نسیم فردوسه راجحه ایلد و جنت بچرینه عود ایلد (مفردات) (ز) من (خاک) مایراق (مجلس) م (ما) بزم (نسیم) بیل (باغ) م (بهشت) جنت (بیر) ایلد (تماشا) راجحه (فردوس) جنت (عود) م (بچر) بخوردن (کن) ایلد (معنای اشارتی) (شرف المکان بالکین) سرینجه حضرت اللهک ذکر و فکر له عشق و محبت و انسیت و مشهده سله حضرت الله ایچون او طور این مواضع خاکنه آسمان و ملائکه آسمان تعظیم و مجد کاه ایشدر انکیچون بوزر بزم مجلس خاکنندن ای جنت باغشک نسیم جنت فردوسه راجحه طیه ایلد و جنت بچرینه بزم خا کزی عود ایلد که حضرت اللهک عشق و ذکر اولان محمل جنت فردوسدن اطهر محل نجلیک اولان طور طاسی جله جیالندن لطیف اولد یعنی کبی

حجاب دیده ادراک شد شعاع جلال بیا و خر که خورشید را منور کن

ادراک چشمه حجاب اولدی جاتک شعاعی کل خورشیدک خرگاهنی منور ایلد (مفردات) (حجاب) م (دیده) کوز (ادراک) علم (شد) اولدی (شعاع جلال) م (بیایا) کل (خرکه) چادر (خورشید) کونش (را) م (منور) نورل (کن) ایلد (معنای اشارتی) (لو کشف سحبات وجهی لاحرق السعوات والارض) خبری سرینجه حضرت اللهک نجلیک انوار جلالک شعاعی چشم بصیرتک دخی هویت اوزره ادراکته حجاب اولدی انکیچون هویت انوار ذات الهی دخی علی طریق الاحاطه مدرک دکادر ای نور الهی کل آفتاب نور ایمان ایلد مضمی و روشن اولش صدر منشرحه مزک خرگاهنی اولان وجود و جیسع جوارحری دخی منور ایلد

ستاره شب هجران نمی فشانده نور پیام قصص بر آوجراغ مه برکن

هجران شبنک ستاره سی نور صاچر قصصک باهی اوزره کل و ماه چراغنی رفع ایلد (مفردات) (ستاره) بیلز (شب) کجه (هجران) م (نمی فشانده) صاچر (نور) م (بیایا) لعلایله (بلم) طام (قصص) کوشک (ر) علی (آ) کل (چراغ) م

خرشته دارینده سوله که بوجملدک طیراغنی فردوس جانبته بختفه بدلی و باخفه دیوایات و بچرینه عود ایلد یعنی مجلس خاکننده فردوسی معطر ایلد مصراع ثانیته مناسبی بختفه ایلد فردوس جانبته ایلد و بچرینه عود ایلد دین مشایی ابو جه ایلد هم (حجاب دیده ادراک شد شعاع جلال) بیا و خر که خورشید را منور کن (حجاب دیده ادراک لا به در شعاع جلال تقدیری شعاع جلال جاناندر و باشعاع جلال در پس او لکی وجه اوزره خائدر مخاطبه التماسدر و تائیده دکادر خر که خرگاهدن بختفه قدر قاره او که عرب هجران شبنک و اگر ادک اولور خورشید اضافتی بیایه در محصولیت بیت ادراک دیده سته حجاب اولور شعاع جلال دلبر یعنی ادراک کوز یعنی جمال جانانه نظر ایلک فاشدر رابدی ای جانان کل و خورشید خر کهنی منور ایلد یعنی کونش آبی منور ایلد یعنی کبی سن جلالکاه کونشی منور ایلد (ستاره شب هجران نمی فشانده نور پیام قصص بر آوجراغ مه برکن) ستاره شب هجران لامیه و بیایه در نمی فشانده یعنی استقبال صاچر دیمکدر نور مغفولی پیام با حرف صله قصصه اضافت لامیه و بر آ الف مدوده ایلد چوق دیمکدر در آ ایچری کبر و بکار کی حاصلی آلف مدوده ایلد فعل امر در کل مناسبه و او حرف عطف چراغ مه بیایه برکن او یار یعنی شله اندر حاصلی بالکلندر محصولیت بیت هجران شبنک بیلزی نور صاچر یعنی ضیا و برمن ستاره دن بونده ماه مراد در باخود شب هجرانه بر ستاره استاره ایلد پس ایلمدی کوشکک دامنه جیقه و مه چراغنی روشن ایلد ماهی کونش روشن ایلد یعنی کبی روی جاتکی کونش تشبیه ایش و جائزدر که چراغ مهدن روی جانان مراد اوله مصراع ثانیته مناسبی کوشکک دامنه جیقه و آبی چراغنی یوقاری قبل دین و قصصک دامنه کل و ماه چراغنی رفع ایلد یعنی سن کلکله اکا احتیاج قالمیدن جنایات سولکده عجب بری برینه پیر و اولنلر

ایلمدی کبی روی جاتکی کونش تشبیه ایش و جائزدر که چراغ مهدن روی جانان مراد اوله مصراع ثانیته مناسبی کوشکک دامنه جیقه و آبی چراغنی یوقاری قبل دین و قصصک دامنه کل و ماه چراغنی رفع ایلد یعنی سن کلکله اکا احتیاج قالمیدن جنایات سولکده عجب بری برینه پیر و اولنلر

(چو شاهان چن زبردست حسن تواند * کرشمه بر سن و ناز بر سنو بر کن) * محصول بیت * چونکه چن محبوبی سنک حسن

و چاک اندر درل سینه

کرشمه و صنوبر ناز و شوه ابله به بی

اوزرله نده تفساخر ابله (فضول نفس حکایت بسی کند ساقی * تو کار خود مده از دست وی بساغر کن) (فضول نفس اصلی نفس فضولدر اضافتله ابکی صورندله ضرورت وزن ایچون تقدیم و تاخیر اولندی ایلی نفس مناسنه ساقی منادی و مصراع ثانی به مره و ندر سحر حلال طریقی اوزره * محصول بیت * نفس فضول چوق زواند حکایت ایدر ایدری ای ساقی سن کنندی اینکی الدن صالیو یرمه و ساغر به طوله در یعنی تفک فضول الله انشأت الیوب کنندی اینکه بی ساقی آدایند مشغول اول (طمع بقدر وصال تو خد مانبود * حوالیم بدان اصل همچو شکر کن) بقدر وصال با حرف صله واضفت بیانه و توبه لایم حوالیم منکام مع القبر بی حواله دیکدر بدان با حرف صله اهل همچو شکر بیایه * محصول بیت * نقد و صله طمع اینک بزم حدمن دکلدر پس بی اول شکر کبی ابله که حواله ابله یعنی تقد و صال امید اینک بزم مقدارمن دکلدر پس بی اینک بزم صله حواله ابله که اندن متمتع اوله و ز لب پیاله بیوس آنکه بی عستان ده * بدین دقیقه دماغ خرد منبر کن) اب بونده دودا قدر یعنی پیاله نکتاری و اضافت لایم در بیوس با حرف تا کبد دقیقه نکت و ظرافت دماغ خرد لایم مجازا منبر اسم مفعولدر دهرج بایندن * محصول بیت * پیاله نکت دودا غنی اوپ اندن صکره منکره و یر عاتدر که بر عظمی لازم کنه به برننه و یرملی اول اول اول اول نده بی او پر اندن صکره صونار لایم بیور که منکره تعظیم ایچون اول اب پیاله بی بیوس ابله اندن صکره انکره و یر بی دقیقه و نکتله ابله دماغ عقلی منبر ابله یعنی پیاله نکت لینی بیوس اینک سیدله مشام خردی منبر و معطر ابله

(مه) ای (بر) یوفاری (کن) ابله (معنای اشارتی) حجاب بشریده اولد قیوم مجرد نورانی نه جمع اجزای وجود تواریجی خدایه استغراقی ممکن دکلدر ای طالی منور قیاهی نور الهی وجودمن قصری اوزره کل ماه حقیقتک چراغی شمه سبله (نور علی نور) سر نمده بزدن قبض و حبسای رفع ایدوب بزی انوار ذات خدایه مستغرق ابله

چو شاهان چن زبردست حسن تواند * کرشمه بر سن و ناز بر سنو بر کن

چونکه چمن شاهلری سنک حسن بوی الله درل سن اوزره کرشمه و صنوبر اوزره ناز ابله (مفردات) (چو) چونکه (شاهان) محبوبله (چمن) باغ (زیر) الت (بار) بونک (حسن) م (نو) سن (اند) ادا جم (کرشمه) ناز (بر) علی (سن) بیاض کل (ناز) م (بر) علی (منور) جام افغابی (کن) ابله (معنای اشارتی) چونکه ظاهرده و باطن باغ وحدتک محبوبلرک و جمیع مصنوعاتک حسنی سنک جیل صفاتک و انوار جلالکک مظهری اوللرله سنک انوار تجلیکک زبونلری و محتاجلردر سن کرمله نورانی و ظلمانی و مبسط و منقبض بوجه پیکارلک اوزره انوار ذات بیچونکی افاضه الیوب (نورهم بسعی بین ایدوبهم و یامدهم) سر نه مظهر ایلبد سن

فضول نفس حکایت بسی کند ساقی * تو کار خود مده از دست وی بساغر کن

فضول نفس چوق حکایت ایلرای ساقی سن کنندی اینک الدن قومه و ساغری شرابه پرایله (مفردات) (فضول نفس) م (حکایت) م (بسی) جوق (کند) ایلر (ساقی) م (تو) سن (کار) م (حود) کنندو (مده) و یرمه (از دست) الدن (بی) شراب (بساغر) قدحه (کن) ابله (معنای اشارتی) بوضول و ظلم نفس باعث و صلت الی الله اولان محن و بلاهای عشق خدایه عدم تحمندن بی نور و بی زینت اولان اعمال ظاهره ابله الدایوب مشتهی و مالو فانی ترک اینک ایچون اجر و ثواب بی نندن حیل ایدوب چوق حکایت نقل ایلرای ساقی زلال عشق اولان هادی سن کرم و شاکله لایق اولان احسانکی افاضه ایدوب بزم قدح قلبری شراب عشق ذاتیک ابله پروم و ایلبد سن

طمع بقدر وصال تو خد مانبود * حوالیم بدان اصل همچو شکر کن

سنک وصالک نقدنه امید بزم حدمن دکلدر بزی اول شکر کبی اندیله حواله ابله (مفردات) (طمع) م (با) کملا یه (قد وصال) م (نو) سن (حدما) بزم حدمن (نبود) دکلدر (حوالیم) بزی حواله (بدان) اول (اهل) لب (همچو) مثل (شکر) م (کن) ابله (معنای اشارتی) یارب سنک ذات بیچونکه و صله طمع و امید بزی لایق دکلدر همان بزا اول شکر دن لذت اولان فیوضات بلا واسطه انوار قدسیه بی عشق و معرفتک اندن روحانیک بی بخش و احسان ایلبد سن

لب پیاله بیوس آنکهش عستان ده * بدین لطیفه دماغ خرد منبر کن

قدحک لینی او پوپ و اندن صکره آتی منکر و یر و باطنیه ابله عقلتک دماغی منبر و معطر ابله (مفردات) (لب) دوداق (پیاله) قدح (بیوس) اوپ (آنکه) اندن صکره

ش

(اگر فقیه نصیحت کند که عشق مباز * پیاله بدش کودماغ را ترک کن) * محصول بیت * اگر فقیه نصیحت ایدر سه که محبوب دوستی ابله بر پیاله و را کودماغی تر ابله بی فقیهه دی که دماغک بایس اولددر بونکله دماغت تر ابله بیوسنی کسون حاصلی باده ایچ عقلک باشک کلون (ازان شمائل و الطاف خلق خوش که تراست * میان بزم حریفان چو شمع سر بر کن) شمائل جمیع شمائل در که بونده خلق

(ش) بی (عستان) م (اده) و یر (بدن) و (اضیفه) م (دماغ) م (خرد) عقل (منبر) اعتبارنش (کن) ابله (معنای اشارتی) (وایتوا الیه الوسيله) آیت کریمه سی سر نمده بوعشق و معرفه الله خود بخودانه وصلت میسر دکلدر ای مرشد راه خدا اولان پیرم شراب عشق الهیه بی توش ایدوب فیوضات ربانیه به مظهر سنک وقتده بزمستانه و بی نواله دخی افاضه فیض خدا ایلایوب بوطایفه ربانیه ابله دماغ عقل و جانری منبر و معطر ایلبد سن

اگر فقیه نصیحت کند که عشق مباز * پیاله بدش کودماغ را ترک کن

اگر فقیه نصیحت ایلر سه اکا عشته سعی ایته که بر پیاله و یردی دماغکی تر ابله (مفردات) (اگر فقیه) م (نصیحت) م (کند) ابله (عشق) م (مباز) اویته (پیاله) قدح (هرزه) و حدیده (بدن) و یر (ش) اکا (کو) سو بله (دماغ را) م (تر) نازه (کن) ابله (معنای اشارتی) اگر دماغ جانی هوئی نفسانیه ابله مختل اولش فقیه ظاهر پرست بزی عشق الهیه دن منع ایدوب کل بو عشقه سعی و طلب ابله دیو فساد طبعی اظهار ایلد کده تو جده ایلد اکا شرف رهسان عشقندن بر جرعه لذت رو حانیت بخش ابله و دی که اول قسور و مشر دماغکی بو جرعه شراب عشق خدایله تاز و تر ابله که دماغک فساد و اختلال دفع اولوب اتی دخی انصافه ککوره سن

ازین مرقع خرقه چه نیک در تنکم * یک کرشمه صوفی و شمع قلندر کر

بومرغ خرقه ددن زباده مضطرب بر صوفیانه کرشمه نله بی قلندر ابله (مفردات) (ازین) بوندن (مرقع) باده لکش (خرقه) م (نیک) زباده (در تنکم) طاراقده م (یک کرشمه) بر ناز ابله (صوفی و ش) صوفی کبی (م) بی (قلندر) م (کن) ابله (معنای اشارتی) در بادن ادر کن ماهی خای کبی لذت روحانیت اولددری مجرد تغییر شکل ایدوب خرقه مرقع ابله صوفی محقه شکننده اولان صورت پرستدکن و تلبیدن کولم بکرنوب زباده مضطرب اولشم کرم و عنایت ابله بزه کوز اوجیله بر نظر بیوب بی ظهیر خراب و باطنی دور بر قلندر مشرب ایلبد سن

پس از ملازمت عیش و عشق مهر و بان * زکارها که کنی شمر حافظ از بر کن

ماهر و لک عیش و عشق ملازمتد صکره ایشلر دیکه ایلر سن حافظک شرفی از برایله (مفردات) (پس) صکره (از) من (ملازمت) م (عیش) سرور (عشق) م (مهر و بان) آی بوزاور (زکارها) ایشلردن (کبی) ایلر سن (شمر) م (حافظ) م (از بر) حفظ (کن) ابله (معنای اشارتی) ای سالک قدراش سندی انوار تجلیات الهیه ک مظاهر لری متابع عطا ک عشق و سرور ابله اولان مجاس و صحبت جافترالری ملازمتد صکره ایشلر دن برایشکه ایلر سن حافظک لسان غیبه امرار طرقتدن و علوم لایم رایتدن بیان ایلد بکی شرفی از برایله سن

وله ایضا

ش

۱۰۴

و مهر و لک عیش و عشق ملازمتد صکره ایشلر دن حافظک شرفی از برایله یعنی اول ملازمتد صکره ایشلر حافظک شرفی از برایله
اولسون حاصلی اندن صکره بوکا مشغول اولد دیکدر (وله ایضا)

(عیب دل کردم که وحشی وضع و صحرایی باش گفت چشم نیم ست ترک آن آهویی) عیب دل اضافتی مصدرک معقوله
اضافتی در و کردم که معقوله در که حرف بیان وحشی وضع و صحرایی اقامند در و صمدن مراد طبع در وحشی طبعی
دیگر صحرایی یا حرف نسبت باش فعل نهی مخاطب اوله دیگر چشم نیم ست بیانه قتی سرخوش اولیا نه نیم ست در ز که
اضافه بیانه در آنه اضافه امید در مراد جاناندر * محصول بیت * کوکله عیب ایلدکه وحشی طبعی و صحرایی

وقایع نوره غرق ایدیمی ذات واجب الوجوده قصر نظر ایلد و عقل و جانکی انجیق
زنجیر عشق خدایه بند ادوب قبض و تجلیات انوار ذات خدایه نظر ایلد

عیب دل کردم که وحشی وضع و صحرایی باش گفت چشم شکر و شمع آن آهویی
کوکلی آهویی ایدیم وحشی اسلوب و صحرایی اولدیدی انک شمری زیور ایدیمی
کوزنی و اول آهونک نازنی کور (مفردات) (عیب) (م) (دل) (کوکل) (کردم)
ایلدیم (وحشی) آمدن فاجعیمی (وضع) (ادوب) (صحرایی) (م) (با) (نیمه)
(باش) اولد (آفت) دیدی (چشم) (کرز) (شیرکیر) (ارسلان) (طوبی) (غنج)
(نار) (آن) (اول) (آهو) (چیران) (بین) (کور) (معنای اشارتی) (وما خلقت الجن
والانس الا لیسعون) آیت کریمه می سر نجه کوکله عیب ایدیم باعث خلقت
تقصیل معرفه الله انک نیچون وحشی و صحرایی حیوان صفات هوان اولوسین اوله
کوکله دیدی (قاب) مؤمن بین اصبع الرحمن یقلبه کیف یشاء انک ارسلنا
زیور ایدیمی و مستغنی بالذات اولجی نظر واستغناسته نظر ایلد که فیض اوله سن

حلقه زلفش تماشخانه باد صباست * جان صد صاحب دل انجاست * هر دو بین *
نک زلفش حلقه سی باد صباست تماشخانه سید هر دو به انده بوز صاحب دلک جانی
باشمش کور (مفردات) (حلقه زلف) (م) (ش) (نک) (تماشا) (م) (خانه) (م) (باد)
بل (صبا) (م) (است) (در) (جان) (م) (صد) (بوز) (صاحب) (م) (دن) (کوکل)
(انجی) (انده) (بسته) (باغش) (هر دو) (هر قبل) (بین) (کور) (معنای اشارتی)
اول محبوب حقیقتیک دایره اسما و صفاتده هر برایشا بر اسماء مظهر اولد و انک چون
اهل فیض خانه تماشانی و نظر کاهی انجیق خدات اراده سده در زیر حق تعالی
هر بر اسماء بوز یک صاحب دلک جانی باشمش سده غنی اکا نظر ایلد سن

عابدان آفتاب از دایره ماغافلند * ای ملامت کو خسار رومین ورو بین *
آفتاب پرستلرم دایره من دن غافلدر ای ملامت کو الله ایچون نیم بوزمه باغه انک
بوزنه باقی (مفردات) (عابدان آفتاب) (کوشه طیاره) (از) (من) (دایره) (م) (ما) (بز)
(غافلدر) (غافلدر) (ای ملامت کو) (ای ملامت سوبلیجی) (خدایا) (الله ایچون) (رو)
بوز (بین) (کورمه) (رو) (م) (بین) (کور) (معنای اشارتی) (مظهر قهر و ضلالت
اولوب آفتاب پرست اولانلرم بزم معبود بالقی اولان محبوب حقیقتیک اسرار انجاستدن
و قهر و جلالتدن فی خبر و غافلدر ای حالات سینه عشقه اوم و انکار ایدیمی الله
ایچون نیم بوزمه واحوله باغه همان حضرت مقاب القلوبک تجلیسته نظر ایلد که
(دل کل من عند الله)

خ زلف دل دزدش صبار ایددر کدن نهاد * با عواد از انهر و حیه هندو بین *
انک دل دزد زلفی صبارک بوینه خرقودی ره و عاشقانه هتوتت حیه سنی کور
(مفردات) (زلف) (م) (دل دزد) (کوکل) (سرقه ایدیمی) (ش) (انک) (صبارا)
صبارک (بند) (باغ) (دکردن) (بوینه) (نهاد) (قودی) (با) (لله لایه) (عواداران)

تا مدد کرک هند دیارده حاصل اولسون کرک اولسون لیکن بوند ضرورت فایده ایچون و اوله ایلدی لازمدر * محصول بیت * جانانک
کوکل اوغر ایچی زلفی صبارک بوینه بند اقدی یعنی بوینه زنجیر اوردی و بولی مجده هندونک حیه سنی کور یعنی صبارک بولیدر
وزنه یار و هر اهدر حیه الله کردینه زنجیر اوردی و هر ودن مراد صبارد و هندون زلف جاناندر و صبارک کور دن وزانه بند استعاره
ایلدی معلوم اوله که هند بلر خان و کر زبانی قیچان و مسافر کش و حیه باز اوله اندرانکیچون حیه هند و پیوردی

محت طوخیلار (رهرو) بول کیدیچی (حیه) (م) (هندو) (سپاه) (بین) (کور) (معنای
اشارتی) (اول مقاب القلوبک کوکلدره اولان نصرف و تغلیبی کور) (وسار عوا
الی مغفرت من ربکم) امر نه امتیالا کیه و کوندر الله بولنه باد صبا کی سبی ایدیمی
طالب صا دقک قلی اوزره قبض و حساب بشریه دن پریند و پرده قودی
و آداب شرع اوزره راه مستقیمه کیدن عاشقانه اول فاعیل مختارک قسوت
و ضلالتله اولان تغلیاتی کور که عطار مخبر اولددر (بضل من یشاء و یهدی من یشاء)
(لا یسل عما یفعل)

آنکه من در جست و جوی اوز خود بکوشدم * کس ندیدست و نپندمش از هر سو بین *
اول کیمه که بن انک طایفه کند مدن بر جانه اولدم انک مثلی کیمه کورمشدر
و کورمن هر بر جانیدن نظر ایلد (مفردات) (آنکه) (اول کیمه) (ک) (من) (بن) (در)
فی (جست و جوی) (طلب) (او) (انک) (زخود) (کندمدن) (یکسو) (برجانیته) (شدم)
اولدم (کس) (کیمه) (ندیدست) (کورمشدر) (نپند) (کورمن) (مثل) (م) (ش)
آنک (از هر سو) (هر طرفدن) (بین) (کور) (معنای اشارتی) (اول محبوب حقیقتیک نفسی
و وجودی کند و سوتک طلی بوند محو و فنا ایدیم داننده و صفاتده و عوولاری عاجز
ظلیجی افعال حکمت آیدرند انک مثلی کیمه کورمشدر و کورمک دخی ممکن دکلددر
همان عجز و تسلیم ایلد هر بوزدن رجسته نظر ایلد سن

حافظ اردر کوشه محراب می ناکد رواست * ای ملامت کو خدایا آن خم ابرو بین *
حافظ اگر محراب کوشه سنده ناله ایلر روادری ملامت سوبلیجی الله ایچون اول
خم ابروی کور (مفردات) (حافظ) (م) (ار) (اکر) (در) (فی) (کوشه محراب) (م)
(می ناکد) (ناله ایلد) (روا) (لایق) (است) (در) (ملامت کو) (ملامت سوبلیجی
(خدایا) (الله ایچون) (خم) (بوکام) (ابرو) (قش) (بین) (کور) (معنای اشارتی)
اگر حافظ اول مثلی و نظیری اولیان محبوب حقیقتیک ذات بیچونه و غیب هویتده
دام متوجه اولوب درگاه فرشته صدهزار نضرع و استهال ایلد قریب احدیه سنده
وصول ایچون ناله و فغان ایلد روادری احوال عشاقی انکار ایلد ملامت ایدیمی
غافل بر کره اذ صاف ادوب اول مستغنی عن الله این اولان محبوب حقیقتیک علو شونده
بر نظر ایلد که ناله و نیازدن غیری چاره یوقدر

از مراد شاه منصور ای فلک سر رمتاب * تیری شمشیر شکر قوت بازو بین *
ای فلک شاه منصورک مراددن باش چورمه شمشیرک تیر لکنه نظر ایلد بازو سوتک
قوتی کور (مفردات) (از) (من) (مراد) (م) (شاه منصور) (م) (ای فلک) (م) (سر)
باش (مناب) (بوکه) (تیری) (کسکیناک) (شمشیر) (قیچ) (شکر) (قوت) (م)
(بازو) (م) (بین) (کور) (معنای اشارتی) (بزی عشق و معرفه الله بولنه ارشاد ایدیمی
منصور و مؤید من عند الله شاه حقیقت اولان مرشد کاملرک مراددن ای فلک شاه
اولان متکر و اهل صورت باش چورمه و احوال غیبیه لکن انکار ایلد شمشیرک

(آن که من در جست و جوی اوز خود
بکوشدم * کس ندیدست و نپند
مش از هر سو بین) * محصول بیت *
اول جانان که بن آتی ارا یوب ابر دمده
کند مدن بر جانه کتدم یعنی انک طایفه
کندمدن کچدم کیمه انک مثلی نه کورمشدر
ونه کورده چکدر هر جانه بدن سیر ایلد
(حافظ اردر کوشه محراب رومالدر و است
* ای ملامت کو خدایا آن خم ابرو بین)
* محصول بیت * اگر حافظ محراب
کوشه سنده بوزن سورتسه روادری
یعنی جائزدر ای ملامت سوبلیجی الله
ایچون اول خم ابروی جانانی کور که
نجه کوشه محرابه مشا بهد ریس اول
وجهله که کوشه محرابه بوزم سورتزم
ایلدی ای بی لوم و ملامت ابلین کیمه
بی بو ایلد معذور طوط (از مراد شاه
منصور ای فلک سر رمتاب * تیری شمشیر
شکر قوت بازو بین) * محصول بیت *
ای فلک شاه منصورک مراددن باش
دوند رومه یعنی سر کشاکش الملک
قلیق کسکینک کور و قوت بازو بین کور
یعنی قلیجی کسکین و بازو سوبلیجی
صقین امر نه مخالفت ایلد حاصلی امر نه
مطیع و متقا د اول دیکدر

(وله ايضا) شاه شمس قدان خسرو شیرین دهقان که بزرگان شکند قلب همه صف شکنان شاه شمس قدان لایمه شمس قدان وصف تر کیدر شمس قدانلی دیکر شمس قدان قحی و کسریه شمس قدان الف و نون ادات جمعه و خسرو شیرین دهقان بود لایمه در شیرین دهن وصف تر کیدر طانی آخری دیکر اولور والف و نون ادات جمعه و شاه مبتد او خسرو و اندن بدل ویت ثانی

تیر الکنه نظر الیه وقوت قدسیه سنی کور که احوال اهل الهی انکار سوختنیه سیدر اعادنا الله من ذلك

وله ايضا

شاه شمس قدان خسرو شیرین دهقان که بزرگان شکند قلب همه صف شکنان

سرو قدس شاهي شیرین دهنلرک خسروی که جله صب شکندرک قلبی مژگانیه صبر (مفردات) (شاه) م (شمس قدان) سرو یولور (خسرو) بادشاه (شیرین دهقان) آخری طناور (بزرگان) صبر بکرله (شکند) قهر (قلب) یورک (همه) جله (صف شکنان) صف فیر بچیلر (منای اشارتی) راه عشقه استقامت و اخلاص سینه ینای حکمت استادن جاری اولانلرک پادشاهی اولان مرشد کاملکه جله قین و قال الیه و زهد و صلاح خلق اوزره غالب و علو و استکبار اید بچیلری نظر و همتله یوز و مغلوب اید بچیلر

مست بگذشت و نظر برمن درویش انداخت گفت کای چشم و چراغ همه شیرین سخنان

مست اوغردی و بن درویش نظر و التفات ایلدی دیکر ای جمیع شیرین سخندرک چشم و چراغی (مفردات) (مست) م (بگذشت) کچیدی (نظر) م (بر) علی (من) بن (درویش) م (انداخت) اندی (گفت) دیدی (چشم) کوز (چراغ) م (همه) جله (شیرین) طناور (سخنان) سوزلر (منای اشارتی) اول پیر مشق شراب عشق لایزاله مست و مستغرق اولدینی حاله کمال تواضعندن بکالو غرادی بن درویش فی توانک حال پریشانه شفت و مر جله بر نظر پیرووب دیدکه ای جمیع شیرین سخندرک چشمی و چراغی و حجاب بشیرتک مبتلاسی و قبل و طالق گرفتاری

نای از سیم و زرت کبسه نهی خواهد بود بنده من شوویر خور زهمه سیم نشان

قچانه دلک کبسه سیم و زرت بوش اولسه کرک بنم غلام اول و جمیع سیم تارندن بشیه (مفردات) (نای) نایچه دهک (از) من (سیم) کومش (زرت) اتون (ت) سنک (کبسه) م (نهی) بوش (خواهد بود) اولسه کرک (بنده من) بنم غلام (شو) اول (بر) بوش (خور) به (زهمه) جله دن (سیم نشان) کومش طناور (منای اشارتی) نایچه دهک بوعاربت اولان قیل و قاله و علوم ظاهره فی شیاکه اعتبار و مجاز و فصاحت و بلاغت قیدنده اولوب باقی و لایزال اولان حالت عشق خدادن و انوار معرفه الهی خانی اولور سن کل بکا انابت الیه تسلیم اول که جمیع مظاهر انوار معرفه الله اولان اولیاء الهی غنای روحانیت بولسن

کتر از ذره نه پست مشومر یوزر تا بخلونکه خورشید رسی چرخ زنان

ذره دن

یعنی بکا عاشق اول تا که مر تبه خورشید ابریش سن دونه دونه ذره لردن قاتوب خورشید ابرش دیکر کبی حاصلی بنم محبت سنی چرخ چارمین ابرشدر

(برجهان نیکه مکن در قدسی داری * شادی زهره جبین خور و نازک بدنان) قدسی با حرف وحدت و داری ابکی وجهه

مخملدر برسی می میک قحیله شراب

و برسی ده میک کسریله ادات حال اوله پس اولکی وجهه اوزر می منصل یازلق کرک و بیکچی وجهه اوزره منصل زهره جبین و نازک بدن وصف تر کیدر زهره آتلی و نازک بدلی دیکدر زهره یلدری بر براتی کوکب اولد یغیون آن اثبات ایدر یعنی براتی آتلی * محصول بیت * یو پشته مقو ایدر جهانه طباغه یعنی اعتماد الیه و اگر بر قدس شرابک

وار اید زهره جبین و نازک بدن محبوبار عشقه ایچ و دیستاک وفا سند ایشانه حاصلی عیش و نوشه مشغول اول و دنیا حائنه مشغولمه زیر ادیتک بقای یو قدس یعنی دنیا کیمیه باقی دکل (پیریمانه کش ما که روانش خوش باد * گفت برهبر کن از صحبت پیمان شکنان) بیسانه کش وصف تر کیدر کنیدنن بی نه چکیمی یعنی قدح ایچیمی که روانش خوش باد دشوایح صنددر پیمانه شکن وصف تر کیدر عهد صمیمی یعنی وفاسر و غدار * محصول بیت * زم پیمانه کش و باده نوش پیرمن که روح روانی خوش اولسون دیدکه بیسانه شکندر

صحتندن برهبر الیه یعنی مصاحبترندن اعراض الیه حاصلی وفاسر و غدارله مفارقت الیه (بصبا در چن لاله سحر میکتم * که شهیدان که اندان همه خونین کفتان) که حرف رابط مقول قول شهیدان که اضافتی لایمه و که اسعدر کیم مضاسنه واند آتک جچی خونین کفتن وصف تر کیدر طانی کتلی دیکدر * محصول بیت * سحر و قشده لاله چشده صبا به دیدم که کیم شهیدلر بدر یو قدر طانی کفتیلر لاله لی خونین کفتن شهاده لایحه ایش تیساهل طریقله

ذره دن کتر دکلن الحق اوله محبت جالش ناچرخ اورارق خورشیدک خلوتخانه سته ابریش سن (مفردات) (کتر) زیاده اکسک (از) من (ذره) م (نه) دکلن (پست) الحق (مشو) اوله (مهر) محبت (بوز) جالش (تا) حتی (بخلونکه خورشید) کونشک خلوتخانه سته (رسی) ابرش سن (چرخ زنان) چرخ اور بچی (منای اشارتی) کونش قار شوستنده رقص و دور ایلین ذره دن کتر دکلن الحق اوله که سن اکرم مخلوقان سن ماخلق لیک اولان عشق و معرفه الله سسی الیه تا که ذوق روحانیت بولوب سندخی آفتاب حقیقیک حضور معنویه سند چرخ و رقص اورارق حرم قدس الهی اولان مقام فریت نامه واصل اوله سن

برجهان نیکه مکن در قدسی داری * شادی زهره جبین خور و نازک بدنان

جهانه اعتماد الیه اگر بر قدس شراب طوتار ایدرک زهره جبین و نازک بدنلر شوقنه ایچ (مفردات) (بر) علی (جهان) م (نیکه) اعتماد (مکن) ایلد (ور) واکر (قدح) م (یا) وحدتیه (می) شراب (داری) طوتار ایدرک (شادی) سرور (زهره) یلدری (جبین) النسلر (خور) ایچ (نازک بدنان) م (منای اشارتی) بوجای تحصیل اولوب سر بعه الزوال جهانه اعتماد الیه اکبر حضرت اللهک عون واحسانیه عشق و معرفه الله شراب بدن حفظ و نصیک وار ایدر انوار معرفه اللهسه و انوار محمد به به ظهرا و باطن استغرق اولان اولیاء اللهک شوق و عشقنه نوش ایلد و دنم اولیاء الله الیه مصاحبت الیه که صحبت مؤثره و طبیعت سارقه در

پیریمانه کش من که روانش خوش باد * گفت برهبر کن از صحبت پیمان شکنان

بنم ظاهر عشق الهی اولان پیریمانه جانی خوش اولسون عهدی صیقلیرک صاحبندن برهبر ایلدیدی (مفردات) (پیر) م (پیمانه کش) قدح چکیمی (من) بن (روان) جان (ش) آتک (خوش) م (باده) اولسون (گفت) دیدی (برهبر) م (کن) الیه (از) من (صحبت) م (پیمان شکن) عهد فی قیر بچیلر (منای اشارتی) بنم شراب اندیشه عشق الهی و ریحیق زلال معرفه الهی نوش ایدیمی پیردوش ضحیر که الک روح بر قشوی شد اولسون بکاکال شفتندن نفس و هوا اهل اولان دنیا بر سنلرک مصاحبتندن اعراض واجتناب ایلدیدی که علامه عصر اولسه دخی اهل نفس اولان کیمه زده خبر یو قدر

باصبار جبین لاله سحر میکتم * که شهیدان که اندان همه خونین کفتان

لا به باغیه سته سحر و قش صبا به دیدم بوجج خونین کفتلر کیمیک شهیدلر (مفردات) (باصبا) صبا به (در چمن) باغیه ده (لا) م (سحر) م (میکتم)

دیدیم (شهیدان) م (کاند) کیمارک (این) بو (همه) جله (خونین کفتان)
 فانی کفتلور (منای اشارتی) روضه مجلس اهل الله اهل مکاشفه دن برصافی
 دامن سحر وقتی سؤال ایلد مکه بو (موتوا قبل ان تموتوا) سربک مظهری وکلی
 اوصاف بشریه دن منسلخ اولمش میت مکرکار (قلوب الاخرار قبور الاسرار
 نیابهم کفتم) سرنجه بوقدر خونین کفتلور عجب کیک سیف عنا ییله شهید
 معنوی اولمش در

گفت حافظ من و تو محرم این رازنه ایم
 از می لعل حکایت کن و شیرین دهان

دیدیم ای حافظ بن و سن بوسرک بحر می دکلز قمر می شراب بدن و شیرین دهان در دن
 حکایت ایلله (مفردات) (گفت) دیدی (حافظ) م (من) بن (تو) من (محرم)
 م (این راز) بوسر (نایم) دکلز (از) من (می لعل) قمر می شراب (حکایت)
 م (کن) ایلله (شیرین دهان) افری طائلور (منای اشارتی) (رحم الله امر اعراف
 قدره ولم یعد طوره) سرنجه دیدی ای حافظ بوعلی حضرت الله مفوض اسرار
 روحانیت دن و عاشق ایلله معشوق ارا سنده اولان شو (ردن برام معنوی و ذوق
 روحانیت دن و سن بوسرک محرم دکلز رزم وظیفه من شراب عشق خدادن و کلت
 قدسید اهل الله دن حکایت ایلله مردان خدادن استداد در

دامن دوست بدست آروزدشمن بکسل
 مردیزان شو و این گذرا زهر نشان

دوست دامن الله کتورود شنیدن کسل الله دوستی اول و شیطا طیندن این کج
 (مفردات) (دامن) دت (دوست) م (بدست) اله (آر) کتور (ز) من
 (دشمن) م (بکسل) کسل (مردیزان) الله آدمی (شو) اول (این) سلامت
 (گذر) کج (ازا همران) شیطا نلردن (معنای اشارتی) همان حبی الله و بعض
 فی الله ایلله حضرت الهک دوستلرله بار اول و دشمنی اولان اهل دیان و اهل نفس
 و هوادن کسل (اذا ذکر الله خنس الشیطان) سرنجه دوز و شب گله توحید و اقله
 جلال ایلله حضرت الهی ذکر دوام اوزره الله دوستی اول انسان و جن شیطا نلردن
 امین اول و شر زدن خلاص اول

وله ایضا

کابرک راز سنبل مشکین نقاب کن یعنی کدرخ بپوش و جهان را خراب کن

کل پیرا غنه مشکین سنبل نقاب ایلله یعنی که یوزی اورت و جهانی خراب ایلله
 (مفردات) (کل برکرا) کل پیرا غنه (ز) من (سنبل مشکین) م (نقاب) م (کن)
 اله (یعنی) م (رخ) یکای (پوش) اورت (جهان را) م (خراب) م (کن)
 ایلله (منای اشارتی) ای عاشق صادق (اولیائی تحت قبلی لایعرفهم غری)
 حدیث شریفی سرنجه ایلله معرفته و طاعت و کرامته حسنکی مراد و بروب کندیکی

هلاک

(گفت حافظ من و تو محرم این رازنه ایم)
 از می لعل حکایت کن و شیرین دهان
 * محصول بیت * صبادیکه ای حافظ
 بن و سن بورازنه بحر می دکلز پس قمر می
 شراب بدن حکایت ایلله و شیرین ذوق
 پس رز دن یعنی محسوساتی ترک ایدوب
 منیاندن یحیی فوکه غایبی خدایا و اینجی
 حاصلی بویت کبر فضا و قدره و علم
 خدا به موقدر بولردن بحث منهیدر
 (دامن دوست بدست آروزدشمن بکسل
 * محصول بیت * بویته صبادیک
 مقولند در دوستک انکشی اله کتور
 و دشمندن کسل زدن یعنی خدایا
 اول و دیوردن و شیطا طیندن امین کج
 یعنی خدا پرست اول و شیطا نلردن سالم
 و سلم کج زرا خدا دوستلرینی حفظ ایدر
 انلردن (وله ایضا) (کابرک راز سنبل
 مشکین نقاب کن) یعنی که رخ بپوش
 و جهانی خراب کن (کابرک کل پیرا غنی
 مراد رخ جاناندر سنبل مشکین کاکل
 و کبسوز نف اولی جائز نقاب یوز
 اورنی جهانی با حرف تنکیر * محصول
 بیت * کل پیرا غنه سنبل مشکیندن
 نقاب ایلله یعنی یوزی زلفکله و کبسو
 یا کاکلکله اورت کیمه کورمون یعنی که
 یوزک اورت و جهانی خراب ایلله حاصلی
 جمع عالم سنبل یوزی کورمه مشتاقدر
 پس یوزک بولرله ستر ایدنجه عالم
 حسرت و اشتیاقدن خراب اولور

هلاک ایلله همان سبب رزق حلال اولان حرف و صنایع و شرف مردان خدا اولان
 دیوانه لک و خرابیایک پرده زنده کلسرک ذاتکه نقاب ایلله و حالکی ستر ایلوب
 ملک جهانی خراب ایلله

بخشان عرق ز چهره و اطراف باغ را چون شیشه های دیده ما بر کلاب کن

یوز کدن عرق صاج و باغ اطرافنی رزم کوز من شیشه ری کی بر کلاب ایلله (مفردات)
 (بخشان) صاج (عرق) تر (ز چهره) یوز دن (اطراف باغ را) م (چون)
 مثل (شیشه ها) شیشه (دیده ما) رزم کوز من (بر) طلو (کلاب) کل صوبی
 (کن) ایلله (منای اشارتی) آتش و حرارت عشقه چهره کدن و وجود ضمیمه کدن
 عرق و نور صاج ناکه باغ وجود کل اطرافنی رزم اشک خو نایله بر اولمش کوز من
 شیشه سی کی کلاب ایلله بر ایلله سن زرا بهارک نیاتنی شک حرارتی وارک
 کویه سیه حاصل اولدینی کب باغ وحدتده اسرار و معرفه الله کوز یاشیله و قلب
 آتشیه در

بکشاید و ز کس پر خواب مست را و از رشک چشم ز کس و عتاب خواب کن

مست پر خواب چشمک شیه ایلله آج بر شکدن رعنا رکک چشمی خوابده ایلله (مفردات)
 (بکشاید) آج (پشویه) کوز اوجله باغده (ز کس) کوز (بر) طلو (خواب)
 او یقو (مست را) م (از) من (رشک) کونو (چشم) کوز (ز کس) م (رعنا)
 کوزل (بخواب) او یقوده (کن) ایلله (منای اشارتی) ای عاشق عارف ماوی
 الله دن او بومش و عشق خدا ایلله مست اولمش چشمکی نظر رحمت ایلله بر آج تاکه نظری
 الایش ماسواده اولان زاهر خشک و غرض اهل مغلوب النفس اولان صوفی پشک
 ریزان رشک و حسد دن رعنا ز کس کی زخم ایدیکی چشم بیناسنی خواب حیرنده ایلله که
 نظرین پیشده فرق ظاهر اوله

ایام کل جو عمر رفتن شتاب کرد سی بدور باد کاکون شتاب کن

کل زمانی عمر کی کیمکه استیجال ایلدی ای ساقی باده کاکون دورده شتاب ایلله
 (مفردات) (ایام کل) م (جو) مثل (عمر) م (رفتن) کیمکه (شتاب) مجله
 (کرد) ایلدی (ساقی) م (بدور باد کاکون) کل رنگلی شراب دورده (شتاب)
 مجله (کن) ایلله (منای اشارتی) محبوب حقیقی و صلت ابایی عمر مر السحاب
 اولان عمر کی کیمکه استیجال ایلدی هنوز و صلت مبسر اولدیدی ای ساقی شراب
 وحدت الهی اولان پیر بری بلا اختیار ماسوادن قطع ایدجی مصوبغ بصبغه الله
 اولان شراب لایسته لا یزاید احسان مجله ایلله ککه قبل الموت مراد من
 حاصل اوله

بوی بنفشه بشووزلف نکار کیم بکر رنگ لاله و عزم شراب کن

بنفشه لک رایحه سنی ایش و نکار زلفی طوت لاله لک رنگنه باق و شرابه قصد ایلله
 (مفردات) (بوی) رایحه (بنفشه) م (بشو) ایش (زلف) م (نکار) محبوب
 بنفشه لک رایحه سنی ایش و نکار زلفی طوت لاله لک رنگنه باق و شرابه قصد ایلله

نوی

۱۰۶

(بخشان عرق ز چهره و اطراف باغ را چون شیشه های دیده ما بر کلاب کن)
 معنای اصلی بخشان ایلدی ضرورت و اینجیون تخفیف قلندی عرق زرا و حرف عطف اطراف باغ مصراع ثانی به مرهون
 شیشه های دیده یسایه و مایه اضافتی لامیه * محصول بیت * چهره کدن عرق صاج و باغ اطرافنی رزم کوز من شیشه ری کی
 بر کلاب ایلله کوز یاشیله کلاب اطلاق
 ایلدی زرا کلاب کی صافی و شور در
 بویت جانانک عرق قینک کتری و پر
 (بکشاید و ز کس پر خواب مست را)
 و از رشک چشم ز کس رعنا بخواب کن
 شیوه بوندن از معنای مست را ز کس پر خواب
 مست یسایه زرد مراد بوندن چشم
 جاناندر تشبیه کنایه طریقه لاله و از رشک
 و او حرف عطف رشک حسد و غبطه یاده
 درل چشم مبتدا ز کس اضافتی لامیه در
 مجازا و رعنا به اضافتی یسایه بخواب
 با حرف صله خواب او یقو بخواب کن
 او یوت دیمکدر * محصول بیت *
 چشم مست پر خواب کی شیه و ناله آج
 اندانصره ز کس رعنا چشمکی خوابده ایلله
 بهمنی چشم ز کس او یوت حاصلی
 شک مستانه چشمک شیه و ناله زدن
 جباب ایدوب و شکدن کندینی او یقوبه
 اوره مصراع ثانیک معنای ز کس رعنا
 کوزل او یقوده قبل دین و رشکدن رعنا
 ز کس چشمی خوابده ایلله دین کوزلین
 بوموب تنبیهات سو ایلله (ایام کل
 جو عمر رفتن شتاب کرد * ساقی بدور
 باد کاکون شتاب کن) رفتن با حرف
 صله ساقی مددی بدور باد کاکون
 با حرف صله و اضافت لامیه و یاشیله در
 * محصول بیت * کل زمانی عمر کی کیمکه
 شتاب ایلدی یعنی مجله ایلدی چونکه
 بویله در ای ساقی سنده باده کاکون
 دورده شتاب ایلله یعنی مجله ایلله حاصلی
 سنده قمر می شراب قدحی تیر حین
 دوره کتور یعنی دور مه دوندن قدحی
 نوش ایدلم باده کاکون (بوی بنفشه
 بشووزلف نکار کیم * بکر رنگ لاله
 و عزم شراب کن) بوی بنفشه لامیه
 و بشووزلف مقدم مقبول بوندن بشووی
 معنای در یعنی حواس ظاهره بری بر شک

معنای کل و او حرف عطف زلف نکار لامیه و کبرک مقدم مقبول عزم شراب مصدک معنای اضافت در * محصول بیت *
 بنفشه قوقو سنی ایش و نکار زلفی طوت لاله لک رنگنه باق و شرابه قصد ایلله
 شرابه عزم ایلله یعنی اول اوچه بود در نجی بی یار ایلله حاصلی بهار زماننده باده نوش اول دیمکدر

(همچون حباب دیده روی قدح کشای * وین خانه را قیاس اساس از حباب کن) حباب های مهمله نیک فحله صوبك قبرجنى اما حاك فحله قرايلان جنسه دیرل دیده حبابه تشبیه ایلدی روی قدح با حرف صله و اضافت لامیه وین خانه را و او حرف

۴۲۲

مطف و خانه دن مراد جهسا ندر ورا

(کیر) طسوت (بکر) باقی (با) للملايه (رك) م (لاله) م (عزم) قصد (شراب) م (کن) ايله (معناى اشارتى) اول پیریدی ای عاشق دماغ جانکی رواج اضافت تشبیه کونیندن پاك الموب همان رواج مکیه نجات الهیه ايله معطر ايله وصفات الله ايله متصف اول ترسجوددن سینی سلاجی اولان اهل اللهك ريك منویله رینه و حالات غیبه رینه نظر ايله و دائم عشق و معرفه الله تحصیل سنی ايله

همچون حباب دیده روی قدح کشای * وین خانه را قیاس اساس از حباب کن

حباب کی چشمکی قدحك یوزنه آج یوخانه نك بنا و اساسی حبابدن قیاس ايله (مفردات) (همچون) مثل (حباب) صوبقار جنى (دیده) کوز (با) للملايه (روی) یوز (قدح) م (کشای) آج (وین) بو (خانه را) م (قیاس) م (اساس) غل (از) من (حباب) م (کن) ايله (معناى اشارتى) دریای وحدت اوزره درونی هوای عشق و معرفه الله ايله پراولش عارف بالله کی چشمکی دائم قدح قلبی علوم لدیده ربانیه ايله علما اولش رجال اللهك جانینه آج رالره توجه ايله و بوسرینه الزوال دنیای حباب کی بی وفا و غلسر رینا و برخیا قیاس ايله

همچون حباب دیده روی قدح کشای * وین خانه را قیاس اساس از حباب کن

اول محلدن که سنك عاشق کشاكك رسم و عادتیدر غبرلره قدحك و یزه عتاب ايله (مفردات) (زانیجا که) اول بردن که (رسم و عادت) م (عاشق کشی) عاشق اولدر یچیاك (تو) من (است) در (یاد یکران) غبرلره (قدح) م (کش) چك (یاما) یزه (عتاب) م (کن) ايله (معناى اشارتى) (اذا عشق المبد قلته وذا فتنه فانادته) خبری و (اشد البلاء على الانبياءم الاوليه ثم الاصل فالاشل) حدیث شریفی سرچمه اول مقامده که سنك عاشق کشاكك رسم و عادت و وار در غبرلره قدح چك و مراد لرینی بخش ايله و یزه مایه سعادت اولان در د و بلا و محو و فنا دواتن احسان ايله

حافظ وصال مبطلد از ره دعا * یارب دعای خسته دلان مستجاب کن

حافظ وصال طلب ایلر دعا یولدن یارب خسته دلارک دعاسنی مستجاب ايله (مفردات) (حافظ) م (وصال) م (مطالعه) طلب ایلر (از ره دعا) دعا یولدن (یارب دعای خسته) م (دلان) کوکالر (مستجاب) م (کن) ايله (معناى اشارتى) یارب حافظ بیچاره نك سکا لایق بر عملی یوفدر همان بحر دست رحمت واسمه که اعتماد ايله دعا و تزیاله سنك وصلنی طلب ایلر یاربم بو عاجز و محتاج خسته دلارک دعاسنی مستجاب و مرادی حاصل ايله آمین بجا فخر المصلین صلی الله تعالی علیه وسلم

وله ایضا

صحبست ساقی قدحی بر شراب کن * دور فلک درنگ ندر دشتاب کن

صا حدر ای ساقی بر قدحی بر شراب ايله فلکک دوری اکلفک طومر شتاب ايله (مفردات) (صحبست) صا حدر (ساقی) م (قدح) م (با) وحدتیه (بر) طلو

شراب

و کسریه اکلفک معاشنه در * محصول بیت * ای ساقی صبا حدر بر قدحی شراب ايله پرایله ایچملم زیرا دور فلک درنگ طومر یعنی درنگ ایچلر شتاب ايله یعنی اکلفه باده و بر نوش ایدلم حاصلی فرصت غنیمت تاخیر جا زدن کل

۴۲۳

(زان بیشتر که عالم فانی شود خراب * مارا

زجام باده کلکون خراب کن) * محصول بیت * ای ساقی آندن اول که عالم فانی خراب او اور یعنی عالم فانی خراب اولمزدن اول بری جام باده کلکون خراب ايله حاصلی دنیای فانی اول یزه دست اولوب یقلام (خورشیدی مشرق ساغر طلوع کرد * کر برک عیش مبطلی ترک خواب

کن) خورشیدی و مشرق ساغر یانیدر در برک یونک کی برده سبب حواج معاشنه در مثلاً برک راه و برک سفر دیرل برک عیش لامیه و ترک خواب مصدرک مفعوله اضافتیدر * محصول بیت * ای ساقی باده خورشیدی مشرق ساغر طلوع ایلدی ایلدی سبب ذوق و عیش دیرلرک او یقوی ترک ايله یعنی باده ذوقی ایلک ابسترمک کیچه او بویه بوب ایچکیه مشغول اولسک کر لک زرا کندی نك مقبول کیچه ایچکیه بدسته کیم دال قافیه سنده کیچه مشر (روزی که چرخ از کل ما کوز ها کند * زندهار کاسه سر ما بر شراب کن) روزی

یا حرف وحدت که حرف ربط صفت کوزنه های رسیده فارسیدر و همدن عربی کاسه سر ما یسانید و لامیه در * محصول بیت * شول برکون که فلک یزم وجودم بالحنه دن بردا قله ایلله یعنی وجودم از جور یسوب طبراق و بالحق اولدینی کون البینه یزم کلدن کاسه سنی بر شراب ايله یعنی اولمزانده ده باده دن خال اولدلم (ما مر دزه دوتوبه و طامات نینیم * باما بجام باده صافی خطاب کن) * محصول بیت * یزهدوتوبه و طامات اری دکاز زله جام باده ايله خطاب ايله یعنی یز جام باده صافی خبرن ویر بر صوفی اری دکاز دیکدر

روزی که چرخ از کل ما کوز ها کند * زندهار کاسه سر ما بر شراب کن

بر کون که فلک یزم بالحنه دن کوزله ایلر زندهار یزم باشک کاسه سن بر شراب ايله (مفردات) (روزی) برکون (چرخ) فلک (از) من (کل) جامور (ما) یز (کوزها) بارد قله (کند) ایلله (زندهار) البت (کاسه) م (سر) باش (ما) یز (شراب) م (کن) ايله (معناى اشارتى) یارب شول کونکه دور فلک ايله عمر سنی تمام اولوب قیر ایچنده کوزله او اور حبشیده وجودم طبراق اولیچق کرم و احسان ايله یزم باشمزدن و اجرای وجودم دن عشق و محبتک انانی قطع ایلله ترا بدن دخی محبت رابحه سن غایبان ايله

ما مر دزه دوتوبه و طامات نینیم * مارا زجام باده و ساقی خطاب کن

یزهدوتوبه و طامات اری دکیز یز شراب قدحندن و ساقیدن خطاب ايله (مفردات) (ما) یز (مرد) آدم (زهد) م (توبه) م (طامات) کندی بی بگنک و ریا ایشک (نینیم) دکیز (مارا) یزم ایچور (زا) من (جام باده) شراب قدحی (ساقی) م (خطاب) م (کن) ايله (معناى اشارتى) ای زاهد صورت پرست یزهدوتوبه و طامات و عتبات اهل دی کیز یز ایچق شراب عشق الهی دن و ذوق روحانیدن و ساقی شراب الهی اولان مر شددن سوبله

(کار صواب باده پرستیت حافظا * برخیز و روی عزم بکار صواب کن) کار صواب بیاید باده پرست و صفت ترکیبید باده به طایفه ای مد من خرم معاشه و با حرف مصد روی عزم بیاید و بالایه استعاره طریقه * محصول بیت *
 ای حافظ باده پرستک ایویشد روی طوغری

کار صواب باده پرستیت حافظا * برخیز و روی عزم بکار صواب کن *
 طسوغری کار عا شفقند رای حافظا قاق و صواب اب اشته قصد بوزین ایله
 (مفردات) (کار) ایش (صواب) طوغری (باده پرستیت) شرابه طایو جاقدر
 (حافظ) (م) (برخیز) (قاق) (روی) (بوز) (عزم) (قصد) (بکار صواب) طوغری
 اشته (کن) ایله (معنای اشارتی) ای حافظ طوغری ایش و شواب
 نغایه دن ملامت اولان راه مستقیم و موصل الی الله الحق حافظ قاق بونک
 کی صواب اشته عزم وسی ایله توجه ایله

وله ایضا:

فانحه چو آمدی بر سر خسته بخوان * لب بکشا که میدهد اهل بیت برده جان *
 چونکه کلدک پر خسته نک باشی اوزره رفانحه اوفولیکی آج و خاطری مصور که سنک
 لب لک مرده به جان ویرد (مفردات) (فانحه) (م) (همزه) (وحدتیه) (چو آمدی)
 چونکه کلدک (بر سر خسته) خسته نک باشی اوزره (بخوان) (وقو) (اب) (دوداق)
 (بکشا) (آج) (میدهد) (ویرد) (للب) (نرمزی) (دوداغک) (برده) (اولشه) (جان) (م)
 (معنای اشارتی) ای طیب الهی اولان مر شد شفیع چونکه ارزی مشاهده
 جلال الله ایله خسته و شکسته دل اولش عاشق بچاره نک باشی اوزره کلدک صراط مستقیم
 اوزره مزج علیهم اولان نبین و صدیقین و شهدا له معین و مشاهد و انور
 جلال الله ایله استغراق اوزره رفیع باب اولوب حیات ابدی و سعادت سرمدی
 بواقعه ایچون رفانحه اوفو و حمت حیات بخشک ایله لبکی آج و خاطری مصور که
 سنک نفس عیسی وارکونیم نگاه مرده دله جان و بریجدر

آنکه پرسش آمد و فانه خواند و مبرود * کونفسی که روح ایکنم از پیش روان *
 اول کیمه که عبادت کلدی و فانه اوفودی و کیدودی اکا بر نفس صبر ایله و نکه
 جائی الی اردنجه روان ایدم (مفردات) (آنکه) (ول کیمه) (پرسش) (سوال) (ایکنم) که
 (آمد) (کلدی) (فانه) (م) (خواند) (اوفودی) (میرود) (کیدر) (کو) (دی) (نفسی) (یعنی) (بر نفس)
 صبر ایله (روح را) (روحی) (میکنم) (ایدم) (از پیش) (انکه) (ارقه) (سند) (روان) (کیدی) (یعنی)
 (معنای اشارتی) اول مر شد جان بخش که ز خسته دله کجی ایچون مؤبدان عند الله
 کلدی و فانه آیات الهی اوفودی و تبلیح احکام الله ایله بری ارشاد و اهد ابدی بنابه
 نشر بف ایله که بدی شکر الله الی اردنجه کا جائی فدا ایدوبانی خیر ایله یاد ایدم
 ای که طیب خست روی زبان من بین * کیندم و دودسته ام باردست بر زبان *
 ای کیمه که خسته نک طیبسن بنم زبانک اوستنی کور که یونفس و بوسینه مک دوداهی
 اسان اوزره کوکل بو کیدر (مفردات) (ای که) (ای کیمه) (طیب) (م) (خست) (م)
 (همزه) (خطاب) (روی) (بوز) (زبان) (دیل) (من) (بین) (کور) (ایدم) (یونفس)
 (دودسته) (ام) (بنم) (سینه) (مک) (توتونی) (باردست) (کوکل) (بو کیدر) (بر زبان) (اسان) (اوزره)
 (معنای اشارتی) ای در عشق خسته نک طیب و بوسی اولان مر شد بنم

بو

ثقات مر ادر * محصول بیت * ای اول کیمه که خسته نک طیبی سن بنم دلاک بوزینی یعنی اوستنی کور که بونفسه بوسینه مک
 توتونی دلاک اوزرنه کوکل بو کیدر یعنی دلدن تصا عدا ایدوب دیله قرار ایدر حاصلی کوکل ثقلی نفس و توتون
 ایله تصا عدا ایدوب دیله بار کران اولور

مل بقدر پس ایدی قاق و عزم و نیت
 بوزینی کار صواب ایله یعنی قصد و نیت باده
 پرستک اولسون بونیدن آیرله (وله ایضا)
 (فانحه) چو آمدی بر سر خسته بخوان *
 لب بکشا که میدهد اهل بیت برده جان
 فانه با حرف وحدت و همزه حرف توشل
 خسته بویه در بر سر آمدی به و بخوانه
 معنای اولی قابلدر * محصول بیت *
 چونکه خسته نک باشی اوزرنه کلدک
 بر فانه او قو ابک آج که سنک اهل لب
 مرده به جان و برسون و باخود و بر
 خواجه خسته اولوب پیر کلر نک
 عیاده سنه کلد که بوزنی پور مش
 (آنکه) پرسش آمد و فانه خواند و مبرود *
 کونفسی که روح ایکنم از پیش روان
 پرسش اسم مصد در صورش
 معنای کو خطاب عام در نفسی یا حرف
 وحدت تقدیری نفسی صبر کن در
 ضرورت وزن ایچون حذف اولدی که
 حرف بیان * محصول بیت * اول کیمه
 که عبادت کلدی و فانه اوفودی
 و کیدودی اکادی که بر نفس صبر ایله و نکه
 که روحی اردنجه روان ایدم روح
 روان جهنده انفاث وارڈی روح
 انسانی به روان دیر بونده ایسه روان
 پورمک و کفک معنای در پس روان
 ایدم یعنی ارسال ایدم دیکدر ای که
 طیب خسته روی زبان من بین * کین
 دم و دودسته ام باردست بر زبان
 ای حرف ندامتی محذوف تقدیری
 ای آن کس که در طیب خسته اسم فاعل
 مقوله اضافیدر خسته ده یا ضمیر
 خطا بدر روی زبان من لایم لدر کین
 اصلی که این در که حرف تعلیل دم بونده
 نفس در دود و توتون سینه به اضافت
 لایم بار دله بویه در بار بو کدر بونده

(کرچه تب استخوان من کرد مهر کرم و رفت * همچو نیم می رود آتش مهر از استخوان) تب ایستمه میشدا استخوان
 من لایم کرد خیر میشدا تب می میشدا استخوانه مصروف در آتش مهر لایم در مجازا اولکی مهر کنش معنای دز و ابکیسی
 محبت * محصول بیت * اگر چه حی بنم کیمکی کنشدن ایسیق ایلدی یعنی کنش ایسیقشدن زیاده ایلدی یعنی استخوانی
 محکم قیر دردی و کندی اما ایستمه کی
 ۴۳۵

بوز بام و طاهر حال اوزره بر نظر رحمت ایله که یونفس و بوسینه نالغش آه پردردی
 واضع ناب و ضهف حال و چشم کریم بوجله لسان اوزره کوکل دردی بیان و اشته ادر
 کرچه تب استخوان من کرد مهر کرم و رفت * همچو نیم می رود آتش مهر از استخوان *
 کرچه ایستمه بنم استخوانی آفتابدن کرم ایلدی و کندی محبت آتشی حی کبی بنم
 استخواندن کتر (مفردات) (کرچه) (م) (تب) (ایستمه) (استخوان) (کک) (من) (بن) (کرد)
 ایلدی (ز) (من) (مهر) (کونش) (کرم) (حرارت) (رفت) (کندی) (همچو) (مثل) (تب)
 حی (م) (بنم) (نمی رود) (کنش) (آتش) (م) (مهر) (محبت) (از) (من) (استخوان) (کک)
 (معنای اشارتی) (بوجله) (و بوجله) (آبت) (کرم) (سجده) (کرچه) (ایستمه) (کبی) (اجزای) (وجودی)
 احاطه ایلیق عشق و محبت خدا اول بنم استخوانی و دل و جانم آفتاب حقیقت
 انوار تجلیسندن کرم ایلدی و کندی لیکن محبت آتشی حی کبی بنم
 استخواندن و دل و جانم کتر

حال دلم چو حال تو هست بر آتش وطن * چشم از آن چو چشم تو خسته شدست و ناوان *
 بنم کوکل حال سنک خالک کبی انک وطنی آتش اوزره در چشم اول سیدن سنک
 چشم کبی خسته و ضعیف اولشدر (مفردات) (حال دلم) (کوکل) (حال) (چو حال)
 (تو) (سنک) (بکک) (کبی) (هست) (در) (بر) (علی) (آتش) (م) (من) (آنک) (وطن) (م) (چشم)
 بنم کوزم (از آن) (اند) (چو چشم تو) (سنک) (کوزک) (کبی) (حسته) (م) (خست) (اولشدر)
 (ناون) (ضعیف) (معنای اشارتی) (بجمله) (ایستمه) (بنم) (حال دلم) (ای) (عجب) (بجمله) (سنک)
 ذات محبتی کیدر لیکن بنم کوکل آتش اوزره در اول سیدن مجرد نظر و اقباله بنم چشم
 سنک چشم کیدر لیکن بنم چشم ضعیف و خسته اولشدر سنک نور ذات که محتاج در

باز نشان حرارت ز آب دودیده و بین * نبض مرا که میدهد هیچ ز زندگی نشان *
 کیر ایکی کوزم یا شندن حرارتی تسکین ایله و کور بنم نبضی که هیچ حیتمدن
 نشان و برمی (مفردات) (باز) (کیر) (نشان) (دک) (نشان) (ایله) (حرارت) (م)
 (ز آب دیده) (کوز) (باشندن) (بین) (کور) (نبض) (طهار) (مرا) (بنم) (میدهد)
 و برمی (هیچ) (م) (ز زندگی) (جایم) (نشان) (علامت) (معنای اشارتی) (ای) (بنم)
 رحیم و کرم مجبور بنم انوار ذات بیچونکه مستغرق واصل فائده کوزم باشنی و قلبم
 آتشی حرارتی تسکین ایله و کور که بنم نبض حیتمدن هیچ بر نشان و برمی که
 عاشق حینی مر دله اولدینی ایچون حیتمدن بر اثر قالمشدر

آنکه مدام شیشه ام از بی عیش داد دست شیشه از چه می دیدش طیب هر زمان *
 اول کیمه که دلم بکا شیشه بی عیشدن اوتوری و بر مشدر بنم شیشه می هر زمان
 طیب اوکته نمن اینتور (مفردات) (آنکه) (اول کیمه) (مدام) (م) (شیشه) (م)
 (م) (بکا) (از بی عیش) (عشردن) (اوتوری) (داده) (است) (و بر مشدر) (شیشه) (م)

نی

مراد باد ذوق و صغاسیدر ایکنی شیشه دن مراد قاروره در که ایچنه بول ایدر و طیبه مر یضک یوانی انکه کوسنر
 محصول بیت * اول کیمه که بکا دماغا ده ایچمک ایچون صراحی شیشه سنی و بر مشدی هر زمان طیب اوکته شیشه
 می یعنی قاروره می که ایچون اینتور حاصلی بنم مرضم زیاده میشدا اولدنیچون اولک قورقو سندن قاروره می طیبه کوسنر

(حافظ از آب زندگی شمر توداد شربت * ترك طيب كن بياخته شربت بخوان) ترك طيب مصدر كنه افه كنه اضافتي قيلند

﴿ ٤٢٦ ﴾

(از چه) ندن (می برد) ابنتور (پیش) اوک (طیب) م (هر زمان) م (منای اشارتی) اول رهاب العطا که کند و الله عیش دائمی و عرض جلاله انسیب الیدی اینک ایچون (لا یسعی ارضی ولا سمانی ولكن یسعی قلب عبدی المؤمن النقی) حدیثه بر خانه فیض بجلی و مشاهده بجالی ایچون بر آینه بجلی اولور سنه مشرحه و رمندر (وایتوا الی الوسیله) یورمه بنم شیشه قلبی هر زمان کند و بلا واسطه فیض و نقه تیه پراکنده قادر ایکن بی وسیله اولان طیب منور او کده ایکن کده و کرشدن بی انلره صالقه نه حاجت و نه حکمت وارد بنم

﴿ حافظ از آب زندگی شمر توداد شربت * ترك طيب كن بياخته شربت بخوان ﴾

ای حافظ سنک شمرک بکآب حیاتن شربت و بردی طیبی ترك ایله کل بنم شربت نسخه منی اوقو (مفردات) (حافظ) م (از آب زندگی) آب حیاتن (شعر) م (نو) سن (داد) و بردی (شربت) م (م) بکا (ترك طيب) م (کن) ایله (یا) کل (نسخه) م (شربت) م (م) بنم (بخوان) اوقو (مندی اشارتی) ای حافظ سنک انسان غیبه علوم لدیده دن شمر صورتده پین ایلدیک اسرار عشق و معرفه الله بکآب حیات ایلیدن بر شربت و حجره بنویدن بررق آفتاب حقیقت بخش ایلدی غیری طیبیری ترك ایله کل بنم شربت نسخه منی اوقو و وسیله جله دن ار حیدر

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ منم که شهره شهره شربت و زردن * منم که دیده نیالوده ام ییدیدن ﴾

بنم که شهرک مشهوری عشفه سعی ایتمکه بنم که چشمی آلوده انجمش فیح نظر ایله (مفردات) (منم که) م (شهره) مشهور (شهر) م (م) بن (بشوق) م (ورزدن) اوزنک وسی ایکن (منم که) م (دیده) کوز (نیالوده ام) ملوث ایلشم (ییدیدن) فیح نظر ایله (منای اشارتی) بحمد الله بن اول کیمیکه انجیق عشق حقیقی اولان حضرت اللهک عشفه سعی ایتمکه شهر عالمه مشهورم و مجز بوزده ماسوی اللهه شهورت نه سایه نظریه نظر ایتمکه چشم خدایینی آلوده ایتمشم

﴿ وفا کنیم و ملامت کشیم و خوش باشیم * که در شربت ما کافر یست رنجیدن ﴾

وفا ایلرز و ملامت چکرز و خوش اولورز را انجمنک بنم شربت عذره کافر لکدر (مفردات) (وفا) م (کنیم) ایلرز (ملامت) م (کشیم) چکرز (خوش) م (باشیم) اولورز (که) ز را (در شربت) م (ما) بز (کافری) کافراک (است) در (رنجیدن) انجمنک (منای اشارتی) حضرت اللهک عشفه وفا ایلرز و امر دیده لائک لومندن خوق ایترز و جیح بلاره تحمل ایله خوش دل اولورز ز را راه عشفه بلا و حنه تحمل ایتمک و انجمنک بنم مذهبده کافر لکدر

﴿ به پیر میکده کفتم که چیست راه نجات * بخواست جام می و کفتم عیب پوشیدن ﴾

مر شده دیده که نجات بولی نه در جام می استدی و عیب ستر ایتمک دیدی (مفردات)

﴿ به ﴾

اولنه چاره ندر پیر دخی جام می دیدی و دیکه راز اورتمک یعنی حضور و صفای حقیقت اسرار خاقدار حاصلی سر صفتی جام می دله کندن مرادی یعنی ایچنارک صریحی کنلکنده راه نجات

(مراد ما ز تماشای باغ عالم چیست * بدست مردم چشم از رخ توکل چیدن) بدست مردم چشم با حرف مصاحبت و اضافت لامیه لرز مردم دست آلتی استعاره طریقه در * محصول بیت * سوال و جواب طریقه بود و زم مردم باغ عالم تماشاست و کوز بیکی الیه

﴿ ٤٢٧ ﴾

(به پیر میکده) میخانه نک پیرنه (کفتم) دیدم (چیزت) نه در (راه) م (نجات) م (بخواست) استدی (جام می) شراب قدسی (کفتم) دیدی (عیب) م (پوشیدن) اورتمک (منای اشارتی) میخانه عشق خدایک پیر و مر شده دیده که یو هوای نقدن و تعلقات ماسودن نجات طریقی نه در قلب صافیدن شراب عشق الهی استک و کیمه دن عیب بین اولوب سنارت صفتیه عیب ستر ایتمک دیدی

﴿ مراد ما ز تماشای باغ عالم چیست * بدست مردم چشم از رخ توکل چیدن ﴾

عالم باغک تماشاستدن بنم مراد منم کوز بیکینک الیه سنک رخکدن کل در مکدر (مفردات) (مراد) م (ما) بز (ز) من (تماشا) م (باغ عالم) م (چیزت) ندر (بدست مردم چشم) کوز بیکی الیه (از رخ تو) سنک بکا فکدن (کل) م (چیدن) درمک (منای اشارتی) و ما خلافت الجن والانس الیچودن (آیت کریمه سی سرجه یوفانی عالم باغک تماشاستدن و بعالمه کلکدن مراد و حکمت نه در جد و سیه بصیرت قلبی اچوب شیوه اسرار توحید طریقه جیع ذرات عالمه انوار تجلیات جمال الهی مشاهده ایتمک دیدی

﴿ بی پرستی از ان نقش خود برآب زدم * که تا خراب کنم نقش خود بر سایدن ﴾

بی پرستلکه اول سیدن کند و نقشی آب اوزره آورد که تا کند و طایع نقشی خراب ایدم (مفردات) (بی پرستی) شرابه طایع نقشی ایله (از ان) اول سیدن (نقش) م (خود) کند و (برآب) صو اوزره (زدم) آوردم (خراب) م (کنم) ایدم (نقش) م (خود) کند و (پرستیدن) طایع (منای اشارتی) شراب عشق خدایک نوش ایتمکه و ادواق روحانیت سبیله کند و نقشی هیولانید می و بوی بقا اولان صورتی صو اوزره نقش کبی سر به الزوال اولد یغن یاوب ترك ایلدم تا که کند و طایع نقشی قویوب صورت عالمی خراب ایتمکه خالص لوجه الله حق پرست اولم

﴿ برجت سر زلف تو و انقم ورنی * کنش چون بود از ان سو جد سود کوشیدن ﴾

سنک سر زلفک رجته و انقم بوخه اول جانیدن چونکه جذب اولیده سعی ایکن نه فائده (مفردات) (با) للعلابه (رجت) م (سر زلف تو) سنک زلفک اوجده (وانقم) اعتقاد م (ورنی) بوخه (کنش) چکرکاک (چو) چونکه (بود) اولیده (از ان سو) اول جانیدن (چه سود) نه فائده (کوشیدن) سعی ایکن (منای اشارتی) لکن باریم بنم اعتقاد انجیق سنک رجته در سعی و طاعنه دکلدر بوخه طرف اللهدن جزب و عون و عنایت اولسه سعی ایکن نه فائده و پر

﴿ ز خط یار یامون مهر بارخ خوب * که کرد عارض خوبان خوشست کردیدن ﴾

خوب رویه محبتی بارک خطشدن او کرن ز را خوبارک عارضی اطرافنه طولنق خوشدر (مفردات) (ز) من (خط) م (یار) م (یامون) او کرن (مهر) محبت (بارخ خوب) کوزل بکلغه (که) ز را (کرد) اطراف (عارض) بکاف (خوبان) م

سنک رخکدن کل در مکدر یعنی مردم چشمه سنک کل کبی رخکی سیر ایلمکدر حاصلی سنک جمال جیلکی کور مکدر (بی پرستی از ان نقش خود برآب زدم) که تا خراب کنم نقش خود پرستیدن * محصول بیت * بی پرستلکه دیدی باده نوشاغه انکیچون کند ی نقشی صوا و زره اوردم یعنی وجودم نقشی بی ثبات و بقا اعتبار ایلدم صوا و زره نقشی کبی تا کیم خراب ایدم کند و طایع نقشی یعنی غرور و تانیقی افتانک ایچون وجودم نقشی صوا و زره نقشه بکرشم عدم ثبات و بقا (برجت سر زلف تو و انقم ورنی) کنش چون بود از ان سو جد سود کوشیدن برجت سر زلف تو با حرف صله و اضافت لامیه لرز و رانی اسم فاعلدر طایع نقشی مناسنه ورنی بوخه دیکدر کنش اسم مصدر در چکش یعنی جذبه مناسنه * محصول بیت * سنک سر زلفک مر جسته منم م بوخه چونکه اول جانیدن جذبه اولیده نه فائده چالشق یعنی سنک سر زلفک فلاشه اعتقاد وار که بی سندن بکا جذب ایا به یعنی چکه بوخه اول جانیدن که چکش و جذبه اوابه چالشق نه فائده و پر یعنی قلاب زلفک که بز سندن بکا چکیم بزم جانمزدن سعی فائده و برمن (ز خط یار یامون مهر بارخ خوب) که کرد عارض خوبان خوشست کردیدن مهر محبت بارخ خوب با حرف صله و اضافت بیاید در که حرف تعادیل کرد بونده اطراف مناسنه در عارضه اضافت لامیه در و خوبانه کذلک کردیدن چکرز بک * محصول بیت * رخ خوب به محبتی خطابردن او کرن ز را خوبار عارضی اطرافنه چکرز بک خوشدر یعنی خط خوبان عارض خوبانه محبت ایدوب اطرافندن کتر کرد عارض خوبان خطه ز یاده ملاعیدر که خط دائما اطراف رخسار * اولور

(عنان بیکده خواهیم یافت زین مجلس * که وعظ بی علان واجبست نشیندن * تاقت بوند فعل ماضی در مصدر معناه
دوند ر مک دیکدر که حرف تعلیل * محصول بیت * بوجلدن عنانمزی میخانه بدو نوزمک دیار یعنی میخانه چنانکه استرز

﴿ ۴۲۸ ﴾

(خوش) م (است) در (کردیدن) طولتی (معنای اشارتی) لطیف و بی
مثل اولان جمال الهی محبتی مظاهر اسماء الله اولادن اوکرن زرا (من ارادان مجلس
مع الله فلیجلس مع اهل الانصاف) سرخیه اول مجبوران خدایک اطرافه طولتی
و خضور سعادتمند او طوریق وصلت قربت بوندن خوش امر در

﴿ عنان بیکده خواهیم یافت زین مجلس * که وعظ بی علان واجبست نشیندن ﴾

بوجلدن عنانی میخانه چو برکت ابریز ز بر اعلمسزک وعظنی ایشتمک واجبدر
(مفردات) (عنان) دیزکین (بیکده) میخانه (خواهم) ایستز (تاقت)
بوکک (ز) من (این) بو (مجلس) م (که) زرا (وعظ) م (بی علان) اعلمسز
(واجب) م (است) در (نشیندن) دکلک (معنای اشارتی) صورتد قالان
بت برستلک و اهل هوالک مجلسدن اعراض ایدوب اهل الله اولان عاشقارک مجلسده
ثبات و قرار ایشتمک ایستز زرا اهل عشق و اهل حال اولیان هوام علمک و اهل
نفسارک صحبتی ترک ایدوب وعظنرینی دکلک واجبدر

﴿ مبوس جربل مشوق و جام می حافظ * که دست زهد فروشان خطاست بوسیدن ﴾

مشوقک و جام میک لبیدن غیری بی او به زرا مرا ایلک الی او یک خطا در
(مفردات) (مبوس) نوپنه (جربل) غیر (لب) دوداقی (مشوق) م (جامی)
شراب قدسی (حافظ) م (که) زرا (دست) ال (زهد فروشان) زهد صبیحدر
(خطا) م (است) در (بوسیدن) و یک (معنای اشارتی) محبوبک کلامک
و عشق خدایک غیری برشی افر که اله ای حافظ زرا اول ظاهری نیساب و باطنی
ذباب اولان هوام علمک وجهله زهدا که اعراض ویرا اله باغ ایچنده زهر کبی وعظ
و نغمه نرینی دکلک اهل سلوک واجبدر

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ می فکن برصف رندان نظری بهتر ازین * بر در میکده میکن کذری بهتر ازین ﴾

رندل صفتی بوندن بیکرک بر نظر برقی میخانه قیوسنه بوندن ابورک بر کذر لینه
(مفردات) (می فکن) براتی (بر) علی (صف) م (رندان) قلندر (نظری)
بر نظر (بهتر) بیکرک (ازین) بوندن (بر) علی (در) قیو (بیکده) میخانه
(میکن) لینه (کذری) بر یکد (بهتر) بیکرک (ازین) بوندن (معنای اشارتی)
ای سالک صادق انصاف ایدوب ایکی جهاندن قطع نظر ایلین قلندران حقیقتاره
بوندن زیاده بر نظر ایل صدق و اخلاصه حضرت الهیک عشق بولده کند یکی
بوندن زیاده تاختم ایل

﴿ در حق من لبست این اطف که می فرماید * بس لطیفست ولیکن قدری بهتر ازین ﴾

بنم حقهده سنلک بواسطی که بیور زیاده لطیفدر ولیکن بوندن ابورک بر مقدار دخی
اطف اله (مفردات) (در حق من) بنم حقهده (لبست) سنک دواغک (این) بو
(اطف) م (می فرماید) بیور (بس) زیاده (لطیف) م (است) در (ولیکن)
م (قدری) بر مقدار (بهتر ازین) بوندن بیکرک (معنای اشارتی) اول طالب در که

﴿ ای ﴾

معناست در قدری دالک قهقهه و قدری سکونیه مقدار معناسه در و یا حرف وحدت * محصول بیت * بنم حقهده سنلک بواسطی
واحسانه که بیور زیاده خوب و بد و مقبول در امار مقدار بوندن بیکرک که یعنی لک باله ایلدیک افسوسی قبول ایلدک اما بیکرک دیزلر
حاصلی لبیدن زیاده انواع فسوس مامولدر زرا عاشق انده تلذذ اولور

زیر علمسز واعظلرک نصیحت و پندینی
د کلک واجبدر یعنی بر وعظ که کنیدی
سوز به عمل ایلد به الک وعظنی دکلک کرکز
زیر اسامه مینه تا بیر ایل (مبوس جربل
مشوق و جام می حافظ * که دست زهد
فروشان خطاست بوسیدن) * محصول بیت *
ای حافظ اب مشوق و جام می لبیدن
غیری بی بوس ایلد زرا زهدستان مر ایلر
اللی او یک خطا در زرا شریعتده عزیزلر
اللی او یک مجازت و اما ذراقی واعظلر
اللی او یک بر ملند جازد کدر (وله ایضا)
(میکن برصف رندان نظری بهتر ازین
* بر در میکده میکن کذری بهتر ازین)
میکن می بوندن حرف تا کید در زیر افکن
انسر معنای رندان بو که امر استیبال ایچون
موضوع در پس تا کید ایچون طو تاسه
اجتماع ضدین لازم کلور مصدری
افکندن و افکندن کلور تخفیف همزه
ایله ده افکندر بر نشینی برقی اکثرالده
مستعملدر مثلاً الدن برقی در لصف
بوتک کبی بر لده آلائی و یلوک معناسه در
نظری یا حرف وحدت و یا تکبیر به یک
و تر فار عیده ادات تفضیلدر بهتر بیکرک
دیکدر ازین اشارتدر باله ایلان نظره
بر در میکده بر حرف صله میکی ده میکن
کییدر مذکور قواعدده کذری یا حرف
وحدت و یا تکبیر در * محصول بیت *
ای جانان رندل آلاینه نظری بوندن
ابورک براتی یعنی باله اولان نظردن بیکرک
بر نظر صال میکده قیوسنه بوندن ابورک
کذر ایلد یعنی باله ایلد بیکرک
کچ و او غره حاصلی مذکور مد عارده
ترقی و تصاعده و دیکدر (در حق من
لبست این اطف که می فرماید * سخت
خوبست ولیکن قدری بهتر ازین)
الطاف من حق ادا فوسدنر که لینه دلبران
انکه مو صو فیدر سخت بوندن زیاده
معناسه در قدری دالک قهقهه و قدری سکونیه مقدار معناسه در و یا حرف وحدت * محصول بیت * بنم حقهده سنلک بواسطی
واحسانه که بیور زیاده خوب و بد و مقبول در امار مقدار بوندن بیکرک که یعنی لک باله ایلدیک افسوسی قبول ایلدک اما بیکرک دیزلر
حاصلی لبیدن زیاده انواع فسوس مامولدر زرا عاشق انده تلذذ اولور

(آن که فکرش کره از کار جهان بکشاید * کودری نکتده بر ماضی بیهزارین) آن که اصلنده انگس که ایدی ضرورت
وزن ایچون تخفیف قلندی فکرش فکر بوندن ترتیب امور معلومه معناسه در نظرهده دیزلر و شین ضمیر معهود که راجعدر
کره کاف بحسبک ورنک کسریله دوک معناسه در عریجه عقده دیزلر عینک ضمیمه از کار جهان اصلنده از مشکلات کار جهاندر
قرینه قائم اولد یعنی چون ترک ایدیلر بکشاید یا حرف تا کید کشاید فعل مضارع مفرد غائب فاعلی نکتده مستتر که راجعدر
آچار دیکدر کو خطاب عام نکتده دقیق یعنی ایچده سوز دیزلر درین نکتده این اسم اشارتدر قریبه و نکتده من مراد کار جهاندن
کره ایچقدر نظر دن بوندن مراد تعریف
کره ایچقدر نظر دن بوندن مراد تعریف
اولان فکر در و یا حرف وحدت و یا تکبیر
* محصول بیت * اول کیمه که فکری
جهان ایشندن دوکی اچار سن اکادی که
بوندن معناسه یعنی مشکلات کار جهانی ایچق
نکتده سنده بوندن بیکرک ترتیب امور
معلومه ایلک یعنی بورتیب که ایش سنکر
مسلمدر در اما بوندن ابورک ترتیب دیزلر
حاصلی جانان که الک فکری عشاقی جهان
کارندن کره سی قبح و کشف ایلر سن
جانانه دی که بو ترتیب ابوشیخ تریدر
اما بر دخی بیکرک ترتیب ایستز بونفسدر
و تر برجه اصلنده از کار عشاق جهان
اولور پس عشاقی طرد و طرح ایلدیلر
(دل بدان رود کرای چکنم کرندهم * مادر دهر زاید پسری بهتر ازین)
* مادر دهر زاید پسری بهتر ازین)
رود بوندن کوزل او غلان معناسه در
حاصلی دلبر مراد در کرای کاف بحسبک
کسری و ضمیمه نکتده عزیز معناسه
رود کرای پسری عزیز دیکدر چه کتم
کرندهم بولده تر کیلر و ال معناسی
متضاد نکتده که موارد واسطه حالان کورن
کیمهده مهلو مصدر * محصول بیت *
اول عزیز پسره گوگل و بر میهم
ایچده ایدیم یعنی و بر میهمه قادر دکلک زرا
دهرانامی بوندن بیکرک اوغل طوغرمز
پس بویا کوکل و بر میهمه کیم قادر در که
بن قادر اولم (ناصح گفت که جرم چه
هزدار دحق * کتم ای خواجه عاقل
هزری بهتر ازین) * محصول بیت *
ناصح بکادیدی که عشق غمدن غیری
نه هزری وار یعنی عشق درد و بلا و محبتدن
مر کب بر مر صنددر ناصحه دیکد مکه
ای خواجه عاقل بوندن بیکرک رهزک
وارمیدر یعنی عشق و محبتدن بیکرک ایش
اولم و غم جانانه که بونلر متریدر بر عظیم
عطیه در که اندن مقبول هزرا اولم

﴿ ۴۲۹ ﴾

ای مرشد شفیق بنم حقهده ارشاد ایچون بوکلات قدسیه بی و بواسطی واحسانیکه
بیور سن زیاده لطیفدر ولیکن بوندن زیاده لطیف بر مقدار دخی اطف و بیان ایلد که
کلمات اهل الله (چند من جنود الله) در

﴿ آنکه فکرش کره از کار جهان بکشاید * کودری نکتده بر ماضی بیهزارین ﴾

اول کیمه که الک فکری جهاتک ایشندن عقده آچاردی بوندن ابورک بر نظر
بیور سن (مفردات) (آنکه) اول که (فکر) م (ش) الک (کره) دوک (از)
من (کار جهان) م (بکشاید) آچار (کو) سوله (درین نکتده) بوندن (بفرما)
بیور سن (نماری) بر نظر (بهتر ازین) بوندن بیکرک (معنای اشارتی) اول مرشد
حقیقتکه الک فکری و مراد قدسی جهاتک فتملرین دفع وعقده (ین کشاد ایلر اندن
رجا ایلد دیکد بوندن و بر بیان اسرار الهیه بوندن اصلی و بوندن ابورک بر نظر
و بر همت بیور سن

﴿ دل بدان رود کرای چکنم کرندهم * مادر دهر زاید پسری بهتر ازین ﴾

اول عزیز و مکرم محبوبه کوکل و بر میهم زما نه مادی بوندن ابورک بر پسری
طوغرمز مدی (مفردات) (دل) کوکل (بدان) اول (رود) محبوب (کرای)
مکرم (چکنم) بایم (کر) اگر (کرندهم) و بر میهم (مادر) انا (دهر) زمان (نزد)
طوغرمز (پسری) بر اوغل (بهتر ازین) بوندن زیاده بیکرک (معنای اشارتی) اول
وارث پیغمبری و اول مرشد راه مهتری عزیز و مکرم عند الله اولان محبوب خدایه
و رهبر راه هدایه نیجه کوکل و بر میهم و نیجه تسلیم کای اولیم که مادر ایام بوندن ابورک
و بوندن زیاده نظر و همنه عاشق معشوقه و اصل فایده بر پسری طوغرمز مدی و عاقل
بولده بر مرشد کلدی

﴿ ناصح بکادیدی عشق غمدن غیری نه هز طوتار دیدم ای خواجه عاقل هزری بهتر ازین ﴾

ناصح بکادیدی عشق غمدن غیری نه هز طوتار دیدم ای خواجه عاقل بوندن
ابورک بر هزری واردر (مفردات) (ناصح) م (م) بکا (گفت) دیدی (جز)
غیر (غم) م (چده هز) نه معرفت (دارد) طوتار (عشق) م (کتم) دیدم (ای
خواجه) م (عاقل) م (هزری) بر معرفت (بهتر ازین) بوندن بیکرک (معنای اشارتی)
سرما به سادت اولان غم عشقدن ذوق و خبری اولیان ناصح و بواسطی ادرک
بکادیدی عشق درد و غمدن غیری نه معرفتی واردر یعنی شیطنت همنه جوانده
دیدم ای عقل معشک اسیری خواجه بودرد و غم عشق الهیدن زیاده مقبول هزری
واردر که سن ای انکار ایدر سن

﴿ من جو کویم که قدح کبر لب ساقی بوس * بشنوی جان که نه کویدد کری بهتر ازین ﴾

بن چون دیم که قدح طوت و ساقینک لبی اوپ سوزی دکلک ای جانکه بر غیری کیمه
بوندن ابورک سوز دیمز (مفردات) (من) بن (جو) چونکه (کویم) دیم (قدح)
م (کبر) طوت (لب) دوداقی (ساقی) م (بوس) اوپ (بشنو) ایش (ای جان) م

﴿ ۱۰۸ ﴾

﴿ ای ﴾

(من که کویم که قدح کبر لب ساقی بوس * بشنوی جان که نه کویدد کری بهتر ازین) بعضی نسخهده من که کویم بر بنه من
جو کویم واقعدر بولده اولجه جوادات تعلیل در چونکه معناسه * محصول بیت * خطاب عام طریقله بیور بن که سکادیم که
قدح طوت یعنی باده نوش ایلد و ساقینک لبی اوپ بندن بوسوزی ایش ای جان که بر غیری کیمه بوندن بیکرک و ابورک سوز سوزلر
یعنی بندن بوشندی طوت که سکابوندن بیکرک بند کیمه و بر من

(كلك حافظ شكرين ميوه نياست بچين * كه درين باغ نيائي نغري بهتر ازين) بوند كلك دن مراد قلندر شكرين شكرين ديمكدر نيادن مراد چن چنيدر ويا حرف وحدت بچين فعل امر محاط بدر ديو شرمناسته كه حرف تعليل درين باغدن مراد دنيا در ميوه مناسنه در * محصول بيت *

(كه) زرا (نه كويد) دينز (دكوي) رغبيري (بهتر ازين) بوند برك (ممتي اشارتي) بن اول تاصح بي خبره ديمكدر حضرت الهه قربت ووصلت ايست ايست درد عشق نصيبايله واهل الهك بيان يورد ديتي معارف الهيدر جان و دل ايله قبول ايله نفسي راق بوسوزني دكده اي جان زرا رغبيري كيمه سكا بوند ابورك مسوز دين

كلك حافظ شكرين ميوه نياست بچين * كه درين باغ نيائي نغري بهتر ازين *

حافظك قلبي شكرين ميوه او رنبايدر ديو شير زير بوياغه بوند ابورك ريميوه بولمرسن (مفردات) (كلك) قل (حافظ) م (شكرين) شكره منسوب (ميوه) م (نيانست) رنبايدر (بچين) اي ديو شير (كه) زرا (نغري باغ) بوياغه (نيائي) بولمرسن (نغري) ريميوه (بهتر ازين) بوند برك (ممتي اشارتي) حافظك قلبي ايست بركي كبي اذانه روحانيت ميوه سني و رنجيدن سنالك كلامني قبول ايله زرا (من اخلص الله اودهين صبا) ظاهره شايخ الحكمة من قابله على الساء (حديث شريف) سر نجه عارفان قبي باغده بوند ابورك ريميوه بولمرسن

له ايضا *

ميسوزم از فراقت روي از جفا بگردان * هجران بلایي ماشد يارب بلا بگردان *

سنگ فرا مكن بنارم بفسادن بوزد وندر هجران بزم بلا اولدي يارب بلایي دوند (مفردات) (ميسوزم) بنارم از فراقت سنگ ابراهه كدن (روي) بوز (از) بن (جنا) م (بگردان) دوند (هجران) م (بلایي) م (بزم بلا مزم) اولدي (يارب) م (بلا) م (بگردان) دوند (ممتي اشارتي) ي محبوب سنگ قبض و حجاب ايله اولان فراقدن آتش هجرانه بنارم كيم وعنايت ايله بوجفادن بوزد وندر زرا هجران بزم بلا اولدي يارب بزم بلا بوزد وندر و دفع ايله

ميوه جايو مي نماید رسن خنك كردون * تاو بسر در آيد رخس يابگردان *

كلك سبر خشكي اوزره ما جايو كوسه تر تا ايل باشي آشغي كله رخس اوزره ايشغي دوند (مفردات) (ميوه) آي (جايو) م (مي نماید) كوسه تر (ري) علي (ميوه) بشل (خنك) بوزآت (كردون) فلاك (او) اول (بسر در آيد) باشي آشغي كله (رخس) الاجد آت (با) آتقي (بگردان) دوند (ممتي اشارتي) بايم اول لي مع الله سرك مظهر يارب اوج اعلا ده سنگ انوار ذتيه كه استغراقه جايو كوسه تر بزمي صوره كنور تا كه سنگ قدر كله مقام محموده بزم تيلج اسرار شريعت يورمق ايجون مرتبه شريعت تزييل بيورسن

بغهاي عقل ودين ابرون خرام سرمست * رسر كلاه بشكن در وقتا بگردان *

عقل ودين بغه ستم طشربه سرمست صان باشك اوزره كلاهكي قير اوزره كده قبي دوند (مفردات) (بغهاي عقل) م (دين) م (بيرون) طشربه (خرام) صان (سرمست) م (رسر) باشك اوزره (كلاه) م (بشكن) قير (دور) اوزره كده فراجا سنگ برنگه سني ايلكلر و يكلر

قبا *

وصاغ ال فراجده دن طشربه قالور پس قبا بگردان بوزديني بوزم اوزره قباكي دي ديمكدر حاصلی كلاه و قباكي لوندانه كي معناسته در * محصول بيت * عقل ودين عشاق بغه ستم طشربه سرمست صان يعني مستانه خرام ايلوب كلاهكي قير و فراجده كي لوندانه دوند حاصلی لوندانه كي

(قبا) ققنن (بگردان) دوند (ممتي اشارتي) اي بخدوم جام اولان پيرم (اللهم زدي تيمر فيك) حديث شريف سر نجه بزم نظر عنايت و افاضه قبض و همت ايله بزم مقام حيره ايرشديروب انوار ذات احديته استغراقه عقل ودين فكري فظردن اسقاط ايله ذره درد عشق خدا ايله سرمست ايلك ايجون كيمي قوت قدس سبه و صفت استغنا ده تا ج كر مناولباس كرامت ايله اولد ايفاك اظهار ايله

مرغول را بر افشان يعني برغم سنبيل * كرد بخور عير كرد صبا بگردان *

اوريلي صباكي بر افشان ايله يعني سنبيل رغه عير بخوري نوزني صباك اطرافته دوند (مفردات) (مرغول) اوريلي صاج (براشن) ساج و طاغت (برغم سنبيل) سنبيل كورلكنه (كرد) توز (بخور عير) م (كرد) طراف (صبا) م (بگردان) دوند (ممتي اشارتي) علم و معرفت وز عمو طاعت دعوا ايلين ظاهر برست مدبر رغه اي پر غورم من اول قلب منشر حكه مكشوم اولان اسرار عاوم ادينه كي و انجات روايح مكه رجائيه كي اظهار و افشا ايله كه هر صباكي خوشبو و كند و رده حق فقوسي ايله درد عشق خداي جنت و جوايلن عاشق صدق قره سندن رايحه طيبه رجائيه ايرشه

اي نور چشم مستان در عين انتظارم * چكي حزين و جامي شواي يابگردان *

اي مسترك كوزي نوري عين انتظار دم بر آسته چنك چنك بار جام دوند (مفردات) (اي نور) م (چشم) كوز (مستان) م (در) في (عين انتظار) م (م) بن (چنك) آت اهو (با) وحدتيه (حزين) حزين و ريحي (جامي) رفدح (شواي) اوخشد و جال (بگردان) دوند (ممتي اشارتي) ي شراب عشق الهيدر مست اولمش عاشقارك كوزي نوري پيرم سنگ قبض واحد انكه عين انتظار دم بانو رجاليكه قابله نيت راطه ن بخش ايله ادا ناسا فوجه در و نكي جانب عز نكه دوند باذن الله تعالى

دوران چومي تو بد بر عارضت خطي خوش * يارب نوشته بد از يارب بگردان *

دوران چونه كه سنگ عارضت خط ازار يارب يارب يارب بزم يارب دن دوند (مفردات) (دوران) زمان (چو) چونه كه (مي نويسد) يارب (بر عارضت) سنگ يكاغلك اوزره (خيلي) بزم يارب (خوش) م (يارب) م (نوشتد) يارب يارب (از يارب) بزم يارب دن (بگردان) دوند (ممتي اشارتي) اي پيرم بجه الله حضرت الله بوزمان حياتكه سنگ وجه انور كده نور مجده يارب و جهره مبار كده اماره سعادت سر مديهي يارب ممد در انكيچون سنگ يارب كدر نجه صادق واصل الی الله اولشرد و بزم كبي نجه بچاره دخی غفلتن آگاه اولد ايرد و بدن ديلره كه سن بزم شفته يارب و دستكبر اولديت ايجون سني سعادت اوزره ثابت قدم ايلوب يارب يارب دن حفته و اما ننده ايله

مرغول را بر افشان يعني برغم سنبيل *

كرد چمن بخوري همچون صبا بگردان) مرغول ميك فكي وضيله بهلو بجه كاكاه دبرل بر افشان بر حرف تا كد افشان فعل امر فرد مختط بسلامك ديمكدر برغم با حرف صله رغه نسبت و كورلك بديكاري معنيه در سنبيله انداخت لايمه برغم سنبيل مصرع ثاني به مره وندر كرد چمن لايمه چمن اطرافتي ديمكدر بخوري يارب فكيه نوتسي و پردكاري ننده حاصلی كوزل فوقولي جسدن مشهور ننده در ويا حرف وحدت و باتكبر * محصول بيت * كاكاهي سلاك يعني سنبلك كورلكنه چمن اطرافته صباكي بر افشان طولا ندر چمنك اطرافتي صبر و صبر ايله بصص ننده مصرع ثاني كرد بخور هجر كرد صبا بگردان محصول معنای مصرع صبر بخوري تو زين صبا اطرافته طولا ندر تا كه صبا ملي اندن معطرو بجز ايسون ننده كه صباك شايه بدر عالمه فوقولي اشرك ايلك يعني يايي (اي نور چشم مستان در عين انتظارم * چكي حزين و جامي شواي يارب بگردان) عين انتظار ردن مراد محض انتظار در اگاه ننده فرشيده حزين بونده نرم مناسنه در يعني ملايم بوز اذليل امر مخاطبه رافنده اوخشا ديمكدر اما چونك كبي بر رده چالقي مناسنه در چنكي و جامي يارب وحدت ايجوندر * محصول بيت * اي مسترك كوزي نوري عين انتظارم بزم يارب چنك چنك و باباده قدح دن دوند يعني يايي چنك چنك اكلندلم و باذبح دوند ايجوب اكلندلم حاصلی يايي بگسندن بريني اله مصرع ثانيه افك ندر واز دوران چومي نويسد بر عارضت خطي خوش * يارب نوشته بد از يارب بگردان * محصول بيت * چونه كه دوران عارضت خط اوزره خوب خط يارب يارب يارب بزم يارب دن

دوند يعني دوران عارضت خوب خط يارب يارب بد خط يارب يارب حاصلی خط كوزل عارضت كدرو يرمسون يعني اخلاقي بوزمسون

(وله ایضا) (مرغ دلم طائر است قدسی* مرش آشیان* از قفس تن ملول سیر شده از جهان) مرغ دلم بیایه در طائر است
یا حرف وحدت قدسی یا حرف نسبت مرش اضافه بیایه در عرش آشیان وصف ترکیدر قفس تن بیایه سیر شده طویش

❖ 571 ❖

ایمان علامه اهر و متابع سوری خود فرو شاق و کبر و عظمت اظهار ایند کلرند، (ربما
لا توفهم) می حافظ (لسان اهل الجند لفریة و الفارسیة الدریة) حدیث شریفی سر سنجید
لسان غیبیه معارف الهیه دن قاضی در به سوزنی سوبلکله سن انک قرد و نولر بی
کسر ابله انلری بحسب و غر و زدن منع یله

(و) وايضا

مژده مرغ عالم طائر است قدسی عرش آشیان از قفس تنی ماول سیر شد از جهان بکام
 کوکام قوشی قدسه منسوب بر مرغ رو آشیانی عرش در تن قفسند ماول جهان در
 سیر او شد (مهر دات) (مرغ دلم) کوکام قوشی (طائر است) رفو شد (قدسی)
 قدسه منسوب (عرش) م (آشیان) بیوه (از) م (قفس) م (تن) م (ماول) م (سیر)
 طوق (شده) اولش (از) م (جهان) م (معنای اشارتی) بحمد الله عشق و معرفت
 الله بر کشته کوکام قوشی بر طائر قدسیدر که الک آشیانی اوج عرش المهدی اول
 میدان یون قفسند ماولم و یو جهان قاتیدن و کرمشم (من بشرنی بخروج صفر
 بشرته باجنه) حدیث شریفی سرچیده حس تدن خلاص اولوب بلا حجاب لفته الله
 وصات آرزوستیم معنای بافته و وصله فانه بجای حبیب صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ از سمران خاکدان چون پرد مرغ جان ۵ باز نشین کند برد آن آستان ﴾

بو عالم سفلیدن چونکه بوجان قوشی پرواز اید، کیم اول آستاک قبوسى اوزره مکان
ایله (مهر دات) (از) من (سراین نا کدان) بو طیر قاق باشمن (چون) چونکه
(پرد) اوچه (سرغ جان) چاق قوشی (باز) کیمو (شین) او طوراق (کند) ایلر
(بر) علی (در) قبو (آن) اول (آستد) ایشک (معنای اشارتی) بو عالم سفلیدن
بوجان قوشی پرواز اید، (فی مقدمه صدق عند ملین مقدر) آیت کریمسی سر بنجه
کیمو اول وطن ایصیبی اولان درگاه عزت آستاق قبوسى اوزره مکان ایلمه

چون بر دمرغ دل سدره بود جای او * نیکه که باز ما کنر دعرش دان

چونکہ مرغ دل پرواز ابدانیت یری سدرہ مشہور بزم شاهیزک تکیہ کاهی عرش
بدنی پیل (مفردات) (چون) م (پیرد) اوچہ (مرغ دل) کوکل قوشی (سدرہ)
م (بود) در (جای او) نک یری (تکیہ کاه) اعتماد و قرار یری (بازما) بزم طوغاگز
(کنسکره) بدن (عرش) م (دان) پیل (معنای اشارتی) چونکہ کوکل قوشی
قفص شدن پرواز ابدانیت آت مغبی سدرہ مشہود نور دن بر قیدیل ایچندہ در زرا
بزم کبیحن و درد و بلای عشقہ تحمل ابد ترق و تصاعد ابدی بیجی عاشقین صادقینک
حاجی شاهینک قر رکاهی و مقام و ما داسی پیلکہ عرشک بدنی و کنکره سیدر

خو سابه دولت فديو سرعالم ۴۴۴۴ کر بکشد مرغ مابل و پری درجه ۱۰۰۰

جیع عالم باشی اوزره دولت سایه سی دوشر اگر بزم مرغز چه نده بال و پری آچه
واوچه (مفردات) (سایه دولت) م (فقد) دوشر (رسم عالم) عالم باشی اوزره
(همه) جله (کر بکشد) اگر آچه (مرغ ما) بزم قوشمز (بال و پری) بر قشاد

﴿ درجہ ہائے ﴾

جہان اوزدہ بال و پر چکر سے بنی طیران
ایدر سے حاصلی زم مرغ دلزہما یون اثار در ہرنہ بردہ کہ طار اولوب کولکہ سی کچک اوزدینہ دوشر سے پادشاہ و یار صاحب
دولت اولور نہ کہیم همانک خاصہ سیدر

150

(در جهان) م (منهای اشارتی) بزرگوار محمدی صلی الله تعالی علیه وسلم
و معاشر اهل الله این (هست ذاتا رحمة للعالمین) کلامی سر نبی جع عالم خلقت
اوزیرت اولیک و الله و جوددی صابیهی دوستی محض این رحمت خدادر و باعث
سعادت عبادر اگر تمامی عالم لا مکان اولان جائز بود عالمه جتنده اولوب بال و پری
هست و شفقناری بی بوجها نه کشتاد ایدر

فردود و ج. نس. مکانیت بجز فوق عرض ۵ جسم وی از مودنات جار وی از لامکان

ایکی جہانہ اکافلت اوستند غیری مکان بقدر آت جسمی مدندندر آت جانی
لامکندندر (مقدرات) (درد و چہان ایکی جہانہ) (ش) نک (مکان) م
(نیت) یوق (ا) لہ لہ لہ (جز) غر (فوق عرش) م (جسم دی) انک تی
(از) من (مہر) م (است) در (جان) م (وی) انک (از) من (لامکان)
عالم غیب (منای اشارتی) اولیاء اللہ مکانی ایکی جہانہ فوق عرشہ اولان
اصلاعی علیندن غیری دکادر تکر بر غیب و حضمر در کہ طلسم جسم مسودری
مدن خاکندندر وجوہر رو جاری لامکاندن و عالم لا عوت دندر کہ محض انوار ذات
الہ برادر و منور عالم برادر

﴿عالم علوی بود جاوہ کہ مرغ ما﴾ * آبخور او بود کلشن باغ جنان ﴿﴾

یوم مرغزك چاوه كه اهي عالم علو پدر انك صوا دی باغ چنن كاشنیدر (مفردات)
(عالم: اوی) م (بود) در (چاوه) صا صا الی یورنٹ (كه) مكال (مرغ ما)
یوم فوشمز (آبخود) صوا دی (او) انك (بود) در (كاشن باغ) م (چنان) چنت
(چنانی اشارتی) یوم مرغ: وچنك خرمی و فساخر و تبا هبی عالم علو پدر در
(وفی السمانه نزهةكم افلا تعلقون) آب كرمی سر سجدات رزق منوئی و غذای
روحانی و بی محلی باغ چنن كاشنی و عذبت رزق غنیر

عزیز تادم و حدیث زدی جافظہ شوریہ، جا۔ * خانہ توحید کش بررق انس وجان *

تاکہ وحدت دینی اور دلک ای شوریدہ حال حافظ انس و جان وری اوزرہ توجید
قنی جیک (مفردات) (تا) حتی (دم وحدت) م (زیدی) اور دلک (حافظ) م
(شوریدہ) فارس مورث (حال) م (خامد) قلم (توجید) م (اکس) چک (بر)
علی (ورق) م (انس و جان) م (معنای اشارتی) (لاوجود الا لله) - سرچشمہ
ای شوریدہ حال حافظ می صرف وحدتی نوش الیوب ذات پاک الہی دینی انھا مدہ
تصور اولیائت و اوہام و اذہندہ تخیل اولیائت کابیدن و ذہبت و اضافات دینیر بد
ایله توجید صرف دینی اور دلک انس و جان وری اوزرہ توجید قانی چک یعنی دنیہ
و عقباتی دخی فراموش ایله کہ توجید کلی قہ ہر اولہ

﴿ ولد ايضا ﴾

دار آن آموی مشکین بخت باز - ان و ان سهی سرو روان را بچمن بازسان

یاری اولیٰ مکین آهوی کبری خسته ایرشد و اول سهی سرور وائی چنه کبری ایرشد

(درد وجهانش مکان نیست بجز فوق

چرخ * جسم وی از معدنست جان وی
از املاک * معدن دالک کسریله کاند
بس تقدیری از معدن ارواحست
* محصول یت * بزم مرغ دالک مکانی
فلک اوستدن غیری دکلد ربعی
مکانی عناصر دن بوفار بدالک جسمی
معدن ارواحدن وجنی لامکاندند یعنی
عشر رجاندند (عالم علوی بود جلوه که
مرغ ما * بشو و او بود گلشن باغ جن)
آبخور صواب یعنی صولت جق پر * محصول
بانت * بزم مرغ دالک جنو کاهی عالم
علویدر و آنک صوابی باغ جنسان
گلشن بد ر یعنی تمامی جنت کاشندند
(نارم وحدت زدی حافظه شور بد حال *
خامه * توحید کش بر ورق انس و جان)

حافظ منادی * محمدول بیت * تا کیم
وحدت نفس آوردند ای حافظ سوری،
حال تو حیدر قلای چک انس و جان و رفتند
یعنی انس و جان آهده افتادند و وحدت
خود را که آن عبارت در س ابدی
اندر تو حیدر غایب من چک بر حافظ
است به چک دیک چک کبی زیرا
تو حیدر صرف تعدادی مانده معلوم
اوله که بوغزل یا نمزد، اولان دیوانه
یو لغدی اما اشار حشر شرح ایلدی کیم
یو مفدا را به اکتفا باشد اگر چه خواه
کلماته بکن من (وله ایضا) (بارب آن
آهوی مشکین بخن بازسان * و ان
سهی سرور و از ایچمن بازسان) آهو
مشکین مسک آهو سنه دیرل * محمدول
بیت * یا الله اول مشکین آهوی به خنده
ایر شد و اول طوغری سرور وانی
چینه بند ایر شد خندان و چندان مراد
کندی شهرید و خواه نک جانانی
غربت کیش ایش که تنی ایدر کبر و کسبی

(از من) تنگ (طار و صرب) می آید برون (طشهر کله (ممتای اشارتی)
شهر بدخشان وجود انانیده انواع علوم ظاهره اگر سعی و ملکه را بخانه ابله
کالجاره او اشد قوه اولان علمار سومک قلبدن اسانی اوزره چیقارده وطن اصلیده
دماغ جالک چشیده یلدیکی اذواق روحانیه و عوام اذنی غیبیه عارف بالهک فهمی
و ادراکی مشکل و صرب اولان سودای قلبدن چیقار

در درون شهر شیراز از دره خانه دلبری رعناي شوح و شبنم می آید برون

شهر شیرازك ايجنه هر رخانه لك قبو سندن مقبون شوح و رعنا بر دلب جيفار (مقر دات)
(در) في (درون) ايج (شهر شیراز) م (از) من (در) قبو (هرخانه) م (دلب) م (يا)
جذبیه (رعنا) نازك (شوخ) مطبوع (شك) شيولي وشيرين (می آید برون) طشره
طور (مناي اشارتی) اول وطن اصلیده و عالم ازواج قدسیده هر بر مقام دن انوار
خدايه مستغرق بر نازك و مطبوع و شيولي بر محبوب كدورات ماسودن پاك اوله رفيق
عد مدن طشره چقه شلرادی

از سرادق قاضی و مفتی و شیخ و محنت بادهای بی غش کارک می آید برون

فاضل و مفتی و شیخ و محتسب سرآمدن فرمزی صافی شراب‌ر چقار (مفردات) (از)
من (سرای) او (فاضل و مفتی و شیخ) م (محتسب) والی (یاد خدا) شراب‌ر
(فی عشق) طور تیسر (کلرک) فرمزی (می آید برون) طشره کلور (معمای
شارقی) بو عالم فایده هوای نفس تابع او اب و عز و جاه دنیای فانی به الدنایوب شغل
باسوا الله انوار الهی بدن و اذراق روحانیت بدن نقض عهد خدا ر سبیل به محبوب
و محرم اولان فاضل و مفتی و شیخ صوری و محتسب و سایر عوام ناسک خانه دجودار دن
سبغه الله الله مصبوغ صافی شراب عشق و معرفه الله و تجلی بلا واسطه انوار
الهی ظهور ابراردی

(رسم منبر وقت وجود وزرائی حال از سردستان و اعظمت می آید برون)

بر او سند و جد و حالت ربانی و قنده و اعظمك دستاری اوچندن يك چوقار
(بر فدرات) (بر) علی (سر) باش (متر) م (با) لامالیه (وقت) م (وجد)
(زراف) مر ایلک (حال) م (از) من (سر) اوج (دستار) صابوق (واعض)
(يك) معروف حشیددر (می آید یرون) طشره كلور (معنای اشارتی) (لم تقولون
الا لتفعلون کبر مقتا عند الله) آیت کریمسی سرندن فافل اولوب (ولانسترو وایا بانی
مناقبلا) آیت جلیله سنی دخی یاد ایتوب دینی و یوب دنیا المقله خطام دینی
نییهی جمع ایتیمک ایچون متر و کرسی اوستده هرار ربانو ane ایه وجد و حال و نیجه
كلوه و فیصل و قال اظهاری و قنده مستب و عظمت فروش اولان و اعظمك
الم ارواحده جیسع وجودندن بلکه سرو دستاری اوچندن خالص لوجه الله علم
و معرفت الله بانکی و بی فرض آثار اخلاصی ظاهر اولور دی

در درون باغها آواز مطرب صبح و شام و ای بلبل بانوای چنگ می آید برون

غلز ایچنده، طربك آوازی صباح و اخشام بلباك فریادی چنك و آوازیله طشره

چهار (مفردات) (در دوزن باغها) باغرا ایچمه (آواز) صدا (مطرب) م
(صبح) م (شام) اخشام (وای) فریاد (بلبل) م (با) لسلابه (نوا) آواز
(چنگ) ساز آتی (می آید برون) طشره کلور (مغای اشراقی) باغ اسم از
وحدته و قندیل انوار حکمتیه روح رفوح حضرت حبیب الله صلی الله تعالی
عیه و حالک مظهر جمیع اسماء وصفات الله اولیاه انواع ذکر الهیک صبح و شام نغمه
آواز اطینت و عاشقان سینت سوزنک فریادی و عارف بالله لک ناز و آواز حزین تربیت
استماعیه صد هزار بار هزار اذواق روحانیه در و انوار قدسیه در ظاهر اولو ردی

﴿در چین شهری مدردار و اندود و فراق • حافظ از خانه ازان دستک می آید برون﴾

بوتجانبین بر شهرده یازدردی و فراقی غصه سبيله حافظ خانه دن اول سیدین دلتنگ
طنیره کلدی (مفردات) (در) (فی اچین) بوتجانبین (شهر) م (با) وحیدیه (با) للایله
(درد یاز) م (اندوه) غصه (فراق) م (حافظ) م (از امن) (خانه) م (از ان)
اندن (دلتنگ) کو کلی طار (می آید برون) طنیر کاور (مثنای اشعارتی) بوک
کبی انواع دوات و صادرات و اصناف عزت و کرامت کندو سنده موجود وطن
اصنای اولان بر شهر لازم کابنده ای افواق روحانی و خصوص لذت خیالات الهی
و میدهده تنوار جمال فی مثال شهنشاهی آرزو و اشتیاقه و بو عالم غربتیه بارک درد
و فراقی غصه سبيله محل مرحمت اولان حافظ بیچاره اوسیدن خانه دنیا دن
کو کلی غرت ایدوب دلتنگ اوسدینی حانده طنیره کلدی و بحببات بشیره دن
خلاص اولوب (مصراع) دلم بکرت از دنیا نمشای وطن دارم * دینی آوردی
فتنا الله بمنساهده جلاله فی وج وصاله بچاه حبیبه محمد صلی الله تعالی
علیه و سلم آمین

﴿حرف الواو﴾

ای قبیله ای که راست بر بالای نوک تاج شهی رافروغ ز آفرین و الای نوک

ای شاه بادشاهای فتنی منک فاش که راست در شاه حق تاجت فروغی سنت بلند کند
(مفردات) (ای شاه) م (قا) ففتان (پادشاه) م (یا) مصدر به (راست) طوغری
(ر) علی (بالا) بوی (نو) س (تاج شاهرا) م (فروغ) زینت و ضیا
(از) من (کوهر) ذات (والا) بک (نو) سن (معنی باشاری) ای شاه حقیقت الوالی
المعال الملک اندوس منک صفات کامله از به کدر و بوقدر انبیا و اولیایک شاه
حقیقت لکری تاجتک ضیا وزینتی وانوار زینت و اولیایک منک انوار ذات
احمدت عابد کند

﴿ آفتاب فخر را هر دم طلوع می دهد ﴾ از آلاء خسروی رخسار مد سیمای تو ﴿

فتح آفتاب به مردم بر طلوع و بر بادشا هلق کلاه من سنک آیه بکر و رخسار رک
(مفردات) (آفتاب) (کوفش) (فتح را) م (مردم) هر نفس (طلوع) م (یا) و حدیثه
(میده) و بر (ز) م: (کلاه) م (خسروی) بادشا هلق (رخسار) رکاف (مه سیم)

(دزدرون شهر شیراز از در هر خانه)

دایری رعنائی شوخ و شنگ می آید برون) * محصول بیت * شهر شب بزرگ ایچنده هر ریخانه قیو شدن بر کوزل شوخ رعنا دلبر طشیره چقار شنگ کوزل مناسبه در (از سر ای قاضی و مفتی و شیخ و محاسب * پادشاهی غش کلرنگ می آید برون) سر ایدن بونده خانه مراد در * محصول بیت * قاضی و مفتی و شیخ و محاسب خانه شدن چر کسر کلرنگ یعنی قرمزی شراب طشیره چقار (بر سر منبر بوقت وجد و زرقانی حال * از سر دستار واعظ بنگ می آید برون) * محصول بیت * منبر اوزرنده وجد و قشده ورز افلاک حالتده واعظ کل دستاری او جندن بنگ طشیره چقار یعنی واعظ منبر ده وجد و حال ایدر کن دلبندی او جندن بنگ کاغذ لری دوشتر حاسلی ظاهر لری با طشیره او برز بمکشد (در درون باغها آواز مطرب صبح و شام * و ای بلبل بانوای چنگ می آید برون) وای بونده فریاد و فغان منسله در * محصول بیت * باغشار ایچنده مطرب آوازندن صباح و اخشام بلالک وای بهی فریاد و فغانی چنگ آواز یله طشیره چقار یعنی یا خرنده بابلار مطرب بزرگ چنگ و چغنه آوازندن جوشه کلوب فریاد و فغان ایدر

(کرچه خورشید فلک چشم و چراغ عالم است * روشنائی بخش چشم اوست خاک پای تو) روشنائی بخش و صف ترکیب و بخشیدن و با حرف مصدر آید نطق بخش یعنی دیگر چشم و چشم او به اضافی لامه (در) * محصول بیت * کرچه خورشید فلک مالک چشم و چراغ در یعنی آید تقدیر اما مالک کوزنه آید نطق بخش یعنی سنگ خاک دیگر یعنی ماه خورشید شدن ضیا آید یعنی کبی خورشید سنگ خاک کبابیدن آلود (جاوگاه طائر اقبال کردد هر کجا * سایه انداز دهمای چتر گردون سای تو) طائر اقبال بیایه هر کجا مصراع نایه مر هوند دهمای چتر گردون سای تو بیایه و لا بد در چتر در لو کولکه لکدر که سفر زده باز کونارنده پادشاهلر اوزره طونارلر گردون سای و صف ترکیبدر سایدنن ازمک و سورتمک و سورشدرمک مناسنه کردونه سورتمچی چتر پادشاهک رفت مر تبه سندن عبارتر بد بلند چتر

دیگدر * محصول بیت * دولت و اقبال مر غنک جلوه کاهی و سیر انکاهی اولور هر برده که سایه صاله سنگ گردون سای دهمای چترک یعنی هماغه خاصه لی چتر گردون سایک هر نه ملکته که اوضرایوب سایه صاله دوات و اقبال طسائی آند جاوه ایدر حاصلی دولت و اقبال چتر گردون سایکه تابدر مصراع نایک مناسنی کولکه آنسه سنگ فلکه سورتمچی چادرک دین چتری بیلر ایش و گردون سای فلکی آشندریمی مناسنه در دین محله مناسب سونامشدر (در رسوم شرع و حکمت باهرارن اختلاف * نکتة هرگز نشد فوت ازل دانای تو) رسوم رملک جهیدر قانون و قاعده مناسنه هزاران اختلاف اشارتدر یوایی عله اختلاف کثیره اولدیفه نکتة باحرف وحدت و همزه حرف توحید در * محصول بیت * قواعد شرع و حکمت نیکه یک اختلافه سنگ دانادلکدن هرگز نکتة فوت اولدی یعنی یوایی عله او اقدر چوقدر اختلافات که حصره واحاطه به ممکن دکل بویه ایکن سنگ دانادلکدن برنکتة سی فوت اولدی بلکه جهی ضبط واحاطه ایلدک (آب حیوانش ز منقار بلاغت میچکد * طوطی خوش لهجه یعنی کلک شکر خای تو) آب حیوانش بیایه شین ضمیر اخبار قبل الذکر طریقه طوطی به راجعه در منقار فوش پورنه در نقر دن مشتقر که برنسته بی او بقدر اصلنده اسم آندن منقار بلاغنه اضافت بیایه در میچکد فعل مضارع فرد غالب طمعه دریکه رخوش لهجه وصف ترکیب افساننددر لهجه دله دیرلرسان مناسنه پس طوطی خوش لهجه ضافتی بیایه در طمعه دیالی طوطی دیگر کلک دن پونده قلم مراد در شکر تشدید ضرورت وزن انجودر شکر خا وصف ترکیبدر خاییدنن شکر چینی مناسنه

آی بوزلو (تو) سن (مثنای اشارتی) (کل یوم هوفی شان) آیت کریمه سی سرنبجه سن شاه حقیقتک عظمت شانکه لایق اولان عطاوا احسانکدن عارفنه قیلدیک عرض انوار جلالک فتوحات غیبیه اهلی اولان آفتاب حقیقتله هر دمسه برادر او طلوع و نجلی و پر

کرچه خورشید فلک چشم و چراغ عالم است * روشنائی بخش چشم اوست خاک پای تو

کرچه فلکک آفتابی عالمک چشم و چراغدر سنگ خاک یک انک چشمه روشنائی باغشلیچدر (مفردات) (کرچه) م (خورشید) کونش (فلک) م (چشم) کوز (چراغ) م (عالم) م (است) در (روشنائی بخش) ضیلو آید نطق و بریمی (چشم) کوز (اوست) (اودر) خاک پای (باقی طمعه) (تو) سن (مثنای اشارتی) کرچه مظاهر انوار ذات خدا اولان انبیا و اولیا بوعالمک چشم و چراغی و باعث دوام و طور ایدر (الله نور السموات والارض مثل نوره کشفه فیها مصباح الخ) آیت کریمه سی سرنبجه انرلک خای اولان وجودری انجبه مکنوم مشکات قلوبلرند ثابت سنگ وحی والهامله بخش و احسان بیور دیفک انوار ذاک مصباحی اول عالمک چشمه روشنائی باغشلیچدر

جاوگاه طائر اقبال کردد هر کجا * سایه انداز دهمای چتر گردون سای تو

دوات مر غنک جلوه کاهی اولور هر قنده سنگ فلک رفت چترک دهمای سایه آنه (مفردات) (جاوگاه) جاوه ری (طائر اقبال) دوات فوشی (کردد) اولور (هر کجا) هر قنده (سایه) کولکه (اندازد) آنه (دهمای) م (چتر) خیه (گردون سای) فلک کی (تو) سن (مثنای اشارتی) دولت و سعادت طمعه سببک جاوگاه ای اولور که (واذکرن ما علی فی بیوتک من آیات الله) آیت کریمه سی سرنبجه فیوضات الهیه ابله احکام شریعت و اسرار طریقت و حقیقت یانی موضعی اولور هر قنده سنگ فلک جاء و هما پروازعالی درگاه اولان انبیا و اولیا ک سایه سعادت آنه و آند بولنه در رسوم شرع و حکمت باهرارن اختلاف * نکتة هرگز نشد فوت ازل دانای تو

شرع و حکمت رسلرند هزاران اختلافه سنگ دانادلکدن هرگز نکتة فوت اولدی (مفردات) (در) فی (رسوم) عادت (شرع و حکمت) م (بالا لایله) هزاران (یکلر اختلاف) م (نکتة) رسر (هرگز) قطعه (نشد) اولدی (فوت) م (از) من (دل) کولکل (دانا) عالم (تو) سن (مثنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنگ فس و جن اقصه سورده سنگ مثنای آیتانن عطا جز او ایدنی کلام مجز که و رسوم شرع و حکمت و عمل اولدکد حق واحد ایکن برنسته قول عطا و قه امر ادا الهی کاهی علیه ادر اکنه عاجز و اوارلرندن حق و مراد الهیه و صلات ایدیه وقت استیاض و سفر اجزند صد هزار اختلاف بیان ایلدیلرکن (لا یزید عنه) مثقال ذره) آیت کریمه سی سرنبجه ای دانای راز اولان دیم سنگ علم اولدکدن برنکتة و برزده فوت اولدی

آب حیوانش ز منقار بلاغت میچکد * طوطی خوش لهجه یعنی کلک شکر خای تو

کرچه خورشید فلک چشم و چراغ عالم است * روشنائی بخش چشم اوست خاک پای تو

کرچه فلکک آفتابی عالمک چشم و چراغدر سنگ خاک یک انک چشمه روشنائی باغشلیچدر (مفردات) (کرچه) م (خورشید) کونش (فلک) م (چشم) کوز (چراغ) م (عالم) م (است) در (روشنائی بخش) ضیلو آید نطق و بریمی (چشم) کوز (اوست) (اودر) خاک پای (باقی طمعه) (تو) سن (مثنای اشارتی) کرچه مظاهر انوار ذات خدا اولان انبیا و اولیا بوعالمک چشم و چراغی و باعث دوام و طور ایدر (الله نور السموات والارض مثل نوره کشفه فیها مصباح الخ) آیت کریمه سی سرنبجه انرلک خای اولان وجودری انجبه مکنوم مشکات قلوبلرند ثابت سنگ وحی والهامله بخش و احسان بیور دیفک انوار ذاک مصباحی اول عالمک چشمه روشنائی باغشلیچدر

جاوگاه طائر اقبال کردد هر کجا * سایه انداز دهمای چتر گردون سای تو

دوات مر غنک جلوه کاهی اولور هر قنده سنگ فلک رفت چترک دهمای سایه آنه (مفردات) (جاوگاه) جاوه ری (طائر اقبال) دوات فوشی (کردد) اولور (هر کجا) هر قنده (سایه) کولکه (اندازد) آنه (دهمای) م (چتر) خیه (گردون سای) فلک کی (تو) سن (مثنای اشارتی) دولت و سعادت طمعه سببک جاوگاه ای اولور که (واذکرن ما علی فی بیوتک من آیات الله) آیت کریمه سی سرنبجه فیوضات الهیه ابله احکام شریعت و اسرار طریقت و حقیقت یانی موضعی اولور هر قنده سنگ فلک جاء و هما پروازعالی درگاه اولان انبیا و اولیا ک سایه سعادت آنه و آند بولنه در رسوم شرع و حکمت باهرارن اختلاف * نکتة هرگز نشد فوت ازل دانای تو

شرع و حکمت رسلرند هزاران اختلافه سنگ دانادلکدن هرگز نکتة فوت اولدی (مفردات) (در) فی (رسوم) عادت (شرع و حکمت) م (بالا لایله) هزاران (یکلر اختلاف) م (نکتة) رسر (هرگز) قطعه (نشد) اولدی (فوت) م (از) من (دل) کولکل (دانا) عالم (تو) سن (مثنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنگ فس و جن اقصه سورده سنگ مثنای آیتانن عطا جز او ایدنی کلام مجز که و رسوم شرع و حکمت و عمل اولدکد حق واحد ایکن برنسته قول عطا و قه امر ادا الهی کاهی علیه ادر اکنه عاجز و اوارلرندن حق و مراد الهیه و صلات ایدیه وقت استیاض و سفر اجزند صد هزار اختلاف بیان ایلدیلرکن (لا یزید عنه) مثقال ذره) آیت کریمه سی سرنبجه ای دانای راز اولان دیم سنگ علم اولدکدن برنکتة و برزده فوت اولدی

آب حیوانش ز منقار بلاغت میچکد * طوطی خوش لهجه یعنی کلک شکر خای تو

کرچه خورشید فلک چشم و چراغ عالم است * روشنائی بخش چشم اوست خاک پای تو

کرچه فلکک آفتابی عالمک چشم و چراغدر سنگ خاک یک انک چشمه روشنائی باغشلیچدر (مفردات) (کرچه) م (خورشید) کونش (فلک) م (چشم) کوز (چراغ) م (عالم) م (است) در (روشنائی بخش) ضیلو آید نطق و بریمی (چشم) کوز (اوست) (اودر) خاک پای (باقی طمعه) (تو) سن (مثنای اشارتی) کرچه مظاهر انوار ذات خدا اولان انبیا و اولیا بوعالمک چشم و چراغی و باعث دوام و طور ایدر (الله نور السموات والارض مثل نوره کشفه فیها مصباح الخ) آیت کریمه سی سرنبجه انرلک خای اولان وجودری انجبه مکنوم مشکات قلوبلرند ثابت سنگ وحی والهامله بخش و احسان بیور دیفک انوار ذاک مصباحی اول عالمک چشمه روشنائی باغشلیچدر

(انچه اسکندر طلب کرد و دادش روزگار * جرعه بود از زلال جام جان افزای تو) جرعه با حرف وحدت بود حکایت حال ماضیدر زلال زای میچکد ضیله طاتی صوب یعنی کرک اولیه مناسنه در پونده مراد شراب نایدر جامه اضافتی لامیه درو جان افزایه بیایه جان افزا و صف ترکیبدر افزاییدن

ارترقی مناسنه جان از تربیتی دیگر

محصول بیت * اول نسته که اسکندر طلب ایادی و روزگارانی اکاور مدی سنگ جام جان افزا زلالکدن برجرعه ایدی حاصلی سنگ قد حک شراشدن برجرعه ایدی طلب ایادی لیکن مبرر اولدی والا اولوب حضرت حضر کی حیات ایدی یواور دی (عرض حاجت در حریم حضرت محتاج نیست) رازکس مخفی نماد با فروغ رای تو) عرض حاجت مصدرک مفعولنه اضافتدر در حریم حضرت حریم حویله دیرلر اضافتی فی مناسنه در و تابه لامیه در با حرف مصاحبت فروغ ضیا یعنی آید نطق رابه اضافت و راک توبه لامیدر * محصول بیت * خواجه حسن طلب طریقه پور که سنگ حضورک هر بنده یعنی سعادت نسته که عرض حاجت احتیاج بوقدر زوایا کیمه نک رازی کبرلی قلمر سنگ رایت ضیاسیله یعنی سنگ رای روشنه هر کسک رازی روشن و باهر در عرض حاجت احتیاج بوقدر پادشاهک قوه فاکر منده اشارت بیور (خسروا پیرانه سر حافظ جوانی میکند * برامید عفو جان بخش کنه بخشای تو) خسروا منادی پیرانه سر پیرلک وقتی جوانی با حرف مصدر امید عفو جان بخش لامیه و بیایه در جان بخش و صف ترکیبدر بخشیدنن جان بخش یعنی مناسنه کنه بخشای وصف ایدی

آلک بلاغتی متغاردن آب حیات طامع لطیف سوزلو طوطی یعنی سنگ شکر خای قان (مفردات) (آب حیوان) آب حیات (ش) آلک (ز) من (منقار) فوش پورنی (بلاغت) فصاحت (میچکد) طامع (طوطی) م (خوش) م (انچه) (لایق) یعنی م (کلک) قان (شکر خای) شکر چینه یعنی (تو) سن (مثنای اشارتی) (اول ماخلق الله روحی) (اول ماخلق الله الفلم) (حديث شریفی سرنبجه روح مطهره رسول الله صلی الله تعالی علیه و سلمه رومات موجودانه منشا اولدنی اعتبارله کنده ویه قلمیرین یورب قلم الله اولشدر اول بلبل بلاغت و عنده لب فصاحت (ان هو الاوحی یوحی) آیت کریمه سی سرنبجه انک بلاغتی متغارد سعادتدن آب حیات سرمدی و علوم لدنی باعث سعادت ایدی بنایع قلبندن لسانی اوزر جاری اولان لطیف سوزلو طوطی سنگ شکر خای قلکدر که شرع و حکمتک بیان اید میچکد

انچه اسکندر طلب کرد و دادش روزگار * جرعه بود از زلال جام جان افزای تو

اول نسته که اسکندر طلب ایدی و روزگارانی اکاور مدی سنگ روح افزا جامک زلالندن برجرعه ایدی (مفردات) (انچه) اول نسته که (اسکندر) م (طلب) م (کرد) ایدی (نشد) و برمدی (ش) اکا (روزگار) زمان (جرعه بود) برجرعه ایدی (از) من (زلال) آب حیات (جام) قرح (جان افزای) جان زباده ایدی (تو) سن (مثنای اشارتی) اسکندر خاققینه شاه ایکن اول آب حیانتکه طلب ایدی برجرعه نوش ایکنه قادر اولدی و صدهر اردر او اسبابه نشیت ایدوب سعی کلی ایکنه اکامبر اولدی اول اسکندرک طلب ایلدی آب حیات سنگ روح افزا حیات ایدی بخش اولان زلال عشق و معر فشکدن و کوز اسرار غیبیه و بشکدن برجرعه ایدی

عرض حاجت در حریم حضرت محتاج نیست * رازکس مخفی نماد با فروغ رای تو

سک حضورک هر بنده حاجت عرض ایکنه احتیاج بوقدر سنگ رایت فروغیه کیمه نک رازی مخفی قلمر (مفردات) (عرض حاجت) م (در) فی (حریم حضرت) م (ت) سنگ (محتاج) م (نیست) یوق (رازکس) کیمه نک سری (مخفی) کبرلو (نماد) قلمر (با فروغ رای تو) سنگ رایت ضیاسیله (مثنای اشارتی) ای عالم السر والخریات اولان ستر و غفار شاه رحیم سنگ حضور معنویک حریم قدسینده حاجت عرض ایکنه احتیاج بوقدر زوایا وجود خارجه دن برشمه رانجه استتمام ایمانش اعیان تابنده دن و ماهیت غیر مجعوله دن مقدم دخی سنگ نوار هویت و عطا و ادرت از لایه ذات احدیتکدن بر کیمه نک و بر مخلوقک رازی مخفی دکادر

خسروا پیرانه سر حافظ جوانی میکند * برامید عفو جان بخش کنه بخشای تو

ای پادشاه حافظ پیرلک وقتی جوانی ایلر سنگ کنه باغشلیچی جان بخش عفوک ایدی اوزره (مفردات) (خسروا) ای پادشاه (پیرانه سر) پیرلک اوجنده (حافظ) م (جوانی) بکتلک (میکند) ایلر (بر) علی (امید) م (عفو) م (جان بخش) جان و بریمی بخشای جان بخش امید کاه در

(وله ايضا) (ای خونهای نافه چین خاک را تو) خورشید سایه پرور طرف کلاه تو * ای حرف ندامادی محذوف قدر خو نبها تر کیت
من جدر نافه چینه اضافی لامیه در سایه پرور و صفت ترکیب در کوه که ده بستنی معنا سنه طرف کلاه اضافی لامیه طرف
کلاه اضافی بویه در * محصول بیت * ای جان نافه چینه قاتی بهای سنگ بولک طراغیدر یعنی عرو شرفه نافه چینه کیت
مقبولدر خورشید سنگ کلاهک کوشه سنگ سایه پرور بدر یعنی طرف کلاهک سایه سنه مر بادر روی جانانی خورشید تشبیه ایلش
مصرع اولک معناسنی ای کیمسه که

﴿ ۴۴۳ ﴾

سنگ خاک راهک چین نافه سنگ خون
بها سیدرین ادا ده خطا ایلش (ترکس
کرشمه میر داز خط برون خرام * ای جان
قد ای شیوه چشم سیه تو) کرشمه
میر دکلام مجازیدر زبرا کرشمه ایلش
و کتور رسته دکلدیس کرشمه میکند
معناسنی متضدد زنها بیتی از حد عبارتند
میرد ملائم در برون عبارتنی ما قبله
وما بعد به صرف ایلکه قابلد رای
حرف ندامادی محذوف تقدیری برون
خرام ای جانان جان فدای شیوه چشم
سیاه نو یاد جله دهایه حشوملیح قبلند ندر
* محصول بیت * ترکس ناز و شیوه بی
حد دن ایلش یعنی حد دن آشور پس
ای جانان طشمره صالان یعنی ترکستان
سیرینه کل تا کیم سنگ چشم کرشمه سن
کوروب ناز و شیوه سن فراموش ایلکه حاصلی
شمرنده چشم سنگ اوله ایلدی ای جانان
طشمره پور جان چشم سیه شک شیوه سنه فدای
اواسونکه ترکس حدی بی یلسون دیمکدر
مصرع اولک معناسنی ترکس کرشمه
و شیوه بی حد دن زیاد ایلش و صالان دین
ضیف صالان و مصرع ثانیک
معناسنی ای کیمسه که جان سنگ سیاه
چشمک شیوه سنه فدای اواسون دینی ادا ده
خطا ایلش (خونم بخور که هیچ ملک
باچین جال * از دل نیابدش که نوید
باچین جال * از دل نیابدش که نوید
کناه تو) که حرف تعلیل هیچ ملک یعنی
ملازمه دن هیچ بر ملک دیمکدر باچین
جال با حرف مصاحبت چینی جال
مصرع ثانی به مر هونر از دل نیابدش
ضیف غائب ملکه را جمد رکوکلند
کاز دیمکدر یعنی کال کوز لاکلند
کناهک باز معناه ایدم ایدم * محصول
بیت * ای جانان بنم قانی ایچ زرا ملک کردن
هیچ بر ملک کو کلند ن کلز که سنگ

(کنه بخشای) کنه باغشلیجی (تو) سن (معنای اشارتی) ای سلطان حقیقت
وای واسع القفوة بو حافظ بیچاره بپرک وقتند جوارلق ایدوب انواع قصورله
الوده اولشدر سنک مرده دلاری احبا ایدجی و کنا هاربا غشلیجی عفو و مغفرت
ورجت واسعه ک ایددی اوزره

﴿ وله ايضا ﴾

﴿ ای خونهای نافه چین خاک را تو * خورشید سایه پرور طرف کلاه تو ﴾
ای محبوب سنگ خاک راهک چین نافه سنگ خون بها سیدرین آفتاب سنگ کلاهک کوشه سنگ
سایه پرور بدر (مفردات) (ای) حرف ندا (خونهای) قاتی بهای (نافه چین)
چین ولایتک نافه سی (خاک را تو) سنگ بولک طراغیدر (خورشید) کرنش
(سایه پرور) کولکه ده بستنی (طرف کلاه) م (تو) سن (معنای اشارتی)
ای محبوب سنگ آثار فضلك و فیض واحسانك راه عشقه که جگری خون او لب
شوق و در دایه جان فدا ایلش ما شقین صاد قیلک قاتی بها سیدر (ادبی ری
فا حسن نادی) حدیث شریفی سر نجه مظهر انوار الهی اولان عارف بالله الهی سایه
عنایت عالی ک پرورده لریدر

﴿ ترکس که شمه می رد از حد برون خرام * ای جان فدای شیوه چشم سیه تو ﴾
ترکس که رایحه ایلش حد دن زیاد صالانجی اولدی یعنی حاله ای محبوب جان سنگ
سیاه چشمک شیوه سنه فدای اولشون (مفردات) (ترکس) معروف چپک (شده)
رایحه (می رد) ایلش (از) من (حد) م (برون خرام) زیاد صالانجی (ای) حرف ندا
(جان) م (فدا) م (شیوه) ناز (چشم) کوز (سایه) م (تو) سن (معنای اشارتی) شول
دماغ جاننده رایحه ریج رجانی اشعاع و لذت نجات روحانی و جلدان ایلکه حاصل
مرام ایدجی عاشق طاوس قدسی او اب باغ مرغانه کال سرورند حد دن
زیاده فخر و خرام ایلکه دیر که ای محبوب بو جان سنگ غیب هو بنده اولان نظر عنایتک
شیوه سنه فدای اولشون

﴿ خونم بخور که هیچ ملک باچین جال * از دل نیابدش که نوید کناه تو ﴾
قانی ایچ زرا هیچ ملک بو نجلین جال ایلکه کو کلند کلز که سنگ کناهکی یاز
(مفردات) (خونم) قانی (بخور) ایچ (که) زرا (هیچ ملک) م (با) لایله (چین)
بو نجلین (جال) م (از) (من) (دل) کوکل (نیاید) کلز (ش) کل (نوید) یاز
(کناه) م (تو) سن (معنای اشارتی) (اقتلونی باثقه * ان فی قلی حیاتنی ایلکه)
کلای سر نجه ای محبوب قانی ایچ یعنی راه عشقه که رضایت و مجاهدات و انواع محن و درد
و بلالره اوصاف بشریه دن بجز ایدوب روحی حی و نفسی میت قیله بر جال معنوی
بخش ایلکه بو نجلین قهر صورنده اولان لطف و جلاله کاتب اولان ملک دخی
متعب او اب سنگ طر فکدن اولان شیوه به کناه هدر دیوب یاز معناه در اولیه
﴿ آرام و خواب خلق جهان را سبب تویی * زان شد کنار دیده و دل تکیه کاه تو ﴾

﴿ جهان ﴾

کناهک یاز یعنی بنم دم سکا هدر درینی قتلدن او شنه (آرام خلق و خواب جهان را سبب تویی * زان شد کنار دیده و دل تکیه
کاه تو) آرام خلق لامیه خواب جهاند بویه در زان ادات تعلیل کنار دیده لامیه در * محصول بیت * حلقک آرام و حضورینه
و جهالک خواب و قرارینه سبب سنسن انکیون دید و دل کناری سنگ تکیه کاهکدر یعنی کوز دن و کوکلدن کتر سن هرگز

﴿ ۴۴۳ ﴾

(باهر ستاره سرو کار بست هر شیم *
از حسرت فروغ رخ همچو ماه تو) ستاره
با حرف وحدت سرو کار بست ایش کوچ
دیمکدر و با حرف وحدت حسرت فروغ رخ
همچو ماه تو لامیه ز و پیا نیه و لامیه در
* محصول بیت * هر ستاره ایلکه هر کیمه بنم
رایشم کوچم وارد یعنی هر برنده علاقه واد
سنگ ماه کی رخک فروغی حسرتندن
حاصلی ماه کی رخسارک حسرتندن
ستاره لاله اکلشوز (یاران هندین همه
از هم جدا شدند * ما یم و آستانه دولت
پناه تو) * محصول بیت * همشین یاران
جسماری برندن جدا اولد بلر اما ز سنگ
دوات و سعادت صفتجی آستانه که بر یعنی
یاران برندن آیراشد بلر اما بر آستانه
دولت یکدن جدا اولوب ملازمی ترک
ایلدک حاصلی محبت ثابت قدم او اب
وفادار لقی بیان ایدر (حافظ طمع میر
زهنایت که عاقبت * آتش زند بخر من
غم دود آتو) زهنایت تقدیری زهنایت
خدا در که حرف تعلیل عاقبت مصرع
ثانی به مر هونر خرم من غم پیا نیه
* محصول بیت * ای حافظ عینایت
خدا دن طمع کیمه زرا عاقبت سنگ
دود آهک غم خرمشه آتش اورر یعنی
سنگ آه آشبارک سبب ترجم جانان او اب
وصوله وسیله او نور و غدن خلاص
اولور سن دیمکدر مصرع ثانیک
معناسنی سنگ آهک خرم من غم تو نونه
آتش اورر دین بیتک معناسنی غم
تو نوله روسیه ایلش

جهان خلقک آرام و خوابنه سبب سنین اول سیدن چشم و دل کناری سنگ
تکیه کاهک اولدی (مفردات) (آرام) راحت (خواب) او بقدر (خلق جهان را) م
(سبب) م (تویی) سنین (زان) اندن (شد) اولدی (کنار) م (دیده) کوز (دل)
کوکل (تکیه کاه) اعتدیری (تو) سن (معنای اشارتی) (وجهنا نو کم سبانا و جعلنا لیل
لباس و جعلنا النهار معاشا) (و ما من دابة فی الارض الا علی الله رزقها) آیت کریمه لری
سر نجه جهان خلقک رزق ورا حق و خواب و سلامتی صور ناو معنی حقیقه
و مجاز اجله سی سن سبب الاسباب بدر اول سیدن کوز بمرک و کوکلرک تکیه کاهکی
سنگ در کاه عالیک اولشدر

﴿ باهر ستاره سرو کار بست هر شیم * از حسرت فروغ رخ همچو ماه تو ﴾
هر کیمه بر ستاره ایلکه بنم سرو کارم وارد سنگ ماه کی رخک فروغی حسرتندن
(مفردات) (باهر ستاره) هر بر بلند ایلکه (سرو کاری) برایش و کوچ (است) وارد
(هر شب) هر کیمه (م) بنم (از) من (حسرت) م (فروغ) ضیاء (رخ) یکاتی (همچو ماه)
آی کی (تو) سن (معنای اشارتی) (اصحابی کالچوم بابهم افتدیم اهندهیم) حدیث
شریفی سر نجه ای محبوب سنگ مشهور عالم اولان انوار ذات بچسوک حسرتندن
گیری و صلت و استغاثت امید به هر کیمه هر بر اهل الاهدن و اصحاب رسول الاهدن
استعداد ایدوب ایشم و کوچم انلرک راه عشقه که جان و برملرک محبتله در وانلرک
راهنه سعی ایتمکدر

﴿ یاران همشین همه از هم جدا شدند * ما یم و آستانه دولت پناه تو ﴾
مصاحب یارز جمله بری برندن جدا اولد بلر بزر و سنگ دوات پناه آستانه کلاه
(مفردات) (یاران) م (همشین) مصاحب (همه) جمله (از هم) بری برندن
(جدا) آیری (شدند) اولدیلر (ما یم) بزر (واو) مع (آستانه) ایشک (دوات
پناه) دولت صفتجی (تو) سن (معنای اشارتی) (الاخلاء یوشد بهضهم
لهم من عدوا لا یفکون) آیت کریمه سی سر نجه دنیا ده و آخرتده اغراض فاسده ایلکه
مصاحب اولان یارز عاقبت جمله سی بری برندن جدا وری برینه عدو اولدیلر
لکن بزحمده الله سنگ توفیقکله سنگ دوستلر یکک دولت پناهی اولان ایشکندن
جدا اولدق

﴿ حافظ طمع میر زهنایت که عاقبت * آتش زند بخر من غم دود آه تو ﴾
ای حافظ عینایتن امید کیمه که عاقبت سنگ آهک تو توئی غم خرمشه آتش اورر
(مفردات) (حافظ) م (طمع) امید (میر) کیمه (ز) من (عینایت) م (که)
زرا (عاقبت) م (آتش) م (زند) اورر (با) لایله (خرم من) م (غم) م
(دود) تو تون (آه) م (تو) سن (معنای اشارتی) (ای حافظ) انا عسک ظن
صدیق (بیرون حضرت اللهک لطف و عینایتن امید کیمه زرا عاقبت عاشقک
در دهقه اولان آه و آتشی و صلت الی الله سبب او اب غم خرم منی باقوب محوایلر

(وله ايضا) (ای آفتاب آینه دار جلال تو * مشک سیاه بجزه کردن خالتو) ای حرف ندامتی بخدوق آینه دار وصف ترکیب در معنای سابقا مفصل بیان اولشدر جلاله و توبه اضطرار لامیدر در مشک سیاه بیایه و مبتدا بجزه کردن وصف ترکیب در و خبر مبتدا در بجزه کردن معنای سابقا بیان اولشدر خاله و توبه اضطرار لامیدر در * محصول بیت * ای جان آفتاب سنگ جلال آینه دار یعنی آفتاب جلاله آینه در مشک سیاه در مشک سیاه بجزه کردن خالتو بجزه کردن جلاله آفتاب و خالتو مشک سیاه در آینه دار خدنگار کدر و مشک سیاه بجزه کردن خدنگار کدر (صحن سرای دیده بشستم ولی چه سود * کین گوشه نیست در خور خیل خیال تو) صحن سرای دیده

﴿ ٤٤٤ ﴾

لامیه و بیایه در ولی چه سود مصراع ثانی به هر دو کین که حرف تعلیل در خور لایق و سزاوار مناسبه در درخور خیل خیال مواضعی لامیه و بیایه و لامیه در خیل بلوک و عسکر مناسبه در * محصول بیت * سرای دیده میدانی بودم آندم اما نه فایده که بگوشت دیده سنگ خیل خیال که لایق دکل یعنی کریمه ایله صحن دیده بی باک بودم بونک برله سنگ خیالک عسکر بونک بونک لایق و سزاوار دکل در زیر آخاب اولک در بونکله و دور اولن (این نقطه سیاه که آمد در نور * عکسست در حدیقه پخش زخالتو) نقطه سیاه بیایه که حرف رابط صفت مدار نور لامیه سبب نور دکل در حدیقه پخش بیایه حدیقه باغچه اما حدیقه باغچه کوزک فارغ شده در نور پخش اسم مصدر در پخشیدن کورش دکل در نقطه سیاه بکلر مدار نورده اولدر * محصول بیت * بوسیه نقطه که مدار نور کادی یعنی باعث نور اولشدر یعنی هر دیده و راشیانی آنکه کورب تشخص و محیر ایدر پس بومذکور نقطه بر عکسدر پخش باغچه شده سنگ خالتو یعنی بصرفافنده هم سیاه بیکم سنگ خالتو عکسدر حاصلی مردم چشم سنگ خالتو عکسدر بر مستقل عضو دکل دکلدر (تاپیش بخت باز شوم تهیت کنان * کورده ز مقدم عید وصال تو) مصراع اولک حتی ناییدن مؤخر اولدر لیکن ضرورت قافیه و ردیف ایچون مقدم واقع اولشدر تا حرف تعلیل پیش بخت لامیه اوکنه و فر شوشه مناسبه در بازادات تأکید شوم فعل مضارع متکلم و حده و هم مناسبه در تهیت تعجب بایندن مصدر در یعنی هنی یعنی دن بای مصدر حذف او ثوب بدلته تا ویر اولشدر تعجب باینگ نافصدن مصدر بوبله کاور فاعل تهیت کنان انق و تون مبالغه افاده ایدر

﴿ ای آفتاب آینه دار جلال تو * مشک سیاه بجزه کردن خالتو ﴾

ای محبوب آفتاب سنگ جلالک آینه دار بدر مشک سیاه سنگ خالتو بجزه کردن بجزه کردن (مفردات) (آفتاب) (کوش) (آینه دار) آینه طریقی (جلال) م (تو) سن (مشک سیاه) م (بجزه کردن) بخور داناتق دوندی (خالتو) سنگ بیک (معنی اشارتی) ای محبوب چه نه ضیافتش ایدیمی آفتاب سنگ جلالک آینه دار و مظهر عکس انوار بدر در حدیقه کله جگری خون اولوب رواج مسکینه نیلایانکه واصل اولان عاشق سنگ ذات بیچونک بجزه کردن خالتو و خالتو دماغ جانته راجعه و جانی بخش ایدیمی بجزه کردن

﴿ صحن سرای دیده بشستم ولی چه سود * کین گوشه نیست در خور خیل خیال تو ﴾

چشم سرایک صحنی بودم لکن نه فایده زیرا بگوشت سنگ خیالک عسکر نه لایق دکلدر (مفردات) (صحن سرای) او اوره سی (دیده) کوز (بشستم) بودم (ولی) لکن (چه سود) نه فایده (که) زیرا (این گوشه) بوجاق (درخور) لایق (خیل) عسکر (خیال) م (تو) سن (معنی اشارتی) دیده بشستم سرای صحنی خارخس تعاقبات ماسوی الهی بودم و پاک نظر اولدم لکن نه فایده اوصافی بنسبه دن تجرد کلی اولدیندن بگوشت چشم سنگ خیالک و اسرارک عسکرکی مشاهده و انوار جلالک رؤیت لایق اولدی

﴿ این نقطه سیاه که آمد مدار نور * عکسست در حدیقه پخش زخالتو ﴾

بوسیه نقطه که نور مدار کادی چشم باغچه شده سنگ خالتو بر عکسدر (مفردات) (ان) بوسیه (سیاه) م (آمد) کادی (مدار) مرجع (نور) م (عکسست) بر عکسدر (در) فی (حدیقه) باغچه (پخش) کورمک (ز) ن (خالتو) بک (تو) سن (معنی اشارتی) ای محبوب بوشب اغیبه ذات بختک خاص اولان نور سیاه و نقطه و حدیقه بی ش که جیع انوارک مرجمدر بوضا هرده و حدیقه رؤیت هر که استنداده کور کورین نور سنگ نور داناتق بر عکسدر

﴿ تاپیش بخت باز شوم تهیت کنان * کورده ز مقدم عید وصال تو ﴾

تاپیش اوکنه ترک ایدرک کبر و کبرم سنگ وصالک عید مقدم من قنی بر بشارت (مفردات) (تا) دکل (پیش) اولک (بخت) دوات (باز) کبرو (روم) کسدرم (تهیت کنان) مبارک اولسون دیجی اولدیغم حالده (کو) قنی (مژده) بشارت (ز) من (مقدم) زمان قدوم (عید وصال) وصال برامی (تو) سن (معنی اشارتی) دل ناشاد دمه اول عکس انوار ذات الهی بک ظهور بله تاپیش کشاد و دوام مرزاد اولسته ای بیچاره بود دوات و بوسعدت سکامبارک اولسون دیرک رقص و سرور ایله اول دوله استقبال ایدرم قنی شول وقتکه سنگ وصالک عیدک مقدمه بشارت غیبدن بشارت کله

﴿ تا ﴾

زیر تهیت کن وصف ترکیب در بیکر یعنی بیکر به بر خصوصه مبارک اولسون دیکدر نه کم فارسیه مبارک باد برل پس تهیت کنان تهیت ایدرک دیکدر کو کاف عربیک ضمیمه قنی دیکدر عریده این مناسبه ادات استفهامدر مژده یا حرف وحدت و بیکر مقدم مصدر مجید قدوم مناسبه کاک دیکدر عید وصال تو بیایه و لامیه در * محصول بیت * سنگ عید وصال قدوم من قنی بر مشتاقی تا که تهیت ایدرک طالعک فر شوشه و آرام یعنی طالع عید وصال مبارک اولسون دیهم نیتیه کیم صاعدت بر خصوصه دیر

﴿ ٤٤٥ ﴾

﴿ تا آسمان ز حلقه بکوشان ماشود * کو عشو زاروی همچون هلال تو ﴾

تا آسمان بزم حلقه بکوشان بزم اوله سنگ هلال کی ابرو کدن قنی بر عشو (مفردات) (تا) حتی (آسمان) کوز (ز) من (حلقه بکوش) ما (بزم) فر لایق حلقه اوعبدمن (شود) اوله (کو) قنی (عشو) بر ناز و بر جلوه (ز) من (ابرو) قاش (همچون هلال) م (تو) سن (معنی اشارتی) قنی شول وقتکه سنگ انوار صفات ذاتیه کدن ظاهر هلال کی بر نیلایک اول انوار قدسیه معرفه الهی زور و قوتیله عکس کومیده نارض و عجزم حلقه بکوشان بزم اوله و تصرفده اوله

﴿ در اوج از نو منی ای آفتاب حسن * بارب مباد تا بقیامت زوال تو ﴾

ناز و نعمت اعلا شده سن ای حسن آفتابی ربعدن دیلم قیامت دلا سکا زوال اولسون (مفردات) (در) فی (اوج) اعلی (ناز و نعمت) م (یا) خطایه (ای آفتاب حسن) م (بارب) ربعدن دیلم (مباد) اولسون (تا) دکل (یا) لایله (قیامت) م (زوال) م (تو) سن (معنی اشارتی) (الله نور السموات والارض) الخ آیت کریمه سی سرجه ای عالمی و ظواهر و باطنی انوار ذاتیه نور قلیچی آفتاب حسن حقیق سن احسان واستقامت ایله کال تقدسه بر علی الاعلا سن ربعدن دیلمرکه (ربنا لا ترغ قلوبنا بعد اذ هدینا و هب لنا من لدنک رحمة انک انت ابوهاب) آیت کریمه سی سرجه سنگ احسان ایدر بک نور ایمان و نور توحید و یقین قیامت دکل فلجرتن زائل اولوب روز محشرده بزی (تورهم بسی بین ایدیه و بایمانهم) زمره سندن ایدیه سن

﴿ در چین زلفش ای دل مسکین چکونه * کاشفته گفت باد صبا شرح حال تو ﴾

استزانی بویکده ای مسکین کوکل نیجه سنگ باد صبا سنگ خالتو شرحی بر بشارت دیدی (مفردات) (در) فی (چین) بویکلم (زلف) م (ش) آنک (ای دل) ای کوکل (مسکین) م (چکونه) نه کره سن (آشفته) بر بشارت (گفت) دیدی (باد صبا) م (شرح حال) م (تو) سن (معنی اشارتی) ای مسکین و مبتلا و بیچاره کوکل اول محبوب حقیقک فوض و بطله و جلال و جلاله تجلی ایلین صفات متضادین پینده نیجه سنگ فوض الهی سنگ خالتو شرحی بر بشارت دیدی (بیت الله الذین آمنوا بالقول الثابت) الخ آیت کریمه سی سرجه حضرت الله سنی کرمندن دنیاده و آخرتد قول ثابت ایله ثابت ایلسون

﴿ مطبوع رز خط تو پیرایه نیست * طفرانو بس ابروی مشکین مثال تو ﴾

سنگ خطکدن زیاده مقبول بر زینت باغدی سنگ مشکین مثال ابروکل طفرانو بی (مفردات) (مضبوط) مقبول (تر) زیاده (ز) من (خط) م (تو) سن (پیرایه) زینت (نیست) باغدی (طفرانو بس) طفرانو بس (ابرو) قاش (مشکین) مسکه منسوب (مثال) م (تو) سن (معنی اشارتی) (لایب معنی ارضی و لامعنی) و لکن یعنی قلب عیدی المؤمن (تقی) حدیث قدسی سرجه ای کوکل غتاک

﴿ فی ﴾

(تا آسمان ز حلقه بکوشان ماشود * کو عشو زاروی همچون هلال تو) تا حرف تعلیل حلقه بکوش وصف ترکیب افسانه در قوای کوبه لی دیکدر اوصاف بد کاندرا لاف و نون ادات جدر عشو یا حرف وحدت بویتده ده مصراعلر تقدیم و تأخیر حل اولمی آرک علت سابقه ایچون * محصول بیت * سنگ هلال کی ابرو کدن قنی بر ناز و شوبه تا که آسمان بزم قوللر بزم دن اوله یعنی سنگ ابرو کده شوبه سنی کوروب آسمان بکته و بانضرو و بی اختیار بزم کدن بی تسلیم ایدوب قوللر اوله سنی سود بیکم ایچون (در اوج ناز و ده) ای آفتاب حسن * بارب مباد تا بقیامت زوال تو * * محصول بیت * ای حسن آفتابی ناز و نعمت اوچنده سن یعنی کال نعمتده سن الهی سندن دیلمرکه قیامت دکل زوالک اوله و ن حاصلی استمرکه مؤید اولوب قیامتده دکل باقی قالد سن (در چین زلفش ای دل مسکین چه کونه * کاشفته گفت باد صبا شرح حال تو) * محصول بیت * ای دل مسکین چین زلف جانانده نیجه سن حالک ندر ز با باد صبا حالک شرحی زیاده بر بشارت سوبلدی یعنی چین زلف جانانده کوکلک حال زیاده آشفته در دیدی (مطبوع عتر زلفش تو صورت نیست باز * طفرانو بس ابروی مشکین مثال تو) طفرانو بس وصف ترکیب در ابرو و اضافتی اسم طالعک مغولته اضافتی قیلنددر مشکین مثله اضافت بیایه در * محصول بیت * سنگ نقشکدن مطبوع عرک و مقبولک صورت باغدی سنگ مشکین مثال ابروکل طفرانو بس یعنی سنگ ابروی چکن نشانی رویک نقشکدن مطبوع عرک صورت باغدی حاصلی خلق سنگ رویک نقشکدن کوزک نقش باغدی

(برخواست بوی کل زرد آشتی در آبی * ای تو بهار مارخ فرخنده قال تو) آشتی بار شغلند در آبی ایجری کبرای حرق نمائندی
محد و قدر رخ فرخنده قال تو بیایه و لامیه در فرخنده قال وصف ترکیبی اقسامندند مبارک قالی دیگر * محصول بیت *
بوی کل فالقدی یعنی بهار کلدی صلح فیوسندن ایجری کبرای جانان بزم تو بهار من سنگ مبارک قالی رخکدر یعنی کل وقتی
کلدی بزمه صلح اوزره اول ای بزم تو بهار من بوزی مبارک قالی اولان جانان مصراع ثابتک معناسی ای کیسه که بزم تو بهار من
سنگ فرخنده قال رخکدر دین داده

۴۴۶

اوله که اول سعادت نشانی اورجی کاتب ازل و خلاق لرزل اولان حضرت الله
سنگ مشکین مثال اولان سودای قلبی کندویه خانه بجلی و بحرین اسرار لدی
قیلله سنگ خطکدن زیاده بر مقبول زینت باغلدی و عرش و کرسیدن و اسم و انوار
ذات الهیه به مظهر بر جوه خانی ایلدی

برخواست بوی کل زرد آشتی در آبی * ای تو بهار مارخ فرخنده قال تو

بهار ابر بشوب کل را خدسی فالدی صلح فیوسندن ایجروکل ای محبوب بزم تو بهار من
سنگ فرخنده قال رخکدر (مفردات) (برخواست) فالقدی (بوی) (راحمه) (کل)
م (زرد آشتی) صلح فیوسندن (در آبی) ایجروکل (ای) محبوب (نو بهار ما) بزم
یکی بهار من (رخ) (بکاف) (فرخنده) مبارک (قال) م (تو) سن (معنای اشارتی)
(ای لاجد نفس الرحمن من قبل الین) حدیث شریفی سر نیجه بهار عنایت ابر بشوب
حدیقه قلب و امع کشاد اولقه دماغ جائ محبوبیت را بحدسی ابر شری ای کوکل
حضرت الله رجوع فیوسندن ایجروکل ای محبوب بزم سعادت بزم تو بهار من سنگ
مبارک قال اولان جالکدر دین بوزی ایل

در پیش خواجه عرض کدامین جفا کنم * شرح نیازندی خودیاملال تو

افندی او کنده جفاک فتنی عرض ایدم کندی نیازمند لکم شرحی با سنگ ملاک
شرحی (مفردات) (در پیش خواجه) افندی او کنده (عرض) م (کدامین)
قننی (جفا) م (کندم) ایدم (شرح نیازمندی) محتاجی و عاجزانی شرحی (خود)
کشدی (یا) (زبد) (لال) م (تو) سن (معنای اشارتی) (لن الیوم هه
الواحد الفهار) بیرون حضرت الهک حضور منوبه سنده جفا فصور سنده اولان عین
صفا نک فتنی عرض ایدم کندی و عاجز و محتاجی ایل و صدهزاره نضرع و ابتها لاله
نیازمند لکم شرحی با خود فتنی و احتیاج ایل اولان کوکل ملاقی و حزنی شرحی

حافظ درین کند سر سر کنن بیست * سود ای کج مبر که نباشد بحال تو

ای حافظ بو کند ده چوقی سر کنلرک باشی وار در اگری سودا پشورمه که سنگ
مجالک اولر (مفردات) (حافظ) م (درین کند) بو کند ده (سر) باش (سر کنان)
باش چکیچر (بیست) چوقدر (سودا) م (کج) اگری (مبر) پشورمه (نباشد)
اولر (بحال تو) سنگ فونک (معنای اشارتی) ای حافظ بوراه عشق کند ده
و در دو بلار نه چوقی سر کنلرک باشی فدا اولمشدر و نیجه دوات و سلطنت اهلی
اراده و اختیار لری ترک ابدوب محو فتن اولمشدر سن بو نفس و دنیاوی و عز و جاهی
ترک افسوزین فریت حق بو اودم دیواگری سودا پشورمه نهقات ماسوی ایل سنگ
قرینه مجالک اولر ز بر احق تعالی (یا حبیبی نجوع ترانی تجرد اتصال) بیور شد

وله ایضا

بجایان پیر خرابات و حق نیت او * که نیست در سر من جز هوای خدمت او

پیر خرابات جانی خجیون و انک نعمتی خجیون که بنم باشد انک خدمتک

سودا سندن

لا میله در حق نیت بویه در که حرف بیان هوا محبت خدمته اضافتی مصدک مفعولیه اضافتی قیلندند تمام غزلده او افغانه
اضافت لامیه در * محصول بیت * پیر خرابات جانیون و انک نعمتی خجیون که بنم باشد انک خدمتی محبتدن غیرتی نیت بوقدر
یعنی اکا خدمت ایلکدن غیرتی مرادم بوقدر

۴۴۷

سودا سندن غیر تو قدر (مفردات) (با) قصبه (جان) (پیر) م (خرابیات) میخانه
(حق نیت) م (او) انک (که) ز بر (نیت) بوقی (در سر من) بنم باشد
(جز) غیر (هوا) محبت (خدمت) م (او) انک (معنای اشارتی) وارث نور محمدی
اولان پیر دلسم لک نور ضعیفی خجیون و انک تجلی ربانیه ایل بزه فیض واحدان
ایلد بکی نیت منویه ر خجیون که بنم باشد انک خدمت جان بخندت
سودا سندن غیرتی بوقدر

بهشت اگر چه نه جای کنا هکار اند * بیار باده که مستظهرم رحت او

جنت اگر چه کنا هکار لک پری دکادر شراب کتور که انک رحت مستظهرم
(مفردات) (بهشت) جنت (اگر چه) م (نه) ننی (جای) محل (کنا هکاران) م (اند)
ادات جمع (پیر) کتور (باده) شراب (مستظهرم) طیار اندم (رحمت او) م
(معنای اشارتی) (الاهم الباطهری الیک) حدیث شریفی سر نیجه کر چه جنت
عاصیلری دکادر لکن ای شیخ شریف همت و عنایت کله بنی ماسوایی قیلدن احراق
ایدیجی و کنا هکار بویجی عشق الهیه به واصل ایل که بن اول ارحم الراحمین
رحمت واسعه بنی نهایی سته استاد ایدوب آتیق کتور دن استعانت و استظهار
ایلمر مکه (انه لا یضیع اجر المحسنین) در

چراغ صاعقه آن سحاب روشن باد * که ز دین من ما آتش محبت او

اول سحاب صاعقه سی چراغی روشن اولسون که اول الهک محبتی آشتی بزم
خرمنزه اوردی (مفردات) (چراغ) م (صاعقه) کوکدن دوش آشتدر (آن)
اول (سحاب) بوات (روشن) م (باند) اولسون (که) ز بر (زد) اوردی (یا) الملا بده
(خرمن) م (ما) ز (آتش محبت) م (او) انک (معنای اشارتی) اول سحاب رحت
خدا اولان پیر رحتک آتش عشقک و انوار معرفت قلبک چراغی دو جه سنده
دائم روشن اولسون که اول الهک محبتی آشتی بزم ذنب محض اولان وجود من
خرمنزه اوردی انبقری ازاله ایلدی

بیار باده که دوشم سر و ش عالم غیب * نوید داد که عامست فیض رحت او

شراب کتور که دون کیجه بکا عالم غیب ملکی بشارت و برده که انک رحتی فیضی عامر
(مفردات) (پیر) کتور (باده) شراب (دوش) دون کیجه (م) بکا (سروش)
ملک (عالم غیب) م (نوید) بشارت (داد) و بردی (عامست) شاملدر (فیض رحت)
م (او) انک (معنای اشارتی) ای ساقی شراب وحدت الهیه بزه شراب عشق
کتور که دون کیجه استعذبالله (لا تغفلوا من رحمة الله ان الله یغفر الذنوب جمیعا
انه هو الغفور الرحیم) آیت کریمه سیه بزه بشارت و بردی سر و ش عالم غیب که حضرت
الهک رحتی فیضی عام و جمیع مخلوقات شاملدر

بر آستانه میخانه کرسی بنی * مزین پسای که معلوم نیت او

میخانه ایکی اوزره اگر بر باش کوره سن ایا عکله اوردی ز بر انک نیتی معلوم دکادر

(بهشت اگر چه نه جای کنا هکار اند * بیار باده که مستظهرم رحت او)

بیار باده که مستظهرم رحت او
که حرف تعلیل مستظهر استعمال باندن
اسم فاعله را زرفه لجنی معنای رحت
با حرف صله * محصول بیت * جنت
اگر چه کنا هکار لری دکل باده کتور که
بن خدایک رحت مستظهرم یعنی
عفو و غفرانند اید و ارم زهد و تقوا مه
مستظهر دکام (چراغ صاعقه) آن
سحاب روشن باد که ز دین من ما آتش
محبت او (چراغ صاعقه) آن سحاب
لامیه لدر صاعقه بلند در * محصول
بیت * اول سحاب باده رحتی چراغی
روشن اولسون یعنی هرگز سوختن
که جا نلک محبتی آشتی بزم وجود من
اوردی و جازدر که چراغ صاعقه دن
رخسار مراد اوله و سحاب دن زلف و کاکل
و کب و مراد اوله و او ضعیفی بنه جانانه
راجع اوله یعنی جانانک صاعقه رختی
چراغی سحاب زاننده دائم روشن
اولسون که اول صاعقه رختی چراغی
بزم خرمن وجود من آتش محبت جانانی
اوردی یعنی وجود من و کوکله جانانک
آتش عشقی بر افندی بیار باده که دوشم
سر و ش عالم غیب * نوید داد که
عامست فیض رحت او (که حرف
تعلیل سر و ش فرشته و چه دیور
نوید مشتاق که حرف بیان فیض بوده
یغفور در رحت اضافتی مصدک فاعله
اضافتی قیلند در * محصول بیت *
باده کتور که دون کیجه بکا عالم غیب
فرشته سی مشتاق و بردی که الهیک
رحتک یغفوری عامر و جمیع اشایی
شاملدر پس بزم باده تو شامزه نه
شاملدر ابدی باده کتور نوش ایدم و عالم
غنی فراموش ایدم و رحت و عفو نه
ایلدوار اولم (بر آستانه) میخانه کرسی
یعنی مزین پسای که معلوم نیت او *
یعنی دین زبانی معلوم دکادر یعنی میخانه به وارنددن مرادی نه ایدو کنی کیسه بلز

(مفردات) (بر) علی (آستانه) اینک (میخانه) (کر) (کر) (سری) (برایش) (بینی) کوره من (مرز) اورده (سای) اباغله (که) زیرا (معاوم) (نیت) (نیت) (نیت) (او) اینک (معنای اشارتی) بر کیمه بی که فاسق صورتی میخانه قیو سده و محل قهنگار ده کوره سن اکا سو ظن ایلوب انی تحقیر ورنجید و خاطر ابله که (اولیای تحت قبای لایر قهم غیری) حسنجید پلاس اشده بر هزار و اولیاء الهام وار در که نیلاری و جالری کیمه نک معاوی دکادر همان حسن ظن دلو متین لازمدر

چون مکن بچشم حقارت نگاه بر من مست * که نیست معصیت وز هدی مشیت او *
بن مست او زره حقارت چشمه نظر ابله زرا معصیت وز هدی خندان ارادت سز دکادر (مفردات) (مکن) ابله (بچشم حقارت) خورق کوز به (نگاه) نظر (بر) علی (من مست) م (که) زیرا (نیت) (نیت) (نیت) (م) (زهد) (م) (بی مشیت او) اینک ارادت سز (معنای اشارتی) بن مستی میخانه ده کور و ب حقارت نظر ابله نظر ابله (قل کل من عند الله) آیت کریمه سی سر نجه زهد و معصیت خبر و بر خدا اینک مشیت سز دکادر (علیکم انکم) (هو اعلم بنی انی) آیت کریمه سی سر نجه * خدایت از مطرب وی کور از دهر کتر جو که کس نکشود نکشاید بچشمک این معادرا * دیوب خود بین لاک ابله که سلم ازلی خدا پلنور دکادر

چون نمیکند دل ما میل زهد و توبه ولی * بنام خواجه بگو شیم و فردولت او *
بزم کوکل زهد و توبه به میل ایلز و لکن خواجه نک نامنه و انک دولتی فرقه سی ایدلم (مفردات) (نمیکند) ایلز (دل ما) بزم کوکل (میل) (م) (زهد) (م) (توبه) (م) (ولی) لکن (بنام خواجه) افتد نک اسمند (بگو شیم) سی ایدلم (فر) قوت (دولت) م (او) اینک (معنای اشارتی) همان قوله لایق اولان قولاق و امر امتداد و اشد ارجم الا حین اولان حضرت الهکدر انکیم بزم کوکل زهد و توبه به و اعمال طاعت میل و اعتماد ایلز لکن (لاحول و لا قوة الا بالله العلی العظيم) خبری سر نجه بر همین اگر م الا کر مین افتد بزمک باعث سعادت دار بن اولان اسم شریف نک ذکر نه و انک حول و قوتنه مظهر به سی ایدلم که (انه لایضیم اجر المحسنین) در

چون دلاطمع مبر از لطف بی نهایت دوست * کمی رسد همه را لطف بی نهایت او *
ای کوکل دوست نهایی سز اطفندن امید کیمه که انک نهایی سز اطفی خاتم جله سده ابر بشور (مفردات) (دلا) ای کوکل (طمع) امید (میر) کیمه (از) من (لطف) م (بی نهایت) (دوست) (که) (زیر) (سی رسد) (ابر بشور) (همه را) جله ایچون (لطف) (بی نهایت) (او) اینک (معنای اشارتی) (اعندظن عبیدی بی) و (اذاکرنی عبیدی ذکر نه) حدیث قدسی سر نجه ای کوکل سن اول (لطیف بعباده) اولان محبوب حقیقک نهایی سز اطف و احسانندن امید کیمه زیرا اول لطیف و رحیم الملهک نهایی سز اولان لطفی و رحیق جیع عاجز و محتاج قولر لیشک جله سده بلاعت ابر بشور

(مکن بچشم حقارت نگاه بر من مست * که نیست معصیت وز هدی مشیت او) *
معصیت مصدر می در عصیان معنایه *
مشیت ده بویه در ارادت معنایه *
پیت * خطاب عام طریقه پیور بن *
مسته حقارت نگاه ابله زیرا معصیت *
وز هدی اینک یعنی خدان ارادت سز دکادر *
حاصلی کینی عاصی و کینی مطیع ایلز خدادر *
منه سنده نگاه بویده حفظ معنایه *
دین افاضت بجمعی ابوجه حفظ التلمش *
(غنی) کینه دل ما میل زهد و توبه *
ولی * بنام خواجه بگو شیم و فردولت او *
میل زهد مصدرک معنایه اضافتدر *
ولی مصراع ثانی به مر هوند بگو شیم *
با حرف نا کیمد کوشیم فعل امر متکام *
مع التبر در فر بوده قوت معنایه در *
محصول بیت * بزم کوکل زهد و توبه به *
میل ایلز اما خواجه نک مبارک اسمی *
ابله و انک دولتی قوتله زهد و توبه به کوشش *
ابله لم خدایم ایلز مصرع *
تا اینک معنای خواجه آدینه و انک *
دولتی فرقه سی ایدلم دینلری فر ایشار *
(دلاطمع مبر از لطف بی نهایت دوست * کمی رسد همه را لطف بی نهایت او) *
محصول بیت * ای کوکل دوست *
نهایی سز اطفندن طمع کیمه یعنی رجای *
قطع ابله زیرا جیع مخلوقات لطف *
بی نهایتی ابر بشور پس سگاه ابر بشور

(مدام خرقة حافظ پیاده در کروست * مکر زخاک خرابات بود طینت او) * محصول بیت * حافظک خرقة می دانم باده ایچون رهند در مکر انک طینتی و خلتی خاک خرابات در یعنی میخانه تراندن خلق اولمشدر (وله ایضا) (تاب بنفشه میدهد طره مشکای تو) * بنفشه می درد خنده دلکشای

چون مدام خرقة حافظ پیاده در کروست * مکر زخاک خرابات بود طینت او *
حافظک خرقة سی دلم شرابه رهند در مکر انک طینتی میخانه خا کنند ن اولدی (مفردات) (مدام) (خرقة) (حافظ) (م) (پیاده) (شرابه) (در کروست) (رهند در) (مکر) (وارایه) (ز) (من) (خاک) (طریق) (خرابات) (میخانه) (بود) (اوله) (طینت) (چامور) (او) اینک (معنای اشارتی) حافظک خرقة و وجودی دلم فلیتده اولان شراب عشق الهیه مقتضا سته رهن و تمام اولوب اول سلطان عشقک تصرفی اوزره حرکت واضطر ابده در مکر انک طینتی میخانه انک انوار عشق الهیه دن اوزریندش وی خورده اولان خاک معنایند

وله ایضا

چون تاب بنفشه می دهد طره مشکای تو * بنفشه می درد خنده دلکشای تو *
سنگ مشک را بحدی طره بنفشه حرارت و بر سر سنگ خنده دلکشک عجب دنگ برده سی برتار (مفردات) (تاب) (حرارت) (بنفشه) (م) (می دهد) (و بر) (طره) (اوله) (صاج) (مشکای) (سنگ) (از بیچی) (تو) (من) (برده) (م) (بنفشه) (م) (می درد) (برتار) (خنده) (کولک) (دلکشای) (کوکل) (آجیچی) (تو) (من) (معنای اشارتی) ای محبوب سنگ اسرار لدیه ک و فو ضات غیبیه ک عاشق دخته نک دماغ چانی ماطر قیلوب دل درد منسده حرارت واضطر اب و بر و سنگ اظه ارا نور تجلیاتک کوکل لری کشایدوب طالب سالک برده بن برتار و مشا هده جمال الله باعث اونور

چون ای کل خوش نسیم من بیل خویش را مسوز

کز سر صدق می کند شب همه شب دعای تو

ای بنم لطیف رایحه او کولم کیمو بلدی باقه زرا صدق اوچدن جله کیمه سکا دعا ایلز (مفردات) (ای کل) (م) (خوش) (م) (نسیم) (رایحه) (من) (بن) (بیل) (م) (خویش را) کیمه (موز) (باقه) (که) (زیرا) (از) (من) (سر) (اوج) (صدق) (م) (شب) کیمه (مهمه شب) (جمله کیمه) (دعا) (م) (تو) (من) (معنای اشارتی) ای بنم رایحه تجلیسی کوزن و لطیف محبوب کندی عاشق زاری بر دخی آتش افز قله باقه زرا صدق و اخلاص اوزره جله کیمه لده سنگ درگاه عزتکده دعا و نیاز ایلز

چون دولت عاشق بین که چون از سر فخر و اختشام

کوشه تاج سلطنت می شکند برای تو

عشقک دولتی کور که فخر و اختشام اوچدن سنگ ایچون سلطنت تاجک کوشه سی قیرر (مفردات) (دولت عشق) (م) (بین) (کور) (جسون) (م) (از) (من) (سر) (اوج) (فخر) (م) (اختشام) (عظمت) (کوشه) (م) (تاج سلطنت) (م) (می شکند) (قیرر) (برای تو) (سنگ ایچون) (معنای اشارتی) سنگ عشقکک دولت و سلطنتی کور که فخر و اختشام ایچی و تبیل عز و جاه سعادت سرمدی اوچدن سنگ و صلت ذات بیچونک ایچون سلطنت و جاه دینک تاجی و تختی ترک ایدر و ب فانی فی الله و باقی بالله ایلز

چون دولت عاشق بین که چون از سر فخر و اختشام کوشه تاج سلطنت می شکند برای تو *
جهتدن سلطنت تاجک کوشه سنی سنگ کد اک قیرر یعنی ای جانان سنگ عشقک دو تنی کور سیر ابله نیجه ونه وجهله فخر و عظمت جهتدن سلطنت تاجی سنگ کد اک کسر ایلز حاصلی بن که سنگ کد اک تاج سلطنتی پاشم کیمه عار ایلز درم یعنی پادشا هله تزل ایلز کدای تو ریخته برای تو یازوب یتک معنای عشقک دولتی کور که فخر و اختشام اوچدن نیجه سنگ ایچون سلطنت تاجک کوشه سنی سرمدین معنای یعنی کسر المین

(من که ماول کشتی از نفس فرشتگان * قال و مقال عالی میکشم از برای تو) عالی با حرف تنکیر * محصول بیت * بن که فرشته
نفسند ماول او اوب بچضور اولوردم عالمک یعنی خلق عالمک قال و مقالی یعنی سوزنی صوابی سنجیون چکریم یعنی با نده فرشته
نفس آله الم چکریم شمدی سنجیون
خلق عالمک غوغا سنی چکریم مصرع
اولک معناسنی بن که فرشته سوزندن
ملول اولدم دین سوزی برنده سولمش
(عشق تو سرنوشت من خاک درت
بهشت من * مهر رخت سرشت من راحت
من رضای تو) سرنوشت باشه یاز بلادر
سرشت خلقت و طینت معناسنه در
* محصول بیت * سنک عشقک باشه
یاز بلادر یعنی ازادن بکامقدر در قبول
طیرا غی چنقد رخت محبتی خلقت
و طینتد یعنی ازله وجودم مهر کله
خلق اولش بنم راحت سنک رضا کدر
حاصلی عشق ایچنده سنکله هر نه که
واقع او اورسه ازادن مقدر در تقلیدی
و طرضی دکلدر (خر قد زهد و جامی
کر چه نه در خور هم اند * این همه
نقش میزیم از جهت رضای تو) درخور
و اور سیکله لایق معناسنه در نقشدن مراد
صور تدر جهت رضای تو مصدرک
فائده و با فوائده اضافتی قبیلند
رضای توده بوله در * محصول بیت *
زهد و تقوی خرقه سیکله جامی بری رینه
لایق دکلدر یعنی الضدان لایق معناسنه
اما بن بوقدر نقش و صورت او اوردم
سنک رضا ایچون یعنی سنک رضای اولمک
ایچون و بانی سنی رضای ایلکم ایچون
حاصلی سنک رضا ایچون بن خرقه
زهدی و جامی مینی ججع ایدرم و یاسنی
ارضائیک ایچون هم زهدم و هم باده نوش
نقش و صورت او رقصدن مراد بویکی
ضدی ججع ایلکدر (دلق کدای عشق را
کنیم بود در آستین * زود بساطت رسد
هر که بود کدای تو) * محصول بیت *
عشق کدای خرقه سنی بکنده خرنه
او اور یعنی کدای عشقک آستین دلق
مخزنر پس سلطنته تیر ایشور
هر کیمسه که سنک کدای اولور یعنی

من که ماول کشتی از نفس فرشتگان *
قال و مقال عالی میکشم از برای تو *

بن که فرشته لک سوزندن ماول اولدمدی سندن اوتوری عالم خلقک قال و مقالی چکریم
(مفردات) (من) (بن) (ملول) (م) (کشتی) (اولدمدی) (از) (من) (نفس) (م) (فرشتگان)
ملکار (قال و مقال) (م) (عالی) (بانه) (میکشم) (چکریم) (از برای تو) سندن اوتوری
(معنای اشارتی) بن عاشق بیچاره که ملائکه لک کند و صحنه نظر ایل (ایچول فیهام بنفسد
فیهام و سفت الدما) کلام لکندن ماول اولدمدی لکن سن کال اطاف و رختکدن بوغریب
مهور و الوطن و مبتلای انواع بلا و سخن اولان درد مندی نو او در مانده بی سرو پانده
مخزون و بریشان و محتاج در کاه عزت لریکی تسلیه و عیال آدم الاساء کاهانم عرضهم علی
الملائکه الخ آیت کریمه سن بیوروب کر چه آدم و بی آدهک اگر مین و ملائکه لک عجز
و اعتزافلر بن اظهار و بیان ایلدک اما سنک عشق و معرفتکدن اوتوری عالم خلقک قال
و مقالی چکوب قطعا ایچنرم و طهارین قایرمزم

عشق تو سرنوشت من خاک درت بهشت من *
مهر رخت سرشت من راحت من رضای تو *

سنک عشقک بنم سرنوشت سنک خاک درتک بنم چنقد سنک رخت محبتی بنم سرشتدر
بنم راحت سنک رضا کدر (مفردات) (عشق) (م) (تو) (سن) (سرنوشت) (باشه) (بازیلن
(من) (بن) (خاک) (طیرا غی) (در) (قبو) (ت) (سنک) (بهشت) (من) (بن) (مهر)
محبت (رخ) (بکاف) (ت) (سنک) (سرشت) (طینت) (من) (بن) (رضا) (م) (تو) (سن)
(معنای اشارتی) ای محبوب سنک عشق ذک بزه بخشایش از لیک ایل باشمک
بازو سدر سنک در کاه عزتک خانی و محو و فانی اولمی بنم جنت معرفه الهام اثر بدر
سنک جلال نورک محبتی بنم طبع سلیم مقتضای سید محمد الله بوقدر مظهر احسانک
اولش ایکن بنم راحت ججع حالدیه سنک رضا کدر

خرقه زهد و جامی کر چه نه در خور هم اند *
این همه نقش می زیم از جهت و قای تو *

زهد خرقه سنی و شراب قدسی کر چه بری برینه لایق دکلدر سکایفادن اوتوری بوجه
نقشی اوردم (مفردات) (خرقه زهد) (م) (جامی) (شراب قدسی) (کر چه) (م) (نه)
نقی (درخور) (لایق) (هم اند) (ری برینه) (این همه) (بوجه) (نقش) (م) (می زیم)
اوردم (از) (من) (جهت) (م) (وفا) (م) (تو) (سن) (معنای اشارتی) شرک اصغر اولان
ربادن حفظ ایچون زهد و صلاحی و اسرار معرفتی قدح کنک ایل و صورت ملائکه ایل
ستر ایلوب توحید ذات خدا ایل اولان عهده و فاده صادق اولمی ایچون بوقدر
خرابیلکی بوقدر نقش ملامتی اختیار ایدم

دلق کدای عشق را کنج بود در آستین *
زود بساطت رسد هر که بود کدای تو *

عشق کدای خرقه سنک بکنده خرنه وارد تیر سلطنته ایشور هر کیمسه سنک کدای

اوله *

(شاه نشین چشم من تکیه که خیال نست * جای دعاست شاه من تو) * مباد جای تو) شاه نشین چشم من تکیه که طرف
مکان سو بکوب طیارچی بر یعنی معند خیره و توبه اضافت لایه زرد و جای دعاست لایه محل دعادر دیمک او اور شاه من لایه
و مبادی تو مباد جای تو خبر مبادی
یعنی مصفو دالندادر * محصول بیت *
ای جانان بنم چشم شاه نشینی سنک خیالک
تکیه کاهیدر دعا محلیدرای بنم شاهم
سنسز اولسون سنک رک یعنی چشم
تکیه کاهی سندن خالی اولسون حاصلی
کوز مدن و نظر مدن خالی اوله شاه من
سحر حلال طریقه ماقبله و مابعد بنده
مصرف اولمی قایمدر فسادل (شور
شراب و عشق تو آن نفسم رود ز سر *
کین سر پر هوس شود خاک در سرائی تو)
* محصول بیت * شراب غوغا سنی و سر
عشق غوغا سنی اول نفسده و ساعنده
باشندن کیدر که بو پر هوس باشمک
سرایک قبوسنک طیرا غی اوله یعنی کوکلم
سنک قبوک طیرا غی اولمده آسوده حال
اولوب ججع شور و آشوب بشندن فارغ
البال اولور (خوش جنبست عارضت
خاصه که در بهار حسن * حافظ خوش
کلام شد مرغ سخن سرائی تو) عارض
بونده کندی معناسنه در یعنی صفال که
بونده خط جانان مراد در اما اکثر امارده
معروض معناسنده مستملدر خاصه
بونده مصدر در خصوص معناسنه که
حرف بیان در بهار حسن پستانیه در
و مصراع ثانی به مرهوندر حافظ خوش
کلام پستانیه خوش کلام وصف ترکیبی
افسانه دندر کوزل سوزنی دیمکدر
مرغ سخن سرائی تو پستانیه و لایه در
سخن سرو صفت و کیدر سرائیدندن
ایراق معناسنه سینه و خاده فتحه و ضمه
جائزدر علی الذمسا کس قائل * محصول
بیت * سنک عارضنک یعنی تازه خطک
بر کوزل چنقد خصوصه که سنک حسنک
و کوزل لکک بهارنده حافظ خوش کلامده
سوزار لیمی مرغک اوادی یعنی بلبل سخن
سرایک اوادی حاصلی عارضنک و خطک
یز زیا چنقد خصوصه حسنک بهارنده حافظ شیرین کلامده بلبل دستان سرائک اولدی یعنی سن کوزلسن و بویله بی نظیر عاشقک وار

۴۵۱ *

اوله (مفردات) (دلق) (خرقه) (کدا) (عشق را) (م) (کنج) (خرنه) (بود) (اوله) (در) (فی)
(آستین) (ک) (زود) (تیر) (با) (لا لایسه) (سلطنت) (م) (رسد) (ایشور) (هر که) (هر کیمسه)
(بود) (اوله) (کدای تو) سنک فقیرک (معنای اشارتی) ای محبوب سنک عشقک کدای
اولان عاشق خرابیلک خرقه وجودی درونده خرنه اسرار الله وارد زرا هر کیمسه
ماسوادن قضع علاقه ایدوب ایچن سنک در کاهلک محتاجی اوله و دولت فقر معنوی به
نائل اوله تیر وقت سلطان حقیقت اولمده شه بوقدر

شاه نشین چشم من تکیه که خیال نست *
جای دعاست شاه من تو مباد جای تو *

بنم چشم شاه نشینی سنک خیالک تکیه کاهیدر دعا بریدر ای بنم شاهم سنک رک سنسز
اولسون (مفردات) (شاه نشین) (پادشاه) (اوتوری) (چشم من) (بنم) (کوزم) (تکیه) (که)
اعتقاد ری (خیال) (م) (تو) (سنک) (است) (در) (جای) (محل) (دعا) (م) (است) (در)
(شاه من) (م) (بی تو) سنسز (مباد) (اولسون) (جای تو) سنک رک (معنای اشارتی) ای
محبوب بنم چشم شاه نشینی و قرار کاهی سنک خیالکک و انوار ذاتیه کاک اعنای دی
ویتی بریدر ای بنم شاهم بو چشم دعا و نظر عاشقانه ایل نیاز حال بریدر سندن دیلم که
سنک انوار قدسیک مشاهده می ری سنک جلال نور سندن اولسون

شور شراب عشق تو آن نفسم رود ز سر *
کین سر پر هوس شود خاک در سرائی تو *

سنک عشقک شرابنک کیفیت اول نفس نم باشندن کیدر که بو هوسله پراولش سرم سنک
سرایک قبو سنک خای اوله (مفردات) (شور) (فته) (وغوغا) (شراب عشق) (م) (تو)
سن (آن) (اول) (نفس) (م) (م) (بنم) (زود) (کیدر) (زمر) (باشندن) (این) (بو) (سر) (م)
(پر) (طلو) (هوس) (م) (شود) (اوله) (خاک) (طیرا غی) (در) (قبو) (سرای) (او) (تو) (سن)
(معنای اشارتی) (واعبد ربک حتی یا تیک البقین) آیت کریمه سنی سر نجه سنک عشق
شرابنک کیفیت و غوغا سنی اول نفس نم باشندن کیدر و بکام کونت قلب حاصل اولور که
باشندن هوای نفس زایل اولوب سنک شوق لفاکله و وصالت انوار قدسیک لایله تسلیم
روح ایدم و سرمد سنک در کاهن کده خاکله یکسان اوله

خوش جنبست عارضت خاصه که در بهار حسن *
حافظ خوش کلام شد مرغ سخن سرائی تو *

سنک عارضنک راضیف چنقددر خصوصه که حسن بهارنده کلامی لطیف حافظ سنک
سخن سرائی بلبل اولدی (مفردات) (خوش) (م) (جنبست) (برایچه) (در) (عارضت)
سنک بکاغت (خاصه) خصوصه که (در) (فی) (بهار حسن) (م) (حافظ) (م) (خوش کلام)
(م) (شد) (اولدی) (مرغ) (قوش) (سخن سرائی تو) سنک سوزار لیمی و نغمه ایدیمی
بلبلک (معنای اشارتی) سنک انوار جلالک عاشقه حیات ایدی بخش ایدیمی بر لطیف
روشنه دلکشادر خصوصه افاضه ازهار اسرار معنویار حسن بهارنی زیاده ایده

یز زیا چنقد خصوصه حسنک بهارنده حافظ شیرین کلامده بلبل دستان سرائک اولدی یعنی سن کوزلسن و بویله بی نظیر عاشقک وار

(وله ايضا) (خط عذار يار كه بگرفت ما ازو * خوش حلقه ايست يك بدر نيست راه ازو) خط عذار يار لايه در عذار صقال بق بر در
بعضي صقال ايله قولن ارامنه درل ديدى كه حرف رابط صفت بگرفت با حرف تا كيد گرفت بونده ابهام طريقه وانقدر پرى آى
طونانك خسوفى مناسنه و بر بسى ديشك يعنى شغل و شير منده اولدى مناسنه بگرفت ماه ايكي وجهه در پرى ادعا طريقه ماهك
خسوفى مراد اولده بريده ماهدن مراد روى اوله وطونانك مراد خط احاطه ايلكدر پس خط عذار ماه كي رويي خسف ايلدى
يعنى آلتنه ايلدى * محصول بيت * يارك خط عذارى كه اندن ما طونانك كوزل حلقه در اما اندن طشره چقمقه يول يوقدر

﴿ ٤٥٢ ﴾

يعنى اكا گرفته اولان هر كز خلاص بولر
(ابروي دوست كوشه * محراب دولست
* انجاء بل چهره و حاجت بخواه ازو)
كوشه محراب دوات لايدل در مجازا
بمال با حرف تا كيد مال فعل امر مفرد
مخا طيدر ماليدن او مق و سور عسك
* محصول بيت * دو ستك ابروسى
كوشه محراب دولست يعنى محض دولست
انده چهره كى سورت و اندن حاجت دله
كه سكا دوات وصلت مبسر اوله
مهلو مدر كه دعار مستجاب اولان مبارك
پرله بوز - سورتوب حاجت ديلر اما
ابروي جانانه رومان اولق ظاهر انجاء قدر
اگر چه كلام ادعا بدر (اى جرعه نوش
مجلس جم سینه باله دار * كآينه ايست
جام جهان بين كه آمازو) جرعه نوش
وصف تركيدر مجلسه و مجلسك چه
اضافه نكرى لايدل در سينه دارك مفعول
اول و باله مفعول ثانيه كآينه كه حرف
تعديل آينه ايست با حرف وحدت جام
جهان بين بيانه جهان بين وصف تركيبى
بيشندن جهان كور بيجي مناسنه يعنى
جهان لك سيله كوزلديكچون جهان بين
دولر اكثر استعاده جهات اندر جهان
كوسر بيجي ديمكدر * محصول بيت *
اى جم مجلسك جرعه نوشى سینه كى باله
طوت يعنى درونكه مختلف فكر اعتبار ايله
زيراجام جهان بين برآينه در كه آه اول
ايشه دن كه هيج بر نشي كسبر محبوب
اشكاره ايدره ي پادشاهك جامى مذكور
صاعلى برآينه در هرنه كه كوكلكدن
كيسر مه آنى كوسر آينه ايله آنى جمع
ايلدكارى اول جهنددر كه آينه آهدين
پاس طونانك (كردار اهل صومعه ام كرد
مى پرست * اين دودين كه نامه من شد
سياه ازو) كردار كاف عربك قبحه
وصف تركيد ر عمل مناسنه زير كرد
بونده اسير ر فعل مناسنه و آرايدندن مختلف اسم فاعل كنور بيجي مناسنه
كردارك معناسنى صكره مطابق عله تخصيص ايلدكار كردار خوب و كردار زشت ديدلر كوزل عمل و چركين عمل مناسنه صومعه ام
ميم ضير معناه مى پرسته مفيد درى پرستم ديمكدر دوددن مراد كردار اهل صومعه در كه حرف بيان * محصول بيت * اهل
صومعه نك على بنى مى پرست ايلدى يعنى انترك عله عامل اولق بنى رسوا ايلدى بو كردار اهل صومعه توتونى كور كه بنم نامه علم
ايند سياه اولدى يعنى اهل صومعه نك على بنى كنهكار ايلدى حاصل مى پرست اوليه باعث اولدى

حافظ اول باغچه ده سنگ لطيف كلا مكي بلسل كي فرياد و فشان ايله حسن
اداده اولدى

﴿ ٤٥٣ ﴾

﴿ خط عذار يار كه بگرفت ما ازو * خوش حلقه ايست يك بدر نيست راه ازو ﴾

يارك عذارك خطى كه ماه اندن طونانكى رابطى حلقه در اما اندن خلاصه بول يوقدر
(مفردات) (خط) ناز صال (ندين) بكافى (يار) م (بگرفت) طونانكى (ماه) آى
(ازو) اندن (خوش) م (خلقه ايست) رابطى حلقه در (يك) نكر (بدر) طشره
(نيسنت) يوق (رار) بول (ازو) اندن (معناى اشارى) قهر و اطف صاحبى يارك
ماه و آفتاب لك سعوت جلالندن طونانك محكوم و زبون اولنددر اول سعوت جلال
عشق الهى بر حلقه سعادت لكر اندن خلاصه بول يوقدر انكيچون عاشق بيجر اول
زنجير عشق اسيرى و زبونى اولنددر

﴿ ابروي دوست كوشه * محراب دولست * انجاء بل چهره و حاجت بخواه ازو ﴾

دوستك ابروسى دوات محرابك كوشه سيدر بوزك اول پرده سور و حاجتكى اندن ايسته
(مفردات) (ابروي) فاش (دوست) م (كوشه محراب) م (دوات) م (است)
در (انجاء) اول پرده (مجان) سور (چهره) بوز (حاجت) م (بخواه) ايست (ازو) اندن
(معناى اشارى) اول محبوب حقيقى درگاه عرشى دولت ابدى محرابك كوشه سيدر
يعنى اول درگاهى به توحه كلى ماسودان منعم اولق و دولت سعادت سرمديك
سيددر اى عاشق بوزى اول درگاه سور و حاجتكى انجى اول اولو درگاه بدن
ايسته كه دو جهانده جيج مراد كه نال اوله سن

﴿ اى جرعه نوش مجلس جم سینه باله دار * كآينه ايست جام جهان بين كه آمازو ﴾

اى جم مجلسك جرعه نوشى سینه باله طوت زرا او جام جهان بين برآينه در كه
آه اندن (مفردات) (اى) م (جرعه نوش) جرعه انجيجى (مجلس) م
(جم) باد شام (سينه) كو كس (باله) م (دار) طوت (كه) زيرا
(آينه ايست) برآينه در (جام) م (جهان بين) جهان كور بيجى (آه) م (ازو)
اندن (معناى اشارى) اى توفيق خدا ايله دست وارث محمدى و جاساه الله اولان
مرشد كا ملدن (يدالله فوق اديهم) آيت كرمه سى سر نجه شراب عشق الهى
جرعه سن نوش ايمان عاشق سینه نالانكى كسوزات ماسوى اللهدن بك طوت زيرا
نول جواسيس القلوب اولان مرشد برآينه جهان بين در كه آه لك كا نصف كا
قهر اظهار ايديجي يد قدرت الهيه سندن آه مده الله الحضر اى مؤمنان بالله

﴿ كردار اهل صومعه ام كردمى پرست * اين دودين كه نامه من شد سياه ازو ﴾

اهل صومعه نك على بنى مى پرست ايلدى توتونى كور كه بنم نامه اعلم اندن سياه
اولدى (مفردات) (كردار) عمل (اهل صومعه) م (ام) بنى (كرد) ايلدى
(مى پرست) شراب طييجى (اين) بو (دود) توتون (بين) كور (نامه) من

﴿ بنم ﴾

اما بونده مجلس عشاق ميدانيدر عرصه اين بزمكاه بيانه در * محصول بيت * حافظ كه عشاق مجلسك اسبابى ترتيب و تكميل
ايلدى خالى اولسون عشاق بزمكاهى ميدانى اندن يعنى دائما بو خدمت اوزينه اولسون ساز و عشاق و راست مراعات نظير قبيلنددر

(شيطان غم هر آنچه تواند بگو بكن * من پرده ام بياده فروشان پناه ازو) شيطان غم بيانه بگو خطاب تام بكن ده بويه در
* محصول بيت * غم و غصه شيطاني هر نشسته به كه قادر ايسه ايلدى بن اندن خوف ايلم ز راين ياده فروشله اندن
بنام ايلشم يعنى بن ميكده صفتم اندن
امين حاصل ياده نويشه غم طاري اولر
(ساقى چراغى بره آفتاب دار * كور
فروز مشله صبحكاه ازو) ساقى منادى
چراغى صبحكاه بيانه آفتاب لايه كو
خطاب ساقى به در حرف تا كيد فروز
فعل امر مفرد مخاطب بالكلندر ديمكدر
مشله صبحكاه بيانه * محصول بيت *
اى ساقى چراغى آفتابك بولك طوتوب
دى صبحكاه مشله سنى چراغ ميدن
روشن ايله يعنى آفتابه سويله عالي چراغ
ميدن رضاياله ديو (آنى پروز نامه اعمال
مافشان * توان مكر سزد حروف
كناه ازو) آنى با حرف وحدت ويا نكبر
پروز نامه با حرف صله روزنامه دن
مراد دفتر روزنامه اعمال مالايدل در
فشان فعل امر مفرد مخاطب صاج
يعنى سب سزد بونده ستردن معناسنه
در حروف كناه بيانه در * محصول بيت *
اى ساقى بزم اعمال روزنامه سینه
برصوب يعنى روزنامه اعمالى ياده
ايله ايصات اوله كه كناه حرف راينى اندن
بولك اوله يعنى اوله كه حروف كناهى
اندن تراش اديوب محو ايله و (ابادر بن
خيال كه دارد كداى شهر * روزى
بود كه ياد كند باد شاه ازو) ايا عجبا
مناسنه در * محصول بيت * عجبا بو
خياله كه شهر كه كداست واردر وركون
اولورميكه پادشاه اندن ياد ايله يعنى كدائك
خيالى بودر كه پادشاه آنى تذكر ايله
يعنى اكا عجبا وركون اولورميكه پادشاه آنى
ياد ايله يعنى عجبا جانان بيجاره عاشقى
بركون ياد ايدرمى (حافظ كه ساز مجلس
عشاق راست كرد * خالى مباد عرصه اين بزمكاه ازو)
بزمكاه ازو) كه حرف رابط صفت ساز
مجلس عشاق اضافه نكرى لايه در راست
كرد تكميل ايلدى يعنى دوزدى عرصه
سراى اوزنه سنده اولان ميدانه درلر

﴿ ٤٥٣ ﴾

بنم دفترم (شد) اولدى (سياه) م (ازو) اندن (معناى اشارى) اسير نفس و صورت
پرست اهل صومعه و اهل ريارك على بنى بكرندربوب عاقبت عيدين طاري اولان درد
عشق الهيه بنى گرفتار و شوریده و شيد اى روزگار ايلدى بور يا اهللك اثر قبضى
كور كه بنم نامه اعلم اندن سياه اولنددى

﴿ شيطان غم هر آنچه تواند بگو بكن * من پرده ام بياده فروشان پناه ازو ﴾

غم شيطاني هرنه قادر ايسه ايلسون دى بن ياده فروشله اندن بنام ايلشم
(مفردات) (شيطان غم) م (هر آنچه) هر اول نسته كه (تواند) قا در اوله
(بگو) سويله (بكن) ايلسون (من) بن (برده ام) ايلشم (بياده فروشان) شراب
صايجيلر (پناه) صغفى (ازو) اندن (معناى اشارى) غم و كدورت خانه
نجلى اولان قلبى خراب ايديجي نفس و هوا و اهل دنيا شيطانريته سويله هرنقدر
حياله و مكر قادر ايسه ايلسونر قطعه افارمزم ز راين معده الله شراب عشق
الهيه ايله مرده دللى احبا ايديجي خليفه الله فى الارض اولان مرشد شيفك سياه
هت و عتابنه صغشم

﴿ ساقى چراغى بره آفتاب دار * كور فروز مشله صبحكاه ازو ﴾

اى ساقى چراغى آفتابك بولك طوت دى صباح وقتك مشله سنى اندن
شله لندرسون (مفردات) (ساقى) م (چراغ) م (ى) شراب (بره آفتاب) كوشن
بولنه (دار) طوت (كور) سويله (فروز) شله لندرسون (مشله) م (صبحكاه)
صباح وقتى (ازو) اندن (معناى اشارى) اى ساقى كور عشق خدا اولان پيردلنيم
صليت پوروب شراب عشق و معرفت الله نورى آفتاب كى قلب عاشق منور ايديجي
ايمان و يقين نوره قرين و بولاداش ايله ناكه نور على نور اولوب (نورهم
يسى بين اديهم و بايمانهم) آيت كرمه سى سر نجه همت وكرم ايله كه بوعاشق
صادقك صباح قيامت وقتك مشله سنى اندن شله لندرسون

﴿ آنى پروز نامه اعمال ما فشان * توان مكر سزد حروف كناه ازو ﴾

بزم اعمال روزنامه سینه برآب صاج مكر اندن كناه حرف راينى محو ايلت ممكن اوله
(مفردات) (آنى) برصو (با) لايه (روزنامه) دفتر (اعمال) م (ما) بز
(فشان) صاج (توان) ممكن (مكر) م (سزد) فاذيق (حروف) م (كناه)
م (ازو) اندن (معناى اشارى) اى رحسان و رحيم اولان ريم سن رحمت واسعه
سابقه كدن بزم مصيبت ايله آلوده اولش دفتر اعمال روزره برآب رحمت صاج اوله كه
(ييدل الله سيئاتهم حسنت) آيت كرمه سى سر نجه دفتر اعمال زده ياز بلان كناه محو
اولوب برينه حسنت عشق كتب اولق ممكن اوله

﴿ حافظ كه ساز مجلس عشاق راست كرد * خالى مباد عرصه اين بزمكاه ازو ﴾

حافظ كه عشاق مجلسك سازنى راست ايلدى بو بزمكاه عرصه سى اندن خالى
اولسون (مفردات) (حافظ كه) م (ساز) دوزن (مجلس عشاق) م (راست)

﴿ بنم ﴾

اما بونده مجلس عشاق ميدانيدر عرصه اين بزمكاه بيانه در * محصول بيت * حافظ كه عشاق مجلسك اسبابى ترتيب و تكميل
ايلدى خالى اولسون عشاق بزمكاهى ميدانى اندن يعنى دائما بو خدمت اوزينه اولسون ساز و عشاق و راست مراعات نظير قبيلنددر

طوغری (کرد) ایلدی (خال) م (مباد) اولسون (عرصه) میدان (این) بو
(بزمگاه) مجلس ری (ازو) اندن (معنای اشارتی) بمون الله حافظ که مجلس
عشاء قد و واقع اولان اسرار طریقی و رموزات انوار حقیقی لسان غیب اله طوغری
بیان ایلدی عشاقک میدان مجتهد اولان مجلسری اندن وانک کی جان صحبتی بیان
ایدن عاشقار دن خالی اولسون

وله ایضا

کلبن عیش میدمد ساقی کامذار کو * بادههای ری و زده باده خوشکوار کو *
عیش کلبی بتر کامذار ساقی قنی بهار بی اسر خوشکوار باده قنی (مفردات) : کلبن
کل فدائی (عیش) سرور (میرد) بلور و بتر (ساقی) م (کامذار) کل بکاقلی
(کو) قنی (باده) بل (بهار) م (می وزد) اسر (باده) م (خوشکوار) خوش
سکر بچی (کو) قنی (معنای اشارتی) کرچه روضه قلبه ذکر و طاعت اله روجه
صفاه و خدا بخش ایدچی محبت و سرور عشق کل فدائی کی ظاهر اولور لکن اول
لطیف و رحیم محسوب قنی توفیق ربانی و انصاف بجهانی بی دایم اسرا لکن (الا
بذکر الله قاطن القلوب) آیت کریمه سی سر بجه قلب عاشقه اطمان و سکونت بخش
ایدچی شراب عشق الهی قنی

هر کل نو زکری باده می دهدولی * کوش سخن شنو بکا دیده اعتبار کو *
هر کل نو بر کار خدن دایم باد و بر لکن سوز اشد بچی قولاق قنی عبرت الور
کوز قنی (مفردات) (هر کل) م (نو) یکی (ز) من (کریخی) بر کل بکاقلی (باده)
خبر (می) دایم (دهد) و بر (ولی) لکن (کوش) قولاق (سخن شنو)
سوز اشد بچی (بجا) قدسه (دیده) کوز (اعتبار) عبرت (کو) قنی (معنای
اشارتی) حق سبحانه و تعالی رسل و انبیاء عظامدن صلوات الله علی نبینا وعلیهم
هر روز لینی کال قدر تندن بر مشرب سعادت و بر اوصاف هدایت اوزره بعث
و ار سال پیور مشد و هر بر او ابدا الهی دخی بر نیک صفاتی و مشرب سعادت اوزره خلق
المیوب الی یوم القیامه هر بر ظهور ابدن ولی محبوب خدایدن بر نیک اوصاف
جمله سندن و مشرب عالمی ابدن باد و خبر و بر بچیدر لکن سوز اشد بچی قولاق و عبرت
اور کوز قنی انکیچون (الطریق الی الله بعدد انفاس الخلائق) خبری پیور اشد

مجلس بزم عیش و اغایه مراد نیست * ای نفس خوش صبانکه زلف بار کو *
عیش بزمی مجلسه مراد غایه سی بود قدر ای صبانک لطیف نفسی یارک زانی
رایحه سی قنی (مفردات) (مجلس) م (بزم) مجلس شراب و صحبت (عیش را)
معشک (غایه) مک (مراد) م (نیست) بوق (ای نفس خوش صبا) م
(تکته) رایحه م (زلف یار) م (کو) قنی (معنای اشارتی) قیل و قال وزهد
و صلاحه خوش حال کور خان بی مغزوی معنی اهل صورتارک بزم عیش معنوی
ظن اولان مجلس علم و عبادت هوای نفسانیه دارند و کندول بی یار د و معصوم ابدن

طاعات

طاعات بی ذوق دارند اهل الاهک مرادی اولان لذت روحانیت و مشاهده انوار ذات
احسدت حضرت رواج مسکینه سی بود قدر ای صبانک لطیف نفس رحانیه سی
و نفیحات الهیهک شریف حالات سینه سی اول محبوب حقیقیک آنجی مراد اهل الله
اولان فیض بلا واسطه صفات ذات علیه سی رایحه سی قنی که دماغ جان معطر اوله

حسن فروشی * کلم نیست تحمل ای صبا * دست زدم بخون دل بهر خدا نکار کو *
کلم حسن فروش لکنه تحمل بود قدر ای صبا کند و هلاکه قصد ابدنم الله ایچون
دلبر قنی (مفردات) (حسن فروشی) حسن صانع بلیق (کل) م (م) بنم (نیست)
بوق (تحمل) م (ای صبا) م (دست) ال (زدم) اوردم (بخون دل) کو کل
قانه (بهر خدا) الله ایچون (نکار) دلبر (کو) قنی (معنای اشارتی) (معارفک)
حق معرفت (خبری) سر بجه هر بر مریده اعتراف عجز و خوف اجمال لازم در که
لطیف خدا اله فیوضات و معرفه الهیه مظهر بده کلی محور و فضا اولوب کند کده
حسن فروشانه و عجب و غرور اذن و راه تحمل بود قدر که سبب هلاک ابدیدر
(المعصوم من عصمه الله) خبری سر بجه ای فضل و رحمت الهی سن بیش که بحسب
البشر به بن کنسو هلاکه قصد ابدنم الله ایچون عصمت خدا قنی که حضرت
اللهک و خاصان حقک حناشمنز اگر ملک دخی اولسه و رفی سباه اولور عصمت الله
من شرور انفسنا

شمع سحر ز خبری لاف ز عارض تورد * خصم زبان دراز شد خنجر آبدار کو *
شمع سحر خبر لکندن سنک عارض کردن لاف آوردی خصمک زبانی دراز اودای
خنجر آبدار قنی (مفردات) (شمع سحر) م (ز) من (خبری) طوق و قانی (لاف)
م (ز) من (عارض) بکاقلی (تور) سن (زد) آوردی (خصم) م (زبان) دل
(دراز) اوزن (شد) اودای (خنجر) م (آبدار) کسکین (کو) قنی
(معنای اشارتی) شول عارف که وقت سحرک کثرت فیوضاتی سبیله کند و به انوار
قدسه متکشف اولاله و هنوز اوصاف بشریه اثری منقطع اوله لطفه قلبک طنوق لفتدن
و بلو جفتدن عجایبم کی انوار ذات الهیه به مظهر اولش بر کیمسه واری که دیو
خاطر نه کلوب انوار ذات الهیه دن لاف آوردی خصم قوی اولان نفس و شیطان فرصت
بولوب آتی هلاک ابلر قنی رسیف مصول الهی که انک ذلیدن و لاسا نشدن پو آثار
غزوری قطع و ز له ابله معنا الله بیر کات انفاس المار فین المصومین آمین

گفت مکر زامل من بوسه نداری آرزو * مردم از بن هوس ولی قدرت و اختیار کو *
دیدم مکر بنم لبدن بوسه آرزو طومر سن بوسیدن اولدم لکن قدرت و اختیار قنی
(مفردات) (گفت) دیدی (مکر) م (ز) من (امسل) دوداقی (من) بن (بوسه)
م (نداری) طومر سن (آرزو) م (مردم) اولدم (از بن) بوسدن (هوس) م (ولی)
لکن (قدرت) م (اختیار) م (کو) قنی (معنای اشارتی) اول محبوب حقیقی پیور که
ای عاشق عارف مکر سن بنم لذت متلجانم و جذبات و فیوضاتم و ذوق انست

(حسن فروشی * کلم نیست تحمل ای صبا * دست زدم بخون دل بهر خدا نکار کو) *
حسن فروشی وصف تر کیدر کوز لاک
صانعی معناسنه و با حرف مصدر کله
اضافت لامیه در تقدیری حسن فروشی
کار تحمل نیست در ضرورت وزن ایچون
ترک اولندی * محصول بیت * کلم کوز لاک
صانع یافته تحمل بود قدر ای صبا بورد کانه
ال اوردم الله ایچون نکار قنی بورد کانه
ال اوردم الله ایچون نکار قنی بورد کانه
چانندن المی بورد کانه بورد کانه
بر خبر و برای صبا ز را نکار حاضر اولنجه
کل حسن فروش اولم (شمع سحر
ز خبری لاف ز عارض تورد * خصم زبان
دراز شد خنجر آبدار کو) * سمع سحر لامیه
خنجر قی فاشق اما بونده طونفاق
معناسنه در بقی ضیا و بر عک عارض
تولامیه در خصم مبتدا زبان دراز شد
خنجر قی زبان دراز وصف تر کیدر
اوزون دبلای دیکسدر خنجر آبدار بیا به
آبدار وصف تر کیدر آبدار بونده
ایکی معنایه در فاعل * محصول بیت *
سحر شمع طونق لفتدن و ضیا سحر لفتدن
سنک مارض کردن لاف آوردی یعنی مارض که
کند بیتی بکرتدی خصم زبان دراز اولدی
یعنی دبی اوزادی خنجر آبدار قنی که
باشنی قطع ایدلم خنجر دن مراد مفر اضدر
(گفت مکر زامل من بوسه نداری آرزو *
مردم از بن هوس ولی قدرت و اختیار کو)
* محصول بیت * جانان دید *
بنم لعل لبدن مکر بوسه آرزو طومر سن
یعنی اومک آرزو ایلر سن بن دیدم که
بوسه و آرزو دن اولدم اما قدرت
و اختیار قنی یعنی لک بوس ایلکه قدرت
و اختیارم بوق و الا هوس و آرزو کانه در
و عاشقک اندن اوز که مراد و معصود بود قدر

(حافظ اگر چه در سخن خازن کتب حکمت است * از غم روزگار دون طبع سخنکار کو) خازن کتب اضافی اسم فاعل مفعول در
و حکمت اضافت بیانیه در طبع سخنکار بیانیه سخنکار وصف ترکیدر سوز ادا بدیجی دیگر * محصول بیت * اگر چه
سوزده حافظ حکمت خزینه سنگ

و وصلتتم ارزو منی طومر من اگر طویدک سنده بوظاهر وجودت در وینم غیر یاره
انتفات تدبیر بدیخی نیازله دیدم ای رحیم یوهوسدن اولدم و بولدت روحا تیهاره
جانم فدای قیلم لکن سنگ تو فقی و عیانیکسز بنده قدرت و اختیار فنی

﴿ حافظ اگر چه در سخن خازن کتب حکمت است * از غم روزگار دون طبع سخنکار کو ﴾
حافظ اگر چه سوزده کتب حکمت خزینه دار در دنی روزگار ک غمندن سوز ادا بدیجی
طبع فنی (مفردات) (حافظ) م (اگر چه) م (در سخن) م سوزده (خازن) م
(کتب) خزینه (حکمت) م (است) در (از) م (غم) م (روزگار) زمان (دون)
الحق (طبع) م (سخن کار) سوز ادا بدیجی (کو) فنی (معنای اشارتی) حافظ
کریچه خون خدا به ولسان غیب اله اسرار معرفت الهی بیاند و حکمت انبیه
خزیند بک خزینه دار بدیخی دنیای دونت غمندن خلاص اولمش طبع سیم اله علوم
غیبیه و حکم اسرار لایه کلا منی طلب بدیجی بر طالب صادق فنی

﴿ و له ایضا ﴾

مرا چشمیست خون افشان ز دست آن کان ابرو
جهان پر فتنه خواهد شد از آن چشم و از آن ابرو

اول کان ابرو محبوبیست اندن بنم خون افشان بر چشم وارد جهان پر فتنه اوایسر در
اول چشمیدن و اول ابرو دن (مفردات) (مرا) بنم ایچون (چشم) بر کوز وارد
(خون افشان) فان صاجی (ز) من (دست) ال (آن) اول (کان) بای (ابرو)
فان (جهان) م (پر) طلوع فتنه (م) خواهد (است) (شد) اواق (ازان چشم)
اول کوزدن (ازان ابرو) اول فاشدن (معنای اشارتی) اول جلال و جان صاحبی
محبوب حقیقتیک صفات استغنا و حمد انبیه سی الدن ارزوی جلاله و شرف اناسیه
بنم بر خون افشان چشم کریم و ایدر شویله فهم ایدر که جهان و یو عالم وجود
اول محبوبک جلال ذات و صفاتی آرزو شدن جله پر فتنه و محبوباناب اوله کر کرد

﴿ غلام چشم آن ترک که در خواب خوش مستی
نکار بن کلشنش رویت و مشکین ساین ابرو ﴾

اول محبوبک چشمک غلامیم که مستلک لطیف خواننده انک یوزی نکار بن
کلشنش و ابروسی مشکین ساین (مفردات) (غلام) م (چشم) کوز (ان) اول
(ترک) محبوب (م) بن (در خواب خوش مستی) طائلو اوقوتک مستکندر (نکار بن)
کوزل (کلشن) کل باغچه سی (ش) انک (روی) بوز (است) در (مشکین) مسکلی
(ساین) کولکه لک (ابرو) فاش (معنای اشارتی) اول محبوبک لطف و احسانه
اولان نظر عتایتک غلامیم که غنی عن الدن ایکن و کال تقد سده ایکن افتاده سی
اولان عاشق صادقینش جلال کلشنش عرض ایدوب ساین عصمتده غوائل
نفسانیه دن و اوصافی بشریه دن محفوظ ایلدر

﴿ هلالی شدتم زین غم که باطرای مشکینش * که باشد که بناید طاق آسمان ابرو ﴾

ابروی جانان وار ایکن هلاکت نه حدیدر که طاق آسمان کندی کوسره

(تو کافر دل نمی بندی نقاب زلف و میترسم * که محراب بگرداند خم آن دلستان ابرو) کافر دل وصف ترکیدر بر دم و بی شفقت

مناسنه نقاب زلف بیانیه و او حرف

حال میترسم مصراع نانی به مره وندر که
حرف بیان خم آن داستان ابرو لایسه
و بیانیه در زیر تقدیری خم آن ابروی
دلستان ضرورت وزن و قافیه و ردیف
ایچون تأخیر قلندی قائل * محصول
بیت * سن بی رحم نقاب زلفی بغلزن
یعنی رویی نقاب زلفیله سزایلزن
اما و فرمکه اول داستان ابرو کخی
محرابی دودره یعنی محراب مساجد دن
بنی گندی به مائل ایلده محرابی دودر مکدن
مراد معهود محرابی ترک ایلدر یروب
کنووی اول خم ابرو بک محراب ایلکدر
(روان) کوشه کبریا جیش طرفه
کار ایلست * که بر طرف چنزارش همی
کرد چسان ابرو) کوشه کبر و صف
ترکیدر زلف و نون ادات جعد و روار حرف
تخصیص جین آندر طرفه عجب دیکدن
که حرف رابط صفت طرف چنزار
لایه کردد فعل مضارع مفرد غائب
چان فاعلی کردد لفظ مشرق کدر اولور
و جکر بخور باشد چان صفت مشبهدر
صائغان و تفرج ایلده کن مناسنه
* محصول بیت * کوشه کبریه بیسی
اهل عزت عن یزله جانانک آئی عجب
کلزارد که چنزاری جانندن ابروسی
صائغان چکر شور و بالبروسی چان اولور
یعنی صائغان اولور حاصل چنزاری
طرفندن صائغان یعنی ابروسی جانانک
خطی جابنده جلوه کردد همیشه چشم
مسترا کان حسن در زباده * که از شست
توتیرا و کدر برمه کان ابرو * محصول
بیت * دایما سنگ دست چشمک حسن
کائی زهنده اولسون یعنی قورلمش
حاضر اولسون حاصلی دایما حسندار
اولسون دیکدر زیر انک شتکدن
چشمک تیری مهسه کان ابرو چکر

تم بوغمن بر هلال اولدیکه انک مشکین طفراسیه ماه کیمدر که آسمان چار طافندن
ابرو کوسره (مفردات) (هلال) م (یا) وحدیه (شد) اولدی (تم) م (زین غم)
بوغندن (یا) لایسه (طفراسیه) م (مشکین) م (ش) آنک (که) کیم (باشد) اوله (مه)
آی (بناید) کوسره (ز) من (طاق) م (آسمان) کولک (ابرو) فاش (معنای اشارتی)
اول شاه حقیقت یو دفتر وجود اوزره محمد الله طفرای عصمتی اولان ایمان باغیب
وانوار کتاب الله لاریب علامتی وار ایکن برنه بودر د عشق غمندن و هجران المی
خوفندن ریاضات و مجاهدات تم هلال اولدی توری و ضیای شمس حقیقت انبیا دن
مستفاد اولان ماه ولایت صاحبی کیمدر که آسمان عصمت چار طافندن باش کوسره و
معصومیت و مأمونیت ده واسن ایلده

﴿ تو کافر دل نمی بندی نقاب زلف و میترسم * که محراب بگرداند خم آن دلستان ابرو ﴾

سن تر جسر زلف نقابنی باغلسن و قور قرمکه اول داستان ابرو کخی بنم محرابی
دودره (مفردات) (کافر دل) رجسز (نمی بندی) باغلسن (نقاب) پرده (زلف)
م (می ترسم) قور قرم (محراب) م (م) بنم (بگرداند) دودره (خم) کولک (آن)
اول (داستان) کولک ایچی (ابرو) فاش (معنای اشارتی) ای سلطان حقیقت
اولان محبوب سنگ قضای رد بدیجی و حکمکه مانع اولیجی بر فرد اولدی بنشدن
سنگ قهر و غضبکدن و عظمت و جلال و کبریا کدن قور قرمکه اول قهر و غضبک
مقتضای ظهور له عادت کبری شقاوت تبدیل ایلده سن زیر امه صومیتدن غیر بر مر تبده
مکر الاهدن امین اولق بمن دکلدر عصمتنا الله من الشقاوة بعد الهدایه (ربنا لا ترغ
قلوبنا بعد اذ هدینا و هب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب) یحیا حبیك محمد
صلی الله تعالی علیه و سلم آمین بادهین

﴿ روان کوشه کبریا جیش طرفه کلزار است * که بر طرف سن زارش همی کردد چان ابرو ﴾

کوشه کبریا جاننه انک الی بر عجب کلزاردر که انک سن زاری کنانده ابرو سی
نازله صالجبدر (مفردات) (روان) جان (کوشه کبریا) کوشه طو تیرا ایچون
(طرفه) عجب (کلزار است) بر کل مجایدر (بر) علی (طرف) کنار (سن زار) بیاض
کل بری (ش) انک (همی) دایم (کردد) اولور (چان) صالجبی (ابرو) فاش
(معنای اشارتی) عشق و معرفت الهیک محصلی ایچون ماسوی الله دن انقطاع
انذار دن عزت ایدن کوشه نشینارک جاننه اول محبوبک انوار ذات قد سیه سنگ
ظهوری بر عجب و نضار نور و صند معرفت الله چاتفرادر که انک انکشاف و افتتاح
نور انبیه سنگ مظهری اولان عارف کمال سرورندن نازله صالجبدر

﴿ همیشه چشم مست را کان حسن در زباده * که از شست توتیرا و کدر برمه کان ابرو ﴾

سنگ دست چشمک حسنی کائی دایم کر شده اولسون که سنگ شستکدن انک تیری

آی اوزره قاش باینی چکر (مفردات) (همیشه) دائم (چشم مست را) سنگ مست
 کوزیکه (کان) پای (حسن) م (در) ق (زه) کرش (باد) اولسون (از) من (شست)
 آغ (تو) سن (تیر) اوق (او) انک (کشد) چکر (برمه) آی اوزره (کان ابرو)
 قاش باینی (معنای اشارتی) ای دؤف ورحیم اولان محبوب یز بیچاره و میلاز اوزره
 سنگ نظر رجنگ یاله کرش دلم قورولی طور دینی کی یزم اوزره یزده نام و ثابت
 اولسون و بواسیر و درد منداو لان عاجز و محتاج بنده لک سنگ لطف و احسانکه
 مظهر اولوب سعادت دارین ایل شرفیاب اولسون زرا اول بیچاره لک تیراراده ری
 هدف مقصوده اربشوب شمس و قمر فو قنده اولان مقام علینه واصل اولوق سن
 مقاب القوبک بد قدر تندر و کرم بی علته در

رُقِیَّان غافل و مارا ازان چشم و جبین هر دم هزاران کونه پیغامست و حاجب در میان ابرو
 رُقِیَّان غافل و یزده اول چشم و جبین هر دم هزاران کونه خبر وارد و ابرو
 اوزده حاجبدر (مفردات) (رُقِیَّان) م (غافل) م (مارا) زه (ازان چشم) اول
 کوزدن (جبین) آن (هر دم) م (هزاران کونه) یک درلو (پیغامست) خبر وار در
 (حاجب) پرده (در میان) اوزده (ابرو) قاش (معنای اشارتی) اول میلا
 اولدیم نفس و شیطان و سوء اقران رُقِیَّان غافل در که یزده رحیم و کرم اولان
 محبوب حقیقی ک ذات بیخونی و انوار تجلیات کرم مقرونی طرفند هر دم
 (ایویا الی الله و فروا الی الله و تو یوا الی الله) کلام شریفه جانب هرته و فریت
 و وصایای هزار کونه دعوت پیور لکن اراده بوصفیت بشیر بر پرده عقیق در
 عصمت الله من شرور افئسا و سببات اعدا

خود کرم و پر را کس نکوید با جبین حسنی که آرا بچین چشم وین را آتچان ابرو
 بونک کی بر حننه کبیری کیسه حوری و پری ایچون دیز که انک بونجاین
 چشمی و بونک انجیلین ابروسی وارد (مفردات) (دکر) دخی (حوری) م
 (پری) م (را) ایچون (کس) کیسه (نکود) دیز (با جبین حسنی) بونک کی
 بر حننه (آرا) انک (انجیلین) بونجاین (چشمست) چشمی وارد (این را) بونک
 (آتچان) انجیلین (ابرو) قاش (معنای اشارتی) بونک کی محبوب بی نظیرک
 حسنی و کرمی و احسانی عتدنده شرک محض اولان حور یلرک و پر یلرک حسنی
 کیسه پردخی اکسون ولدت مشاهده جمال الله ماعف اولوب محض مشتهیات
 نفس بد خواه اولان پری و ش محبوب بری و جنت حور یلرینی خاطره کنور مسوئله
 حورینک بونجیلین چشمی وارد و پرینک آتچیلین ابروسی و حسنی وارد دیمونکه
 (و هما حرامان علی اهل الله) در

اگرچه مرغ زربک بود حافظ در هواداری بتر غزوه صیدش کرد چشم آن کان ابرو
 اگرچه حافظ عاشقده زربک مرغ ابدی غزه تیریل اول کان ابرونک چشمی اتی
 صید ایلدی (مفردات) (اگرچه) م (مرغ زربک) عقلی قوش (بود) اوله
 (حافظ) م (در هواداری) عاشقده (بتر غزوه) کربک اوقله (صیدش) آتی

(رُقِیَّان غافل و مارا ازان چشم و جبین هر دم هزاران کونه پیغامست و حاجب در میان ابرو)
 * محصل بیت * رُقِیَّان غافل در
 حال بو که یز چشم و جبین جاتاندن هر دم
 یک دورلو خبر مر و اردر و اراده حاجب
 یعنی واسطه ابرودر حاصلی جانان ایل
 خبر اشدکده واسطه من ابرو سیر (دکر
 حور و پر را کس نکوید با جبین حسنی *
 کاین را انجیلین چشمست و آرا آتچان
 ابرو) حسنی یا حرف تکبر که حرف بیان
 محصل بیت * جاتانک حسنی کی حننه
 کیسه حور و پری به دیز که بونک بونجیلین
 چشمی و انک انجیلین قاشی وارد حاصلی
 جاتانک حسنی قشده کیسه حور و پرینک
 چشم و ابر و سنی بکتر پشده اف و نشیر
 مرتبه رعایت اولنددر (اگرچه مرغ
 زربک بود حافظ در هواداری * بتر غزوه
 صیدش کرد چشم آن کان ابرو)
 * محصل بیت * اگرچه حافظ هوادارنده
 یعنی محبتده مرغ زربک ابدی امانت غزه ایل
 آتی صید ایلدی اول کان ابرونک چشمی
 یعنی مرغ زربک ایکن چشم جانانه
 شکار اولدی و تیرکاک فائده و یرمیدی

صید (کرد) ایلدی (چشم) کوز (آن) اول (کان ابرو) پای قاشلو (معنای
 اشارتی) کرچه حافظ جلیت و بشرینی مقتضای سنجده هنوز عقل معاشک و نفس
 بدخواهک ز بونی ایکن پرته عاشقده کندونی صادق و خالص اولاش دهوا حیل
 بزربک مرغ کی هوادار ایدی لکن اول رجائیت و کرم و عنایت صفایله موصوف
 اولان محبوب رجحیک نظر عنایتی جذبه و تجلیاتیله اتی صید و کندویه جذب ایلوب
 عشق و محبتنه خاص و بی غرض ایلشدر

وله ایضا

ای یک راستان خبر سر و مایکو * احوال کل یلیل دستان سر ایکو *

ای راستانک ییکی یزم سر و مز خبرنی دی دستان رزم ایدیمی یاله کلک احوالی
 دی (مفردات) (یک) رسول (راستان) طوغریلر (خبر سر و) م (ما) ز (یکو)
 سوله (احوال کل) م (یلیل) یاله (دستان سرا) دستان نغمه ایدیمی (یکو)
 دی (معنای اشارتی) ای راه مقدمه مستقیم اولدیرک رسول (فاستقم کما امرت) پیورن
 یزم محبوب حقیقی ک خبرن سوله روز و شب مشرق حقیقی ک جلال آرزو سوله الم
 افتراقی دامتایله فریاد و فغان ایدیمی عاشق یاله محبوبنک کل جلال احوالندن
 سوله هیچ خبر یلری سوله که (حب الشیء بهی و بصم) در و عاشقده عذاب الیور

ماحرمان خلوت انیم غم مخور * یلار آتسا سخن آتسا بکو *

یزانس خلوتن مخرملری یز غم به آتسا سوزنی آتسایه سوله (مفردات) (ما) یز
 (محرمان) مخرملر (خلوت) م (نس) م (یم) یز (غم) م (مخور) به (با)
 لهلابسه (بار آتسا) م (سخن) سوز (آتسا) م (یکو) سوله (معنای اشارتی)
 ای عاشق صادق محمد الله عون باربله و استخداد فطریه من ایل اول محبوبک انسی
 خلوتنک و یزم عشرتک مخرملری یز و (لی مع الله وقت لایسعی فیه ملک مقرب
 ولانی مرسل) حدیث شریفنک مظهری یز غم به و اول محبوبک کرم و احسانندن
 ناامید اوله همان دائم ذوق روحانیت ایل آتسای از لیک اسرار عشقنک کلامنی ینه
 آتسایه سوله و اغیار و ناخرملردن حذر ایل

یابن فتر قصه آن محنتم بخوان * یابن کدا حکایت آن پادشاه بکو *

یوققیر اول محنتنک قصه سنی اوقو بو کدابه اول پادشاهک حکایتنی سوله
 (مفردات) (یا) لهلابسه (این) بو (فقیر) م (قصه) م (آن) اول (محنتم)
 شول کیسه در که اندن او ناوور و قورقر (بخوان) اوقو (یابن کدا) یوققیر
 (حکایت) م (آن) اول (پادشاه) م (یکو) سوله (معنای اشارتی) خصوصاً
 یوققیر اول عظمت و اجلال و قهر و جلال صاحبی محبوبک اسرار عشق و معرفتندن
 و رموزات کلام قدیمندن اوقو و بو کدابه اول پادشاهک حدیث و حکایتنی سوله
 و انک وصف جلال سوله

داهاز دام طرچه بر خاک می فشانده * یان غریب ماچه گذشت از هوا بکو *

(وله ایضا) (ای یک راستان خبریار
 مایکو) احوال کل یلیل دستان سر ایکو)
 دستان داستاندن مخفدر خکابه و قصه
 مناسنه * محصل بیت * ای طوغریلرک
 و کرچکرک ییکی یزم یارمنک خبرن سوله
 دخی کلک احوالی یلیل دستان سر ایه
 سوله یعنی عشق احوالی عاشق
 بیچاره سوله (ماحرمان خلوت انیم
 غم مخور * یلار آتسا سخن آتسا بکو)
 مخرمان خلوت انس لایبه زرد یارانشا
 یابنه سخن ایشا لامه در * محصل
 بیت * یسکه خطساب ایدوب پیور که
 یزانس خلوتنه مخرملری یز غم به یعنی بارک
 خبرینی یز سوله قور غمه که یزبارک
 مخرملری یز آتسایه آتسا سوزنی سوله
 غم به (یابن فتر نامدن آن محنتم بخوان
 * یابن کدا حکایت آن پادشاه بکو)
 * محصل بیت * ای یک بو فقیر اول
 عظمت صاحبک نامه سنی اوقو بو کدابه
 اول پادشاهک حکایتنی سوله (داهاز
 زدام طرچه بر خاک می فشانده * یان غریب
 ماچه گذشت از هوا بکو) بی فشانده
 ماضی صرفدر سلکدی دیه کدر غریب
 مالامبه غریبدن مراد دلدرد هوا دن
 مراد محبتدر * محصل بیت * چونکه
 جانان دللری طرچه سندن خاک اوزر ینه
 سلکدی اول یزم غریب کو کله هوادن
 نه کچدی سوله یعنی طرچه دن خاکه دوشنجه
 حان نیجه اولدی

کوکاوری طره دامنند چونکه خاک اوزره صاجدی بزم اول غریبه هوادن نمیکدی
 سوله (مفردات) (داها) کوکالری (ز) من (دام) (دوزاق) طره (اولک صاج
 (جو) چونکه (ر) علی (خاک) طیارق (می فساد) صاجدی (بآن ضرب) م
 (ما) بز (چه) نه (گذشت) کجیدی (از) من (هوا) م (بکو) سوله (معنای
 اشارتی) اول محبوبك نجات صفات احدیتی و مقتضیات غیب هویتی خانه تجلی
 اولان ککوکلی چونکه خاک اوزره صاجدی وزار وزیرین بوعالم کون و فساد
 کنوردی عجب بزم ضرب روحه هوا و محبتدن و دردد و محبتدن نه کجیدی و نه
 کتب اولندی سوله

کردیگرت بدان درد دولت گذر بود * بعد از ادای خدمت و عرض دعا بگو *
 اگر کبرو سکا اول دولت قبوله او غرامتی اوله خدمت اداسندن و دعا عرضندن صکره
 سوله (مفردات) (کر) (کبر) (دیگر) کبرو (ت) سکا (بدان) اول (در)
 قبول (دولت) م (گذر بود) او غرامتی اوله (بعد) صکره (از) من (ادای خدمت)
 م (عرض دعا) م (بکو) سوله (معنای اشارتی) ای پلک راستان وای مرشد
 عاشقان صادقان اگر کبرو سکا اودرگاه عزندن و اول در دولت سعادتدن بر تخیلی
 روحانی و برانوار روحانی ظهور ایلایوب اتوار ذات الهیه به استغراقدن صحوه کاند کده
 و عرض حاجات ابتد کده بوعالم ابتلا ده غریب اولان روحه سلاطه یندلقا الهیه
 و صلتی ایچون برافاده ره دخی دعا و صمت پیورده سن

در راه عشق فرق غنی و فقیر نیست * ای پادشاه حسن سخن باکد ابکو *
 عشق بولنده غنی و فقیرک فرق بوقدر ای حسن پادشاهی کدایه سوز سوله
 (مفردات) (در) فی (راه عشق) م (فرق) م (غنی و فقیر) م (نیست) بوق
 (ای پادشاه حسن) م (سخن) سوز (باکد) فقیر (بکو) سوله (معنای اشارتی)
 ای رحیم القلب اولان بر شرفیم سزک عندیکرده راه عشقه غنی و فقیرک فرق بوقدر
 ای حسن معنویک و کج اسرار الهیک پادشاهی بوکدا حقده دخی درگاه حقده
 دعا و نیاز ایلده سن

هر کس که گفت خاک درد دوست تو نیست * کو این سخن معاینه در چشم ما بگو *
 هر کیمه که دوست قبولت خاک تو تبادر دیدی سوله بو سوزی آشکاره بزم
 کوزمزه سوله (مفردات) (هر کس که) هر کیمه که (گفت) دیدی (خاک
 درد دوست) دوست قبولت طیارقی (توتیا) م (است) در (کو) سوله
 (این سخن) بوسوز (معاینه) آشکاره (در چشم ما) بزم کوزمزه (بکو) سوله
 (معنای اشارتی) هر کیمه که اول کیمای سعادت اولان پیرک قبولت خاک تو طالبین
 صادقین چشم بصیرتک طویاسی یلوب اهل الهیه صدق و اخلاصه محبت
 و کندونی تسلیم ایلدی بنمایه الله البه فیضیاب و بر مراد اولدی ای فیض الهی
 بو صدق و اخلاصی بونده دخی اول نور چشم اولان پیرمزه آشکاره اعلام

(کردیگرت بدان درد دولت گذر بود * بعد از ادای خدمت و عرض دعا بگو)
 * محصول بیت * ای پلک اگر پردخی
 اول درد دولت گذرک اولورسه بهی اول
 درد دولت او غرر سکا ادای خدمتدن
 و عرض دعا نصکره سوله (در راه عشق
 فرق غنی و فقیر نیست * ای پادشاه حسن
 سخن باکد ابکو) * محصول بیت *
 بو بیت معقول قولدر عشق بولنده غنی
 و فقیر بولنده فرق بوقدر ای حسن
 پادشاهی کدایه سوز سوله یعنی بویه
 اولجه بن کدا ایله مصاحبت ایلکدن
 طارایله (هر کس که گفت خاک درد دوست
 تو نیست * کو این سخن معاینه
 در چشم ما بگو) کو خطاب عام * محصول
 بیت * هر کیمه که دیدی به خاک درد دوست
 تو تبادر سن اکادی که بوسوزی آشکاره
 بزم کوزمزه او کونده سوله یعنی خاکی
 در دوست اکسیردر بلکه اکسیردن
 بزم بزم چشم و نو نیا و معاینه خوب
 واقع اولش

(صوفی که منع ماز خرابات میکند * کورد حضور پیرمن این ماجرا بگو) کوینه خطاب عام منع مامصدرک معقول نه اضافتدن

ایله که زکدالینه دخی صمت پیوروب فراموش ایلده

صوفی که منع ماز خرابات میکند * کورد حضور پیرمن این ماجرا بگو *

صوفی که بزی میخانه دن منع ایلدی بوماجرای بزم پیرمزه حضورده سوله
 (مفردات) (صوفی که) م (منع) م (ما) بز (ز) من (خرابات) میخانه (میکند)
 ایلر (کو) دی (در) قی (حضور) م (پیر) م (من) بن (این ماجرا) بوقصه بی
 (بکو) سوله (معنای اشارتی) اول ذوق روحانیتدن بی خبر اولوب بزی شراب
 عشق الهیک میخانه سی اولان مجالس صحبت و حالات مشایخن منع ایلدن صوفی
 خنکه دی بوضوورت عالمی خراب ایلدی ماجرای عشق و زوالدن خوف ایلدی یکی
 صوفیک جاهی دردنی بزم طیب الهی اولان پیرمزه حضورده سوله بلسون تا که
 مرض هلاک اولان اتانیت درده رچاره بویه

آن ی که در سبزل صوفی زدست برد * بی در قدح کرشمه کند ساقیا بگو *

اول شرابکه دسینده ایکن صوفیک کوکلی اتدن الدی قدحده سخن کرشمه ایلده
 ای ساقی دی نیجه اولور (مفردات) (آن ی) اول شراب (در سبزه) دسینده (دل)
 کوکلی (صوفی) م (زدست) الدن (برد) ایلدی (کی) سخن (در قدح) قدحده
 (کرشمه) جلوه (کند) ایلده (ساقیا) م (بکو) سوله (معنای اشارتی) اول
 لذت عشق طامین صوفی خنک عاشق صادق اول شراب عشق حالات و ذوقاتی
 کوردیمک انصاف اعلی و مظهر توفیق اولان صوفیک کوکلی اتدن الوب بی ذوق
 اولان طاعت ناقصه نداشتله عاشق حاله حسرت چکر اگر عنایت حق اولوب
 صمت مشایخ ایل اول لذت عشق بغضه طامش اولدی ای ساقی سوله حال نیجه
 اولور قیاس ایله

برهم چومر دآن سرزاقین مشکبار * باماسرجه داشت بیای صبا بگو *

چونکه اول مشک یاغدر بیچی ایکی زلفی اوجنی پریشان ایلدی بزمه نه هوس
 طوندی ککل ای صبا دی (مفردات) (برهم) بی برینه (چو) چو نکه
 (میرد) اوردی (آن) اول (سرزاقین) ایکی زلف اوجنی (مشکبار) مشک
 یاغدر بیچی (بما) زوله (سرجه) نه هوس (داشت) طوندی (بیا) ککل
 (ای صبا) م (بکو) سوله (معنای اشارتی) اول واهب العطایای بلا علت
 اولان محبوب حقیقی توفیق و عنایت پیوروب (قلوب الاحرار بین العجلی والاستار)
 سر نیجه عشا فک دماغ جانی صفات متعالیه کف قبض و تجلیا له خوشبو ی
 و معطر قلوب حرم قدسده محرم و اسرار لدنیسه سنه قلیجی ای فیض الهی عجا
 برافاده بجارلر نه معامله الله احسان پیورور بزم بر خبر و برافاده ایلده سن

مرغ چمن ز ناله من دوش میگریست * آخر تو وفاقی که چه رفت ای صبا بگو *

چمن مرغی دون کیمه بزم ناله مدن اغلادی آخر من واقف سنکه نه واقع اولدی ای صبا
 سوله (مفردات) (مرغ چمن) باغک قوشی (ز) من (ناله من) بزم فریاددن

* محصول بیت * صوفی که بزی خراباتدن
 منع ایلر اکادی که بوماجرای بزم پیرم
 حضورده سوله و کورد که نه جواب
 ایشید رس یعنی سنک معنی معقول
 ادله ایله دفع ایلر (آن ی که) در سبزل
 صوفی بهشوه برد * بی در قدح کرشمه
 کند ساقیا بگو * * محصول بیت * خواجه
 ادعا طریقه پیور اولدی که سبزه ایکن
 عشو ایله صوفیک کوکلی اتدی
 و کوردی قدحده قین کرشمه ایلر
 ساقیا سوله یعنی نه زمان بزمه کلوب
 ایچاور تمین ایله (برهم چو) میرد آن
 سرزاقین مشکبار * باماسرجه داشت بیای
 ای صبا بگو * برهم قرش مورش دیمکدر
 میرد جائزدر که حکایت حال ماضی اوله
 و جائزدر که ماضی صرف اوله داشتده
 بویه در * محصول بیت * چونکه مشکبار
 ایکی زلفک اوجنی قرش مورش ایلدی
 یاخود ایلدی بزمه نه سودا طوتار دی
 و یانه سودا طوندی ای صبا سوله یعنی
 بزمه ناله ایشک مرادی ایلدی ای صبا
 سوله یعنی سرزاقین برهم ایلکدن
 مرادی داری پریشان حال ایلکدر
 (مرغ چمن ز ناله من دوش میگریست *
 آخر تو وفاقی که چه رفت ای صبا بگو)
 مرغ چمن یعنی بلبل رفت بونده واقع
 و صادر اولدی مناسبه در وفاقی یا صبر
 خطاب * محصول بیت * بلبل بزم ناله مدن
 دون کیمه اغلادی و باغلادی سن واقف سن
 نه واقع اولدی ای صبا سوله یعنی بلبل
 بزم ناله مدن نیچون اغلادی سن یلور سن
 ای صبا سوله حاصلی سبب کریمه سی
 ندر بزمه خبر پیور بوشنک بیت سابقه
 قافیه سی بر اولوب و بیت سابق
 دواو یشده نایاب اولدیغندن حضرت
 خواجه تک اولیه

(دوش) دون کجه (مکریست) اغدی (آخر) عاقبت (نو) سن (وافقی) واقفین (چهرت) نه کندی (ای صبا) م (بکو) سوله (معنای اشارتی) بحمد الله درگاه حقد و باغ وحدت کجه لجه بنم تاله و فریاد من مرغ چمن مر دوزن تاله جگر سوزایله بنم ایچون اغایلر و محل مرحت اولدیقم یلیدیلر آخر من واقفین ای صبا وای فیض خدا حاللنه کونه پریشان اولدیغن یلور سن بزه شفقت ایدوب هون و عنایت ایلله سن

﴿ جان پرورست قصه ارباب معرفت ﴾ رمزی پرو پرس وحدتی بابکو

ارباب معرفت قصه سی جان پرور درویری برمن صورت کل بر سوز سوله (مفردات) (جان پرور) جان بسیجی (امت) در (قصه) م (ارباب معرفت) م (رمزی) بر اشارت (پرو) کیت (پرس) صور (حدیثی) بر سوز (با) کل (بکو) سوله (معنای اشارتی) ای راه عشقه یار رفیق و پیر شفیق بزم حلق خوش اوق ایچون ارباب معرفه الهه قصه بر حصه سی جانه حیات ایدی بخش ایدیلر (کلام اهل الله جند من جنود الله) سر نیجه یوری فیض بلا واسطه الهه ایلر اذنیور دینک اسرار عشق و در موزات معرفه الله و کلمات قدسیه اهل الهه کل بزه سوله ناکه اول جنود الهه آسان و تظاهر ایلله عشق و معرفه الله کسب ایلوب وصات الی الله بولم

﴿ حافظ کرت بحسب اوراه میدهند ﴾ می نوش و ترک زرق و زهر خدا بکو

ای حافظ اگر آنک بجلند سکا بول و یرمز شراب نوش الیه والله ایچون ربانک ترکی سوله (مفردات) (حافظ) م (کرت) اگر سکا (بحسب) م (او) آنک (راه) بول (میدهند) و یرمز (می نوش) شراب ایچ (ترک) م (زرق) ریا (زهر خدا) الهه ایچون (بکو) سوله (معنای اشارتی) ای حافظ اول صاحب شفقت و ارباب عشق و معرفت اولان اهل الله اگر سکا اول حیات جاودان بخش ایدیلر بجلند بول و یرمز لیه همان رضا الله ایچون ربانک ترک ایلوب عشق و معرفه الله تحصیله سعی ایلله سن زرا افر طریق الی الله ایچ عشق و معرفه الله در بسترنا الله بجاء حبیه صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ مزج سیر فلک دیدم و داس مدنو ﴾ بادم از کشته خویش آمد و هنگام درو

فلک سیر مزجی و ماه نو اوراغنی کوردم کند و اکیم و بجم و رفتن بنم خاطرمه کلدی (مفردات) (مزج) اکینک (سیر) بشل (فلک) م (دیدم) کوردم (داس) اورا (مدنو) یکی آی (بادم) خاطرمه (از) من (کشته خویش) کند و اکیم (آمد) کلدی (هنگام درو) بجم و رفتی (معنای اشارتی) (الدنیا مزج) الاخره) خبری سر نیجه یوفانی دنیا به کلکدن حکمت ایچنی حضرت الهه عبادت و معرفت و آخرت حسن جزا الیه مجازات محقق اولند اشارت اولدیغن فلک بشل

﴿ مزج ﴾

(جان پرورست قصه ارباب معرفت) رمزی پرو پرس وحدتی بابکو) محصول بیت صباه خطاب ایدوب پیور که ارباب معرفت قصه سی جان پرور ایدی ای صبا اهل معرفت و وار برمن صورت کل بزه بر خیر سوله (هر چند ما بدیم تو مار ایدان مکبر شاهانه ماجرای کفاه کدا بکو) محصول بیت هر قدر که بزدا بزن بزی اول رما زانی سبیله مؤاخذه ایلد بلکه پادشاه کدناک کناهی ماجرا سی سوله یعنی خطاب و عتاب ایلد عقوبت ایلد (حافظ کرت بحسب اوراه میدهند) می نوش و ترک زرق و زهر خدا بکو) او صبری شاهه راجه در محصول بیت ای حافظ اگر شاهک بجاست سکا بول و یرمز یعنی شاه بجلند محرم او اور سکا باده ایچ وزرق و ربانک ترکی الله ایچون سوله یعنی زرق و ربانک ترک ایلدم دی بکو بولنه بکن مناسنه در ترکله استعمال اولدیغندن دین بویه عندیاتی ترک ایلد اول ایدی (وله ایضا) (مزج سیر فلک دیدم و داس مدنو) بادم از کشته خویش آمد و هنگام درو) مزج سیر فلک بایلد در و داس مد نوده بویه در کشته خویش لامیه هنگام در وده بویه در درودالک فقی و کسریله و رانک فقیله اسمر درویدن مشتق بجم معنا سن محصول بیت بشل فلک تر لاسی با فلک بشل مزجی و هلال اوراغنی کوردم کندی اکیم و بجم و رفتی باده کلدی یعنی دنیا ده علم و آخرت جزا و باداشم خاطرمه کلدی حاصلی فلکی کو کر مش اکیم و هلالی اورا غه تشبیه ایلش

مزج کی و یکی آنک اورا کی اولندن کوز دم و پساد مکه دور خیر الیه عمر آخره ایشوب موت الیه حضور رب العالمینده علدن حاصل ایلد بکمله مجازات اولغافم خاطر مکه کلدی

﴿ کتم ای بخت بخیددی و خورشید دیدم ﴾ کفت باین هم از ساقه نومید شو

دیدم ای بخت او بومدک و آفتاب طلوع ایلدی دیدی بوجه ایلد سابقدن نا امید اولد (مفردات) (کتم) دیدم (ای بخت) م (بخیددی) او بومدک (خورشید) کونش (دیدم) ظاهر ایلدی (کفت) دیدی (باین هم) بوجه ایلد (از) من (ساقه) ازل (نومید) م (مشو) اولد (معنای اشارتی) کندومه اوم ایدوب دیدم ای بخت سیاه بودنیان کوزیومدن و اعراض ایلدن آفتاب روح نکزی قریب اولدی بر خیر عمل ایلدک دیدم که اولدنی بکا (رحمتی سبقت علی غرضی) حدیث قدسی سر نیجه ای بیچاره بوقدر کناهم وارد در بو حضرت الهه رحمت سابقه سندن نا امید اولد دیدی زرا کرم و رحیم و لطیف بعباده در

﴿ کرروی پاک و میرد چو سبزه پاک ﴾ از چراغ تو بخورشید رسد صد پرتو

اگر حضرت عیسی کی فلک پاک و میرد کیدرسن سنا چراغ کدن خورشید یور پرتو ایشور (مفردات) (کر) اگر (رویی) کیده سن (پاک و میرد) م (چو سبزه) عیسی علیه السلام کی (با) الا لیه (فلک) م (از) من (چراغ) م (نو) سن (با) الا لیه (خورشید) کونش (رسد) ایشور (صد) یوز (پرتو) عکس (معنای اشارتی) (باعی نبیجوع ترانی نیرد فصل ای) حدیث قدسی سر نیجه ای عاشق اگر آداب شرع الیه مؤدب ایدوب ریاضات و مجاهدات الیه ترک کیده نفس و تجرد عن ماسوی الله بله تطهر قلب ایلدک اوج اعلا بترقی و انوار ذات الهیه الیه نیلی ایلرسن سن نور قندکدن و چراغ جانکدن فلک آفتاب نور سن انوار عاشق الهیه کدن مستفاد و صدق تو قبول ایدیلر اولور

﴿ نیکه برا خورشید دزد مکن کین عیار ﴾ تاج کاووس بر د و کر کیشرو

شب دزد اولان ماهه اعتماد ایلد زرا بو عیار کاووسک تاجنی و کیشروک کرنی ایلدی (مفردات) (نیکه) اعتماد (بر) علی (آخر) بلدن (شب دزد) کیده خرسری (که) زرا (این) بو (عیار) چاک صبر ایچی (تاج) م (کاووس) بر باد شاه (بیرد) ایلدی (کر) قو غنی (کیشرو) پادشاه (معنای اشارتی) بوسر بصد الزوال اولن دور فریه و دینی پر کرده اعتماد ایلد که بو عیار بزدل دی و عیار و جله کارد که کاووس و کیشرو کی نیجه عظیم پادشاهلرک تاج و تختی و کیشرو ایلدن الوب عیارا بر کفن الیه تادم و نیشیان و حیث و خسران ایلد کوچور مشدر

﴿ آسمان کو فرمش این عظمت کا در عشق ﴾ خرمن به بجوی خوشه پروین بدو جو

آسمانه دی بو عظمتی صاعقون زرا عشقه مده ماه خرمنی رجو پروین خوشه سی ایکی آجوه در (مفردات) (آسمان) کوک (کو) فروش (دی) صاعقون (این) بو

(کتم ای بخت بخیددی و خورشید دیدم) کفت باین هم از ساقه نومید شو) خیددن باغی و او بومدک و آفتاب طلوع ایلدی یعنی طلوع ایلدی مناسنه باین هم عریده مع ذلک مناسنه در ترکیده بونک بریله دبر سابقه یعنی رحمت سابقه اشارت در (سبقت رحمتی علی غرضی) کلامه نومید شو ما بوس اولد دیکدر محصول بیت خواجه پیور که بخت خطاب و عتاب طریقه دیدم که ای بخت باتدک او بودک حال بو که کونش طوغندی یعنی سن خضوره و او بقویه و ارنجه بن عفت و المده اولورم زرا بیان اولدی که طالع خوابده اولسه صاحبی الم و بختنده او اورا ما ییدار اولد صاحبی آس و بخت و آرام

دلده او اور بخت بیه خطاب و عتاب ایدمجه جواب و بر دیکد بونک بریله خندانک رحمت سابقه سندن ما بوس اولد زرا (سبقت رحمتی علی غرضی) نیکه شایدر بخیددی فعلی نوله بازوب صراحت مناسنی ایدم ای بخت او بومدک و آفتاب طلوع ایلدی یعنی علی ایتمک و عمر آخره ایشور دین مکرین دخی او بومدک و عمر آخره ایشور دین اوزره بیک مناسنی مکر دوشده کوره منه سنده سابقه لطف و نصیب معانیه استعمال اولور دین عندیات من بایکده عجب ماهر در باین هم دانت مناسنی بودکلی ایلد دین مع ذلک مناسنه و اصل دکل ایش (کرروی پاک و میرد چو سبزه پاک) از چراغ تو بخورشید رسد صد پرتو) روی فعل مضارع مخاطبه درو بیلندن حرف شرطه کیدرسن سنا چراغ کدن خورشید یور پرتو عطف تعبیری شکدر چو ادات تشبیه مسیحا حضرت عیسی علیه السلام اولد که عیسا و مسیحا و مسیح ذکر اولد بیه دیله ذکر اولور زرا حضرت عیسی علیه السلام عرند ناهل ایلد سندن سودی دعا کوی کی بایکد عری تجردله کیشدر چراغ تولا بیه تقوی از چراغ عشق تو در ضرورت و فرشته قائم اولد ایچون هدف اولدی محصول بیت اگر حضرت عیسا کی او ت دیندن پاک و عیالی و عوالتی نفس ایدین مجرد فلک عروج ایدرسن سندن کونش بوز پرتو ایشور دینی کرش مای مشدر ایلدی کی من خورشیدی مضی ایدرسن حاصلی عاشق که آرزوی طبع و هوای نفسدن قور نش اولد الیه جانا نه پرتو عشق تا ثیر ایدوب ایلدن مستغیر اولور مصراع ثانیات مناسنی سن چراغ کدن خورشید بوز پرتو ایشور مراد بود که عشق الهی سبیله آفتابدن روشن و بیدار اولور من دین مناسنی روشن بیان ایلش (نیکه برا خورشید دزد مکن کین عیار) تاج کاووس بر د و کر کیشرو) نیکه مکنه مقیدر نیکه ایلد یعنی سوبیکه و طبایعه یعنی

اعتماد ایلد دیکدر اختیلا در شب دزد اعتراف بیایه و بالاید در شب دزد کیده اوغریسی ترک کافره اوغریسی در کین که حرف تعلیل عیاردن کیده اوغریسی مراد در تاج کاووس لامیه کاووس زمان قدیمه بر اولو پادشاهک آیدر کی ده درلر کیکو و سده درلر و کیشرو اولد کیکو و س که صاحب تخت و کر بر عظیم پادشاهدر کر کیشرو دیدکری اول قوشقدرد که نصف دنیا خرابی دکر دی محصول بیت اختراش دزد اعتماد ایلد زرا بو عیار کاووسک تاجنی و کیشروک کرنی قاعشدر یعنی بونلری علاک ایدوب سلطنتدن دور ایلشدر جائزدر که اختردن مراد ماه اوله و شب دزد اولدی ایشور بایر کی کیده دور و سیر ایلد ایچون اوله و جائزدر که اختردن مراد طالع اوله و شب دزددن فلک و یاد دنیا مراد اوله تشبیه طریقه بیه کیده به مرحت الملوب هر کسی هلاک ایلد ایچون

تأسیس اضافت لامیه اولوز حاصلی فلک طالع و تختہ اعتماد ایله یعنی سکار قاج کون معین و ظہر اولوب سی صاحب دولت ایله یکنه اعتماد ایله زیر عاقبت سی ملاک ایلمی درسته کیم حضرت شیخ عطار پیور * بیت * جرح مردم خوار اگر روزی دوم مردم پرورست * نیست از شفقت مکر پرواره اولوغرست (آسمان کو مقروض این عظمت کادر عشق * خرم من مه بجوی خوشه پروین بد و جو) کادر که حرف تملیل خرم من مه بیایه بجوی با حرف مقابله جو چیک قعبله آریه دیکدر با حرف وحدت خوشه پروین بیایه خوشه اوزم ساقمی و میدایک واریه ک وغیریک پشانه دیور پروین و برن بانک فکسار یله اولکر

﴿ ۱۶۴ ﴾

(عظمت) م (اندر) فی (عشق خرم من) م (مد) آی (بجوی) برامیه (خوشه) صا اقم (پروین) اولکر بلسدزی (بدو جو) یکی ارپه (معنای اشارتی) چاه و سلطنت بله آسمان کی رفت دعواسی ایلمی اهل صورتگره موپله زیاراد عشقه انبارک دفعتی روان پاکار رفتی عندند ماه خرمی و پروین خوشدسی کی دنیا ضیاء و پرورده دینی الهام عندند برایکی جو مقدری قدری بوقدر

﴿ گوشوارن وامل ارچه کران دارد گوش * دور خوبی گذرانست نصیحت بشنو ﴾

زرو لعل کوپه سی اگر چه قولای کران طوتار خوباق دوری گذر اید بچیدر نصیحت دکل (مفردات) (گوشوار) کوپه (زر) اتون (لعل) م (ارچه) اگر چه (کران) آخر (دارد) طوتار (گوش) قولای (دور خوبی) کوزلک زمانی (گذرانست) بچیدر (نصیحت) م (بشنو) ایش (معنای اشارتی) اگر چه دنیا ک زر و سبی و انواع زینتی قارونک زینتی کی اعی القاب اولان انسانی دنیا خوش و آخر بهالو کور خوب (بایلت لسا مشرما نوق قارون) دیدیلر اما مایله واپله کندو برار اول مان سیله بره باتجه کیمه کنسویه نصرت اید مدیکی کور دیلر دنیا ک مالی وزینتی سبب هلاک اولد یعنی معلوم اولدی ای عاقل هر حاله دنیا ک زینتی و کوزلکی فایدر و بچیدر نصیحت قبول ایدوب دنیا به واهل دنیا به رغبت ایقده سن

﴿ چشم بد دور ز خال تو که در عرصه حسن * بدی راند که در ازمه و خورشید کرد ﴾

سنگ خال کدن چشم بد دور او اسون بریدق سوردیکه ماه و خورشید دن سبت ایلندی (مفردات) (چشم) کوز (بد) کونو (دور) بعید (ز) من (خال) بک (تو) سن (در) فی (عرصه) میدان (حسن) م (بدی) سطر نج طاشی (با) وحدتیه (راند) سوردی (برد) ایلندی (ازمه) آیدن (خورشید) کونش (کرو) رهن و سبت (معنای اشارتی) (طه مائزنا ایاک القرآن انشقی) آیت کریمه سی سر بنجه از محمد به در ریاضات و مجاهداته و روز و شب طاعت الالهه اعجاز شانه لاله قدر عالیه ساری اظهار ایدوب وصالت الی الله و فریت عالی درگاه تحصیل ایدن سنگ کی عارف بالله و عاشق الی الله لک ذات شریفی چشم بد دن دور او اسون زیرا انرا اهل دنیا ک خلافت عرصه حسنه و میدان عشق و محبت بر اعمال صالحه خالصه لوجه الله ایشلر یلر که و خورشید دن و عرش و کرسیدن عالی اعلای علینده واصل اولدیلر

﴿ آتش زهد و با خرم دین خواهد سوخت * حافظ این خرقه بشیمه بند از پرو ﴾

ریا یله اولان زهد آتشی دین خرمی یاقبیر درای حافظ بو بو کدن اولش خرقه فی آت و کیت (مفردات) (آتش زهد) م (ریا) م (خرم دین) م (خواهد) ایش (سوخت) باقی یعنی یاقبه کرا (حافظ) م (این) بو (خرقه) م (بشیمه) بو که منسوب (بنداز) ات (رو) کیت (معنای اشارتی) زاهد ظاهر پرست عشق من

﴿ و ذوق ﴾

بساطند بریدق سوردی که مد و خورشید دن کرو آلدی یعنی خاک حسن بساطند برایش ایشلر که راشقند مد و خورشید غالب اولدی زیرا کروی بکن آلور (آتش زرق وریا خرم دین خواهد سوخت * حافظ این خرقه بشیمه بنداز پرو) آتش زرق بیایه خرم دین ده بویه در خرقه بشیمه ده بنداز یله مؤکد فعل امر مخاطب براق دیکدر * محصول بیت * زرق وریا آتشی دین خرمی یاقبیر درای حافظ بو خرقه بشیمه فی براق و کیت یعنی کسوف زرق وریا در آت یله بو خرقه دینک خرمی باقر باند

بلد زینت دیور * محصول بیت * خطاب عام طریقله دیور آسمانه دی بو عظمتی و تکبری صافه زیرا عشقه آی خرمی برار به و پروین خوشه سی ایکی آرپه در یعنی عاشق فتنه مشوقدن غمیریک اعتباری بوقدر (گوشوارن وامل ارچه کران دارد گوش * دور خوبی گذرانست نصیحت بشنو) گوشوار کاف مجمینک ضمیمه کوپه کراندن بونده مراد فواق آخر انقی هر بیده اکا و قدر دیلر و اولد قعبله و قافک سکویله بونده سوز ایشتمکدن کنایه در دور خوبی لامیه و با حرف مصدر گذران صفت مشبهه در کچکن دیکدر * محصول بیت * زرو اهل کوپه سی اگر چه قولای آخر لندری یعنی آتک صاحبی مفرو ایدوب سوز دیکلمچی او لور اما کوزلک زمانی کیمه کندر نصیحت ایش یعنی نصیحت پذیر او لب منتصیح اول حاصلی صاحب مکت و قدرت مفرو او لب سوز دیکلمز اما دیکلمک کرا زیرا احوال عالم برقرار دکل متغیر در خواجه جانانه بنداید که خو باغچه اعتماد ایله که گذراندر (چشم بد دور ز خال تو که در عرصه حسن * بدی راند که در ازمه و خورشید کرد) چشم بد دور جله دعایه چشم بد دور باد قدر بند در پراماز کوز اراق او اسون دیکدر خال تو لامیه هر صه حسن بیایه عرصه دن مراد اوزدینه سطر ج او بنیاد قلمی نسته در بر کسی وغیر بسی بدی با حرف وحدت که حرف رابط صفت کرو کاف مجمینک کسری و رانک قعبله لفظ مشترکدر بونده اوج مراد در معنی اول نسته که اوج شی ایچون اور نه به قورل اچیه و اسباب کی * محصول بیت * سنگ خال کدن پراماز کوز اراق او اسون که حسن بساطند بریدق سوردی که مد و خورشید دن کرو آلدی یعنی خاک حسن بساطند برایش ایشلر که راشقند مد و خورشید غالب اولدی زیرا کروی بکن آلور (آتش زرق وریا خرم دین خواهد سوخت * حافظ این خرقه بشیمه بنداز پرو) آتش زرق بیایه خرم دین ده بویه در خرقه بشیمه ده بنداز یله مؤکد فعل امر مخاطب براق دیکدر * محصول بیت * زرق وریا آتشی دین خرمی یاقبیر درای حافظ بو خرقه بشیمه فی براق و کیت یعنی کسوف زرق وریا در آت یله بو خرقه دینک خرمی باقر باند

(و له ایضا) (کنتارون شدی بتاشای ماه نو * از ماه اروان منت شرم یادرو) بتاشای ماه نو با حرف صله و با حرف تخصیص واضافه لامیه و بیایه در ماه اروان منت اضافه ی بیایه و لامیه در * محصول بیت * جانان دیدیکه طنش کنتک ماه نو بتاشایه و بتاشایچون بنم ایدولم ماهندن سکاشرم حجاب اولسون وار کیت یعنی بنم ایدولم هلال تماشا سی وار اینک هلال فلک تماشا سته واروق او تا نمر لنددر (عمر بست تادلت زاسیران زلف ماست * غافل ز حفظ جانب یاران خود مشو) عمر بست عمر افتد مدت حیات و اما اصطلاحه زماندن کنتا در و با حرف وحدت حفظ جانب یاران خود حفظ جانب مصدرک مقولته اضافه قید و باقی اضافه لامل در مشوفه ل نهی مفرد مخاطب شوبندن اولد دیکدر * محصول بیت * جانان پیور دیکه بر زماندر که ای خواجه سنگ کوزلک زیم زلفم اسیر لنددر ایددی کنددی یار انک جانبی حفظ و صیانت ایلکدن غافل اولد یعنی بنم زلفم زده کوزلک کی اسیر اولان یاران حقنی رعایت و صیانت ایلکدن غافل اولد حاصلی زلفمده اسیرک حالتی نفقه ایله (مفروش عمر عقل بهندوی زلفیار * کانتاجهار نافه شکین بزم جو) مفروش خطاب عام فعل نهی مفرد مخاطب صافه دیکدر عطر عسل بیایه عطر عینک کسری و طانک سکویله خوش قوقوه دیور بهندوی زلف یار با حرف صه و اضافتار بیایه و لامیه زدر کانتاجه حرف تعیل آجظرف مکان مراد زلف باردر نافه مشکین بیایه بزم جو با حرف مقابله بزم آرپه به * محصول بیت * عقل عطرینی بارک هندوی زلفنه صافه زراف زلف بارده بیک نافه مشکین بزم آرپه به یعنی بارک زلفی الله ماطر در کانه نافه مشکین کیمه اعتبار اینز (تخم وفا مهر در این کهنه کشتزار * آنکه شود عیان که رسد موسم درو) تخم وفا بیایه مهر محبت کشتزار کیتاک عین عینک کسریله مفاعله بایک مصدر ایشلر * محصول بیت * بواسکی اکیلکده که دیبدر مهر وفا تخمی بهی نمره و تنبیه سی

﴿ ۱۶۵ ﴾

و ذوق روحانیشز اولان زهد و طاعتی و ریایله اولان طامات عندیاق عین آتش اولوب دین خرمی یاقبیر صاحبی درگاه حقن دور و وصلت الی اللهندن مجبور ایدیسر در ای حافظ بو یاعت ریا اولان خرقه بشیمه فی و صورت پرستکی ترک ایدوب خالص اوجه الله صاعی اید سن

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ کنتا پرون شدی بتاشای ماه نو * از طاق اروان منت شرم یادرو ﴾

ماه نو تماشا سته طنش کنتک دیدی بنم طافه بکر زار و لمدن سکاشرم او اسون پوری (مفردات) (کنتا) دیدی (پرون) طنش (شری) کنتک (با) لامل (بتاشا) م (ماه نو) بیکی آی (از) من (طاق) اکر (اروان) فاشلر (من) بن (ات) سکا (شرم) حیا (باد) او اسون (رو) کیت (معنای اشارتی) اول ازلی و ایدی اولان محبوب فی نظیر دیدی و پیوردی ای عاشق بیچاره نه عجب که استعید بالله (ایاک نعبد و ایاک نستعین) اوقو یوب انجق عبادتم واستعانتهم سکا مخصر در دیرین بایچون بنم غیری نفسک مشتهلی اولان محبوب مجازی و قانیه ری خاطر یک کوزروب انره میل و تماشا ایدرسن خضوع و خشوعه قلبک توجهی انجق بنم ذات و صفاتم اوله حق ایکن بنم عظمت و کبر بامدن و سکا انفسی و آفا فی احسان ایدلر یکم انسا مدن حیا انجق بنم پوری انصافی ایله

﴿ عمر بست تادلت زاسیران زلف تاست * غافل ز حفظ جانب یاران خود مشو ﴾

برعردر که کوزلک منک زلفت اسیر لنددر کند و بار انک جانبی حفظدن غافل اولد (مفردات) (عمر بست) برعردر (تاست) حق (دلم) کوزلک (ز) من (اسیران) م (زلف) م (تو) سن (است) در (غافل) م (ز) من (حفظ) م (جانب یاران) م (خود) کنددی (مشو) اولد (معنای اشارتی) ای سالت بیچاره بعد اذکلف مدت حیات که دایم بن سنگ قلبه و تیات که و اصاف قلبه ناظر صورته ناظر دکل قلبک بن محبوب حقنی و یاقینک جانب عزت توجهی حفظدن غافل اولد

﴿ مفروش عطر عقل بهندوی زلف یار * کانتاجه هزار نافه مشکین بزم جو ﴾

بارک سیاه زلفنه عطر طری صافه زراف ایدم بیک نافه مشکین بزم جو در (مفردات) (مفروش) صافه (عطر) راجحه طیه (عقل) م (با) لامل (هندو) سیاه (زلف یار) م (که) زراف (آججا) ایدم (هزار) بیک (نافه) مشکین (م) با) لامل (بزم) بزم (جو) آرپه (معنای اشارتی) ای عاشق بوندیر امور ماسواد اولان عقل تماشا عطرینی و آثار مقتضیاتی محبوبک عالم غیبدن کرم ایدلر بیک تجلیات صفایه سنه و نقیضات خبیثه سته صافه و دکنجه زراف اول دماغ جانی معطر قلبی ریج رحمانک لطافتی عندند صد هزار نافه مشک بزم آرپه قدر قدری بوقدر

﴿ تخم وفا مهر در این کهنه کشتزار * آنکه شود عیان که رسد موسم درو ﴾

وفا و مهر شخصی بو اسکی مز رعه اول وقت عیان او اور که حصاد وقتی ایدد

﴿ فی ﴾

﴿ ۱۱۷ ﴾

اول وقت ظاهر اولور که موسم در و اوله یعنی تخم وقتی ایدد حاصلی قنغی عاشقده مهر و محبت و ارادوی اولوقت ظاهرا و اولور که موسم وصال جانان ایدد نه کیم بو بند پیور * بیت کیمه کیم عشقک نشانی واردد * عاقبت مشوقه آتی ابر کور *

(مفردات) (نجم) م (دفا) م (مهر) محبت (دران کهنه) بواسطه (کنت زار) اکین ری (آنکه) اول وقت (شود) واور (عیان) ظاهر (رسد) ایشه (موسم درو) بجمه و حصاد وقتی (معنی اشارتی) (الدنیا من رعدا آخره) خبری سر نجه بواسطی دینا من رعدا منته و قاصد محبت تخمی و خبری حاصلات اول وقت ظاهر و عیان او اور که آخرت عالیه (ومن بعمل مثقال ذره خیرا به) آیت کریمه سی سر نجه اولان حصاد وقتند دنیاه ایشله بک عبادات و طاعت و عشق و محبت سبب نجات و مقبول عند الله او اور سه در والا دینا کجه به و طاعتی و عبادتی سی یوقدر

ساقی پیار باده که رمزی بگویم * از سر اختر کهن و سیر ماه نوچ

ای ساقی شراب کتور که سکا بر رمزی دیم اسکی باندک سرندن و ماه نوک سرندن (مفردات) (ساقی) م (پیار) کتور (باده) شراب (رمزی) بر اشارت و بر سر (بگویم) دیم (ت) سکا (از) من (سر) م (ختر) باندک (کهن) اسکی (سیر) م (ما) آ (نو) بکی (معنی اشارتی) ای ساقی باعث انکشاف اولان عشق الهی شرابی کتور تا که سکا همت یوزند (یا ان آدم خلقت الاشیاء لاجلک و خلقت لاجلی) حدیث قدسی سر نجه صوری و معنوی سما و نجومک و ماه و شموسک دور و حرکاتک بلکه ذرات عالم خلقتی اسرارندن و اکرم مخلوقا تندن اولان انسان الله ایچون و خلقت اشیا انسان ایچون اولنک حکمتندن بر رمزی و بر سر ار بیان ایدیم که انسانی دنیا حضرت الهک غریب بدن قطع نظر ایدمل

شکل هلال هر سمره میدهد نشان * از افسر سیامک و ترک کلاه زوچ

هلال شکلی هر آیت باشد نشان و رسیا مسکک تاجندن و نوک کلاهی ترکندن (مفردات) (شکل هلال) م (هر سمره) هر آیت باشد (میدهد) و ر (نشان) م (از) من (افسر) تاج (سیامک) بر پادشاه اسیر (ترک) م (کلاه) م (زو) بند بر پادشاهک اسیر (معنی اشارتی) جبه رمزی بدن به ضعیفی بود که دور قریله هر آیت بدر اولد قد نصکره کند و به محاق و ضعف و هلاک واقع اولوب و هر آیت ابتدا سنده ضعیف و نحیف کور کسی دنیا سلطنت و سلطنت صاحبی سیامک و زور و یونلرک امشال صد هزار عظیم پادشاهلرک کند و له بوفانی دنیا و فانی بقیه عاقبت کند و لری و مغرور اولد لری سلطنتلری محو و هلاک اولقله بر کفن ایله صفر اید صد هزار ندامت و خسرت الله کتور شد اشارتدر

حافظ جناب پیرمغان مامن و فاست * درس حدیث عشق از خون و زوشوی

ای حافظ مرشدک جنابی و فاما سیدر عشق حدیثک درسی ایدن اوقو و ایدن استماع ایله (مفردات) (حافظ) م (جناب) اوچوره سی (پیرمغان) مرشد (مامن) محل ایت (وفا) م (است) در (درس) م (حدیث عشق) م (ازو) ایدن (خون) اوقو (زو) ایدن (شو) ایت (معنی اشارتی) ای حافظ وارث محمدی اولوب

دینا

دنیا و مافیها به میل و رغبت ایلان پیرمغانی در کاهی و مجلس دل آگاهی وفا و امانت مقابدر همان انک کی اهل حق حضورند حاضر اولوب عشق و معرفت الله کلامی ایدن اوقو و ایدن استماع ایله که اهل اللهک کلامی جمله واردات الهیه ایله در و آخرت سعادت ایلر تبعیتدر

حرف الهیه

ای که با سلسله زلف دراز آمده * فرصت باده که دیوانه نواز آمده

ای کجه که زنجیره بکر دراز زافله کشسن سکا فرصت اولوب نکه دیوانه بی اصلاح ایدیمی کشسن (مفردات) (ای که) ای کجه که (یا) سلسله (سلسله) زنجیر (زلف) م (دراز) اوزن (آمد) کشسن (همزه) خطایه (فرصت) م (ت) سکا (یاد) و اسون (دیوانه نواز) دیوانه اوخشایمی (آمد) کشسن (معنی اشارتی) ای خلیفه الله فی الاصل اولوب قوت و قدرت الهیه ایله بوعاله مؤید من عند الله کشسن سکا فرصت و قوت زیاده اولسون که بو دعوت آباد اولان راه عشق عقیقتدر سودای جنون عشقه خورده واقع اولسون ایچون دیوانه و مغلوب عشق اولانلرک اصلاح و ارشاد لری ایچون کشسن

ساعتی ناز مفرمای و بگردان عادت * چو پیرسیدن ارباب نیاز آمده

بر ساعت ناز ایله عادتکسی ترک ایله چو نکه ارباب نیازی صورقه کشسن (مفردات) (ساعت) م (یا) وحدتیه (ناز) م (مفرمای) پیورمه (بگردان) دوتدر (عادت) م (چون) چو نکه (یا) سلسله (پیرسیدن) سون ایت (ارباب نیاز) م (آمده) کشسن (معنی اشارتی) (قلوب الاحرار بین العیالی و الاستیار) حکم نجه هر نه قدر وقت لی مع الهیه انوار نیجات انهدده استفراغه اید که بر ساعت صحو پیوروب بر نجه رده زلف احکام الله و ارشاد و انباء ایچون ضرورت پیور سز چو نکه وراثت نبوت ایله و نایدات خدا ایله ارباب نیازی صورقه و راه حقه ارشاده کشسن

پیش لای تو بزم چه بصلح و چه ببحث * که بهر حال برانده ناز آمده

سک قدک او کده اوله م نه صلحه و نه بحثک ز بر هر حاله نازه رایشی کشسن (مفردات) (پیش) اولک (بالا) قد (تو) سن (میرم) اوله م (چه) بصلح (صلح) نه (چه) نه (یا) سلسله (بحث) م (که) ز بر (بهر حال) م (برانده) رایشی (ناز) م (آمده) کشسن (معنی اشارتی) ای حیات جاودان بخش ایدیمی مرشد سک حضور کده کالیت بین بدی انفسال اولوب اراده می سک اراده کنن محو ایدیم نه صلحه قد ریم وار و به چکه قدریم وار زیرا جیع حاله سکا ناز و بر نیازی رایشی کلندر هر نه قدر ناز و استغنا ایله جسا ایدر سک سندن فراغت یوقدر

آب و آتش بهم آمیخته از لب اهل * چشم بدور که خوش شمع باز آمده

فرمزی بکرن آب و آتش بری برینه قرشدر مشن چشم بدور اولسون که لطیف

(ای که با سلسله زلف دراز آمده * فرصت باده که دیوانه نواز آمده) ای حرف ندا منادی محذوف نه کیم مرارا بیان اولمشدر که حرف بیان سلسله زلف دراز بیابله در که حرف تعلیل دیوانه نواز وصف ترکیبدر نواز بدندن او خشی معنای رعبت و تهدید دن عبارتدر * محصول بیت * ای شول جان که دیوانه نواز کش سن یعنی سلسله زلف دراز ایله کتک کوکلی اگا بدایات مراددر بو خود اگا رعایت و تعظیمدر بعدی بو ابیاتی * ایشا که فرصت اولسون که معقول مصلحتدر (ساعتی ناز مفرمای و بگردان عادت * چون پیرسیدن ارباب نیاز آمده) ساعتی با حرف وحدت * محصول بیت * بر ساعت ناز چو رعب عادتکی دوتدر یعنی تعبیر ایله چو نکه ارباب نیازی خاطر بی صورقه کش سن یعنی ارباب نیازی بر سندن کلنجهر رفتی و اطلاله کل که آسوده حال ایدله قهر و غضبه کله که بحر و خاطر ایدله دیکدر (پیش بالای تو نازم چه بصلح و چه ببحث * که بهر حال برانده ناز آمده) نازم فعل مضارع متکلم و حده قربان اوله م دیکدر چه بصلح و چه ببحث بو عبارت در روز مره لر تندر حالت صلحه و جنگه دیکدر که حرف تعلیل برانده ناز اسم فاعلک معنای اضافه افشدر نازک برایشی یعنی نازه لایق و مناسب معنایه * محصول بیت * سک قدک او کده قربان اوله م حالت صلحه و جنگه یعنی حالت رضا و محظظه سک فاشکه ددا اوله م ز بر هر حاله یعنی صلح و جنگه نازه بر اشق و یا شق کش سن حاصلی رضا و محظظه ناز سکا لا قدر دیکدر (آب و آتش بهم آمیخته از لب اهل * چشم بدور که خوش شمع باز آمده) بهم آمیخته قرشدر مشن سندن دیکدر

(محصول بیت) لب لعلکن آب و آتش امر کوزا ایراغ اولسون که خوش حقه باز و عیار واقع اولمش سن خواجه اب طشره سنی آبه و ایچرینی تشبه پیورمش آمده لفظند واقع اولان همزی ضیمر خطاب دین منو و عجب زواید کوایش که قابل خطاب دکل

(ساقی پیار باده که رمزی بگویم * از سر اختر کهن و سیر ماه نو)

هر اد قدر و ماه نون هلال * محصول بیت * ای ساقی باده کتور که سکا بر رمزی دیم اسکی آیت سرندن و ماه نوک سرندن یعنی آیت کاه هلال و کاه بدر و کاه محاق اولد بک سرندن سنی اگاه ایدیم حاصلی سلسله سیر ماه نون احوال و احساکا سندن سنی خبر دار ایله م (شکل هلال هر سمره میدهد نشان * از افسر سیامک و ترک کلاه زو)

ای ساقی شراب کتور که سکا بر رمزی دیم اسکی باندک سرندن و ماه نوک سرندن (مفردات) (ساقی) م (پیار) کتور (باده) شراب (رمزی) بر اشارت و بر سر (بگویم) دیم (ت) سکا (از) من (سر) م (ختر) باندک (کهن) اسکی (سیر) م (ما) آ (نو) بکی (معنی اشارتی) ای ساقی باعث انکشاف اولان عشق الهی شرابی کتور تا که سکا همت یوزند (یا ان آدم خلقت الاشیاء لاجلک و خلقت لاجلی) حدیث قدسی سر نجه صوری و معنوی سما و نجومک و ماه و شموسک دور و حرکاتک بلکه ذرات عالم خلقتی اسرارندن و اکرم مخلوقا تندن اولان انسان الله ایچون و خلقت اشیا انسان ایچون اولنک حکمتندن بر رمزی و بر سر ار بیان ایدیم که انسانی دنیا حضرت الهک غریب بدن قطع نظر ایدمل

شکل هلال هر سمره میدهد نشان * از افسر سیامک و ترک کلاه زوچ

هلال شکلی هر آیت باشد نشان و رسیا مسکک تاجندن و نوک کلاهی ترکندن (مفردات) (شکل هلال) م (هر سمره) هر آیت باشد (میدهد) و ر (نشان) م (از) من (افسر) تاج (سیامک) بر پادشاه اسیر (ترک) م (کلاه) م (زو) بند بر پادشاهک اسیر (معنی اشارتی) جبه رمزی بدن به ضعیفی بود که دور قریله هر آیت بدر اولد قد نصکره کند و به محاق و ضعف و هلاک واقع اولوب و هر آیت ابتدا سنده ضعیف و نحیف کور کسی دنیا سلطنت و سلطنت صاحبی سیامک و زور و یونلرک امشال صد هزار عظیم پادشاهلرک کند و له بوفانی دنیا و فانی بقیه عاقبت کند و لری و مغرور اولد لری سلطنتلری محو و هلاک اولقله بر کفن ایله صفر اید صد هزار ندامت و خسرت الله کتور شد اشارتدر

حافظ جناب پیرمغان مامن و فاست * درس حدیث عشق از خون و زوشوی

ای حافظ مرشدک جنابی و فاما سیدر عشق حدیثک درسی ایدن اوقو و ایدن استماع ایله (مفردات) (حافظ) م (جناب) اوچوره سی (پیرمغان) مرشد (مامن) محل ایت (وفا) م (است) در (درس) م (حدیث عشق) م (ازو) ایدن (خون) اوقو (زو) ایدن (شو) ایت (معنی اشارتی) ای حافظ وارث محمدی اولوب

(آفرین بدل نرم تو که از بهر ثواب کشته غزه خود را بخار آمده) دل نرم تو بیایه ولامید در که حرف تعالیل از بهر ثواب مصراع ثانی به مرهوند ر کشته غزه اسم مفعول قائم مقام فاعله اضافه خبر و همزه اضافت ایچون کشتد رخوده اضافه لا مییدر بخاز یا حرف صله

● محصول بیت ● آفرین سنگ ملایم کو کاکه ککه ثواب ایچون کندی غزیه مفعولیک نماز به کلس سن یعنی تحسین سنگ مرحتلی کو کاکه که ثواب قصد ایچون استسکاف ایچوب شمشیر غزه که کشتد سنگ نمازینی ادایایک ایچون کلس سن (زهد من باتوجه سنجید که پیغمای دام ● مست و آشفته بخلو تکه راز آمده) زهد من لایه با حرف صله سنجیده وزن و قیوت کتور که حرف تعالیل پیغای دلم با حرف سبب و اضافه صدرک مفعول در و مصراع ثانی به مرهوند آشفته قرش وورش بخلو تکه راز با حرف صله و اضافت پاییه در ● محصول بیت ●

بم زهدم سکا نه وزن و قیوت کتور یعنی بم زهدم سنگ قنکده نه وجودی وار زیرا او کلام یغما ایچون مست و بر نشان راز خلو تکه نه کلس سن یعنی عشا قله اسرار عشق آفت و کو ایاد بکمر خلو تکه و کلام یغما ایچون کلس سن پس بم زهدم سکا نه کار ایدر حاصلی زهدمه التفات ایلیوب کو کلی یغما رسن الیه مصراع اولک مناسبتی بم زهدم سکا نیجه مقابل او لور که کو کلام یغما سنه کلس سن دین هند یات الیه معنای یعنی یغما لمش (کفت حافظ د کرت خر قه شراب آلودست ● مکر از مذهب این طائفه باز آمده) شراب آلود وصف ترکیب در مکر بونده گانه معنای در باز آمده رجوع ایلیش سن دیکدر ● محصول بیت ●

جنانان دیکدر که ای حافظ به خر قه که شراب آلودد یعنی شراب به بولش قدر کاه صوفی مذهبیدن رجوع ایلیش سن یعنی ذراق صوفی مذهبیدن عدول ادوب و ندر طریقه سلوک انلیش سن

حقه باز کلسن (مفردات) (آب) (صو) (آتش) م (بهم) ری رینه (آمیخته) قر شمش (عمره) خطایه (از) من (لب) طوداق (دل) قرمز (چشم بد) کو تو نام (دور) ایراق اولون (خوش) م (شبهه) باز حقه باز (آمده) کلسن (معنی اشارتی) بزم خام احوالز بخته اولوق ایچون کوزایشی و عشق آتشی لازم اولفله کاهی جال و کاهی جلال الیه و راه پرده دن لاسر غیله بزمیان بیورد فلهی عین ارشاد و کرم لایه در هم ن سنگ وجود معبود دکن چشم بد دور اولونکه برامایف طیب الاهی کاشف استار معنویسن

● آفرین بدل نرم تو که از بهر ثواب کشته غزه خود را بخار آمده ● آفرین سنگ ملایم قلبه که ثواب ایچون کلسن کلسن کلسن (مفردات) (آفرین) تحسین (بر) علی (دل) کوکل (نرم) و مشق (نو) سن (از) من (بهر) ایچون (ثواب) م (کشته) اولش (غزه) کوزاویسی (خود را) کشتد (نماز) نماز به (آمده) کلسن (معنای اشارتی) آفرین و تحسین سنگ شفیق و رحیم قلبه که خالص اوجه الله اجر و ثواب ایچون ریاضات و مجاهدات الیه و نظر و همتگاه کلسن نفسی میت و روحی حی اولش مرید کاک نماز به کلسن و تواضع بیورب و راج در کاه خدا به سرو چرخ و نصرت ایلا کاه بزم روان پاکله در کاه حقد و غمزه و اعلاهی علینه صعود منزه باعث اولش سن

● زهد من باتوجه سنجید که پیغمای دلم ● مست و آشفته بخلو تکه راز آمده ● بم زهدم سکا نیجه مقابل او لور که کو کلام یغما ایچون مست و آشفته کلسن (مفردات) (زهد) م (من) بن (باتو) سکا (چه سنجید) نه بوجاق و نه مقابله ایدر (با) لایه لایه (یغما) م (دلم) کو کلام (مست) م (آشفته) معبر (با) لایه لایه (خلوت که) خلوت ری (راز) سر (آمده) کلسن (معنای اشارتی) بم زهد و ورعی ذوق سنگ بزم بخش واحد سن ایلا دیکر عشق پر ذوق روحانیه نیجه مقابل و برابر اولور که (جذب من جذبات الرحمن توازی عمل انشاقین) در خصوصه اسرار لدی خلو تکه ای اولان (لی مع الله) یافته مست و مستقیم قی انوار الاهی اولدیکر حالد کو کلام اوین یغما ایلیوب احتیاج و ارادهی سنگ نظر عنایتک بحواله ایدر

● کفت حافظ د کرت خر قه شراب آلودست ● مکر از مذهب این طائفه باز آمده ● دیدی حافظ به سنگ خر قه شراب بولش قدر واریه بوطافه نک مذ هبیدن رجوع ایلیش سن (مفردات) (کفت) دیدی (حافظ) م (دکر) به (ت) سنگ (خر قه) م (شراب) م (آلود) بولش (است) در (مکر) م (از) من (مذهب) م (این) بو (طائفه) م (باز) کیر و (آمده) کلسن (معنای اشارتی) اول پیرشاد و صاحب ارشاد بیوردیکه ای حافظ به خر قه وجود در عشق الاهی الیه آلوده و خرابایک الیه مزین و مستغرق اولشدر مکر سکا حون الاهی یثوب مذهب رندان خیر دار اولفله بو صورت پرشدر طائفه سی مذ هبیدن

● رجوع ● بیت ●

● از خون دل نوشتم نزدیک بارنامه ● اتی رأیت دهر من هجرک القیامه ● خون دلدن دوستک فتنه نامه یازدم تحقیق بن سک فراقکدن دهری قیامت کوردم (مفردات) (از) من (خون دل) کوکل قانی (نوشتم) یازدم (نزدیک) عند (بارنامه) م (اتی) تحقیق بن (رأیت) کوردم (دهر) زمانی (من هجرک) سنگ فراقکدن (قیامه) م (معنای اشارتی) جگر من خون و حالم آتش عشقه دکر کون اولورق اول محبوب حقیقک در کاه عزتیه صد هزار تضرع و نیاز الیه متوجه اولوب دیدم و لایه ایلا دیکه ای محبوب سن عالم السر و الحقیق سن تحقیق بن سنگ الوار ذاک فراقکدن زمانهی دهشت قیامت کور دیکه دنیا باشه زندان اولشدر

● دارم من از فراق در دیده صد علامت ● لیست دموع عینی هذا للعلامه ● بن سنگ فراقکدن چشمده بوز علامت طونارم بزم علامت همان بو کوزلر عز باشری دکلدر (مفردات) (دارم) طونارم (من) بن (از) من (فراق) م (ت) سنگ (در دیده) کوزده (مند) بوز (علامت) م (لیست) دکلدر (دموع عینی) بنم کوزم باشری (هذا) اشده شو (لنا) بزم ایچون (علامه) م (معنای اشارتی) ای محبوب سنگ فراقکدن و آرزوی جالکدن بو تک و مرسل و بی صغیر بوب دهشت آباد اولان وادی عشقه قلیا و اباده ظاهره و دیده باطنده آه پرده ورت زرد و آل و صاری و یاض و خون آلود جکر فاندن جریان ایدن باشر و درونده اشتعال ایدن آتشر بونک امثال نیجه بوز علامت طونارم بزم عشق و در دیکر وجودنه علامت همان بو کوزلر بزمی دکلدر

● هر چند که آزمودم از وی نبود سودم ● من جرب الجرب حلت به الندامه ● هر نه قدر که صنادم اندن بکافانه اولدی شول کیسه که تجربه اولنشی تجربه ایده اکاندامت حاول الیر (مفردات) (هر چند) هر قدر (آزودم) صنادم (از وی) اندن (نمود) اولدی (سودم) فائده م (من) شول کیسه (جرب) تجربه ایلایدی (الجرب) تجربه اولنشی (حلت) حاول الیر (به) اکا (الندامه) بشی ثانی (معنای اشارتی) چونکه عشق صادق درد و محن و لال الیه تو ایدر عجب ایدر و بلاسن عشق و اهل عشق و ارمیکه دیو چوق ارازم و تجربه ایدم اندن بکافانه اولدی و بلاسن عشق بولندی شول کیسه که تجربه اولنشی تجربه ایده اکاندامت اریشور

● پرسیدم از طبیبی از حال دوست کفتا ● فی قریبها عذاب فی بعده السلامه ● بر طبیبدن دوستک حالندن صوردم دیدی اک قریبده عذاب واردر انک بهنده سلامت واردر (مفردات) (پرسیدم) صوردم (از) من (طیب) م (با) وحدتیه (از) من (حال دوست) م (کفتا) دیدی (فی قریبها) انک یقیناً عذاب (عذاب) م (فی بعده) سلامه

● فی ● بیت ● معلوم اولسه تا کانسبت قال و قیل او ایلی ویرا عذایه اضافت فاسد در (هر چند که آزمودم از وی نبود سودم ● من جرب الجرب حلت به الندامه) از وی خبری جاناته راجعدر حلت فعل ماضی مفر مؤنث غایبه حلول ایلی یعنی نزول ایلی حاصلی فوندی دیکدر به خبری منه راجعدر جار مع الجبرور حلت متعلق مفعول به غیر صریحیدر ● محصول بیت ● هر نه قدر که صنادم (ایسه اول جاناتدن بکافانه) اولدی زیرا بر کیسه که تجربه اولنشی تجربه ایده اول کیسه به شیطانی فونلر یعنی شیطانی اولور حاصلی جاناتک و قادار اولدی یعنی یلا دیکر نصیره تکرار تجربه ندامت و بر علی کل حال بر کیسه بر کیسه فی و یارنه فی بر کره ؟

(وله ایضا) (از خون دل نوشتم نزدیک بارنامه) اتی رأیت دهر من هجرک القیامه (خون دل لایمیه یورک قانی نزدیک نونک قحله بونده قیت معنای در عریده عند کی کافسزده لقتدر نزد دیرل نزدیک بار لایمیه نامه تو شنگ مفعول صریحی و از خون غریب صریحی و نزدیک مفعول قهی اتی ان کسر همزه الیه حرف در حروف مشبهه بالفضلین و یا غیر متکلم وحده محلا منصوب اسم ان و رأیت مایه دیله محلا مفعول وقوع خبران قیلدر اتصال قلوبدن ایکی مفعوله تعدیه ایدر بونده مفعول اول دهرادر و ایکجیمی قیامه در و من هجرک مفعول غیر صریحی ● محصول بیت ● خون دلدن یارک حضور بشه برنامه یازدم به سی یار یورک قانیله بر مکتوب یازدم اول مکتوب مصراع ثانیک مضیونیدر که ای جانات تحقیق سنگ هجر انکدن عالی قیامت کوردم یعنی عالم بکاسنسز قیامت کورندی حاصلی هجراتک بنی هلاک ایلیدی دیکدر (دارم من از فراق در دیده صد علامت ● لیست دموع عینی هذا للعلامه) دارم من بهر وار دیکدر لیست لامک و سنگ قحدر الیه فاعل ان افعال ناقصه دن دموع لفظاً مرفوع اسمی جمع ده مدر کوز باشری دیکدر عینی نقد بر ابحرور اضافه و با صبر متکلم وحده هذا اسم اشارتدر دموع و معنای جهشتدن لغتدر لیکن قیاس هذابیذی زیر ادوع جعدر عینه اشارتده و محذور وار زیر انانیت مشوبدر هذاد نصکره رافظ تقدیر ایلاک کرک که معنایه هم اوله لاجار مع الجبرور مقدم خبر الیلامه مؤخر مبتدا تقدیرا مرفوع جمله اسمیه محلا منصوب خبر لیستدر ● محصول بیت ● بویسته مذکور مکتوبك مضیونیدر خواجه بیورر که سنگ فراقکدن ای جانات دیدده بوز علامت عشق و ارمهمان کوز باشری علامت عشق دکلدر بزمه حاصلی بزمه همان اشک چشم دکلدر علامت عشق بلکه دیدده اندن خبری بوز علامت دخی وار در مثلاً خون دیده و خواب دیده و بوناردن خبری نیجه علامت دخی وار ● محصول بیت ● یاردر بزم کوزمده انک فراقکدن بوز علامت دکلدر بو کوز مک یاشلری بکا علامت بویه تقریر ایلین و بن انک فراقکدن کوزده بوز علامت طونارم دین عز زباده معلق سونلشدر که معنای اکثرتیه سنده عینی اصلده عین ایدی اضافه تون صاقط اولشدر دین فاضل عجایبه اضافه ایدر که

تجرب به نصرتک نمیرد به اینه لایق تانی کتور بومصرع اصلده ضرب مثلدر بجز بک باستی اسکان ایلک الله موزون ادوب مصرع نای ایش (برسیدم از طبیی احوال دوست کفتا) فی قریها عذاب فی بعدها السلامه) طیبی با حرف وحدت قریها ویدهاده اولان ضمیمه مؤث دسته راجده مشوقه اعتبار به محمول بیت دوستک احوال واطوار بی بر طبعیدن صوردم یعنی دوست ایله اختلاط و امتزاج نه وجهه اولق کرک جواب وریکه قریه عذاب بعدنده سلامت و عفت وارینی معشوقه قریب اولقده افکار و اضدادور قیاس اجه سی وارا مایید اولیجی سنکله کیمدن کاری بوقدر دوستدن بونده مراد نفس اولق روشندردن دوستی بی ایش (بار صبا

۴۷۰

انک اراققه (سلامه) م قریها ویدهاده ضمیمه ذات محبوبه راجده (منای اشارتی) بر طیب الهی بدن محبوب حقیقتک جائیدن و مظهر بیت اتوار ذیبه سندن صوردم اول طیب شفیق بیوردیکه (اود توت امله لاحتیقت) کلامی سر نجه انت قریه درد وحن وبلاره کفر تریبت آتشی واردر و انک بعدنده سلامت واردر لکن اهل بلانک درجه سه اهل سلامت نیجه بیک یار زهد و صلاحه سعی ایلک ایله واصل اوله من و انک مرتبه عالیه برین بوله من

باد صبا زماهم تا که نقاب برداشت کاشم فی الضحاه طلع من النمامه

باد صبا نا کا، بنم ماهم دن نقابی رفع یادی آفتاب کی که قیافه شعله سحابدن طلوع ایلر (مفردات) (باد صبا) م (زماهم) بنم ماهم دن (ناکا) کسریز (نقاب) بوزی برده من (ر) یوقارو (داشت) طوعدی (کاشم) کوش کی (فی الضحاه) فوشقه (طلع) طوغر (من النمامه) بولون (منای اشارتی) بحمد الله فیض و توفیق الهی نا کا، بنم محبوب و مطاوع اولان اتوار جل الهی بدن نقابی و سجای رفع ایلدی وقت ضحاه او کندن محاک رفقه طووع ایدوب ترقی اوزره نو دنیا علسه ضیا ورن آفتاب کی ایوار لایزال و نور ضمیمه عجمدی ظهور ایلوب اقلیم وجودی پر نور و منور ایلدی

نغم ملامت آرد کرد کون کردم والله مارا بجا بلا ملاسه

دیدم ملامت کتور اگر سنک محله اطرافه طولام محبوب دیدی والله بزملا متسر محبت کورمک (مفردات) (کفتم) دیدم (ملا مت) م (آرد) کتور (کر) اگر (کرد کون) سنک محله اطرافه (کردم) طولام (والله) قسم (مارا بجا) بزملا مت (جا) محبتی (بلا ملاسه) ملا متسر (منای اشارتی) دیدم بی محبوب سنک قریبت معنویه کاهله و مظهر بیت اتوار قدسیدک ملک وجودی خراب ایدوبی ایچون بی ذوق و بی مغز اولان اهل صورتلردن بکاملات کتور که (الفقر واد الوجه فی الدارین) خبری سر نجه بالکایه فانی فی الله اولوب صبحی ایچون ظهرا و باطنانیا و آخرت موجود اولوب عدم اصلیه به رجوع ایدوب فقر حقیقه (اذاتم فقر فو الله) حدیث شریف سر نجه ظاهر بیز اولان حالات اهل الهیه کال نجه لردن اوم و ملامته اقدام ایللردن محبوب دخی کرمدن دیدیکه ذات پاکه قسم ایدر که بزملا متسر محبت و معرفت ایجاد ایلد که جائیدن کچمین جائه واصل اولمشدر

حافظ چرطاب آمد جای بجان شیرین حتی بذوق منه کاسا من الکرامه

حافظ جان شیرینی ورسکه بجای طاب کادی حتی اول جامدن کرامتدین رکاسه طبعه لافه (مفردات) (حافظ) م (جو) چونکه (طاب) م (آمد) کادی (جای) رفدح (یا) لاملایسه (جان) م (شیرین) طابو (حتی) تا که (بذوق) منه کاسا (اندن) رکاسه طابقفه (من الکرامه) کرامتدن (منای اشارتی) حافظ طابلی جائی وروب اول جامدن لذیذ اولان شراب عشق و معرفه الله سندن

برجام

فعل مضارع اجوفی کاسا مفعول صریحی منه جار مع الجر و غیر صریحی من الکرامه کاسا لافظک صفتی کرامت ایلکدر منخا وده ده مستعمل زخت مقابلی محمول بیت چونکه حافظ طاب عشق کادی یعنی چونکه محبتک طاب لدر جان شیرین ایچون اکبرجام اعطایله تا کیم اعطایله بک جامدن کرامتدن رکاس طاب یعنی نوش ایله یعنی سزک جام کرامتدن رکاس نوش ایله مجموع بیتک معنائی حافظ چون طاب لدر بر قدح جان شیرین حتی طاب اندن بر چنانی کرامت دین هرگز مستقیم طاد المامش

۴۷۱

برجام آلفه طالب کادی حتی اول جامدن کرامتدن و امرار معرفه الله کاسه سندن بر شراب معنوی طاده ولذت روحانی کسب ایلد

وله ایضا

ازمن جدامشو که توام نور دیده آرام جان و مونس قلب رمیده

بدن جدا اوله زراسن بنم کوز بک نور بسن جائک آرامی وریده قلبک مونسین (مفردات) (ازمن) بسن (جدا) آری (مشو) اوله (که) زرا (تو) سن (م) بنم (نور) م (دیده) کوز (همزه) خطایه (آرام) راحت (جان) م (مونس) م (قلب) م (رمیده) اورکش (منای اشارتی) ای (نحن) اقرب الیه من جبل الورد (پوران) محبوب حقیقی بدن بر نفس نظر رحمتی جدا اقله زراسن بنم بصیرت قلبه نور تجلی بخش ایدیمین و بجایک رحنی و پریشان قلبت مونسین

از چشم زخم خلق مبادت کز نذا ناک در دلیری بغایت خوبی رسیده

خدا شک ضرر او چشمدن سکا ضرر اولسون زیرا که دلبر لکده خوبا فکرها بنه ایشمنس (مفردات) (از) من (چشم) کوز (زخم) ضرر (خاق) م (مباد) اولسون (ترا) سکا (کرند) ضرر (از ناک) اندنکه (در دلیری) محبوبا فده (بغایت) نهایت (خوبی) کوز ناک (رسیده) ایشمنس (منای اشارتی) سنک بزملا متسر که اعطایله بک احد انکه خلقت ضرر او اولان اصابت عیندن بر ضرر اولسون زیرا ایی نظیر اولان محبوب سنک محبوبا فک و کرم واحسانک فها بزملا متسر که ایشمنس

از دامن تودست ندانده عاشقان پیراهن صبوری ایشان دریده

عاشق سنک داسک ن ال چکرل انلرک صبوری پیراهنی بر تشن (مفردات) (از) من (دامن) ناک (تو) سن (دست) ال (ندانند) طسو تمرز (عاشقان) م (پیراهن) کوماک (صبوری) زیاده صابر لک (ایشان) نلر (دریده) بر تشن (منای اشارتی) عاشق سنک بخون و حیران و رسوا و سرگردان قلبی عشقه کلک سخن و بلا و درد و ایشلاردن ایچون سنک عشقه کسن ال چکرل و فرقت ایلرل زراسن عشقت انلرک صبوری پیراهنی بر تشن انلری بلا اختیار پرده عیندن طشره چیهاره شد

دل بدمدار هان که رسی هم روز وصل شها چوز هر فرقت جانان چشیده

قلبی به حضور طومعه آکا، اوله که هم وصال کونه ابریشور سن کیمه ل چونکه جانانک فرقی زهرنی طبعشمن (مفردات) (دل) کورکل (بد) فیج (مدار) طومعه (هان) آکا، اول (رسی) ابریشور سن (بروز وصل) وصال کونه (شها) کیمدر (چو) چونکه (زهر) م (فرقت) م (جانان) م (چشیده) طبعشمن (منای اشارتی) ان الله لا یضیع اجر المحسنین آیت کریمه صریح سر نجه (واجرکم) یخدر تبکم (خبری) سر نجه اگر الله ایچون جان و بر سک سکا جان و برل اگر نان و بر سک سکا جان و برل ای عاشق صادق سن قلبی به حضور طومعه آکا، اول و حسن

وله ایضا (ازمن جدامشو که توام

نور دیده آرام جان و مونس قلب رمیده) که حرف تعابیل آرام جان لایمه رمیده اورکش محمول بیت ای جانان

بدن جدا اوله که سن نور دیده مسن جائک آرام و حضوری و ورکش کوز کلک مونسین سن حاصلی بدن آریله که بکار باده لازم سن کیمه لری بولدی اما قیاس آری نور دیده به ضعف ایلک ایدی فاعل (از چشم زخم خلق مبادت کز نذا ناک در دلیری بغایت خوبی رسیده) چشم زخم خاق لایسه لدر

کوزد کیمه چشم زخم دیر لمبادت نامناده کزنده مقید در دلیری و خوبی

بازی مصدر یله در بینه بت خوبی با حرفی

صله واضافت لایمه در قافیه واقع اولان همزه حرف تول و با صبر خطا بدر محمول بیت خلقت برامن کوزندن سکا ضرر اولسون یعنی سکا برامن کوزد کسون انکیمون که دایم لکده نهایت خوبا فده ایشمنس سن حاصلی غایتله کوزلن الله تعالی سنی برامن

کوزدن صقلسون (از دامن تودست

ندارند عاشقان پیراهن صبوری ایشان دریده) دست ندارند ال طو تمرز یعنی

ال چکرل پیراهن صبوری ایشان بیایه و لایمه در صبوری باسی حرف مصدر

محصول بیت عاشق سنک انکیمون

ال چکرل زرا انلرک صابر ان کومایکینی رشم سن یعنی عاشق عشق و محبتله

بی صبر و قرار ایشمنس سن سنی ترک ایلرل (دل بدمدار هان که رسی هم بروز وصل

شها چوز هر فرقت جانان چشیده) هان بولک کبی برلده ادات ذبیله در که

حرف تعابیل بروز وصل با حرف صله واضافت لایمه در زهر فرقت جانان

بیایه و لایمه در چشیده طامش سن محمول بیت آکا، اول کولکی

مضطرب طومعه زرا روز وصله ابریشور سن چونکه کیمه ل زهر فرقت جانان طامش سن یعنی فراقه صبر ایدن

ایر وصاله که بیمار اولانه بیمار ایلر

(مستم مکن ز عشق وی ای مفتی زمان * مدد و دارم که تو اورا ندیده) * محصول بیت * ای مفتی زمان
بنی اول جانانک عشق و محبتن منع ایله یعنی اول جانانک عشق ترک ایله بدیه پس هر نه که سو یار سگ سنی معذور طوئارم ز براسن اول
جانانی کورم ش سن بوخه کور سک

﴿ ۱۷۲ ﴾

ظن اوزره اولکه وصلت الی الله کونه ابریشورسن چونکه کجیلر محبوب حقیقک
فرقی واشتاقی زهرنی طامشمن و راه عشقه انواع بلالره تحمل اینشمن

﴿ مستم کنی ز عشق وی ای مفتی زمان * معذور دارم که تو اورا ندیده ﴾

ای مفتی زمان بنی الله عشقن منع ایدرسن سنی معذور طوئارم ز براسن آتی
کورم شسن (مفردات) (منعم) بنی منع (کنی) ایدرسن (ز) من (عشق) م (وی)
الک (ای مفتی زمان) م (معذور) م (دارم) طوئارم (ترا) سنی (که) ز بر
(تو) سن (اورا) اتی (ندیده) کورم شسن (معنی اشارتی) ای لذت عشقن
وراه معناده محبوب جاتنندن کلن بلالک لذات روحانیه سندن بی خبر و انجیق ظاهرین
اولان مفتی زمان اول محبوبک موجب حرمان اولوب سبب سعادت دارن اولان
عشقن و مایه شادی ابدی اولان درد و بلا و غمشدن بنی منع ایدرسن لکن بن سنی
معذور طوئارم که (من لم یبق لم یدر) دروسن اول محبوبک لذت عشقن و انوار
نجلی ذاتن کورم شسن

﴿ زین سرزنش که کرد ترا دوست حافظ واریسه ایانک کتدو کلکدن زیاده
بوامدننکه سکا دوست ایلدی ای حافظ واریسه ایانک کتدو کلکدن زیاده
اوزا شسن (مفردات) (زین) بوئدن (سرزنش) باشه اورمقلاتی (کرد) ایلدی
(دوست) م (حافظ) م (الف) ندایه (یش) زیاده (از) من (کایم) م
(خویش) کندنی (مکر) واریسه (یا) ایاتی (کنشده) چکمشسن (معنی
اشارتی) ای حافظ سکاوه اول محبوبک طعن و توبیخ ایلدی واریسه سندن حد
شرعدن خارج برحرکه ناهموار ظاهر اولشدر یاخود ناهرمه اسرار عشق کشف
واقع اولشدر ز بر هر کیه اسرار عشق او کریمیلر اغرنه مهر اوردیلر یاخود بی ادب
اطف خدا دن محرومدر

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ ای از فروغ رویت روشن چراغ دیده * مانند چشم مست جهان ندیده ﴾
ای محبوب سنک بوزک ضیاسندن کوزم ز چراغی روشندر سنک مست چشمک مثلی
جهان خلقک کوزی کورم شدر (مفردات) (ای) حرف نیا متادی محذوف (از)
من (فروغ) ضیا (روی) بوز (ترا) سنک (روشن) م (چراغ) م (دیده)
کوز (مانند) مثل (چشم) کوز (مست) م (ترا) سنک (چشم) کوز (جهان)
م (ندیده) کورم ش (معنی اشارتی) ای محبوب سنک نجلی اتوار ذاتکدن دیده
بصیرت ز چراغی روشن و منوردر (لاندک) که الابصار و هویدرک الابصار) سرنبجه
سنک عالدن مستی اولان ذات بیچونک مثلی جهان خلقک کوزی کورم شدر

﴿ همچون تو نازنینی سرتاپا لطافت * کیتی نشان نداده ایزد نیافریده ﴾

باشدن ایافه اطافت سنک کی بر نازنینی جهان نشان ویرم شدر و خدا خلق ایلشدر

﴿ مفردات ﴾

بر نازنین جهان نشان ویرم ش و خدا خلق ایلش یعنی سبیلین لطیف
و شریف و جودوی نه دنیا کورم ش نه الله برایش

(بر قصد خون عشاق ابرو و چشم مست * کایان کین کشاده کاه آن کان کشیده) قصد خون مصدرک مفعولته اضافت در عشا فیه
اضافت لامیه در چشم مست بیاید * محصول بیت * خون عشا فیه قصد ایچون سنک ابرو کاه چشم مستک یو صواچش یعنی یو صوفور مش
و کاه ابرو ک کان چکمش یعنی عشاق قلیچون هر بریسی برر سبب پیدا ایلش یتده اف و نشرو صنعت اشتقاق رعایت ایلش (تاک)
﴿ ۱۷۳ ﴾

﴿ کورتدل چون مرغ نیم بسمل * از زخم

تیر چرحت در خاک و خون طاییده) تا انتهای غایت ایچون کی فچن دیمکدر
ایکسک او داسی قیغه دک دیمکدر
هر پیدال می کبی کورتدل بیاید مرغ
نیم بسملد یو یله در نیم بسمل یارم یو غزلش
ز براسمل کردن یو غزلش قدر چون
مرغ نیم بسمل مصراع ثانی به مرهونددر

زخم تیر چرخ لامیه ل در شول بای که
کریشی السد قد نصره چنبر کبی ایکی
باشی بر یو جسع اولور اکا چرخ درلر
طییده طلبش دیمکدر * محصول بیت *
نیجه به دک کوکل کیوزی مرغ نیم
بسمل کبی کان ابرو ک زخندن طیراغله
قان ایچنده طلبش اوله یعنی نیجه به دک
آوده خاک و خون اوله مرغ نیم
بسمل کبی نیم کورتدل سنک ابرو ک
تیرندن (از سوز سینه هر دم دودم بسر
برآید * چون عود چند باشم در آتش
آرمیده) دودم مین معناده بسر * مقیدر
بسرمد تقد برنده برآید چقار دیمکدر
عود لغند هر اغاچه دیرلر و هندستان
جانبشندن کلن * جهود اغاج که انکله
نضر ایدر یعنی اسبابی انگاه توتوز دیرلر
اکاده لغند عود دیرلر بونده مراد
یو عوددر آرمیده بونده ثابت و قرار
ایچمی معناده در باشم مقیدر باشم
آرمیدر تقد برنده بیت سابقه * طاییده
باشم مقیدر ایلدینی کبی * محصول بیت *
سوز سینه مدن هر دم باشم توتون چقار
عود کبی نیجه به دک آتشد آرمیده اولم
یعنی نیجه به دک آتشد قرار ایدوب ثابت
قدم اوله یو عود قاری کبی خواجه
فراق جاتندن شکایت ایدر (کرزان
که رام کردد بخت رمیده بامن * هم زان
دهن بر آرم کام دل رمیده) (کرزان

که اگر شویله که دیمکدر رام کردد
رام مطیع و شغافه معناده در کردد کافی عجمتک قحله اداور اوله دیمکدر صبرورت معناده کر دیددن مشتق که اصلند دوتک
معناده در نه که سابقا مفصل ذکر کی کیمشدر بخت رمیده بیاید در بامن با حرف صله برآرم چقار یرم یعنی تحصیل ایدرم
کام دل رمیده لایه و بیاید در کام برآرم مفعول صریحی رمیده اورکش * محصول بیت * اگر شویله که رام اوله بکا رمیده طالع یعنی
طالع بکا بار اولور سعاد دل جاتندن دل رمیده کمر ادینی حاصل ایدرم یعنی وحشی کوکلک مرادینی دهن جاتندن پیدا ایدرم دیمکدر

﴿ از سوز سینه هر دم دودم بسر آید * چون عود چند باشم در آتش آرمیده ﴾
سینه حرارتندن هر دم توتون باشم چقار عود کبی نیجه برآتشد دک کاش اولم (مفردات)
(از) من (موز) حرارت (سینه) کوکس (هر دم) هر نفس (دودم) نیم توتونم (بسر)
باشم (برآید) چقار (معنی اشارتی) ای محبوب فراقن شرعه شرعه اولمش
سینه حرارتندن هر دم توتون باشم چقار سنک و صلتک اشتیاقله عود کبی نیجه برغرم و الم
آتشد قرار ایلیم

﴿ کرآنکه رام کردد بخت رمیده بامن * هم زان دهسان برآرم کام دل رمیده ﴾

اکر آنکه اورکش بخت بکارام اوله رمیده کوکلک مرادینی هم اول دهاندن

﴿ فی ﴾

﴿ ۱۱۹ ﴾

رام مطیع و شغافه معناده در کردد کافی عجمتک قحله اداور اوله دیمکدر صبرورت معناده کر دیددن مشتق که اصلند دوتک
معناده در نه که سابقا مفصل ذکر کی کیمشدر بخت رمیده بیاید در بامن با حرف صله برآرم چقار یرم یعنی تحصیل ایدرم
کام دل رمیده لایه و بیاید در کام برآرم مفعول صریحی رمیده اورکش * محصول بیت * اگر شویله که رام اوله بکا رمیده طالع یعنی
طالع بکا بار اولور سعاد دل جاتندن دل رمیده کمر ادینی حاصل ایدرم یعنی وحشی کوکلک مرادینی دهن جاتندن پیدا ایدرم دیمکدر

حاصل ابرم (مفردات) (کر) از (زنکه) (زنکه) (رام) (طبع) (کرد) (اوله)
 (بخت) (م) (دیده) (اورکش) (بامن) (بکا) (هرزان دهان) (هم اول اغزیمن) (برآرم)
 حاصل ابرم (کام) (مراد) (دل رنیده) (اورکش) (کوکلی) (معنای اشارتی) (اگر توفیق
 ربانی و نصابت سمعی بار اولوب فیض و تجلیات انهدنک ظهور یله او بوش بخت
 او بائوب محبوب کوکلم انوار ایه به به مستغرق اوله هم حقیقته پریشان کرک
 مرادی اولان استغرق انوار تجلیات الهی و نصیحت رجائیه بی به انجی فیض
 و توفیق خدا ایلله حاصل ابرم

میلی اگر ندارد با عارض تو ابرو پیوسته از چه باشد چون قدم نخیده
 اگر منک قاشک عارضه که رمل طومر سه ابرو که نه دن دائم بنم قدم کی بولکش اوله
 (مفردات) (میل) (م) (با) (وحدتیه) (اگر ندارد) (طومیه) (با) (الایله) (عارض) (یکای
 (تو) (س) (ابرو) (فلس) (پیوسته) (دائم) (از چه) (نه دن) (باشد) (اوله) (چون قدم) (بنم)
 بوم کی (نخیده) (بولکش) (معنای اشارتی) (اگر چه صفات الله ذات الهی عینی
 دکامر اکن ذاتن جدا اولور غیر یله دکامر ای محبوب اگر منک صفات ذاتک
 اصالی کلیمی اولدنه دن دائم تجلی ذنکه دلیل و موصول اولوردی در دشتله جان فدا
 ایدن عاشق میلی بولکسی و صلت محبو به دلیل اولدینی کی

کر بر لبم نهی اب یام حیات باقی آردم که جان شیرین باشد باب رسیده
 اگر لبی ابرم اوزره قویه سن باقی حیات بولورم اول نفع که جان شیرین ابرم ابرم اوله
 (مفردات) (کر) (اگر) (بر لبم) (طوداغم) (اوزره) (نهی) (قویه سن) (اب) (دوداق
 (بام) (بولورم) (حیات باقی) (ابدی در بک) (آن دم) (اول نفس) (جان) (م) (شیرین)
 طاقو (باشد) (اوله) (باب) (دوداغم) (رسیده) (بر لبم) (معنای اشارتی) (اول
 نفعه که جان شیرین حالت زنده و مراره مقدمات سکران موه ابرم ابرم ای
 محبوب حقیق اکر در بای رحمت و قلم لطف و عنايتك جوش ایدوب بوشده
 کینه که حبیب محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم عشقه جانب هنرمند
 بر سلامکله و بر بلی انوار جلاله نمون و مکرم قبول نور ایمانله نقاشه شریفه
 واصل فیلا رسک زنان مصر یوسف علیه السلام جانندن حیات و است بوابوب
 قطع بد آچار بن طومر فلزی کی بدخی حیات باقی بوابوب انوار جلاله مستغرق
 اولوله غرات و سکران مودن امین اولورم

تاکی فرو گذاری چون زلف خود دلم را سرکته و پریشان ای نور هر دودیده
 قیانه دک کند وزلف کی بنم کوکلی اشافه فور سن مخیر و پریشان ای هر ایکی
 کوزک نوری (مفردات) (نای) (قیانه دک) (فرو) (اشافه) (تذاری) (فور سن) (چون)
 مثل (زلف) (م) (خود) (کندی) (دلم را) (کوکلی) (سرکته) (مخیر) (پریشان) (م)
 (ای نوری) (م) (هر دو) (هر ایکی) (دیده) (کوز) (معنای اشارتی) (ای بنم لطیف و رحیم
 بولورم بومخیر و پریشان کوکلی کندی معرفت و انسیتک ایچون و خانه انوار تجلیات

اولی ایچون خلق و ایجاد ایلش ایکن صفات متعالیه لک مقتضایه (الله نور السموات
 والارض) آیت کریمه سی سرمنجه ای ظاهر و باطن دیده (ای نور قلبی محبوب
 قیانه دک بیکار کوکلی مخیر و پریشان فور سن

در پای خار هجران افتاده در کشاکش و زلزلن و صلات هرگز کلی نخیده
 ایافته هجران خاری اولوله کوکلم واضطراره دوشمن سر و سناک و صلاک کلشن
 هرگز یکل دریمدر (مفردات) (در) (فی) (بای) (ایاق) (خار) (دیکن) (هجران) (م)
 (افتاده) (دوشمن) (در کشاکش) (الم واضطراره) (ز) (من) (کشاکش) (ام) (وصال) (م) (ت)
 خطایه (هرگز) (قطعا) (کل) (م) (با) (وحدتیه) (نخیده) (دوشمن) (معنای اشارتی)
 ای بنم معین و ناصرا و لان ریم سنک تو خیفکسن بیکاره و عاجز کوکلم مخیر
 و پریشان اولد یغن کور که سنک انوار قدسیه که غیراته و حجاب به باعث اولان
 ما-وی خاری کوکلم بانی خراب ایدوب (مفردات) (امر) (به) (امتنه) (فرستدن) (عاجز)
 اولله بد حال اولد بخت غایت لم واضطراره دوشمن

مارا بضاعت اینست کرد مذاقت افند درهای شر حافظ بنویسی در جریده
 بزم متاعز بودر اگر سنک مذاقکه دوشمن سه حافظک انجور بکر رشرفی دفتر
 یازه سن (مفردات) (مارا) (بزه) (بضاعت) (متاع) (اینست) (بودر) (کر) (اگر)
 (در) (فی) (مذاقت) (ذوقه) (افند) (دوشمن) (درها) (انجور) (شمر) (م) (حافظ) (م)
 (بنویسی) (یازه سن) (در) (فی) (جریده) (دفتر) (معنای اشارتی) (ای سنک) (فرست)
 بزم متاعز سر مایه من بوله درگاه حقد اضرع و افعال الله نیاز و اظهار بجز
 و احتیاجه لایه دجان کد از انکدر اگر سنک دخی لذت مناجاتن و بجز و احتیاجه
 عرض حاجاتن ذوق وار ایسه حافظک لسان غیله انجور کی نظم ایام یکی
 شمر صورتده ابرار ایدیه (فی) (جریده) (قلبک) (بازوب) (ذوق) (روحانیت) (کسب) (ایدرسن)

کر دست من نگیری با خواجده باز کویم کز عاشقان مسکین دل برده بدیده
 اگر بنم الی طومر سه افندی به کبرو دیرمه که دیده ایلله مسکین عاشقاندن کوکل
 ایلشن (مفردات) (کر) (اگر) (دست) (ان) (من) (بن) (نگیری) (طومر سه) (با خواجده)
 افندی (باز) (کبرو) (کویم) (دیرم) (ز) (من) (عاشقان) (م) (مسکین) (م) (دل) (کوکلی) (برده)
 ایلشن (بدیده) (کوز ایلله) (معنای اشارتی) (ای وارث) (محمدی) (اولان) (پرورش) (غیر)
 سندخی بن عاجز مسکینک الی طومر سه راحقه بکاعون و نصرت ایلن ایلن سندن
 خواجده عالم صلی الله تعالی علیه وسلم شکر ایدرمکه بوسکین عاشقاندن احوال پریشانی
 کوروب و یاور ایکن تره کوکل یاردی ایتموب بزدن کوکل ایلشن و بزه الفات
 ایتمشن دیو بدخی آثار اضطر ایدر معذور در

خنک نسیم منبر شامه دلخواه که در هوای تو رخاست بامدا د بکاه
 خنک و کوکل ایتمشی منبر ایچه او نسیم که سنک هوا کده صباغ ایر کن اسدی

(در پای خار هجران افتاده در کشاکش و زلزلن و صلات هرگز کلی نخیده) جازدر که پای خار هجرانه مضاف اوله
 بایدن مراد دیب اولور یعنی خار هجران دینده و جازدر که خار هجران مؤخر مبتدا و در پای مقدم خبر اوله ایافته هجران دیکنی
 دیک اوله افتاده دوشمن فاعلی دلدرد در حرف صله کشاکش چکه جورمه معنایه در کلشن وصال یاینه محصول بیت
 دلم خار هجران ایافته کشاکش دوشمن یعنی هجران اضطراره دوشمن و سناک و صلاک کلشن هرگز بولکل دوشمن
 یعنی وصالکدن هرگز متع اولوب داغا

هجرانک الم چکر دیکدر (مارا بضاعت اینست کرد مذاقت افند درهای شر حافظ بنویسی در جریده) درهای
 اینست کرد مذاقت افند درهای شر حافظ بنویسی در جریده (بضاعت
 سر مایه درهای شر حافظ بنویسی در جریده (بضاعت
 کرد مذاقت افند مصرع ثانی به
 مرهون جریده بر درو چکر در مشر
 اولن بیکه ایکی جانندن اوقوعی قابلدر
 محصول بیت بزم سر مایه من بوشمر
 آیدر اگر مذاقکه دوشمن سه یعنی
 ذوق ایدر سک حافظت جواهر شرفی
 جریده به باز صلی بزم سر مایه من
 نظم کلامدر اگر خط ایدر سک حافظت
 نظمی در زبانی بجموده که بازوب از پرله
 خواجده متکلمدن غایه التفات پیوردی
 (کر دست من نگیری با خواجده باز کویم)
 کز عاشقان مسکین دل برده بدیده
 محصول بیت اگر بنم الی طومر سه
 یعنی بکامین و ظهیر اولر سک و بر اعظمه
 شکایت ایدرمکه مسکین عاشقاندن
 کوکلی بنی چشم ذناله ایلشن من یعنی
 کوکلی آتش سن بوشن یا نکرده اولان
 دیوارلد بولندی ایکن شارح بازملر
 اوجه سن اثره تقلید ایلله بازوق اگر چه که
 خواجده کلامه بکرمن (وله ابضا)
 (خنک نسیم منبر شامه دلخواه)
 در هوای تو رخاست بامدا د بکاه
 خنک لفظ مشر کدر مبارک و صوغوق
 بدیده بوشده ایسه طریقه بکده مذکوردر
 نسیم بولدن تجرید او ایلشن در منبر اسم
 مفعولدر درج باندن شمنده بوی
 مناسنه در دلخواه وصف تر کبیردر
 خواهی بندن کوکل دیلمی نشنه یعنی
 شول نشنه که آتی کوکل دیلمی منبر
 شامه دلخواه اضطراره بانه لدر که
 حرف رابط صفت و یاحرف تعلیل هوای تو
 مصدرک مفعولده اضافتدر رخاست
 قافله یعنی ظاهر و هویدا اولدی بامداد و بامدادان ابرمه معنایه در بکاه بولفظی انجم بای بجموده
 اوقورد و در بای عربله ایرکن معنایه بامداد بکاه ابرمه ایرکن معنایه در محصول بیت کوکل دیلمی منبر قوقولی نسیم
 قوتلدر یعنی میوند که سنک محبتکده ابرمه ایرکن پیدا اولدی یعنی هوا و آرزو کده ابرمه ایرکن اسن نسیم قوقولی و همسایوندر
 حاصل بواوصافله منصف اولان نسیم بختلو و سعادتلو نسیمدر

(دلیل راه شرای طائر خجسته لقا * که دیده آب شد از شوق خالک آن درگاه) دلیل راه اسم فاعلک مفعولک اضافت در شوشیک قهقهه فعل امر مفرغ مخاطب اول دیکدر صریحه کی دیر طائر بوند جانانه کندی پیشده واسطه اولاند ریك و کبوتر کی خجسته لقا

وصف ترکیب در مبارک صورتی دیکدر که حرف تاملید دیده مبتدا آب شد خبری شوق خالک اضافتی مصدرک مفعولک در آن درگاه اضافت لامیه * محصول بیت * ای مبارک لقای طائر بوند بول قولاً غرضی اول زیرا کوز مزاریبی صو اولدی جانان درگاهک طایری شوقند یعنی اول جانبدن برخیزانظرانده کوزل مز درت اولدی دیکدر حاصلی طائرین جانان قبلدن بر سر خبری طلب ایدر یعنی جانان جانبدن اجازت وار ایست بزدل اول اول جانب که شوقند دیده مزاریوب صو اولدی (بیاد شخص نزارم که غرق خون دلست * هلال راز کنار شوق کنند نگاه) بیاد شخص نزارم با حرف مصاحبت و اضافتی لامیه و بیاید در یاد کفر ذکر مناسب در شخص مناسبت در وجود و نزار آرق مناسبت در که غرق خون دلست که حرف رابط صفت و اضافتی لامیه در هلال راز اادات مفعول در کفر افق پیانید کنند بوند فعل مضارع جمع غائب و فعل امر جمع غائب مناسبت محملدر یعنی ابرار و ابله و نزار مناسبت نگاه بوند نظر مناسبت در * محصول بیت * من آرق تتم ذکر یله که خون دله غرق قدر شوق کنارندن هلاله نظر ابرار و ابله و نزار یعنی بنم خون دله مستغرق آرق تتم کور مک استنار شوق کنارندن هلاله نظر ابله و نزار کنده و بی هلاله و خون دلی شوق تشبیه ایلمش شوق برده افق یازاندر تشبیه همدن غافل اولمش (بمشق روی نوروزی که از جهان بروم * زرتیم بدد سرخ کل بجای کیه) * محصول بیت * منک رویک عشقیه بر کونکه جهاندن کیدم بنم قیامدن یشل اوت برینه قزل کل بتر برانک رویک کادر

(مفردات) (خک) بخلو (نسیم) صبا بلی (منبر شامه) عنبر ریح لور (دخلاه) کوکل ایستی (در) (ن) (هوا) محبت (نو) (ن) (برخاست) (تلقدی) (بادادیکاه) صباح وقتی (معنای اشارتی) بخلو و سعادت کوکل طلب ایدیمی منک و عنبر دن لطیف رجحان راجحه او فحشات الهی و قیوضات ربانی محمدالله منک محبت بوند جناب قدسک جانبدن بنم سعادتلی وروضه قلبه حیات بخش اولان نسیم صبا کی وقت صباحه و مکرگاهده طهور و هوب ایلیوب حیات مرمد و محبت و نصرت اسرار معرفت بخش و احسان ایلدی

دلیل راه شرای طائر خجسته لقا * که دیده آب شد از شوق خالک آن درگاه (مفردات) (دلیل) (م) (راه) (بول) (شو) (اول) (طائر) (فرش) (خجسته) (مبارک) (لقا) مسورت (دیده) (کوز) (آب شد) (صو اولدی) (از) (من) (شوق) (م) (خالک) (طایری) (آن) (اول) (درگاه) (م) (معنای اشارتی) ای مبارک اقالوطا ر فیض الهی و مرغ فحشات رجحانی بود عشق آباد اولان راه مشقه بزدل اولکده اول درگاه عزتک خای الوجود و ارباب شهود اولان انبیا و اولیالرنک دیداری شوقند کثرت بکایله چشم منج آب روان اولدی

بیاد شخص نزارم که غرق خون دلست * هلال راز کنار شوق کنند نگاه (مفردات) (با) (لالایه) (یاد) (ذکر) (شخص) (جسم) (نزار) (ضعیف) (م) (بنم) (غرق) (م) (خون) فان (دل) (کوکل) (است) (در) (هلال را) (آک هلاله) (ن) (من) (کنار) (م) (افق) کوک کناری (کنند) (ایدر) (نکاه) (نظر) (معنای اشارتی) بوخطر ناک اولان راه عشقک صده و بت و شکلا تین افق و سما کنارنده کورین حیرت شفق غرق اولمش هلال قر کی صدهزار کونه ریاضات و مجاهدات ابله بنم لاغر و ضعیف وجود م چشمه دن روان اولان خون دله غرق اولمغه انبیا و اولیالردن استمداده محتاجدر

ز شوق روی نوروزی که از جهان بروم * زرتیم بدد سرخ کل بجای کیه (مفردات) (منک) (بوزک) (شوقندن) (شول) (کونکه) (جهانندن) (کیدم) (بنم) (قیامدن) (اوت) (برشده) (فرمزی) (کل) (بتر) (مفردات) (ز) (من) (شوق) (م) (روی) (بوز) (نو) سن (روزی) (برکون) (از جهان) (م) (روم) (کیدم) (ز) (من) (زرتیم) (طیغندن) (بدم) (بتر) (سرخ کل) (فرمزی) (کل) (بجای کیه) (اوت) (برنه) (معنای اشارتی) ای محبوب شول کونکه منک شوقکدن و آرزوی لقای جهانکدن بوجاهدن کیدم بنم قیامدن اوت برنه فرمزی کل بتر یعنی سینه بی کیمده نخلیات انوار ذات الهیه دن حاصل اولان بوقدر آثار عشق و بوقدر نشسته اسرار معرفت الهیه بدد الموت دخی طاسر اولوب اهل دل اولانله بملا ندر

(منم که بی تو نفس میزنم زهی خجالت * مکر تو عفو کنی ورنه چیست عذر کنده) محصول بیت * بنم که سنسنز نفس اوردم یعنی دیری کریم زهی خجالت یعنی عجب شرمندک که منک فراقکله صاع کریم کنایه مکر سن عفو ابله سن بوخسه عذر کاه اندر یعنی مکر سن کنایه عفو ابله سن بوخسه بند، تقصیرات و کناه عذر بوند دیکدر حاصلی سنسنز صاع اوقای عظیم کنایه در (زردستان تو آموخت در طریقت

مهر * سپیده دم که هوا چاک زد شمار سیاه) شمار سیاه سیاه شمار کوده به یقین لباس یعنی ایچ لباسی کوملک وز بیون وغیر بی و ثار اوست لباسی فراجمه و کورک کبی * محصول بیت * محبت طریقه سنک دوستلر کدن اوکر دی صبا ح وقتند که هوا سیاه لباسی چاک ایلدی یعنی هوا کیمده نلک سیاه لباسی چاک ایلدی طریقی محبت سنک دوستلر کدن اوکر دی حاصلی سنک دوستلرک عشق و محبت غلبه سندن جهاده سی چاک ایلدی یکی هوا کوردی که کیمده نلک سیاه لباسی وقت صباحه چاک ایلدی عالمی بیاض ایلدی مجموع بیتک معنائی سنک دوستلر کدن اوکر دی محبت طریقه سنک بری اغار دینی وقت که هوا سیاه شرایینی چاک ایلدی دینلر بیتک معنائی عجب ایهامه چاک ایلدر (مده بخاطر نازک ملات ازمن زود * که حافظ تو خو دین لحظه گفت بسم الله) * محصول بیت * نازک خاطر بکه بدنن تبر ملات و یرمه یعنی بدنن فوری اوستمه حاصلی سکا چوقی شکایتدن تبر طایرله یعنی به ضرور اولد زبانشک حافظک خود بوخطفه د بسم الله دیدی یعنی شکایت هتوز باشدی اوصاف حق وقت اولدی ایمدی صبر ابله که بلای عجزانی بنم سکا ادا ابله و مصراع اولده زود برینه راه یازان بیتک معنائی بول بولماش و مصراع نایذات معنائی که سنک حافظک خود بوخطفه بسم الله دیدی یعنی جمیع امر بکه مطیع دین بیتک امر بکه اطاعت ایلمش وله ایضا (در سرای مغان رفته بود و آب زده * نشسته پیر و صلابی بشیخ و شاب زده) * محصول بیت * معنای سرای قیوسی سپورلش و صولنمش ایدی یعنی میخانه قیو سنی پاک و لطیف کیدم پیر معاند، اوطور مش و پیر و جوانه یاده به صلا اورمش یعنی باده ایچیکه صلا ایلش شیخ قوجه به و شاب جوانه دیر

منم که بی تو نفس میزنم زهی خجالت * مکر تو عفو کنی ورنه چیست عذر کنده (مفردات) (منم) (بنم) (بی تو) (سنسنز) (نفس) (م) (میزنم) (اوردم) (زهی) (عجب) (خجالت) (م) (مکر) (م) (نو) (من) (عفو) (م) (کنی) (ایده) (سن) (ورنه) (بوخسه) (چیست) (ندر) (عذر) (کنده) (م) (معنای اشارتی) علوهت و کان فریت صاحبی اهل اللهسار عندند خانه تجلی الهی اولان قلبه ماسوی اللهدن رخا طره کلک ورنفس توجهدن جسا اولی منزله ارتداد و اعاده ابداددر انکیچون ای محبوب بندخی سنسنز برنفس اورسم عجب خجالتده و زیاده نداننده اولورم مکر سن کر مکدن عفو ابله سن بوخسه بو عظیم کناهه صدر طلبنده نه فایده وارد

زردستان تو آموخت در طریقت مهر * سپیده دم که هوا چاک زد شمار سیاه (مفردات) (سنک) (دوستلر) (کدن) (اوکر دی) (محبت) (طایر) (دی) (وقتیکه) (هوا) (سیاه) (شمار) (چاک) (ایلدی) (عالمی) (بیاض) (ایلدی) (مجموع) (بیتک) (معنائی) (سنک) (دوستلر) (کدن) (اوکر دی) (محبت) (طریقه) (سنک) (بری) (اغار) (دینی) (وقت) (که) (هوا) (سیاه) (شرایینی) (چاک) (ایلدی) (دینلر) (بیتک) (معنائی) (عجب) (ایهامه) (چاک) (ایلدر) (مده) (بخاطر) (نازک) (ملات) (ازمن) (زود) * (که) (حافظ) (تو) (خو) (دین) (لحظه) (گفت) (بسم) (الله) * (محصول) (بیت) * (نازک) (خاطر) (بکه) (بدنن) (تبر) (ملات) (و) (یرمه) (یعنی) (بدنن) (فوری) (اوستمه) (حاصلی) (سکا) (چوقی) (شکایتدن) (تبر) (طایرله) (یعنی) (به) (ضرور) (اولد) (زبانشک) (حافظک) (خود) (بو) (خطفه) (د) (بسم) (الله) (دیدی) (یعنی) (شکایت) (هتوز) (باشدی) (اوصاف) (حق) (وقت) (اولدی) (ایمدی) (صبر) (ابله) (که) (بلای) (عجزانی) (بنم) (سکا) (ادا) (ابله) (و) (مصراع) (اولده) (زود) (برینه) (راه) (یازان) (بیتک) (معنائی) (بول) (بولماش) (و) (مصراع) (نایذات) (معنائی) (که) (سنک) (حافظک) (خود) (بو) (خطفه) (بسم) (الله) (دیدی) (یعنی) (جمیع) (امر) (بکه) (مطیع) (دین) (بیتک) (امر) (بکه) (اطاعت) (ایلمش) (وله) (ایضا) (در) (سرای) (مغان) (رفته) (بود) (و) (آب) (زده) * (نشسته) (پیر) (و) (صلابی) (بشیخ) (و) (شاب) (زده) (معنای) (سرای) (قیوسی) (سپورلش) (و) (صولنمش) (ایدی) (یعنی) (میخانه) (قیو) (سنی) (پاک) (و) (لطیف) (کیدم) (پیر) (معاند) (اوطور) (مش) (و) (پیر) (و) (جوانه) (یاده) (به) (صلا) (اورمش) (یعنی) (باده) (ایچیکه) (صلا) (ایلش) (شیخ) (قوجه) (به) (و) (شاب) (جوانه) (دیر)

منم که بی تو نفس میزنم زهی خجالت * مکر تو عفو کنی ورنه چیست عذر کنده (مفردات) (منم) (بنم) (بی تو) (سنسنز) (نفس) (م) (میزنم) (اوردم) (زهی) (عجب) (خجالت) (م) (مکر) (م) (نو) (من) (عفو) (م) (کنی) (ایده) (سن) (ورنه) (بوخسه) (چیست) (ندر) (عذر) (کنده) (م) (معنای اشارتی) علوهت و کان فریت صاحبی اهل اللهسار عندند خانه تجلی الهی اولان قلبه ماسوی اللهدن رخا طره کلک ورنفس توجهدن جسا اولی منزله ارتداد و اعاده ابداددر انکیچون ای محبوب بندخی سنسنز برنفس اورسم عجب خجالتده و زیاده نداننده اولورم مکر سن کر مکدن عفو ابله سن بوخسه بو عظیم کناهه صدر طلبنده نه فایده وارد

زردستان تو آموخت در طریقت مهر * سپیده دم که هوا چاک زد شمار سیاه (مفردات) (سنک) (دوستلر) (کدن) (اوکر دی) (محبت) (طایر) (دی) (وقتیکه) (هوا) (سیاه) (شمار) (چاک) (ایلدی) (عالمی) (بیاض) (ایلدی) (مجموع) (بیتک) (معنائی) (سنک) (دوستلر) (کدن) (اوکر دی) (محبت) (طریقه) (سنک) (بری) (اغار) (دینی) (وقت) (که) (هوا) (سیاه) (شرایینی) (چاک) (ایلدی) (دینلر) (بیتک) (معنائی) (عجب) (ایهامه) (چاک) (ایلدر) (مده) (بخاطر) (نازک) (ملات) (ازمن) (زود) * (که) (حافظ) (تو) (خو) (دین) (لحظه) (گفت) (بسم) (الله) * (محصول) (بیت) * (نازک) (خاطر) (بکه) (بدنن) (تبر) (ملات) (و) (یرمه) (یعنی) (بدنن) (فوری) (اوستمه) (حاصلی) (سکا) (چوقی) (شکایتدن) (تبر) (طایرله) (یعنی) (به) (ضرور) (اولد) (زبانشک) (حافظک) (خود) (بو) (خطفه) (د) (بسم) (الله) (دیدی) (یعنی) (شکایت) (هتوز) (باشدی) (اوصاف) (حق) (وقت) (اولدی) (ایمدی) (صبر) (ابله) (که) (بلای) (عجزانی) (بنم) (سکا) (ادا) (ابله) (و) (مصراع) (اولده) (زود) (برینه) (راه) (یازان) (بیتک) (معنائی) (بول) (بولماش) (و) (مصراع) (نایذات) (معنائی) (که) (سنک) (حافظک) (خود) (بو) (خطفه) (بسم) (الله) (دیدی) (یعنی) (جمیع) (امر) (بکه) (مطیع) (دین) (بیتک) (امر) (بکه) (اطاعت) (ایلمش) (وله) (ایضا) (در) (سرای) (مغان) (رفته) (بود) (و) (آب) (زده) * (نشسته) (پیر) (و) (صلابی) (بشیخ) (و) (شاب) (زده) (معنای) (سرای) (قیوسی) (سپورلش) (و) (صولنمش) (ایدی) (یعنی) (میخانه) (قیو) (سنی) (پاک) (و) (لطیف) (کیدم) (پیر) (معاند) (اوطور) (مش) (و) (پیر) (و) (جوانه) (یاده) (به) (صلا) (اورمش) (یعنی) (باده) (ایچیکه) (صلا) (ایلش) (شیخ) (قوجه) (به) (و) (شاب) (جوانه) (دیر)

(سبوكشان هم در بند كيش بسته كر * ولى زترك كله چترى صحاب زده) سبوكشان وصف تركي در دستى چكيچى يعنى طاشيچى هم اداات ناكيد بندى يا حرف مصدر قولاق ديمكدر وشين ضمير پير، راجع در بسته كر قوشن بفاش يعنى بل بفاش ولى اداات اضراب ترك كله لايه چتر سابقا

كلی بخلافه ماسوی الماهدن بالتار اوب علوم انبیہ رحانیدہ علی اولشد انکیچون
مستد ارشاده اوطوروب عشق و معرفه الله تحصیل ایچون ناسان شیخ وشابه دعوت
صلواتیلین احکام الله پیورمشدر

جیسے سو کھلنا تک بندہ ایکٹہ کر باغناں لکن کلاہی ترکندن سحاب اوزرہ چتر
اورمش (مفردات) (سبو کھنان) شراب دستی پی چکیار (عمد) جہلہ سی (در) فی
(بندی) قولانی (ش) الٹ (بندہ) باغلیش (کر) قوشاق (ولی) لکن (ز) من (تک)
(م) (کلاہ) م (چتر) چاندر (بر سحاب) بولت اوزرہ (زده) اورش (معنا ایشارتی)
صندوق و اخلاص الہ سعی و مجاہدہ ایدوب شراب عشق نوش ایلین ولذت روحانیت
بولان عشا فک کلسی الٹ بندہ لکنہ پیل باغناں لکن اول مرشد دخی ابراہیم
ادھم کے تاج و تختی وجہ دینی بی ترک ابند یکپیون مراد اللہ قدر مال
و مرتبہ سای بولشد

جام وقد حك ضبابی ماهك نورى - نزلشدر مجمرلك بكافى آفتابك بولان اورمشدر
(مفردات) (فروغ) ضبا (جام وقدح) م (نور) م (ماه) آى (نوسیده)
اورمش (عذار) بكافى (مجمكان) كافر چو چفارى (راه) بول (آفتاب)
كوش (زده) اورمش (مبتى اشرفى) (ان الله عبادا قلوبهم نور من اشمس)
خبرى سرنجه عارف بالاهلك محل فيض و تجلى الهى اولان قلوب انورلر ينك
ضبابى قمرلك بنكه شك نورى اوزده عذاب اولمشدر واطفال الله اولان
نازنین خدلك دوروث يغمبرى اولان عذار و جبهه لى نورى آفتابك نورنى ستر
و تاباب ايشدر

شیرینکار محبوبه ناز و غرض سندن شکر صفی و کل دوکامش رباب اورسہ لشمس
(مفردات) (ز) من (ناز) م (عزیدہ) جنک (شہدان) محبوبہ (شیرین) لطیف
(کار) م (شکر) م (شکند) فیرلش (کل) م (وینشد) دوکامش (رباب)
کانه (زده) اورمش (معتای اشاری) (وجادلهام بالقی ہی احسن) آیت کریمہ سی
سر نیچہ حال و قالا ظاہرا و باطنا از رسول اللہ علیہ السلام اتباع و افتخا ایلین افسال
پستیدہ صاحبی محبوبان درگاه الہیک معارف الہیہ و جدال شریفہ یا نارتدن
صد ہزار فصاحت و بلاغت اعلی شکتہ و نیچہ اظہار کالاتہ محبوب القلوب
دعواسی ایلین مدعیہ لک آبرو لری رینجہ و نیچہ عظمت فروش اولان واعظ
شعخہ شناسار مہوت و د مستہ اولشاردر

(نخت)

چشم و زانہ عسکرتاب اور مشاہدی یعنی زلفی میاں ایدی مشک کی باخود مشکتاب کی زانہ اور مش اول شکست ایلدیک
و سہ بی حاصل عروس بخت کمال حسنہ ارستہ و پیرامنہ ایدی بونک کی کلام و کلماتہ ادعائی دہل مقصود طالعند
عرض رضادور یعنی طالعزنگ ایلکی وار ایدی دیکند و برک کل اوزرہ کلاب اور مقعدن مراد کل پیرانی کی رخی
درلنگدر کہ دری کلابہ تشبیہ اید و رخی برک کلاب

(گرفته ساغر عشرت فرشته رحمت * زجره پرور و پی کلابزد) گرفته ها حرف ترب طوئوب دیکمدر ساغر عشرت
پایه و گرفتار * قول صریحی فرشته رحمت قائل گرفته و پایانه مراد بوده فرشته رحمت ساقی پیرمغادر زجره تقدیری
زجره ساغر عشرت پرور و پی اضافتی لامی لدر * محصول بیت * فرشته رحمت ساغرین طوئوب جرحه سندن
حور و پی کی محبو بلرک بوزند کلاب

مخت کلینی اول جمله هزاران نازله مسرور اولش و عذاره کلاب اورمش (مفردات)
(مروس) کلین (تخت) م (دران جمله) اول کردک کیجه سی جیایته (باهراران)
پیجه پک (ناز) م (شکسته) اچش (کنته) اولش (پر) علی (رک کل) کل پیرافنی
(کلاب) کل صوبی (زده) اورمش (مناهی اشارتی) (اولیاتی تخت قبایی لایر فیم
غیری) حدیث قدسی سرینجه قیاب عزتد، مسرور و کال انس و قرینه، مستغرق انوار
جباله اوله، بختی کشاد اولان مقبول درگاه عزت حضور رب العالمینده، صد هزاران
آداب و جمال لاله ناز و استغنا اوزده مسرور و (سباعم فی وجودهم من اثر السجود)
آیت کریمه سی سرینجه آثار قریب و سرور لری سیاری اوزده ظاهر اولشدر

روح فرخنده سی عشرت باغ غری طومش جرعدن حور و پریش بوزنه کلاب اوردهش
(فردان) (گرفت) طومش (صاغر عشرت) م (فرشته) ملک (رحمت) م
(ز) من (جرعه) م (بر) عالی (رخ) بکاف (حور) م (پی) م (کلاب)
(زده) اورمش (معنای شایسته) (وسقاهم ربهیم شرباط پورا) آب کریمه سی
برنجیه اورجنت عرفانه داخل اولان اولیه عارف بالله ملک مجلس عشرت بهشت
سالار ملائکه رحمت واسطه سببه حضرت فطحه اولیه الله ایچون اعداد اولان
مراب عشق و معرذ انامی قبض و بنش ایلمش که الیک جرعدن حور و پریش
بر آثار جبهه ابر بشوب انزله متعلق اولمش لرور

اول عارف با اہل سلام و ردم و بکا کوزلہ دیدی کہ ای شرابہ اور ماش مفلس
(خوار کش) (مفادات) (سلام) م (کردم) ایلندم (بازن) بکا (بروی خنداں)
(کوزلہ بوزلہ) (گفت) دیدی (خوار کش) شراب سکرئی چکبجی (مفلس) م
(شراب زدہ) شرابہ اور ماش (معنای اشارتی) شدخی اول عارف بالاپہل سلام
و روب وزمام اختیارم تسلیم یدوب انلودن قبض و ہمت طالب ایلندم بکا کوزلہ بوزلہ
مقتضای خانی عظیمہ لریجہ شفاقت الیوب دیدیکہ (وہ احرامان علی اہل اللہ) حدیث
شرعی سرنجہ او شراب مرفذات الہک آیزو و اختیار قبضہ مفلس اندازنک اختیار یدوب
شراب الیہ کن مستلکین چکبجی طالب صادق

وونی کیم ایلر که سن ایلدک همت و رأی ضعیفله کچج خانه دن کنش خرابده چادر قورمش (مفردات) (که) کیم (این) بونی (کند) ایدر (تو) سن (کردی) ایلدک (با) اناحلابده (ضعف) م (همت) م (رأی) م (ز) من (کچج خانه) خزینه اوی (شده) کنش (خیمه) چادر (در) فی (خراب) م (زده) اورمش (معنی اشارتی) هنوز قوت و حیثیت و کشف احوار معرفت اولتقن سزین همت و رأی ضعیفله بونی کیم ایلر سن ایلر سنکه فک مشبهایی اولان دولت خانه بی ترک المود بصورت ملککت خرابخی چادرنی

جانان میسر اور لہجہ قری قویوب اولمچق یرده توطن چادرین قوردک حاصلی وصال جانان بیانلرده بولنر آتی ییـ انلرده ارامه مصراع نایندک معناسنی اوخز بنه سندن کتمش اولاسن خراب اوزره چادر اوزمش دین غریب تصور معنی یور مش کله آتق کندی اکل و کیم خانه دن کتمش خرابه چادر قوروش دین عجب ربط کلامه مالکدر

(وصال دولت بیدار ترست ندهند * که خفته بود آغوش بخت خواب زده) وصال دولت اضافتی مصدرک معنوی در ویداره
اضافت بیاید در وصال دولت بیدار جانان وصال بیدار ترست نامعاده ندهند معیددن ندهندت تغییرتده که حرف تعلیل خفته
فعل ماضیدن بر مصدر همراه حرف توسل ویا ضمیر خطاب توما قبله کی بای خطابی تاکید ایدر آغوش قوجق بخت اضافت لایه
و خواب زده بیایه * محصول بیت * بویته معقول قول پیردور قورمکه سکا دولت بیدار وصالی ورمیدل زیر خواب آلود بخت

﴿ ۴۸۰ ﴾

فورمشن وفتا فی الله مرتب سنی اختیار الشن

﴿ وصال دولت بیدار ترست ندهند * که خفته بود آغوش بخت خواب زده ﴾
قورم سکا دولت بیدار وصالی ورمیدل زیر اسن خوابت بخت قوجا خفته او بوشن
(مفر دات) (وصال) م (دوات) م (بیدار) او باقی (رسم) قورم (ت)
سکا (ندهند) ورمیدل (که) زیر (خفته) او بوشن (تو) سن (در) فی
(آغوش) قوجاق (بخت) م (خواب) او بقو (زده) اورمش (معنای اشارتی)
ای عاشق صادق مادام توفیق الهی یار او اب اوصاف بشریه دن بالکل خلاص
اولم رفته و خاصان حق دخی عتایی بار اولم رفته قورمکه سکا بخت او باقی
وصلت الی الله دولتی ورمیدل زیر اسن حقه و خاصان حق عتایی اولم رفته سن
خوابت بخت قوجا خفته او بوشن اولورسن

﴿ فلک جیه کش شاه نصره الدینست * بیابین ملکش دست در رکاب زده ﴾
فلک دینک ناصری اولان شاهک جیه کشیدر کل کورمک انک رکاب زده ال اورمشدر
(مفر دات) (فلک) م (جیه کش) بدک چکیجی (شاه نصره الدین) م (دست)
در (بیابین) کل (کور) ملک) م (دست) کل (در) فی (رکاب) اوزنکی
(زده) اورمش (معنای اشارتی) کورمک بیابین فلک و فلک بیچنده اولان
ملکک رکابنی وقراری وعبادت و طاعانه استمراری جله شاه حقیقت نصره الدین
اولان غوث اعظمک و سائر رجال الهک بو عاده بقاسیله وائلرک نظر عتایی ایلدر

﴿ خرد که ماهم غیبت بهر کسب شرف * ز بام عرش صلدش بوسه بر جنت زده ﴾
عقل که غیب اعلام ایدجی شرف کسبیدن اوتوری عرش طامندن انک جنتیه بوز
بوسه اورمشدر (مفر دات) (خرد) عقل (ماهم) اعلام ایدجی (غیب)
م (است) در (بهر) تعلیل (کسب شرف) م (ز) من (بام) طام (عرش)
م (سد) بوز (ش) اکا (بوسه) م (بر) علی (جنت) اوچوره سی (زده)
اورمش (معنای اشارتی) اول خلیفه الله فی الارض اولان غوث اعظم اولمدر
نصره ومرتبه عالیه در که هر نه قدر عقل کل صاحبی وگرامانه اسرار غیبیه دن
اعلام ایدجی رجال الله واریه هر نه قدر عالیه اولمدر دخی انک نظر عتایی
دخی زیاده شرف کسب انک ایچون کنورمک مرتبه عالیه بینه باقبوب قواضا
وانک جنت قدسه سنه انجاء محویت اوزر انک خاک بیایه بوسه ویرشدر

﴿ بیابیکده حافظ که بر تو عرضه کنم * هزار صف زده ای مستجاب زده ﴾
میخانه به کل ای حافظ که سکا عرض ایدم قبول دعاردن یک صف (مفر دات)
(بیابیکده) میخانه به (حافظ) م (بر تو) سنک اوزر یک (عرضه) م (کنم)
ایم (هزار) یک (صف) م (ز) من (دعاها) دعار (مستجاب) معقول
(زده) اورمش (معنای اشارتی) ای حافظ میخانه شراب لدنی اولان درگاه
اعل الله کلکه مطلب اعلاده و عشق معرفه الله دن آرزو ایدیک مرادلر یک

﴿ نائل ﴾

مستجاب زده * محصول بیت * ای حافظ میخانه به کل که قبول دعاردن یک صف قورمش سکا عرض ایدم یعنی میخانه به
مستجاب دعاردن صفوف کثیره سکا عرض ایدم کوسریم حاصلی میخانه به هر نه خصوص ایچون دعا اولمده معقول و مستجاب در
زیرا خلوص طبع و معنای باطندن صادر اولور

﴿ ۴۸۱ ﴾

نائل اولم ایچون درگاه حقه قبول اولمش دعاردن سکا یک صف دعا عرض ایدم
زیرا درگاه حقه هر در او مرادک حصولی دعا و نیاز ایلدر و اکثر ارباب طریقت
صدقه کوره مستجاب الدعوه در

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ دوش رفته بدر میکده خواب آلوده * خرقه تردامن و سجاده شراب آلوده ﴾
دوش کیه میخانه قیوسه خواب آلوده کیندم خرقه تردامن و سجاده شراب بولشمش
(مفر دات) (دوش) دوش (کیه) رفته (کیندم) بدر میکده (میخانه قیوسه)
(خواب آلوده) او بقویه بولشمش (خرقه) م (تردامن) انکی باش (سجاده) م
(شراب) م (آلوده) بولشمش (معنای اشارتی) ای سکا قرداش دون کیه
درگاه اهل الله و مجلس مشایخ آگاهه خواب غفلته آلوده اولدیم حاله کیندم
(ولا تقربوا الصلاة و اتم سکری) آیت کریمه می سرخند انوار ذات الهیه به ظهورت
ایله معبود ملائک اولان حضور اهل الله خرقه وجود آثار محبت دنیا اولان
زیبت ایله مزین و سجاده قلبم خرو سوسه شیطانیله و تعلقات ماسوی الله شرابیله
ماوت و سکران و سرخوش و نادان کایم

﴿ آمد افسوس کتان مغیبه باده فروش * گفت بیدار شوای رهر و خواب آلوده ﴾
باده فروش مغیبه تمخر ایدرک کادی دبدی بیدار اول ای خواب بولشمش سکا
(مفر دات) (آمد) کادی (افسوس کتان) حیف و سخریه ایدجی (مغیبه)
اطفال طریقت (باده فروش) شراب صاتیجی (گفت) دبدی (بیدار) او باقی
(شو) اول (ای رهر) ای سکا (خواب آلوده) او بقویه بولشمش (معنای
اشارتی) اطفال طریقتدن بر ناصح دین و فیض الهی بخش ایدجی بر اهل یقین
حال پریشانم شفقنا کلوب دیدیکه ای سکا بیچاره کل بو خواب غفلتدن او یان
و بیاعت هلاک ابدی اولان محبت دینا سرخوش افنددن و سکران مونه قدر
افاقی ممکن اولیان خبر شیطانیه سکران افنددن بیدار اول تا که درگاه اهل الله دن
مستفید اوله سن

﴿ شست و شویی کن و آنکه بخرابات خراب * نانکر دد ز تو این در خراب آلوده ﴾
کنندیک پاک ایله اندنصره خرابات صالان تابو خراب دبر سندن ماوت اولیه
(مفر دات) (شست و شویی) بیقا غفلتی (کن) ایله (آنکه) اندنصره (با)
للاجل به (خرابات) میخانه (خرام) صالان (تا) حتی (نکرده) اولیه (ز) من
(تو) سن (این) بو (دیر) کلیسا (خراب) م (آلوده) ماوت (معنای اشارتی)
(الدنیا جیفه و طلا بها کلاب) حدیث شریفی سر نهجه کندیک جیفه دنیا محبتدن
پاک ایله اندنصره شراب عشق الهی بخش ایدجی اهل الله درگاه کله
و فخر ایله صالان تا که بو خراب و بی بقا دنیاسندن ملوث و ناپاک اولیه وسنده
کلاباق اثری قالیه

﴿ فی ﴾

﴿ ۴۸۲ ﴾

(و له ایضا) (دوش رفته بدر میکده خواب آلوده * خرقه تردامن و سجاده شراب آلوده)
شراب آلوده (تردامن) خرقه تردامن و سجاده شراب آلوده
اصلاقی دیکدر اما استعمالده ماوت
معناسنده در * محصول بیت * دون کیه
میخانه به خواب آلوده کیندم یعنی او بقویه
بولشمش و ایدم خرقه ماوت و سجاده
شراب آلوده کیندم یعنی خرقه و سجاده
شرابیله بولشمش کیندم (آیدافوس)
کشان مغیبه باده فروش * گفت بیدار
شوای رهر و خواب آلوده (افسوس
همزه ایله و همزه سر بونده طمان و طمان
معناسنده در افسوس کن وصف ترکیبدر
و الفایون مبالغه افاده ایدر طمان ایدرک
معناسنده مغیبه باده فروش بیایه بیدار شو
او یان دیکدر رهر و خواب آلوده
بیایه رهر و بونده سکا طابق عشق
مراد در خواب آلوده غفلتدن بیایه
* محصول بیت * بر باده فروش مغیبه
طمانه کادی یعنی طمان ایدرک کادی
و دبدی او یان ای خواب آلوده رهر
یعنی ای طمان وصال جانتان غافل
عاشق که او بقواله دامن مراد ال ورمز
(شست و شویی کن و آنکه بخرابات خراب *
نانکر دد ز تو این در خراب آلوده)
* محصول بیت * مغیبه دیدیکه شست
و شواله یعنی بویق و آریق ایله حاصلی
بون و آری اندنصره خرابات صالان
یعنی میخانه به کل تا کیم بو دیر خراب
سندن آلوده اولمده یعنی پاک کل که
میخانه من سندن ملوث اولمده حاصلی
عاشق آرزوی طبع و هوای نفسندن پاک
اولم کرک عشق دیر خرابی ملوث و آلوده
ایله بونده دردن مراد دینار دین
سباق و سیاق کلامی تدبیردر دکل ایش

﴿ از تاب آتش می برگرد عارضش خوی ﴾
چون قطره های شبنم بر برگ گل چکیده

شراب آتشك حرارت بدنك عارضی اوزره عرق گل پراغی اوزره طامش شبنم
قطره لری کبی (مفردات) (از) من (تاب) حرارت (آتش) م (می) شراب
(بر) علی (کرد) طرف (عارض) بکاف (ش) انك (خوی) تر (چون) مثل
(قطرها) طمله ل (شبنم) چه (بر) علی (برگ گل) کل پراغی (چکیده) طمله مش
(معنی اشارتی) اول حبیب الله صلی الله تعالی علیه وسلم سلطا بمرك اوسع من العرش
والكرسى اولان قلب آکا منده شراب عشق الهی آتشك حرارت بدنك کالمرجل غنایان
ابدوب کال غیرت وحیا سندن ودام مرتبه احسانده اولدیقتن ن مبارک عارض
معدنی اوزره فرمزی کل پراغی اوزره شبنم قطره لری کبی عرق
ظاهر اولور دی

﴿ لفظی و فصیح شیرین قدی بلند و چابک ﴾
رویی ابلغ و دلکش چشمی خوش کشیده

شیرین فصیح بر لفظی وار و موزون بلند قدی وارد دلکش ابلغ بر بوزی وار کشیده خوش
بر چشمی وار (مفردات) (لفظ) م (با) وحدتیه (فصیح) م (شیرین) طائلو (قدی)
بر بوزی (بلند) بوکسک (چابک) موزون (رویی) بر بوز (اطیف) م (دلکش)
کوکل چکبچی (چشمی) بر کوز (خوش) م (کشیده) چکلس (معنی اشارتی)
اول سیدالکونین حبیب الله صلی الله تعالی علیه وسلم افندیمرک سهر حلاله شبیه بر فصیح
ولدی کلام شیرینی وارد که فصیحای عرب مثنی کور مدکلندن عاشق وحسیران
اولش اورد موزون بلند و معجز بر قد اظرفلری وار که هر نه قدر طویل آدم باند کلدرد
اکا برار کور نورایدی بر کوکالر جذب ابدی لطیف بر جمال الهی وار که صدق و محبت
ایله بقان کافر ایمانه کلور دی خوش چکلس و سیده اولش بر چشم مباری
وار که جمال الهی مشاهده ایلندر متعا الله تعالی بشفا عتسه اکرم
آمین بامین

﴿ باقوت جانفزایش از آب لطف زاده ﴾
شمشاد خوش خرامش در ناز پروریده

انك جانفزایی آب حیاتدن طوغش انك خوش خرام قاعنی نازده بسلمشدر (مفردات)
(باقوت) فرمزی جوهر (جانفزا) جان زیاده ابدیچی (از) من (آب لطف) آب حیات
(زاده) طوغش (شمشاد) سرو (خوش خرام) اظیف سالیچی (ش) انك (در) قی (ناز)
م (پروریده) بسلمش (معنی اشارتی) از لا و ایداهر حال مظهر لطف الهی اولدیچیون
خلق عظیمی مقتضا سنجه کند و به اسامه و سلوات ابدیه شفقت ابدوب لسان درو بار
جانفراستندن (اللهم اهد قومی فانهم لایعلمون) جورب حیات ابدی احسان ایلندر
اول رسول اکرم صلی الله تعالی علیه وسلم افندیمرک رجه لالهالین اولان وجودش بر لری ارضی

﴿ وسایه ﴾

جایندن حاصلی اولش کوزل صانغلی شمشاد کی قاعنی نازده بسلمشدر بنی ذوق و صفایه تریه اولش

﴿ وسایه سادات بخش آسمانی مشرف قلیچی نازنین خدا ایکن عدولک اذاتنه صبر ﴾
ابدوب (مالوننی بی شر ما اودبت) پرور مشدر

﴿ آن لعل دلکش بین و آن خنده دل آشوب ﴾
و آن رفیق خوش بین و آن کام آرمیده

انك اظیف لینی وانك قلبه اضطراب پراغیچی خنده سنی کور و انك لطیف رفتاری و اول
آرمیده کامنی کور (مفردات) (آن) اول (لعل) اب (دلکش) کوکل چکبچی
(ش) انك (بین) کور (آن) اول (خنده) کوکاک (دل) کوکل (آشوب) اضطراب
(آن) اول (رفیق) کتک (خوش) م (ش) انك (بین) کور (آن) اول (کام) آدم
(آرمیده) دلکش (معنی اشارتی) اول حبیب الله صلی الله تعالی علیه وسلم افندیمرک
اوصاف جیه سندن اولان بسیم وضو کشر عیسی قلوب مؤمنین فرح بخش و ضروری
کندونک عشق و محبتله کوکلر بنده اضطراب و اشتیاق بر عیضانش کور و انك دایما
ذکر و انس خدا ایله اطمینان و سکونت قلبک آناری رفتارنده اولان و قارشر عیسی
و کاه کاه سکونت اوزده اولان توقف شرفینی کور

﴿ آن آهوی سیه چشم از دام ما برون شد ﴾
باران چه چاره سازیم باین دل رسیده

اول سیه چشم آهوی بزم طوزا غزیدن طشمره کندی ای بارلر بواورکش کوکله نه چاره
ایدهم (مفردات) (آن) اول (آهوی) جبران (سیه چشم) قاره کوزلو (از) من (دام)
دوزاق (ما) بزم (برون) طشمره (شد) کندی (باران) م (چه) نه (چاره) م (سازیم)
دوزم (با) لایله (این) بو (دل) کوکل (رمیده) اورکش (معنی اشارتی) اول
آهوی صحرای مقام قوسین ادعج العینین رسول الثقلین محمد المصطفی صلی الله تعالی
عایه وسلم افندیمرک عرش و کرسیدن و جیع مکنونان اشرف واعلی عتداده اولان
هویت ذاتی و خلق عالم وصف و بیاندن عاجز قالدینی خلق عظیم اوزره اولان کریم
صفیق بزم قاصر اولان عفتلر دامنندن طشمره کندیکه انجیق انك و صاف بالذاتی
خدا اولشدر ای بارلر بوقید ماسوا ایله مشوش اولش کوکلر ایله نه چاره ایدهیم وانك
اوصاف جیه سیه سن نیجه بیان ایدهیم

﴿ زندهار ناتوانی اهل نظر میازار ﴾
دنیا وفا ندارد ای بار و کز بد

مادا مکه قادرسن زندهار اهل نظری اینجمنه ای کزیده یار دنیا و فاطوتن (مفردات)
(زندهار) قطعا (تا) مادام (توانی) قادرسن (اهل نظر) اهل الله (میازار) اینجمنه
(دنیا وفا) م (ندارد) طوغش (ای بار) م (بر کزیده) اورندیغش (معنی اشارتی) ای
سالمک راه محمدی اولان یار مادامکه قادرسن اول سیدالکونین صلی الله تعالی علیه وسلم
سنت منه سین ترک اینجمنه رسول علیه السلامی و وارث پیغمبری اولان مردان خدای
قطعا اینجمنه ای مقبول و کزیده بار بوحیات دنیا به مفرور اوله که وفاسی بوقدر

﴿ نی ﴾

﴿ ۱۲۲ ﴾

(از تاب آتش می برگرد عارضش خوی)
چون قطره های شبنم بر برگ گل چکیده
تاب فرمزی یعنی حرارت تاب آتش می
اضافه لری لایه و بی سیه در کرد کاف
عجمینک کسر یله اطراف مناسنه در
عارضش ضمیری جانانه راجعه ر خوی
خاتک فقی و واور سیه در در یعنی عرق
چکیده طامش معنا سنه در فاعلی خودر
محصول بیت شراب آتشك حرارت بدن
عارضی اطرافند عرق ککل بر اغنه
طامش شبنم قطره لری کبیر حاصلی
عارضنی برگ کلاه و عرقنی شبنم قطره لری
تشبیه ابلش (لفظی و فصیح و شیرین قدی
بلند و چابک) روی اظیف و دلکش
چشمی خوش کشیده (لفظی یا حرف
تکبیر حاصلی بلنده واقع اولان بار حرف
تکبیر در بار سیه شین ضمیر اولسه میدی
فهمنه آسان ابدی خوش کشیده
بیانیه انیس عشفاده کشیده تاتار
کوز بدر که قافلری کوزی طارلفند ن
کوبا که بری برینه متصا در کاف کوفی
کبی که اکا کاف مسلح در بر
بونک کبی (ک) نه که بعض نازلی
دلبر کوزینی سوزه سوزه بشارلر کوبا که
کوز لند بر فتور وار محصول بیت
مذکور دلبرک لفظی فصیح و شیرین
وقدی بلند و چابک و روی اظیف و دلکش
و کوزی کوزل سوزمه در حاصلی
بو صفاتر ایله موصوف ابدی (باقوت
جانفزایش از آب لطف زاده) شمشاد
خوش خرامش در ناز پروریده (باقوت
جانفزایش بیانیه در جانفزایه صف
ترکبیدر جان آفرینی معنا سنه شمشاد
خوش خرامش بیانیه خوش خرام و صف
ترکیبدر کوزل صانغی دیمکدر
محصول بیت باقوت کبی جان آفرینی
لبری آب لطفدن طوغش یعنی آب
جایندن حاصلی اولش کوزل صانغلی شمشاد کی قاعنی نازده بسلمشدر بنی ذوق و صفایه تریه اولش

وسریعة الزوال در همان راه محمديه دن طشره چینه سن

نای کشم عتاب زان چشم دلفریت
روزی کر شمه کن ای نور هر دو دیده

اول دلفریب چشمکدن قیانه دك سنگ عتابی چکم بر کون کوشه چشمه بر نظر ایل
ای هرابیکی چشمک نوری (مفردات) (نای) قیانه دك (کشم) چکم (عتاب)
(ت) سنگ (زان) اتدن (چشم دلفریب) کوکل الدایمی کوز (ت) سنگ (روزی)
بر کون (کر شمه) بر جلوه (کنی) ایل (ای نور) (هر دو دیده) هر ایکی کوزم
(معنای اشارتی) ای رحمت مهدات وای امته روئی ورحیم اولان مر شد
حقیقی راه سداد سنگ جذاب وهادی اولان نظر عتابی کن دور اولوب سنت سیدل کده
نقصان اولافه قیانه دك سنگ عتابی بحل اولم حضرت الله عشقه بر کون
بوضیف و بیچاره شده اندکده که نظر عتابی ایل نظر ایل ای هر ایکی چشمک نوری
افندم که سنگ راهش بر یکندن بر قدم طشره چینه سن

کرم خاطر شریف رنجیده شد حافظه
باز که توبه کردیم از کف و شیده

اگر سنگ شریف خاطر ک حافظدن ایچند بده کبر و کلکه سولتوب وایشید یلن
سوز لدن تو به ایلدک (مفردات) (کر) (اگر) خاطر شریف (ت) سنگ (رنجیده)
ایچنمش (شد) اولدیه (ز) من (حافظ) (م) باز (کبر) (کل) (توبه) (م) (کردیم)
ایلدک (از) من (کف و شیده) سولتوب ایچنمش (معنای اشارتی) ای اتادن
واتادن بیچاره انلرینه رحیم اولان سلطانم افندم صلی الله تعالی علیه وسلم اگر
بحسب البشر به قصور من واقع اولدیه بیچون سنگ مبارک خاطر شریفک حافظدن
ایچند بده (التائب من الذنب کما لا ذنب لیه) خبری سر نیجه قول و فعلاه نه قصور
ایلد مسجله سنه توبه ایلدیم سندی خلق عظیمک منتضه نیجه قصور بزدن کجوب
کبر و بیه بری نظر عتابی کلکه شریف ایلیه سن

بس شکر باز کوم در بند می خواجه
کراوفند بدستم آن میوه رسیده

افندینک بده لکندن کبر و جوق شکریم اگر اول رسیده بودیم الیه درش (مفردات)
(بس) جوق (شکر) (م) باز (کبر) (کوم) (در) (بند) (بندی) (قولاق) (خواجه) (افندی)
(کر) (اگر) (اوفند) (دوشه) (بدستم) (الیه) (آن) (اول) (میوه) (م) (رسیده) (برمش)
(معنای اشارتی) اول سید الکونین صلی الله تعالی علیه وسلم افندینک بده لکندن
وامت مر حومه سندن اولدیه جوق شکر ایدیم اگر ایلک نظر عتابیله دنیا و آخرت
حصولی ممکن اولان میوه مقصودیم بنیم الیه دوشه دخی زیاده شکر ایدیم
تمنا الله بشفاعه سیدنا محمد صلی الله تعالی علیه وسلم وعلی آله وصحبه اجمعین

(نای کشم عتاب زان چشم دلفریت
روزی کر شمه کن ای بار بر کزیده) زان
چشم دلفریت مصراع نای به مر هوند
محصول بیت عتابی نیجه دك
چکه جم ای جانان اول دلفریب چشمکدن
بر کون بر کر شمه ایل ای بر کزیده بار یمنی
داعی جفا کار اولسه کاهی وفادار اول
دیمکدر (کر خاطر شریف رنجیده شد
حافظ باز که توبه کردیم از کف
و شیده) محصول بیت اگر خاطر
شریفک حافظدن رنجیده اولدیه
ایچنمدن رجوع ایل که توبه ایلدک
دیده بکمردن وایشید بکمردن یعنی ارا زده
کچن کف و کودن بر کچدک مضی ماضی
سنده کچ حافظ جانانندن مصالحه طلب
ایدر (بس شکرها که کوم از بندگی
خواجه) کراوفند بدستم آن میوه
رسیده (اوفند و اوله وواوسر لغتدر بونده
دوشه دیمکدر یعنی واقع اوله میوه
رسیده دن مراد جاناندر محصول بیت
جوق شکر که سولیم خواجه دك
بشد لکندن یعنی وزیر اعظمه قول
اولدیمدن نه شکر که ایدیم اگر الیه
اول تازه ایشمش میوه دوشه یعنی
جانان بنم اولور سه وزیر قول اولدیمکدر
زیرا انلره انسابله معزز و محترم اولشم

وله ایضا

سحر کا هان که مخمور شبانه
کر قدم باده باجک و چغانه

سحر و قدرند که کچده دن قالمش بخاری دفع ایچون چنک و چغانه ایلدیه نوش ایلدیم
(مفردات) (سحر کا هان) (سحر و قدری) (مخمور شبانه) کچده دن قالمش سر خوشاق
(کر قدم) طسودیم (باده) شراب (با) لایله (چنک) ساز (چغانه) بارق ارا سنده
چانن بر ساز (معنای اشارتی) ظلمت بشر به سبیله تعلقات ماسوی ایلدیه خانه قایده
حاصل اولان دیونی و قبض و حجابی رفع ایچون سحر و قدرنده صوت اعلا ایلدیه
نساجات ایدوب عشق و شوق ایلدیه در کاهی نیازده صد هزار کر به وزار بلق ایلدیه فریاد
و فغان ایلدیه که سحر و قدرنده دعاوتیاز ایچند مقرر وند

نهادم عقدراره توشه از می
زمنک همنش کردم روانه

عقده میدان بول از یغنی قودم وراق ملکندن اتی روانه ایلدیم (مفردات) (نهادم)
قودم (عقل را) (م) (توشه) (بول از یغنی) (از می) (شرابدر) (ز) (من) (ملک) (م)
(همنش) (زارق) (ش) (تی) (کردم) (ایلدیم) (روانه) (کیردیم) (معنای اشارتی) (عقل)
معاشی عقل معاده تبدیل ایدوب غذای روحانیت ایلدیه ترقی بولون ایچون شراب
عشق الیه دن بول از یغنی قودم بوجود ملکندن اتی روانه ایلدیه فانی فی الله
و باقی بالله دولتی حصواته سونی ایلدیم مک عشق الیه محبوبک غیری احراق
ایلدیم بر آتشدر

نکاری فروشم عشوه داد
که این کشم از مکر زمانه

می فروش نکار بکار عشوه و پردی که زمانه ک مکرندن این اولدم (مفردات)
(نکار) (محبوب) (می فروش) (شراب صانعی) (م) (بکار) (عشوه) (ناز و نصف) (همه)
و حدتید (داد) (پردی) (این) (م) (کشم) (اولدم) (از) (من) (مکر زمانه) (م) (معنای اشارتی)
اول عشق و محبتی و فیض بخیلانی بخش ایدیم و محسوب حقیقی بکار لطف
و بر احسان فیض ایلدیم که (الهم اتی اعوذک من فتنة آخر الزمان) حدیث شریفی
سر نیجه زمانه ک صوفی ظاهر برستوریک و تغییر شکل لاجل الاکل ایدن علم شریعتدن
وامرار طریقت و حقیقتدن بی خبرم عیان قطاع طریق ایلدیم شریعتدن و مکر
و حله سندن محمد الله امین اولدم

ز ساقی کای ابروشیدم
که ای تیر ملامت رانسانه

کای ابروشیدم ایشندم که بکار بولیدیدی کای ملامت تیره آسانه اولشم (مفردات)
(ز) (من) (ساقی) (م) (کای ابرو) (بای قاتلو) (شیدیم) (ایشندم) (تیر) (ادق) (ملامت را)
(م) (نسانه) (م) (معنای اشارتی) اول صاحب شفت و معدن لطف و مرحمت کوز
عشق الیه بخش ایدیم ساقی حقیقت یرم دخی وقت ارشاده بکار بولیدیدی که
ای عاشق صادق اگر سنده عطای الهی اولان شورش عشق خدا و جذبات رحانیه
بی بها ظهور ایلدیه که اول حالات عشقندن بی خبر اولان عوام طریقت طعن و ملامت
ای ملامت اوقته انشانه اولان عاشق

(وله ایضا) (سحر کا هان که مخمور شبانه
کر قدم باده باجک و چغانه) سحر کا هان جمع سحر کا هدر الف و تون ادات جعفر
اما مقام افراد استمال اواور سحر کا و سحر که کبی نشه کیم بامدادان با سداد مقامند مستمدر مخمور شبانه اضافی
بیانیه کچده منسوب مخمور دیمکدر کر فک فاعلندن حال واقع اولمش چغانه لفظ مشترکدر ساز آلکندن برینه دیرل که
دائرة بولری کبی بولری اولور کانیجه به ده دیرل قصیده شده محصول بیت سحر و قدرنده کچده مخمور ایلدیه باده
آندیم چک و چغانه ایلدیه سحر و قدرنده که زله باده ایچدم بویشت بیت اتی به مر هوند (نهادم عقل را) توشه از می
منش کردم روانه (عقل را) نهادمک
مفعول اولی ره توشه ثانیه از می غیر
صریحی ره توشه اصلنده توشه ایلدی
ض فله تقدیم ونا خیره ترکیب منجی
ایلدیه بول از یغنی معنای شاهر منش
کردم روانه با حرف صله و اضافت بیانیه
وشین عقله راجده در تقدیری بشهر مستی
کردمش روانه در پس شین مفعول اولی
در روانه ثانیه و بشهر غیر صریحی
محصول بیت سحر و قدرنده که مخمور
شبانه اولوب چکانه ایلدیه باده ایچدم
عقل بول بر یغنی باده دن قودم یعنی بول
بر غنی باده ایلدیم وای نه لک شهرینه
روانه ایلدیم یعنی از سال ایلدیم حاصل
عقل باده بی یاریات سبیله عالم مستانه لکه
کوندردم اتی زرباده ایچن البته
مست اولور خواجه اول سحرده مست
اواد یعنی بیان ایدر بو بدت مصراع
ثانیست مختلف واقع اولمش اما بیدر بونسخه
اختیار ایلدیم زرباده می به نسبت
بونسخه آساندر (نکاری فروشم عشوه
داد که این کشم از مکر زمانه) نکاری
فروش بیانیه و بالایه دریم صبر معناده
داد فعلته مقید در دادم تقدیرده که
حرف تعلیل اینهمه ک و ک و ک کسرده بول
این معنایه در هر پیاده مکر زمانه
لامید در محصول بیت بویشت معنای
بیت سابقه مناسبتد می فروش نکار و یا
می فروش نکار بکار عشوه و پردی یعنی
کوکلی بر آندایش الی ادیدیک زمانه مکرندن
امین اولدم یعنی بکار بولیدیدی
ولا عقل ایلدیم دنیا مکرندن فارغ
و آزاده ایلدی (ز ساقی کای ابروشیدیم
که ای تیر ملامت رانسانه) محصول بیت
کای ابروشیدم ایشندم بکار بولیدیدی که
کای ابروشیدم ایشندم بکار بولیدیدی که
ای ملامت اوقته انشانه اولان عاشق

مفعول اولی ره توشه ثانیه از می غیر
صریحی ره توشه اصلنده توشه ایلدی
ض فله تقدیم ونا خیره ترکیب منجی
ایلدیه بول از یغنی معنای شاهر منش
کردم روانه با حرف صله و اضافت بیانیه
وشین عقله راجده در تقدیری بشهر مستی
کردمش روانه در پس شین مفعول اولی
در روانه ثانیه و بشهر غیر صریحی
محصول بیت سحر و قدرنده که مخمور
شبانه اولوب چکانه ایلدیه باده ایچدم
عقل بول بر یغنی باده دن قودم یعنی بول
بر غنی باده ایلدیم وای نه لک شهرینه
روانه ایلدیم یعنی از سال ایلدیم حاصل
عقل باده بی یاریات سبیله عالم مستانه لکه
کوندردم اتی زرباده ایچن البته
مست اولور خواجه اول سحرده مست
اواد یعنی بیان ایدر بو بدت مصراع
ثانیست مختلف واقع اولمش اما بیدر بونسخه
اختیار ایلدیم زرباده می به نسبت
بونسخه آساندر (نکاری فروشم عشوه
داد که این کشم از مکر زمانه) نکاری
فروش بیانیه و بالایه دریم صبر معناده
داد فعلته مقید در دادم تقدیرده که
حرف تعلیل اینهمه ک و ک و ک کسرده بول
این معنایه در هر پیاده مکر زمانه
لامید در محصول بیت بویشت معنای
بیت سابقه مناسبتد می فروش نکار و یا
می فروش نکار بکار عشوه و پردی یعنی
کوکلی بر آندایش الی ادیدیک زمانه مکرندن
امین اولدم یعنی بکار بولیدیدی
ولا عقل ایلدیم دنیا مکرندن فارغ
و آزاده ایلدی (ز ساقی کای ابروشیدیم
که ای تیر ملامت رانسانه) محصول بیت
کای ابروشیدم ایشندم بکار بولیدیدی که
کای ابروشیدم ایشندم بکار بولیدیدی که
ای ملامت اوقته انشانه اولان عاشق

(مژده جان بصبا داد شمع در غمی)

ز شمع روی توانش چون رسد پروانه
مژده با حرف صله جان دادك مقول
صبر بجای و بصباغ بر صبر بجای و شمع
قاعلی در نفسی فی الحال دیکند ر شمع
روی تو بیایه و لایه شین ضعیف مناده
رسد فله مقید در رساندش دیکند
شعله را بعد پروانه بونده سابقا مکرر
ذکر اولان خطه ایوندر * محصول بیت *
صبا به شمع مشتبه جان و پردی فی الحال
سنگ شمع زه بکدن چون که شمع بر خط
ه دیون ابرش دردی شمع جان و برمی
سویشید زرا باد شمع اوزر به او غرا به
سویشی لازم در پس بومعنا بی جانی
مشتبه و بر مکله تعبیر ایادی (بوی
زلف تو کر جان بسا در رفت چه شد *
هنر جان کرامی فدای جانانه) بوی
زلف تو با حرف صبا حبت و اضافی
لایه ل درو بوی بونده ابهام طر بقوله
مذکور در بابا با حرف صله کرامی
کاف بحسب کسری و ضمه و بای اصلیه
البه لغز عزم مناسنه * محصول بیت *
سنگ زلفک بویله جان به کند یسه
یعنی هلاک او اود یسه نه اولدی یعنی
نسبه لازم کار یک هنر جان جانانه فدا
اراسون حاصلی جاذب یونه یک هنر
جان فدای اولغه لاشدر (بر آتش رخ
زبانی او بجای سپید * بغیر خال سیاهش که
دیدیه دانه) آتش رخ زبانی اولایه
و بیایه و لایه در بجای سپید با حرف
صله و اضافت لایه در بغیر خال سیاهش
با حرف تا کید و اضافت لایه و بیایه در
سابقا ذکر او ایدی که ضمائر اضافت
لایه در که بعد کیم مناسنه به دانه
ایوه چکر کید * محصول بیت * جانانك
زبان خنك آتشی اوزره سبند بر به خال
سیاه شدن غیری به دانه کیم کوردی

اولدی (مفردات) (خرد) عقل (قید) شد (مجانین) م (عشق) م (می فرمود)
پورردی (با) للملابسه (بوی) امید (حلقه) زلف م (تو) سن (کشت) اولدی
(دیوانه) م (معنای اشارتی) شول عقل معاش اهلی که کندوری حالات عشق
بی خبر اولد فلز دن جذبات الهیه ابله دیده سی کر بان و چکری سوزان آه پردردله
مست و حیران عشق مجنون تر به بوتلری زنجیر ابله باغلیک دیو طمن ایدردی شکدی
کندویه آثار توفیق ایریشیچک ای محبوب سنگ عشق زنجیره طافلی ایدیه دیوانه
و مجنون به کانه اولمشدر

(مژده جان بصبا داد شمع در غمی)

شمع بر فله مژده ابله صبا به جانی و پردی سنگ بوزل شمشن چونکه اکا پروانه ابرشدی
(مفردات) (مژده) مژده ابله (جان) م (با) للملابسه (صبا) م (داد) و پردی
(شمع) م (در نفسی) بر فله شده (شمع) م (روی تو) سنگ بوزل (ش) اکا
(چور) چونکه (رسد) ابرشدی (پروانه) تذکره و خبر (معنای اشارتی) صبا
بلی فرح بخش اولدی فی حاله جانب حقن اسوب شمع طغو نطق شمع بر فله شده
صبا به جانی مژده و پردی کبی شول عاشق صادق ای محبوب سنگ جلال نورنه
وصلتدن اکامر شد اکا بوزلدن ز خبر صبح ابر به صدهزار جانی دخی اولد سنگ
راه عشقکه فدا ایدیه چکی بطریق الاول در

(مژده جان بصبا داد شمع در غمی)

سنگ زلفک را به صله اگر چیم به کندیسه نه اولدی هزار مکرر جان جانانه فدا
اولون (مفردات) (با) للملابسه (بوی) را به صله طیه و امید (زلف) م (تو)
س (کر) اگر (جان) م (بیاد) به (رفت) کندی (چشد) نه او ای (هزار)
یک (جان) م (کرامی) مکرر (فدای جانانه) (معنای اشارتی) ای محبوب
سنگ فیض اقدسکه و اتوار تجلی تکه وصلت امیدیه اگر چیم به و هبایه کندیسه و سنگ
راه عشقکه محن و بلالره گرفتار اولوب بوجه کار جهاندن فارغ اولد یسه نه غم
ونه نقصان اولدیه که عشق بولنده اوان کشتی بر جاتنه یک جان آتشدر صدهزار هنر
و محرم جان جانانه فدا اولسون

(مژده جان بصبا داد شمع در غمی)

انك زبانی آتشی اوزره بوزلک بر به آتک سیاه خالندن يك دانه کیم کوردی
(مفردات) (بر) علی (آتش) م (رخ) یکا ق (زینسا) لطیف (او) انك (با)
لالملابسه (جای) مح (سند) بوزلک (با) للملابسه (غیر) م (خار) یک
(سیاه) م (ش) انك (که) کیم (دید) کوردی (به) یک و کوزل (دانه) م
(معنای اشارتی) اول محبوب حقیقتک صنع عجیبی کور که سمات وجهندن و اتوار
جانك برده کیر با سندن رذره کشف انش اولد سمات وارض جمال لطیفک
آتشندن بوزلک کبی بر آید یا نوب محو اولدی در کار ایکن بو عالم کونده آتک ذات

(مژده جان بصبا داد شمع در غمی)

یعنی بار امن کوزد کسون ایچون بوزلک بقارل اما جانانك رخی آتشی اوزره بوزلک بر به خالندن غیری به دانه یا قدقار بن کیم
کوردی یعنی خال ایوه چکر کید که رخی آتشی اوزره عین کال دیکم ایچون سبند بر به قوشدر مجموع بیتک معنا سنی سنگ پراشق
بوزلک آتشی اوزره بوزلک بر به اول رخ خار خالندن غیری کیم کوردی ابو دانه دین و زبیا بوزی آتشی اوزره بوزلک
بر به انك سیاه خالندن يك دانه کیم کوردی دین به دانه بی بیلمشدر

بیچونك اتوار نچلیسی اولو الابصار اولان عارف بالله لدن غیری کیم کوردی که
هر رچشم اتوار ذقی مشاهدیه قادر دگلد

(من ضعیف ز غفرت فتادم از یادوش)

من ضعیف غفرتدن دون کیمه ایاقدن دوشدم کندونکاری چونکه یادك الله کوردم
(مفردات) (من) بی (ضعیف) م (ز) من (غیرت) م (فتادم) دوشدم (از)
من (با) ایاق (دوش) دون کیمه (نکار خویش) کندو محبوبی (چو) چونکه
(دیدم) کوردم (با) للملابسه (دست) ان (یکانه) یاد (معنای اشارتی)
حضرت و اهب العظمایک احسان و نچلیسی مقول ادراك ابله ده عاجز و قاصر در
(لایسل عایقل) در که صورتانیش یلاق کافری بر آید مؤمن ایدوب اتوار نچلیسته
و اسرار لدیه سته مظهر ایدوب ک اولیا الله دن ایلرو نیجه ریاضت و مجاهدات ابله
سی ابدن بعض مؤمن مقصوده نائل ایتوب منجبر و سرگردان ایلر آه برین ضعیف
غیرتدن ایاقدن دوشدم و بی صبر و بی طاقت اولدیه که کندو محبوبی یادك الله
کوردم یعنی یکانه ایکن بر آید آشنا اولوب آشنا ایکن و اهل توحید ایکن مرادی
حاصل اولدی چکری بلفشدر (ریزالارغ قلوبنا اید اذهبننا و هب لنا من لدنک
رحمة انك انت الوهاب)

(من ضعیف ز غفرت فتادم از یادوش)

نه نقشار که پیدا ابلدك و قائده طومردی زم فوتمز انك فتنه افسانه اولمشدر
(مفردات) (چه) نه (نقشها) م (بر انکیتیم) قو پاردم (سود) قائده (نداشت)
طومردی (فونما) زم دطامن (راو) انك فتنه (کشت) اولدی (افسانه)
حکایه (معنای اشارتی) (الیدیدرو الله قدر) سر نیجه فیض تجلی و وصلت الی الله
بولنده نیجه نقشار و نیجه دزلو صورت طاعنراظه ایلر ایدم قائده ایچدی بزم دعا
و نیازل بزم رحکایه کبی هبایه کندی عانت جله مراد لیمی ترک ایدوب خدایک مراده
تابع اولغه ممارضه بی ترک ایدوب تسلیم و تقرب یمن بولن طومردم احسن الله ما کتا

(من ضعیف ز غفرت فتادم از یادوش)

دوستک لی دورنده بنم بر عهدم واردر که عشق سوزندن غیری سوبایم (مفردات)
(مرا) بنم (با) للملابسه (دور) زمان (لب) طوداق (دوست) م (هست)
اواسی (بیانی) رصهد (بر زبان) دلم اوزره (نیرم) بلایم (جز) غیر (حدیث)
کلام (بیانه) اولک و قدح (معنای اشارتی) (الست بر بکم) خطابی عالمده
بنم اول محبوب حقیقی ابله بر عهد و بیعت و واردر که قلبی حقه باغلیوب اسلم اوزره
اول محبوبك عشقنك غیری بی سوبایم و کندی و کندی امریه انقیاد و مرادنه مخالفت
ایتمیم بخدا الله عهد قدیم اوزره ثابتیم (بیت الله بالقول الثابت)

(من ضعیف ز غفرت فتادم از یادوش)

مدرسه و خانقاه سوزنی سوزنله زرا کبر و حافظک باشنه میخانه محبتی دوشدی

(من رمیده ز غفرت فتادم از یادوش)

با حرف ظرف و اضافت لایه در * محصول
بیت * بن رمیده دون کیمه غفرتدن
ایاقدن دوشدم یعنی سوزندم و بقلدم
چونکه کندی نکاری یکانه الله کوردم
حاصلی نکاری یکانه لایه کوردیکدن
زاده مضطرب اولدم (چه نقشها که
بر انکیتیم و سود داشت * فسون ما براو
کشته است افسانه) چه بونده
مبالغه افاده ایدر نقشها نقشاردن مراد
حیله لدر که حرف بیان بر حرف تا کید
انکیتیم فصل ماضی متکلم مع القدر در
بونده پیدا و اظهار ایدلک مناسنه در
واو حرف حال فسون قائک ضعیله
افسوسدن محضه در رصهر و حیلله و مکرر
مناسنه در بر اولایه * محصول بیت *
نه حیلله لدر که پیدا ایدلک حال بو که قائده
ورمده بی بزم حیلله و مکرر مراد فتنه
افسانه اولدی یعنی بر امر زائد اولدی
(مراد بولر دوست هست بیانی *
که بر زبان نیرم جز حدیث بیانه) بدور لب
دوست با حرف ظرف و اضافت لایه در
بیانی با حرف وحدت و ابتکیر که حرف
بیان نیرم فعل نفی استقبال متکلم و حده
ایتمیم دیکندر * محصول بیت *
بنم دوستک لی دورنده بر عهدم واردر که
دیل اوزره ایتمیم قدح سوزندن غیری یعنی
دیل اوزره جاری اولسون الاچاله و بیایه
سوزنی (حدیث مدرسه و خانقاه مکوی که
باز * فتاد در صبر حافظ هوای میخانه)
مکوی خطاب عام که حرف نه لیل باز
بونده ادات تا کیددر کبر و مناسنه ده
اولغه قابلدر در صبر حافظ در حرف صله
صبر حافظ لایه هوای میخانه مصدرک
مفعولنه اضافتدر * محصول بیت *
بکامدر سه و خانقاه سوزنی سوزنله
زرا حافظک باشنه میخانه سوداسی
وارزوسی در شدی بی مدرسه و خانقاه
زمانی دکل خطابدن غیبه التفات پوردی

خرقه (ملع) کونا کون باره له اولان خرقه (زنا) م (راه) بول (است) در (صوفی) م (بندار) ات (این) بو (رسم) عات (این) بو (راه) بول (معنای اشارتی) اول خرقه لایحه هم سیرت مرانی صوفیک کونه کونه الی ویشالی اسکی باره زاله غیطان اولان خرقه می کافر لک بنه باغادینی سیاه ایمن زاری کمره علامت اولدینی کی اول احق صوفی صورتی ک ملون و محیط خرقه سی دسی کندی تک ریاضه و مریض قلبه علامت اولدند ای صوفی یوعادی و بو طریق حیلہ فی ترک الیه

﴿ وقتی پرویش خوش بود و قتم ﴾ از وصل جانان صد او حش الله

بروقت اکت بوزله و قتم خوش ایدر جانانک و صلستدن الله وحشت و بر مسون (مفردات) (وقتی) بوقت (یا) اللایسه (روی) بوزاش (انک) خوش (بود) ایدی (وقتم) م (از) من (وصل جانان) م (صد) بوز (لو حش الله) لا او حش الله من تخفدر الله وحشت و بر مسون و محبو بدن بید ایتمون دیکدر (معنای اشارتی) عالم السده اوار جانان الهی مشهده اغتکله و قتم و حطم خوش ایدی حضرت الله دن بوزدرلو نیاز ایدر مکه یزی کنیدی و مستندن و جوار قد سندن جدا ایلمون

﴿ رخ برشام از راه خدمت ﴾ سر بردارم از خاک درگاه

خدمت بولندن بوز چور مزیم درگاهک خاکندن باشی قالد مزیم (مفردات) (رخ) بکافی (برشام) جوهر مزیم (از) من (راه) بول (خدمت) م (سر) باش (رند ارم) قالد مزیم (ز) من (خاک) طارقی (درگاه) حضور شاه (معنای اشارتی) حضرت اللهک امری وجهی اوزره طاعتدن بوزد و ندر مزیم و هر نه قدر قصورم اولسه یند درگاه عزتک خاکندن باشی قالد مزیم و ربک قبوسندن غیری قبوله کفرم

﴿ شوقی رخت راز باد حافظ ﴾ وردشانه درس سهرگاه

سنگ رخک شوقی حافظک یادندن ایلندی کجیکد وردنی سهر وقتک در سنی (مفردات) (شوقی) م (رخ) بکافی (ت) سنگ (برد) ایلندی (از) من (باد) خاطر (حافظ) م (ورد) م (شانه) کجیکده منسوب (درس) م (سهرگاه) وقت سهر (معنای اشارتی) (من عرف الله کل اسانه) خبری سرمنجه ای محبوب سنگ انوار جلاک شوقی و اتوار ذاتک تجلیسده استر افک شوقی حافظک خاطرندن کجیکده اوفودیبی اورادنی و سهر وقتکده مطالعه ایلدیکی در سنی ایلندی و مست و متفرق ایلدی

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ کر تیغ ار در کوی آن ماه ﴾ کردن نهادیم الحکم الله

اگر اول ماهت محله سندن تیغ انچه بون قدری راضی اولمق الحکم الله (مفردات) (کر) کر (تیغ) فیلیج (بارد) انچه (در) فی (کوی) محله آن (اول) ماه (آی) کردن بون (نهادیم) اودق (الحکم الله) حکم الله مخصوصدر (معنای اشارتی) بوز راه هشده و طریق سلو کده اگر بی پایان بلال کاسه حق سبحانه و تعالیک قضایه و اضی بوز بلاسنه صا برز حاکم مطلق الحق تعالی در حکم و قضایه هر وجه ایلدی و تسلیم

﴿ اولمش ﴾

(وقتی پرویش خوش بود و قتم) از وصل جانان صد او حش الله (او حش الله) اصلکده لا او حش الله ایدی هر بار تخفیف ایدوب لو حش الله دیدیلر معنای الله تعالی وحشت و بر مسون یعنی وصال جاناندن بزی بید ایلمون دیکدر

﴿ محصول بیت ﴾ بر زمان جانانک رو یله و قتم خوش ایدی یعنی وصال لیلہ حالز ایو ایدی بس الله تعالی وصال جانانندن بزه وحشت و بر مسون یعنی بزی وادی هجرانه صا لمون صد لفظی تکثیر دها ایچسودر مصراع ثانیک معنای جانانک وصال لیلہ بوزلو حش الله یعنی وصال جاناننه بوز تحسین او حش الله تحسین معنایسته استعمال اولتور دین تحسینه لائق سوزسولمش (رخ برشام از راه خدمت) سر بردارم از خاک درگاه

﴿ محصول بیت ﴾ بوزی خدمت طریقشدن دوند رم یعنی خدمت جانانندن اراض ایلیم باشده قالد رم خاک درگاه جانانندن (شوقی رخت برد از باد حافظ) وردشانه درس سهرگاه (شانه بادهای رسمی تخصیص افاده ایدر) محصول بیت * سنگ رخک شوقی حافظک خاطرندن ایلدی حاصلی خاطرندن چیهاردی و کیدردی کجیکه وردینی و سهرگاه در سنی یعنی حافظه عبادت و طاعتی اولونتوردی دیکدر (وله ایضا)

(کر تیغ ار در کوی آن ماه) کردن نهادیم الحکم الله (بوابی قزل بری برشته نظیره واقع اولمش یعنی ایکسی یله بوزند و برفا فیده دوشمش) محصول بیت * اگر اول ماهک محله سنده قلیج بفرسه بوینز قومیشز الحکم الله یعنی تیغ جانانندن فاجرز زبر جانانندن هر نه کاور سه عین سعادتدر

اولمش و وفا الله اشبات

﴿ آیین تقوی مانیر دانیم ﴾ لیکن چاره باجخت کراه

تقوی اسلوبنی بزدخی یلورز لکن کراه بختنه نه چاره واردر (مفردات) (آیین) اسلوب (تقوی) م (ما) ز (نیز) دخی (دانیم) (لیکن) م (چهاره) نه چاره (با) للایسه (بخت) طالع (کراه) از غون (معنای اشارتی) کجیکه حاجتشدن ورع و غوی بولنی خوش یلورز لکن توفیق خند او عتایات خاصان خدا اولسجه بوز کراه و نامساعد بخت ایلنه چاره ایدم توفیق و عتایات خاصان خدا اولسه و رفی سید اولور

﴿ ما شیخ و واعظ کتر شناسیم ﴾ با جام باده با قصه ککو تاه

بر شیخی و واعظی زیاده آکارز با شراب جانی و بر با قصه بی قصه ایل (مفردات) (ما) بز (شیخ) م (واعظ) م (کتر) زیاده از (شناسیم) آکارز (جام) قدح (باده) شراب (قصه) م (کوتاه) فیصه ایلدیک (معنای اشارتی) بوظ هر برست اولان شیخی و واعظی آکارز انلر رسوم اهل ایدر اهل فتنک صحبتی عمل ایدم منزل یز که معاشر عاشق بزم حالزی اصلاح ایدمک با شراب عشق الهی کرک با قصه و حوادث عالدن سکوت ایلنه خانه قلبی حفظ کرک

﴿ من رند عاشق و انگاه توبه ﴾ استغفر الله استغفر الله

بن عاشق رند و انگاه صکره توبه حاشاک بن بونی ایدم (مفردات) (من) بن (رند) لا ابالی و بی قید (عاشق) م (انگاه) آندن صکره (توبه) حاشاک بن بونی ایدم (استغفر الله استغفر الله) م (معنای اشارتی) محمد الله بن فیصد دنیادن و علاقه ماسوا دن بی قید رعاشق ایدم صکره حالات عشقندن و اذوق روحایتندن فی خبر اولان شیخ و واعظک نسیع و نکارله حاشاک بن بوعشق الهیدن وراء معرفه الله دن فراغت ایدم حاشا اقم

﴿ عکسی زروبت بر ما یفتاد ﴾ آینه رو یا آه از دلت آه

سنگ بوز کدن زه بر عکس دوشیدی ای آینه بوز او آه سنگ فیکدن آه (مفردات) (عکسی) بر عکس (ز) من (روی) بوز (ت) سنگ (بر ما) بزم اوزریم (نیفتاد) دوشیدی (آینه) م (روی) بوز (الف) دایه (آه) م (از) من (دل) کوکل (ت) سنگ (آه) م (معنای اشارتی) ای محبوب هنوز سنگ اتوار جلاکدن بزه بر عکس و بر قوشماع عکس و ظه و ر ایلنه منکشف اولسدی آه سنگ تجلیات صفات مثالبه لکدن و آه سنگ صفات استغنا کندن که دایه عاشقک من یعنی قشع ایدر من

﴿ الصبر مر و العرفانی ﴾ بایست شعری حتی م الفاء

صبر آجیدر و عرفانیدر نه او ایدر بنم علم اولیدی نه وقت بن اکاملاقی اولورم (مفردات) (الصبر) م (مر) ای (و العرفانی) م (بایست) نه اولیدی (شعری) قشع ایدر من

(آیین تقوی مانیر دانیم) لیکن چاره باجخت کراه (محصول بیت) تقوی آیین و اسلوبنی بزدخی یلورز اما بخت کراه نه چاره یعنی عله بخت مساعد ایلز بوحسه تقوی طریقنی خوب یلورز (ما شیخ و واعظ کتر شناسیم) با جام باده با قصه ککو تاه (کتر شناسیم) هیچ اکثر دیکدر نه کیم مراله مرور ایلشدر (محصول بیت) بر شیخ و واعظ اکثر یعنی انلرک ملازمتنه مقید کلر بس بزه با جام باده و بر با قصه بی کوتاه ایلله حاصلی بزه با جام باده صون و با اوزانه مقاماتی (من رند و عاشق و انگاه توبه) استغفر الله استغفر الله (محصول بیت) بن رند و عاشق ایلیم و توبه کار اولق استغفر الله یعنی بن بویه ایش ایللم دیکدر یعنی رند لکدن و عاشق لکدن فراغت ایدوب توبه ایلیم (عکسی زه هرت بر ما یفتاد)

آینه رو یا آه از دلت آه (عکسی با حرف وحدت و یاتیکبر مهر یونده ایهام طریقه و اقدرد) محصول بیت * سنگ کونش بوز کدن و باجختکدن بزم اوستن عکس دو شیدی یعنی بزم نظرک واقع اولدی ای آینه بوزل جانان آه سنگ بولاد کی بک بوز کدن یعنی آه سنگ مر جستن کو کالکدن (الصبر مر و العرفانی) بایست شعری حاتم الفاء (مصراع اول ایکی جمله) سیددن مر کیدر وضوحندن اعراب ایلکه احتیاجی یوق اما مصراع ثانیسی ان شاه الله اعراب ایلله لم با حرف لدا افادی مدخوفدر به ضلر قوم و صاحب و صعب و بونلر دن غیری انظاظ تعیین بوزر بیلر و به ضلر صانع ایلدی تعیین ایلدی کسر حایله خلاف قیاس اوزره صاحبی دن مرخم صاحب بار معناسده در و با صبر مجرور متصل کتا یندر نکلمدن بس با صبح دیمک ای یار دیکدر لیت لاهت و تالک فکدر یله و سکون بایله حروف قدر حروف مشبهه بالفملدن تمی معناسنی افاده ایدر یعنی بر نسته بی آرزو بایله دیکل شعری تقدیرا منصوب اسمی شهر و مشهور مصدر ل در علم معناسنه یعنی بر نسته بی بتلک بس افنده شاعر دیک عالم دیکدر و با صبر مجرور متصل منکام واحدون کنایندر حتی یونده حرف جر در کی معناسنه یعنی حرف ذمیلدر و بهم مفتوحه ماه استغفامدن مجرور او اوب الی حذف اولدقدن صکره حالی اوزر بشه قالدی اصلنده حتی م ایلدی معلوم اوله که ماه استغفام مجرور او اوه انک حذف واجبدر نسته که نظم شریفده بلقیس قصه سنده واقعدر (فناظریم رجوع المرسلون) هم اصلنده بما ایلدی بایله مجرور اولد یغیون الی ساقط اولدی و دخی

عم بنساملون اصلنده من م ایدی مجرور اولد یغیون الی دو شوب هم قالدی معلوم اوله که حتی ک و علی ک والی ک آخری میه اتصال حیننده الف شکنده یاز یلور باشکنده یاز لمز حاتم و علام والام درلر خواجه بیوردینی کی الفاء فعل مضارع متکلم و حده در لقی یلیق یانندن یعنی علم یانک ناقص یاقی سندن بولق معناسنه (محصول بیت) حاشاک عشق و محبتک بلاسنه صابر اولقن اجیدر یعنی مشکدر و عمر ده فایدر یعنی صبر زمان مدید کرک عکرده ایه امتداد یوق که عاشق آمده صبرله امید وصال ایلله حاصلی عشق دردینه صبرک آجیلقتن و عمرک سرعت مرور کدن شبکایتدر نه اولیدی بنم علم اولیدی جانیق بولقن ایچون

بنم علم اولیدی (حتم) حتی مادن بخفندر که حرف جر مایه متصل اولد الف حذف اولور حتی مانه وقت (الف) بن اکا ملاقی اولورم (معنای اشارتی) بصیرت قلبه و عالمه انوار جمال الهی کورمه که و اهل هست عندند جهره بالعینه شاهدی که صبر زیاده یک اجیدر و مشکدر و حالو که عده فایدر نه اولیدی بنم علم اولیدی که نه وقت بن اول محبوبك انوار جمال ملاقی اولورم

حافظ نه ناله کر وصل خواهی خون بابت خورد درگاه ویکاه

ای حافظ نه ناله ایلمسن اگر وصلت ایسترایست سکانم و قنلی و قنسر قانم یک کر کدر (مفردات) (حافظ) م (جد ناله) نه ناله ایلمسن (کر) اگر (وصل) م (خواهی) ایسترایست (خون) قان (باید) کر (ت) سکا (خورد) یک (درگاه) وقتیه (یکاه) و قنسر (معنای اشارتی) ای حافظ بوش بره نه ناله ایلمسن رفوری ناله ایلمه مایه بره من سن اگر وصلت الی الله ایسترایست (المجاهدة نورن مشاهده) سرنجه نیجه مدت ریاضات و مجاهدات الهی مشقتلر چکوب هر دایم قانلر بوتقی کر کدر که (والذین جاهدوا فینا لنهیدنهم سبلنا) آیت کرمه سی سرنجه مظهر اطف الهی اوایب واصل الی الله اوله سن

وله ایضا

عیدست و موسم کل ساقی بار باده هکام کل که دیده بی می قدح نهاده

برام و کل زمانه ساقی شراب کنور کل وقتی کیم کورمشدر قدح شرابیز قوش (مفردات) (عیدست) برامدر (موسم) زمان (کل) م (ساقی) م (بیار) کنور (باده) شراب (هنگام) وقت (کل) م (که) کیم (دیده) کورمش (بی می) شرابیز (قدح) م (نهاده) قوش (معنای اشارتی) ای ساقی اگر عشق ازهی اولان پر عید وصال و محبوب الهی انیت و قریت مانند زلال و قنی شراب عشق الهیه ایله قدح قلب و جانمزی براله محبوبه وصلت زمانی شراب قدحک بوش اولسنی کیم لایق کورمشدر

زین زهد و پارسای بکرفت خاطر من ساقی بده شرابی تادل شود کشته

وزهد و پارساقدن بنم خاطریم یکرندی ای ساقی بر شراب ورتاکه بزم کوکلر کشته اوله (مفردات) (زین) بوندن (زهد) م (پارسای) زاهدک (بکرفت) طونلدی و نفرت ایلدی (خاطر) م (من) بن (ساقی) م (بده) ور (شراب) م (یا) وحدیه (نا) حتی (دل) کوکل (شود) اوله (کشته) آجلش (معنای اشارتی) بور باوصیه الهی آوده اولان زهد و زاهد صورین کوکلر یکرندی و نفرت ایلدی ای ساقی شراب عشق الهی بر شراب لایقیدن و فیض و نصیحت الهیدن بر شراب ورتاکه قلین شرح و کوکلر کشته اوله

صوفی که دی نصیحت میکرد عاشقارا امروز دیدمش مست تقوی باده داده

صوفی که دون عاشقار نصیحت ایلردی بو کون اتی تقوایینی یله و برمش مست کوردم

(مفردات)

(مفردات) (صوفی) م (دی) دون (نصیحت) م (میکرد) ایلردی (عاشقارا) عاشقار (امروز) بو کون (دیدم) کوردم (ش) اتی (مست) م (تقوی) م (بیاد) یله (داده) و برمش (معنای اشارتی) من دخل دخل سرنجه اول صوفی که دون عاشقار عشق ترکله نصیحت ایلردی لکن بو کون کندویه توفیق الهی یله مشایخ عظام بوزدن بر فیض و برمت ایشوب آتی شراب عشق الهیه یله مست و تقوای صوریستی یله و برمش و عشاق طمع ایلرکن کندوی عشق و درد الهیه یه مبتلا کوردم

این یک دوروز دیگر کلرا غنیتی دان کر عاشق طرب جوی باساقیان ساد

بورایکی کونک کلی نه غنیت ییل اگر عاشق ایست محبوب ساقیلرله ذوق و طرب ایست (مفردات) (این) بو (یک دو) برایکی (روز) کونک (دیگر) بنه (کارا) کلی (غنیت) فرصت (یا) وحدیه (دان) ییل (کر عاشق) اگر عاشق ایست (طرب) ذوق (جوی) ایست (باساقیان) ساقیلرله (ساده) محبوب سادیمو (معنای اشارتی) بوسریقه الزوال اولان برایکی کونده اول محبوب حقیقی یه وصلتی و تحصیل فریتی و کسب عشق و معرفتی فرصت و غنیت ییل اگر عاشق صادق ایست (اذنا بحیرتم فی الامور فامینوا من اهل النبور) خیر سی سرنجه تعلقات ماسوی الله دن مجرد و ساده دل بو فانی فی الله اولمش رجال الله دن استعانت و ذوق روحانیت و عشق و معرفت طلب الهی که سندی انترک نظر و مشبه واصل الی الله اوله سن

کل رفت ای حرفین غافل چرا نشنید بی بانک رود و چنک و بی بار و جام باده

کل کیتدی ای حرفه سار نیچون غافل او تور سر ساز صدا سنمز و چنک سنمز و بار سنمز و شراب قدح سنمز (مفردات) (کل) م (رفت) کتبی (ای حرفین) ای مصاحبار (غافل) م (چرا) نیچون (نشنید) او تور سر (بی) ننی (بانک) صوت و آواز (رود) ساز (چنک) آلتلهو (بی) ننی (بار) م (جام باده) شراب قدحی (معنای اشارتی) (الوقت سیف طالع) سرنجه ای عاشقار عمر دو کتور محبوب حقیقی یه وصلت زمانی کیتدی و کیده بور نیچون غافل او تور سر علم و معرفت سنمز و وعظ و نصیحت سنمز و ذکر و فکر خدا الهی اقتسز و شراب عشق الهیه یه تحصیل سنمز و نیجه به دلسر مایه وصلت الی الله اولان جوهر عمری ضایع ایلر سنمز

در مجلس صبوحی دانی چه خوش نماید عکس عذار ساقی در جام می فناد

یلور مین صبوحی مجلسنده به خوش کورنور ساقیت عذار عکسی شراب قدحده دو شمش (مفردات) (در) فی (مجلس) م (صبوحی) صباح ایچیلن شراب (دانی) یلور مین (چه) نه (خوش) م (نماید) کورنور (عکس) م (عذار) یکاق (ساقی) م (در) فی (جام) قدح (می) شراب (فناد) دو شمش (معنای اشارتی) وقت سحرده و مهری اولان عشاقک مجلسده یلور مین شراب عشق الهی و نوال جذبات رحیمه الهی تجلی انوار ذات الهی عاشق صادق قدح

فی

۱۲۵

۲ حاصلی صبر آجی و عرفانی پس نه اولیدی بیلکم اولیدی یعنی علم اولیدی اول جانانی بولنی ایچون یعنی جانان نیجه بولور دیو علم اولیدی مصراع ثانیک معنای نه اولیدی علم اولیدی نه وقت حصول بولور علم اولیدی دین عجب بود اوله نه معنی قصد ایلر حاتم الله بریه مقام الفاء یازوب معنای نه اولیدی بنم شعورم اولیدی نه وقت بن اکا ملاقی اولورم متی ما الفاء دن بخفندر دین غریب موزون عالم و فاضل امش طب الله انفاسه (حافظ چه نانی کر وصل خواهی) خون بابت خورد درگاه ویکاه * محصول بیت * ای حافظ نه ایلمسن اگر وصل جانان دیرلر سک قان ایچمک کر کسن و قنلی و قنسر حاصلی وصل جانان ایسترایست هر زمان درد و بلا اختیار ایلمک کر کسن (وله ایضا) (عیدست و موسم کل ساقی بیار باده) هکام کل که دیده بی می قدح نهاده * محصول بیت * برامدر و کل زمانی ای ساقی باده کنور کل وقتیه کیم کورمشدر قدح سنمز قوش ناله یعنی یعنی باده سنمز اولدنی کل زمانه کیم کورمشدر (زین زهد و پارسای بکرفت خاطر من * ساقی بده شرابی تادل شود کشته) بکرفت ایکرندی دیگر شرابی یا حرف تنکیر تا حرف نه لیل * محصول بیت * بوزهد و عابد لکدن بنم خاطریم ایکرندی ای ساقی شراب ورتاکیم کوکلر کشته اوله یعنی آجیله (صوفی که دی نصیحت میکرد عاشقارا) امر و زدیدمش مست تقوی باده داده * محصول بیت * صوفی که دون عاشقار نصیحت ایلردی بو کون اتی تقوایینی یله و برمش آتی مست کوردم تقوایینی یله و برمش بعضی فاسق اولمش

(این یک دوروز دیگر کلرا غنیتی دان) کر عاشق طرب جوی باساقیان ساده غنیتی یا حرف تنکیر عاشق باضمیر خطاب جوی فعل امر مخاطب دله معنایه و طرب مقدم معمولی * محصول بیت * بورایکی کون دخی کلی غنیت ییل اگر عاشق ایست طرب به طالس اول ساده رو ساقیلرله یعنی کل زمانی راگان کچورده بلکه ساده رو ساقیلرله باده ایچمکه کچور (کل رفت ای حرفین غافل چرا نشنید) بی بانک رود چنک و بی بار و جام باده رود ونده ساز قلی معنایه در * محصول بیت * کل کیتدی ای باران نیچون غافل او طور سر سنز چنک قلی آواز سنمز و بار سنمز و جام باده سنز یعنی کل زمانی کچدی سنز نیچون بوله اوفا تنزی غفلتله کچور سنز ساز و سوز سنز و بار و جام باده سنز (در مجلس صبوحی دانی چه خوش نماید) عکس عذار ساقی در جام می فناد (دانی استغهای متعین فعل مضارع مفرد مخاطبدر عکس عذار ساقی لایمل در * محصول بیت * صبوحی مجلسنده یلور مین نه کوکل کورنور جام میده دو شمش ساقیت عذار عکسی یعنی باده لطیف کورنور

قلبته خوش واقع اولور و نه کیفیت انکشاف انوار جمال الله ظهور
ایسرکه تجلی حق ناکه آید اما بر دل آگاه آید و من طلب
العیلی سهر الیالی

مطرب چو پرده سازد شاید اگر بخواند از طرز شعر حافظ در بزم شاهزاده

مطرب چونکه پرده دوز لایق در اگر اوقویه حافظک شمری طرز زدن شهرزاده تن
بجسته (مفردات) (مطرب) ساز جالان (جو) چونکه (پرده) م (سازد) دوز
(شاید) لایق (بخواند) اوقویه (از) من (طرز) علامت و گونه (شعر حافظ)
م (در) فی (بزم) مجلس (شاهزاده) م (معنای اشارتی) شول جواسیس
القاب اولان عارف بالله توجه قلب الیه اگر حافظک اسان غیبه شمر صورتند بیان
البدی اسرار طریقی واحوال عشاق خلیفه الله اولان حضرت آدم علیه السلام
صالح و عارف بالله اولادری بجایند اوقویه لایق در کاله و ام اولان عوام ناسک
بجایند اوقویه اهل اهل الهک و اوردان به ظهور ایلان کلات اسرار لایق درینی ظ هر نه
یوقدر انکیچون اهل الهک و اوردان به ظهور ایلان کلات اسرار لایق درینی ظ هر نه
حل ایدوب ضلالت دوشماردر

وله ایضا

نصیب من چو خرابات کرده است نه درین میانه بگو زاهد امر اچه کناه
چونکه خدا بنم نصیبی میخانه ایلندر ای زاهد بواورناده بنم کناه نه در (مفردات)
(نصیب) م (من) بن (جو) چونکه (خرابات) میخانه (کرده است) ایلندر
(الله) خدا (درین میانه) بواورناده (بگو) سوله (زاهد) ای زاهد (مرا) بکا
(چه کناه) نه کناه و اورد (معنای اشارتی) ای زاهد خشک ازله و نحن قمتاده
حق سبانه و امالی چونکه بنم نصیبی عشق و محبت و سودای مجنونیت ایلندر
(قل کل من عند الله) آیت کریمه سر بسجده نبیون هر روزه و رانی شئون حق
طلوب بکاطن و انکار ایلرین ای زاهد بواورناده بنم کناه و اورد (الطریق الی الله)
بمدد انقاسی الخلائق (دینلندر

کسی که جام میش درازل نصیب افتاد چرا بچشر کشد این کناه ازو درخواه
شول کیمه که ازله اکا جام می نصیب دوشدی قیامتده بو کناهی اندن نبیون سوال
ایدر (مفردات) (کسی) بر کیمه (جام می) شراب قدسی (ش) اکا (درازل)
ازاده (نصیب) م (افتاد) دوشدی (چرا) نبیون (بچشر) قیامت (کشند)
ایدر (این) بو (کناه) م (ازو) اندن (درخواه) سوال (معنای اشارتی)
ای زاهد شول کیمه که ازله اکا جام می نصیب دوشدی عشق الهی اولان حالات واضطر اباق
و فریاد و فغان الیه صورت خرابات نصیب دوشدی قیامتده بوسنک کناه زعم ایلندر
حالات سینه زدن نبیون سوال ایدر ایتر که بوجون عشق سنک سکونت
پر یا کدن مقبولدر

بگو

بگو بصوفی سالوس خرقه پوش دورو که کرده دست درازی و آستین کوتاه
ایکی یوزلو خرقه پوش مرانی صوفی به دی که دست درازانک و یکی فیصه
ایش (مفردات) (بگو) سوله (با) لملابه (صوفی) م (سالوس) مرانی
(خرقه پوش) خرقه کچی (دورو) ایکی یوزلو (دست) ال (دراز) یوزون
(کرده) ایش (آستین) یک (کوتاه) فیصه (معنای اشارتی) اول مر بر مناهی
و متکراتی مر تکب اولوب و هر بر بحر مات و هر و هاتمه ال اوزادوب تقوی و اجتناب
صورتی اظهار ایلان ریه خرقه پوش و یکی یوزلو متقی صوفیه سوله مقول قول
بویت آیدر

تو خرقه دازی بری با می پوشی که تا بزرگی بری بندگان حق ازاده

سن خرقه ری با ایچون کبر سن که تا ریا الیه حق تعالی که بندلری اضلال اید سن
(مفردات) (تو) سن (خرقه را) م (ز) من (رای ریا) ریا ایچون (همی پوشی)
کبر سن (تا) حق (زرق) دیا بله (ری) یک سن (بندگان حق) خدای قولرینی
(ازاده) بولدن (معنای اشارتی) ی ضال و مضل اولان صوفی خرقه کچی شکل
لاجل الاکل ایدوب سن خرقه ری ریا ایچون کبر سن و خنز و صیدنه چاقوب علم و دانش
بی خبر اولان عوام کانه و امی صید ایدوب صوبار سن و صورت حقده کور و یوب
حق تعالی که قولرینی از دیوب فسق و فجوره سوق ایدر سن

غلام همت رندان بی سرو پایم که هر دو کون نیرزد به پیش شان یک کاه
بی سرو یارند لا همت غلام که هرایی عالم انلرک قنده بر صمانه دکر (مفردات)
(غلام) م (همت) م (رندان) لایالی و بی قیدل (بی سرو پای) الدنر یا قسر
(هر دو کون) هرایی جه سان (نیرزد) دکر (به پیش شان) انلرک او کشته
(یک کاه) بر صمان (معنای اشارتی) رب اشعث غبر او اقدم علی الله لایره
خبری سر بید شول عالم نیرزد ایدوب ایچق حضرت الله دن غیری مقصودری
اولوب عسلافة دنیا دن بی قید و لایالی بی سرو و با قندران حقیقه انلرک غلام که ایکی
جه سان انلرک قنده بر صمان چو بنه دکر که انلر (و عمارا مان علی اهل الله)
مر تبه سنک اظهار بدر

مراد من خرابات چونکه شد حاصل دلم زده در سه و کشت خانقاه سیاه

بنم مراد من چونکه میخانه دن حاصل اولدی قدیم مدرسه و خانقاه دن سیاه اولدی
(مفردات) (مراد) م (من) بن (ز) من (خرابات) میخانه (چرا) چونکه
(شد) اولدی (حاصل) م (دلم) کوکام (ز) من (مدرسه) م (کشت) وادی
(خانقاه) نکیه (سیاه) م (معنای اشارتی) چونکه بکا قمع و فتوحات و صلت
الی الله حضرت الهک عشق و محبت الیه منست و مستغرق اولان خنده مران حقیقه
یوزدن اولیچ مدرسه اهل علامه ظاهر که مغرور و متکبر تغیرلر دن و خانقاه ک تغییر
الشکل لاجل الاکل ایش مرانی و ضال و مضل صوفی لایق مکر و تلبس انلر دن

دکتر یعنی ایکی جهائی بر چو به انلرک دنیا به کمال استغفارلر دن (مراد من خرابات چون که شد حاصل دلم زده در سه و کشت خانقاه سیاه)
محصول بیت بنم مراد من چونکه میخانه دن حاصل اولدی کوکام مدرسه و خانقاه دن فرردی یعنی صوغودی و اوصادی دیگر

(مطرب چو پرده سازد شاید اگر بخواند از طرز شعر حافظ در بزم شاهزاده)
بجسته (مفردات) (مطرب) ساز جالان (جو) چونکه (پرده) م (سازد) دوز
(شاید) لایق (بخواند) اوقویه (از) من (طرز) علامت و گونه (شعر حافظ)
م (در) فی (بزم) مجلس (شاهزاده) م (معنای اشارتی) شول جواسیس
القاب اولان عارف بالله توجه قلب الیه اگر حافظک اسان غیبه شمر صورتند بیان
البدی اسرار طریقی واحوال عشاق خلیفه الله اولان حضرت آدم علیه السلام
صالح و عارف بالله اولادری بجایند اوقویه لایق در کاله و ام اولان عوام ناسک
بجایند اوقویه اهل اهل الهک و اوردان به ظهور ایلان کلات اسرار لایق درینی ظ هر نه
یوقدر انکیچون اهل الهک و اوردان به ظهور ایلان کلات اسرار لایق درینی ظ هر نه
حل ایدوب ضلالت دوشماردر
وله ایضا
نصیب من چو خرابات کرده است نه درین میانه بگو زاهد امر اچه کناه
چونکه خدا بنم نصیبی میخانه ایلندر ای زاهد بواورناده بنم کناه نه در (مفردات)
(نصیب) م (من) بن (جو) چونکه (خرابات) میخانه (کرده است) ایلندر
(الله) خدا (درین میانه) بواورناده (بگو) سوله (زاهد) ای زاهد (مرا) بکا
(چه کناه) نه کناه و اورد (معنای اشارتی) ای زاهد خشک ازله و نحن قمتاده
حق سبانه و امالی چونکه بنم نصیبی عشق و محبت و سودای مجنونیت ایلندر
(قل کل من عند الله) آیت کریمه سر بسجده نبیون هر روزه و رانی شئون حق
طلوب بکاطن و انکار ایلرین ای زاهد بواورناده بنم کناه و اورد (الطریق الی الله)
بمدد انقاسی الخلائق (دینلندر
کسی که جام میش درازل نصیب افتاد چرا بچشر کشد این کناه ازو درخواه
شول کیمه که ازله اکا جام می نصیب دوشدی قیامتده بو کناهی اندن نبیون سوال
ایدر (مفردات) (کسی) بر کیمه (جام می) شراب قدسی (ش) اکا (درازل)
ازاده (نصیب) م (افتاد) دوشدی (چرا) نبیون (بچشر) قیامت (کشند)
ایدر (این) بو (کناه) م (ازو) اندن (درخواه) سوال (معنای اشارتی)
ای زاهد شول کیمه که ازله اکا جام می نصیب دوشدی عشق الهی اولان حالات واضطر اباق
و فریاد و فغان الیه صورت خرابات نصیب دوشدی قیامتده بوسنک کناه زعم ایلندر
حالات سینه زدن نبیون سوال ایدر ایتر که بوجون عشق سنک سکونت
پر یا کدن مقبولدر

(بگو بصوفی سالوس خرقه پوش دورو که کرده دست درازی و آستین کوتاه)
دورو یا حرف صله و اضافت لری بیاید لدر که حرف رابط صفت دست دراز و وصف ترکیبی ال اوزونانی و یا حرف مصدر کرده نک
مفعولی و او حرف عطف آستین
معطوف در دست تقدیری و آستین کوتاه
کرده است معطوف بیت ایکی یوزلو
خرقه پوش سالوس صوفیه سوله انجلین
صوفی که ال اوزونانی و آستینی کوتاه ایش
یعنی یو ایکی ایشی ایلان صوفی به سوله
مقول قول کلچک بندر (تو خرقه را
ز برای ریا می پوشی که تا بزرگی بری
بند کل حق ازاده) که حرف بیان
و تا حرف تعادل بزرگی با حرف سبب بری
فعل مضارع مفرد مخاطب ایلان سن
دیگر در بند کل مفعول صریحی و بزرگی
غیر صریحی از زاده سوله در معطوف
بیت ای صوفی سن خرقه ری ریا اشک
ایچون کبر سن ناکه الله قولرینی بولدن
ایله سن یعنی ریا خرقه سنی کیدیکک
بند کل خدای اضلال ایلان ایچوندر
بلکه خدای بیله الدماق قصه ایدر سن
کندی زعم فاسد کاه غلام همت رندان
بی سرو پایم که هر دو کون نیرزد به
پیش شان یک کاه غلام همت رندان
بی سرو پایم و بیاید در بی سرو پای
مقید اولوب بی پروا لایالی کرن کیمه به
دیر که حرف تعادل نیرزد قولرینی استقبال
مفرد غائب دکر دیگر به حرف ظرف
پیش شان اضافتی لایمه در شین ضمیر غائب
الف و تون ادات جمع ضمیر الف و توله
جمع او اور مثالیش شان و پیش مان
و پیش تان دیر و ضمیرک ماضی مفتوح
واوز دانه الا ضرورت وزن ایچون
بهض مفعله ساسک او فور نه کیم
حضرت مولانا جامی سجده الابرارده
یکیشنی بیله بر بنده جمع ایش بیت
عشق بجز از دشتان سرو پرده و آتش
اشوق بجان شان در زده محصول بیت
لایالی بی سرو پایند لک همتی قولی م که
ایکی عالم انلرک قنده بر صمان چو بنه
دکتر یعنی ایکی جهائی بر چو به انلرک دنیا به کمال استغفارلر دن (مراد من خرابات چون که شد حاصل دلم زده در سه و کشت خانقاه سیاه)
محصول بیت بنم مراد من چونکه میخانه دن حاصل اولدی کوکام مدرسه و خانقاه دن فرردی یعنی صوغودی و اوصادی دیگر

(شی می گفت چشم کس ندیدست) زمر وارید کوشم در جهان به (مر وارید می گفت) وراست سکون به ایجو به در کوشه اضافی
 لا میه در * محصول بیت * جانان بر کجه سو بارید که جهاند به قول غم ایجو می کی ایجو کی کجه نك كوزی کورد شد یعنی به
 مر وارید بی نظیر عالم در پس خواجه بیور که (سخن اندر دهان دوست کوهر * ولیکن گفته حافظا زان به) دوستدن مراد می گفت فاعلی
 اولان جاناندر کوهر کاصلی کوهرست در ضرورت وزن ایجو تخفیف قیلندی گفته حافظا میه مقول حافظه عکدر یعنی نظام شرفی
 ازان اشارتی مر وارید جانانه به در * محصول بیت * دوستك آغزنده سوز کوهر در زمر وارید کوشم دیش ابدی پس بار کسوزی
 کوهر اولدی اما نظم حافظ جانان

ذکر ایله بی مر وارید دن بکدر زبانی بقدر
 الی یوم انقیامه (وله ایضا) (ای دل بکوی
 دوست کذاری نکرد * فرصت ز دست
 داده و کاری نکرد) بوغزلی حیدله تید بل
 ردغله حرف یاده ابراد ایشلار بیت های دل
 بکوی دوست کذاری نمی کنی * فرصت
 ز دست داده و کاری نمی کنی * ویا نمزده
 اولان دو اوونك جیمده حرف یاده موجود
 و حرف هاده هیچ برنده موجود دکل
 الامروزی افتدی شرحنده پس شرحنی
 ان شاء الله حرف یاده ایوب ایکی رد بقله
 بیله ابراد ایدر ز حرف لام الف بو حرفده
 برغزل گلش آتی ده دیوانلرده حرف الفک
 و آخرند ابراد ایشلار پس انده شرح
 اولدی (وله ایضا) حرف الیه (ای دل
 بکوی دوست کذاری نمی کنی * اسباب جمع
 داری و کاری نمی کنی) بکوی دوست
 با حرف صله وضافت لامیه در کذارام
 مصدر در اوغراوه و کجه معنای سنه
 و با حرف وحدت و یا تکبر نمی کنی اخباره
 و انشایه محمدر ایلز سن و یا ایلز مین
 استغهام ملر بیله اسباب جمع بیایه مراد
 مساعده در کاری با حرف وحدت و یا تکبر
 نمی کنی بونده اخباره و انشایه محملی وار
 * محصول بیت * ای کوکل محله جانانه
 کذار ایلز سن یاخو دا ایلز مین اسباب جمعک
 و مساعده وار برایش ایلز سن و یا ایلز مین
 دلته تو بیخ ایوب کوی جانان ملا زمتنه
 ترغیب ایدر اما نکرد دیردینده اخبار در
 انجیق ایلش سن دیک اولور اسبابی ججه
 مضایف ایلین اسباب ججه مالک دکل ایش
 (جوکان کام در کف و کوی نمی زنی *
 بازی چین بدست و شکاری نمی کنی) چوکان
 کام بیایه کام بونده مراد معنای سنه در
 در کف بونده آیه در کوی با حرف وحدت
 و یا تکبر در نمی زنی قبل مضارع مفرد
 مخاطب اخباره و انشایه محمدر ایلز سن
 و یا ایلز مین بدست و یا تکبر بازی با حرف
 وحدت بدست با حرف ظرف و اول حرف

ای اعمال صالحه لاله و ریاضات و مجاهدات اله کبرده عدوی نفسی قهر
 و زجرله خور و حقیر ایدمی عاشق صادق صافن حالکه مغرور اولوب طریقت
 پیرلنك نصیحتدن اعراض و کلاملرینه مخالفت ایلله زبیرا کاهک رآنی سنك
 تحت جوانکدن و حسن تدبیر کردن بکدر یواحوال و اسرار راه عشق عقلاک
 و راستنده در همین پیرا کاهه تسلیم اوله سنز

نهی می گفت چشم کس ندیدست * زمر وارید کوشم در جهان به *

بر کجه دیدی کجه نك كوزی کورد شد جهاند به قول غمده اولان ایجو دن يك
 (مفردات) (شی) بر کجه (می گفت) دیدی (چشم کس) کجه نك كوزی
 (ندیدست) کورد شد (ز) من (مر وارید) ایجو (کوشم) قول غم (در) (فی جهان)
 م (به) يك (معنای اشارتی) بر کجه محبوب دیدی کجه نك كوزی کورد شد ایجو کی
 پیر نصیحتدن به قول غمده اولان مر وارید نصیحتی که جهاند اولیا و مشایخ
 ایجو کی اطفاف نصیحتلرند ن کوزل بر جوهر یو قدر

سخن اندر دهان دوست کوهر * ولیکن گفته حافظ ازان به *

دوستك دهانده سوز کوهر در ولیکن حافظ سوزی آدن بکدر (مفردات)
 (سخن) سوز (اندر) فی (دهان) افر (دوست) م (کوهر) م (ولیکن) م (گفته) سوزلش
 (حافظ) م (ازان) آدن (به) يك (معنای اشارتی) اول محبوب حقیقتك ذات شریفده
 قائم اولان کلامی بر جوهر در که لایق له در لیکن اول ذات محبو بده قائم اولان کلامی
 فیض وفائده جهتدن حافظك اول کلام اسرارنی اظهار ایلدی اول کلام مکثوم
 اولستدن بکدر معنای الله باسرار کلامه القدیم بحمد حبیب محمد الصطفی
 صلی الله تعالی علیه و سلم

حرف الیه *

ای کوکل عشق محله سنه بر کذار ایلز سن اسبابی جمع طوئارسن و بر کار ایلز سن
 (مفردات) (ای دل) ای کوکل (با) للالبسه (کوی) محله (عشق) م (کذاری)
 بر کجه (نمی کنی) ایلز سن (اسباب) م (جمع) م (داری) طوئارسن (کاری)
 رایش (نمی کنی) ایلز سن (معنای اشارتی) ای کوکل نییه رهوای نفس که تابع اولوب
 باعث خافتك اولان عشق و معرفه الله تحصیل سستی ایلز سن بحمد الله جمعیت
 ذلک و تحصیل عشق و معرفه الله سبیلری اولان صحت وجود و قوت و قدرت عمل
 صالح و فراغت قلب و عدم موانع سنه وار ایکن بونعت عظمایر نیچون ماخلق
 لهنه صرف ایلوب آخرت عنن ایلز سن

چوکان کام در کف و کوی نمی زنی * بازی چین بدست و شکاری نمی کنی *

مراد چوکانی الکده و برطوب اور مزمن الکده بو نجلین برطوبان وار بر شکار
 ایلز سن (مفردات) (چوکان) م (کام) مراد (در) قی (کف) ال (کوی)

برطوب *

حالدرو با حرف عطف شکاری با حرف وحدت و یا تکبر نمی کنی اخباره و انشایه محمدر ایلز سن و یا ایلز مین * محصول بیت * دلته
 خطاب ایدوب بیور مراد چوکانی اندک حال بو که طوب اور مزمن یعنی کوی مقصودی چلرسن و یا ایلز مین بو نجلین طوئان الکده در
 حال بو که شکار ایلز سن و یا شکار ایلز مین یعنی چوکان فرصت الکده ایکن کوی مرادی فایز سن و یا ایلز مین بو نجلین ریا الکده
 در و شکار دولت ایلز سن و یا ایلز مین یعنی باز مساعده الکده در اما شکار وصال جانان ایلز سن و یا ایلز مین چین الله ظ کتبه دندر
 یعنی فرصت و مساعده حاصلی مرادك حصوله قدرت و قوت و ارادای سبی جیلده افعال وار

برطوب (می زنی) اور مزمن (بازی) بر شاهین (چین) بو نجلین (بدست)
 الکده (شکاری) بر صید (نمی کنی) ایلز سن (معنای اشارتی) حکمت و اطفاف الهیه الیه
 حصول مراده سبب اولان اراده و اختیار الکده میدان مجتهد عبادات و طاعات
 طوب اوروب مرادك حصوله سستی ایلز سن الکده بو نجلین بر شاهین قوی و بر
 فرصت جلی وار ایکن نیچون بر صید معرفه الله ایدوب فریت کامله تحصیل
 ایلز سن

این خون که موج میر تاند در جگر ترا * در کار رنگ روی نکاری نمی کنی *

بو خون که جگر کده موج اورور رنگارنگ بوزی رنگنک ایشنه صرف ایلز سن
 (مفردات) (این) بو (خون) فان (موج) م (بیرنگ) اورور (اندر) فی (جگر) م
 (ترا) سنك (در) فی (کار) ایش (رنگ) م (روی) بوز (نکار) محبوب (یا)
 وحدتیه (نمی کنی) ایلز سن (معنای اشارتی) بو جگر کده طائفه اوران فان که
 صو اولوب دیدلر کدن روان اولقله جالب رحمت الهی و باعث انکشاف اسرار
 نامتاهی سنده استمداد و ارایکن کوز باشلری جوهرنی کجه و کوندز کوزلر کدن
 روان ایدوب عشق و معرفه الله ظهیرله مقبول در کاه الهی اوافسه
 نیچون سستی ایلز سن

مشکین ازان نشند دم خافت که چون صبا * رخا کوی دوست کذاری نمی کنی *

سنك خافتك نفسی اول سیدین مشکین اولمدیکه صبا کی دوستن محله سستی خاکی اوزره
 بر کذار ایلز سن (مفردات) (مشکین) مسکلی (ازان) آدن (نشند) اولمدی
 (دم) نفس (خاکی) خلاق (ت) سنك (چور) ش (صبا) م (ر) علی (خاک)
 ط. پراق (کوی) محله (دوست) م (کذاری) بر کجه بد (نمی کنی) ایلز سن (معنای
 اشارتی) (تخلف و اخلاق الله و انصاف و اصفهات الله) خسری سر نجه سدن اخلاق
 حیده آنارلری اول سیدین ظاهر اولمدی که صبا کی در کاه حقه بوز اوروب بوستن
 حقیقتده اوغراوب وارث پیغمبر بر صاحب خلق عظیمه ظاهر اوطان تبعت کلیه الیه
 اقتضای رسول الله ایلش سن

ترسم کزین چون نیری آستین کل * کز کاشنش حمد خاری نمی کنی *

فور فرمه بوچندن بکیمی کل طوئار بروب بلغمه سن زرا آک کاشنه ن بر خاره نحر
 ایلز سن (مفردات) (ترسم) فور فرم (زین چین) و یا غیمه دن (نیری) ایلز مین
 (آستین) يك (کل) م (که) زرا (کاشن) م (ش) آک (نحمل) م (خار)
 دیکن (یا) وحدتیه (نمی کنی) ایلز سن (معنای اشارتی) فور فرمه باغ وحدتدن
 ورو صفت عشق و معرفه الله آستین قلب کده بر کل معرفت حاصل اید مزمن زرا اول
 محبوب حقیقتك کاشن غیمده وراه عشق سنده (ما او ذی نی مشد ما او ذیت)
 حدیث شرفی سر نجه اذای حلقه و ریاضات و مجاهدات و طاعات و عبادات مشفته
 تحمل و صبر ایلز سن

حمل و صبر ایلز سن

۱۲۷

۵۰۶

(این خون که موج میر تاند در جگر ترا * در کار رنگ روی نکاری نمی کنی)

در کار رنگ روی نکاری نمی کنی (که حرف
 بیان و یا حرف رابط صفت در کار رنگ
 روی نکاری در حرف صله و اضافتی
 لا میه زدنکاری با حرف وحدت نمی کنی
 اخباره و انشایه محمدر * محصول بیت *
 بوقان که سنك جگر کده موج اورور آتی
 رنگارنگ رنگ روی ایشنه صرف ایلز سن
 یعنی بر نکاره مبتلا اولوب انك محبتله
 کوز کدن فان دو کوب آتی سرخ رو
 ایلز سن و یا ایلز مین حاصلی خون
 جگری جانانك ایشنه صرف ایلز سن کرک
 (مشکین ازان نشند دم خافت که چون
 صبا * رخا کوی دوست کذاری نمی کنی)
 ازان ادات تعلیل انکیچون دیکدر دم نفس
 خلق خوی مناسنه در که حرف تعلیل
 چسبون صبا مصراع ثانی بهر هوئدر
 کذاری با حرف وحدت و یا تکبر نمی کنی
 بونده اخباره و انشایه محمدر * محصول
 بیت * سنك خافتك نفسی انکیچون
 مشکین و خوشبوی اولمدی زرا خاک کوی
 دوسته کدر ایلدک صبا کی یعنی صبا ک
 نفسی خو شبوی اولدی بی خاک کوی
 دوشندن مرور ایدوب آدن کسب
 راجحه طیبه اولد بکجه ندر (ترسم کزین
 چن نیری آستین کل * کز کاشنش تحمل خاری
 نمی کنی) ترسم فعل مضارع منکام و حده
 در فور فرم دیکدر کزین که حرف بیان
 نیری فعل انی مستقبل آستین کل بیایه
 کز که حرف تعلیل کاشنش شبنی چنه
 راجحه در تحمل خاری مصدرک فاعلنه
 اضافتدر نمی کنی اخبار در * محصول
 بیت * فور فرم که بوچندن دنیادن و یاچن
 عشق دن کل یکی ایلز سن یعنی کلندن
 متفهم اولز سن زرا کلشندن بر خار
 تحمل ایلز سن یعنی سکا وصال جانان
 بیسر اولز زرا انصاف و روقیا و حقه
 تحمل ایلز سن

ساغر لطیف و پری و می افکنی بخاک و اندیشه از بلای خاری نمیکنی (ساغر لطیف مبتدا و خبر او حرف عطف

۵۰۶

ساغر لطیف و پری و می افکنی بخاک و اندیشه از بلای خاری نمیکنی

ساغر لطیف و پری و می افکنی بخاک و اندیشه از بلای خاری نمیکنی (مفردات)
(ساغر) فصح (لطیف) م (پری) شراب طوبی (افکنی) راغورسن (بخاک)
طبرقه (اندیشه) فکر (از) من (بلا) م (خاری) سکر (یا) وحدتیه (نمیکنی) الیزسن
(معنای اشارتی) سنگ لطیف فایده علم و معرفت و عشق و محبت استعداد و قدرت
و ارادگی من جبهه دنیا و اله و ملاقات ماسوا اله و مشتهیات نفس و هو اله مغرور اولوب
(لا تقربوا الصلاة و اتم سکاری) آیت کریمه سی سر نبجه سکران مونه قدر آلیوب
درگاه حقن جدا ایدیمی غفلت سر خوشاقتک بلا سندن تفکر الیزسن

در آستین جان تو صد ناله در جست و از افشای طره باری نمیکنی

سنگ جانک یکنده یوز ناله درج اولشدر و آتی بر بارک طره سندن فدا الیزسن (مفردات)
(در) فی (آستین) یک (جان) م (تو) سن (صد) یوز (ناله) کوبک مسکی
(مدر جست) درج و ادخال اولشدر (از) آتی (فدا) م (طره) اوک صاج که
زافندر (بار) م (یا) وحدتیه (نمیکنی) الیزسن (معنای اشارتی) سنگ مظهر
انوار تجلیات ذات الهی اولان روح لطیفه و صلت الی الله قابلیت و طبقات اعلاهی
علیه و اصل اولفه قدرت و ارادت ذات و فهاد کده وضع اولان استعداد فطره و کرامات
انسانیه و فطرات الهیه سبیل سبی و صبر ایدوب (و انفعوا الیه الوسيلة) آیت
کریمه سی سر نبجه بر مرشد کامل و اوب و صلت الی الله تحصیل جهد و نیت الیزسن
و نجلی دانی دولت بولیم دیزسن

حافظ برو که بدی بارگاه دوست و کرچه میکند تو باری نمیکنی

ای حافظ بوری که دوست بارگاهی بند لکنی اگر چه ایدر حیف که سن ایتمه سن
(مفردات) (حافظ) م (پرو) کیت (بدی) قوللق (بارگاه) اجازت بری
(دوست) م (کر) اگر (چه) م (میکند) ایدر (تو) سن (باری) حیف
(نمیکنی) ایتمه سن (معنای اشارتی) وان من شی الایسج محمه و لکن لاتفهون
تسجهم (آیت کریمه سی سر نبجه ای حافظ هر مخلوق انسجه و الحجه حضرت
الهی ذکر و معرفت اوزره اولوب سن اگر مخارقاتدن ایکن هر نفس حضرت الهک
ذکر و ذکریدن و طاعات و معرفتدن غافل اولورسک حیف و هلاک سنکچو بندر
عصمت الله تعالی من ضرور افشنا و سبت اعوانا و حفظنا من الفلک المهلک لنا آمین
یا مین مجاهد المرسلین صلی الله تعالی علیه وسلم

وله ایضا

ای دل آندم که خراب از می کلکون باشی بی زرو کج بصد حشمت قارون باشی
ای کوکل اولدم که فرمزی شراب اله خراب اولدم زرو خزیه سز یوز قارون عظمتیه
اولورسن (مفردات) (ای دل) ای کوکل (آندم) اول نفس (خراب) م (از) من
(می) شراب (کلکون) کل کی (باشی) اوله سن (بی زرو) آتونسز (و کج) خزیه سز

یا

می کلکون قرینه سید و ارباشی فعل مضارع مخاطب حشمت قارون لامیه و محصول بیت ای کوکل اولوقت که می کلکوندن مست و خراب
اولور سن زرو خزیه سز یوز قارون حشمتیه اولور سن یعنی یوز قارون دکل و حشمت و عظمت صاحبی اولور سن حاصلی مستهلاک
سبیله دنیا و ما فیها دن بی نیاز اولور سن دیکدر

و اوتانی حرف حال می افکنی فعل مضارع
مفرد مخاطب پراغر سن دیکدر و بلای
خار بیاتیه و محصول بیت و ساغر لطیف
و باد اله طولو حال بو که سن آتی خاکه
پراغر سن کوکله خطاب ایدوب پیور که
سن باده اله طولو و ساغر لطیفه بکر سن
اما قدر کی بلیوب کندنی خاکه دو شر سن
و خا و یلا سندن اندیشه الیزسن یعنی
کندنی ضایع ایدوب صولک پیشا نفعندن
اندیشه الیزسن که اعماده ندامت عظیم
وار (در آستین) جان تو صد ناله مدر
جست و از افشای طره باری نمیکنی
در آستین جان تو بیاتیه و لامیه در فدای
طره و صدر که مفعول و اضافتید رو یاره
اضافت لامیه و با حرف وحدت و محصول
بیت و سنگ جانک یکنده یوز ناله
مندر جدر یعنی جانکده یوز ناله تا بندر
حال بو که آتی بر بارک طره سندن صرف الیز
سن یعنی سندن یوز دور او علوم و معارف
و اراما آتی محله صرف الیزسن دیکدر
(حافظ برو که بدی بارگاه دوست و
کر چه میکند تو باری نمیکنی) حافظ
منادی که حرف تامل باری الهه معنایه در
و محصول بیت و ای حافظ و ار کیت که
دوستک بارگاهی قوللقی کر چه عشاق
ایدورسن اله الیزسن یعنی انرا ایدورسن
سندن اله انلردن کبری قاله دیکدر
مجموع ینک معنای ای حافظ یورو که
دوست درگاهی قوللقی اگر چه ایدورسن
سن حیف یا بر که ایتمه سن دین ینک
معنایه حیف انیش و مصراع نایک
معنایه اگر چه ایدورسن حیف سن الیزسن
دین اثر نبجه کنش (وله ایضا) (ای دل
آندم که خراب از می کلکون باشی
بی زرو کج بصد حشمت قارون باشی)
خراب اصلنده مست خراب ایدی کثرت
استعمال اله مست ترک اولندی خصوصاً

(در مقامی که صدارت بفرمان بخشند چشم دارم که بجه از همه افزون باشی) مقامی با حرف و حدث که حرف رابط صفت
صدارت صدر هر فستک اوله دیر یوندر که مجلسک باشنه صدر مجلس دیر و صداری صدارت کلور اما یوندر حشمت
و عظمت مناسنه در چشم امید معانته در که حرف بیان بجه با حرف ظرف جاه منصدر و محصول بیت و بر مقامه که عزت
و حرمتی فقیر بقشارل امیدم وار که منصبه جیتدن زیاده اوله سین یعنی فقری زیاده اوله و افتراسم
بکار عایت زیاده اولق کر کدر (در ره منزل
۵۰۷

(یا) لایله (صد) یوز (حشمت) عظمت (قارون) م (باشی) اولورسن (معنای
اشارتی) ی کوکل اولدم که جگر زی خون ایدیمی شراب عشق الهیدن مست و خراب
اولوب فانی فی الله و بانی بالله مرتبه سن بوله سن خزیه سز و آتونسز سلطان
حقیقت اولوب یوز در او عزت و عظمت قارون کی منصرف خزان عالم اولورسن
در مقامی که صدارت بفرمان بخشند چشم دارم که بجه از همه افزون باشی

شول بر مقامه که صدارتی فقیر بقشارل امید طوئارم که عزت و جاهله جله دن زیاده
اوله سن (مفردات) (در) فی (مقام) م (یا) وحدتیه (صدارت) دولت و اطاعت
(یا) لایله (ففران) م (بخشند) بقشارل (چشم) امید (دارم) طوئارم (بجه)
منصب اله (از همه) جله دن (افزون) زیاده (باشی) اوله سن (معنای اشارتی) (اذنی)
الفقر فها لله) حشمت شرابی سر نبجه شول مقامه که فقر تاه ایشکله کندوبه
دولت و ساهنت حقیقه بخش ایدل امید طوئارم که عزت و جاه اله جله دن
زیاده اوله سن

در ره منزل لیلی که خطر هاست در آن شرط اول قدم آنت که بخون باشی

ایلاک منزل بولنده که آند خطرل وارد اول قدم شرطی ایدر که بخون اوله سن
(مفردات) (در) فی (ره) بول (منزل لیلی) م (خطرها) خطرل (است) وارد
(دران) آند (شرط اول قدم) م (آنت که) اولدر که (بخون) م (باشی) اوله سن
(معنای اشارتی) محبوب حقیق اولان حضرت الهک عشق بولنده بی نهاییه خطرل
وارد یو خطرل دن خلاصه واصل الی الله اولفانک اول قدمک شرطی عشق مجازده
اولان بخون لیلی کی مال و جاه دنیای و فعل معاشی ترک ایدوب کلی ماسوی الله دن
مجرده فانی فی الله مرتبه سندن اوله سن

نقطه عشق نمودم بوهان سهو مکن ورنه چون بکری از دانه بیرون باشی

سکا عشق نقطه سنی کوسندم آکا اول سهو الهه یوخسه چور نظر ایدم سن داره دن
طشره اولورسن (مفردات) (نقطه) م (عشق) م (نمودم) کوسندم (بوهان) سکا
(هان) آکا اول (سهو) م (مکن) الهه (ورنه) یوخسه (چون) چونک (بکری)
نظر ایدم سن (از) من (دانه) م (بیرون) طشره (باشی) اوله سن (معنای اشارتی) ای عاشق
صادق بیت سابقک اشارتده عشق صادق و حقیقک اسرارندن و نبجه سندن
سکا بر نقطه و زره کوسندم آکا اول تفکر و یقین الهه موجبیه الهه سنی الهه سهو الهه
یوخسه حقیقت حاله زمار ایدم سن دانه عشقندن طشره اولورسن

کاروان رفت و تودر خواب و بیابان در پیش کی روی ده که برسی چکی چون باشی

کاروان کندی سن خوابه سن بیابان او ککده در قفس کیدرسن بولی کیدرسن صوررسن
نیلرسن نبجه اولورسن (مفردات) (کاروان) م (رفت) کندی (کی) قفس (کی) قفس (روی)
(در خواب) او یقوده سن (بیابان) چول (در پیش) او ککده (کی) قفس (کی) قفس (روی)
کیدرسن (ره) بول (زک) کیدرسن (برسی) صوررسن (چکی) قفس (کی) قفس (روی)

بر بیابان و اربس کیدن کاروان آرد نبجه کیم لازم اما سن محض غفلتکدن تامل الیزسن چن کیدرسن و بوی حد و غایت
بیابان بولی کیدرسن صوررسن و بولنده یا کز نهاییه چکسین و نبجه اوله جقسین حاصلی غفلتکدن زاد آخر ته مشغول دکلیدن دیکدر

(سلفی نویسن کن و جرحه برافلاک افشان * چند چند از غم ایام جگر خون باشی) ساعری با حرف و حدیث چند چند تا کید
لفظی قیاسی در غم ایام لایم جگر خون و صفی ترکیبی قائل جگر کی دیکدر * محصول بیت * بر ساعری یاد نوش ایله و ذوق و صفاد
افلاک اوزره بر جرحه صبح یعنی بر ساعری یاد عشق و محبت نوش ایله مقام افلاک کدن یوقاری اولوب ذوق باده عشق کدن اوزره که
جرحه صبح زرا افلاک اول دم سکانیت زمین اولور نیجه بر غم ایام کدن جگر خون اوله سین بهی جگر ک خون اوله حاسلی
باده عشق نوش ایله بچک غم ایامی

۵۰۸

نیجه اولور سن (معنای اشارتی) سعی و مجاهده اهلی کاروانی مقصود لری تحصیل
ایدوب بو علان کنی سن هنوز خوب غلته سن او ککده پر خوف عفت
و چوثر وارد و علسر و بر سر بالکن قیاس کیدرسن و یولی کیدن صور رسن یلرسن
و نیجه اولور سن ملا حظله ایله سن

قدح نوش کن و جرحه برافلاک افشان * چند چند از غم ایام جگر خون باشی *
قدح نوش ایله و جرحه برافلاک اوزره صبح نیجه نیجه ایام غندن جگر خون اوله سن
(مفردات) (قدح) م (با) و جرحه (نوش کن) بیج (جرحه) م (بر) علی (افلاک)
م (افشان) صبح (چند چند) نیجه (از) م (غم ایام) م (جگر خون) جگر ک (باشی)
اوله سن (معنای اشارتی) ای طاب صادق طاعت و عبادت سعی ایله شراب
عشق الهیه بی نوش ایلیوب صفای قلب و لذت روحانیت کسب ایله و عشق الهیت
غله سبیله دنیا غنی ترک ایله نیجه بر یوقانی دنیا ک غله جگر خون اوله سن و نیجه بر کدورات
تمامات ماسوا ایله غلته اولوب حقدن جدا و محجوب اوله سن

تاج شاهی طای کوه ذاتی غای * و خود از کوه جیش و فریدون باشی *
شاهان تاجی طلب ایله رسد ذمه منسوب کوه کوه کوسترو اگر خود جیش و فریدون
اصانده اوله سن (مفردات) (تاج) م (شاه) م (با) مصدریه (طای) طلب ایله رسد
(کوه ذات) م (با) انبیه (غنی) کوه (ور) و اگر (خود) کدن (از) م (کوه)
اصل (جیش و فریدون) بی پادشاه اسیردر (باشی) اوله سن (معنای اشارتی)
(ولقد کرمانی آدم) آیت کریمه سی سر نیجه تاج کرمان ایله مکرم اولان حقیقت
پادشاهلرینک تاجی طلب ایله رسد ذات که اولان کوه روحانیت و اتوار معرفتی
اظهار ایله که سعی ایله که (وان لیس الانسان الا ماسی) در فلا ناس بانهم بوخذ
ولا یبشرون) آیت کریمه سی سر نیجه اگر کدن جیش و فریدون کبی پادشاهلرک
نسبت کد اولک دخی فائده سی بو قدر

حافظ از فقر مکن ناله که کرشرا نیست * هیچ عاقل نه پسندد که تو محزون باشی *
ای حافظ فقر دن ناله ایله زرا اگر شعر بو ایسه که سن پیش سن هیچ عاقل بکنز که سن
محزون اوله سن (مفردات) (حافظ) م (از) م (فقر) م (مکن) بله (ناله) م (که) زرا
(شعر) م (انست) بودر (هیچ قل) م (پندد) بکنز (نو) م (محزون) م (باشی)
اوله سن (معنای اشارتی) ای حافظ (الفقر فقص من انار) حدیث شریفی سر نیجه کرچه
فقر آتشدن اما (اذنم الفقر فهو الله) حدیث شریفی سر نیجه فقر ک نتیجه و عاقبتی پادشاه
حقیقت اوله سن فقر دن ناله و شکوی ایله ای حافظ که لسان غیبیه شعر صورتده
سیان ایله یکک بو قدر علوم ربانی و بو قدر اسرار و معارف معجزاتی جله فقر
دوای و برکتیدر هیچ عاقل تحسین ایتمز که سن فقر ایچون محزون اوله سن که
(الفقر جرحه و ماسوا عرض) در

وله

بر عاقل خوش طبع لایق و جائز کورمن که سن محزون و مقوم اوله سین یعنی بویه معرفت و کماله سکا محزون اولی جائز دکل بلکه
بو نعمت عظمی و عطیه کبریه شا کر اولوب بو نکه طایع اولی ککریک حاصلی سیم و زرک بوق ایسه بویه فاخر جواهر
نظمک وارنه بحضور اولور سین دیکدر

(وله ایضا) (احمد الله علی مدله السطانی * احمد شیخ اویس حسن الخانی) احمد الله فعل و فاعل و مفعول صریح
یعنی احمد فعل مضارع متکلم و حده و یازدن و لفظه الله لفظ منصوب مفعول صریحی معدلت میک فعی و دایک فعی و کسرله عدل
مسانته مصدر مجرور سلطانه اضافه لایمدر حطانی ده الف حرف ردق و نون حرف روی و نون کسر سندن متولد اولان
بای ساکن حرف وصل احمد سلطانی عطف یاتیدر و این لفظی ایکی رده ایله محذوف و تقدیری احمد بن شیخ اویس بن حسن
الخانی در تاکید این لفظی حذقی ایلمک شایع در نه کیم کلسانده و اقمدر مصرع * بنام سعد بن ابی بکر بن سعد زنگیست * تقدیری
بنام سعد بن ابی بکر بن سعد زنگیست در

۵۰۹

وله ایضا

احمد الله علی مدله السطانی * احمد شیخ اویس حسن الخانی *

الله تعالی حضرت احمد سلطانی عدلی اوزره اول سلطان حسن الخانی اوقلی
شیخ اویس اوغلی احمد در (مفردات) (احمد الله) بن احمد ایلمر الله (علی مدله
السطانی) سلطانی عدلی اوزره سلطانه کیدر او احمد بن شیخ اویس حسن الخانی
(معنای اشارتی) (و بالعدل قامت السموات والارض) خبری سر نیجه شول
سلطان عادل که زمانده خلق لمن و راحت اوزره اولوب فراغت قلبه حضرت الله
عبادت و فریادینه سبب اولد یچون (من ام بشکر اناس لم بشکر الله) حدیث شریفی
سر نیجه اول سلطان عادل دعا و مدح و ثناء لایمدر انکیچون حافظ قدس سره زمانک
پادشاهی سلطان احمد ظاهر او باطن عروج هله مدح و تسبیح و شکر و دعا به معنی
اولد یچون مدح جبارت پیور شددر خصوصاً شول سلطان که قولاً و فعلاً و حالاً
رسول الله تعالی تعجب ایدوب ریاضات و مجاهده اهل غل و غش و دن و توابات نسیانیدن
صاف اولغه نفس میت و روحی حی اولمش و شهوت و حرص و هوا دن پاک اولمش
و جمیع کاری و فانی امر و الهام ربانیله اوله اول شاه پادشاه آگاه در و خاصه در و خاصه الله در
واهل الله مدح و ثنا پیور دینی یونک کبی سلطاندر بوخه (افادمع الشقی) هتر
عرش الله (خبری سر نیجه غشک شهوت و هوا سندن قوت و توب و بقر حق خون
و مال سلطاناه قصد ایلمر شاه کددر بلکه اول بر کلب عضو و بر کددر انددر
انک کبی ظالم و شقیق مدحندن عرش الله در و لرزان اولو و اهل اناهک عندنه
ظالمی مدح کفر در و انتر بقایله دعا و صحبت و معبود بدر که (من دعا لظالم
بالقاء فقد احب ان یمسی الله تعالی فی ارضه) حدیث شریفی ای ناطقد ایکی جهانه
رغبی اولسان اهل الله و عاف الله مدح و ثناء لایمدر الهام ربانیله در بوخه
امیر نفس اولان دنیا پادشاهلرین احسان امیدله و خوف سبیله دکلدر اهل الله
موظن حرام و اقترادر اما ذل الله منها

خان بن خان و شهنشاه شهنشاه نژاده آنکه می زبیدا اگر جان جهانش خوانی *
خان اوغلو خاند و شهنشاه اصلا و شهنشاه هدر اول پادشاه بر اشور اکرانی جهانک
جانی او قویه سن (مفردات) (خان) پادشاه (بن) اوغلو (خان) م (شهنشاه)
پادشاهلر پادشاهی (نژاد) اصل (آنکه) اولد که (می زبیدا) بر اشور (جان جهان) م (ش)
اکه (خوانی) او قویه سن (معنای اشارتی) اول نظام عالم و خلق آسوده لکنه
و راحت سبب اولان احمد نام پادشاه عالمه جهانک جانی و حیات عالم باعشیدر
دیک لایق و مستحسن در

دیده نادیده باقان تو این آورد * مرجه ای یچین لطف خدا رزانی *
کورمش کیمه و کورمش کیمه سنک اقبایله اقرار و قصد ای کتوردی مرجه
ای خدانک بو یچین لطفه لایق اولان پادشاه (مفردات) (دیده) کورمش (نادیده)

۱۲۸

فی

اولور یچین با حرف صله ارزانی به متعلق لطفه خدا لایمدر ارزانی لایق دیکدر * محصول بیت * کورمش کیمه سنک اقبایله اقرار و قصد ای کتوردی مرجه
ایمان کتوردی یعنی شاهزاده ایکن حاق سی کورمکسین دولت سلطنت سکانصب اوله جفته اقرار ایدوب حکم ایدر لایق یاخود بر
او تقدیر یله معنی بویه اوله کدی کورمکسین دولت شاهی سنک اوله جفته اقرار ایدر یعنی هنوز چایی ایکن سندن اولقدر لطفی
و اعطای صابر اولدی که کورمکسین حکم ایدر یکه دولت سلطنت سنکدر دیومر حبا ای الهک بو یچین لطف و احسانه
لایق خان احمد یعنی سلطنته لایق احمد

مندر جدر منضا و کرم خانانی و کوشش و فتح چکیرخان کافرایی امامیض انسانی

دوات محمدیہ و معجزہ صمدیہ یعنی سنک

و هر کردائق محققان اکاخر خلاص اولور دین سابقه انرجه کش (ای نسیم سحر
تورانی) خاک در بار امید لر در تاحرف تعلیل از وضعی خاک دوه واجمه ریده دل لا
پیت ای مهر نسیمی خاک درباری کنور نا کیم حافظ اتدن کوکای کوزینی روشن و مج

مقدم خبری حاصلی اقسام اصر اشدن
بر قسمی بود درخی اقسامی و اما بومقام
اقسام اصر این استیفا مقامی دکل دجله ق
بفاده اضافت بلد ز بر اشد ابرامخته
بقدر دوز غیری برده دجله دیمز لر می بخ
بیا نه بر نوع شر ادر * محصول بیت
خا رس کا سندن بگاش و صفایه
آچندی یعنی فارس آب و هوای بگذرد
وصفا و بریدی نه خوشد بر ادر ابرام
و باد و بخا ندی حاصلی شاه ادر شیراز
اوامه آند * حضورم بوق پس بفاده
آر زو ایدرم که خان احمد اند در دج
مرادات انک وجود شریفه * معتمد
(سر عاشق که نه خا کدره مشوق بود * ک
خلاصش بود از محنت سر * کدانی
سر عاشق لایه که حرف رابط صفت
ادات فی معتمد بود فعله معتمد در ضرور
وزن ایچون مفصل اواد بقیچون ها
رسیمه یازلدی قاعد * ری مقتضا سنج
دره مشوق لایه در خلاصش شین
سر عاشق را چه در محنت سر کردانی
سر کردان لغت * باشی چکر بن کیم
بوکا حیرت لازم اولد بقیچون حیران د
برده سر کردان دیر رو با حرف
* محصول بیت * عاشق کاه سی که جان
قبولت نرانی اولیه اول کاه سر کرد
مندن قچین خلاص او اور یعنی قور
استقام انکاری طریقله ز بر اما مکه
صاغدر چکر نمکدن خال دکل اما
او ایچمه چکر نمکدن خلاص او اور
سائر برده تراب اولقندن در جانانده
اول و احرا در مصر اع ثابنت * معتمد
خلاص او اورا کاسر کرداناق مندن
اداد * خلی سر * کدانیق
ری خا کدر یار بار * نا کند حافظ زودیده
مید تورانی اسم * سوب نورلی دیکدر * معتمد
لایله زو اکیم اول خا ککل پیشدر

(وله ایضا) ای پادشاه خوبان داد از غم تنهایی دل بی تو بجان آمد وقت که باز آیی پادشاه خوبان لامیه داد بوند نظم و شکایت
مناسبت در غم تنهایی لامیه و با حرف مصدر دل مبتدا بجان آمد خبری با حرف صله جاندن بزار اولدی ذیجک بر دیجان آمد در لکه
حرف بیان باز بوند تا کید ایچوندر آتی فعل مضارع فرد مخاطب کلاه سن دیکدر * محصول بیت * ای کوزلر پادشاهی داد و فریاد تنهایی
غمزدن کو کل سننر جانندن اوصاف ی

و بزار اولدی وقتیدر که کلاه سن یعنی دل
یچاره سنک فراقیدن زیاد مضطرب در پس
وقتیدر که وصال کلاه شادان و فرحان اوله
مضارع ثانیک مناسبت و وقتیدر که کبرو
کلاه سن دید کد صکره خطاب خدایه در دین
ناخدا شد سلسله خدایک کلاه دن و کینه دن
منزه اولدیفنی بزلر ایش و نین اقرب *
آیت سربق مضبوطی اکثر ایش (مشتاق)
و مجبوری دور از تو جانم کرد * کردست
بشو واهد شد پایاب شکایی (مشتاق)
و مجبوری یازی مصدریه (در پایاب قدرت
وطاقت مناسبت در شکایا صفت مشبهه در
و با حرف مصدر صبور اقی دیکدر * محصول
بیت * ای جانان شدن اراقی اشتیاقی
و هجران بی انجاین ایلدیکه لادن صبور اقی
طاف و قدرتی کیمد یسر در یعنی
صبر و طاقت المدن کیدیسر در (ای درد
تو ام درمان بر ستر ناکامی * وی یاد تو ام
مونس در کوشه تنهایی) ای حرف
ندامندی محذوف در پست ناکامی بیایه
پست و شکدر ناکام ناهم ادر دیکدر
و با حرف مصدر وی و او حرف عطف
اصلیده وای ایدی همزه و صلاه سا فط
اولدی ادا کند در کرم مناسبت تو به اضافتی
مصدر لکه مفعول ادا مضاف مونس
اسم فاعل ادر آس دن یعنی افعال با بدن
کوشه تنهایی بیایه * محصول بیت *
ای جانان مراد سزاق دوشکنده سنک
در دلک بنم درماند ر دخی ای جانان سنی
آسقی بنم و نوسد ر تنهایی کوشه منده
یعنی سنی آسفته اکثر تنهایی بوجفتد
حاصلی سنک ذکر بکایار و و نوسد ایکی
مصرع ایلک بیله مناسبت که لفظی
ایراد ایلین ادا به خلل و ریشدر (در دانه
قسمت ما نقطه پر کا ربم * لطف آنج
تو ایدیشی حکم آنج تو فرمائی) دانه

و بارک جانی مشاهده ایده

(وله ایضا)

(وله ایضا) ای پادشاه خوبان داد از غم تنهایی دل بی تو بجان آمد وقت که باز آیی
ای خوبان پادشاهی تنهایی غمزدن داد کوکل سننر زیاد مضطرب اولدی
وقتیدر که کبرو کلاه سن (مفردات) (ای پادشاه) م (خوبان) محبو بلر (داد)
امداد بش (از) من (غم) م (تنهایی) بالکراتی (دل) کوکل (بی تو) سننر
(بجان آمد) جانی چیمه کادی (وقت) وقتیدر (باز) کبر (آبی) کلاه سن
(معنی اشارتی) ای جیمه محبو بلر پادشاه حقیقی مدد سنک ذکر و فکر که انیشنر
کچن وقت غم و المدن بزی سنی خلاص ایلد و بزار اتوار ذات پاک نجایه دیم
نجلی ایلد زیر کوکل سنک اتوار نجلیک مشاهده سن زیاد مضطرب اولدی وقتیدر که
کبرو کلاه سن و بزی بجلی * جالکله شرفیاب قیل سن

(مشتاقی و مجبوری دور از تو جانم کرد * کردست بخواهد شد پایاب شکایی)
مشتاقی و مجبوری شدن اراقی بنی انجین ایلدی که الدن کتسه کرک صبر طافتی
(مفردات) (مشتاق) م (مجبور) م (بار) مصدریه (دور) اراقی (از تو)
شدن (چنان) انجین (م) بنی (کرد) ایلدی (از) م (دست) ال (بخواهد)
استر (شد) کتک (پایاب) قوت و طاقت (شکایی) صبر لایق (معنی اشارتی)
ای محبو مشتاقی و مجبوری سنک ذات مقدس کن اراق اولسون بنی انجین
مضطرب و خبر ایلدیکه الدن صبر طافتی کتسه کرک یعنی صبر طاف قادی

(ای درد تو ام درمان در پست ناکامی * وی یاد تو ام مونس در کوشه تنهایی)
ای محبو مراد سزاق دوشکنده بنم درمان سنک درد کدر وای محبو تنهایی
کوشه منده بنم مونس سنک ذکر کدر (مفردات) (ای حرف ندا) (درد) م (تو)
سن (م) بنم (درمان) م (در) فی (پست) دوشک (ناکامی) مراد سزاقی (داد)
ذکر (تو) سن (م) بنم (مونس) م (در) فی (کوشه) م (تنها) بایک (با)
مصدریه (معنی اشارتی) ای محبو سنک عشق و محبت ایلد اولان اشتیاق
دردی بنم مراد سزاق لاده اولان جهله در دلک درماند ر ای محبو خلوت و وحدت
کوشه منده سنک ذکر و فکر که بنم جانک مونسدر

(در دانه فرمان ماقطه تسلیم * اطف آنج تو اندیشی حکم آنج تو فرمائی)
فرمان دانه سنده بر تسلیم نقطه سی براضف اولدر که سن فکر ایدرسن حکم اولدر که
سن بیوررسن (مفردات) (در) فی (دانه) م (فرمان) امر (ما) بز (نقطه) م
(تسلیم) م (ایم) ایز (اطف) م (آیه) اول فسنه که (تو) سن (اندیشی)
دکر ایدرسن (حکم) م (آنج) م (تو فرمائی) سن بیوررسن (معنی اشارتی) (نا)
عرصنا الامانة صلی السموات والارض والجنال فاین ان یحکمها واشفق منها
وجلها الانسان انه کان ظالوما جهولا آیت کریمه سی سرنجه محمد الله عون الهی

(وله ایضا)
قسمت بیایه در مراد قسمت از لیدر ما مبتدا نقطه پر کار خبری و اضافت لامیه در * محصول بیت * قسمت ازل
دانه سنده بز کار نقطه سی از یعنی خدمت کند ثابت قدم اولوب مطیع و منقاد پس لطف اولدر که سن فکر ایدرسن و حکم اولدر که سن
بیوررسن یعنی حکم که و امر بیکه هر وجهه محکوم و منقاد و فرما پذیرد

ایله واستعداد فطر به مزله تکالیف شرعیه بی عشق و محبت الهیه بی تحمل و قبول
ایلیوب دانه امر الهیه بر تسلیم نقطه سی بز و هر وجه ایلد حکم و قضاء الهیه
راضی ز ای محبو لطف و کرم اولدر که سنی احسان ایدرسن و حکم اولدر که سن
آتی امر بیوررسن که انجیق حاکم مطلق سنن

(فکر خود و خود را بی در عالم رندی نیست * کفرست درین مذهب خود بینی و خود را بی)
عاشقان عالیده کند و فکری و کند و رانی و قدر بو مذهب خود دیک و خود را بیاق
کفر در (مفردات) (فکر) م (خود) کندو (خود را بی) کندو رایلک (در)
فی (عالم) م (رندی) عاشقانی (نیست) یوق (کفر) م (است) در (در) فی
(این) بو (مذهب) م (خود بینی) کندو بی کور بیجک (خود را بی) کندو
رایلک (معنی اشارتی) ای عاشق بو عاشقان عالیده و راه عشقه کندو وجودی
فکر و کندو رانی اختیار و امر محبو به اعتراض بو قدر زرا عشاقی الهیه مذهبده
کندی کور بیجک و کندو رانی و تدبیری بکنجیک کفر در حسن و قبح کلی عقالدر
شرعی دکلدر اعتقادی کفر اولدیشی کبی مرادی حلق مرادنه تابع قطیوب کندو
رانی خدایک امری اوزن ترجیح دخی کفر در دیکدر

(یارب بکه شاید گفت این نکته که در عالم * رخساره بکس تو دآن شاهد هر جایی)
عجب بو نکته بی کیدیمک نمکدر که عاله اول هر جایی محبو کیمده بوز
کوسترمی (مفردات) (یارب) عجب (بکه) کیمه (شاید) کان (نکت) دیک
(این) بو (نکته) م (در) فی (عالم) م (رخساره) بکاف (بکس) کیمه به
(نمود) کوسترمی (آن) اول (شاهد) محبو (هر جایی) هر محله منسوب
(معنی اشارتی) عجب بو حرف و صوته صفمیان اسرار خدایی و نجلی * هویت جلال
الهی کیمه دیک نمکدر که عاله اول اون سزیک عاله محبو حقیقی اولان ذات
بیچون هر بر محله و هر بر کیمه به تجلای جلال ذات کوسترمی و کیمه کورمه
طاقت کتورمدی که فلانجلی به لجل جله دکا و خر موی صفا آیت کریمه سی
تو کا شاهد در

(دی شب کاه زلف با دصبا کتم * کفتاغلی بکدر زین فکرت سودایی)
دون کیمه سنک زلفک شکایتی باد صبا به دیم باد صبا دیدی خطا و غلط ایلرسن
بو سودایی فکر دن فراغت ایلد (مفردات) (دی شب) دون کیمه (کاه) شکایت (زلف)
م (ت) سنک (با) لایله (باد صبا) م (کتم) دیدم (کفتا) دیدی (غلطی)
خطا ایلرسن (بکدر) کچ (زین فکرت) بو فکر دن (سودایی) فی حاصل (معنی اشارتی)
دون کیمه ای محبو سنک تجلی صفا کتک احتجاب و جدا اولندن اول منبع فیوضات
الهی اولان شیخ کرم بخشه شکایت و بو فکر و اندیشه نک دل نا شادمد جولانی خبر و بر دم
اول دخی دیدیک اول صفات و ذات الهیه ک هویت و حقیقی فکر و و رای عقالده اولانی
اندیشه و فقل بر سودایی حاصلدر بلکه خطا و غلط ایلوب اعتقاد باطله

(وله ایضا)

(فکر خود و ر می خود در عالم رندی نیست)
* کفرست درین مذهب خود بینی
و خود را بی (فکر خود و وای خود
لامیه در اصلیده خود فکر و خود را بی
ایلی ضرورت وزن ایچون تقدیم و تأخیر
قیلندی عطف تفسیر بز در خود بین
و خود را بی وصف ترکیلدر و بال حرف
مصدر لر در * محصول بیت * خود فکر
و خود را بی رندک عالیده بو قدر زرا
بو مذهبده خود دیک و خود را بیلک
کفر در یعنی رندک طر بقصد غرور
نامعقولدر زرا خود دیک و خود را بیلک
غرور دن ناشی اولور (یارب بکه شاید
گفت این نکته که در عالم * رخساره بکس
تو دآن شاهد هر جایی) یارب عجا دیکدر
بکه با حرف صله که اسمدر کیم مناسبت
شاید لایق مناسبت در گفت بونده کفتق
مناسبت در که حرف بیان * محصول بیت *
عجا بو نکته بی کیمه دیک اولور که عاله
کیمه به بوز کوسترمی اول هر جایی شاهد
یعنی هر جایی اوله و کیمه بوز کوسترمیه
بو غریب قصه در بونده شاهد هر جایی
مراد ذات یاریدر جل و علا (دی شب
کاه زلف با دصبا کتم * کفتاغلی
بکدر زین فکرت سودایی) کاه زلفش
لامیه در غلطی باضمیر خطاب سودایی
با حرف نسبت * محصول بیت * دون کیمه
زلفک شکایتی یعنی زلفش شکایتی
باد صبا به سودایی یعنی باد صبا به زلفش
شکایت ایلدم که بکاسر شکایت ایلدوب
جائمه میل ایلر باد صبا دیدی غلطسن
یعنی غلط ایلرسن بو سودایی فکر دن کچ
یعنی زلفی مرغ هوا بیدر کیمه میل ایلر
بو سودایی چوندن کچ حاصلی بو بر سر
اولر سودا در بوندن فارغ اول دیکدر
منده منده کلاه اولان همزه وحدت
ایچوندر دین اضافتدن بی خبر ایش
با ککه حرف وحدتدن

(صدیاد صبا اینجا با سلسله می رقصند * اینست حریف ای دل تابانده پیمانی) اینجا یعنی زلف جانانه حریفان مراد جانانند تا ادوات تنبیه نه پیمانی فعل فنی استقبال مفرد مخاطب در بادیه اقدن مراد امر محاله کوشش الیکدر * محصول بیت * زلف جانانه بوز باد صبا زنجیره رقص ایدر یعنی زلف جانانه رفاصلی ایدر ای کوکل جانان ایستاده بود را کاد اول زانده سودابه دوشوب یاوب بوبرمه یعنی زلفی آرزوی اولمز هوادر کیم آمدن

۵۱۴

دوش سر سن بودند فراغت ابله که (تفکروا فی آلاء الله ولا تفکروا فی ذات الله) حدیث شریفی بونی تاطقد

صدیاد صبا اینجا با سلسله می رقصند * اینست حریف ای دل تابانده پیمانی

بوز باد صبا بوحشدن زنجیر ابله رقص ایدر حریف بود که ای کوکل زنه ایدر اولمیه سن (مفردات) (صد) (بوز) (باد صبا) م (زنجیر) (بوز) (با) (لالا) (سلسله) (زنجیر) (می رقصند) (رقص ایدر) (بندت) (بودر) (حریف) (مصاحب) (دی) (دل) (ای کوکل) (تا) (حتی) (یاد) (یل) (پیمانی) (اولمیه سن) (معنای اشارتی) (بوداره) عشقه و بوم مقام عرفانه نیمه بوز فووت روحانیت ابله باد صبا کیم سریع الانتقال اولان مشایخ عظام دور و رقص و عقال ادر ابله بیکی کوا کوز حالت عشق اظهار ایدر لکن جوج حال مرده زنجیر شریعت ابله مقید اولوب بر نفس سنت رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم تبعیتدن فارغ اولمز حرکات و سکنایه جسته وفق شرع اوزره در ای کوکل سندی بو حریف اولمیه سن طشمره چغمه تا که بی حاصل اولوب یل اولمیه سن

ساقی چمن و گل رانی روی تو رنگی نیست * شمشاد خرامان کن تبلیغ یارانی

ساقی سنک بوز کسز باغ و کاک اصلارنگی بو قدر سرو بوی خرامان ابله ناباغی زینت ایدر سن (مفردات) (ساقی) م (چمن) (باغ) (گل) م (روی تو) سنک بوز کسز (رنگ) م (با) و حدیث (بندت) بونی (شمشاد) سرواغابی (خرامان) صانعی (کن) ابله (تا) (حتی) (باغ) م (یارانی) زنه سن (معنای اشارتی) ای ساقی شراب عشق الهی اولان یریم باغ قلبه و اند اولان علوم و اسرار و حالات و انوار کلامه سنک راه مستقیمه ادر رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم تبعیتدن تا بقدم اولان ذات شریفه و راه مستقیمه تبعیتدن برنگ و رونق بو قدر کر مکه ز راه مستقیمه شیوه برن اظهار ایدر و ب ارشاد ابله بزدست کبر اول که تبلیغ فکری اسرار خدا ابله و علوم و بایان ابله زینت ایدر سن

دائم کل این بستان شاداب نمی ماند * در باب ضعیفان زار و وقت توانایی

بو بو سنک کلی دائم تازه و لطیف فالز قدرت و توانایی وقتند ضعیفه ابرش (مفردات) (دائم) م (کل) م (ان) بو (بوستان) باغ (شاداب) تازه و لطیف (نمی ماند) فالز (در باب) اگاه و ابرش (ضعیفان) م (در) فی (وقت) م (توانایی) قادرک (معنای اشارتی) بو باغ خالد و چرخ کل تازه و لطیف و رونق فالز (العلم متغیر) در ای یریم حضرت لاهه قرینک و قوت قد سنک زمانده ضعیفه عون و نصرت ابله که شفقت خلقی اللهک سبب ابله سنک سخی قرینک زباده اوله

زین دانه مینا خونین جگر می ده * تاحل کتم این شکل در سافر مینایی

بو کوک صرجه فلکدن جگر خون اولدی شراب و برتا صرجه قد حده بو مشکلی حل ایدم (مفردات) (زین دانه) بو فلکدن (مینا) صرجه (خونین) قائم منسوب

جگر

جگر می ده * بوداره مینا یعنی فلکدن خونین جگر یعنی تخم و الزهیم ای ساقی باده و برتا کیم بو مشکلی سافر مینا ده حل ایدم یعنی فلکدن نازل اولان بلایی شرح و بیان ایدم

(حافظ شب هجران شد بوی خوش صبح آمد * شادیت مبارک بادای عاشق شیدایی) حافظ منادی شب هجران بیایه بوی خوش صبح بیاید و لا مده در شد بونده رفت معنای در شادیت با حرف مصدر عاشق شیدایی بیایه و با حرف نسبت * محصول بیت * ای حافظ هجران کیمه سی کندی و صبح وقتک کوزل فوقوسی کندی یعنی صبح وصال ظاهر اولدی پس شادیت سکا مبارک اولسون ای شیدایی عاشق یعنی وصال سروری سکا مبارک اولسون ای دیوانه عاشق (وله ایضا) (تتروایح رند الخی وزاد غرامی) من المبالغ عنی الی سعاد سلامی (انت فعل

۵۱۵

(جگر) م (می) شراب (ده) (در) (تا) (حتی) (حل) م (کتم) ایدم (این) بو (مشکل) م (در) فی (سافر) قسح (مینی) صرجه منسوب (معنای اشارتی) بو کوک صرجه شبه فلکدن شادیت معنای ماسوا ابله و غفلت و حجاب ابله لالک اولوب جگر خون اولمدر و بر شراب عشق کرم ابله که بوز جاده قلبک مصباحی و دل و جاعک چراغی روشن اولوب و ظلم قدسی منور و روشن اولی سبیل راه عشق مشکلائی بکا مغل و آشکاره اوله

حافظ شب هجران شد بوی خوش بار آمد * شادیت مبارک بادای عاشق شیدایی

ای حافظ هجران کیمه سی کندی مبارک لطیف رایحه سی کادی سرور سکا مبارک اولسون ای شیدایی عاشق (مفردات) (حافظ) م (شب) کیمه (هجران) آریانی (شد) کیدی (ای) (رایحه) (خوش) م (بار) م (آمد) کادی (شادی) سرور (ت) سکا (مبارک) م (باد) اولسون (ای عاشق) م (شیدایی) دیوانه (معنای اشارتی) بحمد الله تعالی ای حافظ (و تو) قبل از منو (سری ظهور ابله کله فانی فی الله و باقی بالله دولته نائن اولمسه بزدن هجران کیمه سی کیدوب (انی لا بد نفس الرحمن من قبل الین) سر نهج مبارک لطیف رایحه سی کادی دماغ جانم معطر اولدی بو سرور سکا مبارک اولسون ای شیدایی و دیوانه عاشق

وله ایضا

تتروایح رند الخی وزاد غرامی * من المبالغ عنی الی سعاد سلامی

فوریتک دفته و عود اهاجک رایحه لری کادی وشم عشقی زیاده ایدای بندن بنم سلامی - عاده کیم ابرش در بیدر (مفردات) (انت) کادی (روایح) رایحه (رند) دفته و عود اهاجی (حی) قوری (زاد) زیاده وادی (غرامی) بنم محبت (من) فنی کیمه (المبالغ) ابرش در بیدر (عنی) بندن (الی سعاد) سعاد آدی محبوبه (سلامی) بنم سلامی (معنای اشارتی) (لکل لاک حی و حی الله بخارمه) خبری سر نهج بحمد الله عود خدا ابله (الاجتناب افضل من الاکتساب) دیوب جراح ظاهر می معاصیدن و خایه نیل اولان قلبی تعاقبات ماسوی المهدن و خواطر ملبوسه لذن پاک ایتک اوزره سخی ایدر بکر ایچون دماغ جانم نفس رحمانیه دن عود و غیر و نقیضات الهیه دن رایحه لری کلوب معطر ایدای و بنم عشق و محبتی زیاده ایدای عجب بو حال اوزره شایم و دار بنده عادت ایچون اول محبوبه زنی کیم رجالیله و حالری کیم بیان ایدر

پیام دوست شنیدن سعادست و سلامت * فدای خاکدر دوست بادجان کرامی

دوستک خبری ایشتم سعادست و سلامت محترم جان دوستک قبرسی خاکنه فدای اولسون (مفردات) (پیام) خبر (دوست) م (شنیدن) ایشتم (سعادست) م (است) در (سلامت) م (فدا) م (خاک) طبراق (در) قیو (دوست) م (یاد) اولسون (جان) م (کرامی) م (کرم) (معنای اشارتی) محبوب حقیقک شریعت و طریقت و حقیقت بوزیدن هر نه بیان اولندیده جله سنی ایشدوب قبول ایتک

فدای خاک در دوست بادجان کرامی

ماضی مفرد مؤنث غایبه مهووز الفاعل الملام ای بانی دن یعنی ضرب یا بندن کادی دیکدر روایح انفا مر فوع فاعل انت در رایحه نک جچی کوزل قو قول دیکدر مضافدر رنده اضافت معنوی ابله زدر انت فحقی و تونک سکو نیله بادیه ده برخوش فوقوار اناجک ایدر اصبعی دن منقوادر که عود در رند در مضافدر حجاب اضافت حقیقه ابله و حی جانک کسری و عیق فحیه قوری به در یعنی فوریت لری نه چار و مشبستان کیم ایا بونک کیم بر زده کوی جانان مر ادر در و احراف عطفدر زانده ماضی مفرد مذکر غایب ضرب با بندن ایدر ف یا بیدر لازم مله متعدی بنشده مشترکدر لازم اولمیه غرامی تقدیر امر فوع فاعلی اولو و فرام بونده عشق و محبت معنایه در اما متعدی اولمیه فاعلی انت فعلندن مستفاد انسان اولور یعنی اتیان روح عشق و محبتی زیاده ایدای دیمک اولور من ادات استفهام و استعجاب در تبلیغ اسم فاعلدر تعجب با بندن ایدر در یعنی ایصال ایدم یعنی معنایه من صدر الای مقتضی مبتدا و مانع خبری عنی جار مع المجر و مبالغه متعلق الی سعادده مبالغه متعلقدر سعاد سنک ضلیه اسم مشوقه غیر منصرف در تأیید و علیت ایچون سلامی تقدیرا منصوب مفعول صریحی مبالغه با صبر متکلم بال حرف و صلدر * محصول بیت * جا زدنک قو قوری کادی و عشق و محبت زیاده اولدی و با آنک کدی عشقی زیاده ایدای زیرا حای جانان ز کادو پس بندن سعاد سلامی کیم ابرشدر یعنی عشق و محبتی هر ض ایدوب سلامی جانان کیم ایصال ایدر (پیام دوست شنیدن سعادست و سلامت * فدای خاک در دوست بادجان کرامی)

پیام دوست لایه و مفعول شنیدن فدای خاک در دوست لایه زدر جان کرامی بیایه کرامی کاف عجبمک کسری و ضمه عن بر معنایه در * محصول بیت * دوستک خبری ایشتم سعادست و سلامت دوستک قبرسی زیاده فدای اولسون جان عزیز

شول دم که گاه سن و سکا سلامک سبیه دیه بم دیدن سلامت اولسون و نرنگات عجمه عجب منصرف فلز در منه سنده و سلا متده اولان تا خطاب ایچوندر دین خطاب قابل دکل ایش (امید هست که زودت یخت نیک بینم * تو شاد کشته بفرمان دهنی ومن بفلامی) که حرف بیان زودتیر دیکدر و تاضیر خطاب بخت با حرف مصاحبت نیکه اضافت بیایه در فرمان دهنی ای مصدر به ای و بای مصاحبت و صف ترکیب و بر بی معنانه در بفلامی با حرف مصاحبت با حرف مصدر در * محصول بیت * امیدم واردر که ابوطالع سنی تیر چک کورم سن بورق و ریخته کله وین قولغه شاد اولش اول یعنی سن یاد شاعله وین بند اولغه سرور اولم (من ارچه * هیچ ندارم سزای صحبت شاهانه * زهر کار تو ایم قبول کن بفلامی)

۵۱۸

سزای صحبت شاهان لامه لدر * محصول بیت * اگر چه بنم بادشاهلر صحبتته لایق نسم م یوقدر یعنی شاهلر صحبتته تقرب ایلکه سر ما بم یوقدر بر لواب ایشدن او توری بی غلامانه قبول ایله یعنی الله ایچون بی بند لکه قبول ایله هر قدر که لیاقتم یوغیسه بویکی بینک ظافیه لی بر اولدنی دلالت ایدر که رسی خواجه نک اولدیه علی الخصوص که یازده اولان نسمه لده یو بیت موجود دکن (بهمدت منک و قد صرت ذاتیا کهلال * اگر چه روی چوماخت ندیده ام بتیامی) بهمدت حسن باندن فعل ماضی متکلم وحده و او حرف عطف و با حرف حال صرت افعال ناقصه دن فعل ماضی متکلم وحده تاسی و ذاتیا خبری ذاتب اسم فاعل در ذو باندن اریجی معنانه ذاب مذوب دن یعنی نصیر باندن ایدر ف و او یسندن هلا لیده با حرف اطلاق * محصول بیت * ای جانان سندن ابراقشدم و ذائب اولدم هلال کی یعنی فر اشدن یکی ای کی اریوب تحیف و ضیف اولدم اگر چه که ما کی یوز یکی نسمه سله کوردم م یعنی با تمام ده یکی کوردم بیکدن هلال کی ایدم معلوم اوله که یو بیت ترکیبده ترکیب و تریبده تفکیک و ارفاع (چوسلک در خوشا بست نظم پاک تو حافظ * که گاه اطف سببی میرد نظم فطامی) سلاک سینک کسر یله دزی به و دزی ایلکنه درلر خوشاب آیدر یعنی تازه و طری نظم پاک تو سیایه و لایه در حافظ منادی که حرف تعلیل که اطف لایمه سببی میرد مک مقدم مقبولدر نظم فطامی لامه * محصول بیت * ای حافظ سنک نظم پاک در خوشاب دزیسی کیدر رزیر اطف وقتده نظم نظا مدن سببی ایلور یعنی نظم نظامیدن اعلا در زراسنک نظمک سلبس و آید ارد و انت نظمسی منصف

بالتام کورشم (مفردات) (بعدت) یز اراق اولدم (منک) سندن (وقد صرت) و تحقیق اولدم (ذاتیا) اریجی (کهلال) ایک هلاکی (اگر چه) م (روی) یوز (جوما) آی کی (ت) سست (ندیده ام) کورشم (بتیامی) م (معنای اشارتی) ای میر شفیقم سنک حضور شرفکدن و نظر حیات بخشیدن اراق اولدم سندن حضور سعادته بولدیقم ذوق روحانیت نقصان پذیر او اوب تحقیق هلال ماه کی قبا و قابا ضیف بولغله (قد نافی الحظله) کلامه فریاد و فغان اولدم اگر چه سنک ماه کی یوز یکی بالتام کورشم لکن اشتیاقی چالک دروغم آشتی شعله در مشدر

چو سلاک در خوشابست نظم پاک تو حافظ * زوی اطف سببی میرد نظم فطامی * نازک و لطیف * بنجوسلکی کیدر سنک پاک نظمک ای حافظ لطافت یوزدن نظمک ذاندن سبب ایلور (مفردات) (جو) مثل (سلاک) دزی (در) بنجوس (خوشاب) نازک و لطیف (نظم پاک) م (نو) سن (حافظ) م (ز) من (روی اطف) م (سببی) م (میرد) ایلور (ز) من (نظم) م (نظامی) بر شاعرک اسیمدر (معنای اشارتی) ای حافظ سنک اسرار الهیه دن لسان غیله بیان ایلدک پاک نظمک لطافت یوسندن نظامین مجرد فصاحت افعظه معنی حقیقتن روحسزین کی بیان ایلدکی نظمک زباده خوشدر

وله بضای

ای دل کرازان چاه زخندان بدرآی * هر جا که روی زود بشیما بدرآی * ای کوکل اگر اول چاه زخندان جوفه سن هر چه کیده سن تیر بشیمان چینه سن (مفردات) (ای دل) ای کوکل (کر) اگر (ازان) آندن (چاه زخندان) چاه فیوسی (بدر) طشره (آبی) کاه سن (هر جا) هر محل (روی) کیده سن (زود) تیر * بشیمان بدرآی (معنای اشارتی) ای کوکل اگر حضرت الهک عشق و محبتی یوسنده اولان درد و محن و بلازه تحمل ایلور قرب الهیدن و اذواق روحانیتسندن فراغت ایدسن هر چه کیدر سلاک عاقبت بشیمان اولورسن

شاید که بآی فلک دست نکیرد * کر نشد لب از چشمه حیوان بدرآی * لایق که فلک سکارا بجم آب و برمه اگر آب حیات چشمه سندن صوسنر چینه سن (مفردات) (شاید) لایق (بآی) بر صوبله (فلک) م (ت) سکا (دست) ال (نکیرد) طومیه (کر) اگر (تشنه) صوسنر (لب) طرداقی (از) من (چشمه) حیوان (بدرآی) چینه سن (معنای اشارتی) اگر بوعالم فایده باعث خلقت اولان عبادات و لذت مناجاتن و قایدن جریان ایدر بتابع حکمتدن و باعث حیات ابدی اولان سلام و مرقدن سعی و غیرت ایله تحصیل ایلور بوعالیدن صفرالید و احوال بد اوزره کیده سن (بکشت علیهم السماء و الارض و ما کانو منظرین) آیت کریمه سی سر نیجه یوزی فلکده یوز صوسنر و برمه لایق اولور محل رحمت

و مرحت

و تابدار در (وله بضای) ای دل کرازان چاه زخندان بدرآی * هر جا که روی زود بشیما بدرآی * اما یونک کی برلده چوقدر ایدر کافک قحبه کوممنه سنده بدر با حرف صله و در قیوایی فعل مضارع مخاطبدر کاه سن دیکدر پس قویه کلکدن مراد چینه قدر انکی ون چینه قدر نسیر ایدر که حرف بیان روی فعل مضارع مخاطبدر و بدندن کیدر سلا دیکدر زودتیر دیکدر * محصول بیت * ای کوکل اگر اول چاه زخندان جوفه سن هر چه کیده سن تیر بشیمان اولور اول چاهلر چبقارسن یوچاه جانان آرزوسیه حاصلی چاه زخندان جاتانده اولان صفا غیر یلده یوقدر یاخود ؟

تو چاهلر چینه قدر نصکره هر زویه واردرک تیرچه چک بشیمان اولوب کیر و کاورسن دیک اولور سن یوچاهی ترک ایدوب غیر یی به میل ایله (شاید که بآی فلک دست نکیرد * کر نشد لب از چشمه حیوان بدرآی) شاید فعل مضارع مفرد غایبدر که حرف بیان بآی با حرف مصاحبت و با حرف وحدت بر اجم صوبله دیکدر فلک تایی خطاب معنانه دسته مقیددر دست دیکدر تشنه لب و صف ترکیب اقامتسندر صوسنر دوداقلی دیکدر چشمه حیوان آب حیات دیکدر که مراد آب چاه زخندان جاتاندر * محصول بیت * لایق و سزا واردر ای کوکل اگر فلک بر اجم صوبله سنک انک طومر سه یعنی لایق سن فلک سکا بر اجم صوبله مر سه اگر چشمه حیواندن یعنی چاه زخندان

۵۱۹

و مرحت اولملاق خوبی واردر

چو همن دار که کروسه نفس کنی کوش * آدم صفت از روضه رضوان بدرآی * نقل ایله که اگر نفس و صوسنر استماع ایدم سن آدم علیه السلام کی جنت باغچه سندن طشره چبقارسن (مفردات) (همن) عقل (دار) طوط (کر) اگر (و صوسنر نفس) م (کنی) ایدم سن (کوش) قولانی (آدم صفت) م (از) من (روضه) باغچه (رضوان) جنت امیری (بدرآی) م (معنای اشارتی) اگر اماره بالسو اولان نفسک هواسنه تابع اولور سلاک نم مالا بمصادن مجبور اولورسن ونجه یلار کر یله آه و فریاده محتاج اولورسن

چو جان بدیم از حسرت دیدار تو چون صبح * باشد که چو خورشید درخشان بدرآی * سنک دیدارک حسرتندن صبح کی جان و برم اوله که خورشیددر خشان کی طشره چینه سن (مفردات) (جان) م (میدم) ویر (از) من (حسرت) م (دیدار) جان کورم (تو) سن (چون صبح) م (باشد که) اوله که (چو خورشید) کونش کی (درخشان) ضیا و ریجی (بدرآی) طشره چینه سن (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنک انوار جلالک مشاهده سی حسرت و اشتیافتدن صبح کی جان و برم اوله که خورشید درخشان کی آشکاره مشاهده ایدم

چو چندان جو صبار تو کارم دم همت * کر غنچه چو کل خرم و خندان بدرآی * سنک اوزر یکه صبا کی اوافدر همت نفسی حواله ایدم که غنچه دن کل خرم و خندان چقدیقی کی خرم و خندان طشره کاه سن (مفردات) (چندان) اوافدر (جو) ش (صبا) م (بر تو) سنک اوزر یکه (کارم) حواله ایدم (دم) نفس (همت) م (ار) من (غنچه) م (چو) مثل (کل) م (خرم) شاد (خندان) کولبی (بدرآی) طشره کاه سن (معنای اشارتی) ای محبوب سنک تجلی جلالک مشاهده ایدم صبا کی اولقدر درگاه عزتکده دعا و تضرع و نیاز ایدوب همت عالی ایدر یکه غنچه چندان کل خرم و خندان طشره چینه کی (سزون ربکم کازون القمر الاله البدر) حدیث شریفی سر نیجه بوعالده بصیرت قبله بره کنند یکی آشکاره کوسنر سن

چو در تیره شب هجر تو جام بلب آمد * وقتست که هسبون مهتابان بدرآی * سنک فراقک قرنائی کیه سندن جام لیه کلدی وقتیدر که مهتابان کی طالع ایدم سن (مفردات) (در) فی (تیره شب) قرنائی کیه (هجر) م (تو) سن (جام) م (بلب) طود افه (آمد) کلدی (وقت) م (است) در (هسبون) مثل (مهتابان) ضیا و ریجی آی کی (بدرآی) طشره کاه سن (معنای اشارتی) ای محبوب یوچساب بشریت ظلمتده سنک انوار جلالک مشاهده سندن هجرانده اولمقام ایله جان من ریم چینه کلدی ای و حیم و لطیف اولان محبوب وقتیدر که کرم و عتابکده تجلی ذلک نونی اظهار ایدوب زوی یوچساب طالعن خلاص ایدم سن

جانانن تشنه لب چبقارسن یعنی اندن مستفیض اولور سنک فلکندن استفا سنده رجایله حاصلی کوکلنه بند ایدر که چشمه حیوان چاه زخندان جاتاندر پس حیات ابدی استرسک اندن منک اولمه (همن دار که کروسه نفس کنی کوش * آدم صفت از روضه رضوان بدرآی) همن هو شدن محققدر اوص یعنی عقل معنانه دار فعل امر مفرد مخاطبدر دار بدندن طوط دیکدر اوصک طوط یعنی عقلک اوبار حاصلی اوصی اول دیکدر که حرف بیان و صوسنر نفس لامه کنی فصل شرط مفرد مخاطبدر ایلر سنک دیکدر و صوسنر عفتول اولی و کوش عفتول نا تمیزی و صوسنر دحرج باندن مصدر در نفس سوزنیه و صوسنر درلر صفت یونده تشنه معنایی افاده ایدر آدم کی دیکدر و روضه رضوان لامه در جنت معنانه رضوانه اضافت ادنی ملا سده ایله در یعنی بوی او لاسد و یچوندر * محصول بیت * علقک اوبار یعنی اوصی اول دیکدر که اگر نفس و صوسنر سنی دکلر سک آدم کی روضه رضواندن چبقارسن یعنی نفسک هواسنه تابع او اور سنک آدم صنی حضرتلری کی باغ بستدن چبقارسن زراعت و سلطان بی آمده دالمسافرب ویر مکسدهدر (جان میدم از حسرت دیدار تو چون صبح * باشد که چو خورشید درخشان بدرآی) * محصول بیت * جانانه خطاب طریقه یورر سنک دیدارک حسرتیه صبح کی جان و برم صبحک جان و برمی تیر کیمه سیدر زیراکونش طلوع ایلد که نصکره یوم و نه سار درلر صبح دیمزل اوله که خورشید درخشان کی سعادتخانه کدن چیقوب طالع ایلده سن یعنی صبح ظاهر اوانجه هر کس حانه سندن چیقوب رخساره مقید اولور پس بنده جان و بریمک انکیوندر که خانه دن چیقوب میتم اوزره کلوب میرنه مشغول اوله سن (چندان جو صبار تو کارم دم همت * کر غنچه چو کل خرم و خندان بدرآی) * محصول بیت * اوافدر صبا کی سنک اوزر که همت نفسی حواله ایدر مک غنچه دن کل کی خرم و خندان چبقارسن یعنی صباغ سنی قحبه حواله ایدوب اندن کل ظهرا اولور زراچچک جنتی نفس یاد صباچار پس بنده همت نفسی سکا حواله ایدر مک غنچه خانه کدن کل کی چیقوب ظاهر اوله سن حاصلی همت ایدر مک سنی خانه کدن چبقارب سیر ایدم (در تیره شب هجر تو جام بلب آمد * وقتست که هسبون مهتابان بدرآی) تیره شب ترکیب مرئی اصلنده شب تیرمادی قرانکی کیه دیکدر هجره اضافت بیایه و تیره اضافت لامیدر * محصول بیت * سنک هجرانک قرانکی کیه سنده جام دوداعه کلدی یعنی فراقکده جام چبقارب وقتیدر که مهتابان کی طالع ایلده سن

(برخاک درت بسته ام ال دیده دو صد جوی * نابو که تو چون سر و خرامان بدرآی) بسته ام بفلم یعنی ابرکیشم تا حرف تعلیل بوددن مخففدر که حرف بیان تا اوله که دیکدر * محصول بیت * سنک فبولک طبرافنده ابرکوز ابرماق بفلم تا اوله که سن صو شوقله سر و خرامان کبی سر ایکنن سره چقاسن زراسر و صوبه مانلدر (در خانه غم چند نشینی و ملامت و قست که از دولت سلطان بدرآی) خانه غم بیایه و او حرف عطف ملامت غم * مطوف * محصول بیت * دلینه خطاب ادوب پورر غم و ملامت خانه سنده نیجه بر او طور سن و قیددر که پادشاه دولندن خانه کدن چقاسن یعنی پادشاهک ایام دولندن غم و ملامتدن خلاص بوله سن (حافظ مکن اندیشه که آن یوسف مهروری * بازآید و از کلبه احزان بدرآی) یوسف مهروری بیایه در کلبه احزانده بوله در * محصول بیت * ای حافظ اندیشه ایله یعنی قایمه زرا اول آییوزل یوسف یعنی جانان کبرو کاور و کلبه احزاندن چقاسن یعنی غم و غصه دن قور تیاور سن حاصلی صبر ایله که وصال جانان میسر اوله یوسف مهرور بدن مراد خدا در دین خدای بیلر ایش (وله ایضا) (آن غایه خط کروی مانامه نوشتی * کردون ورق هستی مادر نوشتی) غایه خط وصف ترکیبدر در حرف تا کیدن نوشتی نون حرف نفی نوشتی فعل ماضی حکایت حال نوشتی دورمزدی دیکدر زرا نوشتن یازمقی و مکتوب و طوماری دورمکه درر * محصول بیت * اول غایه خطلی اگر زرم جائزه نامه و مکتوب یازایدی فلک زرم وجودمزدی و رفتی و رفتی دورمزدی یعنی زی هلاک ایله دی نامه به نسبت دورمک زیاده ملاجدر

برخاک درت بسته ام از دیده دو صد جوی * نابو که تو چون سر و خرامان بدرآی * سنک خالک درک اوزره کوزمزدن ایکی یوز ابرماق جمع ابلدم تا اوله که سن سر و خرامان کبی طشره چقاسن (مفردات) (پر) علی (خالک) طبراقی (در) (قبو) (ت) سنک (بسته ام) بفلم (از دیده) کوزمزدن (دو صد) ایکی یوز (جوی) ابرماق (نابو که) تا اوله که (تو) سن (چون) مثل (سرور) م (خرامان) صاتیجی (بدرآی) م (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی (ان الله يحب المحسنين في الدعاء) حدیث شریفی سر نیجه سنک قبو که و درگاه عزتکده یوزم طبرافنده سورب صدهزار ذل و حقارله و کثرت بکایله جمال شریفک مشا هده سنی طلبه اولشم تا اوله که سر و خرامان کبی ظاهر اولوب کرم و اطه کاهه قصودمزدی نائل ایله سن

در خانه غم چند نشینی و ملامت * وقتیکه از دولت سلطان بدرآی

غم و ملامت خانه سنده نیجه بر او طور سن و قیددر که سلطانک دولندن طشره کلدسن (مفردات) (در) (فی) خانه م (غم) م (چند) نیجه (نشینی) او طور سن (ملامت) م (وقتیکه) و قندر (از) من (دولت سلطان) م (بدرآی) طشره کلدسن (معنای اشارتی) ای کوکل چونکه مشاهده جلال الله دولتی طلب ایدرسن بایصون غم و ملامت خانه سی اولان دیساک تعاقبت مشغول اولوب او طور سن و قیددر که سخی و غیرت ادوب سلطان حقیقت اولان مشایخ عظامدن استمداد و طلب همت و مبادیله بوجه و ملامتدن خلاص اولوب سلامت قلب بوله سن

حافظ مکن اندیشه که آن یوسف مهروری * بازآید و از کلبه احزان بدرآی * ای حافظ غصه لته زرا اول آییوزلو یوسف کبرو کاور و کلبه احزاندن طشره کاورسن (مفردات) (حافظ) م (مکن) ایله (اندیشه) فکر (که) زرا (آن) اول (یوسف) علیه السلام (مهروری) آییوزلو (باز) کبرو (اید) کاور (از) من (کلبه احزان) حزن و پریشی حجره (بدرآی) طشره کاورسن (معنای اشارتی) (وان لبس للانسان الاماسی) آیت کریمه سی سر نیجه ای حافظ غم چکه که مادام سن سخی و طلبه اوله فیه اول زرم انسته آشنا اوله یفت محبوب حقیقی کبرو کاور و جالی نور به سنی سرور و منور قیلا ر و سنی هم و الم حجره سندن چقاروب سنه کندویه بار و آینه ایلر

وله ایضا

آن غایه خط کروی مانامه نوشتی * کردون ورق هستی مادر نوشتی

اگر اول غایه خط زرم جائزه نامه ارسال ایدیدی فلک زرم وجودمزدی و رفتی طی الزدی (مفردات) (آن) اول (غایه خط) مشکین خط (کر) اگر (سوی ما) زرم جائزه نامه م (نوشتی) یازیدی (کردون) فلک (ورق) م (هستی) وجود (ما) ز (در نوشتی) دورمزدی (معنای اشارتی) اگر اول سنک و صبردن لطیف محبوب زرم قلب و روحی انوار تجلی ذابسته و فیض بلا واسطه سنده مظهر ایدیدی

کوکل

کوکل و جان حیات ابدی و سعادت سرمدی بولوب دور فلک ایله قطعاً وجودمزدی و رفتی قسا کزدی و وجودمزدی دخی جان اولوردی

هر چند که هجران موصول برآرد * دهقان جهان کاج که این نغم نکشتی

هر نه دکلوه هجران وصال ثمری کتورر جهاک زراحی کاشکی بو نغمی زراعت ایدیدی (مفردات) (هر چند) هر نه قدر (هجران) فراق (نغم) میوه (وصل) م (پر) بوغادر (آرد) کتورر (دهقان) زراع و اکجی (جهان) م (کاج) کاشکی (این) بو (نغم) م (نکشتی) ایدیدی (معنای اشارتی) عالم ارواحده جنود مجتده اولان ارواح قدسیدلر دن ولدت خطاب عزت هویدن هجران و افتراقک الی هر نه قدر نغمه وصالی حاصل ایدرسه دخی کاشکی نه اولیدی زراع جهان اولان حضرت الله بو هجران نغمی ایدیدی (لیت ای لم تلتدی) خبری سر نیجه نه اولیدی بوجهانه کلیدیم و بولم هجرانی کورمیدیم

کاکت که مرزاد زبان شکر یش * مهر از تو نبدار نه جوابی نوشتی

سنک فلک که آنک شکر کبی لذیذ زبانی دو کلدون سندن محبت کور مدی بوخده بر جواب یازاردی (مفردات) (کاکت) قلم (مرزاد) دو کلدون (زبان) لسان (شکر یش) شکره منسوب (ش) انک (مهر) محبت (زتو) سندن (ندید) کورمیدی (ارنه) بوخده (جواب) م (با) وحدتیه (نوشتی) یازاردی (معنای اشارتی) (اول ماخلق الله افلم) حدیث شریفی سر نیجه ارقام وجود عالمه سبب اولان فخر کائنات علیه افضل الصلوات افتد بک شکر دن لذیذ لسان در برابرلندن اصدار یوردیدی ارکان شریعت تاروز حشر نقصان پذیر اولسون ای محبوب سنک قلم ایله تعمیر یوریلان حبیبک صلی الله علیه و آله (ان هو الاوصی بوحی) سر نیجه جله تبلیغ احکام یوزد یعنی بد سنک امر واذک ایله و سنک عشق و محبتک ایله در

معمار وجود از زدی نقش نور عشق * دستان محبت کل آدم نسرشتی

وجود معماری اسکر سنک نقشکی عشق اوزره اورمیددی محبت الیری آدم علیه السلام کلنی بوغرمزدی (مفردات) (معمار وجود) م (ار) اگر (زدی) اورمیددی (نقش) م (تو) سن (پر) علی (عشق) م (دستان) الیری (محبت) م (کل) جامور (آدم) علیه السلام (نسرشتی) بوغرمزدی (معنای اشارتی) (کشت کثر) مخفیاً فاحیت ان اعرف فخلقت الخلق لا عرف و فی روایه (فقبضت قبضه من نوری فقلت لها کونی حیاتی محمدا) حدیث شریفی سر نیجه و (اولا لولاک لما خلقت الافلاک) حدیث قدسی سر نیجه با حبیب الله خالق بیغون اولان باری تعالی اگر سنک (رحمة العالمین) اولان وجود مسعودک و ذان محبوبکک عشق و محبتی ایجاد عالمه سبب قلدیدی (خیرت طینه آدم یددی اربین صبا) حدیث قدسی سر نیجه محبت و قدرت الیری آدم علیه السلام کلنی بوغرمزدی و بوغرمز آثار جمال و جلال ظهوره کزدی (مثل محمد بن اسمیل قدس سره هل کان طین آدمک کلنی بوغرمزدی یعنی اراده عشق و محبت اولیدی آدم صنی خلق اولزدی

فی

۱۳۱

آدمک کلنی بوغرمزدی یعنی اراده عشق و محبت اولیدی آدم صنی خلق اولزدی

(هر چند که هجران موصول برآرد * دهقان جهان کاج که این نغم نکشتی) اکجی یعنی کوکلی جهاته اصافت یابیده در کاج کاشکی معاشه در نکشتی حکایت حال ماضی را ایدیدی معاشه * محصول بیت *

هر نقدی که هجران وصل میوه سنی حاصل ایدر یعنی وصله سبب او اور زرا فراق واسطه وصالدر جهسان دهقانی کاشکی بو نغمی ایدیدی یعنی هجران هر نقدی که سبب وصال ایسه نه اولیدی دنیابه کلیدیکه همان صسانی وصال اولیدی اگر چه که اشیا ضربه متبیدر دهقان جهاندن مراد خدا در دین خدای بیلر ایش (کاکت که مرزاد زبان شکر یش * مهر از تو نبدار نه جوابی نوشتی) که حرف بیان مرزاد فعل نهی غایبدر مراد دعا در دو کلدون معاشه زبان شکرین پیایه سن کلکه راجعدر کاکت شکرلی دبی دیکدر مهر محبت جوابی با حرف وحدت و باتکر نوشتی بای تا کیده فعل ماضی حکایت حال * محصول بیت * ای جانان سنک فلک که هر کز شکرلی دبی دو کلدون یعنی چور پیوب دو کلدون سندن بزه محبت کورمیدی بوخده بر جواب یازاردی یعنی حکا ارسال ایدید کمز نامدک جوابی یازاردی یعنی فلک بزه نامه یازمده مانلدر اما سنده مصادره کورمید افعال ایدیدی (معمار وجود از زدی نقش نور عشق) ذرات محبت کل آدم نسرشتی (معمار وجود یعنی خالق اشیاء اگر دن مخفف زدی تون حرف نفی زدی حکایت حال ماضی اورمزدی دیکدر نقشدن مراد صورت و شکادر توبه اضلاع فی لامیه ذرات محبت پیایه کل آدم لامیه در سرشتی بوغرمزدی دیکدر * محصول بیت * جواجسه غاوطر بقبله پیورر که ای جانان وجود معماری سنک نقشکی عشق اوزره اورمیددی یعنی شقده سنک شکاک اولمیددی و عشق سنک صورت و شکاکه مشکل اوله حاصلی شقده سنک صورت اوله محبت ذره لری

تقدیر چنین بود چه کردی که نهشتی
هشت فصل ماضی مفرد تا بیدر نهشتی
فصل حکایت حال ماضی صیالی و بر میبیدی
دیکدر * محصول بیت * سوال و جواب
طریق بقوله بیورر حافظ است سر زلفی
الذین نیچون صبور دی یعنی سر زلفی
نه ترک ایبیدی جواب و بر که تقدیر
خدا و بیدیدی نه ایبیدی که صالو بر میبیدی
یعنی بیدیدی قادر ایبیدی الذین قوم میبیدی
حاصلی تقدیر خدا اولیچون ترک ایلامه
قادر دکل ایبیدی زیرا قدرت ایبیدی وجود
بولور (وله ایضا) ای که مهوری
عشاقی روامیداری * عاشق را از بر خویش
جدا میداری ای حرف نه ادنا دی
مخدوف تقدیری ای جاناندر که حرف رابط
صفت مهوری با حرف مصدر و شافه
اضافات اسم مفعول و لک قائم مقام
فانله اضافتی فیلند ندر وارا نك
فقهیه جائز مناسبت در بر خویش لامیه
* محصول بیت * ای شول جانان که
عشاقك مهوری راغنی جائز طوئار سن
وای شول جانان که عاشقانی گندی
بانگدن جدا طوئار سن یعنی عاشقانی الم
و محنت فراقه طوئار سن بویست تمام
عنادیه صفتدر بدل طریق بقوله و مقصود
بالذین بودند نکره کان بیدر (نشسته بادیه
راهم زلالی در باب * بامیدی که درین
ره بخدا میداری) * محصول بیت * عشق
بادیه سنك تشنلرینی بر ذلالی وصال ایله
تفقد ایله یعنی وصالکله حالنی تدارك ایله
بر امیدله که بوطریق عشقه خدایه طوئار سن
یعنی طریق عشقه خدایه اولان امید کاه
نشسته عشق زلال و وصالکله فاندلر مجموع
پیتک معنائی بادیه صوسن بنده هم بر زلال
ایله ایرش بر امید حقیچون که بویاده
خدایه طوئار سن دین عتبات سوله ده
عجب ماهر ایمش

خرقه نك آلوده لکی جهانك خرابفیدر قنی برلك سرشت بر اهل دل سلك (مفردات)
(آلودی) ملونك (خرقه) م (خراب) م (یا) مصدریه (جهال) م (است)
در (کو) قنی (راهرو) سلك (اهل دل) م (یا) وحدیه (یاك) م (سرشت)
طبیعت (یا) وحدیه (منای اشارتی) (الدنیا جفقه و طلابها كلاب) خبری سر بجه
بو حضرت الله عبادت و طاعت ایچون خلق اولسان وجود نازیدنی شواغل
دنیا به و مقضای نفس و هوا به صرف ایدوب غفلت ایله و جهل و عی ایله ملوث ایتك
جهانك خرابفیدر سیدر قنی بونلو شانت تعاقبات دنیا دن و نفس و هوا دن
یاك سرشت بر مرد خدا و بر سلك اهل دلکه بر همت و بر نظر ایله بزی بو نفس
الذین خلاص ایلیه

از دست جراثشتی سر زلف تو حافظ

حافظ نیچون زلفك اوجنی الذین قودك تقدیر الهی بویله ایبیدی نه ایبیدی که قوم میبیدی
(مفردات) (از) من (دست) ال (جرا) نیچون (هشتی) قودك (سر) اوج
(زلفك) م (تو) سر (حافظ) م (تقدیر) م (چنین) بویله (بود) ایبیدی
(چه کردی) نه ایبیدی (نهشتی) قوم میبیدی (منای اشارتی) ای حافظ بو نفس
و هوادن وقید وجوددن خلاص اولوب متصف بصفت الله اولوق و قرینت درگاه
بولسق ایچون روز و شب اضرع و نیازی درگاه حفته بیون اکوب ذل و حقارتله
مناجاتی نیچون الذین قودك تقدیر بویله ایبیدی نه چاره دیرك نه اولیدی ارحم الراحمین
اولان دیم بنی بو بریشان حال اوزره قوم میبیدی دیو دائم حضور حفته اضرع
و نیاز لاز منید ندر نیچون ایلم سن

وله ایضا

ای که مهوری عاشق روامیداری

ای کیسه که عشاقك مهورانی رو طوئار سن بیدر یکی کند و فکدن جدا طوئار سن
(مفردات) (ای که) ای کیسه که (مهوری) (آریلیق) (عشاق) م (روا) لایق
(میداری) طوئار سن (بند کال را) قولاری (ز) من (بر) عتد (خویش) کندو
(جدا) آبری (میداری) طوئار سن (منای اشارتی) ای مرشد راه حق اولان
برم عشاق مشاقك حضور شریفکدن و توجده دل آگاه اطفیکدن مهورانی نیچون
روا طوئار سن و بوسادق بیدر یکی کندو فکدن جدا طوئار سن

نشسته بادیه راهم زلالی در باب

بادیه صوسن بنده هم بر زلاله ایرش شول بر امید حقیچونکه بویاده خدایه طوئار سن
(مفردات) (نشسته) صوسن (بادیه) صحرای و چول (هم) دخی (یا) لایلا به
(زلال) صافی صو (یا) وحدیه (درباب) ایرش (امید) م (یا) وحدیه
(درین ره) بویوله (بخدا) خدایه (میداری) طوئار سن (منای اشارتی)
بومار و از درله بر اولمش صحرای عشقك صوسن لر نشه بر شراب عشق الهی بخش ایله

حق

حق تعالی حاضر شدن طوئار سنک امید و آرزو حقیچونکه مراد کده
ناش اوله سن

دل پرودی و بجل کردمت ای جان لیکن

کوکلی قایدک سکا حلال ایلم ای جان اما بوندن یك اکا رعایت ایله که بکا ایلم سن
(مفردات) (دل) کوکل (رودی) قایدک (بجل) حلال (کردم) ایلم سن (ت)
سکا (ای جان) م (لیکن) م (به) یك (ازین) بوندن (دار) طسوت (نگاه)
حفظ (ش) اتی (مرا) بیتی (میداری) طوئار سن (منای اشارتی) نظر و همت
ایله کوکلری جذب ایلدک بندخی سکا حلال ایلم و جان و دل ایله تسلیم اولدم
ای جان لیکن سندی کر مکدن اول دیوانه و مضطرب کوکل قید ماسوادن حفظ
طوئار سن بکا کر ایلم سن

سافر ما که حریفان دگری نوشتند

بزم سافر من بکه غیری حریفان نوش ایلم بر تحمل یلوزا کر سن روا طوئار سن (مفردات)
(سافر) قدح (ما) بز (حریفان) مصاحبلر (می نوشتند) ایچول (ما) بز (تحمل)
م (بکنیم) ایلم (ار) اگر (تو) سن (روا) لایق (میداری) طوئار سن
(منای اشارتی) بزم سندن امیدمن اولان شراب عشق الهی بی ینه سزك همتکرله
غیری مصاحبلر نوش ایدوب بنده رجانه واصل اولش لر در تحمل ایلم سن لکن سن
بزم مرادیمك عدم حصوله محزون و مضطرب و سرگردان اولدی بزمی روا طوئار سن
طوئار سن افند م

ای مکیس حضرت سیرغ نه جولانکه نیست

ای مکیس سیرغ نه حضور ای سن جولانك بری دکلدر کندو عرضکی کیدر سن و نه
زجت و پرر سن (مفردات) (مکیس) سلك (حضرت سیرغ) م (نه) ننی (جولانکه)
دونه جک پر (تو) سن (است) در (عرض) م (خود) کندو (میری)
ایلمور سن (زجت) م (ما) بز (میداری) طوئار سن (منای اشارتی) ای ضعیف
کوکل سن حدود شرعیه دن تجاوز ایدوب راه حفته استقامت اوزره اولما دفعه
درگاه حفته مقبول اولوب معرفت الله میدانده جولان ایله من سن دعوی بجر دایله
لذت روحا نشسته و اسرار الله واصل اوله من سن بوش پر عرضکی
کعبه در سن و بزه زجت و پرر سن و مر دان خدا لر قشده رسوای
اولور سن

تو نصیر خود افتادی ازین در محروم

سن کندو و نصیرکله بوقیودن محروم دوشدک کیمدن ایلمر سن و نیچون فریاد طوئار سن
(مفردات) (تو) سن (یا) لایلا به (نقصم) م (خرد) کندو (افتادی) دوشدک
(ازین در) بوقیودن (محروم) م (از که) کیمدن (می نالی) ایلمر سن (فریاد) م
(جرا) نیچون (میداری) طوئار سن (منای اشارتی) ای بیچاره کوکل سن آداب

(دل پرودی و بجل کردمت ای جان لیکن * به ازین دارنکاهش که مرا
میداری) بجل یانک قحی و حای مهمله نك
کسرله حلال دیکدر * محصول بیت *
کوکلی قایدک و بده سکا حلال ایلم اما
ای جان بزم کوکل بیتی رعایت کندن یك
رعایت ایله یعنی بکا اولان التفات کندن
اکا رفق التفات ایله دیکدر زرا زیاده
نازك مرا جدر دکه التفاتله منلی
دکلدر (سافر ما که حریفان دگر
مینوشند * ماکمل بکنیم ارتور و امیداری)
* محصول بیت * بزم سافر منی که
غیری باده نوشلر ایچول بر تحمل ایله رز
ا کر سن روا طوئار سن یعنی بزه اوله جق
رعایتی که غیری به ایلمر سن بوقیول ایلمر
ا کر سن جائز طوئار سنك (ای مکیس
حضرت سیرغ نه جولانکه نیست *
عرض خود میری و زجت مایداری)
* محصول بیت * ای مکیس هفتسلك
حضوری سنك جولانکله دکل یعنی
سن پروبال اوره جق بر دکل بس کندی
عرضکی ضایع ایلمر سن و بزه زجت
و پرر سن یعنی ایر قیوب قرب جانان سکا لایق
مقام و منزل دکل ایلمدی سقین کندی
عرضکی ناف ایدوب بزه زجت و پرر سن
حاصلی سنك تفر بکنن زیاده بی حضور
سیر فسدن مراد خدا در دین خدایی
بطن ایمش (تو نصیر خود افتادی
ازین در محروم * از کدی نالی و فریاد
جرا میداری) بنصیر خود یا حرف سبب
واضافت مصدرکله قائم در که اسیر
کیم معنائیه * محصول بیت * رقیب
مکه خطاب ایدوب پرور سن کندی
اککلک سبیل بوقیودن دور دوشدک
و محروم اولدک بس کیمدن ایلمر سن
و نیچون فریاد طوئار سن یعنی سن سکا
ایلدک کیمدن شکایت ایلمر سن

شرعه مراعات بتیوب انواع کراحتی ارتکاب الیه راه حقه کندی تقصیراتک حیلله
بومر فذاته قیوسدن محروم دوشد کیمین ناله ایدرسن ونیچون فریاد ایدرسن فیاضده
وخا صان حقه بخل یوقدر لکی تقصیرات جله بزدهدر

حافظ از بادشهان پایه بخدمت طلبند
ای حافظ بادشاهلردن مرتبه بی خدمت طلب ایلر ایش ایلشکن نه عطا امیدنی ایلرسن
(مفردات) (حافظ) م (از) م (پادشهان) م (پایه) مرتبه (با) لایله (خدمت)
م (طلبند) طالب ایدر (کار) ایش (ناکرده) ایلشکن (چه) نه (امید) م (عطا) م (میداری)
طونارسن (معنای اشارتی) ای حافظ پادشاه حقیق وایدی اولان مشایخ عطا مدن
واولیه کرایدن نظرو همتی ومرتبه معرفتی خدمت الیه طلب ایلرلسن هنوز برخالص عمل
ایلمش سن بوش یر نه عطا امیدنی ایلرسن (ان الله لا یضیع اجر المحسنین)

وله ایضا

ای که دایم بخویش مغروری
ای کیمه که دایم کندو که مغرورسن اگر سنک عشق یوق ایدر مغرورسن (مفردات)
(ای که) ای کیمه (که) دایم (م) (بخویش) کندی (که) مغرور (م) (با) خطایه (کر)
اگر (ترا) سنجیون (عشق) م (یست) یوق (مغرور) م (با) خطایه (معنای اشارتی)
ای طالب حق اگر سن دایم کندی عذره و طاعتک مغرور ایسک سنک عشق الهیدن
نصیبک یوقدر

کرده دیوانگان عشق مکرده که بعقل عقیده مشهوری

عشق دیوانه لرنک اطرافه طولفته زرادریای اولان عقل الیه مشهورسن (مفردات)
(کرد) اطراف (دیوانگان) م (عشق) م (مکرده) طولفته (که) زبرا (با) لایله
(عقل) م (عقله) دونه دیزی باغی (مشهور) م (با) خطایه (معنای اشارتی)
ای سالک عشق الهیه تک غلبه سیه مست و مستغرق اولوب عالم کون و قیاداران
دنیادن بختیر اولان عشق دیوانه لرنک اطرافه طولفته و عشق الهی ده واسن ایلد
(العقل فعال المرء) خبری سر نبجه عقل معاشده فالان کیمه عشق الهیدن محرومدر

مستی عشق نیست در سرتو رو که مست شراب انکوری

سنک باشکده عشق مستکی یوقدر بوری که اوزم شرابک مستی سن (مفردات)
(مستی) عشق (م) (یست) یوق (در سرتو) سنک باشکده (رو) بوری (مست شراب)
م (انکوری) اوزم (با) خطایه (معنای اشارتی) ای اسپر نفس اولان طالب قیودات
حلاقه دنیاده و تدبیرامی معاش اوزره اولد فیه معلومکه سنک باشکده عشق مستکی
یوقدر بوری که سن سکران موه قدر آتلیان یعنی افاق بولیان شملت دنیا سر خوشارندنسن
زیراستده عشق الهی مستکی آری یوقدر

روی زرد ست و آمد رد آرد عاشق زادهای رنجوری

صاری

صاری بوز و در دلوا آهدر عاشقانه رنجورانی دواسی (مفردات) (روی زردست)
صاری بوزدو (آورد) م (آلود) فاریشق (عاشقانه) م (دوا) م (رنجور) خسته
(با) مصدیه (معنای اشارتی) عاشق صادق قارک علاقی آهردرد و زرد و چشم
زرد و بوز و حالر عاشقانه در دنگ دواسیدر و خسته کوکلنک شفا سیدر

نبود باغ خلد را رونق بی می راوق لب حوری

جنت باغتنک اطافتی اولر صافی شرابسن و حورینک انیسر (مفردات) (نبود) اولر (باغ) م
(خلدر) جنت ایچون (رونق) (نطافتی) بی می (شرابسن) راوق (لب) صافی (لب) طوداق
(حوری) م (معنای اشارتی) عشق الهی بر عتده شتهای نفس اولان جنت باغتنک
شراب عشق الهیسن و جلال الهی مشاهدسن و خطاب عزت ربایشن اضافتی اولر که
(و ما حرامان علی اهل الله) دینلشدر

مهر آن ماه بایست و وزید که چه چون آفتاب مشهوری

سکا اول ماهک مجتهد سنی اغت کر کدر که چه آفتاب کچی مشهور سن (مفردات)
(مهر) محبت (آن) اول (ماه) آی (یاب) کرک (ث) سکا (وزید) اوزنک (کرچه)
م (چون) منل (آفتاب) کونش (مشهور) م (با) خطایه (معنای اشارتی)
ای طالب حق علم و معرفت و کشف و کرا نیک الیه آفتاب کچی مشهور آفاق اولر که
دخی بنه آنردن نفسک شهوتی و سبب عجب و غروری اولمندن خال دکدر سکا لازم
اولان (العشق نار فی القلوب تحرق ما سوى المحبوب) همان سیمی و غیرت الیه عشق
و محبت خدایی تحصیل ایدوب بخو وجود اتمکله (موتو اقبل ان تموتوا) سر بنه
محرمیت الیه فار فی الله و باقی بالله مرتبه سن بولسن

بگذرانام و تنک خود حافظ سافر می طلب که محجوری

کندی نام و تنک کدن کج ای حافظ شراب سافر می طلب الیه که محجورسن (مفردات)
(بگذر) کج (از) من (نام) آد (تنک) عار (خود) کندی (حافظ) ام (سافر) قدح
(می) شراب (طلب) م (محجوری) شرابسن سن (معنای اشارتی) ای حافظ حضرت
اللهک عشق و معرفتی بوتنه بخو کلی اولوب نام نشانندن و عارونه وسندن بکوب قیاب
عزیده مستوریت الیه (رب انشع اغیابو قسم علی الله لا یراه) حدیث شریفی سر نبجه
همان مقبول درگاه الهی ارفاقه سنی ایلله سنکه از لده شراب عشق الهی محجورسن
همین عصمت خدا الیه دایم شراب قدح طلبده اوله سن

وله ایضا

ای که در کوی خرابات مقامی داری
ای کیمه که خرابات محله سنده بر مقام طونارسن کدو و قنکک جیسن اگر برجامه
قدرت طونار ایسک (مفردات) (ی که) ای کیمه که (در) فی (کوی) محله (خرابات)
مخانه (مقام) م (با) وحدتیه (داری) طونارسن (جیم) بر پادشاه (وقت) م (خود)
کندی (با) خطایه (را) اگر (دست) قدرت (بجای) رفده (داری) طونار ایسک

حوری (راوق) و اولر قنکله خالص
وصافی دیکدر لب حور لامیه و باحرف
تکبر محصول بیت جنت باغتنک رونق
وصافی اولر صافی یاده سزولب حورسن
یعنی بر پد که باده الیه لب دابر اولمیدانده
رونق و صفا اولماز (مهر آن ماه بایست
وزید که چه چون آفتاب مشهوری)
محصول بیت اول ماهک مجتهد کوشش
ایک کر کمن یعنی اول جاناتی سونک
اگر چه دولت رسیده آفتاب کچی مشهورسن
حاصلی بخت و سعادت چان عشقور
بس آتی اختیار ایدوب اکاسی ایات کرک
(بگذرانام و تنک خود حافظ) سافر می
طلب که محجوری محصول بیت ای حافظ
کندی نام و تنک کدن کج یعنی عار و ناموس کدن
کج و سافر می طلب الیه که محجورسن
یعنی خوار عشق دفع ایات ایچون سافر
باده طلب الیه بر پادشاه دفع غوم و همومه
سیدر (وله ایضا) (ی که) در کوی خرابات
مقامی داری چه وقت خودی ارد ست
بجای داری ای حرف ندانسان دی عام
مقامی باحرف وحدت و تکبر چه وقت
خودی لامیدر در جیم جام جهان نای پیدا
ایلمن بادشاهدر و بهضایر حضرت سلیماندر
دیدلر خواجده نکه مذهبی بودر هله بونده
پادشاهدن کنایندر یعنی کندی وقتک
پادشاهسن ارفاقه سنی ایلله اگر دن محجوردر
دست بجای داری چله شرابیه و ماقبل
جزایمی و جو ایدر بو عبارت قدرندن
کنایتدر برجامه ایات بر شوب قادر اولور سنک
محصول بیت ای شول کیمه که
اصکوی خرابات بر مقام و و
و یافتمک و ارکندی وقتکک پادشاهسن
اصک برجامه یاده مالک ایسک حاصلی
کوی خرابات اولوب جام یاده مالک اولر
بر کیمه لی پادشاه هلقدر

(ای که بازلف و رخ یار گذاری شب و روز * فرصت باد که خوش صبحی و شامی داری) گذاری فعل مضارع مفرد مخاطب کجور رسن
 دیکدر شب و روز مفعول که حرف تعلیل و احراق بیان صبحی و شامی و اولان یار حرف وحدت و انکسار داری فعل مضارع مفرد مخاطب
 طو تارسن دیکدر یعنی مالک سن * محصول بیت * الف و نشر طریقه یار گذاری شول کیمه که جانانک رخ و زلفه شب و روزی کجور رسن
 یعنی جانانه کیمه و کوندز واصل سن فرصتک اولسون که کوندز صبح و شامک واری یعنی رخ جانان کی صبحک و زلفی کی شامک واری یعنی
 خدا فرصت ویرسون باو حالک واری

(معنای اشارتی) ای عاشق عارف منکس و جود عالمی خراب اید بجسی عشق
 و معر فته الله مخانه سنده بمقام و برنات طو تارسن سن جم پادشاهی کی دایم عمری
 صفا و لذت روحانیت اید کجور و وقتکک پادشاهین اگر وحدت شرابیدن بر قدح
 نوش ایتمک قد رت طو تار ایست

چو ای که بازلف و رخ یار گذاری شب و روز فرصت باد که خوش صبحی و شامی داری
 ای کیمه که شب و روزی یارک زلف و ریخته کجور رسن سکا فرصت و قوت اولسونکه
 اضیف بر صبح و بر شام طو تارسن (مفردات) (ای که) ای کیمه که (بازلف) (م) (رخ) (یکاف
 (بار) (م) (گذاری) (کجور رسن) (شب) (کیمه) (روز) (کوندز) (فرصت) (م) (ت) (سکا) (باد)
 اولسون (خوش) (م) (صبح) (م) (با) (وحدتیه) (شام) (اشام) (با) (وحدتیه) (داری)
 طو تارسن (معنای اشارتی) ای عارف منکس (فصیح) (مکرر) (اصلا) (آیت) (کریمه) سی
 سرینجه حضرت الهک اسماء صفایه ل و اسماء ذایل بی ذکر ایه شب و روزی کجور رسن
 سکا فرصت و قوت زیاده اولسونکه سن مظهر اضیف الهی اولانله صبح و شامی

برخوش حال اوزره طو تارسن
 چو ای که با وصل دلارام کزیدی خلوت * بغیثت شرابین لطفه که گاهی داری
 ای کیمه که دلارامک و صلی اید خلوت اختیار اید بغیثت صای بولانله بی که بر مراد
 طو تارسن (مفردات) (ای که) ای کیمه که (با وصل) (م) (دلارام) (محبوب) (کزیدی)
 اختیار اید (خلوت) (م) (با) (للابه) (غیثت) (م) (صی) (ای) (ان) (بو) (لطفه) (م)
 (کای) (بر مراد) (داری) (طو تارسن) (معنای اشارتی) ای عارف منکس که کوکل
 راحتند ریجی محبوب حقیقک وصال اید خانه بجلی اولان قلیکی ماسو الله هدن تخیه
 ایدوب خلوت حققی اختیار ایدک بو بر لطفه و صلت الی الله دوستی غیثت صای که
 بر مراد حققی طو تارسن

چو ای صبا و خنکان بر سرره منتظرند * کز ازان بار سفر کرده بیای داری
 ای صبا با تملر بول با تملر منتظر زدر اگر اول سفر انباش باردن بر خبر طو تار ایست
 (مفردات) (ای صبا) (م) (مخونکان) (با تملر) (بر سرره) (بول باشی) (اوزره) (منتظرند)
 کز زدر بچلردر (کر) (کر) (ازان بار) (اول باردن) (سفر) (م) (کرده) (ایلیش) (بیای) (بر خبر)
 (داری) (طو تار ایست) (معنای اشارتی) ای سنا انکارک دماغ جانته نفعات الهیه دن
 روایح سکه فیوضات لطیفه و اسرار عجیه ایشدر بریجی عارف آتش عشقه با تملر
 بول باشند و اول ساوکلرند تجلیات ربانیه ک ظهور سنه منتظر زدر اگر اول نظر دن غایب
 اولان محبوب حقیقک دن اذن اید بر خبر طو تار سنا انکر بر همت پیورب
 مراد زین تال ایلید سن

چو کو بهنگام وفا کر چه نیات نیود * میکنم شکر که در جور دوامی داری
 دی و فاو فتنه اگر چه سنک شاک اولن شکر ایدر که جور در دوام طو تارسن (مفردات)
 (کو) (سوله) (با) (ظرفید) (هنگام) (وقت) (وفا) (م) (کر چه) (نیات) (دوام) (ت) (سکا) (نیود)

(وی که با وصل دلارام کزیدی خلوت * بغیثت شرابین لطفه که گاهی داری)
 و او عطف و ای حرف ندا همزه سی
 و صلا ساقط اولمش که حرف رابطه صفت
 و صل دلارام مصدرک مفعول و با فاعله
 اضفیدر حاصلی لامیه و پائیه به معنادر
 دلارام وصف ز کجور رسن آیدر آیدر
 دیکلرک یعنی کوکل دیکلر ریجی وصل
 حاصلی کوکل راحت و حضور ریجی
 وصل کزیدی کاف عجبیک ضیله و زانک
 کسر یله فعل ماضی مفرد مخاطب اختیار
 ایدلک یعنی او کزیدلک و اوردلک دیکدر
 خلوت مفعول صریحی و با وصل غیر
 صریحی بغیثت با حرف تأکید تحسین
 لفظ و تکمیل وزن ایچون کلش شمر شینک
 ضعی و مییک فاعله افندر فعل امر مفرد
 مخاطب صریح دیکدر لطفه دن بونده مراد
 وقت و ساهندر که حرف تعلیل کای
 یا حرف وحدت * محصول بیت * وای
 شول کیمه که وصل دلارامه خلوت
 اختیار ایدلک بو فوقی و بوساعتی غیثت
 صای که مرادک واری یعنی مرادک حاصلدر
 یعنی مرادک حصولی غیثت ییل دیکدر
 مصراع ثانیک متناسنی غیثت صای
 بو لطفه بی که بر مراد طو تارسن دین
 نامر ادای متادن مراد آلمش (ای صبا
 سوختن بر سرره منتظرند * کز ازان بار
 سفر کرده * بیای داری * محصول بیت *
 ای صبا کوییش عاشق بول او چند
 منتظر زدر خبر بزار اگر اول سفر انباش
 یار دن بر خبرک واری به وقتیدر یعنی
 عشاق سندن خبر جانانه انتظار چکر اگر
 خبرک واری به اصال اید (کو بهنگام
 وفا کر چه نیات نیود * میکنم شکر که
 بر جور دوامی داری) کو صبا به خطاب
 ایدر بهنگام با حرف ظرف هنگام وقت
 دوام مصدر در دوام دن قائم و ثابت اولق متناسنه و با حرف تنکیر * محصول بیت * صبا به خطاب ایدوب پیور
 ای صبا جانانه سوله که وفا ایدک وقتند اگر چه نیات و فرارک بو قریب منی و فاو فتنه ثابت قدم دکان اما بن شکر ایدر مک
 جور و وفا اوزره دوام و ثابت واری یعنی دائما جور و وفا اوزره سن مصراع ثانیک متناسنی شکر ایدر که جور در دوام
 طو تارسن دین بری ایکی بی فرق ایلمش

(خال سر سبز تو خوش دانه عیش و لی * بر کنار چمن و و که چه دای داری) خال سر سبز بیایه و نویه اضافت لامیه در دانه
 عیش ده بوله در دانه دن مراد فتنه و لی مصراع ثانی به مر هوندر کنار چمن لامیه شین خاله راجعه و و واهدن تخفیف ادات
 محسوس و تقابله که حرف بیان چه ادات
 بالقد ای با حرف تنکیر * محصول بیت *
 سنک تازه ویشل خالک کوندز تخم عیشدر
 اما چینی کشارنده حیف که عجب دامک
 واری یعنی عجب عیش و صفا تخمیدر اما طو تار غه
 قولش دانه کی در اندن احتراز کر کدر
 سبب هلاک اولیه حاصلی دانه خالک
 فتنه دام زانک قولش اندن حذر کرک
 چندن مراد خط سبز در که زلف ایدک
 کشارنده اولاغ اندر چندن بوند مراد
 رو بدرد بین لامیه چینی رو بدین شخص
 و تغییر ایلمش بوی جان ازب خندان
 قدح مشنوم * بشنوی خواجه اگر زانکه
 معنای داری بوی جان لامیه اب خندان
 قدح بیایه و لامیه در اگر زانکه اگر شویله که
 دیکدر برده احتمال ایدر مشای با حرف
 تنکیر * محصول بیت * قدح حات اب
 خند اندن جان فوقوسنی ایشدر بر یعنی
 حیات و بر مک فوقوسنی دوبارم ای خواجه
 لب جامدن جان فوقوسنی ایشت اگر
 شویله که مشامک واری به یعنی اگر باده
 فوقوسن آکلرد ماغک وایله لب خندان
 جامدن جان و حیات فوقوسن ایشت
 حاصلی باده فوقوسنی جان جان فوقوسن
 مصراع ثانیک متناسنی ایشت ای کنی
 اگر اندن که بر مشام طو تار ایستک دین
 ادنی متادن مشامده بوی استقامت
 بوی ایش (نای) (بطلید) (توغریبی) چه
 شود * بوی امر و زدر بن شهر که نامی
 داری (نای) با حرف تنکیر غریبی با حرف
 وحدت نویی یا ضمیر خطاب که نامی
 با حرف تنکیر * محصول بیت * بر غریب
 سندن نامی طلب ایدر سه یعنی ادم
 شریفک ندر دیو طلب ایدر سه نه اولور
 یعنی نسه لازم کلرز را بوشهرده بو کون
 سن سن که نامک واری یعنی بو کون
 بوشهرده نامدار سن سن یعنی صا حب

اولن (میکنم) (شکر) (م) (در) (نی) (جور) (م) (دوام) (م) (با) (وحدتیه) (داری)
 طو تارسن (معنای اشارتی) ای عارف بزخون عشقه افاده اولان طر فتنن اول محبوبه دی
 مقتضای حکمت کیمه وفا و فتنه اگر چه سنک شاک اولن شکر ایدر مک بزی موقوف
 و مذکر اولان جور در دوام طو تارسن لکن سنک جورک دخی بز من وفادر که سنه
 سنک لطفک ایدر زین عینده سنک اطفک و فخرک را بر در و جفاک عین وفادر

چو خال سر سبز تو خوش دانه عیش و لی * بر کنار چمن و و که چه دای داری
 سنک سر سبز خالک لطیف عیش دانه سیدر لکن انک چینی کشارنده واه که بر دام
 طو تارسن (مفردات) (خال) (ک) (سر سبز) (باشی) (نوی) (سن) (خوش) (م)
 (دانه) (م) (عیش) (عیش) (است) (در) (ولی) (لکن) (بر) (علی) (کنار) (م) (چمن)
 باغچه (ش) (انک) (واد) (حیف) (دام) (طو تار) (با) (وحدتیه) (داری) (طو تارسن)
 (معنای اشارتی) ای محبوب حقیق سنک اتوار ذات بیوکلک ظهوری مرغ دلک
 صید و غذای روحانیت ایدل قوت بوانه سنک عیش و سر رفت زنجیره مفید
 اولسنه خوش دانه عیش و لطیف و وشد ر لکن اول اتوار ذاتیه نک اسرار
 غیبدری روضه سنک کناری اوزره واه و حیده که بینه بیدر ایلا دامبری طو تارسن
 و نیشیه عقبات مشکله و خوف و خطرل کو ستر سن عین الله من مهالک
 طریق عشقه بیجا حید صلی الله تعالی دلید و سلم

چو بوی جان ازب جانیش قدح می شوم * بشنوی خواجه اگر زانکه مشامی داری
 قدحک جانیش لبیدن جان را بجه سی ایشدر بر ایشت ای خواجه اگر اندن بر مشام
 طو تار ایست (مفردات) (بوی) (را بجه) (جام) (م) (ز) (من) (ب) (طو تار) (جانیش)
 جان و بریجی (قدح) (م) (می شوم) (ایشدر بر) (ایشت) (ای خواجه) (م) (زانکه)
 اندنکه (معنای) (بر دماغ) (داری) (طو تار ایست) (معنای اشارتی) (اولیاء) (لله) (ایچون)
 اصداد و اتان شراب عشق الهیک محلی جانیش ایدر بی قدح قدحک انکشافدن حیات
 ایدی را بجه سی ایشدر بر ای علوم ظاهره ایدل غور و اولان خواجه اگر دماغ جانک صحیح
 اولوب امر حندن اولان روح ناسیدن استعلا و لذت روحانیه دن ذوق نامقدادر ایدک
 سن دخی ایشت اگر صحیح مشام طو تار ایست

چو اضنی ارمی طاند از تو غریبی چه شود * نوی امر و زدر بن شهر که نامی داری
 بر غریب اگر سندن بر زلف طاب ایدنه اولور سندن بو کور بوشهرده که بر نام
 طو تارسن (مفردات) (اضف) (م) (با) (وحدتیه) (ار) (اگر) (می طلبید) (ایسترسه)
 (از تو) (سندن) (غریب) (م) (با) (وحدتیه) (چه شود) (نه) (اولور) (نوی) (سندن)
 (امروز) (بو کون) (در بن شهر) (بوشهرده) (نامی) (برآد) (داری) (طو تارسن)
 (معنای اشارتی) ای جوا سبب القلوب و منصرف التؤد اولان قطب وقت
 ویر شفیق بر غریب اگر سندن نفس و هوادن خلاص اولوب مقام عرفانه واصل
 اولق ایچون و رحیات ایدی بولق ایچون بر اطف و بر عون و نصرت طاب ایدنه اولور
 بو کون سن بوشهر عالده خایفه الله فی الاض ایدل نامدار سن

نام سن سن پس سندن بر غریب نام طلب ایدر سه نسه لازم کلر مجموع بیتک متناسنی اگر بر آدایسترسه سندن بر غریب نوله سن سن
 بو کون بوشهرده که رآدک واری در دین معنای بیی خوب تصور بر ایش عفا الله عنه نامی برینه اضنی با زوب مجموع بیتک متناسنی
 بر غریب اگر سندن و اطف طاب ایدنه اولور سن سن بو کون بوشهرده که بر نام طو تارسن دین شفیق مقامده سابقک اثر بجه
 تال اولمش طیب الله انعامه

(بش دعای سحر حارس جان خواهد بود * تو که چون حافظ شجیر غلامی داری) سحر تابی غیر متعارف جانه مصر و قدر شجیر و صفا
 تر کیبدر خیر نیدن کجه فانیکی دیکدی یعنی متعبد غلامی با حرف و وحدت و باتکیم * محصول بیت * جوق سحر دمازی سنگ جانکه
 مونس او ایسر در حاصلی جانکی بر امن دن حافظ و صان اولیسر در سنگ که حافظ کی متی و متعبد بر قوگ و اردر یعنی سنگ که حافظ
 کی بر دعا گو یک و اردر جوق سحر دمازی سنگ جان من یزی حارس و بابیان اولیسر در (وله ایضا) (ای که بر ماه از رخ

مشکین نقاب انداختی * لطف کردی

بش دعای سحر حارس جان خواهد بود * تو که چون حافظ شجیر غلامی داری
 جوق سحر دمازی سنگ جانکه مونس اولیسر در سنگ شجیر حافظ کی بر غلام طو تار سن
 (مفردات) (بش) (جوق) (دعای سحر) (ت) (سنگ) (مونس) (بولدش) (جان) (م)
 (خواهد) (بش) (شد) (اوان) (نو) (سن) (چون) (سحر) (حافظ) (شجیر) (کجه) (فانیکی)
 (غلام) (م) (یا) (وحدت) (دزی) (طو تار سن) (معنای اشارتی) (ی) (پیر) (چون) (سنگ)
 مظهر احسان و نائل اذنانک اولیسر حافظ شجیر کی (شکر لایم علی المنعم علیه واجب)
 حسیجه سنگ بوز کدن ظهور ایدن نیت منویر لک شکر کی ادا ایچون و سنگ جان من یز که
 مونس اوانی ایچون جوق سحر دمازی سنگ جانکه مونس اولیسر در سنگ شجیر حافظ کی بر غلام طو تار سن

وله ایضا

ای که بر ماه از رخ مشکین نقاب انداختی * لطف کردی سببه بر آفتاب انداختی
 ای کیمسه که ماه اوزره مشکین خطدن نقاب آتدک اطف ابلدک آفتاب اوزره بر سابه
 آتدک (مفردات) (ای که) (ی) (کیمسه) (که) (بر ماه) (ای اوزره) (از) (من) (خط) (م) (مشکین)
 مکه منسوب (نقاب) (م) (انداختی) (آتدک) (اطاف) (م) (کردی) (ابلدک) (سببه)
 بر کولکه (بر) (علی) (آفتاب) (کوش) (انداختی) (آتدک) (معنای اشارتی) (ای) (صانع)
 لم یزل سنگ (اویسانی) (تحت) (قبای) (لا یفهم) (غیری) (حدیث) (قدسیه) (سریجه) (اولا)
 و انیسانک ماه و آفتاب کی عالم ضیا و بر یچی ارواح قدسیه لری اسرارینی حجاب
 عظیم کاه نظر عوام ناسدن سز ابلدک اطف ابلدک که مظهر انوار ذات بیچونک
 اولان ارواح قدسیه لری اوزره سببه بر آفتاب آتدک و خانی دخی فتنه
 و تخیر دن آیین ابلدک

تاجه خواهد کرد با آب ورنک عارضت * حالیا نرنک نقش خود بر آب انداختی
 سنگ عارضتک آب ورنکی عجب بزه نیلسه کر کدر حالیا کند و نقشک نرنکی آب
 اوزره آتدک (مفردات) (ت) (حقی) (چه) (خواهد کرد) (نیلان) (بش) (باما) (بزه) (آب)
 صو (رنک) (م) (عارضت) (یکانی) (ت) (سنگ) (حالیا) (م) (نرنک) (رسم) (نقش) (بر) (آب)
 اصلی و هیولانی (غش) (م) (خود) (کند) (بر آب) (سوا اوزره) (انداختی) (آتدک)
 (معنای اشارتی) (ای) (صانع) (بیچونک) (سنگ) (نیلانی) (انوار ذات) (کر) (یک) (بزه) (نونه) (محو) (فنا) (ونه)
 کونه مبروس کر دان ایسه کرک (الله نور السموات و الارض) آیت کریمه سی سرجه
 سنگ نظر او و الاصار ده حالیا ذرات عالی انوار تجلیک حکیمه نور ابلدک و قلوب
 عارفینه انوار جمال با کالک منکس اولفله مصنوعات اولان خواص اشیاک عالمی
 بیلد بر دکه (و علی آدم الایمه کلها) آیت کریمه سنگ سری ظاهر ابلدک

کوی خوبی بردی از خوبان عالم شادباش * جام کبخر و طلب کافر آسباب انداختی
 عالم خوبان از خوبان طوبی ابلدک شاد اول کبخر و جامی طلب ابله که افراسیابی
 آتدک و هلاک ابلدک (مفردات) (کوی) (طوب) (خوبی) (محبوبانی) (بردی) (ابلدک)
 (از) (من) (خوبان عالم) (م) (شاد) (مسرور) (باش) (اول) (جام) (قدح) (کبخر) (و) (پادشاه)
 عظیم (طوب) (طوب) (ابله) (افراسیاب) (پادشاه) (انداختی) (آتدک) (معنای اشارتی)

ای

از خوبان عالم شادباش * جام کبخر و طلب کافر آسباب انداختی
 پادشاه در افراسیاب بویه در طلب فعل امر مفرد مختا طبر که حرف تعلیل انداختی با صبر خطاب آتدک یعنی یقینک دیکدر
 * محصول بیت * کر زلک طوبی ابلدک قایدک جیع عالم خوبان شاد و خرم اول جام کبخر و طلب ابله یعنی جام پادشاه طلب ابله و بزم
 قور و ب مسرور اول ز بر افراسیاب کی عالیشان پادشاهی یقینک یعنی هلاک ابلدک حاصلی خوبانی کوی بی عالم خوبان ابلدک یعنی
 حسیجه جیع خوبان قلبه ابلدک افراسیاب کی قهار دشمنی هلاک ابلدک ایددی پادشاه ایچون مسرور اول بویک متعاسنه یعنی
 کیمشک ترزینق نایبانه اعتبار اولیسن که صداع و بر

ای عارف مستغنی بومر تبه ده هون خدا ایله میدان محبتده محبوب خدا اوانی دوانی
 طو بی قایدک مسرور اول و دایم عند الله عظیم القدر اولان شاهان حقیقتی کی شراب
 عشق الهیه بی نوش ایدوب مست و مستغرق انوار جمال الله اولوب کلی ماسوای
 الاهدن تجرد یله مقام تقریدی و (الله هم زدی تعبیراتیک) حدیث شریفی سری طلب ابله که
 اقلیم وجود کده متصرف اولان نفس اماره بالسوی بومر تبه ده هلاک ابلدک و اعدای
 عدودن نجات و ابدک تا که شکر نعمتی ادا ابلدک

کیمه عشق خود نهاده در دل و بران ما * سببه رحمت برین کیمه خراب انداختی
 کند و عتدک آتدک بزم و بران کولکزه قودک بو خراب بوحاقی اوزره رحمت سابه سنی
 آتدک (مفردات) (کیمه) (عشق) (م) (خود) (کند) (نهاده) (قودک) (در) (نی) (دل)
 کولک (و بران) (م) (ما) (بزم) (سببه) (کولک) (رحمت) (م) (برین) (کیمه) (بو) (بوحاقی) (اوزره) (خراب)
 (انداختی) (آتدک) (معنای اشارتی) (ای) (وهاب) (الطایب) (اولان) (رحمت) (کت) (کثر) (انداختی)
 فاحیث ان اعرف فخالق الحاسق لاعرف (حدیث) (قدسیه) (سریجه) (روز) (ازاده) (کال)
 اطفه کدن کندی عشق و محبت خرنی سنی بو خانی اولان طلسم وجودده وضع و نهان
 ابلدک و دل و بران غری اول سببه مهور و نظر کاه ابلدک بو خراب کوشه اوزره رحمت
 و کر مکت سابه سنی آتدک (رب) (لا یزغ) (قلوبنا) (بده) (اذهدیتنا) (و هب لنا من ابدک رحمة انک
 انت الوهاب) بحر مکت حبییک محمد صلی الله علیه وسلم

هر کسی با شمع رخسارت بوجهی عشق باخت * هزان میان پروانه را در اضطراب انداختی
 هر بر کیمه که سنگ شمع رخسار که بوجه ایله عشق اوتادی اول اوتادن پروانه بی
 اضطرابه آتدک (مفردات) (هر کس) (م) (یا) (وحدت) (یا) (الایسه) (شمع) (م) (رخسار)
 دکر می بکافی (ت) (سنگ) (یا) (الایسه) (وجه) (بوز) (یا) (وحدت) (عشق) (م) (باخت)
 اوتادی (زان میان) (اول اوتادن) (پروانه) (م) (را) (م) (در) (نی) (اضطراب) (م) (انداختی)
 آتدک (معنای اشارتی) (ان الله خلق الخلق فی ظله ثم رشح علیهم من نوره فمن اصابه
 من ذلك النور اهتدی ومن اخطأ فقد ضل) حدیث شریفی سریجه و استنداد فطر به لری
 سببه عابد و زاهد و عاشق و عارف و کافر و فاسق جمله سی هر بر کیمه سنگ شمع
 رخسار که و انوار جمال که بوجه عاشق اولوب مومن مسجد ده و کافر کلبه ده
 یارب دهرک سکا اظهار عشق ایدوب سنی طلیده اولمشل در لکن اول اوتادن پروانه
 کی مومن صادق افتخار از رسول الله ایدد بیکچون اصابت ایدوب کافر و فاسق عدم
 ایستادن خطا ایدوب ضلالتده فالشدر وینه حکمت متکدر

طاعت من کرچه از منی خرام ردمکر * کاندین شفق بامید ثواب انداختی
 اگر چه مستکدن خرام بتم طاعتی ردا ایله زبانی بوشته ثواب امید ایلدک (مفردات)
 (طاعت) (م) (من) (بن) (از منی) (مستکدن) (خرام) (م) (رد) (م) (مکن) (ایله) (اندرین) (شفق)
 بوشته (م) (منی) (یا) (سببه) (امید ثواب) (م) (انداختی) (آتدک) (معنای اشارتی) (یارب) (سنگ)

(کیمه عشق خود نهاده در دل و بران ما * سببه رحمت برین کیمه خراب انداختی)
 * سببه رحمت برین کیمه خراب انداختی
 کیمه خرنیه عشفه اضافت سببه در
 و خوده لامیه نهاده فعل ماضی مفرد
 مخاطب قودک دیکدر دل و بران پانیه
 و بابه اضافت لامیه سببه رحمت پانیه
 کیمه کاف عربیکه صمیمه بوجای خرابه
 اضافت سببه در * محصول بیت *
 ای جهان کندی عشقک کیمه بزم و بران
 کولکزه قودک به سنی زری کندیکه عاشق
 ابلدک بو خراب بوجاهه رحمت سابه سنی
 صالده یعنی سنگ عشقک و محبتک که
 سببه رحمت اونی کولک صالده لطف
 ابلدک (هر کسی با شمع رخسارت بوجهی
 عشق باخت * هزان میان پروانه را
 در اضطراب انداختی) * محصول بیت *
 هر کیمه سنگ رخسارک شمع بوجه
 محبوب دوستی ایلدی اول اوتادن پروانه
 بوجاهه بی اضطرابه صالده یعنی رخک
 شمع هر کس عاشق در ابرو و نه
 کیمه باقدی یعنی شمع رخسار که هزان
 پروانه یادی (طاعت من کرچه از منی
 خرام ردمکر * کاندین شفق بامید ثواب
 انداختی) کر چه از منی خرام جمله
 مترصد در طاعت ردمکر که حرف تعلیل
 * محصول بیت * بتم طاعتی ردا ایله
 اگر چه که خرام مستکدن زیرا بوجبت
 و عشق شفق بتم ثواب امید ایلدک
 بس طاعت مودود او ایلدک و ایلدک

(برده از رخ بر فکندی یک نظر در جلوه گاه * و زحیا خورد و پر برادر خجابه انداختی) * محصول بیت * جلوه گاه در نظر
 یوز کدن برده بی برافند یعنی یوز کدن نقابی کیدردک و حور وری بی حیا دن حجاب دوشردک یعنی شک یوزک کورده حجب
 اولوب کورن اولدی بلر (خواب بیداران یعنی و انکه از نقش خیال * نه منی بر شیرین خیل خواب انداختی) خواب بیداران لایه
 و بیستیک مقدم مقول آه حتی با حرف
 تنکیر شیرین خیل خواب بیایه شبرو
 وصف ترکیدر الفا و نون اادات جه در
 خیل عسکر و بلو کدر * محصول بیت *
 کوزی آجته لک او یقوسن باغلدک
 اندنصرکه رو یک خیالی نقشدن خواب
 عسکری شبروری اوزره تهمت باغلدک
 یعنی دوش عسکری اوغر یلرینه تهمت
 باغلدک که خواب بیداری انلر باغلدی
 دیو یعنی رو یک نقشی خیالی کیسه ک
 دوشنه کبر مسون دیو بیدار لک او یقوسنی
 باغلدک اندنصرکه دوش اوغر یلرینه
 تهمت صالدک که انلر باغلدی دیو
 (از فریب زکس مخمور وامل می پرست *
 حافظ خلوت نشین رادر شراب انداختی)
 فریب زکس مخمور لایه و بیایه در نعل
 می پرست بیایه می پرست وصف ترکیدر
 باده نوش معاشنه می پرستلکی لبه استاد
 رنگده باده به مشایه اولدی فچوندر
 * محصول بیت * زکس مخمور وامل
 می کونک فریندن یعنی چشم و لبک
 فریندن حافظ خلوت نشین شراب
 صالدک یعنی باده نوش ایلدک حاصلی
 چشم و لبکه عاشق ایدوب آتی می پرست
 ایلدک (وزیرای صید دل در گردش
 زنجیر زلف * چون کند خسرو مالک
 رقاب انداختی) و او حرف عطف صید دل
 مصدر لک مقول انه اضافتد کزدش
 شین حافظه را جدر زنجیر زلف بیایه در
 کند خسرو مالک رقاب لایه و بیایه در
 رقاب رقبه ک جیدر بیولر دیکدر مالک
 رقاب بیولره مالک دیکدر ذکر جز
 واره کل قبیلنددر بیولره مالک
 اولقدن مراد صاحب لینه مالک اولقدن
 * محصول بیت * دخی ککو کلنی
 صید ایلک ایچون بوینه زنجیر زلفکی
 مالک رقاب پادشاه کندی کی ایلک
 یعنی پادشاه بوینه لطف و احسان

عشقک مستلکدن اعمال ظاهره و باطنه و عبادت و عبادت نتیجه نقصان اولغله حالم خرابدر
 سن کر مکله بنم طبعی رد ایلدز (حسنات الاربابین) خبری سر نیجه بی
 بومست شراب عشق الهی اولق شفته اجر و ثواب جزیل ایدیله سن آنکلو سن مست ایلدک

برده از رخ بر فکندی یک نظر در جلوه گاه * و زحیا خورد و پر برادر خجابه انداختی *
 جلوه گاه در نظر یوز کدن برده بی رفع ایلدک و حیا دن حور وری بی حیا دن شک (یک) بر
 (مفردات) (برده) (م) (از رخ) (یکافدن) (بر) یوز ورو (فکندی) (برافندک) (یک) بر
 (نظر) (م) (در) (فی) (جلوه گاه) (خلوت بری) (ز) (من) (حیا) (م) (حور وری)
 (م) (در) (فی) (حجاب) (م) (انداختی) (آنک) (معنای اشارتی) (باریم مقام عرفانه
 برنجلی) جمال و برانکشاف حقیقت حال پیور متله بندکان عارفیندن برده بشری
 رفع ایلدک انوار جه لکدن عطا کشف اولوب جانب معنی و حقیقت ظاهر اوله جق
 جیم محبو بین مرتبندسته اولان عارف با ناپلری حیا دن حجاب و حجابده برافندک

خواب بیداران یعنی و انکلی باز نق و خال * نه منی بر شیرین خیل خواب انداختی *
 بیدار لک خوابنی باغلدک واندنصرکه زلف و خاله خواب عسکر یک شبروری اوزره
 بر تهمت آنک (مفردات) (خواب) (او یقو) (بیداران) (اوبانقر) (یعنی) باغلدک
 (وانکلی) (واندنصرکه) (با) (لایله) (زلف) (م) (خال) (یک) (تهمت) (م) (با)
 و حدیثه (بر) علی (شبروان) (کیچک کیدر بیلر) (خیل) (عسکر) (خواب) (او یقو)
 (انداختی) (آنک) (معنای اشارتی) (بارب لذه متاجله احبائه لالی ایلن بیدار لک
 خوابنی باغلدک و کسور بی انوار تجلیات جه لکه مستغرق فیلوب هر با کا، تجلی
 صفات و کاه تجلی ذات ایله محبوس و سرگردان قلده قدنصرکه خواب عسکر یک
 و اوصاف بشریت مغلوبلر یک ظلت بشریت سبیلله ظهور ایلن مجز و تقصیلری
 اوزره رتبه ت آنک

از فریب زکس مخمور وامل می پرست * حافظ خلوت نشین رادر شراب انداختی *
 مخمور وامل می پرست ایلک فریندن خلوت نشین حافظی شرابه آنک (مفردات)
 (از) (من) (فریب) (لدامق) (زکس) (چشم) (مخمور) (مست) (امل) (فری
 طوداق) (می پرست) (شرابه طبعی) (حافظ) (م) (خلوت نشین) (خالوته) (اوطور بچی
 (در) (فی) (شراب) (م) (انداختی) (آنک) (معنای اشارتی) (بسم الله بارب نظر رجعت
 منو یک و قبض بلا واسطه افسدیک سبب و تأثیر اندن خلوت نشین و غزلت کزین
 حافظی جمال با کمالک عاشق فریندن و بیدار انوار جلالک مستافلرندن ایلدک

وز برای صید دل در کردم زنجیر زلف * چون کند خسرو مالک رقاب انداختی *
 و کوکل صید ایلک ایچون بوینه زنجیر بکر زلفکی مالک رقاب خسرو ک کندی
 کی آنک (مفردات) (و) (دخی) (از) (من) (رای) (ایچون) (صید) (آو) (دل) (کوکل
 (در) (فی) (کردم) (بوینه) (زنجیر) (م) (زلف) (م) (چون) (م) (کند) (م) (خسرو)
 بادشاه (مالک) (م) (رقاب) (جمع رقبه بیون و ملوک) (انداختی) (آنک)

معنای *
 یعنی پادشاه بوینه لطف و احسان

(نصره الدین شاه بچی ای که خصم ملک زاه از تف شمشیر چون آتش در آب انداختی) نصره الدین لقب و شاه بچی عطف بیان خسرو و
 ای حرف تندر اندیری ای نصره الدین شاه بچی که حرف را بط صفت خصم ملک لایه و اادات مقول تف بونده شله مناسبه در شمشیر
 اضافتی لایه در مجاز شمشیر کضافتی ده لایه در چون اادات تشبیه آتش شمشیر مشبه به محصول بیت * خواجه فزیدن خطابه
 التفات ایدوب در خسرو مالک رقاب نصره الدین لقبه لقب اولان شاه بچی در ای شاه بچی بچای شاه بچی که ملک و سلطنت خصمی
 و عدوستی آتش کی شمشیر کتف و تابه صو به برافندک صو به برافندی ایدوب شمشیر به بشین کسد کیدر شمشیری حدیده آتش و رونفده
 صو به تشبیه ایلش مجمع بیت * مناسبه
 دیک نصری شاه بچی که ملک خصمی اود
 کی فلیک ملود اغندن صو به آندی دین
 تیق کندی یلور سولدی سوزک
 مناسبه مصرع ثانیست معاشنه شمشیر
 حرارتدن آتش کی آیه ندی دین از نیجه
 کیشش ای برینه بی حرف ندا برینه آن
 باز انلر لفظه و معنا ده خطا ایلدکارندن
 غیری ربط کلامد یوق ذره دکلکی شمشیری
 اضافتله او قومیا غریب تشبیه ایلش که
 ذوی المقولدن صادر اولم نصرت بوند
 ناصر معاشنه در دین بچانه ملاطفه
 سبیلله بو حکمی ایلدی (داوردارا شکوه
 ای آن که تاج آفتاب * از سر نهظیم
 برخاک جناب انداختی) (داوردارا شکوه
 بیایه داور حاکم دیرل و دارا اسکندر
 ذواتر نیت با بایسد روشکو * عظمت
 دارا شکوه وصف ترکیدر دارا عظمتی
 دیکدر ای حرف تندر اندی مذکور شاه
 بچی در نقد بری ای آن شاه بچی که حرف
 رابط صفت تاج آفتاب بیایه و بالایه در
 مجزاه مصرع ثانی به مره و در سر نهظیم
 لایه سر بونده جهت و ارج معاشنه در
 خاک جناب لایه * محصول بیت *
 شاه بچی دارا شوکتی حاکم ایلدکل
 شاه بچی که آفتاب اجنی و بافتانک تاجنی
 نهظیم جهتدن قبول تازانه برافندک یعنی
 آفتابه نهظیم ایدوب تاجنی خاک جنانکه
 ایلدک حاصلی معنده و لقا و باهت شان
 وارد در * تاج آفتابی خالک جنانکه
 راقعه شرف کعب ایلدکل زرا خالک
 جنابک شک آفتابدن نیجه درجه
 اشرف در مجموع بندک معاشنه
 دارا شوکتی پادشاهدر ای اول کیسه
 که آفتاب تاجنی نهظیم اوجندن جتنی
 خاکی اوزره آندی دین کند بی معنای
 بندن ابراق آتش نوبکی انداختیده
 با خطاب ایچون دکلدر دین نه منادی
 معاشنه یلور ایلش ونه شمشیر جناب
 (باده نوش از جام عالمین جورا و رنگ
 جم * شاهد مقصود از رخ تفر انداختی) باده نوش فعل امر مفرد مخاطبدر باده مقدم مقول جام عالمین دن مراد جام جهانگیر کیم
 مفصل بیان اولمشد و وجه مثاله و صفتنه بیانی سابق اولمشد چو حرف تعلیل اورتک جم لایه اورتک بونده تخت معاشنه در
 وجدن حضرت سلیمان پیغمبر ادر که تختی اذلم فارس ایدی اون جهندندر که بر اورتک جم پیور مشد در مقصود بیایه و اادات
 مقول * محصول بیت * ای شاه بچی جام عالمین دن باده نوش ایله زرا تخت سلیمان اوزره مقصود محبو یک رختدن نقابی آنک یعنی
 نقاب یوزندر کیدر دلیبی مقصود محبو لکه کیدی حاصلی مقصود که مالک اولدک پس شمشیر و پیش و نوش ایدوب ذوق و صفا و سر
 (زینهار از آب شمشیرت که شیراز ازان * تشنه لب کردی و کر ناز ادر آب انداختی) یعنی تشنه تشنه لب کشتی نه نگار ادر آب انداختی

(معنای اشارتی) ای مقاب القلوب اولان درم محضا کر مکدن بسم الله مالک رقاب اولان
 شاهک کند ایله وحشی حیوانلری صید ایلدی کی بنم قلب پریشانی صید ایلک
 ایچون زنجیر عشقکی جانم کداتنه ط قوب بی جانب عزتکه جذب و حالی احسن
 حال اوزره تحویل ایلدک

نصره الدین شاه بچی آنکه خصم ملک را * از تف شمشیر چون آتش در آب انداختی *
 اول دیک نصری شاه بچادر اولکه ملک دشمنی شمشیر یک حرارتدن آتش کی
 آیه آندی (مفردات) (نصره الدین) (م) (شاه بچی) (م) (آنکه) (اولکه) (خصم
 مالک را) (م) (از) (من) (تف) (حرارت) (شمشیر) (فیج) (چون) (مثل) (آتش) (م
 (در آب) (صو به) (انداختی) (آنک) (معنای اشارتی) (اول زم حیات فلیت سبب
 اولوب علوم ظاهره و علوم باطیه ایله ذوالجنا حین اولان دیکر معنی پیرم شاه
 بچادر اول ملک وجودک دشمنی اولان نفس اژدره سببی شمشیر کی قاطع اولان
 قوت روحانیتک حرارتدن آتش عشفله بجلی اولش علوم ربانی دریا نه دوشورب
 هلاک ایلدی

داوردارا شکوه ای آنکه تاج آفتاب * از سر نهظیم برخاک جناب انداختی *
 دارا شوکتو پادشاهدر ای اول پادشاه که آفتاب تاجنی نهظیم اوجندن جتنی خاکی
 اوزره آندی (مفردات) (داور) (حاکم) (دارا) (پادشاه) (شکوه) (هویت) (شوکت
 (ای آنکه) (ای اول کیسه که) (تاج) (م) (آفتاب) (کونش) (از) (من) (سر) (اوج
 (نهظیم) (م) (بر) (علی) (خالک) (طریق) (جناب) (نچوره) (سی) (انداختی) (آنک
 (معنای اشارتی) (ای کیسه اول خلیفه هقی الارض اولان پیرم رشوکت و هویت
 حق ایلله هایتاور پادشاه حقیقتدر که آفتاب تاجنی نهظیم اوجندن آنک جناب خاکی
 اوزره آندی یعنی عاویات و سفلیات اولان کلبی الگ حکم و نصرتند محکوم لورد

باده نوش از جام کب خسرو که بر اورتک جم * شاهد مقصود از رخ تفر انداختی *
 کب خسرو جامدن شراب ایچون تفر اوزره مقصود محبو یک یوزندن تفری رفع
 ایلدک (مفردات) (باده) (شراب) (نوش) (ایچون) (ار) (من) (جام) (افرح) (کب خسرو
 پادشاه) (که) (زیرا) (بر) (علی) (اورک) (تخت) (جم) (پادشاه) (شاهد) (محبو
 (مقصود) (م) (از رخ) (بوزدن) (نقاب) (برده) (انداختی) (آنک) (معنای اشارتی)
 ای پیور شراب عشق و معرفه لایه نوش ایلدک ثابت اول زرا بصیرت قلب کشاده
 اولغله پادشاه حقیقتک تختی و عرشی اولان کوکل تختی اوزره مقصود جام اولان
 کوکل محبو یک جلدن نقابی آتوب (مارایت شیا الا و قدرت ایله فیه و ایجا نولوا
 دم وجه الله) سر بونده مظهر رتبه سن

زینهار از آب شمشیرت که شیراز ازان * تشنه لب کشتی نه نگار ادر آب انداختی *
 فطنه شک شمشیرک آیدن که شیرازی آیدن صومرز هلاک ایلدک نه نگاری آیه آنک
 (مفردات) (زینهار) (مطمنا) (از) (من) (آب) (صو) (شمشیر) (فیج) (ت) (سنت

جم * شاهد مقصود از رخ تفر انداختی) باده نوش فعل امر مفرد مخاطبدر باده مقدم مقول جام عالمین دن مراد جام جهانگیر کیم
 مفصل بیان اولمشد و وجه مثاله و صفتنه بیانی سابق اولمشد چو حرف تعلیل اورتک جم لایه اورتک بونده تخت معاشنه در
 وجدن حضرت سلیمان پیغمبر ادر که تختی اذلم فارس ایدی اون جهندندر که بر اورتک جم پیور مشد در مقصود بیایه و اادات
 مقول * محصول بیت * ای شاه بچی جام عالمین دن باده نوش ایله زرا تخت سلیمان اوزره مقصود محبو یک رختدن نقابی آنک یعنی
 نقاب یوزندر کیدر دلیبی مقصود محبو لکه کیدی حاصلی مقصود که مالک اولدک پس شمشیر و پیش و نوش ایدوب ذوق و صفا و سر
 (زینهار از آب شمشیرت که شیراز ازان * تشنه لب کردی و کر ناز ادر آب انداختی) یعنی تشنه تشنه لب کشتی نه نگار ادر آب انداختی

یعنی او قوتی که بیتی نشه لکله هلاک ایلدک و کیتی صوبه آتک یعنی صوبه غرق ایلدک حاصلی صوکی شمشیرله قتل ایلدک دیکدور
 زینهار زاد نصیره بای ساکنه ایله آمان مناسنه درگاه اولور که بای ترک ایدوب زینهار در زنده کیم کاستانه ایکسین بر مصراع ده جج
 انش مصراع زینهار از قرین بلز نهار آب شمشیر یابید و یالامیه در مجازا و تا صیر خطاب که حرف رابط صفت و با حرف تعلیل
 شیراز را ادا ت مفعول یعنی کردینک مفعول اولی و نشه لب مفعول ثانیه ازان آن اسم اشارتد شمشیر کردی فعل ماضی مفرد
 مخاطب ایلدک دیکدور گردان کاف عجمیت ضمی و رافک سو کویه کردک جمعیدر که بهادر معاشنه در الف و نون ادا ت جمعیدر
 • محصول بیت • ای شاه بجی آمان سنک

﴿ orz ﴾

(شیران) ارسلانر (ازان) اندن (نشنه) صوسز (لب) طوداق (کشتی) ایلدک
 (دهنگارا) غساح که صو امی دیدکاری آدم بود بجی بر نوع بالقدر (در آب)
 صوبه (انداختی) آتک (معنای اشارتی) ای شاه حقیقت اولان پیر معنوم سنک
 مظهر نقطه وحدت اولان (سدا الله القالب علی بن ابی طالب) رضی الله عنه سر نه
 سن قطعا معلومدر که سنک شمشیر حقیقت اولان قوت روحانیتک تاثیرتدن شیران
 عالم دنیای صوسز هلاک و زبون ایلدک و بیجه آدم بجی دهر بیری علوم زیاده
 ایله غایب اولوب هلاک ایلدک و علوم رب العالمین در یاستنه صوبه صیر ایلدک

﴿ و له بضه ﴾

﴿ ای دروخ تو پیدا انوار پادشاهی • در فکرت تو پنهان صد حکمت الهی ﴾
 ای پادشاه که سنک بوز که پادشاهی نورلی ظاهر در سنک فکر که نور حکمت
 الهی پنهاندر (مفردات) (ای) م (در) فی (رخ) یکاق (تو) سن (پیدا)
 ظاهر (انوار پادشاهی) م (در) فی (فکرت) م (پنهان) کیزلو (صد) بوز
 (حکمت الهی) م (معنای اشارتی) ی مرشد کمال (سیاه) فی وجوه هم من از
 الوجود) آیت کریمه سی سر نه سنک بوز که پادشاهی نورلی یکه انوار محمددر
 ظاهر در سنک نرینه رجان اولان قلبک فکرتد واردات خد ایله بوز حکمت
 الهی و علوم ادنی پنهاندر که کشف ممکن دکلدر

﴿ کاک تو بارک الله بملک و دین کناده • صد چشمه آب حیوان از فطره سیاهی ﴾
 تحسین سنک فکله که ملک و دین اوزره آفتنددر بر مرکب فطره سنن بوز آب حیات
 چشمه سی (مفردات) (کاک) فم (تو) سن (بارک الله) الله مبارک ایلدون (بر)
 علی (ملک) م (کناده) آجش (صد) بوز چشمه م (آب حیوان) م (از)
 من (فطره) م (سیاهی) مرکب (معنای اشارتی) اگر چه دل آکا مکرده اسرار
 الهی و علوم ربانی مکتو مدر انکینه ط لب و عاشقنری ترغیب و تمجید ایچون بارک
 الله تحسین سنک فکله که اسرار عالم ملکدن و اسرار عالم ملکوتد و اسرار دیندن
 باذن خدا سیاه مرکب فطره سیله و رسائل و کتب و تطهیر ایدوب طلبین
 صادقین قلبنه حیات ابدی بخش اید بجی علوم زیاده ایله مشکلات و عقبات راه
 عشق بیان و مشکل بولاری آسان بیلش کزدر

﴿ بر اهر من تناید انوار اسم اعظم • ملک آن تست و خاتم فرمای هر چه خواهی ﴾
 اسم اعظم نورلی شیطان اوزره بر اهر من ملک و خاتم سنک آنکدر بیور هر نه ایدبر سنک
 (مفردات) (بر) علی (هر من) دیو و شیطان (تناید) طالع ایتر (انوار) م
 (اسم اعظم) م (ملک) م (آن تست) سنک حفظ و نصیبکدر (خاتم) م (فرمای)
 بیور (هر چه) هر نه (خواهی) دیرلرک (معنای اشارتی) لکن اهر من طبعیت
 و شیطان سیرت کالانم اولان علوم اهل دنیایه و بنده نفس و هوا به نمودن ایلدن
 طوعه اعجاب انوار اسم اعظم کور غمزده ان ایدوب نصیب اولان ای قطب زمان اولان

﴿ پیر ﴾

اهر من دیور یعنی ارکک دیو تناید فعل فی مستقبل بیدر اهر منی اوزرینه بر توصیف انوار فاعل تناید در اسم اضافه ای لایه در مجازا
 و اضافه اضافت بیانه ملک میند آن تست لایه و خبر مبداء در خاتم ملکه معطوف تقدیری و خاتم آن تست در فرمای فعل امر مفرد
 مخاطب بیور دیکدر هر چه خواهی خواهی فعل مضارع و خبر مبداء در پیر بوند دیرلرک دیکدر • محصول بیت • دیور اوزر نه اسم اعظم
 بر تو صالری یعنی اسم اعظم دیوالیه ووشیمک انده خاصه سی ظهرا اولر نه کیم حضرت سلیمان خا می دیوالیه کیم دکه اثری ظاهر
 اولدی بمن ملک سلطنت و خاتم شاهی منکدر بیور هر نه دیرلرک یعنی اقدیم پارسه حاصلی سلیمان تختنه ملک اولدک هر نه دیرلرک
 بیور که عالم سکا منکدر اولدی

(در حشمت سلیمان هر کس که شک نماید • بر عقل و دانش او خندد مرغ و ماهی)
 و شوکت یعنی اولولوق مناسنه استعمال ایدر سلیمان اضافه ایستددر • محصول بیت • حضرت سلیمانک عظمتنه و اولفته
 هر کیمه که شک کوسر و سه آتک عقله و عله مرغ و ماهی کوزلر یعنی استهزا ایدر حاصلی انساندن قطع نظری و بحرک حیواناتی
 بیله آتی تحسیر ایدر یعنی شک بیوق که سن حشمت و عظمت صاحبی سلیمانک قائم مقامی سین پس سنک سلطنت کده شاک اولان آنک
 سلطنتنه شاکدر ایدر سلیمانک مسخر اولان حیوانات اکا مسخریه زیاده و بجی وار (بازارچه) کاه کاهی بر سر نه کلاهی • مرغان
 قاف دانند آیین پادشاهی • محصول بیت •

﴿ orz ﴾

پیر ملک و خاتم شعی سنک حظ و آنکدر اراده حق اوزره هر نه دیرلرک بیور سنک سنک
 حکیمه مقابله ممکن دکلدر

﴿ در حشمت سلیمان هر کس که شک نماید • بر عقل و دانش او خندد مرغ و ماهی ﴾
 سلیمان پیغمبر علیه السلام شوکت و عظمتنه هر کیمه که شک کوسر و سه آتک عقل و عله
 اوزره مرغ و ماهی کوزلر (مفردات) (در) فی (حشمت) شوکت و عظمت
 (سلیمان) علیه السلام (هر کس که) م (شک) م (نماید) کوسر (بر) علی (عقل)
 م (دانش) علم (او) صیر (خندد) کوزلر (مرغ) قوش (ماهی) باقی (معنای
 اشارتی) ای خلیفه الله اولان پیرم (رب هب لی لک لایب یعنی لاحد من بعدی)
 آیت کریمه سی سر نه حضرت سلیمان علیه السلام سلطنت و عظمتی نص قرآن
 عظیم بیان ایدر کن هر کیمه که شک و شبهه کوسر و سه آتک عقل و عله نقصانند
 مرغ و ماهی کوزلر کیمی سنک سلطنت معنویه که شک ایدن دخی بیوله
 ناقص المقادیر

﴿ بازارچه کاه کاهی بر سر نه کلاهی • مرغان قاف دانند آیین پادشاهی ﴾
 طوخن اگر چه کاه کاهی باشی اوزره کلاه قورقاف سر غری بیورلر پادشاهی آیین
 (مفردات) (باز) طوخن (ارچه) اگر چه (کاه کاهی) م (بر سر) باش اوزره
 (نهد) قور (کلاهی) رواج (مرغان) قوشلر (قاف) مشهور طایع (دانند)
 بیورلر (آیین) رسم (پادشاه) م (یا) مصدریه (معنای اشارتی) اگر چه سی
 و کوشش ایله و قوت طاعانه ارباب مر اقد اولان صوفیان عال مقاملر و مالک راه
 احسانر کاه و کاهی تحلیات انوار ذات الهیه به مظهریت ایله ذوق روحانیت بیورلر
 لکن راز دیون بریده آشتا اولوب مظهر تجلیات دائمیه و متغیری اولان ارباب
 شهو دلا و سلطان حقیقت اولوب سلطنت مرتبه عین البقیه مالک اولان سلطان
 عارفینرک پادشاه قلمری آیینی بازار که • من لم یبق لم یعرف •

﴿ تینی که آفتان از فیض خود دهد آب • تنها جهان یکبردنی منت سباهی ﴾
 شول رفیق که آسمان آکا کنده فیضدن صووره ایدر عسکره منسز یا کبرجه فی طوخن
 (مفردات) (تین) فیلی (یا) وحدتیه (آسمان) صاحب آسمان (ش) آکا (از)
 می (فیض) م (خود) کنده (دهد) ویر (آب) صو (تنها) یا کز (جهان)
 م (یکبرد) طوخن (بی منت) اختیاجسز (سیاهی) عسکر (معنای اشارتی) شول
 بر سیف الله و مؤید من من الله اولان عارف باله که آسمان کبی اجرام عالم ملک صاحبی
 حضرت الله آکا کنده فیضدن بفضل و کرمندن تأبیدات و قوت ولایت بخش
 و نصرت ایلد و الفکار ایله مؤید اولان اسد الله القالب علی بن ابی طالب رضی الله عنه
 صکی عسکره محتاج او اقمزین یا کز صوری و معنوی جهانی
 طوخن و طالب اولور

﴿ کلک تو خوش نوید در شان بار و اغیار • تو یزدجان فزانی افزون عر کاهی ﴾
 و حله متناهی کاور عر کاه وصف ترکیبدر کاه یزدن عر اکسلد بجی یعنی عمر نقصان و بر بجی و با حرف مصدر • محصول بیت •
 ای پادشاه سنک کلک بار و اغیار خفتد عجب کوزل بازار دوست خفتد حیات افزای تو یزدی و مدو حفتد جهان کاهای افزوننی
 یعنی پادشاه صاحب سیف و قدر ایدر سیی احوال و اوصافنی بیان بیور دی شعی کلک هنرلرین بیان ایدر یعنی سنک کلک
 بر خط همایون بازو که فلان دوست یوقدر عطایا اعطایاک که حیاته حیات فائز پس بو خط همایون دوسته تو یزد جان اوادی
 و بر خط همایون بازار که فلان عدوی سیاست ایلک بی جان اولبون یعنی هلاک اولبون و بو خط همایون عدویه افزون جانکاه اولدی
 عر کاه و هر نه سز بوی یعنی شکر و مکر

(ای عنصر تو مخلوق از گیتی عزت و دولت تو این از صدمت نباهی) ای حرف ندا منادی مذکور پادشاه در قصص و مرادجار از کاندلر یعنی خاک و آب و هوای و عنصر میندا و توبه اضافت لایحه در مخلوق خبر میندا از کیم مخلوقه متعلق و عزت و اضافت بیانی در بعضی نسخه ها کیم پادشاه شمس عظمت مناسبت به اضافت پادشاه در وی و او حرف صطف و ای حرف ندا و منادی مذکور پادشاه در دولت تو لایحه این مناسبت در صدم صدمت قهقی و دالک سکونیه جسدله یعنی کوده یله اورین اما بونک کچی بر رده شدت و بلا مناسبت در بعضی نسخه ها صدمت برینه و صمت و اوک قهقی و صدمت سکونیه و او قدر صیب مناسبت صدمت کی تا علامت نقل در تباهی بای

بار و اغیار حفته سنک فلک لطیف یازر حیات زیاده ایند بچاک حائلی عمر نقصان ایند بچاک افسونی (مفردات) (کلک) قلم (نو) سن (خوش) م (نویسد) یازر (در) فی (شان) حال (بار و اغیار) م (تویند) حائل (جان فزایی) جان از تخیلی (افزون) دعا (عمر کاهی) عمر اکسلد بچاک (معنای اشارتی) ای قلم من عند الله اولان پیر دلیرم سنک واردات الهیه الله اولان حسن تدبیر قلمی دوسته مروت دشمنه مدارا طریقی خوش یازر و بیان ایدر که طالبین صادقینه حیات ابدی زیاده ابدیچی احوال طریقی و اسرار حقیقی بیان ایدر و اغیار و مکر بندن کتم ایلوب کندو خواهنری اوزره مدارا یولان بیان ایدر

ای عنصر تو مخلوق از گیتی عزت و دولت تو این از صدمت نباهی

ای پیر سنک ذاتک عزت کبریا بندن خلق اولمشدر و ای پیر سنک دولتک خرابلق شدتدن این اولمشدر (مفردات) (ای) یعنی پیر (عنصر) وجود (تو) سنک (مخلوق) خلق اولمش (از) من (کبریا) عظمت (عزت) م (وی) پیر (دولت) م (تو) سنک (ایمن) سلامت (از) من (صدمت) طوقا حق (تباهی) خرابلق (معنای اشارتی) ای پیر روشن ضمیرم (ذیل من قبل فی الازل) حدیث شریفی سر نبجه حق بجهته و اعمال سنک وجوده و سودکی ازنده ظل الله فی العالم اولمهی بر شاه عظیم قلشدر و سنک دوات و عزت و منونک زوال و خراباقتن امین و سالم اولمشدر که داد ازل اولان دولت عرفانه زوال یوقدر

کر بر لوی زینت برکان و معدن افند باقوت سرخ رو را بخشد رنگ کاهی

اگر سنک تفکدن کان و معدن اوزره بر بر تو دوشه سرخ روی باقوت صهار رنگی باغشدر (مفردات) (کر) اگر (پتو) عکس (با) وحدتیه (ز) من (تیغ) فیلیق (ن) سنک (بر) علی (کان و معدن) م (افند) دوشه (باقوت) م (سرخ رو) فرمزی یوزلو (بخشد) باغشدر (رنگ) م (کاهی) صهار (معنای اشارتی) ای سبب خدا اولان پیر عزیم اگر سنک مطامع اتوار محمدی اولان قلب آگاهک آفتاب بدن معدن صدق و صفای اولان طالب صادفک قلب مستعدنه بر نورین تمکس اوله انی قید وجود دن و نفس بنده لکنند خلاص ایدوب باقوت کچی خون رنگو سرخ روینی ازاله اگاهک آگاهوض سیمای صلاح و رتک روی عشاق بافلاح اولان صمان رنگی باغشدر

عزیزت پادشاه کرمی نهیست جام اینک زنده دعوی و زنجب کواهی

بر عمر درای پادشاه که قدح شرابین بوشدر اشته بندن دعوی و محسبیدن شهادت (مفردات) (عزیزت) بر عمر در (پادشاه) ای پادشاه (ازی) شرابین (نهیست) بوشدر (جام) بنم قدح (اینک) اشته (زنده) قولدن (دعوی) م (وزنجب) و صوابشیدن (کواهی) شاعداق (معنای اشارتی) ای پادشاه حقیقت اولان شخیم بتون عزم هوای تنه له بکوب جام قلمده شراب عشق الهی و اتوار معرفه الله دن

بر

زمان مناسبت در و با حرف وحدت کرمی که حرف بیان نهی تانک قهقی و کسر یله بوش مناسبت در کواه شاهد در طابق مناسبت پس • محصول بیت • بر زمان درای پادشاه که قدح پادشاه خایدر یعنی خرچلم یوقدر که یاده صان و آوب ایچیم حاصلی باده نوش ایلکه و معتم یوقدر اشته بندن دعوی و محسبیدن شهادت یعنی محسب شاعداق که بن باده خرجه مالک اولدیغمه خواجه بندن حسن طلب رعایت ایلدی

(دامت ملت بخشد و عجز شب نشینان) اگر حال من برسی از یاد صبحگاهی (بخشد فعل مضارع مفرد غایب از سر کر دیکدر بر رنده حرف صله عجز شب نشینان لایحه در شب نشین وصف ترکیبدر کیم او طور یچی مناسبت یعنی احوالی لیل ایلدن کیمه و الف و نون ادات جود صبحگاهی با حرف نسبت مصرع ثانی شرط و مصرع اول جزا در • محصول بیت • یلورمکه کوکاک شب نشینلر عجز و افتخار بنه ترجم ایلرا کر صباح وقتی نشیندن بنم حالی صورت سنک یعنی پادشاهان بنم حال صورت سنک سکاتیم ایتز عالم معلوم اولور و بواسطه ایه عرفه که رعاشی شب نشینک و ارایه اگا مرحت ایدر سنک بنم حاله قیاسله ز زبان محال ترجم صبحگاهی بانی وحدت ایچون طوون

بر حالات منیه تحصیل ایلدم اشته بونقس بدخوا آمدن سنک حضور که دعوی و شکوی ایلرم و بنم حال پریشان اهل حق و لاتر دخی شهادت ایدر هر وجهه محل مرحت اوادم کر مکه حسن همتک در یغ پیور مبدن

دامت ملت بخشد و عجز شب نشینان اگر حال من برسی از یاد صبحگاهی

یلورم عاشقنلر عجزه سنک قلبک ترجم ایلرا کر و صباح وقتک بنسندن بنم حالی صوره سن (مفردات) (دامت) یلورم (دلت) سنک کوکاک (بخشد) احسان ایدر (بر) علی (عجز) م (شب نشینان) کیمه او طور یچیلر (کر) اگر (حال من) م (برسی) صوره سن (ز) من (یاد) یل (صبحگاه) صبح وقتی (با) وحدتیه (معنای اشارتی) ای پیر شخیم یلورم سرک کرم اولافکردن بر بنش احوال اولان عاشقنلر عجز حاله خلق عظیم و شفقت خلق الله اله موصوف قلب رحیم کر ترجم ایلر اگر فیض و تجلی الهی ظاهر اشد کمد بنم حال پریشانه بر نظر پیور و روب صوره سن

ساقی یار آبی از چشمه خرابات تاخرهها بشویم از عجب خانقاهی

ای ساقی خرابات چشمه سندن برصوکتور خانقاهه منسوب اولان یچیدن خرقة لی یوبلم (مفردات) (ساقی) م (یار) کنور (آبی) برصو (از) من (چشمه) م (خرابات) میخانه (تا) حتی (خرقة) م (ها) ادات جبع (بشویم) یوبلم (از) من (عجب) غرور (خانقاه) نکید (با) نسبه (معنای اشارتی) ای ساقی شراب عشق الهی اولان پیر عزم (احسن کاه حسن الله الیک) آیت کریمه سی سر نبجه یز میخانه عشق الهی اولان دل پر فیض کر شایع حکمتلر دن بر علم فین کرم ایلر تا که تکبیر زده و مرسد زده حاصل اولان عجب و ربان و کبر و غرور دن وجود من خرقة لی یوبلم اوصاف و ده زدن و هوای نفسانیه زدن کشو مزی پاک و تطهر ایلر ام

در دودمان آدم تاوضع سلطنت هست مثل تو کس ندست این عذر کاهی

آدم علیه السلام زاده مادامکه پادشاه خلق وضعی وارد بر علی حقیقی یله شخیم کیمه بلدی (مفردات) (در) فی (دودمان) ذیل (آدم) علیه السلام (تا) حتی (وضع) رسم (سلطنت) م (هست) وار در (مثل) م (تو) سن (کس) کیمه (نداشت) بیلمدی (این عذر) کاهی (حقیقی) اله (معنای اشارتی) بلی خلیفه الله اولان حضرت آدم علیه السلام ذیل با کنده الی یوم القیامه حلیفه الله فی الارض ابق و پادشاه حقیقی و وضعی وارد (و علماء من ادنا علماء) آیت کریمه سی سر نبجه یوسمیتک اسم او خو صلیبی و یو ذیل کاهاده اولان عاوم لدیده بی حقیقیله شخیم کیمه یاری

چو در از فلک نیاید با تو ملک صفاتی ظلم از جهان بر من شد تو جهان نباهی

فی

یعنی سنک کچی بر عادل ملک صفات پادشاهک وجود یله فلکدن جور کلز یعنی فلک کیمه جور و جفا یله من اما جهاندن بنم اوزیمه ظلم واقع اولدی سن جهانتان ایکن حاصلی سنک کچی جهاتی حبت ایدیمی پادشاه و اربابن جهان بکا ظلم ایلدی نیاید فعلی نیاید یازوب مناسبتی فلکدن جور یلدن امر من ملک صفاته دین مناسبتی روشن سولمش و مصرع اولک مناسبتی سن ملک صفاته فلکدن جور کلز دین بک مناسبت جهانتان و مصرع ثانیه برافطنی من افطنه مضاف ایدوب مناسبتی ظلم جهاندن اولدی بنم فقه دین بک مناسبت بلکه بک کشدنه ظلم انش و جهاندن بکاظم اولدی حال بو که من پادشاه سن دین از نبجه کشش

(جایی که برق عصیان بر آدم صی زد * ماراچه گونه زبید دعوی بی کتاهی) جایی یا حرف وحدت که حرف رابط صفت برق عصیان
 پیایه آدم صی ده بویه در برق شمشکه دیر کتاهی یا حرف مصدر * حصول بیت * بر رده که برق عصیان آدم صی اوزرینه
 آوردی یعنی بر رده که حضرت آدم پیغمبر ابکن الله عصیان ابلیه یازم کی بیچاره کتاهسرتی دعواسی نه وجهله یاراشر
 یعنی انبیا دن کتا صادر اولدینی رده یز کتاهسرتیوق دعواسی یاقتز یو بیت اتی و شررد که خواجهدن بر خرقه صادر اولش اوله
 و یو پنهله اعتذار ابلیه (حافظ چو

من ملك صفته فلكن جور كلز جهان ندن بكاظم اولدى حال بو كه من جهان صفته
دفعى سن (مفات) (جور) ظلم (از) من (فلك) م (نياید) كلز (بگو) سكا (ملك) م
(صفات) م (يا) خطايه (ظلم) م (از) من (جهان) م (رمز) بنم اوزر به (شد)
وادی (تو) من (جهان) شاه جهان صفته جنى (يا) خطيه (مثنى اشارى)
(قدام شیطانى) حديث شريفى سر نيجه من صفات بشر به و مقتضيات تفاسيد دن
خلاص اياوب غذاى وو حايث اولان انوار تجليات الهيه رايه قوت قدسيه اوزر
من عالم صور ندن سكا جور و حجاب كلز ليكن بن ضعیف القلبه نسیم جهشت دن
ظلم جهان و انواع حجاب و نقصان حاصل اوانى ای جهان خالقك صفته جنى
بوم حضرت الله عشقه نزهت اماناد و اصف و همت ابله نصرت پوره من

شول برده که عصیان برقی آدم صنی اوزر، اوزدی بزه کنا هسزاق دعواسی نیجه برانور
(مفردات) (جانی) بر بر (برق) ضبا عکسی (عصیان) ام (بر) علی (آدم صنی) ام (زند)
اوردی (مارا) بزه ایچون (چگونه) نه گونه (زید) برانور (دهوی) ام (بی کناهی)
کنا هسزاق (منای اشارتی) بر در کا، عالی که برقی فضا و عقالی، خیر قلبی شمله
حکمت خدا آدم صنی علیه السلام اوزر، اوردی بزه کنا هسزاق و نقص، نسزاق دعواسی
نیجه لایق اولور که اوصاف بشریت و نیجه شطائند انبث اعدای عدو اولان نفس
اماره با او، بزم الیه در همان بزه اعترافی قصصیه (ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تعذر لنا
و ترجح لنا کونی من الخاسرین) آیت کریمه سی، سر نیجه نضرع و نیازدن غیره طریق و قدر

ای حافظ چونکه پادشاه گاه گاه سبک نامی باد ایلر بختکن انجمنک کوسترمه عذر
خواهناق ایله کبر وکل (مفر دات) (حافظ)م (چو) چونکه (پادشاه) (ت) سبک
(که گاه) وقت وقت (میرد) (نام) (امم) (ربحش) (انجمنه) (منا) کوسترمه
(باز) کبرو (آ) کل (بمذر خواهی) (مذر دایمک ایله) (معنای اشارتی) ای حافظ
لا یزب من علمه مثقال ذرة اولان شاه حقیقت علام الثیوب ستار العیوب لغه هر وقت
سبک نامک و حال و سبک اتک علندن خارج دکلر بختکن انجمنوب جمیع حال کن
قضا سنه راضی و بلا سنه صبر اعظمه در گاه عزتمده عذر خواهناق ایله و حسن ظن ایله
(ان الله یفر الذنوب جمیعاً انه هو الغفور الودود) آیت کریمه سنه اعتماد و اعتقاد تام ایدوب
(یا قلوب القلوب ثبت قلوبی علی دینک) حدیث شریفی اوزره تضرع و اشتهال ایله
نیاز مند اوله سن

ای متوافقات نهی ای احسانه عطایا بدیجی ترجمه ایله ترجمه ایتمکده رفیعده کده کا عظیم لالز
حلول ایلدی (مردات) (با) حرف ندا (علما) صفت حق (ربا) مخلوقات (با) حرف ندا
(واهب المطالب) احسانلو و بیجی (صفه) ای اصطفا عطا یعنی ترجمه ایله ترجمه ایتمکده

یونانی کی دواہی دالت قصیدہ جمع دہدہ در اولو بلاعناستہ * محصول پت * پادشاہندالودب پیورای خلقت صفتنجری زیر اطلالہ سن ای بخشہ شار بفشلیعی ذرا صاحب قدرت و مکنیت برحق پادشاہن پس ای پادشاہ بوقبری اسر کہ یعنی بنی اسر کہ آنجیل فقیر کہ اکا اولو بلار نازل اولدی و فوندی یعنی پاشہ اولو بلار کلدی بویت دہ دالت ایدر کہ خواجہ روزگار دن برکروہ کور مش اولہ

(وله ايضا) (ای قصه بهشت زکویت حکایتی شرح جلال حور و زکویت روایتی) ای حرف نامادی جاناندر قصه بهشت لامیه حکایتی
 با حرف وحدت شرح جلال حور لامیه در روایتی با حرف وحدت بوغرند واقع اولان حرف وصل وحدت ایچو ندر آخر غزله وار نیمه
 * محمول بیت * ای جانان جنت قصه می سنک کویکدن بر حکایتد یعنی نیمه حکایتی وار جنت د، حکایه ل ندن بر حکایتد
 حور کوز لکنک شرحی سنک رو یکدن

(علی مقل) رفیقہ اوزرہ (حالت) حلول و نزول ایلدی (به) اکا (الرواحی) عظیم بلال
(منای اشارتی) بازی درگا، حقہ قصر ایدوب دیه تنکه ای مظلوم قاتل صفته جنی
ای قولار نه عطار احسان ایدیجی ریم یونقس و تبطان کی دشته لمر ایله مبتلاقی
سینه عظیم بلال، دوشمش فقیر بیچاره سن (حقیقت رحتی علی غضبی) کلام شریفک
مرتبہ رحت واسمه کلمه رحت ایله و حال رینی احسن حاله تدریل ایلده سن

نوی قصه بهشت زکویت حکایتی • شرم جال • ورز زوین روایتی

عینی علیہ السلام مک انقاسی س ک قرمزی لیکدن براطیہ ۱۰ درو آب حیات سنک
نڈی دمانکدن پرکنا ہدر (مفر دات) (انقاس) تفلر (عبی) علیہ السلام (ن)
من (اب) (طوداق) (اقر) قرمزی یاقوت (ت) سنک (اطیہ) م (آب خضر) آب حیات
(ز) من (نوش) یال (دھن) آقر (ت) سنک (کنایت) م (ن) و حیدہ (منای
اشارنی) حضرت عیسی علیہ السلام مردہ احباب بدیعی انقاس طیبہ لری یاربم
سنک کندی یہ خطاب عزتک و فیض و واسطہ حضرت زکدن برآن و براطیہ ہر بایدہ
و خضر علیہ السلام حیات الہدی بخش الہدیجی آب حیات سنک باعث سعادت الہدی
اولان لذت روحانیکدن و بالامن و شکر دن لذت علوم لدیہ ~~کدن~~ و اسرار
منو بہ کدن برکنا ہدر

بنم قلبدن هر پاره غصه دن پر فصد دو سنك كو زل خو بكسن هر بر سطر و جندن
برايندر (مفردات) (هر پاره) م (از دلم) بنم قلبدن (بود) اولور (زمن) غصه
غم و اكر (قصد) م (هر سطر) م (با) و جندن (از) من (خصلت تو اسنك خو يرك (از)
من (رحمت) م (آيت) علامت (يا) و جندن (مضای اشارتي ا (رحمتی و صفت كل شيء)
آيت كرمه سرنجه ای بنم رحیم رحیم بنم قلبده سنك عشق و محبت كندن و نور ایمان دن
هر بر بار و مایه سماعت اولان سنك درد و غمك فصد سی و (تخفوا یا - لاقی الله)
خبری سرنجه كرمكندن بزه احسان ایلده يك سنك كوزل اخلاق كندن اولان اخلاق جیده
بوجه محض اسنك بزه رحمت واسعة كذا صا بنك آثار و علامت در

بر روایتی یعنی سنگ در یک کجایه روایتی
و از بوفه اندن بر روایتی (افلاس عیسی
از اباء اطیفه و آب خضر زوش
دهانت کتابی) • محمولیت •
حضرت عیسی نعلاری که انکه موتی
احبابی دردی سنگ آب اندن بر اطیفه در
یعنی لیکن بر اطیف خضر دخی آب
حیوان سنگ طائی دهاندن بر کتابی در
یعنی آب حیوان که ذکر او تورو سنگ دهانت
کتابی در ندن بر کتابی در یعنی آب حیوان
که ذکر او تورو سنگ دهانت در اطیفه در
اولان همزه وحده است ایچوندر دین اطیف
سو بلخس (هر باره از دل من و از غصه
قصه • هر سطر از خصال تو از رحمت
آینی) مصراع واده و او حرف سکت در
باز از عیسی اول در اما بعضی شخصل در ده
باز از عیسی اول در اما بعضی شخصل در ده
دل یا تورو سطر یا حرف رحمت خصال
تولامه از رحمت آینی سطر یا سکت در
• محمولیت • بنم کو تندن هر باره غصه
و غندن بر قصه در و سنگ خو یلر کدن
دهانت در کدن هر بر سطر رحمت خصل
بر آیت و بر علامت در حاسنی سنگ هر خوب
بر آیت رحمت و بنم دندن هر باره
بر غصه قصه سبدر مصراع واده وادی
حرف عطف نطن اید و ب معنای بنم
کو تندن هر باره غصه در بر قصه دین
در بط کلامدن بیخبر ایش و مصراع
ناید واده احتیاج بی ایکن و او بازوب
معناسنی سنگ خو یلر کدن هر بر سطر
رحمت در آیت دین مذاق فارسی به معنای
مالک دکل ایش (کی تندر سای مجلس
روحانیان شدی • کل را اگر نه بیوی
تو کر دی رعایتی) سطر سای وصف
تر کبدر ساییدن از ملک معنای سطر
از بیجی دیکدر زیاده فوق و بر مکدن
اضافت لامیل در شدی حکایت حال ماضی
دی دیکدر متفصل بازلد بیخون هدر سنی به
سنگ عطر از عیسی اول و دردی اگر کلمه سنگ
فنی حاصلی فوق عیسی سنگ بو مکدن متعار در

(چون مصلحت اندیشی دور ست زدرویشی * هم سینه پرآتش به هم دیده پرآب اولی) مصلحت اندیشی وصف ترک بیدار
اندیشیدن مصلحت فکر اندیشی و یا حرف مصدر درویشی و یا حرف مصدر در * محصول بیت * چونکه مصلحت اندیشک

❦ ۵۱۲ ❦

درویشک مرتبه شدن بر اقد رسته

بر آتش دیده پرآب اولی یکد ر یعنی
چونکه امور دنیا فکری درویشکدن
بیدرد در دشتی و بختله سینه پرآتش و دید
بر اشک اولی اولی در حاصلی عاشق
اولوب اهل سوز و کربا اولی یکد ر
(من حالت زاهد را با خانی نخواهم
گفت * کین قصه اگر کویم با چن و رباب
اولی) * محصول بیت * بن زهدک حالی
خلقه سو یلیرم یعنی خانی عالمه افشا ایلیم
زیرا بوقصه بی اگر سو یلیرم چنک وریاله
سویلت یکد ر یعنی باده نوش اولوب چنک
و چنه نهاله سویلت یکد ر که هر کک عهده
و فکر نهاله هر کوز و ثابت اولسون (تانی
سرو با باشد اوضاع فلک زین دست * در سر
هوس ساقی در دست شراب اولی) تامادام
معنا نه در زین دست بولک کبی دیکد رنه کیم
بهمن نسخه زینان دوشش مناری
بر در * محصول بیت * مادامکه اوضاع
فلک شمدیکی کبی بی سرو با و له یعنی بر معین
وضع اوزرینه اولیه بلکه کاه نعمت و کاه
نعمت و پر اولیه پس باشد ساقی آرزو
و هو سی والده قدح باده اولی اولی در
یعنی مادامکه فلکدن انواع اوضاع
صا در اولوب باشد ساقی محبتی والده
جام باده اولی یکد ر که فلک اوضاعی
هیچ وجهه معلوم اولیه زرامت اولان
ا سوال کر دوندن بخترا اولور (از همجو
تو دلداری دل برنکم آری * کتاب کشم
باری زان زلف شتاب اولی) برنکم فالدرم
دیکد ر آری اوت دیکد ر ناب بوند حرارت
واضطراب معنا نه در زلف شتاب پیته
بولکلی زلف معنا نه * محصول بیت *
سنگ کبی بر دلداری کولکی فالد وروب
آنی ترک ایلیم زیرا اگر عشقک حرارت
واضطرابی چکرسم باری اولی بولکلی
زلفدن چکم اولاد یعنی عشق و محبت
آتشنی چکم لازم اولی و لجه جانانک نادار زلفدن چکم یکد ر که بی نظیر عاقله ته کیم خواهد سلمان بیور * بیت *
دل اسکر بار کد یار نکاری باری * ورکسی یار کز بند چوتو باری باری *

ناس ایدوب برخرابت بوجاننده آج و صوسن کوز باشلری دو کد ر خراب دوشک
اولیدر که (من خرب ظاهره عریاطنه) دیشندر

❦ چون مصلحت اندیشی دور ست زدرویشی * هم سینه پرآتش به هم دیده پرآب اولی ❦
چونکه مصلحت فکر اید بچیک درویشکدن دور در هم سینه پرآتش یکد ر هم دیده پرآب
اولیدر (مفردات) (چون) (چونکه) (مصلحت اندیشی) (مصلحت فکر اید بچیک) (دور ست)
بیدر در (زدرویشی) درویشکدن (هم سینه) کوکس (پرآتش) (م) (به) (ک)
(هم دیده) (دخی کوز) (پرآب) (م) (اولی) (م) (معنای اشارتی) (الال حیه و الجاه) (اضر منها)
سرنجه چونکه بیست اولان فایده مال و جا و مصلحت دنیا فکر اید بچیک (الفقه فخری)
بیورن سلطان انبیا صلی الله علیه و سلم طریقتدن بیدر و صو کسز و فایده سز
بر بولدر بورا عشق و معرفه الله ده هم سینه پرآتش اولی یکد ر هم کثرت بکا ایلیم چشم
پرآب اولی اولیدر

❦ من حال دل زاهد با خانی بخور هم گفت * ابن قصه اگر کویم با چنک و رباب اولی ❦
بن زاهدک کولکی خانی خله دیک ایستزم اگر بوقصه بی دیم چنک وریاله اولیدر
(مفردات) (من حال) (م) (دل) (کوکل) (زاهد) (م) (با) (للا بیه) (خانی) (م)
(مخوام) (ایستزم) (گفت) (سویلت) (این) (بو) (قصه) (م) (اگر) (م) (کویم) (دیم)
(با) (للا بیه) (چنک و رباب) (چالنی آلتلیردر) (اولی) (م) (معنای اشارتی) (بن
زاهد خشک قلب فایده سز و رأی خطبه اولان حب دنیا شدن
اولان حال بریشانی خله دیک ایستزم اگر بوقصه بی در دوش عشقه و اشتیاق
رؤیت جلال الله ایلیم بولی بولکس و آتش عشقه جکر سوزان و تضرع و ایهال ایلیم
نالان و پرافغان اولان مردان خدایه سویلت اولیدر که اناردر غرض نفسانی بوقدر

❦ تانی سرو با باشد اوضاع فلک زین دست * در سر هوس ساقی در دست شراب اولی ❦
مادامکه اوضاع فلک بولک کبدن بی سرو با اوله باشد ساقینک هوس ایلیم شراب
اولیدر (مفردات) (تا) (مادامکه) (بی سرو با) (باشن و یا فاسد باشد) (اوله) (اوضاع)
اطوار (فلک) (م) (زین دست) (بولدن) (در سر) (باشد) (هوس) (م) (ساقی) (م)
(در دست) (الله) (شراب اولی) (م) (معنای اشارتی) (ما یام بی سرو با دوار اولان
فلک بچنده حیه تده اولد یعنی مدتیجه و سبله و صلت الی الله اولان مرشد کاملک
محبت و خدمتده و شراب عشق الهی بی نوش ایتک اوزره سخی اولیدر

❦ از همجو تو دلداری دل برنکم آری * کتاب کشم باری زان زلف شتاب اولی ❦
سجیلین بر دلداریدن فراغت ایستزم بلی اگر حرارت چکم باری اولی بولکلو زلفدن اولیدر
(مفردات) (از) (من) (همجو تو) (سجیلین) (دلداری) (و محبوب) (دل) (کوکل)
(برنکم) (قو بایم) (آری) (بلی) (کر) (اگر) (تاب) (حرارت) (کشم) (چکم) (باری)
(کر) (زان زلف) (اول زلفدن) (با) (للا بیه) (تاب) (بولک) (اولی) (م) (معنای اشارتی)
لا محبوب الا الله سرنجه ای انیف و رحیم اولان محبوب بی نظیر سجیلین واحد

❦ لاشریک ❦

آتشنی چکم لازم اولی و لجه جانانک نادار زلفدن چکم یکد ر که بی نظیر عاقله ته کیم خواهد سلمان بیور * بیت *
دل اسکر بار کد یار نکاری باری * ورکسی یار کز بند چوتو باری باری *

(چون بر شدی حافظ از یکده بیورن آری * رندی و هوسنای در عهد شباب اولی) * محصول بیت * چونکه بیرو اولدک ای حافظ
میخانه دن چنی طشره کل یعنی میخانه بی ترک ایلیم زیرا در نک و هوسنایک جوانلقی زمانده اولی اولاد یعنی هوا و هوسه و آرزوی
نفسه جوانلقی زمانی کرک بولک زمانی

❦ ۵۱۳ ❦

لا شریک له محبو بدن فراغت ممکن و تصور دکلدر اگر حرارت آتش عشق و لم
واضطراب چکرسم فانی ایچون چکم بلکه بزه سنک نیلی صفتک و انوار نک
واسرار بایلتک حصول ایچون زحمت چکمک اولیدر

❦ جو ریز شدی حافظ از یکده بیورن آری * رندی و هوسنای در عهد شباب اولی ❦
چونکه بیرو اولدک ای حافظ میخانه دن طشره کل رندک و هوسنایک بکیدک زمانده
اولیدر (مفردات) (چون) (م) (بیر) (قوجه) (شدی) (اولدک) (حافظ) (م)
(از یکده) (میخانه دن) (بیورن) (طشره) (آی) (کل) (رندی) (فندرتک) (هوسنای)
عشق بازاقی (دوره شباب) بکیدک زمانده (اولی) (م) (معنای اشارتی)
ای حافظ غفور رحیم اولان حضرت الهک در کاهنه کلککلک اولی و احری اولر هر به
زمان باب حقه صدقه رجوع ایدر سک (ع) (باب ایچیق بول طوغریدر ایوان عشقه
الصلا) عین پیرلکده و شبایفده (لا احب الا فین) دخی اوروب و علمی نظم شرابی
سرآب اولان میخانه دنیای فایده دن طشره کلوب (ای) وجهت وجهی للذی
فطر السموات والارض) آیت کرمه سی سرنجه هر نه وقت متوجه الی الله اولور
ایسک مقبول در کاه خدا اولور سک کرچه بکیدک زمانده عشق و محبت و انواع
طا عته سخی اولیدر

❦ و له ایضا ❦

❦ ای کد ر کشتی ما هیچ مدارانکنی * سود و سرمایه بسوزی و محبابانکنی ❦
ای کیمه که بزی قل ایگده هیچ مدارا ایلر سن سود و سرمایه بی بفارسن و میل و ترجم
ایلر سن (مفردات) (ای که) (ای کیمه) (کد ر کشتی ما) (بزی قل ایگده) (هیچ)
قطعا (مدارا) (م) (نکنی) (ایلر سن) (سود) (فایده) (سرمایه) (م) (بسوزی) (بفارسن)
(محبابا) (عطا و حیه و ترجم و میل) (نکنی) (ایلر سن) (معنای اشارتی) (اقتلونی
اقتلونی یا قتل) (ان فی قلی حیه فی حیه) (کلامی سرنجه) (ای پیر دلشهرم) (فاقتلوا
انفسکم) آیت جلیله سی سرنجه بزم در کاه حقه مقبول و حیات ابدی بولر
قصه ایدوب سیف ریاضتله بزم نفسی قتل ایگده هیچ مدارا ایلر سن بولر
عشقه سود و سرمایه بی بفارسن بزم و میل و ترجم ایلر سنکه (ولا تاخذکم بهمارأفة
فی دین الله) آیت جلیله سی حکیم احقاق ایلر سن

❦ در دمندهن بلا زهر هلاهل دارند * قصدان قوم خطر باشد هان نانکنی ❦
بلا در دلداری زهر هلاهل طو تارل بوقوه قصد خطر در آکا اول زهر هلاهل
ایچمن (مفردات) (در دمندهن) (بلا) (بلا در دلداری) (زهر هلاهل) (سم مهلات)
(دارند) (طو تارل) (قصد) (م) (ان) (بو) (قوم) (م) (خطر) (م) (باشد)
اوله (هان) (آکا اول) (نا) (حق) (نکنی) (ایلر سن) (معنای اشارتی) (ای سناک)
صادق) (من لم یرض بقضائی ولم یصبر علی بلائی فلیطلب ریا سرائی) حدیث
قدسی سرنجه حضرت الهک لطف و قهری میندهن برابر اولان ورثه انبیا و علما

مناسب دکل (وله ایضا) ای که در کشتی
ما هیچ مدارانکنی * سود و سرمایه
بسوزی و محبابانکنی (کشتی ما مصدرک
مفعول اضافه مدارا مفاعله باشند
مصدر در که بولک ناقصدن عجم تانی
حذف ایدر ته کیم سابقا مقصود بیان
اولدی محباباده مدارا کبی مصدر در ناقص
مفعول باشند بولک کبی برده فایده
و پروا چکمک معنا نه در * محصول بیت *
ای شول جانان که بزی اولدر مکده هیچ
روجهله مدارا ایلر سن بلکه مراد بکه
قتل ایدر سن سود و سرمایه عمر مزی
بفارسن و هیچ فایده سن و پروا چکر سن
یعنی دل و دین سرمایه سی آتش عشقه
باقوب کنا عدن قور فرسن بویسنده
خطاب عام و لقی روشندر دین خطابه
قابل دکل ایش (در دمندهن بلا زهر
هلاهل دارند * قصدان قوم خطر
باشد هان نانکنی) زهر هلاهل بیاید در
اضافه لسان الی الخاص قیامتندر زیرا
هلاهل بالکن زهر قاتل دیکد ر پس
زهراندن اعدس دارند طو تارل بوسی
سم هلاهلاری و ارحامی زهر نالک طانه در
زیراداما زهر عشق و محبت نوش ایدر
قصدان قوم مصدرک مفعول اضافه فایده
بوقوه قصدانک دیکد ر خطر افنده
اشراف علی الموتد یعنی موه قریب اولی
هان ادات تنبیه تاما فیلانی تا کد ایدر
* محصول بیت * بلا در دلداری سیم
هلاهل و اربعی زهر عشق ایچمن
بر بولک طاشنه در پس زهر نالک اولملر
ایمدی بولر قصد ایتک خطر و خطا در
آکا اول غافل اوله بولرک طینه یعنی
منورل بقصد ایلر سن زیر اسم و ماردر
ته کیم علامتده * علوم الدل * مسمومه *
واقع اولش پس بولر کده لایمی
مسمومه در زیر زهر عشق نوش ایدر

(رنج مارا که توان بر دینک کوشه چشم شرط انصاف نباشد که مداوانگنی) مداوا مصدر در دوا و علاج مشتاده در
 • محمول بیت • بزم مرغی که بر کوشه چشمه ایلتک ممکنر یعنی مرغی که بر کوز او جبهه علاج ایلتک قایلدر حاصلی علاج
 ادبی التفات مو صواب در پس شرط

دین و مشایخ اهل بقیع (علوم العلاء مسومه) حدیث شریفی سرچشمه زهر
 هلاهل طو تار ازله ازیدن و مخالفتدن حذر اوزره اوله سکه (من بارز ولایا فقد بارزنی
 ومن بارزنی فقد بارز الله) حدیث شریفی سرچشمه مشایخ عظامه و علماء دینه قصد
 حضرت اللهه قصددر وزیاده خطر نا کدر آگاه اول ز فهار انابه قصد ایتمه سن
 رنج مارا که توان بر دینک کوشه چشم • شرط انصاف نباشد که مداوانگنی •

بزم رنج و المری که بر کوشه چشم اله ازله ممکنر انصاف شرطی اولیه که علاج
 ایلمه سن (مفردات) (رنج مارا) بزم المری (توان) ممکن (برد) ایلتک (بیک)
 بر (کوشه چشم) کوز او جبهه (شرط انصاف) م (نباشد که) اولیه که (مداوا)
 علاج (نکته) ایلمه سن (معنای اشارتی) ایلمه شقیق بزم امراض قلبیه مری
 و درد صغیری که بر کوز او جبهه و بر نظر احسانیه ازله ایلتک ممکن ایکن شرط انصاف
 اولیه که بزم علاج بلیه سن بزمک اطفاس لکزن ناز من انجیق سکا در
 غیری فو بی بلزن

• دیده ما جوابید تود ریاست چرا • بفرج کذری براب دریانگنی •
 بزم چشم چونکه سنک امیر که در بادر نیچون فقر چله دریا کنار شده کذر ایلمه سن
 (مفردات) (دیده ما) بزم کوز بزم (چو) چونکه (بامید تو) سنک امید که (دریاست)
 دکر در (چرا) نیچون (یا) لعلابه (فرج) سیران (کذری) بر بکدر (براب دریا)
 دکر کنارش (نکته) ایلمه سن (معنای اشارتی) ایلمه بزم پر حیم سنک اطف و کر مک
 و فیض واحسانک امیدیه بزم چشم کزت بکاسبیه دریا کیدر سن کر مکله و خلق
 عظیمک مقتضا منجه بزم حان پر شایمن نظر بیوروب بزم فیض رحمتی احسان ایلمه سنکه
 بزمک او ککه کالیت بین بدی الف سال از

• نقل هر جور که از خلق کریمت کردند • قول صاحب غرضانت تو آهنگنی •
 سنک کریم خلقکدن هر جور که نقل ایلمه سنک صاحب غرضک سوزدر سن آتی ایلمه سن
 (مفردات) (نقل) م (هر جور) م (از) من (خلق کریم) م (ت) سنک (کردند)
 ایلمه سن (قول) م (صاحب غرضن) م (است) در (تو) سن (آنها) آناری
 (نکته) ایلمه سن (معنای اشارتی) ایلمه بزم پر حیم سنک اطف و کر مک
 نفس اماره بالسوءک شردن امین اولوب انوار نیلی ذات اللهه مظهریت واستغراق
 ایچسون صورتی قهر مناسی اطف اولان ریاضات و مجاهدات و اعمال شاقه
 و انواع طاعات نافلانکه بیوردر سن اهل نفس و اهل هوا بونلری کریم کور دکر ندن
 سنک کریم خلقکدن هر جور که نقل ایلمه سنک صاحب غرضک سوزدر بیلورم
 سن بر کیمه به جسر ایلمه سن لکن اهل نفس اولنلر عین اطف اولانی جسر
 و ظلم اکثر در

• بر تو کر جلوه کند شاهد ما ای زاهد • از خدا جرمی و مشوق نمائنگنی •

انصاف دکلدر که مداوا ایلمه سن یعنی
 علاج سنک الکده اولدینی تقدیر چه
 اجمال ایلمه سنک شرط انصاف دکلدر
 (دیده ما که بامید تود ریاست چرا •
 بفرج کذری براب دریانگنی) دیده
 مالا میله در که حرف رابط صفت بامید تو
 یعنی بامید وصال تو بفرج با حرف سبب
 کذری یا حرف وحدت و بیکبر و حرف
 صله ب در یالامیه در • محمول بیت •
 بزم کوز من که سنک وصالک امیدیه در
 یا اولدی یعنی کریمه سبب وصال اولن
 امیدیه اغلفله دیده مری دریا ایلمه سنک
 پس نیچون فرج سبیل دریا کزت ندن
 کذر ایلمه سن یعنی دریا سیری مفر حذر
 نیچون دیده من دریای کنار شده سیر
 طریقله بر کذر ایلمه سن (نقل هر جور که
 از خلق کریمت کردند • قول صاحب
 غرضانت تو آهنگنی) که حرف
 رابط صفت خلق خالق خالق صله خوی
 و عادت معتاده در کریمه انصاف
 نیاید در صاحب غرضان الف و تون ادا
 چه در آنها ادا دات چه در هر جور دن
 صبارندر • محمول بیت • سنک کریم
 و اطف خلقکدن هر جور و جغای که
 نقل ایلمه سنک صاحب غرضک سوزدر
 سن نقل ایلمه سنک جوری ایلمه سن
 سنن نقل اولان جفال اصحاب امراض
 افزاسیدر سنن کیمه جور و جفا کور من
 ز بر اطف سن و اطفدن کلز الالطف
 (بر تو کر جلوه کند شاهد ما ای زاهد •
 از خدا جرمی و مشوق نمائنگنی) بر حرف
 صله نمائند نقل بامیدن مصدر در تفعل
 و تفاعل باینک نافصدن مصدری عجم
 بویه تصرف ایلمه سن آخرک ماقبل
 مفتوح ایلمه سن لای الله قلب ایلمه سن
 • محمول بیت • ای زاهد اگر بزم محبوب
 سکا عرض جمال ایلمه سن و مشوقدن غیری نشه ایلمه سن

بزم محبوب اگر سکا نیلی ایلمه ای زاهد خدا دنی و مشوقدن غیری نشه ایلمه سن
 (مفردات) (بر تو) سنک اوزر که (کر) اگر (جلوه) نیلی (کشد) ایلمه (شاهد ما)
 بزم محبوب (ای زاهد) م (از) من (خدا) م (جرمی) شرایدن غیری (مشوق)
 م (عنا) م (نکته) ایلمه سن (معنای اشارتی) ایلمه مشایخ عظامه و علماء دینه
 ایلمه سنک اوزر که بزم محبوب حقیق سنک انوار ذاتیه سنن و لذات جمال و بیویه سنن
 بر نیلی ایلمه سنک آرزو و حظ ایلمه سنک جنتی ترک ایلمه سنک خدا دن عشق الهیسن
 و نیلی ذات الهیسن غیری نشه ایلمه سن

• حافظه امجده ابروی جوهر ایش کن • که دعای زسر صدق جز آنجنگنی •
 ای حافظه امجده ابروی جوهر ایش کن • که دعای زسر صدق جز آنجنگنی •
 ای حافظه امجده ابروی جوهر ایش کن • که دعای زسر صدق جز آنجنگنی •
 ایلمه سن (مفردات) (حافظه) م (مجده) م (ابروی) قاش (چو) مثل
 (محراب) م (ش) آک (کن) ایلمه سن (که) زرا (دعای) بردا (ز) من (سر)
 اوج (صدق) م (حز) غیر (آنج) اول محله (نکته) ایلمه سن (معنای اشارتی)
 ای حافظه خدادن خدا نک غیری بی استیوب ظن فاسده دوشیده سن همان دایم متوجه
 الی الله اولوب درگاه حقه مجده درن باش قالدردیدن زرا درگاه حقه غیری به
 صدق و خلاص اوزره دعا ایلمه سن سن و اغراض نفسانیه دن خلاص
 اوله من سن

• و له ایضا •
 • ای بی خبر بکوش که صاحب خبر شوی •
 • تاراهر و تیشاشی کی را هر شوی •

ای بی خبر سعی ایلمه که صاحب خبر اوله سن مادا مک سنک اولیه سن بزم مرشد
 او اوزر سن (مفردات) (ای بی خبر) م (بکوش) چاش (صاحب خبر) م (شوی)
 اوله سن (تا) مادا مک (راهر) بول کید بچی (نیانی) اولیه سن (کی) چان
 (راهر) بول ایلمه سن (شوی) اوله سن (معنای اشارتی) ایلمه سنک اطف و کر مک
 واذ واتی روحا سیدن و حالات عشق الهیسن بی خبر اولان طالب صادق
 (المجاهدة تورث المشاهدة) سرچشمه (والذین جاهدوا فینا لنهدنهم سبلنا) آیت
 کریمه سی سرچشمه مرشد کامله تبیت پرله سعی ایلمه که صاحب خبر اوله سن مادا مک
 سنک اولیه سن بزم مرشد آگاه اوله سن

• در مکتب حقایق پیش ادیب عشق •
 • هان ای پسر بکوش که روزی بدر شوی •

حقایق مکتبه عشق ادیبی او کده آگاه اول ایلمه سن که بر کون با اوله سن
 (مفردات) (در) ق (مکتب) م (حقایق) حقیقت و عرفان (پیش) اوله
 (ادیب) ادبلدر بچی (عشق) م (هان) آگاه اول (ای پسر) ای اوله (بکوش)
 جالش (روزی) بر کون (بدر) با (شوی) اوله سن (معنای اشارتی) شریعت
 و طریقت تحصیل نصکره حقیقت و معرفه الله مکتبه ادب و مری اهل عشق اولان

(حافظه امجده ابروی جوهر ایش کن •
 که دعای زسر صدق جز آنجنگنی)
 مجده ابروی مصدر مک مفعوله اضافتدر
 جوهر به اضافت بیایه در که حرف تامل
 دعای با حرف وحدت • محمول بیت •
 ای حافظه امجده ابروی جوهر ایش کن •
 مجده ایلمه ز بر اصدق جهندن دعای
 اندن غیری برده ایلمه سن یعنی مستجاب
 دعا جانک محراب ابروسته اولان دعا در
 پس عبادت و دعای محراب ابروسته
 ایلمه که مقبول اوله (وله ایضا) (ای بی خبر
 بکوش که صاحب خبر شوی • تاراهر
 نیانی کی را هر شوی) تا حرف توفیق
 راهر و وصف تر کیددر سلاک مناسبه
 راهر و وصف تر کیددر قولا غوز
 مناسبه • محمول بیت • خطاب عام
 طریقله بیورر ایلمه سعی ایلمه که
 صاحب خبر اوله سن یعنی طریق عشق
 آگاه اوله سن مادا مک بولنی اولیه سن
 یعنی طریق عشق سالک اولیه سن
 عشق بولنه قولا غوز و مرشد اوله سن
 حاصلی بر کیمه بولنه کیمه اول
 بولنه قولا غوز اوله من عشق بولنه
 بر یوار پس کر چکدن عاشق او ایلمه
 غیری عشق بولنه قولا غوز ایلمه من
 (در مکتب حقایق پیش ادیب عشق •
 هان ای پسر بکوش که روزی بدر شوی)
 مکتب حقایق پیش ادیب عشق
 بولنه در همان ادا تفسیددر که حرف
 تعلیل روزی یا حرف وحدت • محمول
 بیت • حقایق مکتبه عشق مؤدی
 فتنه آگاه اول ایلمه سعی ایلمه
 تا که بر کون آگاه اوله سن یعنی طریق عشق
 سعی ایلمه که مبتدیلکن خلاص اولوب
 بیرومقصدای عشق اوله سن

بر سر شد کامله تسلیم اولوب آگاه اول ای اوغل خود بخوداته لکی ترک ایدوب
اول مرشدك حضورنده آنک رای وارانیه سی اوزره سی ایل که سنده برصکون
رجال الله دن بریا با اوله سن

خواب و خوروت زمر تبه عشق دور کرد
آنکه رسی بعشق که بی خواب و خور شوی

او یغو واکل و شرب سنی عشق مرتبه سندن دور ایلدی عشقه اول وقت ایریشور سنکه
نومسز واکل و شرب سبز اوله سن (مفردات) (خواب) او یغو (خور) بخت و ایچمک
(ز) من (مرتبه) م (عشق) م (دور) بید (کرد) ایلدی (آنکه) اول وقت (رسی)
ایریشور سن (با) لاملا به (عشق) م (بی خواب) او یغو سز (خور) اکل
و شرب سز (شوی) اوله سن (معنای اشارتی) (افضلکم عنده الله اطولکم جوعا
و تفکرا و ابغضکم الی الله کل اکل شرب نوم کلسوا و اشربوا فی انصاف البطن
فانه جزء من النوة) حدیث شریفی سرمنجه ای اوغل او یغو واکل و ایچمک سنی عشق
و معرفه الله مرتبه سندن دور ایدوب خانه انوار بجلی الهی اولان قلبکه غفلت ایراث
ایدر عشق و معرفه الله اول وقت ایریشور سنکه نومی واکل و شرب ترک و تقبل ایدن سن

کر نور عشق حق بدل و جانت اوخت
باله کر آفتاب قلب خوبتر شوی

اگر حق تعالیك عشق نوری سنك دل و جانکه دوشه الله حقیقونکه فلك آفتا سندن
زاده خوب اولور سن (مفردات) (کر) اگر (نور عشق حق) م (با) ظرفیه
(دل) کوکل (جان) م (ت) سنك (اوقت) دوشه (باله) الله حقیقون (از)
من (آفتاب فلك) کوکل کو نشندن (خوبتر) زاده کو زل (شوی) اولور سون
(معنای اشارتی) ای اوغل ریاضات و مجاهداته سعی ایله آینه قلب صاف اولوب
اگر حق تعالیك عشق نوری سنك قلبکه و جانکه دوشه الله حقیقونکه سن نور حق
طوبغه مسجود ملائک او اب فلك آفتاب سندن زاده افاضه نور ایچمکه خورک اولور سن
(ان الله عباده قلوبهم انور من الشمس و قلوبهم کفعل الانبياء و هم عند الله بمنزلة الشهداء)
حدیث شریفه مظهر اولور سن

دمت از من وجود چومر دانره بشوی
تا کیسای عشق پسای وزر شوی

راه عشق هر دلی کی وجود باقرندن ال یوناعشق کیسای بولهن والتون اوله سن
(مفردات) (دست) ال (از) من (مست) باقر (وجود) م (چو) مثل (مردان ره) بول
ارزی (بشوی) بو (تا) حتی (کیسای) م (عشق) م (پسای) بولهن (التون) (شوی)
اوله سن (معنای اشارتی) (وجودك ذنب لا یقاس علیه ذنب آخر) حدیث شریفی سرمنجه
راه عشق مرمصاد قری کی بو خجای روح اولان کیف و شای و باقر کی بی قدر

وجوددن

(خواب و خوروت زمر تبه عشق دور کرد
آنکه رسی بعشق که بی خواب و خور شوی)
محصل بیت * او یغو ایل اکل و شرب
سنی مرتبه عشق سندن دور ایلدی یعنی سکا
عشق در سنی نموده ایلکه مانع اولدی
پس عشقه اول وقت ایریشور سون که
بی خواب و خور اوله سن یعنی عاشق
صادق اول زمان اولور سن که اکسندن
او یغو دن آزاد اوله سن حاصلی عاشق
کاملاک مرتبه سنی اکل و شربیدن بری
اولقدر (کر نور عشق حق بدل و جانت
اوقت) * والله کر آفتاب قلب خوبتر شوی)
نور عشق حق پسایه و لامیه در اوقت
فعل مضارع مفرد غائب اوقت سندن
مصدر تندن و او ایل و او سز لغتدر
محصل بیت * اگر خداک مجبئی نوری
سنك دل و جانکه دوشه یعنی خدای
جان و دلدن سور سنك خدا حقیقونکه
آفتاب فلك سندن کو زل اولور سن یعنی
خداک مجبئی سنی نورانی ایدر (دست
از من وجود چومر دانره بشوی *
تا کیسای عشق پسای وزر شوی) *
محصل
بیت * الکی وجود باقرندن بول ارزی
کی بویستی وجود که نهلق ایدوب اکل
و شرب و خواب و خورله مقید اوله تا که
عشق کیسای بولوب خالص التون
اوله سن یعنی طریق عشقک ما نعلرینی
کیدر که عاشق صادق اوله سن

وجود دن الکی یوناکه عشق الهی کیسای بولهن وزر خالص اوله سنکه مقبول
درگاه خدا اولوب انوار ذات خدایه مستغرق اوله سن

از پای تاسرت همه نور خدا شود
در راه ذوالجلال چو بی باوسر شوی

سنك چیم وجودك نور خدا اولور حق تعالیك بولنده چو نکه بی باوسر
اوله سن (مفردات) (از پای) ایاقدن (تاسر) باشه دك (ت) سنك (همه)
جه (نور خدا) م (شود) اولور (در) حق (راه) بول (ذوالجلال) حضرت الله
(چو) چو نکه (بی با) ایاقدن (وسر شوی) باشه اوله سن (معنای اشارتی)
(اللهم اجعل فی قلبی نوراً و فی سمعی نوراً و فی بصری نوراً و من یمینی نوراً
و من شمالی نوراً و من فو فی نوراً و یحیی نوراً و ایا ما می نوراً و خل فی نوراً
واجعلی نوراً) حدیث شریفه مظهر اولوب سنك چیم وجودك نور خدا اولور
حق تعالیك بولنده چو نکه بی با و وجود ایدوب فانی فی الله اولور ایلک
باقی باقی اولور سن

یک دم غریق بحر خدا شو کان مبر * کر آب هفت بحر یک موی ترشوی
برنفس بحر خدایه غریق اول ظن ایلکه کیدی دریا آسندن بر مو بولور اوله سن (مفردات)
(یک دم) برنفس (غریق) م (بحر) دکر (خدا) م (شو) اول (کان) ظن (مبر)
ایلمه (هفت بحر) بیدی دکر (یک موی) برقیل ایل (ز) باش (شوی) اوله سن
(معنای اشارتی) (اندنیا ساعده فاجعلها ملاء) خبری سرمنجه اگر پور ساحت
و برنفس مقداری سر یغی الزوال دنیا ده حضرت الهک انوار ذاتی در بانه واسرار
عشق و توحیدی بحر نه غریق و مستغرق اوله سن ظن و شبهه ایلکه که دنیاده اولان
یدی دریاک اوزر تندن پور یک بر فیک اصغر قوت قدسیه و کرامت علیه ک ایلکه
بر نوبکه خطا کلن با که جمیع دریا سنك حکم و نصیر فکده اولور

وجه خدا اگر شودت نظر نظر از بن پس شکی نماد که صاحب نظر شوی
وجه خدا اگر سنك نظر کان منظری اوله بوند نصیر بر شک فالدیکه صاحب نظر اولور سن
(مفردات) (وجه) ذات (خدا) م (شود) اوله (ت) سنك (منظر) محل نظر (نظر) م
(ز بن پس) بوند نصیر (شک) م (با) وحدتی (نماد) فالدی (صاحب نظر) م (شوی)
اولور سن (معنای اشارتی) (وهما حرامان علی اهل الله) حدیث شریفی سرمنجه
اگر عال همت اولوب دنیا و آخرتدن وجع ماوی الله دن قطع نظر ایدوب دائماً قلباً
و قالبا ذات بیچون خدایه متوجه اولوب دل آگاهکه ماسوی الله دن بر خاطر و براندیشه
نفسایه کور من ایلک بوند نصیر شک و شبهه ایلکه که مرده دلری احیا اید بیچی
بر صاحب نظر اولور سن

بنیاد هستی توجوز پروز بر شود * در دل کان مدار که ز پروز بر شوی
سنك وجودك بنیادی چو نکه خراب اوله فیکده شک طو تکه که ز پروز بر اوله سن

(از پای تاسرت همه نور خدا شود
در راه ذوالجلال چو بی باوسر شوی)
محصل بیت * باشند ایاغکه دك
هپ نور خدا اولور یعنی جمیع وجودك
نور حق اولور خدا بولنده اگر بی باوسر
اولور سنك حاصلی طریق حقه طوب کبی
بی باوسر اولوب یو ال سز سنك خدایک
مقبول اولوب نور بعض اولور سن (یکدم
غریق بحر خدا شو کان مبر * کر آب هفت
بحر یک موی ترشوی) بحر خدا تقدیری
بحر عشق خداد که حرف بیان *
محصل
بیت * برنفس حفك عشق بصرینه غرق
اول ظن ایلکه کیدی دریا آسندن
بر مو بولور اوله سن یعنی خدایه عاشق
اولان بیدی دکر طالسله برقیل تراولر
فنده فالدیکه کندی غرق اوله حاصلی
عاشق خدای نه آتش بقارونه صوبو غار
(وجه خدا اگر شودت نظر نظر
ز بن پس شکی نماد که صاحب نظر شوی)
محصل بیت * خداک وجهی اگر سنك
نظر که منظر او اور سه یعنی روی خدا
اگر سنك نظر کا هک اولور سه بوند نصیر
شک فالدیکه صاحب نظر اولور سن یعنی
سکا خدا بیناک آ و زینی و بر سر سه
شک بوق که صاحب نظر اولور سن (بنیاد
هستی توجوز پروز بر شود * در دل کان
مدار که ز پروز بر شوی) *
محصل بیت *
سنك وارنك بنیادی یعنی انانیت و غرورك
که ز پروز بر اوله یعنی چونکه انانیت
و غرورك کیده کو کلکده ظن ایلکه که
ز پروز بر اوله سن حاصلی وارنك فانی
اول یعنی سن فانی اولور سن بل که المؤمنون
لا یؤمنون حکمه داخل اولور سن

(مفردات) (بیاض) (نیل) (هستی) وجود (نو) سن (چو) م (زیر) (آشانی) (زیر) یوفارو
یعنی خراب (شود) اوله (دردل) قلبه (کان) شک (مدار) طومد (زیر و زیر) آشانی
و یوفارو (شوی) اوله سن (معنای اشارتی) اگر ریاضات و مجاهدات اخای وجود ایدوب
بیشک و بین الله حجاب قوی اولان وجودک ملکی خراب و محو و ناب ایلر ایستک قلبه
شک طومد که من اخس حالکی احسن حاله تبدیل ایندیکه (یدل الله سبائهم خسلات)
آیت کرمه سی سر بنجه حق تعالی سنی ادنی مرتبه دن کلین اهل الهک عال
مرتبه لینه ایرشدیر ریسرنا الله بجه حیه صلی الله تعالی علیه وسلم

کر در سرت هوای وصال حافظا * باید که خاک در که اهل نظر شوی *
اگر شک باشد وصال هوایی واریه ای حافظ کرک که اهل نظر کرک در کاهی خای
اوله سن (مفردات) (کر) (کر) (در سرت) شک باشد که (هوای) محبت (وصال)
م (است) در (حافظ) م (باید که) کرک که (خاک) طبراق (درگاه) حضور (اهل نظر)
م (شوی) اوله سن (معنای اشارتی) ای حافظا اگر شک باشد وصال الی الله
سوداسی واریه (من اراد ان یجلس مع الله فلیجلس مع اهل التوفیق) سر بنجه
کرک که کیمیا نظر اولان اهل الهک حضورند خاک ایله یکسان و تسلیم و ارادتگی
بحو او زره اوله سنکه بافرک التون اوله

وله ایضا

بایدی مگو پیداسر عشق وستی تا ناخبر میرد در در خود پرستی *
مدعی به دیگر عشق و مستک سر زنی ناخود پرستک درد ندن بخت اوله (مفردات)
(با) (للابه) (مدعی) م (مگوید) دیگر (اسرار عشق) م (ستی) م (تا) حتی (بخت)
خیر سز (میرد) اوله (در) فی (درد) م (خود پرست) کند و به طایفه پیری یار صدر به
(معنای اشارتی) شول اسیر نفس اولوب اکل و شریدن و نوم و غفلتدن و عیش
و عشرتدن فراغت اینجوب آداب شرعه مرعاض و انواع ککراحتری مرتکب
ایکن بنده کرامت و عشق و محبت خدا ایله مستبد دعواسن ایدن مدعی کذب و
و کلمات و اصطلاحات اهل الله دن براز کلام سرقه ایدوب صورنا شیخی و درویشک
دعواسن ایدن بدبختله ای اهل حقیقت اسرار عشقندن و حقیقت منسلکندن
(لا نظر حوا الی افواه الکلاب) سر بنجه سولیک تا که حقیقتدن بخت اوله رفی
خود پرستک درد بله هلاک و مرد اوله

کر یا ضعف و ناتوانی همچون نسیم خوش باش * بی زری اندرین ره خوشتر ز تندرستی *
باز نسیم کی ضعیف و ناتوانی الیه خوش اول بورولده بیاری تندرستکدن زیاده خوشتر
(مفردات) (با) (للابه) (ضعف) م (ناتوان) قدر سز (همچو) مثل (نسیم)
مهریلی (خوش) م (باش) اول (بیاری) خسته ک (اندرین ره) بورولده (خوشتر)
زیاده اطفی (ز) من (تندرستی) تن و تنگی که صحت و جود در (معنای اشارتی)
ای سالک صادق (الزنون هیون لیون) خبری سر بنجه بورا عشقه افتای وجود ایدوب

(کر در سرت هوای وصال حافظا * باید که خاک در که اهل نظر شوی *
باید که خاک در که اهل نظر شوی) *
محصول بیت * ای حافظ اگر باشد که
وصال هوایی واریه ای حافظ کرک که اهل نظر شوی *
وصال جهان ایدر شک کرک که اهل
بصر کرک کاهی طبراقی اوله سن حاصلی
واصل جهان اولان عشاقک ابائی ترابی
اوله سن (وله ایضا) (بایدی مگو پیداسر
اسرار عشق وستی تا ناخبر میرد در در خود پرستی) *
محصول بیت * مدعی به
سولیک عشق و مستک اسرار بی یعنی
عشق و مستک سرندن آئی اگاه ایلک
تا که خود پرستک دردند بخت اوله سن
یعنی غرور و انانیت دردند هلاک اوله سن
(یا ضعف و ناتوانی همچون نسیم خوش
باش * بی زری اندرین ره خوشتر ز تندرستی
درستی) *
محصول بیت * ضعف
و ناتوانی نسیم کی ضعیف و ناتوانی
هلم قدرته نسیم کی فانی و راضی اول
زیرا نسیم ضعیف اسر زرا بورولده
خسته ک تن درستکدن خوشتر ز تندرستی
طریق عشقه ضعیف و بیاری متبردر
زیرا مقتضای عشق بورولده در

باز حجر کی ضعف و ناتوانی الیه و عجز و اضطرار الیه حلیم و سلیم و خوش اخلاقه
خو رو ذلیل اوله سن ز بر او یولده خسته ک تندرستکدن و محو و فنا اولقی مدعی
کذاب اولقندن خوشتر

کر در گوشه سلامت مستور چون توان بود * تاز کس تو باما کویدر روزی *
سلامت گوشه مستور اولقی نیجه ممکندر مادامکه سنک چشمک بزه مستک
در من زنی سولر (مفردات) (در) فی (گوشه سلامت) م (مستور) کبر او (چون) نند
(توان) ممکن (بود) ولق (تا) مادام (تاز کس تو) شک چشمک (باما) بزه (کوید) بیه
(رموزی) مستک اشارتی (معنای اشارتی) ای محبوب شک نظر عشاقک بزه
شراب عشق الهیه نک اسرار مستی انعام ایدر بجه و خلوت در انجمن طربنده کان
و بان اولقده اذواق روحانیت و صلات اسرار وحدت الیه مست و مسخر فانی روزی
بلدر دیکه اول فی ذوق اولان زاهد خشت کبی سلامت گوشه مستور و با وسعه
خانه مستور مستور اولقی نیجه ممکندر

عاشق شوارنه روزی کار جهان سراید * ناخواند نقش مقصود از کارگاه هستی *
عاشق اول بوخسه بر کون جهانک ابشی باشد کاور واری دکاندن مقصود نقشی
اوقو عیش ایکن (مفردات) (عاشق) م (شو) اول (ارنه) بوخسه (روزی) بر کون
(کار جهان) م (سراید) باشد کله (ناخواند) اوقو عیش (نقش مقصود) م (از)
من (کارگاه) دکان (هستی) واریق (معنای اشارتی) ای طالب صادق همان
آخر هنر کی موجب حرمان اولیان عشق و محبت الهیه تحصیله سعی الیه بوخسه
(کل شیء هلاک الا وجهه) آیت کرمه سی سر بنجه بو وجودی فانی و سریده الزوال
اولان عالیدن مقصود اصلی اولان عشق و معرفه الله نقشی اوقیوب جهانک کلکندن
مراد نه ایدو کین باید بو جهانک ابشی و غنک حبله لری دو کثور عمر آخره بنوب
فرست دخی فوت اولور عاقبت ناد م ویشیمان اولورسون

کر در آستان جانان از اسمان میندیش * کز اوچ سر بلندی افق بخاک بستی *
محبوبک آستانه اسماندن و کز ایله زرا سر بلندی اوجندن الخلق خاکنه دوش سر
(مفردات) (در) فی (استان) ایستک (جانان) محبوب (از) من (آسمان) کولک (میندیش)
مکر ایله (که) زرا (از) من (اوج) بوجه و بو کسک (سر بلندی) باشی یوفاروناک
و حالیک (افق) دوش سر من (بخاک بستی) الخلق طبراقنه (معنای اشارتی) لکن راه
عشقده و درگاه حقه انجیق مقصود و صلت الی الله در عشق و معرفت الیه و عبادت
و کرامت الیه عال مقصود و حفظ نفس اولان درجه عالییه واصل اولقطنی فکر ایله
زیرا الهین الهک غیری فی اسمک تفصلا نافذ و عالی مقامدن اسفل سافینه دوش سر من
کر خار چه جان بکاهد قل عذر آن نخواهد * سلامت نظمی می در جنب ذوق هستی *
خار کر چه جان بکاهد قل آنک عذر فی دیار مستک ذوق باندن شرابک آجیلنی مهلدر
(مفردات) (خار) دیکن (رجه) اگر که (جان) م (بکاهد) اکسدر (کل) م (عذر آن)

ذوقی و هوای ایدر

(در گوشه سلامت مستور چون توان بود * تاز کس تو کوید باما روزی *
محصول بیت * سلامت گوشه مستور اولقی نیجه ممکندر یعنی سلامت گوشه مستور
مستک بزه مستک روزی شو یلر یعنی
مستک مسته چشمک بزه مستک اسرار بی
مادامکه سولر ز سلامت گوشه مستور
مستور و لیز بیکه مستانه اولور ز
(عاشق شوارنه روزی کار جهان سراید *
ناخواند نقش مقصود از کارگاه هستی)
محصول بیت * عاشق اول بوخسه بر کون
جهانک ابشی دو کثور و نه با و وار یعنی
اجل کاور واریق کارخانه سندن مقصود
نقشی اوقو عیشک یعنی عاشق اول بوخسه
روز کاردن مرادک آقامسزین اجل کاور
وستی نامراد کورتور (در آستان جانان
از آسمان میندیش * کز اوچ سر بلندی
فنی بخاک بستی) *
محصول بیت * جانان
آستانه اسماندن بروا چه یعنی فلکندن
فورقه زرا سر بلندی اوجندن یعنی
کال رفعتدن آفاق زانه دوش سرک یعنی
آستان جانان که فلک رفعتدن راندن مذات
ترانه دوش سر من اگر فلکندن بروا چه کسک
حاصلی آستان جانان کی مامن واریکن
فلکک مکرندن فورقی کرک جا زدر که
بونده که میندیش فانی باندن فاعل
(خار چه جان بکاهد قل عذر آن نخواهد *
سلامت نظمی می در جنب ذوق هستی)
محصول بیت * دیکن اگر چه
که جانه الم و محبت و پر املک انک عذر بی
دیله یعنی دیکک و بر دیک جفای تلافی
و مکافات ایدر یعنی دیکک حاصل اولان
بلا بی کل عوض ایدر مصرع نانی بی
بو کاهل ایدوب بیورر شرابک آجیلنی
مهلدر مستانه لک ذوقی فتنه حاصلی خار
خار دروکل ذوقی هستی بس نیجه که کل
دیکندن ناشی اولان المی عوض ایدر
شرابک آجیلنی و خسار بی مستک
ذوقی و هوای ایدر

انك عذرتي (بخواهد) ديلر (سهلست) قوليدر (تخلى) اجباري (هي) شراب (در) في
 (جذب) بان (ذوق مستي) م (معناي اشارتي) كچه بورا عيشه نجه عيشه و نك
 كره كوردني نجه رياضات و مجاهدات آج و موسمز و كچه او يقوسز نجه مشتكر
 واردلكن اول (لايضع اجر المحسنين) بيورن محبوب حقيقي (فلا تلهي نفس ما خلق الله
 من قرة عين) آيت كريمي سر نجه جلال باكالنك مشاهده سي و عد كريمي ايله انك عذرتي
 ديليدر جلال يوسف عليه السلام مشاهده سي ذوق و مستلكندن زنان مصر قطع
 المني دو مدقاري كي انوار جلال الهك ذوق و مستلكني باندن سدهن راجع افسوسه ديلر بلكه
 جفال عين صفادر

صوفي پيله بيمحافظ قرايه بردار ۵ اي كونه آستينان نامي دراز دستي ۵

صوفي پيله ايله شراب بجز حافظ دستي ايله شراب بجز اي قيصه بگلو دراز دستك
 قيصه دك (مفردات) م (صوفي) م (پيله) قدح (پيا) او بچي (حافظ) م
 (قرايه) دستي (بردار) فالدر بچي (اي كونه) قيصه (آستينان) بگلول (نامي)
 خسته دك (دراز دستي) اوزون البلاك (معناي اشارتي) صوفي حضرت الهك
 نعمته و جفته عشق و محبت ادر عالي همت اولان حافظ (و ماحر امان علي اهل الله)
 ديوپ انجق جلال الهه بلكه رضاي رحانه عشق و محبت ابراي ماهر همت او اوب
 وانجق حظوظ نفسانيه سه فائز او اوب عشق الهه دعوا سي ابد بچي مدعي كاذب
 قيصه دك بوي فائده اولان دعوای درازة مفرو را و لورسن

وله ايضا ۵

اي دل مباح خال يك دم ز عشق مستي ۵ زآنكه بروك رستي از نيتي و هستي ۵

اي دل عشق مستلكندن بر دم خالی اوله اندك صكره يوري كه بوقلندن و وارلندن
 قورنلنك (مفردات) (اي دل) اي كوكل (مباح) اوله (خال) بوش (يك دم)
 بر نفس (زهش مستي) م (زانكه) اندك صكره (پرو) كيت (رستي) قورنلنك
 (از نيتي) بوقلندن (وهستي) وارلندن (معناي اشارتي) اي كوكل دارينده
 سلامت ايسرتمك روز و شب حضرت الهك عشق و مستلكندن بر نفس خالی اوله زيرا
 (انجق ناري القلوب تحرق ما حوى المحبوب) ديئنه در اندك صكره يوري كه سني خندن
 مشغول ابدن ديالك بوقلندي و وارلندي المستلكندن قورنلنك و كند و تفكك كبر
 و ربانندن دخی قورنلنك

كر خرقه پوش بپي مشغول كار خویش باش ۵ هر قبله كه باشد بهتر خود رستي ۵

اكر خرقه پوش كورسن كند و ايشكه مشغول اول هر قبله كه وارد خود پرستلكن
 يكر كدر (مفردات) (كر) اكر (خرقه پوش) خرقه كبي (پيئي) كورسن
 (مشغول) م (كار خویش) كند و ايشكه (باش) اول (هر قبله) هر اقبال
 اولنانشي (باشد) اوله (بهتر) زياده او بودر (زخوب رستي) كند و طبع بچلندن
 (معناي اشارتي) اي عاشق صادق اكر خرقه پوشي و ريشان صورت بر كچه في

كورسن ۵

كورسن صقین عجب و كبر و مفرو رلي ايله ۵ مان كند و ايشكه و حالكه مشغول اول
 زيراجع اخلاق ذميه و افعال ناپسندیده نك ايچنده كبردن و عجب و غرور دن قيصه
 بر حال بوقدر كه اكثر عباد و زهاد و علماء و سميد لك هلاكي نو كبر سبيله در (لا بدخل
 الجنة من في قلبه مثقال ذرة من كبر) حديث شريفي بويي ناطق در

در مذهب طريقت خاي نشان كورست ۵ آري طريقت رندي چالاكيت و جستي ۵

طريقت مذهب خايع كور نشانيدر بلي عاشقاني طريقتي چالاكيت و جستي
 (مفردات) (در) في (مذهب طريقت) م (خايي) م (نشان كور) م (است)
 در (آري) بلي (طريقت) م (رندي) عاشقاني (چالاكي) چالاكيت (است) در
 (جستي) چالاكيت (معناي اشارتي) سالك راه عشق مجدي اولان اهل طريقت مذهب
 تبديل اخلاقي اغيوب اخلاقي سبه و اوصاف ذميه مجبوله بله خايع كور نشانيدر
 (بشت لائم مكارم الاخلاق) حديث شريفي سر نجه سي ايدوب ترو قنسه تبديل
 اخلاقي و اوصاف محمديه ايله اوصاف عاشق صادق علامتيدر

تفاضل و عقل پيئي معرفت نشيني ۵ يك نكته است بگويم خود را بين كورستي ۵

مادام فضل و عقلك نظر ايلد كچه معرفتسن او طور رسن سكار نكته ديم كندوي
 كورمه كه قورنلنك (مفردات) (تا) مادام (فضل) م (عقل) م (پيئي) كورسن
 (بي) نتي (معرفت) م (نشيني) او طور رسن (يك) بر (نكته) اسرار (ت)
 سكا (بگويم) ديم (خود را) كندوي (دين) كورمه (رستي) قورنلنك (معناي
 اشارتي) مادامكه علم و فضل و عقل و كياستكه مفرو را و اوب دهر بلر و معتز ايلر كي
 اثر رسول الهه و انوارث رسول الله اولان مشيخ عظامه تابع اولوب خود بخودانه
 كيدر سكا اسرار معرفه المهدن بحرم اولورسن الله ايجون سكا بركته سويليم
 قبول ايله بودر كه خود بيلكي ترك ايله اثر اهل الهه تابع اول تاسكه
 ضلالتندن قورنلنك

آن روز دید بودم این فتها که برخاست ۵ كز سر كشي زمانى بامانى نشيني ۵

اول كون كورمش ايدم بوفته زى كه ظاهر اولدي كه سر كشي لككسن بزمله بزمان
 او طور مدك (مفردات) (آن روز) اول كون (ديد بودم) كورمش ايدم (این) بو
 (فتها) فته ز (برخاست) قائمدي (از) من (سر كشي) باش چكبي لك
 (زمانى) بزمان (باما) بزمله (نيتي نشيني) او طور مدك (معناي اشارتي) اول كون
 كورمش ايدم بوفته زى كه ظاهر اولدي و بوج و غرور پيدا و اري كه يارب سن كال
 استغنا كدن بزه توفيقك باروه اينك بولداش ايلدك

سلطان من خدا را زلفت شكست مارا ۵ ناي كند سپاهي چندين دراز دستي ۵

اي نيم سلطانم الله حفيچون مستل زلفك زى فسيدي بر سپاه فچه دك بوقدر دراز
 دستك ايدر (مفردات) (سلطان من) م (خدارا) الله ايجون (زلف) م (ت)
 منك (شكست) فسيدي (مارا) زى (ناي) فچه دك (كند) ايدر (سپاهي)

(در مذهب طريقت خاي نشان كورست ۵ آري طريقت رندي چالاكيت و جستي ۵
 محصول بيت ۵ طريقت مذهب و روشد خايع كور علامتيدر رستي
 در و نكندن بي بهر اولقي نشان انكار در و انكار طريقت
 چالاكيت و جستي كدر حاصله ماشعاني و نكندن ركار يدر خايع ايشي دكادر
 (تاعقل و فضل پيئي بي معرفت نشيني ۵ يك نكته است بگويم خود را بين كورستي ۵
 نادانان و قوت پيئي چاردر كه قول مضارع مفرد بخط اوله و جازدر كه عقل و فضلا
 و صف تركيبي اوله نكته است تاي خطاب مضاده بگويم فطنه مقيد در كه حرفي ان محصول
 بيت ۵ مادامكه عقل و علمكي كورسن يعني كند بكي عاقل و فاضل كور ر ر من
 يا خود مادامكه عاقل و فاضل بين سن معرفه او طور رسن حاصله بونرا سباب
 غرور دند و معرفت جهانله مافدر سكار نكته سويليم كند بكي كورمدك
 قورنلنك زلفي اسباب غروري كه رفع ايلدك خلاص بولدك آن روز ديد بودم
 اين فتها كه برخاست ۵ كز سر كشي زمانى بامانى نشيني ۵ محصول بيت ۵
 اول كون كورمش ايدم بوفته زى كه بيسد اولدي سر كشي كدن بزمان بزمله
 او طور مدك يعني كال استغنا كدن بزمله او طور رسن بولدك بولداش ايلدك
 فته زى كوروب بيلد م ايدى يعني بزه هر بلا كه نازل اولندي سن استغنا كدن
 اولدي (سلطان من خدا را زلفت شكست مارا ۵ ناي كند سپاهي چندين دراز دستي ۵
 سلطان من خدا را زلفت شكست مارا ۵ ناي كند سپاهي چندين دراز دستي ۵
 رادات تخصيص و با قسم سپاهي با حرف و حدت محصول بيت ۵ اي نيم بادشاهم
 خدا ايجون مدد ايله كه سنك زلفك سوداسي نتي شكسته حال ابادي نجه به دك بر سپاه
 بوقدر دراز دستك ايلدك بكي سنك الكده در قومه كه بوقدر ظلم رنه نتي ايليه

(چونکه کل نقاب برافکند و مرغ زنده و هو * منزه است پناه چه میکنی می) * محصول بیت * چونکه کل نقابی برافکندی یعنی آجلدی و مرغ چن یعنی بلبل فریاد و فغانه باشدی الکندن قدسی قومه می می نه ایشلرسن یعنی الدن پناه بی قومه که صکره پشیمان اولور سن می می تا کید افغلی

۵۵۸

دو امشک آخری (کی) عر یدر آنشله داغلق مناسنه در (معنای اشارتی) ای سالک اگر عاشق صادق و عارف بالله الهی اسرار در شدن خبر لری و چند من بخود الله اولان کلمات قدسیه لری سکا تا ثیرا بدوب انلردن بر لذت عشق و بر جذبه رجائیه حاصل و تلذذایچه سن معلوم اولور کسن غفات و قسوة قلوب مرض منته گرفتار اولمشسن سکا زهد و صلاحه و انواع طاعته علاج اولر آخر سکا دوا آتش و ریاضتله و آتش سلطان عشقه با قوب داغلقندر

چو کل نقاب برافکند و مرغ زنده و هو * منزه است پناه چه میکنی می می

چونکه کل آجلدی و مرغ اندن هو و واسیله نمیه باشدی قدسی الدن قومه نه می می ایلرسن (مفردات) (چو) چونکه (کل) (عقاب) رده (پر) و قارو (فکندن) برافکندی (مرغ) قوش (زند) آوردی (هو هو) (منه) قومه (زده است) (لن) (پناه) قدسی (چو میکنی) (نه ایلرسن) (می می) (معنای اشارتی) چونکه کل کی محبوب خدا اولان عارف بالله سکا کشف اسرار ابدی و مرغ صهری اولان عاشق صادق هو هو اسمیه ذکر الهیه باشدی سندخی انکاری ترک ایدوب المهر صدق و اخلاصه تبعیت ایدوب بر لذت روحانی و بر جذبه رجائی تحصیلته سعی اله نه می می دیو بخسر و قطع امید ایلرسن

چو هست آب حیات بدست نشسته بمر * فلاحت و من الماء کل شیء حی

چونکه انکه آب حیات وارد صومرز اوله و اوله حالبو که هر برشی صومرز در پریدر (مفردات) (چو) چونکه (هست) وارد (آب حیات) م (ن) سکا (بدست) (الکده) (نشسته) صومرز (بمر) اوله (فلاحت) اوله (و من الماء) حالبو که صومرز (کل شیء) هر برشی (حی) در پریدر (معنای اشارتی) چونکه حق سبحانه و تعالی سکا باعث حیات ابدی اولان عشق و معرفت الله و کسب عاوم لدنیه و وصلت الی الله ایچون البکه اراده و قدرت کرم ابدی سن نیچون صرف اراده اله تحصیلته سعی المکز سن و صومرز او اورسن (و جعلنا من الماء کل شیء حی) آیت کریمه سی سر نیجه علم و معرفت و عبادت و طاعت آب حیاتیه حیات ابدی کسب اولمشدر همان سرمایه سعادت کینه سعی ایلرسن

چو ذخیره بنه ازرنک و بوی فصل بهار * که می رسند ز ره زمان بهمن و دی

فصل بهارک رنگ و بو شدن بر ذخیره قوز را فصل بهار در دندن بهمن و دی ره زمانی ابر بشور (مفردات) (ذخیره) زین (همزه) وحدتیه (بنه) قوز (ن) من (رنک) م (بوی) قوزو (فصل بهار) م (که) ز را (می رسند) ابر بشور (زین) ارفه دن (ره زمان) بول اور بختلر (بهمن) اور نه قیش آبی (دی) قیش (معنای اشارتی) عرک فصل بهار نه و حیات دنیاده (بابا) زجد و الدنیه فان البحر عمیق و خذ الزاد کما ملأ فان السفر بعید و اخلص العمل فان التاقد بصبر و خفف الحمل فان العقیقه صعب شدید) حدیث شریفی سر نیجه آخرت و ابدی سعادت ایچون علم و معرفتدن و عشق و محبت اله اولان عبادندن راز ازرنک قوز را بوسر بعه الزوان اولان عمر بارینک آرندن تبر وقت

۵۵۹

نصیحتدر مصراع نایبک متعاسنی که ابر بشورل آرد چه قیش و کوز بول او رو جباری دین و دی قیش و بهمن اوره قیش آبی دینلر صوغرق سونا شلر

قیلند در مقام محسوسه تفانده مستحضر ترکیده ده می نه ایشلرسن در لری می می عبار لری بی ایتمه ایتمه دیک الهه تیرایدنلر عنیدی سولشدر می می ایتمه ایتمه مناسنه شرح اولدی و مختصر ایچون دخی کاور معنی بویه اولور به ای الدن قومه نه بخسر ایلرسن دین بو خصوصه غبن فاحش ایشل (چو هست آب حیات بدست نشسته بمر * فلاحت و من الماء کل شیء حی) حیات نامی معناده دسته مفید در بمر قول نه می مفرد مخاطب مبر بدندن اوله دیکدر آب حیاتدن مراد بونده باده در فلاحت فاشرط محذوفک جوابده داخل اولش و لاغت فعل نه می مفرد مخاطب اوله یعنی هلاک اوله و احراف اندامن الماء حی افطنه متعاقدر کل لفظا هر فوع میشد و اضافت پسانیه و حی خبری ضرورت وزن ایچون تخفیف قیلدی * محصول بیت * چونکه الکده آب حیات وار یعنی آب حیات اثرلی باده وار پس صومرز اوله یعنی باده ایچ حیات بوله سن زرا هر شیء آبدن زنده در حاصلی آب سبب حیات جمع اشیا در ابدی بی آب نشسته هلاک اوله شراب ایچ (ذخیره) بنه ازرنک و بوی فصل بهار * که می رسند ز ره زمان بهمن و دی) ذخیره با حرف وحدت و با تکسیر بنه فعل امر مفرد مخاطب که حرف تعلیل بی بای عجمیه ک فحیه ابر و آرد و صولک معنانه در ره زن و صف ز کسیدر بول او رو و حی مناسنه و الف و نون ادات جوده در جمله اضافت پسانیه درودی دالک فحیه اول قیش آبی و بهمن اوره قیش آبی * محصول بیت * فصل بهارک رنگ و بو شدن بر ذخیره قوز را بوسر بعه الزوان اولان عمر بارینک آرندن تبر وقت صافه ز پرازا دتصکره قیش حرامیلری ابر بشور که اول زمان بهسارک نه رنگی قالورنه بوی حاصلی نایبک اوزره اوله دین و دی قیش و بهمن اوره قیش آبی دینلر صوغرق سونا شلر

(زمانه هیچ بختد که باز نماند * مجوز سقه مروت که شیشه لاشی) شیشه صهری سقه به راجعدر سقه سینگ منی و کسر لافندر آلقی و دنی مناسنه لاشی منی دکل دیکدر یعنی هیچ نماند دکلدر * محصول بیت * زمانه هیچ رفته بختلر که بخت آله یعنی و ریدیکنگ عوضن آلور پس ایلقدن مروت ایتمه که و ریدیکی هیچ نماند دکل یعنی ایلقدن و ریدیکده ایلقدن گندی کی پس آکدن احسان و مروت رجائیه (شکوه سلطنت و حکم بی ثباتی داشت * ز تخت جم سغنی مانه است و افسری) ثباتی با حرف تکبیر سغنی با حرف وحدت افسری لامیه کی بر پادشاه امیدر * محصول بیت * سلطنت و حکم و عظمت و شوکتی چن ثبات طوئدی یعنی پادشاهلقی و حکومت کیسه به باقی قائمشدر

۵۵۹

اجل قشیک صور یعنی و طول امل بولنی اور بیجی مونت برودی کلرب سینگ بهارک رونقی خراب و نار مارا بارلر

زمانه هیچ بختد که باز نماند * مجوز سقه مروت که شیشه لاشی

زمانه هیچ نماند و ریدیکه کبرو آله آلور سقه دن مروت ایتمه ز رانک ثباتی لاشیدر (مفردات) (زمانه) م (هیچ) م (بختد) م (باز) کبرو (نماند) آله (بجو) ایتمه (زمانه) ایلقدن (مروت) م (که) ز را (شیشه) انک شینی و احسانی (لاشی) م (معنای اشارتی) عمر زمانده منع دنیا دن و جاه و مال و عز و اقبال جهان دن هر نه که و ریدیکه کبر و آلورلر سنگله آخرته کیده چن بوقدر (که سراب بویه به حبه انظما ن ماه) آیت کریمه سی سر نیجه بوسر بار کید و ار کور بنوب حقیقتدن بوقی و طاق اولان سقه و دنی دنیا دن مروت ایتمه که آنک شینی و احسانی لاشی در

چو شکوه سلطنت و حکم بی ثباتی داشت * ز تخت جم سغنی مانه است و افسری

سلطنت و حکم عظمی قیسان بر ثبات طوئدی چنک تختندن و ایک ناجندن برسوز قالندر (مفردات) (شکوه) عظمت (سلطنت) م (حکم) م (ی) قیاب (ثبات) م (با) وحدتیه (داشت) طوئدی (ز) من (تخت) م (جم) بر پادشاه (سغنی) برسوز (مانده است) قالندر (افسری) تاج (کی) بر پادشاهدر (معنای اشارتی) بونمی نعم شمرایی سراب آب و لاهو اولان دنیا ک سلطنتی و جاه و منصب سببیه اولان حکم و حکومتی قرار و ثبات طوئد کور من مسین جم و کخسر و پادشاهلر و بونلر کی صد عز و مالک و سلطنت و عظمت و شوکتی اولان پادشاهلر عده کیدوب تخت و تاج اندندن همان برسوز و بر قوری آذری قالندر

چو خزینه داری مبرات خوارگان کفرست * بقول مطرب و ساقی بغوی و دفونی

مبرات بجزبارک خزینه دارانی کفر در مطرب و ساقیک قولیه و دف و نیک فتوا سیله (مفردات) (خزینه داری) خزینه طوئدی بلیق (مبرات خوارگان) مبرات بجزبار (کفر) م (است) در (با) تملایسه (قول) م (مطرب) م (ساقی) م (با) تملایسه (فتوی) م (دف و نیک) م (معنای اشارتی) (الذین یکتزون المذهب و الفضله و لا یفقونها فی سبیل الله فشرهم و ذاب الیم) آیت کریمه سی سر نیجه عز و مال و جاه دنیا دن قارغ البسال و آزا ده اولش عاشقین و عارف باللهلر مذ عبده میرا له انان حلال مالی دخی الله بولنه انفاق ایچوب ککتر و جع اله خزینه باغلق کفر در

چو نوشته اند بر ایوان جنت الماوی * که هر که عشوه دنیا خرید وای بوی

جنت الماوانک ابوانی اوزره باز مشدر در که هر کیمه دنیا ک عشوه سنی صلتون آلدی هلاک اکدر (مفردات) (نوشته اند) باز مشدر (بر) علی (ایوان) چار داق و او اوکنک سقی (جنت الماوی) م (هر کیمه) هر کیمه (عشوه) ناز و حیل (دنیا) م (خرید) صلتون آلدی (وای) دین و هلاک (بوی) اک (معنای اشارتی) جنت الماوانک

هر نه وجهه اولور سه دنیجه اضافتی لامیه در مجازا خرید خاک و رانک کسر به فعل ماضی مفرد غائب صلتون آلدی دیکدر بونده الداندی معنانه در وای عریده و بل معنانه در جهنم و عذاب و بل در لری بوی با حرف صله ووی و اوک فحیه ضمیمه غائب مرفوع منفصل معنانه در * محصول بیت * جنت الماوانک و فردوس اعلا ک فصر بنه باز مشدر در که هر کیمه که دنیا ک فریب و خنده منبه آلدادی و بل آنک اولسون و یا و بل اکایمستی دینا لذتیه مغرور و غافل اولان کیمه نیک کین و بل ترکمن خرافات دنیویه ترغیب و تخریصدر

سفی و خرقه کی یا قوب یا ندرمسون مصراع نایک معناسنی سن یا ورسن یوک خرقه طوتار سن که آتش احتسلا تعمیل یوقدر
دین عجب سوله کی شوزک معناسنی کنی یا وری (ند بدم خوشتر از شعر تو حافظه بر آتی که اندر منبند داری)
یا حرف قسم و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر که حرف رابط صفت * محصول بیت * ای حافظ شنگ شر کردن خوشتر
شعر کوردم شول قرآن حقیقون که سینه کسده واریتی سنگ سینه کسده مستور قرآن حقیقون که سنگ شر کردن
لطیفک شعر کوردم (وله ایضا) (بچشم کرد ماه بروی ماه سیاهی * خیال سبز خطی نقش بستهام جانی) بچشم کرده ام
نشانستم دیکدر روزمره ز ندر ابروی ماه سیاهی لایم ماه سیاه وصف ترکیدر آری علامتی معناسنه و یا حرف وحدت

خیال سبز خطی لایم در سبز خط وصف
ترکیبی اقامند ندر تازه صفالی معناسنه
و یا حرف وحدت خیال بستهام معقول اولی
ونقش معقول نایب و جای معقول قبیعی
و یا حرف وحدت * محصول بیت * بر ماه
سج دایره ابرو سنی نشانستم و بر سب خطک
خیالی نشانستم بر پرده یعنی بر ماه بیکر
ابرو سنی نشانستم و بر سب خطک نقشی
با غلظم بر پرده حاصلی بکین بر تو خط جوا
مردم دیکدر نقش نشانستم مراد نشانست
تعیین ایا کدر مصراع اولک معناسنی کوزده
ایتم بر آری سیل قاضی و بر ماه بوزنیک
قاشنی کوزده انبساط یعنی اکا محبت انبساط
دینر اصطلاحات انجاء مد ن پخته ایشلر
(امید هست که نشور عشق ز من *
ازان کانه ابرو رسد بضرای) امید بدأ
هست خبری که حرف بیان نشور قاضی
مکتوبی یعنی فضیلتن انان مسک عشقانه
اضافت لایم منهد بویه در عشقانه
وصف ترکیدر محبوب دوست معناسنه
و یا حرف مصدر کانه ابرو بیتیه کانه
تصویر کانه یا بچی غر معناسنه بضرای
یا حرف صله طفر انسان پادشاهی و یا حرف
تنکیر * محصول بیت * امیدم و اراد که
بیم محبوب در ستانم مسکی اول کان ابرو
چنانک طفر ابرو بیتیه یعنی چنانک نشان
شاهی به وصل اوله حاصلی چنانک
قشده * و قبول اوله زرا بر نعت که
اوزند حکم نشانی اولیه بی اعتبار در
کانه ابرو در طفر ابرو بیتیه پیور دینی
مجاز مرسل قیلند ز ذکر جزه و اراده
کل طریقه زرا ابرو بی شعرا طفر ابرو
تشبیه ایشلر در (سرم زدست شد و چشم
از انتظار بسوخت * در آرزوی سرم
و چشم مجاس آری) شده بونده رفت
معناسنه در آرزوی سرم مصدرک معولند
اضافتد مجاس آری وصف ترکیدر
آراییدن مجاس بچی یعنی محاسنه زینت
و بچی و یا حرف وحدت * محصول بیت *
باشم الدن کنیدی و چشم انتظاردن باندی

بچه دانه شمش حقیقتدن نور الهی استفاده ایلین پروارث محمدی شیخ کمالک اوصاف
چله لریند نظر بقلشم و بر حلقه بر اسرار معرفه الاله و انواع کرمانه وصول یواش
صاحب ارشاده توبیت و بیت ایلوب خیالی قلبد نقش بقلشم

امید هست که نشور عشق ز من * ازان کانه ابرو رسد بضرای *
امیدوار در که بیم عشقانه را می اول کانه به بکر ابرو درن بر طفر ابرو بیتیه (مفردات)
(امید م) هست اواردر (منشور) برات (عشقه از) عشقی او نیجایی (من) بن (ازان)
اندن (کانه) کانه بدکاری آتش ابرو (قاش) (رسد) ابرو (با) (ناله) (طفا)
بر اندر اوله پادشاه نشانی (با) (وحدتیه) معنای اشارتی) امیدم بود که حضرت الاله
عشق و محبتده صدق و اخلاص را می اوزده اول مظهر الهامات و فیوضات الهی
اولان خبیفه الله فی الارضت نظر و معنیله سلطان حقیقتدن بر اشارت اولوب
(واجبانی للیقین اماما) آیت کریمه سی سرچینه زدنی مقام خلافتده صاحب ارشاد اولوب
خبر انان سدن اوله وز

سرم زدست شد و چشم از انتظار بسوخت * در آرزوی سرم و چشم مجاس آری *
باشم الدن کنیدی و چشم انتظاردن باندی بر مجاس آری کمالک سرو چشمی آرزو سنده
(مفردات) (سرم) (باشم) (ز) (من) (دست) (ان) (شد) (کنیدی) (چشم)
کوز (از انتظار) کوز نمکدن (بسوخت) باندی (در) فی (آرزو) (م) (سرم و چشم) (م)
(مجالس آری) مجالس بچی (با) (وحدتیه) معنای اشارتی) بونده باش و جام فدایه
کنیدی و روز و شب انتظارله چشم باندی ناکه مجالس عشقانه فیوض الهی شمش ایدیمی
مرشدک باشند و حضور نده اولوب نظر احسانه آرزو ایلر بشده نبینا الله آمین

مکدرست دل آتش خرقه خواهم زد * پیایا که کرامیکند شای *
کوکل مکدر در خرقه به آتش اوزم ایسترم کل کل که بر نمائشده دکر (مفردات) (مکدر)
کدر نش (است) (در) (دل) (کوکل) (آتش) (م) (با) (ناله) (خرقه) (م) (خواهم)
ایسترم (زد) (اوزم) (پیایا) (کل کل) (کرامیکند) (نمائ) (م) (با) (وحدتیه) معنای اشارتی)
فیوضات وجود بشریه دن کوکلم مکدر در که فیوضات خدایه واذت عبادت مانع
بو خرقه وجودی آتش ریاضات و مجاهدانه اوزم کدر کل کل و نمائشده دکر که
سیرایه سن

دران مقام که خوبان بغمز تبع زند * عجب مدار سیری اوقده در بانی *
او مقامه که خو بلرغزه نایب و در بر ایاغه برایش دوشش اوله عجب طومعه (مفردات)
(در) فی (آن) (اول) (مقام) (م) (خوبان) (با) (ناله) (غزیه) (کوز اوجی) (تبع) (قلیل) (زند)
اوردر (عجب) (م) (مدار) (طومعه) (سیری) (برایش) (اوقده) (دوشش) (در بانی) (ایاغه)
(معنای اشارتی) شول مقامه و شول زمانده که محبوبان خدا و خاسان حق را طاف
و بر عنایت ایدوب تیغ بران اولان کوز اوجیه بر نظر ایدوب طومعه که اول وقت
ساکت وجودی بر لذت احاطه ایدوب خضوع و خشوع ایلر موش در دم

و نظر *
بر مجاس آری چنانک سر و چشمی آرزو سنده یعنی و چنانک آرزو سنده باشدن و کوزدن چیتدم دیکدر (مکدرست دل آتش خرقه
خواهم زد * پیایا که کرامیکند شای) مکدرست مقدم خبر دل مؤخر مبتدا آتش مبتدا مایه خبری خرقه خواهم
زده متعلق زده بونده زدن معناسنه در که حرف ذلیل کرامیکند دکر دیکدر اصطلاحا چارند دکر کرا کنند و کرامیکند
یعنی لایقدر دیکدر برده نمائشانی یا حرف تنکیر * محصول بیت * خرقه ز یادن کوکلم مکدر در اکا آتش اوزم سرم به سنی خرقه می
یا قوب یا ندرمق استرم خطاب عام طریقه پیور کل کل که نمائشده دکر یعنی خرقه ربانی آتش اوزم بیتی نمائشده لایقدر حاصلی

خرقه ربانی باقی برامر عطیله سیر نمائشده دکر یعنی نمائشده لایقدر مصراع نایک معناسنی کل کل که بر مکرم بر نمائشاید برین
عظیم نمائش الملش (دوان مقام که خوبان بغمز تبع زند * عجب مدار سیری اوقده در بانی) که حرف رابط صفت سرعجب
مدارک معقولی و یا حرف تنکیر اوقده و اوله و اوسر لایقدر در بانی در حرف صله بانی یا حرف تنکیر * محصول بیت * اولمقامه که خو بلرغزه
اله قیل اوزدر یعنی عاشقاری قتل ایدوب عجب طومعه ایغه دوشش باشی یعنی شول پرده که عشاق باشلری کسلور ایاقلر دوشش
کله بی عجب ایلر حاصلی بویه مقامده عشاق کله ز ایا قلد بوالند یعنی عجب طومعه مصراع نایک معناسنی عجب طومعه که
برایش دوشش اوله بر ایاغه دین و بر ایاغه
برایش دوشش اولور سه عجب طومعه
دین معنای بیتی عجب ایاغه دوشش مثلر
(مرا که از رخ اوماه در شبستان *
کجه بود غرغ ستاره پروانی) مرا مصراع
نایب به مصروفدر که حرف بیان شبستان
کجه لیکد بر غرغ ستاره با صله و اضافت
لایم در پروانی یا حرف تنکیر * محصول
بیت * بیم که چنانک رخندن شبستانده ماه
و ایدیمی بیم که چنانک رخندن اوم و دوشدر
باید ز صبا سنده قنده پروام او اوزم یعنی
چنانک ماه کبی رخی وار ایلک ستاره به
احتیاج بونی ستاره دن بونده مراد ماه در
مجموع بیت معناسنی بکا که الگ بوزندن
آی قش اوده در قش اولور بونده
ضیاسی پروانی دین و مصراع نایک
معناسنی ستاره ک فر و غنه قنده بر پروا
اولور دین ترزاقی معناسنه عجب
بی پروا در (زمان دل بکسی داده ام من
درویش * که نیش بکس از تاج و تخت
پروانی) بکسی یا حرف صله و یا حرف
وحدت و عده من درویش بیتیه که حرف
رابط صفت بکس یا حرف صله پروانی
یا حرف تنکیر * محصول بیت * کوکل
دیز کینی رنوع کیمیه و بر مشم بن فیه که
تاج و تختن کیمیه رغبتی بوقدر مجموع
بیت معناسنی کوکل بولارن بر کیمیه
و بر مشم بن زویش کجه بوقدر اکابر
کیمیه ک تاج و تختی بچون بر وادین ترزاقی
سوز سو بیکر عجب بی پروا در (فراق
و وصل چه باشد رضای دوست طاب *
که حیف باشد از غرغ و نمائی) یا حرف
تنکیر * محصول بیت * فراق و وصل
ندر یعنی فراق و وصله معناسنه دوست
رضاسنی طلب ایلر زرا حیفدر راندن
کند بد غیری نماد آرزو حاصلی دوست
فراق و وصله ایلر معناد اولوب رضاسیه
مقید اول زرا دوست رضا سندن غیری دوستدن نمائشک ظنر (روز واقعه تابوت ماز سر و کیمیه که میروم بداغ بلند بالایی)
روز واقعه افند روز قیامت دیر ایا بوند موت وفوت معناسنه در که حرف ذلیل بلند بالا وصف ترکیدر بیتی اوزون بولابو
و یا حرف وحدت * محصول بیت * واقعه کونند بیم تابوتی سرواچندن ایلک زرا بولابو بولی بکجه کیمیه کیمیه بولورم
یعنی بر بلند قامت دایره کیمیه اولدیکم بچون مرکم کونند تابوتی سرواچندن ایلک

و نظر ر قدم شرطی حاصل اولوب وصلت الی الاله باعث اولور

مرا که از رخ اوماه در شبستان * کجا بود غرغ ستاره پروانی *
آک رخنده نگه ماه بیم شبستانده در ستانک فروغده قنده بر پروا اولور (مفردات) (مرا)
بیم (از رخ او) آک بکا غندن (ماه) (آی) (د) (فی) (شبستان) (کجه) (مکانی) (است) (در)
(کجه) قنده (بود) اولور (با) (ناله) (فروغ) (ضیا) (ستاره) (لند) (پروانی) (برقید) (و رمل)
(معنای اشارتی) انوار ذات الهیک استرا افنده (لی مع غه وقت) (اسرار) (ی ظهور)
ایدیم (و محاسن امان علی اهل الله) اولوب ماعتاب کبی جنت حور یاری نظر دن
ساقط اولوب ستاره کبی شمله دار اولان دنیا بچون بونده میل و رغبت قنده اولور اولور که
(لا محبوب الا الله) (سری آشکاره اولور)

زمان دل بکسی داده ام من درویش * که نیش بکس از تاج و تخت پروانی *
بن درویش زمان کوکلی بر کیمیه و بر مشم که کیمیه آک تاج و تختدن بر وانی بوقدر
(مفردات) (زمان) (دل) (کوکل) (بکسی) (بر کیمیه) (داده ام) (و بر مشم) (م)
بن (درویش) (م) (که) (زرا) (نیش) (بکس) (تاج) (تخت) (م)
م (پروا) (موس و رمل) (با) (وحدتیه) معنای اشارتی) بن درویش زمان اختیارم و عذن
قلیم شول بر پروا با کیمیه نسیم ایلدم و آکانه اولد که قانی فی الله و بانی یالله
وانوار تجلیات حقد مستغرق اولوب کیمیه ایلر کله چاه عقی و کرک تاج و تخت
ایله اولان مناصب دنیا بچون برزخی و رمل و موسی بوقدر

فراق و وصل چه باشد رضای دوست طاب * که حیف باشد از غرغ و نمائی *
فراق و وصل نه اولور دوست رضاسنی طلب ایلر زرا حیف اوله آدن غیری یعنی
(مفردات) (فراق و وصل) (چه باشد) (رضای دوست) (طاب) (که)
استه (که) (زرا) (حیف) (غین و ظفر) (باشد) (اره) (ازو) (لندن) (غیرا) (آک غیری)
(تمنای) (یعنی ایلک) (معنای اشارتی) ای عاشق صادق خوف فراق و امید
وصل نه اولور بواره عشقه اظهار وجود و اختیار اید شکر خفیدر هجان ارا ده کی
حک ارا ده سنده بچو ایدوب ایلیم کلی ایلر دوست رضاسنی طلب و دوستک مرادی
اختیار ایلر سن زرا خداندن خدایک غیری بی غمی و طاب حیف و هلا کدر وظن
افزون کلکی نقصاندر

روز واقعه تابوت ماز سر و کیمیه * که میروم بداغ بلند بالایی *
موت کوننده بیم تابوتی سرواچندن ایلر کوز را دنیادن بر بلند قامت داغله کیدور
(مفردات) (با) (ظرفه) (روز) (کون) (واقعه) (موت) (تابوت) (م) (ما) (ز) (ز) (من)
(سرو) (م) (کیمیه) (ایلر) (که) (زرا) (میروم) (کیدور) (با) (ناله) (داغ)
م (بلند) (بو کیم) (بالا) (قامت) (با) (وحدتیه) معنای اشارتی) موت کوننده دخی
خداندن غیری بی اختیار بچون عالی همنه و دوست را بجه طیه بیه لقاء الله واصل
اولد یعنی اسلام و اظهار ایلر زرا بچون عمره دنیادن واحد لاشرب لک اولان

مقید اول زرا دوست رضا سندن غیری دوستدن نمائشک ظنر (روز واقعه تابوت ماز سر و کیمیه که میروم بداغ بلند بالایی)
روز واقعه افند روز قیامت دیر ایا بوند موت وفوت معناسنه در که حرف ذلیل بلند بالا وصف ترکیدر بیتی اوزون بولابو
و یا حرف وحدت * محصول بیت * واقعه کونند بیم تابوتی سرواچندن ایلک زرا بولابو بولی بکجه کیمیه کیمیه بولورم
یعنی بر بلند قامت دایره کیمیه اولدیکم بچون مرکم کونند تابوتی سرواچندن ایلک

(درز شوق برآورد ماهیان به بنار * اگر سفینه حافظ رسیده ریای) در دلتا کمنی و رای اولی قحله در کجی جیدر یعنی اینجور برآورد چقار زر دیکدر ماهیان جانلی اولدیغیچون الف وتوله جمع اولدی بنار با حرف تخصیص ثانی چون دیکدر سفینه لغت

﴿ ۵۶۶ ﴾

پرمحبوب علی الاسلاک آتش عشقک داغله کیدرز (من احب لعل الله احب الله لقائه) حدیث شریفک راهن کودرز

﴿ درز شوق برآورد ماهیان به بنار * اگر سفینه حافظ رسیده ریای ﴾

ماهیلر شوقلرندن تار انجور کتوررلر اگر حافظک سفینه سی بر در یاه ابریش (مقرات) (درز) انجور (ز) من (شرق) م (برآورد) کتوررلر (ماهیان) بالقر (به بنار) صاجی به (سفینه) ککی (حافظ) م (رسد) ابریش (بدریای) بر در یاه (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنک عشق و شوق غلبه سیله ماهیان دریای حقیقت اولان مردان خدا معارف الهی و اسرار نامتاهی انجور بن تار ایدرلر اگر حافظک سفینه جان دریای حقیقت ابریش

﴿ وله ايضا ﴾

﴿ بجان او که کرم دست رسی بجان بودی * کینه پیشکش بد کاش آن بودی ﴾ آنک بقای حقیقون اگر جان لار شک اولیدی آنک بنده بد کینه پیشکش اول اووردی (مقرات) (با) قصبه (جان) ذات (او که) آنک که (کر) اگر (م) نم (دست رسی) ال ابریشیلاک (بجان) جان (بودی) اولیدی (کینه) ادنی (پیشکش) هدیه (بشدکان) قولار (ش) آنک (آن) اول (بودی) اووردی (معنای اشارتی) اول ذات باری تعالی حقیقون اگر اسرار جان و توار روحانته الیم ابریش میسر اولیدی اول محبوب حقیقیک بد کینه جاننی خدا ایدر دم

﴿ اگر دلم نشدی پای بند طره او * کیم قرار درین تیره خاکدان بودی ﴾

اگر کوکام آنک طره سینه بغلش اولیدی بونیره خاکدانده بکا جان قرار اووردی (مقرات) (دلم) کوکام (نشدی) اولیدی (پای بندی) ابائی بغلش (طره) اولک صاج (او) آنک (کی) جان (م) بکا (قرار) م (در بن) بوند، (تیر) بولاق (خاکدان) طیرق ری (بودی) اووردی (معنای اشارتی) اگر کوکام و وطن اصلشدن جدا اولان غریب جانم فضا وحکم خدانت باغلتشی و محکومی اولیدی بوظنط بشر به آرتیچی و کشی حقن و مقام عالی اولان و طشتدن جدا ایدیمی بوفره کو و صبار و غار جهاند بکا قرار چن اووردی

﴿ در آمدی زدم کاشی چوله نوره * که پردودید من حکم اوروان بودی ﴾

کاشی قیومدن ایچرو کایدی نورلمه سی کی که آنک حکمی بنم ابکی چشم اوزره راون اولیدی (مقرات) ز در آمدی (ایچرو کایدی) زدم (قیومدن) کاشی (م) (جو) مثل (لمه) ضیا (نور) م (بر) علی (دودید) ابکی سکوز (من) بن (حکم) م (او) انش (روان) ایچی (بودی) اولیدی (معنای اشارتی) بحمد الله رحان و رحیم اولان خالق بیهوشک قضاسته راضی و بلا سینه صابرم اما کاشی بوظنط ایچنده اولدیغمه کوره خانه تجسلی الهی اولان کوکام ایچنده اوار ذات الهی لمعتی دلم و ثابت اوله رقی جناب حق و صلت میسر اولوب خدامک حکمی

﴿ ابکی ﴾

بر ساعت قرار ایلزدم (در آمدی زدم کاشی چوله نوره * که پردودید من حکم اوروان بودی) * محصول بیت * کاشی قیومدن نایچیری کیریدی نور ضیای کی تا کیم ابکی کوزم اوزره آنک حکمی جاری اولیدی یعنی کوزنوری کی ابکی کوزمه حاکم اولیدی مصراع نیک حکمی بنم ابکی کوزمه روان یددی دین بیت معنای روان سولمش

﴿ ۵۶۷ ﴾

ابکی کوزم اوزره روان اولیدی

﴿ برخ چومهر فلک فی نظیر آفاقست * بدل درخ کیک ذره مهر بان بودی ﴾

رخه فلکک آفتابی کی عاقل فی نظیر بدر حیفکه کوکل الله بر ذره مهر بان اولیدی (مقرات) (برخ) بکاغه (جو) مثل (مهر) کوش (فلک) م (فی نظیر) م (آفاق) کوکل کشاری (است) در (بدل) کوکل الله (درخ) حیف (یک ذره) بر ذره (مهر بان) میکانو (بودی) اولیدی (معنای اشارتی) (الله نور السموات الارض) آیت کرمسی سر میج فی نظیر اولان آفتاب فلک ارضی و اطراف سمایی محیط اولدی کی اول نور جل الله جمیع عالمی محیط و منوردر حیمکه اولی نظیر محبوب حقیقی محض کرم و طاعتدن دل و جان اول نور ذریه سندن بر ذره نور بخش ایتکه بزم مهر بان اولیدی

﴿ بخواب نبر نمی بنفش چه جای وصال * جوان نبد و ندیدیم باری آن بودی ﴾

آنی دوشده دخی کورمزم نه وصال بریدر چونکه بولیدی و کورمک باری اول اولیدی (مقرات) (بخواب) دوشده (نبر) دخی (نمی بنفش) کورمزم (ش) آنی (چه) نه (جای وصال) وصال ری (جو) چونکه (این) بو (بود) اولیدی (ندیدیم) کورمک (باری) نه اولیدی (آن بودی) اول اولیدی (معنای اشارتی) بر عاجز بیچاره اول محبوبک اوار جاننی دوشده دخی کورمک نه وصال بریدر چونکه بورویت اولیدی و کورمک باری دل و جان بر ذره نور جانندن بخش ایتکه بزم مهر بان اولیدی باخود چونکه وصال اولیدی دوشده کورمک باری اولیدی

﴿ به بندی قدس سرو معترف کشی * اگر چوسوس آزادش زبان بودی ﴾

آنک قدسک بنده لکنه سرو معترف اووردی اگر سوسن آزاد کی انش زبان اولیدی (مقرات) (به بندی) قولغنه (قدس) آنک بویک (سرو) م (معترف) قرار ایدیمی (کشتی) اولور دی (چوسوسن) آزاد آزاد سوسن کی (ش) آنک (زبان) دل (بودی) اولیدی (معنای اشارتی) اول محبوبک دم لایحه صانسته و خصوصاً اسرار اندیه دن اولان عطاسنه واصل الی الله اولان عارف بالله معترف و بیان ایدیمی اووردی (من عرف الله کل لسانه) سر میجده اگر اول عارفک سوسن آزاد کی اسانی اولیدی

﴿ ز پرده ناله حافظ برون کی افندی * اگر نه همدم مرغان صبح خوان بودی ﴾

حافظک ناله سی جان پرده دن طشره دوشردی اگر صبح خوان مرغان همدم اولیدی (مقرات) (ز) من (پرده) م (حافظ) م (برون) طشره (ی) جان (افندی) دوشردی (نه) نفی (همدم) بواش (مرغان) قولار (صبح خوان) صبح اوقویچی (بودی) اولیدی (معنای اشارتی) حافظک ناله جاننوزی وراز درونی چن پرده دن طشره چقاردی ولسان غلبه بوقدر معارف بان اووردی اگر صبح خیز اولان مرغان باغ حقیقت و عاشقان میدان محبتک همدمی و اقرب

(برخ چومهر فلک فی نظیر آفاقست * بدل درخ کیک ذره مهر بان بودی)

بدل درخ کیک ذره مهر بان بودی * برخ با حرف مصاحبت بدل با حرف ظرف

* محصول بیت * چنان رخبه فلکک

کو نشی کی فی نظیر آفاق قدر حیف که

کوکل الله بر ذره مهر بان اولیدی

یعنی نولیدی کوکل الله بر ذره قدر محبتی

اولیدی مصراع اینک معنای کوکل که

حیف که بر ذره مهر بان اولیدی دینلر

حرو فلک معنای بنی تزلزلش (بخواب

نبر نمی بنفش چه جای وصال * جوان

نبود و ندیدیم باری آن بودی) چه جای

وصال نه وصال تحلیدر یعنی وصال ممکن

دکل این اسم اشارتدر وصاله و آن اسم

اشارتدر خوابده کورمک * محصول بیت *

جانانی خوابده ده کورمزم فتنه قادیکه

بکا وصال منبر اوله چونکه وصال اولیدی

و آندن نشان کورمک باری اول اولیدی

یعنی چونکه وصال میسر اولیدی باری آنی

دوشده کورمک (به بندی) قدس سرو

معترف کشتی * اگر چوسوسن آزاد

اش زبان بودی) * محصول بیت *

جانک قولغنه سرو معترف اولور دی

یعنی قولی اولدیغنه اقرار ایدردی اگر سوسن

آزده کی دل اولیدی یعنی نکلمه مالک

اولیدی بنده سی اولغنه قائل اولور دی

(ز پرده ناله حافظ برون کی افندی *

اگر نه همدم مرغان صبح خوان بودی)

برده ایهام طریفه ذکر اولمشدر یعنی

افند و ساز و عرض بر دلی همدم

مرغان صبح خوان اسم فاعلک فاعله

اضافتی فیلنددر و بیاید در صبح خوان

وصف ترکیبدر صبح وقتند اوقویچی

معنای * محصول بیت * حافظک ناله سی

برده دن طشره فچن دوشردی یعنی

فچن مشهور عالم اولور دی اگر صبح

خوان طوبوله همدم و هم آواز اولیدی

یعنی قریاد و فتنه فی عالم داستان اولور دی

اگر بلبله هم آهنگ اولیسیدی

(وله ايضا) چه بودی اردل آن یار مهربان بودی • که حال ما نه چنین بودی ارچنان بودی • محصول یات • نه اولیدی اگر اول بازگ کوکلی محبتی و شفقتی اولیدی زیر ازم حالز بویه اولیدی یعنی حالز بویه مشت اولیدی اگر مهربان اولیدی (کرم زمانه سرافراز داشتی و عزیز • سر بر عزم آن خاک آستان بودی • کرم میم • مناجات بهشتین سرافراز مقید در سرافراز داشتی تقدیرند سر بر عزت پیایه خاک آستان لایمیدر • محصول یات • اگر زمانه بی سرافراز و عزیز طوئیدی یعنی زمانه بی سرز و مکرم طوئیدی حاصلی بکاهرت و حرمت و بر ملک مرادی اولیدی • هم سر بر عزم یعنی عزیز و شریف سر برم چنانک ایشکی طیرانی اولوردی زیر اهرت و شرف آند در (عیان شدی که بها چیست خاک پایش را • اگر حیات کرم نایه جاودان بودی • محصول یات • آشکاره اولوردیکه ابائی طیر غشک بهاسی نه در بی خاک پایش فیتی معلوم او اولوردی اگر اگر بهالی حیات ابدی اولیدی خاک پایش بهاسی عزم عزیز او اولوردی اگر باقی وثابت اولیدی حاصلی خاک پایش بهاسی بوقدر زیر ایزاده عزیز در (بگفتی که چه ارزند نسیم طره دوست • کرم بهر سر روی هزار جان بودی • بگفتی حکایت حال ماضی که حرف رابط بقول قول ارزند فعل مضارع مقرر غایب در ارزند بنامه دیکه حاضر در نسیم طره دوست لایمیدر در کرم میم • نهاده چانه مقید در جام تقدیرند روی باحرف وحدت • محصول یات • بن سویدم که نه در دوستک طره سی فوقوسی یعنی بهاسی نسیم ایدرم اگر هر بر قلب اوچند بیک جام اولیدی یعنی بوی طره سی نیکه کرم بوی بیک چانه دگر (رات خوشدلی ماچم کشدی یارب • کرش نشان امان از بد زمان بودی) رات خوشدلی ماچم کشدی یارب • کرش نشان امان از بد زمان بودی

طرق اولان صحبتی بر کانتک عمری اولیدی که صحبت مؤثره و طبیعت سارقدر

وله ايضا

چه بودی اردل آن یار مهربان بودی • که حال ما نه چنین بودی ارچنان بودی •

نه اولیدی اگر اول بازگ کوکلی مهربان اولیدی بزم حالز بویه اولوردی اگر انجلیان اولیدی (مفردات) (چه) نه (بودی) اولیدی (ار) اگر (دل آن یار) اول بازگ کوکلی (مهربان) محبتا (بودی) اولیدی (حال ما) بزم حالز (نه چنین بودی) بویه اولوردی (ارچنان) اگر انجلیان (بودی) اولیدی (معنای اشارتی) نه اولیدی اول اصف و رحیم اولان محبوب حقیقی بزانف و احسانیه اولان تجلیسی دائم اولیدی اگر انجلیان اولیدی بزم حالز بویه بر نشان اولوردی

کرم زمانه سرافراز داشتی و عزیز • سر بر عزم آن خاک آستان بودی •

اگر زمانه بی عالی قدر و عزیز طوئیدی بزم سر بری اول آستانک خاکی اولوردی (مفردات) (کر) اگر (م) بی (زمانه) م (سرافراز) باشی بوجه بی عالی قدر (داشتی) طوئیدی (عزیز) م (سر بر) نخت (هزین) م (م) بزم (آن) اول (خاک) طیرانی (آستان) ایشک (بودی) اولیدی (معنای اشارتی) اگر اول صاحب زمان اولان محبوب بی تجلی دائم بیه عالی قدر و عزیز طوئیدی بزم عزم نفی در کاه حقد سده رافل و حقارت روز و شب لذت مناجاتی بواب بوزم خاک در کاهه و درک لک اولوردی

بگفتی که بها چیست خاک پایش را • اگر حیات کرم نایه جاودان بودی •

دیر ایدم که آنک خاک پایش بهاسی نه در کرم زیاد بهالو حیات جاودان اولیدی (مفردات) (بگفتی) دیر ایدم (بها) م (جست) نه در (خاک پایش را) آنک ابائی طو پراغنه (حیات) م (کرم نایه) آخر بهالو (جاودان) ابدی (بودی) اولیدی (معنای اشارتی) دیر ایدم که بودر کاه حقد و راه عشقه خاکه بیکان اولوب بوزل و حقارت انجند بولسان لذت • ایشک و تجلی • دایمیک بهاسی نه در اگر زیاد آخر بهالو حیات جاودان و دولت ابدی اولیدی اگر اباها اولوردی که آن و بر نشان جان و بره جان بها و برور

رات خوشدلی ماچم کشدی یارب • کرش نشان امان از بد زمان بودی •

بزم خوش دل لک بر ازم • محبت نه اکسور دی اگر اکازماک ضرورند امان نشانی اولیدی (مفردات) (رات) م (خوش دل) کوکل خوشانی (ما) بزم (جهم) نه اکسک (شدی) اولوردی (بارب) محبت (کر) (ش) اکا (نشان) م (امان) م (از) من (بد) کوکل (زمان) م (بودی) اولیدی (معنای اشارتی) (المصوم من عصمه الله) سر بجه جیب قدر الهی بدن عزم و عصمت اولیجی جمعیت خاطر ایه تجلی دائمی و فیض بلا واسطه دولت قطعا نقصان کلیوب بر خوش دل لک حاصل او اور که حوا دت دهر دن و زمانه خلقک ضرورند حضور و صفای قلبه

بگفتی که بها چیست خاک پایش را • اگر حیات کرم نایه جاودان بودی •

بگفتی که بها چیست خاک پایش را • اگر حیات کرم نایه جاودان بودی •

(زیر که کاش زون آغشی جو قطره اشک • کبر و دبد • ماحکم اوروان بودی) کاش شیشه و جلیله اقتدر کاشکی معاشقه که حرف نطیل روان جاری معاشقه در • محصول یات • کاشکی جانان برده دن طشره کلیدی یعنی جفاقتی قطره اشک کی یعنی قطرات اشک برده دبد • دن طشره • جفاقتی کی جانان طشره چقه کشدی سر ایندن تا کیم ابکی کوزم اوزره حکمی روان و جاری اولیدی یعنی طشره چقه و بزم اوزرمز حکمتی اجر ایلنه کاشکی (اگر نه دایره عشق راه بر بی • جو نقطه حافظ بیدل نه در میان بودی) اگر نه اذات نفی معناده بر بیستی مقید در نبر بیستی تقدیرند نه در میان نه اذات نفی بودی به مقید در نبودی تقدیرند • محصول یات • اگر عشق

وله ايضا

برشی مانع اوله من

اگر نه دایره عشق راه بر بیستی • جو نقطه حافظ مسکین دران میان بودی •

اگر عشق دایره سی بول باغلیدی نقطه کی مسکین حافظ اول اورناده اولوردی ایدی (مفردات) (نه) نفی (دایره عشق) م (راه) بول (بر بیستی) باغلیدی (جو) مثل (نقطه) م (حافظ مسکین) م (دران میان) اول اورناده (بودی) اولوردی ایدی (معنای اشارتی) (العشق ناری اقلوب بحرق ماسوی محبوب) سر بجه اگر عزم باریله آتش عشق الهی ماسوی الهی احراق ایدوب دایره عشق ماسوی بولار بی باغلیدی حافظ مسکین نقطه اسرار تو حیده بویه واصل اولوب دایره • معنده اولوردی بوجه کرم و عزم و عصمت خدادار

وله ايضا

تو مکر راب آبی بهوس نشینی • و نه هر فتنه که بینی • نه از خود بینی •

سن مکر هوسله راب کنانده اوتور میمن بوخده هر فتنه که کورسن جله سی کند کندن کورسن (مفردات) (تو) سن (راب آبی) برصو کناری اوزره (بهوس) محبت ایه (نشینی) اوتور میمن سن (ورنه) بوخده (هر فتنه) که م (بینی) کورسن (همه) جله (از خود) کند کندن (بینی) کورسن (معنای اشارتی) ای سالک مکر سن ظاهری شریعت ایه آراسته و باطنی الوار حقیقت ایه پیراسته بر عالم و عارف بالهت حضورند و صحبتند محبت ایه اوتور میمن سن آنکچون خود کاملفک سی بدناملفه چاکوب هر نه دراو فتنه که کورسن جله سی کند خود بنام کندن کورسن

بخندای که تویی بنده بکر بنده او • که برن چاکر دیرنه کی نکر بینی •

اول خدا حقیقونکه سن آنک • مقرر بنده سببیکه بواسی جا کراوزره بر کیمه بی اختیار اینیسن (مفردات) (با) قسبه (خدا) م (با) وحدتیه (تویی) سنسن (بنده) قول (بکر بنده) مختار (او) آنک (برن) بونک اوزره (چاکر) غلام (دیرنه) اسکی (کی) بر کیمه (نکر بینی) اختیار ایلنه سن (معنای اشارتی) ای عارف بالله اولان مرشد اول خدا حقیقونکه سن آنک مقبول در کاه بسن کرم و احسان ایلوب بوجه دن زیاد مسکین و محتاج بنده • قسبه اوزره اطف و احسانه و نظر متینند بر کیمه بی اختیار و تغدیم بینه سن

بعد ازین ماو کدایی که بسر منزل عشق • و هر و از انبوه چاره بجز مسکینی •

بوند فصره بکدائی ایه بیه بکه نشی سر منزلده سالک • مسکین لکدن غیری چاره بوقدر (مفردات) (بعد ازین) بوند فصره (ما) بزم (واو) مع معاشقه (کدائی) فقراتی (با) ظرفیه (سر منزل) قوناق باشی (عشق) م (رهروان را) بول کدیجیلر (نبود) اولر (چاره) م (با) لایله (جن) غیر (مسکین) م (با) مصدر به (معنای اشارتی) امر شده تسلیم و اقرار و راه عشقی اختیار

وله ايضا

وله ايضا

تا کید کزیده اسم مفعول اورند نشی معاشقه که حرف ربط قسم چاکر دیرنه سببیکه در باحرف نسبت و نوز و هادان تا کید نسبت کسی نکر نکر مقدم مفعول دیرنکزی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب اولوردی سن یعنی اختیار ایلنه سن • محصول یات • شول الله حیونکه سن آنک مختار و کزیده فولین که بواسی خدمت کارک اوزره کیمه اختیار ایلنه سن یعنی بیزک ایدوب غیر الثقات ایلنه سن زیرا که براننده قدیمی فولک اعتباری آرقی اولورد (بعد ازین ماو کدایی که بسر منزل عشق • و هر و از انبوه چاره بجز مسکینی) • محصول یات • بوند فصره بکدائی ایه بیه بکه نشی سر منزلده رهروان یعنی عاشقانه مسکینکزی غیری چاره بوقدر یعنی طریق مشقه کبر عشقه سببیکه مسکین و نصیرع ایان لازمدر تا که حاله رحم ایلنه

(سبل این اشک صبر دل حافظ برد * بلغ الطافه با مقلة عینی بینی) سبل این اشک روان اضافتی بیاید در صبر دل حافظ
 لامع دل و بلغ فعل ماضی مفرد مذکر غائب ابرشده دیکدر زنده بدر طاعت لفظ امر فروع فاعلی و مفعول محذوف حدو غایت
 و یونانی کی تدبیری بلغ الطافه الحزن والفاقة طاعت قدریت و وسعت مناسبت در با حرف تدا ماضی مقلة متادای مضاف انکیون
 منصوب در مقلة کوزک آخمله فارسیه در بر یعنی مجرعه مقلة دور عینی تقدیرا مجرور مضاف الیه در یا ضمیر متکلم بینی فعل امر مفرد
 مؤنث مخاطبه در بان بیندن یعنی ضرب بایستن بینی کی یاع بیع دن بتوتند بدن آریل دیکدر * محصول بیت * بواشک روان

سبل حافظک کوکلی صبرین ابلندی بینی
 کوکلده صبر قومدی طاعت و قدرت
 حده و غایت ابرشده ای کوزمک مقلسی
 بدن آریل یعنی بدنن مفارق اول تا کیم
 سبل اشک رواندن خلاص اولم زیر
 مادامکه سن موجود سن اشکدن خالی
 دکان بینی فلفلی بی طن ایدوب تحفیده
 ولفظ بین ففح باله فرانی ووصل نهاده
 کلور بونده معنای اول مراد در و مضاف در
 بای منکاهه مفعولیدر بلغ ففظک مصراع
 بود که طاعت ابرشده ای بنم کوزم یاغی
 فراقه طاعت و بدنن مجال مفارقت ایتمو
 اوادی دیکدر دین مصراع لفظندن
 و معناد بدن ربانی بول مقاری مفارقت
 ابلشدر و بلغ فعل ماضیدر نهایت بولدی
 معنایه دین نابالغ اسرار سوزن سوزن
 (تو بدن نازی و دلکنی ای شمع چکل)
 لایق بزکمه خواجه جلال الدینی (نازی
 با حرف مصدر دلکنی ده بوله در دلکش
 وصف ترکیبدر کشیدن کوکل چکچی
 یعنی کوکل ایچی معنایه شمع چکل لایق در
 شمعن مراد جلالدر و چکل جیم و کاف
 عجمه یک کسر لایق به سرحد نهاده
 ترکتدن شهرلندن بر شهرک اسیمدر که
 ارکشی و دبیشی آتی بوزل وقار کوزل
 وقار فاشنی و غایت کوزل اولورمش حتی
 شرای عجم مجو بلربی کوزلکله وصف
 اید کلشدر شوبله که ازالده کوزلکری
 مال اولشدر اصلده اول شهرک ایچده
 برکلیساک اسیمدر لایق بزکمه خواجه
 لایق در بزکمه صحت و که کاهدن مخفف
 ظرف مکان جلال الدینی یا ضمیر خطاب
 * محصول بیت * خواجه بر مجو به خطاب
 پیور که سن یونار کاکله و در برکله نی
 چکل کوزی خواجه جلال
 الدینک مجلسه لایقسن سابقا برغرله
 جلال الدین ذکر می هرور ابلشدر تکرار
 احتیاج بوقدر (وله ایضا) خوش کرد

کوز باشی (نکری) کوز سن (از) من (جب) صول (واست) صاع (کر)
 اگر (بدن) بو (منظر) قصر (بنش) چشم (نفسی) بر نفس (بنشینی) او توره سن
 (معنای اشارتی) خیارک جفاستدن و بارک و فاستدن و دنیا و آخرت آلامدن و ماسوی
 یوزندن چکدیکم درد و غم هجران بدن چکرک فانی شیشه ابله چکلش فان کی
 کوزم سن فانی باش اولوب روان اولدین کوزم سن (الظاهر عنوان البطن) سرچمه
 بر نفس او توب کوزم باشد نظر ایدر ایشک احوال در و مع آشتا اوورسن

سبل این اشک روان صبر دل حافظ برد * بلغ الطافه با مقلة عینی بینی
 بواشک روان سبلی حافظک کوکلی صبرین ابلندی طاعت و صبر نهایت بولدی
 ای بنم کوزمک مقله سی بدن ابرانی اول (مفردات) (سبل) م (این) بو (اشک
 روان) افجهی کوز باشی (صبر) م (دل) کوکل (حافظ) م (بدن) ابلندی (بلغ)
 نهایت بولدی (الطافه) قدرت (با مقلة عینی) ی بنم کوزم یکی (بنی) بدن
 فرقت ابله (مضی اشارتی) بو کوزدن بولانی سبل ککی روان اولان کوز باشی
 حافظک صبرین ایتوب احوال درون غز باسده ای بنم کوزم یکی صبر و طاعت
 نهایت بولدی غیری بدن ابرانی اولکه بومرینه عشقندن مقام عرفانه ترفی ایدلکه
 (من عرف الله کل لسانه و انقضت دعوته) دینلشدر

تو بدن نازی و خوشدل ای شمع چکل * لایق بزکمه خواجه جلال الدینی
 سن یوناز کاک و بو خوش دلک ابله ای شمع چکل خواجه جلال الدینک بزکمه
 لایقسن (مفردات) (تو) سن (بدن) بو (نازی) م (خوش دل) کوکل خوش
 دلایی (ای شمع) م (چکل) بر ملک استی (لایق) م (بزکمه) مجلس بری
 (خواجه جلال الدین) روی قدس سره (معنای اشارتی) ای مظهر انوار ذات
 جلال الله اولان حافظ سن یونازک طایفه نازک ابله و یو بنایع حکمت اولان قلبک
 صفوت و خوشایله عارف بالله اولان خواجه جلال الدین رومینک مجلس و صحبت
 جانفزا سنه لایقسن

خوش کرد باوری فلک روز داوری * ناشکر چون کنی وجه شکرانه آوری
 فلک جنک کوننده سکا خوش یاردم ابلدی عجب نیجه شکر ایدرسن و شکرانه
 نه کنورسن (مفردات) (خوش) م (کرد) اباری (باوری) یاردم (فلک) م (ت)
 سکا (روز) کون (داوری) جنک (تا) عجب (شکر) م (چون) تنه (کنی)
 ایلرسن (جه) نه (شکرانه) م (آوری) کنورسن (معنای اشارتی) ای پادشاه
 حقیقت اولان عارف بالله خالق الافلاک اولان حق سبحانه و تعالی مدو مبین اولان
 شیطاننه واعدی عدو اولان نفس اماره بالسه ابله جنک و مجاهده کوننده سکا
 خوش یاردم ابلدی عجب بوفتمک شکرنی نیجه ادا ایدرسن و شکرانه نه کنورسنکه
 نازور ایشک نان و رول جان پرور ایشک جان پرور

در کوی عشق شوکت شاهی نچرخند * اقرار بندی کن و دعوی چاکری
 عشق محله سنده پادشاهق شوکتی صانون المزل بشده لکی اقرار ایله چاکرک
 دعوا سن ابله (مفردات) (در) ق (کوی) محله (عشق) م (شوکت) عظمت
 (شاهی) م (نچرخنده) صانون المزل (افرار) م (بندی) قولق (کن) ایله
 (دعوی) م (چاکری) غلامق (معنای اشارتی) عشق الهی بولنده پادشاهق
 شوکت و سلطنتی بر بوله المزل و اعتبار ایززل ای پادشاه صوری اگر حضرت الله
 عاشق ایشک عبادت و طاعت بولنده نفسی خور و حقیر ایدوب بشده لکی اقرار ایله
 و دائم حقه و خاصان حقه چاکرک و غلامق دعوا سن ابله

آنکس که او فتاد و خدایش گرفت دست * کررتو باد تا غم اذ دکان خوری
 اول کیمه که دوشدی و خدا آنک الی طودی دی سنک اوزر که اولسون نادوشلرک
 غنی یه سن (مفردات) (آنکس) ول کیمه (افتاد) دوشدی (خدا) م (ش)
 آنک (گرفت) طودی (دست) ل (کو) دی (برتو) سنک اوزر که (باد)
 اولسون (غم) م (افتادگان) دوشلر (خوری) یه سن (معنای اشارتی) (باین)
 آمم مرشت فانه بدنی قال یارب کیف اعودک وانت رب الدملین قال اما علمت ان
 عیدی فلانا مرض فانه اماعلک اوعده لوجده عتده (حديث قدسی)
 سرچمه اول کیمه که حضرت الله عشق و عین بونده خور و حقه ذلیل دوشدی
 خدای امالی آنک الی طودی ای عاشق صادق سنخی صفا الله ایله متصف او اوب
 دوشلرک غنی یه سن و دوشلرک مدین و ناصر اوله سن

سنی بزدکانی * عیش ازدم در آی * نایکم ازدم غم دنی بدری
 ای صافی عیش بشارینه قیومدن ایچ و کل نایر نفس فلیدن دنیا غنی ازلله اید سن
 (مفردات) (سنی) م (بزدکانی) بشارینه (عیش) سرور (ازدم) قیومدن
 (در آی) ایچ و کل (نا) حتی (یکدم) بر نفس (ازدم) قیومدن (غنی) م (بدر)
 طشره (ری) ایلده سن (معنای اشارتی) ای صافی شراب عشق الهی پیرم ماسوی
 الله بدن نچر دایله عیش معنوی ابدی اولان نیلایات انوار جلال الله بشزیه درون
 صدره اشعرا و اختلاج ره قیومدن ایچ و کل ناکه بدن دنیا عزی و مالی و جاهی
 غنی ازلله ایلده سن

در شهره جامه بزی خطر بیست * آن به کزین کر یوم سبکبار بکذری
 منصب و اولواق شاهراهنده خضر جو قدر اول بک که بولاکسن سبکبار کید سن
 (مفردات) (در) ق (شهره) اولونول (جامه) منصب (بزی) اولواق (خطر)
 م (بیست) جسو قدر (آن) اول (به) بک (ازین) بولدن (کر یوم) بیست
 (سبکبار) بوی بینی (بکذری) کیمه سن (مضی اشارتی) (لال حیه و الجاهل اضر منها)
 خبری سرچمه بودنی منصبک و اولو افتک خطری و مهاسکی جو قدر سنک آخرته
 اول کیمه که (هلاک لک قانون و نجی المحققون) خبری سرچمه بو طیراق یعنی دنیا بایکندن

(در کوی عشق شوکت شاهی نچرخند * اقرار بندی کن و دعوی چاکری)
 اقرار بندی کن و دعوی چاکری
 کوی عشق بیایه شوکت شاهی ده
 بوله در اقرار بندی مصدرک مفعولنه
 اضافتی در دعوی چاکری بوله در
 * محصول بیت * عشق و محبت کوینده
 شنه منسوب شوکت و عظمتی صانون
 المزل یعنی الله کیم بازمه و مدر بس خدایه
 بشده لک اقرار بندی و چاکرک دعوا سن
 ایله یعنی هبوط و چاکرک دعوا سن
 ایدوب کیم بانی ترک ایله (آن کس که او فتاد
 و خدایش گرفت دست * کررتو باد تا غم
 اذ دکان خوری) * کررتو باد تا غم
 مخاطبدر خطاب عام طریقه برتو باد سنک
 اوزر که واجب و نزم اولسون دیکدر
 * محصول بیت * اول کیمه که دوشدی
 یعنی تواضع ایلدی و خدا این طودی
 یعنی تواضع ایلد بکیون خدایور و معنی
 اولدی سن اول کیمه که سوبله سنک
 اوزر که لازمدر که اذ دکان غن یه سن
 یعنی بونک شکرانه سپهرن اذ دکان غن
 یوب الله مرحت ابایه سن (ساقی
 بزدکانی * عیش ازدم در آی * نایکم
 ازدم غم دنیا بدری) * محصول بیت *
 ای صافی عیش و صفا مزدکانه حیله فایدن
 ایچری کیمه یعنی بکاش و عشرتد شائق
 و بر ناکیم بر صفت کوکلدن دنیا غنی
 چینه اران (در شهره جامه و بزی خطر
 بیست * آن به کزین کر یوم سبکبار
 بکذری) شهره اولو بول جهاد اضافت
 بیایه در بیست با حرف اصیلدر کر یوم
 کاف جمعیف فقهی و کیمه بوله بایکدن درل
 یعنی طایع بلکه حاصلی طاعت صرته
 سبکبار و صف ترکیبدر بینی بولگی
 معنایه * محصول بیت * منصب و اولواق
 شاهراهنده خوف و خطر جر قدر یعنی
 پادشاهق و بکاک منصبینه بزم جان
 جو قدر بس اول کیمه که بولاکسن سبکبار
 کیمه سن یعنی منصب و جاه و مال سودا سن کیمه حاصلی تعلقات دنیوی یعنی قطع ابایه سن که آخرتد سوال و عذابدن خلاص اوله سن

(جوبها بسته ام از دیده بدامن که مکر * در گزافم بنشانند سهی بالایی) جوی ابرماقی و عادات جع از دیده تقدیری از اناشت دیده در بدامن تقدیری نابدامن در که حرف تعلیل مکر عادات نمیی در گزافم یانده دیگر در بنشند تا کید نشانند فعل مضارع جع فاعل در دیگر و سهی طوعری دیگر مستقیم مناسبت بالابونده بوی مناسبت در و با حرف وحدت و سهی بالا وصف ترکیب در طوعری فاعلی معانسته * محسول بیت * کوزم باشند انکه دک ابرمانتر بخشیم اوله که یانده طوعری فاعلی و سهی و بلی و جانان دیگر (یعنی یانده)

چند من جنود الله) در اول غبار اندك صبحی بر كانیه زائل او اچیدر

محدث دهمه چابلق باغشتم که مکر بنم کشاوره دیکه در سر و قاضی (مفردات)
(پها) ابرو قمر (بنه نام) باغشتم (از بدنه) کوزیدن (بدان) انگیک (مکر)
(کنارم) قوجاغه (بنشاند) یک ل (سهی بالایی) بر سر و قاضی (معنای
(فی) باعث رحت و میراث پذیراوان بکاشد بدایله کره ایلبوب کوزیدن حدسرت ایله
لر افتد مکه مکر بر صاحب کرم حاله مرحت ایلوب ر ضنه قلیبن غبار ماسوایی
ایلوب سر و کچی تجلی د شتید و مشاهده نوار اله بد بی ثابت قدم اینه کیچون
و نظر عنایت و حیات ابدی شخص المدحی رحمت پیوره ل

بہ یکس کتر کہ دوستک بوز نسز بنم چشہک ہر گوشہ سی کوکل غمدن
اولش (مفر دانت) (کنتی) کمی (بادہ) شراب (پاور) کتر (مرا)
بی (خ دوست) دوستک بوز نسز (آشتہ) اولش (ہر گوشہ) م (چشم)
(از) من (غم) م (دل) کوکل (دربابی) بر بحر (مشی اشاری) ای مرشد
ن خبر مدد اللہ ایچون بڑہ صفت شغفت خلق الماکزلہ شراب عشق الہیدن
مردافکی شراب کتر کہ محبوب حقیقتک انوار جلالی مناہدہ سبز
بنم چشہک ہر گوشہ سی کوکل غمدن و دریاو اولش

فروش محبوبك الله، توبه ايلتم كه ؛ بزم آراك جالسه ز غمى شراب ايجيم
بدات) (كرده ام) ايلتم (توبه) م (با) لالابند (دمت) ال (صفى)
دوب (بانه فروش) شراب صافيجى (ذكر) غمىرى (مى) شراب (غمزه)
م (بى) نفى (رخ) يكافى (بزم آرا) مجلس زينكدرجى (با) وحدتیه (معنای
نفى) اول بر توفى و عتابيله شراب عشق بنش واحسان ايديجى محبوب
نك بقدرتته عالم اننده شوله همدويجان بنشم كه قوس عاشقيني نوار جاليله
ايچى محبوبك جالندن غمىرى به عشق و محبت ايلتم ثبت الله بالتقول الثابت بجه
- عليه صلى الله تعالى عليه وسلم -

مک سرنی مکر شمع - سولیه بوخسه پروانه - سوزه اصلا طقت طوتن (مفردات)
(م (این) بو (نکند) م (مکر شمع) م (بر) ابوقارو (آرد) کنوره (برنان)
(ورنه) بوخسه (پروانه) م (ندارد) طوتن (بسخن) - سوزه (پروا) طقت
حد نیه (معنای اشارتی) بو احوال عشق و نکند توجیدک سرنی
عشقه یاتش مظهر افوار ذت الهی اولان عارف بالله باذن خدا سولیه

در آرد زبان * ورنه پروانه ندارد بسخن پروانی (نکته دن مراد ننگه عشره بسخن با حرف صله پروانده میل و رغبت معانسه در
و با حرف تنکیر * محصول بیت * بو عشق ننگه شک سر بینی مکر شمع دبلند کتوره بینی مکر شمع اطهار ایدوب سوبله بوخه
پروانه نك - سوزه میل و رغبتی بو قدر یعنی پروانه کاتم سر ننگه عشره که آغزین خیر اکثر مصراع نائیک معانی بوخه پروانه
سوزه بر طاعت طوعن دین ادای مضامین عجب بی طاقت ایش و منه سوزه زبان فتح زایل فصیح در دین فصیح سوبله ش
افصح در دیک کک ایدی

(مخفی غیر مکویامن معشوقہ پرست * کزوی وجام میمنہ است بکس پروائی) * محصول بیت * خطاب عام طریقہ پروردگار تانہ ن
غیر بیک سوزنی بن معشوقہ پرستہ سوئے زیرا جانکدن وجام میدان غیری کسہ ایلہ تقدیم بودہ یعنی جانالہ
جام میدد میل ورغتم اندن غمہ دکدر

یونہدہ آنس عشق اطرافتی جولان بدن عاشق مجذوبک اسرار تو حید سوزنہ
اصلا طاقت یوقدر

بن مشوقه پرست غمیری سوزن سوزله ذرا اندن و جنم میدن بگا کیمه ایله برمیسل
 یوقدر (مفردات) (مخفی) سوز (غمیری) م (مکرو) سوزله (من) بی (مشوقه)
 پرست (محبوبه طایفه) (که) ذرا (انوی) اندن (وجامی) شراب قدر حندن
 (م) بگا (نیست) بوق (بکس) کیمه ایله (پروا) میل و قارمق (یا) وحده تبه
 (معانی اشارتی) (لا ایمان لمن لا یحبها) ذلت مرآت یوریلان حدیث شریفی
 سرنجده (و حب الی) یعنی (بدم) کلامی سرنجده یو محبوب حقیقت ذات پیونده
 محبت پرستش ایند عاشق ایچارمه محبوبک ذات تله سندن غمیری برکلام سوزله
 ذرا اندن و اتق عشق و محبتندن غمیری ماسمالدن (صم) کم عی فهم لایه اون
 مرتبه نده اویوب برکیمه ییل و بیالاتم یوقدر یوقدره مشرقندن ذات محبوب
 مراد در ثانی مراد داکدر

ز کسی اگر سنک چمنٹ شیوہ سنن لاف اور دیسہ ایجنسہ اہل نظر اوٹلو براعی نٹ
سوزنہ مقید اولوب بھضور اولنز (مفردات) (زکس) م (ر) اکبر (لافزد)
لاف اور دیسہ (از) م (شیوہ) جاور، (چشم) کوز (نو) سن (مرج) ایجنسہ
(توند) کترز (اہل نظر) م (از) م (پی) ارقہ (ناپنا) اعی (یا) وحدتہ
(مہایاشاتی) عاشق مجذوب اگر عینک غلبہ میلہ سنک نظر حینت بخشہ کلک شیوہ
و تاثیر سنن لاف اور دیسہ سن آئی عفو بلہ زہرا اہل نظر اوٹلو برای، دیہ آئنا اولوب
مقابلہ العقل اولان مجذوبینک سوزنہ مقید اولوب مؤاخذہ ابتزل

بو وزن کانه خوش کا۔ بکد معبر و فنی۔ سوادى بر مچخانه فبوسى آوزره دف ونبله بر ترسا
(مفر دانه) (ابن) بو (حدث) سوز (م) بکا (ج) نه (خوش) م (آمد)
کا۔ ی (مهر) م (که) وقت (میگفت) دیدی (ار) علی (در) قب (میگفت)
مچخانه (یا) لسلایه (دف) م (ترسا) نصار (ممنای اش: قی) لکن نصح
و نید بو شدن بو سوز بکا زاده خوش کا۔ ی که فیض و فتنه بر بر آکافت آسانه سنده
بر قلندر صاحب نمجود آشکار دیدی سوادى بکی بود

اگر مستثنای اولیه که حافظه وارد آید، اگر بگویند بیچون و بفرده اولیه (مفردات) (کر) اگر (مسلان) م (یا) مصدریه (ازانست) اندکدر (حافظ) م (دارد) طوار (آه اگر) م (از بی امروز) بگویند بیچون (بود) اولیه (فردانی) بر بارین (مقتضای اشارتی) ای حافظ اگر مستثنای بیچون بی نفس ایله و تعلق ماسوا ایله مفید-

منہا منہ قیامت کو پار عمل

(وہ انصاف) دیدم خواب دوش کہ ماہی برآمدی * کہ عکس روی او شب ہجران سرآمدی) بخواب مضای اولحق اولاد و مضای اولقد، جائز ماہی باحرف وحدت برآمدی حکایت حال ماضی طوغری یعنی طلوع ابدردی دیکدر کہ کہ حرف رابط صفت عکس روی او لامیدل در شب ہجران پایہ سر آمدی حکایت حال ماضی دوکنور دی یعنی منتهی او اوردی * محصول بیت * دون کیچہ دوشمد، کوردمکہ برماطواع ابدردی انجلین ماہ بوزی عکسندن ہجران کیچہ سی دوکنوردی یعنی نہایت بواب آخر اولوردی مجموع بیتک مضای دون کیچہ دوشمد، کوردم برآبی طوغری کہ آنک بوزی عکسندن فراق کیچہ سی باشد کلدی دین خلی خواب ادا ایش (تعبیر خجست بار سفر

(آن کو تراشکنندی کرد رخنون = ای کاشکی که باش بسنکی و آمدی) متکدر وصف ترکیبدرطاش پور کلی دیکدر
و با حرف مصدر رخنون و زهنا قولوا غوزه دیر ای حرف ندامتدی چنان باش شین ضمیر رخنون اولان کیمده راجعدر بسنکی
با حرف صله ویر پاک معنائی تا کیدایدر

وقت زیادہ لطیف اور دلی تاکہ اکا اولیٰ نسبت صحبت محبوب ازل فی ذکر الہ نشرح
بزم جانبہ رہبر لکے حب اولیدی

(کی باقی رقیب تو چندین مجال ظلم * مظلومی ارشی بدر داور آمدی) مظلومی با حرف و حدیث آرا کردن محقق در شی با حرف و حدیث داور حاکم در زمانه با شایسته * محصول بیت * سنگ رقیب ظلم بوقدر قدرت و مجال قیمن بولوردی بر مظلوم بر کجیه اگر حاکم قیوسته کلوب تظلم اباسه یعنی فریاد و فتنه دکاوردی و حاکم قیوسته کلبه کجیه ظلم اباسه مری (خامان ره) گرفته چه دانستند ذوق عشق * دریادل بجوی و دلیری سرآمدی (دل دلیری و سرآمدی باری وحدت ابجی و دلیری بهادر) سرآمد ماهر و کامل در * محصول بیت * عشق طریقه کتمش خامر یعنی عاشق اولمش و عاشقانی اتمش خامر ذوق عشق

۵۸۳

نه بیلور پس بر دریادل و بر بهادر و بر ماهر و کامل عاشق ابسته صاحب عشق ایلم که در کدر (ور دیگر) بشیوه حافظ زدی رقم * مقبول طبع شاه هنر پرور آمدی) جو بیت کی یانقی پشند فکرمه یازلق کرک ابیدی اما شاعر حله تابع اولوب جو تریدیه رعایت ابلیک لیکن صکره پشیمان اولوب و و اگر دن محقق در دیگر با حرف و حدیث بشیوه با حرف مصاحبت بشیوه صفت حافظه اضافت لامیه در زدی حکایت حال عاشقی اورایدی دیکدر در رقم مقبول صریحی و بشیوه غیر صریح بیدر مصراع ثانی جواب شرط و اقدار مقبول طبع شاه هنر پرور لایه و پشیمان در هنر پرور وصف ترکیب در هنر پشیمانی مناسبه یعنی اهل هنر دیکدر * محصول بیت * و اگر رغبری کجیه حافظ طرز و طریقه رقم اورایدی یعنی نظم شعر اید و ب یازادی حاصلی اگر حافظ کی رغبری کجیه بوبله آبدار روح افزا شعر مالک اولیدی اهل هنر شاهک طبع مقبول کاوردی حافظ شمری مقبول کلبه کی باد شاهی مقادیر نالی یاور دیکله تعریف ابدر (وله ابضا) روزگار بیت که مارانکران مبداری * بند کارانه بوضع دگران مبداری (روزگار بیت با حرف وحدت که حرف پشان ماراندار بنک مقبول اول و نگران مقبول ثانیه نگران صفت مشبهه در منتظر مناسبه بند کارا مبدار بنک مقبول صریحی نه ادات فنی مناسبه مبداری به مقید در تقدی نمی داری در ضمره رت وزن و قافیه ابجیون های رحیمه مفصل یازدی * محصول بیت * جانانه خطاب ابوب پرور که بر زماندر که بزی منتظر طوئارسن قولر و کی غصبر بار وضع و ترتیب طوئارسن یعنی عشاق پدلره اغیاره اید بکک التفات

کی باقی رقیب تو چندین مجال ظلم * مظلومی ارشی بدر داور آمدی

سنگ رقیب بوقدر ظلم جان بولوردی بر مظلوم بر کجیه اگر حاکم قیوسته کلبه (مفردات) (کی) (جنان) (یانی) بولوردی (رقیب) (م) (تو) (من) (چندین) بوقدر (مجال ظلم) (یا) (وحدیه) (ار) (اگر) (شی) بر کجیه (بدر داور) حاکم قیوسته (آسی) کلبه (مندی اشارتی) ای کوکل وای - ملک عهد ازله مجانا سکا بوقدر احسان ایدن حضرت الاهدن امیدی کسمه و رقیب اولان اعدال دن خوف ابته همان درگاه حقن بر آن جدا اوله سنگ رقیب اولان نفس و شیطان بوقدر ظلم جان مجال بولوردی بر مظلوم بر کجیه صدق و اخلاصه اول حاکم مطلق قیوسته نضرع و نیاز ابله کلبه

خامان ره زفته چه دانستد قدر عشق * دریادل بجوی و دلیری سرآمدی

طریق عشقه سلوک اینین خامر عشق قدرتی نه بیلور و دریادل و راهی باشد شمشیر بهمان ایستد (مفردات) (خامان) (زفته) (بول) (کتمش) (چند دانست) نه بیلور (قدر عشق) (م) (دریادل) (ردگر) (کلو) (بجوی) (ایستد) (دلیری) بر بهمان (سرآمدی) (شاه کلش) (مندی اشارتی) طریق عشقه سلوک باقیوب نضرع و نیاز ابله لذت مشاجات طمیان خامر من لایق ایدر (سر نیجه عشق قدرتی بیان) (نمساو تو علی لبر و اتقوی) سر نیجه سسن بر لاله تحمل اید بچی دریادل و راه عشقه اعال شاه لاله و آتش فقره صبر ابله ساو کنی شاه جیقار مش بر بهمان اله کنور

ور دیگر بشیوه حافظ زدی رقم * مقبول طبع شاه هنر پرور آمدی

و اگر رغبر شاعر حافظ بشیوه سله رقم اوریدی هنر پرور بادشاهک طبعه مقبول کاوردی (مفردات) (ور) (اگر) (دگری) (رغبر) (یا) (احلاصه) (شیوه) (جلو) (حافظ) (زدی) اوریدی (رقم) (م) (مقبول طبع شاه) (م) (هنر پرور) معرفت سلیمی (آمدی) (کاوردی) (مندی اشارتی) (لجه) (تورث) (مشاهده) (سر نیجه حافظ کسبی و مجاهده سی آثاری واردات الهیه ابله ظه و ربابین نظم حکمت آمیزی کی رغبری شاعر رقم اوریدی اول دخی حافظ شمری کی شاه حقیقت درگاه مقبول اولوردی

وله ابضا

روزگار بیت که مارانکران مبداری * بند کارانه بوضع دگران مبداری

بر زماندر که بزی منتظر طوئارسن بنده رک غمزه اسلوبه طوئارسن (مفردات) (روزگار بیت) (بر زماندر) (مارا) (زی) (نکران) (باجی) (مبداری) (طوئارسن) (بند کارا) (قولر) (نه) (نقی) (بوضع دگران) (غیر لک اسلوبه) (مبداری) (طوئارسن) (مندی اشارتی) (ای) (واهب) (الطیاب) (ای) (رحیم) (وجود) (دانا) (نیجه) (زماندر) (زی) (لطیفه) (منه) (ایوب) (جالت) (انوارتی) (مشاهده) (منتظر طوئارسن) (زی) (توحید) (ذکر) (مظهر) (ایتمش) (ایکن) (نه) (عجب) (زی) (فهر) (اسلوبه) (طوئارسن)

کوشه چشم رضایی بنت یازند * این چنین عزت صاحب نظران مبداری

سنگ

و اعتباری ایلرسن خواجه جانانسه نهر یعنی طریقه پرور که مفاد بر تلمی بملیک کردن اغیار ی بار اوزره ترجیح ایدرسن (کوشه چشم رضایی بنت یازند * این چنین عزت صاحب نظران مبداری) کوشه چشم رضایی و پشیمان در با حرف تنکیر بنت با حرف صله مصراع ثانی معنای استغنی می منتظر * محصول بیت * سنگ رقیب چشمی کوشه سی بکا آجلدی یعنی بکار صا کوزیه با ک صاحب نظر عاشقک مرتبی بوبله می طوئارسن یعنی اهل نظر عاشقک بوبله می التفات ایدرسن رضایی یانقی حرف نسبت طوئوب معنای مصراعی سنگ رضاییه بنسب کوزک کوشه سی بکا آجلدی دین بنک مناسبه عین صلاه بنعمش

(نه کل از داغ غمت رسته ببلبل در باغ * همه راجا مدد از نفره زتن مبداری) در باغ کله و بلبله مقید در جامه در وصف ترکیب در دیدن و القو تون ادات مبالغه در جامه بر تفتان یعنی لباسی پاره یعنی نمره زن ده وصف ترکیب در القو تون ادات مبالغه در نمره اورغان مناسبه * محصول بیت * لف و نشر مرتب طریقه پیور رستک غمک داغدن باغده نه کل خلاص بولدی و نه بلبل بلکه چه بی جامه دران و نمره زنان طوئارسن

۵۸۳

سنگ بکار و حشاک چشم کوشه سی آجلدی صاحب نظر ره عزتی بوبله طوئارسن (مفردات) (کوشه) (م) (چشم) (م) (رضا) (م) (یا) (وحدیه) (بمن) (بکا) (ت) (سنگ) (باز) (اچق) (نشد) (اولدر) (این چنین) بوبله (عزت صاحب نظران) (م) (مبداری) طوئارسن (مندی اشارتی) ای محبوب سر نیجه عشق ازله نصیبی کر چدرود و بلادر هر دوا و بلا که و فضا که راضیم لکن سنگ بشدن راضی اولدیه که بنده بر اثر ظاهر اولدی نظری دایم حنده اولان صاحب نظر ره عزتی بوبله طوئارسن کرم و عنایت پیور و بزی شوق افاکله و اتوار جاکله منلی پیور سن

نه کل از داغ غمت رسته ببلبل در باغ * همه راجا مدد از نفره زنان مبداری

سنگ داغ غمتن باغده نه کل ببلبل قورنلدی چه بی جامه بر نیجه نمره اوریدی طوئارسن (مفردات) (نه) (نی) (کل) (م) (از) (من) (داغ غمت) (ت) (سنگ) (رست) قورنلدی (نه) (نی) (بلبل) (م) (در) (فی) (باغ) (م) (همه را) (چه بی) (جامه دران) (لباس) ریجی (نمره زور) (نمره اوریدی) (مبداری) طوئارسن (مندی اشارتی) بویاغ عالمده نه عارف باغده و نه عاشق الی الله چه بی سنگ داغ آتش عشق غمتن و بمن و در دواملندن قورنلش بوقدر که هر بری برسان اوزره و هر بری مرتبه نیجه بدر لو خوف الله اوزر بنددر بین خورف و ار جالره زق می محبوب سن چه بی خورفدن با اشتیاقندن جامه سن ریجی و درگاه کله فریاد و فغان اید بچی طوئارسن

سعد آن به که نبوشی جو تو از بهر نکار * دست در خون دل پر هزان مبداری

اولیک که ساعدی اورتید سن چونکه سن حسادن اوزری بهر زک کوکلی قائنه ان طوئارسن (مفردات) (سعد) (چاک) (آن) (اول) (به) (یک) (نیرشی) (اورتید سن) (چو) (چونکه) (نو) (سن) (از) (من) (بهر نکار) (حسادن اوزری) (دست) (از) (در) (فی) (خون دل) (کوکلی) (قائی) (ر) (طلو) (هزان) (معرفه) (مبداری) طوئارسن (مندی اشارتی) (قاب المؤمن بین اصبعین من اصابع الراحان) (الخ) (حدیثی) (سر نیجه چونکه) (کر) (مکله) ای محبوب عاشقین و عارفینک متصف بصفات الله اولدیری ابجیون خوف و شوق فکله برخون اولمش قبلرینی دست قدر تکه جانب هر تکه تغلیب ایدرسن (یاقاب القابوب ثبت قلبی علی دینک) حدیث شمرینی سر نیجه قلمبری کمر مکله دینک اوزره ثابت ایلمه سن

پدر نیجه آخر تو بی ای دل زچ رو * طمع مهر و وفازین بمران مبداری

آخر سن نیجه بابا سسن ای کوکل نه سیدن بو بمران مهر و وفایمیدی طوئارسن (مفردات) (پدر) (بابا) (نیجه) (م) (آخر) (م) (توی) (سسن) (ای دل) (ای کوکل) (زچ رو) نه بوزدن (طمع) (م) (مهر) (بیمت) (وفاز) (م) (زین بمران) (بواغداردن) (مبداری) طوئارسن (مندی اشارتی) ای کوکل جوق جوق نیجه ایدلک و بیلدک که سکا حضرت الاهدن غم بر بدن قائمه بوقو (کل من علیها فان) درنه بوزدن و نه میدن بوبی بقا

یعنی سنگ داغ غمتن کل جامه سن بایره و بابل فریاد و فغان ایدر حاصلی قوسنی آشفته و شیدا ایلش سن مصراع ثانیه تقسیم آحاد الالاتحاد قاعده سی وازدر دین تقسیمه لف و نشری فرقی ایلز ایش و تقسیمی اتقاسم محالده استعمال اید بکی چهلنه دلالت ایدر (سعاد آن به که نبوشی تو چو از بهر نکار * دست در خون دل پر هزان مبداری) سعادال بلکه دیر نکار بونک کی برده ال و آتانی بویه دقلری فتنه به دیور حنا و کسم وغیر سی کی نته کیم شواجه همان پیور بیت * آید نکار من بچمن دره کار دست * شست از نکار سرور دست نکار دست * خون دل پر هزان لایدلدر * محصول بیت * ساعدی اولیکدر که اوزره سن زراسن رنگدن اوتوری الکی بر هنر قائنده طوئارسن یعنی الکی رنگه ک ابجیون حنا و کسم برینه بر هنر قائنده باتویر سن حاصلی حنا و کسم الکی عاشقک بوی قایله به یارسن ایدی بو حاکمی کجیه بکله ابجیون ساعدی پوشیده طوئوبی بکدر سکا فانی دیمه ل بهو شیده یاربشند تون بازوب مجموع بیک مناسبه بیکی اولیکدر که اور نیجه سن سنگه نقش و رنگ ابجیون الی جوق هنر اولک کوکلی قائنه طوئارسن دین و اولیک که ساعدی اور نیجه سن چونکه سن حسادن اوتوری بر هنر زک کوکلی قائنه ال طوئارسن دین معنای بنده عجب رنگ و بر مشاعر عقالله عانه (پدر نیجه آخر تو بی ای دل زچ رو * طمع مهر و وفازین بمران مبداری) * طمع مهر و وفازین بمران مبداری) عرب به نهاده مبالغه قصد ایدله ابله و الله قصد بر ایدوب باو الفلان و ام الفلان دیور مثلاً ابوالفساد و ام الحیثات کی بس بوده پدر نیجه نیجه بابا سسن بکدر و الله طریقه یعنی مجرب روزگار آخر ادات ناکید در بوی بای خطابه سن سن دیمکدر طمع مهر و صدک مشوکه اضافت بمراندن مراد دلیر اندر * محصول بیت * ای کوکل نیجه به بابا سسن بس نه وجهه سن و نه چهندن بو بمراندن مهر و وفایمیدی طوئارسن یعنی سن مجرب عالم ایکن نه بچمن بوبی وفادارلردن وفادارلق ایدینی طوئارسن

(کیسه سیم و زردت پاک با این پرداخت * زن طعمه ها که توان سیران میداری) کیسه سیم لامیه پرداخت بونده پرداخت معانه در زیر افعیل مضارعه مغار اندر خالی فلکی یعنی پوشانلق معانه سیران نقدیری دایران سیراندر * محصول بیت * کیسه سیم وزری پاک پوشانلق کرکس بو طعمه لردن که سن سیر دایر لردن طوطا رسن یعنی سیر دایر و صالی چون بچه و التوکی او با شامق کرکسن حاصلی دایر لردن و صال طمع ایدرسن ماه لکک بوالر نه بدل الیک

اولان مواليد كون وفاددن مهر و قاطمين طوتار من طوتنه ويوش ره اميد ايتمه
همان قابلي ما-وي اللهدن مالک الله

بیم وزر کبسه سنی بمسلم خالی بابت کرک بو امید اردن که سن مجب و بوردن طوئار سن
(فردات) (کبسه) م (سیم) کومش (زر) النون (پاک) تمام (بیابد) کرک (پرداخت)
دوزمک (زن طمها) بو طم بوردن (نو) سن (از سیم بران) کومش سینه اولردن (بیداری)
طوئار سن (معنای اشارتی) خانه تجملی اولان قلبی سیم وزردن و مال وجاهدن تمام
خالی بابت کرک بو امید اردن که سن مجب و بوردن طوئار سن

دل و دین کندی لکن طوغری سونلکه قادردکام که بن کوکلی بانیشی سن آت اوزره
طوتارسن (مفردات) (دل) کوکل (دین) م (رفت) کندی (ولی) نکر (راست)
طوغری (نبارم) قادردکام (گفت) سونلکه (من) بن (سوخته) بانیش (دل را)
کوکلی (تو) سن (بر آن) آت اوزره (پیداری) طوتارسن (ممنای اشراقی) بعد الله
کوکام و دینم جانب حقه کندی لکن ریاسمه خوفندن طوغری سونلکه قادردکم که
سن بن کوکلی بانیشی اول ربانک اوزره طوتارسن

کرچه و نذک و خراباق جله سی بزم کنا همزدر بر عاشق دید که بندہ فی من آک اوزره
طونارسن (مفردات) (کرچه) م (رندی) لایانیک (خراب) م (کنده) م (اما) بزم
(است) در (ممه) جله (عاشق) م (با) و حدیثہ (گفت) دیدی (نو) م (بندہ)
اول (بران) آک اوزره (میداری) طونارسن (مثنی اشراقی) کرچه عاشق مشوقت
و کنده (کلیت بیندی الفسال) هر امر بنه نسلم اولوب اعتراضی ترکانیک لازمدر
ایالی ک و خراباتیات الہ فی یوہالی بزم کنا همزدر و عارف شو یغو دکر باغہ جہ
اریدہ یاغہہ دیمہ سیلہ اعتراض ایدوب نیجہ سنہ مرتبہ سنن ابرو کیدہ مہی عاقبت
سندہ فی سن اول اعتراض اوزره موآخذہ ایدر سن دیوودخی بر قضایہ
افتر آچر مدی

کیم که بامه لقمش خرقه ایچنده حضور ذوقی طلب ایدرسن بخیرلردن عجب
سر امیدن طوتارسن (مفردات) (ای که) ای کیمده (در) فی (دلق) خرقه
مر قمع (بامه لقمش (طلبی) طلب ایدرسن (ذوق حضور) م (چشم) امید
م (یا) وحدتیه (عجب) م (از) من (بخیران) خبر سوز (میداری)
وتارسن (منهای اشارتی) ای زاهد ظاهر پرست بریاده لی ریباخر قسی ایچنده من
حال الهک حضور و مناجاتی ذوقی طلب ایدرسن و اسرار معرفه الهی بدن خبری اولیان
شیخ صور یلردن عجب بر سر الهی امیدن طوتارسن و قنک مشایخ و زاهدان

درین طور ناسن یعنی مرغ خرقه کیلر ظاهر برست می ایستاد و آلوده عشق و محبت
دور

کر کسن (دل و دین رفت ولی راحت نیارم
گفتی * کمن سوخته دلتی بران میداری)
راست بوند، طوغری و کرچک معنانه در
نیارم فصل ننی مستقبل متکلم وحد، قادر
دکلم دیکدیز برابرا احد قدرت، معنانه که
حرف بیان آن اسم اشار تدر دل و دین رفته
* محصول بیت * دل و دین جانانک عشقند،
آندی یعنی ناف اولدی اما کرچک سوبلکه
قادر دکلم بران سوخته دل سن اول بی دل
و دین اوزره حواری سن یعنی اگرچه که دل
و دین عشق جانانه صرف اولدی اما کرچک
دیده مزیم که بن سوخته دل سن اول بی دل
و دینک اوزره، طوتار سن بهستی بی دل
و دین باندکد بوکبه افتا بلزم حاصلی
شکایت قادر دکلم مصرع ثانیک معنایی
که بن کوکلی یا نمشی سن اکا حواری سن دین
و کمن سوخته دل سن آنک اوزره طوتار سر
دین معنای ینند واصل اولد قلر ندن
ایهام ایشله (کرچه زندی و خرابی کند
ماست همه * عاشق گفت که تونده بران
میداری) زندی خرابی بالری حرف مصدر
دور * محصول بیت * کرچه زندک و خرابانی
بزم کنا هم در جیسا بر عاشق جانانه
دیدیکه عاشقی بنده بی زندک و خرابانی اوزره
سن طوتار سن یعنی عاشق هجرانه تحمل
ایده مدیکندن گاه باده به و گاه برغبر کیفیت
دوشر بس زند و خراب این عاشقی معشوقی
فرا قیدر (آی که دردناق ملع طلایی ذوق
حضور * چشم سری عجب از بهنیران
میداری) داق ملع دلق مرقع کی بنجه دور او
پاره دن دیکلش خرقه به درلر طلایی قل
مضارع مفر دحطاب طلب ابرسن دیکدر
ذوق حضور تصدیق ذوق حضور ذاب
وصه بی باطن دیکدر چشم سری لایه
و باحرف وحدت چشم امید معنانه در
عجب سره صفتد * محصول بیت * ای
اول کسه که داق ملع صاحبندن ذوق

جان اولزبس دوق حضور باطنہ فدیہ مالک اور

(زکس باغ نظر چون توی ای چشم و چراغ * سرچرا با من دلخسته کران میداری) زکس باغ نظر لایه و بیتید در توی باغ خبر
خطاب توی تا کید ایدر چشم و چراغ * عطف تقیری سرده قول اول سرحد مبدارنک و کران نایسی و با من غیر صریحی
و با حرف صله دلخسته وصف ترکیبی افسانندند * محصول بیت * نظر باغ نک زکسی چونکه من سن ای چشم و چراغ نه ایچون
من دلخسته نه آغز باغ لایق کو سستوبه

باع نظرك منظورى سن ايجون انفسك
 ايدوب بن دلخسته به عين عنايته نظر
 الخرس (تاسيا بر كل و بلبل ورق حسن
 تو خواند * همه را شفته حال و نكران
 ميدارى) تا ابتدای غایت بچوندر زمانه
 منذگي عريده بر حرف صله ورق حسن نو
 پايه و لاميه در ورق خواندك مفعول
 صريحى و ركل غم صريحى شفته
 و آشفته برده تا به در بواك كجى بر دره برشان
 معشقه در و كله مصرع و نكران باران
 • بمصوبيت * اول وقت دهرى كه سب كل

انگرمه سبک آواز بدخات مرص ابدی
جمله سنی پریشان حال و منتظر طواری
یعنی کل حسک شوق من پریشان حال
و بابل باغ قدمه که منتظر در (کوهر جام
چم از کان جهانی در گشت * نونماز کل
کوزه کران مبداری) جهانی بای

چونکه اصل و جوهري بر غير چنانكه
مستند در سن ابد اول جوهرى
برداشته اند بنوعى ايدرسن بويش
دقيق طبع باشد مگر باضافه كرك ايدى
يك شارب حلو تداع اولوب يوشده باضافه
اكر چه كه يوشده مستحق بود قدر (مكنران

نہی مختلط کنڈرائیہ دندان کپورہ
دیکر روز سلامت لایہ و مکنڈرائک
مقول صریحی و بلا مت غیر صریحی
حافظ مذہبی توقع تعقل بایند و حس در در
امید مناسب کنڈرائی صفت مشہد در
کچن مناسب محصول بیت ای حافظ

بذلك حاصلی سلامتہ کیونکہ فیود دنیادن

ودرویشی انجری قطاع طریق ومیرانی ومردود درگاه خدا در میان بصیرت اوزره
اولوب الدانجه سنز

چونکہ نظر بختک ترکی سنن ای چشم و چراغ بن دلخسته به نیچون باشی آغر
طوتاب سن و التفات اغترسن (مردان) (ترکس باغ نظر) م (چسو) م (نوری)
سنن (ای چشم و چراغ) ای کوز و چراغ (سر) باش (چرا) نیچون (برن دلخسته)
ن کوکلی خسته اوزره (کران) آغر (میداری) طوتاب سن (معنای اشارتی) ای
ظاهری و باطنی شریعت و اسرار رسول الله موافق اولاب کوزم نوری شیخ حقیق
صادق سن اولوا الابصار لنباع نظر عینا بکرتک برحقه ترکی سن بن دلخسته به نیچون
استغفار لدوب التفات و نظر عینا بکرتک رحمت و مرحمت اغترسن

تاکه: کل، بلبه، سگ، حشرات، ورقی، او قودی، جیمه، بی پریشان حال، و منتظر طوئارسن
(مفردات) (ناصبا) م (کل، بلبه)، م (ورقی، حسن) م (قو) سن (خواند)
او قودی (همدرا) جیمه، بی (شفته) پریشان و حیران (حال) م (نکران) منتظر
(میداری) طوئارسن (معنی اشتراقی) ای شیخ عالم جاه و معدن اسم، ارم تاکه فیض
خدا، سگ ورق، حسن و اسرار، مریک عارفان و عاشقان، او قودی و ولدردی غیر، ارندن
جیمه، بی پریشان حال و مضطرب، بال و کر، که منتظر طوئارسن

جھک جامنٹ جوہری پرغبر جھان مہندند در سن یار د فیلرک چامور نڈن امیر
طوتار سن (مقدان) (کوہر) م (جام) قدح (جہ) پادشاہ (از) من (کاک)
مہدن (جھان) م (دکر) غیری (است) در (تو) سن (ننا) امیرد (ز) من
(کلی) چامور (کوزہ کران) باردا فیلر (میداری) طیتار سن (مہنای اشارنی)
(الانسان مہا دن کھادن الذہب والفضہ) خبری سر نیجہ مشایخ حقیقارک مظہر
اسرار الہی اولان جوہر روحلری پرغبری جھان مہندند در ای زاہدن ادرک سن
باردا فیلرک چامور نڈن بایلان باردا کی بی قدر وبی اعتبار اولان مشایخ صوری
بی فرزند نیضی طب ادر سن اما ولہ من سن

سلامت کوفتی ملائنه بگورده ای حافظ فانی جهاندنه امید طوئارسن (مفردات)
(بگذران) بگورده (روز) کن (سلامت) م (با) نالابه (سلامت)
م (حافظ) م (چند) نه (توقع) امید (ز) سن (جهان) م
(گذران) یکجایی (بیداری) طوئارسن (مثنوی اشراقی) (الدیامر عصف)
الآخره) سرنبجه ای حافظ سلامت قلب اله حضرت الهه قرینت ووصات
تحصل اده چک کونار کی باعث ملامت اوله چی هوا و غفات اله کیموره

کونکی و ملامت مشقتہ کیچوری چھانڈن تہ امید طوتار سن اپنی متقاب و
واحسان امید طوتار سن بس چھانڈن و قلکدن کہ قطع رجا ایلتک ملائدن خلاص
کچمک کرک زیر اوتہ می یوقدر

(۵)

124

تہامید طوت

دعت مشعلہ کی

(وله ایضا) (رقم بیاض صمدی تاجم کلی * آمد بکوش ناکم آواز بللی) صمدی یحرف وحدت و تاحرف تحلیل چنم

۵۸۶

سر بعد از نوال اولان دینان نماید طو تار من کند و کی عالی همت ایوب همان
مرفذ الله کینه سی ابله سن

وله ایضا

رقم بیاض صمدی تاجم کلی * آمد بکوش ناکم آواز بللی

ر صبا ح و قی باغ کینم تاکه بر کل درم ناکه بنم قولا غه بر بلبل آوازی کلدی
(مفردات) (رقم) (بیاض) (صمدی) (بر صبا ح و قی) (چنم)
دیو شرم ضرورت وزن ایچون یا حذف اولندی (کلی) (بر کل) (آمد) کلدی
(بکوش) (قولا غه) (ناکه) (اکسزین) (م) (بنم) (آواز بلبل) (م) (یا) وحدتیه
(مثنای اشارتی) (بر صبا ح و قی) (مراقبه) (باغ) (عشق) (کندم) (تاکه) (اول) (محبوب)
حقیقتیک رواج مکینه ذابیه شدن و کل جالی مدهد سندن دماغ جانه بر راجعه
لطیفه اله کزوم ناکه بنم کوش هر شده بر بلبل ماندی عاشق نالانک آوازی و فریاد
و فغانی کلدی

مکین چومن عشق کلی کشته مبتلا * و اندر چنم فکند ز فریاد غنی

مکین بلبل بخلین رکک کشته مبتلا اولمش و باغده فریاددن بر غافل پراغش
(مفردات) (مکین) (م) (چومن) (بخلین) (یا) (لاملا بیده) (عشق) (کل) (م) (کشته)
اولمش (مبتلا) (م) (و اندر چنم) (دخی باغده) (فکند) (پراغش) (ز فریاد) (فریاددن)
(غافل) (بر صدا و بر صوت شدید) (مثنای اشارتی) (اول عاشق بلبل بخلین رکک)
عشق مبتلا اولمش اول باغ و وحدتیه (المثنی اوسکت هاک) (سر نیجه مقتضای کشته)
آروزی وصات محبوب ایچون مکین بیچاره فریاد و فغاندن بر غافل و بر غوغا پراغش

مکینم اندران چنم و باغ دمدم * میگردم اندران کل و بلبل ناملی

اول چنم و باغده متصل دوم و سیرایدم اول کل و بلبله بر نامل ایلدم (مفردات)
(میکشتم) (دومدم) (اندران) (آند) (چنم) (باغده) (باغ) (م) (دمدم) (مصل)
(میگردم) (ایلام) (اندران) (آند) (کل) (م) (بلبل) (م) (نامل) (تکر) (یا) وحدتیه
(مثنای اشارتی) (اول عشق الهیک ازلی و لم یزل اولان باغ و باغچه سندن بر عمر دومدم)
ودرد عشقه سیران ایلام و حق سجه و تعالی اول کل و بلبل بیچاره کونا اسرار
وضع ایلامی دیو نامل ایلام

کل بار خار کنتد و بلبل قرین عشق * اینرا تغیری نه و آن را تبدیل

کل خار بار اولمش و بلبل عشقه قرین اولمش واکه بر تبدیل یوق
(مفردات) (کل خار بار) (کل دیکنه مقارن) (کشته) (اولمش) (بلبل) (م) (قرین عشق)
(م) (این را) (بوکه) (تغیر) (م) (یا) وحدتیه (نه) (فی) (آن را) (اکه) (تبدیل) (م) (یا)
وحدتیه (مثنای اشارتی) (کوردیمکه) (باغ) (وحدتیه) (بجهم) (و بجهونه) (آیت)
کریمه سی سر نیجه عاشق و معشوق و عشقندن غیر بی رشی بو قدر که (کل شئی) (هلاک)
الا وجهه) (در لکن کل معشوق اطراف خار بلا و محدود اول خار بلا به وینش محنه
داغنیسان و تحمل ایتمان معشوقه واصل اولدمز انکیچون عاشق بیچاره دام فریاد

و فغان

اصلانده چنم در ضرورت وزن ایچون

یا حذف اولندی کلی یحرف وحدت
و باتکر ناکم میم معاده کوشه متبدر
بللی یحرف وحدت * محصول بیت *
بر صبا ح و قی باغ و قی و ایدم تاکه کل
دیو شرم ناکه قولا غه بر بلبل آوازی
کلدی و بیت مابه سندن کی بیت مر هوند
(مکین) (چومن) (عشق) (کلی) (کشته) (مبتلا)
و اندر چنم فکند ز فریاد غنی (غافل)
یا حرف تکبیر * محصول بیت * مکین
بلبل بنم کبی بر کل کشته مبتلا اولمش
دخی چنه فریاد و فغاندن بر غافل پراغش
یعنی کاستانی فریاد و فغانده طو ایدم
(میکشتم) (اندران) (چنم) (باغ) (دمدم) *
میگردم اندران کل و بلبل ناملی * محصول
بیت * چکر نوب طولا نوردم اول باغ
چنده داما کل و بالاک سانه نظر ایدوب
ملاحظه ایدرم یعنی کل و بالاک احوانه
نامل ایدرم و حال بی فکر ایدرم و بیت
معنا سیده ایات سابقه به مصر و قدر
(کل) (بار خار) (کنتد) (و بلبل) (قرین) (عشق) *
این را تغیری نه و آن را تبدیل (کل) (مبتدا)
بار خار اسم فاعلک معولنه اضیفیدر
و کشته الهه خیرامبت ادر و او حرف صطف
و بلبل مبتدیه معطوف و قرین خار خبره
تغیری بلبل قرین خار کشته در این
اشا رندر بلبله و آن کاه اف و اندر غیر
مرتب طریقله * محصول بیت * کل
و بالاک حانه نامل اید نیجه کوردم کل
در کشته و بلبل عشقه قرین اولمش یعنی
کل خار مصاحبت و بلبل عشق در دینه
مبتلا اولمش نه بلبل تغیری نه کاستانی و ادر
حاصلی دنیانک اولندن آخر بنه قدر
هر فصل بهارده کل بر صورتده جلوه ایدر
و بلبل بر شکله انچه سرادر یعنی ایکسی
بله بر حال و بر نوال اوزره کلوب کیدر
بیت ده ماسبقه مصر و قدر

(چون کرد درم اثر آواز عندلیب * کستم چنان که هیچ ندادم تحمل) ندادم میم معنی جهتدن تحمله مقید در و یحرف تکبیر
* محصول بیت * چونکه کوکله عندلیب آوازی اثر ایلدی ایچون اولدمکه هیچ محال و تحمل قالدی یعنی بلبلک آوازی بی شفته

۵۸۷

و فغانه عشقه قرین اولمش در تقدیر ازادن بو آه قدر نه بو کافه سیر و اینه اکا تبدیل
و ارا لآن کاکان در

چون کرد درم اثر آواز عندلیب * کستم چنان که هیچ ندادم تحملی

چونکه عندلیب آوازی طلیعه اثر ایلدی ایچون اولدمکه هیچ بر تحمل قالدی
(مفردات) (چون) (چونکه) (کرد) (ایلدی) (دردل) (کوله) (اثر) (م) (آواز)
(عندلیب) (بلبل) (کستم) (اولدم) (چسانکه) (ایچون) (که) (نساند) (قالدی) (م)
بکا (تحمل) (م) (یا) وحدتیه (مثنای اشارتی) (آتش) (عشق) (چکر سوز و نالان)
و کر بان عندلیب عاشق محی مرحمت اولدیندن آت باقی آوازی طلیعه اثر ایلدی
بندخی ایچون باند که هیچ بر تحمل قالدی

بس کل شکسته می شود بان باغ راوی * کس بی بلای خار نیجه است ازو کلی

بر باغ چوق کلی اجاش اولور لکن بر کیمه بلای خار سزاندن بر کل درم سندر
(مفردات) (بس) (چوق) (کل) (م) (شکسته) (می شود) (اواور) (ان)
بر (باغ) (باغ) (وین) (نکل) (کسی) (بر کیمه) (بی بلا) (ایلام) (خار) (دیکن)
(نیجه است) (درم سندر) (زو) (کدن) (کلی) (بر کل) (مثنای اشارتی) (بو باغ) (عشق)
چوق اسرار وحدت کلی و اورد لکن بولنده اولان خار بلا و محبتی تحمل سندر
بر کیمه بر کل و ولدت بوی رحان درم سندر و دماغ جانده بر راجعه لطیفه ایدم سندر

حافظ مدار ایدم فرح زین مدار کون * دارد هزار عیب و ندارد فضلی

ای حافظ ضعیف عکس دوق جهاندن فرح ایدم طو غه هزار عیب طو تار و برهنر
و فضل طو غنم (مفردات) (حافظ) (م) (مدار) (طو غه) (امید فرح) (م) (زین)
بوندن (مدار) (دومک) (کون) (فک) (دارد) (طو تار) (هزار) (عیب) (م)
(ندارد) (طو غنم) (فضل) (فضل و معرفت) (یا) وحدتیه (مثنای اشارتی) (ای حافظ)
(لا راحة فی الدنیا) (سر نیجه) (بوه کوس و محسوس بی بقا دنیاده) (ای حافظ) (عشق)
الهدین غم سیریده فرح ایدم یوقدر که بودنیا و اهل دنیاس کلابدر و مله و ندر دخی
صد هزار عیب الهه محبوب و مر دوددر مانده و جاننده و اهل دنیاده بر فضل و عندالله
جناح بدو حنه قدر بر قدری یوقدر

وله ایضا

زین خوش بغم که بر کل رخسار میکشی * خط بر محبتی و کلزار میکشی

بو اطفاف رقم حکره زین رخسار اوزره چکر سن کل و کلزار محبتی اوزره خط
چکر سن (مفردات) (زین) (بوندن) (خوش) (م) (رقم) (م) (ر) (علی) (کل) (م)
(رخسار) (یکانی) (میکشی) (چکر سن) (خط) (م) (ر) (علی) (محبتیه) (م) (کل) (م)
(کلزار) (م) (میکشی) (چکر سن) (مثنای اشارتی) (ای صانع لهر زل محبوب صور بلرک)
کل کی لطیف و دلکش عناری اوزره اول خوش رقم دانه بی چکر سن و عشاقی
سر کردان ایدرم (لا محبوب الا الله) (سر نیجه) (ایچون کل کلزار کی) (محبتیه)

حال ایلدی شوبله که لب و توانم قالدی
(بس کل شکسته میشود این باغ راوی)
* کس بی بلای خار نیجه است ازو کلی)
* محصول بیت * بو باغ عالم کلی چوق
آجید سندر اما هیچ کیمه بلای خار سز
آندن بر کل درم سندر یعنی دنیانک ذوق
و صفاسی محنت و بلا سز اولم ز را اشیا
اضدادیه متبدر (حافظ مدار ایدم فرح
زین مدار کون * دارد هزار عیب و ندارد
فضلی) مدار فعل نهی مفرد مخاطب در
اید فرح لایه مدار کون ده لایه در مدار
اسم مکان و مصدر می اوافد قابل در
کوندن مراد فلکدر فضل بوند اطفاف
و احسان معنا سندر * محصول بیت *
ای حافظ یوق چرخ در و لند فرح و فرج
ایندن طو غه یعنی فلکدن غافل و شاک
ایندن طو غه زین یک عیب و برهنر
و اطفاف و احسانی یوق حاصلی یک درد
و یک بلای وار و در مان و بر دواسی
یوق (وله ایضا) (زین خوش) (بغم) (که) (بر کل)
رخسار میکشی * خط بر محبتی و کلزار
میکشی) زین اصلانده از این ابدی تغذیف
ایلوب زین دندلر بوند مقام فایده
واقع سندر خوش ابو دیکسدر رقم باز ایدر
بوند خط جانندن کشتی سندر که حرف
رابط صفت بر کل رخسار میکشی فکله
متنقد زین خوش رقمده خط بوند
شول کشیده در که سهو و خطا اوزره
چکر ل میکشی فکله معمول صر سجد ر
و بر صحنه غم صر سجدی کاه اضافت
بیانیه در و کلزار کله معطوف * محصول
بیت * جانانده خط سبب ایدوب بیور که
یوقوزل رقم از نور ی که رخسار کلی
اوزره چکر سن یعنی کل کی رخسار اوزره
نفسه کی خط اظهار اید بک که کل و کلزار
صحنه سده خط بطلان چکر سن

یعنی یوق را لکن انرا احتیاج یوق حاصلی رخسار خط شک افغانه یوقاری نسخ ایلدی میکشی فغانی جانانده اسناد ایلک ادعا بر بقیه در

(اشک حرم نشین نهانخانه مرا) زن سوی هفت پرده بپوشد و از آرمی گشتی اشک حرم نشین نهانخانه مرا اضافه قاری پاسبان و لامیه در حرم نشین وصف ترکید در حرم را و نور بجای دیگر نهانخانه بخزند در بر یعنی آنچه و التون و غیره یعنی متبر اولان اسباب و قود قاری بره در بر عریجه الکاخند در لاسم آلت و زنی او زن سوی هفت پرده اضافی لایه در بدی پردنک اومه جانتشن و اومه یاندن دیعکس معلوم اوله که میباشد که اول نشیدی که کوزه بدی طغه و اوج صو و اریس پرده بیورد یعنی اول طغه را اشارت بدی را با حرف صه یا زاره هود محصول بیت * بهم نهانخانه اشک حرم نشینی اولان اشکمی یعنی بدی کوز پرده زدن ایجری اولان اشکمی بدی پردنک اومه یاندن بازاره چکر من

مشار داسار اوزره برخا. اسود چکوب حسن صوري فاني اولديغن بلدير سن

بنم نهانخانه ك حرم نشینی اشكی اولیدی پرده جانتندن یازاره چكرسن (مفردات)
(اشك) كوز باشی (حرم نشین) حرمده اوتور ییچی (نهانخانه) كبرلوانو (مرا)
بنم (زان) آدن (سوی) جانب (عفت) بدی (برده) م (یا) لالابسه
(بازار) م (میكشی) چكرسن (مفاتی اشارتی) بار نه عجب سنك حسن وچاك
ارزوسه بزم حرم ایچنده خاوتخانه رده دو كبرك كوز باشلرینی كوز عفت بدی
طبقه سندن دائم نهر جاری ایله یازاره چكرسن ودر و عسله ییچی اولان عشق
و ییچی شاهه عدل اولان دمو ع عینم سـ پلان ابدرمككه خلی عاله افش
و ادلان ابدرسن

انصبا کی وجہ سے زلف راجحہ سبیلہ ہر دم زنجیر قیدیلہ ایشہ چکر سن (مفردات)
 (کابل رو) سریم المئی وچا پٹ مناسندن عبارتہ (با) وحدنیہ (جو) مثل
 (باد صبارا) م (پروی زلف) زلف راجحہ سبیلہ (ہر دم) م (با) للہلاہ (قید) م
 (ساحلہ) زنجیر (درکار) ایشہ (میکٹی) چکر سن (معنا اشرق) ای ورحیم ورح
 سن کر مکدن توفیق وھما بنت یار بند بکاک قولک (دعا دعا الی مغفرۃ من ربکم
 زینت) الخ آیت کریمہ می سر نجدہ اسما وصف ت روضۃ عطر کاھندن دماغ
 جاتہ راجحہ لذت دوسا بنت بخش ایشہ کلہ ہر نفس زنجیر محبت قیدیلہ آتی اعمال
 صاف دلہ سعی ایلہ عشق و معرفۃ اللہ ایشہ چکر سن

هر دم اول فرمزی اَب و سَ چشمت بادیه خاوندن بی مبروشت خانه سده چکر سن
(مفردات) (هر دم) هرفنس (با) لاله لایسه (یاد) ذکر (آن) اول (لب میگون)
هراب رنگلی طودانی (جنم مست) سرخوش کوز (از) من (خلوت) م (م)
نی (با) لاله لایسه (خانه) م (خوار) شراب صیغی (یکینی) چکر سن (دستی
شازنی) هرفنس که مکه زم ال سده اولان انت خطاب و نظر و حجت و عتابه
ظهور سده اولی ایچون بی خود بخوداته ایتمه کم خاوندن عشق و معرفه الله بخش
ایدهچی شیخ کا لک خانه سده اوله کسور سده چکر سن

بلك حنت باشك بزم فز كن پاشانمش اولسي لاقدر آسندر اكر سن بو بولك زنتي
كر يك (مفردات) (كفتي) ميدك (مترق) سئك باشك (بسه) ياغو (فوق)
بري (ما) بز (سزد) ذابقي (سولست) آسندراتي (سن (زحت)م) (ان) بو (باز) بولك
يكشي) چكر سن (معناي اشارتي) (ونقش الي تبيللا) آيت كريمه سي سر نجه يارب
ن بوورد كنه باشكي و جانكي بشرا شره بيم مجيم بولنده فدا اليه و دل در دستد يكي

روی اسرار کثری الیه بتدایدوب هردم ایته چکر سن یعنی ایته اگاشوق و برسن که آنک سبیلہ چاک اور دین بیت معتمدہ
تخیلی کامل بروک ایس مذکور تقریر دفسکرہ نتیجہ و بریکن حاصل معنی بودر که طاعتہ شوق و سرعتی اولیہ اسرار کلہ شوق
و سرعت و برسن که طاعتہ جان و دلدن معنی ایدر دین اسرار بندن پیخبر ایس (هر دم یاد آن لب میگون و چشم مست از خلوتی تختہ خیار
میگشی) یاد آن لب میگون با حرف سبب و اضافہ لامیہ و یا نیہ در چشم مست چنانہ و بخانہ خیار با حرف صلہ و اضافت لامیہ در
خوار میالغہ الیہ اسم فاعلدر شراب صافی یعنی میخانہ بی * محصول بیت * هر دم و هر ساعت اول مست چشمک و اول لب میگونک
یادی سبیلہ بینی حلوتدن میخانہ بہ چکر سن یعنی لوندہ ورنکد، یونلر شرابہ بکر دیگچون فی اختیار معضاتہ بہ مائل اولورم بہتک ۲

یعنی اشکمی اظه او ایدرسن حاصلی بینی
 گریان ایدرسن بازاره چکمدن مراد
 قشهربرد یعنی بی اغلاذوب سرعشقمی
 آشکاره ایدرسن مصراع ثانیك معناسی
 اول بدی پرده جاننشدن بازاره چکر سن
 دینر سوزنن ایلش (کاهل روی چو باد
 صبارا بیوی زلف * هر دم بقید و سلسله
 در کار می کشی) کاهل کاف عربله وقع * ایله
 عجم برده صحنه جست و چاک اولینه تیر
 او با معناسه کاهل رو وصف ترکیب دست
 یوریشلی معناسه و با حرف وحدت چو
 ادات تشبیه یاد صبا باندرا آدات مودول
 بی بی زلف با حرف سبب راضفت لایه در
 و مصراع ثانی به مره و ندر قیدد افزه
 یوقا غیبه دور و سلسله زنجیره بعض
 نهجده قید سلسله ضافته واقع اولش
 بتقدیر حقه قید باغ معناسه اولور قید سلسله
 با حرف وحدت در کار در حرف صله
 * محصول بیت * یاد صبا کیست یوریشاوری
 یوز زلف سبب ایله هر ساعت قید و سلسله ایله
 و یافید سلسله ایله ایشه چکر سن ایشدن مراد
 ۸۴۹ سیدر و سلسله ایله ایش چکمدن مراد
 آهسته آهسته ۸۵۰ سیدر زبر ایدر و قرن
 اولار حرکت آهسته آهسته ایدر یاد صبا نك
 ضعیف ۸۵۰ سی الی و باغی بلکه یو یلید
 باضده اولان کیمه نك حرکت قشیه ایلش
 زرا صبا آهسته آهسته معروف و موصوف
 ته کیم شاعر ورور * مصراع * صبا جان بخش
 او اوب هر دم سر آهسته آهسته * و خواجده
 صبا بی ضعیف اسد کیچون نیاره نشیه
 ایلش ته کیم دال حرفده یوروش * بیت *
 دل ضعیفم ازان میکند بلفر چن * که
 جان زم رک به یزوری * صبا ایدر * مجروح بدت
 معناسی لفظ کاهل روی وصف ترکیب در
 یعنی یاد صبا کی کاهل کید یعنی مراد غیر
 بالقض استر ایله یاد صبا کی چاک کی دیکر
 یعنی نك کی چاک کی زلف قرقوسی ایله هر دم
 زنجیر باغی ایله ایش چکر سن دینر اوصاف
 صبا دن یخبر ایلش و مجموع بدت معناسی
 مراد و ایله اوله یاد صبا کی و کاهل

۴. معاشده خطاب خدا به درمین خطابی خلاصه صرف اینست (گفتی سر تو بسته فقرات ما سرزد * مهلت اگر تو زجت این بار مرگش) سر تو بسته فقرات ما الیه در زجت این بارده بویله در * محصول بیت * چنانکه خطاب الیوب بیور که سن دید که سنک یا شک ای حافظ بزم فقرات کنایه اولیقه لا بقدر یعنی تر کیزده اولیقه مناسبتدر خواجه بیور که بو مناسبتدر اگر سن بویو کلت ز جتنی چکر که یعنی سن بوز جتنی اختیار ایدر سنک بویله الیه که بن حقایق بزم بویلمده خطاب خدا به درمین سوز کلمی مهلتدر (پاچشم و ابروی تو چو مندر بدل کنم * و وزن کمان که

انجیق بکار بط ایله بوحالت آساندر اگر سن مون ونه صرت ایدوب نزی جذب ایدر ایسک

سنت چشم و اردو کله کو کله نه تدبیر ایدم و آه بو کائناتن که بیژ کوکل اوردنه چکر سسن
(مفردات) (یا) (غالبه) (چشم) (کوز) (ایرو) قاش (نو) س (چه) نه (تدبیر) م (دل)
کوکل (تم) ایدم (وه) حیف (زین کان) بو ایدن (بر) علی (دل) کوکل (بیمار)
خسته (میکنی) چکر سن (معنی اشارتی) ای فعال المارید اولان ریم سنت ذات شریفک
ارادہ سی وصفات علیک . قنضاسی اوکند . بنم نه اختیاریم ونه کوکام مرادی اوله
مقلب لغلوب انجی منسن وادو حیفک خسته کوکاک مرادی حاصل اولما عاقبه ارادہ
علیک تعاقی ایلدن راستن نبات اولدجه پیساره قولاک الذین کلعت بو قدر که
صد رعاجن و یحنا جدر

کبرو کل کل سنک بوز گمن چشم بدی دفع ایدم ای تازه کل که بوخاردن انک چکر سن
(معدنات) (باز) کبرو (آ) کل (چشم بد) کوئی نظر (ز) من (رخ) بکاف (ت) سنک
(دفع) م (بیکم) ایدم (ای تازه کل) م (دامن) انک (از بن خان) بود یکدن (بیکشی)
چکر سن (معنای اشارتی) ای فیاض اولان ریم سنک منظرک اولان بو بچار
کوکله برفض نجلی دخی الیه که اعدامن اولان نفس و شیطانک بد نظر بن دفع ایدم
ای عزیز وطنیغ فارخیم کیم وعثایت بیوروب بوخار مغیلان غمینه لایله چکری داشتمش
عبد یحیوه گمن اعراض ایلله سن

ای حافظ ذہیم دھرون کپرونہ طالب ایدرسن شراب نوش ایلرسن و داد اولک طره من
چکر سن (مقر دان) (حافظ) م (دکر) کپرون (چو، یطالی) نه اب ترسن (از) م (اوبم) م
(دھر) زمان (می) شراب (یکشی) چکر سن (طره) اولک صایح (دلدار) محبوب (میکی)
چکر سن (معنای اشارتی) ای حافظ عم من عنیت صاحبی اولان حضرت الہد
در کاہنہ دایم نیاز مند اول نیچہ بر غمک مرادی اولان ذہیم دنیا بی طالب ایدرسن اگر
شراب عشق الہیہ بی نوش ایدر بیک حضرت الہد عون و نصرت و نجابت
صفتہ مظهر اولور سن

مذہب زلایم کہ، سائنس و ایش فنی • کج معنی صبا کر ہی کہہ کر می کہ

من (دلیرم) م (که) کیم (رساند) بریشدر (نوازش) اوشه (قلی) برقم (تجارت)
فتهدر (یک) رسول (صبا) م (کر) اگر (همی) ادام (گید) ایدم (کرمی) م (معنا)
اشارتی (ول) محبوب حقیقین کیم به رفیص ورا حسن تجلی کرمن ایشدر رفتهدر
اول صیغه ورا اولان مرشد که به رکریم ایا به

ماله بنات ادايت تقدير در كيم ارشد در دكمه كدره از ش اسم مصدر در او خشايش مشا

يك صبا پايه و مؤخر مبداء و بجا است مقدم خبر و جمله اسميه جزاء شرط كرم كنند
بكا برقم نوازشي كيم ايرشد در يعني برقم كتابتي حاصلی دلبر من بكا بر مكنوي كيم اي
يك صبا دلبر من مكنوب ايصال ايله كاهدر در اگر كرم ايد رسه حاصلی جانان من بكا بر رسليه

زد • سهلت اگر تو زحت ابنا بر مکتبی
 بایندوب پیور که سن دیدک که سنک
 که بو متاسهلدر اگر سن بو یو کلک زحتی
 دایه دردین سوز • کاسی سهلدر (پاچشم
 واریوی نوچه تدبیر دل کنم • ووزن چان که
 رمن پیور میکشی) • محصولیت • سنک
 چشم واریو که کوکله نه تدبیرایده بم واه
 بوکلان که بن پیوره چکر سن اتی یعنی
 چشم واریو کدن دادو فریاد که هر دم
 دای هدف تبر بلاوجفا ایدرس (بازا که
 چشم دز رخت دور میگویم) • ی تازه کل که
 دامن ازن خار میکشی) باز یوده ادات
 ناکیددر و آلفا موده البه فعل امر در
 آیدندن کل دیمکدر که حرف بیان
 و با حرف تعلیل چشم بد بیانید و • نکشت
 مفعول اولی و دور مفعول ثانی و ز رخت
 غیر صریحی • باز امصرع ثانی به صریح و نوز
 و مابعدی جمله • معترضه تغدیری بار آی
 تازه • کل که حرف رابط صفت دامن
 میکشنت مفعول صریحی و از بن خار
 غیر صریحی • محصولیت • کل که
 سنک رخنکن برامن کوزی ابرافاشدر ابرام
 یعنی عین کمال دکت اشپون سکا بعضی
 خواص اوقوبه بم ای تازه کل که انکه کمی
 بودیدکن چکر سن یعنی ای بدن اعراض
 ایلبن تازه کل کل که رخنکن برامن کوز
 ضرر یعنی دفع ابدیم (حافظه ذکر چه
 بطبی ار ذیم دهر • می میچشی و طره
 دلداز میکشی) حافظه منادی • بطبی فعل
 مضارع مخطف نغم دهر لایده • میچشی
 فعل مضارع مخاطب ما رسن دیمکدر می
 مقدم • مفعول و طره • دانداز لایده و میکشنت
 مقدم مفعول • محصولیت • ای حافظ
 دهر نغمندن دخی نه طلب ایدرسن
 شراب ایچرسین و طره دلداری چکر سن
 یعنی هم یاده نوش ایدرسن و هم دلداری
 یوس و کنسار ایدرسن پس بوند نصکره
 دینادن نه ایسترسن (وله ایضا) (ز دلبرم
 که رساند نوازش قلبی • بکاست یک صبا
 کره می کند گرمی) که بونده اسعد کریم

و هـ و هـ اضافت لا به در بخارا و با حرف و حدث
هـ و ی و با حرف تکبیر و محصول بیت * دایره بدن
سال ایدر یک صافند در اگر کرم ایدر سه یعنی
کتبونی اول ایصال ایلمکه مال گذر اگر کرم ایدر سه

(نمی کنم کلاه لیکن ابرو حجت دوست) بیشتر از جگر تشنگان نداده نمی (کلاه یا حرف تنگ و هم حرف توصل از رحمت دوست بیایه و لایه در کشتار آکنک یعنی تاراج جگر تشنه وصف ترکیبی افسانند در صوسز جگر لی دیکدر و الف و فون ادات جدر نمی یا حرف وحدت و باتکبر محصول بیت شکایت ایلیم اما دوستک از رحتی صوسز جگر لی کشتار به نم و یه بی یعنی عشاق جگر تشنه لغات ایدوب مرحت نلیدی پس بنم مقصودم شکایت دیکدر عرض حالدر که جگر تشنه لک ریخته بنم و یه بی بازی وحدت نه تخصیص ایلیم از ذوق کل آمدن به غیر ایشار (قیاس کردم تدبیر عقل در عشق) چو شخیت که بر بحر میگذری (تدبیر عقل) مصدر لک فاعله اضافتیدر و کرد مک

۵۹۰

نمی کنم کلاه لیکن ابرو حجت دوست بیشتر از جگر تشنگان نداده نمی

شکایت ایلیم لیکن دوستک رحتی صهابی جگر تشنه لکمن رحتی بر ورمی (مفردات) (نمی کنم) بلم (کلاه) شکایت (لیکن) (ابر) بوان (رحمت) (دوست) (یا) اللایه (کشتار) (آکنک) (جگر) (م) تشنگان (صوسز) (نداده) (برمی) (نمی) (ریاض) (معنی اشارتی) (کل) (ماجا) من المحبوب محبوب) در هر برقصانه راضی یم شکایت ایلیم کن قبض و استناره تحمل بوقدر که دوست رحمت واسعه می جو جگر یا تشنه صوسز قلبی مرز و عهده بجلی الوافه میسی آیه بر تله و بر تله موارد یافتن شکایت ایدرم

قیاس کردم و تدبیر عقلی در عشق چو شخیت که بر بحر میگذری

قیاس ایدم عهده تدبیر عشق بوانه بر شام کیدر که در با اوزره برقم جگر (مفردات) (قیاس) (م) کردم (ایدم) (تدبیر عقل) (در) (ق) (ار) (بوان) (عشق) (م) (چو) مثل (شام) (چو) (است) (در) (بحر) (د) (اوزره) (یکشد) (جگر) (رقم) (م) (یا) وحدتیه (معنی اشارتی) (حالات) (سینه) عشق انهی فی ادرا که عهده قطعه مدخلی بوقدر راه عشق عهده تدبیر عقلی شوله قیاس ایدم که در با اوزره بر شام کیدر

بیا که خرقه من کرچه وقف میکند هاست زمال وقف نبینی بنام من درمی

کل که بنم خرقه اگر چه میخانه و وفه در وقف ماندن بنم کلاه بر در هم کوره من من (مفردات) (یا) کل (خرقه) (م) (من) (کرچه) (وقف) (م) (یکده) (ست) (میخانه) (در) (ز) (من) (مال) (وقف) (م) (نبینی) (کوره) (من) (بنام) (من) (آدمه) (درم) (م) (یا) وحدتیه (معنی اشارتی) (بنم) خرقه وجودم کرچه حضرت الهک عاشق نلک بوعه وفه در وقف ماندن بنم کلاه بر در هم کوره من من بنی اول قدر محووف اولشم که وجود من بر در واری کوه من من که حاشه قی نام و نشانی براغوب محووفنا و وفه در

چرا یک فی قدس نمی خرد انکس که کرد صد شکر افشانی از فی قلی

آی نبیون بر شکر فاشنه صالون لمر اول کیمه بی کی رفقا فاشنه یوز شکر افشانی ایلدر (مفردات) (چرا) نبیون (یا) لایه (لک) (ری) (فی) (قد) شکر فاشنی (ش) (آی) (نمی خرد) صالون لمر (انکس) اول کیمه که (کرد) ایدری (صد) یوز (شکر افشانی) شکر صا جیحانی (از) (من) (فی) (رفقا فاشنی) (معنی اشارتی) (لایان) کلد ذوق و شوق) حدیث شریقی سرچیه محووف وجود بلین ذوق ایمانی بولمن و ذوق ایمانی بولمن محووف درگاه خدا اولمن کوره من من شکر کی یوزد لو نلید لایم یازن قلم فاشنه بر شکر فاشنی دگنزل آنک کی صد هزار شکر کی فصاحت و بلاغت ایلیم کلام سولین فی ذوق اهل صورت بر اهل ذوق اولان مرد خدایه معادل اولمن

دل گرفت زسا اوس و طبل زیر کایم بیا که بر در میخانه بر کنم علی

کوکام بر ندی ریادر و کلیم الله اولان طبلدن کل میخانه جنوی اوزره بر علم فالدرم (مفردات) (دل) (کوکام) (گرفت) (طبلدن) (زسا) (لوس) (ریادر) (طبل) (م) (زیر کایم)

کلام

ایدهی یعنی بنم کفی کل آمدن بوقدر شکر کی شعر بن ایات و اشاره صا در اولور نبیون بکار عایت ایدوب ادبی تشنه لک منلی ایلرل دیکدر حاصلی آنکدن مراد کیدر (دل گرفت زسا لوس و طبل زیر کایم) بیا که بر در میخانه بر کنم علی (دل مبتدا و گرفت خبری) لوس ربا و او حرف عطف طبل زیر کایم مراد دستور و نلک و او یا شوق و محبوب دوستی و بونلر کی هر نه که و ارایه که حرف بیان بر بونده ظرفیت معنایه در بر کم رفع ایدم یعنی فالدر ایدم دیکدر علی یا حرف وحدت و باتکبر هم سباق معنایه محصول بیت کوکام ریادر و دستور و بختی ریادر و محبوب دوستی و بونلر کی هر نه که و ارایه که معنایه قیاسه سباق فالدر ایدم یعنی بختی و دستور ایلدر ایشار ایلیم حاصلی ریادر معنایه در خلاص اولم

(طیب راه نشین در دشت نشاند) بر و بدست کن ای مرده دل مسیح دی) طیب راه نشین بیایه یو اید و طور یچی طیب یعنی یولدره سلطان یایوب طبابت ایلان سلطان یایزید حرمینک طیبی کی در دشت لایه و نشاندند مقدم مفعولی بدست کن اله کتور دیکدر ای حرف ندا مادی محذوف مرده دل وصف ترکیبی افسانند در مسیح دسد بویله در و یا حرف وحدت محصول بیت طیب راه نشین عشق در دینی آکلار پس ای مرده دل و ارباب غافل بر جانان اله کتور یعنی اطبصار دشته چاره اید مرز بلکه اول در دیکدر درمائی

۵۹۱

کلام الی (یا) کل (بر) علی (در) قیو (میخانه) (م) (بر) بوقار و (کنم) ایدم (علی) (بر) برانی (معنی اشارتی) (بی) ذوق اولان اهل صورت ریاستدن و کیر لیدی سیاه کایم اولان اعمال مشربش لیدن کوکام بگرندی و نفرت ایلدی ای سالک صادق کل که مرشد کامل فیوضه عشق و محبت علی صادقانه رفع ایدم و اظهار وجد و حالات عشق اعلان ایدم

طیب راه نشین سر دشت نشاند بر و بدست کن ای مرده دل مسیح دی

راه نشین طیب عشق سر فی فهم ایلر یوری ای مرده دل بر عیسی غس اله کتور (مفردات) (طیب) (بر) (راه نشین) (بوان) (اور) (یچی) (مر عشق) (م) (نشاند) (آکلار) (بو) (کیت) (بدست کن) (له) کتور (ای) مرده دل (ای) کوکلی اولش (مسح) (ی) (بر عیسی) (غسل) (معنی اشارتی) (ای) سالک (فردش) (بوا) شکاره (بول) اوزره (او) نورار مشایخ (سوری) (واهل) رسوم امرار عشق فهم ایلر و شکر در دیکه دوا ایدم مرز بوری ای ذوق عشقدن بی خبر بر عیسی غسل و مرشد کامل له کتور

حدیث چو زوچ ایدر سر دهای دل بیایه کیر یاساز غریبش دی

چون و چرا سوزی باش غریبی و برای کوکل فدح طوط و ردم گندی عمر کدن آسوده اول (مفردات) (حدیث) (سوز) (چون) (تند) (چرا) (بچون) (درم) (مر) (باش) (دهه) (وزر) (ای) (دل) (ای) کوکل (بیایه) (فدح) (کیر) (طوط) (یاسا) (راحتان) (ز) (من) (عمر) (م) (خویش) (کنند) (دی) (بر نفس) (معنی اشارتی) (قطاع) (طریق) (اولان) (ش) (یخ) (اهل) (رسوم) اهل الهک وارد تله جان ایلدن طوفا اصطلاحات عجیبه لرن و کات قدسیه عربی لرن سرفق ایدوب اول تقابلی صافله نیجه ایل و احقری الدایوب کند و یه ایدر اما نلک کی سوز لک شیمی غفرت قاب و باش غریبی و بر ریاض کوکام اله و دستانه سیاهلق اثری و ردی کی ای کوکل کل من جمیع دردک دواسی اولان شراب عشق الهیه بی اختیار ایل و نلک الهی اله حق باطن نمیر ایدم ایدم عمر که راحت اوله سن

چو کاه وقت شناسان دو کون فرشته بیک پیاله می صاف و صحبت صنی

کل که وقت شناسان برای عالمی صائر بر فدح سانی شرابه و بر صفت صحبت (مفردات) (ایا) (کل) (وقت) (شناسان) (وقت) (اکلا) (جیحله) (دو کون) (ایکی) (عالم) (برو) (شند) (صائر) (بیک) (پیاله) (رقه) (حدی) (شراب) (صاف) (م) (صحبت) (م) (صنم) (محبوب) (یا) (وحدتیه) (معنی اشارتی) (الوقت) (سیف) (فاطم) (سری) (پلار) (ایکی) (جهانی) (شراب) عشق الهیه ایل حاصل اولان بر جوده رحانه صائر و بر نفس بارک نسبت و صحبتی لذت صائر

دوام عیش تنم نه شوبه عشقت اگر معاشر مایی بنوش نیش غمی

دع عیش و تنم عشق شیوهی دیکدر اگر بزم صاحبز ابیک رغز زهی نوش ایل (مفردات) (دوام) (عیش) (م) (تنم) (م) (نه) (نیش) (شیوه) (جلوه) (عشق) (م) (است) (در) (معاشر) (صاحب) (ما) (ز) (یا) (خطابه) (بنوش) (ایچ) (نیش) (آغوش)

وصات جاندر پس ای اهل در دوار بر عیسی غافل جانان اله کتور که درد که در مان یایه مرده دلدن مراد غسلی و غصه لی کوکام ریاضی غم و غصه اولدر دیکر کوکل تقدیری ای عاشق مخموم و هوم بر جانان اله کتور که غم و غصه کی کیدر (حدیث) چون و چرا سر دهای دل بیایه کیر یاساز غریبش دی (چون) (وا) (سایه) (ایله) نیجه دیکدر کیف معنایه و چرا چون دیکدر لم معنایه پس چون و چرا کیف ولم معنایه در بیاض فعل امر مخاطب حضور و راحت ایل اول دیکدر غم خویش لایه بدم نفس و ساعت معنایه در محصول بیت چون و چرا سوزی باش غریبی و بر ریاضی خلقت گفت و گوسی صدح و برای کوکل پیاله طوط و گندی عمر کدن بر نفس آسایش و حضور ایل یعنی خلقت بدبسته و قودبسته و قد اولوب عمر کدن ردم آسوده حال اول دیکدر (بیا) که وقت شناسان دو کون فرشته بیک پیاله می صاف و صحبت صنی (صنی) وقت شناس فرصتی غنیمت بیان کیمه به در دو کون ایکی عالم دیکدر فرشته لک مقدم مفعولی ایدر بیک یا حرف معنایه می صاف بیایه صحبت صنی مصدرک فاعله مفعولک ایدر نه نلیم محلی وار محصول بیت خطاب عام بقره چورر کل که وقت شناسان برای عالمی بر پیاله صافی شرابه و ردایه صحبت صائر یعنی ایکی عالمی و محبوبه دیکدر لک کیم شاعر پورر مصراع می و محبوبی اولمه نسبی و ارایه دیکدر (دوام) عیش و تنم نه شوبه عشقت اگر معاشر مایی بنوش نیش غمی (دوام) عیش مصدرک فاعله اضافتیدر و یا خبر خطاب نیش غم بیایه

عطف تنم نعمت ایچنده اولغه دیرل شیوه عشق لایه معاشر مالم فداک مفعولک اضافتیدر و یا خبر خطاب نیش غم بیایه و یا حرف تنکیر محصول بیت دائما عیشده و نموده اولق عشق پیشه سی دیکدر اگر بزم صاحبز ابیک غم نیشی نوش ایل یعنی پیشه عشق ذوق و صفا دیکدر اگر بزم یار موافق ایلک غم و غصه چک مفعولک اضافتیدر و یا حرف

(سزای قدر تو شایسته حافظ نیست * جز نیازش و دعای صبحی) - سزای معانی - سزای قدر تو شایسته حافظ نیست * جز نیازش و دعای صبحی
مفعول اضافه در تویه اضافه لامیه در شایسته الف حرف تدا در بدست حافظ با حرف و اضافه لامیه در نیازش بیایه
و با حرف ذبت و با حرف تنکیر و او حرف عطف دعای صبحی اضافه فی معانی در و با حرف تنکیر * محصول بیت * ای ایشاء
سنگ قدر بشدیکه لایق حافظك الله

نشدن بود قدر کجی نیازدن و صبحا و قتی
دعاستدن خبری یعنی سکا لایق تحفه
و هدیه حافظك الله کجی زده شایسته
و کون زده دعای حاصلی حافظ روز و شب
دعا کو یکسر مصراع ثانیست معنای
کجی به منسوب اولان نیاز دن و صبحا
وقته منسوب اولان دعا دن خبری دین
هم قافیه دن بی بهره ایس زریای وحدت
و تنکیر با فاعله جمع اولی عیوب قافیه دندر
(وله ایضا) (زکوی یاری آید نسیم یاد
نوروزی) ازین باده مدد خواهی چراغ
دل را فروزی (کوی یار لایه نسیم یاد
اضافه الخاص الی العام در زریای نسیم بود
بوی خوش معنای نوروزی به اضافه
بیایه در و با حرف ذبت چراغ دل بیایه
برافروزی بر حرف تا کید افروزی فعل
مضارع مفرد مخاطب در بالکندر در سن
دیکدر * محصول بیت * یارک محله سندن
نوروز منسوب باده نسیم کایور اگر
مدد دیلر سک بویاد دن کوکل چراغی
بالکندر در سن زریا باد آشی او فلک کاه
چو غلدر یعنی زیاده ایدر (چو کل
کر خرد زرداری خدارا صرف عشرت
کن * که فار و غلطها داد سودنی
زرداری خرده با حرف تنکیر خدارا
را حرف تخصیص صرف عشرت
مصدرك مفعول اضافه ایدر کن فعل امر
مخاطب ایدر دیکدر که حرف نهیل قارون
معروف و اادات مفعول دادك مفعول اولی
و غلطها ثانیه و سو دا فاعلی سودای
زرداری اضافه قتی مصدر ك مفعول در
زرداری وصف ترکیب در اندوز بدندن
التون قرانیجی و با حرف مصدر * محصول
بیت * اگر کل کبی التون خرده منه مالک
ایسك الله ایچون اولسون عشرته صرف
ایله زریا قارون غلط و خطا و بردی
التون قرانیجی سودا سی یعنی کل کبی
سودا سی قارون غلطه و دوشردی یعنی مال
قرمزیه با توردی پس عاقل اولدر که قارون
کلک ایچده صاری خرده و اراتی التون
خرده در یشه نشیه ایس

حیوانات ایکنه سی (غم) م (یا) وحدت (معنی اشارتی) - نیا و آخرت مانتیه
لائس اولان معنی و تنم دانی عشق الهی معنی و مقتضای دکانر اگر
بزم مصاحبه ایسك قوت پیغمبری اولان ترك هوای اختیار اید و بوم غم زهرنی نوش
ایلوب بلای بی پایان کلد کجی خندان اولسن

سزای قدر تو شایسته حافظ نیست * جز نیازش و دعای صبحی
ای شایسته حافظك الله سنگ قدر که لایق نیست بود قدر شبه منسوب نیازدن و صبحا
وقته منسوب دعای غیری (مفردات) (سزای) لایق (قدر) م (تو) سن (شاه)
ای پادشاه (یا) للملابسه (دست) ال (حافظ) م (نیست) یوق (جز) غیر (از)
من (نیاز) م (شی) کجی (دعا) م (صبحی) صبحا و قتی بار نسیم در (معنی
اشارتی) ای شایسته حافظك الله در کاه علیه کاک مقلس و محتاج در (ما عبدك
حق عبادك) سرجه سنگ شایسته لایق عبادت ایچده عاجز و قاصر در الله نیاز
و محتاج شدن و دعای وقت سحر دن خبری رانسی بود قدر

زکوی یاری آید نسیم با نوروزی
ازین باده مدد خواهی چراغ دل را فروزی
یارک محله سندن نوروز منسوب باده نسیم کایور اگر مدد ایستد ایسك
کوکل چراغی شایسته دندر (مفردات) (ز) من (کوی) محله (یار) م (ی آید)
کایور (نسیم) را محله (باد نوروزی) نوروز منسوب بل (ازین باد) بویادن
(ار) اگر (مدد) م (خواهی) ایستد ایسك (چراغ دل) کوکل چراغی
(برافروزی) شایسته در سن (معنی اشارتی) اول محبوب اطیفك جانب مرشدن
باد نوروز را محله سی کبی فرح و حیات بخش اولان توفیق و هدایت و کرم و عنایت
روز کاری اثری کایور اگر اول روز کار دن مدد ایستد ایسك کوکل چراغی شایسته در سن
و نور نین تحصیل آیه سن

چو کل کر خرد زرداری خدارا صرف عشرت کن
که قارون را غلطها داد سودای زرداری
کل کبی اگر التون خرده منه مالک ایسك الله ایچون عشرته صرف ایله زریا
قارون غلطه و بردی زریا جمع ایلیک سودا سی (مفردات) (چو) کل (کل) م
(کر) اگر (خرده زریا) التون پاره سی (داری) طوئار ایسك (خدارا) الله ایچون
(صرف عشرت) م (کن) ایله (که) زریا (قارون را) م (غلطه) م (ها)
انات جمع (داد) و بردی (سود) م (زرداری) التون قارون ایچلیق (معنی
اشارتی) ای سالت صادق اگر کل پیرانی کبی التون مالک ایسك رضاه حضرت
الله عشق و قرینی بولنه صرف ایله زریا کورر سین که قارون غلط و خطا بلدی
التون جمع ایلیک سودا سی عاقبت کندوسی هلاک ایلدی

چو کل کر خرد زرداری خدارا صرف عشرت کن
که قارون را غلطها داد سودای زرداری
کل کبی اگر التون خرده منه مالک ایسك الله ایچون عشرته صرف ایله زریا
قارون غلطه و بردی زریا جمع ایلیک سودا سی (مفردات) (چو) کل (کل) م
(کر) اگر (خرده زریا) التون پاره سی (داری) طوئار ایسك (خدارا) الله ایچون
(صرف عشرت) م (کن) ایله (که) زریا (قارون را) م (غلطه) م (ها)
انات جمع (داد) و بردی (سود) م (زرداری) التون قارون ایچلیق (معنی
اشارتی) ای سالت صادق اگر کل پیرانی کبی التون مالک ایسك رضاه حضرت
الله عشق و قرینی بولنه صرف ایله زریا کورر سین که قارون غلط و خطا بلدی
التون جمع ایلیک سودا سی عاقبت کندوسی هلاک ایلدی

چو کل کر خرد زرداری خدارا صرف عشرت کن
که قارون را غلطها داد سودای زرداری
کل کبی اگر التون خرده منه مالک ایسك الله ایچون عشرته صرف ایله زریا
قارون غلطه و بردی زریا جمع ایلیک سودا سی (مفردات) (چو) کل (کل) م
(کر) اگر (خرده زریا) التون پاره سی (داری) طوئار ایسك (خدارا) الله ایچون
(صرف عشرت) م (کن) ایله (که) زریا (قارون را) م (غلطه) م (ها)
انات جمع (داد) و بردی (سود) م (زرداری) التون قارون ایچلیق (معنی
اشارتی) ای سالت صادق اگر کل پیرانی کبی التون مالک ایسك رضاه حضرت
الله عشق و قرینی بولنه صرف ایله زریا کورر سین که قارون غلط و خطا بلدی
التون جمع ایلیک سودا سی عاقبت کندوسی هلاک ایلدی

(می دارم چو جان صافی و صوفی میکند عیش * خدا با هیچ عاقل را با دانا بخت بدروزی) - بی با حرف وحدت روزی با صلی در
رزق و نصیب معنای * محصول بیت * جان کبی صافی شراب وار صوفی اکا عیب ایدر یعنی بهانه بواور یارب هیچ عاقله برامز
طالع نصیب اولسون یعنی صوفی بد بختند ن صافی شراب عیب ایدر مصرع ثانیه معنای ای خدا هیچ عاقله بدروزی
بختی اولسون دین بدروزی ایلیش (طریق کام جیست چیت ترك کام خود کردن * کلاه سروری آنت کران ترك بدروزی)
مصرع اول سوال و جوابی متخدر
طریق کام جیست لایسه و کام جیستك
مقدم مفعول جیست اادات سوال و مبادی
جوابی ترك کام مصدر ك مفعول اضافه ایدر
و خود اضافه ایدر لایسه در ترك کردنك مقدم
مفعولیدر کلاه سروری بیایه و مبادی
و آنت خبری که حرف بیان ان ترك
اشارت در ترك کام به بر حرف تا کید دوزی
فعل مضارع مفرد مخاطب در دوزیدن
بوده دیکدر سن دیکدر * محصول بیت *
مراد است طریق ندر دوز سوال ایدر سک
کندی مراد ك ترك ایدر که دینی کنی
مراد کنن که کجی سن جیست اادات کاک اوپز
ایس سرورده منسوب کلاه اوادر که آبی
بوتر کنن دیکدر سن سرورلک کلاهی اوادر که
آبی ترك کام دن دیکدر سن حاسلی - سرورلک
دنیاسر ااداتی ترك ایدر در ترك و کلاه
و دوزی بدنده مراعات نظیر صنفی وار
مصرع ثانیه معنای سرورلک کلاهی
اوادر اگر بوتری دیکدر کد دین معنای
معنای ترك ایلیش (ندام تو حقه قری طرف
چو پیراز جیست * مکر اوپز * همچون
من غمی دار دشمن روزی) نوحه نواك
فقهیه صافو به در را اکثریت اوزر اولان
کر به و بکا به در قری به اضافه لامیه
چو پیر ارماق کای مکر کاه معنای در
غمی با حرف وحدت و با تنکیر شیاروزی
کجی لی و کوندرل معنای در
و با حرف ذبت * محصول بیت * نیازم
ایرماق کناری طرفه قمریک فریاد و غمی
ندندر مکر اولدخی بنم کبی کجی لی
و کوندرل غم طوئار یعنی کاهه انک بنم کبی
ثابت و صغر غمی واردر حاصلی قمریک
فوق قرید دیکسی یاریك فراتدن ناله
و ایندیر سرورلک دکانر مصرع ثانیه
معنای وار ایله اولدخی نیازم کجی لی

چو می دارم چو جان صافی و صوفی میکند عیش *
خدا با هیچ عاقل را با دانا بخت بدروزی *
جان کبی صافی شراب واردر صوفی اتی تعیب ایدر ای خدا هیچ عاقله بد بختك حالی
نصیب اولسون (مفردات) (می) شراب (دارم) طوئار (چو) کل (جان)
صافی و صوفی م (میکند) ایدر (عیش) م (ش) آبی (خدایا) ای خدا (هیچ
عاقل را) م (مبادا) اولسون (بخت) م (بدروزی) قبیح رزق و قبیح لولک
(معنی اشارتی) بحد الله و توفیق خالصا و الله - حضرت الملهك عشق
و دیوانه لکی دردیده مظهر اولدم حابو که صوفی بی ذوق حالات - شفی انکار
و تعیب ایدر ای بنم خدام دیلر مکر (من کل برید حرث اندیشا فوئنه منه سا و ماه
فی لاخره من نصیب) آیت کریمه سرجه هیچ عاقل سنگ عشق و طاعت کنن
جدا اولوب حرث عشق و محبت ن محرومیت ایله کنندو به بد بختك حالی
نصیب اولسون

طریق کام جیست ترك کام خود کردن *
کلاه سروری آنت کران ترك بدروزی *
مراد طلب ایلیک طریق نه در کنی مرادی ترك ایدر سرورلک کلاهی اوادر که
بوتر کنن دیکدر سن (مفردات) (طریق) م (کام) مراد (جست) طاب ایلیک (جیست)
نه در (ترك) م (کام) مراد (خود) کنندو (کردن) ایلیک (کلاه) م (سروری)
اولوق (آنت) اولدر (ازین ترك) بوتر کنن (بدروزی) دیکدر سن (معنای
اشارتی) (حقت الجنت بالکار) حدیث شریفی سرجه مفعول اولان مشاهده
جنت الله و صلوات طریق نفعك مرادی ترك ایلیک نفعه کوچ کلان مراد الهی
اختیار ایچده اادات ثانی اوادر که بوتر کنن حاسل اوله

ندام تو حقه قری طرف چو پیراز جیست *
مکر اوپز * همچون من غمی دارد شیاروزی *
چو پیر طرفه قری نوحه سی بلیم ندر وار ایله اولدخی نیازم شیاروزی برغم
طوئار (مفردات) (ندام) بلیم (نوحه قری) م (یا) للملابسه (طرف) م
(چو پیر) ارماق کناری (از جیست) ندندر (مکر) وار ایله (اوپز) اولدخی
(همچون من) بنم کبی (غمی) برغم (مارد) طوئار (شیاروزی) دایم (معنی
اشارتی) بتبع حکمت کندودن جریان ایدن عاشق صادق (هو) ذکر ایله جریان
فیض خدا و قتی اولان سحر کاهده قری کبی نوحه و فریادی ندندر وار ایله اولدخی
بنم کبی بیچونک جالی مشاهده سی آرزو سیله برغم دائمی طوئار

چو جدادشیر شیرین کنون نهانشین می شمع *
که حکم آسمان نیست اگر سازی و کر - وزی *
سنگ شیرین ارك سندن جدا اولدی شمعی تنها او طوئار ای شمع آسمانك - کبی بودر

چو جدادشیر شیرین کنون نهانشین می شمع *
که حکم آسمان نیست اگر سازی و کر - وزی *
سنگ شیرین ارك سندن جدا اولدی شمعی تنها او طوئار ای شمع آسمانك - کبی بودر

چو جدادشیر شیرین کنون نهانشین می شمع *
که حکم آسمان نیست اگر سازی و کر - وزی *
سنگ شیرین ارك سندن جدا اولدی شمعی تنها او طوئار ای شمع آسمانك - کبی بودر

و کوندرل برغم طوئار دین برعجب غم طوئار من (جدادشیر شیرین کنون نهانشین می شمع * که حکم آسمان نیست اگر سازی و کر - وزی)
بارشیرین بیایه بارشیرین مراد عاقل که حرف نهیل حکم آسمان لایسه اگر سازی اگر قانع و صابر اولدسن دیکدر * محصول بیت * شمع
خطاب ایدوب پیوزیر بارشیرین سندن جدا اولدی شمعی تنها او طوئار ای شمع آسمان لایسه اگر سازی اگر قانع و صابر اولد
و کر که یان و یاقل یعنی فراق متضای فلکدر کر که رضای اولد و کر که بار بار یان ریدنه جان بوق چاکم کنن غیری

(مخزن در پرده میگویم ز خود چون غنچه بیرون آی که بیش از پنج روزی نیست حکم میز نوروزی) مخزن در پرده میگوید که مقول فواید که حرف تعلیل پیش بای هر بیدگ کسر بله زیاد معنای در پنج روزی از احاق زمانند کتایتد رویا حرف تنکیر حکم میز نوروزی لایه بیانیه در و با حرف نسبت محصول پند خطابتا م طریقه پیور که سوزی پرده ده سو بارم یعنی سکا مستور نصیحت ابارم غنچه کی کنند کردن طشره چق بعضی تنکیر

گنجی کنند کندن طشمره چیق بعضی تکبر
 و تعظمی ترک یله زربا بس کسوندن زیاده
 دگلدر نوروز ساطاتینک حکمی بسنی
 عمر نازیتسه اعفا دادوب غرور و غفلت
 ایله بندن مراد تشلدر حاصلی مدت
 عمر تبر کچر نوروز سلطانی زمانی کی پس
 مدت عمره اعتماد ایلبوب غنچه غفلتن
 جقوب کل کی جناب عزت کبر باه عرض
 نضرع و نیاز یله (بجب علم نتوان
 شدز اسباب طرب محروم * یا ساقی
 که جاهل راهین ژمبر سدروزی) بجب
 علم با حرف سبب و بجب تکبر واضافت
 لامه در نتوان شدیدن مناسنه در اسباب
 طرب لامیه که حرف تعلیل جاهل را را
 حرف مفعول مهین مه سیک کسری
 وهی اصلیه یله اولو ابی یوک کبر مناسنه
 و با حرف نسبت و نون حرف تا کدی چو کرک
 دیمکدر یعنی آرتقراق میر سدا بر بشور
 دیمکدر فعل مضارع و در غائب درروزی
 بای اصلیه یله رزق مناسنه در * محصول
 بیت * علم تکبر یله اسباب طربدن محروم
 اولوق جانز دگلدر یعنی علم غروری یله
 باده دن و مساز و نه تمدن محروم قاق
 مفعول دگلدر حاصلی ن اهل علم دیوشان
 اسبابدن بی نصیب اولوق عفا ایسی
 دکل پس ای ساقی کل که جاهله رزق
 زیاده ابر بشور زربا اهل مرزوق کلای
 مشهور در ابدی چونمک جاهله رزق
 زیاده و اصل اولور مش تکبر علمی ترک ایدوب
 چهلی اختیار ایله لم و شاک اسبابدن
 محروم قالمدم و مذکور کلامه شاعرک
 کلامیده موافق و مطاب قدر * قطعه *
 کم عاقل قافل اصبت مذهبه و جاهل
 جاهل تافاه مرزوقا * هذا الذی ترک
 الاوهام حازه و صبر العالم البحر رزقیقا
 و لما رأیت الجاهل فی الناس قاشبا *
 نجاها لت حقطن انی جاهل * شوی * اگر
 روزی به نشد فرزدی * زنadan ترک روزی
 ترزدی * بنادانان چنان روزی رساند *

(روزه هر چند که به جان عزیز است ای دل * صحبتش موهبتی دان و شدن انعامی) روزه صوم در دل که حرف بیان صحبتش مصاحبتش و مقارنتش معاشه در موهبتی موهبت بخشش و با حرف تنگدوشدن یعنی رفتن انعام لطیف و احسان معاشه در با حرف تنگدوشدن * محصول بیت *

۵۹۶

جذبات صا دقه شدن و فیوضات انوار ذاتیه شدن بن مسکینک الله بر نشسته گلدی

روزه هر چند که به جان عزیز است ای دل * صحبتش موهبتی دان و شدن انعامی

صوم هر قدر که عزیز بهماندر ای کوکل آنت کتشی بر بخشش و ولستی بر انعام پیل (مفردات) (روزه) (اوج) (هر چند) (هر قدر) (همان) (سافر) (عزیز) (م) (ست) در (دل) (کوکل) (رفتش) (آنت کتشی) (موهبتی) (بخشش) (دان) (پیل) (شدن) اولستی (انعام) (م) (با) (وحدتیه) (معنای اشارتی) (کر چه نفس سرکتی اصلاح و تریه ایکنده صوم شرعی بر عزیز بهماندر ای کوکل) (حسنت الابرار سید المرفیقین) سرنجه نوافل اعمال کیدوب بر نه عشق الهی و جذبات روحانی کلمک و کلی علاقه ما سوا دن قلبك انطباع عیله صوم دائمی اوزره اولستی بر موهبت الهی و بر انعام بهماندر

سرخ زبک بدر خاتمه اکنون نبرد * که نهاد دست بهر مجلس و عظمی دای *

زبک قوش شدی خاتمه قیوسنده اوچر ز راهر برو عظمی مجلسنده بر طوونی فوئشدر (مفردات) (سرخ) (قوش) (زبک) (عافل) (با) (لایله) (در) (قبو) (خاتمه) (تکه) (اکنون) (شدی) (نبرد) (اوچر) (نهاد دست) (فوئشدر) (بهر مجلس) (م) (و عظمی) (م) (با) (وحدتیه) (دای) (بر طوونی) (معنای اشارتی) (انوار انعام وجه الله) آیت کریمه سرنجه عافل و ذی اولان سالک صادق رباعده و ساراخی من دیب النمل اولان حیلہ نفس خوفندن کشدونی در خاشاکه ککله و مجلس و عظمی ملازم ایله مقید و مشهور بالبنان المیز را بوندر ککلیسی دام نفسدر * همان لامکان اولوب هر مکانه طالب حق اوزره اولتی اولیدر

کله از زاهد بد خوئنگرم رسم اینست * که چو صبحی بدم در پیش افتد شمی *

بد خوی زاهد دن شکایت ایلزم عادت بودر که چون بر صبح ظاهر اوله آنت عجبج بر شام واقع اولور (مفردات) (کله) (شکایت) (از) (من) (زاهد) (م) (بدخو) (فجیح) (اخلاقلو) (نکنم) (ایلزم) (رسم) (عادت) (اینست) (بودر) (که) (زیرا) (چو) (چونکه) (صبح) (م) (با) (وحدتیه) (بدم) (ظاهر اوله) (در پیش) (عجبجه) (افتد) (دوشر) (شامی) (بر اخشام) (معنای اشارتی) (زهد ایله) (صلاح و تقوی ای) (صوبله) (نفس بد کامک) (مکرو حیلہ) (سندن) (خلاص نمک) (دکالر) (ان صاحب حسن الخلق من اهل الجده و لو کان قاسقا وان صاحب سوء الخلق من اهل النار و لو کان زاهدا) (سرنجه) (اول بدخو اولان زاهد خشکدن شکایت ایلزم عادت بودر که چون بر صبح ظاهر اوله صبح کاذب آنت عجبجه) (کند و ظلمتیه) (واقع اولور که) (لکل فرعون موسی) (کبدر

یار

ای کوکل صوم هر قدر که عزیز بهماندر ای کوکل آنت کتشی بر بخشش و ولستی بر انعام پیل (مفردات) (روزه) (اوج) (هر چند) (هر قدر) (همان) (سافر) (عزیز) (م) (ست) در (دل) (کوکل) (رفتش) (آنت کتشی) (موهبتی) (بخشش) (دان) (پیل) (شدن) اولستی (انعام) (م) (با) (وحدتیه) (معنای اشارتی) (کر چه نفس سرکتی اصلاح و تریه ایکنده صوم شرعی بر عزیز بهماندر ای کوکل) (حسنت الابرار سید المرفیقین) سرنجه نوافل اعمال کیدوب بر نه عشق الهی و جذبات روحانی کلمک و کلی علاقه ما سوا دن قلبك انطباع عیله صوم دائمی اوزره اولستی بر موهبت الهی و بر انعام بهماندر

سرخ زبک بدر خاتمه اکنون نبرد * که نهاد دست بهر مجلس و عظمی دای *

زبک قوش شدی خاتمه قیوسنده اوچر ز راهر برو عظمی مجلسنده بر طوونی فوئشدر (مفردات) (سرخ) (قوش) (زبک) (عافل) (با) (لایله) (در) (قبو) (خاتمه) (تکه) (اکنون) (شدی) (نبرد) (اوچر) (نهاد دست) (فوئشدر) (بهر مجلس) (م) (و عظمی) (م) (با) (وحدتیه) (دای) (بر طوونی) (معنای اشارتی) (انوار انعام وجه الله) آیت کریمه سرنجه عافل و ذی اولان سالک صادق رباعده و ساراخی من دیب النمل اولان حیلہ نفس خوفندن کشدونی در خاشاکه ککله و مجلس و عظمی ملازم ایله مقید و مشهور بالبنان المیز را بوندر ککلیسی دام نفسدر * همان لامکان اولوب هر مکانه طالب حق اوزره اولتی اولیدر

کله از زاهد بد خوئنگرم رسم اینست * که چو صبحی بدم در پیش افتد شمی *

بد خوی زاهد دن شکایت ایلزم عادت بودر که چون بر صبح ظاهر اوله آنت عجبج بر شام واقع اولور (مفردات) (کله) (شکایت) (از) (من) (زاهد) (م) (بدخو) (فجیح) (اخلاقلو) (نکنم) (ایلزم) (رسم) (عادت) (اینست) (بودر) (که) (زیرا) (چو) (چونکه) (صبح) (م) (با) (وحدتیه) (بدم) (ظاهر اوله) (در پیش) (عجبجه) (افتد) (دوشر) (شامی) (بر اخشام) (معنای اشارتی) (زهد ایله) (صلاح و تقوی ای) (صوبله) (نفس بد کامک) (مکرو حیلہ) (سندن) (خلاص نمک) (دکالر) (ان صاحب حسن الخلق من اهل الجده و لو کان قاسقا وان صاحب سوء الخلق من اهل النار و لو کان زاهدا) (سرنجه) (اول بدخو اولان زاهد خشکدن شکایت ایلزم عادت بودر که چون بر صبح ظاهر اوله صبح کاذب آنت عجبجه) (کند و ظلمتیه) (واقع اولور که) (لکل فرعون موسی) (کبدر

(بارمن چون بخرامد بنشانی چمن * بر سافش زمین ای یک صبا پخنی) * محصول بیت * بنم یارم چونکه چمن نماشانه صائک ای یک صبا بنندن اکابر خبر اصال ایله (کو حریفی که شب روزی صاف کشد * بود آبا که کند یاد زرد آشامی) کو کاف بجمعه فعل امر مخطوب سوبله ای یک صبا بنمکدر حریفی یا حرف وحدت حریردن مراد یار مذکور در درد آشامدن مراد خواجه کشندیز و با حرف وحدت * محصول بیت * پیغام

۵۹۷

بارمن چون بخرامد بنشانی چمن * بر سافش زمین ای یک صبا پخنی

بنم یارم چونکه چمن نماشانه صائک ای یک صبا بنندن اکابر خبر ایشدر (مفردات) (بارمن) (م) (چون) (چونکه) (بخرامد) (صائک) (با) (لایله) (نماشا) (م) (چمن) (باشجه) (بر سافش) (اکا ایشدر) (زمین) (پشن) (یک) (رسول) (صبا) (م) (پیغام) (خیم) (با) (وحدتیه) (معنای اشارتی) (بنم) (روضه) (قلبی) (کشاد) (و معور) (و آباد) (ای پخی) فیض و نیلی الهی ظهور و روضه قلبه خنده و سرور بخش ایلد که ای فضل و توفیق الهی سن بنی آنت رو شلکی اوزره ثابت قدم ایلیوب ظلت بشریه دن خلاص ایلد سن

کو حریفی که شب و روزی صاف کشد * بود آبا که کند یاد زرد آشامی *

بر حرفه که شب و روز صافی شراب نوش ایلر عجب اوله میکه بو طوونی آشامدن یاد ایلد (مفردات) (کو) (قینی) (حریفی) (بر مصاحب) (شب) (کجه) (روز) (کو کاف) (زیمی صاف) (صافی شرابندن) (کشد) (جسکه) (بود) (اوله می) (آبا) (عجبجا) (کشد) (ایلد) (یاد) (ذکر) (ز) (من) (درد آشامی) (شرابک طوور یعنی ای پخی) (معنای اشارتی) (قینی) (بر مانون) (علی البره) (التقوی اوزره) (صافی) (و خاص) (قبله) (شراب) (عشق) (خدا یی) (نوش) (ایلر) (بر حیم) (مصاحبکه) (عجب اوله میکه) (بو معن) (و درد) (وبلا ی) (عشقه) (حیران) (و سر کر) (دان) (اولان) (عاشق) (بیماره) (حالی) (یاد ایلدوب) (بر معن) (و نصرت ایلد)

حافظا کرد در دادات آصف عهد * کام دشوار بدست آوری از خود کامی *

ای حافظ آصف زمان اگر سنک کوکاک دادنی و ربه خود کام افتدن مرادی صوم شله اله کنور سن (مفردات) (حافظا) (م) (کر) (اگر) (نمده) (و ربه) (دادات) (کوکاک) (عدائی) (آصف) (وزیر) (عهد) (زمان) (کام) (مراد) (دشوار) (کوچ) (بدست) (اله) (آوری) (کنور سن) (ز) (من) (خود کامی) (کندو) (مرادی) (اوزره) (اولوچیتدن) (معنای اشارتی) (ای حافظا) (اگر وقت قطعی مرشد) (کامک) (و خاصان) (حقت) (عون) (و عتباتی) (اولیه) (خود کام) (و خودی) (نکدن) (خلاص) (اولوب) (مراد) (و مقصودک) (اولان) (قریت) (و وصالت) (ال الله) (دواتنی) (اله) (کنور) (مکله) (زباده) (صوموت) (چکر سن) بر الله لنا حصول اراد

وله ایضا

سحر که رهروی در سوزینی * همی گفت ابن معمر بافرینی *

سحر دقتی بر خاک بر کوشده بو معمرایی بر مصاحبه دیدی (مفردات) (سحر که) (م

نی

۱۵۰

پور دینی بو یک مضوئیدر پس یک صبا به خطاب ایلدوب پیور که ای یک صبا به سوبله بر حرف که کجه و کوئندوز صافی یاد چکر عجبجا اولور میکه بر درد آشامدن یاد ایلد یعنی جانان که صافی یاده ایچرون که درد ایچرم عجبجا بی هیچ یاد ایلد حاصلی جانان که ذوق و صفاده درونی که الم و بلا دیم عجبجا بی هیچ کاری دیمکدر مصراع اولک معشانی دی شول حریف که شب و روز صافی یاد چکر یعنی نوش ایلر دین عجب حریف ایش مندر بر حرف که شب و روز صافی شراب نوش ایلر ای عجب اولور می که بر درد آشامدن یاد ایلد و بوجه اوزره کوکاف صافی ایلد یعنی معشانه اولوب مصراع ثانی به مصروف اولور ایکی وجه اوزره به معنای بیته و اصل اولیا ش (حافظا) (کرد) (در) (دادات) (آصف) (عهد) (کام) (دشوار) (بدست) (آوری) (از خود کامی) (داد) (بوئد) (عدل) (معشانه) (در خود کام) (وصف) (ترکبیدر) (مراد) (ل معشانه) (ارالنده) (صفت) (مذ) (مومده) (در خودداری) (و خود بند) (و خوددین) (کی) (محصول بیت) (ای حافظا) (اگر سنک) (کوکاک) (عدالتی) (آصف) (درو بر من) (ایسه) (بسی) (کوکاک) (دین) (و بر من) (ایسه) (کندی) (خود رای) (خود کام) (افتدن) (مرادی) (مکمل) (اله) (کنور سن) (یعنی) (اله) (کنور) (من) (مرادی) (حاصلی) (مرادی) (وزیر) (اعظم) (و بر من) (سن) (خود کام) (افتدن) (فضولا) (مراد) (که) (و اصل اوله من سن) (دیمکدر) (مراد) (حسن) (طایدر) (وله ایضا) (سحر که) (رهروی) (در سوزینی) (همی) (گفت) (ابن) (معمر) (با فرینی) (وصف) (ترکبیدر) (پوله) (کیدینی) (معشانه) (روئندن) (و با حرف) (وحدت) (سوزینی) (سرحده) (معشانه) (و با حرف) (وحدت) (نی) (گفت

حکایت حال حاضر سو یاردی دیمکدر این معما بیت ثانی به اشارت بر حرف صه قرین بوداشه در ل و با حرف وحدت * محصول بیت * سحر وقت * بر یولی بر سر حده بو معمرایی بر مصاحبه سوبلردی معما پیور دینی بیت آنتک مضوئیدر

(که ای صوفی شراب آنکه شود صاف * که در شیشه برآرد از بینی) که حرف رابط مقول قولدر برآرد از بینی بر این چینه
دیکدر * محصول بیت * ای صوفی شراب اولوقت صاف اولور که شیشه اینجده بر این چینه یعنی انکور هنوز عصر
اولد انکور قرق کون کچمک کرک که

(رهر وی) بر سلك (در) فی (سرزمینی) بر او چنده (همی) دایم (گفت)
دید (این) بو (معا) م (بافرینی) بر مصاحبه (معنی اشارتی) فیض و قسبی
اولان * هر گاه سده کوشه خلوتد بر سلك مجاهد یومر اسرار طریقتن اولان معانی
بحرم اسرار اولان بر نصاب حبه دلی

که ای صوفی شراب آنکه شود صافی * که در شیشه برآرد از بینی

ای صوفی شراب اول وقت صافی اولور که شیشه بر این چینه بر این چینه
(ای صوفی) م (شراب) م (آنکه) اول وقت (شود) اولور (صاف) م (در شیشه) م (بر)
بوقارو (آرد) کثوره (اربعین) م (یا) وحدتیه (معنی اشارتی) (من اخلص)
لله اربعین صباحا ظهرت بنایع الحکمة من قلبه علی اسنه (حدیث شریفی سرچیده
ای صوفی قلبه عشق الهی اول وقت صافی و صافی اولور و بنایع حکمت و غذای
منوی اولان و اوقات احادیث ظهور را در که کوشه خلوتد بنیجه ریاضات و مجاهدات الهی
از این سطر جبهه ارمقه حاصل وثابت اولور

که آنکشت سلیمی نباشد * که خاصیت دهد نقیض نیکینی

اگر سلیمان پیغمبر علیه السلام باری اولیه همان رنگین نقیض نه خاصیت و در
(مفردات) (کر) اگر (آنکشت) پارستی (سلیمان) م (یا) نیکینه
(نباشد) اولیه (چند) نه (خاصیت) م (دهد) و نه (نقش) م (نکین)
بوزک فانی (بال) وحدتیه (معنی اشارتی) بر منظر حق اولان قلبه دانه اخلاص
وصفوت الهی اسرار معرفه الله استمدادی اولیه همان بر نقش صوری و اعمال ظاهره
و خلوت صوری و دهنه خاصیت و نه منفعت اولور اولور

خدا زان خرقه بر ازست صدبار * که صدمت باشدش در آستینی

خدا اول خرقه دردن یوزکر بر اراده که آنت بر کشته یوزبت اوله (مفردات) (خدا)
م (زان) آتدن (خرقه) م (بر اراده) عرض (است) در (صدبار) یوزکره (صدمت)
یوزنم (باشد) اوله (ش) آتک (در آستینی) بر کشته (معنی اشارتی) خدا تعالی
ریایه اولان اعمال ظاهره و باطنیه و ماسوا و استیلا و فکر فاسده و حب دنیا الهی ملو اولش
قانون عاطفه و باطنیه ازدن یوزکره اعراضه و در مقول حق دکلدر

درو نهاتیر شد باشد که از عیب * چراغی بر کند خلوت نشینی

درو نلر کدر اولدی اوله که غیبیدن بر خلوت نشین بر چراغ او باره (مفردات)
(درونها) کوکالر (تیره) بولاق (شد) اولدی (باشد) اوله (نق) من (غیب)
م (چراغ) م (یا) وحدتیه (بر بوقارو) (کند) (ایده) خلوت نشین (خلوت)
اوطور بیجی (یا) وحدتیه (معنی اشارتی) و انکار فاسده و حب دنیا بلا سندن
خانه بجلی * ای اولان کوکالر مکر اولدی اوله که رجال غیبیدن بر کیمه همت الهی
کوکلز چر غنی شده لدره و قلین نورنی ضیائید یروب (افق شرح لله صوره الاسلام
فهو علی نور من ربه) آیت کریمه سی سرشته مظهر الیه

مروت

یعنی عشاق کو کلسری فراق جانان فراردی اوله که بر منجباب الله عوه همتله و سال جانانه سبب اوله
(مروت) کرچه نامی نشانست * نیازی عرضه کن بر نازنینی) مروت گفته اولور که مروت و کرم مراد در نامی یا حرف وحدت
نیازی باشد بویله در نازنینی دویله در * محصول بیت * خطاب عام طریقه پیور مروت کرچه فنا سرآرد بر این اسمی و ارسمی
یوقدر اما سن بر نازنینه عرض نیازاله که کسه نیازی قبول ایامون کر کسه ایله و ن حاصلی اگرچه قیطر مروت زمانه در اما سن عرض

نیازی الدن قومه باشد که جانان کوکله تأثیر الیه (ثواب باشد ای دارای خرمن * اگر ریحی کنیز خوشه چینی) دارای خرمن اسم فاعلک
مفعولنه اضافت در طواعتن معنایه اما بونک کیلر اسم فاعل معنایه و رزل یعنی دارنده طواعتی معنایه
ریحی یا حرف تنکیر خوشه چینی و صفاتر کیدر چینه بدین معنایه و یا حرف تنکیر * محصول بیت * ای خرمن
طواعتی یعنی ای خرمن صاحبی و مالکی سکا ثواب حاصل اولور اگر خوشه چینه ریحی ایلر سکا یعنی ای حسن و جمال صاحبی جانان
سکا ثواب و خیر حاصل اولور اگر عاشق دبدار اولان در دمندر بیکه انقضات ایلر سکا دیکدر (یعنی بیتم نشاط و عیش در کس * نه درمان
دلی نه درد دینی) نشاط بونک فکله سونک

مروت کرچه نامی نشانست * نیازی عرضه کن بر نازنینی

مروت اگرچه نشانی بر نامدر بر نازنینه بر ناز عریض الیه (مفردات) (مروت)
م (نامی) برآد (بی نشان) وجود سوز (است) در (نیازی) م (عرضه) م (کن)
الیه (بر) علی (نازنین) محبوب (بال) وحدتیه (معنی اشارتی) رجال الماهک
شفقتی و مروتی ظاهره و وجودی یوق بر نامدر لکن (اذا تجرتم فی الامور فاستعینوا
من اهل القبور) حدیث شریفی سرچیده همان نازنین خدایه عرض نیاز کرکد که
اللهم یخل یوقدر

ثواب باشد ای دارای خرمن * اگر ریحی کنیز خوشه چینی

سکا ثواب اولور ای خرمن حاکی اگر خوشه چینه بر ریحی ایلر سکا (مفردات)
(ثواب) م (ت) سکا (باشد) و اور (ای دارا) یعنی حاکم (خرمن) م (اگر ریحی)
م (کی) بدین (بر) علی (خوشه چینی) بشاق دیو شیرینی (بال) وحدتیه (معنی
اشارتی) ای دولت معرفه الله الیه غنی اولان بر روش ضمیم و بر ایشان کوکالر حاکی
اولان عزیزیم اگر بود و شوکر فقیر محتاج که بر ریحی بر نظر عشاق ایلر ایسک سکا
اجر جزیل اولوب (من احبها فکانا اسی الناس جمعا) یونین یولور سن

یعنی بیتم نشاط و عیش در کس * نه درمان دلی نه درد دینی

کیمه ده نشاط و عیش کورمزم نه بر کوکل درمانی نه بر دین دردی (مفردات)
(یعنی بیتم) کورمزم (نشاط) سرور (عیش) م (در کس) کیمه ده (نه) ننی
(درمان) م (دل) کوکل (یا) وحدتیه (نه) ننی (در دین) م (یا) وحدتیه
(معنی اشارتی) مردان خدا متصف بصفات المله در باقی و صومر طایل
و پیمازه ریحی ایلر کیمه ده کوکل درمانی و دین دردی نشاط و عیش الیه
جان و دین طلب ایلر کورمزم یوخسه طیب الیه یلدر در اهله دوا ایلر یلر محفدر

در بختنه بنام پرسم * حال خویش را از پیش بی

بختنه فیوضی کوکرت تصور کند و عاقبتی بر اهل نظر دن (مفردات) (در) (قبو)
(بختنه) م (بنما) کوکرت (نا) حتی (پرسم) صورم (مال) عاقبت (خویش را)
کند و مک (ن) من (پیش بین) اولک کور بیجی (یا) وحدتیه (معنی اشارتی)
ای پر کانه واصل اولوب در دین درمان یولان عاشق بر دردمندزه دخی اول خای
نظر الیه کوکرت بیجی و مرده دقیری احبسا بیجی مرشد و طیب الهی بیتم قورمستی
کوسته ناکه اول اهل نظر دن حقیقت حالی و عاقبت مایه سوال ایدوب نیازله جد
وصیه اقدام ایدم

اگرچه رسم خون تدخو بست * چه باشد که بسازد باغنی

اگرچه خم بلفک عادی بدخو با قدر نه اولور اسک بر غنکین الهی مصاحبت اید
(مفردات) (اگرچه) م (رسم) عادات (خوی) (کوزک) (تد) غضاو (خوی)
اخلاق (است) در (چه باشد) نه اولور (کر) اگر (بازد) (دو زوله) (باغنی) (رغ)
منوب الیه (معنی اشارتی) اگرچه اول طیب الهی و محبوب خدایک محو افک
و موهولدر بقا عیشانه قیومستی کوکرت

ناکه کندی عاقبت کاری بر پیشین مبصر دن سوال ایدم یعنی انقلاب دورا نه احوالیم نیجه اوله جفین صورایم حاصلی
پر معاندن عاقبت امر می استفسار ایدم زیرا بواطواری آتدن ایو یاور یوقدر (اگرچه) رسم خویشان تدخو بست * چه باشد
کر بسازی باغنی) تدبیتی یعنی کسکین معنایه تدخو وصف ترکیبدر این خویشی دیکدر یا حرف مصدر بسازی الیه مؤکده فعل
مضارع مفرد مخاطب متفق و مخاطب اولسک با معنایه در غنیم یا حرف نسبت و لون حرف تأکید غنی دیکدر * محصول بیت *
اگرچه بنو بلرک عادی تدخو با قدر اما نه اولور ای اگر بر غنکله مصاحب و موافق اولسک یعنی هر نه که خوبلرک شاینددر
بدخو یلق نشنه لازم کز اسک بر غنیده عاشقه ریحی ایلر سکا غنیمت ایلر غنیدن مراد کنددر

(نه حافظ را حضور درس و خلوت نه دانشمند را علم الیقینی) • محصول بیت • نه حافظ که درس و خلوت حضور بن کورم و نه دانشمند که علم الیقینی کورم یعنی زمانه زده بولنگر جاعل نفع اولدی شویله که اسم و معنی کیمه ده مشاهده ایلم حاصل العالم متعبر قول ظاهر اولدی (وله ایضا) (سلیبی من ذلالت بالراقی • الاقی من هواها الاقی) سلیبی تقدیر امر فوع مبتدا تصغیر سلیبی درو سالی بر محبوه کیمه اسمعیدر لیلی وزنی اوزره و متذات ای غایت ایچوندر زمانه حالت فعل ماضی مفر دموث غایبه حلولدن قومتی معنیه در نزول کیمی فاعلی تحتند سلیمه راجع ضمیر بالراقی با حرف صله و عراقدن بوند مراد عراقی مجتهد که اصفه اند و عراقی عرب بغدادی و جهت ندر که

﴿ ٦٠٠ ﴾

اولان سفر بنده سفر عراقین دیر که بر یازده ایکی عراقی به طو شدی و بغدادی اول سفر ده قح ایلدی عراقی لغتده چو قور معنیه در حتی عوام بغدادی و چو قوری دیکله تصویر ایدر و آخرنده کی با قافه کسره سنین متولددر که فن قافیه ده اکا حرف اطلاق دیوا و اصلاح ایدر الاقی فعل مضارع نفس متکلم و حده معنیه با بندن تقدیر امر فوع خبر مبتدا در مابعد یله بولوشم و صناعتم دیکدر من حرف جر الاقی به معنیه اقی و اوجبت و آرزو معنیه درو ضمیر تأنیث سلیمه راجعدر بعضی نسخه ده و ایدر و اوافه در که بهد و عراقی معنیه درو معنیه بیکسیده جائزدر بلکه ثانی اولکدن اول و احراردر

﴿ نه حافظ را حضور درس خلوت نه دانشمند را علم الیقینی ﴾

نه حافظ خلوت درسنت حضور یواردر نه دانشمند بر علم یقین وارد (مفردات) (نه) (نی) (حافظ را) م (حضور) م (درس خلوت) م (نه) (قی) (دانشمند) عالم (علم الیقینی) م (یا) و حده تیه (معنای اشارتی) مادام حضرت الهک لطفی و خاصان حثک نظر و عتایی اولدغه نه حافظ خلوت وارد و یازده ریاضات و مجاهدات ایتمیه بر معرفت حضور و تری وار در نه عالم بر علم الیقینی پیچیده سی وارد بیت • بی تأنیث حق و خاصان حق • کره لک باشد سیاه تیش ورق • کتبه مولای ماست قدس سره

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ سلیبی من ذلالت بالراقی • الاقی من هواها الاقی ﴾

سلیبی من ذلالت بالراقی و نزول ایدینبری ملاقی اولورم آنک مجتهدن شول فتنه به که ملاقی اولورم (مفردات) (سلیبی) (تصغیر سلیبی بر محبوه اسمعیدر) (من ذلالت) (من ذلالت) حلول ایدینبری نه بره (بالراقی) عراقی عراقی شریک بره اولان اصفه اندر (الاقی) بن ملاقی اولورم نندن (من هواها) اولاسی تک مجتهدن (یا) شول فتنه به که (الاقی) بن ملاقی اولورم (معنای اشارتی) ای • لک قدش اولام معلوم اوله که اصطلاحات اهل اللهده محبوه ذکر ایچر به ذات محبوب حقیقی مراد ایشنددر یعنی اول محبوب حقیقی که اوزر بجهلی ذنبه سی صدر منشرح حلول ایدل نبری اول محبوب عشق و مجتهدن نیجه اسرار غیبیه و نیجه علوم لدیه لره ملاقی اولد مکه تمیزی ممکن دکلدر

﴿ الا ای ساربان محمل دوست • الی که تکم طال اشتیاقی ﴾

ای دوست مجتهد ساربان آکا اول سزک را کبر بکر بنم اشتیاقی اوزادی (مفردات) (الا) آکا اول (ساربان) دوهی (محمل) به کادوه (دوست) م (الی که تکم) سزک را کبر بکر (طال) اوزدی کیم (اشتیاقی) بنم اشتیاقی (معنای اشارتی) (انا عرضنا الامانة علی السموات والارض) الخ آیت کریمه سی سرجه ای حضرت الهک امانتی و کی جان و لدن قبول اله تحمل ایلان سزک لکل و عاشقان صادقان ساربان و مرشان و خاندازی سزک اسب کر منابه سوار اولان را کبر بکر اشتیاقی و احتیاج اوزادی و زیاده اولد بکه بری بو حجاب بشر به دن کالی بکورد

﴿ دروغم خون شد از نادیدن دوست • الا تعب لایم الفراقی ﴾

دوستی کورم کردن دروغم خون اولدی آکا اول فراقی ایچون هلاک اولسون

﴿ (مفردات) ﴾

دیکدر اشتیاقی تقدیر امر فوع فاعل در زیر یا ضمیر مجرور متصل در تقدیر مجرور مضایق الیه اشتیاقی اوزر معنیه در • محصول بیت • ای جانان منجمت ساروانی آکا اول که سزک را کبر بکر آرزوم ایدم یعنی میل مجتهد زیاد اولدی حاصلی چون ایلدی مصراع ثانی که معنیه در کبان جمع را کبر در دیوب معنای مصراع سزک را کبر بکر و اوزادی اشتیاقی دیکدر دین بکائی بکائی بکائی (دروغم خون شازانیدن دوست • الا تعب لایم الفراقی) معنای آنک فقی و عینک سکونیه صدر مطاوعر قح با بندن هلاک و ایلدی معنیه اما اصلده بوزی اوزره دو شکر فغلی و جویا و سجانا مجتهدی اولان مصاددر دندر لایم لام حرف جر تیه صدرینه متعلق فراقه اضافت لایمه درو با حرف اطلاق •

• محصول بیت • دوستی کورم کردن دروغم خون اولدی یعنی جانان فراقندن یورکم فان اولدی آکا اول که فراقی ایاشته هلاک اولسون یعنی فراقی کونتری هلاک اولسون که دینده وجودی طلسون مصراع ثانی که معنای آنک فاقی ایچون نفس اولسون دین معنای نفس المثلش (خرد در زنده رود اندازی نوش • بکلیاتک جوانان عراقی) زنده رود و زانک کسر یله اصفهان ایرماغی زیر رود ارماق

﴿ ٦٠١ ﴾

(مفردات) (دروغم) م (خون) فان (شد) اولدی (ز) من (نادیدن) کورم (دوست) م (الا) آکا اول (تعب) هلاک (لایم الفراقی) آیریلقی کونتری ایچون (معنای اشارتی) ز را بوجوب سبیلده دوستک چالی نور بئی کورم کردن سینه شامدر بخون اولدی آکا اول که انترک • سبیلده لایم فراقی محو او اوب اوله که هید و صاله بر شام

﴿ خرد در زنده رود اندازی نوش • بکلیاتک جوانان عراقی ﴾

عقلکی زنده رود نهرینه آن و شراب ایچ صفتانلو جوانانک صدا سیه (مفردات) (خرد) عقل (در) فی (زنده رود) اصفه اندر (نادر) آن (می نوش) شراب ایچ (یا) لام لایسه (کلیاتک) صدا (جوانان عراقی) اصفه اندر بکلیاتک (معنای اشارتی) اگر عید و صله ایشون دینر حث عقل معنیه کی شهر معنیه جاری اولان عز و حکمت نهرینه آن و شراب عشق الهی فی اول شهر معنیه نظر به خای کیم ایدیمی فتنای جوان بختنرک ارشاد یله نوش اله کسداد اوزره اوله سن

﴿ بسازای خوش مطرب خوان و خوش کری • بشر پارسی صوت عراقی ﴾

دو زای خوش خوان و خوش کری مطرب شمر فارسی اله صوت عراقی بی (مفردات) (بساز) دوز (ای مطرب) م (خوش خوان) لطیف اوقوچی (خوش کری) کوزل سر بیهی (یا) لام لایسه (شمر) م (پارسی) م (صوت عراقی) م (معنای اشارتی) (کلوا لکس علی قدر عقوا هم) سر بیه باب ارشاد ده طابین مسترند اسرار معنویین طافتاری مقداری سونک اله طابین حقه داعی اولان پر سندی بزیمچاره عالم معنویین اسرار لدیه لری بین بیورمه له روحه غذا و عقل و جاه سر و در و صفا بخش پیوره سن

﴿ جوانی بازی آرد پیادم • سماع چنک و دست افشان ساقی ﴾

جوانانی کبرویم باره کور چنک • عی و ساقینک رقص ایچمی (مفردات) (جوانانی) جوانانی (باز) کبرو (می آرد) تورد (پیادم) خاطر بید (سماع) م (چنک) آتلهو (دست افشان) ل سلقی (ساقی) م (معنای اشارتی) فیض الهی بخش ایدیمی سانکل حقیقتک غیبه سلطان عشنه اولان سماعی و رقص عالم از واحد و عالم قدسده اولان جوانانی و روحانیت اله اولان لذت خطاب ربانیری خاطر • کنورد

﴿ می باقی به نامت و خوشدل • ساربان را فتنم عراقی ﴾

باقی شرابی ویر نامت و خوشدل باقی عمری بارانه شازانیم (مفردات) (می) شراب (باقی) م (بد) و (یا) (حتی) مست (م) (خوشدل) کوکل خوشافیه (یا) لام لایسه (ساربان) م (بر فتنم) صاحب (عمر باقی) م (معنای اشارتی) ای مرده دلاری ایچا ایدیمی ساقی معنوی رزم شراب باقی بی ویر که نامت و خوش دلک اله بارانه حیات ابدی بخش ایدیمی اسرار رشتنی بیان ایده ی

﴿ قی ﴾

﴿ ١٥١ ﴾

ایلمی دین معنای مجتهدن کبری قالشدر (می باقی به نامت و خوشدل • ساربان را فتنم عراقی) • محصول بیت • خطاب عام طریقه یه بر باقی شرابی ویرناکم مست و خوشدل بارانه عمر باقی بی بدل ایده ی معنی فدای ایدیم حاصلی شازانیم دیکدر

(بناساقی بدو رطل کرامت * سقا الله من کاس دهناتی) رطل رانگ قهوه و کسرله و طانک سکو تله نصف بطمان در
امایونده مراد یارم بطمان شراب الان قد حدر کرانه اضافت سیاه در کاس ایچنده شراب اولان قد حدر دیرلر و دهاق دالت
کسرله مملو معنایه در یعنی طو بطلو کاسه صفتدر * محصول بیت * ای ساقی کل ریکا آفر قدح و برالله تعالی سنی شرابدن طلو
قد حدرن و بطلو قد حله صوارسون دهاق معرف باللام اراد ایذوب کاسی اکاضافت ایلدن نه کاسی بلورمش نه دهاق دهاق
یاسی حرف اطلاقدر (دی بایکخواهان متفق باش * غنیمت دان امور اتساقی) دم نفس وساعت معنایه در با حرف مصاحبت
نیکخواه وصف تر کیددر خواه بدندن

چو یاساقی بدو رطل کرامت * سقا الله من کاس الدهناتی

کل ای ساقی بکار طر کران و برالله تعالی سنی طلو قد حدرن صوارسن (مفردات) (یا)
کل (ساقی) (م) (بدو) (رطل) (بوز) (بکری) (سکر) (دور) (کران) (اگر) (م) (بکا) (سقا الله)
الله سنی صوارسن (من کاس الدهناتی) (رطلو قد حدرن) (معنای اشارتی) (ای ساقی)
کوثر عشق بر عظم و قوی عشق الهی بخش ایله که (و هما حرامان علی اهل الله)
سر نجه حضرت الهک ذاتی انوار به مستغرق اولوب دنیا و آخرتدن بنده برادر قومیه
حضرت الله تعالی سیده جنت شرابله صوارسن

چو دی بایک خواهان متفق باش * غنیمت دان امور اتساقی

بردم دوستلره متفق اول اتفاق امر لینی غنیمت پیل (مفردات) (دی) (بر نفس)
(یا) (اللابسه) (یک خواهان) (ایک دیلیجی) (متفق) (باش) (اول) (غنیمت) (م)
(دان) (پیل) (امور) (م) (اتساقی) (م) (معنای اشارتی) (ی سالت) (الجماعه) (رحمة) (سر نجه)
پورسا عتله امیر اولان دنیاه مر دان خداله اتفاق و اتحاد قایمه اولوب و اتفاق
غنیمت یابوب بر نفس مر دان خدانت صحتدن جدا اوله تانستی مر خدا اوله سن

چو ربع العمری مرعی حاکم * حاکم الله با عهد الاتساقی

عمرک بهاری سزک قور بکر و تلاغنده در الله تعالی سنی حفظ ایلسون ای وصال زمانی
(مفردات) (ربع) (بهار) (عمر) (م) (فی) (نار فیه) (مرعی) (اتساقی) (حی) (نوری) (م)
سزک (حاکم الله) (الله تعالی سنی حفظ ایلسون) (باهد الاتساقی) (ی وصال زمانی)
(معنای اشارتی) (ای مر دان خدا وای الله دوستاری بو عمری بقامتک لطافتی و متفق
سزک زم کی دوشگون بیکاره نظر و همتله غذای روحانیت و علم و معرفتک زیه
ایذوب بزی حفظ و حیا به کز مر عانند در همان حضرت الله سزک و بزلک
وصال زمانمزی حفظ و دوام ایذوب جله مزی هجران آتشنه بمانندن این
ایله بجه حبیه محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

چو مضت فرص الوصال و ما شمرنا * وانی الان فی عین الفراقی

وصال فرصتتری یکدی و بزلک و تحقیق بن شمدی صین فراقده م (مفردات)
(مضت) (یکدی) (فرص) (فرصت) (الوصال) (م) (و ما شمرنا) (بزلک) (وانی) (تحقیق)
بن (الآن) (شمدی) (فی عین الفراقی) (م) (معنای اشارتی) (وان ایس لانا انسان)
الاماسی) آیت کریمه سیر نجه سنی و مجاهده اله حضرت الله و صلت و قریت ممکن
ایک ایکی جهان فیمین اولمان جوهر عمرک قدرتی بزلک هوای نفسیه بیت الله وصال
فرصتتری فرصت بزلک تحقیق بن شمدی بنده عین فراقده بیکه هنوز نفس و هوای بدن
خلاص اولدم

چو عروسی بس خوشی ای دخترز * ولی که که سزاوار طلاق

ای دخترز زاده لطیف بر کلینن اما کاه کاه طلاقه لایق من (مفردات) (عروسی)
بر کلینن (بس) (زاده) (خوشی) (لطیف) (سن) (بی دخترز) (ای اوزم چو خوشی قزی)

دل

یعنی عمرک صفاتی اولدر که سزک وصال کرده واقع اوله ای وصال جانان خداسنی زوالدن ساقیه امامد کور نسیخه نیک معنایه
رعیتا فعل ماضی متکلم مع غیره در قیام بدن اوتاردی دیکدر عشق تازه و باش اوت رعیتا نیک معنایه
محصول بیت * ناز چار و چون اوتاردی سزک که اوتلاغنده یعنی سزک وصال کز چنده نازه نازه سوزدک پندنه صنعت
انتفات وار (مضت فرص الوصال و ما شمرنا * وانی الان فی عین الفراقی) مضت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه در شرب بایندن
فرص فانک منی و رانک فحیه فرصتک جمیدر وصاله اضافت لامیه در و او حرف حال و او حرف فی شرنا شینک و عینک قصه یله
فعل ماضی متکلم مع غیره در قیام بدن حال بو که بزلک دیکدر و او حرف ابتدا ای ان حرف در حروف مشبهه بالاعلن و یا صبر ؟

تاکلم و جدی بجملا منصوب اسمی الان ایچنده اولدینک زمانک اسیدر یعنی زمان حاضرک امیدر که معرفه واقع اولمش طرف غیر متکلمدر
و الف و لامی تعریف ایچون دکلدر بیکه وضعی بویه دورق حرف جر مقدم کانه متعلق عین مجرور در فی ایه فراقه اضافت لامیه در و یاسی
حرف اطلاق و جله نظریه خبران و ان اسمیه و خبر ایه اعرابدن محلی بوق جله مستأنفه * محصول بیت * وصال فرصتتری مر و یا بلدی
حال بو که قدرتی بیلدو بن الان عین فراقده م یعنی فرصت وصال قدرتی بیلدیکم ایلدن شمدی فراقده م (عروس بس خوشی ای
دخترز * ولی که که سزاوار طلاق) اکثر نسیخه در عروسی یای خطابه یازارامیز و نسیخه فی اختیار ایلدک بس مابعدیه اضافت بیانه اواز
خورشید یا صبر خطابه سزاوار طلاق اسم

دل

(دی) (اما) (که که) (وقت و وقت) (سزایان) (لابق) (طلاق) (م) (یا) (خطابه) (معنای اشارتی)
ای نفس حضرت الهک عشق و محبت و وصلت نایه سینه نیک بوز کن اولان محبت
و یلاز صبر و تحمل ایله تان اولغنده عبت دکلن بر لطیف کلینن اما سخن من دیب
الفل اولان مکر و حیلکن امین اولغنده ممکن دکلدر همان کاه کاهی طلاقه لایق سینه
حق خلاق اولان رله سکا تخافت فرض لازمدر بو نفس انسانه لطیف و هر قدر در

چو مسجای مجرور ابر آرد * که با خورشید سازدهم و ثانی

مجرور عیبی به برادر و لایقدر که خورشید بیه هم جره اوله (مفردات) (مسجای) (عیبی)
عایه السلام (مجرور) (م) (بر زانده) (آرد) (ارزدن) (مقتدر) (ارزیدن) (لایق) (معنای اشارتی)
(با خورشید) (کوشش) (ایله) (سازده) (نور) (هم) (دخی) (و ثانی) (خاه و جهر) (یا) (اشباع)
ایچندر (معنای اشارتی) (کرووات) (بشیر) (دن صفوت) (و کال) (و صلت) (و قریت) (تجردد)
عیبسی مشرب اولان روحه لا قدر که (فی مقدمه صدق عند ملک مقتدر) آیت کریمه می
سر نجه بی تکلف و بی قیاس ایلهرق شمس حقیقته اتصال و وصلت نام ایچوق روحک
صفا تیر و قوت و حیات ایلدر

چو نهانی الشب من وصل المذاری * سوی تقبل وجه واعتاقی

فوجود لقی منی باکره فزک وصالدن نهی ایلدی بوز او عکرن و معانیه دن غیری
(مفردات) (نهانی) (منی) (منع) (ایلی) (الشب) (فوجود لقی) (مدن) (من وصل المذاری)
با کره فزک وصالدن (سوی) (غیر) (تقبل وجه) (یوز او عکرن) (اعتاقی) (یون) (پونه)
فوجود فلتشوق (معنای اشارتی) (ضد) (و حایت) (بزی) (محبوب) (از لایه و وصال کانه دن
ولذ انداسر اربع هویندن نهی ایلدی بوجه قلبیه حضور به دن و ر بط واعتاقی
و اتصال منو به سینه منشر حده دن غیری

چو دموعی بعدکم لا تحقروها * فکم بحر جمن من السواقی

بنم کوزم باشاری سزکدن صکره ای خور کور مکز ز را قیلدن چوق بحر جبر اولدیندر
(مفردات) (دموعی) (بنم) (کوزم) (باشاری) (بعدکم) (سزکدن) (صکره) (لا تحقروها) (سزنی)
تحقیر ایتکز (فکم بحر) (چوق بحر) (جمن) (اولدیندر) (من السواقی) (ایرما قیلدن) (ساقیه نیک)
جهره در نهی صفر معنایه (معنای اشارتی) (ای اهل ره حایت وای ارباب وصال)
سزکدن صکره بنم دیده کر باندن حسرت باشاری بکه از آن افر سزانی - غیر کور مکز که
(فخره قضره آب جوها عاقبت در باشد) سر نجه نهر صفر لادن چوق بحر عظیم جمع
اولدیندر بنم دخی نقصانم اوزره و وزو شب کر به بدن بر بحر حاصلدر

چو وصال دوسن روزی مانیت * بکو حافظ غزلهای فراقی

دوستلرک وصال بزم نصیب دکلدر ای حافظ فراقه منسوب غزل دی (مفردات)
(وصال) (م) (دوستان) (م) (روزی) (ما) (بزم نصیب) (نیت) (دکلدر) (بکو) (حافظ)
م (غزم) (م) (ها) (انانت جمع) (فراق) (م) (یا نصیب) (معنای اشارتی) (ای حافظ چو نیکه)
بورجال الله دن اولان ارباب وصال بزم نصیب دکلدر سن همان فراقی فر لایق

وصل المذاری لامیه عذار ی رانک قهوه و کسرله عذرا نیک جمیدر نیک اوغلان معنایه سواغیر معنایه اولیق و سبب مکسور
و یا مضوم اولیق آخرتد الف مقصوره در اما مفتوح اولیق الف مدود در تقبیه اضافت لامیه در تقبیه و جله مصدرک معنایه در
و او حرف عطف و اشتقاقی اتصال بایندن مصدر در کیمه نیک بوشو قول طر لایق حاصلی فو چوق نهانی در معنایه در بر مطوفدر
تقبیه و یا حرف اطلاق * محصول بیت * بزلک بنی نهی ایلدی غیر اوغلان وصالدن بوز او عکرن و معانیه ایلکدن غیری
یعنی بزلک بنی غیر اوغلانک بوس و کلزندن غیر بایندن نهی ایلدی (دموعی بعدکم لا تحقروها * فکم بحر جمن من السواقی)
دموع دمک جمیدر کوز باشاری دیکدر تقدیر لغز فروع مبتدیه معنایه مقدر کانه معنایه خبر مبتدادر و کم کافک ضمیمه خبر مجرور ؟

(روی جانان طلبی آینه را قابل ساز * ورنه هرگز کل و نسرن ندند ز آهن و روی) طلبی فعل مضارع مفرد مخبر معنی شرطی متضمن طلب ابرسك ديمكدر آينه درانده فعل نفي مستقبل بجز ديمكدر آهن دمور و روی توجده درل * محصول پيت * جانانك رويي طلب ابرسك آينه دلکي قابل رؤيت جانان ابه والا آهن و رویين کل و نسرن بجز يعني سنك كوكاك كه قاره دمور و فوج كي اوله آينه جانان بوز كوستمزم بلکه آينه بولادكي بالو بوجلا اولقي كرك كه قابل قبض واستساغه اوله (پيدموزان كه شوي خانه درميكه ها * يكدو روزي بسر ايرده * بخانه بوي) * محصول پيت * خطاب عام طريقه بيور ميخانه قيوست طبراضي اولمزدن اولرك رايكي كون ميخانه سرا برده مند

يل يعني اولمزدن اولرك ميخانه به ملازم اول (شكر ازا كه در بار سیدی چهار * بخ نيكي بنشان و كل توفيق بوي) شكران لاميه در و راحرف تليل كه حرف بيان بخ كوك نيكي با حرف مصدر نشان بای تا كيد ابه فعل امر مفرد مخاطبدر ديكدر * محصول پيت خطاب عام طريقه بيور و آنك شكرانه سيجونك بر دخی بهاره ابرشدك ايلك كوكني ديت و توفيق كلني قوقه يعني ايلك اوزره اول و خدا دان توفيق كرم طالب ابه ملام اوله كه بوابكي پيت بر نهندده و وجود اواد بيجون بازاسي اگر چه كه قابله ري مكر رواقدر (كفتي از حافظ ما بوي ربامي آيد * آفرين بر نغست باد كه خوش بردي بوي) آفرين مقام تحسين واستهزاده مستعمل افطسدر تركي دلدده بويكي وجهله مستمدر * محصول پيت * جانانه خطاب ايدوب بيور كه سن ديدك اي جانان رزم حافظمزدن ربا قوقوسي كلور آفرين سنك نفسكه اولسون كه خوش ايلندك فوقري يعني تحسين سكا كه قوقوي كوزل دوبارسن آفرين بوند ايكي وجهله به نكصل در نامل (وله ايضا) (سلام الله ماكر الليالي * و جاو بثلثاني والي) (سلام افطاسي فوج ميخالوفطه جللاه مجرور مضافي اليه ما حرف دوام كر فعل ماضی مفرد مذكر غائبدر نصر باندن مابه رجوع ايلد كچه ديمكدر ليالي ايلك جميدر نفسدرا هر فوج كرنث فاعلي واو حرف عطف و جاو بثلث فاعل ماضی مفرد مؤنث غايبه در مضافه باندن موطو قدر كر فعله مجاوبه محسورث مناسنه در يعني مشاركت بين الاثنين ايكي كيد بري برله جوا بثلثه مجاوبه درلر مثافي مثنى نك جميدر ايكيشر قبلي سازل ماضور كي مثافي اصلي مثنى ابدى ثاي مثنه بابه ابدال اولشدر مفرد مثنى ابدى اوج قبلي سازل يته ايري طنزور كي

سكا بكي نصيحت ابرلم استماع اليه و بوز كنج يات حبش قيوستدن ايجر كل و صيب بوانه يله (مفردت) (دو) بكي (نصيحت) (كنم) (بلم) (ت) (سكا) (شو) دكاه (صد) (بوز) (كنج) خزينه (بيز) (يلت) (از) (من) (در) (قيو) (حبش) سرور (در آي) ايجر كل (با) له لايسه (رد) (بول) (عيب) (م) (بوي) (يله) (مضاي اشارتي) سكا بكي نصيحت ابرلم دكاه كه بوز خزينه مالدن بكد (فادخلي في عبادي و ادخلي جنتي) آيت كرمه سي سر نجه مر دن خدا اولان عاف باللهلر مجلسه كبرو دا خيل اول جنت عرفانه داخل اولورسن (طوبى لمن شغفه عيه عن عبوب انسان) سر نجه كيمسه ده عيب كورمه هسان كندى عيبكي كورب پاك اولغه سعي يله

روي جانان طلبی آینه را قابل ساز * ورنه هرگز کل و نسرن ندند ز آهن و روی * جانان بوزي طلب ابرسك آينه بي قابل اليه بوخسه آهن و رویين هرگز كل و نسرن بجز (مفردات) (روی) (بوز) (جانان) (م) (طلبی) استرستك (آينه را) (م) (قابل) (مقابل) (ساز) (دوز) (ورنه) (بوخسه) (هرگز) (نطفه) (كل) (م) (نسرن) (آي كل) (نهد) (غز) (ز) (من) (آهن) (دمور) (روی) (فوج) (مضاي اشارتي) (اگر چال الهی مشاهده ايلك ديلرك نصفه و تركيه اليه آينه قابلي ميلا ايدوب دام محبوبك جسته مقل اليه كه رؤيه لله بصيرت قلب اليه در بصرا به ممكن دكاه ر بوخسه (كالخجاره اواش - قو) اولان طاش و نيور و توج كي قاضي قلبه كورلر

آفتي از حافظ ما بوي ربامي آيد * آفرين بر نغست باد كه خوش ردي بوي * رزم حافظمزدن ربا رايحه سي كلور درست سنك نفسكه تحسين اواسونكه لطيف رايحه ايلندك (مفردات) (آفتي) (درست) (از) (من) (حافظ) (م) (ما) (ز) (بوي) فوقو (ربا) (م) (ي آيد) كلور (آفرين) تحسين (ر) (علي) (نفس) (م) (ت) (سنك) (با) (اواسون) (خوش) (م) (بردي) (ايلندك) (بوي) (رايحه) (مضاي اشارتي) اي جاسوس القلوب اولان مرشد شفيق من رزم حافظمزدن ربا رايحه سي كلور در سين و بنم عيوب موزيلرم خبر و روب بني هر يوزدن آكا ايدرسن سنكذ كه و انفساس طيه كه تحسين اواسونكه خوش رايحه ايلندى و بري نطف ايلدى

علي وادي الاراك ومن عليها * و دار باللهي فوق الرمال * وادي اراك اوزره و انده اولانلر اوزره اولسون و نويه قوم اوزره اولان خانه اوزره اولسون (مفردات) (علي) (حرف جر) (وادي) (داره) (اراك) (مرالطهر) اولان

بوييت پيت آي به مره و ندر مادامكه كيمد ريري اردنجه كله و مادام كه ايكيشر و اوجر قبلي سازل جوا بثلثه يعني اوته و آواز ويره الهك سلاي و سلاقي (على وادي الاراك ومن عليها * و دار بالوى فوق الرمال) وادي الاراك اضافتي لاميددر وادي دره و اراك موك افغبي موك افغبي درسي ديمكدر وادي اراك ريمين دره نك ايميدر جارع مجرور متعلقدر كان فلكه و باكان استه اعرابن محلامر فوج خبر مبتدادر و او حرف عطف من اسم موصول ذل ذوى القهرله دلالت ايدروادى به معطوف عليها مقدر حصل به متعلقدر وجهه فدايه صله در سلام تسليم معنائه استدر كلام تكليم معنائه اسم اولدبني كي و دار و او حرف عطف دار او معنائه در بالوى با حرف ظرف لوى لامك كسرى و و او ك قصيه قوم يفتنك اوبى كه اگر بجه اوله اكادير جارع مجرور

متعلقدر كان لفظه اعرابن محلامر فوج خبر مبتدادر و او حرف عطف من اسم موصول ذل ذوى القهرله دلالت ايدروادى به معطوف عليها مقدر حصل به متعلقدر وجهه فدايه صله در سلام تسليم معنائه استدر كلام تكليم معنائه اسم اولدبني كي و دار و او حرف عطف دار او معنائه در بالوى با حرف ظرف لوى لامك كسرى و و او ك قصيه قوم يفتنك اوبى كه اگر بجه اوله اكادير جارع مجرور

اغاج كه موك افغبي (ومن عليها) دخی آنك اوزره اولان كيمددر (دار) خانه (با) ظرفه (لوى) قوم نهاسيت و ايدبني يك اسيددر (فوق) (م) (رمال) (قو) (لرجله) دعابه در (مضاي اشارتي) يعني صلاه و سلام بي نهاسيه قيامت دك اول سيد الكونين حبيب اكرم رسول محترم رحمة الله عليه اولان محمد المصطفى صلى الله عليه و سلم اوزره اولسون و جوارنه و ديارنه و ديارنه اولانلره و حرينده و بين الحرمينه والى يوم القيامه كندوبه محبت اوزره اولانلرك جله سنك اوزره دخی صلاه و سلام اولسون

دعای کوی غریبان چه نام * وادعو بالتواتر والتوالی * جهان غریبيلرك دعا جیسی م و دائم تواتر و توالی الله دعا ایدرم (مفردات) (دعا کوی) (دعا ایدبني) (غریبان) (م) (جهان) (م) (ن) (وادعو) (ن) (دعا ایدرم) (بالتواتر) (جاعته) (و التوالی) برری اردنجه (مضاي اشارتي) اچانه قرین اولسون ايجون جهانده نسلي مغرض اولش و دعابه محتساج اولش غریبلره دخی حضرت حبيب الله صلى الله تعالى عليه و سلم اقدريز واسطه سيله دائم تواتر و توالی الله دعا ایدرم

هر منزله که توجه اید ای خدام اطف لا يزالك الله سناني حفظ اليه (مفردات) (هر منزله كه) (روی) (بوز) (أرد) (كنون) (خدايا) (ای خدا) (نك دار) (حفظ اليه) (بلطف) (م) (لا يزال) (م) (مضاي اشارتي) (م) (ن) (لطيف) (بباده اولان رزم حضرت آدمسن تاروز حذر هر نه قدر مؤمن فرزندش كلش و كلك و ارايسه هر برلر بني هر بر مرتبه و هر منزله كه توجه اید من اطف لا يزالك الله الطری و برلری نفس و شیطانك شردن امين ايدوب سلامت امانله لقا كه واصل وجهه مری دنیا و آخرتده جيم آماندن حفظ و امانكده قيله سن

ناله ای کول ز بر آنك زانی زنجیرده آشفته حالك جله سی جمیدر (مفردات) (ناله ای کول) (ای کول) (در) (فی) (زنجیر) (م) (زلف) (م) (ش) (آنك) (همه) (جله) (جمعیت) (م) (است) (در) (آشفته) (دیوانه) (حال) (م) (با) (مصدریه) (مضاي اشارتي) (لا ینم انسان لمر حتى بقولوا له یجنون) خبری سر نجه ای کول عشق و محبة لله بوانده دیوانه لکدن و خراب صور بکدن ناله ایله ز راحق سخانه و تمایلك تجلیات معنی مفتضه سنجیه دنیا و آخرتی خاطر دن چهاروب عشق الهی ایل مجنون و سرکردان اولقي جله سی باعث جمعیت قیدر اهل الهك علسنده ماوی الهی بلمك درگاه مفعولین قریدر

اموت صباية باليت شعری * متى نطق البشیر الوصالی * بن اولورم اشتیاقی بوندن نه اولیدی بنم علم اولیدی بشیره زمان وصالدن سوبلدى (مفردات) (اموت) (بن اولورم) (صباية) (اشتیاق) (باليت) (نه اولیدی) (شعری) (بنم) (علم) (متى) (نطق) (البشیر) (مرده بی) (عن الوصالی) (وصالدر)

متی نطق البشیرعن الوصالی) اموت فعل مضارع متکلم و حد نصر باندن اولیورم ديمكدر صباية آرزو و اشتیاق معنائه در لفظه منصوب مجرور اموثك با حرف نا در ماضی محذوف تقدیری یا صراح در لیت حرف در حروف مشب با غفلدن شرقتدر بر منصوب اسیدر لیت نك و ضمیر متکلم محلامر فوج مضای البشیر شرک منی ظر قدور زمانده نطق فعل ماضی مترب باندن البشیر لفظه امر فوج فاعلی مرده کتوبه بشیر درلر عن حرف جر بشیر و نطق به معنی اولغه قایدرو وصال عن ايله لفظه مجرور و با حرف اطلاق * محصول پيت * اشتیاقی جهندن اولیورم یعنی آرزوی جانانن هلاکيه اولیدی علم اولیدی مرده بی بن وصالدن نطق ایدر یعنی جانانك سفردن قدوميتك مشقتني نه وقت سکون

آشنایی * بدان مردم دیده روشانی اسلامی با حرف وحدت و با تکیه بر وی خوش آشنایی بیاید در آشنایی با حرف مصدر بدان دال
هر روز میل در و با حرف صله مردم دیده روشانی لایه و با حرف مصدر و حصول بیت * آشنایک کوزل قوقوسی کی سلام ارسال ایدرم
اول آیدنای کوزم دهنه بقی کوزل سلام ایدرم اول کوزم مردمی اولان آشنایانه (درویدی چونوردل پارسایان * بدان شع
خلوتکه پارسایی) درود دالک و رانک ضعل به عربیده نیت معناسند که تر کچه استلاک در و با حرف وحدت و با تکیه بر وی پارسایان
لامیه در و پارسایان دیو رالف و تون

﴿ ۶۱۲ ﴾

و متفیک خلو تکامی اولان قلم شمشه بر صافی نور و بر سلام سلامت انجام
صاحب النور استرم

﴿ نمی بینم از همدان هیچ رجای * دلم خون شد از غصه ساقی بکایی ﴾

مصاببردن هیچ بریسی برنده کورم کوکلم غصه دن خون اولدی ای ساقی قنده سن
(مفردات) (نمی بینم) کورم (از همدان) مصاببردن (هیچ) قطعا (رجای)
رنده (دلم) کوکلم (خون شد) فان اولدی (از غصه) غندن (ساقی) م (بکایی)
قنده سن (منای اشارتی) (نه اونوا علی البر و انتقوی) سر نجه دینر مساوی
مصا حبلردن هیچ بریسی برنده و ظاهرده کورم ای صاحب النور اولان ساقی
شراب عشق الهی یرم قنده سنکه دین بولداشی بولق صعب اولدیقتدن و دین غریب
اولدیقتدن کوکلم خون اولدی

﴿ می صوفی افکن کجایی فروشد * که در تپم از دست زهد ریایی ﴾

صوفی بی پیچی شرابی قنده صائر که ریاه منسوب اولان زهد الدن حرارتده م
(مفردات) (می) شراب (صوفی افکن) صوفی پیچی (کجایی) قنده (می فروشد)
صائر (در تپم) حرارتده م (از) من (دست) ال (زهد) م (ریایی) ریاه
منسوب (منای اشارتی) اول صوفی طهر برست ریاه منسوب خفشی قلع و عوباد بیچی
شراب عشق الهی بدی حضور پردن غیری قنده صائر که ریاه منسوب اولان زهد
خشکاک ضرری الدن حرارتده واضطرارده م که بهر حال عین و همت
مر شده محتاج

﴿ رفیقان چنان عهد صحبت شکند * که کو بی نبودست خود آشنایی ﴾

رفیقان مصاحبت عهدی انجیلین قیودیلر که در سن خود آشنایی اولمشدر (مفردات)
(رفیقان) م (چنان) انجیلین (عهد) م (صحبت) م (شکند) قیودیلر (کو بی)
در سن (نبودست) اولمشدر (خود) کندو (آشنا) م (یا) مصدر به (معنی
اشارتی) عشق انجیلین لذت المیسان و حالات عشق بلیسان صوفی رفیقان قیودیلر
نیات اولمشد بیچی چون عهد صحبتی انجیلین قیودیلر که در سن خود هیچ
آشنایی اولمشدر

﴿ زکوی سفان رخ مگردان کاشا * فروشد مفتاح مشکل کشایی ﴾

مظرحله شدن بوز جوهره زرا آند مشکل کشایی مفتاحی صائر (مفردات) (ز)
من (کوی) محله (سفال) کاورل (رخ) بکلی (مگردان) دوندومه (انجا) آند
(فروشد) صائر (مفتاح) م (مشکل کشایی) مشکل آچیمی (یا) مصدر به
(منای اشارتی) ای عاشق من نظر هوا مدن مستور اولان قنده وان حقیقت
و فارغان دو جهان اولان عاشقان حضرت محله شدن و صحبت حیا بخشیدن
بوز جوهره زرا آند مشکل کشایی و حقیقت آشنایی مفتاحی صائر

﴿ عروس جهان کرچه در حد حسنست * زحدمی بردشوی بی وفایی ﴾

﴿ جهان ﴾

تر کیدر مشکل آچیمی معناسده * حصول بیت * کوی مغندن بوز یکی دوندومه که آند مشکل آچیمی مفتاحی صائر یعنی شراب
که مشکل کشاد رانده بیع اولور بی آندن اعراض ایله (عروس جهان کرچه در حد حسنست * زحدمی بردشوی بی وفایی) عروس جهان
بیانیه حد حسن لامیه * حصول بیت * جهان کلی کرچه حد حسنست در یعنی کمال جالده در لیکن وفاسن لعلی حددن آشور یعنی
زیاده بی وفادری که کیمیه مر حتی اولور

ادان جمد در شمع خلوتکه پارسایی لامیه در
و با حرف مصدر * حصول بیت * پارسایک
کوکلی نوری کی محبت و درود ارسال
ایدرم اول پارسایی خلوتخانه سنک شمع
یعنی اول عابد و زاهد چانه درود و نیت
ایدرم جا زرد که بو غزل غزل سابقه
مذکور اولان مسافر چانه ارسال اوله
(نمی بینم از همدان هیچ رجای *
دلم خون شد از غصه ساقی بکایی) ساقی
منادی بکایی با حرف خطاب * حصول
بیت * مصا حبلردن هیچ بریسی برنده
کورم یعنی یاران بزی قوبوب کندیلر
بورکم فان اولدی تنها لقتدن و غندن
ای ساقی قنده سن کل نه همد ملک ایله
(می صوفی افکن کجایی می فروشد) که در تپم
از دست زهد ریایی (می صوفی افکن
بیانیه و صوفی افکن و صفت تر کیدر
افکنیدن صوفی پیچی شراب می فروشد
فعل مضارع جمع فاعل صائر معناسده
که حرف تعادل تاب حرارت واضطراب
معناسده زهد ریایی بیانیه و با حرف نسبت
* حصول بیت * صوفی بی پیچی یعنی
مست او کاراید پیچی شرابی قنده صائر بکا
دلالت ایله زرا حرارت واضطرارده م ریاه
منسوب زهد دن پس باده نوش ایله
بکدر یام آشکاره اولور زرا باده نوشاقله
زهد اشند ادنددر رفیقان چنان عهد
صحبت شکند * که کو بی نبودست خود
آشنایی) * حصول بیت * رفیقان عهد
صحبتی شو به صیدیلر که دیدل که هرگز
آشنایی اولمشدر یعنی رمی به عهدک
ایلدیلر کانه که آرمزده هیچ آشنایی بوقدر
(زکوی سفان رخ مگردان کاشا *
فروشد مشکل کشایی) که انجا مصراع
ثانی به مر هوئدر مفتاح مشکل کشایی

بیانیه مرادشدر مشکل کشا وصف

(دل خسته من کرش همتی هست * نخواهد زسکین دلان مویایی) دل خسته من بیانیه و لامیه همتی با حرف وحدت و با تکیه بر وی

﴿ ۶۱۳ ﴾

جهان کلی کرچه حد حسنست در اما وفاسن لعلی شیوه سنی حددن ایلنور (مفردات)
(عروس) کلین (جهان) م (کرچه) م (در) قی (حد) نهایت (حسن) م
(است) در (زحد) سنوردن (می برد) ایلنور (شیوه) ناز (بی وفایی) وفاسن لعلی
(منای اشارتی) عروس جهان حقیقت و حضرت الله کمال قریب تحصیل اولغی
ومن رعه آخرت اولغی بوزندن زیاده حدسنر لیکن زهد و مشتملیات نفسانیه سنه
مشغول اوله قله خدا دن غافل اولغی و انت حدسنر شیوه نازی وفاسنه الدان غی
جمع شدن سبب هلا کرد

﴿ دل خسته من کرش همتی هست * نخواهد زسکین دلان مویایی ﴾

اگر اول بنم خسته کوکلم بر همتی وار ایسه سکن دلال دن بر مویا استرم (مفردات)
(دل) کوکلم (خسته) م (من) بن (کر) اگر (ش) انت (همتی) بر همتی (هست)
وار ایسه (نخواهد) استرم (زسکین دلان) طاش ککولور دن (مویا) معروف
بردارودر که اعضادن بر رصنه اتی ایچورلر (یا) وحدتیه (منای اشارتی) علو الهی
من الامعان) سر نجه کر بنم درد عشق خدا ایله خسته کوکلم مظهر تجلیات اسرار الهی
اولیم دیو کندویه بر طالی همی وار ایسه (الدنیا جیفه و طلابها کلاب) سر نجه اول
طاش کوکلی اهل دنیا کلا بلندن در دینده دوا و صفتلر نه بره میا استرم زرا
دنیا زهر مهلکدر

﴿ پیاموزم کیمی سعادت * زهم صحبت بد جدایی جدایی ﴾

سکاسه سعادتی کیمی سعادتی به ایم ایدیم بر امر مصاحبیدن ابرافقندر (مفردات)
(پیاموزم) او کر دیم (ث) سکا (کیمیای سعادت) م (ز) من (هم صحبت)
مصاحب (بد) کوتو (جدایی) ابرافق (جدایی) ابرافق (منای اشارتی)
ای سالک سکاسه سعادتی کیمی سعادتی به ایم ایدیم بودر که اخلاق و اعمال قیج اولان
مصا حبلردن ابرافق اولمشدر بر طبیعت سزقه و نفس میله اولغنه سنی دخی قیج ایدر

﴿ مرا اگر تو بگذاری ای نفس طامع * بی پادشاهی کنم در کدایی ﴾

ای طامع نفس اگر بی قویه سن کداقده چوق پادشاهی ایلرم (مفردات) (مرا)
بی (کر) اگر (تو) سن (بگذاری) قویه سن (ای نفس) م (طامع) طامع بیچی (بی)
چوق (پادشاه) م (کنم) ایلم (در) قی (کدا) فقیر (یا) مصدر به (منای اشارتی)
(مر استغنی عن الخلق اغناء الله) خبری سر نجه ای طامع نفس بونین قیج نه وارد که
رزاق اولان منم حقیق بی او تودوب قول قبول به عرض احتیاج ایدرسین اولغیه
احتیاج بدن فورتمز سن اگر کنز لایق اولان قناعت اوزره اوله سن کداقده چوق
پادشاهی ایلرم که حضرت الاهدن غیری بی بطرا و اورم

﴿ مکن حافظ از جور دوران شکایت * چه دانی توای بنده کار خدایی ﴾

﴿ بی ﴾

﴿ ۱۰۴ ﴾

سکیندلان الف و نوله جمع اولمش وصف

تر کیدر و با حرف نسبت و تون حرف
ناکید طاش پورکلی دیکدر مویا انسان
قدیمی یعنی با صدر مسه سی و با حرف
مصدر ر بونده مرا دوا و در ماند
* حصول بیت * بنم خسته و مجروح
کوکلم اگر همتی و غیری وار ایسه طاش
پورکلی مر جنم کیمیه لردن مویایی
دینر یعنی اخلا و نا کسندن دوا و در مان
استر حاصلی بنم مجروح کوکلم اگر بلند
همت ایسه اراذل و اسافلدن مر هم استر
دیکدر مویایی یعنی وحدت ایچون
طواتلر حروف قافیه دن به غیر اولد قلندن
غیری مستقیم معاینده و اصل دکالراش
(پیاموزم کیمی سعادتی * زهم صحبت
بد جدایی جدایی) پیاموزم با حرف
ناکید و آموزم فعل مضارع اخباره
و انشایه متصل و تاضیر خط سبب کیمیای
سعادتی بیانیه هم صحبت بد جدایی فاعلک
مفعولک اضافتدر جدایی بد جدایی ناکید
لفظی قبلنددر رفعل قبل تفریقه یعنی
جدایی کن * حصول بیت * سکا او کر دیم
و باو کر دیم سعادتی کیمی سعادتی بر امر
هم صحبت بد جدایی ایله جدایی ایله یعنی
کیمیای سعادتی بر امر مصاحبیدن احتیاج
و احتیاجدر (مرا اگر تو بگذاری ای نفس
طامع * بی پادشاهی کنم در کدایی)
* حصول بیت * ای طامع نفس
اگر بی قویه سن کداقده چوق پادشاهی ایلرم
پادشاهی ایدرم کداقده صور تند یعنی
نفس طامع بکامانغ و سائل اولور سه
کداقده چوق پادشاهی ایلرم اما نفس
کداقده راضی دکل (مکن حافظ از جور
دوران شکایت * چه دانی توای بنده
کار خدایی) * حصول بیت * ای حافظ
دوران و زمان جورندن شکایت ایلدن
نه پاور سن ای بنده خدایک ایشی یعنی
جور و جفا و مهر و وفا خدایک ارادتله در
پس دورانن شکایت فاعله سی بوقدر

(در طریق عشق بازی امن و آسایش بلاست) ریش باد آن دل که باد در آتو خواهد مر همی) طریق عشق بازی بیایه صفا از محبوب دوست
مناسبت در و با حرف مصدر ریش یار در اما بونده مجروح مناسبت در که حرف رابط صفت مر همی با حرف تنکیر «موصول بیت»

۶۰۸

(معنای اشارتی) (الله نور السموات والارض) آیت کریمه سی سر بجه جلال توریله
عالی منور قلبی محبوب حقیقت جلال مشاهده سبک آرزو سبیل بوسین دنیاه
آتش عشقه با دم اول شاه حقیقت بزم حال مردن مستقیم رفتی بزم جلال الهی بده لوان
منویکه قوت قدسیه سبیل بزی مراد منزه نازل ایلید و بزی بوسیندن خلاص ایلید

در طریق عشق بازی امن و آسایش بلاست
ریش باد آن دل که باد در آتو خواهد مر همی

عشق بازی طریق یافته امن و آسایش بلاد مجروح اولسون اول کولکه سبک درد که
بر مر هم استیه (مفردات) (در فی) (طریق) (م) (عشق بازی) (عشق او بیایه جلال
(امن) (م) (آسایش) (راحت) (بلا) (م) (است) (در) (ریش) (یار) (باد) (ولسون) (آن)
اول (دل) (کول) (بادردی) (سبک دردیکه) (خواهد) (استیه) (مر همی) (معنای
اشارتی) (بوسه عشق طریق یافته مکر الهی بده لوان اولوب راحت دنیا طلب ایتمک جائک
بلا سیدر و سبب حرمان در مجروح اولسون او کولکه سبک دردیکه در مان استیه ز پرا
درد و محنت مایه سعادت سر مددر

اهل کام و ناز را در کوی رندی راه نیست
رهروی باید جهان سوزی نه خام بی غمی

مراد و ناز اهل خانه عاشق محله سبک بول بوقدر الککه جهان ترک اید بچک کرک خامانی
غمسزاق کرکز (مفردات) (اهل) (کام) (مراد) (نازرا) (م) (در کوی رندی) (بی قید
ولا بالبر محله سبک (راه) (بول) (نیست) (بول) (رهروی) (بول) (کید بچی) (باید) (کرک
(جهان سوزی) (جهان یافچیک) (نه) (نی) (خام) (م) (بی غمی) (غمسزاق) (معنای اشارتی)
نفس هواسته تابع او اوب دایم نفسی مرادین و بر نره و ناز و استنا ایدوب جفا چکبانه
فانی فی الله باقی بالله و نه لغات ماسوی الهی بده لوان رجال الله محله سبک بول بوقدر
زیرا سبک صادق جان وجهانی ترک اید بچک کرک و مراد سزاق کرک خامانی
و غمسزاق کرکز

آدمی در عالم خای غمی آید بدست
طالی دیگر بیاید ساخت و زو آدمی

عالم خاکیده بر انسان کامل اله کیمز بر غیری عالم و یکدن بر آدم خلق ایلک کرک
(مفردات) (آدمی) (بر آدم) (در) (عالم خای) (دنیا) (بی آید) (کلز) (بدست) (اله
(طالی) (دیگر) (بر غیری) (عالم) (بیاید) (کرک) (ساخت) (دوزمک) (وزو آدمی) (و یکدن
بر آدم (معنای اشارتی) (وجود خاکینه بنده و نفس هواسته افکنده اولان کیمدر
ایچنده انسان کامل بولنر بوعالم وجود کیمز بر عالم روحانیت و ریاضات و مجاهداته
وجود کده اولان فان سود اراق ایچون بختک بر فرزند نوطوقو رب عالم مضاده
کندوی یکیدن بر آدم (نیلج ملکوت السماء من لم یولد مرتین) (حدیث شریفی
سر بجه کندوی ملکوت سمایه داخل اولیچ بر انسان کامل ایلک کرک

کره

(کره حافظ چند سنجیدیش استغای عشق) کاندین طوفان غماید هفت دریا شبنمی) کر به حافظ لایه سبک فعل مضارع
مفردات طار تار دیکدو یعنی نه وزن کنور و نه تأثیر ایدر استغای عشق لایه کاندین که حرف تعلیل و این استغای عشق اشارت در
طوفان صویک طاشمسی شبنی یا حرف وحدت «موصول بیت» عشق استغای قنده حافظ کره سی نه وزن کنور یعنی
نه اعتباری وار زرا بو طوفان استغای جانانده بدی دربار شبنم کور شور یعنی دربار استغای جانان قنده حافظ کره سبک
بر فطره جه خبری و اعتباری بوقدر

۶۱۹

کره حافظ چند سنجیدیش استغای عشق
کاندین طوفان غماید هفت دریا شبنمی

حافظ کره سی عشق استغای قنده نه طار تار که بو طوفانده بدی دربار شبنم
کور شور (مفردات) (کره) (اغلای) (حافظ) (م) (جه) (نه) (سبک) (طار تار) (بیش)
اولک (استغای عشق) (م) (اندین) (بوند) (طوفان) (م) (سماید) (کور شور) (هفت دربار)
بدی ذکر (شبنم) (جه) (معنای اشارتی) (حق نه ایلک) (او) (استغای) (نسبت) (حافظ)
اغلای سبک و فریاد و فغان تنک عذاب الله اولد قنده نه قدری و نه تأثیری وار ایکن
کور بانی و جگر آتشی بر نعمت عظمی ادر که بدی دربارک عظمی بوقدر

کره ایضا

ساقی بیا که شد قدح لاله پرزی طامات نایچند و خرافات نابکی

ای ساقی کلکه لاله تک قدسی شرابین بر اولدی طامات نیجه بدک و خرافات خفته درک
(مفردات) (ساقی) (م) (بیا) (کل) (شد) (اولدی) (قدح لاله) (م) (پرزی) (شرابین)
طواو (طامات) (قوا و رسوم) (نایچند) (نیجه بدک) (خرافات) (نامه قول کات) (نابکی)
جانه بدک (معنای اشارتی) (ای) (مرشد هادی) (سبک نظر و فکر) (اشتیاقه) (لاله و ش
خون آلود اولان قلم قدسی شراب عشق الهیه ایل بر اولدی (العشق) (لوسبک
هلاک و العارف اولدق هلاک) (سر بجه مرتبه عرفانه و اصل اولان امر ایچون دخی
بر همت پیور که بوقواعد و رسوم نیجه بدک و یونامه قول کات نه زمانه بدک بوحادث
کونیند ترک ایدلم و انوار حقه مستغرق اولدم

بکدر ز کبر و ناز که دید ست روزگار چین قبیای قیصر و ترک آلاه کی

کبر نازدن کی ز برار روزگار کور شد قیصر کفتنی بوکل و یک کلامی ترکی
(مفردات) (بکدر) (کچ) (ز) (من) (کبر و ناز) (م) (که) (زیرا) (دید ست) (کور شد)
(روزگار) (زمان) (چین) (بوکلم) (قبا) (فتن) (قیصر) (برادشاه) (ترک) (ترک)
و قولنه که پیور دن تاقیه در چنکه باشه کبر (کلاه) (م) (کی) (برادشاه) (معنای
اشارتی) (ای) (کول) (بوراه) (حقده) (کبر و نازدن) (عز و جلا) (و مالین) (کی) (حضرت) (الله
مرفت محصله سبکی ایله زیر بومریمه الزوال اولان روزگار نیجه قیصر وی
بادشاهلر تک عز و جانی و تاج و تختی فتایه و پروب پنده کبر و فالشدر

هشیار شو که مرغ چمن مت کشت هان بیدار شو که خواب عدم در پست هی

عاقل اولکه مرغ چمن مت اولدی آگاه اول اوبانی اولکه خواب عدم ایز کده در
غافل اوله (مفردات) (هشیار) (عاقل) (شو) (اول) (مرغ) (قوش) (چمن)
باغ (مت) (م) (کشت) (اولدی) (هان) (آگاه) (اول) (بیدار) (اوبانی) (شو) (اول)
(خواب) (اوغو) (در) (فی) (ایز) (است) (در) (هی) (غافل اوله) (ادات) (زجر در)
(معنای اشارتی) (عاقل) (اولکه) (عشق و معرفه الله باغتنک) (بللاری) (سی) (غیرت ایله) (شراب

حاصلی حافظ اعلی استغای جانان
تأثیر ایلر (وله ایضا) (ساقی) (بیا) (که) (شد)
قدح لاله پرزی طامات نایچند و خرافات
نابکی (ساقی) (منادی) (که) (حرف) (بیان) (قدح)
لاله یابنه طامات رسوم و عادات صوفیه
دیرل نابونده الی مناسبت در خرافات
خاک سبیل کیمده رده سولستان قصه ره
و حکایه ره دیرل بونده مراد بود بر معنای
دخی وار در که سابقا مبع فایده سنده
ذکر کیمشدر بیت «خبر تاخر فقه
صوفی بخراعات بریم» «طریق و طامات
بازار خرافات بریم» دید بکنده «موصول
بیت» «ای ساقی کل که لاله قدسی میدان
طواو اولدی یعنی فصل بهار کلدی
لاله تک قهرار منی شراب طواو سر چه
قدح بکر شد سبک رسوم و عادات صوفیه
نیجه بدک و کیمه قصه لری و فاساده لری
قیصده بدک یعنی اولور اولور اولور اولور
کچورمک نیجه بریس باده کنور که عشق
و محبتدن مصاحبت ایدلم (بکدر ز کبر و
ناز که دید ست روزگار «چین قبیای
قیصر و ترک آلاه کی» «بکدر خطاب عام
و باشد کور ساقی به خطاب اوله که حرف
تعلیل دید ست اصانده دیده است در
نته کیم نیجه کره مرور ایاشدر روزگار
فعلی چین قبیای قیصر لایه در و چین
مفعول دید ست در و بوکلم و بوکلم مناسبت در
ترک آلاه کی ده لایه در روم بادشاهلرینه
قیصر اصطلاح ایدر لری بر او او
بادشاهک اسیدر «موصول بیت» کبر
و نازدن کچ یعنی کبر و نازی ترک ایله زیر
روزگار قیصر بادشاهک کفتنی بوکل
یعنی دور ادبکنی وی بادشاهک کلاهی
ترکی کور شد یعنی نیجه بادشاهلر
کور مش قوجه فریدر حاصلی چوق
کوبیدن آرمش مجوزدر «هشیار شو که

مرغ چمن مت کشت هان بیدار شو که خواب عدم در پست هی) هی حاضر اول یعنی غافل اوله «موصول بیت»
مخاطب سابقه خطاب پیور هشیار اول یعنی آیل ز زامرغ چمن یعنی بلبل کل عشقیه مت اولدی آگاه اول و خواب غفلتدن
اولان ز بر خواب عدم کبر و در یعنی بلبل شراب عشق کلاه مست اولمش یعنی بر حیوان ایکن عشق و محبتدن خالی دکلدر پس
اکلا اول باده عشق مستی اولقندن غافل اوله و بیدار اول که عدم اوقوسی آردمزه در پس عمری حیوانات کی غفلتله کچورمه
بلبل کی محبت جانانده کچور

(خوش نازکانه میبوی ای شاخ نو بهار * کاشتنی مبادت از آسیب بادی) چو فعل مضارع مفرد مخاطب صائغ در بیان
شاخ نو بهار لایحه که حرف رابط دعا آشفته بریشان و قرش دیکدر کاف های رسیدن بدار بای مصدیه ایچون مبادت
تاضیر خطایدر شاخ نو بهار آسیب اغذیه بان باشی کلکه دیرل امایو کی بر زده اضطراب و مشقت مراد در بادی لایحه تاریخ
جلالیددی قشک اول آیشک اسیدر

﴿ ۶۲۰ ﴾

اما بوند مراد قدر * محصول بیت *
ای نو بهار شاخ خوش نازکانه صائغ در بیان
قش بلی شدنن سکا ضرور بریشانلق
اولسون بادی تخصیص شاخ اعتباریه
در که مراد جاناندر والا جانانه دعا عوم
اوزره اولق لازمدر (بر مهر چرخ و شیوه
اوا اعتماد نیست * ای وای بر کسی که
شد این زمکروی) مهر چرخ لایحه
محبت چرخ دیکدر ای حرف ندانمادی
مخدوف بی باردیکدر وای فارسیده
هریده ویل معنانه در عذاب وجهنم
دیکدر که حرف رابط صفت این همزک
وینک کسر لایحه این معنانه در مکروی
لایحه دردی واول قفیله ضعیف با در او کی
محصول بیت * چرخن محبت و شیوه
اعتماد بقدر یعنی اعتماد جا زد کل ای باران
وای بر کسی که انک مکریدن امین اولدی
(فردا شراب کوثر و حور از برای ماست
امر و زین ساقی مهر و جام می)
محصول بیت * ارته جنده شراب
کوثر و حور زیم ایچوندر بو کسون دخی
آی بو زنی ساقی و جام می بزم ایچوندر یعنی
دنیا و آخرت ذوق و صفای مؤمنان ایچوندر
ساعلی مؤمنانک حیدر (باد صبا زنده
صبا یاد میدهد * جان دارویی که غم
ببرد درده ای صبی) عهدیدوندر زمان
معنانه در صبا صندک کسر لایحه صبوتندر
میل معنانه اما بونک کی بر زده اوغلاقی
مراد در جان دار و جان اونی دیکدر
پستی جان صلابی اصنادد داروی جان
ایدی اضافله تقدیم و تاخیرله ترکیب
مزجی ایلدیلر و احرف وحدت که حرف
رابط صفت صبی صندک صبی و بانک
قفیله صینک تصغیردر اوغلاقی معنانه
محصول بیت * باد صبا زمان صبا دن
بادور یعنی تازه لک زمانی اکدر حاصلی
تازه بهار زماندر پس ای اوغلاقی بر جان اونی که غم و غصه می کیدر سون

﴿ خوش نازکانه میبوی ای سرونو بهار * کاشتنی مبادت از آسیب بادی ﴾

اطیف نازکانه صائغ در بیان سرونو بهار که سکا فیش بیک ضرورتن بریشانلق
اولسون (مفردات) (خوش نازکانه) م (می جی) (صائغ در بیان) (ای سرونو) م
(نوبهار) م (آشفتنی) بریشانلق (مباد) اولسون (ت) سکا (از) م (آسیب)
طوقنی (بادی) قش بلی (معنای اشارتی) (ولعه کرمانی آدم) آیت کریمه سی
سر نجه ای کوکل اکرم مخلوقا قادن اولدینه که نظر ایلد خدایک رحمت واسعه سنی
کورب بر آن عله و طاعنه سعیدن فارغ اوله که (بون لیس لالانسان الاماسی) در رجحان
رحیمدن دیلمر که سکا نفس و شیطا نک ضرورتن بریشانلق اولسون و امر آخری
نسیان ایلد سبب هلاک اولان غفلت کسون

﴿ بر مهر چرخ و شیوه اوا اعتماد نیست * ای وای بر کسی که شد این زمکروی ﴾

فلک محبتی و آنک شیوه سی اوزره اعتماد بقدر ای وای شول کیمه که آنک مکریدن
امین اولدی (مفردات) (بر) علی (مهر) محبت (چرخ) فلک (شیوه) ناز (او)
آنک (اعتماد) م (نیت) بوقی (ای وای) هلاک (بر کسی که) بر کسی اوزره که
(شد) اولدی (این) امین (ز) م (مکر) م (وی) آنک (معنای اشارتی)
دبا نک عز و جاهنه و مال و اولاده یوزیکه کولدیکنه اعتمد بوقدر هلاک و خسران
شول کیمه که دینک و نفس و شیطا نک مکریدن امین اوله و طول امل ابدوب
باعث سعادتی ابدی اولان طاعت و عشق و محبت تحصیلدن نافر ایلد

﴿ فردا شراب کوثر و حور از برای ماست * امر و زین ساقی مهر و جام می ﴾

بارین کوثر شرابی و حور زیم ایچوندر بو کون دخی مهر و ساقی و شراب جامی
(مفردات) (فردا) بارین (شراب کوثر و حور) م (از) م (رای ما) زیم ایچون
(است) در (امروز) بو کون (نیز) دخی (ساقی) م (مهر و ساقی) م (ای بو زلو
(جام) قدح (می) شراب (معنای اشارتی) کرچه لطف بی نهایت خدا مال
بالا غراض دیکدر لکن جریان عاده الله میبانی اسبابه ربط پورمسی اعتباریه
خوفا و طمع ماسعی عمل و طاعت و عبادت ایلک کر کدر بونقد برجه (فلا تم نفس
ما آخنی ایه من قره اصمین جراه یا کانا یماون) آیت کریمه سی سر نجه بارین
کوثر شرابی و حور جنان و جمال الله و لقاء رجحان بزم ایچوندر بو کون دخی ساقی
کوثر اولان حضرت اللهک انوار جلال و مشاهده انوار محمدی و شراب عشق الهی
بزم ایچوندر

﴿ باد صبا عهد صبا یاد میدهد * جان دارویی که غم ببرد درده ای صبی ﴾

باد صبا صباوت زمانندن بادور رشول بر جان علاجیکه غم کیدر و رای جو جوق

﴿ (مفردات) ﴾

تازه بهار زماندر پس ای اوغلاقی بر جان اونی که غم و غصه می کیدر سون

(جنت مین و سلطنت کل که کسزد * فراش باد هر و قرش را بر زری) تقدیر کلام جنت و سلطنت کل مین در که حرف تعلیل
کسزد فعل مضارع مفرد نائب دوشتر دیکدر معنی کسزد برینه سپرد دوشش بانک صبی و کسر لایحه لغتدر چکنر معنانه
ایکی وجهه یله قرینه وار فاعل فراش باد صبا ییله هر و قرش شین ضمیر کدر راجعدر را ذات مفول بر زری با حرف صله و اضافت
لایحه در بیان محققدر ایلق معنانه * محصول بیت * کلک حشمت و سلطنته باقه که فراش باد آنک هر و قرش ایلق آلتنه دوشتر
و آفاق آلتنه چکنر یعنی ظاهر الطافت و صفاته باقه زیاد سربع الزوالدر (درده) بیاد حاتم طی جام یک منی * تانامه سیاه بخیلان
کنیم طی) درده در حرف تا کسیدوده
دلک کسر لایحه فعل امر مفرد مخاطب و بر
دیکدر یک منی سابقا بیان اولاندی که
اصلنده تالیفی الفقه نجم تصرف ابدوب
منی دبدی سیاه عیبی و مر سیاه موسی
دبد کاری کی حاصلی جام یک منی ایکی
بطمان مقدار شراب آنقدر قدح دیرل
تا حرف تعلیل نامه سیاه بخیلان سیاه
ولایه در نامه سیاه دفتر بحال سیاندن
کتابدر بخیلان بونده خیدان معنانه در
نامه کسیدک مفول اولی و طی مفول
تالیفدر طی دوره معنانه در محصول
بیت * خطاب عام طریقه پیور حاتم طی
بایدنه جادیک منی و بر این ایکی افعان
شراب آور قدحی و برنا کیم بخیلانک
واخساک قاره دفتر بنی طی ایدلم یعنی
آلتر عرض حاجتی ترک ایدلم یعنی اول
مجرمله احتیاج کو صبر ایدلم مصراع اولک
معنانه و بر حاتم طی بایدنه بر با صانلق
قدحی دین و ستم طیک شوقه بر افعان
جام و بر دین حق ادایی و بر شلرا آنی که
دادرنک و اطافت بارغوان * بیرون فکند
اضف مزاج از رخس بخوی) که حرف
رابط صفت بارغوان با حرف صله آز می
مید ابرون فکند خدی اطف مزاج
لایحه و فکند فاعلی و مفول مقددرنک
واطف رخس شین ضمیر از غرازه راجعدر
نخوی با حرف مصاحبت خوی و اور حبله
در در عرق معنانه * محصول بیت *
اولی که از غوازه رنگ و اطافت و پردی
اولی از غوازه رخن لطف مزاجله
رنگ و اطافتی عرقله طشره بر اقدی
یعنی درایله طشره دو کدی یعنی از غوازه
رنگ و اطافتی که وار ایچوندر باده
اضف مزاجله عرقله طشره جفشددر
حاصلی از غوازه رنگ و اطافتی ایچوندر
باده آنک ایدر که درایله رخن ظاهر

﴿ ۶۲۱ ﴾

(مفردات) (باد صبا) سحر بلی (ز) م (عهد) زمان (صبا) صبا (باد) ذکر
(میدهد) و پر (جان دارویی) بر جان علاجی (غم) م (ببرد) ایلدور (درده)
ور (ای صبی) تصغیر صیدر جو جوق دیکدر (معنای اشارتی) فیض سحری انکشافه
صباوت زمانت آسوده لکندن و راحت و فراغت حالندن خبر و پر ای وارث محمدی
وای اطفال الله اولان ولی الله و مر شد آکا شول پر دو جهان غنی از االه ایدیمی
جان صلابی بزه احسان ایلد که دو جهانن فارغ اولوب مرتبه رجحان اللهه
واصل اولدم

﴿ حشمت مین و سلطنت کل که می برد * فراش باد هر و قرش را بر زری ﴾

کلک عظمت و سلطنته باقه زرا ایلدور بلی فراشی آنک جیسع ورقنی از وایق الله
(مفردات) (حشمت) عظمت (مبین) کورمه (سلطنت کل) م (که) زرا
(می برد) ایلدور (فراش باد) بل سو ورجیسی (هر و قرش) جله بارانی (ش) آنک
(بر زری) (معنای اشارتی) ای کوکل اهل دنیات من و جاده کل کی
نازکات و رونق و فقر اظهار ایلدورک عظمت و سلطنته نظر واعتبار ایلد زرا فراش
قد بری ازلی اتی سر بر زواله و روبر و نابود و نایدا ایابوب کندی و سلطنتی
خراب ایدوب ایلق اللهه خاکسار ایلد کر کدر

﴿ درده بیاد حاتم طی جام یک منی * تانامه سیاه بخیلان کنیم طی ﴾

حاتم طیک شوقه بر طمان جنم و بر ناخیلارک سیاه نامه سنی طی ایدلم (مفردات)
(درده) و پر (با) اللایحه (باد) ذکر (حاتم طی) حتما ایلد مشهور بر کیمه در
(جام یک منی) بر یوک قدح (تا) حقی (تانامه سیاه بخیلان) م (کنیم) ایدلم (منی)
دوره (معنای اشارتی) ای پیر شوقم حضرت اللهک بولک حاتم طی کی جاتی فدا
ایزین عاشقان و عارفان عشقه قادن کلی ماسوایی اخراج ایدوب بی عشق الهی ایلد
مست و مغرور ایدیمی بر فیض رجحان و بر شراب عشق زدن کرم و احسان ایلد که تاجاله
بخل یلین اهل دنیا لایحه نامه لینی و کند و لینی ذوق ایلدن بحروم نایلان ایدند
فاسده زینی محو و نایاب ایدلم

﴿ آز می که داد حسن و اطافت بارغوان * بیرون فکند اضف مزاج از رخس بخوی ﴾

اول شرابکه از غوازه حسن و اطافت و پردی مزاج جنت اضافتی یوزدن آتی عرقله
طشره بر اقدی (مفردات) (آن می) اول شراب (داد) و پردی (حسن) م (لطافت)
م (با) اللایحه (ارغوان) قرمز ریچیکدر (بیرون) طشره (فکند) بر اقدی
(اضف مزاج) م (از) م (رخ) یکلق (ش) آنک (بخوی) زواله (معنای اشارتی)
اول شرابی احسان ایلد که (سیاهم فی وجوههم من اثر الجود) آیت کریمه سی سر نجه
حسن و اطافتی عارفین و عاشقینک سیالنده و حسن اخلا قلنده اول شراب الهیک
آثار لری ظاهر اوله

﴿ سندی باغ بر که بخندمت جو بدکان * اسناده است سر و کمر بسته استنی ﴾

اولشدر (مست باغ بر که بخندمت جو بدکان * اسناده است سر و کمر بسته استنی)

یوقل امر مفرد مخاطب ارات دیکدر که حرف تعلیل بخندمت با حرف تعلیل و با حرف ظری جو بدکان مصراع ثانی به مرهوندر

استاده فعل مضارع مصدر طورش معنانه کر بونده قوشق معنانه در بیل معنانه در اولقه قابلدنی فاشدر * محصول بیت *
تکیه کا هکی باغه ابلت که سیک خد متک ایچون و یا سیک خد متکده قولر کبی سرو باغ اوزره طور مشش
ونی کر بولش یعنی سیک قدو مک مشظر در

﴿ ۱۵۶ ﴾

﴿ ن ی ﴾

اولشدر (مست باغ بر که بخندمت جو بدکان * اسناده است سر و کمر بسته استنی) مست تکیه کا معنانه در باغ با حرف صله
یوقل امر مفرد مخاطب ارات دیکدر که حرف تعلیل بخندمت با حرف تعلیل و با حرف ظری جو بدکان مصراع ثانی به مرهوندر
استاده فعل مضارع مصدر طورش معنانه کر بونده قوشق معنانه در بیل معنانه در اولقه قابلدنی فاشدر * محصول بیت *
تکیه کا هکی باغه ابلت که سیک خد متک ایچون و یا سیک خد متکده قولر کبی سرو باغ اوزره طور مشش
ونی کر بولش یعنی سیک قدو مک مشظر در

(بشتو که مطربان چن راست کرده اند * آهنگ چنک و ریاض و آواز عود و پیانو) راست کرده اند یعنی اویدر مشلر و دوزن و بر مشلر

﴿ ٦٢٢ ﴾

تختی باغی ابلتکه خدمت بندگی سروایاغ اوزره طور شد و فی قوشاق باغشدر
(مفردات) (مست) تحت (باغ) م (بر) ایلست (بخدمت) م (چو) مثل (ندکان)
قولار (استاد است) طور مشدر (سرو) م (کر) قوشاق (بسته است) باغشدر (نی)
فامش (معنای اشارتی) ای سالک تحت و قرار کاهکی اسرار وحدت و اتوار معرفت
باغنه ابلتکه اول باغ وحدت رجاتی سروکی ثبات واستقامت سبیل تجلیات الهی ایل
دام سبز دازافده و فی کبی خدمت یل باغشدر ایچون کندول دن صادر اولان
نغمه و اسرار جله واردات الهی ایل اولمشدر

﴿ بشتو که مطربان چن راست کرده اند * آواز چنک و ریاض و طنبور و نای و پیانو ﴾

اینتکه چمن مطربلری راست ایلشدر در چنک قیوز و طنبور و دودک و نای و آوازی
(مفردات) (بشو) ایلست (مطربان) چالغیچلر (چمن) باغچه (راست) طوغری
(کرده اند) ایلشدر (آواز) م (چنک) ناغور (برض) قیوز (طنبور) م (نای)
دودک (نی) فامش (معنای اشارتی) روضه توحید مرغان حقیقترین و مشایخ
شفیقترین استماع ایل که کشف اسرار ایلوب نه خوش سوبلشدر که (وان من شی)
الایح محمد و لکن لانتقه هون تسبیحهم) آیت کریمه سی سر بنجه توحید اهلک
نظر و مشاهد منته جیج اشیا حضرت الهی ذکر و تسبیح در
وجیع اشیا الله ایل در

﴿ حافظ حدیث سحر فرب و خوشتر سید * تاحد مصر و چین و باطراف روم وری ﴾

ای حافظ منک لطیف سحر فرب شهر ایشدی مصر و چین حدیثه د و روم وری
اطرافه دك (مفردات) (حافظ) م (حدیث) شهر (مهر فرب) سحر الدایچی
(خوش) م (ت) منک (رسید) ایشدی (تا) حق (حد) سوز (مصر و چین) م
(باطراف روم) م (ری) بر شهر امیدر (معنای اشارتی) ای حافظ منک اسرار
غیبه دن و علوم اندیددن اسان غیبه شهر صورتده بیان ایلدیكك لطیف کلامك
سهر دن زیاده عقلاری عاجز قیله رفی اطراف عالمه شایع و منتشر اولمشدر

﴿ وله ابضا ﴾

﴿ شهرست بر ظریفان و زهر طرف نکاری * باران صلاهی عشقت کر مکتب کاری ﴾

ظریفانه بر شهر در و هر طرفدن بر محبوبی وارد ای باران عشق صلا سیدر اگر برایش
ایدرسه کر (مفردات) (شهرست) بر شهر در (بر) طلو (ظریفان) م (ز) من
(هر طرف) م (نکاری) بر محبوب (باران) م (صلاهی عشق) م (است) در
(کر مکتب) اگر ایدرسه کر (کاری) برایش (معنای اشارتی) بو عشق
شهری آداب حقه مؤدب اولش ظریف و جلوه الله ایل طولودر و هر طرفده مرشد
کاملدن بر مؤید من عند الله محبوب خدا وارد ای عشاق جلال الله اولانرا اگر عشق
و معرفه الله تحصیل مراد ایدرسه کر یا با چنق یول طوغری ایوان عشقه کلام الصلا

﴿ چشم جهان بیند زین تازه تر جوانی * دردست کس نیست زین خوبتر نکاری ﴾

﴿ جهان ﴾

جسمی که دید باشد از روح آفریده * زین خاکیا مباد بر دانش غباری) جسمی با حرف وحدت که سمندر کیم معنایه خاکیا ندن

﴿ ٦٢٣ ﴾

جهان خلقك كوزی بوندن تازه رك بر جوان کور من کیمسندك الله بوندن زیاده
کوزل بر محبوب دوشن (مفردات) (چشم) کوز (جهان) م (بیند) کور من (زین)
بوندن (تازه) م (ز) زیاده (جوان) م (با) وحدتیه (دردست کس) کیمسندك الله
(نیفتد) دوشن (زین) بوندن (خوبتر) زیاده کوزل (نکاری) بر محبوب (معنای
اشارتی) (لافتی الاعلی) سر بنجه بوشهر عشقه جهان خلقك كوزی مظهر اسرار
علی رضی الله عنه اولش مرشدل کبی بر جوان بخت کور من و کیمسندك الله بومعین
و راهبر اولان مرشدل دن زیاده بر محبوب دوشن معنایه الله بیکانههم القدسیه الله و تبه
آمین بجهت المرسلین صلی الله تعالی علیه و علی آله و سلم تسلیما کثیرا

﴿ جسمی که دید باشد از روح آفریده * زین خاکیا مباد بر دانش غباری ﴾

روحدن خلق اولش بر جسم کیم کور مشدر بو خاکیلردن آتک داعی اوزره بر غبار
اولسون (مفردات) (جسمی) بر جسم (که) کیم (دید) کور مش (باشد) اوله
(از روح) روحدن (آفریده) خلق اولش (زین خاکیا) بو طیر غشده منسوب
اولانلردن (مباد) اولسون (بر دانش) آتک انکی اوزره (غباری) بر توز (معنای
اشارتی) بو مؤید من عند الله ولان مرشد کبی بو صورت طالع روح مصور کیم
کور مشدر حضرت الله من دیرم آتک دامن پاکنه بو دنیا پرست خام صوفیلردن
و علمه رسولردن بر کدر و بر انقباض اولسون

﴿ چون من شکسته را از پیش خود چدرانی * که غایت توقع بوسبت با کناری ﴾

بجلین بر شکسته کنده و حضور کدن نه سور من ذرا بنم امیدهك غایبی ربوس
یا بر کنشدر (مفردات) (چون من) بجلین (شکسته) بر شکستی (از) من
(پیش) اوله (خود) کنده (چهرانی) نه سور من (که) ز (م) بنم (غایت)
نهایت (توقع) امیده (بوس) او بوش (با) وحدتیه (است) در (با) کناری
یا رفو جاقدر (معنای اشارتی) ای پر شفیقم کر مکدن بجلین منکر القاب و بریشان
الحال بنده مسکینی سنده عشق و معرفه الله استه داد و قدر دیو کنده حضور کدن
ردایله و کیمسای نظر کدن دورایله زیرا بنم سندن نهایت امیدم بر قرب و بر لذت
روحانیت یا بر تحصیل اسرار معرفه الله در

﴿ می غشت بشتاب وقتی خوشست در باب * سال دکر که دار دایدنو بهاری ﴾

شراب صافدر ابو راطیف و قدر فهم و تدارک ایله رغبری یله کیم بر تو بهار امیدنی
طونار (مفردات) (می) شراب (نی غش) کدر سر (است) در (بشتاب) ابو
(وقتی) م (خوش) م (است) در (در باب) اکله (سالی) پرسته (دکر) غیر (که)
کیم (دارد) طونار (امید) م (تو بهار) م (با) وحدتیه (معنای اشارتی) (الوقت)
سیف قاطع (سر بنجه ای کوکل سندی تسویف و طول امل ایله عمری بوش بره
خرج ایله کندوکی و حالکی اکله و یل و تدارک ایله که وقت شر بفدر تحصیل
اولنه حق شراب عشق الهی صافی و مجیدر عقلا دن اولان کیم بر غیری سنده بر تو بهار

مراد خاکده قرار ایلشدر در زربا با حرف
نستند و الوافه و نون ادات جمع خاک که
منسوبلر دیمکدر مباد افله و مباد الفسز
لغز و اولسون دیمکدر دعاده مستعمل
ذهبی غالب شکاید غباری با حرف تکبیر
محصول بیت و روحدن بر دانش بر جسمی
کیم کور مش اوله یعنی کیم کور دی
بو خاکیلردن دامنده غبار اولسون یعنی
دامن پاکنه اغیار دن توز قوشون
عدم تاو بندن کنشدر (چون من شکسته
را از پیش خود چدرانی * که غایت توقع بو
سبت با کناری) شکسته با حرف وحدت
و هر حرف نول و ادات مفهول رانی
فهل مضارع مفرد مخاطب سو ررسن
دیمکدر را بیدندن که حرف امل و مهم
منکلم معذرت و معذرت و توقع نقد برده
بوسی باسی حرف وحدت با یو تده حرف
عطف در عریده اووام معنایه کنشاری
باسیده وحدت ایچوندر * محصول بیت
بنم کبی بر شکسته بی کنده یانکدن نه
سور من یعنی بی یانکدن سور من ذرا بنم
توقم و ایدم سندن بر یوسدر و یا بر کنش
بس بو قدر جزوی نشه ایچون بی یانکدن
سورم انصاف دکار (می) یفشت
بشتاب وقتی خوشست در باب * سال
دکر که دار دایدنو بهاری) غش غیث
کمری و شین مشدله چرک معنایه سندر
نصر یا بندن مصدری غشاش کلور غیثک
کسر یله اما غش غش او قور غیثک فقهیه
نه چرک معنایه وقتی باسی حرف تکبیر در
در باب اکله و تدارک ایله معنایه در سال
دکر با حرف وحدت که امید کیم معنایه
تو بهاری با حرف تکبیر * محصول بیت
می صافدر بس ایچمه که بجهت ایله و قدر
خو شد تدارک اوزره اول یعنی وقت
قدر بی یل بر یل دخی تو بهار امیدن کیم
طونار بهار دخی ایرشک کیم امید و ار
بس بو یل تو بهار دخی یعنی غش غیثک
غیثت یلک کر کدر

(نوی بلبت ای کل یکجا پسند افتد * که گوش هوش برغان هرزه کوداری) * محصول بیت * ای کل بلبت نو او قلمه سی
سکافین مقبول دوشری بلبت ترمانی قند بکسورسن که عقل قولاغنی ژواید سوبلیجی قوشاره طوئارسن حاصلی حافظک شملت
و ترمانی قند بکسورسن ستنکه گوش
هوشی بدکور قیلره طوئارسن یعنی
آنلرک قولنی استماع ایدرسن (بجرحه
توسرم هست کشت نوشت یاد * خود
از کدام نخست این که درسوداری) بجرحه
تو با حرف مصاحبت واضافت لامیه در
نوشت یاد حشو ملج قیلنددر خود بوده
لجب مناسبی متفقدرو چارزد که بوند
محض تا کید افاده اید این اشارتدر بوده
اولان باده * محصول بیت * سنک
جرمگاه باشم هست اولدی ایچدی بک
باده سکاوش اولسون عجب قننی کوپنددر
بویاده که دستکده وار یعنی سبوکده اولان
باده قننی کوپنددر بزعمین ایل که آدن
گاهی نوش ایدلم (بسرکشی خود ای
سروجو بیارناز * که کر باورسی از شرم
سرفرو داری) که حرف تعلیل باده
با حرف صله وضمیر دله عمر کوز اولان
چانانه راجه درسی فعل مضارع مفرد
مخاطب ایشور سنک دیکدرز برافعل
شرط واعد فروداری بوئر کیم ابکی
وجه محتملدر یعنی واویات سافه ده کی
کچی حرف روی اوله و داری ردیف اوله
و چارزد که قافیه معموله اوله یعنی فرودله
آری لفظندن مزکب اوله پس آری سنک
همه ده واقع اولان قهقهه سی فرودک
دائه مثل اولهله فروداری شکلی اولور
بیاسا ویده واقع اولان معموله طریق
نجر به درلرنته کیم نجبی برقرنده ایراد
ایشدر که مطلق بودر * مطلع * برآلی
اولدی بری شیولی آهو بکلر * کوزی
آهولرک آلیشه باهو بکلر * بوغرلسده
دیمشدر بیت * رخت ویشتم کوزی اوده
اورسنک طومر * زبانی کون بزی بودیند
محبوبکلر * محبوبک بامنی اکثر لفظیه
ترکیب ایدوب محو بکلر اولش * محصول
بیت * ای سروجو بیارناز * که کر باورسی از شرم سرفرو داری

نترکشلکله فخر ایله زرا اول چانانه ایریشرسنک باشکی اکا ایشدرسن یعنی سرفرو ایدرسن حاصلی نازلینکی تسلیم ایدرسن

(تند) غضوب (خو) اخلاق (داری) طوئارسن (معنای اشارتی) ای لطیف
بعباده اولان رحانم سنک اول مقبول اولان صفات ذابیه کنه وعباد که اولان فیض
واطف واحسانکنده هیچ نقصان نسبت ایتک ممکن دکلدر یوقدردن غیر که عدوی
بد خواولان نفس وشیطن یله بزی مبتلا ایلدک لکن فی الحقیقه حکمت جلوه کوا سرار
خفیهک مقتضا سجد اولدخی بزه نفع محضدر

نوی بلبت ای کل یکجا پسند افتد * که گوش هوش برغان هرزه کوداری

بلبلک نوایی سکای کل قدسه مقبول دوشر که عقل قولاغنی هرزه کوی مرغله طوئارسن
(مفردات) (نوا) نغمه (بلبل) (م) (ت) سکا (ی کل) (بکجا) قند (بند) مقبول
(افند) دوشر (گوش) قولاغ (هوش) عقل (یا) للابسه (مرغان) قوشار (هرزه) کو
عیت سوبلیجی (داری) طوئارسن (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی کیمه وکوندر
سنک اطف واحسانک امیدله وشفق و شوق جلوه کوا فر باد و فغان ایدن عاشق زارک
سنک بی نهایت اولان دریای حکمتکه نسبت ذره قدری اولان قصوری سبیله نضرع
و نیازنی و آوار سحر یعنی مقبول ایترسن یزجن رحیم سنک وعباد بیچاره ک عدوسی
اولان شیطانت و نفس اماره بالسوء که مراد لری حصویه انلری سرور ایدوب سنی
تو حیدر و تصدیق این بیچاره مؤمن قولرک مجزون و درگاه عزتکدن مجبور و مطرود
اولسنی شان غرتکه لایق کور ربین حبیب محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم
دشمنه بری درگاهکدن دور و مجبور ایلده (رینالترغ قلوبنا بعد اذ هدیت و هب لنا
من الدنک رجعتک انت الوهاب)

بجرحه توسرم هست کشت نوشت یاد * خود از کدام نخست این که درسوداری

سنک جرمهک ایله بنم باشم هست اولدی سکاوش اولسون بوشرابی که دستبدر
کندوسی عجب قننی کوپنددر (مفردات) (یا) للابسه (جرعه) (م) (تو) سن (سرم)
باشم (مست) (م) (کشت) اولدی (نوش) (بار) (ت) سکا (یاد) اولسون (خود) کندو (کدام)
قننی (خم) کوپ (است) در (انی) جو (درسو) دستبدر (داری) طوئارسن (معنای
اشارتی) ای محبوب محمدالله سنک رجرعه شراب عشقهکدن بخش ایتک سبیله بنم باشم
مست اولوب علاقه ماوا بی فراوش ایلدم بو عزم سنک مقبول درگاهک اولسک یارب
بو وجودم دستبند اولان جرعه شراب حقیقهکده سندندر عجب قننی عارف بالله کیم
قلی بوژندن فیضان ایشدر

بسرکشی خودای سروجو بیارناز * که کر باورسی از شرم سرفرو داری

نی جو بیار سروی کندی سرکش لکک ایله نازلنه زرا که ایر بشه من شرمدن
باشکی آشفه طوئارسن (مفردات) (یا) للابسه (سرکش) باش چکچی (خود)
کندی (ای سرو) (م) جو بیار (صوکناری) (منان) نازلنه (که) زرا (کر) (کر) (او) آکا
(رسی) (ارشمسن) (از) (من) (شرم) (جبه) (سرفرو) باش اشارتی (داری) طوئارسن
(معنای اشارتی) ای جو بیار دریای نهایت علم الهیه سروکی استقامت و طعنه

اولان

(دعاش کردم و خندان بزرگ میگفت * که کیستی تو و من چه گفت و کوداری) میگفت مصراع ثانی به مر هوند که حرف رابط
مقول قول کیستی یا ضمیر خطاب من کن دیکدر واول حروف عطفدر گفت و کوسوز و صاومه مناسنه در * محصول بیت * چانانه
دعا ایلدم اولدند و داق التدن کولرک جوابدی که سن کیسن و غله نه سوزک صاوت واری یعنی بکده مناسنهک بوق بکادعا ایلکندن کاور
(ز کج صومعه حافظ مجوی جوهر عشق * قدم برون نه اگر میل جت وجوداری) * محصول بیت * ای حافظ صومعه
بوخندن عشق جوهرینی استمه یعنی صومعه دارل عشقه مالک دکلدر پس آنلر دن عشقه طالب اوله ایددی قدمک طشره قو
یعنی صومعه دن جیق اگر عشق اراوب
ایر مکده مالک واریسه یعنی طالب تحصیل
عشق ایلک صومعه دن چیتوب میکده به
وار که جوهر عشق آید بولنور (وله ایضا)
(طفیل هستی * عشقهکدن آدی وبری *
ارادنی بتاسهکدن بیری) طفیل و طفیلی
صورت اصغر فیده افتده دعوتسز ضیافه
واران کیمه درل امامتده مانده ضیافه
دعوت اولان کیمه درل تابع مناسنه
هستی و اراقدر اما بونده وجود مراد در
عشقده نون و دال استک چه بیدر آدمی
میتا و پری اکامه طوف و طفیل مضاف
الیه لیله مقدم خبر واضافه لایله در
ارادنی یا حرف وحدت ویا تنکیر وبتاک
مقدم مفعولیدر وبتاسی تا کیده فعل
امر مفرد مخاطب ارادت کسدر دیکدر
ناحرف تعلیل سعادتی یا حرف تنکیر بیری
بای تا کیده فعل مضارع مفرد مخاطب
* محصول بیت * عشق وجود سنک
طفیلدر انسان وبری یعنی بولر محبت الله
ایچون خلق اولمشدر حاصلی انسان
وجن عشق ایچون خلق اولمشدر عاقله
عشق و محبت اولمه بولر اولدی پس
خیالیکن بوییتی مذکور مدعایه محافدر
بیت * کله عشاقی صائز کسادی وار قنی
* ایشلر اولدی محبت شهریک سرخایه سی *
محبت ایشله کائنات فسا به وار ردی
جیع حیوانانده محبت واردر تنه انسانه
مخصوص دکل ایددی بو مدعایه ارادت
کنور تاهمادت ایلنه سن یعنی اهل عشق
اول تا صاحب سعادت اوله سن (چومستده
نظر نیستی وصال مجوی * که جام جم بکنند
سودوقت بی بصری) مستده اسم فاعلدر
استعمال یازدن قابلیت صاحبیه مستده
درل نظر اضافتی اسم فاعلک مفعوله
اضافیدر مجوی فعل نهی مفرد مخاطب
استمه دیکدر وصال مقدم مفعولیدر که

اولان کیمه اسباب کبر و غرور اولان علم و معرفتله تفاخر ایله زرا اگر علم الهیه و حضور الله
ایرشد من حیا دن باشکی آشفه طوئارسن

دعاش کردم و خندان بزرگ میگفت * که کیستی تو و من چه گفت و کوداری
اکادعا ایلدم و نهانی خنده ایلرک ایتدی که سن کیسن و غله نه مصاحبت طوئارسن
(مفردات) (دعا) (م) (ش) آکا (کرم) ایلدم (خندان) کولچی (بزرگ) طوداق
التدن (میگفت) دیدی (کیستی) کیسن (تو) سن (بامن) بکده (چه گفت وکو) نه
مصاحبت (داری) طوئارسن (معنای اشارتی) اول محبوب حقیقی به کندونک انببی
و قریبی ایچون دعا و نیاز ایلدم کائناتده دیدیکه (الکبریا درل و العظمه انزاری فن
نازعنی فیه حافظدنی التدر) سرنجده کندکده اولان عجب و غروری و اظهار وجودی
محو و فنا ایتدیکه و وجودی بنم وجودمده محو ایتدیکه سن کیسنکه بکده مصاحبت
و قرب و انبب طوئارسن

بکج صومعه حافظ مجوی کوهر عشق * قدم برون نه اگر میل جت وجوداری
ای حافظ صومعه بویاغنده عشق کوهر فی استمه اگر جت و جویینی طوئارسنک
صومعه بویاغندن طشره کل (مفردات) (یا) للابسه (کج) بویا قی (صومعه)
م (حافظ) م (مجوی) استمه (کوهر عشق) م (قدم) ایل (بارق) برون (طشره) نه (قو
(اگر میل) م (جت و جو) طلب (داری) طوئارسن (معنای اشارتی) ای حافظ
عشق و معرفه الله کوهر فی ظاهر رست اولان مرآت صورت رست زاهدک صومعه سی
بویاغنده طلب ایلله اگر انبب حقی و معرفه الهی جت و جو به بک و اراید کندو که
بر صومعه و بر مقام همین تعین ایتیرب (الصوفی کائن و باش) سرنجده خلق ایچنده
قانی فی الله اولوب نه افاضات بشر به دن قلبه مجرد و منسلخ اوله سن

وله ایضا

طفیل هستی * عشقهکدن آدی وبری * ارادنی بتا تاسهکدن بیری

عشق و ارا لکک طفیلدر آدمی و پری ارادت کوسر تار سعادت ایلنه سن (مفردات)
(طفیل) تابع وای بونتی (هستی) و ارا قی (عشق) م (اند) ادات جم (آدی) م (بری) م
(ارادت) تسلیم (یا) وحدتیبه (بتا) کوسر (نا) حنی (سعادت) م (یا) وحدتیبه (بیری)
ایلنه سن (معنای اشارتی) (کشت کز احتیافا حیت ان اعرف فطانت الخلق لاعرف)
حدیث قدسی سرنجده آدمی و پری عشق و محبه الله سبیله خلق اوانوب یته انس
وجن دخی طاعت و معرفه الله تحصیله زمین اولمشدر آنکیمون آدمی و پری عشق
وار لکک طفیلدر عشق و معرفه الهی اراده و آکاسیم سبب سعادت ایلیدر دیکدر

چو مستعد نظر نیستی وصال مجوی * که جام جم بکنند سودوقت بی بصری

چونکه صاحب نظر دکلسن وصال استمد بر ابصر من لاق و قنی جام جم فائده ایلر
(مفردات) (چو) چونکه (مستعد) قابل (نظر) (نیستی) دکلسن (وصال) م (مجوی)

حرف تعلیل * محصول بیت * چونکه نظره قابل دکلسن یعنی چونکه نظرک بوقدر وصال چانانه طالب اوله زرا جام جم
بصر سزاق و کوز سزک و قنده فائده ایلر یعنی جام جم آینه کی بصرا ستر که کوسر دیکنی کوره بله ایددی اهل نظر اولیان وصال
چانانه طالب اولن کوز سن کسه آینه به وجام جه نظر ایلک ککیدر یعنی فائده سی بوقدر

استه (جام) قدح (جم) بر باد شاه (نکند) الیز (سود) فائده (وقت) م (بی بصری) کوز سزلک (معنای اشارتی) ای سالک طاعت و معرفت تحصیل بصیرت ایدوب نظره مستعد اولد قبحه وصال استعد را بنظر شاه حقیقت اولان آینه قلب سعی و ریاضات و مجاهدات ایله بجلا و معنی اولد قبحه بصیرت حاصل اولز و بصر سزلک وقتی جام جم کی صافی قلبه اولان اطمانی مشا هده اینکه قاد را اولز و عشق و معرفت نتیجه سی نه اولد یقین یلز

می صبح و شکر خواب صبحدم تا چند
بمذربم شی کوش و کربه صحری

صبا شرابی و صبا وقتک لذیذ خوابی نیجه به دک بریم شب عذری نه و بر سر کریمه سته چاش (مفردات) (می صبح) صبح ایچان شراب (شکر خواب) طاناو او یغو (صبحدم) صبح وقتی (تا چند) نیجه به دک (با) لاملاسه (عذر) اعتذار (نیم شی) کچیه بار یسته منسوب (کوش) چاش (کربه صحری) صحره منسوب آغده (معنای اشارتی) ای اسیر نفس و هوا سنی حقدن دور ایدیمی اکل و شرب و نقل و شراب و صبح وقتک طاناو او بقوسی نیجه به دک کله (نوم الصبحه بمعنی الرزق) در یونار سنی رزق معنوی اولان نور بصیرت من محروم ایدیمیدر (فم البیل نصفه اوانعص) امری سر نیجه (و بالا سهار هم یستغفرون) آیت کریمه سی سر نیجه و صلات و رؤیت الاله باعث نصفه اللیله نیاز و اعتذار و وقت سحرده کریمه و استغفاره سعی بر فرار در

پسا و ساطنت از ما بخر بمایه حسن
وزن معامله غافل مشو که حیف خوری

کل و وزن حسن سرمایه سیله سلطنت صانوان ال و بو معامله دن غافل اوله که حیف بر سن (مفردات) (یا) کل (سلطنت) م (ازما) بزدن (بخر) صانوان ال (با) لاملاسه (مایه) سرمایه (حسن) م (زن معامله) بویع و شرادن (غافل) م (مشو) اوله (حیف) ندامت (خوری) بر سن (معنای اشارتی) (ان الله اشتری من المؤمنین انفسهم بأنهم الجنة) آیت کریمه سی سر نیجه درگاه حقه تضرع و نیاز کل و نفس و جانکی راه حقه فدا ایلوب اعمال حسن سرمایه سیله جنت عرفانی و رؤیت جمال الهی صانوان الله سعی ایله و بویع و شرادن غافل اوله که صکره یشیمان اولوب حیف و ندامت بر سن

یکوش خواجه و از عشق بی نصب مباح
که بنده را نخرد کس بعیب بی هنری

سعی ایله ای کشی و عشق دن نصب اوله ز بر اهن سزلک سعی ایله کیمه بنده صانوان المر (مفردات) (یکوش) چالش (خواجه) ای کشی (از) من (عشق) م (بی) نفی (نصیب) م (مباح) اوله (که) در را (بنده را) قول (نخرد) صانوان المر (کس) کیمه (بعیب) عیبه (بی هنری) هنر سزلک (معنای اشارتی) ای سالک عشق و معرفت الله

نحسبته

(می صبح و شکر خواب صبحدم تا چند) بمذربم نیم شبی کوش و کربه صحری (شکر خواب طانی او یغودن گنا بذر شی و صحری یاری حرف استدر = محصول بیت = صبح وقتده ایچان یاده و صبح وقتده طانی او یغونیه به دک پس دون بار یسته منسوب عذره و صحره منسوب کریمه کوش ایله یعنی نصف لیله اول ایلدیکاک معاصی به عذر و استغفار ایله و صحر وقتده کریمه به مشغول اول (پسا و ساطنت از ما بخر بمایه حسن = وزن معامله غافل مشو که حیف خوری) = محصول بیت = جانا نه خطاب پرور کل و وزن سلطنت آل حسن سرمایه سیله و بو معامله دن غافل اوله که حیف بر سن یعنی کل و کوز لکک بزمه مصاحبه صرف ایله و باد شاه اول و بویع و شرادن غافل اوله که حیف و بیچینانی بر سن (یکوش خواجه و از عشق بی نصب مباح = که بنده را نخرد کس بعیب بی هنری) خواجه ناددی = محصول بیت ای خواجه سعی ایله و عشق دن نصیب اوله ز بر اهن سزلک عیبه کیمه صانوان الماز یعنی عشق بر عظیم هنر آندن خالی اوله که معزز و مکرر اوله سن

نحسبته سعی ایله عشق و معرفت الاهدن نصیب اولز و اهن سزلک سعی ایله کیمه بنده صانوان المر و عشق الاهدن بی بهره اولان مقبول حق اولز

چو هر هنر که توداری دری بخت داشت
ازین سپس من و مستی و وضع بخشیری

چون هر هنر که سن طوالتن حیرنه بر فیر طوندی بوند نصکره بن مستاک و بخشیرک وضعی ایلیم (مفردات) (چو) چونکه (هر هنر که) م (نو) سن (داری) طوالتن (دری) بر فیر (بخت) حیرنه (داشت) طوندی (ازین سپس) بوند نصکره (من) بن (و مستی) مستاک ایله (و وضع بخشیری) خبر سزلک وضعی ایلیم (معنای اشارتی) لکن هر بر علم و معرفت و عمل و طاعتکه ایشلر سن آکا و فرور اوله که موجب جنت و موجب مقبولیت اولد یغندن حیرت زاده لدر بیدر بوند نصکره بن شراب عشق الهیله مستاک و کند مدن و عالیدن خبرک وضعی طوالتن اراده می حقه اراده بنده بخوایدیم

تو خود ده ای نازنین شیده باز
نه در برابر چشمی نه غائب از نظری

سن خود نه ای نازنین نه چشم بر آید سن نه نظر دن غائب سن (مفردات) (تو) سن (خود) کندک (چند لبتی) نه او یونه منسوب سن (ای نازنین) م (شیده باز) قره کوز او یوننی او بنایمی (نه) فی (در) فی (برابر چشمی) کوز قار شومنده سن (نه غائب از نظری) نه نظر دن غائب سن (معنای اشارتی) (ما رأیت شیدا الا و قدر رأیت الله فیه) کلامی سر نیجه (لا موجود الا الله) الاله امرار تو حیددی پسان ایدوب اکده اولان عوامت عقوانی مضیر و سر کردن فیلیجی محبوب حقیق نه عجب صنع عجیب صاحبی سنکه و رای پرده دن انواع حکمت و اوصافی صنعت اظهاری ایدر سن اما ذت بیچونکه نه برابر چشمه سن نه نظر دن غائب سن

هر از جان مقدس بسوخت زنی غیرت
که هر صباح و ما شمع خاوت دگری

بو غیرت زن هر از جان مقدس باندی که هر صباح و هر اخشام بر غیری خاوت شمع سی سن (مفردات) (هر از) یک (جان) م (مقدس) پاک (بسوخت) باندی (زنی) بوندن (غیرت) م (هر صباح) م (ما) اخشام (شمع) چراغ (خلوت) م (دگر) غیر (یا) خطابه (معنای اشارتی) بو امرار توحید هر بر کیمه دیه منکشف و بنیر اولد بخیرن ماسوی نله دن بجز دایه روز و شب سعی و مجاهده ایدوب تحلیه بهد التحلیه ترکیده نفس ایلین صدر هر از جان مقدس بو غیرت باندیکه نیجه عارف بالاله لک صباح و ما او ار تجلی ذات الهی خانه تجلی اولان قلوب برینی شمع وار و روشن فاشدر دیو متعالله باوار هم

دعای گوشه نشینان بلبکر داند
چرا بکوشه چشمی بماسکی نگری

فی

۱۵۸

(چو هر خبر که شایدم دری بخت داشت

• ازین سپس من مستی و وضعی بخیری) دری با حرف تکبیر بخت با حرف صله سپس سینک فحی و کسر به آرد و صوک معاشدر اس کی و اولد معیت معاش معنی افاده ایدر نه کیم مکرر بیان اولمشدر مستی و بخیری یاری مصدربه لدر • محصول بیت • چونکه هر خبر که ایشتم قبولی حیرت ایدی یعنی چونکه عشق خصوص بنده ایشتم بکیم خبر حیرت و بر شد نکر و بن مستاک و خبر سزلک و ضربه حاصلی چونکه اوله سی خبردر پس بن مست و بخیر اوله بم یعنی بخیرک اختیار ایدیم (تو خود چند لبتی ای نازنین شیده باز = نه در برابر چشمی نه غائب از نظری) لبت لامک ضربه فرق و کوچک قیر او غلبه قریب اید کار ی بو نجقلر و با حرف خطاب شیده باز فو قله سی و حقه باز • محصول بیت • سن نه لبت سن ای حقه باز نازنین که نه کوز قر شومنده سن و نه نظر دن غائب سن حاصلی معارف ضربه بر حالت اناس سن که نه کوز قر شو سنده سن و نه نظر دن غائب سن بعضی لشخصه ده مصرع اول بویه واقعه در = زهر و وصل تودر حیرت چه چاره کنیم = معنی ظاهر در (هر از جان مقدس بسوخت زنی غیرت) که هر صباح و ما شمع مجلس دگری (بجلس دگری) باید و یا لامه در یعنی بر غیری مجلسک و یا بر غیر یک مجلسک • محصول بیت • یک جان پاک بو غیرت باندی که هر صباح و اخشام بر غیری مجلسک شمع سن و یا رغبه یک مجلسک شمع سن یعنی تازه تازه مجلسی روشن و متور ایدر سن (دعای گوشه نشینان بلبکر داند = چرا بکوشه چشمی بماسکی نگری) و حدت و یا نگری فعل انی استقبال مفرد مخاطب باقر و نظر ایلر سن دیکدر • محصول بیت • خواجه کندینی گوشه نشین ادعا ایدوب پرور گوشه نشینان دعای که چک بلای الهیله دوند و درینی نزول اید چک قضای دفع ایدر یعنی عون خدا ایله قضایه سپر اولور پس جانا نه خطاب پرور چونکه حال بویه در نیچون بر کوز اوجله بزه نظر ایلر سن حاصلی بلادن سالم اولتی استرک بزدن عین عیاشی در یغ پرورمه

(زمن حضرت آصف که می برد پیغام که
 باد کبر و مصرع زمن بلفظ دری)
 آصف بوده و وزیر پادشاه که اسیر کیم
 معنای پیغام میبرد که معنای در حرف
 بیان باد که معنای بلفظ دری با حرف
 و مصرع معنای اول بلفظ دری با حرف
 مصاحبت و اضافت پیغام دری فارسی
 دیگر در دو مصرع پیور دینی کلک
 پیک ایکی مصرع ایدر مصرع اوله
 و اول مصرع بیت معنای در
 • محصول بیت • بدن حضرت وزیر
 کیم خبر ایدر که ای وزیر ایدر بدن
 ایکی مصرع فارسی نظم به معنی بدن
 بر پیک معنای ایدر که اول بیت بود
 (کلاه سروریت که مباد بر سر حسن •
 که زب بخت و سزاوار تخت و تاج زری)
 کلاه سروریت پیغام و با حرف نسبت
 و با حرف مصدر و تاجیر خطاب که اگر
 که مباد بر سر حسن • و مباد که
 بیان زب بخت • و مباد که مضافه
 سزاوار تخت اسم فاعل مضافه
 لایق تخت معنای و او حرف عطف
 تاج زری پیغام و با حرف خطاب • محصول
 بیت • حسن اوزرند سرور • منسوب
 کلاه که اولسون یعنی روز کردن
 کلاه که خل کلون زیرا طالع زینتی
 و تخت لایق و تاج زرک سزاواری سن
 حاصلی سکا دعا ملک لازم در برابر وزارت
 سلطنته لا یقین که هم عادل و هم
 و کر بمن (یا که وضع جهان را چنان که من
 بزم • کرامت ان بکنی می خوری و غم نخوری)
 • محصول بیت • کل که جهانک وضع
 و طورینی انجیلین که بن کورم اگر امتحان
 ایدر سن باد • ایچر من و غم و غصه • بزم سن
 حاصلی جهانی بن کورم که کی امتحان
 ایدر سن می نوش ایدوب غم بزم سن

کوشه آشپز که دعای بلای را بگوید چون نه بر کوشه چشم اله نظر ایدر سن (مفردات)
 (دعا) م (کوشه نشان) خلوت و اوتور بیکس (بلا) م (بگرداند) دوتور (چرا)
 بچون (کوشه چشمی) بر کوز اوجیه (بنا) بزه (می نری) نظر ایدر سن (معنای
 اشارتی) کوشه عزت اختیار ایدر عارف بالله ملک دعاسی (اولیاست قدرت ازاله
 • تبرجسته باز کرد اندر زاه) سر نجه بلای را بگوید که ملزیدن بچون نه بر کوز وجیه
 نظر ایدر سن بچون نه دل ناشاد من احیا ایدوب تجلی دائمی و وصول ایدر سن کوشه
 چشمه بزه نظر ایدر سن

• زمن حضرت آصف که می برد پیغام •
 که باد کبر و مصرع زمن بلفظ دری •

بدن آصف حضرت کیم خبر ایدر که ای وزیر ایدر بدن که ای وزیر ایدر بدن که ای وزیر ایدر بدن
 باد طوط (مفردات) (زمن) بدن (با) اللایسه (حضرت آصف) سلیمان عیبه السلام
 وزیر (که) کیم (می برد) ایدر (پیغام) خبر (باد کیم) حفظ اله (دو) ایکی (مصرع)
 م (زمن) بدن (بلفظ دری) قسوه منسوب اولان فارسیه فصیح دریه لفظیه
 (معنای اشارتی) بدن اول خلیفه الله فی الارض اولان شیخ و قطب زمانه کیم خبر ایدر سن
 و بوشامی کیم فاده ایدر بوله دیو که (ان اهل الجنة النریة و الفارسیة الدریة)
 حدیث شریفی سر نجه فصیح فارسی لفظیه بویکی مصرع بدن طوط

• کلاه سروریت که مباد بر سر حسن •
 که زب بخت و سزاوار تخت و تاج زری •

حسن پاشی اوزر سرور لکک کلاه ایگری اولسون زیرا تخت و تاج و تخت و تخت و تخت
 و اتون تاجک لا یقین (مفردات) (کلاه) م (سروری) اولواق (ت) سنک (کج)
 ایگری (مباد) اولسون (بر) علی (سر) باش (حسن) م (که) زیرا (زب) زینت
 (تخت) دولت (سزاوار) لایق (تخت) م (تاج زر) اتون تاج (با) خطایه (معنای
 اشارتی) ای شیخ سنک شهنشاه انوار معرفه الله حسن پاشی اوزر سرور لکک
 کلاه ایگری اولسون و عصمت خداده باقی و دام اولوب علو قدر که نقصان عارض
 اولسون زیرا سن ارشاد اله بجه بکاره لک تخت و دولت ابدی و سعادت سرمد بیک
 زینتی و سن و تخت و لایق و تاج زر که سنک لا یقین

• یا که وضع جهان را چنان که من بزم •
 کرامت ان بکنی می خوری و غم نخوری •

کلکه جهانک وضعی انجیلین که کورم اگر تجربه ایدر سن شراب ایچر من و غم بزم سن
 (مفردات) (یا) کل (وضع) اسلوب (جهان را) م (چنان) انجیلین (بزم) کورم
 (ک) اگر (امتحان) م (بکنی) ایله سن (ی) شراب (خوری) ایچر من (غم) م
 (نخوری) بزم سن (معنای اشارتی) ی سالک کلکه نعمی نعم و شرابی شراب اولان
 جهانک وضع و سلوینی کورم سنکه فایده و توفیق ربانی اله فانی بجه و مژده

• ایله سن •

ایله سن عمری حضرت الهک عشق و محبت کیم یوب رد و رولو دین غنی بزم سن
 و دام خدادان صفت طلب ایدر سن

• طریق عشق طریق عجب خطرناک است •
 نمود با اله اگر ره بیا منی نیری •

عشق طریق عجب خطرناک بر طریقه نمود با اله اگر ره بیا منی نیری (مفردات)
 (طریق عشق) م (طریق) م (با) وحدتیه (عجب) م (خطرناک) خطرناک (است) در
 (نمود با اله) بر الهه صفور (ره) بول (بمانی) بر امنیت و سلامته (نیری) ایله سن
 (معنای اشارتی) بهر را بکنی که بی بران سفر • است پس بر آفت و خوف و خطر •
 سر نجه بوطریق عشق افرق طرق اله اولان بچون نفس و شیطان و هواد و شغری
 بوزیدن چسوق آفت و خوف و خطر و ایدر حضرت الهک و خاصان حفاک عون
 و انصرته محتاج در نمود با اله توفیق ربانی رفیق اولوب بر محل امنیت و رسلا من
 بول ایله سن

• بوی زلف و رخت می رود می آیند •
 صبا بغالبه سایی و کل بجاوله کری •

سنک زلف و رخت امید که کورم و کاورم صبا غلبه ساییه و کل جلوه کر لک
 (مفردات) (با) اللایسه (بوی) امید (زلف) م (رخ) یکانی (ت) سنک (می روند)
 کورم (وی آیند) کاورم (با) اللایسه (غالبه سایی) م (کل) از بیک (کل)
 م (با) اللایسه (جلوه کری) ناز و بیک (معنای اشارتی) ای مظهر تجلیات صفات
 صمدیه که حاجات مردان خدا اولان بزم زوایج مکیه نفحات الهیه الهی دماغ
 جانی صبا کیم مطرا اولان عشاق اهل صفا و محبوبیت مرتبند اولان عرفای اهل
 وفا سنک خلافت حق اله مؤید ذات و صفات کدن فیض ابدی امید به حرم بزم فیض
 بحسکه کاورم و کیدر که (من دخیله کان آما) سر نجه مظهر اوله

• بزم حفاظ امید هست که باز •
 اری اسامی ایله القری •

حافظت همی نموده امید و ایدر که کورم و مشوقه آی ایدر کیجه سی صاحب ایدر کورم
 (مفردات) (با) اللایسه (بزم) بزم (حفاظ) م (امید) م (هست) رازدر (باز) کورم
 (اری) کورم (اسامی) صاحب ایدر (ایله) مشوقه می (ایله) القری (آی ایدر کی)
 ایله سن (معنای اشارتی) (علو الامم من الامان) سر نجه حفاظک عالی همی و کایت
 امید و ایدر که عالم ارواح و بشریت حجابیه کنسوسن محبوب اولدیم ذات
 مشرق حقیقی بی انوار قلبک لایله مشاهده ایدم و فیض بلا واسطه سنه نازل اولم
 • و له ایضا •

• ای باغم تومار پیوند لایزال •
 قد ضاع فی هوا کم عمری و لا ابالی •

ای محبوب سنک غم که بزه ابدی اتصال و ایدر تحقیق ضایع اولدی بزم عمر سنک

(طریق عشق طریق عجب خطرناک است • نمود با اله اگر ره بیا منی نیری) طریق عشق لایله طریق با حرف وحدت ره معنوی
 صریحی و بمان غریب و بیدر نیری فعل فی استقبال فعل شرط و نمود فعل مضارع متکلم مع الفیدر نصر بیک اجوفدن
 مقدم جواب و جزای شرط • محصول بیت • عشق طریق طریق بر عجب قور قج طریق نمود با اله اگر برمانه بول ایله سنک یعنی
 طریق عشق تکمیل ایدوب مقام ایدر واصل اولر سنک نمود با اله حاصلی بونقصان کیدر سنک غن فاحش ایله سنک زرا
 عشقی تکمیل ایدر خوفدن بریدر که وصال جلاله لا یقدر (بوی زلف و رخت می رود می آیند • صبا بغالبه سایی و کل بجاوله کری)
 بوی زلف و رخت با حرف حصا حبت

و اضافت لایله در بوی امید معنای در
 غلبه ساییه و صفت ترکیب در سایدن غلبه
 از بیک بیکد و با حرف مصدر • ملامت که
 مست و غیر و غلبه و خطه و بولر کی
 خوش قوقو و سندر از لک کده زیاده
 فوق و زیر یکی برده با حرف صاحب
 جلوه کر صالهی معنای و عرض جلال
 بلکه در و با حرف مصدر در • محصول
 بیت • بینه زلف و نشر سر میه رجات
 ایدوب پیور سنک زلف و رخت ایدر
 کاورم و کیدر صبا غلبه از بیک کاه
 و کل صالوب عرض جلال ایدر یعنی
 سباز لکک اویکک ایچون غلبه ساید
 و کل رختک اویکک ایچون صالوب عرض
 جلال ایدر بیکد مصرع تاتیک معنای
 صبا غلبه ساییه و کل جلوه کر لکک دین
 بیک معنای واصل اولمش (بزم) است
 حافظ امید هست که باز • اری اسامی
 لایله القری (که حرف بیان
 باز مصرع لایله مره و ایدر اری
 مضارع متکلم و حده صبه سیدر فح
 با بزم بزم کورم بیکد اسامی فعل
 مضارع متکلم و حده در مضاعفه با بزم
 مسامره که آید نافه مصاحبت در
 ایلا بر مشهور و مشوقه در تقدیر منسوب
 معنای اسامی در لایله لفظ منسوب معنوی
 فیداسامی در قر اضافه لایله و با حرف
 اطلاق • محصول بیت • حافظت همی
 برکتیه و امید و ایدر که بزم آیدر کیجه
 لایله مصاحب اولم یعنی کیجه آیدر لک
 جلاله مصاحبت امید و ایدر حافظک
 عن مسئله حاصلی امید و ایدر که بوله
 کیجه کنسوسن لایله مسامره کورم
 (وله ایضا) (ی) باغم تومار پیوند لایزال
 • قد ضاع فی هوا کم عمری و لا ابالی •
 ای حرف نهامی معنای ای جهان
 دیگر باغم تو با حرف مصاحبت
 و اضافت لایله در پیوند لایزال پیوند
 لایزال فعل فی استقبال مفرد غائب زائل
 اولر دیگر و با حرف نسبت لایزال ابدی معنای مفرد مذکر غائب ضایع اولدی دیگر فی حرف جر هوا
 تقدیر ایچور فی اله مضافد که و کم ضمیر جمع مخاطب محلا مجرور مضاف الیهیدر هوانک عمری تقدیر مر فوع فاعلیدر ضاع نک
 و با ضمیر متکلم و حده و او حرف حال یا حرف عطف ضاع اوزر لایزال فعل مستقبل متکلم و حده در مضاعفه با بزم میلالت ایدم
 یعنی قایم دیگر • محصول بیت • ای جهان سنک غم که بزم پیوند و وصل از لیدر و ابدی اواسد کر کدر یعنی هر کر غمکدن
 مفارقت ایلم تحقیق محبت کورم عمر ضایع اولدی لیکن قایم خواجه به قد ضاع پیور دینده اعتراض ایله در که جانان محبتده
 بکن عمر ضایع و کادر بلکه آنک هواستده بکن عمر عز و اشرف عمر در مکر کم ضاع بهر معنای بزم و ایدر معنای معنای بکنی

(عیش سسکان کویت هر في خبر چه داند * باليت في محال في ذلك الحوال) عيش سسکان کویت لاميه زدر باحرف نداشادی
مجدود قدر باصاح دیکدر ليت حرف در حروف مشبهه بالفضل ذلی جار مع الجور و اعراب من محلامر فوع مقدم خبری و محال انظرا
منصوب مؤخر اسمی فی حرف جر ذلك
۶۳۲

مجتهد و قارمز (مفردات) (ای) منادی محبوب (باغ نوب) سسکان غمکه (مارا)
بزه (پوند) اتصان (لازال) ایدی (قدضاع) تحقیق ضایع اولدی (فی حوال) سسکان
مجتهد (عمری) (بنم عمر) (ولا بالی) حال بود که بن قارمز (معنی اشارتی) ای
محبوب تحقیق سسکان مایه شادی و سرمایده سادات سرمدی اولان غمکه بزه مجتهد اتصان
ایدی ار در تحقیق سسکان مجتهد بولنده بنم عمر ضایع اولدی بن قارمز زبرا حقیقتده
ضایع دکل بلکه محضاً لطیف واحسان خدا در

عیش سسکان کویت هر بخبر چه داند * باليت في محال في ذلك الحوال
سسکان کویت سسکان ذوقی هر بخبر نه بلور بارق تولیدی اول حوال به بکاجال اولیدی
(مفردات) (عیش) سرور (سکان) کلا بلور (کوی) محله (ت) سسکان (هر بخبر) هر خبر سر
(چه داند) نه بلور (باليت) ای تولیدی (لی) بنم ایچون (محال) قدرت اولیدی نه یر
(فی ذلك الحوال) اول اطراف (معنی اشارتی) ای محبوب (عطل ذلی ذل الهود)
سر نه سسکان عشق و محبت افنده لری سسکان جور و جفالت و محن و بلالک کندولر
عین ذوق و سرور اولدی ایچون نفس لر نی سسکان کبی خور و ذابلی ایشلر در اول
حضرت الله ایچون ذل و حقار تده بولان اذوق روحانیه لری هر بر بخبر نه بلور
(من لم یذق لم یعرف) باریم تولیدی اول حوال به بکاجال اولیدی

از آب دیده باران شد رازم آشکارا * ارحم علی دموعی یامن علت حال
ای باران کوزم باشند سرم آشکار اولدی بنم کوزم باشلر نه ترجم ایله ای شول
کیسه که بنم حالی بلد (مفردات) (از) من (آب دیده) کوزباشی (باران) م (شد) اولدی
(رازم) سرم (آشکارا) م (ارحم) من مرحمت ایله (علی دموعی) بنم کوزم باشلری
اوزده (یامن) ای شول کیسه که (عات) من یلک (حالی) بنم حالی (معنی اشارتی)
آتش عشقه جگر م قانی غلبان ایدوب بی محل مرحمت و درد در و نمد صحت فانی
ایچون دیده کر مانده ن آب صافی اولوب غزاق ایچون روان اولغه ای باران بنم
کبر او سرزم آشکار اولدی ای محبوب چونکه بنم حال سسکان مایه کدر (رحمتی
سفت علی غرضی) حدیث قدسی شریفک سر نه بنم کوزم باشلر نه ترجم ایله
خوبان وفاته ارند ای جم پاکبازان * لا ترقبوا وفاه عن صاحب الجالی

ای پاکبازلر خوبان بر جماعتی و فاطمته حسن و جمال صاحبندن وفا کوزمک و او بکاز
(مفردات) (خوبان) م (وفا) م (ندارند) طومر (ای جم) م (پاکبازان) پاک
او بولور (لا ترقبوا) کوزمک (وفا) م (عن صاحب الجالی) جمال صاحبندن
(معنی اشارتی) ای پاکبازلر اولان عاشقانه صادقلر بنم حقیقتلرک عسی ان تکر هوا
شفا و هو شرفکم) آیت کریمه سر نه لعلری قهر ایچند و محبتی جور ایچند
اولدی ایچون وفاه ورتن طومر حسن و جمال معنوی صاحبندن هوا کره موافق و قانی
کو زتمکز و او بکاز

ما تشنه لب کد شتم بر آب زند کانی * یا ساقیا اغثنی من شربة الزلال
۶۳۱

پزآب
تشنه لب یعنی صومر کجده ای ساقی
پگاه سد ایله شربت زلالدن یعنی بنی
مناسنه در دین زلال بطراش

(من ترک دین و دنیا کردم زارزوت * جاوزت فی هواکم عن حب جاه و مال) جاوزت فعل ماضی متکام و حده در مفاعله باشند کچدم
دیکدر فی هواکم جاوزت به متاق محبت کرد، دیکدر عن حب جاه و مال متعلقه جاوه انصافت لامیه و مال باحرف اطلاق
و او عطی اسلوب بجمده اراد ایلدی که
۶۳۲

یزاب حیات اوزره صومر کجده ای ساقی زلال شربتدن بکا مدد ایله (مفردات)
(ما) یز (تشنه لب) صومر (کد شتم) بر آب زند کانی (دروک صوبی اوزره
(یا ساقیا) ای صوابی (اغثنی) بکا مدد ایله (من شربة الزلال) لذیذ شربتدن
(معنی اشارتی) یزآب حیات ایدی اولان علوم ربانی صاحبی مشایخ عظامه
حضور ساداتلرندن هنوز حرارت قلبلر ساکن اولدی ای ساقی کوثر و حنن زلالی شراب
عشق الهی بن بکا بر قطره مدد ایله

من ترک دین و دنیا کردم زارزوت * جاوزت فی هواکم عن حب جاه و مال
بن سسکان آرزو و کدن طمع و دنیا بی ترک ایدم سسکان محبت کرده جاه و مال محبتدن کچدم
(مفردات) (من) بن (ترک) م (دین و دنیا) م (کردم) ایدم (ز) من (آرزو) م (ت) سسکان
(جاوزت) بن کچدم (فی هواکم) سسکان محبت کرد (عن حب جاه) منسوب محبتدن (مالی)
م (معنی اشارتی) (کادین تمال) ای کادینلر بخبر (خبر) سر نه بن سسکان شراب
عشقک آرزو سیه کد و اختراع اولان فطری و نه اوقات دنیایی ترک ایدم بکده الله
و نه سسکان محبت کرد و نه جاه و مال محبتدن کچدم

حافظا کریم در خاک آستان * قد صار ذابیه کانت بلازوالی
حافظا کریم سسکان آستانه کجده اوله تحقیق زوالی بوق حیات صاحبی اولو (مفردات)
(حافظ) م (کریم) اوله (در) فی (خاک آستان) سسکان ایذک لبر اغنه (قد صار) تحقیق
اولدی (ذابیه) حیات صاحب (کانت) وادی (بلازوال) زواله (بال) اشباع ایچوندر
(معنی اشارتی) (افتلونی افتلونی باغنه) ان فی قلی حیاتیه حبه (سر نه) اگر حافظ
سسکان درگاه عزت کده جان فدا ایدوب (مرتوا قبل الموتوا) سر نه مظهر اولور سه
تحقیق زوالی اولان حیات ایدوب و نه اوقات سر نه مظهر نازل اولور

و له ابضا
ای زهرم عارضت کل غرق خوی * بر عرق پیش عقیقت جام می

ای محبوب سسکان عارضت شر من کل عرقه عرقه سسکان تحقیق کبی قرمز ای یک او کده
شراب قدسی بر عرقه (مفردات) (ای) حرف ندا (ز) من (زهرم) حیات (عارضت)
یکانی (کل) م (غرق) م (خوی) ز (بر عرق) ترایله طاولو (پیش) اولک (عرقی) معروف
بر قرمز طاش (ت) سسکان (جام می) شراب قدسی (معنی اشارتی) ای محبوب تحقیق
سن کر مکدن حسن اوار جالکدن پردلری دفع ایدوب عرض جمال پیور دقد انس
و ملک سسکان بلا کیف اولان انوار جالک مشاهده ایدم کده حیات ندن جده عرقه غرق
اولدی و سسکان کلام بی فکر کدن و فیض بلا واسطه کدن سسکان حضور و مویه کده عارفین
و عاشقین بر عرق و انواع عاوم و پایله بسلاورق عالم و عارف بالله اولشلر در

زله برلاست با کل کلاب * یار آتش آب یا بروون خوی
لاله اوزره زله میدر با کل اوزره کلاب میدر یا آتش اوزره آب میدر یا سسکان بوزک اوزره
عرق میدر (مفردات) (زله) چه (بر) علی (لاله) م (است) در (یا) زرد یا ایچوندر

۶۳۱

اعتراض ایشلر فی الواقع محل اعتراض در که
دفعه هیچ چاره یوقدر فاهل * محصول
یت * بن دین و دنیا بی ترک ایدم سسکان محبت کرد
ترک ایدم یعنی سسکان محبت سیه دین
و دنیا کچدم سسکان محبت کرد کچدم جاه و مال
سودا سسکان کچدم یعنی هر فتنه دن کچدم
(حافظا کریم) در خاک آستان
قد صار ذابیه حیات کانت بلازوالی (سازک
اسمی تحتند حافظه راجع ضمیر در
ذالفاظا منصوب خبری حیات لفظ الجور
مضایق الیه ذلک کانت اسمی تحتند
مستزحیانه راجع ضمیر در بلازوال جار
مع الجور و اعراب من محال منصوب خبر بدو
و جمله ذابیه اعراب من محال مجرور صفت
حیات و با حرف اطلاق * محصول یت *
حافظا کریم سسکان آستانه اولور سه
تحقیق زواله حیات صاحبی اولو ای
سسکان آستانه اولک دیرلر کدر (وله ابضا)
(ای زهرم عارضت کل غرق خوی *
بر عرق پیش عقیقت جام می) شریم
عارض لامیه و تاضیر خطاب کل مبتدا
غرق خوی خبری خوی جانمک قضی
و او رسمیه عرق مناسنه در یعنی
در عقیقه مراد بذر تشبه کنایه طریقه
محصول یت * ای جانان سسکان عارضت
شر من کل عرقه غرقه قدر آنکچون آیدن
عرق اولور یعنی کلاب جامه سسکان
فتنه بر عرقه آنکچون آیدن عرق اولور
(زله برلاست با کل کلاب * یار آتش
آب یا بروون خوی) زوت اسلند و ویت در
با ضرورت وزن ایچون حد ف اولدی
محصول یت * نیجه طریقه پیور
لاله اوزره زله میدر بو خسه کل اوزره
کلاب میدر یا آتش اوزره صوبه در بو خسه سسکان
رخک اوزره عرقه در ماسلی سسکان رخسار
عرق سسکان او سسکان زله قوش لاله
و کلاب قوش کلاه آب و شمش آتش بکر

(میشد از چشم آن کبان ابرو و دل) از پیش میرفت و کم میکردی (میشد میرفت مناسبت در کبان ابرو وصف ترکیدر پای فاشلی مناسبت)
 و او حرف عطف و دل بند او مصراع ثانی به مر هوند و ما بعدی خبری کم میکرد بتردی دیگر بی از مناسبت در و میگردد مفعول
 اول و کم مفعول ثانیه در * محصول بیت *

(ر) علی (کل) م (کلاب) کل صوبی (یا) زردیه (بر) علی (آتش) م (آب) سو (یا) م (بر)
 علی (روت) رو شدن مخفف بوزلادیک (خوی) تر (معنای اشارتی) (فلجی) ریه لیل
 جمله دکا و خر موسی صفا (آب) جلیله سی سرجه ای محبوب کشف حجاب ایدوب
 انوار جلال مشاهده عرض و تجلی پرورد قده جیل وجود عدم تحملدن باره باره
 اولوب عقل و جان موسازی مخیر و سرگردان اولافله ادراک و شعور وری محو و نایاب
 و مست و مستغرق اولوب انوار قدسیه لاهوتیه الهیه کشفی بی بنده عاجز و اشلردر

خ می شد از چشم آن کبان ابرو و دل * از پیش میرفت و کم میکردی *

اول کبان ابرو چشمندن غائب اولدی و کوکل آنک اردندن کندی و ازین ضایع ابلدی
 (مفردات) (می شد) کندی (از چشم) کوزدن (آن) اول (کبان ابرو) یای قشلو (دل)
 کوکل (از پیش) آنک اردندن (میرفت) کندی (کم) ضایع (میکرد) ابلدی (بی) از
 (معنای اشارتی) (قلوب) الاحرار بین التجلی والاشار (سرجه) اول انوار غیب هوب
 نظردن غائب اولوب اشارت واقع اولیجی اول بهیانه کوکل کندی بی احاطه ایلین لذت
 مشاهده انوار جمال الهیه عجب عارض اولیجی کمال حیرتدن ازین ضایع ایلایوب اوزنی
 آتش حسرتله عمو و فنا بیلشدر

خ امشب از زافش نخواهم داشت دست * روموذن بانگ می زن کوی سی *

بو کچه آنک زافندن ال چکک استم بوری مؤذن بانگ اوردی دی (مفردات) (امشب)
 بو کچه (از) من (زاف) م (ش) آنک (نخواهم) استم (داشت) طوعی (دست) ال
 (رو) بوری (مؤذن) م (بانگ) صددا (می زن) اورد (کوی) سی (کای) کای
 (معنای اشارتی) (بوش) دنیاد هر نه قدر تجلی ذاتند مخجوب اولد قه تجلیات صفات
 الهیه مشاهده دن متفک اولب که عارف قلبی جلال و جلالت و اصف و قهره بر آن
 خدادن جداد کادرای مؤذن (الصلاة) معراج المؤمنین) دیو ندا اله که عارف صلا
 دانیده در زغالاردخی مل و اقبال ایدل

خ چنک رادر دست مطرب ددی * کورکش بخراش و بخروش زنی *

چنکی رنفس مطربک الله و بر مطربه دی آتی جان و آنک اردنجه ترنم اله (مفردات)
 (چنک را) آت لهوی (در دست مطرب) مطربک الله (ده) ویر (دی) رنفس (کو)
 دی (رکش) آنک طمرنی (بخراش) لمرله (و بخروش) مطربک الله (ش)
 آنک (زنی) اردندن (معنای اشارتی) یارب قطب زمان اولان عارف بالله دست
 قدرته قوت قدسیدک و فیوضات جلالت بخش ایلوب شفت خلق الله اوزره بزاجز
 و افتاده له همت علیه سله عون و نصرت ایلیه و کتسوی مؤید قلوب قلبر آگاهان
 و بیان اسرار معارف الهیه اله انبیا حق احسان اتمکله بزی مسرور ایلیه

خ عود بر آتش نه و متقل بوز * غم مدار از شدت سرمای دی *

عودی آتش اوزره قو و متقلی باق قیش پروتنگ شدتدن غم طوعه (مفردات)
 (عود) م (بر) علی (آتش) م (نه) قو (متقل) م (بوز) باق (غم) م (مدار)

اول کبان ابرو کوزدن کیدردی و کوکام
 آردنجه کیدردی و ازین شعور دی تا کیم
 جانان آردنجه کندی بکنی کچیه بلسون
 (امشب از زافش نخواهم داشت دست)
 روموذن بانگ میرن کوی که سی (سی) دن
 مراد مؤذن سی علی الصلاة وحی علی
 الفلاح دید بکیر * محصول بیت *

بو کچه جانانک زافندن الم طو مجسم
 یعنی زافنی الدن قو مجسم ای مؤذن وارن
 سی علی بانگنی سوله یعنی اذ انکله خوابده
 او لئلی پیدار ایله که بن پیدارم تمبیه
 احتیاجم یوقدر (چنک رادر دست مطرب
 نه دی کورکش بخراش و بخروش زنی)
 نه فعل امر مفرد مخاطب قوید بکیردی

با حرف وحدت کو مطربه سوله رکش
 رانک و کافی عجمین قشید لیه طمر
 مناسبت در بوده مراد چنک فیلدر
 شین ضمیر چنکه راجددر بخراش بای
 تا کیدله فعل امر مفرد مخاطبدر طمرله
 مناسبت یعنی دوزن و روبر چادرکش
 بخرانک مقدم مفعولدر و او حرف عطف
 بخروشش ضمیر معناده به معناددر
 زیش تقدیرد بوزده خروندن مراد و نجات
 و نغمادر * محصول بیت * چنکی رنفس

مطربک الله قو یعنی الله و بر مطربه
 دی که طمرینی طمرله یعنی دوزن و روبر
 جان آند نصکره خروش ایله یعنی ابرله
 حاصلی مطربه دیکه چنکی چان و یا نجه
 ابرله بی بونده ایه سامدن خالی دکل زرا
 سرکرده بی دیرلر (عود بر آتش نه متقل
 بسوز * غم مدار از شدت سرمای دی)

عود هرا تاجه دیرلر و هنددن کان خوش
 قو قوئی اتاجه علم اولمشدر سرمای دی
 لایسد در دی بونده قیش مناسبت در
 * محصول بیت * عودی آتش اوزره
 قو و متقلی باق و غم و غصه طو کسه قیش
 صوو و غینک شدتدن عود بونده ایهام طریقیه واقعدر

طوعه (از) من (شدت) م (سرما) صفوق (دی) قیش (معنای اشارتی) ای عاشق
 شده وجودک عودینی آتش ریاضت و مجاهدات اوزره قو و قلبک منلانی دخی آتش
 عشقه یا فکه عشق قلیده ماسوی الهی یا قیچی بر آتشدر بوند نصکره قلبی غفات
 قیش صوو و غینله خراب اولش عوام کالهوامک مالا یعنی اولان غافلانه کلامرینک
 شدت پروتنگدن غم به

خ باتوزن پس کر فک خواری کند * باز کورد حضرت دارای ری *

بوند نصکره اگر فک سکا حقارت ابدی پادشاهنک حضورند آشکاره دی (مفردات)
 (باتو) سکا (زین پس) بوند نصکره (کر) اگر (فک) م (خواری) خوارق (کند)
 اید (باز) آتی (کو) بوله (در) فی (حضرت) حضور (دارا) پادشاه (ری)
 بر شهر امیدر (معنای اشارتی) بوند نصکره اگر سکا ماسوی الهیه بدن و خواطر
 ملتبه دن رغبت و پراعت عارض اولورده همان پادشاه حقیقی عالم پناه اولان
 حضرت الهیک درگاه عزتند و حضور معنوی بونده صد هزار نضرع و اشتغال ایله
 آنک دفعنه سعی ابدین

خ خسرو آفاق بخش آن کر سخا * نام حاتم و نامش کرد طی *

عالمه احسان ایدیمی پادشاه اول پادشاهک سخا دن حاتم نامه سی و نامی طی ایلدی
 (مفردات) (خسرو) پادشاه (آفاق) بخش (عالمه) احسان ایدیمی (آن) اول (از)
 من (سخا) م (نامه) م (حاتم) رسخنی کیمه (نامش) آنک آدنی (کرد) ایلدی (طی)
 دورمک (معنای اشارتی) (و مان) دایه فی الارض الاعلی الله رزقه (آیت) کریمه سی
 سرنجه خاق عالم کرلرزق صوری کرلرزق معنوی بخش و احسان ایدیمی پادشاه
 اول پادشاهک صد هزار حاتم کبی سخا ک نامه سی و نامی دورمشدر و بر سلطان
 حقیقتدر کیم رزاق عالمدر که دن احتیانه نان جان استیانه جار غذای نفس استیانه
 غذای نفس غذای روح استیانه غذای روح و بریمی و بخش ایدیمیدر

خ آنکه بهر جرعه جان می دهد * جان او بستان و جای ده بوی *

اول کیمسه که بهر جرعه ایچون جان و بر آت جانی آن واکه برجام ویر (مفردات)
 (آنکه) اولکده (بهر جرعه) بهر جرعه ایچون (جان) م (می دهد) ویر (جان)
 م (او) آنک (بستان) آن (جای) رفدح (ده) ویر (بوی) آکا (معنای اشارتی)
 (علو الهیه من الايمان) سرنجه شول عاشق عالمدر که خرغناسی اولان غسلی
 نفسی ترک ایدوب بهر جرعه شراب عشق الهی و غذای روح ایچون عزیز جانی الله
 بونده بذل ایلیه ای رحیم و لطیف رب من آنک جانی قبول ایلوب مرادی حاصل
 ایلده سن و شراب لا برای بخش ایدین

خ جام می پیش آروچون حافظ مخور * غم می کی بود و کاوس کی *

شراب جامی او ککه کنور و حافظ کی غم به که کی خن اولمشدر کاوس خن اولمشدر
 (مفردات) (جام می) شراب سی (پیش) اولک (آر) کنور (چون) م (حافظ) م

(باتوزن پس کر فک خواری کند)

باز کورد حضرت دارای ری (باتو) با بونده
 حرف صله در خواری یا حرف مصدر در
 بازادات تا کیدد ارا حاکم وری پر مشهور
 شهرک امیدر و نسبتده رازی دیرلر
 * محصول بیت * بوند نصکره اگر فک
 سکا حقارت و جفا ایدینده حضرت دارای

ر به یعنی ری حاکم فکدن شکایت ایلده سنک
 انقام و انتصانک آلدون (خسرو) آفاق
 بخش آن کر بخشش * نامه حاتم و نامش
 کشت طی (خسرو) آفاق بخشش یا به آفاق
 بخش و صفی کریدر آفاق بخشش یعنی
 مذک احسان ایدیمی حاصلی ایدیمیدر
 اعطا ایدیمی در کر که حرف را به ط
 صنت بخشش شین ضمیر در سر و راجددر

کر بخشش مصراع ثانی به مر هوند
 * محصول بیت * دارای ری آفاق بخش
 بر پادشاهدر زول که آنک سخا و کرمدن
 حاتم نامه سی یعنی صیت و صدای و آدی
 ضی ایلدی حاصلی سخا و نمانه سی و نامی
 بوند زمانده دورادی که عجم آتکوز اولدی
 یعنی دارای ری احتیای عالمدر (آن که بهر
 جرعه جان می دهد * جان او بستان و جان
 می ده بوی) * محصول بیت * حاکم به خطاب

یورر که اول که بهر جرعه ایچون سکا جان ویر
 یعنی ادنی الثفات ایچون جان و کوکلا سکا
 به فرمان اولور آنک جان و کوکلا سکا
 قبول ایدوب حالده نر اله جان اولوب
 جام ویرمکن مرادانی خدمتده قبول ایدوب
 الثفات ایلکدر (جام می پیش آروچون
 حافظ مخور * غم می کی بود و کاوس کی)
 * محصول بیت * پادشاه به خطاب ایدوب

بیرجام می ایلره کنور یعنی او ککه کنور
 و حافظ کی غم به که کی جو بولاد فی کادی
 و کاوس خن یعنی اصلاقی سلاطین نه زمانده
 و نه وقتده کادی دیوب بانک ایچون حافظ
 کی غم به حاصلی حافظ بومعنی ایچون غم
 بیدوی کی سده غم به که نقد و قنکه کدر و بر مسون

(سینه خواهم شرحه شرحه از فراق تا بگویم شرح درد و اشتیاق) سرنجه بواسری
اول کیمه به سوله که فراق و اشتیاق بختی چکمشد

وله ایضا

ای باد نسیم یارداری * زان نفحه مشکبار داری *

ای باد یارک راجحه طیه سنی طونار سن اول سیدن مشکبار و مشکوی نفحه طونار سن
(مفردات) (باد) (نسیم) راجحه طیه (بار) (داری) طونار سن (زان) اول سیدن
(نفحه مشکبار) (سک باغدیر بیجی) (داری) طونار سن (معنای اشارتی) ای معراج حقیقت
سرینع السیر فی الله اولوب مظهر فیوضات ربانی اولان پیرم سن یارک راجحه طیه سنی
طونار سن اول سیدن دماغ جانی معطر قلیجی علوم ندینه دن واسرار بایبندن
نفحه مشکبار طونار سن

زنهارمکن دراز دستی * باطره اوچه کار داری *

زنهار دراز دستک ایله آتک طره سینه نه ایش طونار سن (مفردات) (زنهار)
قطه (مکن) (ایله) (دراز دستی) (اوزونلغی) (باطره او) (آتک اوک صاحبه) (چه کار)
نه ایش (داری) طونار سن (معنای اشارتی) ای سالک صادق (رحم الله امری) اعرف
قدره ولم یعد طوره (سرنجه قطه احد کدن زیاده تجر و ذلک یله اول مرادن خدایک
اسرار و حالانی کوروب بنده دخی اول حالات وارد در زعبله (ما بشارتشان بشیر)
دوب و مسرک دعواسیله کندوی ضلالت و اندردن سکا کس اولان حالانی کند کدن
ظن ایلوب کاتب وحی کی کند وی هلاک ایتمه سن

ای کل تو بجا و روی زبانش * او مشک و تو یار خار داری *

ای کل سن قنده واک زبانی بوزی قنده او مشک طونار سن خار بو کن طونار سن
(مفردات) (ای کل) (تو بجا) (سن قنده) (روی زبانش) (آتک کوزل بوزی) (او مشک)
(م) (نو) (سن) (بارخار) (دیکن بوی) (داری) طونار سن (معنای اشارتی) ای مردان
خدا به محبت و صدق بر کاتیه محبوب القاب اولان سالک سن اسیر نفس قنده و اول
متصف بصفات الله اولان ذات قنده اول دماغ جانلری معطر قلیجی مسک کبی فیض
طونار سن یش اخلاق ذمیه ایله جانلر خراش اید بیجی خار بوی طونار سن

ریحان تو بجا و خط سیرش * اوتازه و تو غبار داری *

ای ریحان سن قند و آنک سیر خطی قنده اوتازه در و سن غبار طونار سن (مفردات)
(ریحان) (ای ریحان) (نو) (سن) (بجا) قنده (خط) (م) (سیر) (یشل) (ش) (آتک) (اوتازه) (م)
(نو) (سن) (غبار) (توز) (داری) طونار سن (معنای اشارتی) ای ریحان کبی نفسایت
تختی باشند طونجی سن قنده سن شمت نفس و هوادن خط سیر کبی آزاد اولش
اول پیر قنده او بشیر بی روحانیه تبدیل اولغله اوتازات الهیه ایله تازه در سن غبار و تواتات
بشریت ایله آوده لک طونار سن

نرکس تو بجا و چشم متش * او سر خوش و تو غبار داری *

ای

ای نرکس سن قنده سن و آنک چشم متش قنده اول سر خوش و سن غبار طونار سن
(مفردات) (نرکس) (ای نرکس) (نو) (سن) (بجا) قنده (چشم) (کوز) (متش) (م)
(ش) (آتک) (اوسر خوش) (م) (نو) (سن) (غبار) (باش اغریسی) (داری) طونار سن
(معنای اشارتی) ای نرکس کبی قلبی سیاه و بصیرتی محبوب سن قنده سن و چشم
بصیرتی مشاهده انوار جمال الله ایله دست و متفرق اولش پیر قنده اول شراب عشق
و معرفه الله ایله سر خوش و سن یوش بره و قوری هو ایله باش اغریسی طونار سن

ای سر و تو یاقد بلندش * در باغ چه اعتبار داری *

ای سر و سن آنک بلند فدیله باغده نه قدر و نه اعتبار طونار سن (مفردات) (ای سر و)
(م) (نو) (سن) (یاقد بلند) (بو کسک بوله) (ش) (آتک) (در باغ) (چه) (نه) (اعتبار)
(داری) طونار سن (معنای اشارتی) ای سر و کبی علم و فضل ایله تفاخر و علو و استکبار ایدن
سن اول مؤید من عند الله اولان شیخ کلامک علو قدری قنده باغ کرامت و باغ
اسرار و حدیث عشق و معرفه الله نتیجه سی اولیان علم و فضل نه قدر و نه اعتبار طونار سن

ای عقل تو با وجود عشقش * در دست چه اختیار داری *

ای عقل سن آنک عشق وجودیله انده نه اختیار طونار سن (مفردات) (ای عقل) (م)
(نو) (سن) (با) (لالایه) (وجود) (عشق) (م) (ش) (آتک) (در دست) (نده) (چه) (نه) (اختیار)
(داری) طونار سن (معنای اشارتی) ای قاصر همت اولوب صو کسز اولان عقل
عاشقده مفرور اولان کیمه اول ولایت عشق و معرفت حقایق و وجودی ندیده
ایله نه اختیار طونار سن و نیجه آگاه قایل اولور سن و نیجه (ماله سال رسول باکل الطعام
و یغنی فی الاسواق) آیت کریمه سی مفهوم سو بر سن آهوی مسک ایله آهوی بشک
بر میدرو زنبور نوش ایله زنبور نیش بر میدر

روزی برسی بوصل حافظ * کر طاقت انتظار داری *

بر کون وصاله ابریشور سن ای حافظ اگر انتظار طره طاقت طونار سن (مفردات)
(روزی) (بر کون) (برسی) (ابریشور سن) (بوصل) (وصاله) (حافظ) (م) (کر) (کر) (طاقت)
(م) (انتظار) (کوز) (داری) طونار سن (معنای اشارتی) ای حافظ اگر راه عشق
الهییه او امر و توهای خدای استقامت و جبهی اوزره برینه کوروب و یمن و بلا بای
عشق تحمل و صبر و طاقت طونار سن خلیفه الله اولان مردان خدایک و حضرت
اللهک وصاله ابریشور سن

وله ایضا

بد آمد رسوم بی وفای * نماد باکس نشان آشنایی *

وفا سزاقی رسملری ظاهر اولدی کیمه ایله آشنایی نشانی قالدی (مفردات) (بد آمد)
(ظاهر) (آمد) (کادی) (رسوم) (م) (بی وفای) (فلسزاقی) (نماد) (قالدی) (باکس) (کیمه)
ایله (نشان) (م) (آشنایی) (آشنایی) (معنای اشارتی) ای سالک متیقن معلوم اولسونکه
(اندین بد امر یا وسوسه و غریبا) جبری سر نجه (اوتوا یا معقود) سرینه مخالفت

(ای سر و تو یاقد بلندش) در باغ چه اعتبار داری *
داری * * محصول بیت * ای سر و باغده
آنک قد بلند یله نه اعتبار و ار یمنی آنک
قد بلند یله وار ایکن باغده سنک کبی
اودونه کیم بقار (ای عقل تو با وجود
عشقش * در دست چه اختیار داری)
* محصول بیت * ای عقل سن آنک عشق
وار ایکن الکده نه اعتبار طونار سن یعنی
الکده اختیارک یوقدر حاصلی آنک عشقده
مغایب سن (روزی برسی بوصل حافظ *
کر طاقت انتظار داری) * محصول بیت *
بر کون وصاله ابریشور سن ای حافظ
اگر انتظار طره طاقت کونور سک یعنی
همراه تحمل ایدر سک بر کون وصاله
ابریشور سن (وله ایضا) (بد آمد رسوم
بی وفای) * نماد باکس نشان آشنایی) بد آمد
بالله اوقور و روم یلر بای عریله اوقور
رسوم رسمک جمیع حادات معصانه
قافیده و وقع اولان بالاکثری مصدر بر
* محصول بیت * آشنایی عادت لری
کیه دوب و فاسزاقی عادت لری ظاهر
و آشکاره اولدی کیمه ده آشنایی قالدی
یعنی وفادار کیمه قالدی خلق عالم
هپ جفا کار اولدی

ووفاسرانی رسامی ظاهر اولدی و کیمه ابله زم است آشتانی نشانی قالدی

برنداز فاقه نزد هر خبسی کون اهل هنر دست کدانی

فقر و احتیاج بدن هر بر خبسی گفته ابلتور شدی اهل هنر کدانی و احتیاج الی (مفردات) (برند) ابلتور (از فاقه) فقردن (زده) گفته (هر خبسی) هر رذیلت (کون) شدی (اهل هنر) اهل علم (دست) ال (کدانی) (مناهی اشارتی) حضرت الله ابله اولان عهد و پیمان و فاسرانی کور که فقر و احتیاج او جندن معنی و رزاق حقیقی اولان حضرت الله که قویوب (الدنیا جیفه و طلاها کلاب) خبری سر نه اهل دنیا کلابی هر بر خبسی و دینار که گفته واروب شدی اهل علم اولنارید سفلیک ابلوب هر ض احتیاج ابله اول کلابر آوج آچرل دور و دور ابلان ابلوب کدناک ابله در یوزه ابلدر

کسی کو فاضلت در دهر اروز نمی بندد زغم یکدم رهائی

شول بر کیمه که بو کون زمانه ده فاضلدر غدن بر نفس خلاص کورمز (مفردات) (کسی) بر کیمه (افاضل) م (است) در (دردهر) زمانه (امروز) بو کون (نمی بندد) کورمز (زغم) غدن (یکدم) بر نفس (رهائی) بر خلاص (مناهی اشارتی) (انانیستی الله من عبده الله) آیت کریمی سر نه حضرت الله من خوف ابدیجی علم تقین و متورعین و تکلین کل فضلارندن الله غیری به عرض احتیاج ایتوب منصب وراثت محمدی محافظه اوزره فقر و فاقه به محمل ابله غدن بر نفس خلاص کورمز لود بیلرینی دنیایه و برمز ر عمننا الله من شرور انفسنا و سبناک امانا

ولیکن جاهلست اندریم متاع اوچوست ان دم بهائی

ولیکن جاهل ذوق و تممده در آنک متاعی چونکه بودم قیلتور (مفردات) (ولیکن) م (جاهل) م (است) در (اندر) فی (نیم) نممتمک (متاع او) م (چو) چونکه (هست) در (ان دم) بو نفس (بهائی) ذی قیمت (مناهی اشارتی) لکن جاهلک و حقندن عاذلک عتندن جوهر دن اوجوز و جیفه دین فیتلو اولدیفندن تون عمری لذت دنیا و منهیات نفس و هوا ابله تممده کجوروب ذوق ایمندن و لذت طاعات و ایقتندن محروم قالمشدر

اگر شاعر بگوید شعر چون آب که درازان فراید و شانی

اگر شاعر آب کی شعر سوبله که قلیتادن روشانی زیاده اولور (مفردات) (اگر شاعر) م (بگوید) سوبله (شعر) م (چون آب) صو کی (درا) کوکله (زان) اندن (فراید) آرزو (روشنایی) روشناک (مناهی اشارتی) ان الله خزائن تحت العرش و مغنیها السعاده (خبری سر نه) اگر لسان مفتاح خزائن رحمان اولان شاعر ارشاد ایچون اسرار شریعتدن کوکلی روشن قلبیجی آب حیات کی بر شر و قلباری آگاه ایدجی بر معارف الهی و بر نفی پیغمبری سوبله

نمی بخشند

(برنداز فاقه نزد هر خبسی کون اهل هنر دست کدانی) مصراع اول ثانی به هر هوند فاقه فقر متناسنه در خبسی آلفسد درلر و یا حرف وحدت اهل هنر برتک فایده و دست مفعول صریحی و از فاقه غیر صریحی دست کدانی پیایه محصول بیت فقر و فاقه دن اهل هنر آخه کدانی باندیدیلجی کدانی ابلتور یعنی احتیاجلندن هر دنی به جزائی اوزاندل حاصلی هر تا کسه عرض احتیاج ابلدر (کسی کو فاضلت امر و زرد در هر نمی بندد زغم یکدم رهائی) رهائی قور تانی یعنی خلاص اولیق متناسنه در مصراع اول ثانی به هر هوند محصول بیت شول بر کیمه که بو کون عالیه فاضل و دانادر بر ساعت غدن خلاص کورمز یعنی داناغناک و غمین در (ولیکن) جاهلست اندریم متاع اوچوست این دم بهائی (بهائی) حرف نه بندر بهائی متناسنه محصول بیت فاضل ذکر اولدینی کبیر اما جاهل دانا تممده در زیر آنک فاشی بهائی در بهائی جهل عالی احاطه ابلدیچون هر کس جهله مانادر اول جهندن متاع جهل رایجدر (و اگر شاعر بگوید شعر چون آب که درازان فراید و شانی) که حرف رابط صفت محصول بیت متاع جاهل هر وجهله اعتبار ده در اما اگر بر شاعر آبروان کی سلبش شعر سوبله که کوکله اندن صفا و ضیا زیاده حاصل اواسه یعنی کوکله صفا بخش و نور افزا اواسه

نمی بخشند جوی از بخل و امساک اگر خود فی المثل باشد شانی

بخل و امساکدن اول جاهل آکابر جوا احسان ابلر فضا اگر خود اول شاعر شانی اوله (مفردات) (بخشد) احسان ابلر (بک) بر (جو) آربه (ش) آکا (از) من (بخل) م (امساک) بخل (خود) کندو (فی المثل) شلده (باشد) اوله (شانی) بر مشهور و معتبر شاعر در (مناهی اشارتی) معارف الهی و نفی پیغمبری بولنه مانی و جانی فضا و مخالفت ذوق ایمان اماره سیدر که فراخ دست فراخ فایندر اول قلب فاسی جاهل حکیم شانی کی اهل الله کلامن اینسه دخی آنت کالجایره قایتد عدم تأییدن بخل و امساک ابلوب بر جو فقراری احسانه دخی قادر دکانر

خرد در کوش هوشم دی همی گفت برو صبری بکی دردی توانی

خرد دون بنم هوشم قولانغه دیدی بوری فقر بقده بر صبر ابله (مفردات) (خرد) عقل (در) فی (کوش) ذوق (هوش) عقل (م) بنم (دی) دون (همی) دایم (گفت) دیدی (رو) کیت (صبر) م (یا) وحدت (بکی) ابله (دردی توانی) فقر ابله (مناهی اشارتی) عقل معند عقل ما شیم قولانغه دون دیدر که ای قاتی دنیا و غس و هواد بپرند عمری ضایع ایدجی و ارت محیر لری فقر ابله فقر ابلوب آتش فقر صبر و تحمل ایتکله (اذا تم الفقر فهو الله) حدیث سریق سر نه مطهر بشد سعی ابله که (صلو الهمة من الایماندر)

قناعت را بضاعت سازوی سوز درین درد و غنا چون بی توانی

قناعتی بضاعت ابله و بان بودرد و غنا ده چونکه فقیر سن (مفردات) (قناعت را) م (بضاعت) سرمایه (ساز) دوز (می سوز) بان (در) فی (این) بو (درد) م (غنا) زحت (چون) چونکه (بی توانی) فقیر سن (مناهی اشارتی) قناعتی سرمایه ابله چونکه دوت فقر نادر اولیم در سن (الفقر فیض من نار) خبری سر نه بودرد و غنا ده فقر آکشته بان و صبر ابله

چرا حواصی بجان این بند بشنو که گرازا بادر افتی با سر آبی

کل ای حافظ بو بندی جان ابله دکله که اگر بافندن دوشه سن باشد کاور سن (مفردات) (چرا) کل (حافظ) م (بجان) جانله (این بند) بو نصیحتی (بشنو) ایت (کر) اگر (ازبا) ایمافندن (درا فتی) دوشه سن (بسر) باشد (آبی) کاور سن (مناهی اشارتی) ی معاند حافظ کل بو بندی جانله دکله اگر احباب صندر مول الله صلی الله علیه و سلم کی فقر اختیار له نفسی هر یوزدن ذوق و بیچاره قیلار ایک سندخی انار کی دولت و سعادت ابدیه نادر اولوب مقام عالیله واصل اولور سن

وله بضاعت

بروز اهدایمیدی که داری که دارم هیچ تو امید واری

وری ای زاهد بر امید هیچونکه طو تارسن که سنجایم امید و اراق طو تارم (مفردات)

نمی بخشند

ز را بنده سگ کی امید و اراقم وارد حاصلی سگ امیدک اوزدینی کی بنده امیدم وارد ریس بکا دخل و تعرض ابله کندی امید کده اول مصراع اول متناسنی بوری ای زاهد شول امید هیچون که طو تارسن دین امیدم غم به طو تمده مفردات

(نمی بخشند جوی از بخل و امساک اگر خود فی المثل باشد شانی) شانی سادمان خود و فقر نوی عصر نه اولان شهر اندوز و حذیفه نام کتاب آنت نصیحتی در محصول بیت بولنه شعر سوبلین شاعر کمال بخل و امساکلندن بر آربه جه جانور و رملر اگر خود شانی ده اولور سن یعنی شانی که بر متن شاعر در اکابر بر شاعر اولده و زمانه ارباب دولت شعر سوبلده هیچ متن احسان ابلر (خرد در کوش هوشم دی همی گفت برو صبری بکی دردی توانی)

• محصول بیت • عقل هوشم کو شنه • دون دیدی وار نو اسر بقده و فقر لکده • صبر ابله یعنی فقر و فاقه به تحملی ابلوب صبر اول (قناعت را بضاعت سازوی سوز • درین درد و غنا چون بی توانی) بضاعت سرمایه توانی باسی خبر خطا بذر بو بندده مفعول قول خرد در • محصول بیت • قناعتی سرمایه ابله و بان و باقل بو فقر درد و غنا شده چونکه بی توانی یعنی چونکه فقیر سن قناعت سرمایه ایدیلر یوب بان و باقل و صبر ابله خدا اگر بدر سر مد بکک بردن قناعت ابلر (بیا حافظ بجان این بند بشنو که گرازا بادر افتی با سر آبی) با سر آبی با حرف صله باشد کاور سن دیکدر • محصول بیت • کل ای حافظ جانله بنم نصیحتی ایت که اگر بافندن دوشه سن باشد چقدر سن یعنی بنم نصیحتی قبول ابله که مزاجه قدم واقع اولور سن داور اتوب قائمه قادر اولور سن دیکدر مصراع ثانیک متناسنی که اگر بافندن دوشه سن باشد کاور سن دخی بدتر حاله کرفار اولور سن دین رحاله دوشه شدر الله بفریدن صفا سون (وله بضاعت) (بروز اهدایمیدی که داری که دارم هیچ تو امید واری) بایدی با حرف مصاحبت و با حرف خصیصه تشدید ضرورت وزن ایچوندر و با حرف وحدت که حرف رابط صفت داری فعل مضارع مخاطب و که حرف تملیل و با حرف صله امید وار بونک کی برلده نسبت متناسنی افتاده بدر و با حرف مصدر در • محصول بیت • واری زاهد طو تارم امید ابله یعنی شول امید که واردر امید که کیت بی اینجمنه و با واری زاهد امید ایچون یعنی طو تارم امید ایچون دیک اوله حاصلی بکا زحت و بره و ارامید که کیت

ز را بنده سگ کی امید و اراقم وارد حاصلی سگ امیدک اوزدینی کی بنده امیدم وارد ریس بکا دخل و تعرض ابله کندی امید کده اول مصراع اول متناسنی بوری ای زاهد شول امید هیچون که طو تارسن دین امیدم غم به طو تمده مفردات

(پرو) کیت (زاهد) م (یا) قسبه (امید) م (یا) وحدتیه (داری) طوئار من (که) زبرا (دارم) طوئارم (همچون) (امیدواری) امیدوارک (اعتدالی اشارتی) (ولایت) عایدون ماعبد لکرم دیکم ولی دین (آیت کریمه سی مرتبه یوری ای زاهد) (وفیه) مانسبه الانفس وتلذذ الاعین) اولان جنت نعمتارندن طوئارک امید خجیون بز طمن ایله زبرا بدخی سنجین برامیدلوق طوئارم لکن منک امریک وعبادتک چنانچه در بنم امیدم خالق چنانچه در که (وهمایران علی اهل الله) در

چرخ سحر چه دار دلاله در دست بیاسنی پیاور تاجه داری

لااله الا الله سحر در غیری نه طوئار کل ای سانی نه شینک وار ایسه کتور (مفردات) (یا) لایلاسه (چن) غیر (سحر) قدح (دارد) طوئار (لااله) م (در دست) (الله) (یا) کل (سانی) م (پیاور) کتور (تا) حتی (چه) نه (داری) طوئار من (معنای اشارتی) بولاله کی تعلقات ماسوی الهمدن خالی وخون اشتیاقه درونی مالی اولان عاشق الله محل فیض الهی او اور بر سحر بجلادن غیری نه طوئار کل ای سانی حقیقی سن اول سحر مراد علیه وجهی اوزده هر نه فاضله ایدر ایست کتور که سنک شراب ششک قطره سی دو جهان بدن یکدر

چرخ مراد درسته دیوانگان کش که مستی خوشترست از هو شباری

بنی دیوانه لر صفت چک زبانتاک هو شبارقدن خوشتر (مفردات) (مرا) بنی (در) فی (رسته) صفت (دیوانگان) دیوانه لر (کش) چک (که) زبرا (مستی) مستاک (خوشترست) زیاده خوشتر (از هو شباری) عقلی بار اولفدن (معنای اشارتی) ای سانی بی چون عشقه سرگردان اولان دیوانه لر و مجذوب الیهل صفت چک زبرا شراب عشق الهی ایله مست وحیران اولوق عقل ایله حقندن دور اولفدن خوشتر

چرخ برهیز از من ای صوفی برهیز که کردم توبه از برهیز کاری

فراغت ایله صوفی بندن فراغت ایله زبرا برهیز کارافدن توبه ایلدم (مفردات) (برهیز) فراغت ایله (از من) بندن (ای صوفی) م (برهیز) م (که) زبرا (کردم) ایلدم (توبه) م (از من) برهیز کاری (برهیز) کارافدن (معنای اشارتی) ای ظاهر برست اولان مرانی صوفی بز دیوانه لر دن فراغت ایله طمن و تضرع ایله زبرا (لار هبانیة فی الدین) خبری سر نجه بز سزک کی برهیز کارافدن توبه ایلدم سن کنندو حال که اول عشق اهلک و رای عقله اولان احوال عجبیه لرینه مانع و منکر اولیه سن

چرخ بیادل درخ کبوس ایوبند اگر خواهی خلاص و رستکاری

کل کوکابی آنک کبوسی بو کانه باغله اگر خلاص و رستکارا استر ایست (مفردات) (پیا) کل (دل) کوکل (در) فی (خیم) بوکلم (کبوس) زلف (او) آنک (بند) باغله (اگر خواهی) استر ایست (خلاص) م

(رستکار) بنی قورنیش (یا) صدریه (معنای اشارتی) کل ای زاهدی حاصل و بی ذوق اولان عکله مغرور اولوب اسرار عشق و کرامات اهل الهی انکار ایله اگر بوجیب واستکاردن واعی دل اولفدن خلاص اولوق استرک و بوجیه مذکبی شراب ایدوب کوکلکی قیب هویتد و اسرار ذات احدیت بیایدن سن

چرخ دور کل خدارا توبه بشکن که عهد کل ندارد استواری

کل دورنده الله ایچون توبه بی قیرزرا کل زمانی محکماک بیات طوئار (مفردات) (ابا) خرفیه (دور کل) م (خدارا) الله ایچون (توبه) م (بشکن) قیر (که) زبرا (عهد کل) م (ندارد) لموئار (استواری) محکماک (معنای اشارتی) بوجیه بیت و درگاه حقه مغبولیت تحصیل اولد جق مزین آخرت اولان دنیای دنی سریمه از وانه بو کندنده ذوق ایمان حاصل اولوب ان زهد ایله قانه عال عمت اولوب وصلت الی الله سبب اولان عشق و معرفه الله کسب ایله که بود نیک تپائی بو قدر فرستی فوت ایله سن

چرخ عزیزان توبه یار عمر بکشدت چو از طرف چن باد بهاری

ای عزیزان عمرک توبه یاری یکدی چن طرفدن باد بهارک یکدی کی (مفردات) (عزیزان) م (توبه یار) یکی بهار (عزیز) م (بکشدت) بکشدی (چو) شل (از) من (طرف) م (چن) باغچه (باد بهاری) بهار یکی کی (معنای اشارتی) ای سالکان راه عشق اولان عزیزان (الله نیاید باغچه طاعت) سر نجه بو نامساعد اولان عمر باغچه طرفنده بل کچر کی سریمه یکجیدر بر عتله سبی ایدلم که عاقبتی وصلت الی الله اولد و بر بوله کیدلم که نهایی درگاه شاهه وار

چرخ یا حافظ شراب اهل کن نوش چرا عورت بغفات میگذاری

کل ای حافظ فرمزی شراب نوش ایله نیچون عمری غفات ایله کچوررسن (مفردات) (یا) کل (حافظ) م (شراب) م (اهل) م (فرمزی) کن (ایله) نوش (چرا) نیچون (عزیز) عمری (بغفات) م (میگذاری) کچوررسن (معنای اشارتی) ای حافظ کل جگر فانی کوز کندن دو کدرک مفسد اعلی اولان وصلت الی الهی و مشاهده جلال الهی طالب ایله نیچون بو نازل عمری عشق و معرفه الله سر غفات ایله کچوررسن

چرخ و له ایضا

چرخ ترا که هر چه مرادست در جهان داری

چرخ غم ز حال ضعیفان ناتوان داری
سنک که جهانده هر نه مرادک واریلد طوئار سن قدرتمز ضعیفانک حالتدن نه غم طوئار سن (مفردات) (ترا) سنک که (هر چه) مرادست (مرادست) مراد کدر (در) فی (جهان) م (داری) طوئار سن (چه) نه (غم) م (ز) من (حال ضعیفان) م (ناتوان) قدرتمز (داری) طوئار سن (معنای اشارتی) ای بنم قادر نیچون اولان رحیم و لطیف رحیم (بقول الله ما یشاء و یحکم ما یرید) سر نجه دو جهانده هر نه مراد علیه ک واری ایسه سن ایشلر سن بوضیف و عاجز و ناتوان و رجحه

(بدور کل خدارا توبه بشکن که عهد کل ندارد استواری) خدارا را حرف تخصیص که حرف تأمل است و از محکم دیکدر و با حرف مصدر «محصول بیت» خطاب عام طریقیله پیورر الله ایچون کل دورنده توبه کی صبی شکست ایله زبرا کل زمانه کت استعجابی اولمز یعنی ایام کل نیز کچر اکافز (عزیزان توبه یار عمر بکشدت) چو از طرف چن باد بهاری عزیزان مشادی توبه یار عزیزان بهاری باسی حرف نسبت «محصول بیت» ای عزیزان توبه یاری چن جانندن بهار بی کی کچیدی یعنی شویله تبر کچدیکه دو بولندی حاصلی بل کی سریمه کچیدی (یا حافظ شراب اهل کن نوش) چرا عورت بغفات میگذاری «محصول بیت» کل ای حافظ شراب اهل نوش ایله نیچون عمری غفات ایله کچوررسن یعنی توبه یار توبه یار کچوررسن عرضا ایدر بس عزیزان توبه یاری چرخه صرف ایله (وله ایضا) ترا که هر چه مرادست در جهان داری «محصول بیت» سنک که هر نه مرادست کدر جهانده طوئار سن یعنی هر نه که جهانده مراد کدر سکا حاصل در سنک و ایدر حاصلی دیوی مراد است حاصل در سنک ناتوان ضعیفانک حالتدن نه غم واری یعنی سنک مراد است حاصل اولد نیچون غیری ناتوانلرک مراد ایله تقید ایلم سن

محتاج قولر بکاک احوال وافعال لرندن مستغنی سن ویلور سن

بخواه جان و دل از بنده و روان بستان
که حکم بر سر آزادگان روان داری

بنده دن جان و دل است و فوری آلز را آزاد دلک باشی اوزره حکمکی جاری طو تارسن
(مفردات) (بخواد) اسه (جان) م (دل) کوکل (از بنده) قولدن (روان) فوری و تبرجه
(بستان) آن (که) زیر (حکم) م (بر سر) باش اوزره (آزادگان) آزاد دل (روان) جاری
(داری) طو تارسن (معنای اشارتی) (لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظيم) سر نهجه
ای نیم عز و قوی دم قبل الاجل بر عاجز بندل کدن جان و دل ی آلوب کند و بک
اوزره بزی ثابت قدم ابله و روان و بر ساعت حضور ممتو به کدن جدا ابله و شکامری
آلوب بزی کند و اراده کده و عشق و معرفت کده و خوفناک کدن مقلب القلوب سن
ازاد دلک باشی اوزره حکمکی جاری طو تارسن

میان نداری و دارم عجب که هر ساعت
میان مجموع خوبان کنی میان نداری

میان طو تارسن و نجیب ابله که هر ساعت خوبان بچی اور تارنده میان دار ای المرسن
(مفردات) (میان) اوزره (نداری) طو تارسن (دارم) طو تارم (عجب) م (هر ساعت)
م (میان) اوزره (مجموع) محل جمعیت (خوبان) محو بلر (کنی) ابله سن (میان داری)
اوزره طو تارسن (معنای اشارتی) ای نیم حلق بچون دم (انس کشه شی)
سر نهجه مثاک و نظیرک یوقدر و نجیب ابله که مظهر اسرار توحید اولان بعض مردان
خد (مار ایت شیا الا و قدر ایت الله فید) پیور دینی و حضرت جامینک (یامن بدا
جساله فی کل مابدا) بادا هزار جان مقدس ترا فدا (پیور دینی) کلام و رنی عقاید
در (من ام یذقی لم یعرف) همان یارب سنک عاتک جمیع اشیا ی محیط در سنگیون ابتد اواتها
و مثل و مکان متصور دکا در یک اولدر

بیاض روی ترا نیست نقش در خوار از آنک
سوادی از خط مشکین برار غوان داری

سنک بوزک بیاضه نقش لایق دکادر اول سیدر که از غوان اوزره خط مشکین دن
رسواد طو تارسن (مفردات) (بیاض) م (روی) بوز (تر) سنک (نیست) دکل (نقش)
م (در خور) لایق (از آنک) آندک (سوادی) رساد (از) م (خط) م (مشکین) مسکه
منسوب (ر) علی (از غوان) بر فرمزی چیکدر (داری) طو تارسن (معنای اشارتی)
کر چه مشایخ عظام قدس سرهم کند و آیت له به کوره مشاهداری سیله سنک انوار
نجلیانکه بیاض و شل و صاری و سیه در دیو نقش ولون بیان ایدر لکن سنک اوندن
جاری اولان ذات بیچونک توره مستقر قین اولان عارف بالله لرقتند بر نقش فیت ایتک
دخی لایق در دکادر حق آن نور حق ورا نیان کا ندران بحر ند هم چون مادیان
یت رحال له پیر من حضرت مولانا قدس الله سره اول نوره اشارت پیور مشلدر

بنوش

بنوش می که سبک روحی ای ظریف مدام
علی الخصوص در آن دم که سرگران داری

شراب ایچکه مدام سبک روحی ای ظریف خصوصا اول دمه که سرگران اوله سن
(مفردات) (بنوش) ایچ (می) شراب (سبک روحی) بکتر روحه سن (ای ظریف مدام)
م (علی الخصوص) م (در آن دم) اول نفهده (سرگران) باشی آغر (داری) طو تارسن
(معنای اشارتی) (طهرای بی لطافتین) آیت کریمه سی سر نهجه ای ریاضات و بجهادات
ابله خانه نجلی اولان قلبی ما سوی الله هدن پاک ایدینی سالک ظریف اگر بواسرار
انوار الهیهی بلکه مخبر و سرگردان و اورایسک همان علی الدوام شراب عشق نوش
ایوب معرفه الله و ذوق روحانیت کشته سخی ابله سن و حالت قبضه سرگران
اولورایسک بنده شراب عشق نوش اید سن

مکن عتاب ازین پیش و خون مکن دل من
بکن هر آنچه توانی که جای آن داری

بوندن زیاد عتاب ایچکه و نیم کوکلی خون ابله الهه را اول نشندی که قادر سن ز لایق سن
(مفردات) (مکن) ایاه (عتاب) م (ازین) بوندن (پیش) زیاده (خون) قات (مکن)
ایله (دل من) نیم کوکلی (بکن) ابله (هر آنچه) را اول نشندی که (توانی) قادر سن
(جای آن) آلم برینی (داری) طو تارسن (معنای اشارتی) بجا که حقندن بر حساب
و بر اقباض ظهور اید کده به کده حفر رجوع ایدوب نیاز اید سنکه ای نیم رحیم دم
هر اول نشندی که دیر سنیشا که قادر سن و لایق سن لکن عتاب شکنده اولان حجاب
واقعا منی بوندن زیاده ابله و نیم حکرم خون ابله د به سن

باختیارت اگر صد هزار تبر جفاست
بقصد جان من خسته در کار داری

سنک اختیار که اگر بوزیک جفاتیری و ارایسه بن خسته نک جانی قصه به کانه که
طو تارسن (مفردات) (باختیارت) سنک دیکلکک ابله (صد هزار) بوزیک (تبر)
اوق (جفا) م (است) و ارایسه (با) لایق (قصه) م (جان من) نیم جام (خسته)
م (در کار) اید (داری) طو تارسن (معنای اشارتی) عاشقانه شوق کشته لیدر
ای محبوب سنک اختیار و اراده که اگر بوزیک جفاتیری و ارایسه بن خسته و عاجز لک جانی
قصه به کانه اراده کده طو توب جانی بلالریکه سیر ایدر ایدک سنک جمله قضا که
راضیم و بلا که صایم

بکش جفا ی رخیان مدام و خوش دل باش
که سهل باشد اگر بار مهر بان داری

دائم قیلمک جفا سنی جک و خوش دل اولکه بو حال سهدر اگر شفتا و طو تارسن
(مفردات) (بکش) جک (جفا) م (رقیایان) خوش (مدام) ساء (دل) کوکل (باش)
اول (سهل) آسان (باشد) اوله (اگر بار) م (مهر بان) شفتا و (داری) طو تارسن
چور و جفا سنی چش و داما خوش دل اول

بنوش

٦٦٢

(بخواه جان و دل از بنده و روان بستان
که حکم بر سر آزادگان روان داری)
موصول بیت * بن بنده دن جان و دل
دیده و فوری آل یعنی تائی و توقفسن جان
و دل بندن قبض ابله زیر آزاد دل اوزره
حکمک جار پدر یعنی بن آزاد دل دنم نیم
اوزره امرک رواندر حاصلی بکا امرک
نافذ و (میان نداری و دارم عجب که
هر ساعت * میان مجموع خوبان کنی میان
داری) میان دار یعنی دیدکدر و با حرف
مصدر میا نجیاتی دیکدر * موصول بیت *
میانک یوقدر یعنی معد و در حال بو که
نجیب ایدر * کده هر دم و هر ساعت
محو بلر بچی آراسته میا نجیاتی ایدر سن
یعنی میان اولیچ میا ندر اوق غریدر
بعضلر دیکدر که میاندار حکم و صلح
قوم مناسنه در علی کل حال صدر نشین
مناسنه دکدر (بیاض روی ترا نیست
نقش در خوار از آنک * سوادی از خط
مشکین برار غوان داری) بیاض آق
و کاغده دیر بوند ایهام طریقه مذکور در
پس رو به اضافت بیاضه در وویک ترایه
لایق در خور و اور سیه لایق مناسنه در
از آنک ادات تمیل مصراع ثانی به مر
هو ندر سواد ی با حرف وحدت ویا تنکبر
خط مشکین بیاضیه ارغواندن مراد
رخسار ایدر * موصول بیت * سنک رویک
بیاضه نقش لایق دکادر انکچون که
رخک ارغوانی اوزره خط مشکین دن
سوادک یعنی رقت و ایدر پس بوزم وار
ایکن خبری نقشه احتیاج یوقدر حاصلی
رویک بیاضه خط قدرت باز نش دوررکن
نقش عارضی اکالایق دکل

(بنوش می که سبک روحی ای ظریف
مدام * علی الخصوص در آن دم که
سرگران داری) * موصول بیت *
ای ظریف باد ایچ که دائم سبک روح سن
خصوصا بونده که خاردن سرگران سن
یعنی هر دمه سکا باده ایچکه منا سیدر
خصوصا شدی که باشک خواردن
آغر لئسدر (مکن عتاب ازین پیش
و حور بدل من * بکن هر آنچه توانی که
جای آن داری) * موصول بیت *
بوندن آرتق بکا عتاب و کوکله حور ابله
و هر نشه به که قادر سن ابله که محالدر
یعنی عشا فقه قادر و لایق سکی ابله که
اکالاقسن (باختیارت اگر صد هزار
تبر جفاست * بقصد جان من خسته در کار
داری) جفاست سین و نام و نهجه
اختیاره مقید در باختیارتست تقدیرنده در
مقدم جزا واقع اولشدر مؤخر شرطیده
قصه ک جانه اضافتی مصدرک
مفوائد اضافتدر و جاک مشه لایق و منک
خسته به بیاضیه * موصول بیت * سنک
اختیار که در اگر بوزیک جفاتیری و ارایسه
خسته نک جانی قصه به کانه طو تارسن
یعنی بن خسته نک جانی قصه به کانه بوزیک
جفا اوقی کرادک ایدر اختیار سنکدر
استرک جان ناشادی اوقله و استرک
فراغت ابله اختیار سنکدر (بکش جفا
رقیایان مدام و خوش دل باش * که سهل
باشد اگر بار مهر بان داری) * موصول
بیت * خناب عام طریقه پیور رقیانک
چور و جفا سنی چش و داما خوش دل اول
زیر اسهدر اگر بار مهر بان و ارایسه
یعنی محبتی و خفتنی بارک و ارایسه رقیانک
چور و جفا سنی ضروری من چکمک کرک

(معنای اشارتی) ای عاشق بپناه عشقه رقیبک جفتی نه تحمل ایله وخلق عالمک اذامته صبرایله که حضرت حبیب الله صلی الله تعالی علیه وسلم افتد بمن (ما اوزی نی مثل ما اوزیت) بیور مشاردرد بوحال آسنا ندر اگر یارمهربان اوله ویران فیض حق مندند منقطع اولیه اول وقت بوجاهتین صفا و ذوق و سرور مالیه بصادر

چو بوصل دوست کورت دست میرسد یکدم
برو که هر چه مرادست درجهان داری

دوستک وصاله اگر بدم سنک الی ایشه بوریکه جهاند هرنه مرادک وار ایسه طونارسن (مفردات) (با) للمالیه (وصل دوست) (م) (کر) (اگر) (ت) سنک (دست) ال (میرسد) ایشه (یکدم) برنفس (برو که) بوریکه (هر چه) هرنه (در) (نی) (جهان) (م) (داری) طونارسن (معنای اشارتی) ای عاشق اگر بدم وصال الی الله و مشاهده جلال الله سنک الیکه کبریه بوریکه دوجو هرنه مرادک وار ایسه طونارسن و نازل اولدسن

چو ذکر لعل لبش میکی ویشنوی
حدیث باشکرت آنچه در دهن داری

چونکه آنک قمری لبی ذکر ایدرسن واستماع ایلرسن شکرلو سوز در آتی آغز که طونارسن (مفردات) (جو) چونکه (ذکر) (م) (لعل لب) (قمری) دوداق (ش) آنک (میکی) ایدرسن (میشنوی) ایشد رسن (حدیث) سوز (باشکرت) شکر لودر (آنچه) اول نسنه که (در دهن) (اغزده) (داری) طونارسن (معنای اشارتی) (من) اخلص الله اربعین صباحا ظهیرت بنایع الحکم من قلبه علی اسائه حدیث شریفی سر نیجه اول محبوب حقیقینک خلق عالم مثلی آتیدن عاجز اولدنی لطف کلامی اخلاص قبله ذکر و تلاوت ایدرسن و آثار اخلاص اولان فیض بلا واسطه الهیه به مظهر اوله سن اسانکدن و اغز کردن شکر دن لذت نیایع حکمت و علوم الدنیه ربانی جربان ایدر

چو کل بدامن ازین باغ میری حافظ
چه غم زنده و فریاد باغبان داری

چونکه بو باغدن دامن ایله کل ایلنورسن ای حافظ باغبانک ناله و فریاددن نه غم طونارسن (مفردات) (جو) چونکه (کل) (م) (بدامن) (ای) (ناله) (باغ) (بو باغدن) (میر) ایلنورسن (حافظ) (چه) (نه) (غم) (م) (ز) (من) (ناله) (فریاد) (م) (باغبان) باغبان (داری) طونارسن (معنای اشارتی) ای حافظ چونکه بو باغ عالیدن ما خلق اهلک اولان معرفه الهیه کسب ایدوب وصلت الی الله و مشاهده جلال الله حاصل ایلدک بو باغ دنیایک باغبانی ایلرسن تلیسک و توابع ایلرس اولان اهل دنیایک ظاهرا و باطنا و سوسه و اضلائدن نه غم طونارسن سنکه خدای لم یذل سنک معینکدر

وله ایضا

وله ایضا

چو سروسواگر شرایمی بکار داری * خورد ز غیبت روی توهر کالی خاری

سروکی اگر بدم برکاراره صالنه سنک یوزک غیبتدن هر برکل برخار (مفردات) (جو) (سرو) (م) (شرایمی) (بکار داری) (دی) (برنفس) (بکار داری) (برکل) (غیبت) (خورد) (ز) (من) (غیبت) (م) (روی تو) (سنک) (یوزک) (هر کالی) (یا) (حدیث) (خاری) (بردیکن) (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی اگر ز غیبت کازار وحدت اولان قاب عاشقه داغاسیر و مستقیم اولان سروکی انوار تجلی ذنکله برنجلی بیوروب جهانک نورله برنفس سنور قبلارایت سنک ذات شریفک ظهوری نور سنک غیبتدن ظلت بشریه انوار قدسیه و اخلاق ذمیه اخلاق حیده به تبدیل اولوب کوکل مالکی هر وجهه معصوم و آبان اولور

چو زکفر زلف توهر حلقه و آشوی * زهر چشم توهر گوشه و بیماری

سنک سیاه زلفکدن هر بر حلقه ورفتنه سنک چشمک صیرندن هر بر گوشه و برخنده (مفردات) (ز) (من) (زلف) (زلفک) سیاهلنی (تو) (سن) (هر حلقه) (یا) (حدیث) (آشوب) (فته) واضطراب (یا) (حدیث) (ز) (من) (زهر) (چشم) (کوز) (تو) (سن) (هر گوشه) (م) (بیماری) (برخنده) (معنای اشارتی) ای محبوب درگاه مشایخه بوقدر حلقه ذکر و بوقدر فتنه واضطراب و فریاد و فغان جله سنی سنک بزی مبالاقلدیه ظلت بشریه تک دفعی ایچوند و بوقدر گوشه وحدت و عزات اختیاری و بوقدر ریاضات و مجاهدات اله ضعیف و نجیب خسته دل و محزون القلب اولمق جله سی سنک عقلاری حیران و کوکلری معصوم و آباد قلبی تجلی انوار ذاتک ابدندن ایچوند

چو مروچو بخت من ای چشم مست بار بختوب * که در پست زهر گوشه آیداری

ای بارک مست چشمی بنم بختم کی خواه کتمه ز پراهر گوشه ددن بر بیدارک آهی اردیکه در (مفردات) (مرو) کتمه (جو) مثل (بخت من) (نم) (چشم) (کوز) (مست بار) (م) (بختوب) (او) (توبه) (کد) (ز) (پرا) (در پست) (اردیکه در) (ز) (من) (هر گوشه) (م) (آه) (م) (بیداری) (برایاتی) (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقینک نظر عتیقی و توفیق و هدایتی بنم او بومش و خواه کتمش بختم کی بز بچاره زدن کف نظر و غرض بصر ایله که هر گوشه بر بیدارک آهی اردیکه در و هر ردل آگاه اولان عشق و مشافک اید و آرزوسی هر بر مریدده سنک توفیق و عتباتیکدر

چو شرخاک رخت نقد جان من هر چند * که نیست نقد روان و بار تومقداری

بنم جام نقدی سنک حاک راهکه تشار اولدون اگر چه سنک قنکه جان نقدنک برمقداری بوقدر (مفردات) (نار) (فدا) (خاک رخت) (سنک) (بولاک) (طبرفته) (نقد) (جان) (م) (من) (ن) (هر چند) (هر نه قدر) (نیست) (بوق) (نقد) (م) (روان را) (جانک) (بر تو) (سنک) (قنکه) (مقدار) (یا) (حدیث) (معنای اشارتی) ای محبوب هرنه قدر جان نقدنک سنک قنکه قدری و اعتباری بوق ایسه ده صد هزار جان من بر سنک حاک

نقد را بچک و نقد جانک سنک قنکه مقداری بوق ایسه حاصلی بولاک طبرفته بن جانی

(وله ایضا) (چو سروسواگر شرایمی بکار داری * خورد ز غیبت روی توهر کالی خاری) وحدت بکار داری با حرف صله و با حرف وحدت خورد فعل مضارع مفرد صیغه ماضیه کالی و خاری بالی وحدت ایچوند * محصول بیت * سروکی اگر

برنفس و برصاعت برکاراره صالنه سنک
روی بک غیبتدن هر برکل بردیکن بر یعنی
هر برکل بردیکنه صیغه ماضیه حاصلی هر برکل
بار باره و اوپ بریشان حال اولور (زکفر
زلف توهر حلقه و آشوی * زهر چشم
توهر گوشه و بیماری) حلقه با حرف وحدت
و هرنه حرف توسل و او حرف مع آشوی
با حرف وحدت گوشه حلقه کی رد بیماری
با حرف وحدت * محصول بیت * سنک
آغز زلفکدن هر بر حلقه ایله بر آشوب و بر
فته وار یعنی هر بر حلقه سنک برفته
و غوغا وار و سنک چشمک صیرندن هر
بر گوشه ایله بر بخت و بخت من ای چشم مست
بار بختوب * که در پست زهر سوی آیداری
چشم مست بار بختوب و لایه در که حرف
تعلیل بی بوند اردمننا سند در آیداری
لایه در و با حرف وحدت * محصول بیت *
ای چشم مست بار بختوب بختم کی خوا به
اورده ز پرا سنک اردیکه در هر جانکدن
بر بیدار آهی یعنی هر جانکدن بر عاشق
بیدار سنک چون که چکر بس بیدار اول و تبر
اه عاشقندن صفین (نار) حاک رخت نقد
جان من هر چند * که نیست زهر و آزار
و تومقداری (نار) حاک رخت نقد و موهله
اضافه و زهره اضافه و نقد لایه در نقد
جان بختوب و و زهره موهله و نقد زهر
نقد جان نار حاک رخت نقد بر نقد در
منه اضافه لایه در هر چند مصراع
ثانی به هر هرنه که حرف پان نقد روان
بختوب و زهره و زهره و زهره و زهره و زهره
ایهام طریقه ذکر اولددر جان و رانج
مستند در فاعل بر توافقی لایه در
سنک قنکه دیکدره مقداری با حرف تکبیر
* محصول بیت * جان نقدی سنک حاک
ر هکله تشار و فدا اولون هر نقد که
نقد را بچک و نقد جانک سنک قنکه مقداری بوق ایسه حاصلی بولاک طبرفته بن جانی

(بوصل دوست کورت دست میرسد یکدم
برو که هر چه مرادست درجهان داری)
* محصول بیت * دوستک وصاله اگر
برنفس الی ایشه بوریکه جهاند هرنه مرادک وار
واصل اولور سنک وار که هرنه که مرادک
ایسه جهاند مالکسن حاصلی وصل
جانانه مالک اولمق دنیامر اذامته مالک
اوله در (جو) ذکر لعل لبش میکی
ویشنوی * حدیث باشکرت آنچه در دهن داری
در دهن داری) چو حرف تعلیل ذکر لعل
اضافتی مصدرک مفعولنه در ولید اضافه
پایه حدیث باشکرتده بنایه در * محصول
بیت * خطاب عام طریقه بیور چونکه
جانک لعل لبی ذکر لبی ایدوب ایشد رسن
یعنی هم سویلر و هم دگارسن شکرلی سوزدر
اول که اغز کده طونارسن یعنی چونکه
جانک لعل لبی ذکر لبی دبوب ایشد رسن
دهانکده اولان کلام سکری اولمق کرک
حاصلی کلام لذیذ بن کتابندر (جوکل
بدامن ازین باغ میری حافظ * چه غم
زنده و فریاد باغبان داری) چو ادات تعلیل
چونکه معنای سنه در بدامن با حرف
مصاحبت ازین باغدن مراد وصال
جانکدر باغباندن مراد رفیدر * محصول
بیت * ای حافظ چو نکه باغ وصال
جانکدن کلی انکه ایلنورسن یعنی چونکه
کل وصال جانکدن مرادیکه بهر منده
اولور سنک رقیبک فریاد و فغان و ناله مندند
نه غم طونارسن یعنی آنک شکایتدن نه غم وار

(دلا همیشه مزین لاف زلف دلبدان * چو تیر رای شدی کی کشایدت کاری) رای فکر رای زلف مصدرک معنونه اضافتند و دلبدانه اضافت لامیه در دلبد وصف ترکیبدر کوکل بلفحی معنونه یعنی عشاق دانی کنندی به تطبیق ایدیحی والف ونون انات جعفر تیر بوند * ظنن در یعنی قرا کای تیر رای ظلت فکر ل دیکندر حاصلی قاره فکر ل دیکندر کاری باحرف تنکیر * محصول بیت * ای کوکل دانه مجبورلک

راهکد تار وفدا اولسون

دلا همیشه مزین لاف زلف دلبدان * چو تیر رای شدی کی کشایدت کاری
ای دل دانه مجبورلک زانی لافنی آورده چونکه تیر رای اولدک سکا چنان برایش قح
اولور (مفردات) (دلا) ای دل (همیشه) دائم (مزین) آورده (لاف) م (زلف) م
(دلبدان) کوکل بلفحی (چو) چونکه (تیر) بولانی (رای) م (شدی) اولدک
(ای) چنان (کشاید) (ت) سکا (کاری) برایش (معنی اشارتی) ای کوکل
دانه اول مقلب القلوب والابصار اولان محبوب حقیقک مظهر تجلیات اتوار
عفتایه من لافنی آورده چونکه ظلت بشریه دن و حجاب علاقه کویه دن نچرد
و تفرده ایلدک سکا چنان قح باب اولور

سرم رفت وزمانی بسر رفت این کار * دلم رفت و نبود غم گرفتاری
باشم کنندی و بر زمان بواش باشم کنندی کوکل کنندی و سکا بر گرفتاری غمی اولدی
(مفردات) (سرم) باشم (رفت) کنندی (زمانی) بر زمان (بسر) باشم (رفت)
کنندی (این کار) بواش (دلم) کوکل (رفت) کنندی (نبود) اولدی (ت) سکا (غم) م
(گرفتار) طونق (با) و حذیه (معنی اشارتی) (باعتبسی) نجوم زانی نچردنصل الی
حدیث قدسی سرچیه بواش عشقه باشم و وجودم کنندی هنوز وصات الی الله
و شاهد جلال الله حاصل اولدی بهماره کوکل الدن کنندی سر کر مکن و کمال
استقامت کن بهماره که بر نظر عنایت بیورده

چو قطعه کفش اندر میان دانه آی * بخنده گفت که حافظ تودر چه پرکاری
آگاه دیم نقطه کبی دانه اوره سه کل خنده الیه دیدر که حافظ بونه سر کردانقدر
(مفردات) (چو) مثل (نقطه) م (کشم) دیدم (ش) آکا (اندر) فی (میان) اوره
(دانه) م (آی) کل (بخنده) کوکل (گفت) دیدی (حافظ) م (تودر چه پرکاری)
نه سر کردانقدره من (معنی اشارتی) حضرت و س علی السلام کبی مست
و مستغنی عشق الهی اولوب کمال اشتیاقه فی اختیار (رب ارنی انظر الیک) دیدر که
(فلما تعلی ربه للجليل) حمله کا و خر موسی صفا آیت کریمه سی سرچیه برنجلی
بیورب ای حافظ کوردکی بونه جبرائیل و نه کونه سر کردانقدر ضعیف بشرک بوجلی
ذاته نه طفتی واردر

وله بضاً

جان فدای تو که هم جانی و هم جانی * سرفدای تو و کر نه من و سر کردانی
جان سکا فدای اولد و نه که هم جانی هم جانی باشم سکا فدای اولسون بوخسه بن
سر کردانلق الیه (مفردات) (جان) م (فدا) م (تو) من (جانی و هم جانی) جانی
و هم جانی (سر) باش (فدای تو) سکا فدای اولسون (و کر نه) بوخسه (من) بن
(و سر کردانی) سر کردانلق الیه (معنی اشارتی) ای محبوب ازل جمع سکا فدای
اولسون ز براسن هم جانی جانی و هم محبوب من باشم دخی سکا فدای اولسون

بوخسه

چه پرکاری بویه بازان ناموزون یازدیندن غیری هیچ معنایی بو قدر (وله بضاً) (جان فدای تو که هم جانی و هم جانی) سرفدای تو
و کر نه من و سر کردانی) جانی و جانی باری ضمیر خط بدو سر کردانی باحرف مصدر * محصول بیت * جان سکا فدای اولسون که هم جان
و هم جانی باشم سکا فدای اولسون والا بن سر کردانلق الیه یعنی باشم سکا فدای اولسون باحرف مصدر * محصول بیت * جان سکا فدای اولسون که هم جان

(سرسری از سر کوی تو نیارم برخاست * کارد شوار نگیرند بدن آسانی) سرسری قولانه دیکندر نیارم فعل فی استقبال منکام
و حده کارد شوار پیانه آسانی باحرف مصدر * محصول بیت * سنک محاکم اوچدن قولانه قائمه قادر دکل یعنی آسان و جمله
قائمه مزین زیرا مشکل ایشی بو قولانه

طو تزل یعنی کوچ ایشی بویه آسانلق
طو تزل حاصلی سنک سر و کوی بکن
قائمه کوچد ر بس بویه چت ایش
آسان و جمله طو تزل مصراع اولده نیارم
برینده نخوام بازان معنای یتنه واصل
اولم (خاطر) طاقت روانه بر سوخته
نیست * ناز کارا زرسد شیوه چنان افشانی
خام را را ایدات تخصیص طاقت روانه
بر سوخته لامیه و پیانه در بر سوخته
قنادی باشم ناز کارا را ایدات معقول
زرسد لایق دکل * ناز کارا زرسد شیوه چنان
افشانی پیانه چنان افشان و صفت ترکیبدر
جان شاد بلفحی معنونه و باحرف مصدر
* محصول بیت * خام کینه نک فنادی
باشم پروانه کبی طفتی بو قدر یعنی پروانه
باندانی آفته تحمل ایدم سر زرا ناز کاره
چال فدا ایلدک شیوه سی ایش حاصلی
از کار جانی بوند چنان بدن ایدم یعنی
عاشق اهل ناز و تتم پیشدستی دکلر بلکه
بلا کس معنای دمل ایشدر (بی تو آرام
گرفتن بوداز ناکامی * بانو کسناخ نشستن
بوداز جبرانی) ناکامی و جبرانی باری
مصدر به لدر ناکامی افته مراد سر اقدر
اما بولک کبی رده ضرورت دن عباردر
* محصول بیت * ای بیایان سنسر آرام
و قرار طونق ضرورت دن اولور یعنی سندن
دور و مجبور اولم اختیاری دکلدر
اضطرار بدر و سنکه کسناخ و بی پروا
اوتورم جبرانقدر یعنی سنکه کسناخ
بحالده ایلدک زیاده حیرت عشته قدر
حاصلی عاشق افه کده بی اختیار اولور
جانی تقریب ایدر والا فاده انداختار اولان
تقریه تحمل ایدم (فان کردند قیدان
توسر دل من * چند پوشیده بند معنی
پنهانی) پنهانی باحرف نسبت * محصول
بیت * سنک رقیب لک بنم کوکل سرینی
آشکاره ایدلر بس نیجه به دلک اورتا و فاده
کیرلی سوز آخر فاش اولم ضروریدر

بوخسه جنم و باشم سنسر سر کردانقدر و خرابانی الیه حیرانلقدن بر نفس خلاصی
مکن دکلدر

سرسری از سر کوی تو نیارم برخاست * کارد شوار نگیرند بدن آسانی
سنک سر کوی بکن قولانه قائم و کمال استغنی مشکل ایشی بو آسانلق الیه طو تزل
(مفردات) (سرسری) قولانه (از) من (سر کوی تو) سنک محاکم باشی (نخراهم) استغنی
(برخاست) قائم (کار) ایش (دشوار) کوچ (نگیرند) طو تزل (بدن آسانی)
بو قولانی الیه (معنای اشارتی) (وان ایس للانسان الامامی) آیت کریمه سی
سرچیه سنک عشق بولنده من و درد و بلا سر ایلای استغنی زیرا چاندن کیمیان
جانم واصل اولم من هیچ راهل الله بو مشکل ایشی آسانلق الیه که کتر بر مقرر (الذین
جاهدوا فیتنه یذهبهم سبلنا) بیور لشدن

خام و طاقت روانه بر سوخته نیست * ناز کارا زرسد شیوه چنان افشانی
خام فنادی باشم پروانه کبی طفتی بو قدر ناز کاره جان شاد اید بلفحی ایشدر
(مفردات) (خام را) م (طاقت) م (پروانه) م (بر) فناد (سوخته) باشم
(نیست) بوق (ناز کارا) از کاره (زرسد) ایشدر (شیوه) ناز (چنان افشانی)
جان صاچیلای (معنای اشارتی) عشق الهی بی بهره اولان خام صوفی و ظاهر
پرست زاهدله بوبالی آتش عشق الهی الیه یاقرب کنودن آواز گلستان عاشق چکر
سوزک صبر و طفتی بو قدر زیرا ناز و تتم ایدم پرونده اولان دوست واصل اولوب
مردان خدایت حقه اولان شیوه و نازنه ولدت مناجات و نیازه ایشدر
و نازل اولم من

بی تو آرام گرفتن بوداز ناکامی * بانو کسناخ نشستن بوداز جبرانی
سنسر آرام طونق ضرورت سنکه کسناخ اوتورم جبرانقدر (مفردات)
(بی تو) سنسر (آرام) راحت (گرفتن) طونق (بود) در (از) من (ناکامی)
مراد سزاق (بانو) سنکه (کسناخ) بی ادب (نشستن) اوتورم عشق (بود) در
(از جبرانی) جبرانقدر (معنای اشارتی) ای محبوب عاشق بر نفس سنسر
آرام صوفی طونق امر ضرورت بدر سنکه کسناخ اوتورم می ذاک نور یتنه
جبرانقدر که جگری بانق عاشق قولو فله غلبه عشفله کنودن صادر اولان
بی ادب لکلر جله سی معذ و ردر و مقبول

فان کردند قیدان تو سر دل من * چند پوشیده بماند معنی پنهانی
سنک رقیب لک بنم کوکل سرینی فاش ایدلر معنی سوز نیجه بر مستور قالور (مفردات)
(فان) ظ هر (کردند) ایدلر (رقیبان تو) سنک کوز جبر لک (سردل من) بنم کوکل
سرینی (چند) نیجه (پوشیده) مستور (بماند) قالور (معنی) سوز (پنهانی) کیرلو
(معنای اشارتی) سنک رقیب لک نفس و شیطان و هوای احسان بنم کوکل سرینی فاش

ایدر یلر خنی سوز و خواطر ملتبه کولده نیجه برستور فالور فالن عاقبت غیرت عشقه
سر اوروب میدانه کاور

نایبند ترو شاداب نهال قد تو واجب آنت که بر چشم منش بنشانی

تاسک نهاله بکر قدک ترو نازه قاله واجب اولدر که آتی بنم چشم اوزره دیکه سن
(مفردات) (تا) حق (بماند) قاله (تر) باش (شاداب) تازه (نهال) فدان
(قد تو) سنک بویک (واجب) م (آنت) اولدر (بر چشم من) بنم کوزم اوزره
(بنشانی) دیکه سن (معنای اشارتی) ای محبوب (تور هم بسی بین یدیم و یاعانهم)
آبت کریمه سی سر نیجه سنک نجوگ نوروی رونق و شمع امله ابدی باقی فالن ایچون اول توری
بنم کولم کوزی اوزره ثابت و کر ممکن ابدی دائم قله سن تا که ایکی جهان ظنلر ندن
خلاص و نجات بولام

در خ زلف لودیم دل خود را روزی گفتش چونی و چون می زنی ای زندانی
بر کون کندو کولگی سنک زلفک بولکنده کوردم اکادیم نیجه سن و نیجه در یلور سن ای
محبوس (مفردات) (در) فی (ختم) بولم (زلف) م (تو) سن (دیم) کوردم (دل خود را)
کندو کولگی (روزی) بر کون (کنتم) دیم (ش) آکا (چونی) نیجه سن (چون
می زنی) نیجه در یلور سن (می زندانی) ای محبوب (معنای اشارتی) بر کون کندو کولگی
لذت مشاهده انوار اهدیه مستغرق کوردم اکادیم نیجه سن و نیجه دنیاده شمیدی نه
کونه در یلور سن و نه حال اوزره سن

کانت آری چه کنی کر نبری رشک بمن هر کدار ابود مرتبه اساطانی

کولک دیدی بی یلور سن اگر بکار رشک کنور مدس هر کدایه اساطانی مرتبه سی اولز
(مفردات) (گفت) دیدی (آری) بی (چه کنی) یلور سن (کر) اگر (نبری) ایلمه سن
(رشک) حسد (من) بکا (هر کدارا) هر قهره (نبود) اولز (مرتبه) م (اساطانی)
م (معنای اشارتی) کولک دیدی (وینسون التیم اذراوه) کلاسی سر نیجه یلور سن بر لذت
و ذوق مشاهده جمال الهه مستغرق که ایکی جهانک لذتی آنک یاننده لاشیدر سکا
دیم بکا حسد ایدوب الکی قلبه اور سن بو انوار ذات الهیه به استغراق مرتبه سی
بردولت عظمی و بر سلطنت کبری در که هر یکدایه میسر اولز

راستی حد تو حافظ بود صحبت ما پس اگر بر سر این کوی کی سبکائی

طوخریسی یزم صحبت سنک حدک دکلدر ای حافظ کفایت ایلرا کر بوسر کویده سبکائی
ایلمه سن (مفردات) (راستی) صحیح (حد تو) سنک لایق (حافظ) م (نبود) دکلدر
(صحبت) م (ما) بز (پس) کفایت ایلرا (کر) م (بر سر این کوی) بومله نک باشند
(کنی) ایلمه سن (سبکائی) کو یکجاک (معنای اشارتی) ای حافظ طوخریسی یوجان
صحبتی وو صلت الی الله مرتبه سی سنک حدک دکلدر همان سکا نفس و شیطان
کلا بلرینی کوزه دوب کندو ککی انارک شر ندن حفظ اوزره راه حقده
استقامت سکا کفایت ایلر

وله ایضا

وله ایضا

چون در جهان خوبی امروز کامکاری

شاید که عاشقان را کامی زاب بر آری

چونکه خوبلق جهانند بو کون کامکار سن لایق در که ایکن عاشق لک بر مرادی
حاصل ایلمه سن (مفردات) (چون) چوندک (در) فی (جهان) م (خوبی) کورلک
(امروز) بو کون (کامکاری) مرادی ایلمه سن (شاید که) لایق که (عاشقان را)
م (کامی) بر مراد (زلف) دوداقدن (را) یوقاری (آری) کنور سن (معنای اشارتی)
(لا محبوس الا الله) سر نیجه ای محبوب حقیق بو خوبلق نفعیل اولت چنی جهانند بو کون
سن فسال لما برید سن شان نرنکه لایق بودر که بیچاره عاشق لک مرادی قبل الموت
حاصل ایلمه سن

عاشقان بیدل تا چند ناز و عشوه

بر بیدلان مسکین نای جفا و خواری

فی دل عاشقنه نیجه به دک ناز و عشوه مسکین عاشق لک جفا و خواری (مفردات)
(با عاشقان) م (بیدل) کوکاسر (تا چند) نیجه به دک (ناز) م (عشوه) غرور (بر)
علی (بیدلان) عاشق لک (مسکین) م (نای) جفا دک (جفا) م (خواری) خوراق
(معنای اشارتی) سنک عشق و در دک کولگی اننده اولیان عشاق و مشا فلر بکه
نیجه به دک مرادی و بر محبوب ناز و اشتها پور سن و بو مسکین عاشق لک اوزره بختنه دک
جفا و خواری چکدر بر سن

تا چند همه چشت در صین ناتوانی

تا چند همه چشت در صین ناتوانی

نیجه به دک سنک چشت کی تمام ناتوانفده نیجه به دک سنک زلفک کی بولکده بیقرار افده
(مفردات) (تا چند) نیجه به دک (همه چشت) نل (چشت) کوزلک (در) فی (صین) م
(ناتوانی) قدر تسرلک (تا چند) نیجه به دک (همه چشت) نل (زلفک) سنک زلفک
(در تاب) بولم و حرارت (بیقراری) فرار سر لافده (معنای اشارتی) نیجه به دک
سنک و صلت ذلک ایچون نغم عاجز لکنده اولر و نیجه به دک سنک غیب هویتدن تجلیات
انوار صفاتک امید به حرارت واضطرار ایلر

دردی که از تو دارم جویری که از تو یزم

کر شمع بدانی دایم که رحمت آری

دردی که سنن طوخریسی بر جور که سنن کوردم اگر رشمه سنی یله سن یلور که ترجم
کنور سن (مفردات) (درد) م (یا) وحدتیه (از تو) سنن (دارم) طوخریسی
(جویری) م (یا) وحدتیه (از تو) سنن (یزم) کوردم (کر) اگر (شمع) بر ذره
(بدانی) یله سن (دایم) یلورم (رحمت) ترجم (آری) کنور سن (معنای اشارتی)
ای محبوب شول بر درد شمع که سنن طوخریسی و شول بر جور که سنک راه عشقده

اگر بر شمع سنی یساک باورم که بکار رحمت ایلور سن یعنی سنن و محبتدن چکدیکم جویری جفا بی یساک البته بکار رحمت ایلدوب میل ایلر دک

(وله ایضا) (چون در جهان خوبی امروز کامکاری • شاید که عاشقان را کامی زاب بر آری) جهان خوبی بیاب کامکار کم
مراد در و کار کاف عجمیه ادات فاعل در مرادی مناسبه ستکار سنجی و جفا کار جفا بی دیکدر کام اولور که الفنی حذف ایلدوب
ستکار و جفا کر دیر و یا ضمیر خطاب شاید

لایق • مناسبه در فعل مضارع مفرد غائب
که حرف بیان کامی یا حرف تنکیر برادی
بر ادات استعلا در و آری فعل مضارع مفرد
مخاطب ایکسک ترکیندن حاصل ایلمه سن

معنای • نهاد اولور • محصول بیت •
چونکه کوزلک عالمده بو کون کامکار سن
یعنی صاحب مراد سن حاسلی چونکه
مرادیکه سن لایق در که عاشق لک مرادی
نیکدن حاصل ایلمه سن یعنی • شافک
مراد بی اب کدن و بر سن (با عاشقان فی دل
تا چند ناز و عشوه • بر بیدلان مسکین
نای جفا و خواری) یا حرف صله عاشقان

بیدل پیانده نایبند نایبند نایبند
معنای بر ادات صله بیدلان مسکین پیانده
ناسانی کی در خواری یا حرف مصدر
• محصول بیت • بیدل عاشقنه نیجه به دک
ناز و عشوه مسکین بیدلر نیجه به دک جفا
و حقارت (تا چند همه چشت در صین
ناتوانی • تا چند همه چشت در تاب
بیقراری) تا دانی کی در صین ناتوانی
پایه یا حرف مصدر تاب بوند بو کلوب

بورلق معنای در یعنی اضطراب دیکدر
بیقراری یا حرف مصدر • محصول بیت •
نیجه به دک چشت کی عین ضعه فده اولر
نیجه به دک زلفک کی اضطراب و بیقرار افده
اولر به معنی نیجه به دک بی بلا و عشتده
طوخریسی مجموع بیت معنای نیجه به دک
کوزلک کی ناتوانی عینده سن تا چند به دک

زلفک کی بولکده سن و بیقرار سن دین
هر کر شمع لایق دماغند دو شمعش
(دردی که از تو دارم جویری که از تو یزم •
کر شمع بدانی دایم که رحمت آری) درد
یا حرف وحدت که حرف رابط صفت جویری
کده بولر شمع یا حرف وحدت و همزه
حرف توسل • محصول بیت • بر درد که
سنن و وارد بر جوریکه سنن کوردم

کریم ربیع بعالمه سنک وصلتک شیرایندن اگر بر جرحه فوش ایدم حیانه او اندیم
مدتجه عقل مقتضای اولان سنک غیر یلر میل ورغبت الیوب ناکه افاکه واصل
اولنجیه دکنسک عشق ایلر مست و حیران اولیم

﴿ما بند، ایم و عاجز نوحا کی وفادار﴾ * کریم کشی زور دم و رب کشی زاری ﴿﴾

زینده یزوعاجرز سن حاکمن وقادر سن اکر بنی زور ابله چکه سن واکر زارلق ابله
اولدور سن (مفردات) (ما) بز (بندام) قول (عاجز) م (تو) سن (حاکمی) حاکمن
(قادر) م (کر) اکر (میکنی) چکر سک (بزور) بنی زور ابله (ور) واکر (میکنی)
اولدور سک (بزاری) زارلق ابله (معنای اشارتی) ای کریم رحیم رحمان بز سک بنده
محکم و مکمل و عاجز و محتاج کر سن حاکم مطلق سن وقادر لایزال سن اکر بنی عاجز و محتاج قولکی
و عنایتگاه جانب عزیز که چکه سن و بن روسیاهی رحیم مظهر اید سن محض الطاف
و کر مکندر واکر خشم و غضب ابله زارلق ابله هلاک اید سن ین حکم سنکدر سن
حاکم مطلق سن وقادر سن اکن سک (رحمتی سبقت علی غضبی) حدیث قدسیکن و رحمت
و واسعه کسن امید اید یزوسکا حسن ظن اید زکر بز عاصی و بیچاره ربکی عفو و مغفرت
اید رسن (ریت لاترغ قلوبنا بعد اذ هدینا و هب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب)

در آخر زمی کن بحال زار حافظ * ناچند ناامیدی ناچند خاکساری *

آخر حافظك زار و خراب حالی اوزره برترحم الله نبيجه به دك صبر و ملق نبيجه به دك خوراق
(مفردات) (آخر) عاقبت (ترجي) بر رحمت (كس) ايله (بر) علي (حال) كم (زار) خراب
(حافظ) م (ناچند) نبيجه به دك (نااميدي) اميد سرك (ناچند) نبيجه به دك (خاكساري)
خوراق (معنای اشارتی) ای اطيف به باده رم حافظك زازو كريان و خراب و ويران حالی
اوزره برترحم و بر اطاف وكرم ايله سن كافره دخی مرادی و ویران كن سست رخت كنكن
اطاف بی نهایت كن كن بو بده مكر كرد انكي نبيجه به دك نااميد اندر سن و نبيجه به دك

خور و ذایل مدرسین

وہ ابضاً

﴿ساقا کرت ہوا ستبامی﴾ جز یادہ میار بیش مامی ﴿﴾

ای ساقی اگر سِتک شرابه هوسِتک واریایه زلفهار بزم او کو مزه شرابین غیری کُتورمه
(مقدرات) (ساقی) (م) (اگر) (م) (ت) (تک) (هواست) هوسِتک واریایه (بامی) شرابه
(جریاده) شرابک غیری (یار) کُتورمه (پیش ما) بزم او کو مزه (هی) صاقین (مضای
اشارتی) ای شیخ صوری اگر سِتک ظاهری خراب باطنی مهوراید یحیی عشق و محبت
الاهی تحصیله هوسِتک واریایه صاقین زلفهار بزمه شراب جنود العاشقین باندنه (کلام
اهل الله جند من جنود الله) سر نیجه قابله انشراح بخش اید یحیی شراب عشق
انهدن غیری بر کلام سوبله

(۵)

﴿سجادہ و خرقہ درخرايات • بفروش و پيار چرندى﴾

(مانند اہم و عاجز تو حاکمی و قادر کرمی
کشی یزورم و درم کشی براری) * محصول
بیت * بزبندہ بز و عاجز از من حاکمن و قادر
اگر قوتہ بینی کتبہ کہ چکر من و اگر زار لغتہ
فل یادر من یعنی بوم مثال دہ حاکم قادر سن
(آخر ترجی کن بر حال زار حافظ * تا چند
نااہدی تا چند خاکساری) آخر ادا ت
ناکید ترجی با حرف وحدت و با تکبیر
حال زار حافظ بیاہد ولایہ در ناامیدی
و خاکساری یاری صد ریزہ در * محصول
بیت * ای جانان حافظ ک حال ذلیلہ ترجم
ایہ نتیجہ یہ دیک امید سزک چکہ و نتیجہ یہ دیک
سنا کسارتی چکہ یعنی نتیجہ یہ دیک وصال کن
ناامید و ما یوس اولہ و نتیجہ یہ دیک حقیر
و ذلیل اولہ حاصلی نتیجہ یہ دیک حقارت و ذات
چکہ (ولہ ایضا) (ساقی اگر ت ہواست
بامی * جز ندادہ مبارکش ماہی) ساقی سادی
اگر ت نامہ ندادہ مہد مفید ر بامی با حرف
صلہ ہی ادا ت تنبیہ * محصول بیت *
ای ساقی اگر مہ محبتک واریا نہ بزم
او کو مزہ بادہ دن شغری سنہ کتورہ امکا
اول غافل اولہ (عجباد و خر فہ در خرابات
* غروش و بار جر عثمی) * محصول بیت *
عجباد و خر فہ بی خرابانہ صسات و می
جر عہ سن کتور

(اسباب عاشق را بسیار مایه باید * دلچای
همچو آتش چشمان رودباری) عاشق
را را ادات مفعول مایه بودند سر مایه
معناست در رودبار افتد ایرماق کنار پدر
اما یونده وصف تر کیدید را ایرماق
یاغدر بیجی معنی است و با حرف نسبت
* محصول بیت * عاشق را اسباب چوق
سر مایه کر کدر مصراع ثانی اسبابی
چنان ایدر آتش کبی یور کار ایرماق
یاغدر بیجی کوزل یعنی عشق آتشله یائق
و چوق کوز باشد ایرن دو کک اسباب
عاشقانه در مصدر (در) هجر مانده بودم
باد صبار ساید * از بوستان وصلت بوی
امیدواری (باد صبار ساید مصراع ثانی به
هر هژدر * محصول بیت * هجر مانده
قالدم ای دی اما باد صبار ساید * وصلت
بوستان * امید و اراق قو قو سنی
ایر شدردی یعنی بی وصلت کردن امید
وارا بادی (کر چه بیوی وصلت
در حشر زنده کردم * سر بریارم از خاک
از روی شرماری) کردم کاف عجب
فعل مضارع متکلم وحده در اولم دیدم
بریارم قالدم دیدم شرماری
یا حرف مصدر * محصول بیت * کر چه
وصلات امید و اراق قو قو سنی حشرده
زنده اولورم لیکن خاکدن باشم قالدم
شرماری چو شدن یعنی عشق تواند
نقصان من شرمسارم (از باده وصلت
کر جرعه نوشم * نازند ام نورزم آیین
هوشیاری) نادات توقیت نورزم فعل فاعلی
مستقبل سعی ایلم دیدم را آیین مفعول
هوشیاری به اضافت لامیه در و با حرف
مصدر * محصول بیت * سنک وصلت
باده شدن اگر جرعه ایچرم مادام که
زنده ایم آفتاق آیینده سعی ایلم یعنی
اول لجه اول مستلک ن ایلم

(خرقه) م (در) قی (خرابات) بخانه (فروش) صانت (یار) کنور (جرعه) م (بی) شراب (معنی اشارتی) ای صوفی اسباب ریالاولان سجاده و خرقة فی و بوزهد و صلاح صوری بی دو جهان قطع نظر ایلین عاشقین صادقین مجلسند بر سر شراب عشقه صانت و حال تباہی عشق لایزال به تبدیل الیه

گرزنده دل شوزستان درکاشن جان ندای باسی

اگرزنده دل ایستک مستلردن ایست جان کاشنده باسی نداسنی (مفردات) (کر) اگر (زنده) دل (قلبی) دیر یلردن ایست (شوق) ایست (زمستان) مستلردن (در) قی (کاشن جان) م (ندای) م (باسی) م (معنی اشارتی) اگر بحمد الله یله قلبت حیات بولوب دل آگاه ایستک مستان شراب عشق الهی اولان جان کاشنده باسی نداسنی ایست سندی حیات ابدی تحصیل ایچون برایش ایست یعنی اسم اعظم اولان باسی باقوم اسمته مشغول اول باخود کلین اهل اللهک ملازم اولدینی (الله وهو) اسمار به مشغول اول

بادرد درابوسی درمانی کونین نکر به مشق لاشی

در دیکه درمان جاتنه کل عشق الهی الیه ایکی عالمی لاشی کور (مفردات) (با) للملاسه (درد) م (درای) کل (سوی) جانب (درمان) م (کونین) ایکی جهان (نکر) باق (با) للملاسه (عشق) م (لاشی) ریشی دکل (معنی اشارتی) سرور ابدی مایه سی و جمع درد لک دواسی اولان دردغم عشق خدای تحصیل الیه و عشق الهی الیه ایکی عالمی لاشی کوروب (و هما حرامان علی اهل الله) مرتبه سته نازل اوله سن

اسرار دلست درره عشق آواز سماع و ناله تی

عشق بوانده کول سرل بدر سماع آوازی و ناله سی (مفردات) (اسرار) م (دل) کول (است) در (در) قی (ره) بول (عشق) م (آواز) م (سماع) نغمه (ناله تی) م (معنی اشارتی) عشق بوانده نظم و نغمه الیه آواز کلمات قدسیه اهل الهی استماع و محرک عشق و آتش دل اولان ناله تی اسرار قلوبی منکشف و ابواب دل عشاقی انشراح الیه منفتح فیلیدر

یک مفلس بالک درره عشق بهتر هزار حاتم طی

عشق بوانده بر بالک مفلس هزار حاتم ملیدن بکر کدر (مفردات) (یک) م (مفلس) م (بالک) م (در) قی (ره) بول (عشق) م (بهتر) بکرک (ز) م (هزار) یک (حاتم طی) سحنا الیه مشهور بر یکسه (معنی اشارتی) ماسوای الله دین قلبی بالکلی مجرد اولغه دنیادن قطع علاقه ابدوب فقر نامه ابر مکه بوراد عشقه افلاسی ثابت اولان بر بالک مفلس صد هزار حاتم طی کی حلال مال الیه سحنا بدین غنی شاکردن عند الله بکر کدر که قلیده حضرت الله دین غیری اولیان الیه قلبی دنیا به مشغول اوللرک یعنی بین السماء والسمکدر

سلطان صفت آرت پیری رو می آید و خلق شهر در پی

سلطان کی اول پری بوز او محبوب کاور و شهر خلق اردنجه (مفردات) (سلطان صفت) م (آن) اول (بت) محبوب (پری رو) پری بوز او (می آید) کلور (خلق شهر) م (در پی) اردنجه (معنی اشارتی) (اذا تم الفقر فهو الله) کلاسی شرفی سر نجه اول انوار صفات الله الیه و صوف اولان فقیری الله عالی جاه مؤید من عند الله اوله ورق کلوب و خلق عالم آکا تبعیت و نیدن استمداد الیه سعادت دارن و لشاردر

مردم نکران روی خویش و زشرم گرفته عارضش خوی

خلق آنک خوب بوزینه نظر ابدیچی و شرمیدن آنک عارضی تراش (مفردات) (مردم) خلق (نکران) یا قی (با) للملاسه (روی) بوز (خوب) م (ش) آنک (زشرم) حیا دن (گرفته) طوئش (عارضش) آنک بکافی (خوی) تر (معنی اشارتی) خلق عالم اول قطب اعظمک ذاتده اولان قوت قدسیه سی و بوعالمده اولان تصرفات عجیبه زین کوروب مقصیر لدر اولدنی ردم و بر آن حضرت اللهک نظر عیابندن و حضور معنویه سندن چسدا اولدوب حیا سندن وجه و جیبندن مرقر سیلان ایلمندر

حافظ زغم توجند نالد آخر دل من شکسته ناکی

حافظ سنک عکدن نیجه بر ناله ایلر آخر بنم فلبم خنده دک شکسته اولور (مفردات) (حافظ) م (ز) م (نو) سن (چند) نیجه (نالد) ناله ایلر (آخر) م (دل من) بنم کوکلم (شکسته) قیرق (ناکی) بخانه دک (معنی اشارتی) ی محبوب حافظ سنک زغم عکدن و شوق وصال کدن نیجه بر ناله و فغان یلسون و بوقاب پریشانی نه دک منکسر اولوب وادی هجرانده منبر و سر کردان اولسون

وله ایضا

خوشتر از کوی خرابات نباشد جای کربه پیرانه سرم دست دهد ما وای

مخانه محله سندن لطیفک بر راولز اگر پیرلاک و فتنده بکاتند بر مکن میسر اوله (مفردات) (خوشتر) لطیفک (از) م (کوی) محله (خرابات) میخانه (نباشد) اولز (جایی) بر (کر) اگر (به پیرانه سر) پیرلاک و فتنده (م) بکا (دست دهد) میسر اوله (ما وای) بر مکن (معنی اشارتی) (من اراد ان یجلس مع الله فلیجلس مع اهل الصوف) سر نیجه بوعالم جای تحصیل فیض باب اولغه اهل عشق و اهل معرفه الله مجلسدن غیری لطیفک بر راولز اگر پیرلاک و فتنده بکاتند بر مکن میسر اوله غیر معادندر و حصول مراده علامندر

آرزوی بکنم از توجنه پنهان دارم شیشه باده و جانی تره و زیبایی

بر آرزو ایلرم سندن نه پنهان طونه بم بر شیشه شراب و بر صبره پرورزی با محبوب (مفردات) (آرزو) م (با) وحدتیبه (بکنم) ایلرم (از تو) سندن (چه پنهان) نه کبر لو (دارم) طوئرم (شیشه) م (صبره) وحدتیبه (باده) شراب (جایی) بر (تره) صبر و خرم و لطیف (زیبایی) بر کوزل (معنی اشارتی) ای سالک راه عشق اولان قرداش سندن نه پنهان طونه بم آرزوم صافی قلیده شراب عشقک حصولی و نور حقه قلبک افتتاح و انفساحی و فی نظیر محبوب زیبا که مشتاقه مهر بان اوله

جای من دیر مفانست مروح وطنی رأی من رأی بتانست مبارک را بی

و خیر مبتداری مؤخر مبتدا و با حرف تکبیر مبارک و مقدم خبر و جمله اسمیه رای بتانی مدح ایچون کلدرد و جازدر که بواکی جمله مفرضه نک اولر شیشه برچه لفظی تقدیر اوله تقدیری چه مروح وطنی وجه مبارک را بی اوله شیشه ماسبقی مدح افاده ایلر و لکل وجهه • محصول بیت • بنم یم دیر مفانستد زرا وطن مفرح و مروح و حدر و نم فکر محبوب یلر فکر یدر که فکر مبارک و میوند باخودنه وطن مفرح و مروح و نه فکر مبارک و میوندن بو تقدیر چه جمله انشایدلر اولور

(مردم نکران روی خویش و زشرم گرفته عارضش خوی) • محصول بیت • خلق عالم روی خویش ناظر در آنک ایسه اوتانیدندن عارضی خوی طوئش یعنی مردم روی خوبه ناظر و نکران اولد یفندن اوتانوب عارضی در لش (حافظ زغم توجند نالد • آخر دل من شکسته ناکی) • محصول بیت • غیثدن تکلمه انفات ابدوب پرور حافظ سنک عکدن نیجه به دک ایکیله یعنی نیجه بر ایکیله بنم کوکلم سندن خنده دک شکسته اوله یعنی کوکلی خنده دک شکسته ایلرسن (وله ایضا) (خوشتر از کوی خرابات نباشد جای • کربه پیرانه سرم دست دهد ما وای) • پیرانه سر پیرلاک و فتنی وزمانی دیکدر ما وای اسم مکنادر صغیرق بره دیرل جانی و ما وای باری وحدت ایچوندر • محصول بیت • مخانه محله سندن خوشترک بر راولز اگر پیرلاک و فتنده آند بر ما وای ال ویرسد یعنی پیرلاکده مخانه محله سندن بر مکن ال ویرسد آندن او بر اولز بکا آرزو میکنم از توجنه پنهان دارم • شیشه باده و جانی تره و زیبایی) • میکند دال ضرورت وزن ایچون نباشدر زیرا • علامت غیثدر مقام اید تکلم مقام ایدر که میم ضمیری اکادلات ایلر تقدیری میکنم در شیشه باده اشافتی لامیه در ادنی ملاسه الیه باده ایچنده اولد فیچون اما اولی بودر که مضاف اولیه و با حرف وحدت و هم حرف توسل اوله جاییده با حرف وحدت تره نوبت قصی و زانک کسری و های اصایده الیه عربدر اصانده صودن و چندن اراقی بره دیرل اما بحکم پاک و خرم معانسته اسمعالم ایلر بونده جایه صفت واقع اولندر جای خرم معانسته در اولز حروف صغیر زبایی باسی حرف وحدت موصوف محذوفدر تقدیری محبوب زباییدر مصراع ثابده محذوف کورل و آرزو و تکلمه مفعول لیدر • محصول بیت • خلساب عام طریقه پیررسندن نه کبر ایدیم رشیشه باده و برجای خرم و بر نیجه محبوب آرزو ایلدرم الله میسر ایلد (جای من دیر مفانست مبارک را بی) وطنی • رای من رای بتانست مبارک را بی) جای من لامیه و مبتدا دیر معانده لامیه و خبر مبتدادر مروح اسم فاعل در تفعیل یانندن راحتک و بر نیجه معانسته و مقدم خبر وطنی با حرف تکبیر و وطن مؤخر مبتدا وجهه اسمیه دیر معانی مدح ایچون کلدرد رای من لامیه و مبتدا رای بتانست ده لامیه

و خیر مبتداری مؤخر مبتدا و با حرف تکبیر مبارک و مقدم خبر و جمله اسمیه رای بتانی مدح ایچون کلدرد و جازدر که بواکی جمله مفرضه نک اولر شیشه برچه لفظی تقدیر اوله تقدیری چه مروح وطنی وجه مبارک را بی اوله شیشه ماسبقی مدح افاده ایلر و لکل وجهه • محصول بیت • بنم یم دیر مفانستد زرا وطن مفرح و مروح و حدر و نم فکر محبوب یلر فکر یدر که فکر مبارک و میوند باخودنه وطن مفرح و مروح و نه فکر مبارک و میوندن بو تقدیر چه جمله انشایدلر اولور

بنم برم درمغاندر که راحت و برنجی پروتندر بنم راجم بولك رايددر كه مبارك رايددر
 (مفردات) (جای من) بنم برم (درمغان) کاورك كلیسی (است) در (مروج)
 راحت و برنجی (وطن) م (با) وحدتیه (رای من) بنم فکرم (رای بتانست)
 محبوب بولك رايددر (مبارك) م (رای) رای وفکر در (معنای اشارتی) (الدنيا معین
 المؤمن و جنة الکافر) سرنجه شمدی بنم برم کرجه درمغاندر (لکن الدنيا امر رقیب)
 سرنجه چانه صفار و حه غذا اولان عشق و معرفت الله کندود تحصیل اولدجق پروتندر
 (کل الطرق مسدوده الا من اتقى الله) سرنجه بنم راجم دخی محبوب خدارك
 رايددر که از رسول الله تبعیت رایی بر مبارك رايددر و سعادت دارین انکه در

چه کی نوش که در در چوم شیدا نیست * نیست این جز سخن بوالهوس رعنای
 نه لاف اورر سکه دیده بچاین شیدا بودر بوسوز بوالهوسك و رعتك غیری
 دکلدر (مفردات) (چه کی نوش) نه لاف ایدرسن (در) فی (در) کلبا (چوم)
 بچاین (شیدا) دیوانه (نیست) بوق (نیست) دکل (این) بو (جز) غیر (سخن)
 سوز (بوالهوس) هوا املی (رعنا) حبه (با) وحدتیه (معنای اشارتی) بودر
 دنیاده بنم کی اسرار عشق و مستلکه آشتا بر مجذوب الهی بودر دیووش رهنه لاف
 ودعوی اوررسن بوسوز اهل هوا اولان عوام طرفت و مغلوب الفس اولان فحبه
 سفه لرك کلامدر که راه عشقه دعوی ملحدکدر و بی ادبکدر

بآد باد باش که هر کس تواند گفتن * سخن پیر مکر برهنی یارانی

ادب الیه اول زیر هر کس دیکه قادر اولن مرشدك سوزنی مکر برهنی یارانی اوله
 (مفردات) (بآد باد) ادب الیه اول (که) زیر (هر کس) م (تواند) قادر اولن
 (گفتن) سوزنك (سخن) سوز (پیر) مرشد (مکر) ال (ارهن) هندلتنجه حکیمه
 دینور (با) تردید ایچوندر (رای) اهل هند بادشاهلرینه دیور (یار) وحدتیه در
 (معنای اشارتی) منوی (از خدا) خواهیم توفیق و ادب * فی ادب محروم کشت
 از لطف رب) سرنجه ای عاشق صادق سن ادب اوزره اول زیر هر کس
 مسایخک وارداته سولیدیکی کلامی تقلید ودعوی الیه سولیکه قادر اولن مکر
 جذبات رجانیه غلبه سبله بی اختیار کندودن صادر اولان سالک منتهی اوله
 بامظهر نجایات الهی اولان اولیه الله اوله حضرت بایزیدك بی اختیار
 (سبحنی ما اعظم شانی) کلامی کی

صفا غیر تو در خاطر مای کجید * که مرانیت بغیر از تو بکس پروای

ای محبوب بزم خاطر مزه سندن غیری بچن صفر زیر بکا سندن غیری کیمه الله پروا
 بودر (مفردات) (صفا) ای محبوب (غیر) م (تو) سن (در) فی (خاطر) م (کی) کجید
 بچن صفر (که) زیر (مرا) بکا (نیست) بوق (با) للملابسه (غیر) م (از تو) سندن
 (بکس) کیمه الیه (پروای) برقراره (معنای اشارتی) ای محبوب محمد الله وجود من
 سنك وجود که محو اولندر بزم خاطر مزه سندن غیری بچن صفر (کل شیء هالك

(چه کی نوش که در در چوم شیدا نیست * نیست این جز سخن بوالهوس رعنای
 که حرف بیان سخن بوالهوس رعنای
 لایه و یسانه لدر بوالهوس مسالقه الیه
 اهل هوس دیکدر رعنایکی یوزلی به دیور
 و با حرف وحدت * محصول بیت *
 نهوش ایدرسن که دعوی ایدرسن که
 درمغاندر بنم ککی بودر بوالهوس رعنای
 بوالهوسك سوزندن غیری دکلدر یعنی
 بویه سوز سولین رمفور بوالهوسك
 بوخسه اهل انصافی بویه سوز سولین
 حاصلی نه باده نوش ایدرسن که سندن
 بویه سوزل صادر اولور (بآد باد) که
 هر کس تواند گفتن * سخن پیر مکر
 برهنی یارانی) مصراع ثانی بقول قول
 واقع اولش برهن اصطلاح
 هند حکیمه استعمال ایدر یعنی اکادیرل
 و رای اصطلاح توار شیده هند باد شاهنه
 دیور و بار وحدت ایچوندر * محصول
 بیت * ادب الیه اول که هر کس پیر سوزنی
 سولیکه قادر دکلدر یعنی پیرانه کلمات
 ایلککه قادر اولن مکر رهنه حکیمی اوله
 و بآد باد حکیمی والا غیری کیمه لره
 بوسوز دو شمن یارانی عسارتی رکه ظن
 ایدوب مکر بر حکیم اوله قدرتی دین
 یا حرف عطف اولد یعنی بلیوب حکمت
 سوزسو باش (صفا غیر تو در خاطر
 مای کجید * که مرانیت بغیر از تو بکس
 پروای) * محصول بیت * ای صنم
 سندن غیری کیمه بنم خاطر مزه بچن
 صفر یعنی صفای استقامت انکار پدر
 زیرا بنم سندن غیری کیمه الیه پروا بودر
 یعنی خاطری سنك محبتك استقامت و احاطه
 ایلندر پس آند غیره کجایش بودر

(رحم کن بر دل مجروح و خراب حافظ * زانکه هست از بی امر و زبغین فردای)
 و خراب کولکنه رحم الیه زیرا بو کوند نصکره البته یارین واریسنی آخرت واردر که هر کسك حتی آندو پس بکارحم الیه که
 آند سندن انصاف ایلدر دیکدر
 ٦٥٧

الوجهه) آیت کریمه سرنجه سنك خانه تجلیك اولان قلبه سندن باقی لایزالدن
 غیری به رغبت و میل بودر

رحم کن بر دل مجروح و خراب حافظ * زانکه هست از بی امر و زبغین فردای
 حافظك مجروح و خراب کولکنه رحم الیه زیرا بو کوند نصکره شکمن بر یارین واردر
 (مفردات) (رحم) م (کن) الیه (بر) علی (دل) کوکل (مجروح) یاره لی
 (خرابی) م (حافظ) م (زانکه) اندنکه (هست) واردر (از بی امر و زبغین) بو کوند نصکره
 (بغین) شکمن (فردای) بر یارین (معنای اشارتی) ای لطیف بیساده اولان ریم
 حافظك سنك عشفه کله مجروح و خراب کولکنه رحم الیه (بوم تلی السراوه له من قوه
 ولاناصر) آیت کریمه سرنجه کر مکله بو کوند و بو کوند نصکره شه سز
 کله جک یارنکی کوند سندن حافظه و جله مزه عون و نصرت الیه آمین باده من

وله ایضا

صباحدر و بهمنه منسوب اردن چه طالع صبح شرابك تدارکن الیه و بر یولك طولو
 قدح و بر (مفردات) (صبح) صبا حدر (وله) چه (مجدد) طالع (از) من
 (ار) یولك (بهمین) اورنه قیش آبی (با) نسیمه (رك) آزی (صبح) صبح
 شرابی (ساز) دوز (بده) و بر (جام) قدح (رکمنی) بریطمان (معنای اشارتی)
 صبح قیامت قریدر هنوز راه حقن صوغوب عشق و محبة الله من دور ایدیم
 بارد طبیعت عوام ناسك صحنی و الفتی اندنی یتموری کی دروغه باغور ای شیخ
 شفیقم بوانکار فاسد دل دن خانه فانی پاك ایتك ایچون بزم عشق الهی و رجذبه
 رجحانی و بزی کلی ماسودن قطع اید جک بر قوی لذت روحانی تدارکن ایلید سن
 و بخش اید من

خون پیاله خور که حلاوت خون او * در کار باده باش که کار بست کردنی

پالهك فانی ایچ زرا آنت قانی حلالدر شراب ایشنده اولن زرا ایلجی لازم برایشدر
 (مفردات) (خون) فان (پیاله) قدح (خور) ایچ (که) زیر (حلال) م (است)
 در (خون او) آنت قانی (در) فی (کار باده) شراب ایشنده (باش) اول (که) زیر
 (کار بست) برایشدر (کردنی) ایتك (معنای اشارتی) ای سالک سندن شیخ
 جکر فانی تحصیل ایدوب واردات الهیه الیه پیاله بنایع قلبدن ظهور بدن امرار
 عشق و عاوم و حکمتلری قبول الیه زیر ایتك نفسک کریمه کوردیکی کلمات قدسیه لری
 حلالدر و واقعه موافقه در (جذبه من جذبات الرجان توازی عمل الثقلین) حدیث
 شریفی سرنجه عشق الهی و جذبه رجحانی کسب ایتك جله عالمك افضلی و انفعیدر
 واقرب الی الله اولان راه مستقیم

کر صبحدم خیار ترادر مردهد * پیشانی خیار همان به که بشکنی

اگر صبح وقتی خیار کصاداع و به همان اول يك که خیارك اثنی قبره سن (مفردات)

محصول بیت * اگر صبح وقتند خیار کسکاش آخری و بر سه خیارك پیشانی اول یکدر که کمر ایلید سندن یعنی خری باده الیه دفع ایلید سن

(ساقی بدست باش که غم در کین ماست * مطرب نگاهدار همین ره که میری) ساقی متدی بدست باش تیر اول دیکدر که حرف

۶۵۸

(کر) اگر (صیحه) صیاح وقتی (خار) سر خوشاق (ترا) سکا (در دسر) باش آفریسی (دهد) ویر (پیشانی) آکن (خسار) م (همان به) یک (بکنی) قیر من (معنی اشارتی) اگر صیاح کبی بجلی واکشاف وقتی سکا در سرور برانقباض و رجحان عارض اولور سه اول انقباض واستناری شراب عشق خدا الیه دفع و اول صدای عشقه باشکدن رفع الیه من

ساقی بدست باش که غم در کین ماست * مطرب نگاه دار همین ره که میری

ای ساقی تیر اول که غم بزم کینزده درای مطرب حفظ الیه بوقامه که جاز سن (مفردات) (ساقی) م (بدست باش) تیر اول (غم) م (در) فی (کین ماست) بزم بوصومزده در (مطرب) م (نگاه) حفظ (دار) طوت (همین ره) بویولی (میرتی) اوررسن (معنی اشارتی) ای ساقی شراب عشق اولان مر شد شفیقم (مخلو بالاصوات) قبل الفوت (سرنبه کر مکه بزی بر قدم اقدم معراج حقایقه ایشدر که نفس و شیطان بوزندن غم واقباض بوصومزده و کبر او مزده در ای معرف الهیه الیه قلبه سرور و بریچی بومعراج حقایق مقامند بزی حفظ الیه که بخش المثنی

می ده که سر بکوش من آورد چنک و گفت * خوش بگذران و بشنوازی پر مکنی * شراب ویر که چنک باشی بنم قولانجه کنوردی بدیدی خوش بکین و بویولکش بپردن ابشت (مفردات) (می) شراب (ده) ویر (سر) باش (بکوش من) بنم قولانجه (آورد) کنوردی (چنک) بویولکام سازدر (گفت) بدیدی (خوش) م (بگذران) بکورد و بکین (بشو) ابشت (ازن پر) بویولکام (معنی اشارتی) ای ساقی شراب وحدت بزم دایم شراب ویر زرا اول راه صیبری قطع ابواب بویولی آسان اید بچی ظهیری منقبض اولمش پر بنم جام قولانجه ابشت دردی و بدی عمری ذوق عشقه خوش بکورد ویر نسته ایچون غم عیبه و عشق و معرفه الله کلامانی پیران حقیقتدن دکه مدعیلردن استماع الیه

حافظه بی نیازی مردان که می بخور * تابش نوی ز صوت معنی هوالغنی

ای حافظ عشاقست استغناسی حقیقو نکه شراب ایچ نام فیک صوت شدن هوا لغنی ابشیده سن (مفردات) (حافظ) م (با) قسیمه (بی نیازی) استغنا (مردان) عشاق (می) شراب (بخور) ایچ (تابش نوی) ابشیده سن (ز) من (صوت) م (معنی) نغمه اید بچی (هوالغنی) م (معنی اشارتی) ای حافظ مردان خداک استغناسی واتوار قلوب الیه اولان غناسی حقیقون عشق شرابی ایچ واکام دل اول حتی اهل الهک هر بر کلا متدن (هوالغنی ذوات حقه) صوتی استماع اید سن ویر نفس خدادن جدا اولیه سن

وله ایضا

هر بگذشت بهی حاصلی و بوالهوسی

ای بصر جام میم ده که به پیری برسی

۶۵۹

تعلیل کین بوصور هدن بونده مراد پرده در که حرف رابط صفت * محصول بیت * ای ساقی تیر اول که غم بزم بوصومزده در ای مطرب رعایت الیه بویولکام چالارسن یعنی بویولکام پرده دن چقه حاصلی بویولکام چال بوندن غیری پرده بی چاله (می ده) که سر بکوش من آورد چنک و گفت * خوش بگذران و بشنوازی پر مکنی * بگذران الف و نون ادات تعدیه در وصفی و محذوف قدر تعدیه خوش بگذران روز کاردر پیر مکنی بیابنه مکنی اسم فاعلدر انفعال باشدن اکاش و بویولکام ماستدر * محصول بیت * ساقی به خطاب بیور باده ویر زرا چنک باشی بنم قولانجه کنوردی و بدیدی ایام و اوقاتکی خوش بکورد و بویولی بویولکام بپردن ابشت یعنی باده ایچ آلائی ابشت حاصلی بویولکام بویولکام بویولکام دیکدر (حافظه بی نیازی) رندان که می بخور * تابش نوی ز صوت معنی هوالغنی * محصول بیت * ای حافظ رند نیاز سزانی حقیقون که شراب ایچ تا کیم معنی صوتدن هوالغنی افغانی ابشیده سن یعنی الله غنی در دیکدر (وله ایضا) (هر بگذشت بهی حاصلی و بوالهوسی) ای بصر جام میم ده که به پیری برسی * بوالهوس ابوالهوس سدن محققدر مبالغه طریقه هوس باباسی دیکدر زیاده هوا و هوسدن تعبیر در اوج یاله حروف مصدریه در که حرف رابط دعا در برسی فعل مضارع مفرد مخاطبدر و باضمیر خطاب * محصول بیت * هر حاصلسز لقه و بوالهوس لکه بکدی یعنی ضایع بر بکدی پس ای بصر بکا جام می ویر که بکیر لکه ایریشه سن یعنی ایچیکسز کین عمر ضایعدر ابندی جام می ویر که بکیر عمر ضایع بر بکیر لکه ایریشه سن یعنی پیر اوله سن

(لمع البقی من الطور و آتیت به * فلعلی لك آت بشهاب قیسی) لمع فعل ماضی مفرد مذکر غائب بلا بدی و بیدار زادی و بیکدر برق لفظا هر فوع فاعلدر شمشک مناسنه من الطور من جانب الطور تقدیر بونده طور دن هر از کوی جاناندر و بر قدن اوصولدر جار مع المجرور لمع به متعلق مقبول به غیر صریحیدر و او حرف عطف انست فعل ماضی نفس متکلم و حده در افعال بایندن کوردیم دیکدر ابصرت مناسنه انست و آتیت به در بر یعنی بالیده بایزده مستعاند فاعلی فارا بط جزای شرط محذوف قدر تقدیری اذ آتیت به فاعلی لعل حرف ترجیدر حروف مشبهه با فاعلدر و با ضمیر متصل علام منصوب اسمی و لک جار مع المجرور مقدم خبر وات اسم فاعل نفس متکلم و حده تقدیر بر امر فوع مؤخر میتدأ جمله اسمیه

۶۵۹

هر حاصلسزاق و بوالهوس لک الیه بکدی ای بصر بکا شراب جام می ویر که بکیر لکه ایریشه سن (مفردات) (ع) م (بگذشت) بکدی (معنی حاصلی) حاصلسزاق الیه (و بوالهوسی) هوا به تبعیت الیه (ای بصر) ای اوغل (جام) م (می) شراب (میم) بکا (ده) ویر (به پیری) قوجه لقه (برسی) ایریشه سن (معنی اشارتی) بویولکام بر طاعات و عبادتسز عشق و معرفتسز نفس و هوا به تبعیت الیه بکدی ای مر شد عارف باله بکا شراب عشقندن بر قدح ویر که کال بکیر لکه ایریشه سنکه (هیل جزاء الاحسان الا احسان) بیور لشد

لمع البقی من الطور و آتیت به

فلعلی لك آت بشهاب قیسی

طوردن برق بیدار دی و آتی کوردیم اوله که سکا کنورد بچی اولم بر شعله او قیس (مفردات) (لمع) بیدار دی کیم (البقی) شمشک (من الطور) طورطغیدن (آتیت) بن کوردیم (به) برقی (فلعلی) رجا ایدره که (لک) سکیچون (آت) کنورد بچی اولم (بشهاب) بر شعله او (قیسی) بر آتش باده سی (معنی اشارتی) جبال را بخت کبی راه حقه استغنا متله ثابت قدم اولان عارف باله من انوار نجلی الهی امان ابلدی و آتی کوردیم ای قابل انوار نجلی اولان روح بنایه الله سکاندن بر بار شعله او آتش کنورم که نازک عین نور و وصلت الی الله الیه قلبک مسرور اوله

چو چه شکر هاست درین شهر که قانع شده اند

شاهبازان طریقت بقسام مکی

عجب شکر واردر پوشهرده که قانع اولمشدر طریقت شاهبازان مکه لک مقاسنه (مفردات) (چه) عجب (شکر هاست) اندیشکر واردر (درین شهر) پوشهرده (قانع) م (شده اند) اولمش (شاهبازان) شاهیلر ساطاتی (طریقت) م (با) لالابه (بقسام) م (مکی) سکک (با) مصدریه (معنی اشارتی) پوشهرده واره و صلته ظلمه آب حیات اولد بچی کبی (فتاوی اقلونی باثفاة) ان فی فتلی حیه فی حیه (سرنبه ریاضات و مجاهدات الیه وجودنی محو و فنا ایلین عشاقی بلا کشر و رندان مستلر ایچون اول بلا ایچنده شکر دن لذت عجب اذوقی روحانیه و اسرار معنوی واردر لکن شاهبازان صوفیان عالی مقاملر و زاهدان عزت خواه اولان مراقی خاملر بو طریق اهل الهیه مکی کبی ادنی مقاسنه قانع اولمشدر و لذات جسمانییه بهفتون اولوب عوام مرتبه سنده قالمشدر

دوش در خیل غلامان درس میرقم

کنت کای بی کس بیار تو باری چه کسی

دون کیچه آت قیسی غلاملرک باو کنته کنتم دیدیکه ای بیچار بی کس سن باری نه کیچه سن (مفردات) (دوش) دون کیچه (در) فی (خیل) جماعت (غلامان) م

مقول قول در یکس بیچاره بیایه در باری هله دیکدر چه کسی چه ادات استغنام و باضمیر خطا ایدر * محصول بیت * دون کیچه جانانک قیوسی قوللری ارا سنده کیدرم دیدیکه ای بیچاره یکس هله سن کین که بنم قوللر ارا سنده کیدرم حاصلی جانان بیچاره طریقه بیور که بن سنی بلام سن کین در لفظی بای صله مناسنه اخذ ایلین بلامش

(در) قیو (ش) آتک (میرفتن) کتدم (گفت) دیدی (ای بی کسی) م (بیار) خسته
 (تو) سن (باری) م (چه) نه (کسی) کیمه سن (معنای اشارتی) محو و فنا و ابقا و ابدیه
 دون کیمه اول محبوب حقیقت عباد مخلصه جانی ایچنه کتدم کال استغنا شدن
 دیدیکه ای بیباری کسی سن باری نه کیمه سنکه بنم و صلتی نمی ایدرسن و جانکی فدا
 ایچنه هوس ایدرسن

تاچو بچر نفسی دامن جانان کیم
 دل نهادیم بر آتش زبی خوش نفسی

تاچو بچر نفسی دامن جانان کیم
 دل نهادیم بر آتش زبی خوش نفسی
 تاچو بچر نفسی دامن جانان کیم
 دل نهادیم بر آتش زبی خوش نفسی
 تاچو بچر نفسی دامن جانان کیم
 دل نهادیم بر آتش زبی خوش نفسی

تاچو بچر نفسی دامن جانان کیم
 دل نهادیم بر آتش زبی خوش نفسی
 تاچو بچر نفسی دامن جانان کیم
 دل نهادیم بر آتش زبی خوش نفسی
 تاچو بچر نفسی دامن جانان کیم
 دل نهادیم بر آتش زبی خوش نفسی

تاچو بچر نفسی دامن جانان کیم
 دل نهادیم بر آتش زبی خوش نفسی
 تاچو بچر نفسی دامن جانان کیم
 دل نهادیم بر آتش زبی خوش نفسی
 تاچو بچر نفسی دامن جانان کیم
 دل نهادیم بر آتش زبی خوش نفسی

بی خبر

(تاچو بچر نفسی دامن جانان کیم * دل نهادیم بر آتش زبی خوش نفسی) نادات
 آملیدر بچر اسم آندر چره دن که آتش
 قورینه درلر حاصلی بخوردان دیکدر
 نفسی باحرف وحدت بی بونده ادات
 آملیدر خوش نفس وصف ترکیبدر
 و باحرف صدر * محصول بیت * ناکیم
 بچر کبی بر نفس جانانک انکئی طوتاوز دیو
 کوکلی آتش اوزره قودق خوش نفس
 اولق ایچون یعنی جانانک دامنه تثبیت
 ابلک ایچون کوکلی خوش نفس اولق
 ایچون یعنی هود و حصولان کبی خوش
 قودق اولق ایچون آتش عشق اوزره
 قودم * اولومدر که بچری انکالتن آاورلر
 ایچنده اولانک قورقوسی اوابنه سکر
 ایچون اما بونده آتش عشفه باکندن کتابدر
 (بادل خون شد * چون نافه خوشش
 باید بود * هر که مشهور جهان کشت
 مشکین نفسی) خوشش ضحری مصراع
 نایده که به راجه مدر * شمار قبل الذکر
 طریقه * محصول بیت * نافه کبی فان
 اویش یورکه خوش اولق کرکه اول
 کیمه که مشهور جهان اولدی مشکین
 نفسا که یعنی معرفت و کمال ایله مشهور
 اولنرا اثر باعمال حوادث روزگار درلر زرا
 اهل فضل بخور و مدرسه کیم خواجه نیجه برده
 بو معنای تصدیق یور مشر خواجه نک
 بو غزانه قافیه مکر رواق اولمش پس
 * اولومدر که بو غزل سکر حالته سولمشدر
 زیر حالت شکوده سولسه قافیه بی تکرار
 ایلریدی (کاروان رفت و تودر جای کین
 کاه بخواب * و که پس بخیر از غافل چندین
 جرسی) محصول بیت * کاروان کندی
 حال بو که سن بوسو برنده او بقوده سن
 واه که زیاده بخیر سن بوقدر جرسک
 غفلتدن یعنی بوقدر نفوس آخرته کندی
 سن ایسه خواب غفلت * سن حیف که
 بوقدر مرشدک کلانیدن بخیر سن حاصلی
 بونلر ادا نشیه ایدر که زاد آخرته مقید اولوک
 سن ایسه زیاده غفلتدن مثله اولمسن

(بال بکشا و صغیر از شجر طوی زن * حیف باشد چو تو مرغی که اسیر نفسی) صغیر صقلددر و طوغان جنسینک آوازی شجر طوی
 بیایه زن فعل امر مفرد مخاطب اور دیکدر مرغی باحرف وحدت وقفیه با صیر خطاب * محصول بیت * همت قنادینی آج
 و طوی شجرین صقلق اور حیفدر سنک کبی بر مرغ که اسیر نفس اوله سن یعنی سنک مقامک عالم بالادرسن ایسه بونده
 قرار ایش سن حیفدر سن کبی بر مرغ بومقام (چند بود بهوای تو بهر سو حافظ * بسر الله طریق یا ملتبی) بسر فعل ماضی
 مفرد مذکر غائب تفعیل بایندن قولای
 ایلسون دیکدر الله لفظ امر فاعلی
 طریق لفظ منصوب مفعول صریحی
 و یک جار مع الجرور مفعول صریحی
 باحرف ندا ملتبی اسم مفعول از اتصال
 بایندن منادی و با محلا جرور غیر متکلم
 وحده مضایق الیه * محصول بیت *
 نیجه به دلا حافظ سنک محبتک سبیل
 هر جابه یلریو بر الله تعالی حافظه سنک
 جابه که بر یول مبرایله ای بنم مطلوب
 یعنی الله اکا سکا وصول یوانی مبرایله
 ای بنم مرادم اولان جانان (وله ایضا)
 (کنت قصه شوق و مدمعی باکی *
 بیا که بی تو بجان آدمم ز غنای) کنت
 فعل ماضی متکلم وحده و نافع علی وقصه
 فاعلک کمریله لفظ منصوب مفعول
 مضایق شوقه صغیر متکلمه
 و او حرف حال مدع ایکی معیت فقیله
 اسم مکمل مدع یعنی کوزباشی طور اچق
 حاصلی کوزمراد در مضایق اولمشدر
 ضمیر متکلمه و تقدیرا مرفوع مبتدا
 و باکی اسم فاعلدر یکی یکی دن اضلیحی
 مضایق تقدیرا مرفوع خبر مبتدا
 * محصول بیت * جانانه شوق قصه سنی
 یازدم حال بو که کوزم اضلیحی الیدی یعنی
 اضلر کن یازدم اول قصه مصراع نایک
 مضمو نیدر کل که سنمز جانه کلدیم
 غنا کلدکن یعنی سنک فرا کلدکن جالندن
 اوصادیم (بسا که گفته ام از شوق
 باد و دیده خویش * با نازل سلی فان
 سلسای) بسایای عریذک فقیله بسیار
 معاشنه در بانو باحرف صله دیده خویش
 لامیه باحرف ندا متاؤل مساجد کبی
 منتهای جوع در لفظا منصوب منادی
 مضایق سلی تقدیرا جرور مضایق الیه
 فان بوقایه فای زیاده درلر هر یاری که
 خبر مبتدا معنی شریطی متضمن اولده

بخیر و زیاده عاقل سن

بال بکشا و صغیر از شجر طوی زن * حیف باشد چو تو مرغی که اسیر نفسی
 پرواز ایله و طوی اغاچدن صغیر اور حیف اوله سنجلین بر مرغی که قفس اسیری
 سن (مفردات) (بال) قناد (بکشا) آج (صغیر) اصاق (از) من (شجر)
 اغاچ (طوی) م (زن) اور (حیف) یازق (باشد) اوله (چونو)
 سنجلین (مرغی) رفوش (اسیر نفسی) م (معنای اشارتی) ای (واقع کرنا) تا جیل
 مکرمل اولان مرغ خدا بمن و یلار ایله مترج اولدیغیچون باعث رفی و اعمال ملائکه دن
 افضل و سدره متهدین بر اولان مقام عشقه رفی بولنی ایچون بال همتک کشاد
 (عندملیک قدرت) شجره طویا سنده (لا اعبد ربالم اراه) صغیرنی اور و تجلی داننی
 یله شرفیاب اولقه سعی و غیرت ایدسن حیف اوله سنجلین بر مرغی که وجود کشف
 قفنده اسیر سن

چند بود بهوای تو بهر سو حافظ * بسر الله طریق یا ملتبی
 نیجه بر یلر سنک محبتکاه هر جابه حافظ الله تعالی سکا بر طریق مبرایله ای بنم
 مطلوب (مفردات) (چند) نیجه (بود) یله (بهوای تو) سنک محبتکاه (بهر سو)
 هر جابه (حافظ) م (بسر الله) الله تعالی مبرایله (طریق) بر طریق (یک)
 سکا (یا ملتبی) ای بنم مطلوب (معنای اشارتی) (و نحن اقرب الیه من جبل الورد)
 آیت کریمه سی سر نیجه ای بزه یزدن بقین اولان محبوب بو حافظ سنک محبتکاه هر جابه
 نیجه بر یلر و نیجه بر اوزافنده آرا ای بنم مطاوب و مقصودم حضرت الله کدو که
 وصلته آسانلق ایله زهر طریق مبرایله آمین بجا سید المرسلین سلی الله تعالی علیه و سلم
 (وله ایضا)

کنت قصه شوق و مدمعی باکی * بیا که بی تو بجان آدمم ز غنای
 شوق قصه سنی یازدم حال بو که بنم چشم کرید ایدجی ایدی کاکه سنمز غنای کلدکن
 مضطرب اولدم (مفردات) (کنت) یازدم (قصه شوق) شوق قصه سنی
 (و مدمعی) حال بو که بنم دمع محلی اولان کوزم (بکی) بکا ایدجی (بیا) کل (بی تو)
 سنمز (بجان آدمم) جاتم چمنه کلدی (ز غنای) غنا کلدکن (معنای اشارتی)
 کال شوقدن بلا اختیار حضرت موسی علیه السلام کبی مشاهد جلال الله اظهار
 اشتیاقه (رب ارقی نظر الیک) مائی بو چشم ضعیفم کرید ایدجی اولدیغی حانده
 کاکه سنمز غنای کلدکن زیاده مضطرب اولدم دیدم

بسا که گفته ام از شوق باد و دیده خویش * با نازل سلی فان سلسای
 ای چوقکه شوقدن کندو ایکی کوزم مدعیم ای سلساک منزلری سلا کز قنده در
 (مفردات) (بسا) چوق (گفته ام) دیمش (از) من (شوق) م (باد و دیده)
 ایکی کوزم (خویش) کتدم (با) ای (نازل) قوناقلر (سلی) محبوبه (فان)

بی خبر

بوقایه داخل اولور پس بونده این خبر سلی تقدیرا مرفوع مؤخر متاؤلر فاعله * عریذت اوزره مضایق اولمشدر ضمیر خطاب که
 منازله راجه مدر و با کاف صبرک کمره شدن متولد حرف اطلاقدر * محصول بیت * چوق که شوق و اشتیاقدن ایکی کوزم
 سولشم ای سلساک منزلری نیجه اولدی سلا کز یعنی ایکی کوزم که سلساک منزلری در آنره دیدم نیجه اوادی سلا کز حاصلی هر دم
 سزده قرار ایدوب ثابت اولان جانانه نیجه اوادی خواجه کنایه فراقی جانان شکایت ایدر منازله راجع اولان ضمیر مؤنث
 ضمیر اولدیغی کل جمع مؤنث اعتبار یلدر

صانعی معنائه و الف و نون ادات چند در دو هزار چم ایکی یک چم پنجای با حرف مقابله و با حرف وحدت * محصول بیت *
بن کدادن پادشاهلر قته برخبر کیم ایلنور یعنی سلاطینه بنم خبر کیم ایصال ایدر که میفر و شلر محله سنده ایکی یک چم بر قدح در
یعنی اندر رند عاشق و واردر که دنیا پادشاهلر بنی بر قدح بادیه آلزلر حاصلی دنیا سلاطینی باندرده حیر اعتبارده دکل رواج برده
کیمه شدر که چدن مراد حضرت سلیمان پیغمبر در پس بو کلامده نوا میخافت و اره که مراد سلاطین دنیا اوله ذکر ایدر بکمر کی
(شده ام خراب و بد نام و هنوز ز امید

دارم * که بهمت عزیزان برسم به نیکدمی
بعضی نسخه ده اغید وارم دوشمدر و او
ایله معنای مقابله بد نیکشام و صف
تر کیدر او آدل معنائه و با حرف وحدت
محصول بیت * خراب و بد نام اولشم
و هنوز امیدم واردر که عزیزان به نیکدمی
بر نیکدام ابریشم یعنی هر قدر که بد نام
ایسم بر مسجبات الدن و ته واصل اولم
رجام واردر نیکدامی با سنی حرف مصدر
اعتبار ایلنور حروف قافیه دن آگاه
دکلوردر (نو که کیمیا فروشی نظری بقاب
ماکن * که بضاعتی ندارم و فکند ایم
دامی) کیمیا فروش وصف ترکیب در کیمیا
صانعی و با ضمیر خطاب نظری با حرف
وحدت و با نیکر بقاب مباحرق صله
واضافت لامیه در قلب بوند، ایهام
طریقله واقع اولشم دکل و دل معنائه که
حرف تعلیل بضاعت بانک کسر یله
سرمایه معنائه در و با حرف وحدت
فکند، ایم ماضیک بر قفسندن تکلم
مع غبره در بر افشش و صالشر دیکدر
دامی با حرف وحدت و با نیکر * محصول
بیت * سن که کیمیا صانعی یعنی صاحب
اکسیر و حجر مکر سن رزم قلنر نظر ایله
حاصلی رزم منشوش و نامر حالز الفات
ایله ز بر سرمایه من بوق و طوزاق صالشر
بوند دامن مراد حبله در یعنی کیمیا
کرک اسباب بوق و کیمیا کرک کی حبله
طوزاقی دور مشر خلقی الدامق ایچون
(زهرم میفکن ای شیخ بدانهای تسبیح
که چومرغ ز رزک افتد نغد بهیچ دامی)
بدانهای تسبیح با حرف مصاحبت
واضافت لامیه در که حرف تعلیل مرغ
مید ز رزک افتد خبری بوند افتد واقع
اوله دیکدر نغد فعل انی استقبال دوشمدر
دیکدر دامی با حرف وحدت * محصول
بیت * ای شیخ بنی تسبیح دانهلر یله بولدن
براقه یعنی اضلال ایله ز بر چونکه مرغ

خراب و بد نام اولشم و هنوز امیدم وارم * که بهمت عزیزان برسم به نیکدمی
(مفردات) (که) کیم (رد) ایلنور (با) (اللابه) (زد) عند (شاهان) (م) (زمن)
بندن (کدا) (فسر) (پای) (برخبر) (یکوی می فروشان) (شراب صانعیلر محله سنده
(دو هزار) (ایکی یک) (چم) (پادشاه) (پنجای) بر قدح در (معنای اشارتی) (قارون کی
دنسانک عز و مالی سونا سنده و چم کی سلطنت و مشتهیات نفسی هوا سنده اولان
صد هزار دنیا پادشاهلری عندلرند بر قدح شراب شسته دیکان (و هما حرمان
علی اهل الله) دیوب بلکه ایکی عالم عندلرند بر صمان چوبی مقداری اولیان شاهان حقیقلر
بن کدادن برخبر کیم ایلنور و بنم حال پر بشام اول کان مر جتلر کیم افاده ایدر
شده ام خراب و بد نام و هنوز امید وارم * که بهمت عزیزان برسم به نیک نامی *

نو که کیمیا فروشی نظری بقاب ماکن * که بضاعتی ندارم و فکند ایم دامی *
سنکه کیمیا فروشن رزم قلنر بر نظر ایله که بر بضاعت طوزنر و بر طوزاق بر افشش
(مفردات) (نو) (سن) (کیمیا فروشی) (کیمیا صانعی) (نظری) (نظر) (با) (اللابه)
(قاب) (چم) (ما) (رز) (کن) (ایله) (بضاعتی) (و سرمایه) (ندارم) (طوزنر) (فکند) (یم)
بر افشش (دامی) (بر طوزاق) (معنای اشارتی) (ای کیمیا نظر ایله خاک کینی خالص آتون
قلنجی پیرمندی سنکه کیمیا فروش سن رزم منشوش اولان قلنر بر نظر عنایت ایله که
کدورات ماسودان خالص و مجرد دل آگاهله سرمایه سعادت اولان بر عشق و محبت
تحصل ایندن بوش بر طوزاق بر افشش که طوزاق الله بدن غیری نسته بو قدر
زهرم میفکن ای شیخ بدانهای تسبیح * که چومرغ ز رزک افتد نغد بهیچ دامی *

ای شیخ بنی تسبیح دانهلر یله بولدن چینهارمه چونکه مرغ ز رزک واقع اوله هیچ
بر دامه دوشمدر (مفردات) (زهر) (بولدن) (م) (بنی) (میفکن) (دوشورمه) (ای شیخ) (م)
(بدانهای) (دانهلر) (تسبیح) (م) (که) (زرا) (چو) (چونکه) (مرغ ز رزک) (عقلی) (فوش
(افتد) (دوشمدر) (نغد) (دوشمدر) (تسبیح) (دامی) (بر طوزاق) (معنای اشارتی) (ای) (تغیر
الشلر لاجل الاکل ایلوب ظاهری بیاب و باطنی ذناب و لیبی شیخ سوری زرق دانه
تسبیح نهادهای مغربی ذوق اولان طاعات و اوراد ایله بری جانیه و اهل الله اولان
عشق و محبت بولندن چومرغ چونکه مرغ ز رزک افتد الهیه دوشمدر لکن بون الله هیچ
بر وجهله مر ایلر دامه دوشمدر

بروید پارسایان که رفت پارسای * نایب در کشیدیم و رفت نیکامی *
کیدک ای پارسا که پارسائی کندی صافی شراب نوش ایلدک و نیکامی کندی

بن مرغ ز رزک سنک رزق و ریا که الدائم حاصلی دکه حبله و خدعه ایله مغرور اولوب سکامطیع اولم دیکدر اولکی دامن مراد
حبله در و با نیکجیدن طوزاق که نکرار قافیه لازم کلد (بروید پارسایان که رفت پارسای * می نایب در کشیدیم و نیکامی و نایم)
بروید فعل امر جمع مخاطب کیدک دیکدر یعنی بنی کندی حاله قویک که حرف تعلیل رفت کندی پارسای با حرف مصدر یعنی
خاک ایلدک و زاهدلک کندی تنک و نایم با حرف وحدت و با نیکر * محصول بیت * ای پارسا و ارک کیدک بنی قویک کندی حاله زرا
پارسائی کندی یعنی زهدی و تقوای ترک ایلدیم ز بر اخلاص بادیه چکم یعنی نوش ایلدیم و تنک و نام قالدی یعنی عار و ناموس کندی قالدی

(عجب از وفای جانان که نغدی نغمود * نه بخامه غلامی نه بنامه پیامی) نغدی با حرف وحدت و با نیکر بخامه غلامی با حرف
محصول بیت * جانانک وفادار لغندن مصاحبت و اضافت لامیه در بنامه پیامده بوبله در و با حرف وحدت

عجدر که بنده سنی نغدی ایلدی یعنی یوقلدی
نه بر سلام خامه سینه نه بر پیام نامه سینه
یعنی بنی نه سلامه متسلی قیلدی و نه پیامده
حاصلی هیچ وجهله حالی نغدی ایلدی
(سر خد مت نو دارم بخرم و باطف
و مغرور * که چوبنده کز افتد بباری
غلامی) سر خدمت تو لایه زدر بخبر
با حرف نا کید خرنانک کسر یله فعل
امر مفرد بخا طیدر و میم متکلم ضمیر
منصوب متصل مفعول باطلف بخرمه
متعلق مفعول غیبه صریحی و او حرف
عطف مفروض فعل نهی مفرد مخاطب
که حرف تعلیل جوادات نشسته بنده دن
مراد خواه کندی کز افتد هیچ دوشمدر
دیکدر بباری با حرف مصاحبت و با حرف
طرف و با حرف مصدر غلامی با حرف
وحدت * محصول بیت * سنک خدمتک

(مفردات) (بروید) (وریکز) (پارسیان) (زاهدلر) (رفت) (کندی) (پارسائی) (زاهدلر)
(ی) (نایب) (صافی) (شراب) (در کشیدیم) (چکدک) (رفت) (کندی) (نیکامی) (بو آدلوق
(معنای اشارتی) (ای) (ظاهر) (برست) (زاهدلر) (سزده) (کسیر) (که) (زدن) (زاهدلک) (و صورت
ملکی عمارت کندی بر صافی شرابی نوش ایلوب راه عشق خرابا فین اختیار ایلدک
و نیکامی ملایم و دواغدن فراغت ایلدک

عجب از وفای جانان که نغدی نغمود * نه بخامه غلامی نه بنامه پیامی *

عجدر محبوبک وفاسندن که بر نغدی پیرمندی نه بخامه غلامی نه بر پیام نامه ایله بر پیام
(مفردات) (عجب) (م) (از) (من) (وفای) (جانان) (م) (نغدی) (برار) (م) (نغمود) (پیرمندی
(نه) (نی) (با) (اللابه) (خامه) (کل) (سلام) (م) (با) (وحدت) (نه) (نی) (با) (اللابه) (نامه)
مکتوب همزه و وحدتیه (پیام) (خبر) (با) (وحدتیه) (معنای اشارتی) (بجهیم و بجهونه)
آیت کریمه سی سر نجه (بجهیم) (نامه) (بجهونه) (کدامست) (جهله) (مک) (بجهیم) (بجهه) (الله)
مخبر و نایب اولیچین عجب بو بد قدرتیله کد و عشق و معرفتی ایچون خلق و ایجاد پیرمندی
بنده بخامه سنده بر آثار محبت و بر معرفت الله ظهوری تا خبر بند سبب ندر نه رسالت
ظاهر و نه بر فیوضات باطن هنوز ظهور ایلدک

سر خدمت تو دارم بخرم و باطف و مغرور * که چوبنده کز افتد بباری غلامی *

سنک خدمتک عوسنی طوتارم بنی اطف ایله صلتون آن وصائه زیراینده کبی
مبارک لکدر بر غلام آزرک دوشمدر (مفردات) (سر) (هوس) (خدمت) (م) (نو) (سن
(دارم) (طوتارم) (بخر) (آل) (م) (بنی) (اطف) (اطفله) (مغروش) (صائه) (که) (زرا
(چو) (چونکه) (بنده) (قول) (کتر) (آزرک) (افتد) (دوشمدر) (بباری) (مبارک) (لکدر
(غلامی) (بر غلام) (معنای اشارتی) (ان الله اشترى من المؤمنین انفسهم و اموالهم
بان اهد الجنة) آیت کریمه سی سر نجه ای رجهیم و زوق اولان مولام (و اهد برک
حق یا نیک الیقین) آیت کریمه سی سر نجه سنک اقا که واصل اولمجه خدمت
و طاعتکده دایم اولوب حضور معنویه کدن بر آن جدا اولماق هوس و قصدنی
طوتارم بنی اطفکده صلتون آن وصائه زیراینده کبی مبارک کادن بوبله
رمشانی غلام آزرک دوشمدر

بکجا بر شکایت بکه کویم این حکایت * که لبت حیات مابود و نداشتی دوا می *

شکایتی قند ایلتم حکایتی کیمه دیم که سنک لبت رزم حیات ایلدی و ردوام طوتاری
(مفردات) (بکجا) (نند) (برم) (ایتم) (شکایت) (م) (که) (کویم) (ایتم) (سودایم) (این) (بو) (حکایت)
(م) (لبت) (سنک) (دوداغ) (حیات) (ما) (رزم) (حیات) (بود) (ایلمی) (نداشت) (طوتاری) (دوام)
(م) (با) (وحدتیه) (معنای اشارتی) (ای) (مثل) (ونظری) (اولیان) (رحمان) (سنک) (لا یسل) (عنا) (فعل)
پیرمندی حکمتکدن شکایتی قند ایلتم و بوحال پرشاد نندن حکایتی کیمه دیمکه سنک
توفیق و هدایتک و فیض و عنایتک رزم حیات ایلدیم سبی ایلدی لکن دوام طوتاری
اوخانه تجلیک اولان کوکام حوادث دهر دن بر صلاحت بولدی

(اگر این شراب خامست و کراین حریف بخت * بهزار بار بهتر هزار بخت خای) خام شول شراب درل که کویده و باقیمده فینابوب کو پک آغشی بکشمش اوله یعنی هنوز قیشامقده اوله حریفدن مراد باده مصاصا حیدر بهزار یا متعده ضرورت وزن اینچون

۶۶۶

اگر این شراب خامست و کراین حریف بخت * بهزار بار بهتر هزار بخت خای

اگر بو شراب خامدر و اگر بو حریف بخت در یک کره یک بخت دن برخام یکدر (مفردات) (اگر این شراب خام) م (است) در (این) بو (حریف) مصاصب (بخت) بشمش (بهزار بار) یک کره (بهتر) یکدر (ز) من (هزار) یک (بخت خای) م (معنای اشارتی) اگر بو مقام عشقه و اگر مراتب عرفانده کرچه (من عرف الله کمال اسانه) در لکن صد هزار بخت و اهل سکون برخام در دناک و صاحب سوزدر ون یکدر (بیت عصار) ذره در دانه آفاق به * ذره عشق از همه عشاق به *

چو بکشای تیرم کان و بر زخون سا فظ * که چنان کشنده رانکند کس انتقامی

مژگان تیری آت و حافظک خونی دوک ز را انجمن بر فانه کیمه بر انتقام ایتر (مفردات) (بکشای) آج ایتر (دق) (مژگان) کبرک (برین) دوک (خون) فان حافظ (م) که زبرا (چنان) انجمن (کشنده) را (رفانه) نکند ایتر (کس) کیمه (انتقام) م (با) وحدتیه (معنای اشارتی) ای لطیف و رحمان کرم و عنا تنگه بزه بود در عهه کندن و جئون شو کندن بر قح باب ابدوب بو حافظک اعدای عدو و ام الفساد اولان نفسی قتل الیه بر سلامت و بر فراغت قلب احسان الیه سنکه بویه فانه انتقام بوقدر زبرا بوقلده حیات فی الحیات وار در

وله ایضا

گفتد خلایق که تویی بوسف ثانی * چونیک بدیدم بحقیقت به ازانی

خلایق دیدلر که بوسف ثانی منین چون امان نظر ایلدم شک فالدیکه حقیقتده آندن یکمین (مفردات) (گفتد) دیدلر (خلایق) م (تویی) منین (بوسف ثانی) م (چون) م (یک) ابو (بدیدم) کوردم (با) ظریفه (حقیقت) م (به ازانی) آندن یکمین (معنای اشارتی) (لولک اولک لما خلقت الافلاک) شائنده پور یلان رسول اکرم و نبی محترم حبیب خدا محمد المصطفی صلی الله علیه و آله و سلم حضرت نوری حقنه عوام ناس حقیقت محمدیه بی بد کارندن بار رسول الله سکا بوسف ثانی در دیدلر چونکه سنک عالمه رحمت اولان ذات بی شک جاتنه نظر ایلدم شک و شهید فالدیکه جله عالم سن نور الهیدن خلق اولاندن چون حقیقتده من جله رسل و انبیاءن کرک و افضل سن صلی الله تعالی علیه و سلم

شیرین ترازنی بشکر خنده که کویند * ای خسرو خوبان که توشیرین زمانی

شکر خنده الیه آندن شیرینک سنکه دیدلر ای خوبلرک بادشاهی که سن زمانک شیرینی سن (مفردات) (شیرین تر) زیاد لذت (ازانی) آندن سن (بشکر خنده) طاقلو کولشه (کویند) دیرل (ای خسرو) ای بادشاه (خوبان) محبوبلر (تو) سن (شیرین زمانی) زمانک محبوبی سن (معنای اشارتی) (انک لعلی خالق عظیم) آیت جلیله سیله سنی خدایم زل و صف ایلدی سنخی رافت و مر حله و کولر یوز و طاقلو اولد الیه خلق عالمی کندو که قول ایلدک ای محبوبان الهینک بادشاهی سن شیرین زمان و محبوب بزدان سن صلی الله تعالی علیه و سلم

صبا

شاعر دیر مصراع * بوسفی بطرم اما سنی اهلا بلورم * (شیرین ترازنی بشکر خنده که کویند * ای خسرو خوبان که توشیرین زمانی) * محصول بیت * شکر خنده سیله آندن شیرین رکن که دیور یعنی دید کلرندن شیرین رکن ای کوزلر بادشاهی که سن زمانک شیرینی سن خسرو شیرین متا سبتدن غیر شیرین زمانی ده ابهام وار نامل تدیر

۶۶۷

تشبیه دهانت نتوان کرد بغیبه * هر کز نبود غیبه بدین تنک دهانی

سنگ دهانت غیبه به تشبیه ایلت اولمز هر کز غیبه بوتنک دهانتق الیه اولمز (مفردات) (تشبیه) م (دهانت) سنگ فکی (نتوان) ممکن دکل (کرد) ایلک (با) للملابسه (غیبه) م (هر کز) قطعا (نبود) اولمز (غیبه) م (بدین) بو (سنگ) طار (دهان) آغز (معنای اشارتی) بار رسول الله سنگ ججع علوم اولین و آخرین و حکمت اسرار الدنید و مر اجیه و مکتونه و غیبه کندودن جریان ایلان دهان مبارکک غیبه کله تشبیه ایلت ممکن دکلر لکن هر بر غیبه غم اولوب فصاحت و بلاغت اهلی اولاندن بو (ان هو الا وحی بوحی) اسراری قطعا اولمز و بولمز

کر سرو بانداز قد و رفتار تو بر جای * بخرام که از سرو کذشتی پروانی

سرو اگر سنک قد و رفتار کن برنده فالورسه صالککه رفتار الیه سرودن سبقت ایلدک (مفردات) (کر سرو) م (بماند) فله (از) من (قد) بوی (رفتار) منی لطیف (نو) سن (بر جای) برنده (بخرام) صالان (از سرو) م (کذشتی) یکدک (پروانی) بر رفتار الیه (معنای اشارتی) ای سرو وسلو کنده ملائکت نیجه سنک یلده واره مدیغی راهی رفتار الیه برده قلع ایدجی (ما زاغ البصر وما طغی) سلطان افندم اگر قد و رفتار الیه مراج روحیه دهه مقامده فالوب سن خرامان رفتار الیه مقام قاب قوسینه عروج الیه جله بی سبقت ایلدک صلی الله تعالی علیه و سلم

صدبار بگفتی که هر زین دهنتم کام * چون سوسن آزاد، چرا جله زانی

بوز کره دیدک که بود دهنتم سنک مرادی و بریم سوسن آزاده کی نیچون جله داسن (مفردات) (صدبار) بوز کره (بگفتی) دیدک (دهم) و بریم (زین دهن) بوفدن (ت) سنک (کام) مراد (چون) منل (سوسن) م (آزاده) م (چرا) نیچون (جمله) م (زانی) دلسن (معنای اشارتی) ای ضعیف منلرند رؤف و رحیم اولان رسول و سیدم زعاجز و محتاجلر بکه شفقت و مر حمتکدن سلامت و حصول مراد ایتر نائل اولمز ایچون از لدن ایده و دنیا و آخرت امتی امتی دیو صدبار بر پیاده لریکی یاد ایلدک سوسن آزاده کی بوقدر دل اولدینک انجیق (رحمه الله علیه) اولدینک کدر لاله الله بشقا عنه صلی الله تعالی علیه و سلم

گفتی بدم کامت و جانت بستام * رسم ندھی کام و جام بستانی

ایتد که سنک مرادی و بریم و جانی آورم قور قرم مرادی و بریمه سن و جانی الهن (مفردات) (گفتی) دیدک (دهم) و بریم (کامت) مرادی (جانت) جانی (بستام) آورم (رسم) قور قرم (ندھی) و بریمه سن (کام) مرادی (جام) جانی (بستانی) الهن (معنای اشارتی) ای جان عالم اولان حبیب الله افندم صلی الله تعالی علیه و سلم کلام الله الیه (ای اذبحک فانظر ماذا تری) یورمش ایلدک طفل جام فر حباب اولوب (یا بستام) مائورم سجدتی ان شاه الله من الصابرن آیت کریمه سی سر غیبه

(تشبیه دهانت نتوان کرد بغیبه * هر کز نبود غیبه بدین تنک دهانی) دهانی بای حرف تنک و یا حرف مصدر دز * محصول بیت * سنگ دهانتی غیبه به تشبیه ایلت اولمز زبرا غیبه هر کز بوطان آغز الیه اولمز یعنی غیبه بویه تنک دهان اولمز که سن سن یا خود بویه تنک دهانلقده اولمز (کر سرو بانداز قد و رفتار تو بر جای * بخرام که از سرو کذشتی پروانی) پروانی با حرف سب و یا حرف مصدر * محصول بیت * اگر سرو سنک قدور رفتار کدن برنده فالورسه یعنی جبرندن یا بر جافا دیسه خرامان اول که سرودن روانلقده یکدک یعنی سرو انجیق خراماندر اما سن هم روان هم خرامانسن بس سروی رفتار فامنده یکدک (صدبار بگفتی که هر زین دهنتم کام * چون سوسن آزاد، چرا جله زانی) کام * محصول بیت * بوز کره دیدک که بود دهنتم سنکا کام و بریم سوسن آزاده کی نیچون باشند باشدنیل سن یعنی قولی فله کنور مرز سن یعنی دهانکدن بکاکام و بریم سن کام بونده ابهام طریقله مذکور در فسمال (گفتی بدم کام و جام بستانی) بستانی * محصول بیت * ای جانان دیدک که سکا کام و بریم و جانی آورم قور قرمکه جانی آلاس و کام و بریمه سن حاصلی قور قرمکه بویه و شراده بی آلدیاسن

(چشم تو خدنگ از سپر جان گذرند * بیمار که بدست بدین سخت کانی) خدنگ افتاده فان غاچه درل صکره آندن دوزیلن اوقه خدنگ دیدار کز اوقه ده خدنگ دور یعنی قوشه آتیلن اوقه سپر جان پیایه گذارند کچور و دیگر فعل متعیدر گذرانیدن

الف و نون ادات تعدیه در که اسد کیم

معناسته دیدست اصلده دیده است در
تیم کیم مکرر ذکر کیم کجاست در بیمار مقدم
مفعولیدر سخت کانی وصف ترکیبیدر
پک بابلی دیگر در و یا حرف مصدر در
محصول بیت * سنگ چشم خدنگ
اوقی جان سپردن کچور بوبله پک بابلی
بیمار کیم کور شد حاصلی بوبله پک بابلی
چکر خسته کوراش دگلدر راسته
انکاری طریقله (چون اشک بیندازیش
از دیده * مردم * آزا که دی از نظر
خوبش برانی) بیندازیش فعل مستقبل
مفرد مخاطب بای خطاب مفعول اولی
ضرورت وزن بچور و شین ضمیر ضمائر
قبل الذکر طریقله مصراع ثانیه آن
لفظله راجع در و ادات مفعول که
حرف بیسان دی یا حرف وحدت
محصول بیت * اشک کیمی دیده * مردم
اتارسن یعنی خلقک کوزندن دوشردن
اول کیمه بی که بر دم گندی نظر کردن
سورسن حاصلی سنگ مر دودک اولان
خلقکده مر دو دودر (در راه تو حافظ
چو قلم کرد سر با * چون نامه چرا
یکدمش از اطف نخوانی) نخوانی فعل
نقی استبال مفرد مخاطبدر * محصول بیت *
سنگ بولکده حافظ قلم کیمی باشند انانی
ایلدی یعنی سنگ عشقک بوانده کال
تفضیه بن قلم کیمی باشی اوزره بور پس
نامه کیمی بچون لطفکدن آتی بر دم
اوقومسن یعنی بر نفس یا نکه دعوت
ایلرسن (وله ایضا) (لش می بوسم
و در می کشم * باب زندگانی برده ام بی)
لش ضمیری دله مر کوز اولان جائه
راجه در میو شک مقدم مفعول و او
حرف عطافه در حرف تأکید می کشم
فعل حال متکام وحده چکر دیگر یعنی
نوش ایلم می مفعول باب زندگانی
یا حرف صله و اضافه لایه در و یا حرف مصدر بی بونده بول وایز معناسته در * محصول بیت * جانانک این او بر و باده ایچرم
حاصلی آب حیاته بول ایلتشم یعنی لبی و باده آب حیاده یکسره یله وصول بولشم

محصول مرادی ایچون جان فدا ایلتش ایلدی قورق مکه جان کیده جانان اله کیمیه
(بیت مولانا) * عاشقان جام فرح آنکه کشند * که بدست خسویش
محبوبان کشند *

چشم تو خدنگ از سپر جان گذراند * بیمار که بدست بدین سخت کانی

سنگ چشم خدنگی جان سپردن کچور بوبله محکم بای چکر خسته کیم کور شد
(مفردات) (چشم تو) سنگ کوزک (خدنگ) اوق (از) من (سپر) قلقلان (جان) م
(گذراند) کچور (بیمار) خسته (که) کیم (دست) کور شد (بدین) بوبله (سخت)
محکم (کافی) کانه منسوب (معنای اشارتی) ای ذات نور خدا و قدرت و قوت باری تعالی
اولان محبوب خدا افندم صلی الله تعالی علیه وسلم سنگ نظر شفقت جانلردن برده بی
رفع ایدوب جلال الهی مشعشه به مستعد و بیچاره امترک درگاه حقده مقبول قلیدر
وسنگ (مازاغ البسر و ما طینی) تحلیله بجلا و مستانه دیدار خدا چشمک مثالی کیم
کور مشدر حضرت الله عشقه بو بیچاره امترک دخی نیم نگاهکله مقبول
درگاه ایله سن

چون اشک بیندازیش از دیده * مردم * آزا که دی از نظر خوبش برانی

اشک کیمی آنی خافت چشمتدن اتارسن اول کیمه بی که بر دم گندی نظر کردن سورسن
(مفردات) (چون) مثل (اشک) کوزاشی (بیندازی) اتارسن (ش) آتی (از)
من (دیده) کوز (مردم) آدم (آزا که) اول کیمه بی که (از) من
(نظر) م (خوبش) کندو (برانی) سورسن (معنای اشارتی) ای متصف بصفات
الله حبیب الله اولان افندم صلی الله تعالی علیه وسلم بر کیمه بی که قهر ایله نظر کردن
سورسن آتی دنیا و آخرت خلق اراسته مر دود و رسوای ایلمسن

در راه تو حافظ چه قلم کرد سر با * چون نامه چرا یکدمش از اطف نخوانی

سنگ بولکده حافظ قلم کیمی باشند انانی ایلدی نامه کیمی بچون آتی بر دم اوقومسن سن
(مفردات) (در راه تو) سنگ بولکده (حافظ) م (چو) ش (قلم) م (کرد) ایلدی
(ز سر) باشند (با) انانی (چون نامه) م (چرا) بچون (یکدم) بر نفس (ش) آتی
(از) من (لطف) م (نخوانی) اوقومسن (معنای اشارتی) یا رسول الله حافظه نبیه
ستلر سنگ بولکده بوزن برده سورب خور و حقیر اولدی من کر مکدن آتی بر نفس
حضور شریفکه بچون اجازت و ربوب اوقومسن وانی نور جلالکله مسرور ایلمسن
صلی الله تعالی علیه وسلم

ازیش مران حافظ غمیده خود را * در عشق رخت داد دل و بدن و جوانی

کندو غمکین حافظی حضور کدن سور مه دل و بدن و جوانی سنگ بوزک
عشقه ویدی

وله ایضا

لش می بوسم و در می کشم * با زندگانی برده ام بی

آنک اینی او بر و شراب چکر آب حیاته ایز ایلتشم (مفردات) (اب) دوداق (ش)

آنک

۶۶۹

آنک (می بوسم) او بر و (در می کشم) چکر (می) شراب (با) لملایسه (آب زندگانی)
آب حیاته (برده ام) ایلتشم (بی) ایز (معنای اشارتی) بحمد الله کلام الله اسرار
ذوقنی و عشق و معرفت الله لذتی دماغ جا عده حاصل ایلمد زیرا باعث حیات
ایلدی اولان توفیق و عنایه الله نائل اولد م

نهرانش می توانم گفت با کس * نه کس را می توانم دید باوی

نه آنک سرنی کیمه به دیمکه قادرم نه کیمه بی آنکه کورمه قادرم (مفردات) (نه)
فنی (رازش) آنک سرنی (می توانم) قادرم (گفت) دیمکه (با کس) کیمه به (نه کس را)
نه کیمه بی (می توانم) قادرم (دید) کورمه (باوی) آنکه (معنای اشارتی) نه اسرار
الهی کشفه قادرم و نه بچون اولان حضرت الله الیه بر کیمه بی کورمه قادرمکه
(حب الشی * یعنی و یصم) دینلشدر عندالعارفین غیر نظر شرک و ارتداد در بیضا
اولان قلب شرکت قبول ایدیمی دگلدر دیدیلر

لش می بوسد و خون بخورد جام * رخس می پند و کل میکند خوی

جام آنک لبی او پر و فان ایچر کل آنک رخنی کور و خیا لندن زلر (مفردات) (اب)
طوداقی (ش) آنک (می بوسد) او بر (خون) فان (بخورد) بر (جام) قدح (رخ)
بکافی (ش) آنک (می پند) کور (کل) م (میکند) ایدر (خوی) تر (معنای اشارتی)
ای طاب حق اول کلام الله اسرار ذوقنی شون آینه قلبی کدورات ماسوی الیه
بجلا اولان عاشق جشیده ایدر که راه عشقه دائم درد و بلاز الیه جگری فان بیچی
اوله و جلال الهی مشاهده این عارف بالله غیبت قطع نظر ایدوب حیا لندن
ترد و کر

کل از خلوت بیاع آورد مسند * بساط زهد را چون غنچه کن طی

کل تختی خلوتن باغه کتوردی زهد بساطی غنچه کیمی طی الیه (مفردات) (کل) م
(از) من (خلوت) م (با) لملایسه (بیاع) م (آورد) کتوردی (مسند) تخت (بساط)
دوشک (زهد را) م (چون) مثل (غنچه) م (کن) الیه (طی) بولکدور (معنای
اشارتی) ای زاهد ظاهر رست اگر عشق و معرفه الله نائل اولی استریش خلیفه الله
فی الارض اولان مرشد کامل مؤید من عند الله اولدی خلوتن باغ عالمه ارشاد ایچون
ظاهر اولدی سن زهد بساطی دورب بورا خضرنا کده مر شده تسلیت الیه قطع
مراتبه سعی ایله سن

بیدیم می و از جم مکن یاد * که میداند که چمی بود و کی

شراب جامی ویر و جدن بادایله کیم یلور که جم غنچ وی چان ایلدی (مفردات) (بد)
(ور) (جام می) شراب قدحی (از) من (جم) بادشاه (مکن) ایله (یاد) ذکر (که) کیم
(میداند) یلور (جم) بادشاه (کی) چان (بود) ایلدی (کی) بادشاه (کی) چان
(معنای اشارتی) ای مرشد عالمه زری و صورت عالندن بچر یلور ایدیمی شراب
عشق خدای ویر و جهان بادشاهلندن خبر و برمه که آخر دولت دولت و آخر دنیا زاردر

وی

۱۶۸

(نهرانش می توانم گفت با کس * نه کس را می توانم دید باوی) محصول بیت *
نه کیمه به دیمکه قادرم نه کیمه بی آنکه کورمه قادرم حاصلی بوبله
منشاده عاجزم (لش می بوسد و خون
بخورد جام * رخس می پند و کل میکند
خوی) * محصول بیت * جام لبی او پر
و فان ایچر کل رخسارینی کور و عرق
دو کر یعنی جام لبی جسرندن فان بودار
و کل رخسارندن شراب ایدوب عرق
دو کر (کل از خلوت بیاع آورد مسند *
بساط زهد را چون غنچه کن طی)
محصول بیت * کل خلوتن باغه
کتوردی مسند یعنی کتم عده ایکن
غنچه اولوب و آچلوب کل اولوب موجود
اولدی حاصلی فصل بهارده کل ظهور
ایلدیکته اشارتدر پس زهد بساطی
غنچه کیمی طی الیه یعنی کل زمانه در
زهدی ترک ایدوب باده نوش ایله دیمکدر
(بد) جام می و از جم مکن یاد * که می
داند که جم کی بود و کی (اولی که
اسد کیم معناسته و ایکچی حرف پند
و اولی کی بر بادشاهک اسیدرو ایکچی
خن معناسته در * محصول بیت * ای
ساقی بکجام می ویر و جدن بادایله یعنی
جی آکه زرا کیم یلور که جم غنچ ایلدی
و کی سلطان خن یعنی سلاطین اسلافک
ذکر یعنی ترک ایدوب باده نوش ایله که انگری
ذکر ایلد * حکایتده معنیها معرب اولن

(بزن در چنگ ای ماه مطرب * رکش بخراش تا بخروشم ازوی) اولکی چنگ ساز اولان چنگدر وایکجه یی رتبی حیوانات قیناخی اما بوند، ال در ماه مطرب بیاینه رکش شین ضییر چنگه راجه در بخراش فعل امر مفرد مخاطب طرمله دیکدر بوند، امر اد چنگک قبله ینه ماسدر یعنی

بودند هر ادچنك قبل از بنه مساسد ریعنی
 كز شاربئی او تدر ك تا حرف تعلیل بخروشم
 فعل مضارع متكلم وحده چو قرايم ریعنی
 فغان و ناله ایلم دیمكدر حاصلی چنك
 یا نجه اولایم وی ضمیری جاناندر اجمع اولجه
 از حرف ابتدا ایچوندر اما چنكه راجع
 او انجه سیب معنائی افاده ایدر من اجلیه
 کبی * محصول بیت * ای ماه و مطرب چنكه
 چنك اور ریعنی چال مصراع ثانی چنكه
 چنك اور معنی بیان ایدر طهر بی طرله
 یعنی قبلار بی او تدر تا کیم جانان در دندن
 ناله و افغان ایدیم یا خود چنك فریادی
 ایچسون ناله ایدیم حاصلی انك آوزله
 ناله ایدیم (چو چشم مست را بخمور
 مگذار * بیاد املش ای ساقی بده می)
 * محصول بیت * ای ساقی جانانك چشمی
 کی مستی بخمور قومه بلکه انك لعلی بادینه
 باده و بر ریعنی بزرگ انك چشمی کی مست
 بخمور انك اب لعلی بادیه یعنی انك لبی شوقند
 بزه باده صون (بنجوبد جان ازان قالب
 جدایی * که باشد خون جامش در رك
 وئی) قالب هر بد و عجمده لاملك قعبله
 مستعمل لفظسدر بودند قالب انسان
 هر ادر که عجم اکا کالبد دیر لاملك قعبله
 جدایی یا حرف مصدر که حرف رابط
 صفت خون جامسدن هر ا باده در رك
 رانك قهقی و کافی عجمله طر مناسه در
 و بی سکر مناسه در * محصول بیت * اول
 قالبدن جان آرلق استز که جامك فانی
 یعنی باده اول قالبك رك و پند اوله حاصلی
 برتن که باده ایله هر بی اوله جان اول تندن
 آیراق استز (چو مرغ صبح میگوید که
 هو هو نه از دست جام باده می هی)
 مرغ صبح لامیه در هو هو بوده اصوات
 طيور دن کنایتدر و می هی ادات
 تنیه لدر و تکراری تا کید ایچوندر
 * محصول بیت * چو نکه صبح مرغی

(زبان درکش ای حافظ زمانی * زبان بی زبان بشناختی) * محصول بیت * زبانی چک ای حافظ بزمان پس دلسر ز دلیلی
فی دن او کرن یعنی ظاهرا بی زبان اما گفت و کردن خالی دکا در حاصلی خواص انسانیت که فقط قدرائی بعض
جما دادند تحصیل ابالکه اشارت در

﴿ زمانت در کش ای حافظ زمانی • زبان زیباتر بشوایی ﴾

© 2001 Blackwell Science Ltd

(امروز که بازاریت پر جوش خریدار است * در باب و نه زادی از مایه نیکویی) که حرف پسان جوش خریدار اضافتی لایه در خریدار وصف ترکیب در صانوتن آید مناسبت یعنی مشتری در باب آگاه و تدارک الیه و او حرف عطف زادی با حرف وحدت مایه نیکویی لایه مایه سرمایه معناسه در و نیکویی بای مصدر الیه ایلاک دیکدر * محصول بیت * بو کون که بازارک مشتری جوشیدن یعنی کثرتدن طو بطور تدارک الیه و ایلاک سرمایه سندن بر آفتق و یعنی بو کون که هر کس سکاراغب و طالسدر

۶۷۴

ایله تا که آداب شرمه و دلب اولتر سندن و سالت الی الله بولنی او کر نه

امروز که بازاریت پر جوش خریدار است *
در باب و نه زادی از مایه نیکویی *

بو کونکه سنگ بازارک مشتری جوش و کثرتله پردر فهم الیه کوزلاک سرمایه سندن بر آفتق و (مفردات) (امروز) بو کون (بازارت) سنگ بازارک (پر جوش) کثرتله (خریدار) مشتری (است) در (در باب) آگاه (بیت) (فوق) (زادی) (بر آفتق) (از مایه نیکویی) ایلاک سرمایه سندن (معنای اشارتی) بو کون سنگ بازارک عشق و معرفت کات حرارتی مشتری جوش سندن (عل جزاء الاحسان الا الا حسن) آیت کریمه سی سر نجه بزم کی بر نجه مفلس و بیچاره احسانه و علم و معرفت ارشاد الیه ایلاک سرمایه سندن بر آفتق و زاده شرف حاصل الیه سن

چون شمع نیکو روی در رهگذر باد است *
طری سیری بر بند از مایه نیکویی *

چونکه خوابی شمع بی او غراغند در ایلاک سرمایه سندن بر مقدار رسیده تحصیل الیه (مفردات) (چون) چونکه (شمع) (م) (نیکو روی) (بو یوزلاک) (در رهگذر باد است) بی او غراغند در (طری) بر مقدار (سیری) (سیری) (بر بند) (باغنه) (از مایه نیکویی) ایلاک سرمایه سندن (معنای اشارتی) صفت و ما یونیت معلوم اولد فیه کثی هر نه قدر کشف و کرامت الیه عال مر تبده او اوره دخی خوف زو اندن خالی دکلدر هان لایق اولان ایلاک و سلامت بولنی ایچون دام عباد الله احسانه اولق بر سرمایه سندن

آن طره که هر جمده صد ناله چین اورد *
خوش بودی اگر بودی بویش ز خوش خوبی *

اول طره که آنک هر فور جینی بوز چین ناله سندن کر لطیف اولوردی اگر خوش خویلقدن آنک بر رایحه سی اولیدی (مفردات) (آن) اول (طره) اولک صابج (هر جمده) آنک هر فور جینی (سود) (بوز) (ناله) (سک) (چین) (ملکت) (ارزد) (دگر) (خوش) (م) (بودی) (اولیدی) (اگر بودی) (اگر اولیدی) (بوی) (بر رایحه) (ش) (انت) (ز) (من) (خوش خوی) (کوزل) (اخلاق) (با) (مصدره) (معنای اشارتی) اول بر اعمال صابج و اوصافی جیدل که آنک آتاری اولان کرامات و خارق عادات هر بر روی بوزیک ناله چینه کر حقیقت خوش او اوردی اگر خوش خویلقدن آنک بر رایحه سی اولیدی یعنی ظهردی خوشی علم ازل به موافق اولیدی انکیچون بر مر تبده غرور و توقف و قدر

هر مرغ بدستانی در کاشن شاه آید *
بلبل بغزل خوانی حافظ بدعا کوئی *

هر مرغ بر ترغله شاهک کلشنه کلور بلبل غزل خوانی الیه حافظ دعا کو بیلاک الیه (مفردات) (هر مرغ) (هر قوش) (بدستانی) (در کاشن) (باغچه) (شاه) (م) (آید) (کلور) (بلبل) (م) (با) (لاملا بسه) (غزل خوانی) (غزل او تو یحلیق) (حافظ) (م)

بدعا *

در کلشن شاه در حرف صله و اضافت لایه در بلبل مر غدن بدل و مبتدا خوا سازی با حرف مصاحبت و نواساز وصف ترکیب در نوادوز یحیی معناسه و با حرف مصدر و مجموع ترکیب خبر بلبلدر حافظده مر غدن بدل مبتدا بدعا کو بی نواسازی کی در محصول بیت * هر مرغ بر حکا و قصه الیه شاهک کلشنه کلور بلبل نغمه بردازانه یعنی ترغله و حافظ دعا کو بیلاک حاصلی حافظ شاهک دعا کو بدعا شاه دعا کو یلقین عرض ایلر مقصود حسن طلبدر

پس هر کجسه الیه اطف اوزره اول که خط کلک کلد که هر کس سندن اعراض الیه و سنگله اطف و احسان اوزره اوله حاصلی کوزلاکی اوزله بکور که یارین بشیمان و ندیمان اولیه سن (چون شمع نیکو روی در رهگذر باد است * طرفی هنری بر بند از مایه نیکویی) شمع نیکو روی پاتیه کوزلاک شمع دیکدر رهگذر باد لایه بی او غراغی دیکدر طرفی با حرف وحدت هنری با حرف تکبیر بر بند فعل امر مخاطب باغله دیکدر * محصول بیت * چونکه کوزلاک شمع بی او رهگذر در ایلاک سرمایه سندن بر مقدار هنر باغله یعنی کوزلاک کسدران و سر ریع الزوالدر پس کوزلاکدن صفت لایق زمانه بر مقدار هنر ادخار الیه یعنی تازه ایکن بر هنر کسب الیه که خطک کلد که سبب هاشک اوله دیکدر (آن طره که هر جمده صد ناله چین اورد * خوش بودی که حرف رابط صفت جعد بوکلم شین ضعیف طره راجه در اورد فعل مضارع مفرد غائب دگر دیکدر بوی بوی بوند نصیب معناسه در نه کیم رساله مرده تحقیق الملتز و با حرف وحدت و بتکیر خوشخوی وصف ترکیب در ابو خویلی معناسه و با حرف مصدر * محصول بیت * اول طره که هر بر بوکلی بوز ناله چینه دگر زبانه خوش اولوردی اگر خوشخویلقدن بر مقدار نصیب و حصه سی اولیدی طره به خوشخوی باغی اسناد مجاز هر سل طریقه در یعنی ذکر جز و اراده کل وجهله در حاصلی مقصود اولان جاناندر (هر مرغ بدستانی در کاشن شاه آید * بلبل نواسازی حافظ بدعا کو بی بدستانی با حرف مصاحبت و دستان بونده حکایت معناسه در و با حرف وحدت در کلشن شاه در حرف صله و اضافت لایه در بلبل مر غدن بدل و مبتدا خوا سازی با حرف مصاحبت و نواساز وصف ترکیب در نوادوز یحیی معناسه و با حرف مصدر و مجموع ترکیب خبر بلبلدر حافظده مر غدن بدل مبتدا بدعا کو بی نواسازی کی در محصول بیت * هر مرغ بر حکا و قصه الیه شاهک کلشنه کلور بلبل نغمه بردازانه یعنی ترغله و حافظ دعا کو بیلاک حاصلی حافظ شاهک دعا کو بدعا شاه دعا کو یلقین عرض ایلر مقصود حسن طلبدر

۶۷۵

(بدعا کوئی) دعا و یحییلاک الیه (معنای اشارتی) (وان من شی الا یسبح بحمده و لکن لا تفقهون تسبیحهم) آیت کریمه سی سر نجه اول مذکور بکل لسان اولان محبوب حقیقی هر بر مرغ بر ذکر الیه اول شاه حقیقت کلشن وحدت کلور بلبل غزل خوانی الیه حافظ دعا کو بیلاک ذکر الیه

وله ایضا *

نو بهارست دران کوش که خوشدل باشی *
که بیسی کل بدمد بازو نور کل باشی *

نو بهاردر اکاسی الیه که خوشدل اوله سن ذرا کبرو جوق کل بزم سن کل ایچنده اولور سن (مفردات) (نو بهار) (است) در (دران) (اکا) (کوش) (چاش) (خوشدل) کوکلی مسرور (باشی) اوله سن (که) ذرا (بیسی) جوق (کل) (م) (بدمد) (بزم) (باز) کبرو (در کل) (طو بر افده) (باشی) اولور سن (معنای اشارتی) کند و سندن ازهار معرفت الله حاصل اولد جوق عالم بهارنده سی الیه قریت نام الیه و انوار تجلیات الهیه به استغراق الیه خوشدل اوله سنکه عالم بی بقادر زرا جوق کل بزم سندن و بدن نیمه محبوب اولدر حاصل اولور سن خاک ایچنده ناید اولور سن

چک در برده همین میده دت بدولی *
وعظت آنک، کند سود که قابل باشی *

چک برده سکا همین بدیدی و بر لکن وعظ سکا اول وقت فائده و بر که قابل اوله سن (مفردات) (چک) (بلی) بوکک ساز (در برده) (برده) (همین) (دام) (میده دت) و بر (ت) (سکا) (بند) (نصح) (ول) (لکن) (وعظ) (م) (ت) (سکا) (آنک) (اول وقت) (کند) (ایدر) (سود) (فائده) (قابل) (م) (باشی) اوله سن (معنای اشارتی) ای سالت اول بر سالخورده یعنی مر تبده سکا همین بدیدی و بر لکن سن مغلوب هوا اولدیمکدن قبول ایچرس سکا نصیحت اول وقت تأثیر ایدر که ریاضات و مجاهدت الیه نفکی خور و ذلیل ایدوب قابل نصح اوله سن

من نکویم کنون با که نشین وجه بنوش *
که نو خود دانی اگر زریک و عاقل باشی *

بن دیمر مکه شمدی کیمک الیه او نورونه نوش الیه زراسن کندوی یاور سن اگر زریک و عاقل اوله سن (مفردات) (من) (بن) (نکویم) (دیمر) (کنون) (شمدی) (با که) (کیمک) (ایله) (نشین) (اوتور) (چه) (نه) (بنوش) (ایچ) (که) (زرا) (نو) (من) (خود) (کندک) (دانی) (یلور سن) (اگر زریک و عاقل) (م) (باشی) اوله سن (معنای اشارتی) بن سکا شمدی دیمر مکه کیمکله اوتور سن اوتور و هر نه بر و ایچرسک بی و ایچ زراسن کندوی یلور سن اگر عطفک کندو که بار ایه ذوالجا حین اولان ارباب حقیقت و عالم عاقله مصاحب اول و اکل و شرعی سنت رسول الله وجهی اوزره الیه همان طریق حواشندن حذر اوزره اوله سن

(وله ایضا) (نو بهارست دران کوش که خوشدل باشی * که بیسی کل بدمد باز و نور کل باشی) * محصول بیت * زمان نو بهاردر اکادرس که خوشدل اوله سن یعنی نو بهارده کوکل خوشدل سنی الیه ذرا بند کل جوق شوب آچیلور وسن کلد اولور سن یعنی دنیا دورده بهار و کل زمانی کلور وسن اولوب طبعی انی الله اولیمر سن پس صاع اولدیمکدن نو بهارده بر حالت الیه که خوشدل اوله سن (چک در برده همین میده دت بدولی * و عظت آنک، کند سود که قابل باشی) * محصول بیت * چک برده ده یعنی خفیه مذکور بیک مضبوطی سکا بند و بر اما سکا وعظ اول وقت فائده و بر که قابل اوله سن یعنی سکا بند اول وقت تأثیر ایدر که پنده سندن اوله سن چنکله برده ذکر کنده اطساف خنی واد (من نکویم که کنون با که نشین وجه بنوش * که نو خود دانی اگر زریک و عاقل باشی) * محصول بیت * بن سکا شمدی دیمر مکه کیمکله او طور و نه ایچ یعنی بوزمانده بن سکا فلا ناله اخلاط الیه و فلان نشینی ایچ دیمر زراسن کادیه چکیم سن یلور سن اگر زریک و عاقل اولور سن

(در چن هر ورق دفتر حال دگرس * حیف باشد که ز حال همه غافل باشی) ورق یا حرف وحدت و دفتر حال لایه در و با حرف وحدت * محصول بیت * چنده هر ورق بر او که صورت و حال دفتر در یسی هر بر براق صفاست بر نوع صنعتی بیان ایدر دفتر حاصلی هر بر براق الهک صنعتن بر دفتر در نه کیم شیخ سعدی حضرت تری پیور مشهور بیت * رک در خشان سبزد نظر هو شیار * هر ورق دفتر معرفت کردگار * پس چونکه چنده هر ورق صفاست بر صفت دلال ایدر دفتر در حیف در که سن جیعتک حالتین غافل اوله سن یعنی صفاست منصوصا شدن آگاه اوله سن شینگ

در چن هر ورق دفتر حال دگرس * حیف باشد که ز حال همه غافل باشی

چنده هر ورق بر غیری حال دفتر در حیف اوله که جیع حالن غافل اوله سن (مفردات) (در) (جی) (باغ) (ورق) (باری) (یا) وحدت (دفتر) (حال) (دگر) (غیر) (است) (در) (حیف) (ندامت) (باشد) (اوله) (ز حال همه) (جیع حالن) (غافل) (م) (باشی) (اوله سن) (معنای اشارتی) (حق سبحانه و تعالی) (وحدانیت) (و کمال قدرت) (دلال) (ایچون باغ علله هر ورق و حال و براسرارک دفتر اولدنی کی معدن امرار الله اولان انسانک دخی هر ری ظاهر اوابطیاری برینه جیع حاله بخا افتله هر ری برام الله مظهر دو شمشیر حیف سکا که جیع حالن غافل اوله سن (بیت سعدی) رک در خشان سبزد نظر هو شیار * هر ورق دفتر معرفت کردگار

کرچه راهست بر ازیم زمانا بردوست رفت آسان بودار واقف منزل باشی

اگرچه بزدن دوست قته دک یول خوفن پدر کنسک آسان اولور اگر منزل واقف اوله سن (مفردات) (کرچه) (م) (راه) (یول) (است) (در) (بر) (طلو) (ازیم) (خوفن) (زما) (بزدن) (نادر دوست) (دوستک قته دک) (رفت) (کنسک) (آسان) (م) (بود) (اولور) (ار) (اگر) (واقف) (م) (منزل) (م) (باشی) (اوله سن) (معنای اشارتی) (کرچه راهست) (افتاد الله واصل اولجه دک خوف و خطر دن طلور شول کیمده کتسک آسان اولور که پیرکالک ارشادله علم و معرفت ایله منزل لری یسه (بیت مولانا) پیر را بگریز که بی پیر این سفر هست پس بر آفت خوف و خطر

نقد عرت پرد غصه دبی بکذاف * کرشب و روز درین قصه مشکل باشی

دنیای غصه سی سنک عرک نقدی عبت به ابتور اگر شب و روز بوشکل قصه اوله سن (مفردات) (نقد عرت) (م) (ت) (سنک) (ببرد) (ابتور) (غصه دبی) (م) (بکذاف) (عبت به) (شب) (کیمه) (روز) (کونیز) (درین) (بو) (قصه) (م) (مشکل) (م) (باشی) (اوله سن) (معنای اشارتی) (دینک شغلی و غصه سی سنک سر مایه سعادت اولان عر عرک نقدی غمت ایله و عبت به در خجله هبا به و پر اگر کیمه و کونیز بوشکل قصه اولان دنیای سبیله حقدن غافل اوله سن

حافظا که مدد از بخت بلندت باشد * صید آن شاه مطبوع منزل باشی

ای حافظا اگر بلند بختن سکامدد اوله اول اخلاقی مقبول محبوبک صیدی اولور سن (مفردات) (حافظ) (م) (مدد) (معاونت) (از) (من) (بخت) (دولت) (بلند) (یو کسک) (ت) (سنک) (باشد) (اوله) (صید) (آوا شاهد) (محبوب) (مطبوع) (مقبول) (شتمال) (اخلاق) (باشی) (اوله سن) (معنای اشارتی) (ای حافظ دولتک عایلکندن اگر توفیق و عنایت حق سکا معاونت ایلله جیع غصه دن و غدن خلاص اولوب اول اطیف و رحیم اولان محبوب حقیقتک مقبول در کا هی اولور سن

وله ایضا

نیم

(حافظا که مدد از بخت بلندت باشد * صید آن شاه مطبوع شتمال باشی) صید آن شاه مصدرک فاعله اضافتدر و مطبوعه اضافت بیاندر شتمال مطبوعک نائب عن الفاعلیدر * محصول بیت * ای حافظا اگر بخت بلند کردن مدد اولور سه یعنی طالع بلندک سکایار و یاور اولور سه اول مطبوع شتمال شاهک یعنی اخلاقی کوزل جانک صید و شکاری اولور سن حاصلی سی کنند و به تخصیص الیوب بند مکر و معرزی اولور سن نظر همان طالعک هون و عنایتدر (وله ایضا)

(نیم صبح سعادت بدان نشان که تودائی * کذر بکوی فلان کن در آن زمان که تودائی) نیم صبح سعادت لایه در و سعادت اضافت بیاندر بدان با حرف مصاحبت که حرف بیان و با حرف رابط صفت آخر غرله دک بویه در * محصول بیت * ای سعادت صبا حشک نسیمی اول

نیم صبح سعادت بدان نشان که تودائی * کذر بکوی فلان کن در آن زمان که تودائی

ای سعادت صبحت نسیمی اول نشان که سن یلور سن فلانک محله سن کذر ایلله اول زمانه که سن یلور سن (مفردات) (نیم) (صبح) (سعادت) (م) (بدان) (اول) (نشانک) (م) (تودائی) (سن یلور سن) (کذر) (کج) (کوی) (محله) (فلان) (م) (کن) (ایلله) (در آن) (اول) (زمانک) (م) (تودائی) (سن یلور سن) (معنای اشارتی) (ای سعادت ایلله صبا حشک نسیمی اولان فضل و عنایت الهی اول لطف نشانیه که سن یلور سن بوغکین اولان بیچاره اوزره کل اوغره شول دم آخرد که سن اول وقت اولان عجز مری یلور سن (اللهم اعنی علی منکرات الموت و منکرات الموت)

تویک خلوت رازی و دیده بر سر راهست * بر دی نه بفرمان چنان ران که تودائی

سن راز خلوتک یکی سن کوز بولددر می دهک و اعقله فرماله کل انجیلین سور که سن یلور سن (مفردات) (تویک) (خلوت) (م) (راز) (سر) (یا) (خطایه) (دیده) (کوز) (بر سر راهست) (یول باشددر) (بر دی) (آدمک ایلله) (نه) (نی) (یا) (لایله) (فرمان) (حکم) (چنان) (انجیلین) (بران) (سور) (تودائی) (سن یلور سن) (معنای اشارتی) (ای توفیق الهی نسیمی سن امرار الله حاوتت رسولین جان بند ایلکن سنک بر قدم اقدم کلت لکک ایچون کوزم بر اواده در لطف و کرم خدا ایلله نیز کله سن حکم و فرماله دکل بن ماحز و بیچاره نه کوه حکم ایلدیکه حق سبحانه و تعالی و جوب و ایچابدن مزه در بنم کرم و لام سن یلور سن

بکر که چار ضعیفم ز دست رفت خدا را * ز لعل روح فراش بخش ازان که تودائی

دیکه ضعیف جام الدن کندی الله ایچون حیات زیاده ایدیمی بدن حاطه احسان ایلله آندککه سن یلور سن (مفردات) (بکر) (دی) (جان ضعیفم) (م) (ز دست) (الدن) (رفت) (کندی) (خدا را) (الله ایچون) (ز) (من) (لعل) (دوداق) (روح فرا) (جان زیاده ایدیمی) (ش) (آکا) (بخش) (احسان ایلله ازان) (آدن) (تودائی) (سن یلور سن) (معنای اشارتی) (همان درگاه حنده نیاز و مناجاته دیکه ای بنم ارحم) (رحیم اولان رحیم بوی بقا اولان ضعیف جام الدن کندی هنوز بر قرینت تحصیل ایلدم ذات پاکک حقیقون یزه حیات ابدی زیاده ایدیمی فیض و توفیقکدن احسان ایلله اول رحمت سابعک سبیلله که سن یلور سن

من این حروف نوشتم چنانکه غیر ندانست * تو هم ز روی کرامت چنان بخوان که تودائی

بن بوکاتی یازدم انجیلدر که غیری کیمه بتاسی شدخی کرامت و لطف بوژدن انجیلین اوقو که سن یلور سن (مفردات) (من) (بن) (این حروف) (بوکاتی) (نوشتم) (یازدم) (چنانکه) (انجیلکده) (قید) (م) (ندانست) (بتلیدی) (تو هم) (شدخی) (ز روی کرامت) (کرم بوژدن

۱۷۰

و لطف جهندن شوبله اوقی که سن یلور سن یعنی کیمه افشا و اظه ارا ایلله خطاب نیکه و جانا نه اولتی بمکندر

نشان که سن یلور سن جانان کوبشه کذر ایلله یعنی اوغره اول زمانه که سن یلور سن یعنی کوی جانا نه واریجی زمانی سن یلور پس اول زمانه وار (نویسک خلوت رازی و دیده بر سر راهست * بر دی نه بفرمان چنان بر آن که تودائی) رازی بای ضعیف خطاب و او حرف حال سررا اضافتی لایه در یول اویج و یول باشی دیکدر بر دی با حرف مصاحبت و با حرف مصدر بران فتن امر مفرد مخاطب سور معنائیه یعنی تبرکیت دیکدر * محصول بیت * نسیمه خطاب پیور که سن راز خلوتک یکی سن حال بو که کوزم زده یول اوچنده مشطرد پس مرد ملکه یورفته دکل شوبله کیت که سن یلور سن یعنی چونکه راز خلوتک یکی سن ابدی جانا نه بر خیری نیز کتور که سر راهده مشطرز امانی خصوصه سکامی دکلدر مر ایدیم بنکه مشدر (بکو که جان ضعیفم ز دست رفت خدا را) ز لعل روح فراش بخشش آب که تودائی) خدا را مصراع نانی به مر هوکدر ورا ادات تخصیص لعل روح فرا یا نیسه روح فرا وصف ترکیبدر روح آتیمی دیکدر بخشش شین ضعیف خواجسه به راجعدر انشائات طریقه ضعیفم ده نیم ضعیف برینه شین ضعیف اولسه ادب ایدی * محصول بیت * نسیم خطاب پیور ای نسیم جانا نه شوبله که جان ضعیفم الدن کندی خدا ایچون روح فرا لکدن اکا بکثله اول نشانی که یلور سن یعنی لکدن شکر یوسه بر فثله (من این حروف نوشتم چنان که غیر ندانست * تو هم ز روی کرامت چنان بخوان که تودائی) * محصول بیت * بن بو حروفی یازدم شوبله که کیمه بتلیدی سنده کرامت

(چنان) (انجمن) (بخوان) (وقو) (تودانی) سن یلور سن (معنی اشارتی) یارب
 یونیز و یونانجانی اجانبه قریب اونی ایچون اخلاص وجهی اوزره قلم ایچنده انجمن
 کیرلدم و سزایلمکه غیری برکیمه یلای سندی کرم و احسان یوزندن انجمن مرادم
 بخش ایله که اطف و کریمه لایق اولانی سن یلور سن

☆ امید در کر ز کشت چگونه بنندم ☆
 دقیقه ایست نکارا دران میان که تودانی ☆

سنگ زرکش کر که نیجه امید باغیم ای محبوب اول میانه ردیفه واردر که سن یلور سن
 (مفردات) (امید) م (در) فی (کر) قوشاق (زرکش) آتون چکی (ت) سنگ
 (چگونه) نه درلو (بنندم) باغیم (دقیقه) براسرار (است) واردر (نکارا) ای محبوب
 (دران میان) اول اورته ده (تودانی) سن یلور سن (معنی اشارتی) اول محبوب
 حقیقک انوار دانه و صلت امید بن باغیم (یا بن آدم خلقت الاشیا لاجلا و خلقتک
 لاجلی) حدیث قدسی سرنجه بری کند و صلتی و معرفتی ایچون خانی ایلدی
 ای محبوب حقیقی سکا حسن ظنم بودر که بزنی کیمز سن اول اراده برسر واردر که
 سن یلور سن

☆ خیال نیجه تو یاما حدیث تشنه و آبست ☆
 اسیر خویش گرفتگی بکش چنان که تودانی ☆

سنگ تیغ خیالی بزه تشنه و آب سوز بدر کند و اسیری طوندک قتل ایله آنجانبه که
 سن یلور سن (مفردات) (خیال) م (تیغ) قیل (نو) سن (یاما) بزه (حدیث) سوز
 (تشنه) صوسز (آب) صو (است) در (اسیر) م (خویش) کند و (گرفتگی) طوندک
 (بکش) قتل ایله (چنان) (تودانی) سن یلور سن (معنی اشارتی) یارب سنگ
 اطف و جلال و قهر و جلالک سیف قاطعک تاثیرتک مکرری و خیالی بزه تشنه ک آب
 اشتیاقی و آب تشنه به تاثیراتی کلای کیدر که هر وجهه لطف و قهر سنگدر بزنک
 قبضه قدرتک اسیری بز سن کر مکدن بری (مونوا قبل ان موتوا) سرخه مظهر ایله
 تا که سنگ غیری بری بلیدم و کور میام یوندر نصکره سندن کلان لطفه خوش فهرده
 خوشدرو ظاهر و باطن بردر

☆ بیکست ترکی و تازی درین معامله حافظ ☆
 حدیث عشق بیان کن بهر زبان که تودانی ☆

بو معامله ده ترکی و عربی بردای حافظ عشق سوزنی بیان ایله هر زبان ایله که
 سن یلور سن (مفردات) (بیکست) بردر (ترکی) م (تازی) عربی (درین) یوندر
 (معامله) م (حافظ) م (حدیث عشق) م (بیان) م (کن) ایله (بهر زبان) هر درل ایله
 (تودانی) سن یلور سن (معنی اشارتی) (و لقد کرمانی آدم و حنانه فی البر
 والبر) آیت کریمه سنده ای (فکشفنا لهم المعلوم الظاهره والباطنه) تحقیق سرنجه

(امید در کر ز کشت چه گونه بنندم) دقیقه ایست نکارا دران میان که تودانی در کر در حرف صله کر یوندر قوشاق معنانه در ز کشت اضافت بیایه در اتون چکلش قوشاق یعنی التونی قوشاق دقیقه ایست یا حرف وحدت محصول بیت سنگ زرکش قوشا غنکه نه وجهه امید باغیم که اول اورته ده ای نکار ردیفه واردر که سن یلور سن یعنی بیکست برانجه خیال در آتی نه سن یلور سن ایچون بوندر دقیقه ایچمه میانه کنایه در کر و بیان و دقیقه مراعات نظیر شکله در (خیال تیغ تو یاما حدیث تشنه و آبست) اسیر خویش گرفتگی بکش چنان که تودانی محصول بیت سنگ تیغ خیالی بزه تشنه ایله آب سوز بدر یعنی تشنه آبه نیجه راغب ایسه بز سنگ تیغ که انگ کی راغب و طالع کندی اسیری طوندک آتی بیلد بیک کی اولدر یعنی سنگ اسیرم بیلد بیک کی بی قتل ایله حاصلی تیغ قدره بر ایچم صودر آتی سندن درای ایله نیجه که یلور سن بکا آتی ایچور (بیکست ترکی و تازی درین معامله حافظ) حدیث عشق بیان کن بهر زبان که تودانی محصول بیت ای حافظ بو عشق معامله سنده ترکی دل و عربی دل بر در آمدی عشق سوزنی بیان ایله هر دل ایله که یلور سن یعنی اعتبار معنانه در الفاظ دکل پس اسرار عشق هر زبان به بیان ایست ممکنه حاصلی سر عشق امر معنوی در دل ایله بیان اولور عربی به ترکی به فارسی به مخصوص دکل

بعد الوصول والتکین مضم معرفه ظاهر و باطن بردر ای حافظ حدیث عشق مستورین
 اولتره بیان ایله هر زبان که سن یلور سن

☆ و له ایضا ☆

☆ نوش کن جام شراب بکمی ☆ تابان بیخ غم زدل بر کنی ☆

بربطمان شراب الوو قدحله شراب ایچ نا آنکه کوکاکسدن غم کو کفی قو یاره سن
 (مفردات) (نوش کن) ایچ (جام) قدح (شراب) م (بکمی) بر بطمان (نا)
 حتی (بدان) آنکه (بیخ) کوک (غم) م (ازدل) کوکاکسدن (بر کنی) قو یاره سن
 (معنی اشارتی) راه عشقه استقامت ایله بر قوی و مؤثر عشق محصول ایله تا که
 (العشق نار فی القلوب تحرق ماسوی المحبوب) سرنجه غم و آلامی و کدورات
 ماسوایی قلبدن بالکله اخراج ایله سن

☆ دل کشاده دار چون جام شراب ☆ سر گرفته چند چون خم دنی ☆

شراب جامی کبی قلب کشاده طوت دنی کوپ کی نیجه برسر گرفته سن (مفردات)
 (دل) کوکل (کشاده) ایچ (دار) طوت (چون) مثل (جام) قدح (شراب) م
 (سر گرفته) باشی طوتاش (چند) نیجه (چن) دز (خم) کوپ (دنی) ایچ
 (معنی اشارتی) (افن شرح الله صدره للاسلام) الآیه (کی قسا قلبه) تفسیری
 سرنجه شراب قدسی کبی قلبی انوار عشقه و اسرار عشقه متفح و متفح
 ایله اغری باغی دنی و سیاه کوپ کبی قسوت قلبه نیجه بر مطووع القاب اولوب ریونات
 ماسوانک اجتماع و ترکیله اعی القلوبدن اولور سن

☆ چون زخم بخوردی رطبی کشی ☆ کمزنی از خوشن لاف منی ☆

چونکه بخوردک کوپندن بر رطیل چکه سن کند کدن بک لافنی از اور سن
 (مفردات) (چون) چرنکه (زمن) خم (کوپ) بخوردی (کند و کسر) رطیل
 یارب بطمان (با) وحدیه (کشی) چکه سن (کمزنی) از اور سن (از خوشن)
 کند کدن (لاف منی) بک لافنی (معنی اشارتی) چونکه شیخ کامله واصل اولوب
 ریاضات و مجاهداته وجود ملککی خراب ایدوب اول صاحب فیض یوزندن بر عشق
 قوی و رجزیه معنوی حاصل ایده سن قانی فی الشیخ بلکه قانی فی الله اولوب بر دخی
 کند کدن لاف اور من سنگه اول وقت حکم و نصرف خدانکدر

☆ سزسان شودر قدم فی همچو آب ☆ جله رنگ آمیزی و تردمانی ☆

ایاقده طاش کبی اول آب کبی اوله جله رنگ آمیزتک و تردمانتک آبه در (مفردات)
 (سنگ سان) طاش کبی (شو) اول (در قدم) ایاقده (نی) اوله (همچو آب)
 صو کبی (جمله) م (رنگ آمیزی) بکی قاریشیمی (تردمانی) انکی باشلق صودر
 (معنی اشارتی) همان راه عشقه استقامت و بلا کشد که جلال راسخه کبی ثابت
 قدم اول صو کبی اوصاف تغیر قبول ایدندن و انجاس ماسوایله ملوت اولادن اوله

☆ دل بی در بند نامردانه وار ☆ کردن مالوس و تقوی بشکنی ☆

اوله یعنی صو کبی انواع رنگره کیوب تردمان اوله بلکه طاش کبی ایاقده مالوب بر دیار و هر جفایه صابو و قهمل اول که کمال کسر
 نفس یوندر (دل بی در بند نامردانه وار) کردن مالوس و تقوی بشکنی) محصول بیت) کو کلکی باده به و بیاده ایله
 مقید قیل تا کیم مردل کی مالوس و تقوی کردنی کسر ایله سن یعنی زرق وریا عرضی قبر سن

(وله ایضا) (نوش کن جام شراب بکمی) تابان بیخ غم زدل بر کنی) جام شراب بکمی لایمه و پیایه در بر بطمان شراب
 الوریام دیمکدر تا حرف تعلیل بدان یا حرف مصاحبت وان اسم اشارتدر جام شرابه بیخ غم پیایه در بر کنی قویا بر سن دیمکدر
 محصول بیت) بر بطمان شراب آلود جامی نوش ایله تا کیم انک سیده غم کو کفی کوکاکسدن قویا بر سن یعنی آتی نوش اینکله
 غم دن خلاص یوندر سن (دل کشاده دار چون جام شراب) سر گرفته چند چون خم دنی) سر گرفته باشی طوتاش و بر کیش
 معنانه در معلوم اوله که تازه شیرینی کوپه
 طولدر دقدن صکره آغزینی محکم کر بچله
 و بیله قله صیوارلر تا کیم قیاد قده طاشوب
 طشره دو کلیه اول کوپه خم سر گرفته
 درل خم دنی پیایه خم بجمده مطلق
 کوپه درل امدان نونک تشدیدله هریده
 اشاغیسی سیوری مزفت یعنی ایچی
 صر چهل کوپه درلر پس اضافه العام
 الی الخ صر قیلنددر و یا صر خطاب
 اولور) محصول بیت) جام شراب کبی
 کوکاکبی کشاده طوت نیجه بکشدن کبی
 طو کتون باشی اوله سن حاصلی نیجه
 بر باشی طوتافون و متفحض خاطر اوله سن
 یوندر دنی ذنات معنانه آوب دنی کوپ
 کبی یعنی آتی کوپ دینلر ایچ فاجعاه و قائل
 (چون زخم بخوردی رطبی کشی)
 کمزنی از خوشن لاف منی) خم بخوردی
 پیایه خم ده تشدید ضرورت وزن ایچور
 رطبی یا حرف وحدت کشی چکه سن یعنی
 ایچمه سن) محصول بیت) چونکه بخوردی
 کوپندن بر بطمان باده ایچمه سن هر کر
 کند کدن بک لافنی اور من سن حاصلی
 چونکه بخوردی شرابی نوش ایله سن
 انانیت و غرور لافنی کلک سارک ایدور سن
 (سنگ سان شودر قدم فی همچو آب)
 جله رنگ آمیزی و تردمانی) سان ادات
 تشدید طاش کبی دیمکدر شوشک
 قهیله فعل امر مفرد مخاطب اول دیمکدر
 رنگ آمیز و صفر کییدر رنگ قارشدن بیچی
 معنانه و یا حرف مصدر صوبک کاه بوانق
 و کاه صافی اولمندن کناشدن تردمان
 وصف ترکییدر بحسب لغت باش انکلی
 معنانه در اما اصطلاحا حلزنده ذنات
 و ایچاقده سن کشایت ایدر و یا حرف
 مصدر در) محصول بیت) طاش کبی
 ایاقده اول صو کبی اوله که باشند باشد
 رنگ آمیزتک و تردمانتک صفتیه متصف

کو کلکی شرابه باغله نامر در کی سالوس و تقوی که بوینی قهر من (مفردات)
 (دل) کوکل (بمی) شرابه (در بند) باغله (تا) حتی (مردانه وار) آدم کبی
 (کردن) چون (سالوس) مرانی (تقوی) (بشکنی) قهر من (معنای اشارتی)
 (رجال لاتله) هم نجاته ولا یبع عن ذکر الله آیت کریمه می سر بجه مردان خدا را کی
 فایکی انجی حضرت اللهک عشق و محبت باغله ریا و صورت تقوی ایه تغییر الشکل
 لاجل الاکل البدن حیل کار عوام منصوفه در دن اوله

خیر وجهی کن جو حافظ نامر * خویش را در پای مشوق افکنی *
 قالی و حافظ کی وجهه ایه نامر کنده یکی معشوق باغله راغدن (مفردات)
 (خیر) قالی (جهدی) رسی (کن) ایه (جو) مثل (حافظ) م (نامر) م
 (خویش را) کنده یکی (در) (ف) پای (باقی) معشوق (م) افکنی (راغدن من
 (معنای اشارتی) ای سالک قالی حافظ کی ماسوی الاهدن فیکبیکر یه ایه عشق
 الهی بوند باش و جانی ترک ایا که سعی ایه نامر کندوی در کار حله لایق و وصلت
 ایل الله و مشهده انوار جمال الله مستعد قیل من

وله ايضا *
 وقت را غنیمت دار آن قدر که بتوانی *
 حاصل از حیات ای جا را بن دست تادانی *

وقتی غنیمت پیل اول قدر که قادر من حیثان حاصل ای جان بودم در تایل من
 (مفردات) (وقت را) م (غنیمت) م (دا) پیل (آن قدر که) م (بتوانی) قادر من
 (حاصل) م (از) من (حیات) در بیک (ای جان) م (این دم) و نفس (است)
 در (تادانی) ایه من (معنای اشارتی) (وما عرفت الجن والانس الا بحدوث) آیت
 کریمه می سر بجه ای سالک (اوقت) سبب قانع در کجک بی بی قدر وقتی
 غنیمت پیاب و طاعت و عبادت سر بوش وقت بگورمه زرا حیثان حاصل و باعث
 خلعت انجی عبادت در

کام بخشی * کرد و عمر در عرض دارد *
 جهد کن که ز دوات کام عیش بستانی *

در کک مراد بخشکی عمری عوضه طونار جهده ایه که دولتن عیشک مرادینی
 اله من (مفردات) (کام بخشی) مراد و بر بیک (کردن) فک (عمر) م (در) فی
 (عوض) م (دارد) طونار (جهد) م (آن) ایه (از) من (دولت) م (کام عیش)
 معیش مرادی (بستانی) اله من (معنای اشارتی) ای سالک فرداش دنیا مرادند
 بر مراد حاصل اولیکد معرفه الله ایچون وریلان جوهر عمر دن و انفس طیه دن
 نجه عمر عز و نجه انفس لطیف فذیه کیدوب ضایع اولور سرمایه سعادت اولان
 عرفانه سر و تیه سر قالی دنیا به صرف اولیکد عاقبت کار خسران و نامر
 جهدوسی ایه که عیش باقی دولتن مرادینی و حظ و نصیبی اله من (من کان یرید

حرف *

(خیر وجهی کن جو حافظ نامر * خویش را در پای مشوق افکنی) خیر
 خویش را در پای مشوق افکنی (خیر)
 فعل امر مفرد مختصا طب قالی دیکدر
 و او حرف عطف جهدی با حرف وحدت
 و با حرف تنکبه نامر مصرع ثانی به مرهوندر
 * محمول بیت * قالی وجهه ایه که
 حافظ کی کنده جانان باغله اوله من (وله ابض)
 یعنی جانان بوند خاک اوله من (وقت را غنیمت دار آن قدر که بتوانی *
 حاصل از حیات ای جا را بن دست تادانی) وقت را غنیمت دار آن قدر که بتوانی *
 حاصل از حیات ای جا را بن دست تادانی *
 تادانی (وقت دانک معقول اول و غنیمت
 معقول ثانیه و زادات معقول که حرف
 بیان تابنده ادات تیه در دانی قدر
 مضارع مفرد مختصا طبر * محمول بیت *
 صحت و فنی غنیمت پیل او قدر که قادر من
 زرا حیثان حاصل بودم در تایل من
 یعنی حیثان معصوم دم صحت در شوبه
 پیل من (کام بخشی) کرد و عمر در عرض
 دارد * جهده کن که از دولت داد عیش
 بستانی (کام بخش وصف ترکیب مراد
 بفشلی معنای با حرف مصدر
 کردونه اضافت لامیه در کام مبتدا و عمر
 مایه ایه خبری داد عیش لامیه در
 * محمول بیت * فلک مراد بفشلی
 عوضه عمر طونار یعنی بر کجه به مرادین
 و بره آردنجه هلاک ایدوب عمرین آکور
 حاصلی کجه به رابکان نشه و رمن
 نه کیم شیخ عطار حضرت ناری پور * بیت *
 جرخ مردم خوارا کر روزی دومر دم
 پرورست * نیست از شوق مکر پرواره او
 لاغرست * پس بوبله اولیکد جهده ایه که
 دولتن عیش دایمی اله من یعنی عیش
 و صفایه عدالت و بره من حاصلی دولتن
 ذوق اله من دیکدر یعنی عمر در بقا و ایچون
 باری ذوق و صفایه صرف اولیکد کرک

(بند عاشقان بشووز در طرب بازی * کین همه نمی از دشت عالم قانی) بند عاشقان لامیه در طرب بیایه باز حرف تاکید آی الف
 مدوده ایه فعل امر مفرد مختصا طبر کل دیکدر کین که حرف تعلیل و این همه اشارت در کردونک کام بخشانه می از دیکدر دیکدر
 شغل عالم مصدر که معنایه اضافت در می ساخته و قانی به اضافت بیایه در * محمول بیت * عاشقانه بدینی ایشدوب قبول ایه
 و طرب قبول شدن کل یعنی شغل و شادبانی ایه حاصلی دنیا ایچون غم و غصه چکه زرافاک و بر دیکر دولت عالم فایک شغل دیکر
 یعنی کردون و بر دیکر رفت و عرت عالم فایده تحصیل چکه بیک شغل دیکر (پیش زاهد از زدی دم مرزن که نتوان گفت *
 باطیب نامر حال در دهنهائی) دم مرزن
 فک معقول صریحی و از زدی غیر
 صریحی و پیش زاهد معقول فیه که حرف
 تعلیل توان گفت مصرع ثانی به مرهوندر
 گفت بوند گفت معنایه در باطیب
 نامر با حرف صله و اضافت بیایه در
 وجهه سی گفت معقول به غیر صریحی
 و حال در دهنهائی صریحی و اضافت
 لایه و بیایه در دهنهائی با حرف نسبت
 * محمول بیت * زاهد او کنه و ندکن
 دم او معنایه فتنه در ندکن مصاحبتی ایه
 زرا باطیب نامر دهنهائی اولان حال دردی
 سو بک اولن به سی زاهد و ندکن
 مصاحبت آچق نامر طیبه کبرانی
 آفری عرض ایلک کیدر طیب رینه
 طیبان اراد ایلین موز و ن و ناموزونی
 فرق ایلر دکل ایش (باغبان چون من
 ز باغبان کدر حرامت باد * کر بجای
 من سروی غیر دوست بنشانی) باغبان
 منادی حرامت باد مصرع ثانی به
 مرهوندر * محمول بیت * ای باغبان
 چونکه بن بودن بادن یکم یعنی فوت اولم
 سکرام اولسون اگر نیم برده یعنی
 مقبره دوستن غیری بر سرو دیگرک
 یعنی قهر اوسته دوستن غیری بر سرو
 دیکدمون حاصلی مراد اوزره احبنا
 جانان کاوب او طور و برمه قدر اقرار
 ایلدیک سرور رینه قائم اولور غیر دوست
 رینه غیر دوست بازان عجب خوب و وزون
 ایش (خم شکن نمی داند این قدر که
 صوفی را * جنس خانگی باشد همجوا مل
 رماتی) خم شکن وصف ترکیب
 شکنددن کوپ قریحی یعنی کسر ایدیک
 معلوم اوله که نجه کره بیان اولشدر که
 امر معروف و نهی منکر می بجم دیارنده
 بتدبیر ایدر پس خم شکن ایلر و محسوب
 اولور و زیم دیارنده بو خدمتی صوابشدر

حرف ادبیا نوزده منها و ماله فی الاخرة من نصیب (زمره شدن اولیه من

بند عاشقان بشووز در طرب بازی * کین همه نمی از دشت عالم قانی

عاشقانه بدینی استماع ایه و سرور قبول شدن کبر و کل زرا بوجه دولت عالم قانی
 آت شغل و الله دیکر (مفردات) (بند) اوکت (عاشقان) م (بشو) ابشت (ز) من
 (در) فبو (طرب) سرور (باز) کبر (آی) کل (که) زرا (این) بو (همه) جمله
 (نمی از دیکر) دیکر (شغل) م (عالم قانی) م (معنای اشارتی) اگر سعادت ابدی است
 ایلک الله عاشقانه بدینی نصیحتی طوت حرص حرف دینی و سرور و معیشتی و مشهورات
 نفسانه بدینی ترک ایه زرا بونمی نعم و شرابی سر آب اولان قانی عالمک دولت و عزتی
 پیوده اولان شغل و الله دیکر

پیش زاهد از زدی دم مرزن که نتوان گفت *
 باطیب نامر حال در دهنهائی *

زاهد او کنه عاشقانه بدینی سونل زرا بیک اولن نامر طیبه نهائی در دکل حالی
 (مفردات) (پیش) اولک (زاهد) م (از زدی) عاقله درن (دم) نفس (مرزن)
 اورمه (که) زرا (نتوان) ممکن دکل (کفت) دیکر (یا) لامیه (طیب) م
 (نامر) اجتی (حال در) م (نهائی) کبر او (معنای اشارتی) زاهد خشک
 او کنه و قطاع طریق اولان شیخ ناقص او کنه احوال عشق و وسر اسرار عاشقانه
 سو بک اولن زرا نهائی اولان در دکل حالی نامر اولان طیب ناقصه سو یا بوب
 عرض ایلکده قائده بوقدر که نیم فیه دن برد نیم طیب جان برد *

باغبان چون من ز باغبان کدر حرامت باد *
 کر بیک من سروی غیر دوست بنشانی *

ای باغبان چونکه بن بودن بادن یکم سکرام اولسون اگر نیم برده یعنی مقبره دوستن غیری
 بر سرو دیگرک من (مفردات) (باغبان) م (چو) چونکه (من) بن (زنجبا) بورادن
 (بکرم) کیدم (حرام) م (ت) سکا (باد) اولسون (کر بیک من) اگر نیم برده
 (سروی) م (غیر دوست) م (بنشانی) دیکر (معنای اشارتی) (قالب الاحرار
 قبول الاسرار) سر بجه و روضه قلوب باغبانی اولان طیب الهی فضل الهی ایه
 چونکه بن (موقوف بر ان معنوی) بر رینه مظهر رینه بو عالم فایده کدر ایدریم سکا
 مرینه حرامده اولسونکه بنم قلیه دوستک انوار و اسرار لدیه شدن غیری بی
 قویمه من حاله مرحت ایدوب خانه تجلی اولان قلیه حفظ ایل من

خم شکن نمی داند این قدر که صوفی را *
 جنس خانگی باشد همجوا مل رماتی *

کوب شکست ایدیکمی بوقدر بیک که صوفیکد خانه پیدا ایش امل رماتی کبی
 شرابی واردر (مفردات) (خم شکن) کوپ قریحی (نمی داند) بیکر (این قدر)

حرف *

ایشل و مختصا نرجه متناق مصلحتن غیری ایش فرشت که حرف بیان صوفی را مصرع ثانی به مرهوندر ورا ادات تخصیص
 جنس خانگی تقدیری جنس شراب خانگی در او ده حاصل اولان فتنه خانگی در لور با حرف نسبتدر امل رماتی بیایه و با حرف
 نسبت اولورده سی کی لعل دیکدر لعلی رمایه و صف ایلدی زرا بونکی معتبر در غیری رنگرندن * محمول بیت * مختص
 بوقدر بیک که صوفیکد لعلی رماتی کی شراب خانگی واری یعنی اوده حاصل اولش امل لافرمزی شرابی و ارایدیکتی بیکر صورت
 برست مرابی صوفیه نر بیدر

(خیال چنبر زلفش فریت میدهد حافظ * نکر تا حلقه اقبال نامکن نجیبانی) خیال چنبر زلفش لامیه و بیایه زرد نکر فعل امر مفرد مخاطب نظر ایله دیکدر تا ادات تعلیل در حلقه اقبال نامکن بیایه زرد در نجیبانی

﴿ ٦٨٦ ﴾

فعل ثنی مستقبل مفرد مخاطب در نیمه سن
دیکدر * مخصوص لیت * جانانک زلفی
چنبری خیالی سکا فریب و بر برای حافظ
بهی سنی الدار نظر ایله که ممکن اولیان
دولتک حلقه سنی در نیمه سن یعنی حاصل
اولر دولته کوشش ایله سن حاصلی آنک
حلقه زلفی حاصل اولر دولته حلقه سیدر
ایندی اکایا بیته که سکا آندن قبح باب
بیسر اولر (وله ایضا) (هزار جاهد
بکردم که بار من باشی * مراد بخش دل
بفرار من باشی) مراد بخش و صف تر کیدر
دله اضافت اسم فاعلک مفعولک اضافتیدر
و بقراره اضافت بیایه * محصول بیت *
هزار سنی ایلمد مکه بنم یارم اوله سن
بنم بفرار کوکله مراد بغشلیجی اوله سن
یعنی کوکله مرادینی و بره سن (دی بکابه
احزان عاشقان آبی * شی ایس دل
سو کووار من باشی) دی باحرف وحدت
بکله باحرف صله و کلبه کاف بجهه نیک
ضمیمه بوند هجره مناسبه در احزانه اضافت
لامه در مجازا و عاشقانه اضافت لامیه در
تخفیف آبی فعل مضارع مفرد مخاطب
کله سن دیکدر شی باحرف وحدت انیس
دل اسم فاعلک مفعولک اضافتیدر
و سو کووار اضافت بیایه در سو کووار ما
نمزد یعنی باسلی کیمه * محصول بیت *
بویت بیت سابقدن بدلد ر یعنی هزار
جهاد ایلمد مکه بر دم عاشقک کلبه احزانه
کله سن بر کیمه بنم مانمزد کوکله انیس
اوله سن یعنی بر کیمه بکار و صاحب اوله سن
(جراغ دیده شیر نده دار من کردی *
انیس خاطر امیدوار من باشی) * محصول
بیت * بنم شیر نده دار دیده مرا چراغ اوله سن
یعنی کیمه او بویسان کوز مد چراغ
وضی اوله سن بنم امید دل خاطر مکه
انیس اوله سن یعنی هزار جاهد
ایلمد مکه بوله اوله سن

حیفکه اول صباحه دك اوله جق عیش سحر او یوسفه کیدی وقتك قدرنی یلور سن
ای دل اما شول وقت یلور سنکه عاجز قالمه سن (مفردات) (دریغ) حیف (آن عیش)
اوله بیت (شکری) کیمه طوینی (در خواب) او یوسفه (سحر) م (بگذشت)
کیدی (بدنی) یلور سن (قدر وقت) م (ای دل) ای کوکل (ولی) نکر (دقی که)
بر وقتک (درمانی) عاجز قالمه سن (معنی اشارتی) شب تابصر خواب غفلته اولوب
حیات قبه و چراغ قبره سبب اولان طاعات و لذات مناجات لیلای لری ترک ایدوب
یتون کیمه لری نوم غفلت ایله کپور مکه حیف و خسر اندر وقتك قدرنی یلور سن
اما اجل وقتک عاجز قالمه سن اول وقت یلور سن

﴿ خیال چنبر زلفش فریبی میدهد حافظ *
نکر تا حلقه اقبال نامکن نجیبانی ﴾

آنک زلفی چنبر نیک خیالی سکا فریب و بر برای حافظ نظر ایله تا حاصل اولر دولت
حلقه سنی در نیمه سن (مفردات) (خیال) م (چنبر) حلقه (زلف) م (ش) آنک
(فریب) الدامق (میدهد) و بر (حافظ) م (نکر) نظر ایله (تا حلقه) م (اقبال
نامکن) اولیان دولت (نجیبانی) در نیمه سن (معنی اشارتی) ای حافظ بوهوم
و خیال و سر به الزوال اولان ظلمات کوینه ده عدو نیک مستلذات شهواته لری
سنی مفرور ایدوب آیدامه سن امان نظر ایله بوی حاصل و بقاسم دنی دنیانک دولتی
و عز و اقبال عاقبتی هلا کدر صفین بوله دولته حلقه سنی در نیمه سن

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ هزار جاهد بکردم که بار من باشی * مراد بخش دل بی قرار من باشی ﴾
یک جاهد ایلمد مکه بنم یارم اوله سن بنم قرار سنر کوکله مراد بغشلیجی اوله سن
(مفردات) (هزار) یک (جهاد) م (بکردم) ایلمد (یار من) بنم یارم (باشی) اوله سن
(مراد بخش) مراد بغشلیجی (دل بی قرار) قرار سنر کوکله (من) بن (باشی)
اوله سن (معنی اشارتی) ای محبوب حقیقی هزار جاهد و سنی ایلمد مکه دایم حضور
منویکده طورم و دایم بکار اوله سن و بنم قرار سنر کوکله انوار ذاتک استغراقه
مراد بغشلیجی اوله سن

﴿ دی بکابه احزان عاشقان آبی * شی ایس دل سو کووار من باشی ﴾
بر نفس عاشقک کلبه احزانه کله سن بر کیمه بنم یاسلو کوکله انیس اوله سن
(مفردات) (دی) بر نفس (یا) لامه لایسه (کلبه احزان) حزن هجره سنی (عاشقان)
م (آبی) کله سن (شی) بر کیمه (انیس) بولدش (دل) کوکل (سو کووار) یاسلو
(من) بن (باشی) اوله سن (معنی اشارتی) (الدنیاساعه) الخ سر نیمه بر نفس
بو عاشقک خانه نیلک اولان محزون قلبی بی انوار ذاتکله منور قلوب بر کیمه
بنم مانمزد اولان یاسلو و غمگین کوکله انیس اولمده مسرور ایلمه سن

﴿ چراغ دیده شب زنده دار من کردی * انیس خاطر امیدوار من باشی ﴾

﴿ بنم ﴾

﴿ ٦٨٧ ﴾

بنم کیمه ایله او بویجی چشمک چراغی اوله سن بنم امیدوار خاطر مکه انیس اوله سن
(مفردات) (چراغ) م (دیده) کوز (شب) کیمه (زنده دار) دیری طوینی
(من) بن (کردی) اوله سن (انیس) م (خاطر) م (امیدوار) امیدوار (من) بن
(باشی) اوله سن (معنی اشارتی) بجمده کله کیمه لده او بویجی چشمک
انکشاف اتوار جکله چراغی اوله سن (اناجلیس من ذکر کنی و انیس من آتشی)
کلام شریفک سر نیمه بنم امیدوار خاطر مکه انیس اوله سن

﴿ من این مراد بینم بخواب نیمی * بجای اشک روان در کنار من باشی ﴾
بن بومرادی نیشب خوانده کورر میم اشک روان بریده بنم کنار مده اوله سن
(مفردات) (من) بن (این) بو (مراد) م (بینم) کوردم (بخواب نیمی) کیمه
بار یسی او یوسفه (بجای اشک) کوز باشی بریده (روان) افیجی (در کنار من) بنم
قوجانمده (باشی) اوله سن (معنی اشارتی) بومرادم اولان رؤیه الله آشکاره کورمک
ممکن دکل بجای نیشب خوانده رؤیاده کوردم که کوز من قوجانمده افان باش بریده
سینه نالانده و صدره فشر حده اوله سن مشکات قلمده مصباح انوار ذاتک رخشان
و شعله دار ایله سن

﴿ ازان عقبی که خونین دلم ز عشوه او * اگر کنم کله راز دار من باشی ﴾
اول عقیقه نکه آنک عشوه سندن خونین دلم اگر رشکات ایدم بنم راز دارم اوله سن
(مفردات) (ازان) اندن (عقبی) م (خونین دلم) کوکلی قانلو م (ذ) من (عشوه)
ناز (او) آنک (اگر کنم) ایدم (کله) رشکات (راز دار من) بنم سرم ملوینیجی
(باشی) اوله سن (معنی اشارتی) اول عشق و شوق آتشله خونین اولش کوکله
سنگ فیض بلا واسطه عشوه و سطوت و هیبتدن اگر عدم تحمل ایله شکایت ایدم
بنم راز دارم و معین و ناصرم اوله سن

﴿ چو خسروان ملاحه بتدکان نازند * تودرمیانه خداوند کار من باشی ﴾
چو نکه ملاحه پادشاهلری بتدلیله تقاضا ایدلر سن اورتده بنم سیدم اوله سن
(مفردات) (چو) چونکه (خسروان) پادشاهلر (ملاحه) کوز نلک (بتدکان)
قوللر یله (نازند) تقاضا ایدلر (تودرمیانه) سن اورتده (خداوند) ملک امی (کار من)
بنم انیم (باشی) اوله سن (معنی اشارتی) چونکه ملاحه سلطانلری اولیاء الله
نکرا بتدلیله کالیه تقاضا و غیر یلرک بجای ایچون اظهار نعمت ایدلر ای تو اب
رحیم سن اورتده بنم سیدم اوله سن و بلا واسطه بنی سن تریه ایدم سن

﴿ شود غزاله خورشید صید لاغر من * کراوهی چوتی یکدم شکار من باشی ﴾
غزاله خورشید بنم لاغر صیدم اولور اگر شکارین بر آه و بر دم بنم شکارم اوله سن
(مفردات) (شود) اولور (غزاله) جیران (خورشید) کونش (صید) آو (لاغر)
اریق (من) بن (آه و) جیران (چوتی) شکارین (یکدم) بر نفس (شکار من) ایدم
آوم (باشی) اوله سن (معنی اشارتی) یارب (بی یسمع و بی بصرو بی نظری) کلام
مرامات نظیردر

(من این مراد بینم بخواب نیم شبی *
بجای اشک روان در کنار من باشی)
بینم استنهام معشانی حضرت کورمی
دیکدر * محصول بیت * بن بومرادی
کورمی عجب دون بار یسنده دوشده که
اشک روان بریده کنار مده اوله سن یعنی عجب
بکار بومرادل و برمی که کوزم باشی بریده
سینه مده اوله سن (ازان عقبی که خونین
دلم ز عشوه او * اگر کنم کله راز دار من
باشی) عقیقه نکه مراد ایدر که حرف رابط
صفت * محصول بیت * اول عقبی ایدن که
آنک عشوه سندن خونین دلم اگر شکایت
ایدم راز دارم اوله سن یعنی بومرادی ده
دون بار یسنده دوشده * کورمی
(چو خسروان ملاحه بتدکان نازند *
تودرمیانه خداوند کار من باشی) بتدکان
باحرف صله و باحرف صاحب * محصول
بیت * چو نکه ملاحه پادشاهلری
بتدلیله و باشد لر بنه فخر ایدلر سن
ارالنده بنم خداوند کارم یعنی افندم
اوله سن (شود غزاله خورشید صید
لاغر من * کراوهی چوتی یکدم شکار
من باشی) غزاله خورشید اضافت امام
ان انحصار در زرا غزاله لفظ مشر کدر
نیمه معنی کله و پوده خورشید اضافه
تخصیص کسب ایله زرا کوشده
عرب غزاله در صید لاغر * بنه آه و
باحرف وحدت * محصول بیت * غزاله
خورشید بنم لاغر صیدم اولور یعنی
جزوی صیدم اولور اگر سنگ کی بر آه
بنم شکارم اولور و سنی سن بنم شکارم
اولور سنگ غزاله خورشید بنم کوشده کارم
اولور غزاله و صید و آه و شکار ذکر
مرامات نظیردر

7A.1

سه نوبت کرد، وظیفه من اگر ادا کنی فرض دارم باشی ﴿

﴿دران چمن که شان دست عاشقان کبرند﴾ کرت زدست بر این نگار من باقی ہے

﴿ من ارچه دهرم جوی نمی ارزم ﴾ مگر تواز کرم خویش بدارن باشی ﴿

﴿ وَهُوَ أَضْيَقُ ﴾

بار چند در خور آمد کردت خطه لالی

(عجیب)

الم (دران چن که تسان دست عاشقان
گیرند) کرت ز دست برآید نگار من باشی)
* محصول بیت * اول چمنده که دلبر
عاشق لریك المرن طونارلرا کر الکن کاور سه
بنم نکارم اوله سن یعنی شول حقه منده که
دهش و قل عاشق لریك اطف واحسان
اوزر، اوله ل قادر ابلک سنده بکا اطف
واحسان اوزر، اولوب نسل حاطر ایله
(من ارچه حافظ شهرم جوی نمی اوزم)
مکرو از کرم خوبیش یار من باشی)
* محصول بیت * کرچه بن حافظ شهرم
برآر به دکم مکر سن کنده ی کره کدن
بکا بار اوله سن یعنی بن سنکله اولجه خبر
قبولده یم والا که سنسز برآر به جه رغبتم
اولر (وله ایضا) (یا بسما یحای درجا
من الاتی بارب چه درخورا مد کردت
خط هلالی) (یا حرف ندا بسما شادای
نکره مبسم میک قحی ویا نلک سکوتی وسینک
کسر یله آغزده دیرلر یعنی دهانه اصلنده
اسم مکندر نسیم ری دیمکدر یحای ذل
مضارع مفرد مذکر غائب مفاعله یا بندن
یشا به معنای سنده یعنی بکرز دیمکدر فاعلی
نخستنده مستتر بسما راجع صبر در درجا
مفعول صریحیدر یحایک ومن الاتی خبر
صریحی و جا تر در که ومن الاتی بر محذوف
صفته متعلق اوله تقدیری درجا علوان الاتی
اوله درج جواهر حقه سنده دیرلر یعنی جواهر
طوران حقه ولای اولوک جمیدر اینجو
معنایه بارب لفظ مشترکدر یا الله و عجب
معنایه مستعملدر بوند، ایکی معنایه یله
نمودل وارددر خور لایق معنایه در کردت
کرد اطراف معنایه در و ضمیر خطاب
مبسما راجعدر خط آمدنک فاعلی در وهاله
اضافت یسایه در و یا حرف نسبت
* محصول بیت * ای اینجو دن مملودر چه
مشابه دهان یارب نه لایق و سزوار کندی
سنک اطراف کنده هلالی خط جا تا نلک ای

789

✽ **حالی خیال وصات خوش میدهد فرم** ✽

مرد دل رفت و دیده خون شد تن گشت و جان ز تن شد *

دل خون شدم ز دستش، و ز تاز چشم من

646

(175)

مصیبت منزه است ما اسم اعجب و با اسم

(خوی تو کر کرد هرگز دکره کرد عاشق درین جوانب و عارف درین حوالی) کر نکرد مصراع ثانی به سر هوندر اولکی نکرد
تغیر در عبارات و اینکچینی چکر نمک مناسبه در محضول بیت اگر سگ خویک دوغمرسه یعنی ملایم و یواش اولرسه هرگز عاشق

۶۹۰

آنک الدن (ز) من (نار) م (چشم) کوز (مست) م (ش) آک (اوذیت) اذا اولدم
(بالزبان) مصیبتله (ما) نهشی (لاهوی) محبت ایچون (ما) نهشی (لی) بنم ایچون
(معنای اشارتی) اول محبوب حقیقت عشق الدن نظر عنایتله نظر ایتمده استغناسی
الدن کوکام خون اولدی باعث ترقی اولان عن و بلا باله و انواع مصائب الیه نیجه
عجب حاله گرفتار اولدم و نیجه فرج بخش ایدیمی اذال الیه اذا اولدم که محبتله
نه حالت وار بنم ایچون نه کونه حالات وار کیسه تلمدی راه عشقه اولان بلا و اذال
عن فوق و صفادر امان (لم یبق لم یبق) در

خوی تو کر نکرد هرگز دکره کرد

عاشق درین جوانب عارف درین حوالی

سگ خویک دوغمرسه هرگز دکره کرد عاشق بوجانله عارف بو طرفله (مفردات)
(خوی تو) سگ اخلاق (نکرد) دوغمرسه (هرگز) قطعا (دکر) غیر (نه کرد)
طوغمیه (عاشق) م (درین) بو (جوانب عارف) م (درین) بو (حوالی) م (معنای
اشارتی) ای محبوب سگ لطف و رحمت الیه معامله ایتمده سن و توفیق و عنایت بارانیه سن
سگ قهرک عن لطف و رحمت و بلا لک و در غمک عن ذوق و شاد بانی اولدی بر کیمسه
یابوب عشق و معرفت تحصیل ایچون نه عاشق بوجانیه طرلا نور و نه عارف بو طرفله
طولانور ایچون مقلب انقاب سنین

بارا کبا تبری عن موثی و هادی

ان تاق اهل نجد کام بحسب حالی

ای را کبه بنم عهدیدن و مر شده سن بری اولورسن اگر نجد خافته ملاق او اورسک
بنم حسب حالی انله سوله (مفردات) (بارا کبا) ای بیچی (تبری) اعراض ایتمدی
(عن موثی) بنم عهدیدن (هادی) دخی بکاهدایت و بر یجسدن (ان تاق) اگر ملاق
او او رایسک (اهل نجد) دیار عریه بر قبیلک اکمیدر (کام) سوله (بحسب حالی)
بنم حسب حالی (معنای اشارتی) (تارک الورد ملون) خبری سر نیجه ای اهل الله
اقرار و یروب به دالیت و اسلواک راه عشقه در دو بلا عنه تحمل ایچوب نقض عهد
ایلاکه مردان خندان اعراض ایدیمی اگر مردان خداله و هادی اولان مر شدله
ملاقی اولور ایسک بزم بولرینه اقرار و یروب بورا عشقه هر دو بلا و بلا و جفا به تحمل الیه
ثابت قدم اولد بگیری انله سولیه سن

دلبر به شقایز خوم حلال دانست

قنوی شرع چو نوست ای زمره موالی

دلبر به شقایز لقمه بنم قانمی حلال یلیدی ای موالی بلوی شرع فتوا سی نیجه در
(مفردات) (دلبر) م (به شقایز) عشق اویتا بیجاق الیه (خوم) قانمی (حلال) م
(دانست) یلیدی (قنوی شرع) م (چو نوست) نیجه در (ای زمره) م (موالی) علامه
(معنای اشارتی) قال الله تعالی فی الحدیث القدسی (من احبني قتله ومن قتله فعلی دینه

ومن

موالی (زمره) بولک مناسبه در محضول بیت دلبر محبوب دوستم سبیله قانمی حلال یلیدی ای موالی زمره سی عشق فتوا سی
نیجه در یعنی جانانه قانم حلالیدر حاصلی بنی قتل اید نیجه دیت و باقصاوس دوشمری جواب و یروب شاب اولرسن

(المن ماتت شوقا لاهل نجد * والقلب ذاب وجداني دانه العضال) المن لفظ عامر قوع عتدا ما حرف ننی شامت فعل ماضی
مفرد مؤنث غایه او یومدی دیکدر جله فعلیه امر ایدن محلامر قوع خبر مبتدا در شوقا فعل مضارع لاهل نجد لام حرف
جر شوقه متعلق و اضافت لایه والقلب لفظ عامر قوع مبتدا ذاب فعل ماضی مفرد مذکر غائب ایددی دیکدر وجد الفطما منصوب
تغیر در ذاب فاعلکدن جله فعلیه امر ایدن محلامر قوع خبر مبتدا در فی دانه جار مع المجرور ذاب فعله متعلق در دانه در داله در ل
و ضمیری قلبه راجع در عضال فاعل المجرور
صفت داه در عضال صینک صیغه لقمه
چون لمین دو که در ل اما استماله
مشقده مشهور در حسی او کز در داه
عضال در ل آخر ندی یا حرف اطلاق
محصول بیت کو زم او یومدی
اهل نجد شوق ایچون یعنی شهر شرازه
اشتریدن کوزم او یومدی کوکله ایددی
غصه و قیو جهندن عشق و محبتک
او کز در داه بلا مند یعنی کوکله غنک
و در دنا کدر حاصلی شهر من اشتریدن
کوزم به خواب قانمینی کی کوکله غمه
و در دنا ایدکدر در لله ذات رمل کان
الجبیب فیها طار العقول طرامن
نظرة الغزالی لله جار مع المجرور مقدم
خبر ذات رمل و آخر مبتدا ذات رمل
نجد الیه مدینه ارا سنده بر قوم دپه سگ
اسمیدر بونک کی جله مقدم مدحه
متحددر لله در قابل کی الجیب کانک
اسمی و فیها جار مع المجرور خبری و جله
ذات رملک عشق طار فعل ماضی مفرد
مذکر فاعلر العقول فاعلی طرا حالدر
عقولدن من نظرة الغزالی جار و مجرور
متعلق در نظره بنام مره الغزالی اضافت
لایه در و آخر ندی یا حرف اطلاق
مصراع ثانی مدحک مقام تعالی و اقدرد
محصول بیت شون ذات رمل که
حبیب انده در الله کدر یعنی خدانت عین
عنا یتله منظور یدر زیر جیسع عقول
بر غزالک نظره سندن او چدی یعنی
بر نظر الیه عقلایی دیوته ایلدی ذات
رملدن مرادی کنندی شهر یدر و عقولدن
مراد عقول عشق اقدرد و غزالدن مراد
جانانیدر ذرا کوزلری آهویه تشبیه
ایده کاشلدر خصوصاً که غزال باور سیدر
(کر عاقلی و زبرک از چار چیر مکدر
امن و شرابی غش معشوق و جای خالی)

۶۹۱

ومن علی دینه فامادینه سر نیجه اول محبوب حقیقت عشق و محبتی یولنده بنم قانمی حلال
قیلیدی ای علامه دین خوی شرع نیجه در حضرت الله مقولده جلال مشاهد سن
احسان الیسی خوش دکلیدر

المن ماتت شوقا لاهل نجد

والقلب ذاب وجداني دانه العضال

اهل نجد اولان شوق ایچون چشم او یومدی و قلب وجدندن ایددی عشقک او کلم
درد و بلا سنده (مفردات) (المن) کوز (ماتت) او یومدی (شوقا) شوق ایچون
(لاهل نجد) نجد قیلیدی ایچون (والقلب) قلب (ذاب وجدا) وجدندن ایددی
(فی دانه) در دنده (العضال) او کز (معنای اشارتی) (المشاهده) محصل بقدر المجاهده
سر نیجه عارف بالله اولرک و اصل اولد یعنی لقا الله شوقا و مشاهده جلال الله
اشتریدن حاجتله بر کیمه چشم او یومدی قلم دخی وجد و اوضار الیه انواع شدت
و الم الیه مابین منجم و مضاعف اولوب (لنری احدکم ربه حتی موت) حدیث شریفک
سر بنم مظهر بنم سعی اوزره ثابت اولدم

لله ذات رمل کان الجیب فیها طار العقول طرامن نظرة الغزالی

الله ایچون ذات رمل اوله ذات رملکه حبیب انده در غزالک بر نظرندن عقلا چیمه
او چدی (مفردات) (لله) الله ایچوندر (ذات رمل) بر موضع سمیدر (کان) اولدی
(الجیب) م (فیها) اید (طار) او چدی (العقول) م (طارا) جله می (من نظرة)
بر نظر ایتمک لکندن (الغزالی) جبران باور سینی (معنای اشارتی) قال الله تعالی (ظنر آینه
اکبره و قنن ایدیه) آیت کریمه سی سر نیجه ای مر دان خدنا الله ایچون
اول قد سبک احتیاق ایدوب تحمل اید مر بکی محبوب حقیقتک مشاهده انوار
جلال مقامند اول محبوب فی نظریک بر نظر عینندن و بر تخیل ذاندن صد هزار موال
حیران اولوب و نیجه عقول طار و مضاعف و سر گردان اولسه کر کرد که اول مقامند
بزه همت و عون و نصرت ایلید سن

کر عاقلی و زبرک از چار چیر مکدر امن و شرابی غش معشوق و جای خالی

دورت نسنه دن فراغت ایتمه اگر عاقل و زبرک ایدک امن و صافی شراب و معشوق و خالی بر
(مفردات) (کر) کر (عاقل و زبرک) عاقلی ایسک (از چار چیر) دورت نسنه دن
(مکدر) کیمه (امن) م (شراب) م (بی غش) صافی (معشوق) م (جای خالی)
خاوت بر (معنای اشارتی) اگر اول مقام مشاهده فی طلب ایدیمی عاقل و دانا ایسک
شو دورت نسنه دن فراغت ایتمه نفسی میت و روحی حی ایسک که نفس و شیطان دن امن
اولی و غل و غشیدن صافی شراب عشق نوش ایتمک و دائم رضای معشوقی کند و مرادی
اوزره ترجیح ایتمک و اغیاردن خاوت ایتمک

می ده که کر چه کشتم نامده سیاه عالم نو میدی توان بود از فضل لایزالی

شراب و زبرک اگر چه عاقل نامده سیاهی اولدم الله تعالی فی فضلندن بکار نو مید اوانی

محصول بیت اگر عاقل و زبرک ایسک دورت نسنه دن کیمه امن و صافی شراب و معشوق و خالی کر شد که اغیارا نکل اولیه
حاصلی عاقل ایسک بودرت نسنه دن شفق اوله می ده که کر چه کشتم نامده سیاه عالم نو میدی توان بود از لطف لایزالی
نامده سیاه و سیاه نامده مجرم و کناه کاره در ل محصول بیت باده و برای ساقی اگر چه که عاقل کناه کاری و رسوائی اولدم
اللهک لطف از لیستندن فین ناامید اولی اولور یعنی هر قدر مجرم و کناه کار ایسم اللهک رجندن امید می قطع انام

(ساقی یار جامی و ز خلوتی برون کن * نادر بدر بگردم فلاش ولا بانی) * محصول بیت * ای ساقی بر قدح کنور و بینی خلوتی
طشمره ایله یعنی بینی خلوتی سورنا کیم قیوقو فلاش ولا بانی چکنیزیم کمال کی فلاش مقلده دیرل ولا بانی بی پروا کرن کسبه
دیرل یعنی بینی مست ایله تا کیم عالی مست

﴿ ٦٩٢ ﴾

اولور (مفردات) (می ده) شراب ویر (کرچه) م (کنتم) اولدم (نامه سیاه) قره دفول
(عالم) م (نومید) امیدسز (می توان) چکن ممکن (بود) ولقی (از) من (فضل لا یزال)
م (معنای اشارتی) ای صاحب کرامت اولان مردان خدا حضرت الله ایچون وسزله
اولان انوار ذات الهیه بی مشاهده کر نعمتی شکرانه سیچون به دستگیر اولوب بو خاند
عون و حضرت ایله سز که هر نه قدر کته کار و نامه سیاه اولمده حضرت لاله ک فضل
وا حسانتدن امددم کسز مکه رحمتی غضبتی سابقدر و فیاضده بخل بو قدر

﴿ ساقی یار جامی و ز خلوتی برون کن * نادر بدر بگردم فلاش ولا بانی ﴾

ای ساقی جامی کنور و بینی خلوتی طشمره ایله نازند ولا بانی دیردر کرم (مفردات)
(ساقی) م (یار) کنور (جامی) بر قدح (ز) من (خلوت) م (م) بینی (برون) طشمره
(کن) ایله (تا) حتی (دیردر) قیوقو (بگردم) طولام (فلاش) رند (لا بانی) قایرمن
(معنای اشارتی) ای ساقی کور عشق اولان پیرم به رجام و حدیثدن شراب الهی
بخش ایله که خلوت در انجمنده (الصوفی کائنات) سرینه مظهر تله ملا یون
محفل زمره سندن اولوب نادر بدر فلاش ولا بانی وار دیا وسه خلوتکا هندن
طشمره اولم

﴿ چون نیست نقش دوران بر هیچ حال ثابت * حافظ مکن شکایت نای خوریم حالی ﴾

چونکه دورانک نشی هیچ رحال اوزره ثابت دکدر ای حافظ شکایت ایله ناشدی
شراب نوش ایدلم (مفردات) (چون) چونکه (نیست) بوق (نقش) م (دوران)
زمان (بر هیچ حال) هیچ رحال اوزره (ثابت) م (حافظ) م (مکن) ایله (شکایت) م
(نای) ناشراب (خوریم) ایچدم (حالی) شادی (معنای اشارتی) ای حافظ (کل شی)
هالک (سرنجه) بو صور عالم نقشنده هیچ رحال ایله ثبات بو قدر همین دوراندن
شکایت ایچوب شراب عشق الهی نوش ایدوب هر نفس ترفی اوزره معرفه الله و قریت
درگاه آله محصله سنی اوزره اوله سز

﴿ صافیت جام خاطر در دور آصف عهد * قم فاسقنی رجفا اصفی من الزلال ﴾

خاطر جامی صافیدر آصف زمانک دور زنده قاتی بینی زلالدن صافی رجبق ایله صوار
(مفردات) (صافیت) م (جام) قدح (خاطر) م (در) فی (دور) زمان (آصف)
وزیر (عهد) زمان (قم) قاتی (فاسقنی) بینی صوار (رجبقا) جنت شراب ایله اوله
رجبقه (اصفی) صافی رک (من الزلال) زلالدن (معنای اشارتی) (نعمتان) مخبون
فیما کثیر من الناس الصحة والفراغ حدیث شریفی سرنجه آصف زمانک دورنده
قلین فته آخر زماندن فارغ و صافیدر ای ساقی قاتی بینی جنت عرفانک زلالدن صافی
رجبقی شراب ایله صوار و شراب عشق الهی بخش ایله

﴿ الملک قدیاهی من وجده وجد * یارب که جاودان باد این قدر و این معالی ﴾

ملک آنک شوق و اقبالندن تحقیق تفاخر ایدر باریم سندن دیرل مکه بو قدر و بو معالی
ابدی اواسون (مفردات) (الملک) م (قد) تحقیق (بیاهی) تفاخر ایدر (مر و جد)

﴿ ای ﴾

دیکسدر * محصول بیت * مملکت وزیرک محبت و اشتیاقیه و طالع و دولتی فخر ایدر بالله که ابدی اواسون بو قدرل و بو قدرل
و شرفل یعنی عالمه وجودی رفعت و شرفدن متک اواسون ایدا

(مسند فروز دولت کان شکوه و هیبت * برهان ملک و ملت بو نصر بو المعالی) مسند فروز وصف تر کیندر دولته اضافت اسم فاعلاک
مفعولنه اضافه فاعل کان شکوه لایه برهان ملک لایه بو نصر بو المعالی تقییری بو نصر بن والمعالی در ابو المعالی اوغلی ابو نصر فیکندر
* محصول بیت * مذکور وزیر دولت

﴿ ٦٩٣ ﴾

آنک شوق و حاشندن (وجده) و آنک بخت و اقبالندن (یارب) م (جاودان) ابدی (باد)
اواسون (این) بو (قدر) م (این معنی) بو رفعت و شرف (معنای اشارتی) اول آصف
شوق و حاشندن و دولت و اقبالندن ملک دنیا و ملک وجود تفاخر و راحه ایلر
باریم سندن دیرل مکه بو قدر و بو شرف ایله جهانه باقی اواسونکه خلق عالم
فیضاب اوله

﴿ مسند فروز دولت کان شکوه و هیبت * برهان ملک و ملت بو نصر بو المعالی ﴾

عدل ایله دولت تختی روشن ایدیمی شکوه و هیبت معدنی ملک و ملت برهانی ابو المعالی
اوغلو ابو نصر در (مفردات) (مسند) تخت (فروز) شعله (دوات) م (کان) معدن
(شکوه) عظمت (هیبت) م (برهان) دلیل (ملک) م (ملت) م (بو نصر بو المعالی)
ایکی شخصک کنبه لدر (معنای اشارتی) اول آصف روشن اولان وزیر صالح عدل
وارشاد ایله دولت ابدی و سعادت سرمدی تختی روشن و رخشان ایدیمی شریعه
محمدیه صلی الله تعالی علیه و سلم عصمت و هیبتی معدنی ایله ارکان شریعتی تقویه و احکام
ایدیمی برهان حق ایله ملک و ملت اسلامی عالی قایی ابو نصر ابو المعالی لیدر
یا آصف بن برخیا کچی کرامت ایله مشهور وزیر در یا خود وقتک مر شدی
و قطبیدر

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ سبت علی بصدغیه افوادی و روسی کل یوم لی نادی ﴾

سلی ایکی زافله بنم قلبی اسیر ایلدی و بنم روح هر کون بکند ایلر (مفردات) (سبت)
سبی و اسیر ایلدی (سلی) محبوبه (بصدغیه) ایکی زافله (افوادی) بنم قلبی
(روسی) حال بو که بنم روح (کل یوم) هر کون (لی) بنم ایچون (نادی) ندا ایلر
(معنای اشارتی) اول محبوب حقیقک انوار ذات بیجو نیسی قابض و باسط و جلال
و جلال کی صفات متقابله لری تجلی ایله بنم برشان کو کلی اسیر ایلدی روح قلبه
تعلق کلیسی اولقانی سبیله کان نچیزدن هر کون قلبه نظر و ندا ایدوب دیر که ای قلب
صافی باعث سعادت ابدی اولان انوار الهی بنم غیری بی قبول ایله در

﴿ خدا یار من بی دل بختشای و واصلی علی رغبه الاعادی ﴾

ای خدا بن عاشقه احسان ایله وینی کندو که واصل ایله دشمنلر رغبته (مفردات) (خدایا)
ای خدا (یرمن) بنم اوزره (بی دل) عاشق (بختشای) احسان ایله (و واصلی) دخی بینی واصل
ایله (علی رغبه الاعادی) دشمنلر رغبته و کورلکنه (معنای اشارتی) ای ارحم الراحمین
اولان اللهم بن عاشق دلتی به محضا کر مکدن عون و احسان ایلوب نفس و شیطان
و حزب شیطان عدولک رغبته و کورلکنه بینی کندو که واصل ایله اطف و کر مکدن بی
کندو کدن بر نفس جدا ایله سن

﴿ ای ﴾

﴿ ١٧٤ ﴾

ایجادیه به ضافت لایه در عدولک جمعیدر
* محصول بیت * ای جانان خدا ایچون بن
بی ده ترجم ایله وینی کند یکه صد و رک
کورلکنه ایصال ایله به بینی بکا واصل اول

از من انگریزی من عشق سلی * تراول رویکی لولی بوادی (امن همزه حرف ندامن اسم موصول منادی انکرت فعل ماضی مفرد مخاطب افعال باندن توان حرف وقایه ویاخیر منصوب متصل عن عشق سلی جار وجرور فعله شقاق سلی به اضافت لامیه بوغزل هر یله شیرازه مخصوص بریدل ایله ملعدن تراول تانک ضمیمه تومنسانه در فارسی تورا اولدر سن اولدن دیکدر رویکی اصلده روی یکی ایدی لولی برطافه در که اناره لولیان دیرز مفردی لولیدر سابقا مکرریاتی کیمشدر بوادی تانک ضمیمه بواید منسانه ویدی بدی منسانه در * محصول بیت * ای شول کیمه که سلتانک عشقندن یکانکر اولدک یعنی سلسایه بنم عشق و محبتی

امن انگریزی من عشق لیلی * تراول رویکی لولی بوادی

ای شول کیمه که لیلیک عشقندن یکانکر ایلدک سن اولدن بر محبوبک یوزنی کورمک کرک ایدی (مفردات) (همزه) حرف ندا اقرب ایچوندر (من) منادی ای کیمه دیمک (انگریزی) من بنی انکار ایلدک (من عشق لیلی) لیلانک عشقندن (تو) سن (زاو) اولدن (روی سولی) روی یک اول منسانه در (روی) یوز (یک) بر (لولی) محبوب (بو) باید منسانه (دی) دیدن (بوادی) کورمک کرک ایدی دیمک (منای اشارتی) ای اول محبوب حقیقتک عشقندن یکانکر ایلدن کیمه سن اول محبوبک اتوار جالنی ولدت عشقنی کورمک کرک ایدی اگر احوال عشقندن خبردار اولدک یکانکر اولدک

که همچون مت بیون دل واره * غریق عشق فی بحر الودادی

بنم کی سلتانک کوکاک کیدیدی وخیبر اولدک محبت در یاسنده غریق عشق کی (مفردات) (همچون من) بیجان ات) سلتانک (بیون دل) کوکاک کیدیدی (واره) منیر اولدک (غریق عشق) م (فی بحر الودادی) محبت در یاسنده (منای اشارتی) ای یکانکر اولان کیمه محبوبک جلال مشاعده سله اگر بنم کی سلتانک کوکاک الدن کیدوب منیر و سرگردان اولدک و محبت در یاسنده غریق عشق کی اولوب بنم حالی یلیدک انکار ایلر ایلدک

به بی ماچان غرامت بیبرین * غرت یک دی روشنی ازامادی

ایضا که جانی زعوض تسلیم و نثار ایلر اگر یزدن سکا برادیرلک کوردک ایلدک (مفردات) (به بی) ایضا که (ما) یز (چان) جان (غرامت) عوض (بیبرین) تسلیم ایلر (غرت) اگر ترا منسانه اگر سکا (یک) بر (دی روشنی) بی ادبی منسانه برادیرلک (ازما) ازما منسانه یزدن (دی) بدیدی منسانه کوردک (منای اشارتی) ای بار اگر یزدن سکا برادیرلک واقع اولدک یز آگاه ایلدک توزنده جامی عوض و نثار ایلیم ز براره عشق فی ادبلاک افحج قیامچند در و باعث محرومیت (بیت مولانا) ار خدا خواهیم توفیق ادب * بی ادب محروم کشتار لطیف رب

غم یارت بو تی خورد ناچار * وغرنه وایی آنجت نشادی

البته سکا بارک غمی غمی غمی کرک و کرته کیمو کوردر سن اولدک سنی که سن اکا قادر اولدر سن (مفردات) (غم یار) م (ت) سکا (بوانی) باید منسانه کرک (خورد) یک (ناچار) بالضرور (وغرنه) و کرته منسانه یوزده (وا) کیمو (ینی) بی منسانه کوردر سن (آنجت) آنجه تومنسانه اتی که سن (نشادی) نخواستی منسانه قادر

اولدر سن

ایسه انک عوض و جراسنه ایضا که جان سپارش ایلدک (غم این دل بو تی خورد ناچار * وغرنه وایی آنجت نشادی) بوانت یانک ضمیمه باید ترا سکا کرکدر دیکدر و او حرف عطف غرامات شرطه فارسیدر والا منسانه وایی وایی منسانه در آنجت فارسیدر آنجه ترا دیکدر نشادی تونک قحی و کسریله شیراز دیکدر دیکدر * محصول بیت * بو کوکاک غمی سن بیگ کرکن ناچار والا کوردر سن اولدک سنی که سکا ای کورمک لایق دیکر یعنی کوکاک قیدینی کوربو خسته سکا کورمسی لایق اولیاتی کوردر سن

اولدر سن (منای اشارتی) (لا بومن عبد حتی یحب لایحه لنفسه) حدیث شریفی سر نیجه البتہ یارک غمی غمی غمی و غمی که استبدلکی مومن فرزنداشکه استک بلکه نفسک اوندر شه ترجیع وایترا یانک بوراه عشقده سکا بالضرور لازم ولایددر والا یوزده درگاه حقندن بر مردودیت و بر بعیدیت کوردر سنکه اتی رده قار اولدر سن یعنی نفسکی اختیار ایدوب غیر یلری نسیان ایلک حبب بعدیتدر

نکار ادرغم سودای عشق * توکلنا علی رب العبادی

ای محبوب سلتانک عشقک سودای غمیده رب العباد توکل ایلدک (مفردات) (نکارا) ای محبوب (در) فی (غم) م (سودای عشق) م (ت) سلتانک (توکلنا) یز توکل ایلدک (علی رب العبادی) عبادک ربی اوزره (با) اشباعه (منای اشارتی) ای رب العباد اولان محبوب حقیق سلتانک سودای عشقک غمیده (الجات ظهیری الیک) سر نیجه سلتانک لایق اوموب انجیق سکا توکل ایلدک سن یز توفیق و هدایت و عون و نصرت ایلدک سن

دل حافظ شد اندر چین زلفت * بلبل مظم والله هادی

حافظک کوکلی سلتانک زلفک بوکلنه کشدی لیل مظمه والله هادی (مفردات) (دل) کوکل (حافظ) م (شد) کشدی (اندر) فی (چین) بوکل (زلف) م (بلبل مظم) قرنائی کیمه ده (والله هادی) الله تعالی هدایت ایدیدر و یول کوسر یچیدر (منای اشارتی) (لا تغفلوا من رحمة الله ان الله یغفر الذنوب جمیعاً انه هو الغفور الرحیم) آیت کریمه سی سر نیجه ای غفار الذنوب وای ستر العیوب اولان محبوب حافظ سلتانک انجیق لطف و مغفرت در یاسنه امید طو توب سکا حسن ظن اوزره در که یو ظلت بشر به ده و یو عالم کون مظمه بنم اللهم هادی ویدی وایی عالدہ بزی عشقده فیلوب رحمت سابقه و واسعه من مظهر ایلر که ارچال احین در دیو یزی حیدک محمد مصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم حرمتنه حسن ظن دره ثابت ایلدوب زحمتکه مظهر ایلیه سن

خوش حافظ که دست غیب ناگا * چنان سازد که خواهی روز شادی

خاموش اول ای حافظ که غیب الی ناگا آنجلین ایلر که سرور کونی استرمن (مفردات) (خوش) ساکت اول (حافظ که) م (دست) ال (غیب) م (ناگا) اکسزین (چنان) آنجلین (سازد) دوزر (خواهی) استرمن (روز شادی) سرور کونی (منای اشارتی) ای حافظ خوش اول و حسن ظن که ثابت اولدک اول در یای رحمت فی فهایه نسبت جمیع عالم خلقک جرم و کناهی ذره قدری اولیان رحمن رحیم (وجود یومئذنا ضرة الی ربها ناظره) وعد کر نیجه و حبیب الله صلی الله تعالی علیه وسلم اقدیرک (سترون ربکم کاترون انقریلله ایلر) حدیث شریفی تیشیر نیجه لطیف بعباده اولان رؤف رحیم

(نکار ادرغم سودای عشق * توکلنا علی رب العبادی) ای رب العباد عبدک جعیدر قولدر دیکدر سیوطی تلخیص منظومه سنک شرحنده بکری جمینی ایراد الیش اما یوم مقام استیفائی دکل ویا حرف اطلا قدر * محصول بیت * ای نکار سنک عشقک سودای غمیده قولدرک اقدی منه توکل ایلدک یعنی خدایه توکل اولدق حاصلی سنک عشقک غمیده عالمی الاله طهر دق (دل حافظ شد اندر چین زلفت * بلبل مظم والله هادی) شد بوند رفت منسانه در اندر یای صله منسانه در بلبل ده با حرف ظرف هادی به متعلق مظم میک ضمیمه اسم فاعلدر افعال باندن اظم الیل دیرر کیمه قرا کونی قیدینی دیه جک برده و او حرف ابتدا الله لفظ امر فوع مبتدا و هادی تقدیرا مرفوع خبری هادی اسم فاعلدر هدی یهدی دن یعنی ضرب باینت ناقص بایستندن دلیل یعنی قول اغوز منسانه * محصول بیت * چنانکه خطاب بیورر حافظک کوکلی سلتانک چینه کشدی یعنی زلفکده کم اولدی قرا کونی کیمه ده الله تعالی دلیلدر حاصلی سلتانک زلفک که لیل مظمدر یعنی قرا کونی کیمه در کوکلم اندک اولدی خدا اکا اول لیل مظمدرن رهنمادر بونده اخبار مقام افشاده و اقدیر یعنی اتی اول ظلمدن الله فور تاره دیکدر غزلیات بوند ختم اولدی * بیت * ختم الله لنا بالحسن * وهو ولانا نعم المولا * شارحک رباعیات شرحی یارک ارانده بوغزل بوانسیدی که رباعی دیو باز مشر اما عجیب خطا المشر

رعز دن اومارمکه دست کرمله جیع کناهلری عفو و عمو ایدوب آچیلین ابار که
جوار قدسند و جیع انیا و اولیا قولرینه جال باکالی کشف و عرض پوردینی
استد بکمر سرور کوننده بر سر پچاره دینی دخی حیی محمد المصطفی
صلی الله تعالی علیه و سلم عشقه روئے جال الهدن بهر باب
ایدوب دوستلرندن جدا الیه بحرمة جیع
الا نبیاء والمرسلین صلوات الله علی
نبینا وعلیهم اجمعین

۲۲
۲

مولا تشارح اشهر ینک اسان تصوف اوزره قله الدینی شرحی ترجان النبی بو محله
ختم پند را اوب مولا ناسودی مر حومک اختیار ایتدیکی حافظا سچنه لنده بر نیجه
ایات زائده بولمقله سودی مر حوم دخی لایق وجه اوزره شرح ایتدیکندن یوندنصره
درج صافی قلندی

(وله ایضا) (تور خدا نماید آینه مجردی * از در مادر اگر طالب عشق سرمدی)
نماید تاهضیر نماید مفعول اولی و نور خدا مفعول ثانیسی و آینه فاعلی مجردی به
اضافت بیایه در و با حرف مصدر و در ملامیه در آدر ادا تا کید و آلف دوده الیه
کل دیکدر پس در ایجری اکبر دیکدر طالب عشق اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر
و سرمدی اضافت بیایه و باضمر نسبت * محصول بیت * بحر دلت آینه سی سکا نور
خدای کوسر پس بزم قبور من دت ایجری کیم اگر سرمدی عشقه طالب و راغب ایست یعنی
دوات سرمدی به واصل اولق استرک بزم آستانه مرز ملازم اول (باده بده که دوزخ
ارتم کاه مبرد * آب زنده بر آتش مجزه مجردی) * محصول بیت * خطاب عام طرفیله
پور که باده ویر که دوزخ اگر بزم کاه من آدینی ایلنور سه یعنی سن یاده ایچدک سزاوار
دوزخ حسن در سه الک آتش مجزه مجردی صواور یعنی خطایا مرز شفیع او اوب بزی
آتش دوزخندن خلاص ایدر دیکدر (شعبه بازی کئی مردم و نیست این روا
* قال رسول ربنا ما ناطق من ددی) شعبه باز وصف و کییدر حقه باز مناسنه
بولک بیاتی مکرر مرور ایشدر بای اول حرف مصدر و بای ثانی حرف وحدت و ایتدیگر در
و او حرف عطف و با حرف حال روا چسواز مناسنه در مصراع ثانی مقام تعلیلده
واقدر رسول ربنا لایمه در ما حرف نفی در اس مناسنه در لب مناسنه در یعنی او یون
تقدیری ذی دد و با حرف اطلاق * محصول بیت * خطاب عامه پیور سن حقه
بازانی ایدرسن همیشه اما بوجازد کل زرا در مرک رسول دیدی بن هر کن او یون صاحبی
دکم یعنی ایه مشغول دکم پس اتمده اوبونه مشغول اولدنی کرک (کر تو بدین
جسال و فر سوی چمر کئی کذر * سوسن و سرو و کل بنو جسه شوند مقتدی)
* محصول بیت * اگر سن بوجال و رو فله چمن جانیده کذر ایدر سنک سوسن
و سرو و کل جله سی سکا اقتدا ایدر یعنی هب سکا تا ایدر در حاسلی سنک فر مانکه
مطیارد (مرغ دل تو حافظا بسته دام آرزوست * ای متعلق خجل دم مرزن
از مجردی) مرغ دل تو بیایه و لایمه در بسته دام آرزو لایمه و بیایه در
متعلق خجل بیایه در تقدیری دنیا به متعلق خجل در خجل صفت مشبهه در
اونا نفسان دیکدر مجردی بای حرف مصدر در * محصول بیت * ای حافظ سنک
مرغ دلت آرزو طوزا غشک باغلیسیدر یعنی باید علا بقدر ای حطام دنیا به متعلق
شر مسار بجر دلکدن نفس اور مه یعنی بن مجرد م دیو دعوا ایلنه تم الفزل

وله ایضا

فی اللفظیات (دل منسه بردنی و اسباب او * زانکه ازوی کس وفا داری نمید)
* محصول بیت * دنیا و اسبابه کوکل قومه یعنی باغله زرا کیمه اندن و فاداران
کور مدی حاصلی دنیا به تعلق ترک ایله که کیمه به وفا ایلدی که سکا ایلده (کس عمل
بی نیش ازین دکان نخورد * کس رطب بی خارا زین بستان نچد) نیش آرنک و غیر ینک
صوقدینی عضونه دیر رطب رانک ضحیه و طانک قحیله تازه خرما * محصول بیت *
بودنیا دکاشندن کیمه نیش سز عمل بیدی و بودننان دنیادن کیمه دیکسنسز رطب
دیو شرمندی یعنی که المزدوقه مالک اولدی (هر یایمی چراغی بر فروخت *
چون تمام افروخت بادش در دید) یایمی ده با حرف ظرف و با حرف وحدت چراغی

یا حرف وحدت بر فروخت بر حرف تا کید فروخت فعل ماضی مفرد غائب افروختن
همزمانه و همزمانه سزاقند لازمه متعدی پندیده مشترک بر بونده متعدی بالکندر دی
مستأنسه فاعلی تحتیده دنیایه راجع ضمیر در بادش ضمیر بده دنیایه راجع صدر در دید
در حرف تا کید دید فعل ماضی مفرد غائب بونده آمدی دیگر فاعلی تحتیده باده راجع
ضمیر در * محصول بیت * هر را باده که بر جراح بالکندر دی چون تمام بالکندی
یل اسدی و جراحی سوزدردی یعنی رنجی کون که بر کیده به عزت و حرمت ایدوب
ذرو * کاله ایرشردی تمام کال بولد قدده آتی بره چالوب فایه و رر * بیت * چرخ مردم
خوار اگر روزی دو مردم پرورست * نیست از شفت مکر پرواره * اولوغرست (نی تکلف
هر که دل بر وی نهاد * چون بیدی خصم خود می پرورید) * محصول بیت * تکافز
هر کیمه که کوکلی اکاقوب باغدی چونکه امان نظر ایلد کندی خصمی تریه
ایلدی یعنی دنیایه تعلق ایلین دشمنه تعلق ایلر زیرا عاقبت اتی فایه و رر (شاه غازی
خسرو کیتی ستان * آن که از شمشیر او خون میکید) شاه غازی دین مراد شاه منصور در
واضافت بیایه در خسرو کیتی ستان شاه غازی دین بدلد و اضافت بیایه کیتی ستان
وصف ترکیب در ستایدن جهان آلی خسرو دیگر * میکید حکایت حال ماضی
طهردی دیگر * محصول بیت * غازی شاه جهان آلی پادشاه اول شاه که انگ
شهر بدین قان طهردی یعنی زیاده شمع و بهادر ایدی (که یک حله ساهی میبست
که بهوی قلبگاهی می درید) سپاه دین بونده عسکر مراد در * میبست حکایت حال
ماضید کسر ایدردی یعنی سردی دیگر بهوی با حرف مصاحبت در که سبیت
مستأنسه افاده ایدر هویدن مراد نمره در قلبگاه عسکر که آورده سنه دیر که پادشاه
و سردار مقامیدر میدرید حکایت حال ماضید دریدن بر ناردی یعنی آلا بیلر
طغردی یا راجعاً وحدت ایچوندر * محصول بیت * مذکور شاه غازی کگاه
بر حله ایل بر عسکری سردی و کام بر نمره ایل بر قلبگاهی بر ناردی حاصلی زیاده بهادر
ایدی (سرور از برای سبب میگرد حبس * کردن از برای کینه سری برید) سرور اندن
مراد اکابر ناسد و کردن نادن مال بقدر صاحب جاهل در ایکیسیده ارباب
دوات وارکان حاضر دین عبارتند * محصول بیت * شاه غازی سرور لری میسر
حبس ایدردی مال بجانب کینه باشن کسردی حاصلی هر وضعی خلاف عقل
و عادت ایدی (از همیشه بجه می افکند شیر * در بیان نام او چون میبند)
نهب نونک قحطیه قورقیدر بجه باوری در تشدید ضرورت وزن ایچوندر می افکند
حکایت حال ماضی را غوردی دیگر شیر فاعلی * محصول بیت * مذکور شاهک
خوفندن ارسلان باور بسن را غوردی بیایه چون که آدین ایشدردی مصراع
اوله بجه برینه بجه بازوب مستأنسه خوفندن ارسلان بجه سن را غوردی دین
بجه ایل بجه فی فرق ایلر ایش (عاقبت شیراز و تبریز و عراق * چون مسخر کرد
و قش در رسید) شیراز و تبریز و عراق کردک اول مغولر ایدر و مسخر تازی
و قش در رسید بیت آتی به مرهوندر * محصول بیت * شاه غازی عاقبت شیراز و تبریز
و عراق چونکه مسخر ایدی وقتی دخی ایشدی (آنکه روشن بد جهان پش از او *

* میل در چشم جهان پش کشید (جهان پش تقدیری چشم جهان پش در
ضرورت وزن ایچون چشم حذف اواندی جهان بین وصف ترکیب در جهان
کور بچی مستأنسه در چشم در ادات صله در با مستأنسه * محصول بیت * اول
کیمه که شاه منصور جهان کور بچی کوزی اتدن روشن ایدی یعنی اول که اوغلی
ایدی شاه منصور جهان کور بچی کوزی به میل چکدی حاصلی اوغلی باباسنک
کوزی به میل چکدی معلوم اوله که اوغلی دخی بهادر ایدی اما بابای کبی ظلم
دکل ایدی و او ظلمت بهادر لفته قصبده میبده شبل لاسد دیگر * اشارت
پرور شدیدی حاصلی باباسنی رحم او را بهیچون اوغلی اکا ظفر بولجیه رحم ایلدی
زیرا من لا یرحم لایرحم در (وله ایضا) قطعه (ساقیا باده که اکبر حیانتت بیار *
تاق خدی * من عین بقا کردانی) اکبر حیات لایب در تن خای و عین بقا بیاید در
کردانی ایلید سن دیگر در ایکی مفعول آور صبر کبی * محصول بیت *
ای ساقی باده که اکبر حیانتت کنور تا کیم بنم خاکه منسوب آتی عین بقا ایلید سن
یعنی بقا پیکاری ایلید سن حاصلی باده آب حیانتت بکا آتی ایچون که خضر کبی زنده
جاوید اولدم (چشم پر دور قدح دارم و جان بر کف دست * بسر خواجه که
تا آن ندهی نستانی) بسر با حرف تخصیص خواجه به اضافت لایب در نستانی
تقدیری این نستانیدر * محصول بیت * کوزم دور قدح در و جام آوچده خواجه ک
باشیچون مادامکه قدحی و بر مید سن آوچده که جانی آله من سن یعنی قدح باده بی
ور و جان عزیز آل (همچو کل در چمن از باد میفشان دمن * زان که در پای
نودارم سر جان افشانی) میفشان فعل نهی مخاطب سلکمه دیگر زان ادات ایل
که حرف بیان سر هوا و سود مستأنسه در جان افشانی به اضافت بیاید در جان افشان
وصف ترکیب در جان نثار ایدی مستأنسه و با حرف مصدر * محصول بیت * کل
چنده باده دین انکین سلکدی کبی سن بدین انکک سلکمه زیرا که سنک ایاضه که جان
نثار سودا سندن * یعنی بدین اعراض ایله که سنک خدمتکده جان بذل ایلک
آرزوسنده * (بر شانی و مشالت بنوازی مطرب * وصف آن ماه که در حسن ندارد
ثانی) مشانی مشنی ک جمیدر و مشالت * ثلث جمیدر بونده ایکی قبلی و اوج قبلی
ساز مستأنسه در که ساقیا بیای کیمه در بنوازی بونده چال دیگر که حرف رابطه صفت
* محصول بیت * ای مطرب ایکی قبلی و اوج قبلی سازله اول ناندی اول بان ماهک
وصفی ایل یعنی شول بی مانند جانانک حسنی وصفی ساز ایله اوله دکل نام و طرب
و شاد بلی ایلیدم (وله ایضا) قطعه (بکوش هوش رهی منهی * ندارد داد * ز حضرت
احد لا اله الا الله) بکوش هوش رهی با حرف صله و اضافت لایب در رهی رانک
قحی و هانک کمر یله یومش اوغلا نیشد دیر که روم ایانده اکادر اوغلا فی دیر
نونک کبی پرده مراد قولدر اصلد با حرف نسبتدر رهی منسوب دیگر خدمت
ایچون بوله یومش کندی کیچون رهی دیدیلر منهی اسم فاعلدر افعال با بدن مصدری
انها کاور مختبر مستأنسه بونده مراد هفتدر پای ثانی حرف وحدتدر حتی بعض
نسخه ده هاتی و افندر ندارد دادند با حرف مصدر در حرف تا کید دادوردی یعنی ندا

ویدی حاصلی چندی ز حضرت احد حرف ابتداء من مناسبه و اضافت بیانی
 احدك مایه دینه اضافتیده بویه در لاله الا الله بو کلامك بیاندیکه رسائل یازلشدر
 معنای ایدن کوریه بومقام استقامتد فحمل دکل * محصول بیت * شدتک عقلی
 قوائمه برهاتف ند آوردی حضرت احد لاله الا الله دن یعنی جانب خدادن
 بکالاهام اولدی و الهام اولان بیت ثانیث مضمونیدر (که ای عزیز کسی را که
 خوار بست نصیب * حقیقت آن که نیاید بزور منصب و جاه) که حرف بیان
 افشار * محصول بیت * ای عزیز برکسته نک که نصیبی * وان و حصاریدر
 حقیقت کلام اولدر که زورایله منصب و جاه بولنر یعنی جانب خدادن و بر نیجه زوریه
 ایش بنز و حاصل اولان (باب زمزم و کور سفید نتوان کرد * کلیم بخت کسی را که
 یافتند سیاه) سفید و سپید بیاض معنا سنه در فایله بانک تبادلیله کلیم بخت کسی بیانی
 و لایه در ورا دات مفعول یافتند فعل ماضی جمع غائب طوقو دیلر دیمکدر * محصول
 بیت * آب زمزم و کورله آغاز نمق اولان برکسته نک که طالع کلیمنی سیاه طوقو دیلر
 یعنی برکسته که بد بخت خلق اولدی سخی و کوششله نیکبخت اولان حاصلی نظر تقدیر
 ازل یه در (و له ایضا) قطعه (دل مینای مرد بخرد بر سخیای عمرو وزید * کس نمی
 داند که کارش از بختا خواهد کشاد) مرد بخرد بیانی بخت دبانک کس برله و خانت سکونی
 وارنک فقیله عاقل مناسبه در * محصول بیت * ای مرد عاقل کو کاکلی زید و عمرو ک
 سخا و کرمنه باغله یعنی هیچ کسه نت احسانه نهانی ایله زرا کسه بیلر که ایشی نه بردن
 آچلب سر در یعنی سزمه بکک بردن الله تعالی قبح باب ایدر (رو توکل کن نمی دانی که نوک کاک
 من * نقش هر صورت که زدر نک در برون فتاد) رو فعل امر مفرد مخاطب واردیمکدر
 زوید کن نمی دانی استقام انکاریدر بیلر مین یعنی بیلور سن دیمکدر که حرف بیان نوک
 کاک من لایله در نوک نوک فقی و ضمیمه هر سنه نک سیوری اوچی کاک مکر بیان
 اولشدر نقش هر صورت لایله که حرف رابطه صفت رنگ در بیه برون فتاد طشره
 دوشدی یعنی ظاهر اودی * محصول بیت * خطاب عام طریقله یوروار توکل ایله بیلر مین
 که بنم قالمک اوچی هر صورت نقشنی که آوردی بر ضربی رنگ ظ هر اولدی یعنی صله
 و جائزه امید به نیجه صاحب سعاده اشه ارباز دم عاقبت ایدن بر فائده کور میوب سزمه دیمک
 بردن نیجه انعام و احسانلر و کرملر کوردم ننه که کاک بیت آتی بان ایدر (شاه هر روز
 ندیده بی سخن صد اطف کرد * شاه بدم دیده و مدحش کردم و هیچم نداد) هر موزده
 و او ضرورت نظم ایچوندر ندیده ده های رسمی حرف زیدر کور میوب و کور مین دیمکدر
 بی سخن بلا کلام دیمکدر یعنی آدینه شعرو مدح و بیکسزین دیمکدر * محصول بیت *
 شاه هر مین کور مین یعنی کور مکزین بلا کلام بوز لطف ایلدی اما شاه زدی بینی کوردی
 و آتی مدح ایلام یعنی آدینه شعر سوبلدم و بکا هیچ نسته و برمدی حاصلی امید ایلمدیم
 بردن کلدی و اما امید ایلمدیم بردن کلدی (کار شاهان اینچنین باشد تو ای حافظ مرنج *
 داور روزی رسان توفیق و نصرت شان دهاد) کار شاهان لایله مرنج فعل نهی مخاطب
 اینچمنه دیمکدر داور روزی رسان بیانی داور حاکم دیلر روزی یای اصلیه ایله زرق
 مناسبه در روزی رسان وصف ترکیبدر رزق بشدر یعنی مناسبه نصرت شان تاد

سکون ضرورت وزن ایچوندر ضمایرک ماقبلی بودله مفتوح اولور دهاد فعل امر غائب
 شکسته دعادر ورسون دیمکدر * محصول بیت * بادشاهلرک ایشی بونجیلین اوور سن
 ای حافظ اینچمنه رزق بشدر یعنی حاکم انلر توفیق نصرت و یر یعنی گاه اولور که شعرله
 و مدح صله و جائزه و بر منزل و گاه اولور که رایگان انعام و احسانلر ایدر بلکه سواکش
 سببیه خلعتلر کیدر (و له ایضا) قطعه (روح القدس آن سروش * فرح رقیه طارم
 زرجد) قدس دلك ضمیمه و سکونیه لغتدر روح القدس حضرت جبرل امینه دیلر سروش
 فرشته دیلر فرح مبارک مناسبه طارم رائک ضمیمه و قبیله لغتدر دریم او بنه دیلر که
 کوچر اولو ترکمه نک خانه سیدر زرجد بریشل جوهر در نیجه حاسه سی وار اما بومقام
 یانی دکل اضافت یایدلر * محصول بیت * اولمبارک فرشته جبرل امین زرجدر نک
 طارم کفیهسی اوزره یعنی یشل فلک قدسی اوزرنده (بکفت سحر کهان که یارب *
 در دولت و حشمت مخلد) بکفت سوبلردی یعنی روح القدس سحر کهان افانون و مضموندر
 ضرورت وزن ایچونر کلددر کاستانده بامدادان کبی که یارب مصرع ثانی به میروند
 مخلد مؤبد مناسبه در * محصول بیت * روح القدس سحر وقتنده سوبلردی که یارب
 مؤبد دولت و حشمت یعنی ابدی دولت و عظمتند (بر مستند خمروی بمآد * منصور
 مظفر محمد) مستند خمروی بیانی بامآد فعل امر شکانده دعاء: منصور بن مظفر بن محمد
 * محصول بیت * بویستروح قدسک مفعولدن به ضرر یعنی ابدی دولتند بادشاهلر
 تختند قالمون منصور بن مظفر بن محمد (و له ایضا) قطعه (به هدهد طانت شاه شیخ ابو
 اسحاق * بیخ شخص عجب ملک فارس بود آباد) به هدهد طانت شاه شیخ ابو اسحاق
 لایله در شیخ ابواسحاق شاهک عطف یانی در و ابواسحاق کینت شیخ حاسلی شبراز
 بادشاهلر نک بر بنه شیخ ابواسحاق دیلر ننه که دال حرفنده بیانی بکشد در شخص عجب
 مضاف اولسه عجب شخصه صفت اولور و مضاف اولسه آباد قید اوور * محصول بیت *
 شاه شیخ ابواسحاق سلطنتی زماننده ملک فارس بش شخصه عجب معصوم ابدی (بخت
 بادشاهی همصو او و لایبش * که جان خویش پرورد داد بیداد) بادشاهی یا حرف
 وحدت و لایبش و صفاتر کیدر ملک بختلیمی دیمکدر که حرف رابطه صفت جان
 خویش لایله پرورد یا حرف تا کید پرورد فعل ماضی مفرد غائب بیدادی دیمکدر داد عیش
 لایله عیش و صفایه تمام نظام و پردی دیمکدر یعنی عیاش بر بادشاه ابدی * محصول بیت *
 اولش شخصک او اکبسی ملک بختلیمی ابواسحاق کی بر بادشاهدر که کندی جائینی
 کوزل نعمتله بسلدی و عیش و صفایه تمام و پردی یعنی عیش و عشرتله کچوردی
 (دکر مری * اسلام شیخ محمد الدین * که قاضی به از و آسمان ندارد بیداد) مری * اسلام
 اسم فاعلک مفعولک اضافتدر یعنی اهل اسلامی و با اسلامی تریه ایدیمی ابدی
 شیخ محمد الدین عطف بیایدلر مری * اسلامک که حرف رابطه صفت قاضی یا حرف
 وحدت و همزه حرف توسل ندارد بیداد خاطر ندیوق دیمکدر * محصول بیت *
 اولیشک برسد مری * اسلام شیخ محمد الدین در که اندن ابوقاضی آسمانک خاطر ند
 بو قدر یعنی دنیاه بوندن ابوقاضی کلدشدر (دکر رقیه ابدال شیخ امین الدین *
 که بن همت او کارهای بسته کشاد) بن بانک ضمیمه و میک سکونیه برکت مناسبه در

همه اضافت لامیه در کارهای بسته پاتیه * محصول بیت * برسیده ابدال حقیق
بقیه سی شیخ امین الدین در که انک همی برکتی باغلی ایشاری آچاردی یعنی مستجاب
الدعوه برولی ایدی (دگر شهنش دانش عضد که در تصنیف * بنای کار موافق
بنام شاه نهاد) شهنش دانش لامیه در دانش اسم مصدر در بیلش معنای
اما بوند مراد نفس همدر عضد عطف بیان یعنی اسم مصنف مق موافق در که حرف
رابط صفت در تصنیف مصراع ثانی به مرهون بنای کار موافق لامیه در
* محصول بیت * برسیده علم پادشاهی عضد در که تصنیف موافق کار
بناسی شیخ ابواسحاق آدینه قودی یعنی موافق بویادشاهک نامنه سوبلدی ته کیم
موافقک دیاجدهنده بیورر محرز ملک الاکاسره بالارث والا مستحق جلال الله
والدینا والدین ابواسحاق (دگر کریم جوحایی قوام دریادل * که نام نک بیرداز جهان
بخشش و داد) کریم جوحایی قوام دریادل پساته در که حرف رابط صفت نام
نیک پساته و بیردک مقدم مفعول * محصول بیت * بریده حایی قوام کی دریادل
کریمدر که جه ساندن بخشش و داده ابوآد ابلندی یعنی آخرته ابوآده وادی
(نظیر خویش نیکداشتند و بکذشتند * خدای عز وجل جله رایا مرزاد)
نظیر خویش لامیه در نیکداشتند تون حرف نفی و با حرف تاکید حاصلی فعل نفی
مستقبل و او حرف عطف بکذشتند فعل ماضی جمع غایب در بامر زاده فعل امر غائب
سکندره دمار * محصول بیت * مذکور پیش کیمه کندهی نظیر زینی قومدار
و کتیلر خدای عز وجل جله سنی بار لقا سون یعنی الله تعالی جمیع سته رحمت ایلسون
(وله ایضا) قطعه (کدا اگر کهر پاک داشتی در اصل * براب نقطه شرمش مدار
بایستی) آب بوند عرض معنای در یعنی آب روی ضرورت وزن ایچون تخفیف
قلندی نقطه شرمه اضافت پاتیه در مدار اسم مکان در دور اید جگ بر معنای بایستی
حکایت حال ماضی کرک ایدی دیکدر * محصول بیت * کدناک اگر اکلند کهر پاک
اولیدی یعنی اصل اولیدی حیانه طه سی عرضی اوزره مداری کرک ایدی حاصلی
اوتانوب دینزدی یعنی ناسدن دینکی ترک ادوب حیا و ادب اوزره قرار ایدردی
(ور آفتاب نکر دی فسوس جام زرش * چراغی زنی خوشکوار بایستی) فسوس
من لکم و تمسخر ایلکه دیرل * محصول بیت * واکرافتاب فسوس و مسخره لقی ایلیدی
جام زری یعنی التون قدسی نیچون می خوشکواردن بوش کرک ایدی یعنی آفتاب سار
کواکبی ضیاده یکتوب من لیدی انک التون قدسی باده خوشکواردن پر کرک ایدی
اما بوحالندن اوتوری قدحنه کیمه باده طولدر من (و کرسرای جهاترا سرخرایی
نیست * بنای او به ازین استوار بایستی) * محصول بیت * واکر جهان سرایت
خراب اولغه میلی بوفیه انک بناسی بوندن محکم کرک ایدی یعنی حقته العالم متغیر
دینزدی حاصلی جهانه انواع احوال و اطوار ظهور ایلزدی یعنی انده بوقدر احوال
متضاده ظاهر اولزدی (زمانه کرنه سرقاب داشتی کارش * بدست آصف
صاحب عیار بایستی) قلبدن مراد دغلدر یعنی ناسره کارش مصراع ثانی به مرهوندر
بدست آصف صاحب با حرف ظرف و اضافت لامیه و پاتیه در عیار عینک کسر لیه

مفاعله یا ندن مصدر در اما بونک کی پرلده ترکیجه طره دید کلر بدر یعنی پر نشسته
قنطار ایلده و تراز و ایله نقلی و خفتنی بیلکه در بر صاحب عیار و صفت ترکیبی اقسامنددر
* محصول بیت * اگر زمانه نک قلب و دغل سوداسی و اکامیلی اولیدی انک ایلشی
یعنی جمیع احوالی آصف صاحب عیار وزیرک الله کرک ایدی یعنی زمانه قلب و دغل
اوله آصفک تصرفنده اولق کرک ایدی (چوروزکار جزاینه کریم بیش نداشت
* بعمه هلتی از روز کار بایستی) بعضی نسخه ده کریم برینه عزیز واقعدر ایکسیده
مقارب المعنی در بعمه با حرف ظرف و با حرف صله مهلتی ده با حرف وحدت * محصول
بیت * چونکه روز کارک بویر کریمدن و یار عزیزدن خبری بوق ایدی یعنی روز کار
بوکا فخر در بوندن خبری کریمه و عزیزه مالک دکل ایدی ایدی بو کریمک و با
بو عزیزک عمرده مهلت کرک ایدی یعنی بر زمانه بشا بوب اولمک کرک ایدی مشهور
مشهدر ابور اولمک کرک ایدی دیرل خواجه بر کیمه بی رنایدن اما نامنی یاد ایلن
مصراع اولک معنای چونکه زمانه بر کریمدن خبری اراق طوئیدی دین طوغری
معنای استاددن طوئمش (وله ایضا) قطعه (بسم خواجه رسان ای ندیم وقت
شناس * بخلق که درواجبی صبا باشد) بشع با حرف صله و اضافت لامیه در رسان
فعل امر مفرد مخاطب ایرشدر دیکدر الف و نون ادات آمد به در و ندیم وقت شناس
اضافت پاتیه در وقت شناس و صفت ترکیبدر وقت بیاهی معنای بخلق با حرف
ظرف مصراع اوله رسامه معنای و با حرف وحدت که حرف رابط صفتدر و ضمیر غائب
خاوته راجعدر صبا باشد و باشد خبری اسمی تحتاده صبا به راجع ضمیر در و خبری اجنبی در
* محصول بیت * ای وقت بیاهی ندیم خواجه نک سمعه ایرشدر برخلوتده که انده صبا
اجنبی اوله یعنی شوبله تنها اوله که صبا آند اکل اوله حاصلی آند صبا ده اوله در صبا
نشر اخبار ایله معروف و موصوفدر مصراع ثانی معنای برخلوتده که اجنبی صبا
اوله یعنی شوبله تنها اوله که صبا دن خبری کسه اجنبی اوله دین اجنبی سوز سوباش (اطیفه)
بیان آرو خوش بخندانش * بکنه که دلش را دران رضا باشد) اطیفه با حرف وحدت
و همزه حرق نویل بیان با حرف صله آره منطلق و آلف ممدد الف فعل امر مفرد مخاطب
کتور دیکدر آریدن که محفقدر آوریدن و او حرف عطف خوش بوند کوزل
معنای در بخندانش با حرف تاکید و الف و نون ادات آمد به و شین ضمیر خواجه به
راجعدر خواجه بی کولدر دیکدر بکنه با حرف صاحب بخندانه منطلق نکنه کلام
دقیقه دیرل و با حرف وحدت و همزه حرق نویل که حرف رابط صفت و با حرف
بیان دلش ضمیر خواجه به راجعدر و او حرف تخصیص آن اسم اشارتدر نکنه به
* محصول بیت * ای ندیم بر لطیفه اورنا به کتور و خواجه بی خوش کولدر بر نکنه
ایله که کولک اندر رضاسی اوله (بس انک هس زکرم این قدر بلطف پیرس * که کروظیفه
تقاضا کنم رو باشد) انک هس ضمیر خواجه به راجعدر که حرف بیان رو باشد
استفهام معنای متفقددر رو اولور می یعنی جائز می دیکدر * محصول بیت * اندنصره
خواجه به کر مکدن بوقدر لطفه صور که اگر وظیفه می تقاضا اید رسم رو ایدر خواجه
دن مراد و بر اعظمدر که قوام الدین در که خواجه ایچون بر مدرسه بنیاد ایلش ایدی

پس بوقطعه ده خواجه اندن تدریس و طیفه سی طالب پیور (وله ایضا) قطعه (تو نیک
وید خود هم از خود پیرس * چرادیگری بایدت محاسب) * محصول بیت * خطاب عام
طریقیه پیور سن کند یکاک ابو خصلتی و براحتی خصلتی ینه کند کن صور یعنی
کندی احوالی کند کن اگاه پیچون رغیری کسه سکا محاسب اولی کرک یعنی سکا عیبکی
و هیزکی سن کند کن بیک کر کن سکا خاق سونیک لازم دکل (ومن بتی الله یعمل له *
ورزقه من حیث لا یحسب) من اسم شرط بتی فعل شرط اصلی یوقی ایدی اعلال
الله بتی اولدی لام الله لک سقوطی علامت جریدر فاعلی تحتیه منه راجع ضمیر در
و مفعولی اسم جلالدر یعمل فعل مضارع مفعول غائب جرعی جواب شرط اولی الله در
فاعلی تحتیه الله راجع ضمیر در و مفعول اولی مخرج جاد و نایبی له در یعنی جاد و پیور
و او حرف صطف برزقه یعمل فعله مفعول فاعل سکونی جزم ایچوندرله و برزقه
و یحسب ضمیری بیت اولده منه راجع در من حیث جار و مجرور برزق فعله متعلقدر
حیث بونک کی رلده جهت و مکاتدن عبارتدر لا یحسب فعل نفی مستقبل ظن ایچوندرله
* محصول بیت * هر کسه که الله من قور قور الله اگا بر مخرج قیلور و اگا رزق و بر
سرمه بیکی بردن یعنی خدا دن قور قور الله ایشی خدا بسرو جو هله قیلور به مضار بومضایی
بوندن اسان وجهله نظم ایلمدر در قطعه * چه نادان بودم مردم مکنسب * که از بهر
روزی شود مضطرب * نداند که دادار هفت آسمان * و رزقه من حیث لا یحسب
(وله ایضا) قطعه (بر تو خوانم ز دفتر اخلاق * آیتی در و قاور بخشش) دفتر اخلاق دن
مراد کتب اخلاق در آیتی با حرف وحدت آیت نشان معنایه در * محصول بیت *
خطاب عام طریقیه پیور سکا کتاب اخلاق دن بر آیت او قویام و قاور بخشش باند (هر که
بخراشدت جگر یحفا * همجوکان کریم ز بخشش) بخراشدت با حرف تأکید خراشد
فعل مضارع مفعول غائب طریقه دیکدر تاهه تاده جگر مفعول در جکرث نقد برنده
یحفا با حرف مصاحبت خراشده متعلق کان کریم بیایه ز بخشش مقدم مفعول اولدر
معاوم اوله که بوقطعه دنک اوج بیتده شین ضمیر مکسور او قور ضرورت قافیه
ایچون فن قافیه ده بواسطه مفعول دبرل نیجه نوع اولور پس بوقاعده بی یطوب بر فعل
نقد برایدن فن قافیه دن عاری ایش * محصول بیت * هر کسه که جگری جفا ایله
طریقه کریم معدن کی اگا التون باغشده نه که کانک ایچور سنی کولنک و قازمه الله
خراش ایدرل والتون اخراج ایدرل مصراع ثانیک معنای کریم معدنی کی دین
کان مراد اصل اولامش (کم باش از درخت سایه فکن * هر که ستکت زندم
بخشش) درخت سایه فکن بیایه در سایه فکن وصف ترکیدر کول که صایحی معنایه
ستکت تایی معناده زندم مقید در زندت نقد برنده زند فعل مضارع مفعول غائب او رده دیکدر
بر ثانی و بیت قصه لایله میوه معنایه در (محصول بیت) سایه صایحی درختدن
اکسک اولدی یعنی اندن قاله مصراع ثانی مین اولدر حاصلی هر کسه که سکا طاش او رده
اکامیه باغشده نه که درخت طاش و باغاج آله (میوه سی بره دو کاور یعنی سکا جفا
ایده سن و قافیه دیکدر) از صدق یاد گیر نکنه حل * هر که بدست کهر بخشش
* محصول بیت * صدقندن خاطر که طسوت حل نکنه سنی یعنی جفا به تحملی آندن

او کرن هر کسه که باشک کمر سه اگا کهر باغشله زرا صدق باشی کسمیجه
ایچندن ایچو آلتز حاصلی صدق باشندن آچیلور اتکندن آچلز (وله ایضا) قطعه
(سرای و مدرسه و بحث علم و طاق و رواق * چه سود چون دل دانا و چشم بیانیست)
دانا و چشم بیانیست مشبه در دینلکن و کور کن معنایه * محصول بیت * سرای و مدرسه
و علم بحثی و کور و طاق یعنی بونلک وجودی اولی نه فائده ایدر چونکه صاحبند دل
دانا و چشم بیانیست یعنی بونلک مالک اولی فائده ایلز چونکه کتی ده عقل و بصیرت
اولیه (سرای قاضی) بزدر چه منبع فضیلت * خلاف بیت که علم نظر در انجانیست
سرای قاضی بزدر لایله در منبع فضل لایله منبع اصلنده صو چیفد یعنی بره دیرل مثلا
یکار باشلری کی صکره مطلق محل معنایه استعمال ایلد یلر که حرف بیان علم نظر
اضافت عام الی الخاص در علم نظر دن مراد علم جدادر که خلافتدن بحث ایدر خلاف
ذکری بو که قرینه در و جازدر که علم نظر دن بصیرت مراد اوله * محصول بیت *
بزدر شهریک قاضیسی اوی اگر چه منبع فضلدر اما خلاف یوقی که علم نظر انده یوقدر
یعنی قاضی قاضل کیمه در اما خلافتدن بحثه مالک دکلر بیتک نتیجه سنده مراد
بودر که بزدر شهریک قاضیست کوزی صحیح دکلر ایش اگاهریض ایدر دین و مراد
ظرافته بزدر قاضیست که چشمتد دخل ایدر بکن بیاندردین علم نظری بیلزلر ایش (وله ایضا)
قطعه (حسود خواجه مارا بکو که بدیدند * و کره دور زمان جز بدت جزاندهد)
* محصول بیت * بزم خواجه مرزک حسودینه سوبله که حقه یار امر لایق کورمه یعنی حقه ده
رارمز سوبله واکار امر ایش لایق کورمه حاصلی خواجه به دشمنک ایله والادور زمان
سکار امر دن خبری جز او برمز (مکن سبر که هر کر به عقل و فکر فضول * فلانک زمام تصرف
بدست ماندهد) * محصول بیت * عناد و سر کشلک یله که زیاده عقل و فکره یعنی عقل
و فکر چوقلنی سبیله فلانک تصرف زمانی بزم المرز و برمز حاصلی عقل و فکر از دیادی
سبب دولت اولر پس فلانک عاقل آتک منصبی بکا لا بقدر دیکل جازدکل (بان که
در نظر جم جهان یار آید * بترک جوهر جام جهان ماندهد) بان با حرف سبب بترک با حرف
زائد ضرورت و زنا ایچون کلشدر * محصول بیت * اول سبیله که چلک نظرند چهای
بزه یعنی نظرنده چهای مزین ایلمک سبیله جام جهانیا جوهریک ترکنی و برمز
حاصلی چهای تزین ایلمک و برمز جام جهانیا جوهرینی اکاد کشف یعنی هزار مکر
و حبله ایلمک خواجه اختیار لایله سکا منصب و برمز (نمود با الله اگر تبر آسمان بارد *
که بار در حرم کبرای ماندهد) که حرف بیان بار اجازت و بول معنایه در بونده نقد بر
الام که بار مادر حرم کبرای ماندهد * محصول بیت * لله صفا و ناکر آسمان اوق باغرسه که
خواجه لک حرم کبرایسته بول و برمه یعنی الله وار منه بره مانع اولده
(بحق نعمت حاجی قوام ما کر قدر * زهر مصلحت خود بدین رضاندهد) * محصول بیت *
بیت سابقه متعلقدر بزم حاجی قوامک نعمتی حتمی چونکه رفعت قدرندن و علوه ممتندن
کندی مصلحتی ایچون حرم کبرایسته وار منه رضایر مز یعنی بزم حرم کبرایسته وار منه
رمانم ظاهر ایلمه و کشیک مصلحتیه موافق اولده اول نو که رضایر مز یعنی بزم حرم

کبریا سته وار مد یغمره ماضی دکل بوا یکی بیت که بری بزنده مر بو ط
و متوسطه ر شارح معترضه و بونار دن شاعرک مر ادینه هیچ واصل اولمش
انکی چون تقدیر لرینی یازمیوب ترک ایلدم (وله ایضا) قطعه (شاهامشیری زیه شتم
رسیده است * رضوان سر بر حورش و سلسیل موی) مبشر اسم فاعل در تعیل یاندن
مرده بی معاشه و یا حرف وحدت زیه شتم تقدیری زیه شتم طبعه در مبشر دن مراد
شعر بدر رضوان سر بر وصف ترکیب در رضوان تختی یعنی شعرک جسته رضوانک
سر بری کی سر بری وار خوروش یعنی حور کی کوزلدر سلسیل موی وصف ترکیب در
سلسیل صاحبی دیکدر خواجه بوتشیده مختصر در زرا کیمه موی آبه تشبیه
ایلمشدر والا اتیس عشاق صاحبی ذکر ایدردی پس سلسیل موی مجعد و مسایل
موی معاشه در زرا صواق دینی حینه زنجیر شکل اولور * محصول بیت * ای پادشاه
بکا جشدن بر مرده بی ابر شمشدر رضوان سر بری یعنی مر صع و مجوهر سر بری وار که
بنم علوم و معارفه مزین کوکدر و حور جنت کی مقبول و مطبوعه در و سلسیل و مجعد
موی در یعنی سطور شعرم زنجیر مودلبر بکر حاصلی جنت طبعه در و لطیف مجوهر
بکر شمر ظهوره کندی (خوش لفظ و پاک معنی و موزون و دلپذیر * صاحب جمال
و نازک و بکر و لطیفه کوی) * محصول بیت * مذکور مبشر خوش لفظ در و پاک معنایودر
و موزون و دلپذیر در یعنی آئی کوکل قبول ایدیدر صاحب جمالدر و نازک و بکر و لطیفه
کویدر شعر به لطیفه کوی دیدی مجاز مرسل طریقله کندی لطیفه کوی اواند یغیمون
و بکر یوردینی ناز ظهوره کندی یغیموندر (آتم بدین سراج زهر چه آمدی * کفناز بهر
بحال شاه فرشته خوی) * محصول بیت * مبشره دیدم که بو سراجچه نه ایچون
کادک یعنی عالم غیبیدن عالم ظهوره کیمک ایچون کلدک دبیکه ملک خویلی پادشاهک
مجلسی ایچون یعنی آنک بزنده بی اوقیوب بازار دیو کلدیم (اکون ز صحبت من مفلس
بجان رسید * نزدیک خویش خوانش و کام داش بجوی) * محصول بیت * شندی
مذکور مبشر بن مفلسک صحبتدن جانندن اوصافندی یعنی زیاده مضطرب و مضطرب
یعنی افلاکدن رعایتده قادر اولمد یغمدن بدن نفرت ایلدی پس سعادتلی پادشاهم
کندی فکده آئی دعوت ایدوب **کوکلی** مرادینی سوال ایلد حاصلی نام شریفکه
سویلد یکم شمری استدعا بیور و کوکلم مرادینی اندن اذعان ابله سلسیل موی برینه
سلسیل بوی بازان مویله بوی فرق ایلز ایش و مبشر دن مراد قلبدر دین مراده
و اصل اولمش مجوع ایاتک آخرند مراد الهام الهی و یلمکی کاوب و یار ملک صفت
کسته شاهه نصیحت ایتمک استدیکن نعر یضدر دین الهام الهی ایلد سولش حاصلی
معنا کند یسی زیاده پریشان دل و پراکنده خاطر اواند یغمدن پادشا هدن رعایت
و احسان طلبدر دین زیاده پریشان سولش (وله ایضا) قطعه (بدین ظلت سمراتای
جوی دوست بشنیم * کهی انکشت در دندان کهی سر بر سر زانو) * محصول
بیت * بو ظلت اوند که دنیا در نیچه به ذک دوست امیدیه اوتورم کاهی بارمتم دنداند
و کاهی باشم دیزم اوزرنده یعنی حسرت جانان اندن نیچه به ذک کاه بارمتم ایصرم
و کاه غم و غصه دن باشم دیزمه ایتدرم (تتاهی الصبر مذحلت بآوی الاسد سرخان

و طار العقل اذ غنت غنی الورق غریبان) تتاهی فعل ماضی مفرد مذکر
غائب تفاعل یاندن نهایت بولدی یعنی دو کندی دیکدر الصبر لفظا مر فوع فاعلی
مذابتدای غایت ایچوندر زمانده حلت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه در نزول ایلدی
یعنی فوندی بآوی یا حرف ظرف مآوی اسم مکندر صغیحی بر معاشه مضاف اولمشدر
اسمه که جمع اسددر یعنی ارسلان سرخان سنک کسر یله قورده در ل فاعل حلت در
و طار معطوفدر تتاهی به اوچدی دیکدر عقل لفظا مر فوع فاعلدر اذادات تعیل
غنت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه در تعیل یاندن غنی ابلدک یعنی ابلدی دیکدر
یعنی یا حرف ظرف غنی مکان معاشه در یعنی دورا حق پرورق و اولک صغیله و رقانک
جمیدر حرآه و زنی اوزره تختد کوکرجینه در ل غریبان غرابک جمیدر قرغه به در ل
بو بیت تنوخینک بر قطعه سنک ایکی پتیدر بحر هزج دن که بونک هر مصرعی انک
بر پتیدر * محصول بیت * صبرم تتاهی اولدی یعنی دو کندی ارسلان برینه قورد
نزول ایدوب قونال عقده اوچدی کوکرجین برنده قرغه لر اوتد بکچون یعنی اشراق
و اعیان ناس برینی ارادل و اسافل طوند یغیمون صبرم دو کندی و عقل طاعلدی
حاصلی اعالی برینی ادانی طوند یغیمون حالدر کون اولدی دیکدر (بیاسای طار
فرخ یاور مرده دولت * عسی الایام ان برجن قوما کالذی کانوا) طار فرخ بیایه
مرده دولت لامیه عسی فاعلدر افعال مقاربه دن برخبرک رجواواید جهشتدن یقیافه
دلالت ایدر بوندی کی الایام لفظا مر فوع اسمی وان برجن محلا منصوب خبری
قوما برجن نک مفعولدر ان بردن قوما دیکدر یعنی قومی دوندره کالذی موصول
مخذوفدر تقدیری کالایلاف والاتفاق الذی کانوا فعل ماضی جمع مذکر غائب افعال
ناقصه دن اسمی و اوخبر و خبری مخذوفدر تقدیری کانوا ابدی یعنی کانوا علیه من قبل
دیکدر بو مصراع تمام بر پتیدر بحر هزج اول و زبندن نه که بیت سابق ایکی بیت
ایدی بو بچردن و بو بیت فند زمانی نکر که حه سنک ایکنچی قطعه سیدر که حرب
الیوس قصه سنده دیکدر که عرب ارانده مشهور حر بدر که فرق ییل مقداری
متم اولمشدر نه که حاسه شرحارنده و مقامات حرری شرحارنده مفصل بیان
اولمشدر * محصول بیت * ای مرغ فرح کل ودوات مرده سن کنور امید واردر که
ایام وزمان قوی اولکی ایلاف واتفاق اوزرنده دوندره بو بیت ماقبلده **ککی** بیت
مربوطدر * بیت * صغیحان بنی ذهل * و قلنا القوم اخوان * بنی ذهلدن مراد بنی
تغلبدر که مذکور سنک قیلله سبله فرق ییل مقداری صواش ایلدی اما به بری
برینه خصم و قوم ایدی ایدی فند دیر که بنی تغلب حر بدن اعراض ابلدک و قوم
تغلب فردا شارمز در دیکد ایدواردر که ایام انلری اولکی ایلاف واتفاق اوزره
دوندره یعنی مقاله دن فراغت ایدوب مصلحه ایدل دیکدر (وله ایضا) قطعه (ساقیا
بیایه برکن زان که صاحب مجلس * آرزوی یخند و امرار میدارد نکاه) مجلس تاسی
ممناده یخندد مقید در آرزو مراد معاشه در * محصول بیت * ای صافی بی نه بی طولدر
زیرا که صاحب مجلس مرادی باغشار و اسراری صافدر (جنت نقدست اینجا عیش
و عشرت تازه کن * زان که در جنت خدار بنده تنوید کناه) * محصول بیت * بوند

جنت حاضر در عیش و عشرتی تازه ایله یعنی ذوق و صفای تازه را جنته خدا قول
 اوزره کنه باز می آید یعنی جنته هر کشتی نه ایشلر سه اکا حساب و عذاب اولر (سازجک آهنگ
 عشرت صحن مجلس جای رقص * خال جانان دانند دل زلفه ساق دام راه) سازجک
 لامیه و مبتدا آهنگ عشرت لامیه و خبری آهنگ ایهام طریقیه مذکور در فناء مل صحن
 مجلسه لامیه و مبتدا جای رقص لامیه و خبری مصراع آئیده بوموال اوزره در
 * محصول بیت * چنگ دوزق و آوازی عشرته آهنگر یعنی عشرته دعوت ایدر
 صحن مجلسه رقص برینر جانان خالیده دانه دلدلر ساق زلفیده دام راهدر یعنی
 بومچوع اوصاف مجلس مذکور در (دوستانان دوستکانه و حر یغان بادب *
 پیشکاران نیکمانند صف نشینان نیکخواه) دوستان و صف ترکیبدر آدمی دوست
 طو بیعی حاصلی محب و الف و نون ادات جمع محبدر یکدگر دوستکام دوست مرادلی
 یعنی دوستک مراد نجه اولیعی حاصلی دوستر استدیکی کی اولیعی حر یغان بادب
 باده نوشلرده مؤیددر پیشکار صنددر مجلسه او طور نلره دیرلر و الف و نون ادات جمع
 نیکام و صف ترکیبدر ابو آدلی مضامنه و نون و دال استک ادات جمعدر صف نشین
 و صف ترکیبدر مجلسک صفته او طور بیعی و الف و نون ادات جمع نیکخواه و صف
 ترکیبی محب مضامنه * محصول بیت * دوستاندر دوستکامدر و باده نوشلر مؤید
 صدر مجلسه اولشلرده نامدار و ابو آدلی کیسه لدر و صفوف مجلسه او طور نلره
 محب و دوستاندر (دور ازین بهر نکردد ساقیا عشرت کزین * حال ازین خوشتر
 نباشد حافظا ساغر بخواه) * محصول بیت * دور زمان بوندن بکرک دوزخ ای ساقی
 عیش و عشرت اختیار ایله یعنی ذوق و صفایه مشغول اول حال عالد بوندن خوشترک
 اولر ای حافظ حاضر ایسته هم قافیه منده بوقطعه به متغارب بریت سابق اولشدر
 * بیت * صف نشینان نیکخواه و پیشکاران بادب * دوستانان صاحب اسرار
 و حر یغان دوستکام * (وله ابضا) قطعه (بادشاهلر شکر توفیق همرا تواند *
 خبر اگر برهم نخبیر چه سان و میکی) * محصول بیت * ای بادشاه توفیق
 خدا لشکری سکا بولد اشلرد یعنی خدا سکا معین و ظهیر در قالی اگر جهان نخبیری
 نبته بول ایدر سک یعنی اگر نصر فکه جهانی کنور مکه قصدک و ارایسه قالی کبت
 ضبط که آل (باچین اوج جلال از پیشگاه مسکنت * آکهی و خدمت دلهای آ که
 میکی) اوج جلالدن مراد اوج سلطنتدر یعنی رفعت سلطنت پیشگاه مسکنت بیایه
 صدر مسکنت دیکدر * محصول بیت * بونجملین رفعت و عظمتله صدر مسکنتدن
 آ که سن و آ که دلره ده خدمت ایدرسن یعنی هم فقر و مسکنتدن آ که سن و هم اهل
 الله خدمت ایدرسن پس نصرت و فرصت سنکدر قبح ممالک ایله (بافریب رنگ این
 این سیلی خم ژنکار قام * ککار بروفق مراد صیغه الله میکی) بافریب رنگ این
 باد صاحب ایچوندر و اضافلر لامیه (در رنگدن بونده مراد حیل و مکر در تبلی خر
 ترکیب مزجیدر ژنکار قامه اضافت بیایه در ژنکار قام و صف ترکیبدر ژنکار لونلی
 دیکدر مراد فلکدر کار مبتدا و مایه دی خبری وفق مراد صیغه الله لامیه لدر بونده
 صیغه دن مراد فطرندر اگر چه که افتده لون و رنگ مضامنه در * محصول بیت *

بوژنکار قام چوتلی کوپ حیل سی قریبیه یعنی بوچویت رنگلی فلکک حیل سی
 الدامیه حاصلی بوژنکار کون خم نیلینک حیل سی والد امیه الدامیه بوب ایشکی
 اللهک فطرته موافق ایشلرسن یعنی سنی خلق ایلکدن مرادینه موافق ایشلرسن
 حاصلی اراده الله موافق ایشلرسن یعنی فلکک دورلو دورلو حیل سه سنه فرشته
 اولیوب خداتک ارادته موافق و مطابق ایش ایشلرسن دیکدر (آن که ده باهفت
 ونیم آورد پس سودی نکرد * فرصت بانا که هفت ونیم باده میکی) بویت * مایه
 یعنی اول زمانده احوال تجارتی هر کس دو بریدن اول بدی بیچق ایچیه اولن ایچیه
 فائده ایلدر یعنی بدی بیچق ایچیه اولن اولسه که ایکی بیچق ایچیه فائده اولور تمام فائده در
 دیرلر دی اما هنده سفر ایلدر اولن ایچیه بدی بیچق ایچیه ریح ایلدر فائده در دیرلر دی
 زیرا شیراز یلرک هنده تجارتی هر مزدن اووردی که هنده در یاسنک بر ایلکله سیدر
 واندن هنده تجارت آسان ایدی * محصول بیت * بادشاهنی فتح ممالکک تحریر بص
 ایدوب پیورر اول بازار کانتک که تجارتیه بدی بیچق ایچیه اولن ایچیه اولدی زیاده
 فائده ایلدی زیرا اوج ایچیه الی بولله پراچیه ایکی بول فائده ایدر اما فتح ممالکک سنک
 فرصتک اولسونکه اولن ایچیه الیه بدی بیچق فائده ایدسن هنده سفر ایلدن ناچر کی که
 ایکی ایچیه پراچیه الیه ایکی بول فائده ایدر حاصلی فتح ممالکک قالی که مضاعف
 فائده ایدسن زیرا فتح مملکتده اگر چه خزن صرف او انور اما ارتفاع ممالکک
 بیجه دورلو فائده لدر مملکتدر (وله ابضا) قطعه (ای ممراسل عالی جوهرت از حقد
 و حرص * وی مبرادات همچون اخترت از زرق و ربو) ممراسم مفعول لدر تفعیل
 بایندن نمریدندر که جیلاق مهناسنه در بونده خالی مهناسنه در اصل عالی جوهرت
 بیایه در بونده جوهردن مراد نسیدر اصلک عالی نسب دیکدر حقد حاک کسری
 و قافک سکونله کین مهناسنه در مبراده تفعیل بایندن اسم مفعولدر تیره دندر بری
 و سالم اولق مهناسنه ذات همچون اختر بیایه در همچون اختر و صف ترکیبدر
 مبارک اخترلی ذات دیکدر ر بو حیل مهناسنه در * محصول بیت *
 ای اصل عالی نسی حقد و حرصدن مبرادات شریف وای زرق و حیلدن مبرامبارک
 اخترلی ذات بویت مایه دند کی یته مروندر (در بزرگی رو باشد که تشریفات را
 * از فرشته بازگویی وانگهی بخشی بدو) تشریفات تشریفک جمعدر ریوند
 احسانات و عطایا ایدر * محصول بیت * اکا راکده فن جازا وله که تشریفات
 فرشته دن اله سن و دیوه باغشلیه سن بویت دلالت ایدر که برکسه احساناتی بر صالح
 کسه دن آلوب طالحه و بر عابدن آلوب طاسق و فاجره ویره (وله ابضا) قطعه (حسن این
 نظم ازین مستغنیست * با فروغ خور کی جو بدلیل) خوابه بوقطعه بی برکسه دنک
 نظمک مقبولفته امضا طریقیه پیورر * محصول بیت * بونظمک حسن و صفای
 بایندن مستنددر هیچ کونش ضیاعه برکسه دلیل و برهان استری یعنی استراسته همام
 انکازی طریقیه حاصلی بونظمک اصافتی ظاهر و باهر در دیکدر (آفرین برکک
 نقاشی که داد بکر معنی راجین حسن جیل) * محصول بیت * آفرین بر نقاشک فائده که
 بکر مایه بونجیلین کوزل حسن و بردی یعنی آفرین شول شاعره که بکر معنای بونجیلین

لطیف و مقبول صورتند اظهار ایلدی (عقل در حشمت نمی یابد بدیل) طبع در لطافتش
نمی یابد بدیل) * محصول بیت * عقل حسن و اطافند اول نظمك بدلی بولم یعنی بدیل
نظم در طبع دخی لطیف و صفاده اکا بدیل و نظیر کورمن حاصلی بی نظیر نظم در
(مبجز ست این نظم یا سحر حلال * هاتف آوردان سخن یا جبریل) * محصول بیت *
بو نظم مجریدر یو خسه سحر حلال می بوسوزی هاتفمی کتوردی یو خسه جبریل می
یعنی طوق بشردن خارج نظم در یو نظم (کس نیارد گفت رهزی ربن خط * کس
نداند سفت دری زین قبیل) * محصول بیت * کسه قادر دگاسدر یو اسلوبدن بررمن
سویکه زیرا سحر حلال مرتبه شده درو کسه بونک کی دری ده بلزرا سرحد اعجاز
فریدر حاصلی بر شاعر یو بچلین نظمه مالک دکل دیکدر (وله ایضا) قطعه (خسروا
داد کرا بحر کتاشیر دلا * ای جلال تو یاتواع هزار زانی) * محصول بیت * ای خسروای
عادل ای ذکر آیه ای ارسلان یورکلی ای عظمت و جلالک انواع هنر لایق بادشاهی
(همه آفاق گرفت و همه اطراف آشاد * صبت مسعودی و آواز شه ساطانی) * معبود
بر پادشاهک اسیدر و شه ساطان لقی * محصول بیت * جیع آفاق طوندی و جیع
اطراف قبح ایلدی مسعوده منسوب صبت و شاه ساطان نه منسوب آواز یعنی اسم شریف
صبتی و لقب * بونک آواز سی محام عالمه فاش اولوب دنیای طوندی بلری حرف مسدر
طونانلر اصابت ایلده شاعر (گفته باشد مکرر ملهم غیب احوال * این که شد روز منبر
چو شب ظلماتی) (ملهم غیب اسم فاعلک من و لانه اضافت درو گفته نك فاعلی و احوال معقول
قولی مصرع ثانی احوالی بیاتدر که حرف بیان روز منبر بیاتیه منبر روشن معنای در شب ظلماتی
بیاتیه و با حرف نسبت * محصول بیت * سکاملهم غیب احوالی دیش اوله بو که روز روشن
شب ظلماتی کی ایلدی یعنی عالم یا شمع شب تار اولدینی ملهم غیب سکادیش اوله (در سه
سال آنچه باند و ختم از شاه و وزیر * همه ربو دیکدم فلک چوکانی) * محصول بیت *
اوج پیلده اول نسته بی که شاه و وزیر دن فراتدم یعنی کسب ایلدم جیعنی بر ساعت
فلک چوکانی قایدی حاصلی اوج یالقی محصولی غصب ایلدی چوکانی ده با حرف
نسبتدر اسب چوکانی درر چوکان او بونی او باندقلری آناه اما فلک چوکانی دیک
چوکان باز معنای در زرا اسبابك قائمه سنی اکا استاد ایدر (دوش در خواب چنان
دید خیالم که سحر * گذار افتاد بر اصطبل شهم پنهانی) بر اصطبل بر حرف صله
اصطبل آت آخری پنهانی با حرف نسبت * محصول بیت * دون کیچه دوشیده
خیالم شویله کوردیکه سحر وقتند شاهک آخور به کدرم واقع اولدی پنهانی یعنی
هیچ کیسه نك خبری و غیکن (بسته در آخر اواسترمن جو بخورد * تیره افشاندن
گفت مرا میدانی) بوییت چنان دیکد مغولیدر استر قاطر آخر الف مسوده
و خانک ضمیمه آخوردن محققدر آخر معنای تیره ده نانک ضمیمه و بانک سکونیه تو برده دن
محققدر و او حرف عطف * محصول بیت * خیالم دوشیده کور دیکه بنم قاطرم
شاهک آخرنده باغلی آره بر ایدی تو برده سن سلکدی و بکاد بدیکه بی بیلور منس آخور
ترمی و آخر فارسیدر دین حیوان آخوری بطراش (هیچ تمیز نمی داکش این خواب که
چیت * تو برمای که دو فهم نداری نانی) * محصول بیت * هیچ بود و شک تمیز بینی

باز که ندر پادشاهم سن پور که فهم و فراستند نظیرك یوقدر یعنی فهم و ادرا که
سکا نانی یوقدر یعنی مغضوب اولان قاطرم سنك آخور که باغلی طور احسانکدن
پور که قاطرم بکا و برسونلر یوقطه نك مضبوطی بودر که فیهت اولان اسبابدن بر اسیده
قاطرمدر که سنك آخور کسه در احسان پور که قاطرم بکا و برسونلر بنم
(وله ایضا) قطعه (قوت شاعره من سحر از غرطه لال * منتفر شده از بند کر زبان میرفت)
فرط افرا معنای در یعنی زیاده منتفر فعل باندن اسم فاعلدر نفرت اید یعنی معنای
کر زبان صفت مشبه در چهره رقی معنای میرفت کیدردی * محصول بیت * بنم شاعر لکم
قوتی سحر وقتند زیاده اضطراب و ملالدن شدن منتفر اولوب خه رقی کیدردی
(نقش خوارزم و خیال لب جیچون می بست * باهرا ران کله از ملک سلیمان میرفت)
نقشیدن بونده مراد تصویر در خوارزم ترکستان بر عظیم شهرک اسیدر که اکا بر عطا
اندن چوق کلندر جیچون سمرقند ایلد خرامان پیلده بر صوبک اسیدر ملک سلیمان
مراد ملک شبرازدر * محصول بیت * بنم قوت شاعر خوارزم تصویرنی و جیچون
نکاری خیالی باغردی یعنی اولجا بلو کته نك فکری ایلدی نیجه بیک شکایت ملک
سلیمان کیدردی (بشدنکس که جزا و جان سخن کس نشناخت * من همی دیدم
واژکا لبدم جان میرفت) کالبد جیچون یعنی تن * محصول بیت * کندی اول کیسه که
سوز جانی یعنی روح کلای اندن غیری کیسه اکلدی بن کندی کینی کوردم و بدندن
جانم کیدردی حاصلی نندن جانم کندی کینی کوردم (چون همی گفتش ای مونس دیرینه من *
صفت میقت و دل آزرد و کرمان میرفت) * محصول بیت * چونکه قوت شاعر
دیدم ای بنم اسکی مونس بک سوبلدی و دل آزرد و کرمان کندی (اگتم اکنون
سخن خوش که بگوید بامن * کان شکر ایچده خوشخوان * هذندان میرفت) شکر ایچده
وصف ترکیبدر شکر دیلی دیکدر حاصلی طساتلی دیلی معنای خوشخوان وصف
ترکیبدر کوزل اوقوبی معنای * محصول بیت * قوت شاعر مه دیدم شمعی کوزل
سوزی بکا کیم سوبلر زرا اول شکر دیلی کوزل اوقوبی سوز بلی کندی یعنی قوت
شاعر ایدی غله هر وجهه مصاحبت ایلن شمعی بده اول کندی پس غله کوزل
مصاحبتی کیم ایلر (لايه بیار نمودم که مر و سود نداشت * زانکه کار از نظر رحمت
سلطان میرفت) لایه بالوارمغه دیر * محصول بیت * چوق لایه و منت کوسزدم که
کته دیو فاند طوتمدی زیرا ایشی پادشاهک نظر رجندن کندی یعنی سلطان
مرحمت نظر به التفات ایلر اولدی انکیچون کندی (پادشاه از سر اطاف و کرم بازش
خوان * چه کند سوخته کز غایت حرمان میرفت) * محصول بیت * ای پادشاه
لطف و کرم جهندن قوت شاعر می دعوت ایلد نه ایلسون سوخته که غایت حرماندن
کندی خواجه پادشاهک کال استخامندن بلکه عدم قدرش سلطنتن شکایت ایدوب
استعطاف پور حاصلی بانی رعایت ایلد و بارتک دیار ایدرم دیکدر (وله ایضا) قطعه
(فساد چرخ نینسد و نشوند همی * که چشمها هم کورست و گوشها هم کرد)
فساد چرخ مصدرک فاعله اضافتدر نینسد و نشوند فعل نی مستقبلدر کورمزل
و بیشتر دیکدر همی صلی سبیل البدل هر بر فله معیددر محض ناکید افاده ایدر که
حرف تسلیل چشمها و گوشها لطف و نشر می تب طریقله مذکوردر * محصول بیت *

خلق عالم یعنی غافل و مغرور چرخ فسادین کور مرز و اشتغال زیرا کوزلی کور
و فوافری کرد حاصلی بصیرترین هوای نفسانی سترایش که تغییرات عالمی مشاهده
ایده مرز (بسا که مد و مهر باشد بالین * بعاقبت زکل و خشت کردش بدست)
بسا بسیار معتمد و مقتدر کسالف ادات مبالغه در نه چوق کیمه دیکدر که حرف بیان
باشدش شین ضمیر کسایه راجه در بالین بصدق بعاقبت با حرف تا کید کل کاف مجمینک
کسر یله با خلق معنای در خشت خای مجمه نك کسری و شینک سکویه کربج معنای در
کرد کاف مجمینک قحیله و رانك سکونی و دال اولك قحیله فعل مضارع مفرد غائب
اولور دیکدر شین ضمیر نه عین سابق پستروشك بونده مراد فیدر * محصول بیت *
فتی چوق کیمه که مد و مهر دن بالینی اولور عاقبت کل و خشتدن پستری اولورمه
و مهر دن بالین اولقی رفعت شاندن کنایه در یعنی التزنی بصدق بصداقتدن عبارت در
(چه فائده ز زره یا کشاد تبر قضا * چه منفعت ز سپر بانقاذ حکم قدر) کشاد تبر قضا
لامیه در مجازا کشاد بونده اوق یا بدین چه قدر نفسا ذ نونك قحیله بکمه ك مثلا اوق
بر نسته دن بکمه ك و یورق بکمه دده مستملدر نقض حکم قدر یو فیله ندر
* محصول بیت * تبر قضا کشادینه ز رهدن نه فائده حاصلدر یعنی تبر قضا که بر کیمه
آله اکازره مانع اولمز حاصلی تبر قضا به نسته مانع و حائل اولمز دیکدر و حکم قدر نك نفوذ نده
سیر فائده ایلان یعنی حکم قضایی نسته مانع و دافع اولمز حاصلی امر خدایه * چ نسته مانع
اولمز (اگر ز آهن و پولاد سور حصن کنی * حواله چون برسد زود اجل بگو بددر)
سور دیوار در حصنه اضافت لامیه در حصن حانك کسری و صادق سکونیه حصار
مناسنه در حواله دن مراد خدائك امری و حکمیدر واجلادن حضرت عزرائیل بگوید
فعل مستقبل مفرد غائب دو کر یعنی قافار دیکدر در قفو بگوید مفعول * محصول بیت *
اگر حصارك دیواری قافار مد مر دن و چلیکدن ایلر ك چونکه حکم خدا ابر شه عزرائیل
قبو قافار یعنی قبض روح ایلکه کلور (دری که بر نو کشایند در هوا مکشی * رهی که
باتو نمایند در هوس مسیر) دری با حرف وحدت که حرف رابط صفت بر تو بر حرف صله
در هوادر حرف صله رهی با حرف وحدت با حرف صله در هوس در حرف صله مسیر
فعل نهی مفرد مخاطب سپردندن بر نسته بی آمله بصمق و چکمت بونده مراد کتمکدر
* محصول بیت * بر قیوی که سکا آچارل سن آتی هوا به آچه یعنی سکا که
جانب هندن بر قیو آچیله سن اول قیوی هوا به آچه یعنی اول قیو دن هوای
نفسانی جانبته وارمه و بر یوی که سکا کوسره ل اول بوله نفس هوسیه کتمه حاصلی حفظ
نفسه اول بوله وارمه مصراع انك معنای بر بول که سکا کوسرل هوسه ماصمه در بین
ایو یوله کتمش (غبار جرخ بین و نهاد دور نکر * بساط حرص نور دویلس آزدیر) غبار
جرح لامیه در مجازا کدورت و الم جرح دیکدر نهاد بونده اسعد طبع و خلقت معنا
سنه دوره اضافت لامیه در مجازا انکر نونك کسری و کاف مجمینک قحیله فعل امر مفرد
مخاطب نظر ایله دیکدر بساط حرص بیایه نورد نونك ضمی و قحیله و واولك قحیله
و رانك سکونیه فعل امر مفرد مخاطب دور و دیوشتر معنای در ملاقاتش و بعضی
اثواب دورنک کی لباس آزده بیایه در آزالف مدوده ایله حرص معنای در بدر با حرف

تا کید در دالک قحیله فعل امر مفرد مخاطب در در بدندن بر نسته یعنی چال ایله دیکدر * محصول
بیت * چرخ کدرینی کور و دور زمانك طبعه نظر ایله پس حرص بساطنی دور و دیوشتر
و آزو طمع لباسنی چاك ایله حاصلی چرخ تغییرات و تقلباتنی سپر ایدوب حرص و طمعی
زلاله دیکدر بیت آخر نده بدر لفظنی کسری ایله بدر چیقاروب فیحایله معنای چیقار
دین معنای ایو چیقارمش (و له ایضاً) قطعه (بمن پیام فرستاد دوستی دی روز * که ای تیجه
کلکت - سواد پتایی) بمن با حرف صله فرستاد فعل ماضی مفرد غائب کوندردی دیکدر
دوستی با حرف وحدت که حرف پیل تیجه دوه طوغرمق و دوه کوشکی کلکه اضافت
لامیه در سواد فراتی پتا صفت مشبهه در کور کن دیکدر و با حرف مصدر کور کلکت
دیکدر * محصول بیت * دونکی کون برد و ست بکا خیر کوندردی که ای حافظ
سنك فلک تیجه سی کور کلکت سواد بدر یعنی مردم چه قدر حاصلی کوز قاره سندر
(پس از دو سال که بخت بخانه باز آورد * چرا خانه خواجه بدر نمی آبی) که حرف
بیان بخت نای خطاب معنای باز معیدر بازت تقدیر نده * محصول بیت * ایکی
یلد نصکر که بخت سنی کبر و او بیکه کنوردی نیچون خواجه نك سرانندن طشره کلر سن
یعنی چیقار سن (جواب دادم و اکتبم بدار مذکورم * که این طشره نه خود کامبت
و خود رانی) * محصول بیت * مذکور دوسته جواب وردم و دیدم بی مذکور طورت که
بو خواجه نك سرانندن چیقاصق طریق خود کامق و خود رانی دکلدر یعنی تکبر مدن
و غرور مدن دکلدر حاصلی خاق خواجه به اندامی زیاده در دیک ایچون د کلدر
(وکیل فاضل اندر کدر کین کردست * بکف قبایله دهوی چومار شیدایی) وکیل فاضلی دن
بوند * مراد محضر در میم ضمیر معنای کینه مفیددر قبایله فاضلی ممکی مارشیدایی
انکرک ییلانی کین ککر دسته مطلقدر * محصول بیت * فاضلی محضری بکید مده
واو غرا غمه بو صوفور مشدر انکرک ییلانی کبی الله دعوا بحق چیقید بقم کبی بی فاضلی
خضور بنه ایلور (که کر برون زهم از آستان خواجه قسم * بکبردم سوی زندان برد
رسوایی) * محصول بیت * که اگر خواجه آستاندن طشره قدم قویم یعنی طشره
چیقام بی وکیل طوئور و زندانه ایلانور رسوایله (جناب خواجه حصار منست کر انجا
* کسی نفس زند از مردم تقاضایی) تقاضایی با حرف نسبت و اضافت بیایه در
* محصول بیت * جناب خواجه بنم حصار مددر اگر متقاضی مردم مدن بر کسه
انده نفس اور رسه یعنی بکادین ایچون زحمت و رر سه (بعون قوت بازوی بند کان و زور *
بسیش بشکاف دماغ سودایی) عون یار مددر اضافت لامیه لدر سیلی طبایحه که
ز کچه له و هپاز دیرل دماغ سودایی بیایه و با حرف نسبت * محصول بیت * وزیرك
فوللری بازوسی فوق حویله سه ایله سودایی دماغنی شکاف ایدرم یعنی باشن برارم
(چه جای این که ز پیوند کاف و نون مارا * بجز ملازمتش نیست علت غایی) پیوند کاف
و نون مراد امر کن در ماراده را ادات تحصیل بزم دیکدر علت غایی آخر ملر در مثلا
پادشاهلر و تور دینی تختک علت مادی بی تختلر و انجا لدر و علت فاعلی بی بشاردر یعنی
دولکر و علت موری بی تختک ممام اولدقد نصکره اولان شکایدر و علت فاعلی بی پادشاهلر
اوررنده اوتور مسیدر مصنوعاتك جیع ایتلر نك احوالی هب و یله در * محصول بیت *

نه بولك بر پدر یعنی خواجه لك سر اینی دانی قور قو سندن بکلمزم بلكد کاف ونون
ترکیندن بری یعنی عالم خلق اوله لی خواجه به ملا زمندن غیری علت غائیز بوقدر
حاصلی سائر علل بر ریهانه در علت غائیه چنانچه ملازمند (همیشه یاد کشاده درش
بکام وز مهر * کزیند کیش بسته چرخ مینایی) زمهر مصراع ثانی به مر هوند چرخ
مینایی پیانیه و با حرف نسبت مینالفظ مشترکد بوند بشل صرجه مر ادد * محصول
پیت * خواجه قورسی دایما مر ادنجه آجق اوله یعنی مر ادنجه آپلسون و کال محبتندن
چرخ مینایی قوللغنده کز بسته اولسون یعنی فلك دایما خدمتده اولسون منعت غاوه
رعایت ایلدی خواجه بر مقدار دیار غریبده اکتوب شهرت کاد کد نصکره قوام الدین
حسن بونی سراینه آلوب بر زمان طشره چقمغه مانع اولور و زرا ارالنده زیاده
نود و وار ایلدی حتی خواجه ایچون برمد رسه بنیاد ایشیدی که سابقا تفصیلی
مر و ر ایلدی پس دانی خو قندن طشره چقمزم پیور دینی حسن طایدر که
خواجه قوام دینسنی ادا ایلسون دیو (وله ایضا) قطعه (کافند شمر من زبغشه شکر
رباست * زان غیرت طبرزد و کعب انزال شد) کافند و کاشکر و کل بشکر و کل باشکر
بر معنایه در شمره اضافت پیانیه در و منه لایه زبغشه تقدیری ز شراب بفسه در ضرورت
وزن ایچون ترك اوانندی شکر ریا وصف ترکیبدر و با یبنددر شکر قایچی دیکدر راده
فقه و خنه چاردر زان ادات تعلیل در ایچون دیکدر غیرت طبرزد مصدرک فاعله
اضافه در طبرزد شکر بر ماق دیدکاری شکرک اسجدر زیاده محکم اولد بفتندن باطله ابله
کسر اصلنده نبرز ایلدی باطله ابله کسدکلر ایچون صکره ثانی طایه قلب ایلدیلر
کعب انزال شکر نبرد بکلریدر * محصول پیت * بنم شمر کل شکری شراب بفسه در
شکر قایچیدر یعنی اندن اعلادر ایچون شمر طبرزدک و کعب انزالک رشکی اولدی
یعنی لذتده و حلوتده و اطبا و فقه بونلر بنم شمره رشک ایدرلر (باداده انش تلخ که
هیب نبات کرد * خاکش بسر که منکر آب زلال شد) دهانش نوک سکو نه ضرورت
وزن ایچون که هیب نبات کرد تقدیری آن که عیب نبات کرد در شین ضمیر مقدر اولان
ان لفظنه راجعه در ضمیر قبل الذکر طریقه که منکر اصلنده آنکه منکر ایلدی بنه ضمیر
ضمیر قبل الذکر طریقه آله راجعه در منکر آب اسم فاعله مفعولنه اضافه در روز لاله
اضافت پیانیه در * محصول پیت * دهانی آجی اولسون اول که نبسته هیب ایلدی
بددعادر زبرادهان یا امر اضدن و باغوم و همودن آجی اولور آب زلاله منکر اولانکده
طریق باشنه اولسون یعنی بنم شمری عیاق شکری و آب زلالی عیب ایدوب منکر اولددر
شکر مقابلی آجی ذکر قضا طریقه در و آب زلال اکثر طریقی التمدن چقار
(هر کس که کور زاد مادر بمر خویش * ی شتری شاهد صاحب جلال شد)
بمر خویش مصراع ثانی به مر هونددر مشتری شاهد اسم فاعله مفعولنه اضافه در
شاهد صاحب جلال پیانیه * محصول پیت * هر کیمه که اتاحندن کور طوغسدی
کندیك عمرنده جن صاحب جلال محبوبک مشتری می اولدی ایلدی بنم شمر
محبوبدر اما کور مادر زاد کورمز (وله ایضا) قطعه (بکذشتن فرصت ای برادر *
در کرم روی چومغ باشد) * محصول پیت * ای برادر فرصتک بکمه سی تیر بویچی لکه

بولت کیدر یعنی فرصت تیر بکیمکه بولت کیدر (در باب که عمر پس عز است *
کر قوت شود دریغ باشد) * محصول پیت * تد اولک ابله واکله که عز زیاده عز برادر
اگر ضایع بره قوت اولور سه حیدر حاصلی عریکی ضایع رجه رجه دیکدر (وله ایضا)
قطعه (صباح جمعه بدو سادس ربع نخت * که از دلم رخ آن ماه روی شد زائل)
بدیونده بوددن محققدر ربع نخت شرح الاول دیکدر که حرف این رخ آن ماه روی
وصف ترکیبدر آجی بوزلی مناسنه * محصول پیت * جمعه کونی صباچی ایلدی و ربع
الاولک التبی کونی که اول ماه روی بولک بوزی کوکاسن و کوزمندن زائل اولدی بوقطعه
خواجه ک اوغله مر تید سید رخ برینه غم یازان کسدنک هیچ منابه و صولی بوق
ایمش (بسال مقصد و شصت و چهار راز میرت * جواب کشت بمن حل حکایت
مشکل) * محصول پیت * بدیوز التمش درت سنه ده هجرتدن بکاسوکی حل اولدی
مشکل حکایت (دریغ و درد و ناسف بکاده سوری * کنون که عمر یازیمه رفت
بهاصل) سوری یا حرف تکبیر یازیمه تصغیر یازیمه یعنی دیکدر * محصول پیت *
دریغ و درد و ناسف فاعله و بر شمدیکه عمر او بونجه حاصله سز کندی بوقطعه
اوغله و فایده تارخدر (وله ایضا) قطعه (ان میوه بهشتی کام بدست ای جان *
در دل چرا نکشتی از کعب چرا بهشتی) بهشتی یا حرف نسبت که حرف رابط صفت
چرا نکشتی فعل ثانی ماضی مفرد مخاطب صلیو ردک یعنی ترك ایلدک * محصول پیت *
ای جان اول بهشته منسوب میوه که الکه کندی ایلدی یعنی مالک اولدک کوکاسن آجی
نیچون اکدک یعنی الکن نیچون صالیو ردک یعنی الکن نیچون قودک (تاریخ این
حکایت کراتو بازرسند * سر جله اش فروخوان از بویه بهشتی) * محصول پیت *
بو حکایتک تاریخی اگر سندن صوردر سه جیهی میوه بهشتیدن اوقو یعنی حروف
ایچد اوزره که اکاجل کیدر لر بدیوز بخش طافوز اولور بوند مراد بودر که میوه
بهشتی تک حرف لر که جل صغیر اعتبارله بدیوز التمش درت اولور دین ایکی رده خطا
المش تأمل تدبر و مراد بودر که میوه بهشتی لفظیک حرفی جل صغیر اعتبارله
حساب اولیق جیجا بدیوز بخش درت اولور دین مذکور کبی ایکی رده خطا المش
تأمل تدبر (وله ایضا) قطعه (برادر خواجه عادل طاب مشوا * پس از پنجاه و نه سال
از حیانتس) خواجه عادل برادرک عطف بیاید طاب مشوا جمله دعایه مشوا و مقامی
طیب اولسون یعنی بخت طوراخی اولسون دیکدر * محصول پیت * خواجه عادل
نام برادرم الی طافوزیل جیجند نصکره یعنی الی طافور باشد نصکره منه سنده برادر
مضاف اولمندن قطع نظر اولمشدن وزنن او توری دین عجب نه بلا حفظه
ایلمشدن (یسوی روضه رضوان روان شد * خدا راضی ز افعال
وصفاش) برادر مبتدا و مصراع اول خبری یسوی با حرف صله و روضه به
اضافت لایه رضوانه اضافه بوبله در مصراع ثانی جمله دعایه * محصول پیت *
خواجه عادل بوقدر باشد نصکره روضه رضوان جانیته روان اولدی خدا انک افعال
وصفاتندن راضی اولسون (خلیل عادل پیوسته بر خوان * وز انجافهم کن سال وفاتش)

عادل با حرفی تنگ در تاریخ حسابته داخل دکلد حاصلی خلیل عادل تاریخیدر که
 بدیوز بخش بشدر * محصول بیت * برادره دائما خلیل عادل اوقو یعنی اتی بواسطه
 دعوت الیه اندنصره بواسطه فهم الیه سال وفاتی (وله ایضا) قطعه (رحن لایموت
 چو این پادشاه را * دید انچنان کزو عل الحیر لایموت) * محصول بیت * ابدی حیات
 صاحبی اولان الله چونکه بویادشاهی کوردی انجلین که ائدن عل خیر فوت اولز
 یعنی چونکه کوردیکه خیرانه ساعدی (جانش قرن رحمت خود کرد ناشود * تاریخ این
 معمله رحن لایموت * محصول بیت * جانی کنیدی رجسته قرین ایلدی تا کیم بومعالمه تک
 تاریخی رحن لایموت اوله که بدیوز سکان بشدر پیک نتیجه سندن مراد بودر که
 رحن لایموت اظنک حروفی جل صغیر الیه بدیوز سکان بش اولور دین جل صغیری
 و کبری بیان ایش و بومعالمه تک تاریخی رحن لایموت حروفی بدیوز که جل صغیر حسابی
 اوزر بدیوز سکان بش اولور دین جل صغیر و کبری بیان ایش (وله ایضا) قطعه (آصف
 دور زمان جان تورانشاه * که درین مرزعه جزانه خبران نکشت) * محصول بیت *
 دور زمان آصفی جهانک جاتی تورانشاه که بودیا مرزعه سنده دانه خیراندن غیری
 امدی (ناف * هفت بدواز ماه رجب کاف والف * که بگش شدو این کلخن برودیمشت) ناف
 هفت لامه هفت اورنسی دیکدر کاف والف یکری برودیمشت با حرف سه کاشندن
 مراد چندر شدرفت معنانه در کلخن برودیمشت با حرف سه کاشندن
 مراد کلخن برودیمشت در دنیا در بهشت با حرف تا کبر هشت فعل ماضی * فرد غائب
 قودی دیکدر یعنی ترک ایلدی * محصول بیت * هفت اورنسی ابدی و ماه رجب در
 یکری رنجی کون که جسته کندی و برود کلخن ترک ایلدی (آن که میاش سوی حق
 بی و حق کوئی بود * سال تاریخ وفاتش طلب از میل بهشت) بی و کوئی باری حرف
 مصدر در حق بین و حق کوی وصف ترکیبدر * محصول بیت * اول آصف که میلی
 حق کوئی و حق بینک جا ننه ابدی ائک وفاتی تاریخک سالی و سته سنی میل
 بهشتن طلب الیه که بدیوز سکان بشدر (وله ایضا) قطعه (بهاء الحق والحق طلب شواء
 * امام سنت و شیخ جماعت) بونک کبی برده حق لفظی تعظیما اراد ابدی
 بهاء الدین در امام سنت و شیخ جماعت اقلرد * محصول بیت * امام سنت و شیخ جماعت
 بهاء الدین جنت طوراضی اولون (چومیرفت ازجهان این بیت * بهواء * بر اهل
 فضل و ارباب راعت) بهاء الحق مبتدا و این بیت خبری راعت اقران اراسته فایده
 دیرل * محصول بیت * چونکه بهاء الدین دنیادن کیدردی ارباب فضل و راعت بودی
 اوقوردی که (بطاعت قرب بریدی توان یافت * قدم درنه کرت همت استطاعت)
 * محصول بیت * طاعت سبیله قرب خدای بولاق اولور بس طاعت قدم قواکر استطاعتک
 و ارایسه (بدین دستور تاریخ وفاتش * برون آراز حروف قرب طاعت) * محصول بیت *
 وفاتی تاریخی بوفاتو له اخراج الیه حروف قرب طاعتدن که بدیوز سکان ایکی
 اولور (وله ایضا) قطعه (مجد دین سرور سلطان قضات اسماعیل * که زدی کلک زبان
 آورش از شرع) نطق قضات قاضیک جمیع اسماعیل عطف بیان که حرف رابط صفت
 زدی حکایت حال ماضی کلک زبان آوریانه زبان آور وصف ترکیبدر متکلم و فصیح

کسه به دیرل شین ضمیر اسماعیله راجعدر نطق نونک وطنک فکیه لیه کلام و تکلم
 مناسبه در حاصلی نقطه دیرل * محصول بیت * قاضی سلطانینک سروری مجد دین
 اسماعیل که ائک زبان آورقلی شرعندن نطق اورردی یعنی قبل شرعندن تکلم ابدی
 قله استاد مجاز پدر مراد کنیدر (ناف هفت بدواز ماه رجب پنج و سه روز * که برون
 رفت ازین خانه بی وضع و نسق) * محصول بیت * هفت اورنسی ابدی و ماه رجب در
 بشه اوج کون ابدی که مجموعی سکر کون اولور که طشره کندی بوخانه بی وضع و نسق
 یعنی بوفاتو نسق و اسلوب سرخانه دن که دنیا در ائدن جیقدی (کشف رحمت حق
 منزل وی دان و ائک * سال تاریخ وفاتش طلب از رحمت حق) کشف کافک و نونک
 قله رله صغیری برمناسنه در * محصول بیت * حقی رحمتی صغیری اکامیزل یل
 اندنصره وفاتی تاریخک سالی رحمت حقی طلب الیه یعنی تاریخ وفاتی رحمت حقی که
 بدیوز الی التیدر بوناز بخلد و بخل کبر رینه جله صغیر ازاد ایدنر حساب مجموعیدن
 کلیای بهره ایشدر (وله ایضا) قطعه (اعظم قوام دولت و دین آن که بر درش * ازهر
 خاکوس نمودی فک * وجود) اعظم قوام بیور دینی قوام الدین * سندن اول وزیر
 اعظم ابدی خاکوس وصفی کیدر طبراق اوچی * محصول بیت * دولت و دینک اعظم
 قوامی اول که قیوستد طبراقین اوچک ایچون فک * وجود کوسر دی یسی سجودی
 بهاء ایدردی طبراقین اوچک (با آن جلال و آن عظمت زبر خالک شد * در نصف ماه
 ذی القعدة ازهر صه وجود) * محصول بیت * اول جلال و عظمت خالک آتیه
 کندی عرصه وجود دن نصف ماه ذی القعدة یعنی نصف ماه ذی القعدة * ده
 وفات ابدی (تاکس امید جود ندارد ذکر زکس * آمد حروف سسال وفاتش امید
 جود) * محصول بیت * نادی کیمه کیمه در جود و بهاء ابدی طوئیده وفاتی سالی
 حروفی امید وجود کاسی یعنی تاریخ وفاتی امید جود حروفی بدیوز امید کالی حرف
 اولدیفنی بلیار جودی بهاء الیه تاویل ادوب تاریخ ایلدیلر بس امید جود * حساب
 بدیوز التیش درندر (وله ایضا) قطعه (ایام بهارست و کل ولاله و نسرن * از خاک
 رآیند و تودر خاک چرای) مصراع اول ثانی به مره و ندر برآیند چپقارل چرای
 با صیر خطاب بوقطعه ده خواجه تک اوغانه مرینه سیدر * محصول بیت * بهار
 آیدر حال بوک کل ولاله و نسرن خاکدن چپقارل رومن نمون خاکدن (چون
 ابر بهاران روم زار کیم * برخاک توچندان که تراز خاک برآی) * محصول بیت * بهار
 بلودی کبی واروب سنک فیک اوزره اغلیهیم اولقدر که خاکدن چیه سن یعنی کریمه مدن
 ترابکی اولقدر نمناک ایدیم که لاله و نسرن کبی خاکدن چیه سن (وله ایضا) قطعه (آر
 کیمست تا بحضرت سلطان ادا کند * که جود دور کشت شتر کر بهاید) * محصول
 بیت * اول کدر که حضرت پادشاه ادا الیه یعنی تقریر و تعیین ایلایه که دور فک
 جودن شتر کر به آشکار اولدی یعنی ناسر اوار و ناسر ایشلر ظهوره کلدی شتر کر به
 اولایه رامن فارش ارفه دیرل اکثری شرده مستحلدی یعنی رشدر که بعضی ایاتی
 اعلا و بعضی ادنی واقع اولسه اکاشتر کر به دیرل دوه کدی دیکدر (رندی نشسته
 بر سر مجاده قضا * حیزی دکر بر تبه سروری رسد) * محصول بیت * بویات

(شهشه فضلا بادشاه ملك سخن * جال ملت و دين خواجها جهان سلمان) * محصول
 بيت * يعنى سرآمد فضلا شهشه فضلا بادشاه ملك سخن ملت و دينك جال جهانك
 خواجها سى سلمان يعنى سلمان ساوجبدر كه سلاطين ايلخانيدك مداحيدر خواجهاك
 نمريندن ملك زفت مقامى بيتك نمكدر (وله ايضا) قطعه (در بنا خلت روز
 جوانى * كرس بودى طراز جاودانى) در بنا حيقا ديمكدر خلت روز جوانى
 پايه در كرس شين ضمير خفته راجع در طراز طلك كسر يله علوشان مناسبت در
 جاودانى طرازك مضاف اليهيدر پايه ايله ابدى ديمكدر * محصول بيت * حيقا جوانا
 كوتى خلتك اكر طراز جاودانىسى اوليدى يعنى جوانلى زمانى مؤيد اوليدى
 بوقطه در رباعيل ارانسته بازوب و بو كه رباعى ديگر بى محبوسى تشخيص وجود
 ايش (در بنا حمرتا در دكزن جوى * بخواهد رفت آب زندگانى) * محصول
 بيت * اى دريغ و حسرت و درد كه دنيا جويندن و بادن جويندن جالمنز آبى كينه
 كر كدر يعنى فوت اوليسرز (همى بايد برداز خویش و چون * چنين رقت حكيم
 آسمانى) * محصول بيت * دريغ كه قوم و قبيله دن كسليدر بوبله واقع اولددر حكم
 آسمانى بى دنبايه كيم * باقى قالمز (وكل اخ مفارقه اخو * لمر ايك الافرقدان *
 كل اخ بيابه و مبتدا مفارقه خبرى هاى ضمير اخه راجع در اخو لفظا مرفوع مفارقه
 فاعلى و ضميره اخه راجع در لمر ايك لام ادات قسمدر انگيچون عين مفتوح او فتور
 و اصدفت لاميه در بلاك عمرى و بقاى حقيقون ديمكدر الادات استنسا فرقد ان قطب
 شمالى فر بنده ابكى كو كدر * محصول بيت * بيت سابقك مضمونى تنوير ابدى و و كه
 هر قرداش قرداشدن آريجيدر بلاك عمرى و بقاى حقيقون انجمن هر قرداش كه
 فرقداشدن غيردر يعنى قيامتدك فرقدان برى برندن ابراز اما سائر قرداش لمر هر كون
 ابرامه در حاصل برى برندن ابرامه در (وله ايضا) قطعه (بى باد صبا اكر توانى *
 از راه وفا و هرباى) * محصول بيت * بى باد صبا اكر قادر ايسك و فارستفت جهشتدن
 (از من بى خبر يارم * كان سوخته تودر نهانى) * محصول بيت * بندن يارمه خبر يارم
 كه سنك سوخته عاشقكدر كير ليجه (مى مرد و زاشتاق ميكنت * كايى تو حرام زندگانى)
 * محصول بيت * سنك سوخته اولوردى و اشتيا قدن سولرديكه اى جانان سن سز
 بكادرلك حرام اولور (وله ايضا) قطعه (بعلت آدمى انسان مطلق * جو علمش
 نيست شد حيوان مطلق) * محصول بيت * علمه آدمى انسان مطلقدر چونكه
 على اوليه حيوان مطلقدر مصراع اوليه مطلق بريته منطق بازوب منتهى منطق
 اسم مفعولدر دين بويى مطلق بلمش (على علم باشد جهل مطلق * بجهل
 اى جان انشايد يافتى حق) * محصول بيت * علمش عمل جهل مطلقدر اى جان
 حق جهله و ايق اولز يعنى هر نتيجه علم لازمدر بوقطه در رباعيلر ديور باعيات
 از انسته يازانلك غريب تشخيصلى و اريش (وله ايضا) قى اربايات (من حاصل
 عمر خود دارم جرغم * در عشق زنيك و بدندارم جرغم) حاصل عمر خود لاميه در
 * محصول بيت * بنم عمر حاصل مى نمى بو قدر عشق انجمنه ايدوز و برامزدن
 زندم بوقى نمى نمى (ك عدمم دمساز دارم نفسى * لك مونس نامزد دارم

همدم دمساز پايه يار موافق ديمكدر و نفسى يا حرف و حسد ت مونس نامزد
 پايه مونس غكار نامزد نشانى يعنى معين * محصول بيت * بر نفس يار موافق
 همدم بوقدر نمى نمى بر معين مونس بوقدر رباعى (مردى ز كنده در خير پرس *
 و اسرار كرم ز خواجها قنبر پرس) مردى يا حرف مصدر كنده اسم فاعلدر قنبر يا بچى
 معناسنده در خير لايه خير حجازده بر ملكك اسيددر كه نيمه قلمه در شاملدر حضرت
 پغمبريدى قلمه سنى قبح ايلدى كنده در خير اسم فاعلك مفعولك اضافيددر پرس
 باه بجميتك ضيله وراك سكوتيله فعل امر مفرد مخاطب صور ديمكدر و مفعول
 صريحى مرديد و ضمير صريحى ز كنده و اسرار كرم و او حرف عطف و اضافت
 لاميه خواجها قنبر لايه در مراد امام على در بونده اسرار كرم پرس فاعلك مفعول
 صريحيدر و ز خواجها قنبر صريحى * محصول بيت * مردلكن خير قلمه * سنك
 قبوسنى قنبر بچدن صور اسرار كرمى ده قنبر لك اخذ بندن صور (كر نشسته قبض
 حق بصدق حافظ * سر چشمه آن ز ساقى كوثر پرس) نشسته عطشان معناسنده در پرس
 قبض اضافت اسم فاعلك مفعولك اضافيددر و قبضك حقه اضافتى مصدر لك فاعلكه
 اضافيددر بصدق يا حرف مصاحبت و يا ضمير خطاب حافظ مثاى سر چشمه آن
 لاميه سر چشمه پيكرباشى و رسك مفعول صريحى و ز ساقى غير صريحى ساقى كوثر
 اسم فاعلك مفعولك اضافيددر * محصول بيت * اكر صدقه قبض حقه نشسته ايسك
 اى حافظ انك سر چشمه سنى ساقى كوثر دن صور يعنى بوند كولى حضرت على
 مر نضادن صور رباعى (كر همپو من افتاده اين دام شوى * اى بس كه خراب باده
 و جام شوى) دامدن مراد دام عشق در اى حرف نداى محذوف اى يار ديمكدر
 * محصول بيت * اكر بنم كى بودام هشته فتاده اولورسك يعنى گرفتار اولورسك اى يار
 جوق كه باده و جامك خرابى اولور سن بهمنى زباده باده نوش و خراباى اولور سن
 (مامت و خراب و رند عالم سوزيم * با ما منشين و كرنه بدنام شوى) * محصول بيت *
 زمستر و خراب و رند عالم سوزيم بزمه او طورى بو خسه بدنام اولور سن بهمنى
 بزدنام اولور بزمى سنده بدنام اولورس رباعى (دم سنبلس آو بختم از روى باز *
 اتم من سودازده راجاره بساز) آو بختم افنده لفظ مشركدر آصدم و آصدم ديمكدر
 ماونك كى برلده بايشق معناسنده در سنبلس در حرف صله * محصول بيت *
 جانانك سنبلس زلفه ياشدم تاز جهشتدن ديدمكه بن سود ازده چاره ايله (گفتا كه
 ايم بكم و زلفم بگذار * در حبش خوش آوزنه در عمر درواز) * محصول بيت * جانان
 ديديكه ايم طوط و زلفم تركايله ابو عيش و صفايه ياش عمر دراز بيشه يعنى ابود برانكه
 هوس ايله عمر دراز هوس ايله ديمكدر رباعى (چون غمجه كل قرايه پرداز شود *
 ز كس به و اى مى قد حجاز شود) قرايه پرداز وصف تركيددر قرايه بوشه ايلدى
 يعنى غمجه كدن چيقوب مطلق كل اوليى اوله قرايه بياقولاى ديدكلى بولك دستيدر
 صراحى به ده درول قد حساس و صف تركيددر قدح دوز بچى معناسنده يعنى تركس
 آجايوب قدح شكلنده اوله * محصول بيت * چونكه كل غمجه سى قرايه پرداز اوله
 يعنى مطلق كل اوله تركس دغى مى آرزوسيله قدح ساز اوله يعنى آجايوب قدح كى اوله

(فارغ دل انکسی که مانند حساب هم با سری خانه براندز شود) فارغ نوش
 دیگر خالی مناسبت دل آن لایه کسی با حرف وحدت و ابتکار که حرف رابط صفت
 و با حرف بیان مانند حساب لایه حساب حالت فکریه صوبه جانی سری لایه خانه
 براندز و صف تر کیدر خانه بیقی یعنی خراب ابدیجی مناسبت * محصول بیت *
 غنچه گل و زکس مذکور حاله کبر کده اول کیسه ک کوکلی غم و غصه دن فارغدر که
 حساب کبی می سودا سیله خانه براندز اوله یعنی خانه خراب اوله حاصلی اولز ماند
 خانه سنی بیع ایدوب شرابه و بره رباعی (زان باده دیرینه دهقان پرورد * درده که طراز
 عمر نوخواهم کرد) باده دیرینه دهقان پرورد پیایه و لایه در دیرینه اسکی دهقان
 پرورد و صف تر کیدر دهقان تریه ابدیجی باده دهقان انکسی و کوکلی دیگر
 درده در ادات تا کیدر بر نویدر و ده دالت کسر به فعل امر مفرد مخاطب و پر دیگر
 مصدر نده و سار مشتقاند دالی مفتوح اوفو مقدمه طراز عمر پیایه طراز علم مناسبت در
 که زمان سابقه لیا صده اولوردی اما بوزمانده مهجور و متروکدر * محصول بیت *
 خطاب عام طریقه پیورر اول دهقان تریه ابدیجی اسکی باده بی بکار که عمر طراز بی
 یکلسم کرک حاصلی تازه جوان اولی استرم (ستم کن و بخت ز احوال جهان *
 تا سر جهان بگویم ای مره مرد) سره مرد ابو کبشی * محصول بیت * بنی مست
 و بخت بر ابله احوال جهان تا کیم سکا سر جهانی سولیدیم ای بختی کشتی یعنی لایه فعل
 اوایوب بی پروا اسرار کاشانی فاش ایدیم رباعی (ای آن که نهفته مهر و ماه از کین *
 برخاک جناب تو شب و روز جبین) تمکین قدرت و عظمت مناسبت در * محصول بیت *
 ای شول کسه که کال تمکین و قدر نکردن کیسه و کونز مهر و ماه خالک جناب که جبین قورر
 یعنی سکا عظمت ایدوب بوزلی آستاک زبانه سورر (بادست وزیان و دل تنگ منشان *
 بر آتش انتظار و فارغ منشین) تنگ لفظی دسته وزیانه و دل قید واقعد منشان الف
 و تون ادات نده در او تورمه مصراع اول ثانی به مره و در * محصول بیت * دست
 تنگه وزیان تنگه یعنی دست قاصرله و دل تنگه یعنی دل پر غله بنی آتش انتظار و زره
 او تورمه و فارغ او تورمه یعنی بی اضرایه صالوب فارغ او تورمه رباعی (باد و ست
 نشین و باده جام طلب * بوس از لب آن سرو گل اتمام طلب) * محصول بیت *
 دو ستله او تور و باده جام طاب ایل اول سرو گل اتمام بوس طاب طلب ایل یعنی
 دو داغندن بوسه دیله (مجرع جوراحت جراح طاب * کواز سریش این جام
 طلب) جراح جیمک کسر به بار به دیرر حجام افتد مبالغه ایل اسم فاعلدر
 فان آلیجی مناسبت این حجام حجام اوغلی دیگر که خواجه ک زمانده عمر نام بر محبوب
 لقی ابدی * محصول بیت * مجروح کیسه چونکه جراحند راحت طلب ایل به سن
 اول مجروح و دیکه راحتی این حجامک نشتر جورندن طاب ایل رباعی (تاحکم قضای
 آسمانی باشد * کار نو هبشه کامرانی باشد) نادات توقیر عادم مناسبت حکم
 قضای آسمانی پیایه و لایه در و با حرف نسبت کامرانی وصف تر کیدر رانیدن مراد
 سو و بیجی دیگر و با حرف مصدر باشد فعل مضارع شکند * دعادر * محصول بیت *
 مادا مکه حکم قضای آسمانی اوله سنک ایشک داغما کامرانی اوله یعنی همیشه

کامرانقده اوله سن (جایی که زدست تقنون می نوشی * سرمایه عیش جاودانی
 باشد) تقنون ناک ضعی و فاذک سکونی و نای نایک فنی و میک ضعیله شاه شجاعک
 سا قسیدر اولاد تر کدن غایبده کوزل جوان ایش هم خوانده و هم سازنده ایش
 سرمایه عیش جاودانی لایه و پیایه در و با حرف نسبت و باشد فعل مضارع شکند
 دعادر * محصول بیت * بر جایی که تقنون اندن نوش ایلرس عیش و صفای جاودانی به
 سرمایه اوله رباعی (نی دولت دینی بستم می ارزد * نی لذت هستی یالم می ارزد)
 مصراع اوله اولده ادات تغیر ردیف وقع اولان فعله مقید در نمی ارزد تقدیر نده
 * محصول بیت * دنیا دولتی ستمه دکر وارلق و وجود لذتیده الله دکر یعنی دنیا
 بر قیچکون موجودا و لب وارلق حکمت داخل اولی انک الله دکر (نی هفت هزار ساله
 شادی جهان * این بخت هفت روز غم می ارزد) دنیا ک عمرته یعنی تفاوت و تنه بدی
 یک یل مقداری عمر و بر مشاعر مصراع اول اگا اشارتدر بخت هفت روز غم لا بد در
 از اجق مدیدن کاه پنج روز و کاه شش روز و کاه هفت روز و کاه تغییر ایدر * محصول بیت *
 بدی یک یلاق جهان سروری و جبری بودی کونک عمرک غم و غصه سده دکر یعنی
 تمام مدت دنیا بر ابی کون چکد یک غم و همونه دکر رباعی (امشب ز غمت میان
 خون خواهم خفت * وز پست قنایت برون خواهم خفت) * محصول بیت * بو کچه
 سنک غمکدن فان ارا سنده با قسم کرک یعنی بخت والله کیسه لسم کرک دخی طاقت
 وزهد و تقوی بستندن طشر با قسم کرک یعنی زهد و پرهیزدن آیر لسم کرک (باورنکنی
 خیال خود را بفرست * نادر نکرد که بی تو چون خواهم خفت) باور کردن این غم
 باورنکنی معنای شرطی مضاعف را با نمرسک دیگر نادات اعمالدر ادات تا کید نکرد
 فعل مضارع مفرد غایبدر که حرف بیان * محصول بیت * بیت سابقه مذکور زی
 این غم رسک کنندی خیالی کوندر تا کیم نظر ایلده که سمنز پیچه ونه و چله بانیسرم
 یعنی کیچه بی سنک غرافکده نیچه بچورم تحقیق ایلسون رباعی (در آر زوی بوس
 و کثارت مردم * وز حسرت لعل آیدارت مردم) * محصول بیت * سنک بوس
 و کثارت آرزو سنده اولدم دخی ایدار لب لعلک حسرتندن اوادم (قصه چه کنم در
 از کوتاه کنم * باز آی که باز انتظار مردم) باز آی باز بونده تا کید افاده ایدر ابیجی
 باز جازدر که تا کید ایچون اوله و جائزدر که به معناسنی افاده ایلده * محصول بیت *
 قصه بی نه اوزا دایم کوتاه ایدیم کل کل که انتظار کده اولدم رباعی (جانا چوشی
 بانو بروز آوردیم * کرمی تودمی را آورم نامردم) * محصول بیت * ای جان
 چونکه بر کیچه بی سنکه صباحه کنوردم یعنی بر کیچه که سکا و اصل اولدم اگر سمنز
 بر نفس چغارسم نامردم یعنی سمنز بر ساعت عمر سورس نامردم (از مرگ نترسم بس
 از بی کاب حیات * از چشمه نوش آیدارت خوردم) کاب که حرف تهلل آب حیات
 مصراع ثانی به مره و در چشمه نوش آیدار پیایه در * محصول بیت * بوندن نصکره
 اولومدن قورقیزم ز راستک آیدار طانی لک چشمه سندن آب حیات ایچدم و باب لعلک
 طانی چشمه سندن نوش ایلدم آب حیات ایچن خود اولز بس بنده اولم مصراع ثانی بی
 از چشمه نوش لب لعل تو خوردم دین عجب ناموزون چشمه دن نوش ایش رباعی

(نای بود این جو زو جفا کردن تو * یهود دل خلیق آزدن تو) * محصول بیت * فتنه يك
 او اور سنگ بوجور و جفا ايلك زاندره خلائك كوكان ايچمكك (تیتست بدست
 اهل دل خون آلود * کر برتور سد خون نوردر کردن تو) * محصول بیت * اهل دل انده
 خون آلود قلیق و ارا کر سکاریت و رسته قانك بونكه ننه که ر کیده مظالمک بوننه درل رباعی
 (لباز بیکر بکرمان از اب جام * تابداری کام جهان از لب جام) * محصول بیت * لکی رزمار
 لب جامدن فالدرمه یعنی باده ایچمکی ترك ايله ناکم لب جامدن جهانک مرادینی حاصل
 ايله سن یعنی جهانک مرادینه واصل اوله سن (در جام جهان چو تلخ شیرین به مست
 * این از اب بارخواه و آن از لب جام) جام جهان بیایه به مست یله در مناسبت این
 اسم اشارت در شیرین و آن اسم اشارت در تلخه که باده در * محصول بیت * جام جهانده
 چونکه تلخ و شیرین به در پس شیرینی لب باردن است و تلخی دخی لب جامدن یعنی جامدن
 باده است رباعی (کانتی که تراشوم مدار اندیشه * دل خوش کن و بر صبر کار اندیشه)
 * محصول بیت * جانانه خطاب پیورر دینک که سنک اولورم اندیشه طومعه یعنی قایمه
 کوکلی خوش ايله و اندیشه و فکر کی صبره حواله ايله یعنی صبر اول (کو صبر و چه دل
 کایچه دلش میخوانی * يك فطر * خوانست و هزار اندیشه) * محصول بیت * قنی صبر و کوکل
 نه یعنی دل یوقدر زیر اول نسته بی که سن کوکل او قورسن بر فطره فاند و هزار اندیشه
 حاصلی بر فطره فاند و يك دور او فکر زیر اکوکان حالی بویه در رباعی (عشق رخ
 یار بر من زار مگیر * برخسته دلان خردد یکبار مگیر) * محصول بیت * بارک رخی عشق
 و محبتی بن زارک اوزرینه طومعه یعنی بکا سن روح باره عاشق * دعه خسته دل را اوزرینه
 بر او خردن خردد طومعه یعنی عشق خردد لرینی یکا استاد ايله حاصلی سن عاشق سن دیو
 یکا دخل و تعرض ايله (صوفی چو نور سم هر روان میدانی * بر مردم زندگانه بسیار مگیر)
 * محصول بیت * ای صوفی چونکه سن سالک لک رسم و راهی پیورسن زند مر دم
 اوزرینه چوق نکت طومعه یعنی زندی عشق عیله منهم ايله اگر چه که زند فتنه
 عشق عیب دکدر اما افشایی عیدر پس عشق و محبت لرینی افشا ايله رباعی (نی قصه
 آن شمع چکل بتوان گفت * فی حال دل سوخته دل بتوان گفت) شمع چکل لامیه چکل چین
 و لایند بر کایسانک اسمیدر که مانی نقاش آنی کندی استخراج ایلدی بی نقوش غریبه
 ايله نقش ایلش هر بار که شمع چکل دینه ل اضافه مراد اولو فت اول کلبان خدمه سی
 اولان تازه ککشیش دلبر در اما نونک کی پرده نشیبه طریقله دلبر مراد اولور
 اما چین و چکل دینه ل اولو فت چکلدن مراد اول کلبا اولان ملکندر حال دل
 سوخته دل لامیه لدر بوری بامشک کوکلی حالتی دیکدر * محصول بیت * نه اول شمع
 چکل قصه سن سونک اولور یعنی انک جو و جفا سن انکی اولر نه بوری بامشک کوکلی
 حالتی سونک اولور یعنی جانانه عرض حال ایلکه ممکن دکل (غم در دل تنک من از آنست
 که نیست * يك دوست که باوی غم دل بتوان گفت) دل تنک من بیایه و لامیه در * محصول
 بیت * بنم دل تنکمه غم انکی چو ندر که بر دوست یوقدر که اکا کوکل غنی دیک اوله
 یعنی عالمه بر بار صادق بولمز که عاشق اکا در دینی اظهار ایلد رباعی (خوبان جهان صید
 توان کرد برز * خوش خوش برایشان بتوان خورد برز) برایشان لامیه در * محصول

بیت * جهان خوب لرینی النوله صید ایلک اولور کوکل کوکل انلرک میوه سن النوله
 يك اولور یعنی مال قوتیه و صلت لرینه مالک اولق مکندر (زکی که کلاه دار جهانست
 بین * کوپوچه کونه سردر آورد برز) * محصول بیت * زکی که جهانک کلاه اری
 و سرور بدر کور سیر ایلد که اولدخی نه وجهه باش اندردی زو * یعنی زکی که اولان
 رفعت شاه زره مائل اولوب اکامر فرو ایلدی زکی که ایچنده می صریحه قدح زو
 اطلاق ایلش سردر آورد برینه سر بر آورد یازوب * مناسبی اولدخی نیکه باش فالدردی
 و توجه ایلدی النوله وینر نسخه ل * مخالف باز قدن غیری اصطلاحدن قافله ایش * رباعی
 (ماهی که قدش بصر و میاند راست * آینه مست و روی خودی راست) * محصول بیت *
 رما که قدی محقق سرو بکر آینه انده و کندی بوزن زردی یعنی آینه آوب کندی
 رویی زین ایلدی دیکدر مصراع ثانیك مناسبی انده آینه کندی بوزنی زرا بادی دین
 مناسبی ابوجه برز * ممش (دستار چه پیش کشی کردم گفت * و صلم طلی زهی خیالی
 نه راست) دستار چه قصه در دستار در که دایند و یا غلغه درل طلی فعل مضارع مخاطب در
 معنی شرطی متضمن زهی اصلنده ادات تحسینر اما بونک کی پرده تحسین است و رباعی
 متضمن اولور خیالی با حرف وحدت و با حرف تنبیه که راحت که سنکدر دیکدر * محصول
 بیت * اول ماهه بدیند جت و بار یا غلغی پیشکش ایلدم اولده بدی اگر و صلم طالب ایدر
 است آفرین رخبانه که سنکدر یعنی بومقدری جزوی نسته ايله وصل دلبر طاسن زهی
 فکر و فراست که سنکدر مصراع ثانیك مناسبی زهی رخبال که سنکدر دین و زهی رخبال که
 سنکدر دین حق ادانی خینه کنور مملر * رباعی (قسام بهشت و دوزخ آن عده کشای
 * مارانگذار که در آیم زبای) * محصول بیت * جنت و جهنم قسای اول شکل
 آچیمی زی قومن که با فدا کا * و زبانی زی حفظ ایلدوب قومن که با فادن سورچوب
 دوشه و ز صاعلی زی زدن صاعلر مصراع ثانیك مناسبی صغبات سولیلرک
 شنباته اعتبار او لیسونکه ژر با فلد (نای رودان کر کر بانی بی * سر پیچ
 دشمن افکن ای شیر خسای) دود بونک کی پرده صادر و واقع اوله دیکدر کر کر
 با وصف ز کیبدر و با حرف مصدر قورر د قیصریق دیکدر طلم و قعدیدن کنایه ر
 بخا مصراع ثانی به مر هوند سر پیچد دشمن افکن بیایه سر پیچد قوت و قدرندن کنایه در
 دشمن افکن و وصف ز کیبدر دشمن پیچیمی دیکدر شیر خدای حضرت امام علی
 مراد در * محصول بیت * زمانیشک ظلمدن شکایت ایدوم پیورر خنده دیک بو کر که
 بالی صادر و واقع اوله یعنی عالمه بوظلم خنده دیک بوری به دشمن پیچیمی قهر
 سر پیچد سنی کوستری شیر خدا یعنی ظهوره کل و بوعالی ظلمدن خلاص ايله
 وعد الله پرایه * رباعی (جز نقش خودر نظر نیاید مارا * جز کوی تور هکنر نیاید
 مارا) * محصول بیت * سنک نقشکد غیری بزم فطر مزه کلز یعنی کوزمه سندن غیری
 کوکل کورم سنک محاکمکن غیری رهکنر کلز یعنی بزم فطر کا و سیر نگاهر سنک
 کوکدر انجیق اندن غیری به اوفرا مز (خواب ارچه خوش آید همه رادر عهدت
 * حفا که محکم در نیاید مارا) * محصول بیت * اگر چه او بقوهر کسه خوش کاو
 سنک زمانکده اما حق بود که بزم کوز مزه کلز یعنی او بقوهر بزم مزه با خود سنک خیال کا

کوزمتر او بقو کبرمن یعنی او بقوه بلقز رباعی (چشمه که قنون ورنک میار دازو) زنهاری که تیغ جنگ میار دازو) رنک بونک کی رزده حیلہ معانسته در * محصول بیت * سنک کوزک که مهر وحیلہ بفاراندن امان که تیغ جنگ بفاراندن (بس زود معلول کشتی از همتان * آه از دل تو که سنک میار دازو) * محصول بیت * زیادہ نیز معلول اولدک مصاحبت کردن آه سنک کوکل کردن که اندن طاش بفاروری بی رحم اولدین کنایتدر رباعی (هر دوست که دم زداز وفادشمن شد * هر با کروی که بود تر دامن شد) تر دامن ناپاکدن کنایتدر پانزوا ناک * مقابلیدر * محصول بیت * هر دوست که وفادن نفس آوردی دشمن اولدی یعنی وفادارلق لافنی اوران بی وفا اولوب دشمن اولدی هر بر با کروی که واریادی تر دامن اولدی یعنی پانک دامن کچینلر تر دامن چیقندی (کویند شب آبتن غیبت عجب * چون مردندید از که آبتن شد) * محصول بیت * دیرل که کجه احوال ضیلہ بوکلیدر بوکلیدر چون او کورمدی کچیند بوکلی اولدی عرب اللیلہ * بلی دیرته کیم شاعر دیش بیت * دنیا که حادثه هر کجه بوکلیدر * کون طوغندن نلر طوفه کیم یله ناکهسان * ار کورمدی دیمکن غرضی یعنی بر مرد کریم کورمدی دیمکن رباعی (ای باد حدیث من نهانش میگو * سوزدل من بصد زبانش میگو) * محصول بیت * ای باد جانانه بنم سوزی نهان سوبله آشکاره سوبله بنم کوکلم باقنی یوزدل الیه سوبله و یوزدور او پسان الیه (میگونه بدان سان که ملالش کبرد * میگو سختی و در میانش میگو) * محصول بیت * جانانه سوبله اما انجلین سوبله که آتی ملال طوته یعنی آنجلین سوبله که انجند برسوز سوبله اما مصاحبت اراسته سوبله شوبله که آتیه حاصلی روجه سوبله که کوزکدن اینجند رباعی (کاتم که لبث گفت ایم آب حیات * کاتم دهن گفت زهی حب نجات) * محصول بیت * جانانه دیدم که لبث ندر دیدم که آب حیاتدر دیدم دهنک ندر دیدی اصلاح نجاتدر (کاتم * هن تو گفت حافظ کفنا * شادی * همه لطیفه کوپان صلوات) ابی کسنه برسوز سوبله یعنی سوزلی متفق و بری برینه موافق اولده دیرل شادی * همه لطیفه کوپان صلوات پس بونده و فاکه جانان ایم آب حیات و دهنم حب نجاتدر دیدم خواجه پیوردیکه حافظ دهنک سوزک سوبله یعنی لبکه آب حیات و دهنک حب نجات دیر جانان دیدم شادی * آه * محصول بیت * جانانه دیدم که حافظه سنک سوزک سوبله اواده دیدی شادی * آینه منده گفت ثالث مضافدز دین یعنی گفت حافظه مضافدر دیمکن روزا کلابانه معلومدر که زانده سوبله رباعی (ماهم که رخس روشنی * خور بکرفت * کرد خط اودان کوز بکرفت) مامروشی مبتدا و که حرف رابط صفت و مصراع ثانی خبر مبتدا در که جله * اسمیه دن مر کدر تا مل ندر مامروشی * خور بکرفت ابی معنیه در بر بسی کونشک روشنی طوتدی یعنی کوفش کی مضی و تابان اولدی بر سبده کونشک ضیاسته مانع اولدی یعنی جانک رخنی ضیاسته غالب و باهر اولدی تا مل کرد خط اضافتی پایه در کرد کافک قعیه نوز مناسه کوزدن مراد یوزیدر که روی جانانی آیه تشبیه ایلش * محصول بیت * بنم ماهم که یوزی کونش ضیاستی طوتدی انک کرد خطی دامن کوزی طوتدی یعنی آب کوز

کبی پانک روینی کرد خط طوتدی بونده ترکیبی تغییر ابیوب فسمعه مخالف یازانلو کردی کاف عجمیک کسریله او قیوب معناسنی اطراف دینر معناسن اطرافنده چکر عشار (دلهاسمه در چاه زنجندان انداخت * وانکه سر چاه بنبر بکرفت) دلهاسمه اوما بملدی خبری وجهه * اسمیه خبر بعد الخبر در مبتدای اولک و جازدر که کرد خط رخس لطفندن بدل اوله و مذ کور جله * اسمیه خبر مبتدا اوله * محصول بیت * بنم ماهم عشاق دلرینی هب چاه زنجندان بر اقدی اندک صکره چاهک باشنی عنبرله طوتدی یعنی عنبرله بغلدی عنبردن مراد خطیدر که چاه زنجندان اور عشارد خواجهنک بوندن نازک رباعیسی دخی کلدی * رباعی (چون چاه زنج رکنش آن مشکین خال * ماهی که نظیر خودندار دیمجال) بر کتدر اخراج ایهه یعنی چیقاره ماهی با حرف وحدت که حرف رابط صفت بجهال با حرف مصاحبت و با حرف ظرف * محصول بیت * چون که اول مشکین خال نندن چاه سنی چیقاره بر ماه که جانانه کندیکن نظری بوکلیدر بومصرع بیت آتی به مرهوندر (در سینه داش زنازی بتوان دید * مانده * سنک خار در آب زلال) * محصول بیت * اول ماهک سینه سنده کال تراکندن دلی کورمک او اور آب صافیک اینجند فاره طاش کی یعنی آب صافیده سیاه طاش کور تکی کی انک کوش کی صافی نند فاره طاش کی پوره کی آنجلین کور نور * رباعی (سیلاب کرفت کرد پورانه * و آغاز پری نهاده پورانه) * محصول بیت * عرو پورانه سنک اطرافنی سیلاب محنت و بلا طوتدی و دخی طولده باشدی عرو بیانه سی یعنی خانه عرخرابه و بیانه عرو طولده یوز طوتدی حاصلی عر آخر اولده باشدی (عشار شوای خواجه که خوش خوش * بکشد چال زمانه رخت از خانه) * محصول بیت * بی خواجه هشیار اول که کوزل کوزل چکر زمانه حالی خانه * عردن رختکی یعنی زمانه حالی نیجه کسندک خانه * عردن رخت و بختی باد فایه و رمش سنکده رخت و بختکی باد فایه و پروردیدر * رباعی (از چرخ بهر کونه هسی دارامید * وز کر دش روزگار بیلر چون بید) بهر کونه با حرف صله و با حرف مصاحبت هر وجهه و هر وجهه دیمکنر همیدار با حرف ناکید و میدار فعل امر مفرد مخاطب امید مفعول صریحی و از چرخ و بهر کونه غیر صریحی و ز کردش روزگار و با حرف عطف و از حرف ابتدا و اضافت لامیه میلر فعل امر مفرد مخاطب دتر بید سکوت اتاجی * محصول بیت * فلکدن هر وجهه امید طوت یعنی فلکدن هر کز مابوس اوله دخی کردش روزگار دن سکوت کی دتره یعنی خوف او زره اول حاصلی فلکدن قطع رجاء الیه و حرف نند خال اوله یعنی بین الحرف والرجا اول (کفتی که پس از سیه رنگی نبود * پس سوی سیاه من چرا کشت سپید) * محصول بیت * خطاب عام طریقله بیور رسن دیدک که سیاهدن اعلارنک اولر یعنی سیاه رنگرک * سلطانیدر چرنکه بویله در نیم فاره صا چم بیچون اغاردی یعنی سیاه قابوب اغارمق کوزک ابیدی رباعی (چشم تو که سحر با بلس استادش * یاربکه فسو نهامر واد از یادش) که حرف رابط صفت سحر بابل لامیه یعنی ملک بابلد واقع اولان سحر که هاروت و ماروت دن انده فاکدن یارب بونده یا الله دیمکنر مقام تضرعدر که حرف بیان فسو نهامر نهادن محققدر بوکولر و مکر و حیللر دیمکنر مر واد فعل

ذهبی مفرد غائب مقام دعا. واقمدر یعنی کتبه دیکدر. محصول بیت. جانانه خطاب
 پروردگار چشمک که اسنادی سحر یا بلدر یعنی سحرانی الگ سحره شدن تمام باشد و یارب
 شدن تصریح آید که خاطر مدد افسونری کتبه یعنی سحرانی او توبه بعضی نسخده
 پرواد واقمدر برای استقبال ایله کنسون مناسنه پروادی پرود بازوب مناسنی عجب افسونلر
 بدرمی انک یادندن دین سحر ایلش (و آن کوش که حلقه کرد در کوش جال. اوز
 زدر نظام حافظ بادش) که حرف رابط صفت آوز. منالقم کوبه به دیرلر در نظام حافظ
 بیایه و لامیه در بادش شیخ ضمیر کوش اوله راجعدر. محصول بیت. دخی اول کوش که
 کوش جال. حلقه بکوردی یعنی جالی حلقه بکوش ویده سی ایلای حاصلی کوزلک
 اکا. طبع. منقاد اولدی اول کوشک کوبه بی در نظام حافظدن اولسون یعنی همیشه در
 نظم حافظ قواضیه کوبه اولسون حافظک کلامنی استقامت صباردر مصراع
 اولم مناسنی تحقیقند. یعنی اول فواق صاحبی که کوزل قورفته حلقه قبلدی دین
 اسناددن مناسنی قولفته ابوطه ما مش غام یلک مناسنی تحقیقند. مراد بود که صاحب
 حسن اولنلر غروری ترکایدوب نصیحت پذیرا ایلر اولی در دین یلک مناسنی تحقیق
 ایلد. من رباعی (بای بکنار جوی میاید بود. وز غصه کاره جوی میاید بود) بکنار جوی
 با حرف ظرف کار جوی لامیه و او حرف عطف کنار جوی وصف ترکیبدر کنار
 یسنجی مناسنه بر صحران کنار طاب اولفدن کناردر. محصول بیت. باده ایل ارماتی
 کنارنده اولق کرک یعنی ارماتی کنارنده باده ایچمک کرک دخی غصه دن کنار جوی اواق
 کرک یعنی باده ایچوب غم و غصه دن رطای وانی کرک حاصلی غدن خلاص اولق
 کرک (ان مدت عمر ما چوکل دروزست. خندان اب وازه روی میاید بود) دروزست
 اصلانده. روزانته در ضرورت وزن ایچون تحقیف قبلدی خندان لب وصف
 ترکیبی اسانده لدر کواکن دودافلی و او حرف عطف تاز روی ده وصف ترکیبدر
 محصول بیت. بزم بومر منک مدتی وزمانی اون کونلکدر یعنی آزاد حاصلی قلت
 مددن کناردر پس جویله اولجه خندان لب و تاز روی اولق کرک یعنی بوز ایچو عمر
 غم و غصه ایله کچور عیوب هشت و شش شنه کچور منک کرک رباعی (ای شرمزد
 غمجه مستوراز تو. جبران و نجل ترکس مخموراز تو) غمجه مستور بیایه غمجه به
 مستورلک صفتی ایل طرف ایچنده اولد ایچوندر ترکس مخمور بیایه ترکس
 مخموراق صفتی سرفرو ایلد ایچوندر. محصول بیت. ای جانان غمجه مستور سندر
 شرمزد در یعنی شرمزد در ترکس مخمورده سندر جبران و نجلدر یعنی غمجه دیکدر
 شرمزد در یعنی غمجه شرمزده اولد ایچوندر پرده دن طشره چیقمز ترکس چنه کدن
 جبران و نجلدر (کل باتو براری کجایارد کرد. کونورزمه دازدومه توراز تو) محصول
 بیت. کل منکله برابرکه قند قادر اولور زرا اول نوری مهندن آلوده شدن یعنی کلک
 و سار شکوفه نل رنگی مهندن مستفاد در و مهک نور و ضیائی منک رو بکنن رباعی
 (اول بوفای وصال در داد. چون مست شدم بنام جفا بر سر داد) محصول بیت. اول
 و فایله بکاد. وصال و یردی چونکه مست اولدم بنام جفا و ست و یردی یعنی بی وصال
 اوزرسته جام جفا ایچوردی حاصلی اول بکامحت کومریدی کوکام ایچمه مکر جفایه

باشلادی نته که محبوبلرک عادت بو ایلدر (بآب دودیده و دل پر آتش. خاکره او شدم بیام
 در داد) مصراع اول ثانی به مرهوندر. محصول بیت. دل پر آتش و آب دودیده
 ایله جانانک خالکهری اولدم بنی باده و یردی یلکده صفت اضا و طباق رعایت اولندر
 رباعی (بامر دم نیک و بد نمی باید بود. در باده دیوود دخی باید بود) محصول بیت
 ابو آدم لاله یار امر اولق کرک سحراده دیوود اولق کرک دند دال اولم قهیله رنجی
 حیواناته دیر ارسلان و قیلار و قوردر کی حاصلی انسان ملاج و آدمی سیرت کرک رنجی
 حیوان کی موزی کرک (مقون. منش خود نمی باید شد. فرور بخل خود نمی باید
 بود) مقون معاش اسم مقولک قائم مقام فاعله اضا قیدر و خود. اضاقت لامیه در
 محصول بیت. کشی کندی. مقون اولامق کرک و کندی فاعله. فرور اولامق
 کرک حاصلی کشی کندی. اشیله آرنجیایدوب علوم و معارف و صلاح و تقوای ترک
 ایلمن کرک مجموع یلک مناسنی مراد خاقن اختلافدن حاصل اولان شامنی و بد خویشلک
 فباحتی ضرر محض ایلد و کن یلندر دین یلک مناسنی اویان ایلش مذکور
 رباعیه شرو بود لفظلری مصدر مناسنه در رباعی (ای سایه سنبات سمن پرورد
 باقوت لب در عدن پرورده) سنبات مراد زافدر و سمن عارض و دره سندن دندال
 محصول بیت. ای جان منک سایه سنبات تریه ایلدر یعنی سایه سنبات سمن مرئی
 اولندر و باقوت لیکه در عدن تریه ایلدر یعنی باقوت کی لیکه در عدن کی دندالک
 مرئی اولندر (همچون لب خود مدام جان می پرور. زان راح که روح سست بدن
 پرورده) می پرور فعل امر مفرد مخاطبه بدن پرورده با حرف ظرف دن کوب اصلی نولک
 نشد بلدر منقادنک مناسنی فصل یان ایلش. محصول بیت. کندی لیک کی مدام
 جان یسله اول باده دن که کوب. اسامش رروحه. یعنی جایی باده ایلد. لاله دائمه رباعی
 (هر روز دلم بر یاری دگرت. در دیوه من ز عجز خای دگرت) محصول بیت
 هر کون من کوکام بر غیری و کاک لنده در یعنی دلم در دشتدن هر کون بر ملا و شفته در
 من کوزمده. هج دن براوز که خار وارد یعنی کونم هجرا دن بحث و امله در
 (مر چهد همی کم قضا بکود. بیرون ز غایت تو کاری دگرت) محصول بیت
 بی جهد ایلر که خار هجرتی دفع ایدم اما قضا حکم زل دیر که صحت سعی و کد. بکنن
 طشره رایش وارد یعنی خار هجراتی چکک سکا حکم زلدر سستی و جهد کله
 شرف اولمزد دیکدر رباعی (چون باده زغم چه بایدت چوشین. بالشرک من نمی توان
 کوشیدر) محصول بیت. باده کی غم سکا نه عیانق کرک یعنی باده کی غمدر ط شوب
 کورمک کرک زغم لشرکله مقابله ایدوب جالشتنی اولم حاصلی غم. ارضه جازد کل
 (سیرست لب سافر از دور مدار. می راب سبز خوش بود نوشدن) محصول بیت
 لک سیرت ایدن شغری ارق طومعه یعنی لب سبز بکله یشردی باده ایچمکن خالی اولد
 زیر اسیرزه کزنده باده نوش ایلک خوشدر رباعی (بام شربست شراب اولمزد. هر غمزد
 مست خراب اولمزد) محصول بیت. ایام جوا بیدر شراب اولادر یعنی یکنلک زما بیدر
 شراب ایچمکن ایچمک اولادر هر بر غم. غمزد. مست خراب اولق اولادر یعنی
 غدن خلاص اولق ایچون مست خراب اولق بکر کرد عالم. صبر سیر حراست

و بیاب * در جای خراب هم خراب اولیتر * محصول بیت * عالم باشند باشد خراب
و بیاب پس خراب رده خراب اولیتر بکر کدر در باب یک نتیجه سی بود که غم عشق و محبت
خلاص اولیتر ایچون یاد ایچمک کرک رباعی (باز آئی که جام بحالت نکرانست * باز آئی که
دل در غم هجرت بهفتانست) باز بونک آبی پرده تا کید افاده بدر انجق * محصول بیت *
ای جان کل که جام جالکه ناظر در کل که کوکلم غم هجر کده فغانه در حاصلی نالان
و کر یا ندر (باز آئی که بی روی تو ای بار عزیز * سیلاب ز چشم من سرکشته روانست)
* محصول بیت * ای بار عزیز کل که سنگ روی کمر بن بی سرکشته یک چشمند
سیلاب رواندر یعنی دانا کریان و نالام * رباعی (بر کبر شراب طرب انکیز و پیا * بنهان
زرقب سفله مستبر و پیا) بر کبر حرف تا کید کیر فعل امر مفرد مخاطب طوط دیگدر
شراب طرب انکیز پیایه طرب انکیز و صف ترکیب زدن طرب قویار بیچی
یعنی شلک پیدا اید بیچی رقیب سفله پیایه زرقب پنهان متعلق و پنهان پیافلک
و مستبر جله معترضه * محصول بیت * شراب طرب انکیز ی آل و کل یعنی شراب
کل عناد ابله و ابلق رقیب پنهان کل یعنی کبر لی کل (مشتو من خصم که بنشین
و مرو * بشنوز من ای نکار که رخبر و پیا) مشتو فعل نهی مفرد مخاطب اشته و دیگامه
دیگدر سخن خصم لامیه و مفهولی مشتور که حرف پیاندر یکی رده یله * محصول بیت *
ی جانان خصم سوزینی دیگامه که و تورو کته یعنی قرار ابله کته بدیگی سوزینی اشته
بشدن ایش ای نکار که قالی و کل یعنی طور و کل حاصلی بنم سوزی دیگامه رقیب سوزینی
دیگامه دیگدر * رباعی (هجرت که بجان من درویش آمد * کو بی نمکی بر جگرش
آمد) که حرف رابط صفت بجان من درویش با حرف صله و اضافی لامیه و پیایه در
کو بی فعل مضارع مفرد مخاطب دیگدر نمکی یا حرف تنکیر بر جگرش
برونده پای صله معانیه در و اضافت پیایه در * محصول بیت * سنگ هجرانک که بن
درویشک جائه کلدی یعنی جائه کار ابلدی کویا که مجروح جگر طوز کلدی یعنی دل
مجروحی تازه لدی (رسیده می من کز و شوم روزی دور * دیدی که همان روزم
پیش آمد) * محصول بیت * قور قورم بن که شدن ابراق اول یعنی فرا فکدن قور قورم
کور دکی که همان برامز کون او کومه کلدی یعنی شدن دور و مجبور دوشدم
حاصلی قور قورم اضراد مصرع اوله من لفظانی ترک ایدنلر خوب ناموزون ایشلر
رباعی (شیر بن دهان عهد پایان نبرد * صاحب نظران ز عاشق جان نبرد)
* محصول بیت * شیر بن دهن محبوبلر عهد زینی پایا نه ایلنر ز یعنی عهد و قایلنر
صاحب نظر عاشقنلر عاشقنلر جان ایلنر یعنی درد عشقنلر جان خلاص ایدنلر
حاصلی عمری عشق و محبت کیر (مشتوقه جو بر مراد و رای تو بود * نام تو میان
عشق ازان نبرد) * محصول بیت * جانان چونکه سنگ رایت و مرادک او زده اوله عشق از
اراسته سنگ آدک ایلنر یعنی عشاق اراسته سنگ آدک انگاز ز عاشق آرزوی
طبع و هوای نفسا نیدن کچمک کرک که اکا عاشق صادق دیل رباعی (زافین تو بیج
و خم و تاب از چه گرفت * آن چشم خارین تو خواب از چه گرفت) جارین یا حرف
نسبت و نون حرف تا کید * محصول بیت * سنگ ایکی زلفک بیج و خم و نانی ندن طوندی

یعنی ندن بونکم بونکم اولدی و سنگ اول نمورانه چشک خوابی ندن طوندی یعنی
ندن او بودی حاصلی چشک فته کرد خوابه ندن واردی (چون هیچ کسی بر که کلی
بر توزد * سرناقد مت بوی کلاب از چه گرفت) * محصول بیت * چونکه هیچ بر که
بر کل پیراخی سکا اورمدی سرناقدمک یعنی باشند ایاغده دك چشک ندن کلاب فوقوسن
طوندی حاصلی تنکده کی کل فوقوسی ندنلر رباعی (راه طلب تو خارها دارد * کو
راهروی که این قدمها دارد) راه طلب تورا هك طلبه اضافتی لامیه در و طلبک
تویه مصدرک معنویه خارها پیایه راهرو وصف ترکیب یولی اری دیگدر و یا حرف
و حدت که حرف بیان و یا حرف رابط صفت * محصول بیت * سنی طلب ایانک بوانک غم
دیگدری اری یعنی سنی اری مقدمه غم و غصه چوق چکیا و رقی بر یولی اری که انده بوقدملر
اوله یعنی سنی اری قدملری اوله (دانی که که روشناس عشتست آن کو * بر چه ره
حان چراغ دهه دارد) روشناس مشهور معانیه در عشقه اضافت لامیه در چه ره
جان پیایه در چراغ دهه دارد پیایه * محصول بیت * پیلورمیسن که عشقک مشهوری
و نامگذاری کیدر اول کسه در که جانی چهره شد * عاشقنلر نفسی چراغی اوله
یعنی چهره جائه عاشقنلر معنی و نفسی نشانی اوله حاصلی عاشقنلر اکاهمت ایش اوله
دیگدر * رباعی (بردار دل از مادر دهرای فرزند * بانصف اخیر شوهرش در پیوند)
* محصول بیت * دهراناسدن کو کلکی فاندن ای اوغل یعنی دهر و روزگار
قلبکی عده ابله زرا کسمه وفا یلمشدر که سکا ابله انک کو بکی سبک نصف اخیرینه
واصل اول یعنی صوکتی کور که هیچ اعتباری بوقدر زیرا شوهرینه دشمنر ابله
افتا بدر (بی قلب ندنی ایچنین شخصی را * چون حافظ اگر شوی برویش خرسند
رویش ضمیری مادر دهر راجع * محصول بیت * شوهر مادر دهری صاحب
قلب اولیچمه بیلرسن یعنی مادر دهرن منقطع اولیچمه طالبی و شوهری کیم اولدی یعنی
بیلرسن اگر حافظ کبی رویله فانی اولورسن یعنی حافظ کبی ظاهر یله فرشته اولورسن
شوهر و طالب دنیا کیم و کیم دگدر بیلرسن * رباعی (من یا کور تو در میان کردم دست *
پنداشتش که در میان چهری هست) پنداشتش شین ضمیری معانیه در میانه مفید در
* محصول بیت * بن سنگ میا نکده قوشا غمکه ال اوردم صاند مکه میا نکده بر نسته
وارد یعنی کرک معانیه بر نسته وار در صاندنم (پنداشت ککزان میان
چه بر دست کر * نامن ز کر چه طرف بر خواهم بست) * محصول بیت *
ظ هر در که اول مایند کر نه فاند بقلای تان کردن نه فاند بقلای کر مایند
بر فاند ایلک کر کدر که بندخی کردن بر فاند ایام * رباعی (مقبول دل خواص و مشهور
عوام * خوش لهجه و موزون حرکت بیدرتم) * محصول بیت * خواصک کوکانک
مقبول و عوامک مشهوری لهجه می کوزل حرکتی موزون بدر تمام (در خطه شیراز
بنامست و نشان * رود اور حاجی حافظ احمد نام) رود اور وصف ترکیب در سرود آورده معانیه
ابر کور بیچی حاصلی ابر لا بیچی حاجی حافظ ایچی واحد اسمی * محصول بیت *
خطه شیرازده نام و نشانه در ابر کور بیچی احمد نام حاجی حافظ که
رود آورده مشهور در خطه شیرازده نامدار و نشانددر * رباعی (آواز پر مرغ طرب
میتوم * یا قعده کلر ارب میتوم) آواز پر مرغ طرب لامیه و پیایه در در نفعه خوش

قو قو کلزار ارب بیایه ارب همزه نث وراثت قحطه لایله حاجتد ر ارب واره
و اربه و اربه حاجت مناسند در • محصول بیت • طرب مرغث قنادی آوازی
ایشیدرم یا حاجت کلزار نث خوش قو قو سنی ایشیدرم یعنی حصول حاجت آنرا
ایشیدرم (یا اید حدیثی زایش میگوید) القصة روایتی عجب میثوم • محصول بیت •
بوخه لیکت باد بر حدیثی سوبل القصة عجب روایت ایشیدرم رباعی (باشند شوخ
و شک و با طرب و بی • کجی و فراغتی و یک شیشه می) شاهد شوخ بیایه شاهد
محبوب شوخ بودند • ای • بحق قاتلی مناسند در و شک و طرب و قبول مناسند در کجی
و فراغتی بازی حرف و حدیث • محصول بیت • شوخ و شک و محبوب و طرب بر یوج
و فراغتی خاطر و ریشه باد • چون کرم شود زیاده مارا نث و بی • منت نبرم یک
جواز خاتم طی • محصول بیت • چونکه نرم طمر من و سکر من باده من کرم اوله یعنی قیره
خاتم طی کبی یعنی به بر اربه چه منت ایام یعنی هیچ کسبه سخا مییون منت ایام دیگر
رباعی (در معر توفیق زشم افزون کریم • دایم چر صراحی اشک کلا کون کریم)
• محصول بیت • شک هجر که بن شمعن زیاده انظر دایم صراحی کبی اشک کلا کون
ظلم یعنی قال انظر (چون ساغر باده ام که از دل تنگی • چون باده چک بشوم خون
کریم) • محصول بیت • باده ساغری کبی هم که کوکل طارفتن چونکه چک آوازی
ایشیدرم فان غلر • رباعی (عیدست عظیم بر کنیدن خود را • وز جله خاق بر کزیدن
خود را) • محصول بیت • عظیم عیدر کند و بی یوفاری چه کث یعنی کند و بی
یوفاریدن طوفی و جمع خلقتن کنند و بی مختار و را جم طوفی حاصلی خفتن
کنند و بی اعلی طوفی عیب عظیم (از مرده مک دیده • یا اید اوخت • بدن همه کس را
وندیدن خود را) • محصول بیت • مرده مک دیده دن او • کرم نث کرک هر کسی
مردوب و آند و بی کور محکی یعنی دیده هر کسی و هر نسته بی کور اما کند و بی
کور من مکر آینه ده • رباعی (جانم بدای آن که او اهل ود • سر در قدش
کر انهی سهل بود) • رباعی خیام کدر که بلیتر بودند یا ز مشر • محصول بیت • جانم
اول کسه نث فاسی اواسون که اهل اوله حاصلی جانم اهل فدا اواسون اگر اعلات
یا غنه باش فورسک سهل و یعنی اهل اعلات باغنی او یک منزل دکان تر فدر بغداد
باسی حرف زاندر ضرورت و زراچون کلندر (خواهی که بدانی یقین دوزخ را)
دوزخ یقین صحت نا اهل بود) صحت نا اهل مصدرک فاعله و یا فاعله اشد فیدر
• محصول بیت • دبلر میسن که کر چکن دوزخی یله من دوزخ جهانه نا اهل
صحت در حاصلی نا اهل اختلاطی جهنم در یو رباعیه بود افظی ادات خبر در
رباعی (سرتاسر آفاق بها ون سودن • نه طاق قنک بخون دل اندودن) سودن
سور نث و از نث مناسند در • محصول بیت • با شدن باشه آفاق ها و نه دو کوب
ارمت و طوفوز فکی بوزک قاتله صیوانی تمام مشقت و المین • کتابت در (صد سال
در کاسیر زندن بودن • به زان که دی • مسم نادان بودن) • محصول بیت • یوزیل دخی
زندانه اسیر اوق نادانه بر نفس همدم اولقن یکدیگر یعنی جج مذکور مختار دن بر دم
نادانه مصاحبت آرتقدر یو رباعی خمر و دیوانه موجود در • رباعی (ناکار بکام
دل محروح بود • نا نث تم بی ملک روح بود) • محصول بیت • مادام که دبا لشی محروح

کوکل مراد نجه اوله و مادام که ملک بن سلطان روحسز اوله یعنی اولجه (ایدمن
آنت زدرگاه خدا • کا و اب سعادت همه مفتوح بود) • محصول بیت • درگاه خدادن
بنم ایدم اولدر که جج سعادت قبولی مفتوح اوله یعنی رحمت خدادن مایوس دکلم
رباعی (ای دوست دل از چای دشمن در کش • باروی نکو شراب روشن در کش)
• محصول بیت • ای دوست کوکل کی دشمنه جفا بیکدن چک یعنی دشمنه جفا بیکدن
فارغ اول روی نکو شراب روشن چک یعنی صفای چهره اهل اعلایه باد نوش اهل
(باهر) • مرکوی کر بیان یکشای • و زنا اهلان تمام دامن در کش) کوی کر بیان یقه
او عاید ر • محصول بیت • اهل همزه کوی کر بیان کی آج یعنی انله التفات و اعتبار
اهل و نا اهل اولنردن تمام اتک چک یعنی التفات و اعتبار اهل رباعی (ای کاج که سخت
سازگاری کردی • بادور زمانه از باری کردی) • محصول بیت • ای بار کاشکی که سخت
موافقت ایبدی بادور زمان بولد اشاق ایبدی یعنی معاونت ایبدی حاصلی یا سخت
بکاموافت ایبدی بادور زمان معاونت (از دست جوانیم چور بود عثمان • پیری
چور کاب پایداری کردی) بر بودک فاعلی پیر بدر • هر خللال طریق اوزره رکاب
اوزنکی • محصول بیت • چونکه پیر لک جوانانم اندن صناعی قایدی تولیدی رکاب
کبی پایداری ایبدی یعنی چونکه جوانانم کندی اری پیر لک • باقی اولیدی دسته
نسبت عثمان و ایه نسبت رکاب خوب واقع اولش دست و پای و عثمان و رکاب صحت
تناسب طریقه در مصراع اولک مناسی جوانانم چونکه صناعی المین قایدی دین
معای مرادی اندن قایدش • رباعی (عمری زنی مراد ضایع دارم • وز دور فلک
چیسست که نافع دارم) عمری یا حرف تنکیر • محصول بیت • عمری مراد ایچون
ضایع طو تارم یعنی مرادم اهل کبر مک ایچون عمری ضایع ایدم دخی دور فلکدن
نه در که طایفه طو تارم یعنی مرادم اهل کبر مک ایچون نه فائده ایدم (باهر که بکفتم
که زادوست شدم • شد دشمن من و نه که چه طالع دارم) • محصول بیت • هر کچه که
سکادوست اولدم دینامه بکاد دشمن اولدی و نه که نه بر امر طالع واردر • رباعی (باران
چوبهم دست در اغوش کشید • این کردش چرخ را فواوش کشید) باران منادی
کشید فصل مضارع جمع مخاطبدر • محصول بیت • ای باران چونکه بری بر یکرله
قوجوشه سز یعنی معانقه ایبدیه سز بو کردش چرخ را فواوش ایدم سز (چون دور
من رسد غم نام برجای • بر باد من آن دور بقا نوش کشید) غم نام برجای یعنی اولم کیدم
بقا مصدر در باقی مناسند • محصول بیت • چونکه دور بکا ایشیه برده فالیم یعنی اولم
کیدم بنم شوقه دور باقی نوش ابلک کشید بودند فعل امر جمع مخاطبدر ابلک
دیگدر • رباعی (امر و زدن زمانه عهد شکن • کودوست که عاقبت نکرد دشمن)
زمانه عهد شکن بیایه عهد شکن وصف ترکیدر عهد صبی مناسند • محصول
بیت • بوکون بو عهد شکن زمانه قنی بردوست که عاقبت دشمن اولیه (تهنایی
را از ان • کفر قتم دامن • تادوست نیندم بکام دشمن) تهنایی • با عرف مصدر
• محصول بیت • تهالک ایچون دخی طو تارم یعنی بالکرت لک • آنگیون انکی
اختیار ایلمد تا کیم دوشمن بی دشمن مراد نجه کوربه رباعی (ای دوست بکام

دشنام کردی * بودم چو بهار چون خزانم کردی * محصول بیت * ای دوستی
 دشنامك مراد نجه ايلدك بهار كي ايدم بي خزان كي ايلدك يعني جوان ايكن يني
 پير ايلدك (در كيش تو من راحت بدم همچون تير * قربان شوم چرا گام كردي)
 كيش بونده ايهام طر بقبيله مذكور در يعني مذهب و ملت و نير كيش قربانده ايهام
 طر بقبيله مذكور در معروف قدر و باي طوران طرف يعني صدق * محصول بيت * سنك
 مذهبه كده بن اوق كي طوغري ايلم قربانك اوليم نيچون يني يلي ايلدك يعني مستقيم
 قامت ايكن يني منهي قامت ايلدك حاصل قهرله لم بوكدك * رباعي (از عاجري و سليبي
 و معكبي * وز كبر و بزرگواري و خوديني) * محصول بيت * لف و نشمر مرتب طر بقبيله
 بيورد طر بقبيلدن و سليك كدن و مسك كدن و تكبر كدن و اولو افدن و خود بيلكدن
 (بر آتش اكر نشانيم بنشينم * بر آب اكر نشايست نشيني * محصول بيت * مصراع
 اول مصراع اوله و ثاني ثاني به مصروف قدر يعني عجز من آه بني آتش اوزره او نورديك
 او نورم و كال نكردن آه سني آت اوزر بنده ديكم او نور من يعني آت بين ديم
 بنور من * رباعي (غافل منشين اي بار از تيري * آه * كانش رسد ز آتش انگيزي * آه)
 * محصول بيت * اي بار آهك ايلكندن يعني كيكيلكندن غافل اوتورده يعني آه
 عاشقندن غافل اوله ز براهك آتش پيدا ايلدستندن سكا آتش اريشور حاصل آه
 سني ياقوب باندور (نادر سر كوي خود بنسازي سهل * شبكر دي كره و سحر
 خيري * آه) تا حرف تنبيه نيشاري فعل في مستقبل مفرد مخاطب صائمه سن ديكمدر
 سهل قولاي ديكمدر شب كرد وصف تركيد و كچه چكر يعني مهاسنه و با حرف
 مصدر و كره به اضافه اضافت لاميه در سحر خبر وصف تركيدر و با حرف مصدر آه
 اضافت لاميه در * محصول بيت * مصراع اول ثاني به مرهوندر اكا اول صقن
 سر كويكده جزوي ظن ايله من كره شبكر دلكني و آه سحر خبر اتفاقي يعني سر كويكده
 كچه عشاق كره ايدوب آه چكدر كندن غافل اوله * رباعي (رد غم روزگار ناكي
 داري * بگذار جهان و هر چه دروي داري) * محصول بيت * كوكلكده روزگار
 غني نجه بهدك طونارسن يعني كوكلكي نجه بر غناك طونارسن ترك ايله جهاني
 و مرينه كه جهانه مالك ايسك يعني دنيا و مافيه ساني ترك ايله كه غم چكده سن (باري
 و شرابي طلب و باي كلي * در دست كنون كه جرعه مي داري) باري يا حرف وحدت
 و شرابي يا حرف تنكير طلب فعل امر مفرد مخاطب ايسنه ديكمدر باي كلي لاميه
 و با حرف وحدت كه حرف بيان جرعه مي بيايه داري فعل مضارع مفرد مخاطبدر
 * محصول بيت * بر بار و بر شراب و بر كل ديني طلب ايله شدي كه الكده جرعه مي واردر
 رباعي (من چاي غم تو در دل خویش كنم * درد تو دواي جگر ريش كنم) * محصول
 بيت * بن كندي كوكلكده سنك غمكه رايدرم يعني غمكي كوكلكده صافلرم سنك دردي
 مجروح جگر مه دوا ايدرم (چندان كه تو دردم جفايش كني * من بر سر آم كه
 و فانيش كنم) * محصول بيت * اولقدر كه سن كوكلكه جفاي زياده ايدرسن بن اول
 هوا و سودا اوزره بكمه وفاي زياده ايدم * رباعي (كتم كه چه خالت بدني شيريني *
 اقنا تو سليم و ساده و مسكيني) * محصول بيت * ديدم كه نه حالدور بوله شير بيلكده

يعني بولدت و شير بيلكده يك كوردم ديدم ديديكه سنن سليم و ساده و مسكين
 سنن يعني سن مسكين و ساده و بيلككدن آني خال صافورسن (در آينه
 جال ماخالي تايست * نومردم چشم خود دران مي بيني) * محصول بيت *
 جانان ديديكه بزم آينه جمالزده خال بوقدر بيلكده سن كندي كوكلكده مرمني آينه
 جمالزده كوردرسن و آني خال صافورسن * رباعي (اشكم چورخ نكار من كلكون شد *
 وز خون دلم خانه چشم خون شد) * محصول بيت * بنم اشكم نكارمك رخي كي كاكون
 اولدي يعني قزل اولادي دني خون دلدن خانه چشم خون اولدي يعني خون دلم خانه
 چشمه چيقوب خون آلود ايلدي (محبوب من از ناز چين گفت مرا * كاي بار عزيز
 حال چشمت چون شد) * محصول بيت * بنم محبوبم نازدن بكيوله ديديكه اي بار
 عزيز كوكلكه حال نچيد اولدي يعني خوندن كوكلكه حال نجه اولدي بوريابي اول مثالي
 كوسه توكه خواجدهك كوزلي رمد دار اولمش اوله و جانان كوزلي احوالندن
 - قال انماش اوله رباعي (در غربت اكر كسي بمادماهي * كركوه بود از و نماد كاهي)
 * محصول بيت * بر كچه غريبه اكر راي قاسده اكر طاع كني قروي اولسه اندن
 بر صانع قوت قالمز يعني بي تاب و توان اولور (بچاره غريب اكر چه ساكن باشد *
 چسونه باد وطن كندر آرد آهي) * محصول بيت * بچاره غريب اكر چه رشهرده
 و بار كويده ساكنده اولورده چسونهك وطنك باد ايله آه كنورر يعني وطنك آكچده بر آه
 چكر حسرتندن * رباعي (يارب چو رانده حاجات نوي * هم قاضي و كافي * مهمات
 نوي) * محصول بيت * يا الله چونكه حاجات خاني حاصل ايديجي سنن هم قاضي
 و مهمات كفايت ايديجي سنن يعني قضاي اوطار خلايق اياين سنن (من سر دل
 خویش بنوی كويم * چون عالم اسرار خفیات نوي) * محصول بيت * بن كندي
 كوكلكه سربني سكاچن سويلرم چون سن اسرار خفياه عالم سن يعني چونكه سن كيرلي
 اسرار واقف و عالمن بن سكا كوكلكه اسرار بني عرض ايلم زرار لك ادب و تحصيل حاصلدر
 (وله ايضا) في المشتويات (آلاي آهوي وحشي بگايي * مر ايا نيت بسار آشنايي)
 الاحرف افتتاح آهوي وحشي بيايه بگايي يا ضمير خطاب مر ايا نيت ديكمدر باتوست سين
 و نامنده آشابه قيددر آشنايي يا حرف مصدر * محصول بيت * اي وحشي آهوقنده سن
 كه نيم سنكده آشتاقم چوقدر جانانه خطاب ايدوب بيورر (دو شهر و دوسر كردان
 دو يكس * دودام در كين ازيش و از بن) شهر و وصف تركيدر رو بدندن ايكي
 تنها بوريبي مهاسنه دودام بر نجي حيواننده * مستمدر * محصول بيت * سنكاه
 ايكي تنها بوريبي ايكي سر كردان ايكي يكس دودام بوصومر ده در او كدن و آرددن
 (پسا نالحال يكديگر بدانيم * مر ادمم بچويم ارتوانيم) * محصول بيت * آهوي
 وحشي به خطاب ايدوب بيورر كل كه بري بر تركه خالي يله لم بري بر تركه مراديني ايسنه به لم
 قادر اولورسك يعني بري بر تركه مراديني حاصل ايدم قادر اولورسك (كهي بنم كه اين
 دشت مشوش * چرا كاهي ندارد خرم و خوش) كه بيت سابقه حرف تعيلدر مي بنم
 شديكي حاليه كوررم كه حرف بيان دشت مشوش بيايه مشوش پريشان و نامهور
 ديكمدر چرا كاه اولتق و با حرف وحدت * محصول بيت * اي آهوي وحشي كل كه
 كوررم كه بود دشت مشوش ديديكه دنياك خرم و خوش بر چرا كاهي بوقدر يعني

دنيا آسوده حال اوله جق مقام دكلدر (كه خواهد شد بگويد اى رفيعان * رفيعى
 كسان يار غريبان) كه اسدركيم معاشه خواهد شد اولسردر ديكدر فاعلى رفيعدر
 بن كسانه اضافت اسم فاعلك مفعولك اضافتيدر بار غريبيانده بويله در وقتد خبر
 فيلنددر * محصول بيت * اى رفيعار سويلك كه يكلاره رفيعى يعنى بولدش و غريباره
 بار يعنى صاحب كيم اولسردر يعنى يكلارى و غريبارى كيم فقدايدر (مكر خضر مبارك
 بن در آيد * زين همتش كاري بر آيد) خضر مبارك بن يسانه در مبارك بنى وصف تر كيددر
 مبارك بنى ديكدر بن همت لايحه در و شين ضمير خضره راجعدر كاري با حرف وحدت
 و يانكبر بر آيد حاصل اوله * محصول بيت * يكلاره كيمه رفيعى و بار اولسردر مبارك
 از بن خضرگاه كه بنى همتش در كار حاصل اوله يعنى مذكور صحرى مثنوى مكر خضر ك
 بولدا شقيقه قطع اوله والا غريبار آيد ازار (مكر وقت عطار و ريدن آمد * كه فام
 لاندري فردا آمد) مكر بونده كانه معاشه در وقت عطار و ريدن لايحه در عطار و ريدن
 مقدم مفعوليدر كه حرف تليل و با حرف يان فام مبتدا و مابه بنى خبرى لا تدرى لا تدرى فعل
 نهى مفرد مخاطبدر و نون حرف و قايده و يا ضمير متكلم و حده يعنى ضميره منصوب متصل فردا
 مفرد معاشه حالدر ضمير متكلمدن * محصول بيت * كويا كه عطا و قايده ايد چك
 وقت كادى كه بنم فام لا تدرى فردا آيت كرمه سى كدى آيت كرمه نك معاشى بنى
 بالكر فو مده ديكدر پس دلالت ايدركه الله تعالى اكار بار و باور كونده چكدر
 (بوقى رهروى در سر زمينى * با طغش كفت رنده نشينى) بوقى با حرف ظرف
 و با حرف وحدت رهروى با حرف وحدت سر زمين سرحد ديكدر و با حرف وحدت
 با طغش شين ضمير رهروه راجعدر رند كفت فملك فاعلى و مفعول قول بوند فمكره كان
 بيدر ره نشين وصف تر كيددر و با حرف وحدت اكر بنى ديكبارده استصال ايدركه
 اما بونك كينى بر زده رنده لا ايلدين كنددر * محصول بيت * بروفته بر عاشق سالك
 بر سر حده كا اطفاله بر رنده نشين سوال ايلدى و ديدى (كه اى سالك چه در اتيانه داري *
 يادامى بنه كراته داري) كه حرف رابطه مفعول قولدر اتيانه و اتيان طهار جفه در بر
 اى با حرف وحدت بنه فعل امر مفرد مخاطب قود بكددر اتيانه دن مراد كوكلدر
 و دانه دن مراد تخم مرقدر كه اى واسطه سيله خلقى كند بنه ميل ايددر كه اندن دامه
 تيمبر ايدر * محصول بيت * رنده نشين ديكدر اى سالك عشق كوكلك طهار جفته
 نك وار كل طوزاق فوا كراته طوتارسك يعنى اكر سرمايه معرفت و ارايه اظهار ايله
 خلق متفع اولسون (جوابش دادو كفتادانه دارم * ولى سمرغ ميبايد شكارم)
 جوابش ده شين ضمير رنده راجعدر و دادك فاعلى رهروا و حرف عطف و كفتاداده
 معطوف قدر دانه آخر بيت دك مفعول قولدر * محصول بيت * رنده جواب و ردى و ديكدر
 دانه معرفتم وارد روى شكارم سمرغ كركدر يعنى دانه معرفتله قابلار و مستد عدل
 شكارم اولوق كرك هر نا فاه عرض معرفت ايلم يعنى كودنله اظهار معارف ايدوب
 كند بنه حال و راضب اليزم مصراع تا بنك معاشه سمرغدن مراد ايلدى تعاليدر
 تشبيه طريقه دين تشبيه خطا ايلش و مصراع ثابده دانه بر رند دام بازان سباق
 كلامدن اگاه دكل ايش (بكتنا چون بدست آرى نشانش * كه از ماني نشانست
 آيشانش) بكتنا كائل رنده نشيندر نشانش شين ضمير سمرغ راجعدر كه حرف تليل

آيشانش ضمير رنده سمرغ راجعدر * محصول بيت * رنده ديكدر نيمه اله كنور رسن
 نشان صفائى كه رندن نشاند يعنى مقام وجود الاسم معدوم الحمددر پس آي نيمه
 اله كنور رسن (مده جامى و باي كل از دست * ولى غافل مباح از دهر بدست)
 * محصول بيت * چونكه مذكور كيددر يعنى چونكه عفا نايده در پس اكا طسالب
 اولوب جامى و باي كلى الدن و رنده حاصل عيش و صفايه مقيد اول امدادر
 بدستدن اين اوله يعنى هر قدر كه ذوق و عشره مشغول اولور سك روزگار ك
 غدار لغدن غافل اوله كه زياده بير جدر كه هيج كيميه شفت ايلن بلكه سنى بر كون
 ناكهاى قنك ايددر يعنى قنك ايددر (جوان سروسهي شد كاروانى * ز شاخ سروسه بكن
 ديدمانى) سروسهي يسانه شد كاروانى با حرف نسبت شاخ سروسه لايحه ديدمان
 كوز بنى معاشه در و با حرف مصدر * محصول بيت * چونكه اول سروسهي
 كاروانى اولدى سرودالندن و بداغندن كوز جيك ايله يعنى رنده فامدن ناظر اول كه
 نه جايه كندى مصراع تا بنك معاشى و كسك بره چيقوب انك قدومه منتظر اول
 دين كلى كيدندن فرق ايلزمش ز شاخ سروسه چوشاخ سروسه با زوب معاشى
 سروسه اى كى كوز جيك ايله دين ابو جه ديدمان ايلش (برفت و طبع خوش
 باشم جز بن كرد * برادر برادرى چين كرد) خوش باش وصف تر كيددر خوش
 اولمى معاشه يعنى غم و غصه سز بكنمى حاصل ذوق و صفا ايله اولمى ديكدر
 * محصول بيت * جانان كندى و بنم خوش باش و بنم غم و غصه طبعى حزن ايلدى
 فرداش فرداشه بنم بويله ايلدر يعنى بنى فوروب كندى (چنان بيرحم زديغ
 جدانى * كه كويى خود نبودست آشنائى) تبخ جدانى يسانه بار حرف مصدر در
 * محصول بيت * جانان سفره كنگله جسدالقي فلقبنى رجسز شويله اوردى كه كويا
 هر كز آشنائى اولمش يعنى بنى هيج اسركدى كندى (نثار من چه وزن آرد بن ساز *
 كه خورشيد غنى شد كيه برداز) * محصول بيت * بنم نثارم نه وزن و نه مقدار كنور
 بوترز و طريقه زيرا خورشيد غنى كيه برداز اودى يعنى جانان بولند بنم نثارمك
 بوجهله نه اعتبارى و ار كه غنى خورشيد كيه سنى نهى ايلدى نثار ايدده حاصل
 خورشيد بوقدر سيم وزره مالك ايكن جانانه نثار ايدركه دو كندى پس بنم نثارمك
 نه مقدارى و ار كه دو كنيه كيه برداز كيه بوشالديجى معاشه در پرداختن
 و بردازيدن برانسته بوشالته در بر (لب مر چشمه و لك طرف جوى * نم اشكى
 و با خود كفت و كويى) بار حرف وحدت * محصول بيت * چونكه جانان سفره
 كندى صبر ايسه چاره بوقى ايمدى سكار بكار باشى كندارى و بر ارماني طرفى
 و كوز باشى مى و كند كلكه كفت و كو كرك يعنى فراق جانانه بونلره اكلتمك كرك
 (يسادر فغان و دو ستداران * موافق كرد با بر بهاران) يسادر فغان با حرف صله
 و اضافت لايحه در دو ستدار وصف تر كيددر بحب معاشه كرد فعل امر مفرد
 مخاطب اول ديكدر فعل مضارعى كردد كلور كاف مجعبك قعيه اولور
 معاشه * محصول بيت * سفره كيدنر يادينه و دو ستدار شوقه موافق اول
 بهار بلوديه يعنى جوق كريان و نلال اول بهار بلودى كى (جونالان آيت

آب روان پیش * مدد بخشش ز آب دیده خویش * محصول بیت * چونکه
آب روان او ککه تالان کله یعنی چغلائی کله کندی آب دیده کندن اکامد بشفله
یعنی کوز کندن ابرماق کبی یا شلر آفت که آب روانه مدداوله (نکردن همدم دیرین
مدارا * سلمانان مسلمانان خدارا) * محصول بیت * اول همدم دیرین و اول بار قدیم مدارا
ایلدی * مسلمانلاری مسلمانلاری الله ایچون بکادرمان ایلیک (مرابکذشت اب فرقت
از سر * بدین حالمدار ایست درخور) * محصول بیت * ای * مسلمانلار آب فرقت باشند
آشدی بو حالده بکا مدارا لایق دگلدن یعنی فرقت بکا کمال مرتبه تاثیر ایلدی
شدنکر و مدارا به مجال فالیدی (مکر خضر مبارک بی تواند که این تنها بداند تهارساند)
تنها یکی رده بیه بالکر دیمکدر * محصول بیت * مکر مبارک ایزلی خضر قادر در که بوالکری
اول بالکره ابر شده یعنی وصاله سبب اوله (چرا با نخت خود چندین ستیم * چرا از طالع
خود میگریزم) * محصول بیت * نیچون کندی طالعمله بوقدر عنادلیم نیچون کندی
طالعمدن بجام یعنی مقدر اولان احوالند نیچون اعراض ایدم (هر اگون راه گوی دوست
کیرم * اگر میرم هم اندر راه میرم * محصول بیت * شدی همان دوستک محله سی یو این
طوتادم یعنی اول جانبه کیدرم اگر او اور سم بارک محله سی بولنده اوله سم (غریبانی که
حال من بیند * زمانی رسر خاک نشیند) * محصول بیت * شول غریب که بنم حال
کوردر بر زمان قهرم او جنده اوتورال یعنی بن شهیدک باشی او جنده خدا ایچون بر نه
اوقویار (غریبنا غریبان یاد دارند * که ایشان یکدگر کر اید کارند) * محصول
بیت * غریبنا غریبنا کارلر زربونلری برینک یاد کاریدر یاد کارا کیچی واکدر بیچی
مناسنه در زربا یاد کقدر و کار ادا فاعلر یاد بی دیمکدر (خدا ایاچار * بیچارگانی * مرا
و جز مرا چاره تودائی) * محصول بیت * یارب سن بیچاره له چاره سن بکاو بشدن خبری به
چاره بی سن بیلور سن حاصلی بزم و بزم کینک درمانی سندنر (چنان کز شب بر آری روز
روشن * ازین آید بر آری شادی * من * محصول بیت * انجانب که کجه دن روز روشنی
چهار سن بو غصه دن بنم شاد انمی چقارر سن یعنی اکا قادر اولد بک کیچی بو که
قادر سن (ز هجرانش بسی دارم شکایت * نمی کجدر بجای این حکایت) * محصول بیت *
جانان هجرانندن شکایم چوقدر بو حکایت بو مقامه صغیر یعنی بود فخره صغیر (نو کوهر
بین و ازخر مهره بکدر * ز طریزی کان نکرد دشهره بکدر) * محصول بیت * خطاب
عام طریقه بیورر سن کوهری کوراشک بو نجهندن کج بر طریز و بر طریقی که مشهور
اولیه اکا او غرامه اندن کج بلکه اکا او غرامه (چومن ماهی کلک آرم بخر بر * توازون
وقم میرس نصیر) نون لنت عربیده با نه دیرل * محصول بیت * چونکه بن قلم بالنتی نخر بر
کتورم سن نون والقدن سوال الیه بونک تفسیری حاصلی نخر برم آیت کریمه موافق
و مطابق قدر یکدیگر بداند * چو معلومت سرح از بر نخواند * محصول
بیت * ای رفیقان بری بریکر کقدر بی بک چونکه شرح معلوم کردد مفهومی از بر اوقویک
(مقالات نصیحتکو همیست * که حکم انداز هجران در کینست) مقالات نصیحتکو
لا بد در نصیحتکو وصف ترکیبدر همسنت بودر انجیق دیمکدر که حرف بیان حکم
انداز هجران بیاه حکم انداز وصف ترکیبدر اول تیر اندازه درل که حکم ایلدیکی بره اوره
* محصول بیت * نصیحتکو یک مقالاتی همان بودر که هجران حکم اندازی پوسیده در

یعنی وصاله مغرور اولوب فراقی حاضرینک کرک (روان را با حرد در هم سرشتیم * وزان
تجیمی که حاصل کشت کشتیم) * محصول بیت * عقلی جاله بر برده بو غرق و اندن
برنجیم که حاصل اولدی اکندک یعنی عقله روحک اجتماعندن حاصل اولان نتیجه بی حفظ
ایلدک حاصل عقل و روح جانبه میل ایلدک (فر جحشی درین ترکیب پیداست * که
مفر شعر و مفر جان و اجزاست) * فر جحش وصف ترکیبدر فرح بفشلیچی که حرف
تطیل مفر شعر لامیددر مجازا مفر جانده بویه در و اولر حرف طغیر اجزاد ن مراد
اعضاد رتبه که بعضی نسخته و واقعه در * محصول بیت * مذکور بندد عقله روح اجتماعندن
حاصل اولان ترکیبدر فر جحش حاصلدر یعنی بر صغایدادر زیرا بو ترکیب مفر شعر و مفر
جان و مفر اعضادر حاصلی بونلردن مرکب اولدنیچون فر جحشدر (یاوز نکهت این
طیب امید * مشام جان مطر ساز جاوید) * محصول بیت * خطاب عام طریقه بیورر کل
و بو طیب امیدک کوزل و خوش قوفو سندن جان دماغنی ایدی مطر ایل (که این نافه
ز چین جیب حورست * نه زان آهو که از مر دم نفورست) که حرف تطیل نافه دن مراد
مذکور طیبدر چین جیب لامید بیه بو کلی دیمکدر حوره اضافت لامیددر نفور قبول
یعنی فاعلدر نفرت ایدیمی مناسبه * محصول بیت * زربا بو طیب امید نافه سی حورک
بغیسی چینه ندر اول آهودن دگلدن که مر دم دن نفرت ایدیمکدر (درین وادی
بیانک سیل بشنو * که صدمن خون معصومان یک جو) وادیدن بوند مراد وادی
عشقدر * محصول بیت * بو وادی * شفته سیل بانکله ایش که بوز طمان معصومان
قانی برار به دانه شدر مراد معصومان اجتناب ایدلردر (بر جبریل را انجانب و
زند * بدان تا کودکان آتش فروزند) بر جبریل را بر قتاد و بک و اضافت لامیددر
وراداد نصیحت ایچاب و زند ایچاد مراد وادی * عشقدر بدان تقدیری تا کودکان
بدان آتش فروزند تا حرف تطیل کودکان جمع کودکدر او غلجقلر دیمکدر * محصول
بیت * بو وادی * محبت و عشقه جبریل امینک فتادی بی بقارل تا کیم عاشقنر آنکله آتش
بالکندرل بعضی نسخته مصرع نانی بویه واقعه در * که تازان کودکان آتش فروزند *
(محسن کفن کر ایا راست اینجا * نه ای الله چه استقامت اینجا) * محصول بیت *
بونده سوز سوزلکه کینک قدسرتی وار در مژه الله نه استغشادر بونده یعنی زیاد
استقامتی وار خدایک (رو حافظ درین مرض مزین دم * سخن کوناه کن
والله اعلم) * محصول بیت * واری حافظ بو مقامه سوز سوز بله زربا قولله * صلیت
بخر عمل کرک بس ایدی سوزی کوتا الیه یعنی قصه او زانجه الله اعلمدر هر حالدن بس سکا
بونده سوز سوزلک لایق وسرا وارد کل (وله ایضا) ساقی نامه (بیاساقی آن می که حال
آورد * کرامت فزاید کال آورد) * محصول بیت * کل ای ساقی اول می که حال کورر
کرامت زیاد ایدر و کال کورر (بمنده که بس بیدل افتاده ام * وزین هر دو بی حاصل
افتاده ام) مرودن مراد کرامت و کالدر * محصول بیت * ای ساقی مذکور باده بی بکاو بر که
زیاده بیدل دوششم و بوا یکسندن بیه بی حاصل دوششم (بیاساقی آن کیبای فزوح * که
با آنجی قارون دهد عمر نوح) * محصول بیت * کل ای ساقی اول کیبای فزوحی که کنج قارون
الیه عمر نوح و بر بر یعنی ایچنی افتادن ایدر (بده تاروت کشا بند باز * در کامرانی و عمر دران)

(محصول بیت) ای ساقی کیمیای فتوحی و بر تا کیم سنگ روی که کامر انلق قیوسی
و غرنوخی آچار که عمر دوازدهن صبارندر (پاساقی آن آتش تابانک که زردشت میگویدش
زبرخاک) زردشت آتش پرستکی پیدا این حکیمدر * محصول بیت * کل ای ساقی
اول تابانک آتشی که زردشت آتی طبراق آتشد آر (عین ده که در کیش رندان مست
چند آتش پرست و چه دنیا پرست) * محصول بیت * بکارور که مست رندار مذهبند
آتش پرست نه دنیا پرست نه یعنی ایکسیده ضلالتند در (پاساقی آن می کروچام جم *
زندلاف یدانی اندر عدم) * محصول بیت * کل ای ساقی اول می که اندن جام جم پشانی
لافنی اورر عدمده (عین ده که باشم بنا پیدجام * جوچم که از سر عالم مدام) * محصول
بیت * بکارور که ناپید و تقویت جامه جم کی سرعالمده مدام اکاه اولم (پاساقی آن جام
جم ده مرا * نعل مکن دیمدم ده مرا) * محصول بیت * کل ای ساقی اول جام جی وریکا
نعل ایله دیمدم صون بکا (که خوش گفت جشید باتاج و کنج * که یک جوینر ز دسرای
سینج) * محصول بیت * که تاج و کنج صاحبی اولان جشید بدی که بر آره دانه سده دگر
بویکی قبول سرای یعنی دنیا (پاساقی آن جام چون سلسیل * که دل را بر دوس
باشد دلیل (محصول بیت) کل ای ساقی اول سلسیل کی اولان جامی که کوکله جسته
دلیل او اور (عین ده که طنبور خوش گفت و نی * که یک جرعه می به زدیهم کی) * محصول
بیت * اول جامی بکارور که طنبورونی کوزل دیدیلر که بر جرعه می کی پادشاهک تاجندن
بکدر یعنی سلطنت کیدن بکدر (پاساقی آن بکر مستور مست * که اندر خرابات دارد
نشست) * محصول بیت * کل ای ساقی اول بکر مستور مستی که خراباندر نشستی یعنی قرار
(عین ده که بدنام خواهم شدن * خراب می و جام خواهم شدن) * محصول بیت * اول
بکر مستوری بکارور که بدنام اولیسم می و جامک خرابی اولیسم (پاساقی آن آب
اندیشه سوز * که کر شیر نوشد شود پیشه سوز) * محصول بیت * کل ای ساقی اول فکر
یا فیهی آبی که اگر ارسلان ایچر سه میشه بی با فیهی اولور یعنی شوقندن میشه به آتش اور
(بدنه تاشوم رفلاک شیر کیر * هم بر زخم دام این کرکیر) شیر کیر و صف تر کیدر بهادر معاشه
* محصول بیت * ای ساقی اول آب اندیشه سوزی بکارور تا فلک بهادر کیدم بویر قوزدک
طوزاغنی فرش موردش ایله می یعنی افلاک و رو جی بری بریند اورم مصرع اولک
معاشی و بر تارسلان طونجی فلک اوزره کیدم دین ظاهر در که فلکی شیر کیر * مضاف
ایدوب مصرامی ناموزون ایدر و مصرعک تحقیقند فلکک شیر کیر اولسی اسد بر جی
اولسی اعتبار یله دردین قول اولنی تحقیق الماشد و (پاساقی آن می که خور بهشت
* غیر ملائک دروی سرشت) * محصول بیت * کل ای ساقی اول می که جنت حوری
صیر ملائکی انده بوغوردی یعنی ملککک خوش فوق سنی اول میله تر یه ایلدی (بدنه
تابخوری بر آتش نهیم * دماغ خرد تالید خوش کیم) * محصول بیت * اول بادیهی
ویر که تا آتش اوزره بخور قویم عقل دماغنی ایله دك خوش ایلم یعنی دماغ عقل
مؤید معطر ایله می (پاساقی آن می که عکس زجام * به کیمسرو و جم فرست پیام)
* محصول بیت * کل ای ساقی اول می که جامدن انک حکمی کیمسرو و وجه خبر کوند در
(بدنه تابکوم باوازی * که جشید کی بود کاوس کی) * محصول بیت * اول بادیهی
ویر که اواز یله سویله بکه جشید فن ایدی و کاوس فن (دم از سیر این دیر دیر نه زن

(صلاتی بشاهان پیشه زن) * محصول بیت * ای ساقی بودیر دیرینه نیک سیرندن
سویله اولکی پادشاهله صلا یله یعنی انتر یکدی کنده یزدخی انترک آردنجه البته
کیدرز (پاساقی آن می که شاهی دهد * پانی اودل کوامی دهد) * محصول بیت *
کل ای ساقی اول می که شاهلق ویرالک پاککنه کر کل کواملق ویر یعنی طانلق (عین ده که
سلطان دل بودهام * کتون دورم ازوی که آوودهام) * محصول بیت * بکارور که
کر کل سلطانی اولشم اما شمدی کوکلدن ایراغم زرادتیا تلو یله ملونم (میدم مکر
کردم از غیب پاک * شوم ایمن از فکر هونک) * محصول بیت * ای ساقی بکامی ویر
اوله که مذکور تلو شدن پاک اولم و فکر هونسا کدن امین اولم یعنی تلو شدن حاصل اولان
عیددن پاک اولوب قورق فکرن قورق (شرایم دوروی دولت بین * خرابم کن
و کج حکمت بین) * محصول بیت * ای ساقی بکا شراب ویر و دولت یوز بی کور یعنی
دولت واصل اول بی باده یله خراب یله و کج حکمتی سیرالیه زرا کج خرابه ده اولور یعنی
بن خراب اولنجه کج حکمت ظهور ایدر (جوشد باغ روحانیان مسکنم * در بیخام
جراخته شدتم) * محصول بیت * چونکه مسکنم باغ روحانیان اوادی یعنی عالم
ملکوت اولدی بو عالم کون و فسادده بیخون فن نخنه بندی بی یعنی بیخون قید بدنه مقیدم
(من آم که چون جان کبرم بدست * یدیم در آن آینه هر چه هست) * محصول بیت *
بن اول کسه بکه چونکه جام باده بی اله آلم اول آینه ده هر نه که عالمه و ارایسه کورورم
زرا کتی نمادر (بستی دربار ساقی زخم * دم خسروی در کدایی زخم) * یعنی با حرف
مصاحبت و با حرف طرف دربار ساقی اصافت لامیه و با حرف مصدر زخم فعل مضارع
متکلم و حده اورام یعنی قائم دم خسروی بیایه و با حرف نسبت و با حرف مصدر کدایی
با حرف مصدر * محصول بیت * مسئلکده بار ساقی قیوسی قاقرم کدالقد پادشاهلق
سوزینی سوزلم یعنی المدهام آلهجه بویله ایلم (که حافظ چو مستانه سازد سرود *
زچرخش دهد رود زهره درود) بوییت بیت سابقه مقام تهلیلده واقعدر که حرف
تهلیل سرود ایدر در رود بونده ساز معاشه در و درود نعت و اصلکدر بونده مراد
نحسندر * محصول بیت * که حافظ چونکه مستانه ابر پیدا ایلر فلکدن زهره ک ساز
اکا نحسین ویر یعنی آفرین دیر حاصلی چونکه حافظ مستانه خواننده ک ابلیه زهره
بسنادوب اکا نحسین ایدر (پاساقی از یو فانی عمر * بوس وزمی کن کدایی عمر)
* محصول بیت * کل ای ساقی عمرو فاسزاقندن قورق و شرابدن عمر دینجی ایکن ایله
یعنی شراب ایچون اندن تازه عمر تحصیل ایله زرا شراب عشق جاه جان قنار (که می
عمر را می بیفزایدت * دری هر دم از غیب بکشایدت) که حرف تعلیل را ادات مفعول
می حرف تاکید بیفزاید فعل مضارع * فردغائب آرتر دیمکدر تاخیر خطاب معشاده عمر
مقید در عمر ترا دیمکدر دری با حرف وحدت * محصول بیت * میدان عمر کدالغنی ایله
زرا می عمری زیاده ایلر هر دم سکاغیدن بر قیوچار حاصلی میدان تازه عمر تحصیل او انور
تازه تازه فیض حاصل اولور (پاساقی از می به مجلسی * که دنیا ندارد و ظایا کسی)
* محصول بیت * کل ای ساقی میدان بر مجلس قوی یعنی پر زخم قور زرا دنیا ک کسبه و فاسی
بو قدر یعنی کسبه باقی دکلدر پس بیوب ایچمک کرک (حباب میت دادان بن نکته باد

که چون بر باد افسر کعباد (جای می لایه و تالی ضمه معاده باده معید در که حرف بیان چون و او اصله ایله کیف معانسته در افسر کعباد لایه کعباد بر باد شاهک امیدر
محصول بیت شرابک جبابی سکا بونکتنه دن یاد و بردی یعنی سکا بونکتنه بی آکدردی که
بنا افسر کعبادی نیجه ایلندی یعنی کعبادک تاج و تختی نیجه فنا اولوب بده واردی حاصلی
جباب که تاجه بگزرو آتی بل کو تر عاقبت بل آتی فتنه و بر رسته که تحت سلیمانی و افسر کعبادی
فتنه و بردی (بیاساقی از می طلب کام دل که بی می ندیم من آرام دل) محصول بیت
کل ای ساقی کو کل مراد بی میدن طلب ایله زیر امیر آرام دل کو رمدیم یعنی صفای قلب
و آرام خاطر شرابله در پس ایچمک کرک (کراز و صل جان تن صوری کنند) دل از می
تواند که دوری کنند) محصول بیت اگر جانه واصل اولقدن تن صبورانی ایدر سه یعنی
تن جانسز صبر ایدر سه کو کل شرابدن ایراقلی ایله که قادر اولور یعنی ایکی حال ایله
حیرانمکانه دکل (بیاساقی این جام بر کن زمی که کویم ترا حال کسری وکی) محصول
بیت کل ای ساقی بوجامی میدن بر ایله که سکا حال کسری وکی سو بلیه بی یعنی سنی ائیرک
حالتدن آگاه ایدیم (بیاساقی این چه باشی زده) بر آنت آت خون بر زده بهر) کت که
ایله تالی ضمه بدن مر کبدر کافده قنجه و کسر جازدر) محصول بیت ای ساقی کل
دهردن نیچون امین اولور سن زیر دهر اول هوا اوزره در که فتنی قهرله دو که پس
البدن امین اولوق ککرک (بیاساقی باما مکن سر کشی که از خای آخرنه
از آنتی) بار ضمه خط ایدر) محصول بیت کل ای ساقی بزمه عتاد و سر کشک
ایله زیر خاکد نسن آتشدن دکلسن شیطان کی (قدح بر کن از می که می خوش بود
خصوصا که صافی و بی غش بود) محصول بیت میدن قدحی بر ایله که می خوشدر
خصوصا که صافی و بی غش اوله یعنی می ملافا خوشدر و علی الخصوص که صافی
و خالص اوله (بیاساقی آن راح بر جان نسیم بمن ده که نه زرمعانه نسیم) محصول بیت
ای ساقی کل اول ریحان فوقولی راحی بکاور که نه ائتون فتنه نه کوش یعنی مست اولوب
زر و سیمی بدل ایدیم مصراع ثانیستک معناسنی بکا و پر که اول شراب نه زره و نه
سجیه بکر دین معنایی ابوچه بکرده عیش ماند بونده مانسق دن اولوق زیاده روشن
در دین معنایی یعنی روشن بیلز ایش (بیاساقی آن باده اهل صافی بده تالی از شید
و تزویر و لاف) شیدمکر و حبله معناسمدر) محصول بیت کل ای ساقی اول اهل کی
فرمزی صافی شرابی بکا و پر نیجه به دک مکر و حبله و تزویر و لافدن یعنی نیجه بر تزویر
لاف اوررسن (ز نسیم و خرقة اولم تمام بمن رهن کن هر دورا و السلام) محصول
بیت نسیم و خرقة دن تمام ملوم ایکیسینی بیله شرابه رهن ایله و السلام (بیاساقی
از کج دیر غمان مشودور کا بهجاست کج روان) محصول بیت کل ای ساقی دیر
مغان بوجفتدن دور اوله که کج روان بونده در یعنی کج دیر مغاله ملازمت ایله که کج
روانه مالک اوله سن (ورت کس بگوید مر و سوی دیر جوابش چه کوی بکوشب
بخیر) ورت واکرت تقدیرنددر) محصول بیت واکر سکا که دیر جانیبه کتبه دیر سه
اکا جواب نه در سن دی که شب بخیر یعنی کجبه ک خیره اولسون دیکدر و عبارت مقام
وداعده مستعملدر یعنی بوله دینه و داع ایلوب مکاله ایله (بیاساقی آن ارغوانی

قدح که دل زو طرب باید و جال فرح) قدح ارغوانی دیدنی ایچنده فرمزی شراب
اولوق اعتبار ایله در که حرف رابط صفت) محصول بیت کل ای ساقی اول ارغوانی
قدحی که کو کل آتدن طرب و شتاک بولور و جان فرح و شاداق (بمن ده که از غم خلاصم
دهد) نشان رزم خاصم دهد) محصول بیت اول ارغوانی قدحی بکاور که غمدن بکا
خلاص و ریه یعنی بی غصه دن قورتره بکا خاص ترک بولنه نشان و ریه یعنی مجلس
خاصه قول اولوزله (بیاساقی آن می که جانپر و رست) دل خسته راهم و جان در خورست
در خور لایق معانسته در) محصول بیت کل ای ساقی اول می که جان بسلیجدر
یعنی جانه جان قنار و خسته کوکله جان کی لایق در (بده کزجهان خیمه بیرون زیم
سر پرده بالای گردون زیم) خیمه تقدیری خیمه شدر یعنی خیمه وجود سر پرده دند
مراد بودر) محصول بیت اول جانپر می بکاور که خیمه وجودی بوجهاندن
طشهر قورام یعنی مستانه اولوب براوز که عاله و ارایم سر پرده وجودی فک اوزره
فورایم حاصلی عالم بالا به عروج ایدیم (بیاساقی آن جام چون مهر و ماه بده تازیم
بر فلک اراکان) محصول بیت ای ساقی کل اول مهر و ماه کی جایی بکاور تا بار کاهی
فلک اوزره قورایم یعنی آنت شرقیه فله که عروج ایدیم (بیاساقی از باده های کهن
بخانم پیانی مراست کی) محصول بیت کل ای ساقی اسکی باده لدن بی جام پیایله
مست ایله یعنی مکرر قدحله سر خوش ایله حاصلی بری بری آرد نیجه قدح ایچور مکله
بی لایق ایله (چومستم کنی از می بخت بختی بکوم سرود خورشید) پیغش
چر کسز صافی و خالص معانسته در یعنی با حرف مصاحبت و با حرف ظرف سرود
ایر معانسته در) محصول بیت چونکه صافی شر بکدن بی مست ایله سن سر خوشانده
و بامر خوشنله سکا بر خوش ابرایم حاصلی سکا قول و غزل اوقوایم (بیاساقی اکنون
که شد چون بهشت زروی توان بزم غیر سرشت) محصول بیت کل ای ساقی
شدی که جنت کی اولدی سنک رو بکدن بزم غیر سرشت یعنی بزم غیر خلقنی بخل
سنک رویک صفاسندن جنت کی اولدی (خذ الجلام لانتخس فیه الجناح) که در باغ
جنت بودی مباح) خذ خاتک ضمی و ذلک مکونیه فعل امر مفرد محظدر الجلام
لفظ منصوب مفعولی لانتخس فعل نهی مفرد مختصا ب قورقه دیکدر فیه جار مع
المجرور اعرابن محلا منصوب مفعول به غیر صریحیدر لانتخس نك الجناح نزع
خافضه منصوب مفعول صریحیدر لانتخس نك نهایی وزن و قافیه ضرور نیچون
آخری ساکن اوقور جناح کنانه معانسته در که حرف تعلیل مباح بونده حلال معانسته در
محصول بیت جای الکه آل قورقه اند کنانه دن یعنی بزم جنت کی بزمزده باده
نوش ایلك مباحدر زیر باغ جنتده می مباحدر یعنی جنتده ایچن شراب حلالدر
(بیاساقی از می تارم کزیر) بک جام بانی مرادست کبر) کزیر کافی بجمه بک ضمی
وزای معجه ک کسریله عربیده بده معانسته در یعنی ضروری ناداخل اولقله ناگزیر اولور
عربیده لابد معانسته بولفظک معناسنی تمام کاستاک چو چنگ آوری بشتک رساله سنده

تحقیق ایشان را در نظر اوله * محصول بیت * کل ای ساقی که میدان بدم یوقدر یعنی
 یکای لازم در پس برجام می باقیه بنم الم طوت یعنی رقدح میله بکامین اول (که از دور
 کردون بجان آگندم * روان سوی دیر معان آمدم) * محصول بیت * ای ساقی رقدح
 باده ایله دستگیرم اول زرادور کردونن جان کلام یعنی جانندن بتراز اولدم پس قوری
 در معان جاننه کلامکه مست اولوب جوردور کردونی طوبییم (ببساطی آباده
 ذوق بخش * بدنه نالینیم بر پشت رخس) باده ذوق بخش بیایه ذوق بخش و صفت ترکیبدر
 بخشیدن ذوق بخش یعنی مناسبه پشت رخس لامیه رخس زستم ذال آنلردن
 ربك اسعیدر * محصول بیت * کل ای ساقی اول ذوق بخش باده پی و برتار بخش
 آرقه سته اوتور الم یعنی باده ایچوب سوار اولم حاصلی رخس باده به سوار اولم (نهیت
 صفت رویدان کنیم * بکام دل آهنگ جولان کنیم) آهنگ رستم زالك اسعیدر بهضیار
 دبیلر کر سق افندیسی اوغلك اسعیدر واله الم عتد الله * محصول بیت * رخسه
 بوب میدانه توجه ایدلم کوکل مرانجه جولانه قصد ایدلم یعنی رخس باده به
 سوار اولوب عزم میدان ایدلم (ببساطی آن جام باقوت وش * که بدل کشاید در وقت
 خوش) جام باقوت وش بیایه در وقت خوش بوده بیایه در * محصول بیت *
 کل ای ساقی اول باقوت کی اولان فرمزی شرابك جامنی انجیلین جام باده که کوکله
 خوش وقت قبوسنی آچار یعنی ده باب سرور و جود فتح ایدر (بدنه ناخردا قدر کشم
 * زمینی بهالم علم در کشم) * محصول بیت * اول باقوت وش جامی بکاور تا کیم
 عقله فلجکیم یعنی مقلاد فترندن آنی طرح ایدوب اخراج ایدیم سناک سبيله طالع
 علم چکوب مشهور اولم یعنی سناکله داستان اولم (زجام دمامم زبیم * زی آب
 بر آتش غم زبیم) جام دمامم من مراد بسای جامدردی باحرف وحدت بر ساعت
 دیمکردم نفس بوند مراد تکلم در آتش غم بیایه * محصول بیت * باقوت وش
 جام ویر که جام دمامم من بر نفس تنفس اورالم یعنی بر ساعت جامدن مصاحبت ایدلم
 میدان آتش غم اوزره آب اورالم یعنی غم آتشته میدان موسوملم (که امر وزبایکد گرمی
 خوریم * چو فرصت نیاشد دگری خوریم) * محصول بیت * کل ای ساقی که
 بوکون بری بریزله می ایچم چونکه بوکون فرصت اولیم ایچمکه دخی فن ایچم
 یعنی وقتی بوکوندر همان ایچمک کرک (که آنان که بزم طرب ساختند * بزم طرب هم
 پرداختند) * محصول بیت * زرا آنلر که شتک مجلسی دوز دیلر هم بزم طرب طالع
 اولدیله یعنی دنیا ذوقنه مقبدا اولدیله (ازین دامکه دیولاخ مفاك * رفتند و بزدند
 حسرت بخاك دیولاخ) دیولاخ دیمکدر لاخ مبالغه ایچوندر * محصول بیت *
 بودیولاخ چقوری طوزاغتندن یعنی دنیادن کتیدیلر و طراغه حسرت ایلدیله یعنی
 حسرت ایله اولدیله (برین تخت پیروزه پیروز کبست * برین کاخ ده روزه بهروز کبست)
 پیروزه و فیروزه پرکوک کوهرد که فلکی اکاتشیه ایلارده روزه اون کوتلك دیمکدر
 های رسمی بولک کی برلده نسبت و تخصیص افاده ایدر * محصول بیت * بوخت
 فیروزه ده مراد به ظفر بولش کیمدر یعنی بو عاده مراد به کیم واصل اولدی
 بواون کوتلك کوشکده سناکده و بهروز کیمدر یعنی دنیا اولده بهروز و بهر متمد

کیم اولمشیر استقام انکار بیلر بهروز کونی کوندن يك اولنه دیرل (در یفا جوانی که
 بریاد رفت * خشک آن که با دانش و داد رفت) مصرع آتی ایوستندن تضمیندر
 * محصول بیت * حیف که جوانلق یله کندی سعادتی اول که علم و عداله کندی خشک
 سعادتی معنانه در (بدنه ساقی آنی که تادم زبیم * قدم بر سر هر دو عالم زبیم)
 * محصول بیت * ای ساقی اول می ویر که نفس اورنجه یعنی بر ایچم ایچجه ایکی عالم
 اوزره قدم اورا و زبیم ایکی عالمه پشت و پا اوروب حاصلی ائدن کیچوب اتی و لای ایدلم
 (سبک باش و رطل کرانیمده * و کر فاش نتوان نهانیمده) * محصول بیت * تیر اول
 بکارطل کران ویر یعنی بر طحان باده آلوده رخس باده ایله ویرا کر آشکاره قادر دکل
 ایک کیرل ویر سبک بولک کی برلده تیر معنانه در (کسی کوزدی کوس بر پشت
 یل * زدندش بشکام کوس رحیل) هند پادشاهلری و سلطان محمود غزنوی
 طبلنه یعنی فیل اوزره بولکدوب چارلیدی * محصول بیت * شول کیمه که کوسی
 فیل ارقه سی اوزره چارلیدی بالضروری اگا کوس رحیلی جامه بیلر یعنی آخرنه کوچک
 کوسی چاندیلر یعنی اولدی کندی (تباشیر صبح از طبعه های نور * بکوش آیدم هر دم
 زلفظ حور) تباشیر صبح اضافتی بیایه در تباشیر صبحدن مراد طبعه افلاکدر
 * محصول بیت * نوز طبلنرندن طک افلکده هر دم قولنامه حور لفظی کلور یعنی
 صباح و فتنه الهام ربانی و هاتف قبی آوازی قولنامه کلور (که ای خوش نوا مرغ
 شیرین نفس * بچشان پروبال و بشکن قفس) لفظ حور دن کان بوینک مضمونیدر
 * محصول بیت * که ای خوش نغمه لی شیرین نفس مرغ پروبالکی دیرت و قفس
 کسرایله یعنی وجودک و غرورک قفسی کسر ایدوب جانب مولا به متوجه اول
 (برایوان شش طاق اخضر نشین * بمنزله کجانشین نشین) برایوان شش طاق
 اخضر بیایله در نشین کرده شش موجود در اما قیاس هفت اولقی ایدی زرا افلاک
 اهل شرع قولی اوزره بدیلرانی دکادر بمنزله کجانشین باحرف ظرف و اضافت
 بیایه در جان نشین وصف ترکیبی افساندندر جان اوطور اخی دیمکدر زرافانشین
 اوطور اخی بر دیرل * محصول بیت * مرغ شیرین نغمه خطاب پیور که قفس تی
 کسر ایدوب الی کرلی بشل کوشک اوزره اوطور جان اوطور اخی منزلت کده اوطور
 یعنی مقام ارواح شهداده فرارایله (که فیروز روزی منوچهر چهر * شیدی که در عهد
 بوزر چهر) که حرف املیل و باحرف پان فیروز روزی منادی حرف ندا بخد و قدر
 ای رزق ظفرل یعنی رزق ظفر بولش منوچهر چهر و صف ترکیبی افساندندر منوچهر
 صورتلی دیمکدر منوچهر به مشهور محبوبک اسعیدر و بوزر چهر نوشروان و زرا سندن
 ربك اسعیدر * محصول بیت * که ای رزق ظفر بولش منوچهر صورتلی ایشند کی
 بوزر چهر زمانده (نوشتند بر جام نوشروان * از ان پیش کرمانیای نشان) * محصول
 بیت * بوزر چهر زمانده نوشروانک قدحنه باز دیلر باز یلن بوندن صکره کلندر یعنی
 از ان پیش آمدن اول که بزدن نشان بولمن یعنی زاولمندن اول (زمانه بولمن پند
 و آواز کار * یکی نکته از کردش روزگار) * محصول بیت * بو نصیحتی بزدن ایش
 وایش او کرن یعنی بو نصیحتله متصح اول و کردش روزگار دن برایش و بر نکسته

او کرن نکته پور دینی کلن پندر (کاین منزل دردو جای غمت * درین دامکه شادمانی کست) که حرف بیان این اسم اشارت در دنیا به * محصول بیت * که بودنیابد و لا منزل در وغم و غصه بریدر بوطوز اقلقه و بومهلکه ده شادمانی و سرور آذر یعنی کجایدر (بدین شادمانی کزید و غم * نداریم غم گرفتاریم هم) * محصول بیت * بونکه شادمانی که درد و غم در غم بوقدر اگر هیچ نیست من بوقیسه یعنی هیچ اسباب دیندن نیست من بوقیسه هله عمن غم بوقدر یعنی چکد بکمر المدن غم چکمز (صکده است جام جم وجم بکاست * سلیمان بکافت و خاتم بکاست) * محصول بیت * جام جم قفسیدر وجم قنده در و سلیمان قنده کندی و خاتم قنده در مالک عوم اوزره قنایان بیان ایدر یعنی و عالم فایده که باقی دکل (که میداند از فیاسوفان حی * که جشیدی بود و کادوس کی) فیاسوف زیرک حکیم در * محصول بیت * حی فیلسوف درن کیم یلور که جشید غن ایدی و کادوس غن یعنی زمان قدیمه واقع اولان احوال دن کسه خبردار دکل (چوسوی عدم کام برداشتند * درین بقمه جز نام نکذاشتند) * محصول بیت * چونکه عدم جانیه آدم قالدردیلر یعنی آخرت کندیلر بوعالم بقیه سنده آدن غیری نیست قومیلر یعنی اولیکه نصیره آیدر آکیلان انجیق (چه بندی دل اندر سنجی میرای * که چون بگذری باز نابی بجای) اندر ادات صله سنج ایکی قبولی اوو فنا قبول ایدر نیست و خرابه مشرف و باحرف نیست * محصول بیت * نه کوکل به لرسن بوسنجی سرایه یعنی دنیا به نه تعلق ایدر سن ز بر اوندن که بر کر کتله بردخی ریکه کلرسن که حطام دنیا به کوکل بقیه سن (درو بستن دل زد بوانکیت * بدو آشنایی زیکانکیت) * محصول بیت * دنیا به کوکل بقیه دیوانه لکندر بوکا آشنائی یکانه لکندر یعنی دنیا به اتفاق ایدن خدادن یکانه دیوانه در درین دارش در نیایی بکام * محل سرور و مقام مرام) * محصول بیت * بوالی قبولی اوده یعنی الی جهنمی دیساده مراد بکه محل سرور و مقام مرام بولرسن حاصلی مراد سوره جک مقام دنیا به بوقدر (بدو ساقی آن آب آتش خواص * کران آب بام ز آتش خلاص) آب آتش خواص پور دینی حرارتی غالب اولدنیچوند * محصول بیت * اول آتش خاصه لی آبی و برای ساقی که اول آدن جهنم و باغصه آتشدن خلاص بولیم یعنی آبی انچه بکاغصه طاری اولر (که در آشت این دل روشنیم * همانا که آبی بر آتش زنم) که حرف تلبیل * محصول بیت * ز بر آتش روشن کوکل آتشده در اوله که آتشده صومیم حاصلی اوله که آب آتش خواصه آتش غم دل سویندرم (بدو ساقی آن آب باقوت رنگ * که بردار رخ لعل و باقوت رنگ) * محصول بیت * ای ساقی اول باقوت رنگی آبی و بر انجیلین آب که لعل و باقوت رنگ بوزندن رنگی ایلندی یعنی بونلرک رونق و بوزنی صوبینی آلدی (روان درده آن آب عین روان * نه آب روان کافتاب روان) روان اول فوری معنایه در یعنی تیر بوزن ثانی روح انسانی معنایه در روان ثالث جاری معنایه در در یعنی تیر بوزن چینی دیکندر * محصول بیت * ای ساقی تیر بر اول عین روح اولان آبی آب روان دکل بلکه آفتاب روان (برین سقف نه پایه پنج طاق * توان زردیک جامی چارطاق) سقف توان نه پایه طقوز قدیمی طقوز

فات فلکدن عبارتدر پنج برینه چار کتور سه اولی ایدیکه عناصره اشارت اووردی جامی لامیه چارطاقدن مراد کوشکدر * محصول بیت * بوطقوز فات بش کرلی سفک اوزده برقدح مبله کوشک باقی اولور یعنی برقدح می نوش ایدن کوشک کرده اوتوران پادشاه اولور (که بریام نه قبه نی ستون * توان شد کز از خود توان شد برون) بویست بیت سابقه جلددر * محصول بیت * ز برادر کسز طقوز قبه ک طامی اوزرینه کتک اولور اگر کشتی کندی کتک ممکن ایسه یعنی اتانیت و غروری ترک ایدر سه افلا که صروج ایلکه قادر اولور حق تعالی ک عتایله حاصلی عالی مرتبه بواور (نوکر عاقلی خبر و دیوانه شو * مر برآب خود خاک بختنه شو) * محصول بیت * اگر سن عاقل ابلک قاق و دیوانه اول کندی بوزن صون دوکه میخانه طبرانی اول یعنی هست اولوب خاک میخانه اول (مشوقد این در خاک مباد * که ناکدهد * همچو خاکت بیاد) مباد مصراع ثانی به مر هویدر * محصول بیت * بود بر خاکی به مفید اوله اولیه که سنی تاکهان خاک کی باده و بره یعنی بودنیابه چرق مفید اوله که سنی باده و بره یعنی فایله (بدو ساقی آن خسرو آتی قدح * که دل ایضا بدو جان فرح) خسروانی باحرف نسبت پادشاهانه دیکندر * محصول بیت * ای ساقی اول پادشاه نه قدحی و بر انجیلین قدح که جان و دله فرح و بر بر یعنی جان و دلک فرح آن زرر (مراد از قدح باده سرمد بیت * وزن باده مقصود ما یخود بیت) باده سرمد بدن مراد باده * عشقدر * محصول بیت * قدح بدن مراد بدن باده * عشقدر و باده بدن مراد بدن بخت و دله در یعنی عشق باده بدن مست اولقدر (جوانی چوپرق عاقی کشت * جو باد صبا ز کانی کدشت) جوانی باحرف مصدر برق عاقی بیایه بینه منسوب برق دیکندر عاقی ذکر ی قافیه ضرور تیچوندر والافرق اکا اضافه احتیاجی بوقدر * محصول بیت * جوانان برق عاقی کی یکدی دیر لکده باد صبا کی تیر یکدی یعنی حیات و عمر باد صبا کی تیر یکدی (رو ترکاب دارش در کوی * بیادست ازین مارنه سر بشوی) * محصول بیت * بوری بوالی قبولی اوی ترکاله یعنی بوشش جهت دنیایی ترکاله کل ری الکی بوطقوز باشلی بیلادن بو حاصلی طقوز فلکی و بودنیای دنیایی ترکاله که راحت بوله سن (سرور درین در روان بر فشان * و راز رهروانی روان بر فشان) روان اول فوری یعنی تیر معنایه در روان ثانی روح انسانی معنایه در و ثالثی روح انسانی معنایه در و باحرف و مالکی بوعشقی بولنده تیر بدل ایله و اگر دهر و اندن ایلک یعنی اگر عاشق صادقلردن ایلک جاک نثار ایله ز بر عاشق بونی اقتضا ایلر (روان شور روان سوی دار البقا * فنادان همه شیء بفسیر خدا) یکجی روان جازدر که تا کید انجیون اوله و جازدر که هرری بر غیر معنایه اوله * محصول بیت * تیر جک دار بقا جانیه روان اول یعنی آخرت جانیه میل ایله جمیع اشیایی فانیل خدادن غیری یعنی باقی خدادن انجیق غیر بی هب فایندر (بدو ساقی آن کوهر روح بخش * دوا ی دل ریش مجروح بخش) مصراع ثانیه بخش فعل امر مخاطبدر * محصول بیت * ای ساقی اول روح بفسلجی کوهری و بر مجروح دل ریشده دوا بفسله یا خود دل ریش مجروح دوا بفسله (که دوران چو جام از کف جم ریود * اگر عالی باشد زان چه سود) که حرف تلبیل عالمی باحرف

شکر • محصول بیت • که دوران چونکه جای جمالتن قایدی اگر عالم انک اولورسه
اندن آگاه فائده یعنی چک اعتباری جامه در جام کیدیچک جده اعتباروار (بد ساقی
آن آب افسرده را • می زنده سازین دل مرده را) آب افسرده دن مراد شیشه در
• محصول بیت • ای ساقی اول آب افسردنی و بر مبله زنده ایله بودل مرده بی (که
هر باره خشتی که بر منظر بست • سر کفپادی واسکندر بست) • محصول بیت •
زیرا هر بر باره کریم که بر کوشکده دز بر کفپادک و بر اسکندرک کله سیدر یعنی عالمه
کسین کریم هب تراب اولان افسانک اعضا سیدر (بجز خون شاهان و برین طشت
بست • بجز خاک خوابان درین دشت نیست) • محصول بیت • بو طشت عالمه شاهان
خونیدن غیری نسته بو قدر و دخی بودشت عالمه محبوبلر خاکندن غیری بر نسته بو قدر
(شایدیم که شوریده می برست • بختانه میکت جامی بدست) جامی بدست جله •
حالیه در • محصول بیت • ابشده که بر می برست شوریده • بختانه ده قدح الله ایکن
سویلدی مقول قول بودند نصکره کان پنددر یعنی (که کردون کردان که دون
پرورست • ازو شاد تر هر که نادانترست) • محصول بیت • که کردون کردان که دون
پروردر یعنی سفله نوازدر آندن شادریک نادانک اولان کیمه در یعنی دنیا ده اهل سرور
اهل جهل اولان کسه در تنکیم نیجه کره مرور ابشدر (بد ساقی آن تلخ شیرین کو •
که شیرین بود باده از دست بار) • محصول بیت • ای ساقی اول کوزل هضم اولیچی
آجی بی و پرور باده یارک آندن شیریندر یعنی یارک آندن هر انچی طایبدر (که دارا که
دارای آفاق بود • بدار ندی در جهان طاق بود) • محصول بیت • که دارا که عالم
پادشاهی ابدی حکومتده جهانده طاق ابدی یعنی پادشاه بقده بی مثال ابدی (بدست
اجل ان فلاک دز بود • که بدارای هر کزدر اینجهان بود) • محصول بیت • اجل الیه
بوفلاک آتی قایدیکه صانورسن که هر کز بو عالمه اولمش یعنی کویا که بودنیاه کلمشدر
(بیاساقی ازمن برویش شاه • بکوان سخن کای شه جم کلاه) • محصول بیت •
کل ای ساقی بدن کیت شاه فتنه بوسوزی سویله و دیکه ای جم کلاهلی پادشاه (دل بی
نویان مکن بجوی • پس آن گاه جام جهانین بجوی) • محصول بیت • بیتوا
مسکنلرک کولانی اله کنوروب نسلی الیه اندنصرکه جام جهانینی است یعنی اندنصرکه
جام جهانین الیه باده بیماول (غم این جهانرا کز و نیست نفع • می میتوان کردن
از خویش دفع) • محصول بیت • بوجهاک غنی که آندن هیچ نفع بو قدر اول غنی کشی
کنیدن مبله دفع انک اولور یعنی دافع غم باده در (باقبال دارای دیهم و تخت •
بهین میوه خسروانی درخت) بویت بیت سابقه ناظر در باقبال باحرف ظرف دارایه
اضافتی لامیه در دیهمه اضافنده بویه در دیهم ناجه دیرز بهین بکرک دیکدر میوه
خسروانی لامیه • محصول بیت • مبله غنی دفع انک اولور تاج و تخت صاحبی اولان
پادشاهک دواتده که خسروانی درختک بکرک میوه سیدر یعنی سلاطینک کز بدسی
و تختار بدر (خدو زمین پادشاه زمان • مه برج ذوات شه کامران) خد بوخای
نیجه نک و دالک کسر بیه اولو پادشاهدر زمینه اضافت لامیه در مه برج دولت لامیه
و بیانه در شه کامران بیانه • محصول بیت • مذکور دارای تاج پرورنک سلطانی زمانک

پادشاه بدر برج • و انک ماهی شه کامراندر (که تکین اورنک شاهی زواست • تن آسانی
مرغ و ماهی ازوست) تکین قدرت اورنک اضافت لامیه و ماهی به بیایه تن آسانی باحرف
مصدر تن آسانی • حضور و راحتدن کنایتدر • محصول بیت • انجیلین خدیو که پادشاه
منسوب تخت قدرت و قوتی اندر مرغ و ماهی تک حضور و راحتی اندندر (فروغ دل
و دیده • مقبلان • ولی نعمت جله صاحب لاق) • محصول بیت • مقبالرک دل
و دیده سیک ضیائی و نور بدر جله صاحب لاک ولی نعمتدر حاصلی جیع اشیا اندن
راضیدر (جهاندار و دین پرور داد کر • کز و تختی کشت بازب و فر) جهاندار
و دین پرور وصف ترکیبدر در جهان طوبیچی و دین بسلیچی فاد کر عادل دیکدر
کزو که حرف رابط صفت تختی لامیه در زبب زفت و فرور و قدر • محصول بیت •
مذکور خدیو جهاندار و دین پرور و داد کر در که آندن تختی زیب و زیبت صاحبی
اولدی (چه کویم دهم شرح آثار او • که عقلت حیران در اطوار او) • محصول بیت •
نه سویلم که انک اناری شرحی دیم یعنی • قیقه ای مدح و ثنا ایلم که قادر دکل زبرا
عقل حیراندر انک اطوار و احوالنده (چوقه روی از حد و صفت پیش • سراندازم
از عجز و تشویر پیش) • محصول بیت • چونکه انک قدری حد و صفتدن زیاده در
عجز و خجالتدن بشم او که بر افرم بهی آتی اکالایی مدحه مدح ایلم که قادر اولدیغ
خجالتدن بشم او که صلازم حاصلی او ناندیندن باشی فالد ربوب خلق بوز بنده مزم
(بر آرم باخلاص دست دعا • کم روی در حضرت کبریا) • محصول بیت • دعا الی
اخلاصه فالد بر دم بوزی حضرت کبریا به ابرم یعنی خدایه نضرع ابرم (که یارب
با آلاونه می تو • باسرار اسمای حسنی تو) آلاالف حمد و ده الیه الا انت جده بدر الف
مقصود الیه و نعمه تو تک قهی الیه جمع نعمتدر • محصول بیت • یارب سنک آلاونه سنک
حقیقون و سنک اسماء حسناتک اسرار حقیقون (بحق کلامت که آمد قدیم • بحق رسول
و بحق عظیم) • محصول بیت • یارب سنک کلامت حقیقون که قدیمدر و سنک
رسولک حقیقون و انک خلق عظیمی ایچون رسولدن مراد حضرت محمددر مذکور
قبلم کلچک ایله مره وندر (که شاه جهان باد فیروز تخت • باقباش آراسته تاج
و تخت) • محصول بیت • یارب که شاه جهان فیروز تخت اولسون یعنی طالحی مظفر
و غالب اولسون انک دوات و اقبال الیه تاج و تخت مرزین و مکرمل اولسون (زمین تابود
مظهر عدل و جور • فلک تابود مرنع جدی و نور) نا حرف توفیقدر ایکی مصراعده
یه مرنع اسم مکاتدر رنع برنع دن یعنی فتح یافتن اولوق یعنی ملوار اولیچی بر جدی
لقد اوفلفدر اما بوند برج جدی مراددر ثورده افتنده او کوزدر اما بوند برج
ثور مراددر • محصول بیت • مادامکه پرورزی عدل و ظلم مظهر بدر یعنی پرورنده
عدل و ظلم اولدجه و فلک نامند برج جدی و ثور اولدجه یعنی یوم قیامتدک (خدو
جهان شاه منصور یاد • غبار غم از خاطرش دور باد) خدیو جهان لامیه و پیشد
شاه منصور یاد خبری غبار غم بیانه و پیشد و مابعدی خبری • محصول بیت •
تمام جهاتک اولو پادشاهی شاه منصور اولسون غم غباری خاطرندن دور اولسون یعنی
غم کوکانه غمسون حاصلی هر کز غمناک اولسون (بحمد الله ای خسرو جم نکین

شجاعی میدان دنیاودین) چنکین سلیمان پشیردن کنایه سلیمان نیکلی دیکدر
 شجاع و پشیر درلر و یا ضمیر خطابدر * محصول بیت * الحمد لله ای چمن نیکلی پادشاه
 دنیاودین میدانشه بهادر سن یعنی حفظ دین و سلطنته شجاع من حاصلی دین اسلامی
 رعایتده و امور سلطنتی رعایتده بهادر سن (بنصورت شد در آفاق نام * که منصور
 بودی بر اعدا نام) بنصورت با حرف مصدر در شرف * مناسنه در آفاقدن مراد
 عالمدر که حرف تعلیل * محصول بیت * عالمه نامک نصرته مشهور اولدی زبرا
 اعدا اوزرینه دایما منصور اولدک یعنی آدک منصور اولدینی کی ذاتکه منصوردر
 زبرا امک مناسنه تأثیری اوور (فریدون شکوهی در ابوان بزم * نه حق نبردی
 میدان بزم) فریدون شکوه و وصف ترکیبی افسانندندر فریدون هیتلی دیکدر و یا ضمیر
 خطابدر ابوان بزم به سبب نه حق نبردی و وصف ترکیبی افسانندندر رستم صواشلی
 مناسنه و یا ضمیر خطاب میدان بزم با حرف طرف و اضافت لامیددر * محصول بیت *
 فریدون هیتلی سن بزم ابوانندندر رستم صواشلی من صواش میدانشه یعنی زنده فریدون
 و چنکده رستم سن (فلک را کهر در صدق چون تونیت * فریدون و جهم را
 خلف چون تونیت) خلف خاتک و لامک قهرله ابو اوقله درلر اما خاتک قهری
 و لامک سکونله برامن اوغله درلر * محصول بیت * ظک صدقده سنک کی کوهر
 یوقدر فریدون وجک سنک کی قائم مقام اوله حق اوغلی یوقدر (نه ته ساخراجت
 ده از فرک * که مهراج باجت فرستد زنگ) مهراج قاهره پادشاهنه درلر زنگدن
 مراد قاهره و لا ینیدر * محصول بیت * بالکز فرنگدن سکا خراج کوندن مرز بلکه
 زنگستاندن مهراج سکا باج کوندن حاصلی تمام عالم سکا مطیعدر (اگر ترک و هندو
 و کرورم و چین * چو جهم جله داری بزرنگین) * محصول بیت * اگر ترک و هندو
 اگر روم و چیندر سلیمان پشیر کی جله سی نیکلی الوده در یعنی هب سنک امریکه
 مطیعدر (زحل کترین هندو بیت در رواق * سهرت غلامی مر صغ نطق) هندو بیت
 تقدیری غلام هندو و در رواق ابوان یعنی کوشک نطق تونک کسرله قوشاق مناسنه در
 * محصول بیت * زحل بلدی ابوانکده الی الحق هندو قولکدر فلکده مر صغ قوشاقلی
 بر قواکدر (هما یست جزت * مایون اثر * که دارد بسط زمین زیر پر) * محصول بیت *
 سنک جزک مبارک اولی برهمادر که بر یوزینی قتادی التده طواری یعنی تمام عالم عدالتی
 قتادی التده در (سکندر صفت روم تاجین تراست * کراوداشت آینه آینه تراست)
 * محصول بیت * سکندر کی روم چینه دک سکندر اگر الک آینه سی و ارا به آینه
 سلطنت و قانون حکمت سکندر (بجای سکندر عمان سالها * بداندلی کشف کن حالها)
 * محصول بیت * بهار سکندر برنده سلطنته قال یعنی سکندر کی دنیا الک التده اوله
 کوکل داناغله احوال عالمی کاشف اول یعنی کوکل علیه مشکلات عالمی کشف الیه
 (چو دریای وصفیت ندارد کنار * مدیحت کم بردها اختصار) * محصول بیت * چونکه
 وصفک دریا سنک کناری یوقدر یعنی وصفک خدو پایان یوقدر مدحی دعا الیه اختصار
 ایدیم یعنی دنیا که مفعول اولیم (نظام نظامی که جرح کهن * ندارد چو او * چو زیبا معنی)
 * محصول بیت * نظم نظامیدن که جرح کهنک انک کی زیبا معنی یوقدر یعنی عالمه

بوجلهین کوزل موزلی که کلمسدر (بیارم بتنهیت سه بیت متین * که نذر خرد به زدر
 ثمین) * محصول بیت * نظم نظامیدن تضمین طریقه اوج محکم بیت کتوروم که عقل
 قنده قیمتی ایچکودن یکدر حاصلی نظامینک اسکندر نامه شدن اوج بیت تضمین
 ایدیم (زان بیشتر کاوری در ضمیر * ولایت ستان باش و آفاق کبر) * بیش پای عریله زیاده
 مناسنه در کاوری که حرف بیان ولایت ستان وصف ترکیبدر مملکت آلیجی دیکدر
 آفاق کبرده وصف ترکیبدر آفاق طویجی مناسنه * محصول بیت * ضمیر که کوردن یککدن
 زیاده رک ولایت آلیجی و آفاق طویجی اول یعنی خاطر یک کوردن یککدن زیاده قمع
 مملکت الیه (زمان تازمان از سپهر یلک * به سجده کرباش فیروز مند) * محصول بیت * زمان
 تازمان یعنی دایما سپهر بلنددن بر غیره مکرر قمعده منصور و مظفر اول یعنی دایما منصور
 و مظفر اول (ازان می که جان داروی هوش داد * حراش رب و شاه و اوش باد)
 * محصول بیت * اول میدان که جان عقله دار یعنی دواوردی بکاشرب و شاهه نوش
 دار و اوشون یعنی بکاشفا و شاهه ذوق و راحت و یرسون مصراع اوله جان داروی
 هوش جان دار یعنی سلاحدار مناسنه حکم ایلین و هم قاشش ایلش (وله ایضا) معنی
 نامه (معنی بجای بکلامک رود * بناد و رآن خسروانی سرود) بکلامک روده مصراع
 ثانی به مرهوندر رود قبل و ر و از اسیدر * محصول بیت * ای معنی قنده سن رودک
 بلند و آواز الیه خاطر مرز کتور پادشاهله لایق سرودی یعنی اری (بمستان نوید سرودی
 فرست * بیارن رفته درودی فرست) نوید مرده مناسنه در سرودی با حرف وحدت
 و با حرف تکبیر یازان رفته یانه در درودی با حرف وحدت و یا تکبیر * محصول بیت *
 ای معنی مناره سرود مرده سنی کوندن گمش بارانه نعت و سلام کوندن (معنی نوای
 طرب ساز کن * بقول و غزل قصه آغاز کن) * محصول بیت * ای معنی شلاک نوا سنی
 ساز الیه قول و غزل الیه قصه به آغاز الیه قول و غزل فن نغمه دن بر تو عک اسیدر (که
 بارغم بر زمین دوخت پای * بضرپ اصولم بر آور ز جای) بارغم یانه بیم منکام معناده
 بایه مقید بضرپ اصول با حرف مصاحبت و اضافت لامید در و بیم معناده جابه قیددر
 * محصول بیت * زیر غم بوی اباغی بره میخادی پس بضرپ اصول الیه یعنی بریدن
 چقار یعنی شوقه کلوب رفص ایدیم (معنی ازان پرده نقش یار * بین تاجه گفت از حرم
 پرده دار) پرده دار قبوی به درلر * محصول بیت * ای معنی اول پرده * شغدن بر نقش
 کوردن یعنی بر نقش ابرله کوردن حرم عشق پرده داری نه سواددی یعنی شغدن نه خیر
 و پردی (چنان برکش آواز خندا کری * که ناهید چنکی رفص آوری * خبا کر ابر لایجی
 و خبا ابر و با حرف مصدر که حرف تعلیل ناهید زهره بلدی ناهید چنکی یانه * محصول
 بیت * ای معنی ایرلا بخلق آوازی چک یعنی قالد که ناهید چنکی رفص کنوره سن
 یعنی ایرلا بخلق آوازی رفص ایدیم زهره شوقه کلوب رفص ایدر (معنی دف و چنگ
 راسازده * بیارن خوش نغمه آوازده) * محصول بیت * ای معنی دف و چنگه دوزن
 و بر یعنی بری زینه او بدر یعنی خوش نغمه لایله بارانه آوازور خبره از اوله و نلر که دف
 و چنگه آهنگ طونسونلر (رهی زن که صوفی بحالت رود * و صالش بمستی حوالب رود)
 رهدن مراد پرده و نغمه در که حرف رابطه صوفی مبتدا بحالت رود خبری

وصالش مبتدا و مابعدی خبری • محصول بیت • پرده چال که صوفی حالت و وجود واره
وصالی مستلک حواله اوله یعنی مست او اوب جائه واصل اوله حاصلی وصال مستکاه
اوله (مغنی بزنجك در ارغنون • بیر از دلم فکر دنیای دون) • محصول بیت • ای مغنی
الکی ارغنون اور یعنی ارغنون چال کوئلدن دنیای دون فکری ایلت (مکر خاطر م یلد
آسایشی • چون بود ز غم باوی آلاشی) • محصول بیت • ای مغنی ارغنون چال اوله که خاطر م
بر آسایش و راحت بوله چونکه غم آنکاه آلاش اوله یعنی خاطر ده که غم آنکاه
اوله آسایش بواور (مغنی بیانت چنك نیست • کفی بردی نه کرت چنك نیست) کفی
با حرف وحدت و یا حرف تنکیر در د فی با حرف وحدت • محصول بیت • ای مغنی کل
نه سنك چنكك و صواشت یوقدر الکی برده قوا کر چنك و چفانک بو غبه یعنی
چنك مالک دکل ابسك دقله سیر و دایله (شیدم که چون می رساند کزند • خروشدین
دق بود سودمند) • محصول بیت • ایستد مکه چونکه شراب ضرر ایرش در رفت
چو قرامی قائم اولور یعنی ضرر بخاری دفع ایدر (مغنی بجایی که وقت کاست • ز بلبل
چنهار از غفلت) • محصول بیت • ای مغنی فتنه سن که کل و فتنه ر یعنی عیس
و نوش زمانیدر بلبلدن چنلر غفلدن بر در یعنی بلبل آوازندن چنلر طوطی و پلوردر (همان
به که خوم بچوش آوری • دی چنك را در خروش آوری) • محصول بیت • اول یکدر که
قائم جوشه کشور سن یعنی قائم فیناداسن بر نفس چنکی خروشه کشوره یعنی چنکی
جالی ابله ذوق و شوقدن خوم جوشه کله (مغنی بیاعود بر ساز کن • نوایین نوایی نو
آغاز کن) • محصول بیت • ای مغنی کل عودی دوزن اوزره ابله یعنی عود که دوزن
و بر یکی اسلوبی بر صورت جدید آواز ابله (یک نغمه در درمرا چاره ساز • دلم نبر چون
خرقه صد پاره ساز) • محصول بیت • بر نغمه ابله بنم درده چاره ابله کوکلی خر فم
کپی بوز پاره ابله یعنی بر نغمه ابله که شوقدن خر فم می پاره پاره ایدم (مغنی چه باشد که اطنی
کفی • زنی بازم آتش بدل افکفی) • محصول بیت • ای مغنی نه اولور که بر لطف ابسك
نیدن کوکله آتش بر افسك یعنی نای چالوب کوکله شوق آتشی بر افسك اطف ایدر دک (پرون
آری از فکر خود یکدم • هم بر زنی خاتمان غم) • محصول بیت • یعنی طشره چقار سن
کندی فکر مدن بر ساعت غم خاتمانی قرش مورش ایدوب فایه و بر سك اطف ایدر دک یعنی
بنسن غمی کیدر سك زیاده احسان ایدر دک (مغنی بجایی نوایی بز • بمای نوایان صلابی زن)
• محصول بیت • ای مغنی فتنه سن بر تو اورده جال بزنی نواز بر صلابه یعنی ساز دکاکه
خبر ابله (چو خواهد شدن عالم از ماتهی • کدایی بسی به که شاهنشهی) • محصول بیت •
چونکه عالم بزدن خالی اولیسر در یعنی چونکه او ایسر کدالی چوق یکدر ادا شاهلقدن
ز بر کدناک دنیاده نشسته سی فالز که انکیچون حسرت چکمه اما بادشاهلرک بونک
عکسجه در یعنی حسرت و ندانست چکه جکاری بی فها به در (مغنی بکو قول و بر دار ساز
• که بیچارگان را توی چاره ساز) قول بونک بر قسیمز چاره ساز وصف تر کییدر چاره
ای بیچی مناسند • محصول بیت • ای مغنی قول او قور سازی قائم یعنی سازی اله آلدن برا
بیچاره رک چاره سازی سنسن (تو بجای راه مراقم برود • که غم از دیندن زند رود)
برود با حرف مصاحبت و رود ابرماق و ساز قبلی و بر سازک اسعیدر و زند رود اصفهان

ایرمانی برود ابرماق طریقه واقعدر زیر اشرازدن اصفهان بر ابرماق کنار ابله کیدر یلور
• محصول بیت • ای مغنی سن بکا اصفهان یوانی رودله کوستر با خود نغمه عراقی رود
ساز ابله کوستر تا کیم بن کوزمدن زند رود ابرماق کوستر یعنی چوق کر به و بکا ابله
(مغنی بیانت و کار بند • ز قول من این بند انا پسند) • محصول بیت • ای مغنی کل
ایشت وایش ایدین بنم فولدن بود انا بکته چک قول و پندی یعنی بنم سوزمدن یو پندی
قول ابله (چو غم لشکر اردیبار آسینی • بچنك و ربای و نای و دنی) ربایی یا سی حرف
تنکیر در • محصول بیت • چونکه غم لشکر کشوره یعنی چونکه سکا غلرا و شوب یوز کوستر
سنده صف زیننه چنكاه و ربایه و نای و دقله یعنی غمی بونلرله دفع ابله (مغنی توسر مرا
عمری • زمانی به فی زن دم همدی) • محصول بیت • ای مغنی سن بنم سر مره عمر مسن
بر زمان نیله همد مالک دینی و نفسی اور یعنی نیله ناله غمدم و باز اول (بمی دور کن
از دلت کر غمیت • دی در بنی زن که عالم دمیست) • محصول بیت • باده ابله دور ابله
یعنی ابراقشدر اگر کوکله بر غم واریسه بر نیه بر نفس اوز یعنی اوفله که عالم بر دمدر یعنی
بر نفس حاصل بود بیاعالده کسبه بایدار دکلدر (مغنی بجایی بزنی بر بطی • بیاساقی
از باده بر کن بطی) بر بطی بجایی بانک قهقهه زله قبوله در بر لوط شراب یانگی • محصول بیت •
ای مغنی فتنه سن قبول چال ای ساقی سنده کل باده دن یانگی بر ابله یعنی دستی و یا نگی
طولدر (که با هم نشینیم و عیشی کنیم • دی خوش بر آرم و طیشی کنیم) طیش سونیمکن
حاصل اولان خفته درلر • محصول بیت • ای ساقی یانگی طولدر که بری بر یزله او نورلم
و عیش و صفا ایدم لم بر خوش نفس چقارلم و شتاک ایدم یعنی شتاک ایدوب عیش
و عشرت ایدم حاصلی • حضوره نفس ایدم (مغنی ز اشعار من یک غزل • باهنك چنك
آور ایدر عل) • محصول بیت • ای مغنی بنم اشعار مدن بر غزل چنك آهنگله عله کشور
یعنی چنك آهنگله بر غزل ابرله (که ناوچدر اکاری سازی کنیم • رقص آیم و خر فم بازی
کنم) • محصول بیت • بوله ابله که وجود و حالت کار سازاق ایدم هم رفقه کام و خر فم بازاق
ایدم یعنی خر فم بی چقاروب بیانه آتیم (بسی توان در اسرار سفت • که در بخود دی راد
توان نفهت) • محصول بیت • مستکله در اسرار دلك ممکنر ز بر بخود لقمه راز
کیرلک اولر یعنی مستک خاطر بنه هر نه که کله کیرلر لب سوبلر (مغنی ماوالم دوتایی بزنی
• بیکتایی اوزه تایی بزنی) • محصول بیت • ای مغنی ملولم ایکی قبلی ساز چال الهک براکی
حقیچون اوج قبلی ساز چال حاصلی ایکی قبلی و اوج قبلی ساز لکه کیرسه چال (مغنی
بسا زاین بر آیین سرود • بکو باحر بقان با وازرود) • محصول بیت • ای مغنی بویکی
اسلوبی ابره دوزن و بر و خر فم آواز رودله سوبله (روان بزرگان ز خود شاد کن • ز پرویز
وازیارید باد کن) بر و زدن مراد خسرو و درو بار بدبایی آتینک قنیه خسروک مشهور
سازنده سیدر • محصول بیت • ای مغنی اکارک روحی شاد ابله خسرو دن و بار بدن
باده یعنی کچین سلاطین و سازنده لرینی باده که دنیاده که باقی دکل حاصلی دنیا
کسبه و قایم شدر برده ایلر دیکدر (سرفتنه دارد در روزگار • من و منی
و فتنه چشم یاز) • محصول بیت • بنه روزگار ک فتنه سودا سی واری یعنی
فتنه به منی و ایزن بن و مستک و فتنه چشم یازدر یعنی بن مستکدن و فتنه چشم

یاردن آبرام (درین خون نشان صر صر سحر) تو خون صراحی و صاغر برین) محصول
 بیت * بوفان صاچی قیامت میدانی ایچنده یعنی میداند سنی صراحی و صاغر
 قانی دوک بواد ایکی معنایه تحمل در صراحی و صاغر قانی دوک یعنی بونلک شرابی ایچ
 دیک اوله و بلخود قانی دوک یعنی بونلری کسریله که شرابی بیانه دوکسون (همی
 یینم ازدور کردن شکفت * ندانم کراخاک خواهد گرفت) شکفت بونده شینک و کاف
 صرینک کسریله در شینک و کافک ضعیله ده لغت در حاصلی حرکت تافیه به نابعدر * محصول
 بیت * دور کردن عجب طونارم یعنی عجب ایدرم بیزم کچی خاکه طونقی استر یعنی
 کچی اولدر و ب در کور اید بصر در حاصلی هر کسه قنطار بدرام معلوم دکلدر که
 کیم نه وقت اولور (فریب جهان قصه روشت * بین ناچه زاید شب آبست) * محصول
 بیت * جهانک فریبی و بکری روشن قصه در یعنی جهان حله کار اولدینی
 هر کسه معلوم در کورنه طوغرر کچه بوکلدر بومصون ساقی نامه ده ضرور ایلدی
 (بیادر جهان دل منه زینهار * کسی برسر پل ندارد قرار) * محصول بیت * کل
 بوجهان زینهار کوکل باعله زینهار کچی اوزنده قرار طوغرر یعنی جهان قرار بده چک
 یرد کلد ر البته کان کلد (همان منز است این جهان خراب * که دید ست ابوان
 فراسباب) * محصول بیت * اول منزلدر بوخراب جهان که ابوان افراسیابی کور مشدر
 یعنی بوجهان چوق یادشاهلر کور مشدر (همان منز است این بیابان دور * که کم شد
 درواشکر سلم ونور) * محصول بیت * اول منزلدر بویابان بعد یعنی بواوزون اوزاق
 منزل اولدر که آند سلم و نور لشکری کم اولدی - بواوزون و برج اولدر فریدوندر اما برج
 قوستدن باشلی ایلدی و تحت فریدونه اول المیق ایلدی ایکی برادرندن پس حسد ایدوب
 و نور ابرجی قتل ایلدیلر اما ابرجک قزیندن منوچهر نام و ولدی قالدی و عاقبت بیابان قتل
 ایلدیلر قتل ایلدی بعض نوار بخنده بویه بازار (بکارای پیران لشکر کشش * بکاشیده
 ترک خنجر کشش) پیران پهلوانلردن برینک اسمندر افراسیاب عسکر بنده پیران دیرلر
 و شیده افراسیابک بریهادر اوغلونک اسمندر * محصول بیت * لشکر چکچی پیرانک رای
 و تدبیری فنده کدی خنجر چکچی ترکشید فنده کدی یعنی جچی فتا اولد بلز هیچ
 کسه جهاند باقی قالدی (نه تنهاشد ابوان و قصرش باد * که کس دنجه آش هم ندارد
 پاد) دنجه عربیده خدمت مناسنه در * محصول بیت * مذکورلدر هر برینک بالکر ابوان
 و قصری به کندی که هیچ کسه قبرینی هم یاد نه طوغرر یعنی هیچ برینک قبرینی کسه بیارنه
 یرد در (یکی راقم زن کند روزگار * یکی راده تیغ در روزگار) روز کار باش کوی
 یعنی سواش کونی * محصول بیت * روز کار برینی قلم زن ایدر یعنی کاتب
 و منشی ایدر و برینه سواش کونی قلمج و برر یعنی هر کس برننه ایچون مخلوق قدر
 حاصلی خد اخلاق بری برنه خدمت کارا بشدر یعنی کینی درزی و کینی باشنجی و کینی
 انجیمی و آشیمی ا (وله ابضا) منوی (سک بر آن آدمی شرف دارد * که دل دوستان
 بیازارد) * محصول بیت * اینک اول انسانک اوزر بنه شرفی وارد که دوستارک
 کوکلنی انجیدر (این سخن را حقیقی باید * نامانی بدل فرود آید) * محصول بیت *
 بوسوزک حقیقی و ماهیتی کر کدر تا کیم معانی کوکله اینوب باقیشه (کآدمی با تودست

در مطبوع * سک زیرین بر آستان محروم) محصول بیت * زیر آدمی یکی سنگه به ییر
 اما سک طشره دما شکله محروم در اگر بر آستان و برر سک بیرور مر سک صیر ایدر علی کل
 حال آستانک قویوب کتر (حیف باشد که سک وفادارد * و آدمی دشمنی روادارد) * محصول
 بیت * حیفدر که سکک و فاسی اوله و آدمی دشمنکی رو اطونه یعنی حیفدر که سک وفادار
 اوله و آدمی یوفالوله (وله منوی) (ایاریج الصبا قلی کتیب * مشای من بخورک بیه طیب)
 کتیب فعل یعنی فاعلدر غلی و غصه دل دیکدر قلی تقدیرا مر فوع مبتدا و کتیب فاعلا
 مر فوع خبری مشای تقدیرا مر فوع مبتدا و است طیب خبری و من بخورک بیه طیب به متعلق
 * محصول بیت * ای صبا بی بنم کوکل قصه داروغنا کدر دماغ سک بخور کدن خوش
 قو قویلدن بخور قح بایله در خیمه بکلندر (کذاری کن سحر بر طرف کلزار * بسر و کل
 زما یقلم بکرار) * محصول بیت * ای باد صبا سحر وقتنده طرف کلزاره اوغره سر و کل
 بزدن پیغام ادا بایله پیغام پیوردینی بوند نصکره کان ایکی بیدر لف و نشر طریقه (تو
 باروش ز حسن ای کل مرزن لاف * کزد دوزی نداند بویاف) * محصول بیت * ای کل سن
 جانانک رویله کوزلکدن لاف اورمه یعنی بن آنک کچی کوزلم دبعه زرا بور باطوق و یان ذر
 دوزلک بیلر یعنی سن بویاف و جانان زردوز کیدر (منزای سرو بایلاش از فند * که باقدش
 یقین می افتی از حد) * محصول بیت * ای سروانک قدیله و بالاسیله قد و قامتدن فخر ایله یعنی
 آنک موزون قدی و ارابه بنده وارد دبعه زرا یقین بودر که آنک قدیله حددن دوشمر سک
 یعنی مقدارک بیابیک کدن مقام اعتدالدن سافط اولور سک (بیاساقی که ایام بهارست *
 برغم او که او رهبر کارست) * محصول بیت * ای ساقی کل که ایام بهار در اول
 کیمه نک رنجه که اول رهبر کاردر (شراب ارغوانی باغرانی * همی خورتا توانی
 می توانی) شراب ارغوانی بیایه با حرف مصاحبت غوانی جمع غایبه در نازک اندام
 عورنه دیر حاصلی کوزلکدن زیننه محتاج اولیان عورت همی خور قتل امر مفرد
 مخا طبردر تا حرف توفیت می توانی توانیدن بدلدن ایکی توانی فعل مضارع مفرد
 مخاطبدر بال ضمیر خطابدر * محصول بیت * قرمزی شرابی مادامکه قادر سک
 نازک اندام نکارله نوش ابله غوانی جمع غایبه در که ابرایچی محبوبه عورنر مناسنه در
 دبین و هم اباش (مده در کوش و پند ادیبان * چه بند شان چه آواز خطیبان)
 * محصول بیت * ای ساقی غوانیله یاده ایچ قولا که ادیبان بند بول و بره یعنی
 سوزلر دیکله زرا نه انلرک بندینه خطیبلرک آواز بنه یعنی خطیبلر آواز بینی قولغکه
 قوبد بیک کچی بند ادیبانده قولا که قوبه دیکدر (همین میگویدت در باغ بدیل * که
 جام از کف منه در موسم کل) * محصول بیت * باغده بابل سکامسان بوی سولر که
 موسم کلد جام بادی الدن قوبه یعنی کل موسمده باده نوش اول (غنیت دان وصال
 کل غنیت * بمی خوردن مصمم کن عزیمت) * محصول بیت * وصال کل غنیت بیل
 غنیت می ایچمه که نیکی مصمم و مقرر ایله یعنی البته می ایچد بیکدر (مشو غافل که فرصت
 میشود فوت * دما دم وقت عشرت میشود فوت) * محصول بیت * غافل اوله که
 فرصت فوت اولور دما دم وقت عیش و عشرت فوت اولور یعنی وقت عشرت دائمی دکل
 فرصتی فوت اتمک کرک (زحافظ کوش کن این بندیکم * همی زن جام می والله اعلم)

• محصول بیت • حافظدن بو بندی بر ساعت ابشت یعنی قبول اله باده قدحین اور الله اعلمد یعنی باده ایچ که اسرار خفیه خدا اعلمد کیم مغفور اولور و کیم اولر الله اعلمد • مشوی (هر که آمد در جهان برزخور عاقبت میبایدش رفتن بکور) • محصول بیت • هر کیم که بوفوقا و فتنه دن طولوعاله کندی عاقبت اکا کوره کتک کرک یعنی عاقبت اولوب قبره کیرسه کرک (دوره عقابست دنیا چون پلی بی بقاجانی و ویران منزل) • محصول بیت • آخرت بولنده دنیا کبری کیدر بر بقاسزیر و پرو بران منزل یعنی کبری قرارگاه اولمدینی کبی بودنیامه دار قرار دکلد (دل منه برانی پل پرتس و بیم برکزه ساز و شوا بجه مقیم) • محصول بیت • کوکلکی بوفوق قابله طوبطلو کبری به قوم یعنی کوکل باغله بول براغنی تداؤک ابدوب بونده مقیم اوله حاصلی زاد آخرته مفید اولکه دنیا زباده فانیدر (نزد اهل معنی این کاخ سبج هست چون وراثه خالی ز کج) • محصول بیت • اهل معنی فتنه بوابکی قبولی تاریقی سرای که دنیا در کج و مالد خالی ویرانه کیدر (راستی در حقیقت مستغنا اند عارفان کین خانه لاخان گفته اند) • محصول بیت • تحقیق در حقیقت دلش در یعنی کوه کبی سوز سوزا شلور در عارف که بوخانه دنیا به خان دینلور یعنی دنیا او بی خانه تشبیه ایدنلر خوب پور مثلر (خان اقامت را نشاید در کذر این جهان باکس نمائند در کذر) • محصول بیت • بیت بیت سابقه حکم نه لیده در کچیدر زده خان اقامت لایق دکل یعنی مرور مقامند خان اقامت برامن بو جهان کیم به باقی فالز بوندن کچ یعنی بونده قرار فکرینی ابله که مقام قرار و بیات دکلد (دور باش از دو - بی مال و جاه - نان که مالت مار و جهات هست چاه) • محصول بیت • مال و منصب دوستلندن کچ یعنی بوسودایی رتاله زیر امال سکام در و منصب چاهدر یعنی زندان (من گرفتم خود تویی بهرام کور) خواهی افتاد آخر اندر دام کور) • محصول بیت • بن طونام که سن بهرام کور سن یعنی فرض ایدیم بر اولو پادشاه سن عاقبت قبر طوزا غنه دوشک کرک یعنی عاقبت اولک مقرر در (کرنه کوری کوری بین گفتن یک زمان بی کار منشین گفتن) • محصول بیت • اگر کور دکل ایسک قبری کور سیرا به دیدم سکابه یعنی عاقبت وارا جفک ری فکر ابله بر زمان بی کار او تورمه دیدم سکابه یعنی زاد آخرته مشغول اول تک طورمه دیمکدر (هیچ کس را نیست زن منزل کرر از کدا و شاه واز برناویر) • محصول بیت • هیچ کیمه نک بو منزل قبردن بدی بو قدر یعنی لاید هر کس بو منزل قبره نزول اندر اگر کدا واکر پادشاه واکر یکت اسکر پیردر کر بر بوق یعنی نا کر بر در حاصلی لاید دیمکدر گلستان بیتک رساله شده کریری ونا کریری خوب تحقیق الملثم دبلین انده کورسون (ای که برما یکدزی دامن کشان حافظ الحمیدی همی خواهد بخوان) • محصول بیت • ای شول کیمه که بزم قبر من اوزر نمن انکک چکرک اکا رانه کچر سن حافظلندن بر فائحه دیار قبری اوزره بر فائحه اوقوب یعنی رو حیچون فائحه دی (قصیده) خواجه بو قصیده بی شاه شجاعک مدحند بیور مشدر (شد عرصه زمین چو بساط ارم جوان از برتوسعادت شاه جهانسان) عرصه زمین بیانه بساط ارم لایله شاه جهانسان بیانه جهانستان وصف ترکیبدر متبذندن

جهان الیچی یعنی جهان فتح ایدیمی • محصول بیت • میدان زمین بساط ارم کبی جوان اولدی یعنی بهار کلدی و پروزی بشردی جهان الیچی شاهک سعادتی برتوندن یعنی آثار سعادت بر بوزینه رونق و فرو بردی (خاقان شرق و غرب که در شرق و غرب اوست • صاحبقران و خسرو شاه خدایکان) اصطلاح توار بخند خاقان چین پادشاهه دیرلر روم پادشاهه قیصر دیدکری کبی و خسرو عجم پادشاهه دیدکری کبی شاه خدایکان بیانه خدایکان اولو معنایند در • محصول بیت • مذکور پادشاه خاقان شرق و غرب در که شرق و غرب ایدر صاحبقران خسرو اولو پادشاه یعنی تمام عالمه بر اولو پادشاه در (خور شده ملک پرور سلطان داد کر • دارای داد کستر و کسری می نشان) خورشید ملک پرور بیانه در ملک پرور وصف ترکیبدر ملک بسلیمی یعنی ملک تریب ایدیمی سلطان داد کر بیانه داد کر عادل دیمکدر دارای داد کستر بیانه در دارا بونده حاکم معنایند در اگر چه که سلف پادشاهلرندن بر پاشاهک اسمیدر داد کستر وصف ترکیبدر عدل دوشیمی معنایند حاصلی عادل دیمکدر کسری می نشان بیانه کسری خسروک مهر پیدرانی مکسور اوقومق اسلوب عجمدر اما عرب فتح رباله اوقوری نشان وصف ترکیبدری نشانی دیمکدر کی بر پادشاهک اسمیدر جازدر که نشان بونده نشانیندن اوله نخته او طور دیمی معنایند اوله یعنی پادشاهلق و بریمی • محصول بیت • ملک پرور خورشید در و عادل پادشاه عدل دوشیمی دارادر وی نشان کسریدر (سلطان نشان عرصه اقالیم سلطنت بالانشین مستایوان کن فکان) سلطان نشان وصف ترکیبدر پادشاه نصب ایدیمی یعنی پادشاهلق و بریمی معنایند مابعدینه اضافتی لامید در عرصه اقالیم سلطنت بیانه در بالانشین وصف ترکیبدر صدر مجلسه او طور یچی معنایند اضافتی اسم فاعلاک معنایند اضافتی قیلنددر ابوانه اضافتی لامید در و کن فکانه اضافتی بیانه در کن فکان عناصر و افلا کن معنایند • محصول بیت • اقالیم سلطنت عرصه سنگ سلطان نشاندیر ابوان کن فکان مستندت صدر نشیندر (اعظم جلال دینی و دین آن کفر فتنش • دارد همیشه تومن ایلم زپرران) • محصول بیت • دنیا و دیک اعظم جلالیدر که اکثر رفعتی تومن آبابی دانا اولینی البته طواری یعنی تومن ایلم مغاویدر جلال الدین لغی و شجاع اسمیدر (دارای دهر شاه شجاع آفتاب ملک • خاقان کامکار و شه نشاه نوجوان) • محصول بیت • دهر حاکی شاه شجاع آفتاب ملک خاقان کامکار و شه نشاه نوجواندر یعنی مذکور الفایله ملقب شاه شجاعدر (ماهی که شد بطاعتش افروخته زمین • شاهی که شد بهمنش افراخته زمان) • محصول بیت • شاه شجاع بر ماهدر که طلعتیه یعنی رویله پروزی روشن اولدی بر شاهدر که همتیه زمان رفعت بولدی یعنی اعلی اولدی (سیر غوهر و انبوه قوت عروج • انبیا که باز همت اوسازد آشیان) سیر غوهر و یانه قوت عروج مصدرک معنایند اضافتی باز همت بیانه • محصول بیت • هم عفاسته عروج قوتی اولر اولر که الک همتی بازی آید آشیان ایلر یعنی آنک همته قوت و اهد و اصل اولر (حکمش روان چو باد باطراف بر و بحر مهرش نهان چو روح در اعضای انس و جان) • محصول بیت • حکمی باد کبی

و پخته چار پند محبتی روح کی انس و جانک اعضا ستند نهاندر یعنی هر کس
 قلبش محبتی مضمر در حاصلی هر کس آتی سور (ای صورت تو ملک جلال و جمال ملک
 وی طلعت تو جان جهان و جهان جان) * محصول بیت * ای پادشاه سنگ صورت
 ملک جلال و جمال ملکد یعنی کوزلک ملکشدر و سلطنت جلالیدر و سنگ طلعت
 جهانک جانی و جانک جهانیدر حاصلی جان جهان و جهان جانین (نخست نور شک
 مستند جشید و کعباد * تاج توغین افسردار و اردوان) * محصول بیت * سنگ تخت
 جشید و کعباد مستند شک رشکد یعنی انارک تکیه کاهی سنگ تخت رشک ایدرز را
 انارک تختن اعلی و زیاده و سنگ تاجک دار و اردوان تاجک زباید یعنی سنگ تاجک
 انارک تاجنه رونق و فر قومی یعنی اعتباردن قالدیلر (کرد خصال چرخ قدحکس
 تیغ تو * از یکد کر جدا افتد اجزای تو امان) تو امان ریح جوازدر * محصول بیت *
 اگر چرخک خیالنه سنگ قلیچک عکسی دوشرسه جوازک اجزایی بری برندن جدا
 دوشر خوفدن جواز قوشاقدن یوفری ایکی کودلی بر شخصه بکزر نه کیم سابقا
 تحقیق اولندیدی مراد پادشاهک قوت قاهره سنی بیاندرفی الواقع بهادر پادشاه امش
 نه کیم سابقا بیان اولندیدی (تو افتاب ملکی و هر جا که میروی * چون سابه از فضای تو دوات
 بود دوان) دوان صفت مشبهه در دوانیدن بلکن معنایست * محصول بیت * سن ملکک
 آفتابی سن و هر چه که کیدرسن سابه کی دولت سنگ اردیجکه یلرک کیدر یعنی دولت مستند
 منک اولز (ارکان نبرد چو تو کوهر * هیچ قرن * کردون نیاورد چو تو اختر صد قران)
 ارکان مراد عناصر را به در * محصول بیت * هیچ رفته ارکان سنگ کی کوهر زریه
 ایلز فلکده سنگ کی اختری یوز فراتده کتور من حاصلی هر خصوصه سن بی مثال
 و بی نظیر سن (بی طلعت تو جان نکر اید بکالید * بی نعمت تو مغز نندد در استخوان)
 نکر اید فعل نفی مستقبل مفرد غائبدر کالید قالدیلر یعنی جسم مغزی بی وایک نندد فعل
 نفی مستقبل مفرد غائبدر باغلتز یعنی حاصل اولز * محصول بیت * سنگ یوز کس
 جان جسده میل ایلز سنگ نمکس که کده ایلک باغلتز (هر دانشی که در دل دفتر
 نیامدست * دارد جواب خامه تو پر سر زبان) دانش اسم مصدر در پیش معنایست
 بوند مراد در دفتردن مراد کتابدنه کیم بر قاج کره مر و رانلشدر * محصول بیت *
 هر علم که کتابده کلمشدر سنگ قلمک جوابی ای دلی اوچنده طوتار با خود سنگ قلمک
 آنک جوابی دلی اوچنده طوتار حاصلی قلمک اوچنده جوابی حاضر در (دست ترا با
 بر که باردشید کرد * چون قطره قطره این دهد و بدرد بدرد آن * محصول بیت *
 سنگ الکی بلوده کیم قادر در آشوبه ایلکه یعنی کسه قادر دگادر زربا بود قطره قطره
 و بر اما سنگ الکی بدرد و بر یعنی کبسه لاله بدرد اوین یک آنچه به درلر (یا یابده جلال
 تو افلاک پامال * وز بحر جود دست تو در دهر دستان) * محصول بیت * سنگ عظمتک
 یابده و مرتبه سیه افلاک یا یالدر یعنی سنگ جلالک مرتبه سی افلاکدن بوجه در و سنگ
 الکی معنایست دریا و بحرندن دهرده فاستان حاصلدر یعنی یابده جلالک افلاکدن اهلا
 وجود و سخاوتک دریادن ازید و اشهر در (بر چرخ علم مهری و بر فرق عقل تاج * در چشم
 فضل نوری و در جسم ملک جان) * محصول بیت * علم فلکی اوزره کونش سن

و عقل دپه سی اوزره یعنی کله سی اوزره تاج سن فضل کوزنده نور سن جشم
 سلطنت و مملکتد جان سن ملک میک ضعی و لاهک سکوتله افطه مشترکدر پادشاهلق
 و مملکت یشنده (علم از تو با کرامت و عقل از تو با فروغ * شرع از تو در حایت و دین
 از تو در امان) * محصول بیت * علم شدن کرامتیدر یعنی سنگ سبیکه مکرم
 و معزز در عقلده شدن فروغه در یعنی شدن منور و ضیاء ایدر شرعده شدن
 حایتده در یعنی شرعی حامی سن دین اسلامده شدن امن و امانده در یعنی شدن
 غیر و تبدیلدن مصون و محفوظدر (ای خسرو منبع جناب و رفیع قدر * وی داور عدیم
 مثال و عظیم شان) منبع بوند بلند معنایست در پایه منبع و پایگاه منبع درلر بلند معنایست
 جنابه اضافتی اسم فاعلک فاعله اضافتیدر رفیع قدرده بوند در داور عدیم مثال پیانده
 عدیم مثله اسم فاعلک فاعله اضافتیدر عظیم شانه بوند در * محصول بیت *
 ای جنابی منبع و قدری رفیع پادشاه وی عدیم مثال و عظیم شان حاکم (ای آفتاب ملک
 که در جنب همت * چون ذره حقیر بود کج شایگان) زمان قدیمده بر عظیم دینه
 ظاهر اولور بریده اکا کج شایگان درلر اندر صکر هر وافر ماله نشیه طریفله کج شایگان
 دیدیلر * محصول بیت * ای ملک کونشی که سنگ همتک فتنده کج شایگان حقیر
 ذره کیدر یعنی هیچ اعتباری بوقدر کج شایگان پادشاهلر لایق اولان کجبه یعنی
 وافر خزینه به کج شایگان درلر دین کج شایگان بطرایمش (در جنب بحر جود تواز
 قطره کثرت * صد کج شایگان که بهشتی برایگان) * محصول بیت * سنگ بخاک در بایسی
 فتنده قطره دن کثر در بوز کج شایگان که رایگان باغشلسن یعنی بوز اولو خزینه که مفت
 باغشلسن سنگ جود و سخاوتک فتنده قطره دن اکبر کدر (عصمت نهفته رخ بسرا
 پرده ات مقیم * دولت نهادد رخت بفاز بر کنده لان) عصمت پاکک و برهیر کارلق
 کنده و کنده لان او مجده معنایست در که رومده اکا تو مرقی درلر اما کنده لان کاف
 بحسبک خیمه یوک یعنی اورتی دوشک بیعقی بره درلر * محصول بیت * عصمت سنگ
 سرارده کده رخن کرلیوب مقیدر یعنی سنگ سرارده کده دایما عصمت و عفت مقیدر
 حاصلی سرارده کدن عصمت منک اولرد ولتده بقارختی سنگ بارخانک آله قومش
 یعنی دولت باقدیر که خاندانکدن منک اولز (کردون برای خیمه خورشید فلکده ات *
 از کوه و ابر ساخته ناز و ساجان) * فلکده بوند چادرکده پهنده چادر بری کجده کی
 د کرمی تختدر که اکا چادر کوبکی دیلر ناز بر اسکمله که اومتده اونور درلر و حاجم که
 حصیر اوسته قال آله دوشلر * محصول بیت * فلک سنگ خورشید فلکده چادرک
 ایچون کوهدن اسکمله و ملوتدن ساینان ایلش حاصلی فلک سنگ چادرکده مهر بد ر
 هرته که بیورسک آتی ایشلر دایما (وین اطلس منقش نه نوی زرنکار * جتر بلند بر سر
 خرگاه خویش دان) اطلس منقش نه نوی دن مراد افلاک نه کانه در * محصول بیت *
 بو طووزفات زنگار منقش اطلسی کندهی خرگاهک اوزر تده بلند جتر پیل که خرگاهکه
 سابه عسلر (بعد از کبان ملک سلیمان نیافت کس * این سارا و این خزینه و این لشکر کران)
 کبان یک جعید و عجم پادشاهلر نه کعبا ددن فیلقوسه کلجه کبان درلر مثلاً کیکاوس
 و کجسرو و کعباد بونلر کبان درلر ملک سلیمان مملکت شیراز مراد در * محصول بیت *

پیت * کیساند نصکری ملک سلیمانده بو راغی و بو خزینه بی و بو آخر صکری
کسه بولدی حاصلی سکا مینر اولان سلطنت کسه به میسر اولمش
سلاطیندن (بودی دیون کلشن واز پر دلاں تو * درهنده بود غفل
ودر زنگ بدفغان) پردل بهادر کدن هند ستانده غلغله و فریاد و زنگستانده فغان
وصفاده ابدک که سنک بهادر کدن هند ستانده غلغله و فریاد و زنگستانده فغان
و غریو و ارادی یعنی تمام عالم سندن خوف اوزر مدر (دردشت روم خیمه زدی و غریو
کوس * نداشت هند رفت و بیابان سیستان) * محصول پیت * سن روم صحرانده چادر
قوردک و کوسک فریاد و فغانی هند صحرانده ک و سیستان بیابانده ک کندی سیستان
بر ملکست اسمیر حاصلی سنک صیت و صدک تمام عالمی طوتی (ناقصر زرد ساخت
لزنه او فتاد * در قصرهای قیصر و در خانههای خان) تا ابتدای زمان ایچوندر قصر
زرد شاه شجاعت بهشت و نام باغچه سنده اولان کوشکدر که اور تومی صار و در
* محصول پیت * سن قصر زردی پیدا ایدلی رزه و زلزله دوشدی قیصر کوشکدر
و تانارخان خانه رینه یعنی رشک و حسدن بونار منزل اولدی (آن کیست تالاک کند
باتو هسری * از مصر تاروم و زچین تا قبروان) قبروان ابکی شهرک اسمیر که بری
مشرق قده و بری مغربده * محصول پیت * اول کسدر که ملکده سنکله برارک ایلده
مصر دن رومه ک و چیندن قبروانه ک یعنی ملکم دیاده سکا مسر بوقدر قبرواندن
مراد مغربدر دین قبروانی بیلز ایش (سال دکر ز قیصرت آرند تا بحس * و زچین
آوردن بدر که خراج خان) * محصول پیت * کلچک ییل سکا قیصر دن باشی تا جنی
کنورر ل و چیندن درگاهک خراج خانی حاصلی جیبع عالم سکا مطیع و متفاد اولور
(نوشا کری ز خالق و خالق از تو شا کرند * نوشادمان بدولت و خالق از تو شادمان)
* محصول پیت * سن خالقدن شا کر سن خلقده سندن شا کر در سن دولکله شادمان سن
و خالق سندن شادماندر (اینک بطرف کلشن و بیستان همی روی * بابتد کان
* سندن سعادت بز پروان) * محصول پیت * ایشته شمدی بیستان و کلشن جا نینه قولر کله
کیدرسن حال بو که سندن دولت اویلاک التده در یعنی سندن دولته سوار کیدرسن
(ای ملهمی که از صف کرو بیان قدس * فیضی رسد بخاطر پاکت زمان زمان)
ملهم اسم مغولدر افعال بابتدن الهام اولتان کسه زمان زمان یعنی هر زمان * محصول
پیت * ای شول بر ملهم که قدس ملکزی صفندن سنک خاطر که هر دم بر تاقه فیض
ایریشور یعنی سنک پاک خاطر که دائمی ملایک مقربند فیض جدید ایریشور کروی کافک
یعنی و رای مضمومک تشدید به ملائک مقربند در (ای آشکاریش دلته هر چه کرد کار *
دارد همی پرد * غیب اندوزون نهان) ای حرف نمادای مقدرای پادشاه
دیکدر کرد کار کاف اول عربی و مفتوح در ورا و دال ساکن در و کار کاف عجیبه
جی معانسته در پس کرد کار بحسب افت ابشجی دیک اولدی اما استعمالده فاعل مطلق
معانسته در حاصلی پرورد کردن عبارتدر * محصول پیت * ای پادشاه سنک کوشک
فتند آشکاره در هر شمعنی که خدا پرده غیب ایچنده کبرلی طوتار یعنی خلقدن نهان
ایلدیکی نسنه بی سنک کواک اوکنده آشکار ایدر (داده فلک عتار اودت بدست تو
یعنی که من کیم براد خودم بر آن) * محصول پیت * فلک عتار ارادی سنک الکه

و برمش یعنی که بن کیم بی کندی مراد بیکه سور یعنی بی کندی مراد کجه استخدام
ایله حاصلی اختیار سنک الکه در دیکدر (کر کوشیت افتد بردام بیر * و زنجشیت
باید زرداده ام بکان) بونده کوشیدن مراد صواشدر * محصول پیت * بوییت مقول
فلکدر اگر دشمنه جنکک واقع ولورسه جنک و رزمی تیغونه که و برمش یعنی عدویه
انلر کافدر سن هیچ زجت چکمه و اگر سکا بخشش لازم اولورسه کانه زور و برمش اندن
آل و صرف ایله (خصمت بکاست در کف پای خودش فکن * یار تو کبیت بر سر و
چشم من نشان) * محصول پیت * بونده مقول فلکدر در که سنک خصمک قنده در
آنی ایلاک طباقی آکته براقی یعنی باعمال و هلاک اواسون و سنک بار و باروک کچدر آنی نیم
باشم و کوزم اوزر نصب ایله یعنی باشم و کوزم اوزر یری و ار حاصلی اکانه عظیم ایدرم
(هم کلام من بخدمت تو کشت منظم * هم نام من بخدمت تو کشت جا و دان)
* محصول پیت * خواجه پیور نیم مراد سکا خدمت ایلاک سیبیه منظم اولدی
نیم ناعنده سنی مدح ایلاک سیبیه ایدی اولدی یعنی سنک نامکه اشعار سوایک سیبیه آدم
عالمه باقی قالدی و جیبع مراد منظم اولدی حاصلی سنک مدح کله عالمده داستان
اولوب شهرت بوادم (وله ایضا) (قصیده) بوقصیده بی قوام اکبر که محمد بن علی در
آنک نامته دیمشدر (ز دلبری توان لاف زده با ساقی * هزار نکته درین کار هست تادانی)
تا حرف تنیه در * محصول پیت * دلبر لکدن آسانلقه لاف اورمقی اولم یعنی بن کواکل
آلچیم دیک آسان دکل زیرا بواشده هزار نکته و ارا بته بیک کرک یعنی عشاقک کواکل
آلان بالکن کوزلک دکلدر و ایدن غیری نیجه حالت وار (بجز شکر دهی مایه است خوبی را
* بخامی نتوان زدم سلیمانی) بخامی با حرف و حدیث سلیمانی با حرف مصدر
* محصول پیت * شکر دهیلکدن غیری خوبایک سرمایه لی و ارا بخامی فقط
سایمانی سوزینی سوایک اولم یعنی سلیمانی جیبع اشیاده نصرفی بالکن خانه دکلدر بلکه
بوکنده به مخصوص بر حالتدر حتی اول خامی دیو آلدقده اول نصرف اکا بصر
اولدی در پردهان ذکر خاتم اعتباریله در پردهان خاتم تشبیه ایلشدر در
(هزار سلطنت دلبری بدان رسد * که در دلی بهر خویش رایگفتی) * محصول
پیت * یک دلبرک سلطنتی اکا ایشتم یعنی اکا ایدر دکلدر که بر عاشق کواکنده * زله
کشدی صفدره سن یعنی بر عاشق کواکنده کیرمک یک دلبر لکدن اولی و احاری در
(چه کرد ها که برانگفتی ز هستی من * بیاد خسته سمنست که نیر میرانی) * محصول
پیت * نه مبالغه توزر که بنم وجود مدن قوردرک یعنی وجودی قنایه و پردک سندن
خته اولسون که تیر سورسن یعنی یک یوردرسن تیر یورومک تکبر و غرور دن عبارتدر
(هم نشینی زندان سری فرود آور * که بکنهاست در بن بی سری و سامانی) سری
با حرف تکبر * محصول پیت * زنده هم نشینلکته باش ایدر یعنی صاحب لایق تزل ایله
زیر ابو سر سر لکده و سلیمان لقه نیجه خرنش لروار یعنی بونلرله صحبتده چوق
فوائد وار حاصلی بونلرله اخلاطده نیجه نفع وار (یار باد رنکین که صد حکایت خاص
* بگویم و نکم رخنه در مسلمان) * محصول پیت * رنکین باده کنور که بوز خاص
حکایت سوبارم و مسلمانلقه رخنه ایلم یعنی مسلمانلقه ضرر و یرم (بخاک پای صبری

کنان که تا من مست * بکوی میکده استاده ام بدر بانی * محصول بیت * صبوحی
ایند بیکارک ایانی طراشی خفیه که تان مست میخانه محله سنده دریا نلفه طور مشم
یعنی میکده در بیان اولی (بسیج زاهد ظاهر پرست نکذشتم * کذیر خرقه نه زار
داشت پنهانی) * محصول بیت * میکده در بیان اولی هیچ زاهد ظاهر پرست
اوضاردم که خرقه الله گیری زاری اولیه یعنی میخانه در بانی اولی ظاهر پرست
زاهد کز کزنی کفرینه مطلع اولدم (بنام طره دلبد خویش خیری کن * که تا خدات
نکه دارد از پریشانی) * محصول بیت * کندی کوکل بغلی طره آدینه بر خیره ناکه
خداسنی بریشان نقدن حفظ ایلده یعنی الله تعالی سنی طره کی بریشان اولقدن صیانت
ایلده (مکبر چشم عنایت زخال حافظ باز * و کر نه حال بکوی باصف ثانی) * محصول
بیت * اصطلاحده بواسطه تشبیه دیرل یعنی قصیده اولده غزل ایراد ایلکه حاصلی
کوزله شعر سونلکه تشبیه تشبیه دیرل شیشه و سینه خواجه بیورر حال حافظدن
عین عنایتی کیو طومعه یعنی دریغ ایلده والا آصف ثانی به حالی سویلرم یعنی عرض حال
ایلرم اصطلاحده بویله پنه کرز کاه دیرل یعنی تفریدن القاب بمدوحه به عدول ایلکه
کرز کاه دیرل (وزیر شاه نشان خواجه زمین و زمان * که خرمت بدو حال انسی
وجانی) وزیر شاه پیایه شاه نشان وصف ترکیب در پادشاه نصب اید یعنی مناسب
یعنی سلطنت و پریمی که حرف رابط صفت انسی وجانی یاری حرف نسبتدر * محصول
بیت * مذکور آصف ثانی وزیر شاه نشاندر و خواجه زمین و زماندر که انکله انسی
وجانک حالی خرملردر (قوام دولت و دینی محمد بن علی * که می در خندش از چهره
فرزدانی) * محصول بیت * مذکور وزیر قوام الدین لقبی محمد بن علی در که چهره سندن
نور و فرزدانی بلندوار (زهی حیده خصالی که کاه فکر صواب * ترارسد که کنی
دهوی جهانبانی) رسد بونک کی پرده ایافت مناسبدر در جهانبان حافظ جهان
مناسبدر * محصول بیت * نه خوش حیده اخلاقسن که فکر صواب محضه سکالا ندر که
جهانبانلق دعواسنی ایلده سن یعنی حامی و حافظ عالم دیو دعوی ایلک سکالا ندر
(طراز دولت باقی تراهمی ز پسد * که همت تبر دنام عالم فانی) طراز عمل مناسبدر
دولت باقی به اضافت لامیه در مجاز اولد دولت باقی پیایه همی زید فعل مضارع مفرد
فایده در را شور دیمکدر که حرف تعلیل * محصول بیت * دولت باقی نشان و صلاحی
سکارا شورز براهمک عالم فانی نامنی یاد ایلر یعنی بانکده حکم اعتبارده دکل (اگر نه کج
عطای تود متکبر شود * همه بیبط زمین رونهد بوریانی) * محصول بیت * اگر سنک
احسانک خزینه سی دستگیر و معین اولسه جیجری یوزی خرابه یوز قوردی یعنی خرابه
منوجه اولوردی (توبی که صورت جسم ترا هیولی نیست * ز جوهر ملکی در لباس
انسانی) هیولی بوند ماده جسم مناسبدر * محصول بیت * سن شول ذات شریف
و عنصر اطمینن که سنک صورت جسمک هیولاسی یوقدر یعنی سائر اشیا در صورت
هیولابه عارضدر اما سن بویله دکلسن بلکه سن انسانه منسوب لیاست جوهر ملکد سن
یعنی سائر اجسام هیولی و صورتدن مر کبدر اما سنک جسمک ماده ملکدندر صورت
عارض اولور هیولاسی یوقدر حاصلی سن ملک خلقسن بشر شکانده (کدام پایه

تعظیم نصب یلید کرد * کدر مسالک فکرت نه برز آتی (مسالک مسلک جمیدر
سلوک ایلده جک عیال یعنی مقامات آتی آن اسم اشارندر بعیده و باضیر خطاب * محصول
بیت * فنی تعظیم مرتبه سنی نصب ایلک کرک که فکر مسلکدر اندن برز و بالاتر
دکلسن یعنی سنجیون بر پایه تعظیم تمیین اوانسه که اول پایه به مستحقسن دیو
فکر مسالکنده اندن یلید پایه به مستحق بولتور سن یعنی فکر حکم ایلر که اندن
بوجهرک مرتبه به مستحقسن دیو (دیون خلوت کرویسان عالم قدس *
صبر بر کلسک تو باشد سمع روحانی) سمع بونده آواز معاشه در نه کیم مکرر
مذکوردر روحانی یا حرف نسبت * محصول بیت * عالم قدس فرشته لری
خلوقی ایلده سنک فلک صبری و آوازی روحانی آوازدر حاصلی ارواح اندن حظ
ایندر (ترارسد شکر آویز خواجه کی کرجود * دو آستین بکرمان عالم افشانی) رسد لائق
معاشه در شکر آویز وصف ترکیبدر لفته شکر آصیحی مناسبدر اما اصطلاحده
بر آیه برهنه ایشانسه که محل تحسین اولسه اکا شکر آصدی دیرل خواجه به اضافت
پیایه در کافی حرف توسط و یا حرف نسبت کرک که حرف تعلیل زجود مصراع ثانی به
مر هوندر * محصول بیت * وزارت شکر آویزی سکالا ندر که سخاو کرمدن ایکی
آستینکی عالم کرملر نه سبکدر سن یعنی انلر کرملر نه اعتبار ایلر سن حاصلی کرده
واحسانده انلر فالسن دیمکدر (سوابق کرمت راجه کونه شرح کنم * تبارک الله
ازان کار ساز رجائی) سوابق سابقه تک جمیدر کرده اضافت لامیه در * محصول بیت *
ای وزیر سنک کرمت سابقدر یعنی نه وجهه شرح ایلده یاورم تبارک الله بورجانه
منسوب کار ساز دن حاصلی آفرین سندن ظهوره آلان مصاو کرده که حد بشر
دکلدر یعنی سن خدایه لائق کار ساز سن زیرا بو کرده انجیق خدا مالکدر (صواعق
سخط رایان چه کونه کنم * نعوذ بالله ارا فتنهای طوفانی) صواعق صاعقه تک
جمیدر یاورم مناسبدر و اضافت پیایه در سخت غضب دیمکدر * محصول بیت *
سنک غضبک یاورم یعنی نیچدیان ایدیم نعوذ بالله اول طوفانه منسوب فتنه لردن یعنی
غضبک قیامتدر اندن استعاده ایدرم (کنون که شاهد کل شد بحجه کاه چن * جزایز
نسیم صبا نیست همدم جائی) شاهد کل پیایه حجه کاه چن ده بویله در نسیم صبا
بویله در همدم جائده بویله در و یا حرف نسبت * محصول بیت * شمدیکد شاهد
کل چن کردک خانه منه کندی یعنی چن سیرانگاهنده واردی نسیم صبا دن غیری همدم
جانیسی یوقدر یعنی یار جانیسی و همدم مونس نسیم صبا در (شقایق از پی سلطان کل
باز دیاز * بدست باد صبا کلهای نعمانی) شقایق لاله نعمانه دیرل نعمان بن منذر
عرب بکلرندن بر قهار بکه دیرل حکایت اولور که انک پر کون که سروری کونیدر اول
کون یانه کله الله احسان ایدردی و پر کون که سخت و غضبی کونیدر اول کون
یانه کلنی الله قتل ایدردی و کردیکی برده که بر کوزل چارلی و جملی بره اوضارده بویتم
قوروم اولسون دیر ایدی پس هیچ کسه اول برده نه صید ایلکه قادر ایدی و نه آغاج
کسمکه و نه اوتین اولقمه پس مذکور لاله انک قور یلرند چرق اولد یعنی چون اکا اضافت
ایدوب لاله نعمان دیرلر یعنی عرب شقایق نعمان دیرلر کلهای نعمانی پیایه در کاه

کاف صر پشک کسری ولام مشددایله لغده پردردر اما بونک کی پراره هودجیلر نه
وحنه لری نه اورندک لری قاره آله لری فرمزی کلیدردر * محصول بیت * شقایق کل
ساقا فیمون صبالله نمائی پردل پیدا ایدر که کل اول پرده ایچنده آسایش و حضور
اولیوب راحت اوله دیو (بدان رسید زسی نسیم یاد بهار * کلاف میرتداز لطف روح
حیوانی) سی نسیم یاد لامیه و بیایه در بهار رسیدک فاعلیدر ویا بهار حیدر ویدان
رسید آه مقدم خبری که حرف بیان میرتدک فاعلی تختده بهار راجع مخیردر اطف
روح حیوانی لامیه و بیایه در * محصول بیت * نسیم یاد صباتک سعیدن فصل بهار
و نانس بهار اول مرتبه به ارشدیکه روح حیوانی اطفندن لاف اوردر یعنی بن روح
حیوانی کی لطیفم که احیای موی ایدرم دیو دعوی ایدر حاصلی روح بخشم دیو دعوی
ایدر مجموع پشک مناسنی اکا بر شدی بهار بلیک کوچک قوقول سعیدن که لاف اوردر
اطفندن روح حیوانی دین و بهارک نسیمی سعیدن اسکالرشیکه بر حیوان روح
اطفندن لاف اوردر دین مضمون پشه واصل اولیوب لاف زائد اوردر مشار (مهر که م
چه خوش آمد که بلیک کابانک * بفجه میردو میکت در خنترانی) خنتران وصف
ترکیدر سوز سورجی و یا حرف مصدز سوز سورجیلاک دیگدر * محصول بیت *
بکامهر وقتده نه خوش کلدیکه زبل غنچه به کلبک اوردری و سوق کلامده
دردی (که تنک دل چه نشینی ز پرده بیرون آی * که درخت شرابی جولعل رمائی)
* محصول بیت * بلسل غنچه به دیدیکه تنکدل نه اوتوررسن پرده دن طشره کل که
کوبده لعل رمائی کی بر فرمزی شراب وار که سنی تنکدلکدن خلاص ایدر (مکن که
می نخوری بر حال کل یکماه * که بازماه دکر میخوری بشیای) * محصول بیت * بوییت
* قول بایلدندر غنچه به دیر که کلک جلال شوقه بر آی یاده ایچمک ایلده یعنی یاده ایچ
کل شوقه زیر ایچمک اول بر آی یعنی کلچک آی بشیایلق برسن یعنی کل زمانده
ایچمک سک انک اردنجه کلچک آید کل زمانده ایچمک دیکه ندامت چکر سن (بشکر
تهمت تکفیر کر میان برخاست * بکوش کر کل و مل داد حبش بسائی) * محصول
بیت * تهمت تکفیر که آرادن فالقدی انک شکرانه سیچون سعی ایلده که کل و ملدن
حبش وصفا دادینی آله سن حاصلی سعی وجدایله که ذوق کامل ایلده سن (جفانه شیوه
دین پروران بود حاشا * همه کرامت و اطاعت شرع بر ذاتی) * محصول بیت * دین
پرورر شیوه سی جفا دکلدر حاشا یعنی حاشا که اهل دین و بیانت جاقی و جوار اوله ز پرا
شرع بر ذاتی هب کرامت و اطاعت جوار و جفا دکلدر (رموز سرانا الحق چه داند آن
غافل * که منجذب نشد از جذبه های سبحانی) * محصول بیت * انا الحق سرینک رموز یعنی
اول غافل نه یلور و نه اکلار که الالهک جذبه لریله منجذب ایلدی یعنی جذبه خدایه مظهر
دو شمین انا الحق سرینک رموزندن خبردار دکل (درون پرده کل غنچه بین که میسازد
* ز بهر دیده خصم تولد پیکانی) لعل پیکانی وصف ترکیدر لعل دمر نی یعنی فرمزی
دمر نی و یا حرف مصدز فرمزی دمر نیلاک دیگدر * محصول بیت * کل پرده سی ایچنده
غنچه بی کور که سک خصمک دیده سیچون لعل پیکانلق ایشریسی سک عدوک کوزیچون
فرمزی پیکان ایشلر (طریسر ای وزیرست ساقیا مگذار * که خبر جام می آتجا کند کرانجانی)

طریسر ای شلک اوی دیگدر وزیره اضافت لامیه در کرانجان آخر جانلی دیگدر
و یا حرف مصدز جای جسته و شرابی جان تشبیه ایش پس قدح که شرابله طلوا اوله
کرانجان اولور * محصول بیت * ای ساقی بوویرک شلک اویدر قومه که بوند جام
میدن غیر بیستی آخر جانلیلق ایلده یعنی قومه که بوند جام میدن غیر بیستی نقلت ایلده
قدحک طلوا اولستدن کنایتدر یعنی همان قدح آخر جانلی کرک (تو بودی ای دم صبح
امید کز سر مهر * برآمدی و سر آمد شبان ظلماتی) دم صبح امید بیایه زدر
شبان ظلماتی بیایه یا حرف نسبت * محصول بیت * ای امید صبا حنک نفسی سن ایدک که
محبت چمتدن طلوع ایلدک وظلت کیچدری دو کندی یعنی سنک ظه و رک سبیه
ظلمات ظلمتالیدن رفع اولدی بوییت دلالت ایدر که وزیر سرفرده اوله و ظلم مالی طوبه
و کلسی سبیه ظلت ظلم رفع اوله (شیده ام که زمن یاد میکنی * که کاه ولی مجلس خاص
خودم نمی خوانی) * محصول بیت * وزیره خطاب بیورر ایچشم که بنی کاه کاه اکارسن
امانی مجلس خاصکه دعوت المرسن (طلب نمی کنی از من سخن جفا ایست *
و کر نه باتوجه محبت در سخنانی) * محصول بیت * بشدن سوز طلب المرسن
جفا بودر یو خسه سنکله نه محبت واردر سخند انقد یعنی نه سوز بلشمرسن یو خسه
کوریدک که سوزده بحث نیجه اولور (ز حافظان جهان کس چو بنده جمع نکرد *
اطائف حکمی بانکات قرآنی) حافظان دن جائزدر که حافظ مخلصه مخلص اولنلر
مراد اوله و جائزدر که حافظ قرآن اولنلر مراد اوله و اطائف حکمی بیایه یا حرف
نسبتدر نکات قرآنیده بویله در * محصول بیت * جهان حافظلرندن بنده کی
کیسه اطائف حکمی بی قرآن نکات لریله جمع ایلدی (هزار سال بقا بخشدت مدایح من
* چنین متاع نفیسی بچون توارزانی) متاع نفیس بیایه و یا حرف وحدت بچون یا حرف
صله ارزانی تقدیری ارزانیست ضرورت قافیه ایچون سن و تارک اولندی * محصول
بیت * بیک پیل سکا با باعشر بنم مدحارم یعنی مادا مکه بنم شرم اوفنور سنک نامک
حیات بو اور ز پرا مدوحسن و شعر مد نامک مدحطور و مد کوردر پس بو نیلین بر نفیس
متاع سنک کی به لا بقدر یعنی بنم مدایح سکا لا بقدر و بن سندن غیر بی مدح ایلد دیگدر
(سخن دراز کشیدم ولی امیدم هست * که ذیل عفو برین ماجرا بیوشانی) * محصول
بیت * سوزی اوزاتسم اما امیدم واردر که عفو اتکنی بو ماجرایه اورده سن یعنی امیدم
واردر که بو کناهمدن بکده سن (همیشه تابهاران صبا بصفحه باغ * هزار نقش نگارد
ز خط زبجانی) * محصول بیت * مادامکه داغما بهار زده یعنی فصول بهار زده
صبا باغ صفحه سنه بیک دور لونقش بارز ریحانی خطدن سن باغدر بحان زیاده مناسب
واقع اولش (بیاض ملک ز شاخ امل بمر دراز * شکفته باد کل دولت باستانی)
باغ ملک بیایه در شاخ امل ده بویله در عمر درازده بویله در کل دولته بویله در
* محصول بیت * سلطنت باغده و یا ملک باغده امید شاخندن عمر درازله کل دولتک
آسانقله شکفته اولسون یعنی دولت و سعادتک آسانقله مرور یا سون هر کز روز کاردن
نشویش کوریه سن (وله ایضا) فی الخمس (در عشق تو ای صمن چنم * کز همتی
خویش در کام) * محصول بیت * ای صمن سنک همتکدن شو بایم که کندی وارنمندن

کمالهیم یعنی سنک محبت غلبه شدن وجود من خبردار دگم (هر چند که زار و ناتوانم
 کردست دهد هزار جام در پای مبارکت فشانم) * محصول بیت * هر چند که
 زار و ناتوان ایسم اگر یک جان ایچ کبر سه جیعتی سنک مبارک ایچکه نشاز ایدیم
 (کو بخت که از سربازی * در حضرت چون بود دلوازی) * یوننده فافه یاری
 حرف و خند * محصول بیت * فنی اول طالع که بر نیاز جهتن سنک کی بردلوازی
 حضورنده (عروض آیم نهفته رازی * هیات که چون تو شاهبازی * تشریف
 دهد باشانم) * عروض مصدر در عرض معانده * محصول بیت * سنک کی بردلوازی
 حضورنده بر کبرل رازی عرض ایسم هیات که سنک کی بر شاهباز بنم آشیانده
 تشریف و بره یعنی بنم خانه می مشرف ایله (هر چند ستمگری تراخوست * کم کن
 نویدی که آن نه بکوست) * محصول بیت * هر قدر که ظالمک سنک خوبکدر
 بر املی ترک ایله که بر املی ابودکدر (کز آنکه دلت نه زاهن و دوست * آخر
 بسم کدر کس ای دوست * انکار که خاک آستانم) * محصول بیت * اگر غویله که
 کولک دمردن و توجیدن دکل ایسه البته باشم اوزره اوغره لی دوست
 فرض ایله که آستک طبرخی بم آستانک ترابی چیکس من بنی کتو یا اول
 زاب ظن ایله و یا مال ایله (کتم که چو کشیم زاری * زین پس ره مرحت سیاری)
 * محصول بیت * چونکه بنی زار لفظ قتل ایلدک دیدمکه بوند نصکره مرحت بولنه
 کیدرسن یعنی قتل نصکره بنی اسر کرسن دیدم (بر دل رقم وفانکاری * تو خود سروصل
 مادی * من طالع و بخت خویش دلم) * محصول بیت * دیدمکه کولککه وفارفتی
 بازار من من خود بزم وصل سو داس طومر من یعنی بزم واصل اولرسن بن طالع و بخت
 کراهمی بیلورم یعنی واصل اولدی ایکی طالع من بیلورم (ای بسته کز دور و نزدیک
 * بر هیچ بخون ترک و ناجیک) * ناجیک عجمه دیر * محصول بیت * ای اراقدن و قیندن
 ترک و ناجیک بلا سبب خونه بیل بغلن جانان (کر خانه محفرت و تاریک * در مسکن
 اخلاص اله لیک * بر دیده روشت نشانم) * مالیک ملو کلک جعیدر قولر دیکدر
 * محصول بیت * اگر خانه من محفرت و تاریک ایسه اخلاص اله مالیک مسکنده منی کنیدی
 آبدین کوزم اوزره نصب ایسم (من از تو بجز وفانجویم * بیرون ز کل وفانجویم) * محصول
 بیت * بن شدن وفادن خبری نشه ایسم سنک وفاک کلندن خبری قوقلم یعنی سکا
 وفادن خبری ایسم بوقی (الاره بنده می نیوم * اسرار تو پیش کس نکوم) * و اوصافی
 تو پیش کس نخوانم) * محصول بیت * سنک وفادارکم الاقوالی بولندن خبری بوله
 بنام سنک اسراری کیمه فتده سولم و سنک اوصافی کیمه او کنده اوقوام (کیرم
 نه در وفا کشویم * نه مهر بهر بر فرودیم) * محصول بیت * طونام که وفاقو سنی
 آچمشر و محبتی محبت اوزره آرتر عجز یعنی فرض ایده لم که وفادار اولوب محبت
 کولندن کونه زیاده دکل ایسم (نه بود هر آنچه می نمودیم * آخره من و تو یار بودیم) * عهد
 تو شکست و من هم نام) * محصول بیت * اولدی هر اول نشه که کوهترک یعنی سعی
 و کوشش کوهتردن اما مراد حاصل اولدی هاله بن سنکه یار و ولداش دکلیدک
 سنک عهدک صدی ایمان اولکی کی یعنی وفادارم (کر میری بیخ تیرم * اگر باشی

کسکین قلمه کسرسنک * از کوی وفات برنجیم * و رزان که کندر یوزرم) در بزم اصلنده
 روزه در ضرورت وزن وفافه ایچون های رسمی ترک اولندی * محصول بیت * سنک
 وفاک محله شدن فالقم یعنی وفا کی ترابلم اگر شوطه که بنی ریزه ریزه ایدم (من مهره
 مهر تو بزم * الا که برزد استخوانم) * محصول بیت * بن سنک محبت مهرینی دوکم
 یعنی ضایع ایلم مکر که استخوانم دوکله یعنی مکر که اولم (انها که نشان عشق جویند
 * جز راه من ارم نیوبند) * نفعند ده انها واقعدر اما قیاس آنان ابدی * محصول
 بیت * شونار که عشق نشان استرینم من ارم بولندن خبری بوله یارب کسولنار (خاک
 من زار چون ببونند * کر نام تو بر سرم بگویند * فریاد بر آید از روانم) * محصول بیت * بن
 زارک خاکنی چونکه فوقیدر اگر سنک نامی باشم اوزره سوبله لبم روانم فریاد
 وفغان چقاز (کر کدر دم زیش خیلی * هر یک بصفایه از سهیلی) * محصول بیت *
 اگر او ککدن بر لولک جهات کور کرسه که هر ریمی سبلان صفاده یک اولسد (از تو
 نکتم بغیر بیلی * بخونم اگر بهای لیلی * ملک عرب و عجم ستانم) بغیر با حرف صله میلی با حرف
 تنکیر * محصول بیت * شدن غیر میل ایلم دیوانهیم اگر لیلی بهاسنه ملک عرب و عجم
 آوزرم (کشم ستار آرزویت * آشفته و تیره دل چو مویست) * محصول بیت * ای صنم
 سنک آرزو کده مویک کی آشفته و تیره دل اولدم (هر چند می رسم بگویت * شب نیست
 که از فراقی دوست * زاری فاک بمرسانم) * محصول بیت * هر قدر که سنک محله که
 ابرشیرم کیمه بوقد که رویک فراتندن فریاد و فغانی فلکه ابرشیرم یعنی هر کیمه
 فریادم کو که ابرشیر (ای وصل تو اصل شادمانی * مانی نشاط باودانی) * محصول بیت *
 ای جانان سنک وصالک شادمانفک اصلی و سرما به سیدر ابدی نشاط و سرور له قاله سن
 یعنی دائم سرور و نشاط له سن عالد (بر حافظ خود چه می فشانی * هر حکم که بر سرم
 برانی * سهانت ز خویش مرا تم) * محصول بیت * کندی حافظک اوزره
 نه نثار ایدرسن هر حکمی که باشم اوزره سرورسن قولاید رحمان بنی
 کند کدن سوره الحمد لله علی الاختتام والصلوة علی افضل الانام و علی
 عزته ثم السلام الی قیام الساعة
 و ساعة القیام